

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

HERODOTI MUSÆ,

SIVE

HISTORIARUM LIBRI IX.

AD VETERUM CODICUM FIDEM DENUO RECENSUIT,
CONTINUA INTERPRETATIONE LATINA,
ADNOTATIONIBUS WESSELINGII ET VALCKENARII
ALIORUMQUE ET SUIS

ILLUSTRAVIT

JOHANNES SCHWEIGHÆUSER,
IN ACAD. ARGENT. ET SEM. PROT. LITERAR. GRÆC. PROF. ACADEMIÆ REG.
INSCRIPT. ET HUM. LITERAR. ADSCH.

ACCEDUNT

GEOGRAPHIÆ ET URANOLOGIÆ HERODOTÆ SPECIMINA A G. G. BREDOW;
—T. C. BREIGER COMMENTATIO DE DIFFICILIORIBUS QUIBUS-
DAM ASIÆ HERODOTÆ;—ASIÆ HERODOTÆ DIFFICILIORA,
AUCTORE C. G. H. FRÖMMICHEN;—J. F. HENNICKE COM-
MENTATIO DE GEOGRAPHIA AFRICÆ HERODOTÆ:

ITEMQUE

SUMMARIA, SCHOLIA, VARIÆQUE LECTIONES E CODICE PALATINO;—CANON
CHRONOLOGICUS LARCHERIANUS, AUCTUS ET EMENDATUS;—COLLATIO
EDITIONUM SCHWEIGHÆUSERI, REIZII ET SCHÆPERI,
AC WESSELINGII:

NEC NON

M. ÆMILII PORTI
DICTIONARIUM IONICUM GRÆCO-LATINUM,
CUM APPENDICE
TRACTATUS QUOSDAM COMPLECTENTE DE DIALECTO IONICA,
NEMPE

MICHAELIS MANTHAIRE, GREGORII CORINTHI, GRAMMATICI LEIDENSIS,
GRAMMATICI MEERMANNIANI, GRAMMATICI AUGUSTANI.

TOMUS SEXTUS.

LONDINI

EXCUDIT T. DAVISON;
VENEUNT APUD RICARDUM PRIESTLEY.

1824.

70 1000
ABSTRACT

UNIVERSITY OF CALIFORNIA
ÆMILIUS PORTUS,

FRANCISCI PORTI CRETENSIS F.

LECTORIBUS GRÆCÆ LINGUÆ STUDIOSIS

S. P. D.

INTER ceteras Dialectos (Græcæ Linguæ studiosi Lectores) quæ plerosque propter multiplicem obscuritatis difficultatem a Græcarum literarum studiis deterrent, omnes, qui Græcos auctores volutant, Ionicam et Doricam sine controversia principem locum tenere confitentur. Quamvis autem ante nos et alii nominis non ignoti, nec vulgaris doctrinæ viri, satis prolixè scriptis eadem sint persecuti, nullus tamen eorum hæc adhuc ita tractavit, ut cunctas Ionismorum et Dorismorum partes certis præceptionibus comprehensas, et in perspicuum ordinem redactas, nobis reliquerit, ad quarum normam omnia facile dirigantur, quæ vel Ionice vel Dorice leguntur, aut quæ nos ipsi scribere cupimus. Quinetiam scriptores isti plurima silentio præterierunt, quorum cognitio non solum iis, qui liberalibus rerum humanarum disciplinis, et ingenuis artibus operam navant, est maxime necessaria: sed illis etiam, qui S. S. Theologiæ seriis meditationibus, et assiduis exercitationibus, animum addicunt. Quantum enim detrimentum hæc Literarum Græcarum ignoratio miseris superiorum ætatum mortalibus attulerit, quantum nunc etiam sexcentis terrarum populis, et nationibus afferat, quæ nominis Christiani professione gloriantur, quid opus est narrare? Videamus, et attente perpendamus ea, quæ fidelissimis historiæ monumentis produntur. Videamus quid usus ipse, virtutis vitæque præstantissimus Magister, quotidie nobis clarissima voce dictet, ac imperet. Hoc usi Præceptore, si recte monenti morem geramus, commodis honorique nostro melius consulemus. Ut igitur ego, pro mearum virium tenuitate, Lectores discendi cupidos et Linguæ Græcæ studiosos juvarem, et difficultatibus liberarem, quæ Juniores potissimum ob celeres animorum motus, et quendam ætatis mentisque fervorem, a Græcis Musis avertebant, aut ad majora properantes retardabant, hoc IONICUM GRÆCO-LATINUM DICTIONARIUM, quod accuratissime conscripsi,

nunc primum typis curavi mandandum. Verum ut omnes intelligent, qua fide, qua diligentia, quo studio, laboriosum ac molestum opus, divina gratia fretus, confecerim, quid in eo præstiterim, dicere non gravabor.

Hoc opus perpetuam Herodoteæ Latinæ versionis, Græci textus multis in locis, emendationem, Ionicæ Linguæ proprietates et formationes ad minime dubia præcepta summatim revocatas, utque facilius a quovis inveniantur, elementorum ordine descriptas, simplicium, et compositorum vocabulorum fidelem interpretationem, atque dilucidam integrarum φράσεων explicationem, τοῖς φιλέλλησι, καὶ φιλομούσοις, abunde suppeditat. Idem etiam plurimas voces Græcas, tam simplices quam compositas continet, ac probabiliter explanat, quas in aliis Lexicis, et Thesauris, vel omnino prætermittas, vel perperam explicatas, fuisse constat. Quoniam autem Suidas, Jul. Pollux, et alii, qui vel Græca tantum, vel etiam Græco-latina, Lexica jampridem composuerunt, Herodoteis exemplis suas interpretationes passim confirmant; sed vel in ipso librorum nomine numeroque per imprudentiam sæpissime labuntur, vel in allatorum locorum verbis gravissime peccant, ideo paginas et paginarum lineas in hoc meo Dictionario notavi, ut veram horum lectionem et correctionem ex ipsius Herodoti fontibus confestim hauriamus. Sequor autem Henrici Stephani codicem, et editionem in fol. anni 1570. quod omnium, quæ ad hunc usque diem in lucem prodierunt, sit emendatissima. Prior numerus paginam, posterior lineam significat. Librorum nomen, et numerum, brevitatis causa consulto non adscripsi. Lectores tamen illud scire volo (quod etiam suo loco diligenter a me notatur) Herodotum non semper, nec in omnibus, ac iisdem nominibus, verbis, aut locutionibus, eodem ἰωνισμῷ constanter uti: sed modo Ionicam, eamque variatam, modo Atticam, modo communem, Doricam etiam Linguam liberius usurpare; ita tamen, ut in ejus scriptis Ionica inter alias Dialectos palam emineat, atque dominetur. Unde factum, ut Ionice locutus censeatur. Sic etiam Pindarus, sic et Theocritus, carmen Doricum scripsisse dicitur, quod in utriusque carmine Dorismus præcipue dominetur. Idem est de multorum aliorum scriptis sentiendum. At Homerus omnes Dialectos per suum poema dispersas, mixtumque dicendi genus habet;

quod carmen ejus reddit magnificentius, et admirabilius, et insignem Poetae doctrinam, et poeticæ venæ felicitatem, commendat. Herodotus vero τῶν ἰωνισμῶν mirā varietate, frequentia, suavitate, καὶ τῇ τῶν λέξεων καὶ φράσεων ποικιλιότητι καὶ νοητικῇ, vel ipsum Hippocratem longe superavit, cujus Œconomiam typis Wechelianis nuper excusam habemus, ubi quicquid in Hippocratis operibus observatu dignum videtur, fuse declaratur, ut actum agere non sit opus. Illic tamen ipsæ τοῦ ἰωνισμοῦ proprietates, et præcepta, non exponuntur, verba nec Herodotea nec phrases explicantur, ut in nostro Lexico Lector manifeste factum videbit, et sine magno labore, magno tamen cum fructu, cognoscet. Quamobrem etiam in Ionicæ Dialecti proprietatibus describendis, auctoritatem Herodoti ceteris anteposui. Quam autem feliciter in his præstandis sim versatus, ipse non dicam, ne proprias merces importune laudibus efferre videar, quasi (quod non pauci malæ fidei mercatores apud imperitos facere consueverunt) earum extrudendarum desiderio flagrem. Liberum judicium cuilibet relinquam: peritis tamen et æquis alienorum laborum æstimatoribus hoc nostrum opus haud ingratum fore confido. Doricum etiam Lexicum a me pari diligentia, cura, studioque conscriptum, Linguae Græcæ studiosis jam exhibeo fruendum. Valete, vestrorumque commodorum fautoribus favete. Datum Heidelbergæ, Cal. Sept. 1602.

ÆMILIUS PORTUS.

DEBENT *Φιλέλληνες* et *Φιλόμουσοι* Æmilio, qui Græcæ Linguae Thesaurus nobilissime locupletavit. Quæ narro? Græcorum Dialectis, quæ multiplici obscuritate a Græcorum lectione studiosos deterrebant, tantum lucis attulit, ut Græcos volutare auctores quisque cupiat, et neminem jam tædeat cum iis immorari. Videbantur IONISMI, atque Dorismi scopulorum immanitates, quibus, cum vix lembo littus legere juvenes cœperint, alidere non dubitarent. IONICA DIALECTUS occurrebat, *Heu! fuge crudeles terras*. Objiciebat sese Dorica; veluti *Dorica castra* timorem incutiebat. Sic deserere Græcarum litterarum studia, veluti in horribili deserto destituti, earum amatores cogebantur. Et quid cogebantur deserere? omnium studiorum vitam, et spiritum. Intermortuæ siquidem litteræ sunt, absque Græcarum litterarum cognitione. Nervos scientiæ habere poterunt; sanguine tamen carebunt, si iis litteris caruerint. HERODOTUM illustravit, eaque occasione mendis purgavit, facilemque reddidit. Theocrito, Bioni, Moscho, Doricisque omnibus quantum luminis attulit? Vivuntque hujusmodi hujus viri Lexicis (ne alia commemorem, cum omnis litteraturæ divitias in hisce protulerit), ut ad hominum manus facillime perductos, nullo unquam tempore perituros poterimus existimare. Utilia qui hæc promptuaria publico commodo congerunt, magni hercules sunt faciendi.

Caroli Pinti.

Colligas Clio (maris inter æstus
Hactenus pinus animo manuque
Carminum rexti,) bene plena faustis
Carbasa ventis.
Ecce! nos, portus penes, explicemus,
Præpetes tanquam, volucresque pennas
Nisibus magnis, hilaresque dura ex
Arbore remos.
Hic vir est ille ÆMILIUS Latina, et
Graia gaza satis auctus: ille
Vatibus Græcis meliora fecit
Lumina linguæ.

Illustr. Mulier. et Illustr. litter. Viror. Elogia, a JULIO CÆSARE CAPACIO, p. 383.

LEXICON IONICUM.

A Ion. pro ε comm. ἐπιτραφέντες, pro ἐπιτρεφθέντες, educati, i. 7. αἱ, pro εἶθε, utinam, i. 27. μέγας, pro μέγιστος, magnitudo, i. 51, 70, 178. ἐπιτάμνειν, pro ἐπιτέμνειν, incidere, i. 74. ἐταμνετο, pro ἐτέμνετο. i. 186. ἐπιτράπειν, pro ἐπιτρέπειν. iii. 81. ἐκτραπομαι, pro ἐκτρέπομαι. ii. 80. τράπουσι, pro τρέπουσι. ii. 92. ἐπιτράφονται, pro ἐπιτρέφονται. iii. 155. ἄτερος, pro ἕτερος, alter. iv. 11. τραφέντες, conversi. iv. 12. [Idem fit Dorice, ut αἶκα, πόκα, ὄκα. pro εἶκε, ποτέ, ὄτε. Theocritus Idyllio i. sæpius, et alibi passim.]

a in ε Ionice in multis conversum. κρέεσσι, pro κρέασσι. i. 47. ἐρσην, pro ἄρσην. i. 109, 192. ii. 35. καταρέονται. pro καταράονται. ii. 39. πλανέονται, pro πλανάονται. ii. 41. vide κέρα. vide φοιτέω. ἐπεσεως, pro ἐπεσαως, ἐφεσακώς. vii. 117. σπέων, pro σπάων. ix. 50, 51. Vide εἰω pro αἰω.

a pro communi η ab Ionibus sæpe usurpari. μεσαμζήν, pro μεσημζήν. i. 6, 142. ii. 8, 99. iv. 33. λάμψειν, pro λήψη. i. 199. ματρί, pro μητρί. ii. 64. ματρός, pro μητρός. ib. λαμφθῆναι, pro ληφθῆναι. ii. 89. ἀπολαμφθέντες, pro ἀποληφθέντες. ii. 115, 120. μεσαμζήν. ii. 158. διαλελαμμένος, pro διαλελημμένος. iii. 117. iv. 68. vide λάμφομαι. πακτοῦν, pro πηκτοῦν, et καταπακτός, pro καταπηκτός. vide suo loco.

a pro η Ion. in verborum temporali-
bus augmentis, quod fortasse fit,

quod Iones hæc augmenta non raro negligant, vel quod α sonantius, quam η. ἀφθῆ, pro ἡφθῆ, accensum est. i. 19. ἀψατο τοῦ νηοῦ, templum incendit. ib. ἀμείβετο, pro ἡμείβετο. i. 35. ἀμείψατο. i. 37. vide αὐξήσεις χρονικά.

a pro ο ab Ionibus interdum usurpari. ἀρρωδεῖν, pro ὀρρωδεῖν. i. 9, 80, 111. vide suo loco.

ἀελλή, ης, ἡ. Ion. pro com. ἀεου-
λία. Temeritas, inopia consilii. vii. 210. ἀπολέεται ἡ Ἑλλάς ἀε-
λήσι. viii. 57. Græcia propter
[suam] temeritatem peribit. Vel,
ob inopiam consilii, ut et viii. 74.
ἀεουλότατα. Adverbium Herodo-
teum. Inconsultissime, inconsi-
deratissime. vii. 9.

ἀεσλως. com. Inconsiderate, te-
mere. iii. 71.

ἀερός. com. Delicatus, mollis, lau-
tus. i. 71. ἀερότατοι. iv. 104.

ἀερωτος, ου, ὁ καὶ ἡ. Non voratus.
νεκρός ἀερωτος. Ctesias Pers. 5.
cadaver non voratum.

ἀευσσος. com. ὁ πολὺ ευσσος. Im-
mensæ profunditatis. Νεῖλου πη-
γὰς ἀευσσους. Nili fontes im-
mensæ profunditatis. ii. 28.

ἀγαγεῖν τὴν μελέτην εἰς πρᾶξιν.
Ctesias Pers. 10. Cogitationem,
vel consilium aliquod in actum
perducere. Vel, Quod cogitavimus,
ad exitum, vel ad finem perducere.
Gallice *Mener d quelque fin ce que
nous avons prémédité ou pensé.
Effectuer, mettre en effet quelque
conseil, ou délibération.*

ἀγαθοεργίη, ἡ. Ἡ. Herodot. ac poet. vocab. Beneficentia, beneficium. Nj. 160.
ἀγαθοεργοί. Ion. et poet. Benefici, benemeriti de aliquibus. Quinam apud Spartanos sic appellarentur, et quot essent numero. i. 67. et deinceps.

ἀγαθοεργία, ἡς, ἡ. Ion. pro com. εὐεργεσία. Beneficium. Vel, forte facinus. αἱ ἀγαθοεργίαι ἐς τὸ πρόσω μεγάλῃ κατὰ τιμῶνται ἐν τοῖσι Πέρσῃσι. Beneficia, vel fortia facinora, ad honorum incrementa acquirenda multum valent. iii. 154.

ἀγαίεσθαι. Ion. et poet. ἀγαίω, καὶ ἀγαίεμαι (ut docet Eustat.) τὸ ἐκπλήττω, καὶ τὸ θαυμάζω, καὶ τὸ μέφομαι, ἐκ τῆ ἀγῶ παρήχθη. Objurgare, admirari, succensere, indignari, irasci, invidere, æmulari, male consultum alicui velle. οἱ δὲ ἀγαίομενοι, καὶ φθονέοντες αὐτῇ. Illi vero male consultum ipsi volentes, ac invidentes. viii. 69.

ἀγάλλεσθαι. Ion. et poet. Re aliqua delectari, exultare, præ nimio gaudio vehementer saltare. Dictum enim hoc, παρὰ τὸ ἀγαν ἄλλεσθαι. iv. 64. ix. 109.

ἀγασθαι, comm. Admirari, suspicere. ὑμέων ἀγάμεθα τὴν προνοίην. viii. 144. Valla: Vestram providentiam gratam habemus. Æm. P. Suspiciamus, admiramur, quasi dicat: quia præter morem vos nostris commodis, ac saluti nunc provide consulere videmini.

ἀγαυρός, α, ὄν. Ion. et poet. ab ἀγανός, inserto ρ, vel ab α intendente, et γαυρός. Consule Eust. Splendidus, illustris, comtus, ornatus, magnificus, voce clara præditus, valde strepens, insolens, superbus. ἀγαυρότατα, καὶ μεγαλοπρεπέστατα. Valla: Cum maximo strepitu, et ambitiosissime. Ego vero, Insolentissime, et magnificentissime. Vel, superb. et splendidissime. vii. 57.

ἀγγραγήιον, ου, τό. Nomen barbarum, et Persicum. Eustath. ἄγγρα-

ροι, οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόροι. καὶ βαρβαρικὴ οὐσα ἡ λέξις ἐπεχώρασε τοῖς Ἕλλησιν, ὅθεν τὸ ἀγγραφεῖν. 1854. 27. Idem, ἀγγραφορεῖν, τὸ φορτία φέρειν ἐκ διαδοχῆς. παρὰ τὸ ἀγγραφος, ζητεῖ. καὶ ἀγγραφεῖσθαι, τὸ εἰς φορτηγίαν, καὶ ὑπηρεσίαν τινα ἀγεσθαι. παρὰ τὸ ἀγγραφος. ζητεῖ. Suidas vero sic, ἀγγραφος. ἔτως ἐκάλουν οἱ Πέρσαι τὰς βασιλέως ἀγγέλους, πέμπει τῶν πιστοτάτων ἀγγραφον παρὰ τὸν Βασιλάνιον. Idem, ἀγγραοι, οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόροι. οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ ἀσάνδαι. τὰ δὲ ὀνόματα περσικά. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι, Φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δευρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς ἔπεμπε. Sed apud Æsch. p. ex H. S. typ. 185. (v. 273. ed. Blomfield) legitur ἀπ' ἀγγέλου πυρὸς. Quare hoc exemplum est controversum. Subjicit idem Suid. τίθεται τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ τῶν φορτηγῶν, καὶ ὅλως ἀναισθητῶν, καὶ ἀνδραποδωδῶν. καὶ τὸ ἀγγραφορεῖν, ἐπὶ τῇ τῇ φορτία φέρειν. καὶ ἀγγραφεῖσθαι καλῶσιν ὥσπερ ἡμεῖς νῦν, τὸ εἰς φορτηγίαν, καὶ τοιαύτην τινα ὑπηρεσίαν ἀγεσθαι. Idem, ἀγγραρεῖα, καὶ ἀγγραφος. ἐργάτης, ὑπηρετής, ἀχθοφόρος. καὶ ἀγγραρεῖαν ἀνάγκην ἀκούσιον λέγομεν. καὶ ἐκ βίας γινομένην ὑπηρεσίαν, &c. Vide et vulgata Græcolat. Lexica. Ab hoc autem nomine ἀγγραφος formatur τὸ ἀγγραρεῖον, ου, quod Ionice ἀγγραρήιον vocatur. Quid autem hoc esset, et quomodo fieret, Herodotus viii. 97, 98. his verbis docet: καὶ ἔπεμπε ἐς Πέρσας ἀγγελέοντα τὴν παρεοῦσαν σφί συμφορὴν. τῶτέων δὲ τῶν ἀγγέλων ἔστιν εἶδὲν ὅ, τι θάσσον παραγίνεται θνητὸν ἕόν. οὕτω τοῖσι Πέρσῃσι ἐξεύρεται τοῦτο. λέγουσι γὰρ ὡς ὅσων ἀν' ἡμερέων ἡ πᾶσα ὁδός, τοσοῦτοι ἴπποι τε, καὶ ἄνδρες διεῖασιν κατὰ ἡμερησίην ὁδὸν ἐκάστην τεταγμένοι. τοὺς οὕτε νικητοὶ, οὐκ ὁμῆρος, οὐ καῦμα, ἢ νῦν ἔργει μὴ οὐ κατανύσαι τὸν προκείμενον ἐαυτῷ δρόμον τὴν ταχίστην. ὁ μὲν δὲ πρῶ-

τος δραμῶν παραδοῖ τὰ ἐντεταλμένα τῷ δευτέρῳ, ὁ δὲ δεύτερος, τῷ τρίτῳ. τὸ δὲ ἐνθεῦτεν ἤδη κατ' ἄλλον διεξέρχεται παραδιδόμενα, κατὰ περ' Ἑλλήσι ἢ λαμπαδηφορίῃ, τὴν τῷ Ἡραλῶ ἐπιτελείεισι. τὸτο τὸ δραμῆμα τῶν ἵππων καλέουσι Πέρσαι ἀγγαρχίον. Valla totum hunc locum bene vertit. Eum consule. Itali hoc patrio sermone vocant, *la posta*, unde locutio, *correre la posta*, et *andar in posta*, quod nihil aliud est, quam per equos dispositos currere. Nomen enim Italicum a Latino formatum, et a ponendo ductum, quasi postam barbare diceres, quod equi, quibus in itinere conficiendo utimur, in certis locis sint posti, id est, positi, et collocati. Per synopen enim hoc est dictum, ut et Virgil. Georg. iii. 527. Munera, non illis epulæ nocuere repostæ, pro repostatæ. Idem. Æn. iii. 364. Italiam petere, et terras tentare repostas, pro repositas. Idem. Æn. vi. 59. Τοῦτ' ἡμεῖς intravi duce te, penitusque repostas Mas-sylum gentes, &c. Et ipsi equi sic dispositi, vocantur ab Italis, *Cavalli di posta*. Hinc et Galli dicunt, *la poste*, *chevaux de poste*, *aller en poste*, *courir en poste*, et *courir la poste*. Quis autem, quando primum, et cur veredos, sive veredarios equos (sic enim a Latinis appellantur) instituerit, Xenoph. Cyropæd. lib. viii. ex Wecheliani typis p. 232. C. D. E. (Cyropæd. lib. viii. c. vi. §. 17. ed. Schueider) aperte declarat. κατεμάθομεν δὲ αὐτὸ [τῷ Κύρῳ] καὶ ἄλλοι μηχανήματα πρὸς τὸ μέγεθος τῆς ἀρχῆς, ἐξ οὗ ταχέως ἡσθάνετο τὰ χαμπῶν ἀπὲχοντα ὅπως ἔχει. σκεψάμενος γὰρ, πόσῃν ἂν ὁδῶν ἵππος κατανύτοι τῆς ἡμέρας ἐλαυνόμενος, ὥς τε διασκεῖν, ἐποίησατο ἵππωνας τοσοῦτο διαλείποντας, καὶ ἵππους ἐν αὐτοῖς κατέστησε, καὶ τοὺς ἐπιμελεζομένους τούτων. καὶ ἄνδρα ἐφ' ἑκάστῳ τῶν τόπων ἑτάξε, τὸν ἐπιστήδειον παραδε-

χεσθαι τὰ φερόμενα ἀγγαρχήματα, καὶ παραδόναι, καὶ παραλαμβάνειν τοὺς ἀπειρηκότες ἵππους, καὶ ἄλλους πέμπειν νεαλείς. ἔστι δ' ὅτε οὐδὲ τῆς νίκτας φασὶν ἴσασθαι ταύτην τὴν πορείαν, ἀλλὰ τῷ ἡμερινῷ ἀγγέλῳ τὸν νυκτερινὸν διαδέχεσθαι. τούτων δὲ οὕτως γιγνομένων, φασὶ τινὰς θάπτον τῶν γεράνων ταύτην τὴν πορείαν ἀνίπτειν. εἰ δὲ τοῦτο ψεύδονται, ἀλλ' ὅτι γε τῶν ἀνθρωπίνων περὶ πορείων αὐτὴ ταχίστη, τὸτο εὐδελον. ἀγαθὸν δὲ, ὡς τάχιστα ἕκαστον αἰσθανόμενον, ὡς τάχιστα ἐπιμελεῖσθαι. Vide Latinam Leunclavii versionem. Hæc Herodoti loco magnam afferunt lucem. Quamobrem etiam hic scribenda censui.

ἀγγελίη, ἡς, ἡ. Ionice, pro communi ἀγγελία. Peculiari quodam modo apud Herodotum sumitur pro præcipua potestate renuntiandi oraculi, quod quis audivit. οἱ Δελφοὶ ἔδοσαν Κροίσῳ προμαντήν, ἀγγελίην, καὶ προσδρίην. Delphi Cræso dederunt in oraculo consulendo primas partes, et in oraculo renuntiando prærogativam, ac in sedendo principem locum. i. 54. ἀγγελιηφόρος, ὁ. Ionice, pro communi ἀγγελιαφόρος. Nuntius, internuntius. i. 120. iii. 118, 126. iv. 71.

ἄγγελος, ὁ. Nuntius, legatus. i. 3. πέμψαντα ἀγγελον κατεπιπῆν. Nuntio, legatove misso denuntiare aliquid. i. 20. [pro eodem ἀπόστολον dicit. i. 21.] i. 36, 69, 81, 141. et alibi passim.

ἄγγελος. Internuntius. δι' ἀγγέλων πάντα χρεῖσθαι. Per internuntios omnia transigere. i. 99. ἀνευ ἀγγέλου, sine internuntio. iii. 118. [hic ἑσαγγελεύς alias vocatur.] vide suo loco.

ἀγγήιον, ου, τό. Ionice et poetice, pro communi ἀγγεῖον, vas. iv. 2. ἀγειν. Commune quidem verbum, si literas vocis spectes: at significatio non communis: sed quibusdam, ut et Herodoto, satis fami-

liaris, pro ἡγεῖσθαι, νομίζειν. Ducere, existimare. πολλὰ ἐνεβθε ἄγων αὐτὸν μέσου ἀνδρὸς Μήδου. Ipsum longe infra mediocris conditionis viros ducens. i. 107. [eodem modo sumitur apud Xenophontem. 673. C.] (Encom. Agesilai, c. xi. §. 6. ed. Schneider) οὐδαμὸς μέζονας ὑμέων ἄξω. Nullos vobis majores ducam. Nullos in majore pretio, quam vos, habebo. vii. 150.

ἀγειν, et αγεσθαι. Ducere, existimare, habere in aliquo loco, pretio, honore.

ἀγεσθαι ἐν τιμῇ. Ionica, et Herodotea locutio. In pretio habere. τοὺς ἐαυτῶν ἐκάσῳ οἰκημένους ἐν τιμῇ ἄγονται. Eos, qui procul a se habitant, in pretio habent, ac honorant. i. 134. ὅγε μάλισα ἐν τιμῇ πάντων ἄγονται. ii. 83. Quod omnium maxime honorant. ἐν ἑδεμῇ μοῖρῃ μεγάλη αὐτὸν ἦγον. Eum in nullo magno pretio habebant, eum non magni faciebant. ii. 172.

ἀγειν, com. Facere pro ducere, existimare. περὶ πλείους ἦγον τὰ τῷ θεῷ πορσύνειν. ix. 7. Valla: Quæ festa Dei celebrare plurimi faciebant. Sed hoc verba sonant, Plurimi faciebant [res] illas Dei parare, i. e. illa Dei festa celebrare.

ἀγειν, com. pro φέρειν. Sic et apud Lat. καταχερσικῶς agere, et ducere, pro ferre. κρητήρα χάλκεον ἦγον. i. 70. ὁ κρητὴρ ἀγομένος ἐς τὰς Σάρδεις. i. 70. ii. 63.

ἀγειν, καὶ φέρειν. com. Agere, et ferre. (διαρπάζειν. i. 88.) diripere, populari. i. 88. ἄγον, καὶ ἔφερον ἀπαντας. Omnes agebant, ac ferebant. Omnes populabantur. i. 166. ἔφερε, καὶ ἦγε πάντας. iii. 39. μὴ ἀλλήλους φέροισιν, καὶ ἄγοισιν. vi. 42.

ἀγειν. Celebrare, com. ἄγουσιν ὁρτήν Ἀπατούρια, diem festum Apaturia celebrant. i. 147. ἀγεσκον ὁρτήν. i. 148, 183.

ἀγειν interdum accipi videtur pro οἰκεῖν, incolere, habitare. ἐσδόμῳ δὲ σφεας ἔτει παρατηγσάμενοι Λίβυες, ὡς ἀμείνονα χώρον ἀξουσι, ἀνέγνω-

σαν ἐκλιπεῖν. iv. 158. Valla: Hunc locum sex annis quum incoluissent, septimo deserendum putaverunt, admonitu Libyum, ut in meliorem transirent. Sed a verbis Græcis nimium recessit. Sic enim hæc sunt vertenda. Septimo vero anno cum Libyes ipsos rogassent, vel monuissent, ut meliorem locum incolerent, persuaserunt ipsis ut [hunc, quem incolebant,] desererent. Sensus: Cum eos monuissent de sedibus mutandis, ut in meliores se conferrent, rem ipsis persuaserunt, ac effecerunt ut pristinum domicilium relinquere, et in melius migrarent. Nisi locum sic accipias, dicendum ἐλλειπτικὸν esse loquendi genus, ἀντὶ τῷ, ὡς κατ' ἀμείνονα χώρον ἀξουσι τὸν βίον. ταυτέσιν ἐν ἀμείνονι χώρῳ τὸν βίον διάξωσι. Ut in meliore loco vitam degerent. Vel sic, ὡς εἰς ἀμείνονα χώρον αὐτοὺς ἀξουσι, vel ἀξωσι. Ut ipsos in meliorem locum ducerent. Hanc postremam conjecturam ipsa Herodoti verba sequentia confirmant. Statim enim subjicitur, ἦγον δὲ σφεας ἐν τευθεν οἱ Λίβυες, ἀναστήσαντες, πρὸς ἐσπέραν, καὶ τὸν κάλλιπον τῶν χώρων. Valla: Ita illinc eos Libyes vespertum versus, et ad locorum speciosissimum abduxerunt. Æ. P. Libyes autem ipsos illinc excitatos, occidentem versus, et in pulcherrimum, vel amœnissimum [omnium] locorum duxerunt. Quamobrem τὸ ἀξουσι ad Libyas referetur, qui se facturos pollicebantur, quod postea re ipsa præstiterunt.

ἀγειρεῖν, comm. Cogere, colligere. ἦγειρον δωτινας ἐκ τῶν πολλῶν. Munera ex civitatibus collegerunt. i. 61. τὰ χορήματα ἦγειρε. Pecunias collegit. i. 62.

ἀγειρῆς. vii. 48. Vide ἔγερσις, et ἐπέγερσις.

ἀγῆλατῆσιν, εἶν. Ion. et poet. Suidas. ἀγῆλατῆσιν, ὡς ἄγος, καὶ ἐναγεῖς τινὰς ἀπελαύνειν. Ut piacua-

lum, et aliquos piaculo obstrictos expellere. Idem, *ἐάν μὲν δασέως, τὸ τὰ ἀγῆ ἀπελαύνειν. ἐάν δὲ φιλῶς, ἀντὶ τοῦ ἀπελαύνειν.* sic enim potius quam *ἀπελάσειν* ibi scribendum videtur. id est, Ac si verbum hoc cum aspero spiritu legatur, significat piacula expellere. Si vero cum tenui, simpliciter expellere. Affert autem pro exemplo hunc Herodoti locum, qui exstat v. 72. *ἀγῆλατῆι ἐπτακόσια ἐπίσια Ἀθηναίων.* Valla: Septingentas familias militares Atheniensium, tanquam piaculo contaminatas, relegavit. Sed potes ita longe simplicius locum interpretari, septingentas Atheniensium familias, ut piaculo obnoxias, expellit. Vel, septingentas Atheniensium familias ejecit. Nam τὸ *ἀγῆλατῆιν*, ut docet idem Suidas, sæpe significat τὸ ἀπλῶς διώκειν, καὶ φυγαδεύειν, interdum et ἐπιτάττειν, id est, imperare, quin etiam ὑβρίζειν apud Herodotum. Sed hanc postremam significationem nullo exemplo confirmat. Lib. v. 73. de hac ipsa re verba faciens Herodotus, ita loquitur, *τὰ ἐπτακόσια ἐπίσια τὰ διωχθέντα.* Septingentas familias expulsas. Unde patet verum esse quod a nobis ante dictum.

ἀγίνειν. Ion. pro communi *ἀγειν*, ducere. iii. 11. *δῶρα ἀγίνεον*, dona adducebant, afferebant. iii. 89, 97. vi. 74. vii. 25, 33. viii. 105.

ἀγνέειν. Per sanctimoniam a re aliqua abstinere, sibi quæ temperare. *ἀγνέουσι ἐμψυχον μηδὲν κτείνειν, εἰ μὴ ὅσα θύσει.* Per sanctimoniam ab omni animalis cæde sibi temperant, præter quam eorum, quæ in sacrificiis immolant. i. 140.

ἀγνωμοσύνη, ης, ῆ. comm. Inhumanitas, imperitia. *πρὸς ἀγνωμοσύνην τραπόμενοι.* Valla: Per imperitiam resistentes. iv. 93. v. s. ad imperitiam conversi. *ὅπὸ ἀγνωμοσύνης*, præ imperitia, propter imperitiam. vii. 9.

ἀγνωμοσύνη διαχρᾶσθαι. Herodotea locutio, pro com. *ἀγνωμονεῖν, ὀλιγωρεῖν, καταφρονεῖν*, contemnere, negligere, *ἀγνωμοσύνη διαχρίωντο.* Hæc negligebant, contemnebant, non curabant. vi. 10.

ἀγνωμοσύνη, ης, ῆ. Commune. Contumacia. *ἐλπίζων σφέας ὑπήσειν τῆς ἀγνωμοσύνης.* ix. 4. Sperans ipsos de contumacia remissuros.

ἀγνωμοσύνη, ης, ῆ. Commune. Fastus. Superbia. *ὕπ' ἀγνωμοσύνης.* ix. 3. Valla: Animi fastu. ix. 4.

ἀγνωμοσύνη. Ingrata memoria, quæ vulgo Ingratitudo vocatur. Perfidia. Improbitas. Iniquitas. *ἀγνωμοσύνη χρησάμενοι.* v. s. Ingratitudine usi. i. e. Per animi ingrati vitium. v. 83. vel per perfidiam. Nam ab illis defecerant, a quibus beneficium non contemnendum acceperant.

ἀγνώμων, ὁ καὶ ῆ. comm. Pertinax. Gallice, *opiniâtre.* *Μαρδονίου δὲ [γνώμη ἦν] ἰσχυροτέρη τε, καὶ ἀγνωμονεστέρη, καὶ οὐδαμῶς συγγινωσκομένη.* ix. 41. Valla: Mardonii vero sententia erat ferocior, pertinaciorque, et nullo modo cedens. *ἀγνώμων, ὁ καὶ ῆ. com.* Inhumanus. V. Hom. 21.

ἀγοραῖος ἀνθρωπος. comm. Circumforaneus, mercenarius, ac vilis homo. i. 93.

ἀγοράσθαι, Ion. et poet. pro com. *δημηγορεῖν*, concionari. *καὶ σφι ἄλλοι ἡγορώντο.* Et ipsis alii concionabantur. vi. 11.

ἀγορῇ. Forum judiciale, et ipsa judicia, quæ in eo exercentur. *ἀγορῇ δέκα ἡμερῶν ἐκ ἰσταται σφι.* v. s. Forum judiciale decem dierum non statuitur ipsis. id est, Judicia per decem dies ab ipsis non exercentur. Per decem dies est justitium apud ipsos. vi. 58. Quod ex sequentibus patet, *οὐδ' ἀρχαίρεσιν συνίζει.* Nec ullus magistratus creatus considet, i. e. Nec ullus est magistratum consessus.

ἀγρεύειν, comm. Venari, capere, captare. *ἰχθῦς ἀγρεύειν.* Pisces venari, capere. ii. 95.

ἀγρῇ, Ionice, pro communi *ἀγρᾷ*, præda. Feræ in ipsa venatione captæ. Ferinæ carnes. Gallice, *La venaison*, vel *De la venaison*, i. 73. *ἐλόντες ταυτην την ἀγρην*. ix. 39. Hac præda capta.

ἀγρῇ, ης, ῆ. Ionice, pro communi *ἀγρᾷ*, venatio. Gallice, *Chasse*. τῶν Σκυθῶν ἐπ' ἀγρην φοιτεόντων. Cum Scythæ ad venationem irent, velitarent. i. 73.

ἀγρυπνίῃ, ης, ῆ. Ionice, pro communi *ἀγρυπνίᾳ*, vigilia, qua fit ut dormire nequeamus. ὁ Δαρεῖος ἀγρυπνίῃσι εἵχετο. Darius vigiliis detinebatur (id est, dormire non poterat. iii. 129.) ὕπνου ἐλάττανε somno fruebatur, dormiebat. iii. 130.

ἀγχιστα. Ionice et poetice, pro communi *ἐγγιστᾷ*, sive *ἐγγύτατα*, proxime. τῶν ἀγχιστᾷ οἰκούντων σφίσι, qui proxime se habitant. i. 134. v. 79. bis. *ἀγχιστᾷ τῷ βωμῷ*. ix. 81.

ἀγχιστοφᾷ βουλευέσθαι. Herodotea locutio. Sententiam superiori contrariam habere. Consilium, vel sententiam mutare. In consilio sententiaque mutanda celestem esse. Inconstantem, ac levem, et quodammodo volubilem, ac versatilem esse. vii. 13.

ἀγχόθεν. Ex propinquiore loco, prope, cominus. iv. 31.

ἀγχοτάτω. Adverb. Ionice, et poetice, pro communi *ἐγγύτατα*, vel *ἐγγιστᾷ*, proxime. *ἀγχοτάτω τῷ μεγάρῳ*, proxime templum. ii. 169. iv. 35. οἱ ἀγχοτάτω προσήκοντες, maxime necessarii. vel, proximi quique. iv. 73. *ἀγχοτάτω τῆς Ἐρετρίας*. vi. 102. *ἀγχοτάτω τῶν Μηδικῶν*. vii. 64, 73, 74, 80, 89, 91. viii. 122, 135.

ἀγχοτάτω τῷ κρητῆρος. viii. 122. Proxime craterem.

ἀγχότερος, ης, ον. Ion. pro com. *ἐγγύτερος*, α, ον. Propior, propinquior, vicinior. vii. 175.

ἀγχῷ, cum dativo. *ἀγχῷ τῇ ἵππῳ*. Prope equam. iii. 85. *ἀγχοτάτω τῇσι Λιγυρτίῃσι μαχαιρῇσι*. qui

maxime similes erant gladiis Ægyptiis. vii. 91.

ἀγχῷ, cum genitivo. Prope. *ἀγχῷ τῆς Τίρυνθος*. Prope Tirynthem. vi. 77.

ἀγχώματος μάχη. Ctes. Pers. 2. Pugna æquo Marte commissa.

ἀγωγῆς, ἑως. Ion. et Att. Deductor. *ἄνδρες ἀγωγῆς*. ii. 175.

ἀγῶνα ποιεῖσθαι. ἀγωνίζεσθαι. Prælium facere, præliari, pugnare. ix. 63.

ἀγωνίδαται. Ion. pro com. *ἡγωνισμένοι εἰσι. ἀγῶνες ἀγωνίδαται*. ix. 26. Certamina decertata sunt. Vide *δαται*.

ἀγωνίῃ, ης. Ion. et poet. pro com. *ἀγῶν, ἀγῶνος*. Certamen. ii. 91.

ἀγώνισμα. Com. Certamen. Prælium. Præclarum facinus, pro quo certamen suscipitur. Decus. Laus. Res præclara, dignaque certamine. Res pro qua obtinenda homines inter se certare debent. Palma. Certaminis præmium. Consule nostrum indicem Græcum in Thucyd. ubi τῷ ἀγώνισματος varias significationes, easque raras discas. *Ἀγώνισμα τοῦτο μέγα ποιεῖται*. Hoc in præclari facinoris loco ponunt. Hoc præclarum certamen esse ducunt. i. 140.

ἀδαήμων, ονος, ὁ καὶ ῆ. Ion. et poet. Inscius, imperitus, ignarus. *εἶναι τῶν ἱρῶν ἀδαήμονα*. viii. 65. Sacrorum imperitum esse. Com. οὐκ εἰδώς, ἀπειρος.

ἀδαῆς, ὁ καὶ ῆ. Ion. et poet. pro com. *ἀπειρος*. Imperitus (ἐμπειρος. ii. 49.) τῶν ἔσαν ἀδαῆς. Quorum erant imperiti. v. 90. Quorum erant ignari. *ἀδαῆς τούτων τῶν ἀνδρῶν*. ix. 46. Horum virorum imperiti. [Ibidem *συνωνύμως* dicitur *ἀπειροι τούτων*. et, *Σπαρτιῶν οὐδὲς πεπειρηται Μήδων*.]

ἀδείῃ, ης, ῆ. Ion. pro com. *ἀδεία, ας*. Vacuitas metus. *ἀσφάλεια*. quæ vulgo securitas vocatur. Latinis incolumitas, locus, statusve rerum tutus, et omnis metus expers. *ἐν ἀδείῃ εἶναι*. viii. 120. Quod metus

esset expers. Quod in tuto jam esset, ac proinde nihil formidaret. *ἐν ἀδείῃ ἢ ποιευμένων τὸ λέγειν.* ix. 42. Quod non putarent tutum esse [vel, periculo vacare,] loqui, [et libere proferre quod sentirent.] *ἀδείν.* Ion. et poet. pro com. *ἀρέσκειν.* Placere. *σφὶ ἀδείν.* sibi placere, vel placuisse. iii. 45. *Σπαρτήγησι ἀθήσεις.* Spartanis placebis. v. 39. *ἀδελφεκτόνος, ὁ.* H. V. Fratricida. iii. 65. *ἀδελφεός, ὁ.* Ion. et poet. pro com. *ἀδελφός.* Frater. iii. 61, 62, 63, 64, 65. passim. ut et *ἀδελφεή,* pro com. *ἀδελφή.* *ἄδην.* com. Satis, abunde. ix. 39. *ἄδοιμι, υἱς, οἱ.* Optat. aor. 2. aet. Eustath. *ἄδοι, ὃ ἐστὶν ἀρέσκοι, δεύτερος ἀόριστος ἀπὸ τοῦ ἡδω θέματος, ὅτι φιλεῖται κυνικῶς, καὶ σφύλλει τὴν παραλήγουσαν ὡς δεύτερος ἀόριστος ἐν τῷ, καὶ αἱ ἄδοι αὐτοῦ μίμνεν.* Ὀδυσσ. Z. 1561. 51. (ed. Ernest. v. 245.) Apud Herodotum tamen aspero spiritu notatum legitur. ix. 79. *ἐγὼ δ' ὦν τέπε εἵνεκα μήτε Αἰγυπτήησι ἄδοιμι, μήτε τῷσι ταῦτα ἀρέσκειται.* Ego igitur hac de causa neque Aeginetis placeam [i. e. placere cupio,] neque illis, quibus hæc placent. *ἄδρης, ὁ καὶ ἡ.* Ion. et poet. pro com. *ἄδραςος.* ὁ μὴ δρᾶν ἐθέλων, ἡ αἰσθώς. Qui non vult, aut non solet fugere. Non fugitivus, a fuga alienus. Mancipii epithetum. *παρὰ τὸ α' σερπηκῶν, καὶ τὸ δρᾶν, τὸ φεύγειν.* Ἀνδράποδα ἄδρηςα μάλισα. Mancipia a fuga maxime aliena. Minime fugitiva. iv. 142. *ἄδρὸς καρπός.* Fruges adultæ. i. 17. sic *παιδίον ἄδρὸν.* Puer adultus. iv. 180. *ἄδρὸς.* Ion. et poet. Copiosus. *ἄδρην χιόνα.* Nivem copiosam. iv. 31. *ἄδρύνεσθαι.* com. Augescere, adulescere, crescere. i. 193. *ἀδυναμία, ἡς, ἡ.* Ion. pro com. *ἀδυναμία.* Impossibilitas. Imbecillitas,

per quam aliquid nullo modo fieri potest. viii. 111. (*δύναμις, ἡ.* ibid.) *Οὐδέποτε γὰρ τῆς ἐωυτῶν ἀδυναμίας τὴν Ἀθηναίων δύναμιν εἶναι κρέσσω.* Ibid. [Dicebant] enim Atheniensium potentiam sua impotentia, vel impossibilitate potentiorē nunquam fore. Sed impotentia apud Cicer. et laudatos linguæ Latinae scriptores aliud significat, nimirum quam Græci *ἀκράτειαν* vocant, de qua Cic. Tusc. Quæst. i. iv. c. 15. ed. Ernest. iidem [animorum motus] inflammant appetitione nimia, quam tum cupiditatem, tum libidinem dicimus, impotentiam quandam animi a temperantia, et moderatione plurimum dissidentem. Quidam tamen de recentioribus hanc vocem, ut et alteram impossibilitatis, usurpare non dubitant, ut Græci vocabuli vim melius expriment, quod alia vocabula his commodiora non reperiantur. At qui puritatis, et elegantiae Lat. sunt studiosi, τὴν *ἀδυναμίαν* vocant infirmitatem, et imbecillitatem. Ego quoque sic appellandam censeo: sed addendum aliquid, quod nominis Græci naturam *ἐμφατικώτερον* explicet, ita videl. Imbecillitas, vel Infirmitas, per quam aliquid fieri non potest. Steph. cum Vall. prolixitatis vitandæ causa, reique commodius explicandæ gratia, nomen Impossibilitatis retinet. *ἀδυνασίη, ἡς, ἡ.* Ion. pro com. *ἀδυνασία.* Barbare impotentia, quæ Latine imbecillitas vocatur, qua fit ut aliquid facere non possimus. iii. 79. *ἀδυνασίης ἀνάγκη κρέσσων ἔστω.* Necessitas imbecillitate potentior est. vii. 172. *ἀδυνάτως ἔχειν.* Herodotea locutio, pro qua diceretur alias *ἀδυνατεῖν, ἀσθενεῖν.* Infirmum esse. Adversa valetudine laborare. *Ἄγροτα.* V. Hom. 34. *ἀεθλεῖν, εἶν.* Ion. pro com. *ἀθλεῖν.* Certare. *κακῶς ἀέθλεον πρὸς τοῦς*

Τεγεάτας. Male contra Tegeatas certabant. Rem in bello adv. T. suscepto, infeliciter gerebant. i. 67. *ἀεθλεύειν*. Ion. et poet. pro com. *ἀθλεῖν*. Certare. v. 22.

αεθλος, ου, ὁ. Ion. et poet. Certamen. Labor. *ἐπιτελεσάντων τῶν Περσέων τὸν προκαείμενον ἀθλον*. Cum Persæ propositum certamen, ac laborem perfecissent. i. 126.

ἀεθλοφόρος, ὁ. Ion. et poet. Victor. Qui præmium ex certaminibus abstulit. i. 31.

ἀειδεῖν. Ion. et poet. pro com. *ᾄδειν*. quod altero formatum sublato ε, et subscripto ι. Canere, cantare. *αἰῶσαι*. Cecinisse. *αἰείσας*. Cum cecinisset. i. 24. *αἰδοῦσι*. Canunt. ii. 60, 79. *αἰδόντες*. ii. 79. *τοὺς αἰδομένους*. iv. 35.

αἰκεῖν, ἡ. Ion. pro com. *αἰκεία*. unde *αἰκία*, et *αἰκίζεσθαι*. Indignitas, contumelia, injuria, quæ præter alicujus dignitatem, meritaque fit. Quicquid præter decorum sive verbis, sive factis fit. *Αἰτὰς τρηχέως κάρτα περιέσπε αἰκεῖν*. Ipsos asperere admodum, ac indigne tractavit. i. 73. dicitur et *αἰκίη*. τὸν τοῦδε παῖδα αἰκίη τοιγδε περισπῆν ἐτόλμησας; Hujus filium tali contumelia afficere ausus es? i. 115.

αἰναιος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro quo et *αἰναος*, et *αἰνναος*. i. 145. Sed *αἰνναος* est etiam com. Semper fluens, perpetuo fluens, perennis. *λίμνη αἰναιος*. Lacus perennis. i. 93.

αἰρεῖν, et *αἰρεσθαι*. Ion. et poet. pro com. *αἶρειν*, et *αἶρεσθαι*. Tollere, attollere, suscipere. *Οἱ τῷ βαρβάρῳ πόλεμον αἰρόμενοι*. vii. 132. Qui bellum adversus barbarum susceperunt. *αἰρόμενοι* autem est præsens loco aor. 1. medii, *αἰράμενοι*, κατὰ χρόνον ἐναλλαγὴν. *Ἀειραμένους πόλεμον αὐτῷ*. vii. 156. Qui bellum adversus ipsum susceperant. Qui bellum ipsi intulerant. *τὰ ἰσῖα αἰεράμενον*. viii. 94. sublatis velis.

αἰρεῖν, et *αἰρεσθαι*. Ion. et poet. pro com. *αἶρειν*, et *αἶρεσθαι*. Tollere. *ἰσῖα αἰέροντο ὡς ἀποθευόμενοι*. viii. 56. Vela sustulerunt ut celeriter abituri.

ᾄσμα, τος, τό. V. H. pro quo com. *ᾠσμα*, τος. Cantus, cantio, carmen. ii. 79.

ἀέκων, οντος, ὁ. Ion. et poet. pro com. *ἀέσιος*. (ἐκὼν, ἐκέσιος. Invictus, nolens). Qui præter animi sententiam aliquid facit. *Ἀέκοντες ἔμμενον*. vii. 222. Inviti manserunt. Ibidem *συνωνύμως* dicitur eadem linea κατ' ἐπεξήγησιν, καὶ ε' βεβλόμενοι. ix. 111.

ἀελπτέειν, εἶν. V. H. et poet. pro com. *ἀνελπισεῖν*. Desperare. In vulgatis Lexicis Herodoto tribuitur; sed nec liber, nec libri locus notatur, nec Latina interpretatio additur. hoc enim tantum scribitur, *ἀελπτέοντες ἀνελπισήντες*. Ex Herodoto Suidas. Varin. *Ἀελπτέοντες τὸς Ἕλληνας ὑπερβαλέσθαι [τὸν Πέρσην]*. vii. 168. Desperantes fore ut Græci [Persam] superarent.

ἀελπτος, ὁ καὶ ἡ. com. sed poeticum. Insperatus. *ἐξ ἀέλπτου*. Ex insperato. ix. 111.

αἰέειν. Ion. et poet. pro com. *αἰῶειν*. Augere. *πλήθος αἰέειν*. Multitudinem popularem augere. iii. 80.

αἰρθέντες. Particip. aor. 1. pass. Ionic. et poet. ab *αἶρω*, pro comm. *αἶρω*, solvo portu, ex portu discedo. *Ἀερθέντες ἐκ τῶν Οἰνοῦσέων, ἔπλεον [ἐπὶ Κόρινον]*. Ex Cœnussis solventes, Cynrum navibus petierunt. i. 165. *αἰρθέντας πλέειν*. Solventes navigare. i. 170.

αἰρθεῖς, εἶσα, ἐν. Ion. et poet. particip. aorist. 1. pass. ab *αἶρω*, *αἶρω*. Tollo, attollo, levo, excito. *ἐνθαυτα αἰρθέντες οἱ πολλοὶ ἀπαλλάσσοντο*. ix. 52. Valla: Plerique sumtis utensilibus abscesserunt. *Æ*. P. Tunc plerique surgentes [excitati, se loco moventes, illinc] abierunt. vel, Tunc plerique cum surrexissent [cum loco se mo-

vissent, illinc] abierunt. Sic et Galli, *Alors plusieurs s'étant levés, s'en allerent.*

ἀζηλος, ὁ καὶ ἡ. Emulationis expers. Quem nullus æmulator. Contemptus, vilis, neglectus, turpis, foedus. vii. 140.

αἰχμήμιος. com. Nulla mulcta mulctatus. Nulla clade accepta. Sine damno. i. 212.

ἀηδής-ερος, ὁ. comm. Injucundior, insuavior, ingrator. ab ἀηδής, ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ ἀηδής. quod compositum ex α privante particula, et nomine ἡδύς, ἡδεσία, ἡδύ. gratus, a, um. jucundus, a, um. vel ex verbo ἡδω, Delecto. φάς ἐδέν οἱ ἀηδέσ-ερον εἶσεσθαι. Dicens sibi nihil ingratus fore. vii. 101.

ἀηδής, καὶ τὸ ἐς. Ion. et poet. Injucundus, insuavis, ingratus, molestus. i. 136.

ἀθανατίζειν. comm. Immortalitate donare, immortalem esse, immortalem vivere, se immortalem ducere. Γέτας τοὺς ἀθανατίζοντας. v. s. Getas immortalizantes. i. e. se immortales esse ducentes. iv. 93. ἀθανατίζουσι τόνδε τὸν τρόπον. οὔτε ἀποβήσκειν ἐωῦτόν τοι νομίζουσι, ἵναί τε τὸν ἀπολλύμενον παρὰ Ζαίμονα.] iv. 94. Hic τῷ ἀθανατίζειν interpretati-
onem habemus. Γέται οἱ ἀθανατίζοντες. v. 4.

ἀθάνατος μελεδωνός. Immortalis curator. vii. 31. Quinam autem ἀθάνατοι μελεδωνοὶ apud Persas, et cur ita vocarentur, docet Herodotus his verbis. vii. 83. Ἐκαλέοντο δὲ ἀθάνατοι οἱ Πέρσαι οὗτοι ἐπὶ τῷδε. εἴ τις αὐτέων ἐξέλιπε τὸν αἰριθμὸν, ἢ θανάτῳ βιασθεῖς, ἢ νόσῳ, ἄλλος ἀνὴρ ἀναλίσκοι, καὶ ἐγίνοντο οὐδαμᾶ, οὔτε πλεῦνες μυρίων, οὔτε ἐλάσσονες, &c. Vide Vallæ versionem, quæ bene habet hoc loco. vii. 211. ἐνθαῦτα Μαρδόνιος ἐξελέγετο πρῶτος μὲν Πέρσας πάντας τὰς ἀθανάτους καλεομένους. viii. 113.

Ἀθηναίη. Ion. et poet. pro communi ἀθήνη. i. 19, 22, 66. iv. 180.

Ἀθηναίων. viii. 100. ὑποπτεύων αὐτὸν [τὸν Ξέρξην] δρησμον βελεύειν ἐκ τῶν Ἀθηναίων. Si codex mendo caret, hoc figurate dictum, ἀπὸ τοῦ ἐκ τῶν Ἀθηναίων. vel ἐλλειπτικῶς intelligendum, ἐκ τῆς πόλεως τῶν Ἀθηναίων. Nec enim commode diceret, Fugere ex Atheniensibus. At (nisi fallor) ἐκ τῶν Ἀθηναίων scribendum, quod Ionice pro com. Ἀθηναίων prolatum fuerit. Vide ἐρυθραίων. ix. 15. Quod pro ἐρυθραίων dictum videtur, ab ἐρυθραῖ, ὦν. com. et Ion. ἐρυθρέων. Error ex pronuntiationis affinitate natus. Dicitur autem non solum in singulari ἐρυθρά, ἄς, ἡ. ut apud Stephanum: sed etiam in plur. αἱ ἐρυθραῖ, ὦν. ut apud Herod. ix. 22. ἐς ἐρυθράς ταχθέντες. Illic de eadem urbe agitur. Infra tamen ix. 107. De eodem Xerxe verba faciens Herodotus, eodem modo nomen hoc scriptum usurpat, ἐξ Ἀθηναίων φυγών. Sed et illic Ἀθηναίων, pro Ἀθηναίων scribendum videtur, ut et lib. ii. 7. Quam lectionem, conjecturamque nostram Valla sua versione confirmat. Vertit enim, Athenis illuc profugerat.

ἀθυμία, ἡς, ἡ. Ion. pro comm. ἀθυμία. Animi dejectio. Animi demissio. i. 37.

ἄθυμος, ὁ καὶ ἡ. com. Qui animum non habet. Non animosus. Ignavus. vii. 11.

ἀθώωσις, εως, ἡ. (ἀπόλυσις καταδικη. Absolutio, qua quis innocens pronuntiatur, et mulctæ fit immunis.) Condemnatio, ἀθώωσις μὲν παρὰ τῶν κριτῶν, καταδικη δὲ παρὰ βασιλέως [γίνεται.] Ctes. Pers. 61. v. s. A iudicibus quidem [illorum fit] absolutio, a rege vero condemnatio. i. e. Illi a iudicibus quidem absoluntur, a rege vero condemnantur. Ab ἀθῶος (de quo vulgata Lexica) formatur verbum ἀθώωω, ὦ. ἀθώωσω. τὸ ἀθῶον ἀποφαίνομαι καὶ ἀπολύω ὡς ἀθῶον. Hinc istud verbale ἀθώωσις.

αι. Ion. et poet. pro com. εἶθε. Utinam. i. 27.

αἶατο. Ion. terminatio 3. pers. plur. verborum in μι, pro comm. in αἶατο desinente, in optat. modis. ut ἰσαῖατο, ἰσαἶατο. ἐσαῖατο, ἐσαἶατο. Quod fit sublato ν, et inserto α. Vide ἐπαῖατο. συναῖατο. Sic enim legendum videtur. v. 37. non autem συναῖατο. Vide suo loco. δυναῖατο, pro δύναιατο. vii. 103.

αἶατο. Interdum Ionice (si modo codex mendo caret) etiam in tertia sing. opt. modi verborum in μι, pro com. in αἶατο desinente. ut ἰσαῖατο, pro ἰσαῖατο, inserto α. Vide ἐπαῖατο. iv. 166.

αἶατο. Ion. terminatio tertiae personae plur. aor. 1. med. pro comm. αἶατο in optat. γευσᾶατο, gustarint, pro γεύσασατο. ii. 47. δεξᾶατο, pro δεξᾶατο. iii. 38. ἀνακτῆσαατο, pro ἀνακτῆσαιατο. iii. 75. τισᾶατο. ibid. ἐνδεξᾶατο. iii. 128.

αἰγῆς, ης, ῆ. Ion. Caprina. pellis. iv. 189. ubi αἰγίδας vitiose scriptum videtur pro αἰγέας, quod ad marginem notatur, et sequentibus Herodoti verbis confirmatur. ἐκ δὲ τῶν αἰγῶν τετέων αἰγίδας οἱ Ἕλληνες μετωνόμασαν. iv. 189. Ab istis autem caprinis pellibus, quas Græci vocant αἰγέας, Græci τὰς αἰγίδας, i. e. scuta caprinis pellibus tecta denominarunt.

αἰγιαλός, ὅ, ὁ. Ion. et poet. vocabulum, quod et apud Thucydidem reperitur. Vide nostrum Græcolat. indicem. Pro eodem αἰκῆ, ῆς, ῆ. dicitur συνανήμως. littus. vii. 59. Eustath. consule. vii. 59, 100, 115, 188. ix. 98, 99, 102, 106.

αἰγίπας, ὁ καὶ ἡ. αἰγίποδος. Pedibus caprinis præditus. λέγουσι οἰκέειν ταῦτα τὰ οὔρεα αἰγίποδας ἀνδρας. Homines pedibus caprinis præditos in his montibus habitare dicunt. iv. 25.

αἰδῆς, ης, ῆ. Ion. et poet. pro comm. αἰδῆα. Inscientia, ignorantia. vi. 69.

αἶη. Ion. et poet. in nominibus 2. declin. simpl. pro comm. η. Ἀθηναίη, Minerva, pro Ἀθήνη. i. 19, 22. ἀνάγκη, Necessitas, pro ἀνάγη. i. 11, 74. iii. 75. vii. 104.

αἰθεῖν. Ion. et poet. pro com. καίειν. Urere, cremare. iv. 61.

αἶκλον, αἶκλου, τό. N. H. pro com. αἶκλα, ας. Fæda verberatio, pulsatio, læsio. κάκωσις. Vexatio, damnum. Maleficium, quo quis afficitur. Contumelia, injuria. ἐπισχόντας ἀπὸ τῆ Αἰγινητέων αἰκίς. Valla: Ut ab Æginetis lædendis abstererent. v. 89. v. s. ab Æginetarum læsione abstinentes. i. e. Ab Æginetis maleficio afficiendis abstinentes.

αἶνη, ης, ῆ. H. V. Laus, honor, existimatio. ἔοντα ἐν αἶνῃ μεγίστη. in maximo honore. In maxima existimatione existentem. Qui in maxima existimatione erat. iii. 74. Valla perperam hunc locum vertit, quod maxima flagrabat invidia. Verba Græca, quæ præcedunt, et ipse sensus hanc interpretationem respuunt. ἐν αἶνῃ μεγίστῃ εἶναι. viii. 112. In maximo honore esse. τοῖσι μετ' ἐκείνων ἐν αἶνῃ ἔθισι Περσέων. ix. 16. Valla: Iis Persis, qui secundum eum in honore sunt.

αἰνώς. Ion. et poet. pro comm. σφόδρα. δεινός. μεγάλως. πάν. λίαν. Vehementer, admodum, valde. iv. 61, 76.

αἰορπάτα. Vocabulum Scythicum, quod Græce sonat ἀνδροκτόνοι. i. e. Viricidæ. αἶορ γὰρ οἱ Σκύθαι καλέουσι τὸν ἀνδρα. τὸ δὲ πατὰ, κτείνειν. Sic autem Amazones a Scythiis appellabantur. iv. 110.

αἶρεε. 3. pers. imperf. Ion. pro com. αἶρεε, hæcque pro ἦρεε, capiebat. ab αἶρῶ, ὦ. Ion. et Æol. verso aspero in tenuem. i. 162.

αἶρεῖν, εἶν. com. τοῖς κρέασι χρᾶται ὁ, τι μιν ὁ λόγος αἶρεῖ. Carnibus utitur [ad id, ad] quodcumque animus ipsam capit, i. e. ad quod animus ipsum impellit. i. 132. ὧς

ἐμὴ γνώμη αἰρεῖσι. Ut mea sententia fert. ii. 43.

αἰρεῖν κατ' ἄκρης. Funditus evertere. Herodotea locutio. Vide κατ' ἄκρης αἰρεῖν. vi. 18.

αἰρεῖν τι παρὰ τινος. Herodotea locutio, pro com. ἀφαιρεῖσθαι τι τινός, vel τινὶ, vel τινά. Auferre aliquid ab aliquo. Aliquid alicui auferre, eripere. Σίγειον, τὸ εἶλε Πεισίστρατος αἰχμὴ παρὰ Μιτυληναίων. Sigeum, quod Pisistratus armis, sive bello, Mitylenæis abstulit, v. 94.

αἰρεῖσι. Optio. Gall. *Choix*. δίδωμι σοι αἰρεσιν, ὁποτέρην βούλει τραπέσθαι. Optionem tibi do, utram ad viam te velis convertere. i. 11. διακρίναι τινα αἰρεσιν. Ion. ἀντὶ τοῦ προαιρεῖσθαι. Aliquam optione eligere. i. 11.

αἰσῶν. Ion. et poet. pro com. ἀφανίζειν. Ex hominum conspectu tollere, delere, perdere, interficere. Ἀἰσώσκει μιν. Ipsam perdet. iii. 69. *Magnum* Etymol. 43. 10. Ἀἶσος, ὁ ἄγνωστος, καὶ ἀφανής. καὶ αἰσῶσαι, [τὸ ἀφανίζειν] γέγονε δὲ ἀπὸ τῆ ἰσμῆς ἰσθός, καὶ κατὰ σέρησιν αἶσος, ὅθεν τὸ αἰσῶω, ὦ. καὶ αἰσῶσυν ἢ ἀπώλεια. Pind. Pyth. Od. iii. v. 67. αἰσῶσεν ὕλαν. Vastavit, absumsit sylvam. Illic agitur de igne.

αἰσχύνῃ. Dedecus, ignominia. τὸ το μέγαλιν αἰσχύνῃν φέρει. Hoc magnam affert ignominiam. i. 10.

αἰσῶτος. Attica, Ionica, et poetica terminatio superlativi gradus in ὤτατος com. desinentis. Ut, μεσάιτατος, pro insitato μεσώτατος. iv. 17. Consule Eustath. in αἰσῶτος term.

αἰτεῖν δίκας. Vide δίκη.

αἰτερός. Attica, Ionica, et poet. terminatio comparativi gradus in ὤτερος com. desinentis. ut, μεσάιτερος, pro inusitato μεσώτερος, iv. 17. πλησιατέρω, pro inusitato πλησιωτέρω. Propius. iv. 112. σχολαίτερα, pro σχολώτερα, inusitato. Tardius. ix. 6. Consule Eustath. in αἰτερός term.

αἰτιατικὴ ἀπτικῶς, καὶ ἰωνικῶς ἀντὶ τῆς γενικῆς κοινῶς, καὶ τοῦτο μετὰ τοῦ ὡς. ὡς συνιέντα Ἀεταφέρεα. ἀντὶ τοῦ, ὡς συνιέντος Ἀρταφέρους. vi. 2.

αἰτιατικὴ ἀντὶ τῆς ὀνομαστικῆς μετὰ τῶν ἀπαρεμφατιῶν. Vide ἀπαρεμφατὰ ἀντὶ τῶν παρατατικῶν, ἢ ἀορίστων. Item ὡς cum infinitivis, &c.

αἰτιή variis modis ab Herodoto usurpatam. ἔχειν τινα ἐν αἰτιῇ, pro αἰτιάσθαι. Aliquem culpāre, aliquem accusare. ὅρα μὴ σεωυῖτόν ἐν αἰτῇ σχῆς. Vide ne te ipsam culpās, accuses. v. 106. αἰτιή ἔσχε Ἀθηναίοισι. ἀντὶ τῷ, Ἀθηναῖος. hocque ἀντὶ τοῦ, οἱ Ἀθηναῖοι ἔσχον αἰτιήν. Athenienses culpam sustinuerunt, insinulati fuerunt. vi. 115. Μαρδόκιον ἐν αἰτῇ τιθέντες. viii. 99. Mardonium in culpa ponentes, i. e. Mardonio culpam tribuentes.

αἰτιήν ἔχειν. Ion. pro com. αἰτεῖν ἔχειν. Culpam sustinere. Culpari, accusari. εἶχον αἰτιήν φόρου. Cædis culpam sustinebant. Cædis accusabantur. Cædis nomine culpabantur. v. 70. καὶ ὑπαλλαγὴν vero dicitur et αἰτιήν ἔχειν τινα. Τὸν Κλεομένηα εἶχε αἰτιή φοιτᾶν παρὰ τοῦ Ἰσαγόρου γυναῖκα. ἀντὶ τοῦ, ὁ Κλεομένης εἶχε αἰτιήν φοιτᾶν. &c. Cleomenes culpabatur quod ad Isagoræ uxorem frequenter iret. v. 70. Sic φονεῦσαι αὐτοὺς αἰτιή ἔχει Ἀλκμαωνίδας. ἀντὶ τοῦ, Ἀλκμαωνίδαι αἰτιήν ἔχουσι φονεῦσαι αὐτούς. Alcmaeonidæ culpantur, accusantur quod eos interfecerint. v. 71. αἰτίας μεγάλας ἔχον. Magnam culpam sustinuerant. Valde culpati sunt. Vehementer accusati fuerunt. v. 73. ἐν αἰτῇ μεγάλῃ εἶχεν αὐτήν. V. H. 2. Ipsam vehementer culpabat, vel accusabat, objurgabat.

αἰχμὴ, ἢ. Ion. et poet. pro com. δορυ. Hasta, lancea. i. 52, 214, 215. ii. 106, 111. iii. 78. μετῆκάν οἱ τὰς αἰχμάς. Hastas in ipsius gratiam deposuerunt. iii. 128.

iv. 71. v. 49. vii. 61, 63, 64, 67, 69, 77, &c.

αἰχμή. Ion. et poet. τὰ ὄπλα. ὁ πόλεμος. Σίγειον, τὸ εἶλε Πεισίστρατος αἰχμὴν παρὰ Μιτυληναίων. Siggæum, quod Pisistratus armis, sive bello, Mitylenæis abstulit. v. 94. ἐπειδὴ σφι πρὸς Λακεδαιμονίους κακῶς ἡ αἰχμὴ ἐσήκεε. vii. 152. Cum ipsis adversus Lacedæmonios cuspis male stetit, i. e. Cum prælium adversus Lacedæmonios ipsis non fuisset secundum. Vel, Cum in prælio cum Lacedæmoniis commisso rem infelicitè gessissent. Sic enim Eustathius hoc elegantissimum, at rarissimum loquendi genus interpretatur Iliados H. v. 259. Hæc sunt ejus verba, quæ maximam huic loco lucem afferent, Ἀνεγνάμθῃ δὲ οἱ αἰχμὴν. φανερῶς αἰχμὴν λέγει τὸν τοῦ δόρατος σίδηρον, ὃς καὶ ἐπιδόρατις λέγεται. ἄλλως μέντοι, ὥσπερ τὸ δόρυ ἐστὶν ὅτε πόλεμον σημαίνει, ὥς δηλοῖ τὸ, δουρὶ κλυτὸς, ἥγουν περιώνυμος ἐν πολέμῳ, οὕτω καὶ τὸ αἰχμὴ. διὸ καὶ ταυτὸν δουράλῳτων εἰπεῖν, καὶ αἰχμάλῳτων. ἐν οἷς δηλοῦται ὅ ἐν πολέμῳ ἀλούς. Λέγει δὲ πού καὶ Ἡρόδοτος περὶ τινων ὡς κακῶς αὐτοῖς ἡ αἰχμὴ ἐσηκε πρὸς τοὺς δεῖνα, ἥγουν ἐδυσυχῆθη αὐτοῖς ὁ πόλεμος. τοῦτο δὲ καὶ ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος εἴρηται. παρακολουθεῖ γὰρ τοῖς ἐν μάχῃ δυσυχοῦσι, κακῶς αὐτοῖς ἐσάναι τὴν αἰχμὴν. i. e. Incurvata vero est, ac reflexa cuspis. Manifeste αἰχμὴν vocat ipsum hastæ ferrum, quod et ἐπιδόρατις, i. e. cuspis appellatur, quæ in extrema hastæ parte ponitur. Alias tamen, quemadmodum δόρυ, i. e. hasta bellum nonnunquam significat, ut declarat illud loquendi genus, δουρὶ κλυτὸς, hasta inclutus, i. e. bello clarus, sic etiam αἰχμὴ. Quamobrem idem est dicere δουράλῳτων, et αἰχμάλῳτων, i. e. hasta, vel cuspidē, i. e. armis, belloque captum. Dicit autem quodam in loco et Herodotus de

quibusdam, quod ipsis hastarum cuspis adversus quosdam male stetit, i. e. quod bellum, vel prælium infelicitè ab ipsis gestum fuisset. Hoc autem etiam a consequenti dictum est. Illos enim, qui rem in prælio gesserunt infelicitè, hoc sequitur, ut hastarum cuspis ipsis male stet. Hinc ὁμαιχμὴ, ἡ συμμαχία. De qua suo loco.

αἰχμοφόρος, ὁ. Idem ac δορυφόρος. Principis satelles armatus. Custos corporis hastatus. i. 8. Miles hastatus, quod Gall. dici potest *picquier*, vel *halebardier*. i. 103, 215. vii. 40, 41, 55, 103.

αἰών, ὦνος, ὁ. Hinc Latin. ævum. Sic enim more prisco æFon scribebatur ut Φῶνος, et Φανήρ, pro com. οἶνος, et ἀνιέρ. Qua de re consule Dionysium Halicarnasæum lib. antiq. R. I. pag. ex Wecheli Francof. typis. 16. 22. et deinceps. τελευτᾶν τὸν αἰῶνα. Vitam finire. i. 32. τὸν αἰῶνα διαφέρειν. Vitam traducere. iii. 40. αἰῶνα τελευτᾶν. Vitam finire. ix. 17. τελευτήσαντας τὸν αἰῶνα. ix. 27. Qui vitam finierant. Qui mortem obierant.

ἀκατάφευτος, ὁ καὶ ἡ. N. H. Non ementitus, non fictus. iv. 191. θηρία ἀκατάφευτα. Non ementitæ feræ.

ἀκείσθαι. com. Mederi, curare, sanare. Ἀκέσασθαι τὴν ἀμαρτίαν. Peccatum sanare. Delicto mederi. i. 167.

ἀκέραιος, ὁ καὶ ἡ. comm. Integer, illæsus, intactus, non vastatus, non corruptus. τὴν πόλιν ἀκέραιον ἔμελλεν ἀπολάμψασθαι. Urbem integram, ac nullis maleficiis affectam erat recepturus, vel intactam, non vastatam, non direptam. iii. 146.

ἀκηχοῦτος. Ion. et Att. præter. med. participium formatum ab ἀκήκοα. ab ἀκούω. Audio. i. 69. προακηχοῦσι. v. 86. ἀκήχοας. v. 106. προακήχοε. viii. 79.

ἀκίρατος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. idem

ac ἀκέραιος. Intactus, illæsus, intactus, non vastatus, non corruptus. Eustath. ἀκίρατα κτήματα, τὰ ἀκέραια, ἢ τὰ μὴ χειρόμενα πρὸς βίαν, καὶ ληστρικῶς. ἀκίρατον ὕδωρ, τὸ καθαρὸν, τὸ μὴ ἔχον κῆρα. ἀκίρατος, ὁ ἀκέραιος, καὶ σῶος, ἐκ τοῦ α γερητικοῦ, καὶ τῷ κῆρ, καὶ τοῦ ἄτη σύγκειται. ἢ παρὰ τὸ κείρεσθαι κατὰ γέρσιν. Hæc ille. ἐμπόριον ἀκίρατον. Emporium intactum. iv. 152.

ἀκίρατος, ὁ καὶ ἦ. Ion. et poet. Non mixtus, purus, sincerus, innoxius. σμύρνης ἀκίρατου. Smyrnæ puræ. ii. 86. χρυσὸς ἀκίρατος. Aurum purum. vii. 10.

ἀκίρυνκτος, ὁ καὶ ἦ. com. Per præconem vel caduceatorem non denunciatus. Ut ἀκίρυνκτον πόλεμον Ἀθηναίοισι Αἰγινήται ἐπέφερον. Æginetæ bellum Atheniensibus non indictum, non denuntiandum intulerunt. v. 81.

ἀκίρδηνλος, ου, ὁ καὶ ἦ. N. H. Incorruptus, sincerus, purus. καὶ τὸ μὲν ἡμέτερον οὕτω ἀκίρδηνλον ἔον νέμεται ἐπὶ τὰς Ἑλλάδας. ix. 7. Valla: Et hæc quidem nostra sunt, quæ in Græcos præstamus officia. In vulg. vero Lex. ita, Nostrum officium, seu beneficium, et obsequium adeo sincerum Græcis impenditur. Æ. P. Et nostra quidem [opera,] quæ est adeo sincera, in Græcos impenditur. Vel, et nostrum quidem [officium, ac beneficium] quod est adeo sincerum, in Græcos impenditur. Subaudiendum enim videtur vel ἔργον, vel εἰς ἐγγένημα, quod ad illud ἀκίρδηνλον referatur. Vide νέμειν.

ἀκινάκης, σ, vel εος, ὁ. Persicum vocabulum, quo gladius significatur. iii. 118. σπασάμενος τὸν ἀκινάκα. stricto acinace. Περσικὸν ξίφος, τὸ ἀκινάκην καλέουσι. Persicum ensem, sive gladium, quem acinacem [Persæ] vocant, [in mare projecit.] vii. 54. σπασάμενοι τοὺς ἀκινάκας. iii. 128. iv. 62. ἀκινάκει. ib. ἀκινάκα. iv. 70. [viii.

120. legitur ἀκινάκης,] ut a recto primæ declin. simpl. ἀκινάκης, ου. ut in vulgatis Lex. scribitur. Sed fortasse est τροπή τῆς εὐ διφθόγγου in ἡ Ἀττικῶς, καὶ Ἰωνικῶς. ut apud Eurip. in Hippolyto, v. 1290. (v. 1284. ed. Glasg. 1821.) ἀφανῆ, προἀφανεῖ. et in Ione, v. 1154. χρυσή, προχρυσή. Vel, si nulla est diphthongi τροπή, res (ut ante dictum) accipietur. Quod confirmatur ab Herodoto, qui lib. ix. 80. τὰς ἀκινάκας dicit. [Sic et Pausanias ἐν Λακονικῶς, 99, 43. τὴν παῖδα τῷ ἀκινάκῃ παλεῖ.] σπάται τὸν ἀκινάκα. ix. 107. gladium stringit. Gallice, *Il tire, il dégaîne son épée.*

ἀκλεῶς. Ion. et poet. pro com. ἀδόξως. In glorie, sine gloria, cum ignominia. v. 77.

ἀκονή. Vide ἀκονή.

ἀκοντίζειν. Jaculari. Jaculis petere. Ion. et comm. ἀκοντίζων τὸν σὺν. Aprum jaculis petens. i. 43. ἔσακοντίζειν. Jacula conjicere. i. 43. iv. 114.

ἀκόντιον, τό. Jaculum, telum. i. 34. ἀκοντιστής, ὅ, ὁ. com. Jaculator. viii. 90.

ἀκόσμως. V. H. quod in vulgatis Lexic. sine ullius scriptoris auctoritate legitur. Fæde, turpiter, deformiter, ἀκόσμως οἷχεσθαι. Turpiter abire. vii. 220.

ἀκούειν. com. Audire, nominari, haberi, ferri, existimari. Ἀργεῖοι ἤκουον μουσικὴν εἶναι Ἑλλήνων πρῶτοι. Argivi Græcorum primi musica esse ferebantur. Cæteris Græcis musica præstare putabatur. Inter Græcos musica principes esse credebantur. iii. 131. φας ἄμεινόν με ἀκούσεσθαι. ix. 79. Dicemus me melius auditurum.

ἀκοῦσαι γυναῖκός κακῶ, παρὰ τοῖσι Πέρσῃσι δέννος μέγιστός ἐστι. ix. 107. Audire se muliere ignavio-rem esse, apud Persas maximum est dedecus. Vel, Si quis muliere ignavior appelletur [ac habeatur, hoc] maxima censetur ignominia. ἀκοῦειν ἀρεῖα δικαιοσύνης πέρα. vi.

86. Propter justitiam optime audire. ἀκούειν κακῶς. Male audire. Vel probris ac maledictis ab aliquo peti. ἐμὲ ἀκούσαντα πρὸς σὺ κακῶς. Me probris ac maledictis a te peti. Sic enim apte locus hic verti potest. vii. 16. ἐν τῇ ναυμαχίᾳ ταύτῃ ἤκουσαν Ἑλλήνων ἄριστα Αἰγινήται. viii. 93. Αἰγινetae in hoc navali praelio Graecorum omnium optime audiverunt. ἤκουεν εὐ ἐς δίκαιοσύνην τε, καὶ φιλοξενίην μακρῷ μάλιστα τῶν ἐν Ἰθάκῃ ἀνδρῶν. V. Hom. 7. Propter justitiam et hospitalitatem longe optime omnium hominum in Ithaca [degentium] audiebat. φῶς ἄμεινον μὲ ἀκούσσομαι. ix. 79. Dicens me melius auditurum. ἀκούειν cum genitivo, προὔπακούειν, καὶ πείθεσθαι. Parete, morem gerere, obtemperare, imperio ac potestati alicujus subjectum esse. οἱ Αἰγινήται Ἐπιδαυρίων ἦμεν, τὰ τε ἄλλα, καὶ δίκας, διαβαίνοντες ἐς Ἐπίδαυρον, ἐδίδοντο τε, καὶ ἐλάμβανον παρ' ἀλλήλων. Αἰγινetae Epidauris parebant, cum aliis in rebus, tum etiam [in hac, quia] in Epidaurum transeuntes, [apud Epidaurios] jure inter se disceptabant et rei, et actores. v. 83.

ἀκουή, ἤς. Rumor, fama, ἀκουή ἰσχυρέων. Rumore, famaue sciens, vel accipiens. ii. 29. vel cognoscens, pro eodem dicitur et ἀκοή. παραλαβόντες ἀκοῇ λέγομεν. Dicipius, quæ fama accepimus. ii. 148. ὅσον ἡμεῖς ἀτρεκέως ἐπὶ μακρότατον οἰοί τ' ἐγενόμεθα ἀκοῇ ἐξικέσθαι. Quam longissime auditu, vel fama vere, vel accurate pervenire potuimus. iv. 16.

ἀκρατοποίησις, ἤς, ἡ. N. H. pro com. ἀκρατοποίησις. Meri potatio. Meraci vini potus. vi. 84.

ἀκρατοπότης, ὁ, ὁ. N. H. pro comm. ἀκρατοπότης. Meri potator. Merum vinum potans. vi. 84.

ἀκριτος, οὐ, ὁ καὶ ἡ. Proprie quidem passive sumitur, et de eo dicitur,

qui aliquid re non judicata facit. De quo nullum factum est judicium. Qui causam non dixit. Ut, ἀκριτος ἔθανεν. Indicta causa obiit. ἀκριτος ἐζημιώθη. Indicta causa, nulloque judicio facto mulctatus est. Interdum tamen active sumitur pro eo, qui de alio nullum fecit judicium. Qui de re aliqua judicare noluit. Οὐ βουλομένων δὲ ταῦτα κρίνειν τῶν Ἑλλήνων φθόνῳ, ἀλλ' ἀποπλῶντων ἐκάσων ἐς τὴν ἐωυτῶν ἀκρίτων, ὁμῶς, &c. viii. 124. Quamvis autem Graeci invidiæ stimulis acti de his judicare nollent, sed singuli in suam patriam abirent nullo [his de rebus] judicio facto, tamen, &c. Hic aperte videmus hæc ἀκριτον ἀποπλῶναι, et οὐ βούλεσθαι κρίνειν, συνωνύμως ab Herodoto poni, ita ut οὐ βούλεσθαι κρίνειν sint τῶν ἀκρίτων ἀποπλῶναι interpretatio. Quod minime παραδόξον. Nam et apud Sophoclem ἐν τῷ Φιλοκλήτῃ, v. 688. ἀμφίπληκτος, pro ἀμφοτέρωθεν πλήττων accipitur, quod et a scholiaste notatum. Sic apud Hom. Odyss. A. v. 38. πολὺτλητος dicitur ὁ πολλὰ τλάς, καὶ παθών. Sic νεμεσητός, pro νεμεσητής, καὶ νεμεσῶν. Eustath. Sic et λαλητός, pro λαλῶν. Eustath. in λαλητὸν ζῶον. Sic et in Sophoclis Ἀντιγόνη, v. 645. ἀνωφέλιτα τέκνα, τὰ ἀνωφελῆ, καὶ μηδὲν τῶς γονεὺς ὠφελῆντα vocantur. Sic etiam ἐν Τραχινίαις ejusdem poetæ, v. 446. Legitur μεμπτός, ἀντὶ τῷ μεμφόμενος. Sic apud Moschum Idyll. vi. ver. 7. ἀνέραςος, ὁ μὴ ἔρων. qui non amat, ab amore alienus. et in Ara Simmiæ, v. 10. θεόκριτος, ὁ τὰς θεὰς κρίνας. Sic apud Pind. Olymp. Ode vi. v. 113. ψευδῶν ἀγνώσος, pro ὁ μὴ γινώσκων ψεύδεα. ὁ ψεύδεσθαι μὴ εἰδώς. Sic ἀναμαρτυρός, ὁ μηδὲν ἀμαρτίσας. Sic et Sophocl. Ajace, v. 254. λιθόλευσος, pro λίθοις λείων, καὶ λιθοβολῶν, &c. Quæ

profecto digna sunt, quæ diligenter observentur. Vide ὀνόματα πολλά εἰς κτος, σος, καὶ τος.

ἀκρίτως. com. Sine iudicio facto.

Nulla iudicio facto. Causa non cognita. Indicta causa. κτείνειν τινὰς ἀκρίτως. Aliquos indicta causa interficere. iii. 80.

ἀκροβόλιζεσθαι ἔπει. Ion. et poet. atque adeo com. Velitare verbis.

Altercationibus velitari. viii. 64.

ἀκροβίνια, τά. Ion. et poet. Opima spolia. Spoliorum primitiæ. Frugum primitiæ. Primitiæ. ἀκροβίνια ταῦτα καταγίειν. Has primitias consecrare. i. 86, 90.

ἀκροβίνια, ὡν, τά. Ion. et poet. τὰ ἄκρα θινὸς τινος, ὃ ἐστὶ στωροῦ. καὶ τὰ λάφυρα, καὶ αἱ ἀπαρχαί. Eustath. q. d. Alicujus acervi summitates, et spolia, et primitiæ [rerum aliquarum.] Τοῖσι θεοῖσι ἐξεῖλον ἀκροβίνια. viii. 121. [Prædæ] primitias Diis exemerunt, [exemptasque consecrarunt.] viii. 121, 122.

ἀκρομανής, ὁ καὶ ἡ. N. H. Summe insanus, maxime insanus, supremum insanus. v. 42.

ἄκρος, ὁ. comm. Summus, eximius, præstans. ὄργην οὐκ ἄκρος ἀνὴρ. Vir, qui iram superare nequit. Impos iræ. Qui iram continere, frænareque nequit. i. 73. ἦν ψυχὴν οὐκ ἄκρος. Mentis compos non erat. v. 124. εἰσὶ τὰ πολέμια ἄκροι. In rebus bellicis sunt eximii. Rebus bellicis excellunt, sunt præstantes. vii. 111.

ἀκρωτηριον νηὸς. viii. 121. Navis fragmentum. Valla truncam navis partem vocat.

ἀλαίη Ἀθηναίη. νηὸς ἀλαίης Ἀθηναίης ἐν Τεγέῃ. i. 66. ix. 70.

Ἀλαξόνες, ὡν, οἱ. Gens Scythiæ proxima, ut docet Stephanus ἐν τῷ περὶ πόλεων. Valla vocat Alizonas: at τὸ τῶν Ἀλιζώνων ἔθνος differt ab ista gente. iv. 52. Consule Steph. Strabonem, Plin. Volaterr. Hom. Il. B. in navium catalogo, v. 856. αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδῖος, καὶ Ἐπίστροφος ἤρχον.

ἀλγεῖν. Ion. et poet. pro com. λυπεῖσθαι. Dolere. ἀλγήςσας. ix. 22. Cum doleret. Cum dolorem sensisset.

ἀλέξασθαι. Ion. et poet. κατὰ συγκοπὴν pro ἀλεξήσασθαι, hocque pro com. ἀπώσασθαι. Propulsare, repellere. vii. 207.

ἀλέξειν, et ἀλέξεσθαι. Ion. et poet. pro comm. ἀπομάχασθαι. Resistere. Vim illatam propulsare, τὸς ἀλεξόμενους ἐφόνευσεν. Eos interfecit, qui resistebant. i. 211. ii. 63. Consule Eustath.

ἀλέξειν, et ἀλέξεσθαι. μ. ἀλεξήσω, et ἀλεξήσομαι. Infinit. med. ἀλεξήσασθαι, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀλέξασθαι. Arcere, propulsare. Ion. et poet. pro com. ἀπωθεῖν, καὶ ἀπώσασθαι, καὶ ἀποκρούεσθαι. ὡς ἀλεξήσομένους. Ut [hostem] propulsaturos. viii. 81. ὡς ἀλεξήσόμενοι. viii. 108.

ἀλέξεις, ιος, ἡ. N. H. quod in vulgat. Lex. sine cujusquam auctoritate scriptum legitur. Defensio, propulsatio. πρὸς ἀλέξῃσιν τραπομένους. Ad defensionem, vel, ad vim propulsandam conversos. Vide ἀλκή.

ἀλεξήσομαι, ἡ, ὡν. viii. 108. Vide ἀλέξειν.

ἀλέξομαι. Ion. et poet. Propulso. ii. 63. τὸν στρατὸν τῶν Μήδων ἀλέξασθαι. vii. 207. Medorum exercitum propulsare. σφέας ἀλεξόμενους. vii. 225.

ἀλεξόμενοι χρόνον ἐπὶ συγχρόν. ix. 119. Ad multum tempus [hostem] propulsantes. Se diu defendentes. ἀλεωρῇ, ἧς, ἡ. Ion. et poet. pro com. ἀλεωρά, ἄς. Eustath. ἡ ἐκκλισις. ἐκ τῆ ἀλέω, κατὰ πρόσληψιν συλλαβῆς. Declinatio, vitatio [alicujus mali.] ab ἀλέω, declino, vito, assumpta syllaba ρη. Levamen, remedium. Αὐτοὶ τινὰ ἀλεωρὴν εὐρήσονται. ix. 6. Ipsi remedium aliquod invenient.

ἀληθεῖ λόγῳ. Re vera. v. 41. Vide λόγος. Res.

ἀληθέως. Ion. pro com. ἀληθῶς. Vere. i. 11, 158. ii. 56, 156. iii. 156.

ἀλθίξεισθαι. Ion. et Herodot. verbum pro com. ἀλθεύειν. Verum dicere, vere loqui. i. 136. ὀλγίζονται τι. Aliquid vere dicunt. iii. 72. ἀλθιζόμενος. ibid.

ἀλθλεσμένος σῖτος. Frumentum molitum. vii. 23. παρὰ τὸ ἀλθήω. Molo.

ἀλγήτης, adjective sumtum. βίον ἀλγήτην εἶλεν. Vitam mendicam elegisti, sequi maluisti. iii. 52.

ἀλγής, ὁ καὶ ἡ. com. pro συνηθροισμένος. Congregatus, confertus, frequens. ἐς ἐν χωρίον ἐσαύγεσκον ἀλέας. In unum locum frequentes ducebant. i. 196. ἀλέες ἐς ἄσι. frequentes, vel congregati stabant. ii. 63. iii. 13. Ἀλέοι γὰρ σφι ἐστὶ Ἀτλαντες ἐνομα, ἐνὶ δὲ ἐκάσῳ αὐτέων ἐνομα εἶδεν κέεται. Ipsi enim universis nomen est Atlantes, singulis vero nullum est nomen. i. e. commune nomen ipsis est Atlantes, singuli vero nullum proprium nomen habent. iv. 184. vii. 104, 157, 211, 225. viii. 23.

ἀλίζειν, et συναλίζειν. Congregare, cogere, colligere, contrahere. Ion. et poet. pro quo com. ἀγέζειν, συναγέζειν. ὅπως μὴ ἀλισθεῖεν οἱ Ἀθηναῖοι. Ne congregarentur Athenienses. i. 63. ἀλίσας τέτους. His congregatis. i. 77. ἀλίσθηται. i. 79. ταύτας ἀλίσας. i. 80. ἀλίσας πάντα. i. 119. ὁ Κῦρος τὰ μὲν συναλίσας. Cyrus has quidem [gentes] congregavit. i. 125. πάντα συναλίσας ἐς ταῦτό. i. 126. τοὺς βασιλέας ἀλίσμένους. Reges congregatos. iv. 118. ἀλίσθέντες. congregati. v. 15. στρατὸν ἀλίζειν. Cogere copias. vii. 12. ἔσαν ἀλίσμένοι. Erant congregati. vii. 172. ἀλίσμένη στρατιή. Exercitus congregatus. vii. 208.

ἀλῆ, ἡς, ἡ. N. H. pro com. συνάθροισις. ἐκκλησία. Congregatio, concio. ὁ Κῦρος ἀλῆν τῶν Περσέων ἐποίησατο. i. 125. Cyrus Persarum congregationem fecit. Concionem Persar. convocavit. Persas ad concionem convocavit. ἀλῆν

ποιήσάμενοι. Concione convocata, coacta. v. 29, 79. ἀλῆς πολλὰς συλλεγομένης. vii. 134. Concione sæpius congregata, sive convocata, vel concione sæpius coacta. ἄλινοφ, ὁ καὶ ἡ. N. H. Ex sale confectus. Οἰκία ἐκ τῶν ἀλίνων χόνδρων οἰκοδομεῖται. Domus ex salis grumis ædificatæ sunt. iv. 185. Valla, micis: et male. ἄλινοι τοῖχοι. Parietes ex sale confecti, ex salis grumis confecti. iv. 185.

ἀλκή. Ion. et poet. Robur. Vires. ἐς ἀλκὴν τρέπεσθαι. Poetica locutio. Gall. *Se mettre en défense*. Ad vim propulsandam se convertere. ii. 45. πρὸς ἀλκὴν ἐτράποντο. Ad vim propulsandam se converterunt. iii. 78. iv. 125. Vide ἀλέξεις. Πρὸς ἀλκὴν ἐκ ἐτράποντο οἱ βάρεβαιοι. ix. 102. Barbari ad [hostilem] vim propulsandam se non converterunt.

ἀλκῆς μνήσασθαι. Poet. locutio. Fortitudinis recordari. οὔτε τις αὐτέων ἀλκῆς ἐμέμνητο. ix. 70. Nec ullus ipsorum fortitudinis est recordatus.

ἀλκιμος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro com. ἀνδρείος. οὐδὲν ἔθνος ἦν τοῦτον τὸν χρόνον ἀλκιμώτερον τοῦ Λυδίου. Tunc nulla gens erat robustior ac fortior Lydia gente. i. 79, 99. πολλὸν ἀλκιμώτερος. i. 103. ἄλκιμον ἔθνος. i. 201. ἀλκιμοῖσι. ii. 102. τὰ πολέμια ἀλκιμος. Rebus bellicis strenuus. iii. 4. ἐς ἀλκὴν ἀλκιμος. Robore strenuus. iii. 110. v. 49. vii. 10.

ἀλλάσσεσθαι, sive ἀλλάττεσθαι. Alterum com. alterum Att. Mutare, permutare, commutare. τὰ οἰκίῃα κατὰ ἀλλάξασθαι τοῖσι πλησίοις. ἀντὶ τοῦ, τοῖς τῶν πλησίον κακοῖς. vii. 152. Domestica mala cum vicinis, i. e. cum vicinorum malis commutare.

ἀλλ' ἢ. Nisi. τοῦ ἐμελλε οὐδεὶς ἀρξέειν ἀλλ' ἢ ἐκείνη. ix. 109. Cui nullus erat imperaturus nisi illa.

ἀλλῃ. Ion. poet. et com. Alibi,

alio. διαπέμφας άλλες άλλη, pro άλλαχόσε. Cum alios alio dimississet. i. 46.

άλληλοφαγή. Ion. et Herod. vocabulum. Mutua depastio, qua fit ut alii alios edant. iii. 25.

άλλοθροος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro com. άλλοεθνης, καὶ άλλολγωστος. Alienigena, peregrinus, externus. i. 78. στρατός άλλοθροος. iii. 11.

άλλοῖος. Ion. pro com. άλλος. Alius. Ἰνα μὴ τι άλλοῖον περὶ σεῦ οἱ Σπαρτιῆται βυλεύσωνται. Nequid aliud de te Spartani statuunt. v. 40.

άλλ' οὐ γὰρ ἔπειθε. ix. 109. ἀντὶ τοῦ, άλλα γὰρ οὐκ ἔπειθε.

άλλοφρονέειν, εἶν. Ion. et poet. Alienatam mentem habere. Mentem a recta ratione alienam habere. De sano mentis statu deturbatum esse. άλλοφρονῆσαι. v. 85.

άλλοφρονέειν, εἶν. Ion. et poet. Aliud sentire, aliud in animo habere. Οἱ δὲ, άλλοφρονέοντες, ἔπεμπον [συμμαχίην.] vii. 205. Illi vero, aliud in animo habentes [societatem, socios, auxilium] miserunt. At v. 85. άλλοφρονεῖν accipitur pro a mente alienari, de sano mentis statu deturbari. Vide suo loco.

άλογεῖν. Ion. ac H. V. pro com. καταφρονεῖν, καὶ ὀλιγωρεῖν. Negligere, contemnere, spernere. Πάσης συμβουλῆς αλόγησας. Omni consilio neglecto, vel contempto. iii. 125. αλόγησαντες τῶν ἐντελέων. vii. 46. Neglectis mandatis. viii. 116.

άλογῇ. Ion. pro com. καταφρόνης. Contemptio, qua fit ut alicujus nullam, vel perexigiam rationem habeamus. ἔχειν ἐν αλόγῃσι, pro κατηλογεῖν. utraque est Herodotea locutio. Contemnere. ii. 141. Lat. interpres per imprudentiam vertit, Contemtui habens, pro habentem, qui accusativus jungendus cum pronomine praecedente, Eum. Vel cæcus hoc videat. Et tamen Lynceus hic, ut et in sexcentis aliis locis, oculis

captus fuit, nec tantam erroris molem animadvertit. Consule pag. 63. l. 48. ed. Steph. αλογίην εἶχον τοῦ χρηστηρίε. Oraculum contemserunt. iv. 150. τὸ ἄλσος ἐν αλόγῃ ἔχων. Lucum contemnens. vi. 75. ἀπῆλανε ὅπισω κατ' ἡσυχίην. ἔτε γὰρ τις ἐδίωκε, αλόγῃς τε ἐνεκύρησε πολλῇς. vii. 208. Valla: Per otium sese recipit. Nemo enim illorum insequabatur: sed hominem magno contemptui habebant. Æ. P. Per otium retro cessit, [ac se recepit.] Nullus enim [ipsum] insequabatur, contemtionemque [sui] magnam nactus est. Vel, in contemtionem magnam incidit. Hoc verba sonant: sed hic est sensus, Per otium se recepit, quia nullus eum insequabatur, qui cogeret eum festinare. Hoc autem accidit, quia nullus inter Lacedæmonios erat, qui speculatoris hujus adventum, aut discessum ullo modo curaret. Sed omnes pariter et ipsum, et ipsius speculationem magnopere contemnebant. Lexicum Græco-lat. ἐγκυρέω, et ἐγκύρω μ. ὑρῶ, et ὕρσω. Incido, obvio. Herod. ἐνεκύρησε αλόγῃς. Contemtui habuit. Sed et in ipsa scribendi ratione, et in interpretatione graviter est peccatum, ut ex iis, quæ supra diximus, aperte patet. Haud igitur Lexicis hujusmodi fides inconsiderate semper est adhibenda. Vide ἐγκυρεῖν. ἐν αλόγῃ ποιεῖμενον τὸ Μήδων πλῆθος. vii. 226. Valla: Parvi faciens Medorum turbam. Æ. P. Quod Medorum multitudinem nullo modo curaret, vel, Quia M. m. contemnebat.

ἀλυκτάζειν. V. H. Quod in vulgatis Lexicis Herodoto quidem tribuitur: sed nec liber, nec locus, nec ullum exemplum notatur. Valla vertit, Opprimi. Sed idem videtur significare, quod τὸ ἀλυκτέειν, εἶν, unde τὸ ἀλυκτάζειν, τὸ δυσφορεῖν, ὁ παρὰ τὸ ἀλύειν, de quibus Eustathius. Aliquid mo-

leste ferre, turbari. Animo perplexo esse. Quod ex Hesychii verbis aperte colligitur, qui dicit, ἀλυκτάζει, κρύπτεται, φοβείται, ἀπορεῖ. λύσιν μὴ εὐρίσκει. vide vulgata Lex. Græco-lat.

ἀλυκτάζον οἶα ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πεφοβημένοι τε, καὶ πολλαὶ μυριάδες κατελλημμένοι ἀνθρώπων. ix. 70.

Valla: Videlicet oppressi intra exiguum tempus, et tot myriadibus interceptis exterriti. Æ. P. Tristabantur, [gravi mœrore tenebantur, animo vehementer perplexo erant,] quippe quod in exiguo tempore, [exiguo temporis spatio] territi, [metu consternati] essent, et multæ mortalium myriades [ab hostibus] interceptæ essent. Sed marginis lectio melior videtur, ἐν ὀλίγῳ χώρῳ, in exiguo loco. Loci enim angustiae impediabant, ne Persæ suarum copiarum multitudine adversus Græcos uterentur, et plus ipsis oberant, quam proderant.

ἀλύσατο τὴν ζώνην. viii. 120. Fortasse legendum ἐλύσατο, quod Ἀττικῶς ἀντὶ τῆ ἔλυσσε dicetur, zonam solvit. ἀλύειν enim, quod longe alias significationes habet, nihil ad rem præsentem facere videtur. Si tamen codex mendo caret, jam τὸ ἀλύσατο neglecto temporali incremento ponetur Ἰωνικῶς ἀντὶ τῆ ἀλύων, καὶ ἀγαλλόμενος, εἴτε περιχαρὴς ἔλυσεν. Exultans zonam solvit. Cur? ὥς ἐν αἰεὶ ἐών. Quod tunc in tuto esset, ac extra metum omnem. Quid autem proprie ἀλύειν significet, vide apud Suidam, et Eustath.

ἀλώσιμος, ὁ καὶ ἡ. com. qui capi, qui expugnari potest. iii. 153.

ἀμα cum participiis venuste positum ad tempus, quo simul aliquid fit, indicandum. κτίζοντες ἀμα τὴν πόλιν. v. s. simul urbem condentes. i. e. Dum urbem conderent. iv. 160.

ἀμα μὲν, ἀμα δέ. Simul quidem, si-

mul vero. Partim quidem, partim vero. ix. 3.

ἀμαθής, ὁ καὶ ἡ. Imperitus, ineptus. i. 33.

ἀμαξεύειν. V. H. Plaustris transire, permeare. ἐποίησαν Αἴγυπτον ἀμαξευομένην πᾶσαν. Effecerunt ut tota Ægyptus plaustris permeari posset. ii. 108.

ἀμαξίς, ἴδος, ἡ. Ion. Plostellum. Parvum plaustrum, parvus currus. iii. 113.

ἀμαξιτός, ὅ, ἡ. com. Iter, qua vehiculum agi potest. Via currui agendo apta. παρὰ τὸ ἀγειν ἀμαξάν. Vehiculum, currum, plaustrum agere. vii. 176. ἀμαξιτός μένη. vii. 200.

ἀμαυροῦν. Com. Obscurare. Vide vulgata Græco-lat. Lex. ὁ ἥλιος ἀμαυρώθη. ix. 10. Sol obscuratus est.

ἀμαχητή. com. Sine prælio. i. 174. ii. 102. iii. 13. iv. 11, 93. v. 94. vii. 235. ὅπως ἀμαχητὶ τὴν πᾶσαν Ἑλλάδα κατασφύνηται. ix. 2. Ut totam Græciam sine prælio subigeret.

ἀμαχος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro com. ἀμάχητος, καὶ ἀνάλωτος. Qui oppugnari vel expugnari nequit. i. 84. (ἐπίμαχος. ibid.) Inexpugnabilis. v. 3.

ἀμβολάδην. Ion. et poet. pro ἀναβολάδην. Cum fervore quodam, et ebullitione, vel exæstuatione. Dictum de aquis, quæ ex suis fontibus in altum cum quodam impetu saliant, qualem in alienis cernimus, quum igne subjecto fervent, ac exæstuant. τὸ ὕδωρ ζέει ἀμβολάδην. Aqua fervet exæstuant. iv. 181. Sic et apud Homer. Il. φ. v. 362. Ὡς δὲ λέβης ζεῖ ἐνδον ἐπαιγόμενος πυρὶ πολλῷ, Κνίσση μελδόμενος ἀπαλοτρεφέος σιάλοιο, Πάντοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ ξύλα καίκανα καίται. Quam similitudinem Virgil. Æn. vii. 461. videtur imitatus, Sævit amor ferri, et scelerata insania belli: Ira super: magno veluti quum flamma sonore Virgea

suggeritur costis undantis aheni, Exultantque aestu latices: furit intus aquæ vis. Fumidus atque alte spumis exuberat amnis: Nec jam se capit unda: volat vapor ater ad auras. Hæc verba nobis hunc Herodoti locum integrum explicant, ac illustant.

ἀμείψας, Ion. pro com. *ἀναεῖσας*, vociferatus, edito clamore. i. 8. *ἀμείψαντες*. iii. 38. vii. 18.

ἀμείψεσθαι τι. Ion. et poet. pro com. *ἀποκρίνεσθαι τι*, aliquid respondere. Gratiam referre. *ὁ δὲ ἀμείψεται τοιάδε*. Ille vero talia respondet, tale responsum dat. i. 9. *ὁ δὲ ἀμείβετο*. Ille vero respondit. i. 35. *Κροῖσός μιν ἀμείβετο τοῖσδε*. Cræsus his verbis ei respondit. *ibid. ταῦτα ἀμείψατο*. Hæc respondit. i. 37. *ἀμείψεται τοῖσδε*, i. 38, 39, 40. *ὀφείλεις χρεῖσσί με ἀμείψεσθαι*. Debes beneficio vicissim dato gratiam mihi referre. i. 41, 42. *τοιείοισι ἀμείψατο Κροῖσον*. i. 43. Talia Cræso respondit. i. 115. *ὁ δὲ ἀμείψεται αὐτοὺς τοῖσδε*. Ille vero hæc ipsis respondet. i. 120. ii. 173. *ταῦτα τῆς φίλης ἀμείψατο*. ii. 173. *ἵνα σε ἀντί χρεῖσῃς συμβουλίης χρεῖσσί μοι ἐργοῖσι ἀμείψωμαι*. Ut te pro bono consilio, bonis factis remunerem. iv. 97. *οὐδὲν πρὸς ταῦτα ἀμείψάμενος*. viii. 58. Nihil ad hæc respondens. Nullo responso ad hæc reddito.

ἀμῆνιτος, ου, ὁ καὶ ἡ. N. H. Expers iræ. Sine ira. Non iratus. Non infensus. ix. 94.

ἀμηχανεῖν, εἶν. Ion. et poet. pro com. *ἀπορεῖν*. Inopia laborare. *χρήματος οὐδενὸς ἀμηχανήσεις*. Nullius rei inopia laborabis. i. 35.

ἀμηχανίη, ης, ἡ. Ion. et poet. Inopia. Impossibilitas. *πενήν τε καὶ ἀμηχανίην*, [δύο θεοὺς ἀχρήστους.] viii. 111. [2.] [duas Deas inutiles,] Paupertatem et impossibilitatem. Pro eodem dicitur et *ἀδυναμίη*. *ibid.* (*δύναμις*. *ibid.*) Vide *ἀδυνασίη*.

ἀμήχανον. Ion. et poet. pro com. *ἀδύνατον*, ἢ *δυσχερέςατον*. Impossibile. Quod nullo modo vel difficillime fieri potest. i. 48, 204. v. 3.

ἀμήχανος, ε, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro com. *ἀδύνατος*. Impossibilis. De re dicitur, quæ nullo modo fieri potest. *ὁ, τι δεῖ γενέσθαι ἐκ τοῦ θεοῦ, ἀμήχανον ἀποτρέψαι ἀνθρώπῳ*. ix. 16. v. s. Quod a Deo fieri oportet, impossibile [est] homini [id a se] avertere. Sensus, Quicquid a Deo decretum semel est, id a nullo mortalium ullo modo averti, declinari, vitarique potest.

ἀμῖξή χρημάτων ab Herod. vocatur ille rerum status, quo nulla sunt inter aliquos libera commercia, q. d. Rerum immixtio, si loqui sic liceret. ii. 136. Alii tamen pecuniarum inopiam sic appellari putant, quod fortasse durius videatur, si vim verborum perpendas attente.

ἄμμα, τος, τό. com. Nexus, nodus. *ἀπάφας ἄμματα ἐξήκοντα ἐνὶ μάντι*. Cum 60. nodos in loro nexuisset. iv. 98. *λύετε ἄμμα*. Solvite nodum. *ibid. τῶν ἀμμάτων*. *ibid.*

Ἀμμὲν Αἰγύπτιοι καλέουσι τὸν Δία. Ægypti Jovem vocant Ammoum. ii. 42.

ἀμοιβή, ἧς, ἡ. com. Retributio, præmii pœnæve relatio, talio, hostimentum, ut veteres loquebantur. Quid autem hostire, quid hostimentum, docet Festus. Gall. *la pareille*, unde locutio, *Rendre la pareille*. Par pari referre. Plautus in Asin. 67. A. (1.3.20.) Par pari datum hostimentust, opera pro pecunia. Hostimentust, pro hostimentum est, more prisco dictum. In Lat. Lex. vitiose legi videtur. Par pari datum hostimentum est, opera pro pecunia. Quod enim ante dictum a Plauto verbis communibus, Par pari datum, id per illa sequentia verba jam obsoleta, *συνωνύμως* est expressum, hosti-

mentust. Quid autem hoc? Opera pro pecunia. Qui enim opera pro pecunia dat, is hostit, is hostimentum facit, is par pari dat, ac refert. *ἐν ἀμοιβῇ ἀσχήμυνα γενέσθαι*. In vice rependenda inhonestum esse. vii. 160. Gallice, *Être déshonnéte en rendant la pareille*, vel, *à rendre la pareille*.

ἀμπαύομαι, Ion. et poet. ac Herod. V. [pro com. *ἀναπαύομαι*. ii. 95.] Quiesco. requiro. i. 181. *ἀμπαύεσθαι ἐπὶ τῆς κλίνης*, in lecto quiescere. i. 182.

ἀμπαυσήριος. Ion. poet. et Herod. V. ad quiescendum factus. *βάκοι ἀμπαυσήριοι*. Sedes ad quiescendum factæ. Sedilia ad quiescendum facta. i. 181.

ἀμπέλινος καρπός. Ion. et poet. Fructus vitis, i. e. vinum. i. 212. *οἶνος ἀμπέλινος*. Vinum, quod ex vitibus fit. ii. 37, 60.

ἀμπωτις, ἡ. com. quod formatum ex ἀνάπωσις, quam vocem legimus apud Pind. Olymp. Od. 9. v. 78. [λέγοντι.] Ζηγός, τέχναις ἀνάπωσιν ἐξαίφνης ἄντλον ἐλείν. Hoc vero dictum παρὰ τὸ ἀναπίνειν, κατὰ συγκοπὴν, καὶ τροπὴν τοῦ σ εἰς τ. Vide Magnum Etym. pag. 86. Maris reciprocatio, quam Virgil. Æn. xi. 624. versibus elegantissimis ita describit: Qualis ubi alterno procurrens gurgite pontus Nunc ruit ad terras, scopuloque superjacet undam Spumeus, extremamque sinu perfundit arenam: Nunc rapidus retro, atque aestu revoluta resorbens Saxa, fugit, littusque vado labente relinquit. Fit autem hæc ἀμπωτις, quum post exundationem aqua ad mare revertitur, et reciprocando subsidit, et quodammodo resorbetur ab immenso maris alveo, unde prius exundarat. Recessus aquarum aestu littora destituentium (πλημμύρη, καὶ πλημμυρίς. vii. 198) Consule Enstath. ἀμπωτις τῆς θαλάσσης μεγάλη. viii. 129. (πλημμυρίς τῆς

θαλάσσης μεγάλη. ibid.) vide et Hippocratis (Economiam in voce ἀμπωτις, et Lexicum Pindaricum a nobis conscriptum.

ἀμύνειν, Ion. et poet. Propulsare. τὰ ἀμύνοντα sub. ὄπλα. Arma propulsatoria, quæ et ἀμυντήρια vocantur, quibus vim, quæ nobis infertur, propulsamus. iii. 155.

ἀμύνειν, et composita. Ion. et poet. Opem ferre. pro com. βοθηεῖν. ἐπαμύνοιεν, opem ferrent. i. 82. αὐτοῖσι ἀμύνειν, ipsis opem ferre. viii. 87. ix. 6. ἀμυνέοντες, opem laturi. ix. 60. ἐπαμύνειν. ix. 61.

ἀμύνεσθαι, et composita. com. Propulsare. Se defendere. Resistere. ἦν ἀμύνεται. Si vim propulsarit. Si se defenderit. i. 80. τὰ ἀπαμυνομένους ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν, quæ ab oculis propulsantes. iii. 110. ἡμύνοντο τὴν Δαρείου στρατιῇ. Darii copias propulsabant. iii. 158. iv. 174. v. 27. ἀπαμύνεσθαι. v. 86, 101. τὴν πεινὴν ἀπαμύνεσθαι, paupertatem propulsare. vii. 102. ix. 17, 22, 36, 37, 60, 63.

ἀμυνεῖσι, 3. pers. plur. fut. Ion. pro com. ἀμυνῆσι, opem ferent. ix. 6.

ἀμύνοντα, ἀμυνόντων, τά. Ion. κατ' ἑλλειψιν τὰ ὄπλα, arma, quibus ad vim propulsandam utimur, quæ alias ἀμυντήρια vocantur, q. d. propulsatoria. ἐχόντων μηδὲν τῶν ἀμυνέντων, sub. ὀπλων. Nullum armorum genus habeant, quibus vim illatam propulset. iii. 155. Illud vero ἀμυνούντων, est genitivus pluralis futuri ἀμυνῶ, εἰς, εἴ, unde particip. ἀμυνῶν, ἀμυνόντος, &c.

ἀμύσσειν. Ion. et poet. pro com. σπαράττειν, laniare, lacerare, pun gere. iii. 76. ἀμύσσει τὰς μήτρας, uterum lacerat. iii. 108.

ἀμφί. Ion. et poet. cum dativo, loco τῆς περι, cum genit. ἀμφὶ μὲν τῷ νόμῳ τοῦτω ἐχέτω ὡς καὶ ἀρχὴν ἐνομίσθη. Lat. interpres, Atque de horum ritibus hunc in modum dictum sit. Sed verba Græca

nullo prorsus modo declarantur. Hoc enim illa sonant, Ac de hoc quidem more habeat [se res,] ut et initio moribus est recepta. i. e. Sed quod ad hunc quidem morem attinet, sic se habeat, ut et initio habebat, quum res in morem istum transire cœpit, quum res hoc more confirmari cœpit. Nam q. d. ego morem hunc mutare nec volo, nec possum. i. 140. iii. 32. ἀμφὶ ἀπόδω τῇ ἐμῇ. pro περὶ ἀπόδου τῆς ἐμῆς. Quod ad meum discessum attinet. v. 19. ἀμφὶ τῇ ὁδῷ ταύτῃ. v. 52. vi. 62.

ἀμφιάζειν. Verbum, quod apud solum Ctesiam reperitur, nec in vulgatis Lexicis, ullius auctoritate confirmatum explicatur, in quibus hæc tantum traduntur, ἀμφιάζω, σκεπάζω, cooperio. Sed idem valet ac τὸ ἀμφιεννύειν, de quo Eustath. induere. τὴν ἐκείνην σολὴν ἀμφιασθῆναι. Ctes. Pers. 10. Illius vestem induisse. ἀμφιάζεται ὁ μάγος. ibid. Induitur, vestitur magus. Hinc verbale, τὸ ἀμφιασμα, τος. Indumentum, vestis. ibid.

ἀμφιστάσις, ης, ῆ. Ion. pro com. ἀμφιστήσις, dissensio, disceptatio, altercatio, contentio, controversia. ἐς ἀμφιστάσις τοῖσι λέγουσι ἀπικνέσθαι. In controversiam atque disceptationem venire cum iis, qui [aliquid] dicunt. iv. 14. pro eodem dicitur et ἀμφιστήσις. viii. 81.

ἀμφίελθρον, τό. Ion. et poet. Verriculum, retis genus, dictum παρὰ τὸ ἀμφιάλλειν, quod pisces hinc inde, ac undique complectatur. i. 141. ii. 95.

ἀμφιβολία, ης, ῆ. Ion. pro com. ἀμφιβολία, ας. Ambiguitas, hæsitatio, dubitatio, inopia consilii. pro quo συνωνύμως dicitur ἀπορία. Vide suo loco. Ἀθηναῖοι καί περ ἀμφιβολίῃ ἐχόμενοι. Athenienses quamvis inopia consilii laborarent. v. 74. Valla: Athenienses

etsi ancipiti bello districti. Sed licet hic sensus sit commodus, tamen verbis Græcis non respondet.

ἀμφιδέες, εἰς. Catenæ, annuli, armillæ. περισκελίδες. ἀμφιδέας περι τοὺς πόδας διδόντες. Catenas pedibus injicientes. ii. 69.

ἀμφιδέξις, ὁ. Ambidexter. Com. μεταφρικῶς, ambiguus, incertus. ἀμφιδέξιον χρηστήριον, ambiguum oraculum. v. 92.

ἀμφιλαφής, καὶ τὸ ἀμφιλαφές. Proprie dicitur de rebus, quæ adeo sunt magnæ, ut eas non una, sed duabus manibus amplecti possit. Ingens, magnus, copiosus, frequens. Dictum quasi ἀμφιλαφής, παρὰ τὸ ἀμφοτέρωθεν λαβεῖν. quod utrinque res capi, tenerique possit, aut debeat. ἐλέφαντας ἀμφιλαφέας. Elephantos ingentes. Alii vero sic appellari putant elephantos, qui dentibus utrinque prominentibus sunt præditi, quod non absurdum. iii. 114. θέρεος βρονταὶ ἀμφιλαφές γίνονται. Æstate, tonitrua crebra, sive frequentia, fiunt, eduntur. iv. 28. χιῶν ἀμφιλαφής. Copiosa nix. iv. 50. φοίνικες ἀμφιλαφές. Amplæ palmæ. iv. 172. Pindarus Olymp. Od. 9. v. 122. ἀμφιλαφής δύναμις. Ampla facultas. Magnum Etymologicum, 91. 21. ἀμφιλαφής] τὸ δασὺ, τὸ ἐκατέρωθεν λεπτόν. ἀμφιλαφές [δ' εἰρηται οἰονεὶ ἀμφιλαβές,] κατὰ συγγένειαν τοῦ β εἰς φ. δοκεῖ δέ μοι παρὰ τῇ ἀφῇ, [vel potius, παρὰ τὴν ἀφῆν.] οἰονεὶ τὸ τῇ ἀφῇ ἐκατέρωθεν ὑποπίπτον, διὰ τὴν δασύτητα, ὅ ἐστι πολὺ, καὶ δαψιλέες. At Fr. P. comment. pag. 49. ἀμφιλαφὴ δύναμις, ancipitem dicendi facultatem appellari tradit, quæ res propositas vel laudare, vel vituperare possit. Vel etiam, quæ non simplici, sed multiplici ratione res laudare possit.

ἀμφιπολεῖν, Ionice et poetice. Fa-

mulari. Famulum, ministrum esse. Servire alicui. ἀμφιπολεῦσαν ἱὸν Διός. In Jovis templo ministrantem, ministerio fungentem. ii. 56.

ἀμφίπολος, ὁ καὶ ἡ. Famulus, famula, minister, ancilla. Ionice et poetice. ii. 131. τὰς ἀμφιπόλους. v. 92. ancillas. ix. 76.

ἀμφίρρυτος, ὁ καὶ ἡ. Ionice et poetice. Circumfluus. Vel, qui aquis hinc inde alluitur. Epithetum loci. iv. 163. [pro quo συνωνύμως dicitur ὁ καὶ ἡ περίρρους. i. 174. et περίρρυτος. iv. 42, 45.] δοκέων ἀμφίρρυτον τὴν Κυρήνην εἶναι. Existimans Cyrenen esse circumfluam, id est, Circumfluae domus appellatione Cyrenen ab oraculo significatam fuisse. iv. 164.

ἀμφίς. Ion. et poet. pro com. χωρὶς, et ἀνευ, sine, absque, cum gen. πολὺ λῶϊον ἀμφίς ἔμμεναι. sub. ἡς, ἡγουν φωνῆς. Longe satius est [eum] sine [voce] esse. i. 85.

ἀμφισέση, ἡς, ἡ. Ion. pro com. ἀμφισέστης. pro quo et ἀμφισέστη, ἡς, de quo suo loco. Dissensio, disceptatio, altercatio, controversia, contentio. λόγων ἀμφισέστη. viii. 81. Verborum disceptatio, controversia, contentio, altercatio.

ἀμφισετῆειν τι. Differre ab aliquo. ὁ ἕτερος τῶν λόγων τῷ πρότερον λεχθέντι ἀμφισετῆειν. ix. 74. Alter rumor, qui prius dicto, [qui a superiore, et ante dicto rumore] differt.

ἀμφορέας μὴ ἐξοπήσης. Quid sibi velit hoc oraculum Arcesilao a Pythia redditum. iv. 163. et deinceps.

ἀμωμήτως. V. H. Inculcate. Irreprehensibiliter. Sine reprehensione. iii. 82.

ἀν particula non expressa: sed subaudita, vim futuri denotans. ἐλπίζων ἀνακτήσασθαι. i. 50. ἐλπίζων ἡμίονον οὐδαμᾶ ἀντ' ἀνδρὸς βασιλεύειν Μήδων: sub. ἀν, pro βα-

σιλεύσειν, i. 56. εἰ ἡπισθήῃ μὴ πολυπραγμονεῖν. sub. ἀν, pro πολυπραγμονήσῃ. iii. 15. vide ἡπισθήῃ. ἡπείλγησε πολλὸν μιν χρόνον παρενεύεσθαι. sub. ἀν, pro παρενεύεσθαι. Minatus est fore ut ipsa multum tempus, diu, in virginitate permaneret, vel, diu virgo maneret. iii. 124. τεκεῖν. sub. ἀν, pro τέξειν. iii. 151. στρατεύσασθαι, sub. ἀν. iv. 136. ὑποτελέειν. sub. ἀν, pro ὑποτελέσειν. iv. 201. ἐπιτελέσθαι. sub. ἀν, pro ἐπιτελεσθήσασθαι. vi. 140. ἀνασχέσθαι, sub. ἀν, pro ἀνασχήσασθαι. vii. 149. ἐλέσθαι. sub. ἀν, pro αἰχθήσασθαι. ibid. γενέσθαι. sub. ἀν, pro γενέσασθαι. viii. 60.

ἀν particula cum verbis, aut participiis conjuncta, et expressa, vim futuri denotans. τὸ ἀν τοι προθέω. pro ὁ ἀν σοι προθῶ, ἡγουν προθήσω. Quod tibi proponam. i. 108. ἐσθίοντας ἀν οὐ παύεσθαι. pro εἰ παυθήσασθαι. [Dicunt enim illi, si quid boni ipsis apponeretur, ipsos] edere non cessaturos, [nullum edendi finem facturos. Edendi finem non ante facturos, quam omnes cibos et bellaria consumerent.] i. 133. ποιεῖν ἀν, pro ποιήσῃ. ii. 26. οὐδ' αὐτὸν τὸν θεὸν οὕτω ἀν καλῶς βαλέειν δοκέω. Ne ipsum quidem Deum adeo perite jaculaturum puto. iii. 35. ἐρδεῖν ἀν, pro ῥέξειν, καὶ ποιήσῃ. iii. 38. ἀν πείθεσθαι, pro πείσασθαι. iii. 53. ἀν γενέσθαι, pro γενήσασθαι. vi. 129. μάχεσθαι ἀν, pro μαχεῖσθαι, vel μαχήσασθαι. vii. 103. εὐρεῖν ἀν, pro εὐρήσῃ. ix. 90.

ἀν particula interdum redundans. πολλαχῇ ἀν ἰσχον ἐμεινῶτόν. Sæpe me ipsum continui. i. 42.

ἀνά. Ion. et poet. pro com. κατὰ, cum accus. Ἰν. ἀνά δώματα, in ædibus. i. 85. ἀνά τὴν ἡπειρον. In continente. i. 96, 97, 100. ἀνά τὸ πεδίον, in planitie, per planitiem. i. 184, 193, 194. ii. 4, 62, 135. ἀνά χρόνον. Ad aliquod tempus, ali-

quandiu, per aliquod temporis spatium. i. 173. v. 27.

ἀναβαθμός, δ. com. Gradus, quales sunt in scalis, quarum beneficio in summas aedium partes ascendimus. ii. 125. Hos et *κρίστας* et *βωμίδας* a nonnullis vocari tradit Herodotus ibidem.

ἀναβαίνειν. Ion. et poet. pro com. *ἀναβιβάζειν*, imponere. Gallice, *Faire monter*. *ἄνδρας ἐπὶ τὰς καμήλας ἀνέβησε*. Viros in camelos imposuit. i. 80.

ἀναβαίνειν. Dictum de brutorum congressu, quem ascendendo faciunt. οἱ μὲν [Ἴπποι] ἀναβαίοντες τὰς θηλείας, οὐτακόσιοι. αἱ δὲ βαινόμεναι, ἑξακισχίλιαι, καὶ μύριαι. ἀνέβαινε γὰρ, &c. i. 192.

ἀναβαίνειν ἢ τυραννὴς ἐς τινα θελεῖ. Tyrannis ad aliquem ascendere vult. pro, Tyrannis ad aliquem devolvitur, ac pervenit. i. 109. *ἐς Λεωνίδην ἀνέβαινε ἡ βασιλιχὴ*. vii. 205. Regnum ad Leonidem est devolutum. Ad L. pervenit.

ἀναβαίνειν interdum apud Herodotum pro *ἀποδιδίνειν*, evenire, eventum habere. *ἢν τῇ σὺ λέγεις ἀναβαίνειν βασιλεῖ τὰ πράγματα*. Si regi res eveniant, ut tu dicis. Si regis res eum habeant exitum, eum eventum, quem tu dicis. vii. 10.

ἀναβάλλεσθαι. com. Differre. *ἀνεβάλλοντο ἐς τὴν ὑπεραιήν ὑποκρίνασθαι*. ix. 8. Responsum in diem sequentem distulerunt. *ὑποκρίνεσθαι* jam positum pro τὴν ὑποκρίσιν, quod exstat ix. 9. *ἐξ ἡμέρης ἐς ἡμέρην ἀναβαλλόμενοι*. ix. 8. De die in diem differentes responsum.

ἀναβιβάζειν, com. Imponere. vulgo, Facere ascendere. *τοὺς παῖδας ἐπὶ ἵππους ἀναβιβάζας*. Cum pueros in equos imposuisset. i. 63. *ἀνεβίβασεν ἐπ' αὐτήν*. In ipsam [pyram] imposuit. i. 86. *ἀνεβίβασαν αὐτὸν ἐπὶ τὸν πύργον*. Ipsum turrim ascendere jusserunt. iii. 75. *ἀναβι-*

βάζουσιν αὐτὸς ἐπὶ τὰς ἀφίδας. Ipsos in fornices imponunt. iv. 72. *ἔνα ἕκαστον ἀναβιβάζουσιν ἐπ' ἵππων*. In equos imponunt. ibid. *ἀναβολή*, ἥς, ἡ. com. Dilatio. Rei peragendæ in aliud tempus dilatio. οὐκ ἔτι ἐς ἀναβολὰς ἐποιοῦντο τὴν ἀποχώρησιν. viii. 21. Valla: Non jam sibi differendum abitum putaverunt. Æ. P. Discessum non amplius distulerunt. Est autem Herodoteum loquendi genus, τὴν ἀναχώρησιν ἐς ἀναβολὰς ποιεῖσθαι. Discessum differre. In aliud tempus discessum differre. Vel, In longum t. d. d.

ἀνάγειν τὰς νῆας. Herodotea locutio. q. d. τὰς νῆας ἄνω, τωτέσιν εἰς τὸ πέλαγος ἄγειν. Naves in altum, in pelagus ducere. Quod communiter ἀνάγεσθαι, τωτέσιν ἄνω, καὶ εἰς πέλαγος ἄγεσθαι. Navibus in altum ferri. Solvere portu, et in altum provehi. (κατάγειν τὰς νῆας, κατάγεσθαι. καταίρειν. Naves ad littus deducere. Ad littus deferri. Ad terram appellere.) *ἀνάγειν τὰς νῆας πρὸς τὸν ἰσθμὸν*. viii. 57. Naves per altum ad isthmum deducere. Vide *ἀπαίρειν*. *ἀνήγον τὰς νῆας ἐπὶ τὴν Σαλαμῖνα*. viii. 70. Naves per altum ad Salamina duxerunt. Vel, adversus Sal. dux. *ἀνήγον τὸ ἀπ' ἐσπέρας κέρας*. viii. 76. *ἀνάγειν τὰς νῆας πρὸς τὸν ἰσθμὸν*. viii. 79, 83.

ἀναγομένοισι δὲ σφι, αὐτίκα ἐπεκέατο οἱ βάρεσσοι. viii. 84. Ipsi vero solventibus, [et in altum tendentibus] barbari confestim instare cœperunt. vel, In illos in altum tendentes confestim invecti sunt, eosque cœperunt urgere. *ἀνήγον τὰς νῆας*. ix. 96. *ἀνήγον καὶ αὐτοὶ πρὸς τὴν ἡπειρον τὰς νῆας*. ibid. Et ipsi classem per altum ad terram deduxerunt, [vel, reduxerunt.]

ἀναγινώσκειν. Hoc verbum apud Herod. peculiares, nec aliis com-

munes significationes habet. Sæpe enim accipitur pro *ἀναπείθειν*, suadere, persuadere. *χρόνῳ δὲ, ὡς ἀνέγνωσεν, ἐνοικίσθη*. Interpres, Ibiq̄ aliquandiu habitans, ubi rem cognovit, &c. Sed vertendum potius, Tandem vero, vel, Interjecto autem aliquo temporis spatio, postquam [Liches fabrum ferrarium] persuasisset, [cum rem fabro ferrario persuasisset, in ejus ædibus non amplius conductis, at emitis] habitavit. i. 68. sic enim locus accipiendus, *ἐπειδὴ ἀνέπεισε τὸν χαλκέα τὴν αὐλὴν ἑαυτῷ ἐκδιδόναι, καὶ πωλεῖν, ἔγω δὲ ἐν αὐτῇ ἐκέτι μισθωτῇ, ἀλλ' ἐκδότω, τῷ ἐστὶν ἐκδεδομένη, καὶ πεπωλημένη ἐνὸς κίσθης, ἥ γουν ὥκησεν*.

ἀναγινώσκειν, πείθειν, ἀναπείθειν, ὁρμᾶν, παρορμᾶν, παρορμῶν. Suadere, persuadere, impellere, incitare, instigare, sollicitare. *τίς σε ἀνδρῶπων ἀνέγνωσε, πολέμιον ἀντὶ φίλου ἐμοὶ καταστήναι*; Quis mortalium tibi suasit, ac persuasit, ut pro amico fieres mihi hostis? Quis te mortalium impulit ad inimicitias mecum suscipiendas pro amicitia, quam mecum colere poteras? i. 87. *οἱ μιν ἀνέγνωσαν μετεῖναι τὸν Κύρον*. Qui ita persuaserant ut Cýrum dimitteret. i. 128. *τοῦτον τὸν ἄνδρα ἀνάγνωσας ὁ μάγος Πατιζεύθης, ὡς οἱ αὐτὸς πάντα διαπρίξει*. Cum magus Patizithes huic viro persuasisset, fore ut ipsi omnia conficeret, [quæ necessaria erant ad id peragendum, quod peragere statuerat.] iii. 61. *ὁ δὲ, ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἀναγνώσθεις, ἔργον οὐκ ὅσιον ἐμυχανάτο ἐπὶ τῇ θυγατρὶ*. Valla: Iste ab uxore deceptus rem de filia nefariam commentus est. Sed male. Vertendum enim, Ille vero ab uxore persuasus, vel uxoris verbis adductus, ac ab ea impulsus, nefarium facinus adversus filiam molitus est. Quod autem *ἀναγινώσκειν* hic pro

πείθειν, id est, persuadere, sit accipiendum, aperte patet ex præcedentibus Herodoti verbis, ubi de hac muliere dicit, *πείθει τὸν ἄνδρα*, &c. quibus statim subjicit, *ὁ δὲ, ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἀναγνώσθεις, ταῖς πεισθεῖς, vel ἀναπεισθεῖς*. *Ἀνέγνωσαν [αὐτοὺς τοῦτον τὸν χώρον] ἐκλπεῖν*. Persuaserunt ipsis ut hunc locum relinquerent. iv. 158. *τούτους ἀνάγνωσας ἅμα ἐκείνοισι ἐπεσθαι*. His ad illos comitandos inductis. v. 106. *ὅπ' Ἀθηναίων ἀναγνώσθεντα χρεῖμασι*. Pecuniis ab Atheniensibus inductum. vi. 50. *Πυθίην ἀνέγνωσε λέγε·ν τὰ περὶ Δημάρητον γερόμενα*. Pythiam induxit ad dicendum ea, quæ Demarato contigerunt. vi. 75. *οὗτος τοὺς δούλους ἀνέγνωσε ἐπιθέσθαι τοῖσι δεσπότῃσι*. Iste servos ad dominos invadendos induxit. vi. 83. *ἀνεγνώσθη Ξέρξης στρατεῦσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα*. Xerxes ad bellum Græciæ faciendum inductus est. vii. 7, 10. *ἀνέγνωσε Ἀθηναίους*. vii. 144. Induxit Athenienses. Persuasit Atheniensibus. vii. 165. *δείσας μὴ ἀναγνώσθῃ Ξέρξης ποιεῖν ταῦτα*. vii. 236. Veritus ne Xerxes ad hæc faciendum impelleretur, vel induceretur. *ἀναγνώσαι Εὐρυτιάδα μεταβουλεύσασθαι*. viii. 57. Eurybiadem ad sententiam mutandam inducere. *ἀνέγνωσε τὸν Εὐρυτιάδα*. viii. 58, 100, 110. *ἀνάγκη*. Necessitas. Gravis difficultas. Angustia. Quæstiones. Tormenta, quæ Galli vocant *la torture*. Unde *donner la torture*, quæstionem habere. *ἐς μεγάλας ἀνάγκας ἀπικνεύσθαι*. Ad magnas angustias redigi. i. 116. *ἀγόμενος ἐς τὰς ἀνάγκας*. Ad tormenta ductus. Vel, quia [a satellitibus jussu Regis] abducebatur ad quæstionem, et tormenta. ibid. Hoc patet ex illo *βροσάνισσιν*, quod exstat ibid. et ex sequentibus. *ἀναγκαίη, ἡς, ἡ*. Ion. et poet. pro

communi ἀνάγκη. *Necessitas. ἀναγκαίη ἐνδεῖν τινα.* Aliquem necessitate implicare. *Necessitatem alicui imponere.* Aliquem necessitatis vinculis ligare. i. 11. ἀναγκαίη προκειμένη. *Proposita necessitas.* i. 11, 138. ἀναγκαίη κατέλαθε Κάρας. *Caras invasit necessitas.* ii. 152. [ἐξη] ἀναγκαίην μιν καταλαμβάνειν. *Dixit necessitatem se invasisse.* iii. 75. ἀναγκαίη ἐξέργομαι. *Necessitate cogor.* vii. 96. εὐδὲ μίτῃς ἐσσης ἀναγκαίης. *Nulla necessitate cogente.* vii. 99, 104, 172. ὑπ' ἀναγκαίης ἐχόμενοι. vii. 233. *A necessitate dententi.* *Necessitatis vi coacti.* ibid. ὑπ' ἀναγκαίης μέζονος κατέρευχε. viii. 22. *Majori necessitate estis obstricti.* ἐς ἀναγκαίην ἀπειληθέντας. viii. 109. *Ad necessitatem redactos.* ὑπ' ἀναγκαίης μεγάλης ἐχόμενος. ix. 15. v. s. a necessitate magna detentus: id est, Vi magnæ necessitatis coactus, vel magnæ necessitatis vi compulsus. ἐτόμθα ἀναγκαίη ἐνδεδεμένοι. ix. 16. *Necessitate illigati sequimur.* Vel, *Necessitatis vinculo ligati sequimur.* ὑπ' ἀναγκαίης. ix. 17. *Præ necessitate.*

ἀναγκαίως. *Com. Necessario.* ἀναγκαίως ἔχει. *Necesse est.* i. 89. vii. 51, 229. viii. 140, 144. ix. 27.

ἀνάγνωσις. *Ionice, pro communi ἀναγνώρισις, Agnitio.* τὸν Ἀστυάγεα ἐστὶ ἀνάγνωσις αὐτοῦ. *Astya-gem ipsius agnitio subiit.* i. 116.

ἀναδαίειν, et ἀναδαίεσθαι. *Ion. et poet. pro com. διαίρειν, διανέμειν.* Dividere, distribuere. γὰς ἀναδαιομένας. *Dor. pro com. γῆς ἀναδαιομένης.* Agro diviso. iv. 159.

ἀναδασμός, ὅ, ὁ. *Ion. et poet. pro com. διαίσεις, διανέμεις, διανομή.* Divisio, distributio. ἐπὶ γῆς ἀναδασμῷ [αὐτῆς] οἱ Κυρηναῖοι ἐπεκαλέοντο. *Ipsos Cyrenæi ad agri divisionem accersebant. Ipsos accersebant agri portionem singulis daturi.* iv. 159. συνήγειρε

πάντα ἄνδρα ἐπὶ γῆς ἀναδασμῷ. iv. 163. *Quemlibet virum proposita rei agrariæ spe cogebat.* *Quemlibet agrorum dividendorum spe proposita congregabat.* *Quemlibet ad se sequendum sollicitabat, futuram agrorum divisionem ipsis proponens.*

ἀναδέεσθαι. *Ion. pro com. ἀναδέχεσθαι.* Recipere, polliceri, promittere. ἀναδεχομένους ὑποχειρίας παρέξειν τὰς Ἀθήνας. *Qui receperant (qui promiserant), se nobis tradituros, ac in potestatem nostram redacturos Athenas.* v. 91.

ἀναδέξαι, pro ἀναδείξαι, ostendisse. vi. 121. ἀναδέξας, pro ἀναδείξας. vi. 124.

ἀναδέξασθαι, pro ἀναδείξασθαι, ἀναδείξαι, ostendisse. vi. 115, 123. ἀναδεχθῆναι, pro ἀναδειχθῆναι. vi. 124.

ἀναδῆσαι τὴν πατρίην ἐς ἑκαίδεκα-
τον θεόν. *Herodotea locutio.* *Suæ familiæ genus ad sextum decimum usque Deum referre, ac inde quasi catena quadam religatum, ac pendens repetere.* *Quod intelligendum propter perpetuam annorum seriem, quæ facit ut anni ex annis quodammodo colligati pendeant, ut in catenis annulos cum annulis connexos, ac alios ex aliis pendentes videmus.* ii. 143. ὅτε ἐς θεόν, ὅτε ἐς ἥρωα ἀνέδησαν αὐτούς. *Nec ad Deum, nec ad Heroem ipsos, ipsorumque genus retulerunt.* ibid.

ἀναδιδάσκειν. *Com. Suid. πανυ διδάξαι.* ἐπιτατικὸν γὰρ ἐστὶ νῦν ἡ ἀνά. *Valde docere.* Nam præpositio ἀνά jam vim intendentis habet. *Edocere.* Vel *dedocere*, quod quis ante didicit, quasi dicat, *Iterum docere, ut ἡ ἀνά iterationem denotet.* Ex alicujus animo evel-
lere, quod ante didicit, et aliquid novi eum docere. *A priori ad aliam sententiam traducere.* Sic ἀναπείθειν, priorem sententiam ex

animo evellere, et novam inserere. Veterem opinionem evellere, et novam inserere. *ἀνεδιόσκειτο Εὐρυβιάδης*. viii. 63. Valla: Edocebatur Eurybiades. Æ. P. Edoctus sententiam mutavit.

ἀναδραμεῖν. Com. Crescere, augeri. *ἀνά τε ἔδραμον αὐτίκα*. Statimque creverunt. Interpres Latinus, discurrerunt. Stephanus, excurrerunt. Uterque male vocem hanc nunc intellexit, ac ideo male vertit. i. 66. Quid sit *ἀναδραμεῖν*, docet Eustath. his verbis: *ἀναδραμεῖν λέγεται ζῶον, ἢ φυτὸν, ἡγουν ἀνω δραμεῖν, ὃ ἐστὶν αὐξηθῆναι*. Idem, *ἀναδραμεῖν λέγονται σμῶδιγες, ἀντὶ τῷ ἐξογκωθῆναι, καὶ ἐπανασῆναι*. Hoc igitur verbum sæpe μεταφορικῶς dicitur et de animalibus, et de plantis, quæ celeriter sursum currunt, succrescunt, ac in altum crescendo feruntur. Dicitur et de vibicibus, quæ inflantur, intumescunt, ac surgunt. Hinc *ἀναδρομή, ἢ καθ' ἡλικίαν αὐξησης*. Homer. Iliad. Σ. cum Eustathii comment. pag. 1129. *τέκον υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερὸν τε Ἐξοχὸν ἡρώων. ὃ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος*. id est, Peperi filium bonumque fortemque, præstantissimum heroum. Hic vero crevit plantæ similis. Quamvis autem hoc *ἀναδραμεῖν* proprie de corporis incremento dicatur, hic tamen μεταφορικῶς pro potentia, virum, et opum incrementis est sumendum. Idcirco sequitur illud verbum *εὐθενήθησαν*, quod ab Herodoto subijcitur ut præcedentis explicatio. Significat enim, Rerum omnium copia abundarunt. Rem feliciter gesserunt. *αἱ δὲ [Συρήκουσαι] παρ' αὐτῇ ἀνά τ' ἔδραμον, καὶ ἀνέβλασαν*. vii. 156. Valla: Ea civitas confestim excucurrit, atque propagata est. Stephanus longe melius: Incrementum vigoremque assumpsit. Æm. P. Syracusæ vero confestim creverunt et florue-

runt. Vel, Incrementum ceperunt, et vires assumsunt. *ἀνά τε ἔδραμον οἱ Φωκαεῖς, καὶ ἐνέδυνον τὰ ὄπλα*. vii. 218. Et excurrerunt Phocenses, et induerunt arma. [Sed hic scribendum videtur *Φωκαῖες*, ut in eodem capite ter apparet. Nam ab urbe Ioniae *Φώκαια*, quæ et *Φωκαίη* Ionice, deducitur nomen gentile *Φωκαεὺς*, et *Φωκαεύς*, ἑως, et *Φωκαίτης*. At ἀπὸ τῆς Φωκίδος regione circa Parnassum sita, *Φωκεὺς*, ἑως. *Φωκίης*, εἰς. De quibus hoc loco verba fiunt.] *ὧρων βλασδὸν ἐκ τοῦ σελέχεος ὅσον τε πηχυαῖον ἀναδεδραμηκότα*. viii. 55. Valla: Aspexerunt fruticasse, edito a stipite virgulto cubiti instar. Æ. P. Viderunt virgultum ex stipite ut cubitale, id est, cubiti magnitudine, editum. Vel, Ramum ex arboris trunco prope modum cubiti magnitudine excrevisse viderunt. Vel, Germen fere cubitali magnitudine ex stipite natum viderunt. Vel surculum, &c.

ἀναδραμεῖν. Commune. Recurrere aliquo, unde discessimus. Redire. *παλινδρομήσαι, καὶ ἐς τὸ χωρίον ἀναδραμεῖν, ὅθεν ἀνηγάγοντο*. V. Hom. 19. Recurrere, et in locum redire, unde solverant.

ἀναζεῦξαι. Commune. Movere. Castra movere. Solvere. Discedere. Proficisci. *ἀναζεῦξαι τὰς νῆας*. Cum classe discedere. Classem ex aliquo loco in alium ducere. Hinc verbale *ἀναζυγή, ἡς, ἢ*. Castrorum mutatio. Discessus. Profectio. Consule Suidam. *ἢ ἀναζεῦξῃς πρὸς τὸν ἰσθμὸν τὰς νῆας*. viii. 60. Si classem ad Isthmum abduxeris. *αἰς χρεῶν εἰη ἀναζεῦξαντας τὴν ταχίστην πάντα τὸν στρατὸν, λέναι ἐς τὸ ταίχος τὸ Θηβαίων*. ix. 41. Valla: Expediens esse contractis quam primum copiis ire ad mœnia Thebana. Æm. P. Oportere quam primum omnibus copiis [illinc] abductis ad Thebanorum urbem ire. *αἰς χρεῶν εἰη ἀναζεῦξαντας τὸ*

στρατόπεδον, ἵεναι ἐς τὸ Θηβαίων
ἄστρ. ix. 58. Quod necesse esset
motis castris in Thebanorum ur-
bem ire. [Thebas petere.]

ἀναθρῶσκειν. Vide θρᾶσκειν.

ἀναινεσθαι. Ion. et poet. Recusare.
Nolle aliquid facere. κείνῳ ταῦτ'
ἀναινομένου. ix. 53. Illo hæc re-
cusante.

ἀναιρεῖν, et ἀνελεῖν. Responsum
reddere. Proprie tamen de Deo
vel oraculo dicitur. ἀνείλε τὸ χρη-
στήριον. Oraculum dedit hoc re-
sponsum. i. 13. οἱ μάντιες ἀναιρέον
τοῦτον εἶναι. Vates responderunt
hunc esse. vi. 69. ἀνελεῖν τὰδε.
Hæc respondiisse. vii. 148.

ἀναιρεῖσθαι ἀγῶνας. Certamina
suscipere. Victoriam ex certami-
nibus reportare. Sed μετῴνυμι-
κῶς ἀγῶν pro palma, et victoria,
quæ ex ipso certamine reportatur,
hic accipitur. ἀνείλε ἡ Πυθίη [αὐ-
τόν] ἀγῶνας τὸς μεγίστους ἀναιρή-
σεσθαι πίντε. ix. 33. Valla: Re-
spondit Pythia quinque ipsum
maximas palmas et certaminibus
reportaturum. Æ. P. Pythia re-
spondit [ipsum] quinque maxima
certamina suscepturum. Quamvis
enim Vallæ versio sic alias accipi
commodissime possit, hic tamen
non possit. Quod ex ipsius He-
rodoti verbis aperte colligitur,
quum subjicitur, ὁ μὲν δὴ ἀμαρτῶν
τῷ χρηστικῷ, προσεῖχε τοῖσι γυμ-
νασίοις, ὡς ἀναιρησόμενος γυμνι-
κούς ἀγῶνας. id est, Ille vero non
intellecto oraculo, gymnasiis [et
ludicris exercitationibus] sedu-
lam operam navabat, ut victorias
ex gymnasticis certaminibus reportat-
ur. Et paulo post, μαθόντες
δὲ Λακεδαιμόνιοι οὐκ ἐς γυμνικούς,
ἀλλ' ἐς ἀρήτους ἀγῶνας φέρον τὸ
Τισαμενοῦ μαντήιον. id est, Cum
autem Lacedæmonii intellexissent
oraculum. Tisameni non ad gym-
nica, sed ad bellica certamina
spectare. Quænam autem fuerint
ista quinque gravissima certa-

mina, vide ix. 35. νίκην ἀναιρέεται
καλλίστην ἀπασέων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν.
ix. 64. Victoriam omnium, quas
nos scimus, pulcherrimam est
adeptus.

ἀναιρεῖν, vel ἀναιρέεσθαι πόλεμον
τινί. Herodotea locutio. Bellum
adversus aliquem suscipere. Ἐκα-
ταῖος οὐκ ἔα πόλεμον βασιλεῖ τῶν
Περσέων ἀναιρέεσθαι. Hecataeus
bellum adversus Persarum regem
suscipi non sinebat. v. 36.

ἀναιρεῖν, et ἀναιρέεσθαι. Ion. pro
com. συλλαμβεῖν. De mulieri-
bus dictum, quæ semine virili
intra matricem suscepto prolem
concipiunt. ἐν γὰρ σε νυκτὶ ταύτῃ
ἀναιρέομαι. vi. 69. Te enim hac
nocte concepisti. v. s. suscipio.

ἀναιρεῖν, et ἀναιρέεσθαι. Suscipere.
Sequi. τῶν γνωμέων τὴν σεωυτῶ
σφαλερωτέραν ἀναιρεῖ. Sententiam
tibi periculosiorem suscepisti, se-
quutus es. vii. 16. ἀναιρεῖσθαι
Ion. dictum pro com. ἀνίσθαι.

ἀναισιμόν. Ion. et poet. pro com.
δαπανᾶν, et ἀναλίσκειν. Impen-
dere. Consumere. Absumere. πέντε
ἡμέραι ἀναισιμῶνται. Quinque
dies [in hoc iter] impenduntur.
Interpres Latinus sensum, non
verba secutus, vertit, Est quinque
dierum longitudine, &c. Sed ἀναι-
σιμῶν (ut docet Eustathius) πα-
ρὰ τὸ δέον ἀναλίσκειν σημαίνει δο-
κεῖ. αἰσιμῶν γὰρ, τὸ εἰς τὰ αἴσια,
ὃ ἐστὶ καθήκοντα δαπανᾶν. Quam-
vis autem hoc verbum proprie in
res minime necessarias, et parum
honestas sumtum facere signifi-
cet, γενικῶς tamen (ut et ex hoc
Herodoti loco patet) pro consu-
mere, et impendere sumitur, i. 72.
Consule Suidam. ἐκ τῆς τάφρου
ἡ γῆ ἀναισιμῶθη. Terra egesta
ex fossa consumpta est. i. 179.
τὸν χοῦν ἀναισιμῶ. Aggerem con-
sumebat. i. 185. ἡμέραι ἀναισι-
μῶνται τεσσαράκοντα. ii. 11. ἐν τῷ
προαναισιμῶμένῳ χρόνῳ. In ante
consumto tempore. ibid. μῆνες

ἀναισιμούμενοι. ii. 31. *οἶνος ἀμπέλινος ἀναισιμούται.* Vinum ex vitibus productum consumitur. ii. 60. *ἀναισιμώθη.* ii. 125. *ἀναιτιμῶνται.* ii. 134. *ταῦτα ἀναισιμῶνται.* iii. 6. *ἐς τὴν φρουρέσαν ἵππον τὴν Κιλικίην ἑκατὸν τάλαντα ἀναισιμῶντο.* In equitatum, qui Ciliciam custodiebat, centum talenta absumebantur. iii. 90. *ἵνα μὴ τὸν σίτον ἀναισιμώσωσι.* Ne frumentum consumerent. iii. 150. *ἀναισιμούσθαι.* iv. 35. *προσαναισιμῶτο* πρᾶλδ. v. 34. *ἀναισιμῶνται.* v. 53. *ἀναισιμῶμένη.* viii. 41.

ἀναισιμῶμα, ἀναισιμῶματος, τό. N.

H. pro com. *ἀνάλωμα, δαπάνημα,* sumtus, impensa, expensa. v. 31. *ἀνακάπτειν.* V. H. [pro quo συνωνύμως, καὶ κοινῶς dicitur κατακίβειν. ii. 93.] Deglutire, devorare, absorbere. ibid.

ἀνάκανθος, ὁ καὶ ἡ. com. Spinis carens. *κήτσα ἀνάκανθα.* Cete spinis carentia. iv. 53.

ἀνακέαται. Ion. pro com. *ἀνάκεινται,* dicati, consecratique sunt. i. 14.

ἀνακεῖσθαι. Commune. Incumbere. *γνοὺς ὁ Δηϊόκης ἐς ἐαυτὸν πᾶν ἀνακεῖμενον.* Deïoces, cum cognovisset totum [Judiciorum exercendorum onus] in se incumbens.

ἀνακινδυνεύειν. Com. Iterum periclitari. Periculum iterum adire, subire, facere. *τί σε πάντως δεῖ νευμαχίῃσι ἀνακινδυνεύειν;* Quid omnino te præliis navalibus iterum periclitari, [quid belli fortunam iterum pugnis navalibus tentare, et periclitari] oportet? viii. 68. ix. 26, 41.

ἀνακλίνειν. Poet. pro com. *ἀνοίγειν,* aperire. *αὐτὰρ ἀνακλίνεσθε θύραι.* πλῆτος γὰρ ἔσσει. V. Hom. 33. At aperiamini fores. Opulentia enim ingreditur.

ἀνακοντίζειν. Com. Ejaculari. iv. 181.

ἀνακρίνειν, et ἀνακρίνεσθαι. Com. Rem aliquam accurate exami-

nare, perpendere, agitare. Inquirere. Disputare. Rixari. Altercari. *τοὺς δὲ ἀνακρινόμενους πρὸς ἐαυτοὺς ἡὼς κατελάμβανε.* ix. 56. Hos autem inter se disputantes, [et altercantes] aurora deprehendit.

ἀνάκρισις, ἡ. com. Inquisitio. Indagatio. Interrogatio. *οὐδὲ ἀνακρίσιος ἡξίωσε τὸν φέροντα τὴν ἀγγελίην.* Ne interrogatione quidem dignum judicavit eum, qui nuntium attulerat. iii. 53.

ἀνάκρισις, ιος, ἡ. com. Apud Herodotum accipi videtur interdum pro sententia, quam quis rebus accurate disquisitis, et diligenter examinatis dicit. *ἐτέρηποντο τὴ ἀνακρίσει.* viii. 69. Valla: Gaudebant ejus quam dixerat sententia. Æm. P. Illa [Artemisiæ] sententia delectabantur. Quamvis enim id proprie significet ἡ ἀνάκρισις (ut patet ex verbo ἀνακρίνειν, unde nomen hoc formatum) quod ante declaratum, sæpe tamen, ut hic etiam, γενικῶς pro γνώμη sumitur. Herod. statim rem indicat, quum subjicit, *ἐπειδὴ δὲ ἀνενείχθησαν αἱ γνώμαι ἐς Ἑέρξαι, κάρτα τε ἦσθι τῇ γνώμῃ τῆς Ἀρτεμισίης.*

ἀνακρούεσθαι ἐπὶ πρύμνῃ. viii. 84. vide πρύμνη.

ἀνακτᾶσθαι. Com. Benevolentiam alicujus sibi conciliare. *ἐλπίζων τὸν θεὸν τέτοις ἀνακτῆσασθαι.* Sperans fore ut his Deum placaret, ejusque benevolentiam sibi conciliaret. i. 50.

ἀνακτᾶσθαι. Com. Recuperare. *ἀνακτᾶσθαι ὀπίσω τὴν τυραννίδα.* i. 61. Tyrannidem iterum recuperare. Sed illud ὀπίσω πλεονάζει, sic et adverbium iterum, vel rursus: ut apud Liv. retro redire. *ἀνακτᾶσθαι τὴν ἀρχήν.* iii. 73. *ἀνακτησαίαιτο ὀπίσω τὴν ἀρχήν.* iii. 75.

ἀνακωχεύειν, Herodoteum et Thucydideum vocabulum. Summissis, lectisque velis in alto fluctuare, imminente tempestate, anchoris

navem utrinque distinentibus, ne nimis agitur. Retinere, inhibere, stabilire, firmare. Ἀνακωχέουσιν τὰς νῆας. Navibus in alto, jactis anchoris, retinentes. Vel, ubi naves, jactis anchoris, in alto propter tempestatem inhibuissent. vi. 116. ἵνα ἀνακωχέωη τὸν τόπον τῶν ὀπλων. Ut stabiliret funes armamentorum. vii. 36. Ἀνεκώχουσιν τὰς πρῶρας ἐς γῆν, τρέψαντες πάντες μετωπηδόν. vii. 100. fortasse melius hæc ita distinguerentur, ἀνεκώχουσιν, τὰς πρῶρας ἐς γῆν τρέψαντες πάντες μετωπηδόν. Vertes autem, Naves anchoris in mare jactis firmarant, cum omnes [navarchi suarum navium] proras terram versus in frontem, vel æquatis frontibus convertissent. Si nihil mutandum, locum ita Latine reddemus, Anchoris in mare jactis proras ad terram, [i. e. terram versus,] firmarant, cum omnes [navarchi suas naves] in unam frontem digressissent, vel in frontem, aut æquatis frontibus [ad terram] convertissent. Lector et lectionem et interpretationem libere sequatur, quamcumque voluerit. Vide μετωπηδόν. Ἀνεκώχουσιν τὰς νῆας. vii. 168. Valla: Naves in statione statuere. Æ. P. Naves anchoris in mare jactis firmarunt. Vide vulgata Lexica ἐν τῷ ἀνακωχεῖν, et ἀνακωχεύειν. Suidas ait ἀνακωχεύειν proprie dici de navibus, quæ, exorta tempestate in mari, contractis velis fluctuant, ventis non resistentes.

ἀνακωχεύειν μεταφορικῶς interdum accipitur apud Herodotum pro, in aliquo loco quiete manere. ἀνεκώχουσιν, θέλων εἰδέναι τὸ παρ' Ἀθηναίων, ὁκοῖόν τι ποιήσῃσι. ix. 13. Quietē manebat, scire cupiens quidnam Athenienses facturi essent, quid facere statuissent. Hoc ex sequentibus patet, καὶ οὔτε ἐπήμαινε, ὅτε ἐσίγειο γῆν τὴν Ἀττικὴν.

Nec vastabat, nec lædebat agrum Atticum.

ἀνακῶς. Ion. pro comm. ἐπιμελῶς. φροντισικῶς. μετὰ φροντίδος. ἀνακῶς ἔχειν τινός. Sollicitum esse de re aliqua, ut ea potiamur. i. 24. Σπόρῃ [πᾶς τις] ἀνακῶς ἔχεται. viii. 109. Sementis quisque curam gerat. De semente facienda quisque sit sollicitus.

ἀναλαμβάνειν. com. Vires recolligere. Vires pristinas resumere. Subaudiendus autem casus personæ, de qua verba fiunt. Ἀνέλαβόν τε, καὶ ἀνεμαχέσαντο οἱ Κάρες. Cares pristinas vires, vel animos resumserunt, præliumque redintegrarunt. v. 121. [Alias ἀναλαμβάνειν ὁ ἱατρός τὸν νοσοῦντα λέγεται, quum medicus ægroto pristinas vires aliquo salutari pharmaco restituit.] Hæc enim idem valent ac si dixisset Herodotus, ἀνέλκον αὐτούς. Vel, ἀνέλαβον τὴν διασπασθείσαν δύναμιν. Vires dispersas, disjectas vires resumserunt. ἀναλαμβάνειν τὴν προτέραν κακότητα. viii. 109. Priorem calamitatem reparare, vel emendare.

ἀναλαμβάνειν πᾶσαν τὴν ἐπενεχθείσαν οἱ αἰτίην. Herodotea locutio. vii. 231. Omnem culpam sibi objectam delere. Varias τοῦ ἀναλαμβάνειν significationes in vulgatis Lexicis vide, ut hujus locutionis a re medica sumtæ vim melius intelligas. Medicus enim ægrotos ἀναλαμβάνειν dicitur, id est, reficere, recreare, in pristinum secundæ valetudinis statum restituere, eorumque corpus, quod a morbo correptum, et occupatum fuerat, ex morbi manibus recipere, receptumque salutiferis remediis corroborare. Sic ἀναλαμβάνειν τὴν προτέραν κακότητα. viii. 109. Priorem calamitatem emendare. Vel, Priorem ignaviam corrigere. Priorem ignaviæ culpam sarcire. Vide κακότης.

ἀναλαμβάνειν. com. Recuperare. τὴν

ἀερχήν ἀναλαβεῖν. Regnum recuperare. iii. 73. ὡς ἀναλάβοιεν τοὺς σπένοντας. ix. 51. Ut recuperarent servos.

ἀναλαμβάνειν τὴν προτέραν κακότητα. viii. 109. Priorem calamitatem reparare, emendare.

ἀναλέγεσθαι. commun. [pro quo et συλλέγειν συνωνύμως dicitur. iii. 130.] τοὺς ἀποπίπτοντας ἀπὸ τῶν φιαλέων σατήρας ἀνελέγειο. Stateras ex phialis excidentibus colligebat. ibid.

ἀναλείχειν. Ion. et poet. simplex, λείχειν. unde Gallicum, *Lécher*. Italicum, *Leccare*. i. 74.

ἀναλκις, ἰδος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro com. ἀσθενής. Infirmus, imbecillus, ignavus. ii. 102.

ἀνάλωτος, ὁ καὶ ἡ. com. Inexpugnabilis. Qui capi non potest. τεῖχος ἀνάλωτον. viii. 51. Inexpugnabilis murus.

ἀναμάζευτος. Qui nullis plaustris permeari potest. Epithetum loci. ii. 108.

ἀναμάρτητος, ὁ καὶ ἡ. com. Qui est sine peccato. Qui nullum peccatum commisit. v. 39.

ἀναμασός. vi. 58. Quid sibi velit non constat. Ad marginem notatur pro vocabulo ἀναμασούς, quod est in ipso textu, ἀναγκασός. q. d. coactos. Valla vertit, Necessarios quosque.

ἀναμάττειν. f. ξω. Ion. et poet. Luere, et eluere. τὰ πρότερον ἐγὼ ἔπρηξα, καὶ ἐμῇ κεφαλῇ ἀναμάζας φέρω. Priora [facinora] ego feci, et meo capite luens fero, eluo. i. 155. Quod loquendi genus ex Homero videtur sumtum. Sic enim ille ἐν τῷ τῆς Ὀδυσσεύς T. 92. Ἐρδουσα μέγα ἔργον, δὲ σὴ κεφαλῇ ἀναμάξεις. Perpetrans magnum facinus, quod tuo capite lues, elues.

ἀναμάχεσθαι. com. Iterum pugnare, praelium redintegrare, pugnam instaurare, denuo pugnare. οἱ Κᾶρες ἀνεμαχέσαντο. v. 121. Cares

repugnarunt. Valla; sed male. Vertendum enim, Prælium redintegrarunt; vel, Pugnam instaurarunt. sic et viii. 109.

ἀνάμεσος, ὁ καὶ ἡ. V. H. Qui est medius in aliquo loco. πόλις ἀνάμεσος vocat Herodotus urbes in mediterraneis sitas. ii. 108.

ἀναμειχᾶται. Ion. 3. plur. perf. p. pro com. ἀναμειγμένοι εἰσὶ. Permixti sunt. i. 146. ἔθνεα ἀναμειχᾶται, pro ἀναμειγμένα εἰσὶ. Gentes permixtæ sunt. Vide χαταterminationem Ionicam 3. pers. plur. perf. pass.

ἀναμιξ. Adverb. com. Promiscue. Gal. *Pêle mble*. i. 103. vii. 40, 41.

ἀναμμένος, ἡ, ὄν. Ion. pro com. ἀνήμμενος. Amictus, a, um. Vestitus, a, um. Indutus, a, um. Λεοντέας ἀναμμένοι. Leonum pellibus induti. vii. 69.

ἀναμνέεσθαι. Ion. et poet. pro com. ἀναμνήσκειν. Recensere. Commemorare. τῆς μητρὸς ἀναμνέεται τὰς μητέρας. Matris matres, i. e. avias recenset, commemorat. i. 173.

ἀναξυρίς, ἰδος, ἡ. com. Subligaculum. Gallice, *Brayer*, vel *Brayes*. *Bracca*, Latine, a Græco βράχος. q. d. βράκκας. et Æolice præfixo β, βράκκας. ut ῥόδον, βερόδον. Rosa. σκυτινας ἀναξυρίδας φορέουσι. Coriacea subligacula, vel coriaceas braccas ferunt. i. 71. Italice *Braghe* vocantur. Græce dicuntur etiam per simplex κ βράκκα, βράκη. quod melius indicat suam originem, quam alterum vocabulum, ubi geminum exstat κ. Theocritus ἐν ἡλακτῇ. Idyll. 28. pag. ex H. Steph. typis. 240. Πολλὰ δ' οἷα γυναῖκες φορέουσιν ὑδάτινα βράκη. id est, Multas autem [conficies] braccas aquatiles, [vel aquei, et cærulei coloris, vel molles,] quales mulieres gestant. iii. 87. v. 49.

ἀναξυρίδες, ὡν, αἰ. Tibialia. Tibiarum tegmina, quæ Gall. vocantur,

Bas de chausses. Περί τὰ σκέλα, ἀναξυρίδας [εἶχον.] Circa crura [habebant] tibialia. vii. 61. Valla vertit, Femoralia. Quare τὰ σκέλα non pro cruribus, at pro femoribus ipsis sumsit. Quid σκέλος quid μηρὸς, docent Lexica. 'Αναξυρίδας ἐνδεδύκεσαν. vii. 64. Femoralia induerant.

ἀναπεπταμένον πέλαγος. viii. 60. Apertum, et patens pelagus.

ἀναπετάσαι. com. ab ἀναπεταννύω. ἀναπετάννυμι. μ. ἀναπετάσω. ab ἀναπετάω, ὤ. τὸ ἀνοίγω. Aperire. 'Αναπετάσας τὰς πύλας. Apertis portis. iii. 146. 158.

ἀναπιμπλάναι apud Herodotum peculiariter accipi videtur interdum ἀντὶ τοῦ φέρειν, πάσχειν, ὑπομένειν. q. d. μέτρον κακῶν ἀνάπλεων φέρειν. Mensuram malorum plenam ferre. Multa mala ferre, pati, tolerare. Τίνα δαιμόνων παραβάντες, τάδε ἀναπιμπλαμεν; Quo Deorum offenso, quo numine læso, hæc patimur? vi. 12.

ἀνάπλεως, ὁ καὶ ἡ. Ion. et Att. pro com. ἀνάπλεος, πλήρης, μεστός. Plenus, refertus. ἤερα πτερῶν ἀνάπλεων. Aerem pennis oppletum. iv. 31.

ἀνάπλους, ὁ. Ion. et poet. pro com. πλοῦς. Navigatio. ii. 8. hinc per contractionem ἀνάπλους. ii. 4.

ἀναπλῶειν. Ion. et poet. idem ac ἀναπλεῖν, ἀναξυῖναι, ἀπαίρειν, ἀνάγειν τὰς νῆας, de quibus loquendi generibus vide suo loco. Solvere. Solvere portu. Discedere ex portu, et in altum navigare. ἐπεὶ δὲ παρήγαλλον ἀναπλῶειν, ἀνῆγον τὰς νῆας ἐπὶ τὴν Σαλαμίνα. viii. 70. Postquam autem [classis præfecti] solvendum nuntiarunt, [illi, qui navibus vehebantur,] naves per altum adversus Salamina duxerunt.

ἀναπνέειν, εἶν. com. Respirare, recreari. ἀναπνεύσαι ἐκ τῆς ναυηγίης. Ex naufragio respirare. viii. 12. Vel, ut Cic. diceret, A naufragii metu respirare. Sic enim ille in

orat. de Arusp. responsis. 255. A. (c. 48. ed. Ernest.) Posteaquam respirare vos a metu cædis, emergere auctoritatem vestram a fluctibus illis servitutis, &c.

ἀναποδίζειν. com. Pedem referre. μεταφορικῶς vero significat ἀκριβῶς ἐξετάζειν τι. Aliquid diligenter examinare. ταῦτα πολλάκις λέγειν. Eadem sæpius dicere, repetere. ἑδὰμῃ ἄλλῃ ἀνεπόδισε ἐωυτόν πλάνην τὴν Ἀλεξάνδρου. pro κατὰ πλάνην τὴν Ἀλεξάνδρου ταῦτα ἑδὰμῃ ἄλλῃ πάλιν ἔλεξε. v. s. Nullo alio in loco seipsum revocavit in Alexandri erroribus. vel quod attinet ad Alexandri errores. i. e. Nusquam alibi hunc Alexandri errorem repetit. alii, Nec usquam alibi retractat hunc errorem Alexandri. ii. 116. Uterque sensus est bonus. ἀναποδίζων τὸν κήρυκα. Præconem diligentius interrogans, sciscitans, examinans. v. 92. §. 6. Quoniam autem qui aliquem accuratius interrogant, eum sæpius ad se revocant, pedemque referre jubent, ideo factum ut τὸ ἀναποδίζειν non solum ἀντὶ τοῦ τὴν πόδα ἀναφέρειν, ὅπισθω φέρειν, καὶ ὀπίσθω χωρεῖν sumatur; sed etiam μετωνυμικῶς, ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς ἐξετάζειν, καὶ ταῦτα πολλάκις ἔρωτᾶν, ut hic videmus. Alias revocare, retractare. Valla parum fideliter locum hunc videtur interpretatus; nam (ut cætera silentio præteream) τὸ ἀναποδίζων vertit, Interambulans. Quod quam bene, vel cæcus videat.

ἀναπτεροῦν. Ion. Bona spe replere, et excitare, atque quodammodo alis ad avolandum instruere. ἀναπτερώσας αὐτήν. Postquam eam bona spe replevisi. ii. 115. Alias idem est ac quod Galli dicunt, Enlever, et emporter. q. d. sublimem vel sublatum absportare.

ἀναπτύσσειν. com. Explicare, evolvere, aperire, resignare. Ἐκαστα τῶν συγγραμμάτων ἀναπτύσσω ἐπὶ ὥρα. Singulas literas resignans,

aperiens, [quæ in his continebantur,] inspiciebat. i. 48. ἀναπτύξας τὸ βιβλίον. Explicato, aperto libello. i. 125.

ἀνάπυστα γίνεται [τὰ πράγματα.] ix. 109. Res resciscuntur. Res patefunt.

ἀνάπυστος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. De quo aliquid est auditum ac rescitum. Quod nobis innotuit. ταῦτα ἀνάπυστα γεγόμενα. Cum hæc innotuissent. vi. 64, 66.

ἀναρπάζειν, et ἀναρπάζεσθαι. com. In altum rapere, sursum rapere, abripere, absportare. Nonnunquam μεταφορικῶς accipitur pro facile superare ac in nostram potestatem redigere. Metaphora videtur sumta ut ab aquilis, quæ prædam in terris raptam, in aerem volatu veloci portant, ac dilaniatam vorant. Sic etiam Galli dicunt, *Emporter une ville de premier assaut*, i. e. primo assultu (ut loquitur Virgil. *Æn.* v. 442.) urbem aliquam in suam potestatem redigere. Sed ἐμφατικώτατον est hoc loquendi genus, nobisque rei peractæ facilitatem sub oculos quodam modo spectandam subjicit. Καὶ οὗτοι μὲν βοῶν τε, καὶ ὁμίλῳ ἐπήσαν, ὡς ἀναρπασόμενοι τοὺς Ἕλληνας. ix. 59. Valla: Et isti quidem cum vociferatione ac tumultu instabant Græcis, tanquam excepturi. *Æ.* P. Ac isti quidem cum vociferatione strepituque Græcos invaserunt, ut [eos] abrepturi, [i. e. in suam potestatem facile redacturi, vel, facile superaturi, ac arbitrato suo tractaturi.]

ἀναρραιορκῶς, ὅτος, ὁ. Ion. [pro com. ἀνηρκῶς. vi. 36. Qui absportavit aliquid. σεφανηφόρους ἀγῶνας ἀναρραιορκῶτα. Qui ex certaminibus pro præmio coronam abstulerat, absportarat. v. 102. Vel, Qui ex certaminibus, in quibus corona victori datur, victor discesserat.

ἀναρρῖπτειν. Vide ῥιπτέειν, εἶν.

ἀνάσσις, α, ὄν. Ion. et poet. Indignus Non ferendus. ἀνάσσια πρήγματα ἔφη πεπονθέναι ὑπὸ τοῦ σοῦ δούλου. Res indignas, et minime ferendas, se a tuo servo perpersum dicebat. i. 114. ἐπεπόνθες πρὸς Καμβύσσω ἀνάσσια. iii. 74. A Cambyse res indignas passus fuerat. v. 89, 90. ὡς πεπονθότες πολλὰ τε, καὶ ἀνάσσια ὑπ' αὐτῆς. ix. 37. Quippe qui multa, ac indigna [facinora ab eo in se perpetrata] passi fuissent. ὁ δὲ δεινὸν τε, καὶ ἀνάσσιον ἐποιέετο. ix. 110. Ille vero rem atrocem, ac indignam, [et minime ferendam] censebat. ἀνάσσιον. Ionic. et poetic. pro eo quod animo nostro non placet, quod injucundum est, pro calamitate. Οὐδὲν ἀνάσσιον πρήγμα συνεείχθη. Nulla res injucunda, nulla calamitas accidit. iii. 10. ἐπεπόνθες πρὸς Καμβύσσω ἀνάσσια. Res indignas a Cambyse pertulit. iii. 74. v. 89, 90.

ἀναρτᾶν. com. Suspendere. Parare. Præparare. μαθὼν τοὺς Ἀθηναίους ἀναρτημένους ἔρδειν Αἰγινήτας κακῶς. vi. 88. Cum animadvertisset Athenienses ad Æginetis male faciendum esse paratos, vel ad Æginetas maleficiis afficiendos paratos esse. Vide ἀρτέω, ὦ ἀναρτῆμαι ἐπ' αὐτὲς στρατεύεσθαι. Ad bellum ipsis inferendum sum paratus. Vel, Animo feror ad bellum ipsis inferendum. vii. 8. §. 3. pro eodem dicitur παραρτεῖν, et παραρτεῖσθαι, pro quo παρασκευάζειν alias. παραρτίετο στρατὴν τε, καὶ τὰ πρόσφορα τῇ στρατῇ. Exercitum, exercituique res necessarias præparabat. vii. 20.

ἀναρχίη, ἡς, ἡ. Ion. pro com. ἀναρχία, ας. Magistratus defectus. Rerum status, in quo nullus est magistratus, cui pareatur. In rebus militaribus ἀναρχία dicitur, quum milites nullum habent ducem, cui pareant: vel quum habent quidem, sed omnes omnia pro libidine petulantius faciunt. Ἀν-

αρχίης ἐούσης. ix. 23. Cum nullus esset dux. Hoc enim ita verendum, ut patet ex cap. 22. αὐτίκα [αὐτόν] ἐποθεσαν, ὡς σφραγὶς οὐδεὶς ἦν ὁ τάσων. Statim [ipsum] considerarunt, cum nullus esset qui eos in ordinem redigeret, [qui ipsorum aciem instrueret, ipsosque duceret] Valla: Sensem potius, quam verba videtur expressisse. ἀνασκολοπίζειν. Palo transfigere aliquem, eumque palo transfixum, ac affixum relinquere, ita tamen ut humi palus stet erectus. Italice dicitur *Impalare*. Gal. *Empaler*. Supplicii genus Turcis, Tartarisque familiarissimum. i. 128. Interp. Latinus vertit, patibulis affigere, quod Herodoti mentem, Græcique vocabuli vim non satis explicat. ἀνασκολοπιῖσθαι μέλλοντας Palis transfigendos. Gallice, *Qui devoient être empalés*. Valla: Quum essent patibulis suffigendi. iii. 132. τρισχίλις ἀνεσκολόπισε. iii. 159. ἀνασκολοπιῖσθαι. iv. 43. ἀνεσκολόπισε. ibid. Valla: In crucem sustulit. iv. 202. Μακεδόνιον ἀνεσκολοπίσας. ix. 78. ἀνάσπας, ὁ καὶ ἡ. Qui ex aliquo loco evellitur, extrahitur. Qui ex suis pristinis sedibus in alias habitandi causa per vim transportatur. Παίονας ἀνασπάσας ποιῆσαι ἐκ τῆς Εὐρώπης ἐς τὴν Ἀσίην. Pæonas ex Europa extractos in Asiam transportare. v. 12. ἐμὲ ἀπὸ θαλάσσης ἀνάσπασον ἐποίησας. Me a mari revulsisti, retraxisti. v. 106. τὰς παρθένους ἐς τὰ Βόκτρα ποιήσομεν ἀνασπάσους. Virgines Bactra per vim transportabimus. vi. 9. 32. Νήσων ἐν τῇσι τοὺς ἀνασπάσους καλεομένους κατοικίξει βασιλεὺς. vii. 80. In his insulis rex eos collocat, qui vocantur ἀνάσπας. q. d. evulsi, scilicet ex suis antiquis sedibus, et in alias habitandi causa translati. Sic et Ctes. Pers. 9. Αὐτὸν εἰς Σῆσα ἀνάσπασον ἐποίησατο. Ipsum ex suis sedibus extractum

Susa transportavit. Idem Pers. 40. ἀνάσπας γίνεται εἰς τὴν ἐρυθρὰν [θάλασσαν.]

ἀνάσπας, ἰος, ἡ. Ex suis pristinis sedibus expulsio, et in alium locum translatio. Ἐβελύοντο περὶ ἀνασπάσιος τῆς Ἰωνίης. ix. 106. ἀντὶ τοῦ, τῶν Ἰωνίων. Consultabant de Ionibus movendis ex suis sedibus, et alio transportandis. Vide sequentia.

ἀνάσπας, ὁ καὶ ἡ. Ex suis sedibus expulsus. Eversus. com. Συρίως ἀνασπάτους ἐποίησεν. ἀντὶ τῷ ἀνέστησεν, ἀνέτρεψεν. Syros funditus evertit. i. 76. ὑπ' ἀνομιῆς ἀνάσπατοι ἐσόμεθα. Ab iniquitate evertemur. Vel propter injustitiam ex nostris sedib. expellemur. i. 97. πάντα σφί ὑπὸ ὕβριος ἀνάσπατα ἦν. Omnia propter injurias ab ipsis eversa fuerant. i. 106. μὴ ἀνασπάτες ποιήσῃ τὰς Σάρδεις. Ne Sardeis everteret. i. 155. pro eodem dicitur, ἐξαναστῆσαι. ibid. τὰ κάτω τῆς Ἀσίης ἀνάσπατα ἐποίησε. Inferiores Asiae partes evertebat. i. 177. Νίνου ἀνασπάτου γενομένης. Eversa Nino. i. 178. τοὺτους ἀνασπάτους ἐποίησαν ἐκ τῆς Αἰγύπτου παρὰ βασιλῆα. Hos ex Ægypto summos ad regem transportarunt. iv. 204. ἀνάσπατον τὴν Ἑλλάδα ποιῆσαι. Græciam funditus evertere. vii. 56. ἀνάσπατοι ἐκ τῶν οἰκίων ἐγίνοντο. funditus ex suis sedibus eversi sunt. vii. 118.

ἀνάσπατον γίνεσθαι. ἀνίστασθαι. Ex suis sedibus expelli, et alio transferri. Ἰωνίην γενέσθαι ἀνάσπατον. ix. 106. ἀντὶ τοῦ, τοὺς Ἰωνίους ἀνασπάτους γενέσθαι. Iones ex suis sedibus moveri et alio transferri. ἀνασπαρίζειν, pro ἀνασπαροῦν. In crucem tollere. Cruci figere. Cruci affigere. Διενασπρίσθη ὑπὸ Παρυσάτιδος. Ctes. Pers. 59. A Parysatide cruci affixus est.

ἀνασπρεῖν. Vestes sursum tollere, et pudenda revelare ac ostentare. Dictum de mulieribus impudicis, quæ vestes pudenda tegentes re-

ducunt, tollunt, ac ostendunt, quae tegenda. αἱ δὲ ἀνασύρονται. ii. 60.

ἀνασχεῖν, ἀνίσχειν, ἀνέχειν, ἀνίστασθαι, ἀνατέλλειν. Exoriri, nasci, fieri, creari. Vide ἀνέχειν. v. 106. vii. 14.

ἀνασχετός, ἡ, ὄν. com. Tolerabilis, ferendus. οὐδαμῶς ἀνασχετόν. Quod nullo modo ferri potest. iii. 81. οὐκ ἀνασχετόν ὕβριν φαίνων Injuriam non ferendam ostendens. iii. 127.

ἀνασχετός, ἡ, ὄν. com. Ferendus, tolerandus, tolerabilis. Οὐκ ἀνασχετόν ποιησάμενος. [sub. πρῆγμα.] vii. 163. Rem non ferendam ratus.

ἀνασχίλειν. com. Dividere, discindere, findere, aperire. Gallice, *Fendre, ouvrir*. Ἀνασχίσας τοῦτου τὴν γαστέρα. Cum hujus ventrem aperisset. i. 123. τὸν λαγῶν ἀνέσχισε. Leporem aperuit. i. 124. [pro eodem dicit et διελειν. i. 123.] iii. 35. τὴν νηδὺν ἀνασχίσθαι. Ventrem apertum. iv. 71.

ἀνασώσασθαι. com. Recuperare. πρὶν ἂν Θυρέας ἀνασώσωνται. Priusquam Thyreas recuperassent. i. 82. οἱ Μῆδοι τὴν ἀρχὴν ἀνέσωσαντο. Medi regnum recuperarunt. i. 106. τὴν ἡγεμονίην κατὰ τὸ κρατερόν ἀνασώσασθαι. Principatum per vim, vel totis viribus recuperare. iii. 65. μηδ' ἀνασωσάμενοισι τὴν ἀρχὴν, μηδ' ἐπιχειρήσασι ἀνασώζειν. iii. 65, 73, 140. vi. 107.

ἀνατέλλειν, et compos. ἐπανατέλλειν. Oriri, Exoriri. De solis ortu dictum. Com. ἡλίου ἐπανατέλλοντος. Ex oriente sole. iii. 84. ἡλίου ἀνατέλλοντα. iv. 40, 45.

ἀνατέλλειν de fluviorum ortu, et origine dictum. ἐκ ταύτης ἀνατέλλων ὁ Ὑπανις ποταμός. iv. 52. Ex hac oriens, nascens, Hypanis fluvius.

ἀνατιθέναι. Commune quidem verbum: sed peculiaris apud Hero-

dotum exstat ejus significatio, pro ἔω, sino, permitto. Οὐ γὰρ ἂν οἱ πυραμίδα ἀνέθεσαν [οἱ Αἰγύπτιοι] ποιήσασθαι τοιαύτην. Nec enim [Ægyptii ei] permisissent talem pyramidem sibi extruere. ii. 134. Hunc locum Valla non intellexit. Vertit enim, Neque enim talem pyramidem illa sibi facere destinasset. Sed verba Græca sensum alium indicant, quem nos expressimus fideliter.

ἀνατιθέναι. com. Dedicare, consecrare, dedicatum ponere, consecratum collocare. ἀνέθηκε ἐς τὸ Ἡραῖον. iv. 88. ἀντὶ τοῦ ἀνατεθειμένα ἐν τῷ Ἡραῷ ἔθηκεν. In Junonis templo consecrata posuit. χαλκίον ἀνέθηκαν ἐς τὸ Ἡραῖον. Ahenum consecratum in Junonis templo collocarunt. iv. 152.

ἀνατιμᾶν. V. H. de quo vulgata Græco-latina Lexica hæc tantum tradunt, Ἀνατιμᾶς, ὑπερβαλλόμενος τῇ τιμῇ. Hesychius. q. d. Exuperans pretio. Unde patet τὸ ἀνατιμᾶν id significare, quod Galli sua lingua feliciter exprimunt, *Surfaire quelque chose*, id est, *Supra modum rem aliquam aestimare*. Vel, *Hausser le prix de quelque chose*. ὑπὲρ τὸ μέτρον τὴν τιμὴν αἰρεῖν, τετέστιν αἰεῖν. Præter modum pretium attollere, id est augere. ὁ δὲ, ὁρέων περὶ πολλοῦ ποιευμένους Σπαρτιήτας φίλον αὐτὸν προσθέσθαι, μαθὼν τεῦτο, ἀντίμα, σημαίνων σφι, ὡς, ἢ μιν πολὺντιν σφέτερον ποιήσωνται, τῶν πάντων μεταδιδόντες, ποιήσει ταῦτα, ἐπ' ἄλλω μισθῷ δ' οὐ. ix. 33. Valla: Hic animadvertens Spartiatis plurimi facere ipsius amicitiam, abnuebat, &c. Æ. P. Hic autem animadvertens Spartanos magni facere ipsum [sibi] amicum adjungere, [id est, Spart. suam amicitiam plurimi facere, et eam sibi conciliare vehementer cupere,] hoc [inquam] animadvertens, [suam amicitiam et ipse] longe majoris aestimabat,

[id est, aestimare cœpit.] Hanc interpretationem Herodotus apud finem ejusdem capituli manifeste confirmat his verbis, οὐδ' οὕτω ἐφ' ἔτι ἀρκέσθαι τοῦτοις μούνοισι. Sed est loquendi genus a mercatorum moribus sumtum. Horum enim plerique, quum aliquas merces raras, et humanæ vitæ necessarias penes se solos habent, eas magno vendunt. Quod si frequentem hominum numerum ad has emendas undique convenire videant, lucri cupiditate flagrantem confestim earum pretium præter modum augent. Hæc autem ita melius Galliee redderentur, *Quand il eut apperçu que les Lacédémoniens faisaient grand cas de s'adjoindre un tel personnage pour ami, et qu'ils prisoient fort son amitié, il haussa le prix de sa marchandise, vel, il commença à priser davantage sa marchandise, et à faire du renchéri.* Quid autem hæc aliud significant, quam, tunc in conditionibus se longe, quam ante, difficiliorem præbere, et majora petere cœpit? Cur? Herodotus ix. 35. causam affert. εἰ γὰρ Σπαρτιῆται ἔδειοντο δεινῶς τοῦ Τισαμενοῦ, [διὸ καὶ] πάντως συναχωρῶν οἱ. i. e. Spartani enim Tisameno magnopere indigebant. [Quamobrem etiam] ei omnino concesserunt [quæcunque petierat].

ἀνατρέψαι. Evertere. προβίξουσ ἀνέτρειψαν. Radicitus evertit. i. 32. ἀναφανδόν. Ion. et poet. pro com. φανερώς. Palam, manifeste. ii. 46. ἀναφέρειν. com. Referre, nuntiare. Κροῖστος ἐκέλευσεν αὐτοὺς πάντα παρ' ἐωυτὸν ἀναφέρειν. Cræsus eos omnia ad se referre jussit. i. 47. ἐπεὶ ἀνεπιχθέντα τὰ θεοπρόπια ἐπύθετο ὁ Κροῖστος. Postquam Cræsus oracula ad se relata audivit. i. 54. ταῦτα ὡς ἀπενεχθέντα ἤκουσαν. Postquam hæc renuntiata audiverunt. i. 66. ἀνενεκόμενον. i. 86. Vide suo loco. ἀνή-

νεικαν. Retulerunt. i. 91. τῶν ἀνεπιχθέντων. His [verbis ad eum] relatis. i. 213.

ἀναφέρειν. In altum ferre. Sursum ferre. Ex loco depresso in editam ferre. Eruere. ἡ ψάμμος ἀναφερομένη. Arena, quæ eruitur, quæ ex terræ visceribus extrahitur.

iii. 102. (καταφέρειν.)

ἀναφέρεισθαι, et ἀνενεχθῆναι apud Herodotum interdum dicitur de iis, qui vel ob animi deliquium, vel ob iagentem animi consternationem ex se ipsis quodammodo exiverunt, deinde ad se redeunt, animique dissipatas vires recolligunt. Μόγισ κοτε ἀνεπιχθείς, εἶπα. Vix tandem ad se reversus, dixit. i. 116. Sic et Galli, à peine finalement étant retourné à soi. At ἀνεπιχθέντες, ἐς τὰς πόλεις. In urbes reversi. i. 141.

ἀναφέρειν. Referre. τὸ πρῆγμα ἐς πλεῖνας ἀναφέρειν. Rem ad plures referre. iii. 71. πάντα ἐς τὸ κοινὸν ἀναφέρει. Omnia ad rempub. refert. Vel, Ad communem utilitatem refert. iii. 80. περὶ σπονδῶν ἀνολοῖσιν ἐς τοὺς πλεῖνας. De foederibus ad plures, [i. e. ad populum, dixerunt] se relaturos. vii. 149.

ἀναφύρειν. com. Miscere, confundere, turbare. πάντα ἦν ἀναπεφυρμένα. Omnia erant mixta, et confusa. i. 103. αἷματι ἀναπεφυρμένος. Sanguine conspersus. iii. 157.

ἀναχωρεῖν ἢ βασιλῆν ἐς τινα λέγεται. Regnum ad aliquem devenire dicitur, quum quis eo potitur jure hereditario. ἢ βασιλῆν ἀναχώρησε ἐς τὸν παῖδα τὸν ἐκείνου. Regnum ad ejus filium devenit. vii. 4.

ἀναχώρησις, ιος, ῆ. com. Reditus. Reversio. ἀναχωρήσιος γινομένης. ix. 22. v. s. Cum reversio fieret. i. e. Cum rediretur, cum milites ex conflictu redirent, reverterentur.

ἀναψύχειν. com. Refrigerare, re-

creare, reficere. Τὰς νέας ἀνέψυχον. Naves reficiebant. vii. 59. Sic et Xenophon. 441. C. (Hist. Græc. l. i. c. v. §. 10. etiam l. vii. c. i. §. 19. ed Schneider.)

ἀνδάνειν. Ion. et poet. pro com. ἀρέσκειν. Placere. Sic autem formatur ἡδω. Delecto, voluptate afficio, ἡδάνω, ἀδάνω, ἀνδάνω. ἐκεῖνα ἡμῖν ἡνδανε. viii. 29. Illa nobis placebant. vii. 172.

ἀνδραγαθίη, ἡς, ἡ. Ion. pro com. ἀνδραγαθία. Viri boni officium, probitas, forte facinus, strenuitas. iv. 65. virtus. v. 39, 42. vi. 128. vii. 166.

ἀνδραποδίζεσθαι com. Homines in servitutem abstrahere. i. 66. τὴν πόλιν ἡνδραποδίσσατο. Urbis incolam in servitutem abstraxit. i. 76. pro eodem dicit et ἀνδραποδίζειν. τὴν Ἀσίαν ἡνδραποδίσαν. i. 151. ἐξανδραποδίσασθαι σφεας. i. 155. ἀνδραποδισθέντας. i. 156. προσεξανδραποδίσασθαι τοὺς ἄλλους. ibid. ἐξηνδραποδίσσατο Πριηνέας. i. 161. αὐτοὺς ἡνδραποδίσαντο. iii. 59. μηδὲνα ἀνδραποδίζεσθαι. Nullum in servitutem abstrahere. iii. 147. ἐξανδραποδισάμενοι τοὺς λοιπούς. Reliquis in servitutem abstractis. iv. 203, 204. v. 27, &c. προσηνδραποδίσθαι. viii. 29.

ἀνδροῦσθαι. com. Virum fieri. Ad ætatem virilem pervenire. Ætatem virilem habere. i. 123. ἐξανδρωμένον. Virum factum. Qui ad virilem ætatem pervenit. ii. 64. ἀνδρωθῆναι. Ad ætatem virilem pervenisse. iv. 10. ἡνδρωθῆ. iv. 155. ἀνδρωθέντι. v. 92. §. 5. ἀνδρωθέντας. vi. 52. Ἰνα οἱ παῖδες ἀνδρωθῶσι. Ut filii ad ætatem virilem pervenirent. vii. 149. Sed ibi fortasse legendum ἀνδρωθῶσι. Si codex sanus, dicemus Ionice s ante prius v insertum, quod observandum.

Vide ἀνδρεῶν, pro ἀνδρῶν. ὠνος. ἀνδρεωθῶσι. Ion. pro ἀνδρωθῶσι. vii. 149. Vide ἀνδρεῖσθαι. Vide ἀνδρεῶν, pro ἀνδρῶν. ὠνος.

ἀνδρεῶν Ion. pro com. ἀνδρῶν. vii. 187.

ἀνδρεῶν, ὠνος, ὁ. Ion. Cubiculum virorum. pro commun. ἀνδρῶν, ὠνος. Locus, ubi viri versantur. i. 34. iii. 77, 78, 121, 123. iv. 95.

Vide ἀνδρεωθῶσι, pro ἀνδρωθῶσι. ἀνδρηγή, ἡς, ἡ. Ion. pro com. ἀνδρεία, ας. Virilitas, fortitudo. vii. 99.

ἀνδρόσφιγξ, ἀνδρόσφιγγος, ὁ. Apud Herodotum accipi videtur pro statua, quæ viri, et sphingis speciem, ac figuram habet. ii. 175.

ἀνδροφαγείην, εἶν. V. H. Humana carne vesci. iv. 107.

ἀνέβωσεν. Ion. pro com. ἀνεβόησεν. i. 10. ἀνέβωσας, pro ἀνεβόησας. iii. 14. ἀνέβωσε. iii. 155. ἀνέβωσε ἅπαν τὸ στρατόπεδον. ix. 28. Totus exercitus vociferatus est.

ἀνεθέλητος, ὁ καὶ ἡ. N. H. pro com. ἀεζούλητος. Involuntarius. Non voluntarius. Qui præter voluntatem suam aliquid facit, vel patitur. Rebus tributum, significat rem, quæ præter animi nostri voluntatem accidit. Inopinata. Insperata. ἐπὶ συμφορὴν ἐνέπεσε ἀνεθέλητον. In calamitatem non voluntariam, inopinatam, insperatam incidit. vii. 88. Valla vertit, Insciens: quod Græci vocabuli vim non expressit. Ἀνεθέλητον. Ingratum, injucundum, triste. τὸ τοῖσι Ἀθηναίοισι συνήγεικε ἀνεθέλητον γενέσθαι. vii. 133. Hoc Atheniensibus triste contigit.

ἀνειμένος. Vide ἀνέονται, et ἀνίεναι. ἀνειμι ἐκέισε τοῦ λόγου, τῇ μοι πρότερον ἐξέλιπε. vii. 239. Valla: Redeo ad narrationem, unde mihi discessum est. Æ. P. Ad illam orationis partem redeo, unde prius sum digressus. Vel, Ad illam orationis partem revertor, unde oratio mea prius est digressa. Sic enim verba Græca melius exprimentur, quæ verbis aliis ἰσοδυναμῶσιν haud inepte sic reddi possent. Ἀνειμι εἰς ἐκεῖνο τοῦ λόγου μέρος, ἤπερ, ἐν ᾧ μέρει, ὁ λόγος πρότερόν μοι ἐξέλιπε. q. d. In qua parte prius oratio mea defecit, interrupto cursu cessavit.

ἀνειν. Ion. et poet. pro communi *ἀνύειν*. Conficere. Perficere. Absolvere. Finire. *πέμπτω ἔτει ἀνομένῳ*. vii. 20. Valla: Quinto anno ineunte, sed male, dicendum enim, exeunte, vel desinente, vel sub anni quinti finem.

ἀνειρίειν. Ion. et poet. pro com. *πλέκειν*. Nectere. *Ἀνείρας τὸν χαλινὸν τοῦ ἵππου, περὶ τοὺς αὐχένους σφένον ἐδῆσε*. Valla: Lora fræni equini ad cervices ipsorum alligavit. iii. 118. Sensus quidem est bonus: at Græca verba parum fideliter explicantur. Sic enim hæc vertenda, Cum equini fræni lora nexuisset, circa cervices ipsorum [ea] ligavit. Vel, Equini fræni loris, quæ nexuerat, cervices ipsorum illaqueavit.

ἀνειρύσαι τὰς νῆας. ix. 96. Naves in terram subducere. Vel simpliciter, classem subducere. Sic enim et Virgil. *Æn. lib. i. v. 551*. Quassatam ventis liceat subducere classem. *τὰς νῆας ἀνείρυσαν*. ix. 97. Classem subduxerunt.

ἀνέκαθεν. com. Ab origine, antiquitus, a prisco genere. *Ἀνέκαθεν γένος ἑόντος φοίνικος*. Qui antiquitus erat genere Phoenix. Hæc ab interprete sunt prætermissa. i. 170. ii. 43. *τὰ ἀνέκαθεν*. idem. v. 55, 62, 65, 66, 92. §. 2. vi. 35, 125. *ἀνέκαθεν ἀπὸ Μελάμποδος*. vii. 221. Qui antiquitus a Melampode genus ducebat.

ἀνενεῖλαι. Tullisse. *ἀνενεῖκοντες*. iv. 62.

ἀνενεϊκάμενος. Ion. et poet. Cum repetiisset [hoc Solonis dictum.] *παρὰ τὸ ἀναφέρειν*, quod hic accipitur pro aliquid repetere, et crebro, vel sæpius proferre. i. 86.

ἀνενεϊκάμενος. Qui absportavit. *ἀνενεϊκάμενος τὰ ἔχων ἐξεχώρησε*. Cum haberet quæ in discessu absportarat. iii. 148.

ἀνενεῖκας, αντος, ὀ. Qui retulit. *ἀνενεῖκας Ὅτανεω τοὺς λόγους*. Cum Otanes verba retulisset. iii. 70.

ἀνενευχθεῖς. Apud Herodotum pe-

culiariter accipitur pro, Ad se reversus. Sic et Galli, *Etant retourné à soi-même*. i. 116. Hoc autem dicitur de iis, qui vel animi deliquium ante sunt passi, vel aliquo graviore metu consternati, ut quodammodo de mentis statione exierint, deinde eodem redierint. At *ἀνενευχθέντες ἐς τὰς πόλεις*. In urbes reversi. i. 141.

ἀνεμοι. *Ἐνθ' ἀνεμοι πνεῖουσι κρατερῆς ὅπ' ἀνάγκης*. Quid hoc significet, vide i. 68.

ἀνέονται. Ion. ut ab *ἀνέομαι*, pro com. *ἀνείνται*, ab *ἀνίεμαι*. Laxo, remitto, sino, permitto, reservo ad aliquid, rei alicui destino. *ἀνέονται ἐς τὸ μάχημον*. Lat. interpretes sic, Rei militari vacant: sed vim locutionis non expressit. ii. 165. Dicendum potius, Adres militares reservantur: vel, Rebus militaribus destinantur. Sed Gallice melius, *Sont laissés pour la guerre. Lesquels on laisse pour s'adonner aux armes*. ii. 167. *τοὺς ἐς τὸν πόλεμον ἀνείμένους* dicit: quod apertius. q. d. Eos, quibus permissum est rei militari operam dare. Rebus bellicis destinatos.

ἀνεϊμένοι ἐς τὸ ἐλευθερεῖν. Barbari dicerent, Laxati ad libertatem. Latine, solute ac libere viventes. vii. 103. Vel, cum ipsis permittatur libere vivere. Cum libere vivendi potestatem habeant. Vel fortasse scribendum *ἀνέωνται*, ut *ἀφρώνται*, quod utrumque *Ἀττικῶς* dictum pro com. *ἀνείνται*, et *ἀφείνται*. De quibus Grammatici in verbis anomalis.

ἀνεπιστήμων, ονος, ὀ καὶ ἡ. com. Imperitus. ix. 62.

ἀνεπιτήδεος. Ion. et Herodotum vocabulum. Ineptus, inconcinuus, adversus, malus. *Τοῖσι ὅκως τὶ μέλλοι ἀνεπιτήδεον ἔσσεσθαι*. Quibus quoties aliquid mali est eventurum. i. 175.

ἀνεσείασι. Ion. et poet. pro com. *ἀνεστήασι*. Resurrexerunt. iii. 62. *οἱ τεθνεῶτες ἀνεσείασι*. Mortui resurrexerunt.

ἀνεστῆς. Ion. pro com. *ἐπανεστηκώς*.

Qui insurrexit in aliquem. Οὔτοι ἤπιστάτο Σμέρδιν τὸν Κύρου βασιλέα ἀνεστῆτα, pro ἐπανεστηκῶτα, vel ἐπανεστακῶτα. Valla: Itaque pro certo habebant Smerdin Cyri per rebellionem regnare. Æ. P. Isti credebant Smerdin Cyri filium, in regem insurrexisse [in Cambysen, i. e. facta in eum conspiratione, armisque sumtis regnare.] iii. 66.

ἀνευθύως. Adverbium, quod apud solum Herodotum reperitur, et iis tribuitur, qui nullis rationibus reddendis sunt obnoxii, ut sunt tyranni. οἱ λεξικογράφοι, quod Herodoto tribuendum, id Hermogeni per imprudentiam tribuunt, veruntque, Impune, Inconsiderate. Sine iudicio. Sed nec ullum Hermogenis locum, nec ulla verba notant. Unde patet quantum his vulgatis Lexicis, et *βαλψιδίων* αὐτοσχεδιάσμασι sit tribuendum. At quid hoc aliud est, quam lectoribus fucum facere? Nos vero Herodoti locum integrum hic notabimus, ut rei veritas appareat. *κὼς δ' ἂν εἴη χρεῖμα κατηγετημένον μοναρχίᾳ, τῇ ἔξῃ ἀνευθύως ποιεῖν τὰ βούλεται*; Quomodo vero res bene ordinata fuerit monarchia, cui licet impune, nullisque rationibus cuiquam mortalium redditus, facere quidquid libet? iii. 80. Gallice, *Sans rendre compte. Sans être sujet à pas une reddition de comptes. Sans être tenu de rendre compte de ses dîres et faits, de ses paroles et actions.*

ἀνέχιν, ἀνασχέιν. Ion. pro quibus alias *ἀνίσχιν, ἀνίεναι*, et *ἀνατέλλειν* dicitur *συνανύμως*. Vide sup. loco. Exoriri. Nasci. Fieri. Creari. Accidere. Evenire. Contingere. Περὶ γὰρ, ἐκ τοῦ σοί τι ἢ μέγα, ἢ μικρὸν ἐμελλε λυπηρὸν ἀνασχέσειν. Rem, ex qua tibi aliqua vel magna, vel parva molestia esset exoritura. id est, quæ tibi aliquam vel parvam, vel magnam molestiam esset creatura, paritura, al-

latura. v. 106. *τάδε τοι ἐξ αὐτίκων προσδόκα ἀνασχέσιν*. vii. 14. Hæc tibi hinc eventura expecta. *ἀνέχιν*. com. Emergere ex aquis (Δύναι. Aquas subire.) Δύτης, ὃς δὺς ἐς θάλασσαν, οὐ πρότερον ἀνέσχε πρὶν ἢ ἀπικέτο ἐπὶ τὸ Ἀρτεμισιον. viii. 8. Urinator, qui ~~cam~~ mare subiisset, non prius emerisset, quam ad Artemisium pervenis-

set. *ἀνέχουθαι*, Ion. et com. pro *ὑπομένειν, φέρειν*. Sustinere. Ferre. Tolerare. *ἵππος οὐκ ἀνέχεται τὴν ἰδέην τῆς καμήλου ὀρέων*. Equus cameli speciem ac figuram sustinere non potest, quum eam videt. i. 80. *δουλοσύνην οὐκ ἀνεχόμενοι*. Servitutem non ferentes. i. 169. *ἀνεχόμενοι φέρουσι τὸν χειμῶνα*. Hyemem constanter ferunt. iv. 28. *ἀνέχου ὀρέων*. Patienter fer, tolera. v. 19. *εἰ ἠνέσχετο βασιλευόμενος ὑπὸ Κλεομένεος*. Si se a Cleomene regi passus fuisset. Si sub Cleomenis regno vivere sustinisset. Si Cleomenis regnum æquo animo ferre potuisset. v. 48. *τρίηκοτα ἔτα οὐκ ἀνέσχοτο*. Trīginta annos non expectarunt, vel sustinuerunt. v. 89. *τῶν ἵππων οὐτι ἀνεχομένων τὰς καμήλας*. Quod equi camelos nullo modo ferre possent. vii. 87. *οἱ Ἀργεῖοι φασὶ οὐκ ἀνασχίσθαι τῶν Σπαρτιηέων τὴν πλεονέειν*. vii. 149. Argivi dixerunt se non perperuros Spartanorum insolentiam, vel superbiam. Οὐκ ἠνέσχετο σιγῶν. viii. 26. Non potuit continere silentium. Tacere non potuit.

ἀνέωγες. Vide *ἀνέωγιν*.

ἀνέως, ὁ καὶ ἡ. Ion. et Atticum, pro com. *ἀφρωνος, ὁ ἀνευ τῆς ἰας, ἡγουν φωνῆς ὢν*. Qui sine voce est. Mutus. Οὐ πολλὸν χρόνον ἀνέως κακῶν ἦν. v. 28. Valla: In malis faciendis non diu delituit, Sed verba Græca nihil huiusmodi significant. Hoc enim (si modo codex est sanus) sonant, Non diu sine voce malorum fuit. id est, Non diu sine doloribus et vociferatio-

nibus fuit, quas mala solent hominibus extorquere. Verum suspicor fortasse legendum *ἀνευ κακῶν*. id est, Non diu sine malis fuit. Non diu malorum expers fuit: sed brevi suorum scelerum poenas dedit. Eustathius. *ἀνεως*, ὁ ἀφωτος, παρὰ τὰ [α σερητικόν, καὶ τὸ] αὐτοῦ, ἀναυτος, καὶ ἀποβολῇ τῆς υ, ἀναος, καὶ ἀντικῶς ἀνεως. Insertum autem est *υ* suavitatis causa. Hæc etymologia verisimilior.

ἀνηγεῖσθαι. V. H. *ἀντὶ τῆς διηγείσθαι*, quod com. Narrare. v. 4.

ἀνήκειν. τοῦτο ἐς οὐδὲν ἀνήκει. Hoc nullius est momenti. Gallice sic, *Ceci vient à néant*. id est, n'importe rien. ii. 104. οὐκ ἐς τοῦτο θρᾶσος ἀνήκει τοῖς Ἑλλήνων πρὶν γήματα. Res Græcorum, i. e. ipsi Græci non eo audaciæ processerunt. vii. 9. οὐ γὰρ ἐς τοσούτο εὐθιῆς ἀνήκει τοῦτο. Haud enim eo stultitiæ processit hoc. vii. 16.

ἀνήκειν ἐς τὰ μέγας ἀρετῆς πέρι, τὰ ἐς τὸν πόλεμον. Herodotea locutio. v. s. In rebus bellicis, quod attinet ad virtutem, ad maxima ascendere. pro, Sua virtute ad summam rei bellicæ laudem evadere. Vel, Ad summum rei bellicæ fastigium sua virtute evadere. v. 49. *χρήμασι ἀνήκοντες ἐς τὰ πρῶτα*. vii. 134. Opibus inter primos. v. s. Qui ad prima pecuniis ascenderant. id est, Qui principem inter suos cives locum obtinebant ob suas opes. *ἀντὶ τοῦ ἀρετῆς ἀνήκειν*. vii. 237. In virtute ulterius progressi vel progressum esse. Magnam in virtute progressum facere, vel fecisse. [ἄλεγρον] Ἀνδρίους εἶναι γεωπειρίας ἐς ταμάλιστα ἀνήκοντες. viii. 111. [Dicebant] Andrios ad extremam soli tenuitatem, [ac inopiam] redactos esse. Vel extrema soli inopia laborare. Vide *γεωπειρίας*.

ἀνήκειν ἐς τὰ φρενῶν πρῶτα. Ad summum prudentiæ fastigium pervenire. vii. 13. Herodotea locutio. *ἀνήκετος*, ὁ καὶ ἡ. com. Insanabilis.

Gravissimus. proprie de morbis dicitur, transfertur et ad quodvis malum, quod est gravissimum. iii. 154. vi. 12.

ἀνηκέως. com. Insanabiliter, incurabiliter, gravissime. [Αὐτοῦς] ἐλυμήναντο ἀνηκέως. viii. 28. Ipso insanabili clade affecerant.

ἀνηκέως. commun. Gravissime. Atrocissime. Crudelissime. iii. 155.

ἀνηκουσείν. Ion. et poet. pro communi ἀπειθεῖν. Immerigerum esse, non obtemperare, non parere. i. 115. ἀνηκουσήσαντες τοῖσι στρατηγοῖσι. Cum morem Imperatoribus non gessissent. vi. 14. vii. 17.

ἀνήνεικαν. Ion. et poet. Retulerunt. ab ἀνεῖκω. pro com. ἀναφέρω. i. 91.

ἀνήγειχθησαν. 3. plur. aor. i. pass. ab ἀναφέρειν. Relati, æ, a, fuerunt. viii. 69.

ἀνὴρ. Vir præstans. Is, qui virtute præstat. *ἀνὴρ ἐκείνῳ μάλλον ἐόν*. Vir illo virtute præstantior. ii. 120. iii. 120, 134. *ἀνὴρ λέγεται Μαρδόνιος*. ix. 71. Mardonius vir fortis [fuisse] fertur.

ἀνὴρ κάλλιστος. Ἐλθὼν ἀνὴρ κάλλιστος ἐς τὰ στρατόπεδον τῶν τότε Ἑλλήνων. ix. 72. Herodotus hoc loco videtur Poetam imitatus. Sic enim ille Iliados B. 673. Νεισὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε, τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.

ἀνθερίξ, κας, ὁ. Poet. spicarum summitas, vel culmus, i. e. framenti calamus a radice ad spicam usque. Hom. Il. T. 227. *ἀκρον ἐπ' ἀνθερίων καρπὸν θέον, οὐδὲ κατὰ κλων*. Quem locum Virg. Æn. 7. v. 808. de Camilla verba faciens videtur imitatus, Illa vel intactæ segetis per summa volaret Gramina, nec teneras cursa læsisset aristas: Vel mare per medium, fluctu suspensa tument, Ferret iter, celeres nec tingeret æquore plantas. At Apollonius τῶν Ἀργοναυτικῶν lib. i. v. 182. viro cuidam

hanc ipsam summæ celeritatis, levitatisque laudem tribuit, κείνος ἀνὴρ καὶ πόντου ἐπὶ γλαυκοῖο θέσκεν Οἰδματος, οὐδὲ θοοὺς βάπτειν πόδας, ἀλλ' ὅσον ἄκροις Ἰχνοῖς τεγγόμενος διερχόμενος πεφόρητο καλεῖσθαι. Herodotus. iv. 190. οἰκήματα δὲ σύμπληκτα ἐξ ἀνθερίων ἐνεργμένων περὶ σχολίους ἐστὶ, καὶ ταῦτα περιφορητὰ. Valla: Domicilia eorum sunt virgultis compacta, suspensis circa lentiscos, et ea quoque versus versatilia. Sed hæc ita potius sunt vertenda. Domus vero compactæ sunt ex culmis circa junctos intertextis, æque versatiles. Vel, eorum vero domus compactæ sunt ex culmis, qui juncis sunt intexti, vel innexi. Sic enim vis illius participii ἐνεργμένων melius indicatur, quod ab ἐνείρειν, innecere, deductum. Hunc Herodoti locum Theocriti verba possunt illustrare. Eid. α. 6. αὐτὰρ ὄγ' ἀνθερίκοισι καλὰν πλέκει ἀκριδοθήραν, σχολίῳ ἐπαρμόσδιαν. At ille ex culmis pulcrum nectit locustis capiendis decipulam, Junco concinnans. Sed verba sonant, Ad juncum adaptans, ipsos scilicet culmos. Eustath. ἀνθερίκος, ὁ τῆς ἀσφοδέλου καρπός, ἡ καυλός. οἱ δὲ [λέγουσιν] ὅτι ἀνθερίκοι οἱ ἀθέρεις τῶν ἀσαχύων, πλεονασμῷ τοῦ ν. καὶ ὁ ἀνθερόκος, τοῦ ἀνθερίκου ἰσοσυλλάβως κλίνεται. At Suidas melius, ἀνθερίκες, αἱ τῶν ἀσαχύων προέσονται. τὰ ἀκρά. Ἡρόδοτος δὲ τοὺς καυλοὺς φησὶ τῶν ἀσφοδέλων. Videtur autem Suidas hunc Herodoti locum tacite nobis indicare. ἀνθίζειν. Com. Aliquo colore inficere. ἡνθισμένους φαρμάκοιςι περιμαχεῶνες. Propugnacula coloribus ornata. i. 98. ἀνθρωπῆιος. Ion. et poet. pro com. ἀνθρώπειος. κατὰ διάλυσιν τῆς εἰ διφθόγγου εἰς εἰ, καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ εἰ εἰς η, ἐκτάσεως χάριν. i. 5. Humanus. i. 32; 207. ἀνθρωποειδής, ὁ καὶ ἡ. V. H. Humana specie præditus. ii. 86, 142.

ἀνθρωπος, ου, ἡ. Mulier, foemina. Ctes. Pers. 42. ἡ δὲ ἀνθρωπος ἐμαραινέτο. Illa vero mulier tabescebat.

ἀνθρωποφυής, ὁ καὶ ἡ. Vocabulum Herodoteum. Ex homine natus. Vel, hominis naturam habens. ὁ τὴν τοῦ ἀνθρώπου φύσιν, εἴτε φύσιν ἔχων. τοὺς θεοὺς οὐκ ἐνόμισαν ἀνθρωποφυέας. Deos ex hominibus natos, vel potius, hominum naturam, visibilem scilicet, habere non putant. i. 131.

ἀνιέειν, εἶν. Vide ἀνιέναι. Idem enim. ἀνιέναι. com. idem ac ἀνατέλλειν, Oriri, exoriri. ἀμα τῷ ἡλίῳ ἀνιόντι. Simul cum oriente sole. simul ac exortus esset sol. iii. 85, 87. viii. 64.

ἀνιέναι ἐωῦτόν ἐς παιγνίην. Herodotea locutio. Dare se ludo. Ludo indulgere. ii. 173.

ἀνιέναι. Com. pro quo alias ἐᾶν. Sinere, permittere. Αἰγύπτῳ ὑπὸ τοῦς θανάτους ἀνιέσι τὰς τρίχας αὔξασθαι. Ægyptii in funeribus, [luctuque domestico] pilos crescere sinunt. ii. 36. τὸ μέσον τῶν τριχῶν ἀνιέντες αὔξασθαι. Medios crines, vel capillos, qui sunt in medio capitis vertice, crescere sinentes. iv. 175. πρὶν ἀνιέναι αὐτὰς μάχεσθαι. Priusquam eas pugnare sinant. iv. 180. Vide ἀνιόνται.

ἀνιέναι, καὶ ἀνιέναι κατὰ σοιχείων μετὰθεσιν. com. pro ἐπανιέναι, ἐπανέρχεσθαι, ἐπαναχωρεῖν. Quæ magis recepta. ἀνιέμι ἐπὶ τὸν πρότερον λόγον. Ad priorem narrationem redeo. Ad institutam narrationem revertor. i. 140.

ἀνιέναι. Ion. et poet. pro com. ἀνιέναι. Dimittere, laxare. Gallice, lâcher, laisser aller. οὐκ ἀνιέει πρὶν ἀν διαφάγη. Non dimittit [eam] prius quam comederit. iii. 109.

ἀνιέναι. Ion. et poet. pro com. ἀνιέναι, καὶ λήγειν, καὶ παύεσθαι. Desinere, cessare. Cum partic. junctum. τὸ θέρος, ὅον οὐκ ἀνιέει. Æstate, pluvie non cessat. iv. 28. In hoc autem ὅον, subauditur τὸ

θεῖον, i. e. numen divinum. Nisi post τὸ θέρος esset distinctio, ad θέρος, illud ὄν commode referri posset, οὐκ ἀνίεσθαι ἐπὶ τῶν ὁ Δαρείος. Darius [eos] invaderet non desinebat. iv. 125. Sed hoc ab ἀνίεσθαι, ὦ, circumflexo deductum. οὐκ ἀνίει, non cessabat. iv. 152.

ἀνιεύνται. V. H. Est autem tertia persona pluralis indicativi modi, temporis praesentis, quæ sic formatur, ἀνιέομαι, ἀνιούμαι, Dorice et Ionice ἀνιεύμαι. 3. plur. ἀνιέονται, οὐνται, et Dor. ac Ion. ἀνιεύνται. Hoc vero ab ἀνίεω, ὦ, unde τὸ ἀνίημι. ἔω, ἴω, ἰέω, ὦ, ἴημι, ἀνίημι. Ἀνιέναι (ut docet Eustathius) τὸ ἀπλῶς ἐπ' ἀνέρεσθαι, καὶ τὸ ἀφίεναι τινὰ κατὰ τινος. καὶ ἀνιέναι, τὸ ἀναπελθεῖν, καὶ ἐρεθίζειν, καὶ διεγείρειν. καὶ ἀνιέναι κύνα κατὰ θηρὸς, ἀντὶ τοῦ ἀφίεναι. καὶ ἀνιέναι τινὰ δεσμοῦ, ἀντὶ τοῦ λύειν. καὶ ἀνιέναι ὁ θυμὸς τὸν θυμούμενον λέγεται, ἀντὶ τοῦ ἀφίεναι, καὶ καταλπεῖν. καὶ ἀφίεναι ὁμνύμενος τὸ γυμνοῦν, καὶ ἐκδέρειν. Vide et τὸ ἀνιέσθαι apud eundem. μεταφορικῶς vero apud Herodotum τὸ ἀνιέσθαι περισπώμενον Attice et Ionice formatum, sumi videtur pro ἐκκλίνειν, ἐκφεύγειν. Declinare, vitare, devitare. οὐδὲν τὸ παρὲν τρωμα ἀνιεύνται. vii. 236. Val- la: Impendentem sibi cladem haudquaquam devitabant. Est enim χρόνου ἐναλλαγή, praesens loco futuri ἀνίσσονται, τούτῃσιν ἐκκλινούσιν, ἐκφεύχουσιν. Atque hoc quidem sic accipiendum, si Vallæ versionem probemus, ac sequamur. Alioqui fortasse quis non παραδόξως conjiciat τὸ ἀνιεύνται Ionice dictum, pro communi ἀνι- ὠνται. Iones enim sæpissime pro verbis communiter in ἀώ, ὦ, et ἀομαι, ὦμαι, desinentibus, ἔω, ὦ, et εἶμαι, οὐμαι, usurpant, ut pro φοιτάω, ὦ, ὁράω, ὦ. χράομαι, ὦμαι, ἀρτάομαι, ὦμαι, dicunt φοιτέω, ὦ. ὁρέω, ὦ. χρέομαι, ἀρτέομαι. Sic

pro communi ἰάομαι, ὦμαι, dicunt ἰέομαι, ἰούμαι. unde compositum ἀνιέομαι, οὐμαι. pro ἀνιάομαι, ἀνι- ὠμαι. Vide ἔω Ion. formatio verb. contract. et εἶμαι Ion. format. verb. pro communi ἀομαι, ὦμαι. Jam autem praepositio ἀνὰ nihil ad verbi vim addet, ut neque κατὰ quidquam intendit ἐν τῷ καθεύδω. Sed compositum idem valebit ac simplex ἰάομαι, ὦμαι, medeor, sano. tertia plur. com. ἰάονται, ἰών- ται, et ἀνιάονται, ὠνται. Ion. v. ἀνιέονται, ἀνιούνται, et rursus Io- nice versa diphthongo ου in ευ, ut et Ἀολιце et Dorice, ἀνιεύνται. Quare locum ita vertemus, Præ- sentem cladem non sanabunt. Nullum praesenti cladi remedium afferent. Praesenti cladi mederi non poterunt. Eritque praesens pro futuro ἀνιάσονται, et Ionice ἀνιήσονται, hocque pro simplici ἰάσονται. Quamvis autem hæc ve- risimilibus conjecturis nitantur, nullis tamen ἀνανηλέκτοις ἀποδείξ- εσι confirmantur: Sed Lectori ju- diciū liberum relinquitur. ἀνιάσ- θαι autem τρωμα, vel τὸ πολέμου τρωμα, τούτῃσιν τραῦμα, ἰασθαι, totidem verbis a Cicerone Latine redditur. Sic enim ille in oratione pro M. Marcello, 8. Ed. Ernest. Quæ quidem nunc tibi omnia belli vulnera curanda sunt, quibus præter te nemo mederi potest. Legitur tamen apud Nizolium, sa- nanda sunt. sed idem est. Hæc ideo fusius sum persecutus, quia nunc τὸ ἀνιῶμαι non deducitur ab ἀνιάω, ὦ. i. e. λυπέω, ὦ. Dolore afficio, dolorem inuro, crucio. Quæ significatio nihil ad rem præsen- tem facit.

ἀνιπρος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Qui est sine equis. Qui equis non utitur. i. 215. ii. 108.

ἀνιστάνας. Com. Excitare, erigere, ædificare. πόλιν ἀνέστησαντο. Ur- bem ædificaverunt, condiderunt. i. 165.

ἀνιστάνας. Com. Excitare, ex suis

sedibus ejicere. ἀνίστασαν τοὺς δῆμους. ix. 73. Populos ex suis sedibus ejecerunt.

ἀνίσταμενος ἐς τὴν ἀρχὴν. Ad imperium proVectus, imperium adeptus. iii. 67.

ἀνίσχιν. Ion. et poet. idem ac ἀνίστασθαι, et ἀνατέλλειν, oriri, exoriri. πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα. Ad solem orientem. iii. 98. iv. 40, 44, 116. vii. 54.

ἀνόδος, ἡ. Com. Ascensus, iter: at proprie, quo in aliquem editum locum ascendimus. (κάθοδος.) τὴν ἀνοδὸν τριῶν μηνῶν, trium mensium iter. v. 50. περὶ τῆς ἀνόδου. v. 51, 54, viii. 53.

ἀνοίγειν. Com. Aperire. οὐκ ἂν νεκρῶν θήκας ἀνέωγες. pro ἡνῶγες. hocque προῆνοιγες. 2. imperf. versa diphthongo *oi* in *φ*, et praefixo *s* Attice. et sublato *i*, neglectoque augmento. Mortuorum loculos non aperuisset. i. 187. θήκας παλαιὰς ἀνοίγων. iii. 37, 117.

ἀνοίκον ποιῆσαι. Herodotea locutio. Extorrem facere. q. d. sine aedibus, sine laribus, sine domicilio aliquem facere, i. e. Propriis aedibus, ac domicilio privare. iii. 145. ἀνόλσιος. Infelix, miser. (ὀλσιος.) i. 32.

ἀνολσιος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro com. δυσυχῆς. Infelix, miser. ἐν ἡματι πρῶτον ἀνόλσιον. Die primum infelici. i. 85.

ἀνομβριος, ὁ καὶ ἡ. Com. Imbribus carens. Imbrium expers, iv. 185. ἀνουσος, ὁ καὶ ἡ. Ion. pro com. ἀνοσος. Expers morbi. i. 32.

ἀνταίρειν, et ἀνταίρεσθαι, Ion. et poet. pro com. ἀνταίρειν, et ἀνταίρεσθαι. Adversus aliquem aliquid tollere, levare. Se ei opponere. Ut τὰς χεῖρας τινὶ ἀνταίρειν. Manus adversus aliquem levare. οὐτὶ τι σοι χεῖρας ἀνταίρειται. pro ἀνταίρει. Est enim pass. pro act. Attice et Ionice positum. Nec ullus adversus ipsos manus levavit, i. e. nullus se ipsis opposuit. iii. 144. Sic et Galli dicunt,

Lever les mains contre quelqu'un, i. e. s'opposer, et resister à quelqu'un. τοὺς Θασίους οὐδὲ χεῖρας ἀνταίρειμένους καταστρέψαντο. Thasios subegerunt, qui ne manus quidem adversus eos levarant, sustulerant. vi. 44. ὑπομένεουσιν χεῖρας μοι ἀνταίρειόμενοι. Manus contra me tollere sustinebunt, audebunt. vii. 101, 143, 209, 212. πόλεμον βασιλεῖ ἀνταίρειόμενοι. viii. 140. Bellum contra regem suscipientes.

ἀντακαῖοι, *ων*, *οἱ*. Ion. κήτους γένος. κῆττα μεγάλη, ἀνδράκθια, τὰ ἀντακαίου καλέουσι. Cete magna, spinis carentia, quæ antacæos vocant. iv. 53. In vulgatis Lexicis legitur ἀντάκαοι, nisi fallor mendose pro ἀντάκαοι, vel potius ἀντακαῖοι. Sic enim et apud Athenæum libr. τῶν δειπνοσοφιστῶν tertio scriptum exstat. (p. 118. E. et 315 D. Ed. Casaub.) libro tamen septimo τῶν ἀντακίων scribitur in genitivo plurali, tanquam a singulari ἀντακεὺς, ἑός. Quamobrem hæc varietas est observanda.

ἀντῶν τι ὑπό τινος. Herodotea locutio, pro com. πάσχειν τε ὑπό τινος. Aliquid ab aliquo pati. Aliquo malo ab aliquo affici. *αἰς* πρὸς τὸν πατέρα ἀποικτίζετο τῶν ὑπὸ Κύρου ἡγήσσε. Puer apud patrem cum commiseratione conquerebatur de injuriis, quas a Cyro acceperat. Vel, lamentabatur ob injurias, &c. Vel, injurias deplorabat, quas a Cyro acceptas pertulerat. Plena autem locutio est, ἀποικτίζετο ἕνεκα τῶν, pro ἀπικτίζετο ἕνεκα ἐκείνων, ἃ, ἕνεκα τῶν πληγῶν, ἃς ὑπὸ τοῦ Κυροῦ ἔπαθεν, ἔλαβεν. i. 114.

ἀντῶν τινος. Ion. et poet. pro com. τυχεῖν τινος. Impetrare, consequi, obtinere aliquid. ξενίων ἡγήσσε μεγάλων, hospitalitatis magna munera accepit, habuit, adeptus est. ii. 119.

ἀντάξιος, ὁ. Com. Æquivalens, æquiparandus, conferendus cum ali-

quo, alicui anteposendus, par alicui. *κείνων ἕκαστος δέκα ἀνδρῶν ἀντάξιός ἐστι.* vii. 103. Illorum singuli decem viris sunt pares. *ibid.*

ἀνταποδιδόναι τὸ ὁμοιον. Parem gratiam referre. Par pari referre. Gallice, *Rendre la pareille.* i. 18. pro eodem et ἀντιδοῦναι dicitur. *διῶρον βουλομένοι ἀντιδοῦναι Κρησῶ.* i. 70.

ἀντάπτεσθαι πολέμου. Ion. pro com. *ἀνθάπτεσθαι πολέμου.* Bellum capessere, bellum suscipere. vii. 138.

ἀνταίρεσθαι. Ion. et poet. ac Herodoteum verbum. Vicissim interrogare. i. 129.

ἀντέχειν τι τινα. Herodotea locutio. pro, *ἀρκεῖν τι τινα.* ἀρκούντως παρέχειν, ἱκανῶς παρῆχειν. Aliquid alicui suppeditare, ita ut ei sufficiat, satisque sit. *ποταμὸν τὸν οὐκ ἀντισχόντα τῇ στρατῇ τὸ βέσθρον, ἀλλ' ἐπιλιπύντα.* Fluvium, qui alveum exercitui non suppeditarat, ita ut ei aqua sufficeret: sed defecerat, vel, sed alveum suum deseruerat. vii. 58. i. e. fluvium, cujus aqua copiis non suffecerat: Videtur autem metaphora sumta a rebus bellicis. Quum enim in bello nullam aciem satis firmam habemus, quam hostibus opponamus, ut ipsorum viribus alias numero, vel saltem virtute pares objiciamus, ac ita resistamus, tunc τοῖς πολεμίοις, vel πρὸς τοὺς πολεμίους, οὐκ ἀντέχειν δύνασθαι dicimur. Hic tamen ἀντέχειν transitive sumitur eo modo, quem supra declaravi. Quod minus frequens, ideoque observandum. Sic et illa τὸ βέσθρον ἐπιλιπύν, ut περί τινος ἐν μάχῃ λειπονάκτου nobis sunt intelligenda. Quid autem hæc significant? Illam fluminis illius aquam toti Xerxis (de quo ibi verba fiunt) exercitui non suffecisse, ita ut omnes, qui in eo erant, satis haberent, unde sitim restinguerent: sed alveum citius exhaustum, ac exsiccatum, quam

omnes inde bibere possent. Tanta fuit copiarum illarum multitudo. *Λίσσος ποταμὸς τότε οὐκ ἀντέσχετο τὸ ὕδωρ παρῆχων τῷ Πέρσῳ στρατῷ, ἀλλ' ἐπέλειπε.* vii. 108. Lissus fluvius non suffecit ad præbendam aquam Xerxis copiis. Hic est quædam levis mutatio τῆς φράσεως, quæ tamen idem significat utroque modo. At longe major est. quum vii. 127. dicit Herodotus, *μοῦνος [οὗτος ὁ ποταμὸς] οὐκ ἀντέχρησε τῇ στρατῇ πινόμενος, ἀλλ' ἐπέλειπε.* id est, Solus hic fluvius non suffecit exercitui ad bibendum. Non habuit satis aquæ, quas posset toti Persarum exercitui potum præbere. Vide ἀντιχερᾶν, et ἀποχερᾶν. Οὐδὲ οὗτος [ὁ ποταμὸς πινόμενος] ἀντέσχε. vii. 196.

ἀντέχειν. Com. Resistere. *ἀντέσχεον Ἀρτάγῳ.* Harpago restiterunt. i. 175. *ἐπὶ πλείστον χρόνον ἀντέσχε.* Diutissime restitit. ii. 157. *Οὐ γὰρ οἷός τε πολλὸν χρόνον εἰσὶ τοῖς ἀντέχειν οἱ Ἕλληνες.* viii. 68. Haud enim Græci tibi diu resistere poterunt.

ἀντέχεσθαι τινος πράγματος. Locutio communis. Rei alicui adhærere. Rem aliquam sibi vendicare, nec velle eam dimittere. In rem aliquam attentius incumbere. *ἀντέχεσθαι τοῦ πολέμου ἐνταταμένως.* In belli curam vehementer intentum esse. Magna animi corporisque contentione in bellum incumbere. vii. 53.

ἀντέχεσθαι. Com. Adhærere rei alicui. Aliquid sequi, ita ut ei quodammodo adhæreamus. *τῶν ὀχθῶν ἀντείχοντο, καὶ τῆς ὑπερρείης τοῦ Κιθαριῶνος.* ix. 56. Valla: Prærupta occupant, et radices Cithæronis. Æ. P. Colles sequebantur, et radices Cith.

ἀντέχρησε. V. H. de quo in Lexicis vulgatis hoc tantum traditur, Suffecit, satis fuit: jungitur dativo. Vide ἀντιχερᾶν.

ἀντία, Ion. et poet. pro com. *ἐναν-*

τιον, κατενώπιον, ἀντικρυς, cum dativo. E regione. Gallice, *vis à vis*. ἀντία τοῖσι Πέρσῃσι ἴκοντο. E regione Persarum sedebant. v. 18.

ἀντία. Ion. et poet. cum genit. pro com. κατὰ, contra, vel adversus. τὰς καμήλους ἔταξε ἀντία τῆς ἵππου. Camelos adversus equitatum collocavit. i. 80. ἀντία σευ. Contra te. i. 124. ἀντία Ἀθηναίων. Adversus Athenienses. iii. 160. ix. 31. ἀντία δούλων τασσομένων. ix. 48. Instructos, vel in acie collocatos adversus servos.

ἀντία ἵεναι τινί ἐς μάχην. Herodotea et poetica locutio. In praelium ire adversus aliquem. ἦν ἴωσι Λακεδαιμόνιοι ἀντία Πέρσῃσι ἐς μάχην. vii. 236. Si Lacedæmonii adversus Persas in praelium iverint.

ἀντιάξιν. Ionice et poetice, pro communi ἀπαντᾶν. Occurrere, obviam ire. ἀντιάξον. Occurrerunt, obviam iverunt. i. 166. ἀντιάζων τὸν Ἀραβίων στρατόν. Arabum copiis occurrens. ii. 141. ἀντιάζωμεν τὸν ἐπιόντα, Hosti nos invadenti occurramus. iv. 118. ὑπηντίαζον τὴν Δαρείου στρατὸν. Darii copiis clam occurrerunt, obviam clam iverunt. iv. 12f. vel ex occulto occurrebant.

ἀντιᾶν. Ionice et poetice, pro communi ἀπαντᾶν, occurrere, obviam ire. βασιλεὺς ἀντιάσας. Rex obviam profectus. Gallice, *Le Roi leur étant allé au devant*. i. 105.

ἀντιβαίνειν. Com. Resistere, adversari. iii. 72. μὴ ἀντίβαινε τούτοις. Ne his adverseris. v. 40. vi. 73. viii. 3.

ἀντίξῃσθαι. Ionice, pro communi, ἀνθίξῃσθαι. Idem ac ἀντικαθίξῃσθαι. Castra castris opposita, vel adversa habere. v. 1.

ἀντίης, vide ἐκ τῆς ἀντίης.

ἀντίθευσόμενος, η, ον. V. H. Qui contra aliquem est cursurus. In cursu adversarius futurus. In cursu certamine alicui adversa-

rius futurus. v. 22. παρὰ τὸ ἀντιθέειν, εἶν.

ἀντικαθίσταται. Com. Substituere in alterius locum. ἐν νόῳ ἔχων ἀντικαταστήσειν ἄλλα [πρόστα] πριάμενος. ix. 93. In animo habens alias [oves] emtas substituere [in locum earum, quas lupi voraverant.]

ἀντικαθίσθαι. Ionice, pro communi ἀντικαθίσθαι. E regione alicujus sedere. Castra castris opposita habere. ἀντικαθήμενοι σφί. ix. 39. Ipsi castra castris opposita habentibus. ἀντικαθήμενοι δὲ ἄλλοις. ix. 41.

ἀντικαθίξῃσθαι. Ionice, pro communi ἀντικαθίσθῃσθαι. Castra castris opposita, vel adversa habere. v. 1.

ἀντικατιζέμενος, δ. Ion. pro com. ἀντικατιζόμενος, hocque pro ἀντικαθιζόμενος. Castra alicui opposita habens. iv. 3.

ἀντιλογία, ης, ῆ. Ion. pro com. ἀντιλογία. ας. In jure disceptatio. ἡμεῖς ἡμέας αὐτοὺς ἐς ἀντιλογίην παρέχομεν. ix. 87. Ipsi nos ipsos ad disceptationem in jure præbebimus, [exhibebimus.] οἱ μὲν ἐδόκεον ἀντιλογίης κυρήσειν. ix. 88. Valla: Ipsi quidem putabant se crimen refuturos. Æm. P. Illi quidem existimabant se disceptationem impetraturos. Vel, Se causæ dicendæ potestatem, ac in jure disceptandi facultatem impetraturos putabant. Quanquam ἀντιλογία verti potest etiam causæ dictio, qua nobis concessa, criminibus objectis respondemus, contra ea dicimus, ea refutamus, ac ita nos purgamus.

ἀντίξοος, δ καὶ ῆ, καὶ τὸ ἀντίξοον. Ion. et poet. pro quo com. ἀντιπαλος, ἐναντίος, dicitur. Adversus, contrarius. τὸ ἀντίξοον. Id, quod alicui contrarius est, ac adversatur ejus conatibus. i. 174. Sic et Apollon. Rhod. τῶν Ἀργοναυτικῶν, lib. ii. v. 79. ὡς δ' ὅτε νῆα δοῦσα θεοῖς ἀντίξοα γόμοις. Con-

sule Suidam, apud quem et ἀντί-
ξουν κατὰ κράσιν, pro ἀντίξουν, *pro*
dicitur. Sic et apud Aristot. τῶν
ἡθικῶν Νικομαχείων Θ. cap. 1.
καὶ Ἡράκλειτος τὸ ἀντίξουν [ἔλεγε]
συμφέρον, καὶ ἐκ τῶν διαφερόντων
καλλίστην ἀρμονίαν, καὶ πάντα κατ'
ἔριν γίνεσθαι. τοῖσι Σκύθῃσι ἀντί-
ξουν. Scythis contrarium. Scythis
adversarium. iv. 129. στρατὸν ἀντί-
ξουν Πέρσῃσι. vi. 7. ἄλλοι ἀντίξοοι
αὐτῷ ἐγένοντο. vi. 50. vii. 49. ἡμῖν
ἀντιξοοὺς γενέσθαι. vii. 150, 192,
218. viii. 119. Hinc τὸ ἀντιξοεῖν,
τὸ ἀντικεῖσθαι, ἐναντιοῦσθαι, ἀνθί-
σασθαι. Pind. Ol. Ode xiii. v. 47.
vide Scholia.

ἀντίον. Ion. et poet. pro com. ἐναν-
τίον. Coram, cum gen. ἀντίον ἄλ-
λου. Coram alio. In alius con-
spectu, ac praesentia. i. 133. ἀν-
τίον τοῦ μεγάρου. E regione tem-
pli. v. 77. ἀντίον Λακεδαιμονίων.
E regione Lacedaemoniorum, i. e.
adversus Lacedaemonios. Contra
Lacedaem. ix. 31.

ἀντίος, α, ον. Ion. et poet. pro com.
ἐναντίος. Adversus. ἀντίος ἔσασαν.
ix. 18. Adversi steterunt. ἀντίοι
τοῖς καθύοσι. ix. 26. Descenden-
tibus adversi. ix. 62.

ἀντιοῦσθαι. Ionicum pro com. ἐναν-
τιοῦσθαι. Adversari, sese opponere,
resistere. εὖρον ἀντιουμένην σφι
στρατὶν. Exercitum sibi resisten-
tem invenerunt, nacti sunt. iv. 1.
ἠναντιοῦντο τοῖσι κατιοῦσι. Reden-
untibus [in patriam] resistebant.
iv. 3. τοῖς ἐμοῖσι πρήγμασι ἀντιω-
θῆναι. Rebus meis adversari. iv.
126. ἀντιώσονται τοι ἐς μάχην. vii.
102. In praelio tibi adversabun-
tur, resistent. Vel, Occurrent
tibi ad praelium tecum commit-
tendum. vii. 139, 168. ὅμῃν οὐκ
ἀντιούμεθα. ix. 26. Vobis non ad-
versamur, non resistimus.

ἀντιοῦσθαι. Ion. et poet. pro com.
ἀπαντᾶν. Occurrere, obviam ire.
οὐδεὶς ἠντιώθη ἐς μάχην. Nullus
ad praelium [nobiscum commit-

tendum] occurrit, obviam proces-
sit. vii. 9. Sic ἀντιώσονται τοι ἐς
μάχην. Ad praelium tecum com-
mittendum occurrent. vii. 102.

ἀντιοῦσθαι. Ion. et poet. pro com.
ἀπαντᾶν. Occurrere, obviam ire.
Gallice, *Aller au devant*. Κύρος
ἠντιοῦτο Κροίσῳ. Cyrus Croeso obviam
ivit. i. 76. vii. 139. σοὶ ἀντιω-
θῆναι. viii. 100. Tibi obviam ve-
nire, tibi occurrere. οἱ ἡμῖν ἠντιώ-
θησαν. ibid. Qui nobis obviam
venerunt. ἡμῖν ἀντιώσσεσθαι. ix. 7.
ἀντιπολέμιος, δ. N. H. quo et Dio-
nys. Halic. utitur. Hostis. iv. 134.
ἐδίξηντο τοὺς ἀντιπολεμίους, hostes
quærebant. iv. 140. pro quo et
ἀντιπόλεμος dicitur. q. d. in bello
adversarius. vii. 236. τὰ τῶν ἀν-
τιπολέμων πρήγματα. viii. 68. Res
hostium.

ἀντιπόλεμος, ου, δ. N. H. quod et a
Dionys. Halic. usurpatur, ut et
ἀντιπολέμιος, de quo suo loco. In
bello adversarius, hostis, adver-
sarius. vii. 236. viii. 68.

ἀντιπρήσσειν. Ion. pro com. ἀντι-
πράσσειν, καὶ ἀνθίσσασθαι. Adver-
sari. i. 92.

ἀντίπρωρος, ου, δ καὶ ἡ. com. Qui
proram in aliquem habet conver-
sam. ἀντίπρωροι τοῖσι βαρβάροις
γινόμενοι. Cum proras in barbaros
convertissent. viii. 11.

ἀντισήκωσις, ἡ. N. H. Compensatio.
iv. 50.

ἀντισιωτής, δ. com. Adversæ fac-
tionis homo, contrariarum par-
tium homo. ἀντισιωτάς κατεστη-
κε. Lat. Interpres: Repugnans.
Sed hoc verba sonant, Adversæ
factionis homines [adversus ad-
versarium] constituit. Adversæ
factionis homines in eum concita-
vit. i. 92. δίκας τοῖς ἀντισιωτάς
αἵρε τῆς ἐωυτοῦ φυγῆς. Valla:
Vocatis ad causam dicendam iis,
qui contra ipsum in partibus fue-
rant, objecit culpam fugæ suæ.
Sed hæc parum fideliter ab eo
videntur explicata. Sic enim po-

tius sunt Latine reddenda, A contrariae factionis hominibus poenas sui exilii repetebat. Vel, Ab illis, qui contrariae factionis fuerant, poenas exilii sui reposcebat. iv. 164. Vel, Ab illis, qui in partibus contra ipsum fuerant, exilii sui poenas repetiit. τῶν ἀντιστασιωτέων. v. 69.

ἀντιστεῖν. Herodoteum verbum, pro com. ἀνθίστασθαι, adversari, resistere. iii. 52.

ἀντισχεῖν, ἀρκεῖν, ἀρκούντως παρ᾽ ἔχειν. Vide ἀντέχειν.

ἀντιταίνειν. com. In partem adversam tendere. In contrariam partem trahere. Adversari. Repugnare. Resistere. τοῦτοις μὲν οὐκ ἀντιταίνομεν. His quidem non adversamur, non resistimus, non repugnamus. vii. 161.

ἀντιταίνειν. Com. Repugnare, resistere, adversari. vii. 219. viii. 3. ἀντιτενόντων τούτων. ix. 106. His adversantibus.

ἀντίτυπος τύπος, quid. i. 68.

ἀντυπουργεῖν τί τι. Aliqua in vicissim alicui inservire. Ion. pro com. ἀνθυπουργεῖν. iii. 133.

ἀντιχεῖν. V. H. pro quo et ἀντέχειν, et ἀντισχεῖν. et ἀντισχεσθαι, συνωμύως ab eodem Herodoto dicitur. Vide suo loco. Communiter vero dicitur, βιανὴν εἶναι, ἀρκούντως ἔχειν, et ἀρκεῖν apud poetas, Sufficere, satis esse, suppetere. μῦθος οὗτος ὁ ποταμὸς οὐκ ἀντέχρησε τῇ στρατῇ πινόμενος, ἀλλ' ἐπέλειπε. vii. 127. Solus hic fluvius exercitui eum potanti non sufficit: sed defecit. θαυμά μοι παρίσταται οὕτως τὰ σιτία ἀντέχρησε υἱοῖάς τοσαύτησι. vii. 187. Admiratio me subit, [miror] quomodo commectus tot [hominum] millibus suppetierint. Pro eodem dicitur συνωμύως ἀποχεῖν. Vide suo loco.

ἀνω, τὰ μὲν ἀνω, κάτω θῆσω, τὰ δὲ κάτω, ἀνω. Gallicismus hunc Ionismum sic exprimit, *Je mettrai ce que dessus, dessous*. Id est, *Je*

renverserai tout l'ordre qui y est établi. H. Steph.

ἀνώγειν. Ion. et poet. pro com. κέλευσιν, jubere. iii. 81. vii. 104.

ἀνωθεῖν. Com. Repellere, propulsare. βασιλεῖα ἀνωσόμενοι. vii. 139. Rege propulsato.

ἀνώϊσος, ὁ καὶ ἡ. N. H. pro com. ἀνέπιστος, insperatus, improvisus, citra suspicionem, nihil suspectus, incognitus. fit autem ab ὄτω, opinor, arbitror. (Hinc verbale οἶσος, ἀνώϊσος, opinatus, expectatus.) Inopinatus, inexpectatus. τὸ α' σφρηγισκόν, τὸ γ' εὐφρονίας χάριν ἐπαμβάλλεται. τὸ δὲ ὡς τὸ ὁ κατ' ἑκτασιν γίνεται. Consule Magnam Etymologicam, et Hortos Adonidis. ἀνώϊσου γενομένου [τοῦ πηγύματος] ἐς τὴν Πυθίην. vi. 66. Valla: Quum erga Pythiam nihil suspicionis esset. Quod bene, si sensum spectes. Sed verba hoc sonant, Cum res careret suspicionem erga Pythiam. id est, Cum nulla prorsus esset suspicio de Pythiae sinceritate ac fide. Consule Suidam et Eustathium. Stephanus ἀνωσοῦ legendam censet. Sed lectionis hujus nullas hic reddit rationes, quas alibi se redditurum pollicetur. Quamobrem dum iste novam, ἀνόγητον, καὶ ἀνώϊσεν aliquam lectionis palæstram molitur, interea Lector discendi cupidus nostras conjecturas verisimilibus argumentis nixas æqui bonique consulet.

ἀνώϊσος, ου, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro com. ἀνωσος, incognitus, ignotus. Θεοφρίδης, θνητοῖσιν ἀνωσων πολέων περ, οὐδὲν ἀφραστοῖον πέλειαι νόον ἀνθρώποισιν. V. Hom. 16. Lat. Interpres hæc ita, Thestoride, ex multis, mortalibus abdita quæ sunt, Mens habet in primis cæcos humana recessus. Æ. P. Thestoride, quamvis multa mortalibus [sint] incognita, Nihil [tamen] hominibus magis est incognitum, quam mens [humana].

Vel, Nihil cognitu difficilius est, quam m. h.] Stephanus, quia Latinus Interpres vertit, Thestoride, nec dixit Thestorides, legendum ait Θεστορίδῃ. Sed nihil mutandum. Est enim Atticismus vel pueris notissimus. Attici vocativum nominativo similem habent, ac dicunt δ, et ὦ παῖς. Consule Grammaticos. τοῦ ἀνωΐζου vocabulum explicat Eustath. πολέων, ἀντὶ τοῦ, πολλῶν. Ion. et poet. dictum. Subauditur autem εόντων. At pro νόον (ut in plerisque codicib. scriptum exstat) legendum νόου, quod ipsa constructio docet, atque flagitat.

ἀνωμοσί. H. V. Sine jurejurando. ii. 118.

ἀνωρίη, ἡς, ἡ. Ion. pro com. ἀνωρία, ας. N. H. q. d. Intempestivitas. Tempus non opportunum, neque commodum ad aliquid faciendum. ἔδοξε Μαρδονίῳ, ἀνωρίην εἶναι τοῦ ἔτους πολεμεῖν. viii. 113. Mardonio visum est tempus intempestivum, i. e. minime commodum esse ad bellum gerendum.

ἀνωρος, ὁ καὶ ἡ. Præcox, præmaturus, immaturus. ἀνωρον ἀποθανούντα, immatura morte præreptum. ii. 79.

ἀνώσαι. Herodotum verbum, pro com. quod inusitatum, ἀνοΐσαι, ab ἀνοΐω, ἀνοΐσω. τὸ ἀναφέρω, referō. συμβουλῆς περὶ ἐς θεὸν ἀνώσαι. Ad Deum de consultatione, sive de consilio aliquo referre. i. 157. Est autem infinit. aorist. primus act. pro quo dicerent Poetæ ἀνεΐκαι, vel ἀνεγέκαι, et in aoristo secundo ἀνεγχεῖν, quod et in soluta oratione frequens occurrit. In vulgatis Lexicis perperam ἀνώσαι sine i subscripto legitur in verbo ἀνωθῆω, ᾧ. et ad ἀνώθω reverbatur.

ἀνώσασθαι. Ion. pro com. ἀπώσασθαι. Repellere, propulsare. νέφος τοσούτον ἀνθρώπων ἀνωσάμενος. viii. 109. Tanta hominum nube propulsata.

ἀξιαππηγότατος. Memoratu dignissimus. ἐρξα ἀπαδέξατο ἀξιαππηγότα. Facinora præclarissima, memoratuque dignissima fecit, edidit. pro ἀξιαππηγότατα ἀπεδέξατο, τωστέσιν ἀππηγήσεως ἀξιώτατα. i. 16, 177. ii. 99, 137. ἀξιαππηγος, pro ἀξιαφήγος. Memoratu dignus. v. 57.

ἀξίη, ἡς. Ion. pro com. ἀξία, dignitas, meritum, magnitudo rei alicujus, quæ aliquid meretur, premium. κατὰ τὴν ἀξίην ἐκείνου ἀδικήματος ἐδικαίει. Pro cuiusque delicti magnitudine multam irrogabat, pœna multabat. i. 100. ἡ ἀξίη τῶν φορτίων. Mercium premium. iv. 196. ὑποτάλῃσιν ἀξίην βασιλεῖ. Regi, quod æquum est, pendere. iv. 201. Vel, Regi pendere, quod ejus majestas meretur.

ἀξιοθέατος. Ion. pro com. ἀξιοθέατος. Spectatu dignus. i. 14. [θέης ἀξίος. i. 25.] i. 184. ii. 111, 163, 176. ἀξιοθέατον. ii. 176, 182. ἀξιοθέατον. iii. 123. iv. 85, 162.

ἀξιόμαχος, ὁ καὶ ἡ. com. Qui ad resistendum alicui in pugna par est. Qui alicui resistere potest pagando. ἀξιόμαχοι τῇσι Λιγυνητίων νηυσὶ συμβάλλουσιν. Pares ad confligendum cum Æginetarum navibus. vi. 89. νεῶν ἀξιόμαχων δέκεσθαι τὸν ἐπιόντα. vii. 138. Naves, quæ hostem adventantem excipere possent. Vel, Quæ pares essent ad excipiendum hostem adventantem ἀξιόμαχοι γινόμεθα τοῖσι ἐπιούσι. vii. 157. Pares sumus ad hostibus nos invadentibus resistendum. vii. 236. viii. 63. ἀξιόμαχους κελύοισι. ix. 90.

ἀξιόνομος, ὁ καὶ ἡ. N. H. Victoria dignus. Dignus, qui præter ceteros aliquid obtineat. Et simpliciter pro ἀξίος videtur accipi. οὐδεὶς αὐτῶν ἀξιονόμοτερος ἢν αὐτοῦ Πέρζεω ἔχῃν ταῦτο τὸ κράτος. vii. 187. Valla: Nemo erat, qui cum Xerxe ipso posset contendere, tanquam dignior, qui illud imperium obtineret. Æ. P. Nullus ipsorum

ipso Xerxe dignior erat, qui illud imperium obtineret. *ἀξιονικότεροι εἰμεν Ἀθηναίων ταύτην τὴν τάξιν ἔχειν.* ix. 26. Digniores sumus, quam Athenienses, qui locum hunc obtineamus in acie. ix. 28. Vel, Atheniensibus digniores sumus, qui hunc in acie locum obtineamus. Valla vero vertit, hanc dignitatem. Sed jam *τάξις* certum in acie locum significat.

ἀξιος τινός. Cum aliquo conferendus, comparandus. Alicui æquiparandus. οὐδὲ ἰδιωτῶν ἀνδρῶν *ἀξίους ἡμέας ἐποίησας*; Ne privatis quidem viris nos æquiparandos duxisti? i. 32.

ἀξιος. Interdum pro *ἀντάξιος*. Par, æquiparandus, conferendus cum aliquo. Vel, anteponendus. Οἱ Ἑλλήνων *ἕκασος* φησὶ τριῶν *ἀξιος εἶναι.* vii. 104. Qui singuli se tribus Græcis pares esse dicunt. Vide *ἀντάξιος*.

ἀξιούν. com. *ἀξιον κρίνειν.* Dignum censere, dignum judicare, dignari. πάντων πρὸς σέο βουλευμάτων *ἐπακούειν ἀξιεύμας.* A te dignus iudicor, qui omnia [tua] consilia audiam. v. 106.

ἀξιούν. com. *ἀξιον νομίζειν.* Dignum judicare. *ἀξιεύμενος θυγατρὸς τῆς σῆς.* ix. 111. Tua filia dignus iudicatus.

ἀξιοχρεως, ὁ καὶ ἡ. Ionice et Attice. Qui est solvendo, ac proinde fide dignus. Qui solvere potest quod debet, ac ideo dignus cui pecunia credatur. Locuples, idoneus. Interdum et pro simplici *ἀξιος* accipitur. *ὅσα ἀξιοχρεω ἀπηγίσεις.* Quæcunque sunt memoratu digna. v. 65. *ὑπὲρ ἀξιοχρεω ἀποθανεῖν.* A viro magni nominis, ac auctoritatis cædi. v. 111. Sic apud Virgil. *Æneid.* x. v. 829. Hoc tamen infelix miseram solabere mortem, *Æneæ* magni dextra cadis. Nam a magno viro cædi solatium aliquod esse ducitur, vel saltem (ut Herodot.

v. 111. loquitur) *ἡμίση συμφορῇ.* i. e. Dimidium calamitatis.

ἀξίως λόγου μάχεσθαι. vii. 211. Pugnam memoratu dignam committere.

ἀξυλος, ὁ καὶ ἡ. com. Lignorum expers. Lignis carens. iv. 61. *ἀξυλος χώρη.* iv. 185.

αο, Ionica terminatio in secunda persona verborum aorist. 1. medii communiter in ω desinentium, ut *ἐτυψάμην, ἐτύψω.* Ion. *ἐτύψω.* Sic *ἐξεργάσαι,* pro *ἐξειργάσω.* Fecisti, patrastī. i. 45. *κατέχρησαι.* Interfecisti. i. 117. *ἐργάσαι,* pro *εἰργάσω,* perpetrastī. ii. 115. *διεπρήξαι,* pro *διεπρήξω.* iii. 62. *προσεκτήςαι.* iii. 120. *ἐφθέγξαι,* pro *ἐφθέγξω.* v. 106. *ἐργάσαι.* ibid. *ἀπωρχήσαι.* vi. 129. *ὑπεβήκας.* vii. 15. *ἐκτήςαι.* vii. 29. *ἐργάσαι.* vii. 46.

δοιδῇ, ἡς. Ion. et poet. pro com. *ωδῇ,* cantio. ii. 79.

αἰδιδίμος, ὁ καὶ ἡ. Ionice et poetice. Celebris, quic celebratur. ii. 79. 135. *δοιδός, ὁ.* Cantor. i. 24.

δοικητος, ὁ καὶ ἡ. N. H. ii. 34. iv. 31. Inhabitatus, inhabitabilis, incultus. *τὰ ὑπὸ τὴν ἀρκτον δοικητα δοκέει εἶναι, διὰ τὰ φύγεια.* Loca, quæ sunt sub ursa, propter frigora, videntur inhabitabilia esse. v. 10.

δοικητος, ου, ὁ καὶ ἡ. com. Inhabitatus, inhabitabilis. *τινὶ τρόπῳ ἀπικοιτο ἐς τόπους δοικητους.* V. Hom. 21. Quonam modo in loca inhabitata [deserta] venisset.

αοράτως. Invisibiliter, invisibili ratione. Ctesias Pers. 4.

ἀπάγειν. Com. Abducere, deducere, adducere. *ἐδεῖτο ἀπαγαγεῖν αὐτὸν ἐπὶ τὴν βουλὴν.* V. Hom. 12. rogabat [ipsum] ut se in Senatum deduceret. *τοῦ ἀπαγοντος αὐτόν.* V. Hom. 13.

ἀπαγῆς, ὁ καὶ ἡ. vii. 61. Impetrabilis. Sic enim Valla vertit. *ἀπαγῆς* autem compositum ex præpositione *ἀπὸ,* quæ (ut docet Eustathius) in compositione pri-

vationem sæpe significat, et ex verbo ἄγω, ἄξω, quod præter alia significat etiam κλῶ, θραύω, id est frango, comminuo, ut idem Eustath. demonstrat. Herodotus τιάρας ἀπαγέας videtur vocare, tiaras ex materia solida firmaque compactas, et quæ propterea non facile frangi, nec facile penetrari poterant. ἀπαγής igitur accipietur pro ἀαγής. Ut ἀαγές ῥόπαλον, τὸ μὴ ἀγνύμενιν, ἀλλ' ἀκλαυσον, καὶ ἀθραυσον. Vel ἀπαγής idem valet ac εὐπαγής, firmiter, vel egregie compactus, ut τὸ α nunc non privationem, sed intensiorem, aut operis elegantiam significet. πηγνύω vero, πήγνυμι, μ. πήξω. ἀορ. β. ἔπαγον. hinc Latini pango, iungo, figo, planto. περὶ τοῦ α μορίου πολυσήμου consule Eustath. In vulgatis Lexicis hoc tantum legitur, ἀπαγέας, impenetrabiles, ab ἀπαγής. Quare vocis hujus ἐτυμολογίαν in gratiam linguae Græcæ studiosorum pluribus explicare volui. Quæ tamen dixi, sola verisimili conjectura nituntur. Nihil enim apud quenquam hac de re traditum comperio.

ἀπαγινέειν. Ionice, pro communi ἀπάγειν, hocque pro ἀποφέρειν, καὶ προσφέρειν, afferre. τοῖς ἀργύριον ἀπαγινέουσι. iii. 89, 92. Pecuniam afferentibus. διηκόσια ἀπαγινεον τάλαντα. 200 talenta afferbant. iii. 93, 94. φόρον ἀπαγινεον. Tributum afferbant, tributum pendebant. iii. 94.

ἀπαγινέειν. Ionicum pro communi ἀπάγειν, ἀποφέρειν, abducere, absportare. ἀπαγινόντας φορτία Αἰγύπτια, merces Ægyptias absportantes, vehentes. i. 1. [V. ἐπαγινέειν.] τοῖς ἀργύριον ἀπαγινέουσι. ἀντὶ τοῦ ἐπαγινέουσι, καὶ ἄγουσι, τουτέστι φέρουσι. iii. 89, 92.

ἀπαγορεύειν. Com. Interdicere, prohibere, vetare, dissuadere, deterere. πολλὰ τῶν μαντιῶν ἀπα-

γορεύόντων. Oraculis multum dehortantibus. Magnopere deterrentibus. iii. 124. ἀπηγόρευον Σκύθῃσι μὴ ἐπιβαίνειν τῶν σφετέρων οὖρων. Scythis interdixerunt ne suos fines ingrederentur. iv. 125. ἀπειρήσθαι οἱ. Sibi interdictum fuisse. vi. 61.

ἀπαγορεύειν. com. Recusare, denegare, rejicere, contemnere, deserre. θέλων εἰδέναι εἴτε συμπέμψουσι, εἴτε καὶ ἀπερένυσιν ἐκ τοῦ ἐμφανέως τὴν Ἑλλήνων συμμαχίην. vii. 205. Valla: Sciendi cupidus an una mitterent auxilia, an ex professo adimerent Græciæ societatem. Æ. P. Scire cupiens utrum cum [ceteris Græcis copias] essent missuri, an vero etiam palam, [et aperte] Græcorum societatem essent recusaturi, [vel repudiaturi, contenturi, deserturi.] Vide ἀπειπάσθαι.

ἀπαγωγή φόρου. Tributi pensio. i. 6, 27. ii. 182.

ἀπαδεῖν. Ion. et poet. Displicere. τῷ τὰ τοῦ πατρὸς ἔργα ἀπαδεῖν, huic patris opera displicuisse [tradunt.] ii. 129.

ἀπαθής κακῶν. Malorum expers. Qui mala non patitur. i. 32. ii. 119. iii. 147. ἀεικείνης ἀπαθής. Fœdæ cladis expers. iii. 160. κακῶν ἀπαθής. Qui nullum malum adhuc est expertus. v. 19. vii. 184. ix. 79.

ἀπαθής. com. pro ἀπειρος, καὶ ἀγευστος. Qui non est passus, qui non est expertus, qui non gustavit, qui non sensit. οἱ Μασσαγέται εἰσὶ ἀγαθῶν καὶ καλῶν μεγάλων ἀπαθεῖς. Massagetæ sunt bonorum, et commodorum magnorum expertes. Massagetæ bona, et præclaras res, easque magnas non gustarunt. Vel, Bonorum, et deliciarum magnarum sunt expertes. i. 207. Bona, deliciasque magnas non gustarunt, non sunt experti. ἀπαθία κακῶν ἀποδοῦναι τὴν νῆσον. Insulam malorum expertem reddere. iii. 147. ἀπα-

θέα τῆς ἀεικείης, *foedæ cladis expertem*. iii. 160. Vide ἀπαθῆς κακῶν. Qui nulla mala gustavit, sensit, expertus est. v. 19. ἀπαθέες τῶν πόνων. Laboribus serendis non assueti. vi. 12. ἀπαθῆς κακῶν ἔην ὁ στρατός. vii. 184.

ἀπαίρειν. Discedere. Proficisci, solvere portu. In altum provehi. Est autem commune quidem verbum et aliis: at loquendi genus est ἑλλειπτικόν. viii. 60. Integrum vero, ἀπαίρειν τὰς νῆας, εἴτε ναῦς, quasi dicat, τὰς ναῦς ἀπὸ τῆς γῆς αἶρειν, καὶ ἀνάγειν, εἴτε εἰς τὸ πέλαιος ἀγειν id est, Naves a terra tollere, et in altum ducere. ἣν ἀπαίρωσι τὰς νῆας ἀπὸ Σαλαμίνος. viii. 57. Valla: Si a Salamine profisciscantur. Quod bene, si sensum spectes; sed vis Græcorum verborum non explicatur. Vertendum enim, Si naves a Salamine in altum ducant. Vel, Si naves a Salamine per altum abducant. Pro quo συνωνύμως dicitur τὰς νῆας ἀνάγειν. Naves in altum ducere, quasi dicat, ἀνω, τουτέστιν εἰς τὸ πέλαιος ἀγειν. quod locutionis genus usurpat ibidem Herodotus. viii. 57. ἀνάγειν τὰς νῆας πρὸς τὸν ἰσθμόν. Naves ad Isthmum per altum deducere. ἀνάγειν, et ἀνάγεσθαι (κατάγειν, et κατάγεσθαι.) In altum ferri, ad littus appellere. ἀπαίρειν, καταίρειν. Utrunque legitur apud Thucydidem, consule Græco-latinum Indicem. Vide ἀνάγειν. Virgil. *Æneid.* i. 34. Vix e conspectu Siculæ telluris in altum Vela dabant læti, et spumas salis ætere ruebant. Herodot. viii. 60. loquitur ἑλλειπτικῶς. ἐπειδὴ ἀπαίρωσι ἀπὸ Σαλαμῖνος.

ἀπαιρεῖσθαι. Ion. pro com. ἀφαιρεῖσθαι. Privari, spoliari. Spoliare, privare. ἔλεγον ὡς ἀπαιρεθῆσαν [τὸν κρητῆρα] ὑπὸ τῶν Σαμίων. Dixerunt craterem sibi a Samiis ereptum. i. 70. τί σφέας ἀπαιρήσεται; Quid ipsis auferes? i. 71.

ἀπαιρεόμενοι, eripientes, auferentes. i. 89. ἀπαιρεόμενοι τὰ χρημάτα. Pecunias auferens. ibid. μὴ ἀπαιρεθῆω τὴν ἀρχήν. Ne regno privarer. iii. 65. ἀπειλούντο τὴν ἡγεμονίην τοὺς Λακεδαιμονίους. viii. 3. Lacedæmonios principatu spoliarent.

ἀπαις ἔρσενος, καὶ θήλεος γόνου. Masculæ, femineæque proles expers. iii. 66. ἀποθανόντος Κλεομένους ἀπαιδὸς ἔρσενος γόνου. Cum Cleomenes maris sobolis expers obisset. vii. 205.

ἀπαλλαγῇ. ἡ τοῦ ἀπαλλάττεσθαι δύναμις, καὶ ἀφορμή. Effugium, evadendi facultas. οὐδὲ οἱ ἦν ἀπαλλαγῇ οὐδεμίῃ. Nec ei dabatur ulla evadendi facultas. i. 12.

ἀπαλλαγῇ, ἧς, ἡ. com. pro quo dicitur et ἀποχωρήσις. Discessus. vii. 207.

ἀπάλλαξις, ἰος, ἡ. N. H. Discessus. Discedendi vel evadendi facultas. ἀπάλλαξις οὐκ ἦν, ὅτι μὴ κατὰ σεῖνόν. ix. 13. Valla: Neque evadi poterat, nisi per angustias. *Æ. P.* Nulla [illinc] abeundi facultas erat. Vel, Nulla illinc evadendi facultas dabatur, nisi per angustias. σεῖνόν, subst. χωρίον.

ἀπαλλάσσειν, sive ἀπαλλάττειν. com. Interdum tamen neutraliter positum reperitur apud Herodotum pro, aliquem rei alicujus exitum habere. Aliquem esse rei alicujus exitum. ὁ μὲν δὲ πρῶτος στόλος ἐκ Λακεδαιμόνος οὕτω ἀπήλλαξε. v. 63. Prima igitur navalis expeditio a Lacedæmoniis suscepta hunc habuit exitum. Vel, Hic igitur fuit exitus primæ Lacedæmoniorum expeditionis.

ἀπαλλάττεσθαι. Discedere. Liberari. et pro eodem ἀπαλλάττειν, sive dicas subaudiendum accusativum personæ, sive activum pro passivo positum Attice, sive neutraliter accipiendum censeas. ἀπὸ τούτων οὐκ ὡς ἤθελεν ἀπήλλαξεν. Ab his non discessit ut volebat.

Hinc ex animi sententia non recessit, nec se negotiis istis liberavit, ut optabat. i. 16. ἀπαλλάσσετο ὅπισω. Retro discedebat. Se domum recipiebat. i. 17. ἀπηλλαγμένος τῆς εὐθείας. A stultitia alienus, vel remotus, i. 60. ἀπαλλάσσετο ἐκ τῆς χώρας. Ex agro discessit. i. 61. ἀπαλλαχθέντας δουλοσύνης. Servitute liberatos. i. 170. ἀπαλλάσσεται ἐς τὰ οἰκία. Domum discedit. i. 199. ταχὺ ἀπαλλάττονται. Celeriter discedunt. i. 199. ii. 93. τῶν παρῶντων κακῶν ἀπαλλαγῆσθαι. Malis praesentibus liberatum iri. ii. 120. ἀπαλλάσσετο ἐς Πέρσας. Ad Persas abiit. iii. 4, 56, 111. ἀπαλλάσσεσθαι ἐκ τῆς Πελοποννήσου. Ex Peloponneso discedere. iii. 148. iv. 156, 164. v. 64. vii. 149. ix. 11.

ἀπαμείλυνειν. com. Hebetare. αὐξανόμενῳ τῷ σώματι συναύξονται αἱ φρένες, γηράσκοντι δὲ συγγηράσκουσι, καὶ ἐς τὰ πηγήματα πάντα ἀπαμείλυνονται. Cum corpore crescente, simul crescit ingenium, consenscente vero, consenscit, et ad omnes res [ac actiones] hebetatur, hebes, languidumque redditur. iii. 134. Potes etiam ita vertere, Corpore crescente, simul etiam crescit prudentia, consenscente vero, consenscit, et ad omnes res hebetatur, hebes, ac languida redditur.

ἀπαμεινένος. Ion. pro com. ἀφηνιμένος. ἀποκρεμαμένος. Dependens. ab ἀφάπτομαι. Dependeo. ii. 121. §. 4.

ἀπαμύναι τὸν βάρβαρον. ix. 90. Propulsare barbarum.

ἀπαντήιον. Ion. et poet. E regione. Gallice, vis à vis. vii. 34. Vel, tout devant.

ἀπάξιος, ὁ. Apud Herodotum prae-ter morem (proprie enim τὸν ἀνάξιον significat, i. e. indignum) accipi videtur interdum pro simplici ἄξιος, dignus. Τῶν ἐγὼ οὐ παραμεινῆμαι. οὔτε γὰρ ἔθνεος

ἐκάστου ἀπάξιοι ἔσαν οἱ ἡγεμόνες. vii. 96. Quorum ego nullam mentionem feci. Nec enim singulorum gentium duces [commemoratione] digni erant. Eodem modo et Valla vocem hanc accepit. Sed fortasse pro ἀπάξιοι scribendum ἐπάξιοι. Facilis est unius literae lapsus, ac permutatio. ἐπάξιος enim ἀντὶ τοῦ ἄξιος apud poetas reperitur. unde ἐπαξίῳ, ὦ. τὸ ἄξιῳ, καὶ ἄξιον κρίνω. ut Schol. Græcus illud Sophocleum Electrae carmen, v. 658. explicat: ἐπαξίῳ σε δαίμον' ὄντ' ἐξειδέναι. Soph. in Philoctete v. 803. τοῦτ' ἐπηξίωσα δρᾶν. Vulgata Lexica, ἐπάξιος. Egregius, dignus. ἐπάξιος γάμος. Sophocles. Sed locus non notatur, qui exstat in Electra, pag. ex Hen. Steph. typis, 123. (v. 971. Brunck.) Pindarus Nem. Ode vii. v. 130. χάρμα πάντων ἐπάξιον, gaudium cæteris omnibus dignum, i. e. æquiparandum, appellat. Hoc in Lex. vulg. non exstat. Quare hic in gratiam τῶν φιλελλήνων scribere non sum gravatus. Herodotus etiam ii. 79. ἐπάξια νόμιμα vocat eximia, magnique facienda instituta. Unde conjicio pro ἀπάξιοι potius ἐπάξιοι scribendum hoc loco. Idem Pind. Isthmiorum Ode iv. v. 76. παγκρατίῳ, σεφάνωμ' ἐπάξιον. Eurip. Bacchis v. 716. θαυμάτων τ' ἐπάξια. Res admiratione dignas sic appellat.

ἀπαραιρημένοι τὰ ὅπλα. Ion. pro com. ἀφηνιμένοι τὰ ὅπλα. ix. 103.

ἀπαραιρημένος. Vide δραιρημένος.

ἀπαραιρέομαι, ἀπαραιρούμαι. V. H. pro com. ἀφαιρέομαι, ἀφαιρούμαι. Spolior, privor, exuor, diripior. Πυθόμενος Σπαρτιήτας τὴν ἡγεμονίην ἀπαραιρῆσθαι ὑπὸ Γέλωνος. vii. 159. Valla: Si audiret Spartiatas imperium subdidisse Geloni. Hanc interpretationem et in vulgatis Lexicis habes. Herodoti tamen liber, locusque præteritur. Æ. P. Si audiret Spartanos imperio, vel principatu a Gelone

privatos, sive spoliatos fuisse. Vide ἀπαιρῆσθαι, et ἀραιρημένος.

ἀπαρράσσειν. com. fut. ἀπαρράξω.

Deturbare, depellere. τοὺς ἐπιβάτας ἀπὸ τῆς νηὸς ἀπήρραξαν. viii. 90. Propugnatores de navi deturbarunt. Sic etiam apud Suidam hoc verbum per geminum ῥο scriptum legitur in voce ἀπαρράσσειν, quam interpretatur, ἀποσπάσειν, ἀποχωρίσειν. At in vulgatis Lexicis Græco-lat. per simplex ρ scribitur, ut et apud Eustath. in voce ἀπήραξεν, ἀντὶ τοῦ ἀρει, τουτέστι σιδήρῳ ἀπέκοψε. Vide apud eundem ἀπαράσσειν.

ἀπαρέμφατα ἀντὶ τῶν παρατατικῶν, ἢ αορίστων. Infiniti modi pro imperfectis, aut aoristis, et plerumque præcedente ὡς, vel ἐπεὶ. ὡς παρῆναι αὐτοὺς. ἀντὶ τοῦ, ὡς αὐτοὶ παρῆσαν. Cum illi advenissent: i. 24. ἰσορέεσθαι, pro ἰσόρησεν. quæsit, sciscitatus est. Quanquam in hoc verbo subaudiri potest λέγουσιν, ut hinc infinitus iste regatur. ibid. ὡς μιν πρὸς ἔλθαι, pro ὡς αὐτὸς πρὸς ἔλθ. i. 86. Vide in ὡς cum infinito. In eodem et sequenti cap. multa sunt exempla ejusdem constructionis. ὡς οὐ παύεσθαι, pro ὡς οὐκ ἐπαύετο. Cum [mala] non cessarent. i. 94. ἐπεὶ οὐκ ἀνίεναι τὸ κακὸν, ἀλλ' ἐπὶ μᾶλλον ἔτι βιάζεσθαι, pro ἐπεὶ τὸ κακὸν οὐκ ἀνίει, ἀλλ' ἐβιάζετο.

Cum malum non remitteret, sed etiam multo majorem vim [hominibus] afferret. ibid. τῷ οὐνομα εἶναι, pro ἦν. ibid. ὡς ψευσθῆναι, pro ὡς ἐψεύσθη. i. 141. ἐπεὶτε λιπαρέειν, pro ἐπεὶ ἐλιπάρει. ii. 42. ὡς δὲ χέρσον γεγονέναι, pro ὡς δὲ χέρσος ἐγεγόνει. ii. 99. τοὺς κλέπτας οὐκ ἀνίεναι, pro οἱ κλέπται οὐκ ἀνίσταν. fures non cessabant. ii. 121. §. 2. εἶναι, pro ἦν. iii. 95, 105. εἰ μὴ γίνεσθαι, pro εἰ μὴ ἐγίνετο. iii. 108. συμπεσέειν, pro συνέπεσον. iii. 120. εἰπεῖν, pro εἶπε. ibid. φυλάσσεσθαι, pro ἐφυλάσσετο. iv. 7.

ἐπεὶ τοὺς παῖδας ἀνδρώθηναι, pro ἐπεὶ οἱ παῖδες ἡνδρώθησαν. iv. 10. ἐπεὶ τοὺς ἀποπεμφθέντας οὐκ ἀπονόσειν, pro ἐπεὶ οἱ ἀποπεμφθέντες οὐκ ἀπενόσουν. iv. 33. ἀδικέειν αὐτοί, pro ἡλίκων. iv. 43. λαμβάνειν, pro ἐλαμβάνον. ibid. δυνατόν εἶναι, pro ἦν. ibid. ἐνίσχυσθαι, pro ἐνίσχυτο. ibid. ὡς γενέσθαι, pro ὡς ἐγένετο. iv. 179. ὑπερβάντα εἶναι, pro ὑπερβὰς εἰς ἄν. v. 17. ἐπεὶ δὲ ἐσερῆσθαι αὐτῶν, pro ἐπεὶ ἐσερῆθησαν. v. 84. ὡς ἐμὲ εἰρίσκειν, pro ὡς ἐγὼ εἰρίσκω. vii. 24. οὐκ ἂν οὕτω μοι δοκέειν χρῆσθῆναι, pro οὐκ ἂν οὕτω μοι δοκέει χρῆσθῆναι. vel, οὐκ ἂν οὕτω (ὡς ἐμοὶ δοκεῖ) ἐχρήσθῃ. vii. 143. ἐπεὶ δὲ σφεας παραλαμβάνειν τοὺς Ἕλληνας. vii. 150. pro ἐπεὶ δὲ σφεας, ἦγουν αὐτοί, παραλαμβάνειν τοὺς Ἕλληνας. ὡς δὲ φεύγοντας γίνεσθαι, pro ὡς δὲ φεύγοντες ἐγένοντο. viii. 94. ὡς γὰρ ἀγχοῦ γενέσθαι, λέγειν, pro ὡς γὰρ ἀγχοῦ ἐγένετο. ibid. ἐπεὶ τε παρελθεῖν τὸν καλούμενον τοῦτον, ἔπρεσθαι οἱ τῶν ἀσῶν αἰρετοὺς ἄνδρας τρεῖς. viii. 135. pro ἐπεὶ δὲ παρεῆλθεν ὁ καλούμενος οὗτος, εἰποντό οἱ τῶν ἀσῶν αἰρετοὶ ἄνδρες τρεῖς. Δοκέειν, pro ἐδόκεε. ix. 41. ἀπαρέμφατα ἀντὶ τῶν προσεκτικῶν. ἐπισχέειν, pro ἐπίσχυες. Illud Ion. hoc vero commune. Sententiam sustine. Ne dic. Ne pronuntia. i. 32. καλέειν, pro κίλει. voca. ibid. φεύγειν μὴδὲ μένειν, μὴδ' αἰδεῖσθαι κακὸς εἶναι. i. 55. Σὺ δέ μοι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατεύεσθαι, pro στρατεύου. Tu vero in meam gratiam cum copiis adversus Græciam proficiscaris. Græciæ bellum inferas. iii. 134. ἔχειν, pro ἐχέτωσαν. iii. 155. καλεῦειν, pro κέλευε. ibid. ἡσυχος εἶναι, pro ἴσθι. iv. 163. ποιεῖν, pro ποιεῖ. v. 23. ἀποδοῦναι, pro ἀπόδος. vi. 86. χρᾶσθαι, pro χρω. vii. 209. ἀπέχειν, pro ἀπεχε. viii. 20. Consule nostrum Dor. Lexic. in ἀπαρέμφατα, et Eustath.

ἀπαρτί. Ion. et poet. Omnino, plane,

in summa. ἀνασιμῶνται ἡμέραι ἀπαρτί ἐννεήκοντα. Dies omnino, vel in summa, 90 consumuntur, v. 53.

ἀπαρτιλογία, ἡς, ἡ. Ion. pro com. ἀπαρτιλογία. Vulgo rotunda ratio. Solida, integraque summa, cui nihil deest, et in qua nihil superest, nihil redundat. Gall. *Un compte tout rond*. vii. 29.

ἀπαρῦειν. V. H. Exhaustire, delibare. τὸ μὲν αὐτοῦ [τοῦ γάλακτος] ἐπιστάμενον ἀπαρῦσαντες, ἡγέονται εἶναι τιμιώτερον. τὸ δ' ὑπιστάμενον, ἥσσον τοῦ ἐτέρου. Valla: Cujus [lactis] quod summum est delibatur, pretiosiusque habetur: vilius autem, quod subsidit. Sed ita melius, Ac ipsius quidem [lactis] supernatantem, [summamque partem] exhaustientes, [vel delibantes,] pretiosiores [altera Scythæ] putant. Subsidentem vero [partem] altera minus [pretiosam ducunt.] iv. 2.

ἀπάφας. Ion. pro com. ἀράφας. Qui nexuit. Qui ligavit. ἀπάφας ἀμματα ἐξήκοντα. Quum 60 nodos nexuisset. iv. 98.

ἀπεδείξατο. Ion. pro com. ἀπεδείξατο. Demonstravit, edidit, fecit. i. 16.

ἄπεδον, ου, τό. Nomen substantivum. Ion. et poet. pro com. πεδίον. Planities. Campus. τετράγωνον ἄπεδον πεποιήται. Quadrata planities facta est. iv. 62. Alias est nomen adjectivum, de quo nostrum Xenophontis Græco-latinum indicem consule. Sic et Herod. ix. 102. ἄπεδον χωῶρον, planum locum, i. e. planitiem appellat.

ἀπειθῆ. Ion. pro com. ἀφειθῆ. Dimissus est. vii. 122.

ἀπειλεῖν ἐς ἀναγκάην. Herodotea locutio. q. d. In necessitatem involvere. Vel, in necessitate implicare. In necessitatem compellere. Ad necess. redigere. ἐς ἀναγκάην ἀπειληθέντας. vii. 109. Ad necessitatem redactos.

ἀπειλεῖσθαι. Involvi, implicari. ἀπειλεῖσθαι ἐς ἀπορίην. In aliqua gravissima difficultate implicari. Redigi ad aliquam gravissimam difficultatem. i. 24. Vide κατελεῖν. ἐς ἀναγκάην ἀπειληθέντας. viii. 109. Ad necessitatem redactos. In necessitatem compulsos. οἱ Ἀργεῖοι ἀπειληθέντες ἐς σκινόν. ix. 34. Argivi in angustias compulsi. ἀπειλητήρια λόγῳ. Herodotea locutio. Minacia verba. viii. 112. Ovid. lib. i. v. 89. τῶν μεταμορφώσεων verba minantia vocat. Sic enim ille, Aurea prima sata est ætas, quæ vindice nullo, Sponte sua sine lege fidem rectumque colebat. Pæna metusque aberant; nec verba minantia ἔχο Ἄρε legebantur.

ἀπειπαῖ. Ion. et poet. pro com. ἀπαγορεύσαι. Interdicere, prohibere, vetare. ἀπειπας τοῖσι ἰδοῦσι μηδενὶ θράζειν τὸ γεγονός. Cum interdixisset iis, qui [mulæ sætum] viderant, ne rem, quæ acciderat, cuiquam enuntiarent. iii. 153.

ἀπειπάσθαι. com. Abdicare. παῖδας ἀπειπάσθαι. Filios abdicare, filios familia abjicere, filios a sua familia abalienare. i. 59. [Vide verbum Abdicare in Hottomanni Lexico Juris.]

ἀπειπάσθαι. com. Recusare, rejicere, repudiare, contemnere. ἀπειπατο τὴν πρόσδοον. Accessum ei recusavit, denegavit. i. 205. τῶν ἀπειπαμένων τὴν σφετέρην συμμαχίην. Eorum, qui suam societatem recusant, qui societatem secum inire recusant. iv. 120, 125. ἀπειπάμενος τὴν ὄψιν. Visione repudiata, rejecta, neglecta. v. 56. οὐκ ἀπειπαντο τὴν ἐπικουρίην. Auxilium non denegarunt. vi. 100. ἀπειπάμενος τὴν στρατηλασίην. Detrectata militia. vii. 14. Vide ἀπαγορεύειν. ix. 7.

ἀπειργεῖν. com. Arcere, prohibere, avertere, detertere, defendere. ἀπειργουσα τοὺς φίλους φεύγοντας ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων. ix. 68. Valla: Ut arceret eum [equitatum] ab

amicis, quos Græci insequabantur. *Æ. P.* Amicos fugientes a Græcis defendens. Vel, Defendens a Græcis amicos fugientes. Vel, Græcos arcens ab amicis fugientibus, [quos Græci persequabantur.] *Ἀπείργειν* enim hoc loco sumendum videtur pro defendere. Vel, si arcere significat, *ὑπαλλαγήν* in verbis istis esse dicemus, ἀντὶ τοῦ, ἀπείργουσα τοὺς Ἕλληνας ἀπὸ τῶν φίλων [αὐτοὺς διακοντάς] φευγόντων.

ἀπείρως ἔχειν τῶν νόμων. Legum imperitum esse. ii. 45.

ἀπελήλατο τῆς φροντίδος περὶ βασιλείης. vii. 205. Herodotea locutio. Valla: Aberat a cura regionis adipiscendæ. Sed hoc verba sonant, A cura de regno abactus fuerat. Sensus, a cura de regno obtinendo arcebatur. Propter fratres natu majores, qui vivebant, ab omni cura de regno obtinendo liber erat. De regno sollicitus non erat.

ἀπελόμενοι. Ion. pro com. ἀφελόμενοι. Cum eripuisent, cum abstulissent. i. 14. *ἀπελὼν τὰ ἄχθεια.* Detractis oneribus. i. 80. ὁ μὲ γέρεα ἀπελόμενοι πατρῴα. vii. 104. Qui cum me paternis honoribus privarint.

ἀπεναντίον. Adverbium. com. Ex adverso, e regione. ἐξ τὴν ἀπεναντίον [χώραν] ἀνήγοντο. In ulteriorem regionem ex adverso sitam iverunt. vii. 55.

ἀπενειχθέντα. Ion. pro com. ἀπενεχθέντα. Relata, renuntiata. i. 66. iv. 120.

ἀπενειχθῆναι ἐς Αἴγυπτον. In Ægyptum delatos esse. ii. 152. ἀπενειχθεὶς ἐς Λιβύην. iv. 151. ἀπενειχθέντας. iv. 164.

ἀπέντες. Ion. pro com. ἀφέντες. vii. 60. Vide ἀπίεμαι.

ἀπέντα. Ion. pro com. ἀφέντα. v. 39. Vide ἀπίεμαι.

ἀπέξηραμένος, η, ον. Si codex sanus, dictum Ionice sublato altero μ, pro com. ἀπέξηραμμένος. Exsic-

catus, arefactus. vii. 109. ab ἀποξηραίνω, ὦ. Exsiccō, arefacio. Vel ut ab ἀποξηράω, ὦ. μ. ἄσω. ut a πειράω, ὦ. π. πεπείραμαι. ἡ μετοχή, πεπείραμένος, η, ον.

ἀπέργειν. Ion. et poet. pro com. ἀπείργειν, τὸ διαχωρίζειν. Distingere, disjungere, dirimere, separare. Ἄλυσ ποταμὸς Καππαδόκας, καὶ Παφλαγόνας ἀπέργει. Halys fluvius Cappadocas et Paphlagonas dirimit. i. 72. pro eodem dicit ἀποτέμνει. ibid. et ἀπείργει. i. 174, 204. ἀπέργων τὴν τε Ἰλλίην, καὶ τὸν Ἀχιλλήϊον καλεόμενον δρόμον. Distingens, dirimens Hylæam, et eum, qui Achilleius cursus appellatur. iv. 55.

ἀπέργειν. Ion. interdum accipitur pro eo, quod Latine dicitur stringere, et radere, navibusque tribuitur, quæ prope littus ita feruntur, ut id stringere, et quodammodo radere videantur, ut loquitur poeta *Æn.* vii. v. 10. Proxima Circæe raduntur littora terræ. ἀπέρων Πόλτειον πόλιν, καὶ Ὀφρύνειον, &c. vii. 43. Valla: Rhoetium urbem, et Ophryneon stringentes. Sed dicendum potius, stringens, vel radens. De Xerxe verba fiunt. Sic et vii. 109. τὰς πόλεις τὰς παραθαλασσίας ἀπέργων. Urbes maritimas stringens, sive radens. Valla, relinquens. At ipsam vocabuli Græci vim nullo modo nobis expressit. Idem sic etiam sequentem locum vertit, vii. 112. οὐρὸς ἀπέργων. τὸν Πarnassὸν ἀπέργοντες. viii. 35. Parnassum stringentes, [vel præstringentes, ut Valla,] vel radentes, ut Virgil.

ἀπέργειν. Ion. et poet. pro com. συγκλείειν. Concludere, quod alias ἀπείργειν dicitur. ἀπεργμῆνον ἐν ἀκροπόλει. In arce conclusum. i. 154. ii. 99. v. 64. ἐντὸς ἀπέργουσαι τὰ κάλλιστα δοκούντα ἡμῖν εἶναι. Intra se concludentes ea, quæ nobis pulcherrima videntur. iii. 116.

ἀπεργμένους ἐν τῷ ἱερῷ. In loco sacro conclusos. vi. 79.

ἀπεργμένος. Ion. et poet. ab *ἀπέργω.* vide simplex *ἐργεῖν.* *ἀπεργμένον ἐν ἀκροπόλει.* In arce conclusum. i. 154. ii. 99. v. 64. vi. 79. Sed fortasse jam τὸ *ἀπέργειν* Ionice positum pro com. *ἀφείργειν*, quod tamen in vulgatis Lexicis non reperias, ab aliis separatum concludere in aliquo loco. Nam *ἐργω* arceo, repello. *ἐργω*, et *εἶργω*, coerceo, concludo. Quamquam hoc discrimen sæpe negligitur. vel *ἀπέργειν* pro *συγκλείειν*. Vide suo loco.

ἄπες. Ion. pro com. *ἄρες*, quod exstat v. 106. Vide *ἀπιέναι*, v. 39. *ἀπέςασαν.* Ion. vel pro *ἀπέςησαν*, ut sit aor. 2. act. vel pro *ἀπέςακεισαν*, hocque pro *ἀφέςακεισαν*, ut sit 3. plur. plusq. p. act. per syncopen formata ab *ἀφίστημι*. Defecerunt. viii. 126.

ἀπεςραμμένος λόγος. Oratio aversa. Sic videtur Herodot. vocare hominis irati, et animum a nobis aversum habentis, verba. δ Γέλων, ἐπειδὴ ὦρα *ἀπεςραμμένους τοὺς λόγους* τοῦ Στάγριου. vii. 160. Gelo cum aversa Syagri verba videret. Vide *ἐπεςραμμένα λέγειν*. viii. 62.

ἀπεςῶ, ὅος, οὗς, ἡ. N. H. ἡ *ἀπουσία*, absentia. τῇ *ἀπεςοὶ τῆς μάχης*. Absentia a pugna, i. e. quod a pugna abfuissent. Suid. *ἀπεςῶ. ἀποδημία.*

ἀπεφθός, δ καὶ ἡ. Ion. pro com. Excoctus, bene purgatus, purus. χρυσὸς *ἀπεφθός*. Aurum excocatum, bene purgatum, purum. i. 50. Componitur autem ex *ἀπὸ* præpos. et nomine verbali *ἐφθός*, quod κατὰ συγκρίτην formatum ἐκ τοῦ ἐφῆτὸς, unde ἐπὶτὸς (nam ψ valet potestate πσ) versisque tenuibus πτ. in aspiratas φθ. addita præpos. ἀπὸ, *ἀπεφθός*, Ion. cum alioqui propter sequens ε aspiratum dicendum esset *ἄφεφθός*: sed

εὐφωνίας χάριν, ne triplex aspirata concurreret, π. servatum, quod et in communi lingua locum obtinuit, ut et in nomine *Λεύκιππος*, et *ἀπὶ λωπύτης*, aliisque nonnullis factum videmus. ἐφῆτὸς vero παρὰ τὸ ἐψέω, ὦ. ἐψήσω deductum. de quo suo loco. i. 50. ii. 44.

ἀπέχειν. com. Abstinere. Efficere ut aliquis a re aliqua abstineat. Arcere, amovere, summovere. Removere ab aliquo loco. *Εὐδοκῆς ἀπέχειν πολυμηκάδας αἰγας.* viii. 20. Valla: Eubœa capræ mugientes fac procul absint. Æ. P. Ab Eubœa capras valde balantes amove, vel remove, vel arce, vel abstine. Sic enim et Cicer. de Orat. lib. i. c. 43. ad fin. loquitur, Ab alienis mentes, oculos, manus abstinere. Capras autem balantes potius, quam mugientes dixi, quia mugitus et mugire proprie de bobus taurisque; balare vero, de ovibus, et capris. Sed apud Græcos inter ovillam et caprinam vocem est discrimen manifestum, quod a Latinis non statuitur. Ovium enim vox *βληχῆ*, verbumque *βληχᾶσθαι* dicitur, i. e. balatus, et balare. Caprarum vero vox vocatur *μηκῆ*, verbum, *μηκᾶν*, quod ob commodioris verbi inopiam cogimur vertere balatum, et balare. Nec immerito. Inter enim ovium et caprarum vocem affinitas intercedit maxima, et nisi aures attentissimas utrisque vocem edentibus præbeas, nullum, aut certe perexiguum inter has voces discrimen exaudias, quod sit perspicuum. ἀπὸ τοῦ *μηκᾶν* vero capræ *μηκάδες*, et *πολυμηκάδες αἰγες* ἐπιθετικῶς appellantur. *Μυκᾶσθαι* vero, et *μυκῆμὸς*, i. e. mugitus, et mugire, proprie de bobus dicitur, neque capris ab alio tributum recorder. ἵνα αὐτοὺς τῶν συμμαχιῶν ἀπόσχῃ. viii. 22. Valla: Ut a præliis

navalibus summoventur. Æ. P. Ut ipsos a societatibus, [i. e. a sociis, a reliquis sociorum copiis] summoveret, avelleret, abstraheret.

ἀπέχρεσθαι. Ion. et poet. In odium incurrere. Odiosum esse. οὐκ ἀπέχρεσθαι σφι. In illorum odia non incurres. i. 89.

ἀπεχρέετο. V. H. impersonaliter positum, pro et *ἀπέχρη*, de quo suo loco. Satis erat. Vide et *ἀποχρῆσθαι*. Καὶ σφι ἀπεχρέετο κακῶς πρὸς σσοῦσι ἡσυχίην ἀγειν. viii. 14. Et ipsis, licet rem male gererent, quietem agere satis erat. In vulgatis Lexicis perperam *ἀπεχράοντο* legitur: sed illic, ut hic, legendum, et liber, et locus notandus, quod rarissime fit ab istis, qui τῶν λεξικογράφων nomine gloriantur.

ἀπέχρη. com. Satis erat. Sufficiebat. οὐκέτι σφιν ἀπέχρη ἡσυχίην ἀγειν. Non amplius ipsis satis erat otio frui. Non amplius erant contenti otio, quo fruebantur. i. 66. dicitur et συνωνύμως *ἀπεχρέετο*. καὶ σφι ἀπεχρέετο κακῶς πρὸς σσοῦσι ἡσυχίην ἀγειν. viii. 14.

ἀπέχρησε. idem ac *ἀντέχρησε*. vii. 196. Vide *ἀποχρᾶν*.

ἀπήγημα, τος. τό. Ion. pro com. *ἀφήγημα*. Narratio. Res, quæ narratur. ii. 3.

ἀπηγήσασθαι. Ion. pro com. *ἀφηγήσασθαι*. Narrare, commemorare, dicere, recensere. i. 2. *ἀπηγέεσθαι* πᾶν τὸ γεγονός. Rem totam, quæ gesta est, narrare. i. 24. ταῦτα ἀπηγέεσθαι. i. 86. πάλιν ἀπηγέετο τὸ πρήγμα. Rem iterum narrabat. i. 118. χωρὶς τοῦ ἀπηγημένου. Præter id, quod narratum est. i. 207. προαπηγησάμενος τὴν συμφορὴν. Sua calamitate prius narrata. iii. 138.

ἀπήγησις, ἡ. Ion. pro com. *ἀφήγησις*. Narratio. οὐκ ἄξιως ἀπήγησις. Præter narrationis dignitatem. Hoc dicitur de rebus, quæ narra-

tione non sunt dignæ. iii. 125. v. 65.

ἀπημελημένος, ἡ, εν. com. Neglectus, a, um. iii. 129. ἀπημελημένον ἐν τοῖσι ἀνδραπόδοις ἐρύσατο. Inter mancipia neglectum servavit. iii. 132.

ἀπήμων, ὁ καὶ ἡ. Illæsus. Calamitatibus expers. i. 42. Ion. et poet. pro quo dicitur et *ἀελαξής*.

ἀπηνείχθη ἐς τὴν Πλατείαν. In Platem [insulam] delatus est. iv. 152.

ἀπ' ἧς. Ion. pro com. *ἀφ' ἧς*. i. 1, 47. ix. 49.

ἀπήσων, οντος, ὁ. Ion. pro com. *ἀφῆσων*. Emissurus, ejaculaturus. Est autem participium fut. ab *ἀφίημι*. τὰ βελεα διετίνοντο ὡς ἀπήσοντες. ix. 18. Tela intentabant ut emissuri.

ἀπίασι. 3. plur. præes. indic. modi, Ion. formata, ab *ἀπειμι*, pro com. *ἄπιοι*, τούτεςιν ἀπέρχονται. vel *ἀπελεύσονται*. Abeunt, vel abibunt. viii. 60.

ἀπιέναι. Ion. pro com. *ἀφιέναι*. Dimittere. Barbari dicunt sinere ire. Amandare, demittere, dejicere, deorsum mittere, jacere. αὐτοὺς ἀπῆκε. Ipsos dimisit. iii. 118. ἀπῆκε τοῦτον. iii. 119, 125. ἀπῆε σφέας ὁ θεὸς τῆς ἀποικίης. v. s. Deus a colonia eos dimittebat. i. e. alio migrare sinebat. iv. 157. τὴν ψυχὴν ἀπιέναι. animam emittere. iv. 190. ἀπῆκαν. dimiserunt. v. 38. *ἄπες*, pro *ἄφες*. Dimitte. v. 39. ταύτην ἀπέντα, pro *ἀφέντα*. Hac dimissa. ibid. *ἀπῆε*, pro *ἀφῆε*. v. 107. ἀπῆε ἀπάγεισθαι. Abduci passus est. vi. 62. *ἀπέντες*, pro *ἀφέντες*. vii. 60. viii. 70. ἀπῆκε ἀπ' ἐωῦτοῦ, pro *ἀφῆκεν ἀφ' ἐαυτοῦ*. A se dimisit. vii. 121. ἀπείθη, pro *ἀφείθη*. Dimissus est. vii. 122. *ἀπέντας*, pro *ἀφέντας*. vii. 142. viii. 40. *ἀπῆσαν*. viii. 52. demittebant, deolvebant, dejiciebant.

ἀπίεσαν. 3. plur. imperf. act. ab *ἀπῆμι*, quod *ἀπέρχομαι* significat. ab *ἀπῆω*, ὦ. quod ab *ἀπῖω*, quod

ab ἀπιέω. unde Lat. abeo. abibant. abierunt. viii. 138.

ἀπίσθαι. Ion. pro com. ἀφίσθαι. Emittere. ἡ γονὴ, τὴν ἀπίνται ἐς τὰς γυναῖκας. Semen, quod in mulieres emittunt. iii. 101, 109.

ἀπιέσθαι. Ion. et poet. pro com. ἀπέρχεσθαι. Abire. iii. 87.

ἀπιέωσι. 3. plur. subjunctivi modi Ion. pro com. ἀφιεώσι, ab ἀφιέω, ὦ. sine contractione, pro ἀφιῶσι contracto. Emiserint. Ejaculati fuerint. ἐπεὶ οἱ βαρβαροὶ ἀπιέωσι τὰ τοξεύματα. vii. 226. Postquam barbari sagittas emiserint, ejaculati fuerint.

ἀπικαται. Ion. pro ἀφικαται, hoc rursus Ionice pro ἀφικαται: sed ne gemina aspirata in eodem verbo concurreret insuavius, jam τὸ χ in κ videtur mutatum. Com. vero ἀφικμένοι, vel ἀφικμένοι, vel ἀφικμένοι εἰσι. Nam triplex genus hoc Ionismo significatur. Pervenerunt. Venerunt. Ἄνδρες οὗτοι ἀπικαται μαχεσόμενοι ἡμῖν περὶ τῆς ἐσόδου. vii. 209. Isti viri venerunt nobiscum de ingressu certaturi, pugnaturi. Vide KATAI, et KATAI Ion. terminationes. Vel (quod verisimilius) a tertia singulari communiter in καται desinente, Ionice inseritur α, et fit καται, deinde rursus Ionice τὸ κ in χ alias, non hoc loco mutatur. Quare nunc, si terminationem καται spectes, erit simplex Ionismus, κατ' ἐπένθεσιν τοῦ α, quam vero accedit et τροπή τοῦ κ εἰς χ, tunc est duplex Ionismus.

ἀπικατο. Tertia person. plur. plusquamperf. pass. Ion. formata a tertia sing. com. ἀφικατο, inserto α, et verso φ in π. ἀπικατο. pro com. ἀφικμένοι, αι, α, ἦσαν. Nam tribus generibus hic Ionismus inservit. Venerunt. Pervenerunt. Οἱ ἄλλοι νησιῶται ἀπικατο ἐς τοὺς Ἕλληνας. viii. 46. Cæteri insularum incolæ ad Græcos iverunt.

ἀπικνεῖσθαι. Ion. pro com. ἀφικνεῖσ-

θαι. Pervenire. Οὐ γὰρ ἄν ποτε ἐς τοσοῦτον τύχης ἀπικνεῖσθαι. Nunquam enim ad tantam fortunam, atque felicitatem pervenisses. i. 124. ἀπικετο ἐς τὴν Ἰωνίην. in Ioniam pervenit. i. 162. διὰ μάχης ἀπικέτο Ἀρπάγω. Cum Harpago prælium commiserunt. i. 169. ἐς ἀπισίην πολλὴν ἀπικται. Valde incredibile videtur. i. 193. οὐδεὶς τῶν ἐμοὶ ἀπικομένων ἐς λόγους. Nullus eorum, qui mecum in colloquium venerunt. ii. 28. οὐρεα ἐς ὄψιν τὰς κορυφὰς ἀπικμένα. Montes verticibus in acutum desinentibus, i. e. acutis. ibid. ἀπικέσθαι ἐς λόγους τινι. Venire in colloquium cum aliquo. ii. 32. iii. 52. ἀπικέσθαι ἐς λέσχην περὶ τινος. Venire ad sermonem de re aliqua. ii. 32. ἀπικνεῖσθαι ἐς διάπειράν τινος. Alicujus periculum facere. ii. 28, 77. ἐς ἔχθεα μεγάλα ἀλλήλοισι ἀπικνεόνται. In magna odia mutua veniunt. iii. 82. ἐς τοῦτο ἀφροσύνης ἀπικομένος, ὡς δοξάει. Eo dementiae progressus, ut putaret. iii. 146. ἐς ἀμφιβασίας τοῖσι λέγουσι ἀπικνεῖσθαι ἄνδρα Κυζικηνόν. In controversiam venisse virum Cyzicenum cum illis, qui [hoc] dicebant. iv. 14. ἐς λόγους ἀπικέσθαι τοῖσι. In colloquium cum his venire. iv. 128. v. 49. ἐς πᾶν κακοῦ ἀπικέατο, sub. γένος. In omne mali genus devenerunt. vii. 118. ἐς τὸ ἔσχατον τοῦ κακοῦ ἀπικμένοι. viii. 52. ἐς τοσοῦτον θόρυβον ἀπικοντο. viii. 56. Ad tantum tumultum devenerunt. Eo tumultus, vel perturbationis devenerunt. ἐς πᾶσαν βάσανον ἀπικόμενοι. viii. 110. Ad omne tormentum, [ad omne tormenti genus] adactis. ἐς πᾶσαν ἀρρώδιην τότε ἀπικόμενοι, μὴ ὁμολογήσωμεν τῷ Πέρσῃ. ix. 7. Cum in omnem metum devenissetis, i. e. cum maxime metueretis ne cum Persa pacisceremur, vel, compositionem faceremus. ἐς χειρῶν νόμον ἀπικέσ-

θαι. ix. 48. Ad manus belli jure conserendas venire. ἐς νείκεα ἀπιγμένους. ix. 55. Ad rixas devenisse. ἐς ὃ ἀπικοντο ἐς ὠθισμόν. ix. 62. Donec ad propulsionem venerunt, [et alios alii armis propellere coeperunt.]

ἀπικνέομαι. Ion. pro com. ἀφικνέομαι, οὔμαι. Iones enim tenues sequente aspirata non mutant, sive in eodem vocabulo, quum est compositum, sive in duobus separatis. Venio, pervenio. ἀπικομένους, pro ἀφικομένους. i. 1. ἐσαπικνέσθαι, pro ἐσαφικνέσθαι. ibid. ἀπικοντο, pro ἀφικοντο. ibid. ἀπικέσθαι, pro ἀφικέσθαι. i. 2. ἀπικοντο. ibid. ἀπικόμενον. i. 6. ἀπικετο. i. 11. ἀπικέατο, pro ἀφικοντο. i. 15. ἀπικόμενης. i. 19. ἀπικομένοισι. ibid. ἀπικέσθαι. i. 24. ἀπικόμενον. i. 24, 27, 30.

ἀπιξις. Vide ἀφίξις. Hoc quidem commune, illud vero Ionicum.

ἀπισάναι. Ion. pro com. ἀφισάναι. Ad defectionem faciendam sollicitare. Facere ut aliquis ab aliquo deficiat. τοὺς Ἰωνας ἀπὸ Κροίσου Κύρος ἀπισάναι ἐπειράτο. Cyrus Iones ad defectionem a Croeso faciendam impellere conabatur. i. 76. ἀπεσέντων. Cum defecissent. i. 102. ἀποσάντες ἀπ' ἐκείνου. Cum ab illo defecissent. i. 124. ἀπέςησαν ἀπὸ Δαρείου. ἀποσάντες δέ. i. 130. τοὺς Λυδοὺς ἀπέςησεν ἀπὸ Κύρου. Lydos ad deficiendum a Cyro compulit. i. 154. ἀπεσάσι μοι, pro ἀπ' ἐμοῦ. A me defecerunt. i. 155. πάντες ἀπὸ Ψαμμητιχοῦ ἀποσάντες. ii. 30. ἀπισάσι ἀπὸ τῶν Κυρηναίων τοὺς Λίβυας. Libyas ad defectionem a Cyrenæis faciendam impellunt. iv. 160.

ἀπισασθαι. Ion. pro com. ἀφισασθαι. Deficere, defectionem facere. Μηδοὶ ἀπ' αὐτῶν ἤρξαντο ἀπισασθαι. Medi ab ipsis deficere coeperunt. i. 95, 124, 125, 126. ἀπισασθαι ἀπὸ Κροίσου. i. 141. v. 104. συναπισασθαι. ibid.

ἀπισέσθαι. Ion. pro com. ἀφισανταί. Deficiunt. ii. 113.

ἀπισέατο. Ion. pro com. ἀφισαντο. Defecerunt. ii. 162.

ἀπισεῖν. com. Diffidere. Fidem non habere. εἰ μοι ἀπισεῖς τὰ περὶ χρημάτων. Si de pecuniis fidem mihi non habes. iii. 122. viii. 94.

ἀπισίη. Ion. pro commun. ἀπισία. Incredulitas. Diffidentia. Fides, quæ non adhibetur alicui rei. ταῦτα ἐς πολλὴν ἀπισίην ἀπίκται. Hæc valde incredibilia videntur. i. 193. τοῖσι παρσῶσι ἀπισίη πολλὴ ὑπεκέχυτο. Illis, qui aderant, multa incredulitas offusa est: id est, Illi, qui aderant, valde dubitabant, neque verum esse credebant, &c. iii. 66. ὑπὸ ἀπισίης. Præ incredulitate. Quod non crederetur [id esse verum.] iii. 153. v. 41.

ἀπισίη, ης, ῆ. Ion. pro com. ἀπισία. Incredulitas. Diffidentia, quæ facit ut alicui fidem non habeamus, non credamus. ὑπὸ ἀπισίης τὸν ἀγγέλλοντα εἶχον ἐν φυλακῇ. viii. 23. Nuncium, quod ei fidem non haberent, in custodia servarunt.

ἀπισος, ὁ καὶ ῆ. Passive sumtum pro eo, cui nulla fides habetur, aut habenda est, et pro dubiæ fidei homine. Ἰνα [πρὸς Ξέρξεα] τοὺς Ἰωνας ἀπισοὺς ποιήσῃ. viii. 22. Valla: Ut infidos eidem redderet Iones. Steph. Suspectos. Æ. P. Ut fidem Ionibus [apud Xerxem] derogaret. Vel, Ut Ionum fidem [Xerxi] suspectam redderet. Vel, Ut efficeret ne Xerxes Ionibus fidem haberet. ταῦτα τὰ ῥήματα ἐμελλε τοὺς βαρβάρους ποιήσῃν ἀπισοὺς τοῖσι Ἕλλησι. ix. 98. Hæc verba fidem barbaris apud Græcos erant derogatura. Vel, Erant effectura ne Græci barbaris fidem haberent. Vel, Barbaros Græcis suspectos erant redditura.

ἀπικέος, ὁ καὶ ῆ. Ion. et poet. Immensus, χυρσὸς ἀπικέος. Immensa vis auri. i. 14, 50, 215. iii. 106.

iv. 53. vi. 58. viii. 12, 99. ix. 24, 109.

ἀπό. A, post. ἀπό δείπνου. a cœna. post cœnam. i. 126, 133. ii. 78. ἀπό τούτων. Postea. iii. 42. ἀπό δείπνου. v. 18. vi. 129. ἀπό τῆς πέμψιος. viii. 54. a missione. ἀπό τῆς ἐμπρήσιος. viii. 55. ab incensione. ὡς ἀπό δείπνου ἔσαν. ix. 16. ἀπό. οἱ ἀπό Πελοποννήσου. ἀντὶ τοῦ οἱ Πελοποννήσιοι. viii. 70. Sic et Galli, *Cœux du Peloponèse*, pro, *Les Péloponésiens*. viii. 79. οἱ ἀπό Σπάρτης. ἀντὶ τοῦ οἱ Σπαρτιῆται. viii. 114.

ἀπό μὲν, ἀπό δὲ ἔθανον. Ion. et poet. pro com. ἀπέθανον μὲν, ἀπέθανον δέ. Nam verbum in altero membro subaudiendum. ἀπό μὲν ἔθανε ὁ στρατηγός, ἀπό δὲ καὶ ἄλλοι πολλοί. viii. 89. Obiit quidem ipse dux, vel imperator, obierunt vero etiam alii multi. In posteriore membro subauditur verbum ἔθανον. Est autem in utroque loco τμήσις.

ἀπὸ πάντε πηχέων βασιλῆων ἀπέλιπε τέσσερας δακτύλους. vii. 117. Quatuor tantum digiti ei deerant a longitudine quinque cubitorum regionum.

ἀποβάλλειν. com. Amittere, τὴν τυραννίδα ἀπέβαλε. Tyrannidem amisit. i. 60. ἀγαθὰ ἀποβαλέεις. Bona amittes. i. 71. τοὺς ἐξήγαγε τῶν Μήδων ἀπέβαλε. Quos de Medis eduxit, amisit. i. 128. Σμύρην ἀπέβαλον Αἰολέες. i. 150. τὰ πατρῷα ἀπέβαλον. iii. 53. εἰ ταῦτα ἀποβάλλοιμι. Si hæc amittam. iii. 119. ἀποβαλόντα τὴν πόλιν. Qui urbem amiserat. vi. 23. ἀποβαλὼν τὰς ἐνδεκα [γῆας]. vii. 195. Undecim navibus amissis. κινδυνεύσει βασιλεὺς ἀποβαλέειν τὸν στρατόν. viii. 65. Rex in exercitus amittendi periculo versabitur. Vel, Rex exercitus amittendi periculum subibit. Vel, Rex periclitabitur ne suas copias amittat. ἀποβαλέεις τὴν κεφαλὴν. viii. 65.

Caput amittes. i. e. capite plecteris.

ἀποβάθρας παρασκευασάμενοι. ix. 98. Pontibus [navium] paratis.

ἀποβαίνειν. Evenire, accidere, succedere. σκοπεῖν χρη παντός χρηματος τὴν τελευταίην κῆ ἀποθήσεται. Cujuslibet, vel, omnis rei finem, exitumque spectare oportet, ut sciamus quonam res sit evasura, quem exitum sit habitura. i. 32. τῇ αὐτῷ πάντα ἀποβέβηκε, τῇ περ ἐκείνος εἶπε. Sic ipsi omnia evenerunt, ut ille prædixerat. i. 86. πυνθανόμενοι τὰς δίκας ἀποβαίνειν κατὰ τὸ εὖν. Cum audirent lites eventum justum habere, lites juste decidi, juste terminari. Cum audirent causas juste decidi, juste determinari. i. 97. ἐμελλέσφι τοιοῦτον ἀποθήσασθαι. Hoc ipsis erat eventurum. vii. 23. παρὰ δόξαν τὰ πρήγματα τῶν βαρβάρων ἀπέβαινε. viii. 4. Præter expectationem res barbarorum succedebant. viii. 67, 95. Vide παραδοκεῖν. τῇ δ' ἐγὼ δοκέω ἀποθήσασθαι τὰ τῶν ἀντιπολέμων πρήγματα, τοῦτο φράσω. viii. 68. Quo autem casuras res hostium arbitror, id exponam. οἷόν περ ἀπέβη. viii. 86. Ut accidit, ut evenit. τὰ ἐμελλε ἀποθήσασθαι. ix. 66. Quæ eventura erant.

ἀποβιβάζειν, et ἀποβιβάζεσθαι. com. Quod vulgo dicitur, facere descendere. Jubere aliquem descendere, ut de curru, aut navi, aut equo quo vehebatur. τοὺτους ἀπὸ τῶν νηῶν ἀποβιβάζατο. ix. 32. Hos de navibus [in terram] descendere jussit.

ἀποβιώναι. De vita decedere. mori. ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ, ἐν ἣ καὶ Ξέρξης ἐτελεύτησεν, ἀπεβίω. Ctesias Pers. 44. Eodem die quo et Xerxes obiit, de vita decessit. ταχὺ ἀπεβίω. Ibid. 49.

ἀπογίνεσθαι. com. Obire, mori (γινεσθαι.) Nasci. v. 4.

ἀπογίνεσθαι. com. pro quo frequen-

· *tius απειναι*. abesse. τοῖς ἀπογε-
· νομένοισι τῆς μάχης. ix. 69. Illis,
· qui a praelio aberant.

· ἀπογράφειν, et ἀπογράφειν. com.
· Describere. In tabulas referre.
· Ἀπέγραφον οἱ γραμματισταί. vii.
· 100. Scribæ describebant. In ta-
· bulas referebant. ἀπογραφόμενος.
· ibid. Describens. In tabulas re-
· ferens.

· ἀποδάσμιος. i. 146. Stephanus hanc
· vocem ab interprete monet omis-
· sam: sed et ipse ne γρῦ quidem
· de ea dicit. Nihil etiam apud
· alios reperio, quod videatur ad-
· mittendum. Quidam tamen (ut
· Scapula in suo Lex. Græco p. 352.)
· (p. 143. ed. Lon. 1820.) vertunt,
· Portionalis, seu partialis, hoc est,
· pro parte, seu portione cedens ali-
· cui, vel in divisionem cadens. Cu-
· jus fit, aut fieri debet, aut jam
· facta est divisio. Sed quid quæso
· jam significabunt ista, φωκέες ἀπο-
· δάσμιος; Non mirum igitur si vo-
· cabulum hoc ab utroque fuerit si-
· lentio præteritum. Si tamen vim
· vocis attente perpendas, ἀποδάσ-
· μιος dici videtur ὁ τὸν δασμόν τι-
· ἀποφέρων, ὁ φόρον τι-
· ἀποφέρων. Qui tributum alicui pendit. alias
· ὁ ἀποδεδασμένος, καὶ ἀπὸ τίνος κε-
· χωρισμένος, qui ab aliquo est se-
· paratus. *παρα τὸ ἀποδαλῶ, τὸ ἀπο-
· δαιρῶ, καὶ ἀποχωρίζω*, vel *παρα τὸ
· ἀποδαλῶμαι, ὅθεν καὶ ὁ δασμός*, por-
· tio, tributum, unde τὸ δασμοφορέω,
· ὦ, tributum pendo. Sed quomodo
· hæc Phocensibus commode tribui
· possint, non constat, nec quic-
· quam affirmare volo, de quo dubi-
· tem.

· ἀποδέκεται αὕτη ἀνδραγαθίη τὸ
· πολλοὺς ἀποδεῖξαι παῖδας. Hæc
· fortitudo censetur si quis multos
· edat liberos. Fortitudini tribui-
· tur si quis prolem habeat nume-
· rosam. i. 136.

· ἀποδείκνυσθαι. Ion. pro com. ἀπο-
· δεικνύναι, vel ἀποδεικνύειν. Osten-
· dere, demonstrare, ostentare, ex-

· erere. Ἀπεδείκνυντο ῥώμης ὅσον
· ἔχον μέγεθς ἐς τοὺς βαρβάρους,
· παραχρῆμαί τε, καὶ δτέοντες.
· vii. 223. Valla: Quod roboris ha-
· bebant, id omne in barbaros os-
· tendebant, ingruentes, ac sese in-
· trudentes. Verba sonant, Quan-
· tam roboris magnitudinem habe-
· bant, in barbaros [eam] ostende-
· bant, &c. i. e. Quicquid virium
· habebant, id omne in barbaros
· fortiter exerebant, effundebant,
· suis corporibus non parcentes: at
· cum impetu confidenter in barba-
· rum ruentes, eumque damno affi-
· cientes. Sic enim τὸ παραχρᾶσθαι,
· et τὸ ἀτεῖν nunc videtur accipien-
· dum. Consule Suidam ἐν τῷ παρα-
· χηται, et Eustath. ἐν τῷ ἀτέω.
· Valla tamen illud δτέοντες inter-
· pretatur, quasi legerit ἀττέοντες
· per geminum ττ. Ionice, et At-
· tice pro communi gravitono ἀτ-
· τοντες. Suidas. ἀττει. ἱρμᾶ. βαδίζει.
· ἐγγίζει. τὸ δὲ ἀττω, ἀπὸ τοῦ δίσσω,
· ἀίττω, ἀττω. Ego vero (nisi fal-
· lor) δτέοντες arbitror idem valere
· ac ἀτάοντες, ἀτιώντες, ἥγουν βλάπ-
· τοντες, ἢ μετὰ βλάβης ὀρμύοντες.
· Damnum dantes, vel cum damno
· ruentes, ac impetum in barbarum
· facientes. Eustath. δτῶ, καὶ ἀταί-
· νω, τὸ βλάπτω. Vide ἀτέειν, εἶν.
· ἀποδείρειν. Ion. pro com. ἀποδέρειν.
· iv. 64.

· ἀποδέκεσθαι. Ion. pro com. ἀποδέ-
· χεσθαι, καὶ ἀπολαμδάνειν. Reci-
· pere, recuperare. iv. 33.

· ἀποδέκεσθαι. Ion. pro com. ἀποδέ-
· χεσθαι. συναινέειν. πισεύειν. Admit-
· tere, assentiri, comprobare, cre-
· dere. τοῖσι μὴ ἀποδεκομένοισι τῶν
· Ἑλλήνων. Illis Græcis, qui non
· assentiuntur, qui non credunt.
· vi. 43.

· ἀποδεῖξαι. Ion. pro com. ἀποδείξαι.
· Demonstrare. variis modis apud
· Herodotum peculiari quadam ra-
· tione positum, quæ ceteris scrip-
· toribus haud etiam familiaris. ἀπο-
· δεῖξαι παῖδας. Liberos procreare,

et quodammodo prolem ostentare. Liberos in lucem edere. i. 136. Πακτύην οἱ Πέρσαι ἐν φυλακῇ εἶχον, θέλοντες Κύρῳ ἀποδεῖξαι. Pac-
 tyan Persæ in custodia servabant, Cyro dedere sive tradere volentes. i. 160. ἀποδεῖξασθαι γνώμην χρησιματάτην. Utilissimum consilium dare. i. 170. τιασδὲ γνώμας σφὶ ἀπεδείξαντο. Hæc consilia ipsis dederunt. ibid. [Quamquam ἀποδεῖξασθαι γνώμην accipi potest etiam pro ἀποδείξασθαι γνώμην, ut alibi passim legas, sententiam pronuntiare, dicere, proferre, ut iii. 74. ix. 58.] οὐδὲν λαμπρὸν ἔργον ἀποδεξάμενοι. Cum nullum præclarum facinus edidissent. i. 174. bis. αὐτῇ ἀπεδέξατο χάματα ἀνὰ τὸ πεδίον ἑόντα ἀξιόδεντα. Hæc in planitie spectatu dignos aggeres excitavit, exstruxit. i. 184. ἔργα ἀποδεξάμενοι μεγάλα εἰσι. Magna facinora fecerunt, ediderunt. ii. 10. vii. 139. γνώμην ἀποδεῖξασθαι. ii. 24. vii. 139. ἀποδεῖξασθαι μνημόσυνα. facinora, vel opera memoratu digna edere. ii. 101. ἀποδεῖξασθαι στρατήγην. Expeditionem facere. Copias adversus aliquem ducere. ii. 111. τὸ μαντήιον ψευδόμενον ἀποδέξει. Oraculum argnere mendacii. ii. 133. ἀπέδεξαν. ii. 143. demonstrarunt, ostenderunt. ἐμὸι ἢ περὶ αὐτέων γνώμῃ ἀποδέδεκται. A me de his sententia dicta est. Dictum est a me quænam sit mea de his sententia. ii. 146. τὸν Καυδύσης ἐπιτροπὸν τῶν οἰκίῳ ἀπέδεξε. Quem Cambydes rerum suarum curatorem constituit. iii. 63. ἀπεδέξατο ἐς τοὺς ὑπηκόους εὐεργεσίας μεγάλας. Magna beneficia in populos subditos contulit. iii. 67. ἀποδεξαμένοι γνώμην. Cum sententiam pronuntiasset. Cum declarasset. iii. 74. βασιλεὺς ἀπέδεκετο. Rex declaratus, creatus, ac renuntiatus est. iii. 88. ὕγιᾶ μιν ἑόντα ἀπέδεξε. Ipsum reddidit sanum. Ipsum sanavit. iii. 130, 134. γνώμην τήνδε ἀποδεῖξασθαι λέ-

γεται. Hanc sententiam [Darius] pronuntiasse fertur. iii. 160. ἀποδεξάμενος σιφίην πολλήν. Cum multam sapientiam ostendisset; cum se magna sapientia præditum ostendisset. iv. 76. στρατηγὸν τοῦ πεζοῦ Ἀμασιν ἀπεδέξε. Peditatus ducem Amasin designavit, creavit. iv. 167. Ὅταντα ἀποδέξας στρατηγὸν εἶναι τῶν παραβαλασίων ἀνδρῶν. Cum Otanen hominum maritumorum ducem designasset, et creasset. v. 25. Vel, Cum oræ marinæ præfectum constituisset. v. 64. μυριάρχας ἀποδέξαντες. viii. 81. ἀπέδεξε ἐς τὸ δειπνὸν τετρακόσια τάλαντα ἀργυρίου τετελεσμένα. vii. 118. Valla: Erogavit in cæna 400 argenti perfecta talenta. Æ. P. Demonstravit se in cœna erogasse argenti 400 integra talenta. Quod ex sequentibus patet, ὡς δὲ καὶ ἐν τῇσι ἄλλῃσι πόλῃσι οἱ ἐπεσεῶτες ἀπεδείκνυσαν τὸν λόγον. i. e. Cum autem etiam in aliis urbibus ipsi primarii viri, vel civitatum principes, hanc [erogata pecuniæ] rationem [suis civibus] demonstrassent, &c. Ἀπεδέχθη πάσης τῆς ἵππου εἶναι ἵππαρχος. vii. 154. Totius equitatus præfectus, ac magister est designatus, vel creatus. ἀποδεξάμενος ὑβρίσματα ἐν τῷ λόγῳ. vii. 160. Cum in tua oratione contumelias demonstraris. i. e. Cum verbis contumeliosis in me palam sis invectus. Μεγάλα ἔργα ἀπέδεξαντο. viii. 17. Magna [præclaraque] facinora ediderunt. ἀποδεξαιεν, pro ἀποδείξαιεν. viii. 35. ἀποδεξόμενοι τι ἔργον βασιλεῖ. viii. 89. ἔργα ἀπέδεξαντο λόγου ἀξία. viii. 91. facinora memoratu digna fecerunt, [ediderunt.] &c. ἀποδεξάμενος μεγάλα ἔργα, pro ἀποδείξάμενος. Cum magna facinora edidisset. iii. 155. ἀποδεῖξασθαι μεγάλα ἔργα. ix. 71. præclara facinora edidisse. Οὐδὲν ἐστὶ οἱ ἀποδεγεμένον ἔργον εὐούτου ἀξίον προθυμειμένου ἀποδεῖξασθαι.

ix. 72. [Dolebat] quod nullum se dignum facinus a se fuisset editum, cum tamen [aliquod præclarum facinus] edere vehementer cuperet.

ἀποδείξις, ἡ. Ionice sublato ι, pro communi ἀπόδειξις. demonstratio, declaratio, explicatio. ἱστορίας ἀποδείξις, historia certa, minimeque dubia, quæ res ita narrat, ut eas demonstrare ac probet. i. e. ἀπόδειξις ἔργων μεγάλων. Magnorum facinorum demonstratio. i. e. præclara facinora, quæ eduntur. i. 207. ii. 101, 148.

ἀπόδειξις, ιος, ἡ. Ion. pro com. ἀπόδειξις, demonstratio, manifesta rei probatio. [λέγων ὡς] βουλομένοι σοι γένοιτ' ἂν ἀποδείξις. viii. 101. v. s. [Dicens quod] ab ipsis volentibus fieret demonstratio, i. e. Dicens ipsos volentes, ac lubentes [hoc] demonstraturos. Dicens ipsos lubenter re ipsa hoc demonstraturos, comprobaturos, hujus rei manifesta documenta daturus. Valla sic: Eis volentibus hoc tentari debere. Steph. longe melius. Vide.

ἀποδέειν. com. Excoriare, corium, pellem detrahere. iv. 60. ἀποδείρωσι. iv. 61. ἀπέδειρε. v. 25.

ἀπόδεσμα, τος, τό. N. H. Pellis detracta. iv. 64. [pro quo com. δέρμα, τος. ibid.]

ἀποδεχέντα. τὰ βαρβάρουσιν ἀποδεχέντα. Quæ a barbaris edita sunt. Hoc ἀποδεικνυσθαι (unde hoc participium Ionicum sublato ι, pro communi ἀποδειχέντα) proprie dicitur de facinoribus præclaris, et illustribus, quæ quodammodo demonstrantur ac ostenduntur, vel quæ digna sunt, quæ ostendantur, ut ceteri mortales illorum, qui hæc ediderunt, exemplum sequantur. i. lin. 4. ut patet. i. 16. ἀλλὰ δὲ ἔργα ἀποδέξατο ἁξιαπληγῆτοτα. Et ἀποδέξαμενος μεγάλα ἔργα. Cum magna facinora, caque illustrata fuisset. i. 59. ἣν ἀποδεχθῶ στρατη-

γός. Si imperator creatus fuero. i. 124. ὃς ἂν πολλοὺς ἀποδείξῃ παίδας. Qui multos ediderit liberos. i. 136. ἀποδέδεκται, pro ἀποδέδεικται. ibid. ἀποδέδεγμένος. i. 153. ἀποδεχθεῖς. i. 162. Vide ἀποδέξαι.

ἀποδημεῖν. Peregre degere. Peregre proficisci. i. 29. pro eodem dicitur et ἐκδημεῖν. i. 30. 176. ἀποδημήσαι παρὰ τὸν Ὀροῖτα. Ad Orætē proficisci. iii. 124. ἀποδημήσαντας ὁκτὼ καὶ εἴκοσι ἔτεα. Qui per 28 annos peregre abfuerant. iv. 1.

ἀποδιδόναι τι τὴν ὁμοίην. sub. χάριν, parem gratiam referre. Gall. *Rendre la pareille*. τὴν ὁμοίην ὑμῖν ἀποδιδούσι. Valla: Vicem vobis reddunt. Ego vero, Parem gratiam vobis referunt. iv. 119.

ἀποδιδόναι. Com. pro quo et πωλεῖν, et πρᾶττειν. Vendere. (πρῆσθαι, ὠνεῖσθαι. i. 69, 70.) ἀπέδοντο τὸν κρητῆρα. Craterem vendiderunt. i. 70. ἀπ' ὧν ἔδοντο. pro ἀπέδοντο. ii. 39. 56.

ἀποδιδράσκειν. com. pro quo dicitur συνανύμως ἀποφεύγειν, aufugere. ix. 59.

ἀποδοικεῖν. Non placere, displicere, non probare, decernere, statuere, placere. ἀπέδοξε σοι μὴ τιμωρεῖν Ἴωσι. Placuit ipsis opem Ionibus non ferre. Decreverunt opem Ionibus minime ferendam. i. 152. ὡς σοι ἀπέδοξε. Cum ipsis displicerent. Cum ipsis displicere cœpissent. i. 172. ἐπεὶ σοι ἀπέδοξε μήτ' ἐπιδιώκειν ἔτι προσωτέρω τῶν βαρβάρων τὰς νῆας, μήτε πλῶειν ἐς τὸν Ἑλλησποντον. viii. 111. Valla: Postquam decreverunt neque persequendam sibi ulterius barbarorum classem, neque navigandum in Hellespontum.

ἀποδοκιμᾶν (unde τὸ ἀποδοκιμάζειν com.) V. H. Reprobare, rejicere. οὐδένα ἀποδοκιμᾶ. Nullum rejicit, nullum reprobat, nullum a se repellit. i. 199.

ἀποδος, ου, ἡ. N. H. pro com. ἀρο-

δος, ἦγον ἀπέλευσις, ἀποχώρησις. Abitus, discessus. ἀμφὶ ἀπόδω τῇ ἐμῇ πεισσομαί τοι. Quod attinet ad meum discessum, tibi parebo. v. 19. περὶ τῆς ἀπόδου. ix. 55. De discessu.

ἀποδος, ου, ἦ. N. H. pro com. ἀφοδος, καὶ ἀναχώρησις, καὶ ἐπαναχώρησις, reditus. ἔσται ἀποδος ἡμῖν. Nobis erit reditus, i. e. redeundi facultas. iv. 97. ἀποδὶς ἀσφαλῆς, tutus reditus. ibid.

ἀποδοῦναι ὀπίσω. Ion. et poet. pro simplici ἀποδοῦναι. Reddere, restituere. i. 13.

ἀποδράντες οἴχοντο. ix. 118. Aufugientes abiverunt, aufugerunt.

ἀποδρῆναι. Ion. et poet. pro com. ἀποδρᾶναι, εἴτε ἀποδιδράσκειν, καὶ ἀποφεύγειν, ab ἀποδράω, ὦ. ἀποδρῆμι, ut ἰσάω, ὦ. ἰσημι. iii. 45. nisi dicas non præsentis, at aor. 2. act. esse, ut ἔηναι. ἀποδράς ἐκ τῆς Σάμου, iii. 148. ἀπέδρη. iv. 43. vi. 2. ix. 37.

ἀποδρῆσαι, ιος, ἦ. Ion. et poet. pro com. ἀποδράσις, ab ἀποδράω, ὦ. aufugio. et ἀποφυγῇ vel φυγῇ, fuga. τὴν ἀποδρῆσιν ποιήσασθαι, pro ἀποδράσαι, ἀποφυγεῖν, aufugisse, fugisse. iv. 140. ἀποδρῆσεσθαι. vii. 210. fore ut fugerent.

ἀποθανέσαι. Ion. 2. pers. fut. 2. med. pro com. ἀποθανῇ, vel Attice ἀποθανεῖ, morieris. iv. 163. Sic autem formatur a 3. sing. ἀποθανεῖται, sublato τ, et dissoluta diphthongo εἰ in εε, ac tertia in secundam personam migrante. Vide ἐσαι.

ἀποθευσόμενος, ἦ, ον. V. H. Cursu discessurus. Celeriter abiturus. viii. 56. παρὰ τὸ ἀποθεῖναι, εἶν.

ἀποθορεῖν. Ion. et poet. pro com. ἀποπηδᾶν, desilire. ἀποθορόντες ἀπὸ τῶν ἵππων. Cum ab equis desiliissent. Vel, Cum de equis desiliissent. i. 80. vii. 182.

ἀποθύμιος, ὁ. Ion. et poet. Ab animo alicujus alienus, ingratus, tristis, molestus. οὐδέν τι ἀποθύ-

μιον ποιῆσαι. vii. 168. Nihil ingrati, nihil molesti alicui facere, nihil facere, quod sit alicui molestum.

ἀποικίς, ἴδος, ἦ. N. H. fœmineum a masc. ἀποικος. Colonus, in aliquam coloniam missus, in aliqua colonia collocatus. ἀποικίδες πόλεις, urbes, in quibus sunt aliquæ coloniae. Coloniae ipsæ. vii. 167. In vulgatis Lexicis Herodotus quidem: sed sine libro, locoque notatur.

ἀποικτίζεσθαι τιος. Herodotea locutio, pro communi μετ' οἴκου ἕνεκά τιος μέμρεσθαι. Dere aliqua cum commiseratione conqueri. Rem aliquam deflere, deplorare. Ob aliquid conqueri ita, ut auditores ad commiserationem commoveamus. ὁ παῖς πρὸς τὸν πατέρα ἀποικτίζεσθαι τῶν ὑπὸ Κύρου ἦντσε. ἀντὶ τοῦ, ἀπωκτίζετο ἕνεκα ἐκείνων, ἃ ὑπὸ Κύρου ἔπαθε. Apud patrem conquererebatur ob ea, quæ a Cyro pertulerat. ἕνεκα πληγῶν, ἃς ὑπὸ Κύρου ἔλαβεν. Ob plagas, quas a Cyro acceperat. i. 114.

ἀποινα, ων, τά. Ion. et poet. Pretium, vel præmium, quod alicui persolvitur pro alicujus capite redimendo, vel redempto. vi. 79. ἀποινα δὲ ἐστὶ Πελοποννησίσισι, δύο μνᾶι τεταγμέναι κατ' ἀνδρα αἰχμάλωτον ἐκτίνειν. Ibidem, Redemtionis pretium apud Peloponnesios sunt binæ minæ in singulos viros captivos statutæ, quæ persolvantur. ἀποινα οἱ τὰδε ἐθέλω ἐπιθεῖναι. ix. 120. Hæc redemtionis præmia ei attribuire, i. e. dare volo.

ἀποκατέανται. Ion. pro com. ἀποκάθηνται, resident, desident. iv. 66.

ἀποκηδεύειν. ix. 31. Vide κηδεύειν.

ἀποκεκλέατο, 3. pers. plur. plusq. p. pass. Ionice formata pro com. ἀποκέκλυντο, neglecto syllabico incremento, pro ἀπεκέκλυντο, sublato ι, et ν, et dissoluto η in εα, ab ἀποκλήω, Ion. et Att. pro com.

ἀποκλείω, excludo, intercludo, versa diphthongo ει in η. Vel ab ἀποκέκλειντο, ab ἀπικλείω deductum, rejecto ν, et dissoluta diphthongo ει in εα, ut ἔκειντο, ἔκαετο. Vide εατο Ion. termin. verborum in ειντο com. in imperfecto desinentium, ad quorum similitudinem hoc quoque formatum dicemus. ἀποκεκλέατο ὑπὸ τῆς ἵππου. ix. 50. Ab equitatu fuerant interclusi.

ἀποκληίζω, ἰσω. Ion. et poet. pro com. ἀποκλείω, excludo, privo. τούτων ἐμὲ ἀποκληίσας ἔχεις, pro, ἀπεκλήσας, ἀπέκλεισας, ἐξέησας. His me exclusisti, privasti. i. 37. ἡ νῆσος ἀπικληίσθη. Insula excluderetur. i. 165. ἀποκληίσαντες τὰ ἱερά. Cum templa clausissent. ii. 133. ἀποκληίσθέντες τῆς ὀπίσω ὁδοῦ. Interclusi a redivo. Quibus interclusus est reditus. iii. 55. ἀπεκλήισθησαν τοῦ ἄσεις. Ab urbe interclusi fuerunt. In urbem reditus ipsis interclusus fuit. iii. 58. v. 104.

ἀποκληίζω. Ionice ac poet. idem ac ἀποκληίζω, et ἀποκλείω, excludo, privo. τὰ ἀποκληίζοντα τὴν ὄψιν. Quæ visum præpediunt. Quæ visum, quæ prospectum eripiunt. iv. 7, 100. v. 104.

ἀποκοπαί. Ionibus etiam, ut Æolensibus, familiares. σαρωῶ, pro σαρωῶνα, v. 106, 124. Vide Eustat. in ἀπικοπήν τῆς ληγουσῆς παλόντα.

ἀποκορυφῶν τι. Herodotea locutio. In summa aliquid dicere. Paucis rem expedire. Rem totam in pauca contractam, summam declarare. Ἀρταφέρνης ἀποκορύφου σφιστάδε. Valla: Eis ingenue respondit. v. 73. Sed locus ita vertendus: Artaphernes summam hæc ipsis respondit. Vel, Hoc responsum paucis comprehensum ipsis dedit. Vel, Rei summam paucis complexus, ipsis ita respondit. Hesiodus ἐκκορυφῶν δicit, ἐν Ἐργοῖς καὶ Ἡμέραις, v. 106.

εἰ δ' ἐθέλεις, ἕτερόν τοι ἐγὼ λείγων ἐκκορυφάσω.

ἀπόκηρυμος, ου, ὅ καὶ ἡ Com. Præruptus. ἀπικρήμουν ἐόντος τοῦ χωροῦ. viii. 53. Cum locus ille præruptus esset.

ἀποκρίνειν. Com. pro magis recepto διακρίνειν, discernere, discrimen statuere. οὔτε πρύμνην ἀπικρίνοντες. Neque puppim discernentes [a prora.] i. 194.

ἀποκρίνειν. Secernere, separare. τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις χωρὶς θηρίων διαίτα ἀποκρίνεται. Ceteris hominibus victus a feris secretus, ac separatus, seorsim est. ii. 36. ἀπέκρινε τοῦ στρατοῦ ὡς πέντε μυριάδας. Separavit ab exercitu ad quinquaginta hominum millia. iii. 25.

ἀποκρίσις, ἡ. Com. Responsum. i. 49.

ἀποκρούεσθαι. Com. Propulsare. τὰς προσβολὰς ἀπεκρούοντο οἱ Βαρκαῖοι. Barcaei oppugnationem propulsabant. iv. 200. τοὺς ἐπιόντας ἀποκρούεσθαι. viii. 61. Invadentes [hostes] propulsare.

ἀποκωλύειν. Com. Impedire. οἳ σ' ἀποκωλύουσιν. Qui te impediunt. i. 66.

ἀπολαγχάνειν τῶν κτημάτων τὸ μέρος. Fortunarum partem sortiri, vel sortitione facta accipere. iv. 114. ἀπολαχόντες τῶν κτημάτων τὸ ἐπιβάλλον. Accepta fortunarum portione, quæ ipsis contingebat, vel, quæ ipsis obtigerat. iv. 115. ἀπολαχόντες τῆς γῆς. Accepta agri parte. iv. 145. ἀπολαχόντες τὴν Ταναγκικήν μοῖρην. v. 57. ἀπολαχόντες μόριον. vii. 23.

ἀπολαμβάνειν τινα μόνον. Herodotea locutio, quam Galli feliciter exprimunt his verbis, *Prendre quelqu'un seul et d part*. Aliquem solum remotis arbitris ad se vocare, vel ad se deducere. i. 209.

ἀπολαμβάνειν. Com. Recipere. Recuperare. i. 61. ἀπέλαβε ἂν Αἴγυπτον. Ægyptum recepisset, recu-

perasset. iii. 15. ἀπέλαζε τὴν ἀρχήν. Regnum recepit. ibid. οὐκ ἀπέλαζε. viii. 115.
 ἀπολαμβάνειν τὸν μισθόν. Mercedem accipere. viii. 137.
 ἀπολαμπρύνεσθαι τοῖσι ἔργοις. Fac-tis, præclarisque facinoribus illustrem fieri, vel esse. i. 41.
 ἀπολαμφθέντες. V. H. pro com. ἀποληφθέντες. Intercepti. viii. 11. Vide λάμψομαι.
 ἀπολάμψασθαι. Vide λάμψομαι.
 ἀπολείπειν. com. Deficere, deesse. γυνὴ ἀπὸ πηχέων τεσσάρων ἀπολείπουσα τρεῖς δακτύλους. Mulier statura cubitorum tribus digitis minus. Cui ad quatuor cubitorum staturam implendam deerant tres digiti. i. 60. ἀπὸ πέντε πηχέων βασιλείων ἀπέλιπε τέσσαρας δακτύλους. vii. 117. Ei quatuor digiti deerant a quinque regionum cubitorum magnitudine.
 ἀπολεομενος. Ion. pro com. ἀπολούμενος. Periturus. vii. 218. Vide Ἔο διάλυσις Ion. ἀπολεομένης. Perituræ, pro ἀπολουμένης. viii. 69.
 ἀπολούντες, οἱ. Ion. pro com. ἀπολούοντες. ix. 18. Periduri, interfecturi. Est autem particip. fut. ibid.
 ἀποληγίζεσθαι Ion. et poet. pro com. διὰ ληξείας ἀφαιρεῖσθαι. Per latrocinium eripere. Populari, prædari, latrocinari. τὸν κρατήρα ἀπεληγίσαντο. Craterem eripuerunt. i. 70. (vid. ed. Steph. an. 1570. p. 18. l. 14.) pro eodem dicit ἀπαιρεθῆσαν ὑπὸ Σαμίων, a Samiis [cratere] privati fuerunt. Samii craterem ipsis eripuerunt. ibid.
 ἀπολις, ἀπόλιδος. ὁ καὶ ἡ. com. Qui nullam habet urbem, quam incolat. Extorris. Patria pulsus. Profugus. Civitate carens. Qui nulli certæ civitati adhæret. σιγᾶν κελεύων, τῷ μὴ εἶναι πατρὶς, καὶ Εὐρυτιάδην οὐκ ἔῶν ἐπιφρεῖζειν ἀπολι ἀνδρὶ. viii. 61. Valla: Jubebat silere eum, utpote cui patria non esset, quietiam Eurybiadem non sinere virum extorrem

sententiam dicere. Æ. P. Tacere jubens eum, cui nulla esset patria, nec Eurybiadem sinens extorri viro suffragari, vel suo suffragio extorri viro favere, vel hominis extorris sententiam suo suffragio confirmare, ratamque facere non sinens. Quisnam sit ἀπολις ἀνὴρ, ex ipsius Herodoti verbis aperte colligitur, τῷ μὴ εἶναι πατρὶς, ἵγγουν ἐκεῖνος, ὃ οὐδεμία πόλις εἶναι. Est igitur hic brevis τοῦ ἀπόλιδος definitio. Vide ἐπιφρεῖζειν.
 ἀπολύειν. com. Absolvere, ad judicia relatum. (καταδῆσαι.) αὐτὸν ἀπέλυσαν μὴ φῶρα εἶναι. Ipsum absolverunt pronuntiantes non esse furem. ii. 174. Ipsum furti absolverunt. [κατέδησάν μιν φῶρα εἶναι. Ipsum furem esse constrinxerunt, i. e. furti convicerunt. ibid.]
 ἀπολύειν τινὰ τῆς αἰτίας. Aliquem culpa vel objecto crimine absolvere. τοὺς αὐτοῦ παῖδας Πausανῆς ἀπέλυσεν τῆς αἰτίας, ix. 88. Illius filios Pausanias absolvit culpa.
 ἀπολύεσθαι. com. Diluere crimina. Refellere, refutare quæ dicta vel objecta sunt ab aliquo, ὁ δὲ ἀπολυόμενος, ἔφη, οἱ δὲ γε ἐγκαταλείπομενοι οὐ γεφανούται. viii. 59. Ille vero refellens [ejus dictum,] At (inquit) qui relinquuntur [a tergo, nec ad metam cursu perveniunt.] ii non coronantur.
 ἀποματίζειν. H. V. Crepitum ventris emittere. Sic enim (quod bona cum lectorum venia dicetur) doctissimus Camerarius hoc interpretatur. ἐπάρας [τὸ σκέλος] ἀπεματίζει. Sublato crure pepe-dit, crepitum emisit. ii. 162. Hic ἡ ἀπὸ πρόθεσις indicat motum a loco, unde male olens iste flatus spirat. quid vero sit ματᾶν, et ματαίζειν docet Eustathius. Videtur autem τὸ ἀποματίζειν ideo sic accipiendum, quod flatus iste evanescat, ac ad nihilum paulo post ortum suum redigatur.

ἀπομαχεσθαι. Repugnare, resistere, recusare. i. 9.

ἀπομνησικακίην τινι. Memoriam injuriarum ab aliquo acceptarum adversus ipsum servare. *ἀπεμνησικάκεον τοῖσι Σαμίοις οἱ Κορίνθιοι*. Corinthii memoriam injuriarum a Samiis acceptarum adversus eos servabant. iii. 49.

ἀπονητί. H. V. Sine labore. iii. 146.

ἀπονητότατα. V. H. Cum minimo labore. Facillime. *ἀπονητότατα καρπὸν κομίζονται ἐκ τῆς γῆς*. Minimo cum labore fructum ex terra percipiunt. ii. 14. vii. 234.

ἀπονικῆσαι. Hoc verbum apud Herodotum i. 94. corruptum videtur. Sic enim locus habet, λέγουσιν [οἱ Λυδοὶ] ἅμα ταύτας τε [τὰς παρινίας] ἐξευρεθῆναι παρὰ σφίσι, καὶ Τυρσηνὴν ἀπονικῆσαι. Latinus Interpres, Lydi aiunt se simul hos ludos invenisse, et in Tyrrheniam, hoc est Hetruriam, colonos deduxisse. Sensus est optimus, et verus, ut ex sequentibus Herodoti verbis patet. Sed τὸ ἀπονικῆσαι, quod ab ἀπονικῶ, ὦ, deducitur, et vinco superoque significat, nihil ad rem præsentem facit. Quamobrem suspicor legendum, ἀποικίσαι, ἀποικίζειν. Colonos aliquo mittere. Coloniam aliquo deducere. *χώραν ἀποικίζειν*. Coloniam in aliquam regionem deducere. Urbem in aliquo agro colonis eo deductis condere. Quasi dicas, ἄπο, καὶ πῶρῳ τοῦ ἀρχαίου οἴκου ἀπάγειν τινάς, ἵκειν, ἰδρύειν τε ἐν τινι χωρίῳ, καὶ πόλιν ἐν αὐτῷ κτίζειν. Atque τὸ ἀποικίζειν est transitivum; ἀποικεῖν vero, neutrum. Procul a pristina domo domicilioque habitare. In colonia novisque sedibus habitare. ἀποικίσαι autem jam Ἀττικῶς pro passivo ἀποικισθῆναι positum dicemus, ut commode structura orationis servetur, et τῷ ἐξευρεθῆναι respondeat. Melius autem hæc ita Latine red-

dentur: Lydi aiunt simul et hos ludos apud se inventos fuisse, et Hetruriam colonis eo missis conditam. Vel, Et coloniam in Hetruriam a se missam, urbesque a suis colonis eo deductis ædificatas tradunt. Vel ἀποικῆσαι scribendum, quod minorem habet mutationem. Hoc tamen et ipsum Ἀττικῶς pro passivo ἀποικισθῆναι positum fuerit. Id est, Et Hetruriam colonis eo deductis a se habitatam cultamque fuisse dicunt. Idem est sensus. Locus autem integer nobis ita sumendus, ac intelligendus. λέγουσι παρὰ σφίσι ἐξευρεθῆναι ταύτας τὰς παρινίας, καὶ τὴν Τυρσηνὴν ὑπὸ σφέων, ὑφ' αὐτῶν ἀποικισθῆναι, vel ἀποικισθῆναι. Alioqui constructionem mutatam dices, ἀπὸ τοῦ, καὶ λέγουσι σφέας, ἔχουν αὐτοὺς τὴν Τυρσηνὴν ἀποικίσαι, vel ἀποικῆσαι, quod v sublatο ex ἀπονικῆσαι formatum, id est, Procul a suis pristinis sedibus profectos, in Hetruria habitasse. Vel, Procul ab antiquo domicilio profectos, Hetruriam incoluisse. τοῦ ἀποικίσαι interpretationem supra habemus. Quare non repetenda. Si codex mendo caret, τὸ ἀπονικῆσαι significabit, Vicisse. Sensus autem hujus loci hic erit, Aiunt Lydi ludos apud se inventos, et Tyrrhenum, sive Tyrrhenicum, i. e. Hetruscum ludum vicisse, suisque præstantiorem habitum fuisse. Sed qui vulgatam lectionem tueri voluerit, videat quam commode hoc facere possit. Quid enim quæso jam hæc verba significabunt? Hic nulla ludorum collatio videtur instituta. Quare nec alios aliis præstantiores fuisse pronuntiandum est. Nihil tamen temere mutandum.

ἀποκαθεῖν. Ion. et com. Sedare. *πένθεος Κροῖσον ἀπέκασε*. Cræsi luctum [hæc] sedarunt. i. 46. *ἀπόπειρα*, ας, η. Herodot. et Thu-

cydid. nomen. Experientia, experimentum. Periculum, quod rei alicujus fit, ut sciamus quænam illa sit. Gallice, *Epreuve*, *Essai*. ἀπόπειραν αὐτέων ποιήσασθαι βουλόμενοι τῆς τε μάχης, καὶ τοῦ διεκπλοῦν. viii. 9. Valla: Animo experiundæ fortunæ cum in pugnando, tum in perrumpendo. Æ. P. Cum ipsorum periculum facere vellent et in prælio, et in ipsa perruptione. i. e. Cum experiri vellent an cum ipsis pugnantes, per medias eorum naves erumpere possent. συνανήμως dicitur et διάπειρα. Vide suo loco.

ἀποπειρᾶσθαι. com. Periculum rei alicujus facere. Aliquid experiri. Aliquid explorare. Gallice, *Essayer*, *éprouver*, *sonder*, *faire essai*, *faire épreuve*. ἀποπειράτο γινώμης. Animum explorabat. iii. 119. ἀποπειρᾶσθαι τῶν μανητίων. Ion. pro com. τῶν μανητίων. Vaticinia tentare. Vaticiniorum periculum facere. i. 46. πειρεώμενος τῶν μανητίων. ibid. ἀποπειρεώμενος τῶν δορυφόρων. Satellitum animos explorans. iii. 128. ἀποπειρᾶσθαι τῆς Ἑλλάδος. Græciam tentare. iii. 134. ἀποπειρεώμενος ἐκάσθου. viii. 67. Uniuscujusque, singulorum animum explorans. ἀποπειρᾶσθαι τῆς Πελοποννήσου. viii. 101. Tentare Peloponnesum. ἀποπειρᾶτο τῶν Ἑλλήνων. ix. 21. Græcorum periculum faciebat. Græcorum animos explorabat.

ἀποπέμπειν. Remittere. Gallice, *renvoyer*, amandare. i. 33. ablegare, mittere. ἐς τὰ μανητῖα Κροίσος ἀπέπεμψε τινας. Croesus quosdam ad oracula misit. i. 46, 47. ὁ Κροῖσος ἀπέπεμψε ἐς Δελφούς ἄλλα. Alia Delphos misit. i. 51, 52. ἐς τὰ ἀποπέμθησαν. Ad quæ missi fuerant. i. 53. ἐξ ὀφθαλμῶν ἀποπέμψας. Ex oculis, ex conspectu amandare. i. 120, 122. iii. 44, 45. ἀποπέμπει, mittit. iii. 123,

130. iv. 9. ἀποπέμψαι τὸ παιδίον, puellam amittere, amandare. v. 51. vii. 220, bis, 221, ter.

ἀπόπεμψις, ιος, ῆ. com. Dimissio, amandatio, remissio, qua quis remittitur eo, unde venit. Gallice, *renvoi*. vii. 148.

ἀπόπλους, ου, ὁ, Ion. et poet. pro quo et ἀπόπλους κατὰ κράσιν. com. vero ἡ διὰ πλοίου, καὶ διὰ πλοῦ ἀποχώρησις. Recessus, discessus. Proprie dicitur de discessu, quo navigantes et navibus utentes ex aliquo loco discedimus. περὶ τοῦ ἀποπλοῦ τοῦ ἐντεῦθεν. viii. 79. De abducendis hinc navibus, ut alio proficiscamur.

ἀποπλάειν. Ion. et poet. [pro com. ἀποπλέειν, navigatio discedere. iv. 156, 157.] ἀπέπλων ὅπισω, navibus retro navigarunt, i. e. redierunt. Sed ἡ ἀπὸ præposit. locum, unde quis navigat, ac discedit, indicat. viii. 25, 124.

ἀποπυνθάνεσθαι. com. Sciscitari, quærere, interrogare. iii. 154.

ἀπορα, ων, τὰ. Ionice et poet. pro com. ἀπορία, ας, ῆ. Difficultas, inopia consilii. ἐκ τῶν ἀπόρων ἐφάνη δὴ τις ἑσόδος τοῖσι βασιῶργοις. viii. 53. Tandem ex difficultatibus quidam aditus barbaris apparuit.

ἀπορεῖν. com. Dubitare, animo incerto esse, inopia consilii laborare. ἀπορέοντος Κροίσου. Cum Croesus inopia consilii laboraret. i. 75, 191. iv. 179.

ἀπορίη. Ion. pro com. ἀπορία, dubitatio, inopia consilii. ἐς ἀπορίην πολλὴν ἀπυγμένος. Ad magnam consilii inopiam redactus. i. 79. ἀπορίῃσι ἐνείχετο. Inopia consilii laborabat. i. 190. ἐς ἀπορίην ἀπειλημμένον. Inopia consilii implicitum. ii. 141. ἀπορίῃσι ἐνέχεσθαι. viii. 52.

ἀπορος, ὁ καὶ ῆ. καὶ τὸ ἀπορον. com. Idem ac ἀμήχανον. Quod nulla ratione, vel maxima cum difficultate, fieri potest. v. 3.

ἄπορος ἄνεμος ab Herodoto vocatur ventus vehementissimus ac sævis-
simus, ὁ πρὸς ἀπορίαν τοὺς πλεον-
τας ἄγων, qui navigantes ad in-
opiam consilii adigit. vi. 44.

ἀπορράγειν, 3 pers. sing. optat. com.
aor. 2. pass. ab ἀπορρήγνυω, ἀπορ-
ρήγνυμι. μ. ἀπορρήξω. aor. 2. act.
ἀπερράγον. aor. 2. pass. ἀπερρά-
γην, ης, η. optat. ἀπορράγειν, ης,
η, dirumpo, divello, distraho, se-
paro ab aliqua re. εἰ ἀπορράγειν
ἀπὸ τοῦ βαρβαρικοῦ τὸ Ἰωνικὸν
φύλον. viii. 19. Si Ionica gens a
barbaris divelleretur.

ἀπορραίνω. com. Spargo. ἀπορραί-
νοντες τοῦ θοροῦ. Genituram, semen
spargentes. ii. 93. τῶν ὠν ἀπορ-
ραίνουσι. Ova fundunt, ova spar-
gunt. ibid.

ἀπορράπτειν. Herodoteum vocabu-
lum. Resuere, consuere, sarcire.
ἀπορράψας τοῦ λαγοῦ τὴν γαστέρα.
Resuto leporis ventre. i. 123.
Hoc verbum in vulgatis quidem
Lexicis exstat, et Herodoto soli
tribuitur: sed nullum exemplum
prorsus affertur. Unde patet
quantum fidei, quantum auctori-
tatis his a linguae Græcæ studio-
sis sit tribuendum.

ἀπορρήγα ποιεῖσθαι. Herodotea lo-
cutio, pro communi ἀπαγορεύειν,
interdicere, vetare, prohibere. ἀ-
πορρήγα ποιεῖσθαι πρὸς μηδὲνα λέ-
γειν ὑμέας ἄλλον, ἢ Πausanίην. ix.
45. Interdicens, [vetans] ne cui
alii, quam Pausaniæ [hæc] dicatis.

ἀπορρήγον ποιεῖσθαι. Herodotea lo-
cutio. Silentio suppressere. [Quod
συνανύμωσ dicitur ἔχειν σιγή. ix.
93.] οἱ δὲ Ἀπολλωνιῆται ἀπορρήγα
ποίησάμενοι. ix. 94. Apolloniæ
vero [hæc] silentio suppressentes.

ἀπορρίπτειν. Abjicere, contemnere,
despicere. ἡ ἡμετέρη εὐδαιμονία
οὕτω τοι ἀπερρίπται ἔς τὸ μηδέν.
Nostra felicitas a te sic prorsus
despicitur, atque contemnitur. i.
32.

ἀπορρίπτειν. com. μεταφορικῶς, pro

liberius aliquid in aliquem pro-
ferre. ταῦτα ὁ Πολύκριτος ἀπερρίψε
ἐς Θεμιστοκλῆα. viii. 92. Polycritus
hæc in Themistoclem abiecit, i. e.
liberius profudit, sive protulit.

ἀπόρως κείσθαι, καὶ μόλις τὴν τροφήν
ἔχειν. V. Hom. 11. Inopem esse,
et vix alimentum habere.

ἀποσειεύμενος. iv. 154. ἀποσειεύμε-
νοι. iv. 203. Vide ἀποσειεύσθαι.

ἀποσειοῦσθαι. Ion. pro com. ἀφο-
σιοῦσθαι. τὸ ὁσίως ποιεῖν, καὶ ἀπο-
τελεῖν τι. Aliquid sancte, pie, reli-
giose facere, perficere. ἀποσειεύ-
μενος τὴν ἐξόρκωσιν. iv. 154. Jus-
jurandum, ad quod adactus fuerat,
religiose perficiens. Vel, jurisju-
randi religioni satisfaciens. Vel,
Jurijurando, quo obstrictus fue-
rat, religiose satisfaciens. Budæus
(ut ait Stephanns) hunc locum
ita vertit: Defungi jurisjurandi
religione volens; quod bene. Sed
tamen Stephanus, ne sic quidem
hujus verbi difficultatem sustulit:
at aliis solvendam reliquit. Ego
(nisi fallor) apud Herodotum le-
gendum arbitror. ἀποσειεύμενος,
pro communi ἀφοσιούμενος. Quod
observandum duabus de causis.
Prior est, quia pro εἰ, ut in Ste-
phani codicibus scribitur, sim-
plex i scribendum videtur. Pos-
terior vero, quia hæc mutatio
τῆς διφθόγγου ου in ευ, locum ha-
bet potius in verbis contractis
primæ conjugationis, ut ποιοῦμαι,
ποιεῦμαι. ποιοῦμενος, ποιεῦμενος.
Quia tamen et in genitivis pro-
nominum frequens occurrit, ἐμεῦ,
σεῦ, pro ἐμου, et σοῦ, et in ver-
bis gravitonis, ut ὀπωριοῦντες At-
tice, Ionice vero, ὀπωριεῦντες. iv.
172. Vide ὀπωρίζειν. Fortasse
non fuerit ab Ionismi licentia
alienum, si et in participiis, et
indicativis tertię contractorum
idem fiat, quoties facta contrac-
tione verbum habet ου diphthon-
gum, ut in hoc ipso videre pos-
sumus. Vel, si quis nostram con-

jecturam nolit admittere, dicendum hoc ἀποσιεύμενος Ἰωνικῶς formatum non ut ab ἀποσιόμαι, οὔμαι, pro ἀφοσιόμαι, ἀφοσιόμαι: sed ut ab ἀποσιόμαι, οὔμαι, quod proculdubio rarissimum, ac observatione dignum. λόγιόν τι ἀποσιεύμενοι, Oraculum quoddam religiose servantes. Vel, Ut cuidam oraculo religiose satisfacerent. Vel, Ut quoddam oraculum sancte implerent, ac ad suum exitum pie perducerent. iv. 203. Sed hic etiam ἀποσιεύμενοι, pro ἀφοσιούμενοι, Ἰωνικῶς positum puto. In Lexicis Græco-latinis hæc traduntur, ἀποσειομαι. Depono. Decurro. Excutio. A me repello. Rejicio. Recuso, &c. Deinde, Herodotus. ἀποσειεύμενος τὴν ἐξόρκωσιν. Jurijurando satisfacere. Item ἀποσειεύμενος λόγιόν τι. Oraculum quoddam servantes, &c. Sed τὸ ἀποσειεύμενος, quo Herodotus utitur, ad ἀποσιόμαι nullo modo pertinet. Huc adde quod vitiose in altero loco ἀποσειεύμενος, pro ἀποσειεύμενοι scriptum constat. Jam videat Lector quanta fides vulgatis Lexicis sit adhibenda, quantamque auctoritatem his tribuere debeamus. Suidas in verbo ἀφοσιούμεθα non contemnendam hujus loci correctionem nobis suppeditat, dum hæc ipsa Herodoti verba pro exemplo nobis proponit. ἀφοσιούμεθα (inquit ille) τὸ ὅσιον προσποιούμεθα δῆθεν. καὶ ἀφοσιούμενος, πληροφωρῶν. ποιήσας τὴν ὄσιαν. ὃ δὲ ἀφοσιούμενος τὴν ἐξόρκωσιν τοῦ Ἐπαρχου, ἐμηχανᾷτο τοιαῦτα. Sed apud Suidam legendum, ut hic, ὡς δὲ ἐγένετο ἐν τῷ πελάγει, ἀποσιεύμενος τὴν ἐξόρκωσιν τοῦ Ἐπαρχου, σχοινοῖσι αὐτὴν διαδήσας κατήκε ἐς τὸ πέλαγος. Hinc autem facile colligimus τὸ ἀφοσιόσθαι, (pro quo Ἰωνικῶς ἀποσιόσθαι dicitur,) significare τὸ τὴν ὄσιαν ποιεῖν. τὸ ὅσιον ποιεῖν, ἢ προσκωμῆσθαι ποιεῖν. καὶ τὸ πλη-

ροφορεῖν, καὶ ὁσίως τὴν ἀποτελεῖν. Ceteras τοῦ ἀφοσιόσθαι significatōnes apud eum vide. Consule et vulgata Græco-latina Lexica.

ἀποσημαίνεσθαι. com. Designare, ostendere, demonstrare. ἄλλω μὲν οὐδενὶ ἔχω ἀποσημήνασθαι. ix. 71. [Quod] nulla alia re possum demonstrare.

ἀποσκήπτειν. com. Erumpere, evadere, exitum aliquem habere. ἀποσκήψαντος τοῦ ἐνυπνίου ἐς φλαύρον. Cum insomnium in rem frivolam evaserit. Cum insomnium exitum nullius momenti habuerit. i. 120.

ἀποσοῦειν. com. Abigere. τὰς κύνας ἀνεκαλεῖτο, καὶ ἀπεσοῦσεν ἀπὸ τοῦ Ὀμήρου. V. Hom. 21. Canes revocavit, et ab Homero abegit.

ἀποσπεύδειν. V. H. et Thucydideum. A re aliqua detertere. vi. 109. vii. 17, 18. (ἐπισπεύδειν. ibidem.)

ἀποσεῖχειν. Ion. et poet. pro com. ἀποχωρεῖν, abire, discedere. ix. 56.

ἀποσησαν νομόν τὸν Βάκτριον. ix. 113. Provinciam Bactriam ad defectionem [a rege faciendam] sollicitaturus, vel inducturus.

ἀπόσολον, ου, τό. N. H. quod neutro genere apud solum Herodotum reperitur substantive, pro navigio samitur. Quidam tamen (ut et in vulgatis Lexicis legitur) videntur hoc nomen adjective sumere subaudito substantivo πλοῖον, quod nequaquam temere dammandum. ἐκ τοῦ λιμένος οὐδὲν ἦν ἀπόσολον. V. Hom. 19. Nullum erat navigium, quod e portu mitteretur, quod portu solveret. Vide ἀπόσολος in vulg. Lexicis.

ἀπόσολος, ὁ. Nuntius, Legatus. Ion. et com. i. 21. v. 38.

ἀποσροφή. com. οὐ γὰρ δὴ σφεῖ ἐστὶ ὕδατος οὐδεμὴ ἄλλη ἀποσροφή, ὅτι μὴ ἐκ τοῦ Διὸς μούνον. Hoc verba sonant, Nec enim ipsis est aquæ ullum aliud refugium, nisi a Jove tantum. id est, Nec enim ad siccitatem famemque vitandam ul-

lum aliud remedium habent, quo se convertant, et confugiant, quam solam pluviam cœlitus cadentem. Nullam aliam aquam habent, quæ terras irriget, ac segetes augeat, quam illam, quæ cœlitus cadit. ii. 13.

ἀποσφογή, ἧς, ἡ. Refugium, quo quis se convertit ac recipit. viii. 109.

ἀποσυγγέειν, εἶν. Ion. et poet. Odio habere, abominari, detestari, stomachari. ἀποσυγγέων γαμψρόν ἄν οἱ γενέσθαι. Cum stomacharetur generum sibi fore. Cum iniquo animo ferret generum sibi fore. vi. 129.

ἀποσφάλλειν. com. Jugulare. ἀποσφάλλουσι τοὺς ἀνθρώπους. Homines jugulant. iv. 62. τῶν ἀποσφαγέντων ἀνδρῶν. Jugulatorum hominum. ibid. ἀποσφαγέντες. iv. 84.

ἀποσφακελίζειν. V. H. Tabefacere, putrefacere. ἴπποι ἐν κρυμῷ ἀποσφακελίζουσι. ἀντὶ τοῦ ἀποσφακελίζονται. Est enim activum pro passivo Ionice, ut et Attice positum. Equi in frigore tabescunt, tabefiunt. iv. 28.

ἀποσχίζειν, com. Abscindere, separare, disjungere, dirimere. ἀποσχισθέν ἀπὸ τοῦ Πελασγικοῦ. Abscissa, disjuncta, separata a Pelasgis. i. 58. ἀποσχισθήσαν ἀπὸ τῶν ἄλλων Ἰώνων οὗτοι. A ceteris Ionibus isti separati sunt. i. 143. ἀποσχισθέντα ἀπὸ τοῦ Σεβεννυτικοῦ στόματος. A Sebennytico ostio divisa, separata. ii. 17. ἀπέσχισαι ἀπὸ τοῦ Βορυσθένης. iv. 56. ἀπέσχισαι ἐκ τούτου τοῦ χώρου. ibid. ἀποσχίζων ἀπὸ τοῦ λοιποῦ συμμαχικοῦ. A reliquis sociis avellens, separans, disjungens. vi. 9. ἀποσχισθέντες τούτων. vii. 233. Ab his separati. ἀποσχισθέντες τῆς ἄλλης στρατιῆς. viii. 35. ἀποσχίζοντο ἀπὸ Λακεδαιμονίων. ix. 61. A Lacedæmoniis dirimebantur.

ἀποσχολᾷν. com. Vacare rei alicui. Otium in re aliqua audienda, vel discenda, consumere. ὥστε

παύσοιντο τῶν ἔργων, ἀποσχολᾷον παρὰ τῷ Μελησιγενεὶ ἐγκαθίζοντες. V. Hom. 5. Quum ab opere cessarent, apud Melesigenem desidentes, otium [in eo audiendo] consumebant. Quidquid otii dabatur, quoties ab opere cessassent, id totum apud Melesigenem desidentes, in eo audiendo consumebant. V. Hom. 34.

ἀποσώζεσθαι ἐς τινα τόπον. Salvum et incolumem in aliquem locum pervenire. Galli melius Græcismum istum patrio sermone sic exprimunt, *Se sauver en quelque lieu. ἀποσωθῆναι ἐς Σπάρτην*. vii. 229. Valla: Salutem sibi parare Spartam versus. Æ. P. Salute parta Spartam pervenire. Vel, [Cum ipsis liceret] salvis Spartam se conferre. Vel, Cum inde Spartam incolumes, salvique pervenire possent. οὕτω σωθῆναι λέγουσι Ἀριστόδημον ἐς Σπάρτην. vii. 230. Valla: Hunc in modum Aristodemum Spartam rediisse sospitem aiunt. ἀποσωθῆναι ἐς τὴν Ἀσίην. viii. 118.

ἀπότακτος, ὁ καὶ ἡ. H. N. Ad certum usum sepositus ac selectus, destinatus, discretus. σιτία ἀπότακτα διδόντες. Cibaria decreta dantes. ii. 69.

ἀποτείλας. Vide ἀποτίλλειν.

ἀποτέμνειν. com. pro διαχωρίζειν. Disternere, disjungere, dirimere, separare. ὁ Ἄλυσ ποταμὸς ἀποτέμνει σκεδὸν πάντα τῆς Ἀσίης τὰ κάτω. Halys fluvijs fere omnia inferiora Asiæ loca dirimit. i. 72.

ἀποτέμνειν. com. at ἀποτάμνειν. Ion. Præcidere, auferre, eripere, privare. τὰς Θυρέας οἱ Λακεδαιμόνιοι ἀποταμόμενοι ἔσχον. Thyreas Lacedæmonii [Argivis] ereptas, ablatas occuparant. i. 82. βοηθησάντων Ἀργείων τῇ σφετέρῃ ἀποταμνομένη. Cum Argivi suo agro [sibi a Lacedæmoniis] erepto opem tulissent. ibid. τὴν κεφαλὴν ἀποτάμνουσι. Caput absciunt. ii. 39, 40, 42,

92. Vide τάρμειν. ἀποτάρμεινται. iv. 71. ἀπέταμνε τὴν κεφαλὴν. Caput abscidit. iv. 80. τοὺς μαζοὺς ἀποταμοῦσα. ix. 112. Cum mammas abscidisset.

ἀπό τευ. Ion. et poet. pro ἀφ' ἧς. com. sed fortasse ἀπὸ τεῦ scribendum, pro ἀπὸ τοῦ, hocque pro ἀφ' ἧς. Nam quum τοῦ et τῷ legitur, pro τίνος, et τίνι, vel pro οὗ, et ὧ sumitur. quum vero ἐγκλιτικῶς του, et τω, pro τινός, et τινί, ponitur. iv. 45.

ἀπό τευ. Ion. pro com. ἀφ' οὗ, a quo. ἀπὸ τευ ὁ δῆμος Λύδιος ἐκλήθη. A quo Lydius populus est appellatus. i. 7. ἀπὸ τευ τὸ ἤλεκτρον φοιτᾶν λόγος ἐστίν. Unde electrum venire rumor est. iii. 115.

ἀποτίλλειν. Herodoteum verbum. ἀπὸ τίνος τὰς τρίχας τίλλειν, ἀποσπᾶν, ἐκσπᾶν. Ab aliquo pilos detrachere, pilos evellere, vellicare, depilare. οὐδὲν ἀποτίλλας [τοῦ λαγού.] Cum nullam [leporis] partem depilasset, pilis nudasset. i. 123. Sic enim ibi legendum videtur: non autem (ut in vulgatis Herodoti codicibus legitur) ἀποτίλλας. quod ab ἀποτέλλω deducitur, quod verbum non reperitur apud eos, qui Lexica varia conscripserunt. τέλλειν quidem passim legas, ejusque varias significationes: at ἀποτέλλειν nequam, quod ego saltem observarim, ac recorder. Sed si forte reperitur, videtur idem significare ac δύεσθαι, id est, occidere, ut de solis occasu dicatur. (ἀνατέλλειν, oriri.) Vel, ἰσοδυναμεῖ τῷ ἀπογίνεσθαι, καὶ τῷ θανεῖν. Sed hæc ad rem præsentem facere non videntur. Si nihil mutandum, τὸ ἀποτέλλειν, ἀντὶ τοῦ ἀποτίλλειν, καὶ διασπᾶν sumetur. Idcirco H. Stephanus in versionis margine scripsit, Nihil lacerando. Sed quis erit hujus significationis idoneus auctor?

ἀποτιμᾶν. commun. Æstimare.

Mulctare. ἔλυσάν σφας διμνέως ἀποτιμωσάμενοι. Ipsos duabus minis mulctatos solverunt, dimiserunt. v. 77.

ἀπότιμος, ὁ καὶ ἡ. com. Inglorius, infamis, ignominiosus. ὄρεων τοὺς βαρβάρους ἀποτιμωτέρους τῶν ἁλλων. Cernens barbaros aliis ignominiosiores esse. ii. 167.

ἀποτίνειν. Luere, persolvere, pendere. ἡ θήλεα τίσιν τοιγόνδε ἀποτίνει τῷ ἔρσενι. Fæmina mari tales luit pœnas. iii. 109.

ἀπότομος, ὁ καὶ ἡ. com. Præruptus. ἀκρόπολις ἀπότομος. Arx prærupta. i. 84. iv. 62.

ἀποτος, ὁ καὶ ἡ. com. Qui potari nequit. Qui ad potandum non est bonus: proprie de liquore dicitur. ὕδωρ ἀποτον. Aqua ad potandum minime bona. iv. 81.

ἀποτος, ὁ καὶ ἡ. pro ὁ μὴ πίνειν. Impotus. Qui non potat. Qui non bibit. Qui sine potu vivit. ὄνοι ἀποτοι. Asini qui sine potu vivunt. Quod ab Herodoto sic explicatur, οὐ γὰρ πίνουνσι, id est, Non enim bibunt. iv. 192.

ἀπότροφος, ὁ. Qui procul a parentibus nutritus fuit. ii. 64, quod ex sequentibus patet. Valla vertit, adultus: at perperam.

ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου. Ultra. Sponte sua. ii. 66.

ἀποτιπτεσθαι. V. H. Verberandi finem facere. ἐπεὶ ἀποτύπνυνται. Ubi verberandi finem fecerint. ii. 40.

ἀποφαίνειν. Ion. et com. Enuntiare, pronuntiare. γνώμην ἀποφαίνειν περὶ τίνος. De re aliqua sententiam pronuntiare, dicere. i. 40.

ἀποφέρειν. commun. pro simplici φέρειν, vel τελείν. Ferre, pendere. τὸν φόρον ἀποφέρειν. Pendere tributum. iv. 35. v. 84.

ἀποφέρειν, ad morbum interdum refertur, et significat absumere, necare, vita privare, q. d. absporiare. Ut, ἡ νόσος ἀπήνεικε τὸν Καμβύση. Morbus Cambysen abs-

portavit, necavit, vita privavit. Gallice melius, *Cette maladie emporta Cambyse*. iii. 66. Sic αὐτοὺς ὁ λοιμὸς ἀπολαβὼν ἀπὴνεικε. Pests ipsos correptos absportavit, i. e. necavit. vi. 27.

ἀποφέρειν, et ἀποφέρειν. com. Absportare. Reportare. ἕκαστοι ἀποφροῖατο ὅπισω τὰ ἐσενείκοντο. vii. 152. Singuli retro reportarent quæ contulissent.

ἀποφλαυρίζειν. Ion. et Atticum, pro com. ἀποφραυλίζειν. Vilipendere. Floccifacere. Contemnere. i. 86.

ἀποφορῇ. Ion. et Herod. nomen, pro com. φόρος, tributum. ἀποφορὴν ἐπιτάλλειν, pendere tributum. ii. 109. τὴν τεταγμένην ἀποφορὴν τελλεῖν. Imperatum tributum pendere. ibid. [παρὰ τὸ ἀποφέρειν τὸν φόρον. iv. 35.]

ἀποχειροβιβάτω, ὁ καὶ ἡ. Herodoteum et Xenophonteum vocabulum. Qui manibus propriis victum sibi parat. iii. 42.

ἀποχρᾶν. Ion. pro com. ἱκανῶς ἔχειν, ἱκανῶς εἶναι, ἀρκεῖν. Satis esse, sufficere. ἀποχρᾶν οἱ ἔφη. Sibi satis esse dixit. iii. 138. Vide καταχρᾶν.

ἀποχρῶσι ἑκατὸν νῆες. Centum naves sufficiunt. v. 31. οὐκ ἀποχρᾶν σφισι ταῦτα ποιεῖν. Non satis esse ipsis hæc facere. vi. 137. οὐκ ἀπέχρησε τῇ στρατιῇ. Exercitui non suffecit. vii. 43. ἀλλ' ὅμως σφι ἀποχρᾶν. vii. 148. Sed tamen sibi sufficere, satis esse. Ὀνόχωνος ποταμὸς οὐκ ἀπέχρησε τῇ στρατιῇ πινόμενος. vii. 196. Onochonus fluvius exercitui potatus, id est, ad potum ipsi præbendum, non suffecit. Satis aqua ad potandum exercitui suppeditare non potuit. Illud vero ῥέεθρον ἐλλειπτικῶς dictum, pro κατὰ τὸ ῥέεθρον. Alioqui si τὸ ἀποχρᾶν transitive sumas pro ἀρκούντως παρέχειν, locus ita nobis erit accipiendus, Ὀνόχωνος πινόμενος οὐκ ἀπέχρησε τῇ στρατιῇ τὸ ῥέεθρον. v. s. Onochonus potatus non abun-

de fluentum exercitui suppeditavit, id est, Onochonus, quem exercitus potavit, non satis aquæ potuit ei suppeditare ad sitim restringendam. Vide ἀντιχρᾶν, et ἀντισχεῖν.

ἀποχρᾶν, μ. ἀποχρήσειν. V. H. pro quo et ἀποχρᾶσθαι, et καταχρᾶν. De quibus suo loco. Sufficere, satis esse. προσδέκοντο ἀποχρήσειν σφι τὴν ἐωϋτῶν φυλάσσειν. viii. 130. Existimabant ipsis satis fore suum ipsorum [agrum] custodire. Vel, Ipsos contentos fore putabant si suam ipsorum [regionem] tuta-rentur. [εἰ δοκέη] μούνοὺς ἡμέας ἀποχρᾶν. ix. 48. Si videatur nos solos sufficere, vel satis esse.

ἀποχρᾶ μοι. ix. 79. Mihi sufficit. Mihi satis est. ἔφη δίκην οἱ ταύτης ἀποχρᾶν γενομένην. ix. 94. Has pœnas sibi satis fore dixit, his pœnis se contentum fore dixit.

ἀποχρεώμενος, ἡ, ον. Ion. pro com. ἀποχρεώμενος. Contentus, a, um. ἀποχρεωμένων τοῖτοισι τῶν Μυσίων. Cum his contenti essent Mysii, i. 37. Latinus interpres vertit, Quum contenti non essent Mysii; sed male: vertendum enim, ut hic vertimus. Quod aliis exemplis illustratum confirmabitur.

ἀποχρεῖσθαι. Herodoteum vocabulum pro Contentum esse. Gallice, *Etre content*. οὐκ ἀπεχρᾶτο μούνων ἀρχεῖν τῶν Μήδων. Solis Medis imperare non erat contentus. i. 102. Non erat ei satis, quod Medis imperaret. Solo Medorum imperio non erat contentus. Vide et ἀπέχρη, et ἀπεχρέετο.

ἀποψις, ἡ, com. Aspectus, prospectus. i. 204.

ἀπρόθυμος, ὁ καὶ ἡ (πρόθυμος.) N. H. quod et Plutarchus in Themist. usurpat. Non promptus. Non alacer. Remissus. Tardus. Segnis. Cunctator. Ignavus. ἐπεὶ τε ἔσθετο τοὺς συμμάχους ἔοντας ἀπρόθυμους. vii. 220. Postquam animadvertit socios non esse promptos,

ἀπροσδοκῆτος, ὁ καὶ ἡ. com. Inexpectatus. Improvisus. Inopinatus. Insperatus. ἐξ ἀπροσδοκῆτος. Ex insperato. i. 191. præter spem, præter expectationem. vii. 204.

ἀπροσμικτος, ὁ καὶ ἡ. com. Qui cum aliis se non miscet, nullum habet commercium. i. 65.

ἀπτεσθαί τις. com. Manus in aliquem injicere. iii. 137. ἀντάπτοντο. Vicissim manus [in eum] injiciebant. ibid.

ἀπύειν. Ion. et poet. pro com. φωνεῖν, βοᾶν, λέγειν, προφέρειν. q. ἐπύειν, ab ἔπος, verbum. Vocem edere, vociferari, dicere, vocem proferre. τίνα γλῶσσαν πρώτην ἀπύσουσι. Quam linguam primam prolaturi essent. Qua lingua primum essent usuri. ii. 15.

ἀπωθεῖν. com. Repellere, propulsare. Ἀπωσάμενον τὴν δουλωσύνην. Servitute propulsata. i. 95. ἀπωθέντες. Expulsi. i. 173. ἀπωσάμενοι τοὺς ἀγγέλους. Repulsis legatis. i. 152. οὐ γὰρ μὴ ἀπόσῃται. Nec enim [quenquam] repulerit. i. 199. iv. 113. ἀπωσμένον. Rejectum. v. 69.

ἀπωρχήσας τὴν γάμιον. Herodotea locutio. Nuptias saltando amovisti. id est, Tua saltatione te nuptiis privasti. vi. 129. Vel, Saltando nuptias abjecisti, amovisti.

ἀπώσος. com. ὁ ἀπωθεῖσθαι δυνάμενος. Qui repelli, propulsarique potest. οὐκ ἀπώσοι ἔσονται, pro ἀπωθεῖσθαι οὐ δυνήσονται. Repelli non poterunt. i. 71. ἀπώσος ἐκ τῆς ἐωυτοῦ γίνεται. Ex sua [præfectura] expellitur. vi. 5.

Ἀράξιοι, ων, οἱ. V. H. pro com. Ἀραβες, ων. vii. 69, 86, 87, 184.

ἀρᾶσθαι. com. pro quo et εὐχέσθαι. Precari. οἱ μόνον ἀρᾶσθαι ἀγαθά. Sibi soli bona precari. i. 132.

ἀραιρημένος. Ion. et Att. pro com. ἡρημένος. ἐξαιρημένος. Exemtus. Separatus. Eximie separatus, ac dicatus alicui. i. 148. vii. 162.

ἀραιρημένα δεῖα αὐτοῖσι, pro ὑπ' αὐτῶν ἡρημένα. Urbes ab ipsis captas [animadvertens.] i. 185. διαρίζεται, pro διέζεται. Divisa est. i. 192. ii. 164. καταραιρημένου. ii. 172. ἀπαραιρημένους τὴν ἀρχήν. Qui regnum [ipsi] eriperant. Qui regno ipsum spoliarent. iii. 126. ὅσοι ἀραιρημένοι ἔωσι. Quotquot capti fuerint. iv. 66. ὑπεξαραιρημένων. vii. 8. ἀραιρημένος. vii. 118. Electus. Valla tamen hoc vertit, Elatus animo. Sed αἰρεῖσθαι pro animo efferri non reperias. αἰρεσθαι enim, et ἐπαίρεσθαι dicitur. Si Vallæ versio bona esset, Græce scribendum esset ἀραζιμένος, ab αἰρω. μ. ἀρω. π. ἦρα. unde pass. ἡρμαί, hinc ἡρμένος, neglecto augmento temporali, ἀρμένος, facta Ionica reduplicatione, ut et apud Atticos sæpe fit, ἀραζιμένος. Verum hæc videtur esse Herodoti mens, Antipater Orgis filius a civibus suis electus, ut Xerxem convivio exciperet, cum esset vir inter suos cives clarus ac illustris, ut potentissimus quisque de civibus, demonstravit se 400 argenti integra talenta in cœnam Xerxi exhibitam erogasse. Hanc interpretationem sequentia confirmant. Non animadvertit Valla hæc ἀραιρημένος ἀδῶν, ἐλλειπτικῶς dicta, pro ὑπὸ, vel ἀπὸ τῶν ἀδῶν, ut vii. 172. Præterea idem in sua versione omisit hæc verba, ὅμοια τῷ μάλισα, quæ idem valent ac ὁμοίως τῷ δυνατωτάτῳ, καὶ πλουσιωτάτῳ τῶν ἀδῶν. ὅμοια ἀντὶ τοῦ ὁμοίως, est ἀντιμερία, sive ἐναλλαγή, quam et Latini poetæ sequuntur. Multa, crebra, recens, pro multum, crebro, recenter. ὁ μάλα, pro ὁ δυναλὸς, et ὁ μάλισα, pro ὁ δυνατώτατος, Græcismus satis notus, quem et apud Thucydidem sæpe legas. Sic ὁ πάλαι, pro ὁ παλαιός. ὁ πρότερον, pro ὁ πρότερος, &c. Ἐξαρίζεται, pro ἐξήζεται. vii. 162. ἐξαραιρημένος,

pro ἐξηρημένος. ibid. ἀραιρημένοι ἀπὸ τῶν πολλῶν. vii. 172. a civitatibus delecti. τὰς νύκτας ἀραιρημένοι ἄνδρες οἱ πολλοὶ τῷ τε, καὶ γένει δοκιμώτατοι τῶν ἀσπῶν, οὗτοι φυλάσσουσι ἐναυτὸν ἕκαστος. ix. 93. Noctu delecti viri opibus et genere clarissimi [suorum] civium, [has oves] ipsi custodiunt annum singuli.

ἀραιρημένος, η, cv. Ion. et Att. pro com. ἥρημένος. fit autem neglecto incremento temporali, et facta reduplicatione syllabæ αιρ, unde Ion. et Att. τὸ ι sublatum, ac αρ formatum, ut legitima reduplicatio fiat, de qua pluribus in vulgaris Grammaticis.

ἀραιρημένος ἐφύλασσε. ix. 93. τὸ τεῖχος ἀραίρητο. ix. 102.

ἀργμένος, η, cv. Ion. neglecto augmento, pro ἥργμένος. Qui cœpit. Qui initium fecit. Cujus initium est. ἀργμένης ἐκ τῆς Χερσονήσου. Cum initium a Chersoneso ducat. i. 174.

ἀργυρώνητος, δ καὶ ἡ. Com. Pecunia emtus. θεράποντες ἀργυρώνητοι. Famuli pecunia emti; servi, mancipia, quæ quis pecunia sibi comparavit. iv. 72.

ἀρδεῖν. Ion. poet. et H. V. Rigare, Irrigare. i. 193. ἀρδέεσκε. ii. 13. ἀρδεταί. ibid. ἄροη τὰς ἀρούρας. ii. 14. ἀρσας. ibidem. ii. 18. ἀρδεσκε τὰς χώρας. Agros irrigabat. iii. 117. ἀρδουσι τοὺς κήπους. iv. 181. ὑποζύγια ἀρδόμενα. Valla: Jumenta quum aquarentur. vii. 109. Gallice melius, qui étoient abreuvées.

ἀρδεῖν ἵππον. Herodotea locutio, pro qua com. ποτίζειν ἵππον. Equum adaquare. Equum potandi gratia ad aquam ducere. Quod Galli feliciter sua lingua exprimunt, *Abreuver un cheval*. Et Itali, *Abeverare*. Equo potum præbere. ἤρσε τὸν ἵππον. ἄρσασά δε. Valla perperam vertit, Equo satisfacit. Vertendum enim, Equum adaquavit. Cum autem eum adaquasset. Gal-

lice, *Elle abreuva son cheval, et l'ayant abreuvé*. v. 12. Ἀρδεῖν tamen proprie significat irrigare, aquam aspergere, aqua madefacere. Sed jam internam irrigationem, sive madefactionem, ad ipsam potationem intellige. Quamquam et externam si intelligas, nihil absurdum hinc sequetur. Equum enim aquis aspergere ac lavare significabit, quod utrumque fieri solet ab iis, qui curam equorum gerunt. τὰ ὑποζύγια ἀρδόμενα. vii. 109. Valla: Jumenta, quum aquarentur. Gallice melius, *Les juments et bêtes de service étant abreuvées*.

ἀρδύειν. Ion. poet. et H. V. idem ac ἀρδεῖν. Rigare. Irrigare. i. 193.

ἀρδεις, ιος, ἡ. Ion. et poet. pro com. ἀκὴ βέλους. Teli cuspidis. Sagittæ cuspidis, vel aculeus. Ἀρδιν μίην ἀπὸ τοῦ οἰσοῦ κομίσαι. Unicam cuspidem sagittæ detractam afferre. Vel, Unicum sagittæ aculeum. iv. 81. ἀρδίων. ibid. Suidas, ἀρδιν. ἀκίδα βέλους, ἡ τὰ ἐκ χειρὸς ὄπλα. Ἡρόδοτος. At Herodoti nulum affert exemplum. Idem, ἀρδεις πλεθυντικῶς, ἀντὶ τοῦ φαρέτρας. In Ara Simmiæ, v. 18. ἀρδεις, ἰων, αἱ. Sagittæ.

ἀρεσκεσθαι. com. Aliquid alicui placere. Οὐκ ἀρεσκετο κατ' ἀρχὰς, λιπομένου Μαρδονίου ἀπὸ βασιλῆος. ix. 66. Initio ei non placebat Mardonium a rege relinqui. Vel, Cui initio displicuerat, &c. Οὐκ ἀρεσκόμενος τοῖσι πρήγμασι τοῖσι ἐκ Μαρδονίου ποιευμένοισι. ix. 66. Cui displicebant res, quæ a Mardonio fiebant. τοῖσι ταῦτα ἀρεσκεται. ix. 79. Quibus hæc placent. Σπαρτιήτησι ἀρεσκομένον. ibidem. Spartanis placentem.

ἀρεσκεσθαι τι. com. Delectari re aliqua. Aliquid alicui placere. Οὐκ ἀρεσκόμενος τῇ κρίσει. Non delectatus judicio, vel sententia. Cum hæc sententia displiceret ipsi. iiii. 34.

ἀρέσκεσθαι. com. Contentum esse. Τούτοις ὑμεᾶς χρεὼν ἐστὶ ἀρέσκεσθαι. vii. 160. Vos his contentos esse oportet.

ἀρεσὸς, ἡ, ὄν. Gratus, a, um. com. i. 119. iv. 168.

ἀρεσὺς. V. H. q. d. barbare Placenter. Nullum vocabulum Latinum hoc apte potest interpretari. *ἀρεσὺς* ἐν αὐτῷ ὠρχέετο. Sibi placens saltabat. vi. 129.

ἀρετή. com. Virtus. Fortitudo. Forte præclarumque facinus. Μαχόμενοι ὀλίγοι πρὸς πολλούς, ἀρετὰς ἀπεδείκνυντο. Pauci pugnantes adversus multos, fortia præclaraque facinora fecerunt, ediderunt. i. 176. viii. 92. ix. 40.

ἀρήϊος, ου, ὁ. Ion. et poet. pro com. πολεμικός. Bellicus. ἀγῶνες ἀρήϊοι. ix. 33. Certamina bellica.

ἀρήϊος πάρος. viii. 52.

ἀρίδης, ου, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro com. σφόδρα δῆλος. Valde clarus. Valde manifestus. (De vi particulae *ἀρι* in compositione consule Eustath.) viii. 65.

ἀρθμιος, ὁ. Ion. et poet. Benevolus, amicus, concors. ἡν ἀρθμια ἐς ἀλλήλους. Mutua benevolentia, mutua concordia inter eos erat. vi. 83. Μὴ ἐόντες ἀρθμοι. vii. 101. Nisi sint concordes. ἀρθμιος autem dicitur ab ἀρω, ᾧ. quod ἀρμόζω significat, apto, adapto, concinno, conjungo. Modo ad corpus, modo ad animum refertur. Qui sunt concordes, animos habent conjunctos.

ἀρθμιος, ου, ὁ. Ion. et poet. Eustath. ὁ κατὰ φιλίαν ἡμερασμένος. ἀρθμός γάρ ἡ φιλία. Qui amicitiae vinculo cum aliquo est conjunctus. Nam ἀρθμός amicitia vocatur. Amicus. Ἀθηναίων ἡμῖν ἐόντων μὴ ἀρθμίων. ix. 9. Si Athenienses non sint nobis amici. καλαφύγει ἐς Τεγέην, ἐδούσαν οὐκ ἀρθμίων Λακεδαιμονίοισι. ix. 37. Confugit Tegeam, quæ Lacedæmonii non erat amica.

ἀρθρα, ων, τὰ. Apud Herodotum

peculiariter accipitur pro partibus genitalibus. τῆς ἵππου τῶν ἀρθρων ἐπιψάσας τῇ χειρὶ. Cum equæ genitales partes manu attrectasset. iii. 87. τούτους [τοὺς φουσιγῆρας] ἐσθέντες ἐς τῶν θηλέων ἵππων τὰ ἀρθρα. His [inflatoriis fistulis] in equarum partes genitales injectis. iv. 2.

ἀριθμὸν ποιεῖσθαι τῆς στρατῆς. Herodotea locutio. Pro quo communiter diceretur, τὴν στρατίαν ἀριθμεῖν. τὴν στρατίαν ἐξετάζειν. q. d. Numerare, i. e. recensere, lustrare copias. vii. 59, 60. dicitur συνωνύμως. ἐξαριθμεῖν. ἐτ ἀριθμεῖν. vii. 60, 81, 185. τὸν ἀριθμὸν ἐποיעῖντο τῶν νεῶν. viii. 8.

Ἀριμασποὶ ἄνθρωποι Σκυθῶν λέγονται οἱ μονόφθαλμοι. ἄριμα γὰρ ἐν καλέουσι Σκύθαι, σκού δὲ τὸν ὀφθαλμόν. iv. 27. Arimaspi homines vocantur Scythice qui unicum habent oculum. Arima enim Scythæ vocant [quod nos appellamus] unum, et σπου, oculum.

ἀριστεύειν cum genitivo ἀντὶ τοῦ πάντων ἀριστα, καὶ ἀνδρείοτατα μάχεσθαι. Omnium fortissime pugnare. Σωφάνης ἀριστεύσας Ἀθηναίων. ix. 74. Sophanes cum [omnium] Atheniensium rem fortissime gessisset. Vel, Soph. cum inter Athenienses [omnes] se fortissime gessisset.

ἀριστηῖον, ου τό. Ion. et poet. pro com. ἀριστεῖον, ου. Præmium, quod pro re fortiter gesta datur. πρῶτος Ἑλλήνων νεα τῶν πολεμίων εἶλε ἀνὴρ Ἀθηναῖος Λυκομίδης Αἰσχρέου, καὶ τὸ ἀριστηῖον ἔλαβε. viii. 11. Primus Græcorum Lycomedes Æschrei filius, vir Atheniensis, navem hostium cepit, et rei fortiter gestæ palmam retulit; vel, Et suæ fortitudinis præmium accepit. Ob rem fortiter gestam

p. acc. viii. 122, 123.

ἀρκεῖν, ἀρκεῖν. Sufficere, satis esse. τούτοις βίος ἀρκεῖν ὑπὲν. His victus suppeditabat, sive suppetebat. i. 31. οὐδὲ μὲν χωρὶ κατὰρκεῖ

πάντα ἐωυτῇ παρέχουσα. Nulla regio sibi ipsi omnia suppeditare potest satis abunde, ut hæc, quæ fert, ipsi sufficiant, nec quicquam externi desideret. i. 32. Vide καταρξέειν. οὐκ ἤρκεσέ τοι. Non satis tibi fuit. ii. 115.

ἀρκέεσθαι. Ion. et poet. Contentum esse. ἔφη οὐκ ἔτι ἀρκέεσθαι τούτοις μούνοις. ix. 33. Dixit se non amplius his solis contentum esse. [sic et apud Paulum Epist. i. ad Timotheum, cap. vi. ver. 8. τοῖς ἀρκεσθησόμεθα. His erimus contenti.]

ἀρκέοντως. Ion. pro com. ἀρκούντως. ἰκανῶς. q. d. SuffICIENTER. Satis. τοῦ βίου ἀρκέοντως εἶχε. V. Hom. 7. Satis facultatum ad vitam sustentandam habebat. Vel, Satis fortunarum habebat.

ἀρμαμάξα, ἡς, ἡ. com. Currus. Vehiculum. Rheda. Quidam sic proprie currum appellari putant, qui viros vehit, quod ab Herodoto confirmari videtur. ἀρμαμάξας ἡγοντο. ἐν δὲ παλλακᾷς, καὶ θεραπῆν πολλήν. vii. 83. Currus ducebant. In his vero pellices, et ingentem famulorum numerum. καταβάσα ἐκ τῆς ἀρμαμάξης. ix. 76. Cum ex curru descendisset.

ἀρματηλατεῖν, εἶν. V. H. pro com. ἀρμα ἐλαύνειν. Agere currum. Currum vehi. v. 9.

ἀρμόζειν. com. Desponsare. ἀρμόζεσθαι. Desponsatam habere. Desponsatam esse. ἀρμοσασμένον Λευτυχίδω Πέρκαλον τὴν Χίλωνος θυγατέρα. Cum Percala Chilonis filia Leotyichidæ desponsata esset. vi. 65. ix. 108.

ἀρξαι τῶν ἀδικημάτων. Aliquem injuria provocare. i. 2. ὑπάρξαι ἀδικῶν ἔργων ἑς τινα. i. 5.

ἀροτῆρ, ἡρος, ὁ. Ion. et poeticum. pro com. ἀρότης, ου. [iv. 2.] Arator. ab ἀρώ, ὦ. unde Lat. Aro. ἀροτρον, aratrum. ἀροτῆρ, arator. i. 125. iv. 17, 52, 191. vii. 50.

ἀρότης, ου, ὁ. N. H. ac poeticum.

Arator. iv. 2. est etiam commune.

ἀρουρα. Pro mensuræ Ægyptiacæ genere quodam. ἡ ἀρουρα ἑκατὸν πῆχυν Αἰγυπτίων ἐστὶ πάντα. ii. 168. [141.]

ἀρρύσσονται. V. H. pro com. ἀναρύσσονται, hocque pro ἀναρύνονται, κατὰ χρόνου ἐναλλαγὴν, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀνρύσσονται, καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ ν εἰς ρ, ἀρρύσσονται. vel ἐκ τοῦ ἀναρρύνονται deductum. Haurient. Hauriunt. ἄλας, καὶ ἔλαιον ἀρρύσσονται ἐξ αὐτοῦ. Salem, et oleum ex ipso [puteo] hauriunt. vi. 119. Vel a futuro præsens est formatum, ut a βαίνω. μ. βῆσω. præs. βῆσω. εἰς, εἰ. α. φέρω. μ. οἶσω. præs. οἶσω, εἰς, εἰ. Sic ab ἀναρύομαι, vel ἀναρρύνομαι. μ. ἀναρρύνομαι, ἔ, εται, hinc ipsum præs. eodem modo deductum, quod patitur syncopen, καὶ τροπὴν τοῦ ν εἰς ρ. vel ἀφαίρεσιν esse dices τῆς ἀνά præpositionis. Quæ omnes conjecturæ sunt verisimiles.

ἀρρῶδεῖν. Ion. et poet. pro com. ὀρρῶδεῖν. Timere, formidare. i. 9. καταρρῶδῆσας τὴν ἵππον. Cum equitatum formidasset. i. 80. ἀρρῶδεων τοῦ τόκου. sub. χάριν. Partus causa metuens. i. 111. ἀρρῶδέων. i. 156. Vide Eustath. καταρρῶδῆσαντες ταῦτα. Cum hæc formidarent. i. 169. ἀρρῶδέων. iii. 1. ἀρρῶδῆσας. iii. 119. ἀρρῶδέων. iii. 130. καταρρῶδόντες. iii. 137. καταρρῶδῆκας. iii. 145. ἀρρῶδε. Timebat. v. 35. ἀρρῶδέων. ibid. ἀρρῶδῆσαντες. v. 98. καταρρῶδῆσαν. vi. 9. καταρρῶδῆσας. vii. 38. ἀρρῶδέοι. vii. 49. ἀρρῶδέειν. vii. 51. καταρρῶδῆσαντες. vii. 139, 178, 182, 207, 218. viii. 4, 63, 70. ix. 45, 46, 58.

ἀρρῶδι, ἡς, ἡ. Ion. pro com. ἀρρῶδια, vel ὀρρῶδια, φόβος. Metus. Trepidatio. Formido. ἐς πᾶσαν ἀρρῶδιὴν ἀπίκοντο μὴ σφας οἱ Ἴωνες ἕως ἀπολελοιπότες. v. s. In omnem metum venerunt. i. e. omnino, vel vehementer formidare cœperunt, ne Iones se deseruissent. Sed est

Herodotea locutio. iv. 140. vii. 173. ἐς πᾶσαν ἀρρωδίην ἀπικέατο. viii. 36. τοὺς Ἕλληνας εἶχε δέος καὶ ἀρρωδίην. viii. 70. Græcos metus, et formido, invaserat. ἐς πᾶσαν ἀρρωδίην ἀπικόμενοι. ix. 7. Cum in omnem metum devenissetis. i. e. cum maxime metueretis. ἦν ἀρρωδίη σφι. ix. 101. Metus ipsis erat, metus ipsos invaserat.

ἀρτεῦ, ὦ. et compos. Ion. pro com. ἀρτᾶν, ὦ. τὸ κρεμῶ, παρασκευάζω, ἐτοιμαζώ. Suspendo. Paro. Præparo. Οἱ δὲ πολεμεῖν ἀρτεοῦντο. Illi vero ad bellum se præparabant. v. 120. Valla, animantur. Quod a verbo Græco videtur alienum. Nam ἀρτεῖν hoc loco significat idem ac τὸ παρασκευάζειν. alias alia, pro eodem dicitur συνωνύμως ἀναρτᾶν. Μαθὼν τοὺς Ἀθηναίους ἀναρτημένους ἔρδειν Ἀγινίτας κακῶς. Cum animadvertisset Athenienses paratos esse ad Æginetas maleficiis afficiendos. vi. 88. παραρτέετο τὰ πρόσφορα τῇ στρατιῇ. Res exercitui necessarias, vel utiles parabat. vii. 20. παραρτέεσθαι. vii. 142. ἀρτέεσθαι. vii. 143. viii. 76, 81, 97, 108. τούτων πᾶς τις παρήρτητο ὡς ἐς πόλεμον. ix. 29. Horum unusquisque ut ad bellum paratus erat.

ἀρτήματα, ῥά. Vocantur omnia, quæ pendent ex aliquo loco, παρὰ τὸ ἀρτᾶν, suspendere. Sic apud Herodot. in aures appellantur, quæ ex auribus pendent. ii. 69.

ἀρτίμπασα. Scythice Venus cœlestis. iv. 59.

ἀρτιος, interduum apud Herodotum (licet hæc significatio non legatur in vulgatis Lex.) accipi videtur pro ἐτοιμος, i. e. paratus ad aliquid faciendum, ut. et ipsum ἀρτᾶν, unde formatum hoc nomen, τὸ παρασκευάζειν, καὶ ἐτοιμάζειν significat. Exempla suo loco describuntur. ἀρτιοι εἰ μὲν πείθεσθαι ὑμῖν, ὦ Λακεδαιμόνιοι, ἵνα δοκῇ ἐπιτηδεύατον ἡμεᾶς εἶναι ἐσθάναι, καὶ κατ' οὖς τινας. ix. 27. Valla:

Ubique, et juxta quoscunque vobis Lacedæmonii videbitur appositissimum nos stare, illuc euntes obtemperabimus. Æ. P. Parati sumus vobis parere, o Lacedæmonii, ubique, et juxta quoscunque. [vobis] videbitur commodissimum, [vel opportunissimum] esse, nos stare. Hanc significationis interpretationem Herodotus ipse verbis apertissimis confirmat, quum ita loquitur, ix. 48. Βουλόμενοι μόνον Περσισι μάχεσθαι, ἀρτιοι ἔοντες ποιεῖν ταῦτα. i. e. Volentes soli cum Persis pugnare, parati hæc facere. et ix. 53. ἀρτιοι ἔσαν πείθεσθαι Πανσανίη. Parati erant parere Pausaniæ. [pro quo loquendi genere συνωνύμως dicit Herodotus ix. 46. ἐτοῖμοι εἰμὲν ποιεῖν ταῦτα. i. e. Parati sumus hæc facere.]

ἀρτίπους, ὁδος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Integer pedibus. Pedibus valens ad incedendum. οὐδαμᾶ ἐτι ἐλπίζοντα ἀρτίπουν ἔσεσθαι. v. s. Nunquam amplius sperantem se pedibus valentem fore. i. e. Qui prorsus desperaverat fore ut in posterum pedibus ad incedendum validus foret. iii. 130. χωλὸς ἑὼν, καὶ οὐκ ἀρτίπους. Qui claudus erat, nec integer pedibus. vel, nec pedibus ad incedendum valens. iv. 161.

ἀρτοκόπος, ῥ. Ion. et poet. Pistrix, pistricis. i. 51.

ἀρτοκόπος, ου, δ. Ion. et poet. Pistor. τοὺς ἀρτοκόπους. ix. 82. Pistores.

ἀρτοζέτης. Nomen Persicum, quod Græce sonat, μέγας ἀρῆιος. Magnus bellator. vi. 98.

ἀρτους, ἐπὶ ψυχρὸν ἵπνον ἐπιβάλλειν. Quid sibi velit hoc ænigma, vide v. 92. §. 7. et deinceps. Vide et ἱπνός.

ἀρτοφαγεῖν. V. H. Pane vesci. ii. 77.

ἀρτύνειν, sive ἀρτύνειν, quod est πρωτότυπον. Parare, moliri, struere. τὴν ἐπιβουλὴν ἤρτυσαν. Insidias pa-

rarunt. i. 12. ἐξηρτυμένοι λιγάσι τε νηνήσι. Delectis adolescentibus instructi. i. 43. πάντα σφι ἐξήρτυτο. Omnia ipsis parata erant. i. 61.

ἀρυσῆρ, ἥρος, ὁ. Quoddam mensuræ genus, quod unum liquoris haustum continebat. ἐκάσῳ οἶνου τέσσερες ἀρυσῆρες ἐδίδοντο ἐπ' ἡμέρη ἐκάσῃ. Quotidie singulis quatuor vini Arysteres dabantur. ii. 168. Quidam vocant Haustus, alii Haustra, quod non damnandum.

ἀρχαῖος, ὁ. com. Interdum apud Herodotum sumitur pro πρότερος, prior, superior, recte. Quod enim antiquius, id etiam prius. ὑπέξιμεν τοῦ ἀρχαίου λόγου. vii. 160. Valla: Aliquantum a superiore oratione nostra decedemus. Vide ὑπέκειν.

ἀρχαιρεσίη, ης, ἡ. Ion. pro com. ἀρχαιρεσία. Proprie quidem significat ipsam magistratuum electionem atque creationem, vel magistratum eligendorum atque creandorum tempus: interdum tamen accipitur pro ipsis magistratibus jam electis et creatis. ἀγορῇ δέκα ἡμερῶν οὐκ ἴσται σφι, οὐδ' ἀρχαιρεσίῃ συνίζει. vi. 58. v. s. Forum iudiciale decem dierum non statuitur ipsis. id est, Judicia per dies decem apud ipsos non exercentur: sed est iustitium: nec ullus est magistratum consessus.

ἀρχεῖν. com. cum genitivo. Regnare. Imperare. Imperium in aliquos obtinere. τῆς Ἀσιῆς ἤρξαν. Asiæ imperium obtinuerunt. iv. 1, 4. τῶν ἡγε. Quibus imperabat. iv. 87. τῆς ἡγε Ἰνδαθύρσος. iv. 120, 128. τῶν Μιλησίων ἀρχεῖν. iv. 137. τῶν ὁ Μεγάβαλς ἡγε. v. 1, 36, 49, 104. vii. 62, 63. et sequentibus.

ἀρχεῖν ἀδικίης. Ion. pro com. ἀρχεῖν ἀδικίας. Initium injuriæ inferendæ facere. Injuria aliquem la cessere, provocare. i. 130. ἀρξάν

των ἀδικίης προτέρων τῶν Βρετριέων. vi. 119.

ἀρχεσθαι ὑπό τινι. com. Sub aliquo regi et gubernari. pro, Alicujus imperio parere. i. 91. ἀρχόμενος ὑπ' ἐκείνοισι. Illorum imperio subiectus. ibid. τοὺς ὑπ' ἐωὺ τῷ ἀρχομένου πάντας. Omnes imperio suo subjectos. i. 103. ὑπὸ Πέρσῃσι ἀρχεται. Sub Persarum imperio est [gens, quæ in eo monte habitat.] iii. 97.

ἀρχεσθαι ὑπό τινος. com. Ab aliquo regi, gubernari. Alicujus imperio parere. i. 127, 210. ὑπ' ἀνδρὸς μεγάλου ἀρχονται. A magno viro reguntur. ii. 173. ὑπὸ Σμέρδιος ἀρχονται. iii. 74. ὑπ' οὐδενὸς ἀρξομαι. iii. 83. ὑπ' ἀνδρὸς ἀρχονται. iii. 134. ὑπ' ἄλλων ἀρχεσθαι. iv. 147. v. 3. ὑπ' ἐνὸς ἀρχόμενοι. vii. 103. Ab uno gubernati. Unius imperio parentes. ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἀρχεσθαι. A barbaris regi. Barbarorum imperio parere. vii. 149, 159, 163. viii. 73.

ἀρχηγετεύειν. V. H. Principatum tenere. τῶν κάτω ἀρχηγετεύειν. Inferorum principatum tenere. ii. 123.

ἀρχῆθεν. Ion. et poet. Ab initio. Antiquitas. Olim. i. 131. ii. 138. iii. 80. quod συνανύμως dicitur fusius, ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου. iv. 117. vii. 104.

ἀρχῆθεν. Ion. et poet. pro com. ἐξ ἀρχῆς. Ab initio. Antiquitas. ἀρχῆθεν ἡ ἐχθρὴ πρὸς τὸν βάρβαρον ἀπ' ὑμῶν ἡμῶν γέγονε. viii. 22. Inimicitiarum adversus barbarum susceptarum initium nobis a vobis exstitit. i. e. Auctores nobis fuistis inimic. &c.

ἀρχήν. ἐπιρρημα. Principio. Initio. Ab initio. i. 9, 86. iv. 29, 159. v. 16, 57, 106. vii. 218, 220. Plena loquutio videtur esse κατὰ τὴν ἀρχήν. pro quo et ἐν ἀρχῇ diceretur. vii. 236. ix. 57.

ἀσᾶν. H. V. Fastidio vel molestia afficere. ἐδίξτο ἐπ' ᾧ ἂν μάλιστα τὴν ψυχὴν ἀσθῇ. Quærebat

[aliquid,] propter quod, [ob
cujus jacturam] animo maximam
molestiam conciperet. iii. 41.
vel, maxima molestia afficeretur.

ἄσημος χρυσός. (ἐπίσημος χρυσός.)
Aurum non signatum. (Aurum
signatum.) ix. 41.

ἀσθενής. com. Imbecillus. Infirmus.
Invalidus. ἐς ἀσθενὲς ἔρχεσθαι.
Ad infirmitatem ire. Ad infir-
mitatem redigi. Infirrum fieri.
τὰ τῶν ὄνειράτων ἐχόμενα, τελέως
ἐς ἀσθενὲς ἔρχεται. Quæ ex in-
sonniis pendent, prorsus infirma
evadunt. i. e. penitus evanescent,
nec ullas roboris vires habent. i.
120.

ἀσθενῶς ἔχειν, βληχεῶς, οὐκ ἰσχυ-
ρῶς. Ctes. Pers. 42. Leviter, non
graviter, non vehementer infir-
mum esse. Leviter, non graviter,
non vehementer ægrotare. ἀσθε-
νῶς ἔχειν. ἀσθενεῖν. νοσεῖν βλη-
χεῶς. ἀσθενῶς. (ἰσχυρῶς.)

ἀσινής, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro
quo com. ἀσλαβής. Illæsus. Nullo
malo affectus. Nulla clade ac-
cepta. παρεξελθόντων ἀσινέων.
Cum illæsi, nullaque clade ac-
cepta, egressi præteriissent. i.
105. ἐῷμεν ἀσινέα ἐκπλέειν. Illæ-
sum discedere sinamus. ii. 114.
121. §. 3. ἀπέπεμψε ἀσινέα. Illæ-
sam dimisit, vel amandavit. ii.
181. ἀποτέμπειν ἀσινέας. vii. 146.
ὥστε ἀσινέας ἀπικεῖσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλ-
λάδα. viii. 19. Ita ut illæsi, [i. e.
sospites] in Græciam pervenerint.
viii. 116. ix. 5.

ἀσκέειν, εἶν. com. Exercere. τὴν
ἀληθινήν ἀσκέειν. vii. 209. Veri-
tatem exercere. Rem aliquam
vere dicere. Veritatem fortiter
dicere.

ἀσκευής, ὁ καὶ ἡ. N. H. pro quo
com. ἀσκευος dicitur. Qui caret
instrumentis ad aliquam artem
exercendam necessariis. ὑπερεβά-
λετο τοὺς πρῶτους ἡγρούς, ἀσκευής
περὶ ἑὼν, καὶ ἔχων οὐδὲν τῶν ὅσα
περὶ τὴν τέχνην εἰς ἐργαλῆα.

Principes medicos superavit,
quamvis careret instrumentis, et
nullum instrumentorum eorum,
quæ ad artem exercendam sunt
necessaria, haberet. iii. 131.

Ἀσμάχ, vel (ut in margine scribi-
tur) Ἀσχάμ, nomen Æthiopi-
cum, quod ab Herodoto sic ex-
plicatur. ii. 30. δύναται δὲ τοῦτο τὸ
ἔπος κατὰ τὴν Ἑλλήνων γλῶσσαν,
οἱ ἐξ ἀριστερῆς χειρὸς παριστάμενοι
βασιλεῖ. Hoc autem verbum Græ-
corum lingua valet, qui a sinistra
manu regi astant.

ἀσπαίρειν. (ut docet Eustath.) τὸ
σπᾶσθαι, καὶ ἐπωδύνως κινεῖσθαι.
ἐκ τοῦ σπῶ γίνεται σπαίρω. καὶ
πλεονασμῷ τοῦ α, ἀσπαίρω. ἀσπαί-
ρειν λέγεται βοῦς ἀκυσίως ἐλκό-
μενος, καὶ οἱ θνήσκοντες λέγονται
ἀσπαίρειν. i. e. Ἀσπαίρειν, trahi,
et cum dolore moveri. fit autem
α σπῶ, traho, σπαίρω, et pleonas-
mo τοῦ α, ἀσπαίρω. Dicitur etiam
bos ἀσπαίρειν, qui trahitur invitus.
Dicuntur et illi, qui moriuntur,
ἀσπαίρειν. Latini Palpitare di-
cunt, quod leviter ac frequenter
moveri, sive micare, significat.
Hujusmodi levem et frequentem
motum in pecudum recens jugu-
latarum corde, si confestim id
extrahatur, quinetiam in aliis
earum partibus moribundis facile
videas ac observes. Hunc motum
Latini Palpitationem, Græci vero
παλμὸν, καὶ σκαρμῶν ἑτερονύμως
appellant, quod ab ἀσπαίρω nomen
verbale formatum, et usu recep-
tum non habeant. Sed apud He-
rodotum μεταφορικῶς, et κατ' ἀνα-
λογίαν, καὶ ὁμοιότητα quandam,
ἀσπαίρειν, accipitur pro trepidare,
metuque concuti. Quod timoris
vehementiam indicat, et sub ip-
sos oculos propemodum subjicit.
Ἀδύμαντος ὁ Ὠκύτου, Κορινθίος
στρατηγός, τῶν λοιπῶν ἡσπαίρε
μοῦνος, φάμενος ἀποπλεύσεσθαι τε
ἀπὸ τοῦ Ἀρταμισίου, καὶ οὐ παρα-
μένειν. viii. 5. Adiamantus Ocyti
filius, Corinthiorum dux, solus

ex reliquis [omnibus, præ metu palpitabat,] trepidabat, dicens se ab Artemisio discessurum, nec [ibi] permansurum. Valla tamen illud ἡσπαισε vertit reluctabatur. Sed quia supra dixit Herodot. ἐπεὶ αὐτοῖσι παρὰ δόξαν τὰ προήγμματα τῶν βαρβάρων ἀπέβαινε ἢ ὡς αὐτοὶ κατεδόκειν, καταρρώδησαντες, δρησμὸν ἐβουλεύοντο ἀπὸ τοῦ Ἀρτεμισίου, ideo nunc τὸ ἀσπαισειν sic vertendum arbitror, ut monui. Si quis tamen alteram sententiam meliorem judicat, eam libere sequatur. At neutro modo dux iste Corinthius nomini suo tunc respondit. Ἀδεύμαντος enim significat τὸν οὐ δειμαίνοντα, τὸν μὴ φοβούμενον, τὸν ἀρόδῃτον, τὸν ἀτρόμητον, id est, intrepidum, et qui nulla ratione terretur, nec trepidat. Ipse vero præ metu palpitabat, ceteris collegis ibi remanere volentibus reluctabatur, adversabatur, et de fuga quam primum capessenda cogitabat: quæ nimiam ejus timiditatem, et insignem ignaviam pulcherrimo nomini contrariam arguebant.

ἀσπασὸς, ἡ, ἰν. com. Gratus, a, um. οἷσιν ἡ τυραννὶς πρὸ ἐλευθερίας ἦν ἀσπασότερον. Quibus tyrannis ipsa gratior erat quam libertas. i. 62. ἀσπασὸν ἐποίησαντο. Gratum habuerunt. Rem sibi gratam esse duxerunt. Inde voluptatem perceperunt. v. 98.

ἀσπίς ὀκτακισχιλίη. Herodotea loquutio, pro com. ἀσπίδες ὀκτακισχιλῖαι, τουτέστιν ὀκτακισχιλίοι ἀσπιδοφόροι, quos Homerus ἀσπιδιώτας vocat. Octo millia militum scutorum. v. 30.

ἄσσα. Ion. et Atticum ἄτινα. Quæcunque. i. 197.

ἄσσο' ἔλαμεν, λιτόμεσθα, ἃ δ' οὐχ ἔλαμεν, φερόμεσθα. V. Hom. 35. Quid sibi velint hæc, apud Herodot. in sequentibus vide. Vide et φθειρίζεσθαι.

Ἀσσησίη Ἀθηναίη. i. 19. αὐτὴ ἡ ἐπικλήσις τῆς Ἀσσίας παρῆται

ἀπὸ τοῦ χώρου, ᾧ ἦν ὄνομα Ἀσσησίη. ibid.

ἄσσον. Ion. et poet. pro com. ἔγγιον, vel ἔγγύτερον. Propius. iii. 52. iv. 5.

ἄσαχρς, υος, ὁ. Ion. et poet. pro com. σαχρς. Spica. v. 92. §. 6.

ἄσῃ, ἡς, ἡ. Ion. et poet. pro com. πολίτις, ἱτιδος, ἡ. Fœmina, quæ civis est. i. 173. γυνὴ ἄσῃ. iv. 78, 146.

ἄσιβῆς, ἐος, οὔς, ὁ καὶ ἡ. Non calcatus, non tritus, desertus. ἄσιβῆα χωρία. V. Hom. 21. Loca non calcata, loca non trita, loca deserta. ἄσδς, οὔ, ὁ. Ion. et poet. pro com. πολίτης. Civis. i. 158, 165, 173. ii. 160. iii. 123. iv. 33. vii. 107, 118, 119, 156.

ἀσφαλεῖη, ἡς, ἡ. Ion. pro com. ἀσφάλεια. Vulgo salvus conductus. Gallice, *Sauf conduit. Passeport*. Latine, Fides publica, quæ alicui datur, ut libere tutoque per aliquem agrum transeat, vel etiam in eo commoretur. δηθείς τῆς ἀσφαλείης, ἔτυχε. Cum publicam fidem petiisset, eam impetravit. iii. 7.

ἀσφαλές, τό. com. Tutum. τοῦ ἀσφαλέος εἶνεκα. Securitatis causa. pro ἀσφαλείας χάριν. Gall. *Pour assurance*. i. 109.

ἀσφαλῶς. Ion. et poet. pro com. ἀσφαλῶς. βεβαίως. ἀκινδύνως. Tutto, firmiter, constanter. Οὐδὲν ἐστὶ τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀσφαλῶς ἔχον. Nihil est in rebus humanis firmum ac stabile. i. 86. ἀσφαλῶς ἰδρύσθαι. Firmiter stabilitum ac fundatum esse. ii. 169. v. 35.

ἀσχαλλεῖν. Ion. et poet. pro com. ἀδημονεῖν, et λυπεῖσθαι. Dolere. mœrere, mœstum esse, tristari. μ. ἀσχαλῶ. Hinc. aor. 2. act. ἥσχαλον, ες, ε. ὁ Δαρείος ἥσχαλε. Darius mœstus erat. Darius afflictebatur dolore. Dolebat. iii. 152. ἥσχαλε autem est 3. sing. aor. 2. act.

ἁτάρ. Ion. et poet. pro com. ἀλλά. Hinc per apocopen Lati-

num At. i. e. Sed. ii. 92, 135, 175.
iii. 29. iv. 18, 178, 188. v. 66,
92. §. 2. &c.

ἀτάσθαλος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro
com. ὁ καὶ ἡ *ἀσεβής*. Impius, im-
probus, sceleratus. iii. 80. viii.
109. ix. 116.

ἄτε. com. Ceu, utpote, quippe
qui, quippe quod. *ἄτε ἀπεσφύτων*.
Quippe quod defecissent. i. 102.
ἄτε θηρευτῆ. Ceu venatori. i. 123.
ἄτε τῶν ὁδῶν φυλασσομένων. Quip-
pe quod itinera servarentur. ibid.
ἄτε τὸν χρυσὸν ἔχων. Quippe qui
aurum haberet. i. 154. *ἄτε Μίνω*
κατεστραμμένου γῆν πολλήν. Quip-
pe quod Minos multum agri in
suam potestatem redegisset. i.
171. *ἄτε χρέονυ ἐγγινομένου συχ-*
νοῦ. Quippe quod multum tempor-
is intercederet. i. 190. *ἄτε μάζαν*.
ceu placentam, vel polentam, vel
pultem. i. 200. vii. 87, 138.

ἀτίειν, εἶν. Ion. et poet. pro quo et
ἀτάειν, ἄν. com. *βλάπτειν*. Eust.
ἀτῶ, καὶ ἀταίνω, τὸ βλάπτω. Lædo.
Nocere. Damnum dare. Damnis
afficere. *ἀτέοντες*. vii. 223. Vide
ἀποδείκνυσθαι.

ἀτελήτης, ἡς, ἡ. Ion. pro com. *ἀτέ-*
λεια. Immunitas. *ἀτελήτης στρατῆρης*,
καὶ φόρου. Militiæ, et tributi im-
munitas. iii. 67.

ἀτελής, ὁ καὶ ἡ. com. Immunis
tributi. iii. 91. *ἀτελέα χώραν νέ-*
μισθαι. Regionem tributorum im-
munem incolere. iii. 97. 160.

ἄτερος. Ἀττικῶς, καὶ Ἰωνικῶς, ἀντὶ
τοῦ ἑτερος. Alter. iv. 11.

ἄτη, ἡ. Odium. *φθόνῳ καὶ ἄτῃ χρεώ-*
μενος. Invidia et odio utens. i. e.
impulsus. Vel, Invidia nocendi-
que studio. vi. 61.

ἄτη, ἡς. Calamitas. Damnum. Ma-
lum. Detrimentum. *ἄτῃν μεγάλην*
προσπεσοῦσαν ἐνείκαι. Magnam
calamitatem, vel magnum malum,
quod nobis acciderit repente,
ferre. i. 32.

ἀτιμάζεσθαι. Ion. poet. et com.
ἀτιμάζεσθαι πρὸς Πεισιγέραιον.

Ignominia affici, ignominiose et
contumeliose tractari a Pisistra-
to. i. 61.

ἀτιμοῦν. μ. ὥσω. com. Ignominia
afficere. Infamem reddere. *ἡτι-*
μωμένοι. Ignominia notati. Infam-
es. iv. 66. *ἡτίμωτο*. vii. 231. *τῆς*
ατιμίας modus ibi describitur.

ἀτραπός, οὔ, ἡ. com. Trames, itis.
Semita. Iter angustius, in quo
non facile quis se alio convertere
potest, ex quo semel est id in-
gressus, ut ex ipso etymo patet.
Componitur enim ex *α* privante
particula, et verbo *τρέπω*, verto,
converto. vii. 175. *φυλάζοντες τὴν*
ἀτραπὸν. vii. 212. semitam serva-
turi. *ἔφρασε τὴν ἀτραπὸν*. vii. 213.
semitam indicavit. vii. 214, 215,
216, 217.

ἀτρεκέατα. Ion. et poet. pro com.
ἀληθέστατα. Verissime. Certissi-
me. iii. 4. v. 93.

ἀτρεκέως. Ion. et poet. Vere, certe,
certo. i. 57, 140, 159, 160, 172,
209. ii. 49, 54, 103, 119.

ἀτρεκέως. Ion. et poet. pro com.
ἀκριβῶς. Vere, pro exacte, accu-
rate. *τὴν τέχνην ἀτρεκέως οὐκ*
ἐπίσασθαι. Artem accurate non
tenere. iii. 130. viii. 8.

ἀτρεκής, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro
com. *ἀληθής*. Verus. iii. 98. v. 9.
ἀτρεκέστερον, certius. v. 54.

ἀτρεκή, ἡς, ἡ. Ion. et poet. pro
com. *ἀτρέκεια*, *ἀλήθεια*. Veritas.
iv. 152. vi. 1.

ἀτρέμας. Ion. et poet. Intrepide,
Sine tremore, sine motu, quiete.
ἀτρέμας εἶχον τὰς νέας. viii. 14.
Naves quietas tenebant. *Οἱ Ἕλ-*
ληνες ἀτρέμας εἶχον πρὸς τῇ Ἀρ-
τεμισίῳ. viii. 16. Græci ad Arte-
misium quieti manebant. Vel,
imotos se tenebant. *ἀτρέμας*
εἶχον τὸ στρατόπεδον. ix. 53. Copias
imotos tenebant. ix. 54.

ἀτρεμῆειν, εἶν. Ion. et poet. pro quo
et *ἀτρεμίζειν*. De quo suo loco.
vii. 8. viii. 68. Non tremere. Non
trepidare. Intrepidum esse.

ἀτρεμίζειν. H. V. [pro quo alias et ἀτρεμίζειν dicitur. vii. 8. viii. 68.] Non tremere. Intrepidum, ac immotum stare. τὴν Μήδων δρῶσα ἀρχὴν μεγάλην τε, καὶ οὐκ ἀτρεμίζουσαν. Valla sic: Animadvertens Medorum imperium ingens, ac pacatum. Sed contra dicendum, nec pacatum, nec quietum: sed q. d. perpetuis armorum motibus agitatam, ac indies ulterius progrediens. Quod ex ipsis verbis Græcis patet. Vide et sequentia. i. 185. Hoc aperte declaratur, quum dicitur, Οἱ αἰετίζοντες ἐπὶ πρότερον τὸν Κύρον οὐκ ἀτρεμίζοντα, ἀλλ' ὀρέοντες αὐτὸν παντὶ ἔθνει ὁμοίως ἐπιχειροῦντα. Quippe qui scirent vel ante Cyrum non quiescere, non manere quietum: sed animadverterent ipsum aequè omnem gentem adoriri. i. 190. vii. 18. ἀτρυτος, ου, ὁ καὶ ἡ. Indomitus. Ingens. Immensus. ἀτρυτον πόνον ἔχον. ix. 52. Immensum laborem sustinuerunt. Eustath. ἀτρυτος ἐν πόνοις λέγεται, ὃν οὐ τέλουσιν οἱ πόνοι, παρὰ τὸ πρῶτον, πρῶτον. ἐκ τοῦ πρῶ, ὃ ἐκ τοῦ τορῶ κατὰ συγκοπήν, ἢ ἐκ τοῦ τέλω, τὸ δαμάζω.

ἀττέλεος, ου, ὁ. Quoddam locustæ genus, ut tradit Suidas. ἀττέλεος (inquit ille) ἀπὸ τῆς. Quod a Plinio confirmatur libro xxix. cap. 4. Adversantur (ait) et locustarum minimæ sine pennis, quas Attelabos vocant. Hinc fortasse dicta insula Attelebussa, a locustarum hujusmodi copia. Qua de re Plin. lib. v. cap. 31. Τοὺς δὲ ἀττέλεους ἐπεὰν θηρεύσωσι, ἀθήναντες πρὸς τὸν ἥλιον, καταλέουσι. iv. 172. Valla: Ex quibus [palms] ubi palmulas præmaturas decerpserunt, ad solem siccantes maturafaciunt. Sed locus ita potius vertendus, Postquam autem attelabos coeperunt, ad solem exsiccatos molunt. D. Hieronymus (ut in vulgatis Lex. traditur) Attelebum ait esse parvam locus-

tam, inter locustam et brucum, quæ modicis pennis reptans potius quam volans, semperque subiliens, ob eam causam ubicunque orta fuerit, usque ad pulverem cuncta consumit, quia donec crescant pennæ, abire non potest. Dicitur et ἀττέλεος, ut in vulgat. Lexicis scribitur, quam scriptionem Plinius videtur secutus. καταλέουσι vero, compositum est ἐκ τῆς προθέσεως κατὰ, et verbo ἀλέω, ὦ. τὸ ἀλῆθω, molo. De quo suo loco.

ἀτυχεῖν. com. Non assequi. Non impetrare quod volumus. Repulsam accipere, pati, ferre. Ἀτυχεῖν τὸν χεῖροντα, οὐ σφι δυνατόν ἐστι. ix. 111. Nefas ipsis est, orantem pati repulsam. Vel, Apud ipsos nefas esse censetur, si quis, qui [aliquid a Rege] petit, [ab eo] repulsam accipiat.

αὐαίνειν. et compos. com. Siccare, Arefacere. Δένδρεα πάντα ἐξ-αυάνθη. Omnes arbores arefactæ sunt. iv. 151. O. arb. exaruerunt. ἀθήναντες πρὸς τὸν ἥλιον. Cum ad solem exsiccassent. iv. 172. ἐξ-ῆννε. exsiccavit. iv. 173.

αὐδάσθαι. Ion. et poet. pro com. μυθήσασθαι. λαλῆσαι. Locutum esse. ii. 55. 57. τὸ παιδίον ἠδᾶξατο. puella locuta est. v. 51.

αὐθιγενής, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro com. ἐπιχώριος. Indigena. In aliquo loco natus. ii. 149. αὐθιγενῆς ποταμοί. iv. 48. τῇ αὐθιγενεί θεῶ. Deæ indigenæ. iv. 180.

αὐλιζεσθαι. com. In statione manere, pernoscere, habitare. ἐν αὐτῇ αὐλιζεται θηρία πτερωτά. In ipsa habitant alatae feræ. iii. 110. τὴν ἡμέρην ἐκείνην αὐτοῦ μείναντάς τε, καὶ αὐλισθέντας. viii. 9. Illo die illic remanentes, et stationem habentes, vel castris positos.

αὐλιζεσθαι. com. Immorari. Stationem in aliquo loco habere. Commorari. ix. 37.

αὐλιζεσθαι brutis tributum. Stabu-

lare. In stabulo manere. *ἐν ἀντρῷ αὐλίζονται.* ix. 93. In antro stabulant, vel stabulantur. Nam utrumque dicitur pro eodem. Virgil. *τῶν γεωργικῶν* lib. iii. 224. Nec mos bellantes una stabulare. Idem *Æn.* vi. 286. Centauri in foribus stabulant. Ovid. *Metamorph.* lib. xiii. 821. Hoc pecus omne meum est, multæ quoque vallibus errant, Multas sylva tegit, multæ stabulantur in antris. *αὔρα.* Aura. ὁ Νεῖλος μόνος πάντων ποταμῶν αὔρας ἀποπνεύσας οὐ παρέχεται. Nilus solus omnium fluviorum nullas ex se spirantes, sive manantes auras emittit. ii. 19. αὔρη ἀπὸ ψυχροῦ τινος φιλεῖ πνέειν. Aura ab aliquo frigido loco spirare solet. ii. 27.

αὐταρκές. τό. Quod omnibus suis numeris est absolutum. Cui nihil deest. Quod suis opibus est contentum, nec alienis indiget. (τὸ ἄλλου ἐνδείξ.) Quod alterius ope indiget. i. 32.)

αὐτέων. Ion. genit. plur. pro com. αὐτῶν. Ipsorum, ipsarum, ipsorum. i. 9, 32, bis. 54, 78, 89, 107, 114. et alibi passim.

αὐξάνειν. Ion. et com. Augeri. Τὰ τῶν Περσέων πρήγματα αὐξανόμενα. Persarum res, quæ augebantur, quæ crescebant, quæ capiebant incrementum. i. 46. καταβαλεῖν αὐτῶν αὐξανομένην τὴν δύναμιν. Ipsorum potentiam crescentem demoliri, evertere. ibid. αὐξήται ἐς πλεῖθος. crevit in magnum numerum. i. 58. μεγάλως αὐξήθηαι. Valde crevisse. ibid.

αὐξήσεις χρονικά ὑπὸ τῶν Ἰώνων, ὡς καὶ παρὰ τοῖς ποιηταῖς, πολλάκις ἀμελοῦνται. Augmenta temporalia ab Ionibus sæpe, ut et apud poetas fit, negliguntur. *ἄρθη.* pro *ἤρθη.* i. 19. *ἄφατο,* pro *ἤψατο.* ibid. *ἀμείβετο,* pro *ἡμείβετο.* i. 35, bis. *ἀμείφατο,* pro *ἡμείψατο.* i. 37. *ὄχετο,* pro *ὠχείτο.* i. 31. *ἀμείφατο.* i. 43. *ἐξεργάσαο.* Ionic. pro *ἐξεργάσω.* i. 45. *οἰκημένος,* pro

ὠκημένος. i. 27, bis. 28. *οἶχοντο,* pro *ὠχοντο.* i. 48. *οἶκεε,* pro *ᾠκει.* i. 56. *οἶκεεν.* ibid. *οἶκεον.* i. 57. *αὔχεται,* pro *ηὔχεται.* i. 58. *καταλλάσσετο,* pro *κατηλλάσσετο.* i. 61. *απαλλάσσετο,* pro *απηλλάσσετο.* ibid. *ἐργάζιντο,* pro *εἰργάζοντο.* i. 66. *δέθλεον,* pro *ἡέθλεον.* i. 67. *ἐνοικίσθη,* pro *ἐνωκίσθη.* i. 68. *οἶχτο,* pro *ὠχτο.* ibid. *παράνεσε,* pro *παρήνεσε.* i. 80, bis. *ὀρμέαλο,* pro *ὠρμηγλο.* i. 83. *ἀμμένης,* pro *ἡμμένης.* i. 86. *ἐξεργάσαντο,* pro *ἐξεργάσαντο.* i. 93. *συνόικεε,* pro *συνᾠκει.* i. 110, bis. *ἀποικτίζετο,* pro *ἀπωκτίζετο.* i. 114. *κατέργασο,* pro *κατείργασο.* i. 123. *κατεργασμένου,* pro *κατείργασμένου.* ibid. *συνάλισε,* pro *συνήλισε,* α. *συναλίζω.* *Congrego.* i. 125. *ἐλευθεροῦντο,* pro *ἡλευθεροῦντο.* i. 127. *αὐτομόλεον,* pro *ὑτομόλεον.* ibid. *ἔθελοκάκεον,* pro *ἡθελοκάκεον.* ibid. *ἀναμμένος,* pro *διημμένος.* vii. 69. Vide *ἔσσω*, ubi sæpius reperies *ἔσσωθησαν,* pro *ἡσσωθησαν.*

αὐξήσεις συλλαβικά ὑπὸ τῶν Ἰώνων, ὡς καὶ ὑπὸ τῶν ποιητῶν, πολλάκις ἀμελοῦνται. Augmenta syllabica ab Ionib. sæpe, ut et a poetis, negliguntur. *διαφθείρεσκε,* pro *διεφθείρεσκε.* i. 36. *ποιεεσκον,* pro *ἐποιεεσκον.* ibid. *ἀποεεζήκει,* pro *ἀπεεεζήκει.* i. 86. *δεδουλυντο,* pro *ἐδεδουλυντο.* i. 94. *ἐκπέμπεσκε,* pro *ἐξεπέμπεσκε.* i. 100. *βεερώκει,* pro *ἐεεερώκει.* i. 119. *μεχωρήκει,* pro *ἐμεχωρήκει.* i. 122.

αὐτήκοος, ω, ὁ καὶ ἡ. com. Qui suis auribus aliquid audivit. *παρὰ τῶν Περσῶν αὐτήκοον καταγράψα.* Ctesias Pers. 1. [Hoc] ex Persis audisse suis auribus.

αὐτῖς. Ion. pro com. *αὐτῖς,* iterum, rursus. i. 54, 56, 60, 67.

αὐτόθι. com. Illic. iv. 29.

αὐτοῖσι σφίσι. Ion. pro σφίσιν αὐτοῖς, vel ἑαυτοῖς, quæ communia, sibi ipsis. iii. 76.

αὐτοκελής, καὶ τὸ αὐτοκελές. N. H. et poet. pro com. *αὐτοκέλευτος,* ὁ καὶ ἡ. Qui proprio hortatu, qui

sua sponte, non ab alio jussus aliquid facit. ἐπὶ τὴν Λυκίδεω οἰκίην ἦσαν αὐτοκελεύες. ix. 5. In Lycidæ domum iverunt ultro, vel sua sponte, ab aliis non jussæ hoc facere.

αὐτομολεῖν. com. Transfugere. αὐτομόλει·ν παρὰ τοὺς Πέρσας. Ad Persas transfugerunt. i. 127. αὐτομολήσῃε ἐς αὐτοὺς, ad ipsos transfugeret. iii. 154. αὐτομολήτω ἐς τὸ τεῖχος. In urbem transfugiam. iii. 155, 156. ἐς Ἀθήνας ἡτομόλῃσε ἐκ Περσέων. Athenas ex Persis transfugit. iii. 160. αὐτομολήσῃεν. viii. 8, 11, 82, bis. 87. αὐτόμολος, ὁ. com. Transfuga. iii. 156. vi. 38, 79, 80, vii. 219. viii. 26. γυνὴ αὐτόμολος. ix. 76. Fœmina transfuga.

αὐτόπτης, ου, ὁ. com. Qui suis propriis oculis aliquid vidit, vel videt, οὐδενὸς αὐτόπτεω γενομένου δύναμαι ἀκοῦσαι τοῦτο. Hoc audire non possum ex ullo, qui ipsemet rem suis oculis viderit. iii. 115. iv. 16. viii. 79, 80,

αὐτοῦ. Ion. poet. et com. pro αὐτόθι. Illic. (τῇ περ, ᾗ περ, ὅθι. ubi.) i. 30, 94.

αὐτοχειρῇ. Ion. pro com. αὐτοχειρία. Manu propria. iii. 13, 66, 74. αὐτοχειρὴ κτείνειν τινά. Aliquem manu propria interficere. i. 140. αὐτοχειρὴ ποιῆσαι. Manu propria facere. iii. 154.

αὐτόχθονα ἔθνεα. Gentes indigenæ, quæ in aliqua regione sunt natæ. viii. 73, bis. (ἔθνεα ἐπὶ γλῶδα. Gentes advenæ, quæ aliunde aliquo habitandi causa venerunt. ibid.)

αὐχέειν, εἰν. Ion. et poet. Gloriarī. ii. 160. αὐχεῖτε. Gloriamini. vii. 103.

ἀφάνισις, ἡ. N. H. Abolitio. Ex hominum conspectu sublatio, quæ facit ut aliquid, quod ante nobis apparebat, non amplius appareat. iv. 15.

ἀφάω, ὦ. fut. ἀφάσω. Ion. et poet. Tango, tracto, contrecto. παρὰ τὴν ἀφῆν i. e. a tactu deductum,

quod παρὰ τὸ ἀπῶ, τὸ ψηλαφῶ. ἀφασον αὐτοῦ τὰ ὦτα. Ejus aures palpa. Quod Galli dicerent, *Tâte ses oreilles*. iii. 69. ἀφάσουσαι, tangens, palpans. participium fut. ibid. ἤφασε τὰ ὦτα, aures palpavit. ibid.

ἀφειδέως. Ion. et poet. pro com. ἀφειδῶς. Non parce, liberaliter, i. 163. abunde, sine misericordia. i. 207, bis. ἀφειδέως ἐφόνευον, φειδόμενοι οὔτε ὑποζυγίου οὐδενός, οὔτε ἀνθρώπου. ix. 39. [Omnes] sine misericordia trucidabant, nec jumentis, nec hominibus parcentes. ἀφείθη. Ctes. Pers. 3. Dimissus est. ἀφείθησαν. ibid. Dimissi sunt.

ἀφέται, ὦν, αἶ. Locus ita vocatus. ἐνθεῦτεν γὰρ ἔμενον ὑδρευσάμενοι, ἐς τὸ πέλαγος ἀφίσειν. ἐκ τούτου δὲ τῷ χιρῶ ὄνομα γέγονε ἀφέται. vii. 193, 196. Valla: Illinc enim aquati in pelagus erant abituri. [Sed pro ἔμενον legendum ἔμελλον. Plena autem locutio est, ἀφίσειν τὸ σκάφος, εἴτε τὴν Ἀργὴν ναῦν. i. e. Erant in pelagus dimissuri, vel immissuri navem Argo.] Propter hoc autem huic loco nomen inditum est ἀφέται, q. d. dimissæ. Sunt qui τὸ ἀφίεναι vertant, in altum vela dare, quod bonum habet sensum: sed ipsam Herod. mentem non satis explicat, nec τὴν ἐτυμολογίαν τῶν ἀφετῶν. Stephanus, ἀφεταί (quod ὀξύτονεῖται apud ipsum) πόλις τῆς Μαγνησίας, Ἑλλάνικος, ὅτι ἐνθεῦθεν δευτέραν ἀφῆσιν ὁ Ἀργὼ ἐποίησατο. ἡ δὲ οἱ Ἀργοναῦται τὸν Ἡρακλέα κατέλιπον. Hanc sententiam et Schol. Græcus confirmat τῶν Ἀργοναυτ. lib. i. 1290. ed. Brunck. Ἡσιόδος (inquit) ἐν τῷ Κῆρυκος γάμῳ ἐκδάντα φησὶν αὐτὸν ἐφ' ὕδατος ζήτησιν, τῆς Μαγνησίας παρὰ τὰς ἀπὸ τῆς ἀφρέσεως αὐτοῦ ἀφέτας καλουμένας, ἀπολειφθεῖναι. Alias etiam hac de re sententias aliorum illic vide. Th. Idyll. 13. scribit Herculem a sociis desertum, dum quæreretur Hylam amasium, quem aquatum

miserat, et a Nymphis abreptum amiserat. Vide et Apollon. lib. i. τῶν Ἀργ. 1207. et seq. schol. 1290. τῶν ἀφετῶν mentio sæpius fit. viii. 4—14.

ἄφῃ, ἤς, ἡ. com. Accensio, incensio. παρὰ τὸ ἄπτειν. Accendere, incendere. περὶ λύχνων ἀράς. vii. 215. Circa lucernarum accension-ones, i. e. sub serotinum crepusculum, quo tempore propter noctis adventantis tenebras lucernæ solent accendi.

ἀφίξις, ἡ. com. Adventus. ἦσθησαν τῇ ἀφίξει τῶν Λυδῶν. Lydorum adventu lætati sunt. i. 69. pro eodem dicitur Ἰωνικῶς ἀπιξις. ii. 116. iii. 69, 145. τῆς ἐνθαῦτα ἀπιξί-ος. v. 49. ἀπιξιν. v. 92. §. 6. τὴν ἀπιξιν ποιεῦμενος, iter faciens. vii. 58. viii. 41. ἀπιξιν προφέρων. viii. 125. τὴν ἀπιξιν τὴν ἐς Θήβας. ix. 17, 77. τῆς ἀφίξις. V. Hom. 23.

ἄφλασον, ου, τό. Ion. et poet. Summa navis pars. vi. 114. Suidas, τὸ ἄκρον τῆς περιμήνης, ἡ τὸ ἀκρο-σολιον τῆς νηὸς, κατ' ἀντίφρασιν. εὐόλαστα γάρ. κατὰ μετάθεσιν τοῦ θ εἰς φ. Consule et Eustath.

ἄφοδος, vide ἄπυδος.

ἀφόρητος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Intolerabilis. Non ferendus. iv. 28.

ἄφρατος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro com. κρυπτός occultus. ἐς τὸ ἀφρα-στότατον. sub χωρεῖν. In occultis- simo loco. v. 92. §. 4.

ἀφύκτως. V. H. quod in vulg. Lexi- cis sine ullius auctoritate scrip- tum exstat. com. ἀφεύκτως. Ci- tra spem effugii. Sine fugæ spe. Inevitabili ratione. ix. 116.

ἀφ' ὧν ἐδύνατο. V. Hom. 3. κατὰ δύναμιν. κατὰ τὴν τῶν ὑπαρχόντων δύναμιν. Pro facultatum viribus. Pro viribus.

ἀχάριτος, ὁ καὶ ἡ. com. Ingratus. i. 90.

ἀχθεσθαι. com. μ. ἀχθέσσομαι, et ἀχθῆσομαι. π. ἡχθεσμαι. ἀορ. ἡχθέσ-θην. Gravari, dolere. Rem ali- quam iniquo animo ferre. vii. 134. viii. 99.

ἀχθεσθαι περὶ τινος πρήγματος. He- rod. locutio, pro com. ἐπὶ τινι δυσφορεῖν. Aliquid graviter vel moleste ferre, περὶ τῶν νηῶν ἀχ-θόμενοι. viii. 99. De navibus so- liciti. Classis jacturam moleste ferentes, vel graviter ferentes.

ἄχθος, τό. Ion. et poet. pro com. φόρτος, et βάρος. Onus. ἀπελὼν τὰ ἄχθεα. Detractis oneribus. i. 80. ἄχθεα φέρειν. Onera ferre. iii. 102.

ἀχθοφόρος, ου, ὁ. com. Qui sarcinas fert, qui onera fert. Epithetum est jumentorum, et hominum mercenariorum. vii. 187.

Ἀχιλλήϊος δρόμος. iv. 76. Vide Dionys. de situ orbis, v. 314, 558. et Eurip. Iphig. in Tauris, v. 437, 438.

ἄχρησον λόγον λέγειν. ix. 111. Verba inutilia dicere. Verba pro- ferre, quorum nullus est usus. Inania, vana verba proferre.

ἀχρηστος, ου, ὁ καὶ ἡ. com. (χρηστός, utilis.) Inutilis. θεοὺς δύο ἀχρηστούς οὐκ ἐκλείπειν σφέων τὴν νῆσον, ἀλλ' αἰεὶ φιλοχωρεῖν, πενιὴν τε, καὶ ἀμηχανίην. viii. 111. Vall. Andriorumque insulam totidem propitia numina nunquam derelin- quere: sed semper incolere, ino- piam, et impossibilitatem. Ste- phanus longe melius, Duas inu- tiles Deas nunquam insulam ipso- rum relinquere: sed in ea gratum domicilium semper habere, Pau- pertatem videlicet, et Impossibi- litatem. His duobus numinibus opponit Herod. θεοὺς χρηστούς, viii. 111. quos δύο θεοὺς μεγάλους appellat. ibid. τὴν Πειθῶν, καὶ τὴν Ἀναγκαίην. Vide Πειθῶ.

ἀχρηῖος. Ion. et poet. pro com. ἀχρεῖος. Inutilis. σύν τῷ ἀχρηίῳ τοῦ στρατοῦ. Cum inutili exercitus parte. i. 191, 211. iii. 81.

ἀχρήματος, ὁ καὶ ἡ. com. Qui est sine pecuniis. Qui nullas habet pecunias. Pauper. i. 89.

ἀψαυτος, ου, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Intactus. Illibatus. μελιτόεσσα α-

ψαυτος. viii. 41. Placenta melle condita intacta, vel illibata.
 ἀψευδῆως. Ion. et poet. pro com.
 ἀψευδῶς, ἤγουν ἀληθῶς. Non falso, vere, revera. ix. 58. Sed nec ἀψευδῆως, nec ἀψευδῶς in vulgatis Lexicis Græco-latinis exstat.
 ἀψευδης, ὁ καὶ ἡ. Verax, veridicus.
 μαντήιον ἀψευδῆς, oraculum veridicum. i. 49. Oraculum verax.

B.

B pro Φ, apud Macedones interdum usurpatur, Βρίγες, pro Φρύγες. vii. 73.
 βάδην. com. Pedetentim. Lento gradu. ix. 57.
 βαθέη. Ion. pro com. βαθεία. Profunda. i. 75. Dicitur et βαθέα. τάφρος βαθέα. Fossa profunda. i. 178. ἐν λίμνῃ βαθέῃ. In palude profunda. iii. 110.
 βαθυκλήρος, ου, ὁ. Nomen Homericum, q. d. Qui profundas hereditates habet. Qui latos amplosque fundos habet. Opulentus. Prædices. V. Hom. 35. τοίων γὰρ πατέρων ἐξ αἵματος ἐκγεγάατε, οὔτε βαθυκλήρων, οὔτ' ἀσπετα μῆλα νέμονται. Talium enim parentum ex sanguine nati estis, nec amplos fundos habentium, nec innumeras oves pascentium.
 βαίνειν. Ion. et poet. transitive pro βιδάζειν, et ἀναβιδάζειν, imponere. Gall. Faire monter. Mettre sur quelque chose. ἀνδρας ἐπ' αὐτὰς [τὰς καμήλους] ἔβησεν. In ipsas camelos imposuit viros. Viros jussit ascendere camelos. i. 80.
 βαίνειν, et ἀναβαίνειν, dictum de brutorum congressu, quem ascendendo faciunt, et ἀναβαίνειν dicuntur mares τὰς θηλείας. Fæminæ vero ἀναβαίνεισθαι, et βαίνεισθαι. i. 192.
 βαίτη, ης, ἡ. com. Vestis genus ex pellibus consutis factum. Bæta, Pastoralis, et pellicea vestis. iv. 64.

βαλανάγη, ης, ἡ. Ion. et poet. pro com. βαλανάγρα, ας, et κλεις, κλειδός, clavis. τὰς πυλῶν βαλανάγρας οἱ Βαβυλώνιοι ἐμοὶ ἐπιτρέψονται. Babylonii portarum claves mihi committent. iii. 155.
 βαλανήραγος, ὁ. com. Qui glandes edit. Qui glandibus vescitur. i. 66.
 βάλλεσθαι. Ion. pro com. βουλευέσθαι, consultare. οἱ ἄγγελοι ἐπὶ σφῶν αὐτέων βαλλόμενοι. v. 73. Legati inter se collocuti. Vel, Consultatione inter se habita. ἴσθι αὐτὸν ἐπ' ἐωυτοῦ βαλλόμενον [ταῦτα] πεπρηχέναι. v. 106. Scias ipsum per se, solum, habita consultatione, i. e. non alieno, sed suo consilio usum, sua sponte, hæc fecisse. καὶ ἐπὶ σφῶν αὐτέων βαλλόμενοι. viii. 109. Etiam inter se ipsos consultantes.
 βάλλεσθαι τι ἐς θυμόν. Herodotea locutio. Aliquid animo mandare. viii. 68. ὦ βασιλεῦ, τὸδε ἐς θυμόν βαλεῦ. O rex, hoc animo manda. Homerus Iliad. O. v. 566. dicit ἐν θυμῷ βάλλεσθαι. ἐν θυμῷ δὲ βάλλοντο ἔπος, φράξαντο δὲ νῆας. Idem ἐνὶ φρεσὶ βάλλεσθαι. Iliad Δ. v. 39. ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι.
 βαλλέσκειτο. Ion. et poet. pro com. ἐβάλλετο, hocque pro ἔβαλλε, jaciebat. ix. 74.
 βαρέα. Ion. pro com. βαρεῖα. vi. 119.
 βάρις, ἡ. Herod. vocabulum. Navis, navigium. ii. 41. αἱ βάρις, Naves. ibid. ἐν ἑκάσῃ βάρῃ. ii. 60. τὴν βάρην. ibid. βάρις, quid proprie dicatur. ii. 96. ἐν βάρισι. ii. 179.
 βαρβαρόφωνος, ὁ καὶ ἡ. com. Barbarus lingua utens. Barbarus. φράζεο, βαρβαρόφωνον ὅταν ζυγὸν εἰς ἄλλα βάλλῃ. viii. 20.
 βαρβαρόφωνος ἰυγῇ. Barbarus clamor. ix. 43.
 βαρυσύμφορος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro com. δυσυχῆς. Infelix, miser. Qui graves calamitates fert.

ἀνθρώπων βαρυσυμφορώτατος. Om-
nium hominum miserrimus. i. 45.
βασανίζειν. com. Torquere. Tor-
mentis adhibitis interrogare.
Quæstionem habere. Gall. *Tor-
turer*. *Bailler la torture*. *βασανισ-
θέντες* ὑπὸ τῶν στρατηγῶν. vii.
146. Valla: A ducibus torti.
βασίλειος. Ion. et com. pro altero
Ion. *βασιλῆας*. accus. plur. ii.
169.
βασίλειος. Ion. nom. plur. pro Atti-
co *βασιλεῖς*, vel *βασιλῆς*. i. 13.
communiter etiam *βασίλειος*.
βασιλεῖ. com. et Ion. ut et *βασι-
ληῖ*. vii. 139.
βασίλεια. Ion. et com. ἡ καὶ *βασί-
λισσα*. Regina. i. 11, 185, 187.
βασιλέος. gen. sing. Ion. et com.
pro *βασιλέως* Attico, et altero
Ionico *βασιληῶς*. ii. 142. vii. 138,
145, 146.
βασιλέως. Ion. et Attice pro Ion.
altero *βασιληῶς*. i. 192.
βασιληᾶ. Ion. accus. singul. 3. con-
tract. pro com. *βασιλεᾶ*. i. 14, 94.
βασιληῖα, *ων*, *τά*. Ion. et poet. pro
com. *τὰ βασίλεια*. Regia. Regium
palatium. i. 30, 178.
βασιληῖη, *ῆ*. Ion. pro com. *βασι-
λεῖα*. Regnum, dissoluta diph-
thongo ei in *ei*, et producto *e*,
quod in *η* versum. i. 11, 12, 13.
iv. 5, 7.
βασιληῖος. Ion. pro com. *βασίλειος*.
i. 14, 178.
βάττος, *ου*, *ὁ*. Rex ab Afris ita vo-
catur. *Λίβυες τὸν βασιλέα Βάτ-
τον καλέουσι*. iv. 155. *Βάττε*, i. e.
ὦ βασιλεῦ. ibid.
βεβάναι, vide *συμβεβάναι*.
βεβουλευμένα. Ion. et Attice, pro
com. *βεβουλευμένον*, οὔτε ἡμῖν κα-
κῶς *βεβουλευμένα* εἶσαι. Nec male
a nobis consultatum fuerit. Nec
malum consilium a nobis initum,
captumque fuerit. Nec male no-
bis consultum fuerit. i. 112. Non
male nobis consuluerimus.
βεβωμένος. Ion. et Dor. pro com.
βεβωημένος, *Celebris*, *clarus*. iii. 39.

βέκυες, ὁ ἄρτος, κατὰ Θρύγας. Phry-
ges panem vocant *Bec*, et *Bec-
cum*. ii. 2.
βέλος, *εὖς*, *ου*, *τό*. com. Fulmen.
ἐς ταύτην ὁ θεὸς ἐνέσκηψε βέλος,
καὶ κατεκάη πᾶσα. In hanc Deus
fulmen immisit, et tota combusta
est. iv. 79.
βιάσθαι. Cogī, vim pati, per vim
ferri, violenter agitari. *τὸ λήϊον
ἀνέμῳ βιάμενον*. Seges a vento per
vim vel violenter agitata. i. 19.
βιάσθαι. Cogere, vim afferre. iv.
139. per vim aliquid facere. *μη-
δαμῶς βιω πρήγματος τοιοῦδε δέ-
μενος*. ix. 111. Ne rem hujus-
modi per vim petas. Vel, Ne rem
hujusmodi petens utere vi. Ne per
vim extorquere coneris, quod a
me petis.
βιβλίον, *ου*, *τό*. Apud Herodotum
sæpe non pro libro: sed pro ta-
bellis literisque sumitur. i. 125.
quod alibi *γράμματα* vocat, et
ἐπιστολήν. *βιβλία γραφάμενος πολ-
λά, καὶ περὶ πολλῶν ἔχοντα πρηγ-
μάτων, σφρηγίδα σφί επέβαλε τὴν
Δαρείου*. Cum multas literas, et
multis de rebus agentes scripsis-
set, Darii sigillum imposuit. iii.
128. *τῶν βιβλίων ἐν ἑκάσῳ ἐδί-
δου τῷ γραμματιστῇ ἐπιλέγεσθαι*.
Singulas literas, singulas episto-
las, scribæ legendas tradidit. ibid.
sæpius. *τὸ βιβλίον ἐπιλεξάμενος*. Li-
teris lectis. v. 14. vi. 4. *τὸ βιβλίον*.
viii. 128. *ἐπιλεξαμένοισι τὸ βιβλίον*.
ibid.
βίβλος, *ῆ*. Liber. *τὰς βίβλους διφθέ-
ρας καλέουσι ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ Ἰω-
νες, ὅτι κατὰ ἐν σπᾶνει βίβλων ἐ-
χρέωντο διφθέρησι αἰγιησί τε, καὶ
οἰησί*. Iones antiquam consuetu-
dinem servantes, Biblos appellant
pelles, quod quondam Biblorum,
[id est, Ægyptiæ papyri] penuria
laborantes, caprinis ovillisque
pellibus sint usi. v. 58.
βίκος, *ὁ*. Dolium. *βίκους οἶνον πλέ-
ους*. Dolia vini plena. i. 194.
βίος, *ὁ*. Victus, fortunæ, facultates,

βίος αὐτοῖς ἀρκεῖν ὑπὴν. Victus sufficiens, i. e. qui satis esset, ipsis aderat. Ipsi victus suppedabat, sive suppetebat. Facultates ad vitam degendam ipsis suppetebant. i. 31. βραχεία τοῦ βίου ἔχων. V. Hom. 1. Exiguas fortunas habens. κάρτα εὖ ἔχων τοῦ βίου. V. Hom. 2. De re familiari valde bene constitutus. Vel, Vitæ facultatibus valde amplis instructus. τοῦ βίου ἀρκεόντως εἶχε. V. Hom. 7. Vitæ facultates satis amplas habebat. Vel, Satis facultatum ad vitam sustentandam habebat. ἀπορος εὖν βίου. V. Hom. 9. Victus inops. ἀπὸ τῆς ποιήσεως τοῦ βίου τὴν μηχανὴν ἔχων. V. Hom. 10. Ex poesi victus subsidium habens, victum sibi parans. βιοτεύειν. Ion. et poet. pro com. βιοῦν, vivere. V. Hom. 15. Vel victum habere. Ctesias, Ind. 20. 24. βιοτή, ἡς, ἡ. Ion. et poet. pro com. βίος, vita. vii. 47. V. Hom. 1. victus. V. Hom. 16. ἀπὸ τῆς ποιήσεως τὴν βιοτὴν ἔχων. Ex poesi victum habens, victitans. βιοῦσθαι. Ion. et poet. pro com. βιοῦν καὶ ζῆν, vivere. ὅθεν βιοῦται, unde vivit, unde victum sibi parat. ii. 177. βιώσιμον. λέγων ὅτι οὐκ εἶναι οἱ βιώσιμον. Dicens sibi non esse vivendum. i. 45. οὐκ ἂν ἦν βιώσιμα ἀνθρώποισι. Ab hominibus vita traduci non posset. Homines vivere non possent. iii. 109. Homines nullam vivendi facultatem haberent. βλάβος, τό. Ion. et poet. pro com. βλάβη, ἡς. μήτι τοι ἐξ αὐτῆς γένηται βλάβος. Ne quod damnum ab ea tibi contingat. Ne quid damni ab ea accipias. i. 9. βλαστός, οὗ, ὁ. com. Germen, ramus, virgultum, surculus. vi. 37. viii. 55. Vide ἀναδραμεῖν, et πίντος τρόπον ἐκτρίβειν. βλήμα, τος, τό. Jactus, ictus, vulnus, plaga. iii. 35.

βληχρῶς, ἀσθενῶς. Leviter (ισχυρῶς.) Graviter, vehementer. ἀσθενῶς εἶχεν, εἰ καὶ βληχρῶς, καὶ οὐκ ισχυρῶς. Ctesias Pers. 41. Infirma erat, ægrotabat, quanquam leviter, non autem graviter.

βόες, οἱ. Boves. i. 31.

βοηθεῖν, com. Opem ferre. Eruptionem facere ex aliquo loco. Cum copiis aliquo ire. βοηθεῖουσιν ἐπ' αὐτόν. Ex [urbe] eruptionem faciunt in ipsum. Adversus ipsum cum armata militum manu propere feruntur. i. 62. ἡ ἄλλη στρατιὴ ἐπεβοήθει. Reliquus exercitus ad opem [ipsis] ferendam accurrebat. iii. 146. ἐβοήθειον αὐτῇ. vi. 23. vii. 157, 158, 159.

βοηθεῖν ἐς τινα τόπον. Herodotea locutio. ἀντὶ βοηθείας χάριν ἐς τινα τόπον χωρεῖν. viii. 72. In aliquem locum ad opem ei ferendam, ejusque tutandi gratia ire.

βόλις, ὁ. Ion. et poet. Funda, verriculum, rete piscatorium. ὁ βόλος ἔρριπται, verriculum jactum est. i. 62.

βορὴ, ἡς, ἡ. Ion. pro com. βορά. Cibus, esca, ferculum, epulæ. ἅλις ἔχειν βορῆς. Cibi satis habere. Cibo satis depastum esse. i. 119. βόσκω. Ion. poet. et com. Hinc Latinum pasco. i. 44. τὰ ἡλίου πρόβατα βόσκειται παρὰ ποταμόν. ix. 93. Solis oves ad fluvium pascentur.

βουλεῖον, ου, τό. N. H. quod in vulgaris Lexicis non exstat, pro com. τὸ βουλευτήριον, ου. Curia, locus publicus, in quo de Republ. consultatur. V. Hom. 12.

βουλεύειν. com. Consultare, deliberare, νεώτερα βουλεύειν περὶ σέο, aliquid novi moliri in aliquem. i. 210. ἐβούλευσε πρῶτος τὸ πρήγμα. Hac de re primus consultavit. iii. 84.

βουλεύειν ὄλεθρον τινί. ix. 110. Perniciem alicui moliri.

βουλεύεσθαι. com. Statuere, decernere. βεβούλευμαι ζεύξαι γέφυ-

ραν. Pontem jungere decrevi. iii. 134. κατὰ τὰ βεβουλευμένα. Secundum decreta, prout decretum fuerat. iv. 125. ἐποίησαν τὰ βεβουλευμένα. Faciebant quæ decreta fuerant. iv. 128.

βουλευθεὶς, εἶσα, ἐν. com. Consultatus, a, um. De quo consultatum est. Quod habita consultatione gestum est. τῷ εὖ βουλευθέντι πραγμάτων τελευτῇ ὡς τοσπύαν χρηστῇ ἐθέλει ἐπιγίνεσθαι. vii. 157. Rem bene consultatam, bonoque consilio gestam bonus exitus plerumque solet excipere, vel sequi.

βουλευόμενος. Ion. et poet. pro com. βουλόμενος, tanquam a βουλόμενος, per contract. et versa ου in ευ, volens. ii. 87.

βουλήν νυκτὶ δίδοναι. Herodotea locutio, pro com. νύκτωρ βουλευέσθαι. Noctu consultare. vii. 12.

βουπόρος. Epithetum veruum. βουπόρους ὀφέλους. Magna verua. ii. 135. Vall. vertit verua ad torrendos boves: at si vocis ἐνυμν species, vertendum potius, ad boves transigendos. Quo Homerus videtur spectasse quum cecinit, Il. A. 465. μίσυλλον τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀφέλοισιν ἐπειραν. Virgil. Æn. i. 212. hæc adumbravit, Pars in frusta secant, verubusque trementia figunt.

βραχεά, τῶν βραχέων, τά. Brevia. Sic Virgil. Æn. i. 111. In brevibus, et Syrteis urget (miserabile visu) Illiditque vadis. Vada, quæ propter aquarum brevitatem brevibus vocantur. θάλασσαν ὑπὸ βραχέων μετέτι πλωτήν. ii. 102. Mare ob brevibus non navigabile. ἐν τοῖσι βράχεσι γενέσθαι λίμνης τῆς Τριτωνίδος. In paludis Tritonidis brevibus fuisse. iv. 179. διέκπλεον τῶν βραχέων. Per brevibus transitum. ibid.

βραχέη. Ion. pro com. βραχεῖα, brevis. f. g. v. 49. vii. 61.

βρέφος, εὖς, οὖς, τό. Non solum de humana progenie, quæ infans ap-

pellatur: sed etiam de brutorum fœtu dictum. τῆς ἡμιόνου τὸ βρέφος. Tenellum mulæ fœtum. iii. 153.

βρώσκειν. Ion. et poet. pro com. εἶδεν, ἐσθίειν, edere. βεβρωκεῖ, comederat. i. 119.

βύειν. com. Claudere, obturare, farcire, replere. τὸ σῶμα ἐβέευστο. Os clausum, vel, os refertum [auro, auro repletum] habebat. vi. 125.

βυσσὸς, οὖ, ὁ. Ion. et poet. Profunditas, fundum. iii. 23. χωρῆεν ἐς βυσσόν. Sic et Galli, Aller au fond de l'eau. Ibid.

βωμὶς, ἴδος, ἡ. Quid. Vide ἀνασταθμός. ii. 125.

βῶν. Ion. pro com. βοῦν, bovem. vi. 67.

βῶσαι. Ion. et Dor. pro com. βοῆσαι. Vocare, nominare. i. 146. βῶσαντες, pro βοήσαντες. v. 1. ἐπιβῶσονται, pro ἐπιβοήσονται. ibid. βῶσαντα. vi. 105. viii. 118. βῶσας, pro βοήσας. viii. 92.

Γ.

Γαλαθνήος. com. Lactens. θύειν γαλαθνήα πρόβατα. Lactentes victimas immolare. i. 183.

γαλακτοπότης, ου, ὁ. Qui lac potat. i. 216. iv. 186.

γαμόρος, ου, ὁ. Ion. pro com. γημόρος. Proprie dici videtur agricola, παρὰ τὸ τὴν γῆν μείρειν, καὶ διαίρειν, quod terram dividit. Alias est bovis terram aratro findentis epithetum. Apud Syracusanos γημόροι, vel γεωμόροι, quod idem significat, vocabantur antiqui fundorum ac prædiorum domini, τοὺς γαμόρους καλεζόμενους τῶν Συρηκουσίων, ἐκπεσόντας ὑπὸ τοῦ δήμου, καὶ τῶν σφετέρων δούλων, καλεζόμενων δὲ Κυλλερῶν. vii. 155. Eos, qui Gamori vocabantur, [i. e. antiqui agrorum domini,] expulsos a populo, et suis servis, qui Cyllyrii nominabantur. Hoc a Dio-

nysio Halic. Antiq. Rom. lib. vi. 388. 36. aperte confirmatur his verbis, ἐν Συρακούσαις, αἱς οἱ γεωμόροι πρὸς τῶν πελατῶν ἐξηλαύθησαν. Syracusis, ubi Geomori a suis clientibus, [novis agrorum colonis,] expulsi fuerunt. Consule nostrum Græco-latinum Thucydidis indicem, et notas in vocem γεωμόρος. Sic etiam vocatur agri mensor, finitor, divisor, distributor. Vocem γαμόρος usurpat et Æschylus ἐν Ἰκέτισι. v. 621. τὸν κῆ βοηθήσοντα τῶνδε γαμόρων, ἀτιμον εἶναι ἔξιν φυγῇ δημηλάτῳ. Ubi φυγῇ δημηλάτος vocatur exilium, in quod quis a populo expellitur. Quæ verba locum Herod. nobis illustrent.

γάμος, ου, ὁ. com. Nuptiæ. γάμους ἔγχευαν, nuptias celebrarunt. iv. 145.

γαυλὸς, οὔ, ὁ. N. H. navis oneraria. τριήρεας δύο ἐκλήρωσαν, καὶ γαυλὸν μέγαν. Duas triremes instruxerunt, et ingentem onerariam navem. iii. 136, 137. γαυλοὺς καταδύσας, navibus onerariis submersis. vi. 17. γαυλοὺς φοινικηΐους συνέδεε. viii. 97. Naves Phoenissas onerarias connectebat, colligabat, conjungebat.

γαυλὸς, οὔ, ὁ. Situla, qua ad aquam hauriendam et ferendam utimur. vi. 119.

γειναμένη, ης, ἡ. Participium. f. g. aor. l. medii poetici, verbi γείνω, pro quo γενάω, ᾧ. com. Quæ genuit, quæ peperit, mater. ἐκλήθοντας ὑπὸ τῆς γειναμένης. A matre expulsos. iv. 10.

γείνασθαι. Ion. et poet. pro com. γενήσασθαι, genuisse. οἱ γεινάμενοι. Parentes, qui nos genuerunt. i. 120, 122.

γέλως, ὁ. com. γέλωτα ἐμὲ θήσεσθε. Me deridebitis, ac ludibrium facietis. Me ludibrio habebitis. iii. 29. γέλωτα τὰ τοιαῦτα τίθεσθαι. Res hujusmodi deridere, ludibrio habere. iii. 38. ἐπὶ γέλωτι. ix. 82. Valla: Per jocum. Gallice melius,

Par risée, par moquerie. Per risum, per ludibrium.

γενεαὶ τρεῖς ἀνδρῶν ἑκατὸν ἑταῖ εἰς. Tres hominum ætates sunt centum anni. Ergo singulæ ætates continent annos 33, et 4 menses. ii. 142.

γενεηλογεῖν, εἰν. Ion. pro com. γεναλογεῖν, genus recensere. ii. 91. γενεηλογήσαντι ἐαυτὸν. Qui sui generis originem recensuit. ii. 143. συγγενηλογίσαντι ἐμᾶυτὸν. ibid. ἀντεγενεηλογησαν. Vicissim, vel contra genus recensuerunt. ii. 143, 146. iii. 75.

γενετή, ἡς, ἡ. com. Nativitas, ortus. ἐκ τῆς γενετῆς. Ex nativitate, ab ortu. iv. 23.

γενέτωρ, ωρος, ὁ. Ion. et poet. pro com. γινεὺς, et πατήρ, genitor, parens, pater. viii. 137.

γεραίρειν. Ion. et poet. Honorare. τραγικοῖσι χοροῖσι αὐτὸν ἐγέραιρον. Ipsum tragicis choris honorabant. v. 67.

γέρεα. Ion. pro com. γέρατα. Vide ε. Ion. pro com. α. vii. 104.

γέροντας, οἰ. com. Senatores. i. 65. v. 40. παρῖξιν βουλευούσι τοῖσι γέροισι. Senatoribus consultantibus assidere. vi. 57.

γέρρον, ου, τό. Vide Suidam in voce γέρρα. Eustath. γέρρον δυοὶ ρ, ἀσπίς Περσικὴ ἐκ λύγων, καὶ φραγμός, καὶ σκηνή, καὶ γέρρον ὁμωνύμως τὸ αἰδοῖον. καὶ γέρρα βόεια, οἰονεὶ δέρα, i. e. γέρρον per duplex ρ scriptum, clypeus Persicus [est] ex viminibus compactus, item sepes, et septum, atque tentorium, et homonymus pudentum. et γέρρα βόεια, quasi δέρα, i. e. scuta bubula, quæ ex pellibus bubulis sunt facta. φραζάντες τὰ γέρρα οἱ Πέρσαι, ἀπίσαν τοξευμάτων πολλὰ ἀφειδέως. ix. 61. Valla: Confertis gerris Persæ ingentem vim sagittarum emittebant. περὶ τὰ γέρρα. ix. 62. Circa gerra. ix. 99, 102.

γεῦειν. μ. γεύσω. com. Vulgo facere gustare, gustu aliquo asper-

gere. ὁ θεὸς γλυκὺν γεύσας τὸν αἶ-
ωνα. Deus dulci gustu vitam as-
pergens. v. s. cum fecerit gustare
vitam dulcem. vii. 46.

γεύομαι, com. cum accus. εἰ μὴ
γεύσεται σφι ἡ χώρα τὰ ἀπὸ Διός.
Nisi ipsorum regio gustarit Jovis
bona, i. e. pluvias. Nisi ipsorum
ager pluviis cœlitis cadentibus
irrigetur. Sic et apud Joannem,
cap. ii. v. 9. ὡς ἐγεύσατο ὁ ἀρχι-
τρίκλινος τὸ ὕδωρ. Et ad Hebræos,
cap. vi. v. 5. καλὸν γευσσάμενους
Θεοῦ ῥῆμα. H. Steph. pro γεύσε-
ται hic legendum censet ὕσταται.
Sed nihil mutandum. Nam vul-
gata lectio est optima, optimam-
que constructionem habet, ut pa-
tet ex exemplis quæ proposuimus.
τὰ ἀπὸ Διός, sub. ἀγαθὰ, τουτέστιν
ὑποῦς τῶν ἀγαθῶν αἰτίους. Si Ste-
phani correctionem non necessa-
riam nec verisimilem sequaris,
constructionem ac locutionem
longe duriorem, et ab usu remo-
tiorē sequi frustra cogeris. Sed
quid opus est his correctionibus,
vel potius corruptionibus impor-
tunis?

γεωπείνης, ου, δ. V. H. q. d. qui ter-
ræ fame laborat. Qui parum ter-
ræ possidet, ac proinde plus ha-
bere cupit. ii. 6. (οἱ πολλὴν ἔχουσι
γῆν.) ibid. Ἀνδρίους εἶναι γεω-
πείνας τὰ μάλιστα ἀνέχοντας. viii.
111. [Dicebant] Andrios ad maxi-
mam soli tenuitatem [ac inopiam]
redactos esse.

γεώπους, πόδος, δ. N. H. Agricola,
qui in agro colendo pedum opera
utitur. ἀπὸ γεωπόδων ἐστὶ μοι βίος.
Mihi ex agricolis victus est, vel
paratur, suppetit. vii. 28. Sed
suspisor hic legendum γεωπόνων.
γεωπόνων, δ. περὶ τὴν γέαν, εἴτε γῆν,
πονῶν, qui in agro colendo labo-
rat. Vel, ὁ τὴν γέαν πονῶν, του-
τέστιν ἀσκήων, καὶ βεραπτεύων, agrum
exercens, colens terram. unde γεω-
πονία apud Poetas, agricultatio,
agricultura. Phocylides, εἰ δὲ γεω-

πονίην μεθέπειν, μακρὰι τοῖς ἄρουραι.
Quinetiam in vulgatis Lexicis for-
tasse scribendum, γεωπόνος, ου, δ.
γεωρωχέειν, εἶν. V. H. Terram fo-
dere. Suffodere terram. iv. 200.

γεφυροῦν. μ. γεφυρώσω. com. Ponte
jungo. Pontem impono. Ponte
imposito conjungo. Pontem su-
pra fluvium vel mare construo.
βόσπορον γεφυρώσας. Cum Bospori-
um, [id est, utrumque Bospori-
littus] exstructo [supra ipsum]
ponte conjunxisset, [ita ut trans-
iri per pontem posset.] iv. 88.
quod dilucidius dicitur iv. 118.
γέφυραν ζεύξας ἐπὶ τῷ αὐχένι τοῦ
Βοσπόρου. Idem, γεφυροῖ ποταμὸν
Ἰστρον. Istrum fluvium, [i. e. utram-
que fluminis Istri ripam] ponte
jungit. ibid. γεφυρώσας ποταμὸν
Ἰστρον. vii. 10. §. 3. γεφυρώσαι τοῦ
Βερρυμόνα ποταμὸν. vii. 24, 34, 36.
ἀλλ' ὅταν Ἀρτεμίδος χρυσάορον ἱε-
ρὸν ἀκτὴν νηυσὶ γεφυρώσωσι. viii.
77. Sed χρυσάορον legere præstat,
ut in margine scriptum. At cum
Dianæ auricomæ sacra littora na-
vium conjunctarum ponte junxe-
rint.

γεφυρώσεις, εως, ἡ. Proprie quidem
ipsam pontis ædificationem atque
structuram significat, interdum
vero et ipsum pontem exstruc-
tum. Ctesias Pers. 17. Δαρεῖος
διέβη τὰς γεφυρώσεις. Darius
transivit pontes. Quod συνωνύμως
dicit. ibid. Δαρεῖος διέβη τὴν γέ-
φυραν.

γηγενής, ἐός, δ. καὶ ἡ. com. Terri-
gena. Ex terra natus. Ἐρεχθίδος
τοῦ γεγενέος λεγομένου εἶναι. viii.
55. Erechthei, qui terrigena, i. e.
ex terra natus esse dicitur.

γιοχέειν, εἶν. V. H. Quod in vulg.
Lexicis semel tantum reperitur,
et nullius auctoritate confirma-
tur, atque vetitur, Terram, seu
humum fodere. Ἀμεινοκλεῖ τῷ
Κρητίνεω, ἀνδρὶ Μάγνητι, γιοχέ-
οντι περὶ Σηκιδά. vii. 190. Valla:
Aminocli Cratineo, viro Magneti,

dum circa Sepiadem humum fodit. Æ. P. Aminocli Cretini filio, viro Magneti, &c. Sed fortasse probabilius si τὸ γηοχεῖν accipias pro γῆν ἔχειν, καὶ πᾶσθαι, terram habere, agrum possidere. Vertes autem, qui terram circa Sepiadem possidebat, qui circa Sepiadem agros habebat. Quid autem sit Σηπιάς, docet Eust. his verbis, Σηπιάς ἀκτὴ, ἀκρὰ περὶ τὸν Ἀθῶν, ὅπου ὁ τοῦ Ξέρξου στόλος ἐδυσύχρησεν. ὅτι παρὰ τὸ τὴν Θέτιν φεύγουσαν τὸν τοῦ Πηλέος γάμον εἰς σηπιάν ἐκεῖ μεταβλήθη, οὕτως ἐκλήθη. Alias γηοχεῖν de Neptuno dici potest, qui terram ambit atque continet, et qui propterea γηούχος, et γεή-χος, et a poeta passim γαιήχος appellatur. Eust. consule.

γίνεσθαι. Fieri, cedere, succedere. ἡ ἀμαρτία οἱ ἐς θεόν ἐγεγόνεε. Peccatum ipsi commode cessit. i. 119.

γίνεσθαι. com. pro χωρεῖν, et ἀποβαίνειν, quæ frequentius leguntur, succedere. οἰκὸτα μὲν νυν βουλευομένοισι ἀνθρώποισι ὡς τὸ ἐπίπαν ἐθέλει γίνεσθαι. [vide δοτικὴ ἀντὶ τῆς γενικῆς.] viii. 60. Loquendi genus huic simillimum habemus. vii. 157. τῷ δὲ εὖ βουλευθέντι πρήγματι τελευτῇ ὡς τοῖς ἐπίπαν χρηστῇ ἐθέλει ἐπιγίνεσθαι. id est, Rei enim, de qua recte deliberatum est, exitus ut plurimum bonus esse solet. Verba hoc sonant, rem enim recte deliberatam finis ut plurimum bonus sequi solet. τῶν σφαγίων οὐ γινομένων. ix. 61. cum victimarum immolatarum sacra non succederent [ipsis, nec lætum prælii exitum significarent. Cum litare non possent. vel, χρῆσθαι subaudiendum, ut ix. 61, 62. vel καλῶν, ut alibi passim.] Vide σφάγια. ὡς δὲ χρόνῳ κατὰ ἐγίνετο. ibid.

γίνεσθαι πρὸς τινος. Herod. locutio. pro quo Thucyd. ὤναι μετὰ τινος, ab aliquo stare. μάλιστ' αὖ μὲν πρὸς ἡμέων γίνεσθαι. viii. 22. Præcipue

quidem a nobis stare συνωνύμως idem Herod. ibid. ἀπὸ τινος γίνεσθαι. ἀπ' ἡμέων γεγόνατε, a nobis stetistis. γενέσθαι πρὸς ἐωυτῶν, a se stare. ibid. Vide πρὸς τινος εἶναι. γινώσκειν. com. Decernere, statuere. ἐγνώσαν δοῦναι. Dare statuerunt. i. 74.

γινώσκειν. com. Cognoscere. ἄλλων γνώσας Κροῖσον. v. s. Cum Cræsum cognovisset alium, q. d. non eum, qui re ipsa erat. i. e. Cum Cræsum non agnovisset; sed alium esse duxisset. i. 85.

γινώσκειν. com. Cognoscere, statuere, judicare, censere. ἐγνώσαν οἱ παραγεγόνεοι Σπαρτιητῶν, Ἀριστῶδημον ἔργα ἀποδέξασθαι μεγάλα. ix. 71. Spartani, qui adfuerant, Aristodemum magna [eaque præclara] facinora edidisse censuerunt.

γλίχεσθαι περὶ τινος. Herodotea locutio, pro quo com. d. γλίχεσθαι τινος, vel τί. Cupidum, ac studiosum esse rei alicujus γλιχομένοις περὶ τῆς ἐλευθερίας. Libertatis cupidus atque studiosus. ii. 102. γλίχεται. Cupis. vii. 161.

γλῶσσα. Lingua, sermo. com. ἦν τινα γλῶσσαν ἴεσαν οἱ Πελασγοί, οὐκ ἔχω ἀτρεκέως εἰπεῖν. Quanam lingua uterentur Pelasgi, certo dicere non possum. i. 57. βάρβαρον γλῶσσαν ἰέντες. Barbara lingua utentes. ibid. ἀπὸ γλῶσσης ἐπειπεῖν. Ore aliquid addere. i. 123. Galli felicius hoc ita exprimerent, Lui ayant commandé d'ajouter de bouche, vel, de lui dire de bouche, que lui-même fendit et ouvrit de sa propre main le lièvre, qu'il lui avoit envoyé. τὴν αὐτὴν γλῶσσαν οὗτοι νενομίσασιν. Isti eandem linguam usurpant. Eadem utuntur lingua. i. 142. ὁμολογεῖν κατὰ γλῶσσαν. Lingua consentiunt. ibid. Ἑλλάδα γλῶσσαν ἰέντα. ix. 16. Græca lingua utentem, Græce loquentem.

γλυφίς, ἰδος, ἡ. com. q. d. sculptura. Concava sagittæ pars extrema, in quam incisam nervus immittitur, quum jaculari volumus. Crena Latine dicitur, τοξεύματος παρὰ τὰς γλυφίδας περιελίξαντες, καὶ πτερύσαντες τὸ βέλιον, ἐτόξευσον ἐς συγκαίμενον χωρίον. viii. 128. Valla: Libellum sagittæ postremo involvebat, adaptatisque desuper pennis, ad locum, de quo convenerat, sagittam emittebat. Æ. P. Cum libellum circum sagittæ crenas involvissent, eique pennas addidissent, in locum, de quo inter eos convenerat, ejaculabantur. Vel, Literas involutas circa sagittæ crenas, et pennas impositis alligatas, in locum, de quo inter ipsos convenerat, emittebant.

γνώμα, τος, τό. Ion. et poet. Notitia, cognitio, experimentum, documentum. τῶν ἔχουµεν γνώµα μέγιστον. Quorum habemus maximum documentum. vii. 52. Quorum optimam habemus notitiam. γνώμη. Sententia. Gallice, l'avis, et opinio. Italice, il parer, l'opinione. Consilium, prudentia. γνώµην ἀποφαίνειν περὶ τινος. De re aliqua suam sententiam dicere, pronuntiare. i. 40. ἀμφοτέρων ἐς τῷτὸ αἰ γνώµαι συνέδραμον. Utriusque in idem concurrebant sententiæ. i. 53. οὐ προσθήσοµαι αὐτοῦ τῇ γνώµῃ. Ejus sententiæ me non adjungam. Ei morem non geram. i. 109. ταύτῃ τῇ γνώµῃ πλεῖσός εἰµι. In hac sententia maxime sum. i. 120. κατὰ τῷτὸ αἰ γνώµαι συνεξέπιπτον. In idem sententiæ conciderunt, inciderunt, eodem venerunt, i. e. omnes sententiæ in idem convenerunt. Eadem fuit omnium sententia. i. 206. γνώµας ἀποφαίνεσθαι, sententias dicere. i. 207. iii. 71. vii. 152. κατὰ γνώµην τὴν ἐµὴν, meo judicio. ii. 26. τήνδε ἔχω γνώµην. Hanc habeo opinionem, hæc est mea senten-

tia. ii. 27. iii. 82. ὡς ἐγὼ γνώµην ἀποφαίνοµαι. Ut ego sentio. ii. 120. γνώµην ἱκανὸς ἀνήρ. Vir consilio prætans. iii. 4. τίθεσθαι γνώµην, sententiam ferre. iii. 80. εἰσφέρειν τινὰ γνώµην, aliquam sententiam pronuntiare, alicujus sententiæ auctorem esse. ibid. εἰσφέρειν τινὰ γνώµην, pro eodem dicitur. iii. 81. γνώµην ἀποδεικνύναι. iii. 82. τίνα ἔχουσα γνώµην. Quem animum habens, quo animo, quo consilio; vulgo, qua intentione. iii. 119. ταύτῃ τῇ γνώµῃ χρεωµένη, hoc usa consilio, hoc animo, consilioque. ibid. λέγεται γνώµην τήνδε ἀποδέξασθαι. Hanc sententiam pronuntiasse fertur. iii. 160. iv. 97. τήνδε ἔχω περὶ αὐτέων τὴν γνώµην. iv. 31. ἐκφράζας τὴν ἐαυτοῦ γνώµην. Declarata, pronuntiata sua sententia. v. 36. πάντες γνώµην κατὰ τῷτὸ ἐξεφέροντο. Omnes secundum idem sententiam proferebant. Omnes eandem sententiam protulerunt. Omnes in eadem sententia cum eo fuerunt. ibid. ἦν ὁ Μιλτιάδης Κροίσῳ τῷ Λυδῷ ἐν γνώµῃ γεγωνώς. Miltiades Creso Lydo cordi fuerat, vel carus erat. vi. 37. τοῦ γνώµην θεµένου μὴ στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. vii. 82. Qui sententiam tulerat, qui suaserat sua sententia ne bellum Græciæ fieret. Qui bellum Græciæ faciendum dissuaserat. γνώµαι πολλαὶ καὶ ἄλλαι ἐγίνοντο, διζηµένων τὸ μαντήιον, καὶ αἶδε συνεστηκυῖαι µάλισα. vii. 142. Quum aliæ multæ sententiæ essent oraculum interpretantium, et ex plurimum perplexæ. Æ. P. Sententiæ cum aliæ multæ fuerunt eorum, qui oraculum quærebant, [i. e. qui oraculum interpretari volebant, vel, qui oraculi sensum quærebant,] tum vero hæ maxime constantes. Quænam autem essent hæ sententiæ statim ab auctore declaratur. Vide αἰ γνώµαι ἐσχιζοντο.

vii. 219. *Sententiæ dividebantur, i. e. discrepabant. Sequitur illic interpretatio, οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔσονται τὴν τάξιν ἐκλιπεῖν, &c. ταύτη μᾶλλον τῇ γνώμῃ πλείους εἰμί.* vii. 220. Valla: Ceterum ego magis illi opinioni accedo. Æ. P. Ad hanc opinionem multo magis accedo. Vel, In hanc sententiam multo magis sum propensus. γνώμην ἔχων τὰ τῶν ἀντιπολέμων μὴ ἐπιλεγεσθαι πρήγματα. vii. 236. In animo habens res adversariorum non agitare, non perpendere. κατὰ τῷτὸ γνώμην ἐξεφέροντο. viii. 68. Eandem sententiam dixerunt. τὴν ἐναντίην ταύτη γνώμην ἐτίθετο. viii. 108. Sententiam huic contrariam protulit. Λυκίδης εἶπε γνώμην. ix. 5. Lycidas sententiam dixit. ἀποδέξασθαι γνώμην δειλοτάτην. ix. 58. sententiam ignavissimam pronuntiasse, [dixisse.]

γνωσιμαχεῖν. Ion. et poet. verbum, quod Suidas interpretatur μετανοῆσαι, μεταγνώναι τὸ δίκαιον, καὶ πρέπον, ἢ τὸ γνῶναι τὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν, καὶ τῶν ἐναντίων τὴν ἰσχύν. i. e. resipiscere. Sententiam mutare. Suarum virium imbecillitatem, et hostium robur agnoscere, ac proinde sententiam de pugna cum illis committenda mutare. Mutata sententia suarum virium imbecillitatem agnoscere. iii. 25. γνωσιμαχέοντες, suarum virium imbecillitatem agnoscentes. vii. 130. γνωσιμαχέετε μὴ εἶναι ὁμοῖοι ἡμῖν. viii. 29. Mutata sententia agnoscite vos non esse nobis viribus pares.

γόν, ης, ῆ. N. H. Si modo codex sanus, pro com. γοητεία, ας, incantatio. Carmen, quo quis afficitur ita, ut faciat quod incantator cupit. καταείδοντες γόησι τῷ ἀνέμῳ οἱ μάγοι. vii. 191. Vall. Magi veneficiis incantando ventum. Sed τῆς μαγείας, καὶ τῆς φαρμακείας, καὶ τῆς γοητείας discrimen aperte docet Suidas ἐν τῷ γοητεία. μαγεία

(inquit) ἐστὶ ἐπικλήσις δαιμόνων ἀγαθοποιῶν πρὸς ἀγαθοῦ τινος σύστασιν. φαρμακεία δὲ, ὅταν διὰ τινος σκευασίας θανατηφόρου πρὸς φίλτρον δοθῇ τινι διὰ σώματος. γοητεία δὲ, ἐπὶ τῷ ἀνάγειν νεκροῦς δι' ἐπικλήσεως. ὅθεν εἴρηται ἀπὸ τῶν γόνων, καὶ τῶν θρήνων τῶν περὶ τοὺς τάφους γινομένων. i. e. μαγεία quidem est invocatio Dæmonum beneficorum ad alicujus boni conciliationem ac adeptionem. φαρμακεία vero, sive veneficium, dicitur, quum aliquod medicamentum lethale præparatur, ac per os alicui datur hauriendum, vel comedendum, ut ejus amorem nobis conciliemus. γοητεία vero, sive incantatio dicitur, quæ per invocationem mortuorum fit, ut ex inferis ad superos evocentur, ac educantur: unde etiam nomen sumsit, a lamentis scilicet, et luctibus, qui circa defunctorum sepulcra solent edi. γοητείας manifestum exemplum habemus in Sacris literis, Samuelis lib. i. cap. 28. Cum enim Saulus Judæorum rex a Deo nullum amplius de rerum suarum eventu responsum acciperet, quandam mulierem divinam, sive vatem consulit, quæ Samuelem, i. e. Samuelis spectrum, ex sepulcro suis incantationibus evocavit, quod regi funestum prælii eventum, ipsiusque cædem prædixit. Is autem, qui mortuos consulit, ac de rerum eventu interrogat, aut aliquid ab ipsis petit, quod adipisci cupit, non solum γόνος vocatur, ut hinc patet; sed etiam νεκυόμαντις, ut idem Suidas his verbis docet, νεκυόμαντις, ὃ ἐπερωτῶν τὸν νεκρόν. Consule et Eustath. in νεκυομαντεία, et νεκυομαντεύειν. Vide et νεκυομαντήριον apud Herodot. v. 92. §. 7. Sic enim ab eo vocatur oraculum, in quo mortui consuluntur, ut rem aliquam nobis ignotam ac occultam aperiant.

γόμενος, δ. Ion. poet. et H. V. pro com. φόρτος, φορτίον, βάρος, ἄχθος, onus, pondus. παρὰ τὸ γεμῶ, refertus, al. onustus, sum. i. 194.

γονεὺς, εὐς. com. Pater. τῷ γονεῖ, parenti, patri. iii. 109.

γονή, ἧς, ἡ. Semen genitale. ἡ γονή αὐτῶν, τὴν ἀπένται ἐς τὰς γυναῖκας, οὐ, κατὰπερ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, ἐς τὴν λευκήν, ἀλλὰ μέλαινα, κατὰπερ τὸ χροῖμα. Semen quod in mulieres emittunt, non est, ut aliorum hominum, album; at nigrum, ut [ipsorum] color. iii. 101. [pro eodem dicitur et θορή, ἧς. ibid. τοιαύτην καὶ Αἰθιοπες ἀπένται θορήν.] Aristoteles libro tertio de histor. animal. cap. vigesimo secundo, περὶ γονῆς, hoc falsum esse dicit. ἀπιεμένου αὐτοῦ τὴν γονήν. Quum ipse semen emisit. iii. 109.

γόνος, δ. Ion. et poet. Fœtus. Filius. Proles. δ τῆς θυγατρὸς γόνος. Filiae fœtus. Filiae filius. Nepos. i. 108. com. παῖς. et τέκνον. ἄπαις ἔρσενος γόνου. Expers virilis prolis. i. 109. ἔρσενος καὶ θήλειος γόνου ἄπαις. Masculæ femineæque prolis expers. iii. 66. περὶ γόνου. ix. 33. de prole.

γόνου, υὸς, τό, com. Hinc Latinum genu. ἐς γόνου βάλλειν. Herodotea locutio. In genua dejicere. Quod loquendi genus a luctatoribus desumptum videtur, qui adversarios in genua dejiciunt. μεταφορικῶς accipitur pro spiritus alicujus contundere, domare. Aliquem vincere. Cladibus affligere. ἐς γόνου τὴν πόλιν ἔβαλε. Urbem in genua dejecit. i. e. graviter afflixit. vi. 27.

γοργύρη, ἧς, ἡ. N. H. Subterraneus carcer. Locus subterraneus. ἐν γοργύρῃ ἐδέδετο. In carcere subterraneo vinctus erat. iii. 145. Vel in profunda, cœnosa, subterraneaue fossa vinctus detinebatur. Διακύψας διὰ τῆς γοργύρης.

Cum per subterraneam fossam suspexisset. ibid. Vide γόργυρα apud Suidam. Sic enim hanc ille definit, τὸ κατὰ γῆς ὄρυγμα. i. e. Subterranea fossa. ἐμὲ δῆσαι γοργύρης ἰξίωσας. sub. ἐπὶ, ut sit Ἀπτική, καὶ Ἰωνική ἑλλειψις, ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ γοργύρης δῆσαι. Me dignum judicasti, qui in subterranea fossa vinctus detinerer. Vel, Me in subterranea fossa vincere voluisti, vinciri, vinculisque constringi, in vinculis detineri voluisti, ibid. in vinculis detinendum censuisti.

γουνός, οὗ, δ. Ion. et poet. Solum ferax. Terra ferax. Locus constitutus ac fertilis. τὸν γουνὸν τὸν Σουνιακόν. Valla: Jugum Suniacum. Sed fortasse promontorium hoc ob loci fertilitatem ab Herodoto γουνός Σουνιακός appellatur. iv. 99. Eustath. γουνός, τόπος γόνιμος, καὶ κάρπιμος, ἐκ τοῦ γονός, ἐπενέσει τοῦ υ.

γραμματιστής, οὗ, δ. Nomen Herodoteum. pro quo com. γραμματεὺς. Scriba. iii. 123. ἐδίδου τῷ γραμματιστῇ τῷ βασιλῆϊ ἐπιλέγεσθαι. γραμματιστὰς δὲ βασιλεῖς οἱ πάντες ὑπαρχοὶ ἔχουσι. Dedit scribæ regio [litteras] legendas. Omnes enim provinciarum præfecti regiones scribas habent. iii. 128. τῷ γραμματιστῇ. ibid. ἀπέγραφον οἱ γραμματισταί. vii. 100. Scribæ describebant, vel in tabulas referebant. Οἱ γραμματισταὶ ἀνέγραφον πατρώθεν τὸν τριῖνρχον. viii. 90. Valla: Scribæ trierarchum illum a familia et urbe scripto annotabant. Æ. P. Et scribæ trierarchum illum de patris nomine in tabulas referebant. i. e. Illius trierarchi nomen, patrem, et patriam scriptis mandabant.

γυμνής, ἧτος, δ. Veles, velitis. Levis armaturæ miles (ἡλίτης. Gravis armaturæ miles.) Πρὸς γὰρ ὁπλίτας ἔόντες γυμνήτες ἀγῶνα

ἐποιῶντο. ix. 63. Valla: Inermes enim cum armatis praelium faciebant. Æ. P. Nam cum gravis armaturæ militibus ipsi, qui velites, [ac levis armaturæ milites] erant, praelium committebant.

γυμνοπαῖδιαι, ὧν, αἱ. Et in sing. γυμνοπαῖδια. Puerorum nudorum exercitatio ludusque. Sic autem apud Lacedæmonios appellabatur palæstra, qua pueri nudi exercebantur. vi. 67.

γυμνός. Nudus. παρὰ τοῖσι Λύδοις, σχεδὸν δὲ καὶ παρὰ τοῖσι ἄλλοις βαρβάροις, καὶ ἄνδρα ὀφθῆναι γυμνόν, αἰσχύνῃν μεγάλην φερεῖ. Apud Lydos, quinetiam prope modum et apud cæteros barbaros, vel virum conspectum fuisse nudum, magnam affert ignominiam, valde ignominiosum habetur. i. 10.

γυναῖκα ἀγεσθαι τῷ ἑαυτοῦ παιδί. Uxorem filio suo dare. i. 34. γυναῖκα τεκνοποιὸν μὴ ἀγεσθαι ἐς τὰ οἰκία. Uxorem fecundam et liberorum feracem in ædes non ducere. i. 59. ἄλλην γυναῖκα ἐσαγαγέσθαι. v. 39. ἄλλην πρὸς ταύτην ἐσαγάγε γυναῖκα. v. 40.

γυναικίῃ, ἡς, ἡ. N. H. pro com. γυναικίῳ, ου. et γυναικῶν, ὧνος, ὁ. et γυναικωνῆτις, νήτιδος, ἡ. Gynæceum. Mulierum conclave. Locus, in quo mulieres versantur. τὰς γυναῖκας ἐς τὴν γυναικίῃν ἀπέπεμπε. Mulieres in gynæceum amandavit. v. 20. γυναικίῃν autem hic vel substantive sumendum, vel ἔδρα, vel μονή, vel aliquid ἰσοδυναμοῦν subaudiendum.

γυναικίῳ, ὁ καὶ ἡ. Ion. pro com. γυναικίῳ. i. 91. ἔργα γυναικίῃα. Muliebria opera. iv. 114. ἐνδύντες τὴν γυναικίῃν ἐσθῆτα. Induta muliebri veste. iv. 146.

γῶν. Ion. pro com. γοῶν. Saltem. Gallice, *Pour le moins*, vel, *Au moins*. Sic et Itali, *Al manco*. i. 31. γῶν. Ion. pro com. γοῶν. Igitur.

Enim. ποιῶσι γῶν τὰ ἀν ἐκείνος ἀνάγη. vii. 104. Faciunt enim quæ [lex] illa jubet.

Δ.

Δ Ion. et Dor. pro com. σ. ὀσμή. Odor, pro ὀσμή. i. 80. ἴδμεν, pro ἴσμεν. Scimus. i. 142, 178. ii. 68.

δαῖω, ὦ. δαήσω. Ion. et poet. pro com. μανθάνω. Disco. οὐδεὶς δέ-δαῖκε οὐδέν. Nullus quidquam didicit. ii. 165.

δαῖσιν. Ion. et poet. ac Herodoteum verbum, pro com. ἐσιᾶν. Convivio excipere. τὸν Ἀστυάγης ἀνόμῳ τραπέζῃ ἐδαισε. Quem Astyages nefaria mensa, nefario convivio, excepit. i. 162.

δαίνυσθαι. Ion. et poet. Convivari. Epulis vesci. i. 211. ii. 100. iii. 18.

δαιτυμῶν, δαιτυμόνος, ὁ. Conviva. Ion. et poet. οἱ δαιτυμόνες τῶν κρεῶν τούτων ἐπάσαντο. Convivæ carnes istas gustarunt, de carnibus istis gustarunt, vel comederunt. i. 73, 119. ii. 172. iv. 172. δαιτυμόνεσι. vi. 57.

δάκρυμα, τος, τό. N. H. pro com. δακρυον, ου, τό. Lachryma. vii. 169. In vulgatis Lexicis Herodotus quidem hujus vocis auctor; sed sine libro, et sine loco, nominatur.

δάπεδον, ου, τό. Ion. et poet. Pavimentum. Solum. iv. 200.

δαρείος. Hoc nomen Persicum apud Græcos idem valet ac ἐρξείης, q. d. Coercitor. Qui aliquos coercet. παρὰ τὸ ἔργω, ἐρξω, Coerceo. vel, Qui coercere cupit. Nam a futuris verba in εἰω deducta desiderium indicant rei alicujus peragendæ. Ut ab ὄψω, ὀψείω. Videre cupio. τύψω, τυψείω. Verberare cupio. Sic ab ἔρξω, ἐρξείω. Coercere cupio, unde nomen istud formatum dicemus, quod ingens Darii desi-

derium indicat, quo flagrabat omnes Græciæ, aliarumque regionum populos in suam potestatem, ac ditionem redigendi, eosque coercendi, ne defectionem a se facerent. vi. 98.

δασάμενοι. vii. 36, 119, 121.

δάσασθαι, et composita. Vide infra.

δάσασθαι. Ion. et poet. pro com. μερίζειν, et διαιρεῖν. Dividere, partiti. δυνάδεκα μέρεα δασαμένους τῶν ὥρων ἐς αὐτόν [τὸν ἐνιαυτόν.] Cum ipsum annum in 12 partes temporum, i. e. in 12 menses divisissent, distribuissent. ii. 4. ἀποδασάμενος. ii. 103. ἐς δυνάδεκα μοίρας δασάμενοι Ἀγυπτὸν πᾶσαν. Tota Ægypto in 12 partes divisa. ii. 147. iii. 39. ἐς φυλὰς διεδάσαντο. In tribus dividuntur. iv. 145.

δασμοφόρος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro com. ὁ τὸν φόρον φέρων, καὶ τελῶν. Tributifer. Qui tributum fert. Qui tributum pendit. χώρα δασμοφόρος. Regio vectigalis, tributifera. iii. 97. v. 106. vi. 48, 95. vii. 51, 108.

δαται. Ion. terminatio. 3. person. plur. perfect. pass. 4. conjug. τῶν βαρυτόνων desinentium in præsen. in ζω, et in fut. in σω. ut χωρίζω, χωρίσω, κεχωρίσμαι. 3. plur. κεχωρισμένοι εἰσιν, et Ionic. κεχωρίδται. a tertia sing. κεχώρισται, inserto α, κεχωρίσται. verso σ in δ. κεχωρίδται. Separati sunt. Distant. Differunt. i. 140. Sic ὁσμὴ com. at Δωρικῶς καὶ Ἰωνικῶς, ἔδμη. Vide suo loco. Eustath. in δαται. aliter hanc personam, sed parum probabiliter, format: eum consule. Tribus autem generibus eodem modo servit, κεχωρίδται αὐται, pro κεχωρισμένοι εἰσί. i. 151. et pro κεχωρισμένοι εἰσί. ii. 91. τὰ προπύλαια ἐσκευάδαται, pro ἐσκεύασται. Vestibula exstructa sunt. ii. 138. οἱ Σκύθαι ἐσκευάδαται, pro ἐσκευασμένοι εἰσί. Instructi munitique sunt. iv. 58. ἀγῶνες ἀγωνιδαται, pro ἡγωνισ-

μένοι εἰσί. Certamina certatasunt. Certamina commissa sunt. ix. 26. Consule Hortos Adonidis in Ἐρηδέταται.

δατεῖσθαι. Ion. et poet. Dividere. Distribuire. Tribuere. cum accus. τῶν θεῶν τῷ ταχίσῳ, πάντων τῶν θνητῶν τὸ τάχισον δατέονται. Deorum perniciosissimum, omnium [quadrupedum] mortalium perniciosissimum tribuunt. i. 216. ii. 37.

δατο. Ion. terminatio tertiæ pers. plur. plusquamp. pass. 4. conjug. τῶν βαρυτόνων desinentium in præsen. in ζω, et in fut. in σω, ut χωρίζω, fut. χωρίσω, perf. κεχώρισμαι, plusquamp. ἐκεχωρίσμη, 3. plur. com. κεχωρισμένοι ἦσαν. Ion. vero κεχωρίδατο, quod formatur a tertia sing. κεχώριστο, inserto α, κεχωρίσατο, et verso σ in δ, κεχωρίδατο, quod non solum Dorice, sed et Ionice factum. Vide ὁδμή pro ὁσμῇ, et δ pro σ. Sic etiam παρεσκευάδατο, pro παρεσκευασμένοι ἦσαν. v. 34, 65. ἐσκευάδατο, pro ἐσκευασμένοι ἦσαν. vii. 62, 67, 86. ἐσελάδατο, pro ἐσαλμένοι ἦσαν: sed ibi fortasse scribendum ἐσκευάδατο, ut ante sæpius, vel ἐσαλάδατο. V. suo loco. vii. 89. παρεσκευάδατο. vii. 218, 219. παρεσκευάδατο ὡς πολιορκησόμενοι. ix. 97, 100. Ut ad obsidionem tolerandam se præpararant.

δαφιλῶς. Ion. et poet. Abunde. Copiose. V. Hom. 5.

δέ. ἀντὶ τοῦ δή, εἴτε οὖν. Igitur. Ergo. i. 8. ὥς δὲ ταῦτα νομίζων. Quamobrem hæc existimans. Hæc enim duo jam συνωνύμως ponuntur.

δέ. Ion. poet. et com. sæpe pro γάρ. Οἱ δὲ σφι βόες οὐ παρεγίνον-

το, pro οι δὲ αὐτῶν, οἱ γὰρ αὐτῶν. &c. Eorum enim boves non aderant. i. 31.

δέδασθαι. ii. 84.

δεῖδεν, δεῖσαι. Ion. et poet. pro com. φοβεῖσθαι. Metuere. Timere. δέσαντα τὴν τίσιν. Quod pœnam vel ultionem timuisset, formidasset. i. 86. δέδοικώς τὴν ὄψιν. Cum visionem illam metuisset. i. 107. δέσας. Cum timuisset. i. 157. δέσας περὶ ἐωυτοῦ. Sibi metuens, vel de se timens. Sic enim et Cic. vide Timeo apud Nizolium. iii. 30, 135. δέσας τὸ μήκους τοῦ πλοῦ. Navigationis longitudinem metuens. iv. 43. ἔδεισα. iv. 97. Δέσας περὶ τοῖσι Ἑλλήσι. vii. 163. Græcis metuens.

δείκῃλα, τὰ. Imagines. Simulacra. ii. 171.

δεικνύειν ἔς τινα. Herodotea locutio, pro com. δεικνύειν τινά. q. d. Ostendere ad aliquem, pro, aliquem indicare, sive ostendere. ἐδείκνυε ἔς τὸν Βάττον. iv. 150. Battum indicabat.

δείλη, ἡς, ἡ. com. Crepusculum vel matutinum, vel serotinum. Sed epithetum, quod additur, discrimen indicat. Quid sit Crepusculum, et unde dictum, docent vulgata Lexica Latina. περὶ δέλην πρωτὴν. viii. 6. Circa crepusculum matutinum. Circa diluculum. Δέλην ὀψίην γινομένην τῆς ἡμέρης φυλάξαντες. viii. 9. Observato serotino diei crepusculo. περὶ δέλην. ix. 101.

δεῖμα, τος, τό. Ion. et poet. pro com. φόβος. Metus. Κλεομένηεα δεῖμα ἔλαβε. Metus Cleomenem invasit. vi. 74. ἔς δεῖμα βάλλειν τινά. vii. 139. Aliquem in metum injicere. Metum alicui injicere, vel incutere. ἐν δέιματι μεγάλῳ κατεστῶτες. viii. 36. In magno metu constituti. ἔς δεῖμα πεσόντα τὸν βασιλῆα. viii. 118. [Ferunt] regem cum in metum incidisset. Regem metu correptum ferunt. Δειματος μεγάλου ἐπικρεμαμένου.

ix. 33. Impendente magno metu. Vel, Imminente ingenti metu.

δαιμαίνειν. Ion. et poet. pro com. φοβεῖσθαι. Formidare. Metuere. Δειμαίνοντες τὴν Περσέων δύναμιν. Persarum potentiam formidantes. i. 159, 165. περὶ ἐωυτῷ δαιμαίνειν. Sibi ipsi timere. iii. 35, 51, 72. iv. 136, 164. v. 16. ὑπερδαιμαίων. v. 19. τῆς στρατιῆς δειμαίνουσας. vi. 28. δειμαίνοντες. vii. 103. ὑποδαιμαίνουσι. viii. 104. Metuunt. δειμαίνοντες. viii. 15. Δειμαίνω μὴ τὸν πᾶσιν προσδηλοῖσθαι. viii. 68. Vereor ne pedestrem exercitum ante lædat; id est, ne sit copiarum pedestrium cladis auctor. περὶ σφίσι αὐτοῖσι δειμαίνοντες. viii. 74. Sibi ipsis metuentes. περὶ αὐτῷ τῷ Ξέρξῃ δειμαίνοντες. viii. 99. Δειμαίνω ὑπὲρ ὑμῶν. viii. 140. Δειμαίνοντα περὶ πάσῃ τῇ Ἀθηναίων χώρῃ. ix. 73. Universo Atheniensium agro metuentem.

δαιματώω, ῶ. V. H. pro communi φοβέω, ῶ. Terrefacio. Terreo. τοὺς Ἴωνας ἐδειμάτω. Iones terrefaciebat. vi. 3.

δαινά ποιεῖν. ix. 33. idem ac δεινὰ ποιεῖσθαι. Vide suo loco. Graviter aliquid ferre, et vehementer indignari.

δεινὸν ποιεῖσθαι. Graviter aliquid et iniquo animo ferre. δεινὸν ἐποιεῦντο τὸ πάθος. Casum illum iniquo ferebant animo. i. 13. δεινὸν ποιεύμενοι ὑπὸ Μήδων ἀρχασθαι. Iniquo animo ferentes se a Medis regi, se Medorum imperio parere. i. 127. δεινῶς φέρειν. Graviter ferre. ii. 121. §. 3. δεινὰ ποιέειν. ii. 121. §. 5. δεινὸν ποιήσαντες. ii. 133. ταῦτα δεινὰ ποιεύμενοι. ii. 161. δεινὸν ποιεύμενος. iii. 155. δεινὰ ποιεύμενους. iv. 33. v. 33. δεινὰ ποιούντων αὐτῶν. v. 41.

δεινὸν χρήμα ποιεῖσθαι. Herodotea locutio, pro qua alias dicitur ἐλλειπτικῶς δεινὸν ποιεῖσθαι, ut viii.

93. et passim: et unice voce, *δεινοποιεῖσθαι*. viii. 16. Rem indignam judicare. Rem gravem et intolerabilem judicare.

δεινόν, τό, com. pro quo *κίνδυνος*. Periculum: sed proprie grave ac formidabile-periculum. οὐ γὰρ ἦν *δεινόν κατὰ τοῦτο μὴ ἄλῳ κατέ*. Nullum enim erat periculum ne [arx] ab hac parte unquam caperetur. Nullo modo metuendum erat, ne, &c. Vel, Nullo modo suspectum erat, ne, &c. i. 84.

δεινολογέεσθαι, εἶσθαι. com. Graviter conqueri. i. 44. *δεινολογέεται*. Graviter conqueritur. iv. 68. Stephanus ait *τὸ δεινολογέεσθαι* jam accipiendum pro eo, quod Galli dicunt, *Dire qu'on nous fait tort*. Sed nihil est, quod nos ad hanc interpretationem sequendam compellat. Si enim Herodotus dixisset, *ἀδικεῖσθαι φησιν*, hæc Stephani interpretatio locum habere jam commode posset. Si tamen aliter hic locus esset explicandus, dicere præstaret, Res graves, atroces, ac indignas se pati dicit. Hæc enim Græci verbi vim melius explicant.

δεινῶς. Ion. et poet. pro *com. ἐπιμελῶς*. Accurate. iii. 152.

δεινῶς. Ion. et poet. pro *com. μεγάλως, σφόδρα*. Valde. Vehementer. μέλαινα *δεινῶς*. Valde nigra. ii. 76, 102, 149. iii. 5. iv. 52. ix. 35.

δειπνίζειν. com. Cœnam alicui præbere. Aliquem cœna excipere. *δειπνίζοντες Ξέρξης*. Cœnam Xerxi præbentes. vii. 118, bis.

δείρειν, Ion. pro *com. δέρειν*. Exco-
rari. ii. 39. *ἀποδείρειν*. iv. 64.

δέκα πάντα. Vide πάντα δέκα. ix. 81.

δεκατεύειν. com. Decimare. Decimas offerre. Decimas dare. *Ἀνακαίως ἔχει σφέα δεκατευθῆναι τῷ Διῷ*. Necesse est harum [pecuniarum] decimas Jovi offerri, dari. i. 89. *τούτους δεκατεῦσαι θεῷ*. vii.

132. Horum decimum quemque Deo offerre. v. s. hos decimare Deo. Vel personæ pro earum fortunis *μετωνυμικῶς* intelliguntur: id est, Decimam bonorum partem, quæ isti possiderent, Deo consecratam offerre.

Δεκελέη, ης, ἡ. Ion. pro *com. Δεκέλεια, ας*. De qua Stephanus ita, *Δεκέλεια, Δημός τῆς Ἰπποβοωντίδος φυλῆς ἀπὸ τοῦ ἡγησαμένου τοῖς Διοσκούροις εἰς Ἀφίδνας, ὡς Ἡρόδοτος ἐννάτω*. (Vide p. 228. ed. Gron. etiam notas ed. Wess. p. 725.) ὁ δημότης, *Δεκελειεύς*. τὸ τοπικὸν *Δεκελειᾶθεν*, τὰ γὰρ ἀπὸ *ἔξυτόνων εἰς α, ἡ εἰς γ* γιγνόμενα, διὰ τοῦ *ἦθεν, ἡ ἀθεν*, προπερισπᾶται. *παρὰ δὲ Καλλιμαχῶν, Δεκελειῶθεν. Δεκελειάε. Δεκελειᾶσι*. Sed ex Herodoti verbis colligimus *Δεκελήν*, ix. 73. vocari, quam Stephanus *Δεκέλειαν* appellat. Præterea discimus unde *Δεκελή* fuerit dicta, et quomodo cives vocarentur alio nomine, quod apud Stephanum non exstat, ut nec alterum adverbium, quod apud Herodotum legitur. *Ἐκ δὲ δήμου Δεκεληῖθεν. Δεκελέων δέ. ibid. τοὺς Δεκελέας. ibid. τοῖσι Δεκελεῦσι. ibid. Δέκελον* vero *τῆς Δεκελῆς κτίσ-ην* fuisse videmus. *ibid.* Sed *ἀπὸ τοῦ Δέκελος* formatur *Δεκελεύς, εὖος, ὁ, ἀπὸ τῆς Δεκελῆς, Δεκελεεύς, εὖος*, et inserto *ι, Δεκελειεύς, εὖος*, ut apud Stephanum.

δέκομαι. Ion. pro *com. δέχομαι. i. 7. ἐκδεκόμενος τὴν ἀρχήν*. Regnum accipiens, excipiens. *ibidem. δέκεσθε*. Accipite. i. 60. *ἐδέκοντο*. Acceperunt, receperunt. *ibid. ἐκδέκεται τὴν βασιληίην*. In regno succedit. Regnum per successionem accipit. i. 107. *δεκόμενος ἄλλα παρ' ἐκείνου*. Alia ab illo accipiens. iii. 39. vii. 119.

Δελφός. Civis Delphus, sive Delphicus. Δελφὸν γενέσθαι. Delphorum civitatis jure donari, vel donatum esse. i. 54.

δέμειν. Ion. et poet. pro *com. οἰ-*

κοδομεῖν, ἔδειμαν τῆς τάφρου τὰ χεῖλα. i. 179. ii. 124.
 δένδρεον, ου, τό. Ion. et poet. pro com. δένδρον. iv. 22, 23.
 δένδρος, τό. Ion. et poet. pro com. τὸ δένδρον. i. 17. ὅπως τὰ δένδρεα διαφθεῖρειεν. Donec arbores cæcidisset. ibid. i. 193, 202. ii. 32, 138, 156. iii. 106, 107. iv. 19, 21. δένδρεα ἐκκόψαντες. ix. 97. Arboribus cæsis.
 δέννος, ου, ὁ. Eustath. δέννος, ἡ ὕβρις κατὰ γλωσσαν. ὅθεν τὸ δειννάζειν, τὸ ὕβριζειν. Vide et Suidam in δειννάων, quod vertit βλασφημιών. Contumelia. Probrum. Dedecus. Ignominia. Παρὰ τοῖσι Πέρσῃσι, γυναικὸς κακίῳ ἀκοῦσαι, δέννος ἐστὶ μέγιστος. ix. 107. Valla: Apud Persas summo opprobrio datur, audire se muliere esse ignaviorem. Æ. P. Apud Persas summum est probrum, sive dedecus, aliquem se muliere ignaviore audire; id est, Si quis se muliere ignaviorem audiat appellari. Vel, Apud Persas maxima est ignominia si quis muliere ignavior appelletur, [aut habeatur.]
 δέξαι. Ion. pro com. δεῖξαι. Demonstrare. Ostendere. ὑποδέξας, pro ὑποδείξας. i. 32. δέξαι ἕκαστα. Demonstrare singula. iii. 134. ἐπιδέξας. iii. 135. καταδείξαντος. iv. 42. διέδεξαν. iv. 76. ἀποδείξας. iv. 92. vii. 118. Vide ἀποδείξαι.
 δεξαμενὴ, ἡς, ἡ. Receptaculum aquarum. Δεξαμενὰς οὐράσθαι, ἵνα δεκομεναι τὸ ὕδωρ σώζωσι. Receptacula aquarum fodere, ut aquam recipientia conservent. iii. 9. Hæc receptacula servandis aquis destinata cisternæ vocantur. vi. 119.
 δέον, pro δέοντος. Ion. et Attice. οὐδὲν δέον. Cum nullo modo oporteret.
 δεσποσύνη, ἡς, ἡ. Ion. et poet. pro com. δεσποτεία, ας. Dominatus. Imperium. Potestas in aliquos. vii. 102.
 δεύτερα. Ion. et Attice pro com.

δεύτερον. Secundum. Iterum. i. 46. iii. 53, 65, 74. vii. 136. ix. 3.
 δεύτερα. Ion. et poet. pro com. μετὰ ταῦτα. Postea. i. 59.
 δευτερεῖα, ὡν, τὰ. Secundum præmum. Secundæ partes. Δοκέων δευτερεῖα οἶσεσθαι. Existimans se secundas partes laturum. i. 31.
 δευτερεῖα ἐνεμε τοῦτοισι. His secundas attribuit. i. 32. viii. 123.
 δεύτερος. Secundus. οὐδενὸς δεύτερος. Nulli secundus. i. 23.
 δῆ, ἀντὶ τοῦ δέ. iii. 130.
 δῆθεν. Ion. et poet. Sane. Profecto. Prorsus, scilicet, quasi, propemodum. Est et dubitantis particula, ut docet Eustath. ἠθέλησάν μιν ἀπολέσαι δῆθεν. Ipsum profecto perdere voluerunt. i. 59. ὡς ἀγερὴν δῆθεν. Hic videtur redundare. i. 73.
 δηλέσθαι, εἶσθαι. Ion. et poet. Lædere. Vastare. τὴν γῆν δηλησαμένως πωλλά. Quæ agrum valde vastarant. iv. 115. Quæ multis maleficiis agrum affecerant. ὡς μὴ σφεας δηλῆται. Ne ipsos lædat. iv. 187. δεδήλῆται. Lædit. iv. 198. ἐδηλέοντο αὐτούς. Ipsos lædebant, maleficiis afficiebant. v. 83. δηλέσθαι. Lædere. vi. 36. δηλήσασθαι τὴν στρατιήν. vii. 51. Οὐδὲν γὰρ ἐν Πέρσῃσι τοῖσι δεδήλῆται τῶν πειγμάτων. viii. 100. Valla: Non enim res Persarum afflictæ sunt. Quod bene: sed hoc verba sonant, Nulla enim rerum inter hos Persas est læsa. πλεῖστον γὰρ σφεας ἐδηλέετο ἡ ἐσθῆς ἐξήμις εὐοῦσα ὅπλων. ix. 63. Plurimum enim illos [Persas] lædebat vestis armis vacans. Vel, Illis enim maxime nocebat vest. arm. vac. [nullisque tecta armis, id est, inermis.]
 δηλέω, ὦ. Ion. et poet. pro com. βλάπτω. Lædo. δηλέσθαι. Lædi. ii. 12.
 δηλήμων, ονος, ὅκαὶ ἡ. Ion. et poet. Noxius. Qui nocet. Qui lædit. ii. 74. ἀνθρώπων δηλήμονες ὄφεις. Serpentes hominibus noxii. iii. 109.
 δηλῆσις, ἡ. Læsisio. Damnum. De-

trimentum. Lædendi ac nocendi actus, et quod lædendi nocendique causa fit. ἐπὶ δηλήσει. Nocendi gratia. i. 41. ἐπ' οὐδεμιῇ δηλήσει. Nullius damni dandi causa. iv. 112.

δηλητήρ, ἥρος, ὁ. Ion. et poet. Noxius. Qui nocet. Labefactor. Corruptor. Pestis. V. Hom. 32. Dæmon infestus. Vide σύντριψ δμῶς.

δημος, ὁ. Apud Herodotum accipitur sæpe pro eo, quod com. ἔθνος vocatur. Gens. Natio. τοῦ Λυδῶν δήμου αἱ θυγατέρες. Filiae nationis sive gentis Lydorum. i. 93.

δηοῦν, et δηοῦσθαι. com. Vastare, sternere, populari, diripere, cædere. τὸν Δαρείου στρατὸν δρώσασθαι. Darii copias cædere. iv. 102. Valla, et Stephanus Vallam secutus, τὸ δρώσασθαι pro repellere sumsit; sed si bona est eorum interpretatio, δρώσασθαι legendum erit, παρὰ τὸ διωθῆναι, ὦ. Dispello. Repello. Alioqui jam cædere significat, ut ante declaratum. Verbum διωθῆναι habemus paulo post, et ὠθέεσθαι. iv. 103. τὰ παραθαλάσσια ἐδρουν. Locamaritima populabantur, vastabant. v. 89. ἐδρουν πάντα. viii. 33, 50. δρώσαντες αὐτέων τὴν χώραν. viii. 121.

διὰ μετὰ γενικῆς, ἀντὶ τῆς ἐν μετὰ δολικῆς. διὰ πάντων, pro ἐν πᾶσιν. Inter omnia. i. 25.

διὰ cum genitivo, tempori serviens. διὰ ἐνδεκάτου ἔτους ἀπίκοντο ὀπίσω. Undecimo anno revertente, vel, Undecimo post anno, redierunt. i. 62.

Δία οἱ Πέρσαι πάντα τοῦ οὐρανοῦ τὸν κύκλον καλοῦσι. Persæ Jovem appellant totum cæli orbem. i. 131. διαβαίνειν. com. Transire. ἀπορέοντος Κροίσου διὼς διαβήσεται τὸν ποταμὸν ὁ στρατός. Dubitante Cræso quonam modo suus exercitus fluvium transiturus esset. i. 75, 189, 208. τὸν στρατὸν αὐτοῦ

διαβαίνοντα [γραφόμενος.] Valla: Suas copias traducentem effinxit. Sed vertendum, Ipsius exercitum transeuntem cum depinxisset, vel descripsisset. iv. 88. διαξῆναι τὸν Ἴστρον. iv. 139.

διαβάλλειν. com. Calumniari, accusare, criminari. Nomen alicujus ad aliquem deferre. viii. 90. Συνήνεκε τοὺς διαβαλόντας, τοιοῦτον λαβεῖν μισθόν. ibid. Accidit ut illi, qui criminati fuerant [ipsos, qui nomen ipsorum ad regem detulerant,] hujusmodi præmium acciperent. [ut scil. capite plecterentur.] καὶ σφέων ἐκέλευσε τὰς κεφαλὰς ἀποταμῆναι, ἵνα μὴ κακοὶ αὐτοὶ γενομένοι, τοὺς ἀμεινονας διαβάλλωσι. ibid. Et ipsorum capita præcidi jussit, ne, cum ipsi ignavi fuissent, viros se præstantiores accusarent, vel per calumniam criminarentur.

διαβάλλειν. com. pro quo frequentius διαπεραιούσθαι. Trajicere. Navigio aliquo transire. ὡς ἐνθεῦτεν βορέη ἀνέμῳ ἐς τὴν Νάξον διαβάλλει. v. 33. Ut hinc Borea vento spirante in Naxum trajiceret.

διαβάλλειν. com. pro διαπεραιοῦν. Trajicere. Quod barbari dicunt Facere transire. Διέβαλλον ἐκ τῆς Χίου τὰς νέας ἐς τὴν Νάξον. Naves ex Chio in Naxum trajecerunt. v. 34. vi. 44.

διαβάλλειν apud Herodotum præter vulgatas tritasque significationes interdum ἀντὶ τοῦ ὑπερβάλλειν summi videtur. Superare. Excellere. Præstare. ὁ Ἀρισταγόρης τὰλλα ἐὼν σοφός, καὶ διαβάλλαν ἐκεῖνον [τὸν Κλεομένην] εὖ, ἐν τούτῳ ἐσφάλη. v. 50. Aristagoras, cum alioqui sapiens esset, et illum [Cleo-
menen] longe superaret [prudencia, tamen] in hoc lapsus est.

διαβάλλειν. Interdum ἀντὶ τοῦ ἐξαπατᾶν. Decipere. Fallere. Ἰστιάϊος λέγων ταῦτα, διέβαλε. Histæus hæc dicens, [Darium] decipit, fefellit. v. 107. Θεμιστοκλῆς

ταῦτα μὲν λέγων, διέβαλλε, Ἀθη-
ναῖοι δὲ ἐπείθοντο. viii. 110. The-
mistocles hæc quidem dicens, fal-
lebat [Athenienses,] Athenienses
vero [ei] credebant, [vel, pare-
bant.] Λέγων τοιαύτε, Ξέρξεα διε-
βάλετο. ix. 116. Hæc dicens,
Xerxem decepit.

διαβάλλεσθαι τινι. Apud aliquem
male audire. Vel, Nomen alicu-
jus ad aliquem deferri. Accusari.
Μεγαβάτη διαβεβλημένος. Apud
Megabaten male audiens. Vel, Ad
Megabaten delatus. v. 35. Val-
la: Megabate insimulante: sed
et hæc, et totam periodum pa-
rum fideliter interpretatus vide-
tur. vi. 46. Ἰνα, ἐπειτε διαβληθῇ
πρὸς Ξέρξεα. viii. 22. Ut, ubi
[literæ] ad Xerxem cum crimi-
natione, vel accusatione, delatæ
fuissent. Διαβεβλημένους ὑπὸ Θεσ-
σαλῶν. ix. 17. A Thessalis accu-
satos.

διαβατήριος Ζεύς. Jupiter qui trans-
itui sive trajectui præest, et qui
felicem transitum, sive trajec-
tum, dat illis, quibus favet. Ctes-
ias Pers. 17. Quando, cur, et
a quo, primum hoc cognomen-
tum Jovi fuerit inditum, ibi do-
cetur.

διαβατός, ἡ, ὄν. De loco dicitur, qui
transiri potest. Com. ποταμός
διαβατός. Fluvius, qui vado trans-
iri potest. i. 75. Νῆσον διαβατόν.
Attice, et Ion. pro com. διαβα-
τήν. Insulam, quæ transiri potest.
iv. 195.

διαβιβάειν. com. Trajicere. κατὰ
τάς γεφύρας διεβίβασε τὸν στρατόν.
Per pontes exercitum trajecit. i.
75.

διαβυνέσθαι, εἶσθαι. V. H. Transire.
Trajicere. pro com. διαβαίνειν, vel
διαβιβάζειν, καὶ διαπερᾶν. διὰ τῆς
ἀριστερῆς χειρὸς οἰσούς διαβυνέονται.
Persinistram manum sagittas tra-
jiciunt. iv. 71. In vulgatis Lexicis
legitur διαβύνονται a διαβύνομαι.
Et hic Herodoti locus nullo libro

notato pro exemplo affertur. Sed
utrumque bene habere potest.
Nam a gravitonis circumflexa
Attice, et Ionice non raro dedu-
cuntur.

διαδάσασθαι τὴν λήην. Ionica et
poetica locutio. Prædam dividere.
viii. 121.

διαδάσασθαι. Vide δάσασθαι.

διαδέξιος, ὁ. N. H. Lexica vulgata.

Διαδέξιος. Dexter. Strenuus. In-
dustrius. Herod. Διαδέξιον ποιεύ-
μενοι καλλισεύοντα ἔσφαξαν. Stre-
nuissimum quemque deinceps
mactant. Sed operæ pretium me
facturum puto, si totum Herodoti
locum hic scribam cum Vallæ ver-
sione, et H. Stephani reprehen-
sione, qua Vallam reprehendit,
cum tamen ipse nihil in medium
proferat, quod sit melius. Deinde
nostram interpretationem, et de
hoc loco judicium paucis subji-
ciam. Sic autem ille. vii. 180.

*Ἐπειτα τῶν ἐπιβατέων αὐτῆς [τῆς
Τροικηνίης νῆος] τὸν καλλισεύοντα
ἀγαγόντες, ἐπὶ τῆς πρώτης τῆς νῆος
ἔσφαξαν, διαδέξιον ποιεύμενοι τὸν
εἰλοντῶν Ἑλλήνων πρῶτον καὶ κάλ-
λιστον. Valla: Deinde strenuissi-
mum quemque propugnatorum
ejus ad proram adductum, dein-
ceps mactant. Stephanus: Vide-
tur [Valla] totum hunc locum ali-
ter legisse, aut non intellexisse.
Æ. P. Cur igitur tu, Stephane,
jam præter morem taces? Quin
ingenii tui magnum illud, et ὅξυ-
δὲκὲς acumen nunc exeris, ut ex
hoc etiam loco laudem doctrinæ
reportes? Locus hic, licet sit
obscurior, non eam tamen habet
difficultatem, quæ tantum virum
ab eo Latine reddendo detertere
debuerit. Hæc enim (nisi fallor)
est Herodoti mens. Deinde cum
illius [Troezeniæ navis] propug-
natorum fortissimum [ad suos]
adduxissent, [eum] in ipsa navis
illius prora jugularunt, dextrum,
[i. e. faustum omen] existiman-

tes, illum, quem de Græcis primum ac fortissimum ceperant. Vel, Deinde, cum illum, qui inter illius navis propugnatores fortissime rem gesserat, [ad suos] adduxissent, eum in ipsa navis illius prora jugularunt, ac faustum omen hoc esse duxerunt, quod ex Græcorum copiis hunc primum et fortissimum virum cepissent, atque interfecissent. Hoc enim quoddam felicitis rerum exitus præsagium esse credebant. *διαδέξιον* enim hic *δεξιόν*, *αἴσιον*, et *εὐτυχές* significat, ut apud Latinos sæpe dextrum sumitur pro læto, fausto, prospero, propitio. Virgil. *Æn.* viii. ver. 302. Et nos, et tua dexter adi pede sacra secundo. Sic et apud Persium. Hercule dextro. i. e. favente, propitio. Quare *διαδέξιον* ποιεῖσθαι τι, idem valebit, ac *νομίζειν* τι *αἴσιον*, καὶ *εὐτυχές* εἶναι. Dicetur autem ut *δεινόν* ποιεῖσθαι. Vide *ποιεῖσθαι*.

διαδόχος, ου, ὁ. com. Successor. *τῆς τάξεως διαδόχους*. ix. 21. Ordinis successores. *διαδοχοὶ Μεγαρέων*. ibid. Megarensium successores, i. e. qui Megarensibus succederent. Qui in Megarensium locum succederent.

διαδράς, ἀντος, ὁ. com. pro quo *διαφυγῶν* frequentius. Qui diffugit. Est autem particip. aor. 2. act. a *διάδρηναι*. Diffugio. *Μὴ περιδῆτε διαδράντας αὐτοὺς*. viii. 75. Ne per vestram negligentiam eos diffugere, sive dilabi patiamini, sinatis. *διαδράντας*. ix. 58. *διαδράντων*. ix. 60.

διαδρήσθαι. Ion. pro com. *διαδράσθαι*. Diffugiat. Elabatur. Aufugiat. iii. 135. *διαδρήσονται*. Diffugient. Dilabentur. viii. 60, 80.

διαθέτης, ου, ὁ. N. H. q. d. barbare, Dispositor. Latine, Dispensator. Curator. Explanator. Interpres. *χρησμολόγον τῶν Μουσαίου χρησμών διαθέτην*. Vatem Musæi vati-

ciniorum interpretem, ac dispensatorem. vii. 6.

διαίρειν, εἶν. com. Dirimere. *οἱ τὰς διαφορὰς διαίρουντες*. Qui controversias dirimunt. iv. 23.

διαίρειν. com. Dividere. [*λέγουσι*] *τὸν βασιλῆα αὐτῶν δύο μοῖρας διελόντα Λυδῶν*. Ferunt ipsorum regem Lydis in duas partes vel bifariam divisit. i. 94. *κατὰ μέλεια διελών*. Cum in frustra concidisset. i. 119. *αὐτοχειρὶ*, vel *αὐτοχειρὶ μιν διελεῖν*. Ut ipsum [leporem] manu propria divideret, aperiret. i. 123.

διαίρειν, et *διαίρεσθαι*. com. Distincte aliquid explicare. Disserere. Disputare. Explanare. Dicere. vii. 16. *οἷον ἐγὼ διαίρω*. Ut ego dico. [*διαίρειν περὶ τινος*. Aristot. Rhet. lib. i. cap. 4. De re aliqua distincte verba facere, disse-rere.] *οἷον σὺ διαίρεσαι*. Qualem tu dicis. vii. 47. *ἐκαστα διαίρεσαι*. Singula narras, de singulis disseris. vii. 50. *οἷον σὺ διαίρεεις*. Qualem tu dicis. vii. 103.

διαίτα, ης. Ion. et poet. Habitatio. Domicilium. *διαίταν εἶχε ἐν Κροίσου*. In Croesi palatio degebat. i. 35. *τὴν διαίταν τῆς ζῆς μετέβαλον*. Vitæ rationem mutarunt. i. 157. *ἐν ὕδατι διαίταν ποιεῖμενον*. In aqua degentem. ii. 68.

διακαρτερεῖν. com. Perseverare toleranter in re aliqua. Constanter aliquid tolerare. *διακαρτέρει ἐς τὸ ἔσχατον*. vii. 107. Mala ad extremum usque constanter tulit.

διακειμένα, ων, τὰ. Apud Herodotum pro certis conditionibus accipi videtur. *μονομαχῆσαι ἐπὶ διακειμένοις*. ix. 26. Certis conditionibus singulari prælio dimicare. Quod ἐπὶ ῥητοῖς *μονομαχῆσαι* diceretur ab aliis. Valla tamen vertit, aliis acquiescentibus singulari certamine dimicare. Lector eam interpretationem libere sequatur, quam Græcis verbis melius respondere, sensumque fidelius ex-

primere cognorit. Nostram conjecturam sequentia verba confirmant, ἐπὶ λόγῳ τοιῷδε. hac conditione.

διάκορος, ὁ καὶ ἡ. V. H. Satiatus. Repletus. Expletus. iii. 117.

διακριδόν. Ion. et poet. Distincte. Eximie. Egregie. iv. 53.

διακρίνειν. Dijudicare. Statuere discrimen inter res aliquas. Οὐδένα διακρίνων. Inter nullos discrimen statuens. Sine cujusquam discrimine. iii. 39.

διακρίνειν. Discernere. Deligere. Delectum habere. Μαρδόνιος τὴν στρατὴν διέκρινε. viii. 114. Mardonius copiarum delectum habebat.

διακρίνειν πόλεμον. Herodotea locutio. Decernere bello. De rebus aliquibus dimicare, et armis controversias dirimere, Δοκούντες κατὰ τάχος διακριθῆσθαι τὸν πόλεμον. vii. 206. Existimantes fore ut citissime bello decerneretur.

διακρίνειν. com. Discernere. Dirimere. Separare. διακριθέντες. vii. 219. Diremti. Separati. Dissidentes. Discordes. Διακριθέντες. viii. 18. Diremti. Separati. διακρινομένη ἡ στρατιὴ αὐτῶν ἐσχιζέτο. viii. 34. Ipsorum exercitus bifariam divisus est.

διακρίνεσθαι μάχην. Decernere praelio. πρὸς τοὺς ἀψευδέως ἀρίστους ἀνθρώπων μάχην διακριθῆναι. ix. 58. Cum illis, qui non falso [sed vere] sunt hominum, præstantissimi, praelio decernere.

διακροῦεσθαι. com. Dispellere. Repellere. Propulsare. Summovere. Interdum etiam accipi videtur pro eludere, vel fallere. unde ῥήματα διακρουσικά, τὰ ἀπατηλά. Verba ad imposturam facientia. Verba ad aliquem fallendum apta. Οὗτοι τοὺς Ἕλληνας οὕτω διεκρούσαντο. vii. 168. Valla: Isti Græcos a se summovertunt. Æ. P. Isti Græcos ita eluserunt, vel ita fefellerunt. Quam interpretationis conjecturam confirmant illa præcedentia.

πρὸς δὲ τοὺς Ἕλληνας σφι σκῆψις ἐπεποιήτο, τῇ περ δὴ καὶ ἐχρήσαντο. vii. 168. Vide σκῆψις. Sic loquitur et Dionys. Hal. Antiq. R. lib. x. 643. 43. Ταύτη διακρουσάμενος αὐτοὺς τῇ προφάσει. Cum ipsos hac speciosa causa elusisset.

διακνύπτειν. com. Per aliquem locum, ut fenestram, rimasve perspicere. Transpicere. Suspiciere per. διὰ τῆς γοργύρης διακνύψας. Cum per subterraneam fossam perspexisset, vel suspexisset. iii. 145.

διαλαγχάνειν. com. Dividere. Partiri. τὰ χρήματα αὐτοῦ διαλαγχάνουσι οἱ πρώτοι τῶν μαντίων. Ipsius facultates inter se partiuntur vates primi, vel vatum principes, vel qui inter vates principem tenent locum. iv. 68.

διαλαμβάνειν. com. Distinguere. Dividere. Partiri. Γύνδης ποταμός, τὸν ὁ Κύρις ἐς τὰς διώρυχας τὰς ἐξήκοντα καὶ τριηκοσίας διέλαβε. Gyndes fluvius, quem Cyrus in 360 alveos divisit, vel in 360 rivos diduxit. i. 202. At i. 189. dicit ὑποδέξας διώρυχας ὀγδώκοντα καὶ ἑκατόν. Quamobrem in altero loco mendum videtur esse. Nam de re eadem illic 180, hic vero 360, sive rivos, sive alveos, sive fossas dici videmus. Quod a veritate et ratione alienum. Vel post illos 180 alveos effossos, alios eodem modo ad hanc usque summam factos dicemus. Hoc autem κατὰ τὸ σιωπώμενον erit intelligendum. v. 52. eadem verba repetuntur, quæ leguntur. i. 202.

διαλαμβάνειν. Disserere de re aliqua. Narrare aliquid. Διαλαμβάνει ὡς ἀπὸς ἑλλαι Κύριος ἐν Περσίδι Πετισάκην. Ctesias Pers. 5. Narrat quomodo Cyrus Petisacan in Persidem miserit. Ctes. Pers. 55.

διαλαμβάνειν. com. pro συλλαμβάνειν. Comprehendere. Gallice, *Empoigner*. Saisir. ἐκέλευε αὐτὸν

τοὺς ἄλλους παῖδας διαλαΐειν. Eum ab aliis pueris comprehendere iussit. i. 114. διαλελαμμένος ἄγεται. Interceptus, captus, correptus, comprehensus adducitur. iv. 68.

διαλαμβάνειν. com. Tractare. τὰ Ἀσσύρια διαλαμβάνει. Ctesias Pers. 1. Res Assyriorum tractat. pro eodem dicitur et διεξέρχεται. q. d. persequi, scriptis scilicet. ibid. τὰ Περσικά διεξέρχεται.

διαλέγειν. com. Deligere. Secernere. Eligere. Τῷτοι εἶδεα ὑπῆρχε διαλέγων. viii. 113. Valla: Quorum duntaxat speciem animadvertibat. Stephanus, Indolem. Æ. P. Deligens eos, quibus [egregia] forma erat. i. e. Formosissimos quosque deligens. Vel, Eos deligens, quos forma præstanti præditos animadvertibat.

διαλέγεσθαι. com. Loqui. Colloqui. κατὰ ταυτὰ διαλέγεσθαι. Eodem modo loqui. Eadem uti lingua. i. 142. κατὰ τῷτὸ διαλέγονται. Eodem modo loquuntur. ibid. Σάμιοι ἐπ' ἐωτῶν μῦθοι διαλέγονται. Soli Samii propria lingua utuntur, quæ non est aliis communis. ibid.

διαλελαμμένος. Ion. pro com. διαλελημένος. Distinctus. Divisus. iii. 117.

διαλελαμμένος. Ion. pro διαλελημένος, καὶ συλλελημένος. commun. Interceptus. Captus. Correptus. Comprehensus. διαλελαμμένος ἄγεται. Comprehensus adducitur. Valla nimis liberam habet interpretationem hoc loco, et a Græcis verbis nimis recedit, quæ tamen sunt facilia, et perspicua, nec istam libertatem jam flagitant, nulla necessitate cogente. iv. 68.

διαλλάσσειν. com. pro quo frequentius διαφέρειν. Differre. Discrepare. Διαλλάσσοντες εἶδος οὐδὲν τοῖσι ἑτέροις. Specie nihil ab aliis differentes. vii. 70.

διαλογῇ, ἥς, ἡ. com. pro quo dici-

tur et διαλογισμός. Colloquium. ὅσοι ἐν διαλογῇ ἐγένοντο αὐτῷ. V. Hom. 36. Quotquot in colloquium cum ipso venerant. Quotquot cum ipso collocuti fuerant.

διάλυσθαι. com. Dissolvi. Dirimi. Dilabi. Digredi. Discedere. Abire. iii. 73. Διαλυθέντες ἐκ τοῦ συνεδρίου. viii. 56. Ex consessu, vel ex concilio digressi. Cum ex concilio discessissent. Vide σύλλογος.

δίλυσις, et ipsa non contrahendi ratio tam in nominibus, quam verbis, Ionibus est familiaris, cum Attice contra in utroque contractionem usurpent. οἰκέουσιν, pro οἰκοῦσιν, incolunt, habitant. i. 1. ἀπαγινόντας, pro ἀπαγινούντας. absportantes. ibid. ἐσαπικνέσθαι, pro ἐσαφικνέσθαι. ibid. καλομένη, pro καλουμένη. ibid. ἀποφυγείν, pro ἀποφυεῖν. ibid. αἰτέειν, pro αἰτεῖν. et ἀπαιτέειν, pro ἀπαιτεῖν. i. 2. ὠνέσθαι, pro ὠνεῖσθαι. i. 1. ὁμολογέουσι, pro ὁμολογοῦσι. i. 5. ἐν τῷ Ἀργεῖ, pro Ἀργεῖ. ibid. αἰδεομένη, pro αἰδουμένη. ibid. τῶν ἐθνέων, pro τῶν ἐθνῶν. i. 6. καλεόμενον, pro καλούμενον. ibid. εἶδος, pro εἶδους. i. 8. ποῖεε, pro ποιεῖ. ibid. ἀρρωδεῶν, pro ἀρρωδῶν. i. 9. δέεσθαι, pro δεῖσθαι. i. 8. Idem et in aliis sexcentis factum observare potes.

δίλυσις ἀγορῆς. Ion. pro com. δίλυσις ἀγορᾶς. Herodotea locutio. Tempus, quo ex foro disceditur ab iis, qui eo iudiciorum causa convenerunt. iii. 104.

δίλυσις τῶν συνθέτων ὀνομάτων εἰς δύο ἀπλᾶ Ionibus familiaris. Ut ὄνοι ἄγριοι, pro ὄναγροι. Asini sylvestres. vii. 86. οὐδὰ μῆς, pro οὐδεμῆς. οὐδεμίας. vii. 99.

διαλυμαίνεσθαι. com. Dilaniare. Dilacerare. Excarnificare. διαλυμαίνεται τὴν γυναικα. ix. 112. Uxorem dilacerat, dilaniat, excarnificat. διαλελυμασμένην ἀποπέμπει. ibid. Excarnificatam remittit. Pro eodem dicitur, ix. 113. διεσθαρμένην.

διαμάχεσθαι. com. Digladiari. Pug-
nare. Contendere. Dimicare. Περὶ
τῆς χώρης διαμάχεσθαι τοῖς ἐπι-
ούσι. Cum [hostibus contra nos]
adventantibus, vel adversus nos
venientibus de regione dimicare,
decertare. iv. 11. ix. 48.

διαμετρήσασθαι. com. Metiri. με-
τρίον διαμετρήσασθαι σχοίνῳ. Fune
solum metiri. i. 66.

διαμυσίλλειν. Ion. et poet. In mi-
nima frusta dissecare, concidere.
Vide μυσύλλη et μυσύλλειν, et μυ-
σίλλη et μυσιλάσθαι apud Eusta-
thium. Διαμυσίλλας κατὰ μέρεα τὸ
ἱεῖον. Cum victimam in parva
frusta dissecuit, divisit, concidit.
i. 132.

διαναυμαχεῖν, εἶν. com. Navali
prælio dimicare. viii. 63.

διανέειν. Vide νέειν, νείν. viii. 89.

διαπαρθενεῦειν. com. Devirginare.
Virginem vitiare. Virginitatem
eripere. ἢ ἂν τῷ βασιλεῖ ἀρεσὴ γέ-
νηται, ὑπὸ τούτου διαπαρθενεῖται.
Quæ regi placuerit, ab eo devir-
ginatur. iv. 168.

διάπειρα. Ion. et com. Periculum,
quod rei alicujus cognoscendæ
causa fit. Experimentum. Ex-
ploratio. Gall. *Essai, épreuve.*
Ἀπέπεμπεν ἐς τὴν διάπειραν τῶν
χρησίων. Ad oraculorum ex-
plorationem amandavit. i. 47. ad
oracula tentanda misit. εἰς διά-
πειραν ἵεναι. Gallice, *Venir à
l'épreuve.* Periculum facere. ἐς
διάπειραν τούτου ἀπικέσθαι τὸν
Ψαμμήτιχον ἔφη. Psammetichum
ad hujus rei periculum faciendum
venisse, hujus rei periculum fe-
cisse, dixit. ii. 28. τῶν ἐγὼ ἐς
διάπειραν ἀπικόμην. Quorum ego
periculum feci. ii. 77. pro eodem
dicitur et ἀπόπειρα. vide suo
loco.

διαπειρᾶσθαι. com. Explorare, pe-
riculum facere. διεπειρᾶτο αὐτοῦ
τῆς ψυχῆς. Ejus animum explo-
rabat. iii. 14. Περσέων διαπειρᾶσ-
θαι. Persarum periculum facere.
v. 109.

διαπέμπειν. Ion. et com. Dimit-
tere. In varia loca mittere. δια-
πέμψας ἄλλους ἄλλη. Cum alios
alio dimisisset. i. 46, 48. διαπέμ-
πομένους. Dimissos. i. 67. διεπέμ-
ποντο. i. 81. διαπέμψας ἱππέας.
Dimissis equitibus. i. 84.

διαπλεῖν τὸν βίον. Herodotea locu-
tio. Vitam traducere. Vitam
transigere. v. s. Vitam navigio
trajicere. διαπλεύσαντος τὸν βίον
εὖ. Cum vitam feliciter transegis-
set. v. 92. §. 6.

διαπλῶειν. Ion. et poet. pro com.
διαπλεῖν. Navigio transire, præ-
terire. διέπλωσε τὴν διώρυχα. vii.
122. Fossam navigando transi-
vit, præterit.

διαπολεμεῖν. com. Debellare. Bel-
lo vincere, bello superare, bellum
conficere. Consule nostrum Græ-
co-latinum Thucydidis indicem
in διαπολεμεῖν, et διαπολεμεῖν πό-
λεμον. ἔς ἂν διαπολεμήσωμεν. Do-
nec fuerit debellatum. Sic Valla,
vii. 158. Æ. P. Donec hostem de-
bellarimus. Virgil. Æn. vi. 854.
Parcere subjectis, et debellare
superbos.

διαπορθμεύειν. comm. Trajicere,
transvehere, transmittere, trans-
ire. διαπορθμεύειν τὴν στρατιήν. Ex-
ercitum trajicere, copias trans-
mittere. iv. 141. τοὺς πᾶσα ἀνάγκη
διαπορθμεῦσαι. Quos [fluvios]
omnino necesse est transire. v.
52.

διαπορθμεύειν. com. Trans fretum
ducere, vehere, trajicere, tradu-
cere, transvehere. Ital. *Traghet-
tare*, q. d. transjactare, sive tra-
jicere, et *traghetto*, ipse trajec-
tus, vel trajiciendi actus. τὴν
στρατιήν ἐκ Χερσονήσου διεπόρθημε-
σε ἐς Ἀβυδον. viii. 130. Exerci-
tum ex Chersoneso in Abydum
trajecit.

διαπρήξασθαι. Ionice pro com. δια-
πράξασθαι. Peragere, conficere.
διαπρήξαμένους καὶ τᾶλλα, τῶν εἴ-
νεκεν ἀπίκοντο. i. 2. διαπρήσσεσθαι,
pro διαπράσσεσθαι. ii. 2.

διαπρήσσεσθαι. Ion. et poet. pro com. **διαπερᾶν**, trajicere, transire, transeundo pervenire; pro quo dicitur **διαπερῶντα ἐξικνεῖσθαι**, vel **ἐλθεῖν ἐς αὐτοὺς δι' ἑπτὰ ἔμμητων**, καὶ δι' ἑπτὰ γλωσσέων διαπρήσσονται. Per septem interpretes, et per septem linguas transeundo perveniunt ad ipsos. iv. 24.

διαπρήσσεσθαι τι. Ion. locutio, pro com. **διαπράσσεσθαι**, καὶ **τελεῖν τι**. Aliquid peragere, conficere. ix. 41.

διαπρῆσσειν. V. H. Indicium deferre. com. **μηνύειν**. πρὸς τοὺς Σκυθὰς τις διαπρῆσσευσε. Valla: Scythis quidam indicium detulit. iv. 79. Sed fortasse τὸ διαπρῆσσειν, quod a διαπρήσσειν deductum videtur, idem significat, scilicet, pertransire, percurrere. Quare locus hic ita vertetur, Quidam ad Scythas transiit, profectus est, ivit.

διασμᾶν. Herod. V. pro com. **ἀπομάττειν**, abstergere. **ποτήρια διασμέωντες ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν**. Pocula quotidie abstergentes. ii. 37.

διάσσεις, ιος, ῆ. com. Distantia, intervallum, intercapedo, diductio, divisio. **ὅστις νομίζει Ποσιδέωνα τὴν γῆν σείειν, καὶ τὰ διεσῶτα ὑπὸ σεισμοῦ, τοῦ θεοῦ τούτου ἔργα εἶναι, &c.** ἔργον γὰρ ἐστὶ σεισμοῦ (ὡς ἐμοὶ φαίνεται) ἡ διάσσεις τῶν οὐρέων. vii. 129. Quisquis terram a Neptuneo quati putat, et quæ terræ motu diducta sunt, hujus Dei opus esse, &c. Opus enim est terræ motus (ut mihi videtur) ipsa montium diductio.

διασπείδειν. Herod. V. Constipare, conglutinare. i. 179.

διάστροφος, ὁ καὶ ὁ διεστραμμένην τὴν φρένα ἔχων. Qui mentem perverſam habet. Qui a mente est alienatus. Qui de sano mentis statu est deturbatus. i. 167.

διασφάξ, διασφάγος, ῆ. V. H. Loci distantia, intervallum, divortium. **ἐς διασφάγας.** Ad divortia. ii. 158.

διασφάγες τοῦ οὐρεος. Montis divortia. Montis intervalla. iii. 117. Videtur et pro valle sumi. **διὰ διασφάγος ἀγόμενος ποταμός.** Fluvius, qui per vallem agitur, sive ducitur. ibid. **τὰς διασφάγας τῶν οὐρέων**, montium valles, vel interstitia. ibid. **διασφάξ.** vii. 199. **διασφάγος.** ibid. et **διασφάγος.** προπερισπωμένως. vii. 216.

διατάττειν. com. Statuere, constituere, præcipere, imperare. **διέταξε τοὺς μὲν, οἰκοδομέειν.** Præcepit ut alii quidem ædificarent. i. 114. **τὰ λοιπὰ πάντα διατάξας ἦρχε.** Ceteris omnibus rebus constitutis regnavit. i. 120.

διατάττεσθαι, pro διατάττειν, καὶ προστάττειν. Præcipere, edicere, imperare. **διατάτταμαι ἐγώ.** Ego impero. i. 110.

διαταχέων. com. Celerrime. V. Hom. 23.

διατείνεσθαι, Ἀττικῶς καὶ Ἰωνικῶς, ἀντὶ τοῦ διατείνειν. Intendere, intentare. **διετίνοντο τὰ βέλεα, ὡς ἀπήσοντες.** ix. 18. Tela intentabant ut emissuri.

διατελέειν, εἰν. com. cum participio jungitur, et perseverantiam in aliqua re significat, quæ pro participii varietate declaratur. **διατελεῦσι ἔόντες ἐλεύθεροι.** Perpetuo sunt liberi. vii. 111.

διατετραίνειν. Ion. et poet. pro com. **διατορεῖν.** Perforare, trajicere. **διατετρανέεις, pro διατετρανεῖς.** Perforabis, trajicies. iii. 12.

διατίθεναι. com. Afficere aliquo modo, tractare. **ἐμὲ ὥδε διαθεῖναι.** Me sic tractare. iii. 155. **σεωϋτὸν ἀνηκέσως διαθεῖναι.** Te ipsum gravissime vel atrocissime tractare. ibid.

διατίθεσθαι. Distrahere, divendere, vendere. **διατίθεσθαι τὸν φόρτον.** Merces distrahere. i. 1. **ἐπεὰν διαθῶνται τὸν φόρτον.** Ubi merces distraxerint. i. 194.

διατρίβειν. Morari, commorari, degere, habitare. **διατρίβοντα παρὰ**

Περιάνδρῳ. Degentem apud Perian-
dram. i. 24.

διατρίβειν. com. Atterere, perdere.
pro quo et διαφθείρειν. ἔφη πάντων
ἀνθρώπων κακίστα αὐτοὺς διατρίβειν-
ναι. Ipsos omnium hominum pes-
sime attritum ac perditum iri
dixit. vii. 120.

διαφαίνειν. com. Interlucere, dilu-
cescere, diluculum esse, dictum
de diei luce, quæ ante solis ortum
lucet. ἡὼς δὲ διεφαίνει. vii. 217.
Valla: Sub exortum auroræ. Æ.
P. Aurora jam dilucescebat. ἡδὲ
διαφαίνουσης ἡμέρης. vii. 219.
Valla: Jam die illucescente. ἡὼς
τε διεφαίνει. viii. 83. Et aurora
[jam] illucescebat. Sub dilucu-
lum. ix. 47.

διαφανής, ὁ καὶ ἡ. com. Transpa-
rens vulgo. Pellucidus, candens.
λίθους ἐκ πυρὸς διαφανέας. Lapides
ob ignem, vel igne candentes. iv.
73. λίθους τῷ πυρὶ διαφανέας. iv.
75.

διαφάσκειν. com. Illucescere. Di-
lucescere. Diluculum fieri, vel
jam esse. ἀμα ἡμέρῃ διαφασκούση.
ix. 45. Simul ac dies illuxerit,
primo diluculo.

διαφέρειν. Peculiariter, apud Hero-
dotum interdum sumi videtur.
pro Curare, rationem habere, ali-
quid curæ esse alicui. Ut, οὐδέ
τι οἱ διέφερε πληγέντι ἀποθανέειν.
Interpres Lat. Nihil putans dif-
ferre an percussus, oppeteret mor-
tem, an non. Sed vertendum po-
tius, Nec ullo modo ipsi curæ erat
percusso [ab illo, qui percussurus
eum accesserat,] mori. Vel, Nec
ullo modo curabat si percussus
moreretur. Gallice multo felicius
hoc ita redditur. *Et il ne lui cha-
loit aucunement de mourir étant
frappé du coup du Persien. Il ne
s'en soucioit aucunement.* i. 85.

διαφέρειν πόλεμον. Apud Herodotum
accipi videtur pro bellum diuturnum
gerere. i. 18. διαφέρουσι δὲ
σφι ἐπὶ ἰσῆς τὸν πόλεμον. Ipsis

autem bellum diuturnum æquo
Marte gerentibus. i. 74. Hoc
ex præcedentibus et sequenti-
bus facile colligi potest. Locum
vide.

διαφέρειν τὸν αἰῶνα. Herodotea lo-
cutio. Vitam traducere. iii. 40.

διαφέρειν. com. In varias partes et
regiones ferre, divulgare. οἱ ξένοι
[τοῦτο τὸ Ὅμηρου οὐνομα] διήνεγ-
καν. V. Hom. 13. Peregrini [hoc
Homeri nomen] in varias regiones
tulerunt. Vel, Peregrini [hoc Ho-
meri nomen] divulgaverunt.

διαφέρεισθαι. com. Dissentire, con-
tendere. διενεχθέντων περὶ βασι-
λεῖας τῶν Εὐρώπης παίδων. Cum
Europæ filii de regno inter se
contendissent. i. 173.

διαφθορεῖν, εἶν. Ion. et poet. pro
com. διαφθείρειν. Disperdere, di-
ripere, vastare, populari. i. 88.

διαφορεῖν, εἶν. Ion. et poet. Diri-
pere. (διαρπάζειν. i. 88.) ibid. τὸν
οἶκον τοῦ πατρὸς διαφορηθέντα. Pa-
tris domum direptam. iii. 53. Dis-
cerpere, laniare. ὑπὸ κυνῶν τε καὶ
ὀρνίθων διαφορευμένον. A canibus
avibusque dilaniatum. vii. 10. §. 8.

διαφωνεῖν. com. Dissonare, discre-
pare, dissentire. πρὸς Ξενοφῶντα
ἐπ' ἐνίων διαφωνεῖ. Ctesias Pers. 1.
In quibusdam [rebus] a Xeno-
phonte discrepat, vel dissentit.

διαχεῖν τὰ βεβουλευμένα. viii. 57.
Valla: Irritum reddere quod de-
cretum est. Verba tamen hoc
sonant, diffundere, dissipare ea,
quæ decreta fuerunt.

διαχρᾶσθαι μιν. Se ipsum interficere.
Sibi manus violentas af-
ferre. i. 24. ἔφη ὀλέθρῳ τῷ κακίστῳ
σε διαχρήσεσθαι. Dixit fore ut te
pessimo crudelissimoque mortis
genere perimeret, de medio tol-
leret. i. 110. ii. 13.

διακρίναι. vii. 54. Valla vertit, Di-
judicare. Quare videtur legisse
διακρίναι, a themate διακρίνω, vel
existimavit τὸ διακρίναι pro δια-
κρίναι sumendum. Sed fortasse

(si codex mendo caret) τὸ δια-
χρῆναι, vel potius τὸ διαχρᾶν, ac-
cipietur pro διαιρεῖν, et διαιρεῖσ-
θαι, aliquid distincte dicere, de-
clarare. De quo suo loco. Nihil
tamen certi possum affirmare,
nisi verbum idem alibi eodem
modo, et significato reperiatur.
τὸ χρᾶν usitatissimum est, pro,
oraculum reddere, respondere. De
quo suo loco. Hinc vero deduc-
tum dices τὸ διαχρᾶω, ὦ, unde
τὸ διάχρημι, et διαχρῆναι, ut δι-
σσημι, διέσσην, διασσηναι. In vul-
gatis Lexicis neque διαχρᾶν, ne-
que διαχρῆναι: sed διαχρᾶσθαι,
et διαχρῆσθαι cum aliis significa-
tionibus ad rem præsentem non
facientibus reperies.

διαχρῆσθαι. Idem ac simplex χρῆσ-
θαι uti. οὐκ οἶνω διαχρῶνται. Vino
non utuntur. i. 71. τοιοῦτω μόρῳ
διεχρήσαντο. Hujusmodi morte per-
ierunt. i. 167. ὀνόματι τῷ αὐτῷ
ἀεὶ διαχρῶμενοις. Eodem nomine
semper utentes. i. 171. [Inter-
dum tamen τὸ διαχρῆσθαι videtur
sumi posse pro διατελεῖν χρῶμε-
νον, ut assiduus, ac usus perse-
verantia significetur, ut iii. 66.]
τρίπῳ ζῳῆς τοιῷδε διαχρῶνται.
Hoc vitæ genere utuntur. ii. 77.
οἶνω διαχρῶνται. ibid. τῷ αὐτῷ
τρίπῳ διαχρᾶσθαι. Eodem modo
usum esse. ii. 127. τῇ ἀληθείᾳ
διαχρῶμενοι. iii. 72. συμφορῇ με-
γάλῃ διαχρῶνται. Magno detri-
mento afficiuntur. iii. 117.

διαχρῆσθαι. com. pro simplici χρῆσ-
θαι, uti. Vel, constanter, vel diu
uti. ἐσθῆτι φοινικῇ διαχρῶμε-
νους. Punicea veste utentes. iv.
43. ξεινικοῖσι ἔθеси διεχρήσατο. Ri-
tibus peregrinis est usus. Pere-
grinos ritus est sectatus. iv. 76.
ἀγνωμοσύνη διεχρῶντο. Contem-
ptione utebantur, i. e. ista contem-
nebant. vi. 10. οἰμωγῇ διαχρῶν-
ται. Luctu, vel ejulatu utuntur.
Lugent, ejulatum edunt. vi. 58.
κῆρυξ διαχρῶμενους. Præconi-

bus utentes. vii. 9. τρέπω οὐ χρη-
σῶ διαχρῶμενοι. More non bono
utentes. ibid. ἀληθείᾳ διαχρήσασ-
θαι. Veritate uti, vere loqui. vii.
102. τῇ διαχρῶμένῃ ἡ Ἑλλάς, τὴν
τε πενήν ἀπαμύνεται, καὶ δεσποσύ-
νην. ibid. qua [virtute] Græcia
constanter utens et paupertatem,
et [aliorum in se] dominatum, i. e.
servitutis jugum propulsat, a suis
cervicibus repellit. ἀβουλῇ δια-
χρῶμενοι. vii. 210. Temeritate
utentes. Inconsiderate se geren-
tes. οὐκ ἐτι δδοιορῆσι διεχρῶτο. viii.

118. Non amplius terra fecit iter.
διδασκαλεῖα, ὡν, τὰ. N. H. pro quo
com. τὰ δίδακτρα, ὡν, et τὰ διδασ-
κάλῃα, ὡν. Si vulgatis Lexicis
fides habenda. Minervalia. Præ-
mia, quæ doctoribus eruditionis
gratia a discipulis dari solent. τῷ
ἐαυτοῦ διδασκάλῳ διδασκαλεῖα ἀπέ-
δωκε. V. Hom. 26. Suo doctori
Minervalia dedit. Vel, Suo præ-
ceptoris gratiam eruditionis reta-
lit. Vel, Suo doctori debita eru-
ditionis præmia reddidit, [per-
solvit.]

διδασκαλεῖον, ὡν, τό. com. Ludus
literarius. διδασκαλεῖον κατα-
σκευασάμενος, ἐδίδασκε παῖδας τὰ
ἔπη. V. Hom. 25. Instituto ludo
literario, pueros carmina docebat.
διδασκαλία, ας, ἡ. com. Doctrina;
docendi munus, et ars. οὐδὲν τοῦ
Φήμιου ὑποδέξερως ἦν ἐν τῇ διδασ-
καλίᾳ. V. Hom. 5. In docendi
munere nequaquam Phemio erat
inferior. ὁ Μελησιγενὴς ἐπὶ τῇ διδασ-
καλίᾳ καθείσχετο. ibid. Melesi-
genes docendi muneris, [vel ludo
literario] præfectus fuit. τὴν δι-
δασκαλίαν καταλῦσαι. V. Hom. 6.
Valla: Ludum relinquere. Æ. P.
Literarium ludum relinquere. Do-
cendi munus relinquere. Vel, Do-
cendi munus desinere. Sic enim
et Cic. Epist. famil. lib. vii. ep.
1. Libenter mehercule artem de-
sinerem. Quod Galli feliciter
dicunt, *Quitter un art. Quitter*

un métier, une profession. Sic etiam *Quitter l'école. Quitter la charge d'enseigner les enfants, ou les plus âgés.* Valedicere ludo literario. Desinere docendi munus exercere.

διδασκάλια, ων, τὰ. com. quidem vocabulum: at peculiaris significatio videtur apud Herodotum, pro documentis rebusque, quas quis aliquem docet. Valla doctrinas vertit. In vulgatis Lexicis alias hujus vocis significationes ab his remotissimas habes. ἄλλα δὲ πολλά ἐστίγαγον διδασκάλια ἐς τοὺς Ἕλληνας, καὶ δὴ καὶ γράμματα. Valla: Cum alias multas doctrinas in Græciam introduxere, tum vero literas. v. 58. Possumus tamen et ita locum interpretari. Cum alias multas disciplinas apud Græcos introduxerunt, tum etiam literas. Suidas, διδασκαλεῖον, τὸ σχολεῖον. διδασκάλιον δὲ, αὐτὸ τὸ μάθημα. Illud quidem, ipsum literarium ludum, hoc vero, ipsam disciplinam significat.

διδασχῆ, ἧς, ἡ. com. Disciplina, doctrina. ταῦτα ἐκ διδασχῆς ἔλεγε. Hæc [ex disciplina vel doctrina] dicebat, i. e. mulier ab illo edocta hæc dicebat. iii. 134.

διδόυν. Ion. et poet. pro com. δίδοναι. Dare. οὐδενὶ διδοῖ γυναῖκα. Nulli dat uxorem. i. 107. παραδιδοῖ. Tradit. i. 113. διδοῖ. ii. 2. ἐπιδιδοῖ ἐς ὕψος, καὶ τὸ ὁμοιον ἀποδιδοῖ ἐς αὐξήσιν. In altitudinem proficit, et in incrementum pariter tendit. ii. 13. διδοῖ. ii. 65. παραδιδοῖ. Tradit. ii. 169. iii. 119, 128. Vide ἐκδιδόυν, et ἐσδιδόυν, et καταδιδόυν.

διέδεξε, et διέδεξαν. Ion. pro com. διέδειξε, et διέδειξαν. Vide διέδοξε. διαδεξάτω. viii. 118.

διέδοξε. Vocabulum hoc, si codex est sanus, deductum a διαδοκέω, ὦ, quod jam idem valet ac simplex δοκέω, ὦ, videor. ὡς διέδοξε.

Ut visus est, ut videbatur. v. 124. Valla vertit, Ubi hoc accepit. quasi legerit, ὡς τοῦτο διέδεξε, ἀντὶ τοῦ διέδεξατο. Sed hoc absurdum. In vulgatis Lexicis scribitur, διέδεξε, cordi fuit, judicavit, apud Herod. pro διέδειξε. ὡς διέδεξε, ut audivit, ubi accepit. At Herodoti locus non indicatur, nec liber notatur. Mihi vero vox ista διέδοξε suspecta est. Crediderim fortasse διέδεξε potius legendum (ut in vulgatis Lexicis exstat) ἀντὶ τοῦ διέδειξε, quod Ἰωνικῶς dictum sublato i. Qua de re suo loco. Quamobrem ὡς διέδεξε vertemus, ut demonstravit, ut factis rem comprobavit. Quam nostram conjecturam Herodotus ipse confirmat, dum i. 73. ita loquitur, ἦν γὰρ, ὡς διέδεξε, ὅργην οὐκ ἄκρος. Erat enim, ut demonstravit, iræ impotens. Facile per imprudentiam typographi τὸ ο ἀντὶ τοῦ ε poni potuit, ita ut pro διέδεξε διέδοξε nobis obtulerit. Confer locos, res perpende, sententiamque nostram a veritate non remotam comperies. Sed quid opus conjecturis, cum idem Herod. vii. 172. rem aperte demonstrat? Θεσσαλοὶ δὲ ὑπὸ ἀναγκῆς τοῦ ὦ τιν ἐμήδισαν, ὡς διέδεξαν, ὅτι οὐ σφιν ἦν δανε τὰ οἱ Ἀλευάδαι ἐμήχανέωντο. Thessali vero primum necessitate coacti Medorum partibus faverunt, ut demonstrarunt, [ac re ipsa declararunt,] quod ipsis non placerent ea, quæ moliebantur Alevadæ. ὡς διέδεξαν. viii. 3. διαδεξάτω. viii. 118. διέδεξαν τε. ix. 58.

διέκπλοος, ου, ῖ. Transitus, quo per aliquem locum navigio transimus. διέκπλοον τὸν βραχέων δεικνύναι. Per breviam transitum ostendere. iv. 179. διέκπλοον ποιεύμενος τῇσι νηυσὶ δι' ἀλληλέων. Transiitum faciens, i. e. transiens, navibus, per medias naves, ita ut aliæ per medium aliarum vicissim transi-

rent. vi. 12. vii. 36. ἀπόπειραν του διεκπλόου ποιῆσθαι. viii. 9. Per-
ruptionis periculum facere. Ex-
periri an per medias hostium
naves transire possimus.

διεκπλῶειν. Ion. et poet. pro com.
διεκπλῆιν. διαπερᾶν, πλέοντα διαπε-
ρᾶν. Navigio vel navigando tra-
jicere, præterire. vii. 101. ταῦτας
διεξέπλωσε. Has navigando præ-
terii. Alias navigio transire per
aliquem locum, ut vi. 15. διεκ-
πλώοντα τὸν Ἑλλήσποντον. vii.
147.

διέκροος, ου, ὁ. Ion. et poet. Fluxus
aquarum per aliquem locum. vii.
129.

διενεῖκαι πόλεμον. Bellum conficere.
Ἀλυάττης τὸν πρὸς Μιλησίους πό-
λεμον διενεῖκαι. Alyattes bello
contra Milesios confecto. i. 25.

διενενῶντο. Ion. 3. pers. plur. plusq.
p. pass. pro com. διενενόηντο, α
διανόεμαι, οὔμαι, cogito, in animo
habeo. vii. 206. Vide ἐνώσας.

διενιαυτίζειν. V. H. Totum annum
in aliquo loco, vel re transigere,
consumere. Quidam Perennare
vertunt, q. d. per integrum an-
num alicui manere, vel alicui rei
operam dare. Alias perennare,
multos annos, vel unum tantum
durare significat. iv. 7.

διεξελᾶν, διεξελαύνειν. com. Trans-
ire. πύλας διεξελᾶς. Portas trans-
is. v. 52. ταῦτα διεξελάσαντι. Ubi
hæc transiveris. ibid.

διεξελίσσειν. V. H. Explicare quod
est implicitum, ac involutum, dis-
solvere. φακέλους ράβδων διεξε-
λίσσουσι. Virgarum fasciculos ex-
plicant. iv. 67. vel dissolvunt.

διεξήκαν. Vide διεξῆναι.

διεξίεναι. V. H. pro com. διάγειν,
διελαύνειν. Traducere. Per aliquem
locum deducere. Deducere. διεξή-
καν αὐτοὺς διὰ τοῦ ἄσσεως. Ipsos
per urbem traduxerunt. iv. 203.

διέξοδος, ου, ἡ. com. Exitus, finis,
quo res dirigitur, spectat, tendit,
evadit. ἐπίσται αὐτοῦ πάσας τὰς
διέξόδους τῶν βουλευμάτων. Omnes

ipsius consiliorum exitus novi.
iii. 156. σὺ γὰρ ἔχεις αὐτέων διεξό-
δους τῶν βουλευμάτων. vii. 234.
Tu enim tenes exitus consiliorum
ipsorum, i. e. Scis enim quonam
ipsorum consilia spectent, quo
tendant. Quidam vero putant,
ut H. Steph. per διεξόδους βουλευ-
μάτων id intelligi quod Galli vo-
cant *Discours*.

διέξοδος, ἡ. com. Transitus per ali-
quem locum. iii. 117. Iter. ἡμάρ-
τανον πάσης τῆς ἐκείνων διεξόδου.
A toto illorum itinere aberrarunt.
iv. 140.

διέπειν. Ion. et poet. pro com. διοι-
κεῖν. iii. 53. Administrare, re-
gere, gubernare, moderari. οἱ διέ-
ποντες ἀγῶνα Ἑλληνοδικαι. Hel-
lenodicæ, qui certaminibus præ-
sunt. Græci moderatores, qui
certaminibus præsent, eaque re-
gunt. v. 22. ταῦτα διέποντι. Ei
hæc administranti. vi. 107.

διέπειν. Ion. et poet. pro com. διοι-
κεῖν, administrare. ὁρῶσα δὲ πάν-
τα ἐκείνα διέποντα Πausανίην. ix.
76. Cum Pausaniam illa omnia
administrare videret.

διεργάζεσθαι. com. Conficere, in-
terficere. διεργάζοντο αὐτοὺς, pro
διειργάζοντο, τουτέστιν ἐκτεινον. Ip-
sos interficiebant. v. 20, 92. §. 3.

διέτης χρόνος. Biennium. ii. 2.

διετατάχαι. 3. pers. plur. plusq.
p. pass. Ion. pro com. διατεταγ-
μένοι ἦσαν. Instructi fuerant. i. 80.

διέφυ χρόνος. Tempus interjectum
est. Aliquod temporis spatium
intercessit. q. d. interea natum,
ac exortum est. Sunt qui vertunt,
erupit; alii, emersit. i. 61.

διέχειν. com. Pertingere, perti-
nere aliquo, ex aliquo loco ad
aliquem alium locum exporrigi.
τὴν διώρυχα τὴν ἐκ τοῦ Νείλου ἐς
τὸν Ἀράβιον κόλπον διέχουσαν.
Fossam quæ a Nilo usque ad Ara-
bicum sinum pertingit. iv. 42. τὴν
διώρυχα διέχουσαν ἐς κόλπον. vii.
122.

διέχειν. com. Dividere, disjungere,

dirimere, separare. διέχων ἀπ' ἀλλήλων τὰ ῥέεθρα. ix. 51. Fluenta alterum ab altero dividens, [dirimens.]

δίξιν. Ion. et poet. pro com. διδά-
-ζειν, et ἀμφιδόξειν, et ἀμφισβητεῖν.
Ambigere, dubitare. i. 65.

δίξμαι. Ion. et poet. pro com.
ζητῶ. Quæro, postulo, investigo,
cupio. πάντα διζήμενοι. Omnia
quærentes. i. 67. ἄκτα διζεσθαι.
Remedia quærere. i. 94. διζήμενος.
Quærens. i. 139. ἐδίξετο τὸν Κύρου
νέκυν. Cyri cadaver quærebat. i.
214. διζήμενοι μίσγεσθαι. Quæ-
rentes, i. e. cupientes misceri,
coire. ii. 66. διζεσθαι πλέον τι.
Quærere aliquid amplius. ii. 147.
διζήμενος. ii. 156. ἐδίξετο. iii. 41.
διζήμενος. ibid. διζήμενοι. iii. 53.
δίξεσθαι. Quæsisvisse. iv. 9. ἐδί-
ξετο. iv. 30. δίξεσθαι ἐκείνους. iv.
139. ἐδίξηντο τοὺς ἀντιπολεμίους.
iv. 140, 142. διζήμενος. iv. 147.
διζήμενους. iv. 151. δίξεσθε. Quæ-
ritis, studetis. v. 92. ἐπιδιζή-
μενος. v. 106. δίξμαι σε εἶναι.
Quæro, i. e. postulo te esse [tal-
lem.] vii. 103. ix. 44.

δίξομαι. Ion. et poet. pro com. ζη-
τῶ. Quæro, inquirō. ii. 38. iv. 139.
διηθεῖν. com. Percolare, eluere, pro-
luere, abluere percolando. ii. 86.
διηθήσαντες τὴν κοιλίην. Postquam
ventrem vel alvum abluerunt, ab-
sterserunt. ii. 88.

διηθεῖν. com. Transire per colum,
tanquam per colum transire,
transire. διηθέοντος τοῦ ὕδατος ἐκ
τοῦ ποταμοῦ. Aqua ex fluvio [in
planitiem] transeunte. ii. 93.

διηκονεῖν. Ion. et poet. pro com.
διακονεῖν. Ministrare. Ministrum
esse. Suam operam alicui na-
vare. ἔξορκοῖ μιν ἢ μὲν οἱ διηκονή-
σειν ὁ, τι ἂν δεηθῇ. Jurejurando
eum adigit, fore ut sibi suam ope-
ram navaret in re, quamcunque
ab eo petiisset. vel, quamcunque
ad rem ea opus sibi foret. iv.
154.

διηκονος, ου, ὁ. Ion. et poet. pro

com. διάκονος. Minister, famulus.
Apud Herodotum, iv. 71. διηκόνος
παροξυνόντως scribitur: at (nisi
fallor) vitiose. iv. 72.

δίῃξε. Ion. et poet. 3. sing. aor. 1.
act. pro com. διήῃξε, a διαίσσω. μ.
ξω. transeo per aliquem locum.
διήῃξα, καὶ κατὰ κρᾶσιν διήῃξα. iv.
134.

δεάσσεσθαι. com. Apprehendere,
capere, corripere. ταύτας δεασσό-
μενος. Has capiens. iii. 13.

διθύραμκος, ὁ. Ἀρίων ὁ Μηθυμναῖος
πρῶτος ἀνθρώπων τὸν διθύραμκον
ἐποίησεν, ὠνόμασε, καὶ ἐδίδαξεν ἐν
Κορίνθῳ. Arion Methymnæus pri-
mus mortalium dithyrambum fe-
cit, nominavit, et docuit Corinthi.
i. 23.

διῖς ἀναι. com. Dirimere, separare.
τέλος οὐδέτεροι νικήσαντες διέση-
σαν. Tandem neutri victores di-
remti sunt. i. 76.

δικάζειν. com. Ad judicia forensia
non relatum: sed pro simplici
judicio, quod de rebus fit, ab He-
rodoto sumtum. Judicare, existi-
timare. Τελμισσέων δικασάντων
ὡς ἔσονται Σάρδιες ἀνάλωτοι. Cum
Telmissenses judicassent, existi-
massent Sardis inexpugnabiles
fore. i. 84.

δικάζειν. com. κατὰ τὸ ὀρθὸν δικάζων.
Juste judicans. i. 96. δικασάμενοι.
In jure disceptaturi. ibid. τοῖς
πέλας δι' ἡμέρης δικάζειν. Per
totum diem aliis jus dicere. i. 97.
κατὰ μέγας ἀδικήματος ἐκείῳ
δικάζειν. Pro delicti magnitudine
jus cuique dicere. ii. 137.

δικᾶν. Herodoto peculiare vocabu-
lum, pro com. δικάζειν. Judicare.
Jus aliis dicere. i. 97.

δίκη. com. σὺν δίκῃ, pro δικαίως,
jure. i. 115.

δίκη, καὶ δίκαι. τῆς ἀρπαγῆς δίκας
αἰτέειν. Raptus, vel pro raptu pœ-
nas repetere. i. 2. ἔδοσαν σφὶ δι-
κας τῆς ἀρπαγῆς. Pœnas pro rap-
tu sibi dederunt. ibid. οὐ δώσει
δίκας. Pœnas non dabit. i. 3. δίκας
τῆς ἀρπαγῆς αἰτέειν. ibid. δόντες αὐ-

τοὶ δίκας. *ibid.* βουλοῖσθαι σφί δίκας παρ' ἄλλων γίνεσθαι, pro didoσθαι. *ibid.* παρὰ σεῦ πᾶσαν τὴν δίκην ἔχω. A te omnem satisfactionem habeo. Mihi pœnas omnes dedisti, quas abs te repetere possem, ut mihi pro damno dato satisfaceres. i. 45. τὴν δίκην ἔλαβε. Pœnas dedit. i. 115. Ἀρπάγω μὲν Ἀστυάγης δίκην ταύτην ἐπέθηκεν. Harpago quidem Astyages hanc irrogavit mulctam. i. 120. τοὺς ἀντιφασιώτας αἰτεε δίκας τῆς ἐνυτοῦ φυγῆς. iv. 164. Ab adversæ factionis hominibus; vel, ab illis, qui contrariæ factionis fuerant, pœnas exilii sui repetebat. Hunc locum Valla parum commode vertit. Vide ἀντιφασιώτης. δίκας ἐδίδοσαν, καὶ ἐλάμβανον παρ' ἀλλήλων. Rei et actores inter se jure disceptabant. v. 83. [ὁ μὲν διώκων δίκας παρὰ τοῦ φεύγοντος λαμβάνειν. ὁ δὲ φεύγων τῷ διώκοντι δίκας δίδοναι λέγεται. *Æ. P.*] δώσει δίκην. viii. 100. Pœnas dabit. ἔδοσαν δίκας. *ibid.* Pœnas dederunt. Ζέρξεα αἰτεῖεν δίκας φόνου. viii. 114. ταύτην δίκην Ἀπολλωνιῆται τῆς ἐκτυφλώσιος ἐκτίνοσι τοὶ τὰ κατὰ τὰ θεοπρόπια τὰ γεγόμενα. ix. 94. Has pœnas Apolloniæ tibi pro excæcatione, [pro oculis ereptis,] rependunt.

δικαίον. Jus. Æquitas. τὸ δικαίον οὕτω ἔφερε. vii. 137. Jus vel æquitas ita ferebat. Gallice, *Le droit le portoit ainsi.*

δικαίος. Ion. et com. ἀντὶ τοῦ ἀξίος. Dignus. δικαίος ἐστὶ φέρεσθαι τοῦτο τὸ οὐνομα. ἀντὶ τοῦ ἀξίος ἐστὶ. Hic dignus est, qui nomen istud ferat. i. 32.

δικαίος εἰμι ποιεῖν. Ion. et com. pro δικαίον ἐστὶν ἐμὲ ποιεῖν. Æquum est ut faciam. οὗτος δικαίος ἐστὶ φέρεσθαι τοῦτο τὸ οὐνομα. pro δικαίον ἐστὶν οὗτον φέρειν τοῦτο τὸ οὐνομα. i. 32. Justum est, æquum est, ut iste nomen hoc ferat. δικαιοὶ ἐσε ὑμεῖς πρὸς τὴν πιεζομένην μάλιστα μοιρέων ἀμυνέοντες ἰέναι. ix. 60. Æquum

est vos ad [exercitus] partem, quæ [ab hoste] maxime premitur, [ad partem maxime laborantem,] auxilium laturos ire, [vel, suppetias laturos venire.]

δικαιοῦν. Apud Herodotum interdum accipitur pro δικαίως κολάζειν. Juste punire. Punire. Mulctare. κατ' ἀξίην ἐκάστου ἀδικήματος ἐδικαίειν. Pro cujusque delicti magnitudine [delinquentes] pœna mulctabat, puniebat. i. 100. [vide δικαίωσις. ἢ κώλασις. in Thucydide nostro Græco-latino indice. Aristot. Ἠθικ. Νικομαχ. lib. v. cap. 7. δικαίωμα δὲ [καλεῖται] τὸ ἐπανόρθωμα τοῦ ἀδικήματος.] οἱ ἱερεῖς ἐδικαίειντο. Sacerdotes puniti sunt. Gall. melius vis τοῦ δικαιοῦν exprimitur per hæc verba, *faire justice de quelqu'un.* iii. 29. δικαίωσις Κόρινθον. In Corinthum juste animadvertet. v. 92. §. 2. vel simpliciter, animadvertet.

δικαιοῦν. com. δικαίον εἶναι κρίνειν, εἶτε νομίζειν. Æquum judicare. Justum existimare. δικαίω, εἶτε ἐνορῶ πλέον, σημαίνειν σοι. Æquum esse duco, ut, si quid amplius animadverto, tibi [hoc] significem. i. 89, 133. οὐκ ἐδικαίωσαν κτεῖναι Ψαμμίτιχον. Psammitichum interficere haud æquum judicarunt. Vel, interficere noluerunt. ii. 151, 172, 181. iii. 36, 42, 79. ἐδικαίειν, pro ἐδικαίου. iii. 118, 142, 148. δικαιοῦσι. iv. 186. ἐδικαίειν. vi. 15, 73. δικαίειν, pro δικαιοῦν. vi. 82. ἐδικαίειν, pro ἐδικαιοῦν. ix. 26. δικαιοῦντος, pro δικαιοῦντος. ix. 42.

διμνέως. Adverbium Ion. Duas minas. Duabus minis. ἑλυσάν σφας διμνέως ἀπολιμνησάμενοι. Ipsos duabus minis mulctatos solverunt. v. 77.

διζὸς, ἢ, ὄν. H. N. pro com. δισσοῦς, ἢ, ὄν. Geminus, a, um. ii. 44. 76. διζὰ θυρώματα. Gemini postes januæ; alias, geminæ fores. ii. 169. διζὸς ἐκφέρεται λόγος. Duplex affertur rumor. iii. 32. διζὰς

ἰστίας οἶκεε. Duas domos incolebat. v. 40. διχᾶς πύλας. Geminas portas. v. 52. διχὰ φυλακτήρια. Bina castella, vel propugnacula. ibid. vel præsidia, vel loca munita custodiæ causa. Gall. *Deux forteresses, en quelles on tenoit garnison*. vii. 57, 70, 205. viii. 142. διχούς λόγους λεγομένους ἔχει. ix. 74. Duos habet rumores, qui feruntur, i. e. De ipso duplex est fama, quæ circumfertur. διοδοιπορεῖν, V. H. quod in vulgatis Lexicis sineulla auctoritatescriptum legitur. Permeare, transire. ὡς δὲ τὰς δύο μοῖρας διωδοιπορήσαν. viii. 129. Cum autem duas [illius itineris cœnosi] partes [barbari] permeassent, [vel pertransissent.] Valla sic locum istum vertit; Quorum quum duæ partes permeassent eluvium. Sed a Græcis verbis sensuque videtur nimis recessisse. Consule locum, et rem attente perpende, veritatem a nobis stare deprehendes. διοδός, ου, ἡ. Transitus, locus, per quem transitur, et ipsetranseundi actus. vii. 201. διοδούς τηρεῖν. ix. 104. Transitus observare. Viarum exitus custodire. διπλήσιος. Ion. pro com. διπλάσιος. iv. 68. vii. 103. Vide ἐκτάσεις, Ionibus familiares. διπτυχός, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro com. διπλόος, οὗς. Duplex, duplicatus, geminus. δελτίον διπτυχόν λαβών. vii. 239. Valla: Summis duarum tabellarum pugillaribus. διδάσιος, α, ου. Ion. pro quo Poetæ dicunt in duali δωῶ, et in plur. δωῶ, com. v. δισδός, ἡ, ὄν. Duplex. τραύματα διδάσια. Duplex clades, binæ plagæ, bina vulnera. i. 18. δι' αἰτίας διφασίας. Duabus de causis. (Ut autem a δις, fit Lat. bis, sic a διφασίος, bifarius, duplex.) διφασία στόματα. Bina ostia. ii. 17. διφασίοισι γράμμασι χρέωνται. Literis duplicibus utun-

tur. ii. 36. εἰκόνας διφασίας. Binas imagines. ii. 182. διφασίαι αἰτίαι. Duæ causæ. iii. 122. ἀκταὶ διφασίαι. Duo littora. iv. 38. διφθέραι σεγασρίδες, αἱ. Pelles ad aliquid tegendum aptæ. i. 194. διφθέρας οἱ Ἴωνες τὰς βίβλους διὰ τὶ καλέουσι. v. 58. Vide βίβλος. διφράς, ἀδός, ἡ. Nomen Homericum ἰσοδυναμοῦν τῷ διφρος, ου, δ. de quo Eustath. currus. Sed hoc in vulgatis Lexicis non exstat. τοῦ καιδὸς δὲ γυνὴ κατὰ διφράδα βήσεται ὑμῖν. V. Hom. 33. Filii vero conjux, [i. e. nurus vestra] curru vehatur vobis. διφροφορεῖν. V. H. Sella curuli vehere. Curru vehere. τῶν Περσέων τοὺς διφροφορευμένους. Persas, qui sella curuli, vel qui curru vehabantur. iii. 146. διφυής, ὁ καὶ ἡ. com. Qui duas habet naturas. iv. 9. δίχα. com. Bifariam, in duas partes. δίχα διασᾶσαι μάχονται. Bifariam, vel in duas partes divisæ pugnant. iv. 180. ἐγένοντο δίχα αἰ γινώμαι. Sententiæ erant ancipites. Sic Valla, vi. 109. Sed præstat vertere, Sententiæ bifariam, i. e. in duas partes erant divisæ. Duplex erat ducum sententia. ibid. διωθέειν, εἶν, et διωθέεσθαι, εἶσθαι. com. Dispellere, repellere, propulsare, rejicere. τὴν εὐνοίην διωθέεσθαι. Benevolentiam repellere, rejicere. vii. 104. διωθέεσθαι. Interdum apud Herodotum accipitur pro crimen obiectum refutare, et periculum inde nobis impendens propulsare, ac ita evadere. Sed ἐλλειπτικὸν loquendi genus videtur esse, et subaudiri τὴν διαβολήν, vel τὸ ἐγκλημα, vel τὸν κίνδυνον. χρήμασι ἐπεποιθεσαν (sic enim legendum arbitrator) διωθέεσθαι. ix. 88. sibi persuaserant, [vel confidebant se] pecuniis [crimina, periculumque sibi inde impendens] propulsaturos, [ac ita evasuros.] Vide

ἐκποιήσαν. διωθέσθαι. vero, ἀντί τοῦ διωθήσθαι positum. Subauditur enim ἀν particula, de cuius vi proprium locum consule.

διωσάμενοι τὰ γέρεα. ix. 102. Dejectis scutis; vel, disjectis scutis. διωκτέος, α, ον. com. Persequendus, α, um. διωκτέος εἰσί. ix. 58. Persequendi sunt.

διώρυξ, διώρυχος, ἡ. com. Fossa, canalis, alveus profundus. διώρυχα βαθέην ὀρύσσειν. Fossam profundam fodisse. i. 75, 185, 189. iv. 39, 42. vii. 117.

δοκεῖν οὐ μαθεῖν. ἀντί τοῦ, δόξαν τοῦ μη μαθεῖν παρέχειν. Quod dicitur de illis, qui simulant se aliquid non animadvertisse, quod tamen animadverterunt. οὐκ ἔδοξε μαθεῖν. Dissimulavit a se rem animadversam fuisse. Sic et Galli feliciter hoc reddunt, *Elle ne fit aucun semblant d'avoir aperçu la chose, d'avoir vu le personnage.* Vel, *Elle fit semblant de n'avoir aperçu le fait.* i. 10. Nullam dedit significationem, qua rem a se demonstraret animadversam.

δοκέειν ἔμοι. Ion. ut mihi videtur, ut mea fert opinio. i. 172. pro quo diceretur alias, ὡς ἔμοι δοκεῖ. ii. 53, 77. ὡς ἔμοι δοκέειν. ii. 124. ἔμοι δοκέειν. iii. 45, 135. v. 69. vii. 173, 229. viii. 22. ὡς ἔμοι δοκέειν. viii. 30.

δοκέειν τι περὶ τῶν θεῶν πραγμάτων. ix. 65. De rebus divinis aliquid opinari. De rebus divinis aliquid sentire, [suamque sententiam proferre.]

δοκεῖν αὐθις. Herodotea locutio, pro quo dicitur et μεταδοκεῖν. Vide suo loco. Sententiam mutare. δεδογμένων οἱ αὐθις τούτων. vii. 12. Sententia de his ab eo mutata.

δοκέω. ἐγώ μοι δοκέω. Ego mihi videor. Sic enim et Latini loquuntur. ii. 93. ἐγώ μοι δοκέω κατανοεῖν τοῦτο. Ego mihi videor hoc intelligere. ibid.

δοκέω, ὦ. Arbitror, existimo, non

solum Ion. sed et poet. et com. i. 8. ii. 27, 31. δόξας, νομίσας. i. 33, 51, 81, 97, 111, 119, 124. iii. 146. et alibi passim.

δόκησις, ιος, ἡ. com. Opinio, existimatio. δόκησιν δεῖ λέγειν. vii. 185. De quo ex opinione dicere oportet. Æ. P. [De quo variam hominum] opinionem dicere oportet.

δοκίμος. com. Probatum. Virtutis ac probitatis spectatæ vir. i. 65, 96. ἐπεμπον τὸν δοκιμώτατον σφέων αὐτέων. Eum, qui apud se spectatæ virtutis potissimum erat, miserunt. Spectatissimæ virtutis virum, qui apud se esset, miserunt. i. 152, 158. ii. 162. iii. 135, 143. ἄνδρα δοκιμώτατον. Virum clarissimum. iii. 155. δοκιμον ἔοντα παρὰ Ξέρξη. Clarum apud Xerxem. vii. 117, 118.

δολοῦν. com. Dolos suere. Dolos moliri. Insidias struere. Ctesias Pers. 4.

δολοῦν. com. Dolo capere, fallere. τοιοῦτω φαρμάκῳ τὸν ἐμοῦ παῖδα δολώσας. Hujusmodi veneno filium meum cum dolose ceperis, cum fefelleris. i. 212. [ἐλὼν δόλῳ dicitur. i. 214. συνωνύμως.]

δόμος, ὁ. Apud Herodotum peculiariter positum pro certa serie, et ordine perpetuo in muris, ac ædificiis. διὰ τριήκοντα δόμων πλίνθον. Per tricesimum quemque laterum ordinem. i. 179. Gallice, *à chaque trentième rang de briques.*

δόξα, ης, ἡ. com. Opinio, expectatio, existimatio. παρὰ δόξαν τὰ πρήγματα τῶν βαρβαρῶν ἀπέβαινεν. viii. 4. Præter expectationem res barbarorum cadebant, succedebant.

δόξαν φύσας αὐξάνεται. Valla: Inflatus superbe famam auget. v. 91. Stephanus: Superbe inflatus suam potentiam auget. Quæ interpretatio si vera est, ut aliquam veritatis non rejiciendæ speciem

habet, hæc verba idem valent, ac τὴν ἑαυτοῦ δόξαν φουρήσας, τούτῃ φουρηθεὶς, εἶτε πεφουρημένος αὐξάνει; αἰεῖ. Nam in illo φύσας est syncope pro φουρήσας, hocque Ἀττικῶς, καὶ Ἰωνικῶς, activum pro passivo positum, contra vero τὸ αὐξάνεται est passivum pro activo. Quamvis autem hæc minime damnum, tamen et ita longe simplicius locum interpretari possumus; Superbiam spirans, crescit. δόξαν enim μετῴνυμικῶς accipimus pro ipsa superbia, quam gloria parit. φύσας vero κατὰ συγκρίτην ἀντὶ τοῦ φουρήσας sumetur. φουρᾶν autem ἀντὶ τοῦ ἐκπνεῖν, efflare, ponetur. Quam significationem habes apud Sophoclem ἐν Αἰαντὶ Μαστιγοφόρῳ, v. 917. Οὐδεις ἂν ὄσις καὶ φίλος τλαίῃ βλέπειν φουσῶν τ' ἄνω πρὸς ῥίνας, ἔκ τε φοινίας πληγῆς, μελανθὲν αἷμ' ἀπ' οἰκείας σφαγῆς. Et v. 1411. ἔτι γὰρ θερμαὶ Σურიγγας ἄνω φουσῶσι μέλαν μένος. In hoc utroque loco videmus τὸ φουρᾶν sumi pro ἐκπνεῖν, efflare, emittere.

δοξεῖσθαι. V. H. pro. com. δοκεῖν. Videri, haberi, judicari. Hominum opinione iudicioque existimari. ὁ Θεμιστοκλῆς ἐβώσθη τε, καὶ ἐδοξώθη εἶναι ἀνὴρ πολλὸν Ἑλλήνων σοφώτατος ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα. viii. 124. Themistocles celebratus est, et existimatus est esse vir Græcorum longe sapientissimus per universam Græciam. δεδοξωσθε εἶναι ἄριστοι. ix. 48. Existimamini esse præstantissimi.

δόρατα ναύμαχα. Valla: Pila nautica. vii. 89. Sed Herodotus ita nauticos contos videtur appellare, qui sunt oblongæ perticæ cuspidē ferrea munitæ, quibus nautæ naves impellunt, et sæpe pugnant cum hoste. Virg. Æn. vi. v. 302. Ipse ratem conto subigit, velisque ministrat. Idem Æn. ix. v. 509. Telorum effundere

contra Omne genus Teucris, ac duris detrudere contis.

δόρας, τος, τό. Ion. et poet. pro quo dicitur et δούρας, τος. Lancea, hasta. Quænam dicantur δόρατα, quid δόρυ, vide apud Eustath. δόρατα κατηγότα. vii. 224. Lanceæ, vel hastæ fractæ. τὰ δόρατα ἐπιλαμβανόμενοι κατέκλων οἱ βάρεροι. ix. 62. Barbari corripientes lanceas confringebant.

δοράτιον, τό. Hastile, jaculum, hasta. i. 34.

δορπίη, ης, ῆ. Herodoteum vocabulum, pro com. δόριος. Cæna. ii. 48.

δορυάλωτος, ου, ὁ καὶ ῆ. com. Bello captus, q. d. lancea, vel hasta captus, armis captus. πρὸ χώρης δορυαλώτου μάχεσθαι. viii. 74. Pro regione bello, vel armis capta pugnare. δορυαλώτου ἐούσης τῆς Ἀττικῆς χώρας. ix. 4.

δορυφορεῖν. com. Hastatum esse, ac principis alicujus latus stipare. Satellitem esse ad corporis custodiam ac tutelam. ἐδορυφόρεον τὸν βασιλέα. Regem hastati circumstant, suoque satellitio muniebant. ii. 168. τὸν χίλις ἐδορυφόρεον. Quem mille hastati milites stipabant. iii. 127, 128.

δορυφόρος, ὁ. Hastatus principis satelles. i. 59. δορυφόρος Ἡρακλειδῶν. Heraclidarum satelles. i. 91, 98, 113, 114, 116, 117, 120. et alibi passim.

δοσιδίκος, ὁ καὶ ῆ. N. H. ὁ διδοὺς δίκας τινὸς ἀμαρτήματος. Qui alicujus peccati dat pœnas. ἵνα δοσιδίκος εἴεν. vi. 42. Valla: De tradendis mutuo iis, qui injurias intulissent. Sed δοσιδικὸν εἶναι jam accipi potius videtur, pro, Injuriarum illatarum rationibus mutuo reddendis obnoxium esse. Vel, De injuriis illatis jure cum aliquo experiri mutuo. Vel, Injurias illatas jure mutuo persequi. Alias vero significat τὸ τῶν ἀδικημάτων δίκας δοῦναι, id est,

Injuriarum pœnas dare. Atque hæc est propria horum verborum interpretatio et vis.

δοτική ἀντὶ τῆς γενικῆς μετὰ τῆς ὑπὸ προβέσεως, τὰ βαρβαροῖσιν ἀποδεχθέντα, ἀντὶ τοῦ, ὑπὸ τῶν βαρβάρων. Sic Latine, Quæ barbaris, pro a barbaris, sunt edita. i. 1. ἐξεμπολημένων σφι πάντων. Cum ab ipsis omnia jam essent vendita. ibid. δεδῆλται μοι, pro ὑπ' ἐμοῦ. A me declaratum est. i. 18. κατεγράφατο οἱ, pro ὑπ' αὐτοῦ. Ab ipso subacti sunt. i. 27. ἀπέρριπται τοι, pro ὑπὸ σοῦ. A te contemnitur. i. 32. ἥδη δέ σφι ἡ πολλὴ τῆς Πελοποννήσου ἦν κατεστραμμένη. pro ὑπ' αὐτῶν. Jam autem magna Peloponnesi pars ab ipsis erat subacta. i. 68. τοῖσι καλεσθήκεε πολιορκίῃ, pro ὑπὸ τούτων κατεστῆθη. (Nam et perf. act. ἐσθηκα, et aor. 2. act. ἐσθην, terminationem activam, significationem passivam, plerumque habet.) Ab his instituta est obsidio. i. 81. τάδε οἱ κατέργατο, pro ὑπ' αὐτοῦ κατέργατο. Hæc ab eo peracta sunt. i. 123. τούτῳ σφι ἐξέργασο, pro ὑπ' αὐτῶν ἐξέργασο. i. 165. ἀραιρημένα ἄσπεα αὐτοῖς, pro ὑπ' αὐτῶν ηρημένα. Urbes ab ipsis captas [cernens.]. i. 185. εὐρηται σφι, pro ὑπ' αὐτῶν. ii. 82. τῇ μητρὶ τὰ προσαχθέντα, pro ὑπὸ τῆς μητρός. ii. 121. §. 5. ἀναισιμώθῃ τοῖσι ἐργαζομένοις, pro ὑπὸ τῶν ἐργαζομένων. ii. 125. τοῖσι κατεδόκεον νεοχμὸν τι ποιῆειν. ἀντὶ τοῦ, ὑφ' ὧν νεοχμὸν τι ποιηθήσεσθαι κατεδόκεον. ix. 99.

δοτική ἀντὶ τῆς γενικῆς, τούτοις ἐπισπομένοις φεύγουσι, pro τούτων ἐπισπομένων φεύγουσι. His insequentibus fugiunt. i. 103. At Latinus Interpres vertit, Dum illos fugientes persequuntur. Quare videtur codicem nactus, in quo legebatur, τούτοις ἐπισπόμενοι φεύγουσι. ut τὸ φεύγουσι sit dativus, qui ab illo participio ἐπισπόμενοι, τούτεσιν ἐπακολουθούντες,

regatur. Bonus uterque sensus. ὡς μεταδεδογμένῳ μοι, pro μεταδεδογμένῳ μου. Utpote sententia a me mutata. vii. 13. Ἰοῦσι δέ σφι φήμῃ ἐσέπτατο ἐς τὸ στρατόπεδον πᾶν. ix. 100. ἀντὶ τοῦ, ἰόντων δέ σφῶν, ἦγουν αὐτῶν.

δοτική ἀντὶ τῆς γενικῆς. Dativus loco genitivi. Ἀνοιγομένοις τοῖσι κτήνεσι ἐστὶ σαθμώσασθαι, ὅτι τοῦθ' οὕτως ἔχει, pro ἀνοιγομένων τῶν κτηνῶν. Apertis, [dissectisque] pecoribus, conjicere licet hoc ita se habere. iv. 58. Μεγάροις τε κερδανέομεν περιεῶσι, καὶ Αἰγίνῃ, καὶ Σαλαμῖνι. viii. 60. ἀντὶ τοῦ Μεγάρων τε κερδανέομεν περιεόντων, καὶ Αἰγίνης, καὶ Σαλαμίνος. Valla: Unde nobis lucrificiemus quæ servaverimus, Megara, Æginamque, atque Salaminem. A. P. Megarisque servatis, et Ægina, et Salamine, quæstum faciemus [non aspernandum.] id est, Illud etiam lucrificiemus, quod Megara, Ægina, et Salamine opera nostra servabuntur. Οἰκότα μὲν νυν βουλευομένοις ἀνθρώποις, ὡς τοσπίαν ἐθέλει γίνεσθαι. μὴ οἰκότα δὲ βουλευομένοις, οὐκ ἐθέλει οὐδὲ θεὸς προσχωρεῖν πρὸς τὰς ἀνθρωπίας γνώμας. viii. 60. ἀντὶ τῶν, Οἰκότα μὲν νυν βουλευομένων ἀνθρώπων, ὡς τοσπίαν [τὸ πρῆγμα καλῶς αὐτοῖς] ἐθέλει γίνεσθαι, τούτεσιν ἀποδαινεῖν. μὴ οἰκότα δὲ βουλευομένων, &c. Id est, Quum enim homines consilia rationi minime consentanea agitant, [tunc] ne Deus quidem ad humanas deliberationes se accommodare] solet. [vel vult.] Vide γίνεσθαι. Succedere. Demosthen. Olynth. 2. §. 9. τότε μὲν δὴ τοῦτον τὸν τρόπον εἶχε τὰ πράγματα, ἐκείνοις χρωμένοις, οἷς εἶπον προσάταις, pro ἐκείνων τῶν προγόνων χρωμένων προσάταις, οἷς εἶπον.

δουλήτη, ης. ἡ. Ion. pro com. δου-
λεια, ας. Servitus. vi. 12.

δουλήσιος, α, ον. Ion. et poet. pro
com. δούλειος. Servilis. σείλας
τὴν θυγατέρα ἐσθῆτι δουλήτη. Cum
filiam veste servili ornasset. iii.
14.

δουλοπρεπής, ὁ καὶ ἡ. com. ὁ τῷ
δούλῳ πρέπων. Servo conveniens.
Servum decens. Servilis. Οὐδένα
πόνον δουλοπρεπεία ἔχειν. Nullum
laborem servilem habere susci-
pere, ferre. i. 126.

δουλοσύνη. Ion. et poet. pro com.
δουλεια. Servitus. i. 129, 164. τὴν
δουλοσύνην οὐκ ἀνεχόμενοι. Servi-
tutem non ferentes. i. 169. ἀπαλ-
λαχθέντας δουλοσύνης. Servitute
liberatos. i. 170. iv. 118. viii. 142.
ix. 27, 76, 90.

δουλότερος, η, ον. Apud Herodo-
tum accipitur pro eo, qui servi-
tutis iugo magis premitur quam
ante. Αἰγυπτὸν πᾶσαν πολλὰ δου-
λοτέρεην ποιήσας, ἢ ἐπὶ Δαρείου ἦν.
Cum totam Ægyptum in longe
arctiorem servitutem redegisset,
quam esset Darii tempore. vii. 7.
Vel, Cum totam Ægyptum servi-
tutis iugo longe arctiori, atque
graviori pressisset, quam Dario
regnante premeretur.

δουλοῦσθαι ὑπὸ τινι. In servitu-
tem ab aliquo redigi. Αὐτοὶ ὑπὸ
Πέρσῃσι δεδούλωτο. Lydi in ser-
vitutem Persis redacti fuerunt. i.
94. [pro quo dicitur frequentius
ὑπὸ τινος. οἱ Κᾶρες ἐδουλώθησαν
ὑπὸ Ἀρπαίου. i. 174.]

δουλωσύνη. Herodoteum vocabu-
lum, pro com. δουλεια, et poet.
δουλοσύνη. Servitus. Ἀπωσάμενοι
τὴν δουλωσύνην. Propulsata, vel
depulsa servitute. i. 95. iii. 88.
vii. 102.

δούρας, τος, τό. Ion. et poet. pro
communi δόρου. ξύλον. Lignum.
Fustis. Hasta. τύπτοντες δούρασι
τὸν ἥερα. Fustibus vel hastis aerem
cædentes, verberantes. i. 172.

δραμεῖν, et δραμεῖσθαι ἀγῶνας. viii.
102. Vide τρέχειν.

δράμημα, τος, τό. Ion. et poet. pro
com. δρόμος. Cursus. τοῦτο τὸ
δράμημα τῶν ἵππων. viii. 98. Hic
equorum cursus.

δρηπέτης, ου, ὁ. Ionic. et poet. pro
com. δραπέτης. Fugitivus. Qui
ab aliquo aufugit. iv. 137. vi.
11.

δρησμός, οὔ, ὁ. Ion. et poet. pro
com. δρασμός, et φυγή. Fuga.
Δρησμὸν ἐβούλευε. Fugam medi-
tabatur. De fuga cogitabat, vel
consultabat. v. 124. δρησμῷ ἐπι-
χειρεῖν. Fugam moliri. Fugam
parare. vi. 70. Δρησμὸν ἐβουλεύ-
οντο. viii. 4. Valla: Consultabant
de facienda fuga. Æ. P. De fuga
consultabant. viii. 18. idem lo-
quendi genus repetitur. ἀγγέλ-
ων τὸν δρησμὸν τῶν Ἑλλήνων.
viii. 23. Græcorum fugam nun-
tians. οἱ Ἕλληνες δρησμὸν βου-
λεύονται. viii. 75. Græci de fuga
consultant. viii. 97, 100.

δυνάμενος, η, ον. com. Qui potest.
Qui auctoritate gratiaque potest
aliquid apud aliquem. Gallice,
*Qui a pouvoir ou puissance. Qui
a credit et autorité en quelque lieu,
en quelque compagnie, en la mai-
son ou cour de quelque Prince, ou
envers quelque particulier.* Ἀνὴρ
Τεγεήτης, δυνάμενος ἐν Λακεδαί-
μονι μέγιστον ξείνων. ix. 9. Valla:
Vir Tegeata, apud Lacedæmonios
maximæ inter hospites potentia.
Æ. P. Vir Tegeata, qui Lacedæ-
mone plurimum [omnium] hospi-
tum poterat. Vel, Qui maxima
apud Lacedæmonios auctoritate
præter cæteros hospites valebat.
μέγα παρ' αὐτῷ δυνάμενον. Ctesias
Pers. 5. 9. Qui magna auctori-
tate apud ipsum valebat.

δυνάμενος, η, ον. com. Potens. Δῶ-
μα προσετραπόμεσθ' ἀνδρὸς μέγα
δυναμένω. V. Hom. 33. Ad ædes
enim venimus viri valde po-
tentis.

δύναμις. Potentia. Δύναμις ὑπὲρ ἄν-
θρωπων ἢ βασιλῆος ἐστίν. viii. 140.
Regis potentia supra humanam

est: id est, Regis vires humanam potentiam superant.

δύνανται. Ion. pro com. δύνανται. ἄν, præter morem. Δείσας μὴ οὐ δύνανται τὸν βάββαρον ὑπερβαλέσθαι. Veritus ne Barbarum superare non possent. vii. 163. Nisi rem sic accipias, δύναντο scribendum videretur.

δυνασθῆναι. Potuisse; ut a δυνάζω, quod inusitatum. ii. 110.

δυνατός, ὡτερός, ὡτατός. com. οἱ δυνατώτατοι τῶν Ἑλλήνων. Potentissimi quique Græcorum. Gallice, *Tous les plus puissans d'entre les Grecs.* i. 53, 56.

δυνατόν. Interdum accipi videtur pro eo, quod est decorum, honestum, quod facere licet, ac fas est. Ἀτυχῆσαι τὸν χεῖροντα, οὐ σφι δυνατόν ἐστι. ix. 111. Ipsos nefas est, orantem pati repulsam. Vel, Apud ipsos turpe censetur, ac nefas esse iudicatur, si ille, qui [aliquid a rege petit,] repulsam ferat.

δυνέαται. Ion. pro com. δύνανται. Possunt. ii. 142. iv. 30.

δυσμεταχείριστος, ὁ καὶ ἡ. com. Tractatu difficilis. Expugnatu difficilis, vii. 236.

δυσθανάτειν, εἶν. com. Iniquo animo mortem ferre. Cum magno animi dolore mori. Gallice. *Mourir avec grand regret et fâcherie.* Alias, cum dolore, vel cruciatu mori. Difficulus mori, non posse facile animam efflare, et mori. Quam mortis difficultatem, ejusdem liberationem, Virgil. de Didone verba faciens, his versibus elegantissime describit, nobisque quodammodo spectandam proponit, sub ipsum Æn. iv. finem. Illa graves oculos conata attollere, rursus Deficit; infixum stridet sub pectore vulnus. Ter sese attollens, cubitoque innixa, levavit. Ter revoluta toro est: oculisque errantibus alto Quæsit cælo lucem, ingemuitque re-

perta. Tum Juno omnipotens longum miserata dolorem, Difficilesque obitus, Irim demisit Olympo, Quæ luctantem animam, nexosque resolveret artus. Nam, quia nec fato, merita nec morte peribat, Sed misera ante diem, subitoque accensa furore, Nondum illi flavum Proserpina vertice crinem Abstulerat, stygioque caput damnaverat Orco. Ergo Iris croceis per cælum roscida pennis, Mille trahens varios adverso sole colores, Devolat, et supra caput astitit: Hunc ego Diti Sacrum iussa fero, teque isto corpore solvo. Sic ait, et dextra crinem secat: omnis et una Dilapsus calor, atque in ventos vita recessit. καὶ δὴ οἱ μὲν ἐμάχοντο, ὁ δ' ἐξηνεγκμένος ἐδυσθανάτει τε καὶ ἔλεγε, &c. ix. 72. Valla: Et quum aliis pugnantibus, ipse exportaretur, sese morientem miserabatur, &c. Æ. P. Atque alii quidem pugnantibus, ille vero, cum [ex acie, ubi collocatus fuerat,] exportatus fuisset, se mori graviter ferebat, [iniquo animo ferebat, quod sibi morientem esse animadverteret, Vel, Mortem iniquo animo ferebat,] et dicebat, &c. Vide *δυσθάνων*, et *δυσθανέειν* in *Œcon.* Hippocratis.

δυσθυμεῖν. Ion. et poet. pro quo com. ἀθυμεῖν. Animum despondere. Gall. *Perdre courage.* Μη δυσθύμει. viii. 100. Valla: Ne animo consterneris. Æ. P. Ne animum despondeas. Gallice, *Ne perdes point courage.* Dicitur et *δυσθυμούμαι*, pro *δυσθυμῶ*. Euripid. in Ione, ver. 258. τί χρεῖμ' ἀνεγύνητα δυσθυμῇ γύναι; id est, Quamobrem occulte despondes animum mulier? Vide particulam *δυσ* in Lex. Dor. in voce *δύσσοος*.

δυσμορφίη, ης, ἡ. N. H. pro com. *δυσμορφία*. Deformitas. Ἀπαλλά-

ξαι τῆς δυσμορφίης τὸ παιδίον. Puellam deformitate liberare. vi. 61.

δυσριγος, ὁ καὶ ἡ. com. Qui frigus difficulter ferre potest. Frigoris impatiens. v. 10.

δυσχειρωτος, ὁ καὶ ἡ. com. Qui difficulter in nostram potestatem redigi potest. Qui difficulter manu capi potest. Qui magna cum difficultate potest subigi. δυσχειρωτότατοι. superlat. gradus. vii. 9.

δυσχεραίνειν τινὶ πρᾶγματι. Rem aliquam moleste ferre. Re aliqua indignari. δυσχεράνασα τῇ ὄψει. V. Hom. 30. Aspectu [illius] indignata. Vel, Illo spectaculo indignata.

δύτης, ου, ὁ. com. Urinator. viii. 8.

Qui in aquam merguntur, qui subeunt aquas, et sub iis natant, a Latinis urinatores, a Græcis δύται, κολυμβηταί, et ὑφυδροὶ vocantur, a Gallis *Plongeurs*, qui *savent nager entre deux eaux*. ἔτυμον τοῦ δύτου docet Herod. his verbis. ὃς δὺς ἐς τὴν θάλασσαν, οὐ πρότερον ἀνέσχευε πρὶν ἢ ἀπικετο ἐπὶ τὸ Ἀρτεμίσιον. viii. 8. Qui, cum mare subisset, non prius emersit, quam ad Artemisium pervenit, δύμν. Attice, et Ionice, pro com. δυοῖν. Duorum. Duobus. i. 94, 130. iv. 1, 90. viii. 131.

δῶμα, τος, τό. Ion. et poet. pro com. οἰκία. Domus. ii. 62.

δωρεῖσθαι, δωρεῖσθαι. com. Donare.

ὁ Κροῖσος ἕκαστον δύο στατήρσι δωρεῖται. Croesus unumquemque duobus stateribus donat. i. 54.

δωρησάμενος τοὺς Δελφοὺς ὁ Κροῖσος. i. 55.

αὐτῇ ἕνα λίθον δωρεόιτο. Ipsi unum lapidem donaret. ii. 126.

Δωρεῖται μιν πεδῶν χρυσεῶν δύο ζεύγῃα. Ipsum duobus aurearum compedum paribus donat. iii. 130.

Μανδροκλέα ἐδωρήσατο παισὶ δέκα. Mandroclum duodecim pueris, vel famulis, vel servis, vel

puellis donavit. iv. 88. Vide σχε-

δή. τῷ Δαρείῳ Μιτυλήνην ἐδωρήσατο. v. 37. αὐτὸν δωρεῖται χρυσῷ. vi. 125. vii. 27, 28, 54, 116.

δωρεῖσθαι passive positum. Φύλα-

κος, εὐεργέτης βασιλεὺς ἀνεγράφη, καὶ χώρα οἱ ἐδωρήθη πολλή. viii. 85.

Valla: Phylacus inter bene

de rege meritos adscriptus sit, et

multo tractu soli donatus. Æ. P.

Phylacus inter viros de rege bene

meritos est adscriptus; vel, In

numerus de rege bene meritorum

est relatus, amplexu agro donatus. v. s. Et ager amplius ei donatus est.

δωρεῖσθαι τινὶ. Herodotea locutio,

ἀντὶ τοῦ, δῶρα διδόναι τινὶ. Vel

ἐλλειπτικὸν est loquendi genus, et

δῶρα subauditur. Τότε βασιλεὺς

Πέρσαις δωρεῖται. ix. 110. Tunc

rex dona dat Persis.

δωροδοκεῖν, εἶν. Ion. quinetiam com.

παρὰ τὸ δῶρα δέχεσθαι. Dona accipere. Dono rem aliquem accipere. Muneribus corrumpere. Muneribus acceptis corrumpi. ἐδω-

ροδόκησε ἀργύριον πολὺ. vi. 72.

Magnam pecuniæ vim per corruptelam accepit. vi. 82.

δωτινάζειν. V. H. τὸ δωτίνας συλλέγειν, καὶ λαβεῖν. Dona colligere, et accipere. ii. 180.

δωτίνη, ἡς. Ion. et poet. pro com.

δωρεά, vel δόσις. ἡγεῖρον δωτίνας

ἐκ τῶν πολλῶν. Ex civitatibus

dona coegerunt, munera collegerunt. i. 61. ἔδωκε δωτίνην. Dono

dedit. i. 69.

E.

E Ion. in nominibus pro com. α.

κρέσσι. Carnibus. pro κρέασσι. i.

47. ἔρσην, pro ἄρσην, mas. i. 109.

ἔρσένων, pro ἄρσένων. i. 192. κέρσα,

pro κέρατα. ii. 38, 74. γέρσα, pro

γέραα, hocce pro γέρατα. ii.

168. κέρσα. iv. 29, 165, 183.

κρέων. iv. 183. Vide s Ion. τῷ ω

præfixum. Vide et ἐωμαι cum

snis derivatis. *ὄπῳ*, pro *ὄπῳ*. ix. 50, 51.

ε. Interdum ab Ionibus ante α in quibusdam vocabulis poni; ut *προεσάτε*, pro communi *προεστήκατε*, unde *κατὰ συγκληπὴν προέσατε*, et *Ἰωνικῶς* inserto ε ante α, *προεσάτε*. Præestis. v. 49. *ἀνισέασι*, pro *ἀνισᾶσι*. Submovent. v. 71. *ἡπισέατο*, pro *ἡπίσαντο*. Sciebant; quod fit v rejecto, et ε ante α posito. v. 73.

ε. Ion. τῷ ω in nonnullis vocabulis præponitur. τὰ κατεσῶτα. Ion. pro com. καθεσῶτα. i. 59, 65. *χρῶμενος*, pro *χρῶμενος*. i. 14, 37, 62. vii. 71. *ὀρμῶμενον*. i. 58. pro *ὀρμῶμενον*. *διαχρῶνται*. i. 71. iii. 97. *συνεσῶσις*, pro *συνεσώσις*. i. 74. *εἰρωτέων*, pro *εἰρωτῶν*. i. 75. *εἰρωτῶμενους*. ii. 32. vi. 3. *ἐρωτῶμενον*. i. 86. *ἐσῶτι*. ibid. *μνεῶμενος*, pro *μνῶμενος*. i. 96. *προθῆω*, pro *προθῶ*. i. 108. *ὀρέω*. i. 111. *ὀρέων*. ibid. *μετεσῶσις*. i. 118. *ἐπορέωσι*. i. 124. *Ποσειδῶνι*. pro com. *Ποσειδῶνι*. i. 148. *χρέω*, pro *χρῶ*. utere. i. 155. *ἀποσῶσι*, pro *ἀποσῶσι*. ibid. *ἀνέωγες*, pro *ἡνώγες*. ab *ἀνόγω*. i. 187. *ἀνδρεῶν*. iii. 77, 78. Vide *ἐωμαι*. Item *εω* in participiis.

ε. Ion. ante ε interdum ponitur. *ἀπικέσθαι*, pro *ἀπικέσθαι*. ii. 32. *εἰκοσι*, pro *εἰκοσι*. ii. 122.

ε. Interdum etiam ante ε in participiis Ionice poni. *περισπερχόντων*, pro *περισπερχόντων*. vii. 207. Vel hoc ut a circumflexo *περισπερχέω*, ὦ, formatum, quod Atticis familiare. Vide *έω*, et *έομαι*.

ε. Interdum Ion. in η vertitur. *ἐπηρωτέω*, pro com. *ἐπερωτῶ*. Interrogo. i. 47.

ε. Ion. pro com. η. *ἐσσωθέντες*, pro *ἡσσωθέντες*. i. 66. *ἐσῶντο*, pro *ἡσῶντο*. i. 67. *ἐσσωμένους*, pro *ἡσσωμένους*. i. 82, 104. *ἐσσωθῇ*, pro *ἡσσωθῇ*. i. 128. Vide *ἐσσοῦν*. *ἐσσω*, *ἡσσω*, pro *ἡσσω*. v. 86. viii. 113.

ε. Ion. interdum ex vocabulis tolli,

vel ex initio, vel ex medio. *δρῆ*, pro *ἑορῆ*. Dies festus. i. 31. *ἱρὸν*, pro *ἱερὸν*, templum. ibid. *κατισρῶν*, pro *καθιερῶν*. Consecrare. i. 92. *ἱρὸς*. i. 80. *ἱεὺς*. i. 140.

ε. Ionice in i sæpe vertitur. *ἐφέσιος* com. et Ion. *ἐπίσιος*. i. 35, 44, bis. *ἰσίη*, pro *ἐσία*. i. 176, bis. *ἰσιητόριον*, pro com. *ἐσιατόριον*. iv. 35. *ἐπίστιον*, pro *ἐφέστιον*. v. 72, 73.

ε. Tertia sing. imperfecti, vel aor. Ion. sequente vocali, pro com. *ἐν*. *προσεῖχε* *ἐν* *ἐνταμένως*. i. 18. *ἐνόμισε* *ἐαυτόν*. i. 34. *εἶχε* *ἐν*. i. 35. *ἀπέσειλε* *ἄλλους*. i. 46. *ἀπέπεμψε* *ἐς*. i. 51, bis. *ὕπεξῃλθε* *ἐς*. i. 73. *περιεῖπε* *εὐ*. ibid.

εα. Ion. et com. terminatio accus. sing. 3. decl. contract. pro qua alias *ηα*. *τὸν χαλκῆα*. i. 68.

εα. Ion. terminatio nominum 2. declin. simpl. pro com. *αα*. et Attico *ᾶ*. *μνᾶ*, pro *μνᾶ*. mina. i. 51.

εα. In principio quorundam verborum interdum Ionice fit *διάλυσις* *τῆς η* *εἰς* *εα*. ut *ἐάνδανε*, pro *ἦνδανε*. Placebat. ab *ἀνδάνω*. ix. 5.

εα. Ionica terminatio verborum communiter in prima persona desinentium in *ην*, quod in verbis in *μι* potissimum habet locum. Sic autem hoc formatur, prius quidem, *τὸ ν* tollitur, deinde vero, *τὸ η* in *εα* dissolvitur. *ὑπερετίθεα*, pro *ὑπερετίθην*. iii. 155. *ἔα*, pro *ἦν*. Eram. ii. 19. Sic *ἦδεα*. Noveram. com. *εἶδειν*. in plusquamperf. act. per syncopen pro *εἰδῆκειν*. Attice *ἦδην*, rejecto vero *ν*, et dissoluto *η* in *εα* fit *ἦδεα*. Ion. ii. 150.

εα. Ion. terminatio accus. singul. 1. decl. simpl. pro com. *ην*. rejecto *ν*, et *η* in *εα* dissoluto. *Γύγεα*, pro *Γύγην*. i. 10. *Κανδαύλεα*, pro *Κανδαύλην*. ibid. *Γύγεα*. i. 11. *Κανδαύλεα*. ibid. *δεσπότηα*. ibid. et vii. 88. *Κανδαύλεα*. i. 12. *Ὀρέσεα*. i. 68. *Ὀτάνεα*, pro *Ὀτάνην*.

ν. 25. Ἀρισαγόρεα, pro Ἀρισαγόρη. v. 32, 33. Μιλτιάδεα, pro Μιλτιάδην. vi. 37. Στρησαγόρεα, pro στ. vi. 38, 39. Εὐρυτιάδεα, pro Εὐρυτιάδην. viii. 58. κυβερνήτεια, pro κυβερνήτην. viii. 118.

ἔαδα, ας, ε. Ion. et poet. præter. med. Placui, placuisti, placuit; ab ἔδω. med. ἡδᾶ, καὶ διαλύσει ἔαδα. i. 151. ἔαδε δέκασθαι. Recipere placuit. iv. 145, 153, 201. vi. 106.

ἔαι. 2. pers. præter. ind. modi, verborum contract. 1. conjug. pro com. η. φοβέαι, times, pro φοβῇ. i. 39. Fit autem ab ἐή, verso η in αι φοβέη, φοβέαι; vel a tertia φοβῆται, sublatiς i et τ.

ἔαι. Ion. terminatio secundæ personæ præteritis, verborum communiter in ασαι desinentium; ut ἐξεπίσῃσαι Ion. scis. ab ἐξεπίσασαι, sublato σ, et verso α in ε. vii. 104.

ἔαι. Ionica terminatio in verbis, in secunda persona singular. ex εται tertia, quæ communiter sic effertur, et τ de medio tollitur. θεήσαι. Cernes. Videbis. Contemplaberis; a θεῖσεται, quod a θαύσεται com. α θαύομαι, ὤμαι. θαύσομαι. Ion. θεήσομαι. i. 8. βούλσαι, pro βούλει. vis. i. 11, 90. φαίνσαι, pro φαίνη. i. 27, 32. ἀπολαμπρύνσαι, pro ἀπολαμπρύνῃ. i. 41. διακελεύσαι. i. 42. παρὰσκεινᾶσαι. i. 71. ἀπαιρησσαι. ibid. ἀπεχρήσσαι. i. 89. τεύξαι. i. 90. ἄλωσαι. i. 112. βούλσαι. i. 124. ἔσαι. ii. 5. ἀτίξαι. ii. 29. πλεύσαι. et ἴξαι. ibid. βούλσαι. iii. 119. προσκλήσσαι. v. 31. ἐπιθῆσαι. ibid. γίναι. ibid. μετέρχαι. vi. 69. βουλευσαι. vii. 12. δέσαι, pro δέη. a δεομαι. vii. 161.

ἔανδαν. Ion. et poet. pro com. ἔδαν, dissoluto η in εα. Placebat. ab ἀνδαν. ix. 5. τοῖσι τὰ ἀμείνω ἔανδαν. ix. 19. Quibus meliora placebant.

ἔαρ. ἐκ τοῦ ἐναντιοῦ τὸ ἔαρ ἐξαίρη-

σαι. Quid sibi velit hoc dictum vide. vii. 162. Ver est præstantissima totius anni pars, qua sublata reliquæ vel nullum vel perexiguum robur ac voluptatem habent, quam nobis suppedient. Sic etiam si lectissimum virorum florem ex aliquo exercitu tollas, reliquus exercitus remanet infirmus, et viribus ac ornamentis spoliatus, ita ut inde nullum commodum nullamque voluptatem, vel utrumque perexiguum sperare possis.

εας. Ion. terminatio accus. plur. 1. decl. simpl. pro com. ας. Δεσπότηας, pro δεσπότης. i. 111, 112. ἐξηγητάς, pro ἐξηγητάς. i. 78.

εας. Ion. terminatio accus. plur. pronominum in ας com. desinentium. ἡμεας, pro com. ἡμᾶς. nos. ab ἔγω. i. 30, 32. ὑμεας, pro ὑμᾶς. vos. a σύ. i. 53, 69.

εασι. Terminatio Ionica tertiæ personæ pluralis verborum in μι, quæ communiter in εῖσι desinit. συντιθέασι, pro συντιθεῖσι. iv. 23. Componunt. προτιθέασι. v. 8. [pro προτιθεῖσι. ut ibid.]

εασι. Ionica terminatio 3. person. plur. præter. tempor. verborum in μι, quæ com. in ασι desinit. ἰσᾶσι com. at Ion. ἰσέασι. ἀνίστασι, pro ἀνιστᾶσι. Submovent. Expellunt. v. 71.

ἔασιν. Ion. et poet. pro com. εἰσιν. Sunt. i. 66.

ἔαται. Ion. terminatio verborum com. in ηνται in 3. pers. plur. desinentium. ἡγέαται, pro ἡγῆνται. Existimant. i. 136. οἰκεαται, pro οἰκῆνται, hocque pro ὀικῆνται. Incolunt. Habitant. i. 142. Hoc autem formatur rejecto ν, et dissoluto η in εα. κατέαται. pro καθῆνται. Sedent. i. 199. πεπονέαται, pro πεπόνῃνται. Laborant. ii. 63. συννεαται, προσυννεῖνται. a verbo νέω, νήσω, coarervo. pro quo et νηέω, ὦ. νηήσω. ii. 135. iv. 62. κέκλεαται, pro κέκληνται. ii. 164. ἐκ-

τεύεται, pro ἔκτενται. iv. 23. ἀποκατέανται, pro ἀποκαθήνται. iv. 66. μεμετρέεται, pro μεμετρῆνται. iv. 86. ἐκτέεται, pro ἔκτενται. iv. 174. vii. 176. εἰρέεται, pro εἰρήνται. iv. 181. vii. 81, 96. οἰκοδομέεται, pro οἰκοδομῆνται. iv. 185. κατῖαται, pro καθῖνται. iv. 196. ὕνεεται, pro ὕμνηνται. v. 67. ὀρμέεται, pro ὠρμῆνται. v. 121. κκοσμέεται. vi. 41. **έεται**. Ion. terminatio verborum communiter in *ενται*, et *ανται* desinentium in 3. pers. pl. *προτιθέεται*, pro *προτιθενται*. i. 133. *κατεξέεται*, pro *καθεξάνται*. 3. plur. p. p. a *καθίσταται*. i. 196. *ὑπανίσταται*, pro *ὑπανίστανται*. ii. 80. *ἀπιστεύεται*, pro *ἀπιστάνται*. ii. 113. *δυνέεται*, pro *δύνανται*. ii. 142. iv. 30. *ἐπιστεύεται*, pro *ἐπιστάνται*. iii. 2. *ἐπανίσταται*, pro *ἐπανίστανται*. iii. 61. *ἐπιστάται*. iii. 103. Quod fit rejecto *ν*, et inserto *ε* ante *α*, in verbis in *ανται* communiter desinentibus. In aliis enim, quæ in *ενται* desinunt, *ν* rejicitur, et *α* inseritur. *ἐπιστάται*, pro *ἐπιστάνται*. iv. 174. *ἐξανίσταται*, pro *ἐξανίστανται*. v. 61. sic *ἀναπνέεται*, pro *ἀναπνέτανται*. 3. pers. pl. perf. pass. ab *ἀναπνέω*, ὦ. *ἀσω*. *ἀναπνέτακα*, καὶ κατὰ συγκοπήν *ἀναπνέτακα*. pass. *ἀναπνέταμαι*, *σαι*, *ται*. 3. plur. *ἀναπνέττανται*, et Ion. *έεται*. ix. 9. **εἶεται**. Ionica terminatio tertiæ personæ plur. verborum communiter in *ενται* desinentium. Ut, *ἀνέεται* pro *ἀνδρῶνται*. Dicati, consecratique sunt. i. 14. viii. 27. *διακέεται*, pro *διδικῆνται*. affecti sunt. i. 105. *προσκέεται*, pro *προσκέωνται*. Incumbunt, addicti sunt. i. 133. *ἐπικέεται*, pro *ἐπικέωνται*. de poenis agitur, quæ delinquentibus sunt propositæ. vi. 58. **εἶεται**. Ion. term. quorundam verborum communiter in *ανται* in 3. person. plur. perfecti pass. desinentium, ut *ἀναπνέεται*, pro

ἀναπνέτανται. ab *ἀναπνέταμαι*, *σαι*, *ται*. κατὰ συγκοπήν ἐκ τοῦ *ἀναπνέταμαι*, ab *ἀναπνέω*, ὦ, *ἀσω*. *ἀναπνέτακα*. *ἀναπνέτακα*. Patefactæ sunt. Patent. ix. 9.

έεται. 3. singul. perf. pass. Ion. pro com. *ηται*. dissoluto *η* in *εα*. *πόλις οἰκέεται*, pro *οἰκῆται*, hocque pro *ὠκῆται*. Urbs incolitur. i. 193. [de urbe Nino ibi verba fiunt. sed ad marginem notatur *οἰκῆτο*.] *Συνηδέεται*, pro *συνήδῃται*, hocque pro *συνήδῃται*. ix. 58. Vide suo loco.

Ε'ΑΤΑΙ. Ionica terminatio tertiæ person. plur. indicativi modi, temporis præes. pro com. *ανται*, a 3. singul. ejusdem modi et temporis, in *ανται* communiter desinente, *ε* ante *ανται* posito formatur. Ut, ab *ἴσεται* com. fit *ἴσέεται*, pro com. *ἴσανται*. Sic *ἐπιστάται*, pro *ἐπιστάνται*. &c. Vide *έεται*.

Ε'ΑΤΑΙ. Ionica terminatio 3. person. plural. perf. pass. com. in *ανται* desinentium, a tertia sing. ejusdem temporis, in *ανται* com. desinente, formatur, *ε* ante *ανται* posito. Ut a 3. singul. com. *ἀναπνέταται*, quod ab *ἀναπνέω*, ὦ. *ἀσω*. deductum, inserto *ε* ante *ανται* fit *ἀναπνέεται*, pro com. *ἀναπνέτανται*. Vide *έεται*.

Ε'ΑΤΑΙ. Ion. terminatio 3. pers. plur. indicativi modi, temporis præes. pro com. *ενται*, a 3. sing. ejusdem modi et temporis, in *ενται* communiter desinente, inserto *α* formatur. Ut a 3. sing. *τίθεται*, inserto *α* fit plural. 3. *τιθέεται*. Quod in verbis in *μι* in act. et *μαι* in pass. desinentibus usurpatur. Vide *έεται*.

εἶατε. Ion. pro com. *ἦτε*. κατὰ τροπήν τοῦ *η* εἰς *εα*. Est autem secunda persona plural. imperfecti verbi εἰμι, sum. Εἰ μὴ ὑμεῖς εἶατε οἱ πρότερον ἀδικῶντες Πέρσας. Nisi vos essetis illi, qui priores injuria Persas affecistis. Nisi Per-

bas injuriis provocassetis. iv. 119. εἰ αὐτοῦ ἔμπεροι ἔατε. Si hujus [rei] periti essetis. v. 92. ἔατέον εἶναι. Sinendum esse. viii. 108.

ἔατο. Ionica terminatio tertiæ pers. plur. imperfecti, vel aor. 2. medii, pro com. οντο, vel αντο. ἐβούλεατο, pro ἐβούλοντο. i. 4. ἀπικέατο, pro ἀφίκντο. i. 15, 152. προσιδέατο, pro προείδοντο. i. 61. ἐγινέατο, pro ἐγίνοντο. i. 67. ἀπικέατο. i. 169. περιεγενέατο, pro περιεγένοντο. i. 214. ἐξέπισέατο, pro ἐξέπισαντο. ii. 43. ἥπισέατο, pro ἥπισαντο. ii. 53. viii. 25. ἐγενέατο, pro ἐγένοντο. ii. 166. ἐναπενιζέατο, pro ἐναπενίζοντο. ii. 172. ἐπισέατο, pro ἐπίσαντο. ii. 173. ἥπισέατο, pro ἥπισαντο, hocque pro ἐπισαντο. iii. 66. ἐβούλεατο, pro ἐβούλοντο. iii. 143. ὑπέδεκέατο, pro ὑπέδεκοντο. iv. 167. ἀπικέατο, pro ἀφίκοντο. iv. 203. viii. 36, 67. ix. 17. ἀπεγραφέατο, pro ἀπεγράφοντο. v. 29. συναπισέατο, v. 37. pro συναφίσαντο. Sed ibi scribendum videtur συναπισαῖατο, pro συναφίσαιντο. de quo suo loco. ἥπισέατο, pro ἥπισαντο. v. 73. ἀπικέατο, pro ἀφίκοντο. v. 98, 99. vi. 16. vii. 118, 131, 153, 157. Ad horum similitudinem dictum videtur et τὸ ἐμμηχανέατο, pro ἐμμηχανοῦντο. v. 63. vel formatum, ut suo loco declaratur. εἰσινέατο, pro εἰσίνοντο. vii. 147. ἐπυθέατο, pro ἐπύθοντο. vii. 172. ἀπικέατο. vii. 173. viii. 6. ἐδυνέατο, pro ἐδύναντο. vii. 211. ix. 103. κατισέατο, pro καθίσαντο. viii. 12. ἥπισέατο. viii. 88. διεφθαρέατο, pro διεφθάροντο. viii. 90. ἡδυνέατο, pro ἡδύναντο. ix. 70.

ἔατο. Ion. formatio 3. person. plur. plusquamperf. p. pro communi ηντο, rejecto ν, et η in εα dissoluto. Vel a tertia pers. sing. in ητο communiter desinente, dissoluto η in εα. ὀρμέατο, pro ὀρμηντο. Parati erant. ὀρμέατο βοηθεῖν. Ad open ferendam erant parati. i.

83. viii. 35. ix. 102. ἐκεκοσμέατο, pro ἐκεκοσμήντο. i. 100. iii. 91. ὀρμέατο. i. 158. ἐμεμνέατο, pro ἐμμένντο. ii. 104. [ἐκατιάτο, pro ἐκάθηντο. iii. 144. viii. 73. est imperfecti. περιεκατέατο. vi. 23.] ἐτετιμέατο, pro ἐτετίμηντο. vi. 124. ἐναπαγορπέατο, pro ἐνεπεγόρηντο. vii. 77. ἐπεπειρέατο, pro ἐπεπείρηντο. vii. 125. ὠρμέατο, pro ὠρμηντο. vii. 215. viii. 25. ἀποκεκλέατο. ix. 50. pro ἀποκέκληντο. sublato ι, et ν, et dissoluto η in εα. Vide suo loco.

ἔατο. Ion. terminatio tertiæ person. plur. verborum in ειντο com. desinentium in imperf. sublato ν, et dissoluta ει diphthongo in εα. ἐκέατο, pro ἐκείντο. Jacebant. i. 167. προσκέατο. iii. 83. ἐπεκέατο, pro ἐπέκειντο. Instabant. vi. 49, 78. κατεκέατο, pro κατέκειντο. Jacebant. vii. 229. ἐκέατο. viii. 25. ἐπεκέατο. vi. 49. viii. 84. ix. 22. προσέκεατο. ix. 57.

ἔατο. Ion. formatio 3. pers. plur. imperf. vel plusquamperf. pass. verborum communiter in εντο, vel αντο desinentium. ἐδεδέατο, pro ἐδέδεντο, α δέω, δήσω, καὶ δέσω. Ligo. i. 66. iii. 143. παρετίθέατο, pro παρετίθεντο. Apposuerunt. i. 119. ἀπισέατο, pro ἀφίσαντο. Defecerunt. ii. 162. ἐπισέατο, pro ἐπίσαντο. Sciebant, vel scirent. ii. 173. ἥπισέατο, pro ἥπισαντο. hocque pro ἐπίσαντο. iii. 66. ἐπισέατο, pro ἐπίσαντο. vi. 44.

ἔατο. Ion. termin. 3. pers. plur. imperf. act. pro com. οντο. a 3. singul. ejusdem imperf. in ετο com. desinente, inserto α format. Ut ab ἐτύπτετο, inserto α, ἐτυπλέατο, pro com. ἐτύπτοντο. Sic ab ἐβούλετο, ἐβούλεατο. Sic ab ἐγράφετο, ἐγραφέατο. Vide εατο, ubi plura traduntur exempla.

ἔατο. Interdum Ionice in tertia pers. plur. imperfecti, verborum secund. conjug. contract. com. in ωντο desinentium. Ut ἐμμηχανέ-

ατο, pro ἐμηχανῶντο. Moliebantur. v. 63. Vide ἐμηχανέατο. Vel ut a μηχανέμαι, οὔμαι. formatum, unde ἐμηχανέντο, et sublato ο, et ν, ac inserto α, ἐμηχανέατο. Vide έατο Ionica terminatio 3. person. plur. imperf. vel aor. 2. medii, verborum in οντο, vel αντο communiter desinentium. Vide et μηχανέομαι, οὔμαι.

ΕΑΤΟ. Ionica terminatio 3. person. plur. aor. 2. medii, pro communi οντο, a tertia pers. singul. ejusdem aor. in ετο communiter desinente, inserto α formatur. Ut ab ἐτύπετο, inserto α fit ἐτυπέατο, ab ἀπικέτο, ἀπικέατο, ab ἐπύθετο, ἐπυθέατο, &c. Vide έατο.

ΕΑΤΟ. Ion. terminatio 3. person. plur. imperf. pro com. αντο, in verbis in μι in act. et in μαι in pass. desinentibus, a 3. singul. ejusdem imperfecti in ατο com. desinente, inserto s formatur. Ut ab ἴσατο 3. sing. inserto ε, fit ἰσέατο 3. plural. pro com. ἴσαντο. Sic ἡπίσέατο, ab ἡπίσατο, pro Attico, et com. ἡπίσαντο, et ἐπίσαντο. Sic ἡδυνέατο, et ἐδυνέατο, pro ἡδύναντο et ἐδύναντο. Vide έατο.

ΕΑΤΟ. Ion. terminat. 3. person. plur. plusquamperf. pass. com. in εντο desinentis, a 3. singul. ejusdem temporis, in ετο com. desinente, inserto α formatur, in quibusdam verbis. Ut a 3. singul. plusquamperf. pass. ἐδέδελο, inserto α fit 3. plural. ἐδεδέαλο, a δέω. Ligo. Vide suo loco.

ΕΑΤΟ. Ionica terminat. tertiæ person. plur. imperf. verborum in μι in act. et in μαι in passiv. desinentium, pro com. εντο. a tertia singul. ejusdem imperfecti, in ετο communiter desinente, inserto α formatur. Ut ab ἐτίθετο 3. sing. imperf. inserto α fit ἐτιθέατο. Vide έατο.

ΕΑΤΟ. Interdum Ionice in 3. person. sing. plusquamperfecti pass. com. in ητο desinentis. Hoc autem fit, η in εα dissoluto. παση-

γορέατο, pro παρηγόρητο. Solicitavit. v. 104. Vide suo loco.

ἐβουλέατο. Ion. pro com. ἐβούλοντο. i. 4. iii. 143.

ἐβούλευντο. Ion. pro com. ἐβούλοντο, Quod rarum. τὰς νήσους οὐκ ἐβούλευντο ὠνευμένοισι πωλέειν. Insulas emere volentibus vendere volebant. i. 165. Vel (quod longe verisimilius) ἐβούλευντο, pro βεβούλευντο, ἡγουν ἐβεβούλευντο, κατ' ἀφαιρεσιν τῆς εἰς συλλαβῆς. Vel a βούλομαι com. formatum Attice circumflexum βούλομαι, οὔμαι. 3. plur. imperfecti, ἐβουλέεντο, ἐβουλούντο, et Ion. ἐβουλεύντο, versa ου in ευ.

ἐβώσθη τε καὶ ἐδοξάθη ὁ Θέμιστοκλῆς εἶναι ἀνὴρ πολλὸν Ἑλλήνων σοφώτατος ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα. viii. 124. Themistocles celebratus est, et [omnium] opinione habitus est per universam Græciam vir Græcorum longe sapientissimus. Ἐβώσθη αὐτὴν Ἰωνικῶς, ut et Δωρικῶς ἐκ τοῦ ἐβώσθη formatum, κατὰ κράσιν τοῦ ο καὶ τοῦ η εἰς ω, καὶ κατ' ἐπέμβεσιν τοῦ σ. Vel tanquam a βῶω, βωσω. ἐκ τοῦ βοῶ, βῶ, βῶω. ut a ζᾶω, ζῶ, ζῶω. κατὰ παρὰγωγὴν.

ἐβώσθησαν. V. H. pro com. ἐβώσθησαν. Celebres facti sunt. vi. 131.

ἐγγενής, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro com. ἐπιχώριος. Indigena. ii. 47.

ἐγγίνεσθαι. Ion. et Herodoteum verbum, pro com. ἐξείναι. Vide ἐκγίνεσθαι. Licere. Οὐ οἱ μόνῳ ἐγγίνεται ἀρᾶσθαι ἀγαθὰ. Non sibi soli licet bona precari. i. 132. v. 3. vi. 38.

ἐγγίνεσθαι. Ion. pro com. συμβαίνειν. Accidere. Contingere. Τοῦτο ἄπορόν σφι, καὶ ἀμήχανον μὴ κοτε ἐγγένηται. v. 3. v. s. Hoc arduum est et difficillimum ne unquam ipsis accidat, pro, Hoc nulla ratione nulloque modo ipsis unquam contingere potest.

ἐγγίνεσθαι. Ion. pro com. ἐκγίνεσθαι, καὶ γενᾶσθαι. Gigni. Gene-

rari. Βουλόμενοι ἐξ αὐτέων παῖδας ἐγγενήσεσθαι. Cupientes ex ipsis [Amazonibus] liberos suscipi, liberos sibi procreari. iv. 111.

ἐγγίνεσθαι χρόνος. Dicitur, quum mora trahitur, multumque tempus consumitur. χρόνου ἐγγινομένου συχνοῦ. Cum multum tempus intercederet. Cum longa mora traheretur. i. 190. pro eodem et ἐκγίνεσθαι dicitur. χρόνου ἐκγεγονότος πολλοῦ. Multo tempore elapso. ii. 175.

ἐγγλύφειν. fu. ἐγγλύψαι. Insculpere. ζωὰ ἐν λίθοις ἐγγλύψαι. Animalia in lapidibus sculpere. ii. 4. ἐγγεγλυπται. ii. 106. ἐγγεγλυμμένων. ii. 124.

ἐγγυητής, οὗ, ὁ. com. Sponsor. Fidejussor. ἀνευ ἐγγυητέων. Sine fidejussoribus. i. 196. ἐγγυητὰς κατασῆσαι. Fidejussores dare. ibid.

ἐγερσις, ιος, ῆ. com. Excitatio. ποιεῖσθαι ἐγερσιν στρατιῆς. Herodotea locutio, pro com. στρατιὰν ἐγείρειν, Exercitum excitare, quem aliquo ducamus. ὁ Ξέρξης ἐπὶ Αἴγυπτον ἐποίηστο τὴν στρατιῆς ἐγερσιν. Valla: Xerxes animatus erat ad bellum inferendum Aegypto. vii. 5. Quamvis sensus iste sit bonus, ex verbis tamen Græcis elici commode non potest. Hoc enim illa sonant, Excitationem exercitus adversus Aegyptum faciebat, id est, Copias adversus Aegyptum excitabat, vel suscitabat. Sed fortasse quis non immerito suspicetur hic legendum ἀγερσιν potius quam ἐγερσιν. ποιεῖσθαι ἀγερσιν στρατιῆς, ἀντὶ τοῦ, στρατιὴν ἀγείρειν. Facere copiarum collectionem, pro, copias colligere, quod alibi sæpius occurrit. Si nihil mutandum, ab antecedenti μετωνυμικῶς et ipsum consequens intelligetur, hæcque locutio τὸ πρὸ ὁμμάτων, quam ὑποτυπωσιν alii vocant, habebit. Sic autem ducis copias undique colligentis, et singulos milites ex otio excitantis, ac ad militiam

concantantis studium nobis quodammodo spectandum proponetur. Sed quid opus conjecturis ad nostram sententiam confirmandam, cum Herodotus ipse vii. 19. veram hujus loci lectionem nobis indicare videatur, his verbis? καὶ Ξέρξης τοῦ στρατοῦ ἐπαγερσιν ποιέεται, ἀντὶ τοῦ, τὸν στρατὸν ἐπαγείρει. Copias colligit. Et longe dilucidius vii. 48. στρατοῦ τις τὴν ταχίστην ἀγερσιν ποιῶτο.

ἐγκάειν. Ion. et Attice, pro com. ἐγκαίειν. Incendere, cremare, coquere. Κάμινον ἐγκάοντες κερδμου λεπτοῦ. V. Hom. 32. v. s. Caminum incendentes tegularum tenuiorum. i. e. Igne accenso coquentes in fornace lateres tegulasque tenuiores; κεραμος enim utrumque significat.

ἐγκατίζεσθαι. Ion. pro com. ἐγκάθησθαι. Sedere in aliquo loco. ἐγκατιζόμενος ἐς τὸν θρόνον. In solio sedens. v. 26. pro quo συνωνύμως dicitur eodem in loco, ἐν τῷ θρόνῳ κατίζων.

ἐγκερᾶν. Ion. et poet. Immiscere. Commiscere. Perturbare. Moliri. Ἀρισταγόρης ἐγκερασάμενος πηλῆματα μεγάλα. Aristagoras confusus, perturbatis magnis rebus. v. 124.

ἐγκεχρημένος, ῆ, υν. V. H. pro quo communiter dicendum videtur, ὁ ἐν χρήσει ὢν. Qui est in usu. Quo quis utitur. Quem aliquis in manibus habet, et tractat. ἔσαν δὲ πρὸς τινὰς καὶ ἄλλους ἐγκεχρημένοι [πόλεμοι.] Valla: Erant autem cum alia aliorum bella. Sed Græcorum verborum vim non expressit. Æ. P. Erant enim at adversus alios quosdam [bella jam] suscepta, quæ in manibus habebant, quæ gerebant. Vide præcedentia et sequentia. vii. 145. In vulgatis Lexicis hoc verbum non reperitur. Est autem participium præteriti perf. pass. ab ἐγχράμαι, ὤμαι. quod

jam, ut terminatione, sic etiam significatione, sumendum passive.

ἐγκολάπτειν. com. Insculpere. Incidere. καὶ σφι γράμματα ἐνεκεκόλαπτο. Et literæ in ipsis erant insculptæ. i. 93. ἐνεκόλαψε ἐς τὸν τάφον. In sepulcro insculpsit. i. 187. ἐγκεκολαμμένοι ἐν πέτρῃσι. In saxis insculpti. ii. 106. ἐγκεκολαμμένα. ii. 106, 136. v. 59.

ἔγκοτος, ου, ὁ. N. H. quod substantive sumitur pro ira, quam quis adversus aliquem concepit, servat, exerit, exercet. Unde Herodotea locutio, ἔγκοτόν τινι ἔχειν. q. d. κότον ἐν τινι ἔχειν, ἀντὶ τοῦ ἐς τινα, vel κατὰ τινος κότον ἔχειν. Iram in aliquo, pro, in aliquem, adversus aliquem, habere. Iratum alicui esse. Infensum, inimicum alicui esse. Ἐγκοτόν ἔχοντες Σαμίοις. Samiis infensi. iii. 59. Δεινὸν τινὰ σφι ἔγκοτον ἔχων. Gravem quandam iram adversus ipsos habens. Ipsis graviter iratus. Ipsis graviter infensus. vi. 73. ἔγκοτόν τινα εἶχε τοῖσι Παρίοις. vi. 133. [pro eodem dicitur et ἔχειν χόλον τινί. viii. 27.] τούτων δὲ σφι ἀμφοτέρων ἔχοντες ἔγκοτον οἱ Θεσσαλοί. viii. 29. Horum igitur duorum [causa] Thessali [ipsis] irati, vel infensi. τῇ γυναικὶ οὐκ ἔχε ἔγκοτον. ix. 110. Illi mulieri non erat infensa.

ἐγκρατής, ὁ καὶ ἡ. Qui in sua potestate aliquid habet. com. τῶν αὐτῶν χωρίων ἐγκρατέες εἰσὶ. viii. 49. In locis, quæ ipsi in sua potestate habent; vel, quorum ipsi essent domini. τῆς αὐτοῦ ἐγκρατέες ἔσαν. ix. 106. Cujus imperium ipsi obtinebant. ἐγκρίζειν. com. In aliquo loco condere. πόλιν ἐν Θρηκίᾳ ἐγκρίσασθαι. Urbem in Thracia condere. v. 23.

ἐγκυρεῖν. Ion. et poet. pro com. ἐντυγχάνειν. ἐνεκυρσαν τοῖσι εὐνούχοις. In Eunuchos inciderunt. iii. 77. ἐνεκυρσε ἀμφοτέρῃσι τῇσι μοί-

ρησι τῶν Σκυθῶν. In utraque Scytharum partem incidit. iv. 125. ἐνεκυρσαν autem, et ἐνεκυρσε, κατὰ συγκοπὴν dicta, pro ἐνεκύρθησαν, et ἐνεκύρθησε.

ἐγκυρεῖν. Ion. et poet. Incidere in. Nancisci. ἀλογίης πολλῆς ἐνεκύρθησε. vii. 208. Valla: Hominem magno contemptui habebant. Lexicum Græco-latinum, ἐνεκύρθησε ἀλογίης (sic enim ibi vitiose scribitur) contemptui habuit. Æ. P. In magnam contemtionem [ille speculator] incidit; id est, ab omnibus Lacedæmoniiis, qui ipsum eo speculandi causa profectum viderant, et rebus omnibus per otium exploratis abeuntem animadverterant, magnopere neglectus, atque contemptus fuit. Omnes ejus adventum et discessum valde contemserunt, vel, nullo modo curarunt. Vide ἀλογίη. ἐνεκύρθησαν στρατῷ. vii. 218. In exercitum inciderunt.

ἐγχειρίζειν. com. In manibus ponere. In manus tradere. Tradere. τοῖσι Ἰσαγόρῃ σασιώτῃσι τὰς ἀρχὰς ἐνεχειρίζε. Valla: Isagoræ militibus magistratus mandare. Quamobrem pro σασιώτῃσι videtur legisse στρατιώτῃσι. Sed vulgata lectio est bona. Vertendum autem, Magistratus illis tradebat, vel mandabat, qui Isagoræ factionis erant. Vel, Qui ejusdem factionis erant, cujus Isagoras. Vel, Illis, qui ab Isagoræ partibus in factione stabant. v. 72. Vide σασιώτης, et ἀντισασιώτης, et συσασιώτης. ἐνεχειρίσε τὸ παιδίον αὐτῶν ἐνί. Uni ipsorum tradidit infantem. v. 92. §. 3.

ἐγχειρίθετος, ὁ καὶ ἡ. N. H. In alicujus manu positus. In alicujus potestatem redactus. ἡα τοι τοῦτον ἐγχειρίθετον παραδῶ. Ut tibi hunc in manus tradam, ac in tuam potestatem redigam. v. 106.

ἐγγραύειν. V. H. Infigere. Impingere. ἐνέχραυε τὸ σκήπτρον ἐς τὸ

πρόσωπον. Sceptrum in faciem impingebat. vi. 75.

ἐγγχεῖμπτεῖν. Ion. et poet. pro communi προσπελάζειν. Admovere. ἐγγχεῖμπαντες τὴν βάρην τῇ γῇ. Cum navem ad terram admovissent, appulissent. ii. 60. ἐγγχεῖμπτων [τὸν ἵππον] τῇ θελῇ (sic enim legendum, non autem θηλεῖ, ut in Stephani codicibus. quod patet iii. 85. ἡ θήλεα ἵππος.) Equum equæ admovens. iii. 86. αὐτέων τινὶ ἐνεγγχεῖμπτετο. Illarum cuidam corpus admovit, iunxit. i. e. cum ea congressus est. iv. 113.

ἐγγχεῖμπτεσθαί τινι. Ion. et poet. pro com. ἐμπίπτειν τινί. In aliquem incidere. πορευόμενος δὲ ἐγγχεῖμπεται γυναίξιν Κουροτρόφω θυούσαις ἐν τῇ τριόδῳ. V. Hom. 30. Iter vero faciens incidit in mulieres [Cereris] Juventutis altrici sacrificium in trivio facientes.

ἐγγχεῖψας τῷ αἰγιάλῳ. ix. 98. Valla: Littori navem applicans. Sed ἐγγχεῖψας fortasse scribendum, ut ii. 60. vel suavitatis causa τὸ μ jam Ἰωνικῶς sublatum dices.

ἐγγχωρεῖν. com. Licere. Fas esse. ἐνθα τὸ ὅς ᾤν μὴ ἐνεγχώρει. Ctes. Pers. 1. Ubi [res] videre non licebat. Quæ videre non licuit. ἐδεδέατο. Ion. pro com. ἐδέδεντο. Ligati fuerunt. 3. pers. plur. plusq. pass. a δέω. Ligo. i. 66. iii. 143. v. 77. Quod a 3. singul. ἐδέδετο, inserto α formatum.

ἔδεε. Ion. 3. pers. sing. imperfecti verbi δέει, δεῖ. Oportet. Opus est. pro com. ἔδει. Oportebat. Opus erat. ἔδεε οἱ κακῶς γενέσθαι. Infortunium ei contingere oportebat. Rem ipsi male cedere oportebat. In calamitatem incidere eum oportebat. iv. 79. ἔδεε συμμαχίης τινός οἱ μεγάλης ἐξευρεθῆναι. Ei aliquo magno auxilio invento opus erat. v. 38. Vel, Opus erat ipsum magnam aliquam societatem sibi comparare. vi. 64. vii. 9, 144. viii. 53. ix. 58.

τῇ δὲ κακῶς γὰρ ἔδεε πανοικίη γενέσθαι. ix. 109. Illius enim universæ familiæ infortunium dari oportebat. Vel, Illius enim universam familiam infortunio affligi oportebat. Vide πανοικίη, et τῇ δὲ κακῶς.

ἔδεσθης, οὐ, δ. H. N. q. d. Esor, vel comestor, quæ vocabula barbaris familiaria. Latine, qui edit, qui comedit. κρεῶν ἔδεσα ὠμῶν. Qui carnes crudas edunt. iii. 99.

ἔδοξέωθι. viii. 124. vide δοξούσθαι. ἔδραμε νικᾶν. Quid sibi velit hoc loquendi genus, vide παρ' ἐν πάλαισμα ἔδραμε νικᾶν Ὀλυμπιάδα. ix. 33.

ἔδρη, ἡς. Ion. pro com. ἔδρα. Sessio. Mora, quam quis sedendo facit, ponit, interponit. ὥς ἐπ' ἔδρης μὴ εἶναι ἔργον τῇ στρατιῇ. Ut exercitui non esset opus ibi considerare, et diutius morari. i. 17. Sed legendum arbitror unica voce ἐπέδρης, ut v. 65. Vide suo loco. περιημῆκτες τῇ ἔδρη. ix. 41. Illam moram iniquo ferebat animo. ἔδυναίατο. Si codex sanus, Ion. dictum est pro ἐδύναντο, poterant. Nam non potest esse optativi pro δύναντο, possent. iv. 114. sed fortasse legendum ἐδυνέατο, pro ἐδύναντο. Vide εἶατο pro αὐτο, vel οντο.

ἐδυνάσθην, alias ἐδυνήθην. Hoc ut a δυνάμει, ὦμαι, possum. Illud ut a δυνάξω, quod inusitatum. ii. 19. ἐδυνάσθη. ii. 140.

ἐδύνατο. Si codex mendo caret, interdum apud Herodotum impersonaliter sumi videtur, pro, δυνατόν ἦν, possibile erat. τοῖσι Σπαρτιήτῃσι καλλιεργῆσαι θυόμενοις οὐκ ἐδύνατο. ἀντὶ τοῦ, οὐ δυνατόν ἦν. hocque ἀντὶ τοῦ, οἱ Σπαρτιῆται καλλιεργῆσαι θυόμενοι οὐκ ἐδύναντο. vii. 134. Spartanis sacrificantibus litare, vel læta exta habere, non erat possibile. Spartiatæ sacra facientes litare non poterant. Vide καλλιερεῖν. ὥς δὲ οἱ προσπέμ-

ποντι οὐκ ἐδύνατο κατεργασθῆναι. ix. 108. Hæc enim ita sunt accipienda, ὡς δὲ αὐτῷ δῶρα προσπέμποντι οὐ δυνατόν ἦν κατεργασθῆναι τὸ πρῆγμα. ἀντὶ τοῦ, ὡς δὲ αὐτὸς δῶρα προσπέμπων οὐκ ἐδύνατο κατεργασθῆναι τὸ πρῆγμα. i. e. Cum autem ipsi dona mittenti possibile non esset rem illam conficere. Cum autem ipse dona mittens [ad mulierem illam, id, quod ab ea cupiebat impetrare,] conficere non posset. Vel ita locus intelligendus, si τὸ ἐδύνατο suam propriam ac naturalem vim retineat, ὡς δὲ τὸ πρῆγμα οὐκ ἐδύνατο κατεργασθῆναι οἱ δῶρα πρὸς τὴν γυναῖκα προσπέμποντι. hocque ἀντὶ τοῦ, ὡς δὲ τὸ πρῆγμα οὐκ ἐδύνατο κατεργασθῆναι ὑπ' αὐτοῦ δῶρα πρὸς τὴν γυναῖκα προσπέμποντος: id est, Cum autem res illa [quam impetrare cupiebat] ab eo munera ad mulierem illam mittente confici non posset. Hic τὸ κατεργασθῆναι, ut formationem, sic etiam significationem passivam, non autem verbi deponentis, habere dicemus, quam habebit, si τὸ ἐδύνατο, ἀντὶ τοῦ, δυνατόν, accipias. Hoc autem ἑλλησπικὸν et concisum loquendi genus Herod. familiarissimum. Vide ἑλλησις.

ἐδυνάτο. Ion. pro com. ἐδύνατο. Poterant. Vide ἡδυναίατο, et εάτο pro αὐτο vel οντο.

ἐδώδιμος, ὁ καὶ ἡ. com. Esculentus. iii. 108.

ἐδώλια, ὡν, τὰ. Navium transtra, supra quæ remiges sedent. Sedes. Navium fori. i. 24.

ἐδωσαν. iii. 149. παρέδωσαν. Sed, si codex sanus, observandum, non tamen imitandum. Est enim præter Grammaticorum regulas, ut a poetico δῶω, μ. δῶσω, α. i. ἐδῶσα, quod et in nostro Græco Thucydidis indice a nobis olim est notatum. Sed vel παρέδωκαν, vel παρέδωσαν scribendum videtur. Illud quidem est pri-

oris, hoc vero posterioris aor. act.

εε. Ion. διάλυσις τῆς εἰ διφθόγγου in quibusdam nominibus; ξέεθρον pro com. ξείθρον i. 75.

εε. tertia sing. imperfecti verborum i. conjug. contract. Ionice formata sine contractione, tam sequente vocali, quam consonante. ἐπολέμεε ἔτα ἐνδεκα. Undecim annos bellum fecit. i. 18. ἐποίεε. i. 22. κατεδύκεε. ibid. ἐπόνεε. i. 27. διεκαχτέρεε. vii. 107.

εε. Ion. pro com. εἰ in quibusdam verbis, in medio, non in fine. ἐκέετο, pro ἐκείτο, jacebat, erat. i. 51. προσκέεται, pro πρόσκειται. i. 118. κέεται, pro κείται. i. 142, 178, 181. παρακέεται. i. 161. κέεσθαι, pro κείσθαι. ii. 2. κέεται. ii. 17, 34. διακέεται. ii. 83. προσκέεται. ibid. κέεται. ii. 175.

εε. terminatio Ionica tertiæ personæ sing. plusquamperfecti tam medii quam activi, pro com. εἰ, dissoluta diphthongo εἰ in εε, vel Attico η. ἐγεγόνεε. fuit. pro ἐγεγόνει com. vel ἐγεγόνῃ Attico. i. 11. ἐώθει. Solebat, consueverat, pro εἰώθει. ibid. sic et impersonale εἶδε, pro com. εἶδει, oportebat. i. 12, 31. ἐξευρήκεε, pro ἐξευρήκει. i. 48. ὀπώπεε, pro ὀπώπει. i. 68. ἐγεγόνεε, pro ἐγεγόνει. i. 74. ἐληλύθει, pro ἐληλύθει. i. 79. κατεσῆκεε, pro καθεσῆκει. i. 81. συνεπεπτώκεε, pro συνεπεπτώκει. i. 82. ἀναβεβήκεε. i. 84. ἐπεποιήκεε. i. 85. ἐπεπόμφεε. ibid. παρημελήκεε. ibid. ἀποβεβήκεε. i. 86. ἐγεγόνεε. i. 91, 119. κεχωρήκεε. i. 122. ἐνεπεπτώκεε, pro ἐνεπεπτώκει. viii. 38. Consule M. Et. in ἐπεποιήκα. Idem ip̄ aliis multis passim invenias.

εεαι. Ionica terminatio secundæ personæ genericè communiter in ῃ, vel Ἀττικῶς in εἰ desinentis. Hoc autem potissimum in verbis mediæ vocis, in futuro. Ut τυποῦμαι, τυπῇ, vel τυπῆι, τυπῆται. Hinc

κατὰ διάλυσιν τυπέται, et sublato τ, τυπέται, atque tertia in secundam mutatur. Sic εὐφρανῶμαι, εὐφρανῇ, vel εὐφρανεῖ, εὐφρανεῖται, εὐφρανέεται, εὐφρανέσαι, delectaberis, oblectaberis. iv. 9. Idem etiam fit in verbis contractis, ut ποιεῖται fit Ionice ποιεέται, hinc τὸ ποιεέσι. Sic ἀποθανέσαι, morieris, ex ἀποθανεῖται, sublato τ, et diphthongo ει in εε dissoluta, tertiaque persona in secundam migrante. iv. 163. διαιρέσαι, pro διαιρή. vii. 47. φοδέσαι. vii. 52.

εἶν. Sæpe Iones infinitivos aoristi 2. act. vel futuri, in εἶν desinentes dissolvunt in εἶν, ut ἀποφυγέειν, pro ἀποφυγεῖν. i. 1. διαφυγέειν. i. 10. μαθεῖν. ibid. περιῖδεειν. i. 24. ἰδέειν. i. 32. παθεῖν. ibid. ἐπισχέειν. ibid. ἐλέειν. i. 36. ἐκμαθεῖν. i. 73. ἀποθανέειν. i. 85. συνδραμέειν. i. 87. διαλαδέειν. i. 114.

εἶσθαι. Ion. terminatio futuri vel prioris, vel posterioris, medii, com. in εἶσθαι desinentis, ut τυπέσθαι, pro τυπέισθαι. Hoc autem κατὰ διάλυσιν τῆς διφθόγγου ει fieri solet. προσεμπικρανεῖσθαι, pro προσεμπικρανεῖσθαι. Vide πικραίνειν. iii. 146. ἀπολέεσθαι, pro ἀπολεῖσθαι. vi. 29. viii. 12.

εἶται. Ionica terminatio tertiæ pers. singul. verborum gravit. communiter in εἶται desinentium in futuris mediis, ut τυπέται, sublato τ, et dissoluta diphthongo ει in εε, τυπέται. Sic ἀποθάνεται, pro ἀποθανεῖται, morietur. iv. 190. Sic ἀπολέεται, pro ἀπολεῖται. viii. 3, 57.

ἔην. Ion. et poet. pro com. ἦν, erat. 3. singul. imperf. verbi εἶμι. Sum. iv. 151, 152. ἀπαθὴς κακῶν ἔην ὁ στρατός. vii. 184. Exercitus malorum expers erat. πλῆθος ἔην. Numerus erat. ibid.

ἐθέλειν. com. Solere. Consuevisse. ἀνευ ἀναγκαιῆς ἰσχυρῆς συμβάσεις ἰσχυραὶ οὐκ ἐθέλουσι συµμένειν. Sine gravi necessitate composi-

tiones firmæ permanere non solent. i. 74. Vide θελέω, ὦ. μεγάλα πρήγματα μεγάλοισι κινουνοῖσι ἐθέλει καταιρέεσθαι. Res magnæ magnis periculis suscipi [conficique] solent. vii. 50. Vide καταιρεῖν.

ἐθέλειν. com. [pro quo et φιλέειν. vii. 160.] dicitur et συνωνύμως εἰωθέναι. Solitum esse. Consuevisse. τελευτῇ χρηστῇ ἐθέλει ἐπιγίγνεσθαι. Bonus finis esse solet. vii. 157. viii. 60.

ἐθελokaκείν. com. Dicitur de militibus, qui ultro rem ignaviter gerunt. i. 127. ἐθελokaκεον. v. 78. ἐθελokaκείοντες. vi. 15. ἐθελokaκέετε. Rem ignaviter ultro geratis. viii. 22. ἐθελokaκείειν. viii. 69. ἐθελokaκέον. viii. 85. ἐθελokaκείοντων. ix. 67.

ἐθελοντήν. ἐπιρρήματικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐκουσίως. Ultro, sua sponte [φασίν] ἐθελοντήν αὐτὴν τοῖσι Φοίνιξι συνεκπλώσαι. Eam ultro cum Phœnicibus navigasse dicunt. i. 5.

ἐθελοντής, οὗ, ὁ. com. Voluntarius. v. 104, 110. vi. 92. vii. 134. ix. 21.

ἐθελοντί. Adverbium. com. Voluntarie, ultro, sua sponte. vi. 25.

ἐθήκατο. ἐπέθηκατο Ἐφεσίοισι. Ephesios invasit. i. 26. συνεθήκατο ξεινήν τοῖς Ἴωσι. Cum Ionibus hospitii jus contraxit. Amicitiam cum Ionibus iniiit, hospitium contraxit. i. 27. τὰ ὑπέθηκατο ἐπιτελέειν. Quæ perfici monuit. De quibus faciendis [ipsum] monuit. i. 90. τοῖτοισι ἐπέθηκατο. Hos aggressus est. i. 102. Vide ὑποτίθεσθαι, συνεθήκατο. ii. 181. iii. 39, 86, 157. iv. 65. vii. 125. viii. 27. ἐθήκαντο, συνεθήκαντο. ix. 53.

ει diphthongus interdu in η veritur Ion. ut ἡρινέος, pro εἰρίνεος com. laneus. i. 195. Quod et Dorice fit in nonnullis, ut docet Eustath. ut πλῆων, pro πλείων, &c. Vide. Et Æolice in infinitis, ut τύπτῃν, pro τύπτειν. Does

etiam idem sæpissime faciunt. Sed, si codex est sanus, hoc *ἡμινός* est observandum. Nam alioqui mallem *ἡρίνεος* scribere.

ει diphthongus in nominibus adjectivis non semper in *ῆι* dissolvitur Ionice. *γυναικεῖος, καὶ ἀνδρεῖος*. i. 17. [Vide *ῆι*.]

εἶδεος ἐπαμμένον παῖδες. Herodotea locutio. viii. 105. Pueri formosi. q. d. Pueri, qui formam attingunt, (egregiam scil.) i. e. Pueri egregia forma præditi; *εἶδος* enim est mediæ significationis vocabulum.

εἶδεσθαι. Ion. et poet. pro com. *εοικέναι, καὶ ὁμοῖον εἶναι*, similem esse. *φάσμα εἰδόμενον Ἀρίωνι*. Spectrum Aristoni simile. vi. 69. *τίνι ἀνδρὶ εἰδόμενος*; Cui viro similis? vii. 56.

εἶδος, κατ' ἐξοχὴν præstans, et egregia forma, quod illo senario confirmatur, *πρωτον μὲν εἶδος δέξιον τυραννίδος*, Herod. viii. 113. *τοῖσι εἶδεα ὑπῆρχε διαλέγων*. Eos deligens, quibus præstans esset forma. Vel, Præstanti, egregia, eximia forma præditos deligens.

εἶδος, τό. com. ἀντὶ τοῦ δυσειδία, δυσμορφία. Deformitas. *συμφορὴν τὸ εἶδος αὐτῆς ποιεῦμένους*. Ipsius formam, i. e. deformitatem, calamitatis loco ducentes. Ipsius deformitatem iniquo animo ferentes. vi. 61. *μεταπεσέειν τὸ εἶδος, speciem, i. e. deformitatem decidisse*. ibid. Hinc patet τὸ εἶδος esse mediæ significationis vocabulum, quod pro variis epithetis varie sumi possit.

εἴκασι. com. Videntur: ab *εἴκω*, præter. med. i. 155.

εἴκειν. comm. Cedere. *ἀντιζάντων τῶν συμμάχων, εἴκον οἱ Ἀθηναῖοι*. viii. 3. Cum socii resisterent, Athenienses cesserunt. *οὐκ ἀντέτεινον, ἀλλ' εἴκον*. ibid. Non restiterunt, at cesserunt. *εἴξαν*. ix. 106.

εἴκελος, ἡ, ον. Ion. et poet. pro

com. *ὁμοῖος, similis. λέγεται καὶ ἄλλα ψευδέσι εἴκελα περὶ τοῦ ἀνδρός τούτου*. viii. 8. Dicuntur de hoc homine et alia falsis similia.

εἴκω, ὅς, οὗς, ἡ. poet. pro com. εἰκῶν, ὄνος. Imago, effigies. vii. 69. [sic et apud Eurip. Medea, versu 1159. et Iphigenia in Tauris, v. 817. et Troadibus, versu 1168. et Helena, v. 77.]

εἰλίττειν. μ. εἰλίξω. Ion. pro com. *ἐλίσσειν*. Involvere. *περὶ ἀτρακτον εἰλίξασαι πλόκαμον*. Crinibus circa fusum volutis, involutis. iv. 34. *εἰλίξαντες*. ibid. (*διεξελίσσειν*. iv. 67.) *εἰλίχατο*, pro *εἰλιγμένοι ἦσαν*. Involuti erant. vii. 90.

εἰλίχατο. Ion. pro. *εἰλιγμένοι ἦσαν*. Involuti erant. ibid. ab *ἐλίσσω*, *ξω*. vel ab *ἐλίσσω*. Dicitur enim utrumque. Vide terminationem *χατο*. sic *κατεἰλίχατο*. vii. 76.

εἰμέν. Ion. et Dor. pro com. *ἐσμέν*. Sumus. i. 97. vii. 172. ix. 21, 26, 27, ter. 46, bis.

εἶν. terminatio infiniti aor. 2. vel fut. 2. act. non semper Ionice in *εἶν* dissolvitur. Ut *ἐλθεῖν*, non *ἐλθέειν*. i. 1. *κατελεῖν*, non *κατελέειν*, pro *καθελεῖν*. i. 4. *αγαγεῖν*. i. 5. *μαθεῖν*. i. 9. *ἐσελθεῖν*. i. 24. *τυχεῖν*. i. 31. *συνεξελεῖν*. i. 36. *καταβαλεῖν*. i. 46. *ἐξευρεῖν*. i. 48. *εἰπεῖν*. i. 49. *ἀνευρεῖν*. i. 67. *ἐλεῖν*. i. 73. *παραγαγεῖν*. i. 91. *ἐξελεῖν*. i. 103.

εἶναι. Ion. et Attice redundans in oratione. *τὴν πρώτην εἶναι*. Primum, initio, principio. i. 153. Quod nec ab interprete Latino animadversum, nec ab H. Stephano, qui codicem ideo putavit esse mendosum. Vide *λόγος*. Illic enim hunc locum interpretor, et demonstro codicem esse sanum, nec importuno pharmaco indigere. *ὡς Σκύθας εἶναι*, pro *ὡς Σκύθας*. iv. 81. *κατασησάμενος ὑπαρχον εἶναι*. v. 25. *ἀποδέξας στρατηγὸν εἶναι*. ibid. Quanquam in his duobus locis nisi τὸ εἶναι redun-

det, dices positum ἀντὶ τοῦ ὡς τε εἶναι, ut esset. Videtur tamen πλεονάζειν. v. 25, 94, 99. ἐκὼν γε εἶναι. vii. 104, 154, 164. ἐκόντες εἶναι. viii. 30, 116. ix. 7, 53. εἰνεῖσαντο. Ion. et poet. pro magis usitato ἡνεῖσαντο, et ἐνεῖσαντο, detulerunt. i. 57. εἵνεκεν. Ion. et poetice, pro communi ἔνεκα. τῶν εἵνεκεν ἀπίκοντο. Quorum causa venerunt. i. 2, 4. τῶνδε εἵνεκα, ὥτως, horum causa, ut i. 17, 30. εἵνεκεν σοφίης, propter sapientiam. i. 30. θεωρίας εἵνεκεν. ibid. εἵνεκεν τρυτέων. viii. 55. εἶξαν τοῖσι Λακεδαιμονίοισι. ix. 63. Lacedæmonis cesserunt. εἶπαι. Infinit. aor. 1. act. verbi ἔπω inusitati in præsenti. iv. 187. vi. 82. vii. 60, 152, &c. εἶπαν. com. Dixerunt. 3. plur. aor. 1. act. i. 120. iv. 158. v. 1, 39. εἶπας. i. 31. particip. aor. 1. act. ab εἶπα. i. 41, 86, 110, 122, 128. et passim. εἶρέσθαι. Ion. pro com. εἰρῆνται. iv. 181. vii. 81, 96. εἰρέεσθαι, εἶσθαι. Ion. et poet. pro com. ἔρεσθαι. Interrogare, quærere, inquirere. ἐπειρεόμενος. iii. 64. vide ἐπέρεσθαι, et ἐπείρεσθαι. εἶρεσθαι. Ion. et poet. pro com. ἔρεσθαι, τουτέστιν ἐρωτᾶν. Quærere, sciscitari, interrogare. ἐπείρεσθαι. i. 19, ix. 11. εἰρομένου Κροίσου. Interrogante Creso. i. 27, 30. ἐπείρεσθαι. i. 30. εἶπερο. ibid. εἶρεθ. i. 32. ἐπείρεται, interroget. i. 46, 87, 89, 90, 111, 117, 119, 126. et alibi passim. εἰρινεός, οὐ, ὁ. Laneus. vii. 91. ὀξύτωνος. at ii. 81. εἰρινεός προπαροξυτόνως legitur. et i. 195. ἡρινεός pro eodem dicitur, versa εἰ diphthongo in η, si modo codex mendo caret. εἰρωτᾶν. Ion. pro com. ἐρωτᾶν, inserto ι, Quærere, sciscitari. εἰρωτῶσι δὲ ταῦτα τοῖσι θεοπρόποισι. Vatibus vero, vel oraculi consultoribus, hæc quærentibus. i. 67.

ἐπειρωτᾶς με. i. 32. ἐπειράτα τῷδε. i. 55. εἰρωτῶν. i. 75, 88, 90. ἐπειρωτά. i. 159. ἐπειρωτῶσι. i. 158. εἰρωτεωμένους. ii. 32. εἰρωτᾶ σε. iii. 119. ἐπειρωτᾶν. iv. 9, 15. εἰρωτᾶν. v. 87. ἐπειρωτῶν. v. 92. §. 6. εἰρωτῶντος. v. 13. εἰρωτεώμενος. vi. 3. ἐπειρωτᾶν. vi. 52. vii. 101, 148, 151, 152.

εἰρωτεῖν. Ion. pro com. ἐρωτᾶν. Interrogare. εἰρωτεῦντας, pro εἰρωτῶντας, hocque pro ἐρωτῶντας. iii. 62. εἰρωτεύοντι. iv. 145. ἐπειρωτεύοντι. iv. 155. εἰρωτῶντος. v. 13. εἶρω.

εἰς. Ionice non raro, ut et Attice, in nomin. et accus. plur. 2. decl. contract. ut σαγάρεις, pro σαγάριας, a σάγαρις. vii. 64.

εἰσάμενοι. Ion. particip. aor. 1. medii, pro εἰσάμενοι, hocque pro com. ἐσάμενοι, τουτέστιν ἱερυσάμενοι, ab ἔω, τὸ ἱδρύω, colloco, fundo, ædifico. Hic pro aspero tenuis Ionice ponitur, et i. inseritur. τῷ Λυκούργῳ τελευτήσαντι ἱερὸν εἰσάμενοι. Cum Lycurgo defuncto templum ædificassent. i. 66.

εἰσαύριον. Cras, postridie. V. Hom. 32.

εἰσε. Ion. et poet. pro com. ἐκάθισε. Collocavit, ab ἔω, ἔσω, εἰσα. iii. 61.

εἰσεῖσι. Si codex mendo caret, apud Herodotum præter morem receptum legitur pro εἰσεῖσι, quod alias Ionice dicitur εἰσειέας. Unde sublato α, et facta literarum tractione, deducetur hoc εἰσεῖσι, pro quo com. συνωνύμως εἰσεδάλλυσι, injiciunt, immittunt. Sic ἀνέισαν, καθέισαν, pro ἀνέισαν, καθέισαν, et ἀφείσαν, pro ἀφείσαν, sæpe apud Demosthenem, ut in nostro in eum indice Græco notatum accurate. ἐς τὴν ποταμὸν δύο εἰσεῖσι τὸ ὕδωρ. vii. 109. In quem [lacum] duo fluvii aquam immittunt. i. e. in quem se exonerant. Valla: Cum animadverteret hanc vocis inusitatæ difficultatem, ut

scopulum istum vitaret, locum liberius est interpretatus. In quem duo flumina ingrediuntur. Quare τὸ εἰσεῖσι sumsit, pro εἰσίσιν, ab εἰσιμι, quod εἰσέρχομαι significat. Pro quo Ion. dicitur et εἰσίασι. Sed ipsa constructio manifeste demonstrat rem accipiendam, ut sumus interpretati, et τὸ εἰσεῖσι sic formandum, ut supra dictum, ac ab εἰσίσιν, τὸ εἰσεῖσιν, deductum. De legitima autem utriusque verbi formatione, tam communi, quam Ionica, Grammaticos consule.

ἐκ cum genit. pro com. διὰ cum accus. ἐκ τῆς εἰδος συμπεσόντες ἐμάχοντο, pro διὰ τὴν ἔριν. Cum propter contentionem concurrissent, pugnauerunt. i. 82. ἐκ πολλῆς λειποψυχίης, pro διὰ πολλὴν λειποψ. propter magnum animi deliquium. i. 86. ἐκ τούτου κελευσμοσύνης, pro διὰ τὴν τούτου κελευσμοσύνην. Propter hujus mandatum ac imperata. Lat. Interpres hunc locum non intellexit. Vertit enim, Et jam inde Lydi omnem, &c. Accipit ἐκ τούτου, pro ἐκ ταύτου τοῦ χρόνου, μετὰ τούτο, et omisit illud κελευσμοσύνης. i. 157. Sed quomodo locus hic sit explicandus, vide κελευσμοσύνη. ἀποδηήσκουσι ἐκ τῶν τραυμάτων, pro διὰ τὰ τραύματα. Ob vulnera moriuntur. ii. 63. ἐκ τοῦδε, pro διὰ τὸδε. ii. 64. ἐκ τῆς ὄψιος, pro διὰ τὴν ὄψιν. iii. 149. ἐκ τῶν τραυμάτων, pro διὰ τὰ τραύματα. iv. 180. ἐκ τοιοῦδ' ὀνειδος, pro διὰ τὸδ' ὀνειδος. vi. 67, &c.

ἐκ, vel ἐξ, cum gen. præter morem apud Herod. interdum ponitur pro παρὰ cum accus. ἐξ ἡθέων, pro ἔξω ἡθέων, παρὰ τὰ ἥθη, παρὰ τὸ ἥθος, ἡγουν ἔθος. Ut, τετρακίς ἄλεγον τὸν ἥλιον ἐξ ἡθέων ἀνατεῖλαι. Quater solem præter consuetudinem ortum esse dicebant. ii. 142. Vide cet.

ἐκ, pro ὑπό, τὸ ποιηθὲν ἐκ τοῦ ἀνδρός, pro ὑπό τοῦ ἀνδρός. Quod a

viro factum fuerat. Hoc et Ion. et poet. et com. i. 10. ἐκρατύνῃ ἐκ τοῦ χρησθίου, ab oraculo confirmatum est. i. 13. τὸ προσταχθέν ἐκ τοῦ Κύρου. Quod a Cyro fuerat imperatum. i. 114. τὰ ἐκ τοῦ πατρὸς προσταχθέντα. ii. 121. §. 5. 151. τῷ εἰρημένῳ ἐξ Ὀτάνεος, pro ὑπὸ τοῦ Ὀτάνεος. iii. 71. v. 12, 21, 23, 32. vi. 42, 43, 61. vii. 11. ix. 26, &c.

ἐκ, et ἐξ cum genitivo, pro ἀπὸ, vel παρὰ. τὸ διδόμενον ἐξ ἐκείνου δέκεσθαι. viii. 114. Quod ab illo daretur accipere.

ἐκ pro παρὰ. ἐκ βασιλείως ἔχοντι τὸν νομὸν τούτον. A rege tractum hunc habenti. i. 192.

ἐκ νέης. Ion. pro com. πάλιν, denovo. quod ad græcismum istum accedit quam proxime, q. d. De novo. Gallice, *Derechef*. Rursus, iterum. αὐτὶς ἐκ νέης. Idem ac πάλιν ἐξ ἀρχῆς. i. 60. v. 116.

ἐκ τῆς οδοῦ. Ion. pro ἐν τῇ ὁδῷ. Ex itinere, in ipso itinere. Gallice, *Etant déjà en chemin*. i. 157.

ἐκασάτω. Vocabulum Herodoteum, pro com. πορίωτάτω, longissime. τοὺς ἐκασάτω οἰκόντας ἀπ' ἐωυτῶν. Eos, qui longissime a se habitant. Qui sedes a suis habent remotissimas. i. 134. iv. 33. ταύτην ἐκασάτω τῆς Εὐρώπης τὸ πρὸς ἡλίου δύνοντος ἡ Περσικὴ αὐτῇ στρατὶ ἀπῆκετο. ix. 14. Valla: Huc usque Europæ ad solem occidentem versus longissime processit hæc Persica expeditio. Æ. P. In hunc igitur [agrum Megarenssem,] ad solem occidentem versus hic Persicus exercitus in remotissimas Europæ partes processit. Sensus: Hæc igitur regio Megarensis est remotissima totius Europæ pars ad solem occidentem versus sita, ad quam usque Persicus hic exercitus processit.

ἐκασέρω. Voc. Her. pro com. πορίωτέρω. Longius, ulterius. ii. 169. cum genitivo. ἐκασέρω τοῦ μεγάρου. Longius a templo. ibidem. τὰ

ἐκασέρω ἔθνεα. Gentes remotiores. iii. 89. ἐκασέρω τῶν Περσέων οἰέουσι. Ultra Persas habitant. iii. 101. vii. 49. οὔτε ἀποβήσονται ἐκασέρω τῆς Ἀττικῆς. viii. 60. Valla: Neque usquam longius ab Attica procedent. Æ. P. Nec ultra Atticam progredientur. ix. 2, 122.

ἐκάτποτε. com. Quotiescunque, semper, assidue, passim, frequenter. τοῦ ἀν ἐκδύοτε δέη. Quo semper indigueris, quo tibi semper opus fuerit. i. 90.

ἐκάδσω. Vocabulum Herodoteum, pro com. ἐκάς, et πόρρω, longe, procul, cum genit. τοὺς ἐωϋτῶν ἐκασω οἰκημένους ἐν τιμῇ ἀγωνίαι. Eos, qui procul a se habitant, in pretio habent, ac honorant. i. 134. ἐκατέαλο. 3. pers. plur. imperf. pro com. ἐκάθηρτο, sedebant. viii. 73. verso θ in τ, rejecto ν, et η in εα dissoluto. Vide εάτο, περιεκατέατο, pro περιεκάθηρτο. viii. 111. ix. 90.

ἐκατοντάς, ἄδος, ἡ. com. Centuria, centum hominum, vel aliarum rerum numerus. ix. 29.

ἐκβαίνειν. com. Evenire, accidere, contingere. τὰ μέλλοντά σφι ἐκβαίνειν. vii. 221. Quæ ipsis erant eventura, ἣν τὰ οἰκόντα ἐκ τοῦ πολέμου ἐκβαίνειν. viii. 60. Valla: Si æqua belli contingent. Steph. Si rationi consentaneus sit belli exitus. Quod longe melius. v. 8. Si ea eveniant, quæ ex bello evenire verisimile est. i. e. Si talis sit belli exitus, qualem fore verisimile est.

ἐκβαίνειν. com. Evenire. τὰ ἐκβησόμενα πρήγματα. vii. 209. Res eventuræ. μή οἱ ἐκβαίνειν ὁκοῖόν τι ἐβέλει. ix. 15. Ne ei eveniret quod cupiebat.

ἐκδοθῆν ἐς τινα τόπον. Herodotea locutio. Cum copiis in aliquem locum ad opem ei ferendam alicunde proficisci. ἐκδοθησαντες ἐς τὸν Ἰσθμόν. ix. 26. In Isthmum ad opem ei ferendam cum copiis egressi.

ἐκβολή, ἡς, ἡ. com. Alicujus loci exitus. τὰς ἐκβολὰς τοῦ Κιθαιρωνος φυλάξαι. ix. 38. Cithæronis exitus custodire. ἀπέμπει τὴν ἵππον ἐς τὰς ἐκβολὰς τὰς Κιθαιρωνίδας. ix. 39. Equitatum ad Cithæronis exitus mittit.

ἐκβολή, ἡς, ἡ. com. Fluminis ostium, qua aqua in mare vel in alium locum exit. τὴν ἐκβολὴν τοῦ Πηνειοῦ. vii. 128.

ἐκβράσσειν. com. Ejicere, expellere. Dictum de mari, quod res aliquas agitatum ad littora solet ejicere. αἱ δὲ ἐς Κασαναίην [πόλιν] ἐξεβράσσοντο. vii. 188. ποτήρια ἐκβρασσόμενα ἀνείλετο. Pocula [a marinis fluctibus] in littus ejecta sustulit. vii. 190.

ἐκγίνεσθαι τι τινί. Aliquid alicui succedere. Aliquem voti compotem fieri. τὸ ἐπιτήδευμα αὐτῷ ἐξεγένετο. Ctesias Pers. 41. Conatus ille successit ipsi. Ille voti factus est compos.

ἐκγίνεσθαι, ἐκγενέσθαι. Ion. et com. pro magis accepto ἐξείναι, licere. οὐκ ἐξεγένετο Κροίσῳ ἀπαγγεῖλαι. Croeso [rem] renuntiare non licuit. i. 78. vide ἐγγίνεσθαι. iii. 142. v. 51. ἐκγενέσθω μοι. Liceat mihi. v. 105. οὐδὲ οἱ ἐξεγένετο Ἀθηναίους τιμωρῆσασθαι. Nec ei licuit Athenienses ulcisci. vii. 4, 8. ix. 23.

ἐκδέκεσθαι. Ion. pro com. ἐκδέχεσθαι. Excipere. τοὺς Σκύθας ἐξεδέξατο οὐκ ἐλάσσων πόνος τοῦ Μηδικοῦ. Scythas labor Medico non minor excepit. iv. 1, 39, 99.

ἐκδεδωριεῦνται. V. H. Est autem 3. pers. plur. perf. pass. ab ἐκδωριεῦναι. Doriensem facio, Doriensem reddo. fut. ἐκδωριεῦσω. aor. 1. act. ἐξεδωριεῦσα. perf. ἐκδεδωριεῦκα. pass. ἐκδεδωριεῦμαι, σαι, ται. 3. plur. ἐκδεδωριευνται. viii. 73. Dorienses effecti sunt. Hoc verbum in vulgatis Lexicis non legitur. Ad Herodotei textus Græcum marginem scribitur ἐκδεδωρίαλαι. Quod mihi de mendo suspectum

est. Nam (si quid mutandum) ἐκδεδωριέσθαι potius esset dicendum, idque Ἰωνικῶς pro com. ἐκδεδωρίηται. rejecto ν, et dissoluto η in εα. fiet autem ab ἐκδωρίεω, ᾧ. unde inserto υ formatur alterum ἐκδωριεύω, ut a συλέω, συλεύω. fu. ἐκδωρίησω. aor. 1. act. ἐξεδωρίησα. perf. act. ἐκδεδωρίηκα. pass. ἐκδεδωρίημαι, σαι, ται. 3. plur. ἐκδεδωρίηται, καὶ Ἰωνικῶς ἐκδεδωριέσθαι. Si τὸ ἐκδεδωρίηται retinendum censeas, κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ ἐκδεδωριέσθαι formatum dices. Utrunque tamen idem significat, et a nomine δωριεύς, εὖς, deductum constat. Vide terminationem εαται.

ἐκδημεῖν. Peregre proficisci. Peregre degere. i. 30, 176. (pro eodem dicitur et ἀποδημεῖν. i. 29.)

ἐκδιδόναι. com. De fluviis dictum. Erumpere in aliquem locum. Exonerare sese. Deferri. ποταμὸν ἐς αὐτὸν ἐκδιδόντων. Fluviorum in ipsum sese exonerantium. iv. 48. ἐκδιδοῦσι ἐς τὸν Ἰστρον. iv. 49, 53. vii. 113.

ἐκδιδόναι. comm. Dedere. Gallice, *Rendre, Livrer*. ὁ Ἀλυάττης οὐκ ἐξεδίδου τοὺς Σκυθὰς ἐξαιτέοντι Κυαξάρει. Alyattes Scythas Cyaxari reposcenti reddere, vel ad supplicium deposcenti dedere, noluit. i. 3, 74, 158, 159, 160, 161. ix. 86, 88.

ἐκδιδόναι. com. Elocare. Nuptum dare. Gall. *Donner en mariage*. *Marier*. Tradere viro. αἱ τῶν Λυδῶν θυγατέρες ἐκδιδόασιν αὐταὶ ἐωῦτάς. Lydorum filiae se ipsas elocant, virisque in matrimonium tradunt. i. 93, 196. τὰς ἀμόρφους ἐξεδίδοσαν. ἐκδοῦναι δὲ τὴν ἐωῦτοῦ θυγατέρα. ibid. ἐκδιδόσθαι θυγατέρα. ii. 47. iv. 145.

ἐκδιδόναι. Ion. et com. pro magis usitato πωλεῖν, et πράττειν. ἐμισθοῦτο παρ' οὐκ ἐκδιδόντος τὴν αὐλήν. Cortem conduxit ab eo, qui eam vendere nolebat. i. 68.

ἐκδιδοῦν. Ion. et poet. pro com.

ἐκδιδόναι. De fluviis dictum. Erumpere in aliquem locum. Exonerare sese. Deferri. Ἑρμος ἐξ οὐρεὸς ῥέων, ἐκδιδοῖ ἐς θάλασσαν. Hermus de monte fluens, in mare se exonerat. i. 80. ὁ Γύνδης ποταμὸς ἐκδιδοῖ ἐς ἑτερον ποταμὸν. Gyndes fluvius in alterum fluvium erumpit, et sese exonerat. i. 189, 202. ii. 22, 29, 34, 150. iii. 9. iv. 37, 44, 80, 85, 100. vii. 198, 200. et passim.

ἐκδιδρῆσκειν. Ion. pro com. ἐκδιδράσκειν, ἐκφεύγειν. Effugere. ix. 88.

ἐκδοσις, ἡ. com. Deditio. i. 159.

ἐκδοτον ποιείσθαι. ἐκδιδόναι. Dedere.

iii. 1. ἐκδοτον ἀγεσθαι. Deditum abduci. vi. 85. ἐκδοτον γενόμενον ὑπὸ τῶν πολιητῶν ἀγειν. A civibus deditum abducere. ibid.

ἐκδρᾶν, ἐκδρῆναι. ἐκδράναι. pro ἐκφεύγειν. Effugere. ἐκδράντες ἐκ τῆς ἑρκτῆς. Cum ex carcere effugissent. iv. 148.

ἐκδυσιν ποιείσθαι. Herodotea locutio, pro com. ἐκδύναι. Egredi. Emergere. Exire. iii. 109.

ἐκδυσις, ιος, ἡ. ii. 121. §. 3. com. pro quo magis frequens ἡ ἐξοδος. Exitus. Egressus. Exeundi facultas. Effugium. Evadendi facultas. iii. 109. εἰδὼς ἐωῦτῷ ἀσφαλέα ἐκδυσιν ἐοῦσαν ἐκ τῆς νήσου. Persuasum habens tutum exitum ex insula sibi esse. Vel, Sciens se ex insula tuto exire posse. iii. 146. οὐ γὰρ ἐστὶ Ἑλλήσι οὐδεμὴ ἐκδυσις, μὴ οὐ δόντας λόγον τῶν ἐποίησαν νῦν τε, καὶ πρότερον, εἶναι τοὺς δούλους. Nullum enim Græcis est effugium, quominus reddita ratione eorum, quæ nunc, et ante patrarunt, tui sint servi. Vel, Græci enim nullo modo hoc vitare possunt, quominus, &c.

ἐκεινέων. Ion. pro ἐκείνων. Illarum. iv. 111.

ἐκεκοσμέατο, pro ἐκεκοσμήντο. Ion. i. 100. iii. 91. ix. 31.

ἐκέχρηστο τοῖσι Σπαρτιήτησι. vii. 220. Spartanis oraculum redditum fuerat.

ἐκδοσις apud Herodotum peculiariter appellatur Expositio, qua quis alicui periculo, ut feris, exponitur ac objicitur: pro quo et πρόθεσις. i. 116. Illic agitur de Cyro, quem Astyages Harpago tradiderat infantem, ut eum feris laniandum objiceret. Vide rem totam i. 108, 118. Dicta ἐκθεσις, ab ἐκθεῖναι, quod exstat i. 112. pro quo et προθεῖναι dicitur. ibid. Exponere. Periculis ac fortunæ (ut vulgus loquitur) objicere.

ἐκθύειν. ἐκθύεσθαι. Sacrificiis expiare. Expiare. ἄγος, τὸ ἐκθύεσθαι οὐκ οἶοί τε ἐγένοντο ἐπιμυχανώμενοι. Piaculum, quod postea nulla ratione nullisque sacrificiis expiare potuerunt. vi. 91.

ἐκκείσθαι. com. Alicui periculo exponi. Ut, feris objici, ac laniationis periculo objectum jacere. παιδίον ἐκκείμενον. Infans feris expositus. i. 110, 112. Κύρον ἐκκείμενον κύων ἐξέθρεψε. Cyrum expositum canis educavit. i. 122.

ἐκκηρύττειν. com. Per præconis vocem aliquid edicere. Edicere. In exilium pellere, ablegare, expellere. ἐξεκέρυξαν Μαιάνδριον. Per præconis vocem Mæandrium ablegarunt, [ex Peloponneso excedere jusserunt.] iii. 148.

ἐκκληγίζεσθαι. Ion. et poet. pro com. ἐκκλείεσθαι. Excludi. ἐκκληγίζόμενοι τῇ ὥρῃ. Tempore exclusi. κλείω, κλείω, κλείω, κληγίζω, ἐκκληγίζω. i. 31.

ἐκκνᾶν. com. Eradere. vii. 239. vide κνᾶν.

ἐκκομιδῇ, ἥς, ἡ. com. Exportatio. πρὸς ἐκκομιδὴν ἐτράποντο τῶν οἰκτεῶν. viii. 44. Valla: Ad recipiendos domesticos suos se converterant. Æ. P. ad exportandos, &c.

ἐκκομίζειν. com. Exportare, recipere. ἐμὲ ἐκκομίσας αὐτόν. Me ipso recepto. iii. 122.

ἐκκομίζειν, et ἐκκομίζεσθαι. com.

Efferre, exportare. οὐδὲν ἐξεκομίσαντο. viii. 20. Nihil exportarunt. (πρὸς ἐξάξαντο.)

ἐκκομίσαι τινα ἐκ τοῦ μέλλοντος γίνεσθαι πρήγματος. Herodotea locutio. Ex impendente fato aliquem eripere. iii. 43.

ἐκκόπτειν. com. Excidere, penitus exstirpare, trucidare. τοὺς ἀνδρας ἐκκόψαι. Viros trucidare. iv. 110. ἐξέκοψαν τοὺς ἀνδρας. ibid.

ἐκλαμβάνειν ἔργον. Herodotea locutio, quam Valla vertit, Negotium alicui exhiberi. Hanc interpretationem et vulgata Græco-latina Lexica sequuntur: sed locutionis vim non explicant. ἐκλαμβάνειν proprie quidem excipere significat. Interdum vero idem valit ac τὸ ἀπολαμβάνειν, i. e. recipere, accipere. Vide Suidam. ἔργον vero, præter alia, negotium, et molestias significat, ut et πρᾶγμα. unde παρέχειν τινι πρᾶγματα, negotium alicui facessere. Alicui molestiam exhibere. (λαμβάνειν, vel ἐκλαμβάνειν πρᾶγματα, vel ἔργα.) v. s. Negotium, sive molestiam accipere, vel excipere. ἀντὶ τοῦ, Negotium alicui exhiberi. Aliquem ab aliquo affici molestia. ἦδη δὲ καὶ τὸδε ἤκουσα ὡς ὁ Διήφορος ἐπιβατεύων τοῦ Εὐηνίου οὐνόματος, ἐξελάμβανε ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἔργα, οὐκ ἐὼν Εὐηνίου παῖς. ix. 95. Valla:

Quamquam illud quoque audiui, Deiphono negotium in Græcia fuisse exhibitum, quod se filium Evenii, cujus non esset, nuncuparet. Æ. P. Quinetiam illud olim audiui, quod Deiphonus, cum non esset [verus] Evenii filius, [ut quidam opinabantur, atque dicebant,] Evenii nomen usurpans, [sibi que tribuens, atque vendicans,] molestia fuerit affectus in Græcia. Vel, Quinetiam illud olim audiui, Deiphono molestiam in Græcia exhibitam fuisse, quod Evenii nomen sibi tribueret, [ac usurparet,] cum non esset Evenii filius.

ἐκλιπεῖν, ad orationem relatum, quomodo sit interdum accipendum. Vide ἀνεμι ἐκείσε τοῦ λόγου, τῇ μοι πρότερον ἐξέλιπε. vii. 239.

ἐκλογίζεσθαι. com. Perpendere animo. ταῦτα ἐκλογιζόμενος. ix. 89. Hæc animo perpendens.

ἐκπαγλέομαι, αὔμαι. Ion. et poet. pro com. ἐκπλήττομαι. Terreor, admiror, stupeo. ἐκπαγλέομενοι. vii. 181. Admirabundi, obstupescences. [Hoc verbum reperitur et apud Dionys. Halic. Antiq. Rom. lib. i. 32, 4. τοῦ δὲ τὴν ὄψιν ἐκπαγλούμενοι, θεῶν τι χροῖμα ἐνόμισαν ὄραν. Illius speciem stupentes, divinum quiddam se videre putabant. Consule Eustath. ἐν τῷ ἐκπαγλος.] Herod. viii. 92. ἐπ' ἧς ἐπλεε Πυθίης ὁ Ἰσχυένου, τὸν οἱ Πέρσαι κατακοπέντα, ἀρετῆς εἰνεκα εἶχον ἐν τῇ γῇ ἐκπαγλέομενοι.

Quem hic Ἰσχυένου. vii. 181. Ἰσχυένου appellat: sed idem est nomen. Hoc quidem sine contractione prolatum, Ἰσχυένους, illud vero, contractione facta dictum, Ἰαχύνους. Valla recte Pytheam hoc loco vocat: sed vii. 181. Pythium male nominat. ix. 48.

ἐκπειράσθαι. com. Experiri, explorare, periculum facere, tentare. δέισας μὴ ἐκπειρῶτο Δαρείος. Veritus ne Darius [se] tentaret, sui periculum faceret. iii. 135.

ἐκπίπτειν. Excidere ex aliquo rerum ac bonorum loco statuque. ἐκπεπωκότα ἐκ τῶν ἐόντων. Qui ex suis bonis exciderat. Qui suis bonis spoliatus fuerat. iii. 14. ἐκ πολλῶν τε, καὶ εὐδαιμόνων ἐκπεσών. De multis bonis, deque felici statu delapsus. ibid.

ἐκπίπτειν ὑπό τινος. com. Ab aliquo expelli ex aliquo loco. ἐκπίπτειν ἐκ Πελοποννήσου ὑπὸ Μήδων. viii. 141. Ex Peloponneso a Medis expelli.

ἐκπληγείς, εἶσα, ἐν, ἐντος, εἰσης, ἐντος, ἡ, τό. com. Animo percussus. Consternatus animo. i. 116. πα-

ρά τὸ ἐκπλήττω. Terreor. Metu percello. Metu consterno.

ἐκπληκτος, ου, ὁ καὶ ἡ. com. Attonitus. Admirabundus. Præ admiratione stupens. ἐκπληκτος ἦν ὁ Γλαῦκος ἀκούων. V. Hom. 22. Glaucus [hæc] audiens præ admiratione stupebat.

ἐκπλήσσεσθαι. Præ admiratione obstupescere. ἐξεπλήσσετο. Obstupescebat. iii. 148.

ἐκπλήττεσθαι. com. Animo percelli, consternari. τοῦτοις ἐκπληγείς. His percussus. i. 116. ἐξεπλήγη. Consternatus est. i. 119. ἐπὶ τῷ γινομένῳ ἐκπληγέντες. Re, quæ acciderat, consternati. iv. 4.

ἐκπλήττεσθαι τι. Rem aliquam vehementer admirari, ac ea stupefieri. ἐκπληγέητα τὰ πρὸκειμένα ἀγαθά. ix. 82. Valla: Propositis bonis stupefactum.

ἐκπλώειν τῶν φρενῶν. Herodotea locutio, q. d. Extra mentem navigare. Ex mentis potestate exire. De sano mentis statu deturbari. ἐξέπλωσας τῶν φρενῶν. De sano mentis statu deturbatus es. iii. 155. pro eodem dicitur συνανώμως, ἐκπλώειν ἐκ τοῦ νόου. vi. 12. ἐκποίησις, ἡ. V. H. ἡ τοῦ σπέρματος ἐκκρίσις, καὶ ἀφρσις. Seminis genitalis excretio, ac emissio. ἐν αὐτῇ τῇ ἐκποίησει. In ipsa seminis genitalis emissione. In ipsa genitura emittenda. iii. 109.

ἐκπρήσσειν, et ἐκπρήσσεσθαι. Ion. pro com. ἐκπράσσειν, et ἐκπράσσεσθαι. Exigere, pœnas reposcere, ulcisci. τὸν Δωριέος φόνον ἐκπρήσσειν. Doriei cædem ulcisci. Pro Doriei cæde pœnas exigere, reposcere. vii. 158. τὸν Δωριέος φόνον ἐκπρήξομενοι. Doriei cædem ulturi. ibid.

ἐκ προνοίης. Ion. pro com. ἐκ προνοίας. De industria. Consulto. viii. 87.

ἐκραγῆναι ἐς τινα. Herodotea locutio, quam Galli feliciter expriment his verbis, *Eclater contre*.

queſqu'un. v. s. Erumpere contra aliquem. *κατεῖχεν ἐνωπὸν, οὐ βουλομένος ἐκραγῆναι ἐς αὐτόν*. Continebat se ipsum, nolens in ipsum erumpere, i. e. quod vocem ac objurgationem, quam pectore vix continere poterat, in eum erumpere ac effundere nollet. vi. 129.

ἐκραγεῖς, εἶσα, εν. com. Qui erupit. *φῦμα ἐκράγεν ἐνέμστο πρόσω*. Val-la: Ulcus rescissum porro grassabatur. Sed vertendum, tuberculum diruptum longe grassabatur; vel, Tuberculum diruptum [mamam] longe serpendo depascebatur. iii. 133. Quid autem sit *φῦμα*, consule Hippocratis *Œconomiam*.

ἐκροος, ου, δ. Ion. et poet. effluxus. Dictum de fluminibus in mare effluentibus. *ποταμοὶ ἐκροον ἔχουσι ἐς θάλασσαν*. vii. 129. Fluvii effluxum habent in mare. In mare effluunt. Arist. *μετεωρολογικῶν*. l. i. c. 13. *συνανύμωσ ἐκροον, ἐκροῖν*, et *ἐκρυσιν* dicit. Herod. vii. 130. pro eodem, *ἐξήλυσιν ἐς θάλασσαν*. Exitum in mare.

ἐκτάσεις. Ionibus familiares, ut *θεῖσαι*, pro *θεάσθ*. i. 8. *ἐθήητο*, pro *ἐθεάτο*. i. 10. *θησάμενον*, pro *θεασάμενον*. i. 11. *τρήκοντα*, pro *τριδκοντα*. i. 14. *ἀξιοθέητος*, pro *ἀξιοθάτος*. ibid. *νῆος*, pro *ναός*. i. 19, 21. *θεησάμενον*, pro *θεασάμενον*. i. 30. *νεηνίαι*, pro *νεανίαι*. i. 31. *Τεγεῖται*, pro *Τεγεάται*. i. 65. *Σπαρτιῆται*, pro *Σπαρτιάται*. i. 65, 67. *ἐπηρωτέω*, pro *ἐπερωτάω*, *ῶ*. i. 47. *τρηκόσιοι*, pro *τριακόσιοι*. i. 82. *ἐπηγορεύειν*, pro *ἐπαγορεύειν*. i. 90. *τραχέως*, pro *τραχέως*. i. 73, 114. *πρησις*, pro *πράσις*, quamquam alii melius *πράσις* scribendum censent. i. 153. *πρηθῆναι*, pro *πραθῆναι*. i. 156. *οἰηκίζειν*, pro *οἰακίζειν*. i. 171. *περητός, ἀντὶ τοῦ περατός*. i. 189, 193. *τριπικοντήμερος*, pro *τριακοντήμερος*. ii. 4. *φλυθεῖν*, pro *φλυαρεῖν*, *νугари*. ii. 131. *ἀποδι-*

δρῆσκειν, pro *ἀποδιδρᾶσκειν*. ii. 182. *ἐκδιδρῆσκει*. iii. 4. *ἐπαρησάμενος*, pro *ἐπαρασάμενος*. iii. 75, 124. *Συρηκούσιος*, pro *Συρακούσιος*. iii. 125. vii. 154. et. seq. *διπλάσιον*, pro *διπλάσιον*. iii. 130. vii. 103. *διαδρῆσται*, pro *διαδρᾶσται*. iii. 135. *πολλήπλησια*, pro *πολλὰπλάσια*. iii. 135. iv. 50. *Γήδειρα*, pro *Γάδειρα*. iv. 8, &c.

ἐκτέαται. Ion. pro com. *ἐκτηνται*. 3. plur. pers. pass. verbi *κτάσμαι*, *ῶμαι*, possideo. iv. 23, 174. vi. 52. vii. 176.

ἐκτενέως. V. H. pro communi *ἐκτενῶς*, *τουτέστιν ἐπιμελῶς, ενεργητικῶς, δλοψύχως, προθύμως*. Accurate, efficaciter, ex toto animo, promte, sedulo. Consule Suidam. *ὁ δὲ Μέντωρ ἐνοσήλευσεν αὐτὸν ἐκτενέως*. V. Hom. 7. Mentor vero ipsum sedulo curavit. *ὅτι μιν κἀμνοντα τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐνοσήλευσεν ἐκτενῶς*. V. Hom. 26. Quod ipsum oculorum morbo laborantem sedulo curasset.

ἐκτημένος, η, ον. com. Qui possidet aliquid. *ἐκτημένοι πλεῖστον στρατόν*. vii. 161. Qui maximas copias possident, habent.

ἐκτηνται, pro *κέκτηνται*. Possident. ii. 42, 44, 50. *ἐκτηται*, pro *κέκτηται*. ii. 95. *ἐκτητο*. ii. 108. *ἐκτῆσθαι*. iii. 34. *ἐκτητο*. iii. 39. *ἐκτηνται*. iii. 97. *ἐκτηται*. iv. 64.

ἐκτῆσθαι. Ionice, pro communi *κακτῆσθαι*. Possidere, habere. i. 49. ii. 42, 44, 50, 95. iii. 34, 100. vi. 20.

ἐκ τῆς ἀντίης προσπλάειν. Herodotea locutio. viii. 6. Ex adverso adnavigare. Adversis navium proris hostem invadere. *ἐκ τῆς ἀντίης* vero dictum ἑλληπτικῶς subaudito nomine ὁδοῦ, vel *πορείης*, vel *ἐφοδου*. Sic *ἐξ ἐναντίης προσπλάειν*. viii. 7.

ἐκ τῆς ἰθείης. Herodoteum loquendi genus: at *ἑλληπτικόν*. Subauditur enim ὁδοῦ, q. d. Ex recta via, id est, Recta. Non per diverticula,

nec per anfractus; at recta. Palam, aperte, ex professo. Vide *ἰδέα. κατεγήκει ἐκ τῆς ἰδεῖας Λακεδαιμονίοισι πολέμιος.* ix. 37. Hostis ex professo Lacedæmoniis existit.

ἐκτομίας, ου, ὁ. Ctesias Pers. 52.

Exsectus, castratus, eunuchus.

ἐκτομῆς, ου, ὁ. pro com. *ἐκτομίας.*

Exsectus, castratus. *παῖδες ἐκτομῖαι.* Pueri exsecti, castrati. iii.

92. *τοὺς παῖδας ἐκτομίας ποιήσομεν.* Filios castrabimus. vi. 9. pro quo *συνωνύμως* dicit Herodotus

τοὺς παῖδας ἐξεταμνον, καὶ ἐποίησεν ἀντὶ ἐνόρχων εἶναι εὐνούχους, filios exsecuerunt, et pro integris, ac testes habentibus, eunuchos fecerunt. vi. 32.

ἐκ τοῦ ἐμφανέος. Ion. et poet. pro com. *ἐμφανῶς.* Aperte, manifeste. iii. 150. iv. 120. v. 37. vii. 205.

ἐκ τοῦ μέσου κάτῃσθαι. Herodotea locutio. De medio cedere, et quodammodo alio se recipere, sedendi ac quiescendi causa. *μηδὲν τρόπον ἐκ τοῦ μέσου κατῃμενοι, περιόγητε ἡμέας διαφθαζέμετας.* Nullo modo de medio cedentes, nos perdi sinatis. iv. 118.

ἐκ τοῦ μέσου κάτῃσθαι. Herodotea locutio. v. s. E medio sedere; pro, E medio se recipere aliquo, et seorsum ab aliis sedere, se ex aliorum societate subducere, neque cum aliis rerum aliquarum participes esse velle. *αἱ λοιπαὶ πόλεις ἐκ τοῦ μέσου ἐκατέατο, pro ἐκάθηντο.* viii. 73. V. Reliquæ civitates e medio cesserunt. Æ. P. Ex ceterarum civitatum societate se subduxerunt. Vel, A ceterarum civitatum societate recesserunt. *ἐκ τοῦ μέσου κατῃμενοι, ἐμῆδιζον.* ibid. Valla: In medio sedentes cum Medis sentiebant. Æ. P. E medio se recipientes. et ab aliis recedentes, Medorum partibus favebant.

ἐκ τοῦ φανεροῦ. φανερώς. Manifeste, palam, aperte. *ἐκ τοῦ φανεροῦ ἀπέ-*

σασαν ἀπὸ τῶν βαρβάρων. viii. 126.

Palam a barbaris defecerunt. ix. 1.

ἐκφαίνειν λόγον. Herodotea locutio. Orationem proferre, verba proferre. *τὸν τελευταῖόν σφι τόνδε ἐξέφηνε λόγον.* vii. 160. Postremam ipsis hanc orationem protulit, ad extremum ipsis hæc verba protulit.

ἐκφόριον, ου, τό. Quod pro solo pensatur. *ἡ ἀπὸ γῆς πρόσδοσις.* Terræ proventus, qui percipitur ex terræ fructibus. *τῶν ἐκφορίων τοῦ καρποῦ ταῦτα μέτρα κατίσταται.* Eadem mensuræ fructuum, qui ex terra proveniunt, sunt constitutæ. iv. 198.

ἐκχρᾶν. V. H. pro com. *ἐξαρκῖν.* Sufficere, satis esse, suppetere. *οὐκ ἐξέχρησέ σφι ἡ ἡμέρη ναυμαχίην ποιέεσθαι.* viii. 70. Dies ad prælium navale committendum ipsis non sufficit.

ἐκχρήσει. Verbum Herodoteum. Utile erit. Idem ac *ἐν χρήσει ἔσται.* Ex usu erit. *πῶς ταῦτα βασιλεὺς Δαρεῖω ἐκχρήσει περιερίξασθαι;* Quomodo ex usu erit [vobis, quomodo vobis conducet] hanc injuriam Regi Dario facere? iii. 137.

ἐλασις, ἡ. com. pro quo frequentius est *στρατεία.* Militaris expeditio. *Μετὰ τὴν Βαβυλωνίους ἀρῆσιν ἐγένετο ἐπὶ Σκύθας αὐτοῦ Δαρείου ἐλασις.* Post Babylonis expugnationem fuit ipsius Darii expeditio adversus Scythas. i. e. Post Babylonem expugnatam ipse Darius adversus Scythas expeditionem suscepit. iv. 1. Quamvis autem τὸ τῆς ἐλάσεως nomen sit et aliis scriptoribus commune, peculiariter tamen et Xenophon, et Herodotus pro expeditione hoc usurpat. Ceteras significationes, vulgata Lexica tibi suppetant. Ea consule. Pro eodem dicitur et *ἐξέλασις.* *ἐποίηστο τὴν ἐξέλασιν. ὡς δ' ἐξήλαυνε τὴν στρα-*

τήν. vii. 37, 38. πρότερον ταύτης τῆς ἐλάσιος. vii. 106. Ante hanc expeditionem.

ἐλασσιν ἔχειν τῇ μάχῃ. ix. 102. v. s. Prælio minus habere; id est, Prælio inferiorem esse. In pugna rem deteriore conditione gerere. Quod alias συνωνύμως dicitur τῇ μάχῃ μειονεκτεῖν. (πλεὺν ἔχειν τῇ μάχῃ. et πλεονεκτεῖν τῇ μάχῃ.) Meliore conditione rem in prælio gerere. Meliore conditione pugnare. Gallice, *Combattre avec avantage*. *Avoir anantage en la bataille*. (*Avoir désavantage en la bataille*. *Combattre avec désavantage*. πλεονέκτημα. Melior, sive potior conditio.) Gall. *Avantage*. (μειονέκτημα. Deterior, sive pejor conditio.) Gall. *Désavantage*.

ἐλασρεῖν. Ion. et poet. pro com. ἐλαύνειν. Agitare. Agere. τριήρεας ἐλασρευμένας. Triremes, quæ aguntur. ii. 158. τριήρεας ἐλασρευμένας. vii. 24.

ἐλαύνειν, et ἀπελαύνειν. com. Agere. Impellere. Ducere. Proficisci. ἤλασεν ἐς τὴν ἀγορὴν τὸ ζεύγος. Vehiculum egit in forum. i. 59. ἐλαύνοντα ἐς ἀγρόν. Dum rus iret. ibid. ἤλαυνον ἐς τὸ ἄστυ. Ad urbem, vel in urbem iverunt. i. 60. ἀπῆλαυνε ἐς τὰς Σάρδεις. Sardis ivit. i. 77. ἐλάσει ἐπὶ Σάρδεις. Adversus Sardis venturus esset. ibid. ἀπελαυνοντος Κροίσου. Croeso abeunte. i. 79. ἀπῆλασε ὁ Κύρος ἐκ τῶν Σαρδίων. Cyrus Sardibus discessit. i. 154. ἐλάσας ἐπὶ τὰς Σάρδεις. Adversus Sardeis profectus. i. 154, 157. ἀπῆλαυνε ἐς τὰ ἤθρα Περσέων. i. 157. ἐς τὸ πεδίον ἤλασε ὁ Ἄρπαγος τὸν στρατόν. Harpagus exercitum in planitiem egit, duxit. i. 176. 185. ἀπελάσαντος ἐπὶ τὸν Ἀράξῃ. i. 211. vii. 8, 9, &c.

ἐλαφρὸς. Levis. ἐν ἐλαφρῷ τι ποιῆσθαι. Herodotea locutio. Aliquid leve existimare. Aliquid leviter ferre. i. 118. ἐν ἐλαφρῷ ποιησά-

μενος. iii. 154. Cum [hoc] leve duxisset.

ἐληλαμένος. Particip. perfect. et plusquamperf. pass. Attice, et Ion. pro com. ἤλαμένος, ab ἐλαύνω. μ. ἐλασω, ab ἐλάω, ὦ. Ago, duco. καίπερ τείχεος διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ ἐληλαμένου κρατεροῦ, μεγάλας κλισιάδας ἀναπεπτάται ἐς τὴν Πελοπόννησον τῷ Πέρσῃ. ix. 9. Val- la: Quamvis valido inuro sit Isthmus inædificatus, tamen magnæ fores patefactæ sunt barbaro in Peloponnesum. Æ. P. Quamvis firmus murus per Isthmum sit ductus, [quamvis firmo muro sit cinctus, et munitus, tamen] magnæ fores in Peloponnesum Persæ sunt patefactæ, [patent.]

ἐλθεῖν τινι ἐς ὄψιν. In alicujus conspectum venire. iii. 42.

ἐλινύειν, vel ἐλινύειν. Ion. et poet. Quiescere. Otiari. Morari. Moras trahere. i. 67. Cessare. οὐδένα χρόνον ἐλινύσας. Nullo tempore cessans. vii. 56. ἐλίνυσον οὐδένα χρόνον. viii. 71. Nullo tempore cessabant. Neglectum autem est incrementum temporale, pro ἡλίνυσον.

ἔλκειν. Ion. et com. ad rei, de qua verba fiunt, pondus sæpe refertur. Ut, ἡμιπλίνθια, τρία ἡμιτάλαντα ἔκασον ἔλκοντα. Semilateres, quorum singuli pondus habebant duorum, et dimidii talenti. Sic Galli, *Des demi-briques, qui pesoient chacune deux talents et demi*. i. 50. Quod loquendi genus est ἐλλειπίκον. Subauditur enim σαθμὸν ad locutionis absolutionem, id est, pondus. Quod Galli dicunt, *le poids*, vel, *la pesanteur de telle ou telle chose*. εἰκὼν ἔλκουσα σαθμὸν τέλαντα δέκα. Statua, vel effigies, quæ decem talentorum pondus habebat. ibid. Vel effigies decem talentorum pondo. Gallice, *Une effigie, ou statue, de la pesanteur, ou du poids, de dix talents*. ἔλκων σαθμὸν ἑξῆς μορον ἡμιτάλαντον. Sex talen-

torum et dimidii pondo. i. 50, 51. τὸ δ' ἂν ἔλκουσθ. Quod autem ponderaret; id est, Illius autem pondus. ii. 65. μύλην χρυσήν, ἔξ ἑλκυσσαν τάλαρα. Ctes. Pers. 22. ἐλλάμψεσθαι. Ion. et poet. dictum ab Herodoto, pro com. λαμπρὸν γενήσεσθαι, καὶ λαμπρὰν νίκην ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀποίσειν. Clarum, ac illustrem fore. Illustrem victoriam ab hostibus reportaturum. Τῷ καὶ ἐπέχεε ἐλλάμψεσθαι ὁ Λυδός. i. 80. Quo etiam [equitatu] Lydus fretus sperabat se illustrem evasurum; vel, se rem præclare gesturum. ἐλλάμψεσθαι autem est fu. l. med. ab ἐλλάμπομαι, quod poeticum est, non etiam solutæ orationis, pro com. ἐλλαμπύνεσθαι. Compositum ex præpos. ἐν, quæ in compositione, quum λ sequitur, τὸ ν in λ, suavitatis gratia, mutat, et verbo poet. λάμπομαι, pro com. λάμπω. Splendo. Clarus sum. Illustris sum. Mico. Fulgeo. Ardeo; ut de igne dictum. Hom. in Hymno in Venerem, 818. ὡς δὲ σελένη στήθεσιν ἄμφο' ἀπαλοῖσιν ἐλάμπεται, θαύμα ἰδέσθαι. Idem in Hymno in Solem, 856. καλὸν δὲ περὶ χρὸς λάμπεται ἔσθος. Et Euripides in Medea, v. 1191. ἔσεισε, μᾶλλον ὅς τοσόνδ' ἐλάμπεται. Idem in Iphigenia in Taur. v. 1156. Ἀδύτοις ἐν ἀγνοῖς σῶμα λάμπονται πυρί. Et Apollonius τῶν Ἀργοναυτικῶν i. v. 437. Πάντοσε λαμπόμενον θυέων ἀπο. H. Stephanus in suo compendiosissimo Indicis Græci specimine totum hunc locum, si verba, si res ipsas spectes, non Latine verum, sed perversum, et corruptum, habet. Sic enim ille: ἐλλάμψεσθαι, pro ἐλλήψεσθαι, de equitatu Cræsi. Quo (inquit) et ipse Cyrus oppressum iri se verebatur. Lector veritatis amans, nostram interpretationem cum ista conferat, Herodotumque consulat: videbit uter ad Herodoti mentem propius accesserit.

Quod vero idem Steph. ibi dicit τὸ καταλαμφθεῖς, pro καταληφθεῖς, a verbo λάμπτεσθαι deductum, hoc etiam nullius auctoritate tueri posset. Sed (ut suo loco fusius ac opportunius demonstrabitur) a λαμβάνω potius est deductum, cuius perf. pass. com. est λέλημμαι. λέληψαι. λέληπται. Ionice vero, et Dor. verso η in α, fit λέλαμμαι, et in reliquis etiam personis, ac in aor. l. pass. hinc formato, τὸ μ. servatur, ut vocabulum sonantius reddatur. Sic autem formatum dices; λέλω. aor. 2. act. ἔλαβον, hinc λάβω, unde λαβάνω, hinc λαμβάνω. Quod si conjecturis aliquis locus est dandus, ab hoc λαμβάνω, κατὰ συγκλήν τὸ λάμψω, λάμψω inusitata, unde λάμψομαι, et cetera legitime videntur formata. Vide λάμφομαι. Quod autem hic ἐλλάμπτεσθαι dicitur vi. 70. dilucidius aliis verbis explicatur, ἐργοῖσι καὶ γνώμῃσι ἀπολαμπύνεσθαι. Factis et consiliis illustrem esse, vel fieri. τῇσι ἡνὸς οὐκ ἐλπίζοντες. ἐλλάμψεσθαι. viii. 74. Valla: Quod nulla spes e classe affulgeret. Æ. P. Quod non sperarent se classe illustres fore. Quod nullum illustre facinus a se classis opera factum iri sperarent. Quod classe rem a se præclare gestum iri non sperarent. Ἑλλάς, ἁδός, ἡ ἐπιθετικῶς ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικῆ. Ἑλλάδα γλώσσαν ἱέντα. ix. 16. Græca lingua utentem. Græce loquentem. ἔλλειψις Ionibus familiaris. τότε, sub. κατὰ. In hoc. ii. 80. συμφέρονται τότε, pro κατὰ τότε. Hac in re consentiunt. ibidem. περιτάμνονται τὰ αἰδοῖα, sub κατὰ. ii. 104. Pudenda circumciduntur. ἐς τὴν ἐωυτοῦ, sub. πατρίδα. ii. 113. ἀριστερῆς χειρός, sub. ἀπὸ, vel ἐξ. ii. 169. ἡφάνισσε αὐτῷ ἵππῳ, sub. σὺν. Ipsum cum equo ex hominum conspectu sustulit. iii. 126. ἐκ τῆς ἰθείης, sub. ὁδοῦ. q. d. ex recta via.

i. e. Recta. iii. 127. μουσικήν πρῶ-
τοι, sub. κατὰ. iii. 131. Δῆσαι γορ-
γύρης, pro ἐπὶ γοργύρης. (Vide
γοργύρη.) iii. 145. τὰ κοινὰ, sub.
δῶματα, vel οἰκήματα. iii. 156. τὰ
αὐνόντα, sub. σπῆλα. iii. 155. ἐς
τὴν σφετέρην, sub. πατρίδα. iv. 1, 4.
τὴν ἐξάμηνον καθεύδουσι, sub. ὤραν.
Semestre anni tempus dormiunt.
quo in loco fortasse scribendum
κατεύδουσι, quod ἰωνικώτερον. iv.
25. τὴν ὥραιην, sub. ὥρην. (Vide
suo loco.) iv. 28. ἐπισπείσας, sub.
οἶνον. iv. 60. quod exprimitur in-
fra iv. 62. ἐπεὰν οἶνον ἐπισπείσωσι
κατὰ τῶν κεφαλῶν. ὥστ' οὔτοι οὐδὲν
νομίζουσι, sub. χρᾶσθαι. Vide νο-
μίζειν. iv. 63. συνάπτειν, sub. χεῖ-
ρας. iv. 80. τὴν ὁμοίην ἀποδίδουσι,
sub. χάριν. iv. 119. τὸ ἐμὸν, sub.
πῆγμα. iv. 127. διαφέροντες τὴν
ψῆφον, sub. κατὰ. iv. 138. παρεῖχε
ἀσφι, sub. ὁ θεός. Vide suo loco.
iv. 140. ἀπέδειξε πᾶσαν τὴν ἀνθρω-
πικήν, sub. δорάν. Omnem huma-
nam [pellem] detraxit. v. 25. ἤλ-
θον ἐς τὸ συγκείμενον, sub. χωρίον.
In locum, de quo inter eos con-
venerat, venerunt. v. 50. ἐδίδσαν,
καὶ ἦγοντο ἐξ ἀλλήλων, sub. θυ-
γατέρας, vel γυναῖκας. v. 92. §. 2.
ἐς τὸ ἀφραστότατον, sub. χωρίον. In
occultissimo loco. ibid. §. 4. τὴν
Ἀθηναίων χάριν, sub. ἐς. v. 99.
ὑπεράκρια, sub. χωρία. vi. 20. ἀπέ-
δοσαν τὴν ὁμοίην, sub. χάριν. vi. 21.
τὰ ἐπιδέξια, sub. χωρία. vi. 33. ζω-
ρότερον, sub. οἶνον. vi. 84. ἔλλειψις
τοῦ ὁρᾶτε exstat vi. 85. ὑπόφασιν,
sub. πρὸς, vel κατὰ. vii. 36. Vide
ὑπόφασις. τὴν ἀξίην λάμψαι, sub.
χάριν, vel δίκην. vii. 39. his. ἐς τὴν
ἀπεναντίον, sub. χώραν. vii. 55.
τρέχων περὶ ἐωῦτοῦ, sub. ἀγῶνα.
vii. 57. Vide suo loco. κάμπτων,
sub. αὐτὸν, vel τὴν ὁδόν. vii. 58.
ὄψιν, sub. ἔχοντας. vii. 61. τὴν αὐ-
τὴν ἐσαλμῆνοι, sub. σολήν. vii. 62.
vel σκευήν. ut vii. 62, 72. Παρδα-
λίας, καὶ λεοντέας, sub. δорάς. Nisi
jam hæc substantive sumantur. vii.
69. ἐς πᾶν κακοῦ ἀπικέαλο, sub. γέ-

νος. In omne mali genus devenē-
runt. vii. 118. συνταμνων, sub. ὁδόν.
Concidens iter. i. e. utens itineris
compendio. vii. 123. οὐκ ἐπισχέσω,
sub. ἐμέ. Non continebo me. vii.
139. ἢ ἐμοὶ γένηται κατὰ νόον, sub.
τὸ πῆγμα. vii. 150. Si res ex
animi sententia mihi successerit.
Vide τὴν πρώτην, et τὴν ταχίστην,
ubi subauditur ὁδόν. Οὐκ ἀνασχε-
τὸν ποιησάμενος, sub. πῆγμα. vii.
163. Οὐδὲν ἄλλο, ἢ δουλεύουσιν,
sub. ποιήσουσι. Nihil aliud, sub.
facient, nisi quod servient. Μετα-
ξалόντας, sub. τοῖονομα. vii. 170.
ἐκ τῆς ἀντήης, sub. ὁδοῦ, vel πορείης,
vel ἐροδοῦ. viii. 6. Sic ἐξ ἐναντίας.
viii. 7. ἐν ὀλίγῳ, sub. χωρίῳ. viii.
11. τὸ ἀπὸ Ξέρξεω, sub. κακόν, vel
δεινόν, vel πᾶθος. viii. 15. μνη-
σιδές, sub. τάγμα. Lunatum agmen.
viii. 16. Acies lunata. τῇ ὕστεραίῃ,
sub. ἡμέρῃ. viii. 25. τῆς προνοίης,
sub. Ἀθηναίης. viii. 37, 39. (quod
integrum est. ibid. &c.)

ἔλλεσχος, ὁ καὶ ἡ. Herodoteum vo-
cabulum. ὁ ἐν λέσχῃ, καὶ λόγῳ ὄν.
περὶ οὗ λόγος ποιεῖται. Vulgatus.
Qui est in omnium ore, et ser-
mone. De quo omnes verba fa-
ciunt. πάθεα ἔλλεσχα. Mala, quæ
sunt in omnium sermone. De
quibus omnes loquuntur: sic e-
nim i. 153. legendum, non ἄλλε-
σχα, ut in textu, nec ἔλλεσχα, ut
ad marginem notatur.

Ἐλληνιος, ὁ. Ion. et poet. pro com.
Ἐλλην. Δία Ἐλλήνιον αἰδεσθέντες.
ix. 7. Valla: Pudore Græci numi-
nis. Stephanus, Græci Jovis. Æ. P.
Jovis Hellenii pudore adducti.
Jovem Hellenium, i. e. τῶν Ἐλ-
λήνων præsidem, et custodem re-
veriti.

Ἐλληνικόν, τό. τὸ Ἐλληνικόν. οἱ Ἐλ-
ληνες. Græci. (Sic et Thucyd.) i.
4, 58. τὸ Ἐλληνικόν πᾶν, pro πάν-
τες οἱ Ἐλληνες. vii. 139, 145. viii.
13, 144.

Ἐλληνοδῖκαι, ὢν, οἱ. Græcorum cer-
taminum, eorumque sacrorum
præsides, moderatores, iudices,

qui et ἀγνωθέται vocabantur, quod certamina certaminumque præmia certaturis proponerent. οἱ τὸν Ἑλληνοδίκαις. v. 22. Olympiaci certaminis præsidēs ac moderatores.

ἐλοῦντες. ἐξελοῦντες. ab ἐξέλω inusitato, pro quo ἐξαιρέω, ὦ. fu. 2. ἐξελῶ, εἰς, εἰ. Expugno. Expello. iii. 59.

ἐλυτρον, ου, τό. Peculiariter apud Herodotum accipitur pro alveo et receptaculo aquarum. ὠρυσσε ἐλυτρον λίμνης. Lacus, vel paludis alveum vel receptaculum fodit. i. 185, 186. τὰ ἐλυτρα τῶν ὑδάτων ὁ ἀνεμος ἐξήρπνε. Aquarum alveos vel receptacula ventus exsiccavit. iv. 173.

ἐλπесθαι. Ion. et poet. pro communi ἐλπίζειν, καὶ νομίζειν. Sperare, pro existimare. ii. 11, 26, 43, 120. vi. 109. ix. 113.

ἐλπесθαι. Ion. et poet. pro com. ἐλπίζειν. Sperare. ἐλπίμενοι οὐδένα σφι φανήσεσθαι ἀντίκω. vii. 218. Sperantes nullum adversarium sibi appariturum. Cum nullum adversarium sibi occursum sperassent. λέγει τὰ ἄριστα ἐλπεται εἶναι ἐμοί. vii. 237. Dicit quæ mihi optima fore sperat. εἶναι autem pro ἔσεσθαι positum κατὰ χρόνου ἐναλλαγὴν, vel particula ἀν subaudienda, quæ facit ut verbum hanc ipsam futuri vim habeat. Vide suo loco. Nam alioqui τὸ ἐλπесθαι jam sumendum esset ἀντὶ τοῦ νομίζειν, ἡγεῖσθαι, οἶσεσθαι. Vide ἐλπίζειν.

ἐλπесθαι pro φοβεῖσθαι. Ion. et poet. ἐλπίμενός τι οἱ κακὸν εἶναι. ix. 113. Metuens ne sibi aliquid mali esset, vel contingeret. Sic et Virgil. Æn. iv. ver. 419. Sperare, pro meture. Hunc ego si potui tantum sperare dolorem.

ἐλπίζειν, νομίζειν. Ion. et poet. quintiam com. Sperare, pro existimare. i. 27, 30, 75. οὐδαμᾶ ἐλπίσας. Cum nunquam existimasset. i. 77. ἐλπίζων μιν ἀποθανέσθαι.

Sperans ipsum obitutum. iii. 143, 151. ἐλπίσαντες λέγειν μιν ἀληθεῖα. Existimantes ipsum vera dicere. iii. 157. vi. 140. pro eod. dicitur et poet. ἐλπесθαι. vii. 237. viii. 12, 53, 96.

ἐμαθον προδομένοι. Ion. et poet. pro com. ἐμαθον ἑαυτοὺς προδομένους. Cognoverunt, senserunt se proditos esse. iii. 158. Sic et Virgil. Æn. ii. ver. 377. Sensit medios delapsus in hostes. Sic et Xenophon 906. E. (Hier. c. ii. §. 9. ed. Schneider) ἐν πολέμοις ἴσασιν ὄντες, pro ἑαυτοὺς εἶναι ἴσασιν. Sic et Thucyd. l. ii. c. 44. ἐν πολυτρόποις συμφοραῖς ἐπίστανται τραφέντες, pro ἑαυτοὺς τραφῆναι.

ἐμβαιαν. Ion. et poet. transitive sumtum, pro com. ἐμβαιάζειν. Imponere in; vulgo, facere ascendere, vel facere ingredi. ἐμβαιανειν τινα ἐς φροντίδα. Aliquem in solitudinem adducere. i. 46.

ἐμβάλλειν. com. pro simpliciter εισιέναι. Ingressi. πρὶν ἢ τοὺς μετὰ Πανσανίω ἐς τὸν Ἰσθμὸν ἐμβάλλειν. ix. 13. Priusquam Pausaniæ milites in Isthmum Ingredierentur. In locum enim amicū, et a Lacedæmoniis munitum, non in agrum hostilem ingrediebantur, ut patet ex ix. 7, 8, 9. Quare non est vertendum, Priusquam irruerent, vel irrumperent in Isthmum.

ἐμβάλλειν. com. Impetum, vel impressionem in aliquem facere. Irruere. ἐνέβαλε νηὶ φιλή. viii. 87. In amicam navem impetum fecit. viii. 87, 88, 90, 92.

ἐμβάριον, τό. Acetabulum. alias Vas, quod lucernæ usum præstat. ii. 62.

ἐμβολή, ἡς, ἡ. com. Fluminis ostium. ἐξ ἐμβολῆς τοῦ ποταμοῦ, τῇ ἐς τὴν πόλιν ἐσβάλλει. A fluminis ostio, qua in urbem ingreditur. i. 191.

ἐμβόλιμος μῆν. Mensis intercalaris. i. 32. ii. 4.

ἔμβολον, ου, τό. com. Promontorium, quod rostri instar prominet, ac inter duos fluvios vel maria exporrigitur. Lingua, sive Lingula. Est autem Lingua non solum id, quod vox trita fert: sed etiam terra angusta, et oblonga, quæ in modum linguæ exsertæ in mare excurrit. Ovid. xiii. v. 723 τῶν Μεταμορφώσεων. Intran Sicaniam. Tribus hæc excurrit in æquora linguis. Τὸ δὲ μεταξύ τῶν ποταμῶν τούτων ἔδον ἔμβολον τῆς χώρας, Ἰππολέων ἀκρὴ καλεῖται. Valla sic, Quod inter hos amnes in confluentem tendentes intercapedinis est, Hyppoleo promontorium vocatur. iv. 53. Sed hæc ita sunt vertenda; Illud vero terræ oblongæ angustæque spatium, quod rostri instar inter hos duos fluvios interjectum prominet, Hippoleon promontorium appellatur. Rostrum autem hic intellige, quale in navibus præcipue militaribus fieri prominens olim solebat, ad pugnas navales prætissimum. Quod et nunc in triremibus spectatur.

ἔμβολος, ὁ. com. Navis rostrum. i. 166.

ἔμενον ὑδρευσάμενοι. vii. 193. Legendum ἔμελλον, quod ad sequens ἀφῆσειν est referendum. Vide ἀφεταί.

ἐμετίθη. Ion. pro com. μετίθη, a μετίσμαι. Dimissus fuit. i. 114.

ἐμεῦ. Ion. pro com. ἐμοῦ. vii. 158. Mei. Me. genit. singular. ab ἐγώ.

ἐμεαυτοῦ. Ion. pro com. ἐμαυτοῦ. Mei ipsius. i. 35. ἐμεαυτόν. i. 42. ii. 143. ἐμεαυτοῦ. ii. 18.

ἐμηχανέατο. Tertia pers. plur. imperf. Ion. pro com. ἐμηχανῶντο a μηχανάομαι, ὤμαι. Moliebantur. Οἱ Πεισιστράτιδαι ἐμηχανέατο τοιᾶδε. Pisisistratidæ hæc moliebantur, hæc moliti sunt. v. 63. Nisi rem sic accipias, dices a 3. pers. plur. plusq. p. pass. ἐμεμηχάνην-

τό, κατ' ἀφαιρέσιν τῆς ἐμ συλλαβῆς, ἢ κατὰ συγκοπὴν formatum ἐμηχάνητο, deinde sublato ν, et η in εα dissoluto, factum Ἴωνικῶς ἐμηχανέατο. Hæc formatio longe frequentior occurrit. Vide έάτο.

ἐμμένειν. com. Manere in. Stare in. Perseverare in. Durare. vii. 151.

ἐμμένειν τε, καὶ μὴ ἀποστήσασθαι. ix. 106. Suspicio legendum ἐμμενέιν, quod futurum commune, vel ἐμμενέειν, quod Ionicum. Vel subaudiendum ἄν, quod futuri vim verbis non raro addit, ut suo loco pluribus demonstratur. Vel est χρόνου ἐναλλαγῇ, præsens pro futuro. Verbum ἀποστήσασθαι videtur flagitare ut ἐμμενέιν, vel ἐμμενέειν legatur, vel ἄν particula subaudita idem intelligatur. Valla fideliter hunc locum vertit. Eum consule.

ἐμπαλιν. com. Contra. τὰ ἐμπαλιν ἢ Λακεδαιμόνιοι ἦσαν. ix. 56. Iverunt contra quam Lacedæmonii. Iter Lacedæmonis contrarium iverunt, [tenuerunt.]

ἐμπαλλάσσειν. Ion. et poet. pro com. ἐμπλέκειν. Implicare. Involvere. Illaqueare. In vulgatis Lexicis, et Thucydide, per simplex λ scribitur, ἐμπαλασσόμενοι. Eustath. ἐμπαλάσσεσθαι, φύρεσθαι. ἐμπλέκεσθαι, περιπείρεσθαι δόρατι παρὰ Θουκυδίδῃ. 527. 18. Verba Thucydidis exstant. lib. vii. c. 84. περὶ τε τοῖς δορατίοις, καὶ σκεύεσιν οἱ μὲν εὐθύς διεφθείροντο. οἱ δὲ ἐμπαλασσόμενοι κατέρρεον. ἐς τὰ ἐπὶ θάτεραί τε τοῦ ποταμοῦ παραςάντες οἱ Συρακούσιοι (γὰρ δὲ κρημνῶδες) ἔσχαλλον ἀνωθεν τοὺς Ἀθηναίους. Suidas. ἐμπαλασσόμενοι. ἐμπύπτοντες εἰς τὸ ὕδωρ. Schol. Thucyd. ἐμπαλασσόμενοι. συμπλεκόμενοι. Apud Suidam, et in vulgatis Lexicis legendam, ut apud Thucydidem. Herod. Οἱ δὲ ἐν ἄρκεσι ἐμπαλασσόμενοι διαφείρονται. Ita illi illaqueati conficiuntur.

tur. vii. 85. v. s. Illi vero in laqueis impliciti, vel involuti perduntur, interficiuntur.

ἐμπεδάειν, ἄν, vel ἐμπεδέειν, εἶν. Ion. et poet. pro com. πῆδαις δεῖν. quod et πῆδᾶν, et εἶν. Compedire. Compedibus constringere, vincere. ἐμπεδήσαντες τοὺς μάγντας. Cum vates compedibus constrinxerunt, vel vinxerunt. Vates compedibus victos. iv. 69.

ἐμπεδορκέειν, εἶν. V. H. Jusjurandum ratum facere. Fœdus servare. Stare pactis jurejurando interposito factis. ἵνα ἐμπεδορκέοιεν. Valla perperam vertit, ut fœdus solverent. Vertendum enim, ut fœdus servarent, ratumque facerent. iv. 201. ἐμπεδορκεῖν γὰρ, ἐμπέδως, καὶ βεβαίως, τηρεῖν τὰ ὅρκια.

ἐμπεπιστευμένος τὴν φυλακὴν. Ctesias Pers. 4. Custodia ejus fidei commissa.

ἐμπλήσασθαι τι. Ion. et poet. pro com. πληροῦσθαι τινος. Re aliqua repleti. τῷ περ [ἀμπελίνῳ καρπῷ] ἐμπλησάμενοι μαίνεσθε. Quo [vitis fructu, vino sc.] repleti insanitis. i. 212.

ἐμπήπτειν. com. Incidere. Irruere. Impetum vel impressionem facere in aliquem. ἐμπεσόντες οἱ ἐπικούροι. Milites auxiliarii impressione [in Persas] facta. iii. 146.

ἐμπλεος, ὁ καὶ ἡ. Ion. poet. et com. pro πλήρης. μεσός. Plenus. Refertus. i. 59. ii. 62.

ἐμπνοος, ου, ὁ. Ion. et poet. pro com. ἐμπνους, et ἐμπνέων. vii. 181. Spirans. Vivens. Qui spirat ac vivit.

ἐμπόδιος, α, ον. Ion. et poet. Qui est impedimento. Βαβυλων οἱ ἦν ἐμπόδιος. Babylon ipsi erat impedimento. i. 153. μαντήϊου ἐμποδίου γανομένου τῷ βαρδαίῳ. Quod oraculum barbaro fuisset impedimento. ii. 158. πρῆγμα ἐμπόδιον ἐγένετο. Res impedimento fuit. v. 90.

ἐμποιεῖν. com. pro ἐπεντιθῆναι, ἐπεμ-

βάλλειν. Inserere. ἐμποιεῖν ἐς τὰ Μουσαίου χρησμόν. Vaticinium inter Musæi vaticinia inserens. vii. 6.

ἐμπολέμιος, ὁ. N. H. pro communi ἐμπόλεμος, et πολαιμικός. Ad bellum pertinens. Bellicus. Suidas vocem hanc ita interpretatur; ἐμπολέμια, τὰ εἰς πόλεμον ἐπιτήδεια, καὶ εὐχρησᾶ. οἱ λεξικογράφοι Suidæ codicem corruptum esse dicunt, et pro ἐμπολέμια scribendum ἐμπόλεμα. Sed Suidæ bonam sententiam Herodotus tuetur, qui hanc ipsam vocem habet vi. 56. cui τὰ εἰρηναῖα opponit. Quare nihil mutandum.

ἐμπορίη, ης, ἡ. Ion. pro com. ἐμπορία. Negotiatio. Mercatura. iii. 139.

ἐμπρήθειν. Ion. et poet. pro com. καλεῖν. πυροῦν. Incendere. Cremare. τὸν νηὸν, τὸν ἐνέπρησαν. Templum, quod cremaverant. i. 19. iv. 123, 164. v. 101. ἐνέπρησθησαν. v. 102, 105. ἐμπρήσας τὴν πόλιν. viii. 50. ἐνέπρησαν τὴν ἀκρόπολιν. viii. 53. ἐμπρήσαντι τὸ ἱερόν. viii. 54. ἐμπρησθῆναι ὑπὸ τῶν βαρδάρων. viii. 55, 143, 144. Ab hoc ἐμπρήθω formatur futurum com. ἐμπρήσω, et Dor. ἐμπρασῶ, εἰς, εἰ. in infinito com. ἐμπρήσειν, Dor. ἐμπρασεῖν, et ἐμπρασέν, hinc Gallicum *Embrasier*, et verbale *Embrasement*. i. e. Incendium.

ἐμπρησις, ιος, ἡ. Ion. et poet. pro communi ἐμπρησμός, κατάκαυσις, vel πύρωσις. Incensio. viii. 55.

ἐμπροσθε, et ἐμπροσθεν. com. Ante. ἐμπροσθε ταύτης. Ante hanc. vii. 144. viii. 89.

ἐμφανέως. Ionic. et poet. pro com. ἐμφανῶς, καὶ φανερώς. Aperte. Manifeste. Palam. i. 140. [pro eodem dicitur ἐκ τοῦ ἐμφανέος. i. 205. v. 37. et ἐκ τοῦ φανέρου. vi. 77.] vi. 123.

ἐμφερής, ὁ καὶ ἡ. Similis. Ion. et poet. pro com. ὅμοιος. ἐμφερής τῇ ἐτέρῃ. Alteri similis. ii. 76. τοῖσι περοῖσι τῆς νυκτερίδος ἐμφερέστατα. Vespertilionis alis simillima.

ibid. μήκωνι ἔμφορές. Papaveri simile. ii. 92. ῥόδοισι ἔμφορέα. Rosis similia. ibid. ἔμφορῆς ἀλλήλοισι. ii. 105. τοῖς Παταϊκοῖσι [θεῖς] ἔμφορέςατον. iii. 37. αὐλοῖσι προσεμφορέςατους. iv. 2. τῷ λίνῳ ἔμφορέςατη. iv. 74, 192.

ἐμφορεῖσθαι. com. Repleri. Satiari. Ingurgitare sese. Uti ad satietatem. Gallice; *Se remplir. Se farcir. Se souler.* Ἐνεφορέετο αὐτοῦ. Eo [oraculo] ad satietatem usque abutebatur. Sic interpres. At suspicor legendum, οὐκ ἐνεφορέετο αὐτοῦ. Eo non satiabatur. Eo repleti, satiarique non poterat; id est, Eo contentus non erat. Ideo subicit Herodotus, ἐπειρώτα δὲ τὰδε χρησθηραζόμενος. Quæ nostram conjecturam videntur confirmare. i. 55.

ἐν cum dativo, pro eis cum accusativo, ἀπὸς ἑλλει Κύρος ἐν Περσίδι Πησιόακαν. Ctesias Pers. 5. pro eis τὴν Περσίδα. Cyrus Petisacan in Persidem mittit.

ἐν μέρει. Μερικῶς. Particulatim. Separatim singulæ partes. i. 26.

ἐν cum dativo loci, pro παρὰ, καὶ πρὸς. In aliquo loco, pro, juxta aliquem locum. Consule nostros Græco-latinos Thucydidis, et Xenophontis indices. ὡς δὲ τοῖσι Ἑλλησι ἐν Πλαταιῇσι κατέστρωντο οἱ βάρεσσοι. ix. 76. Cum autem barbari ad Platæas a Græcis prostrati fuissent. Τοῖσι ἀριστεύσασιν αὐτέων ἐν Πλαταιῇσι, pro, παρὰ ταῖς Πλαταιαῖς. ix. 81, 100. [quod aperte declaratur, ix. 101. ἐν τῇ Πλαταιίδι. ibid.]

ἐν præpositio sine ullo casu verbis expresso posita, locum vel tempus significans, et sæpe variarum rerum in aliquo loco existentium enumerationem indicans. Ut apud Callimachum in Hymno in Cererem, v. 28. Blomf. De luco Cereri sacro verba fiunt. Ἐν πύργῳ, ἐν μεγάλῃσι πηλείαι ἔσαν· ἐν δὲ καὶ ὄχνηαι, Ἐν δὲ καλὰ γλυκύμαλα. Sic etiam hic apud Herodotum,

ἐν δὲ, subintelligitur τοῖσιν ἔτεσιν. In quibus annis, quo tempore; præcessit enim ἐν τοῖσι πολλοταῖς. subjicitur vero ἐν δὲ. De annis illic agitur, quos bellum inter Medos Lydosque conflatum duravit. i. 74. ἐν δὲ δὴ καὶ τὴν Νίον. i. 185, 192.

ἐν. Ion. et com. terminatio tertiæ personæ singularis verborum, sequente vocali. ὠκυδόμησεν ὁ. i. 22. ἀπέπεμπεν ἐς. i. 47. οἶκεεν ἐν. i. 56. εἶχεν, ἐκ. i. 64.

ἐνάγειν. commun. Inducere. Impellere. Incitare. Instigare. ὅστις μαίνεσθαι ἐνάγει ἀνθρώπους. Qui homines ad insaniam adigit, impellit. iv. 79. ἐν γέ σφας ὥς ποιεῖν ταῦτα. Ipsos ad hæc faciendum impulit. iv. 145. τοῦτον ἐνάγει προθυμῇ μαχόμενον ἀποθνήσκειν. Hunc animi alacritas, et promptitudo ad pugnando moriendum incitat. v. 49, 90, 104.

ἐναγῆς, ὁ καὶ ἡ. com. Piaculo obnoxius. Piaculo affinis. Qui piaculo tenetur. v. 70, 71, 72. Qui piaculo est obstrictus. Piaculo contaminatus. Hic ἐν τῷ ἄλει ἐνέχεσθαι dicitur. vi. 56. i. e. Piaculo teneri.

ἐναγίζειν. com. Justa persolvere. Parentare. Sacrificia facere. ἐναγίζουσί σοι μεγάλως. Ipsi magnifice parentant. Justa magnifice persolvunt. i. 167. ὡς ἡρώϊ ἐναγίζουσι. ii. 44.

ἐναγωνίζεσθαι τι. Adversari alicui. Resistere alicui. Alicujus competitorum esse. ὑμῖν οὐκ ἐναγωνιεύμαι. Vobis non adversabor. iii. 83. σφὶ οὐκ ἐν γωνιζέτο. Ipsi non adversabatur. ibid.

ἐναλλάξ. commun. Vicissim. Per vices. ἐναλλάξ πρήσσειν. Per varias rerum vices vitam traducere. Varia fortuna uti. iii. 40.

ἐναπεδεικνύατο. Ion. tertia person. plural. imperfect. pass. pro communi ἐναπεδεικνυντο. Ostentabantur, vel, Se ostentabant. Διέδεξάν τε ὅτι οὐδένες ἀρα ἐόντες ἐν

οὐδαμοῖσι εὐσεῖ Ἕλλησι ἐναπεδεικνύατο. ix. 58. Demonstrarunt igitur [Lacedæmonii,] quod, cum nullius essent pretii inter Græcos, qui [et ipsi] nullius pretii sunt homines, se ostentabant. Neque Valla, neque Stephanus hunc locum satis fideliter interpretatus videtur. At simplicem, veram, Græcisque verbis aptissime respondentem interpretationem, a nobis allatam, Lector hic habet.

ἐναργῶς. com. Aperte. Manifeste. viii. 77.

ἐναρής, εὖς, ὅ καὶ ἡ. Ion. et Herodotum vocabulum. Execrandus. Execrationibus obnoxius. Quinam apud Scythas ἐναρῆες dicebantur. i. 105.

ἐνάριας, οἱ. iv. 67. dici videntur, qui ἐναρῆες. i. 105. vocantur. Locum consule.

ἐναύειν. Ion. et poet. pro com. ἐν-ἀπτειν, ἐμπιῆθαι. Incendere. Accendere. Οὐδεὶς οἱ πῦρ ἐναυε Σπαρτιητέων. vii. 231. Nullus Spartanorum ignem ipsi accendebat. ἐναυλισάμενος νύκτα ἐν τῇ Ταναγρῇ. ix. 15. Valla: In Tanagra noctem moratus. Æ. P. Cum Tanagræ pernoctasset.

ἐνδέκασθαι. Ion. pro com. ἐνδέχεσθαι. Admittere. Probare. Assentiri. Οὔτε γὰρ ἔγωγε ἐνδέκομαι Ἡριδανὸν καλέεσθαι ποταμὸν. Neque enim ego saltem assentior Eridanum vocari fluvium, &c. iii. 115. εἰ ἐνδεξάτο ἀπόσασιν ἀπὸ Ὀροίτεω. Si defectionem ab Oreete admitterent, si ab Oreete deficere vellent. iii. 128. τοῦτο οὐκ ἐνδέκομαι. Hoc non admitto. Huic rei non assentior. Hoc non concedo. iv. 25. vii. 237. τῶν συμμάχων τὸ πλῆθος οὐκ ἐνεδέκετο τοὺς λόγους. Sociorum multitudo, vel cætus hæc verba non admittebat, non probabat, his non assentiebatur. v. 92. §. 1, 96, 98, 106. vi. 121. ἐνδεκόντο. viii. 52.

ἐν δέ. Ionic. pro ἐπὶ δέ, quod frequentius. Vide suo loco, et viii. 113. ubi et hoc ipsum ἐν δέ legitur. Præterea vero. Sed ἐλλειπτικῶς dictum videtur pro integra locutione, ἐν δέ τούτῳ τῷ ἀριθμῷ, alias τότῳ, vel aliquid huiusmodi subauditur ad locutionem absolvendam.

ἐν δέ. Præcedente verbo ἐνῆσαν. id est, Inerant. ix. 32. pro ἐνῆσαν μὲν, ἐνῆσαν δέ.

ἐνδιδόναι. com. Cedere. Permittere. Remittere. ὅσον ἐνέδωκαν. Quantum permiserunt. i. 91. μαλακὸν ἐνδιδόναι βουλομένουσιν οὐδέν. Nihil molliter remittere, nullo modo molliter ac ignaviter cedere volens. iii. 51.

ἐνεῖκαι. iv. 64. et composita Ion. et poet. ab ἐνεῖκω, pro quo com. φέρω. Tulisse. προσενεῖκαι. Attulisse. Admovisse. iii. 87. ἀνενεῖκαντες. iv. 62. ἀπενεῖκας. iv. 64. ἐνεῖκωνται. iv. 67. ἐσανεῖκαντο. Importarunt. v. 34. ἐξενεῖκαντας. v. 79.

ἐνεῖκαι. Ferre. Pati. Tolerare. i. 32. ἐνεῖκεις. 3. pers. sing. optat. Æol. aor. 1. act. ab ἐνεῖκω, fero. Tulisset. vi. 61.

ἐνεῖχε. Ion. pro com. ἐνεῖχε, ab ἐνέχω. Intus, vel in animo habeo. κρυπτῶν τὸν οἱ ἐνεῖχε χρόλον. Occultans iram, quam in animo adversus ipsum conceptam habebat. i. 118. [Vel ut ab ἐνεχέω, ὦ, more Attico, qui a gravitonis circumflexa formant, ut a τυπῶ, τυπῶ, ὦ. Parum enim verisimile videtur jam ab ἐγγέω, i. e. infundo deductum. Sed si deductum asseras, hinc imperfectum ἐνέχεν, et inserto ἐνεῖχον, ες, ες.] Sed quod hic ἐνεῖχε, id alibi ἐνεῖχε dicitur. Ἐνεῖχε σφι δεινὸν χρόλον. Gravem iram adversus ipsos conceptam habebat. Gravior ipsis iratus erat. vi. 119.

ἐνεῖχθεις. Ion. pro com. ἐνεχθεις, ab ἐκφέρω, unde ἐξενεχθεις dela-

tus. i. 23. εἰνείκατο. Detulerunt. i. 57. pro ἡνείκατο, quamquam utrumque minus usitatum. διενειχθέντων περὶ βασιλείης. Cum de regno inter se contendissent. i. 173.

ἐνέκυρσαν. Ion. et poet. pro ἐνεκύρῃσαν, κατὰ συγκοπὴν. Vide ἐγκυρεῖν. iii. 77. ἐνέκυρσε. iv. 125.

ἐνεμφύεσθαι. commun. Innasci. φθόνος ἐνεμφύεται ἀνθρώπῳ. Invidia innascitur homini. iii. 80.

ἐνεαῶντο. Ion. 3. plur. plusquampass. verbi ἐννοέω, ὦ. μ. ἐννοήσω, pro ἐνεγόρητο. vii. 206. Vide ἐννώσας.

ἐνεπεπορπέατο. Vide πορπάω, ὦ. et εατο.

ἐνερθε ἐὼν τοῖσι ἀπασι. Omnibus in rebus inferior, vel infimus. i. 91. ἐνερθε μέσου ἀνδρὸς Μήδου. Infra mediocris conditionis Medos. i. 107. ἐνερθε Μέρμιος. infra Memphin. ii. 14. ἐνερθε πόλιος Ἑλεφαντίνης. ii. 18.

ἐνεργητικόν, ἀντὶ τοῦ παθητικοῦ. Ionice et Attice positum. Συμμίσιγων ἐνὶ ἐκάσῳ, pro συμμισγόμενος. Vel accusat. ἐαυτὸν est subaudiendus. i. 123. συμμισγόντων, pro συμμιγνυμένων. i. 166. ἀποσφακελίζουσι, pro ἀποσφακελίζονται. iv. 28. vi. 136. συνταμνοντος, pro συνταμνομένου. v. 41. προσέμιξε, pro προσεμίχθη. v. 64. φύσας, pro φυσήσας, hocque pro φυσήθεις, vel πεφυσημένος. Inflatus. v. 91. προσημᾶναι, pro προσημᾶναιεσθαι. vel ibi ὁ θεὸς subauditur, ad quod nomen τὸ φιλέει referetur. vi. 27. quod confirmatur ibid. quum dicitur συνωνύμως ὁ θεὸς προσέδειξε. ubi melius videtur si προσέδειξε legatur. συμμιζόντες Γέλωνι, pro συμμιχθῆσομενοι. Vel accus. ἐαυτούς erit ibi subaudiendus. vii. 153. &c. Sed et ipsi Latini passim activa pro passivis usurpant, ut docet Aulus Gellius libr. 18. cap. 12.

ἐνεργὸς, ου, ὁ. commun. Operator.

Qui operatur. Qui suam operam alicui navat. Βίου τε δεόμενοι, καὶ ἐνεργοὶ βουλόμενοι εἶναι. viii. 26. Et victus inopia laborantes, et suam operam [illis] navare cupientes. Quod ita Gallice redderes non inepte, *N'ayant de quoi vivre, et désirant être mis en besogne.*

ἐνέσακτο. Tertia sing. plusquamperfecti pass. verbi ἐνσάξω. μ. ἐνσάξω. Instillo. Injicio. Immitto. δεινὸς ἐνέσακτο ἡμερος τὰς Ἀθήνας ἐλθεῖν. ix. 3. Athenarum capiendarum vehementi desiderio flagrabat. v. s. vehemens desiderium instillatum erat [in ejus pectus, et animum,] capere, vel capiendi, Athenas.

ἐνεσεῶτος. Ion. pro com. ἐνεσεῶτος. Peculiari quodam modo apud Herodotum videtur suntum. Σεο ἐνεσεῶτος βασιλῆος, ἐόντος πολέτη. Sic enim hæc distinguenda sunt: non autem ut in vulgatis codicibus legitur. Si tu, qui noster es civis, ac popularis, Rex inter nos sis. Te inter nos regnante. i. 120. q. d. Rege instituto, rege constituto, inter nos scil.

ἐνέχεσθαι. commun. Teneri in aliquo loco, vel re. Detineri. Implicari. Impediri. ἐν θωῶματι μεγάλῳ ἐνέσχετο. vii. 128. In admiratione magna detinebatur. ἀπορίῃσι ἐνέχεσθαι. viii. 52. Inopia consilii detineri. Inopia consilii laborare.

ἐνέχεσθαι ἐν θωῶματι μεγάλῳ. ix. 37. In magna admiratione detineri. Vehementer admirari.

ἐνηγητήρια, τὰ. Loca amœna, in quibus juvenes voluptatibus indulgent. ii. 133.

ἐνθα. Ion. et poet. pro adverbio temporis, quod com. τότε. Ibi. Illic. i. e. Tunc. i. 59.

ἐνθαῦτα. Ion. pro communi ἐνλαῦθα. Hic. Tunc. i. 61, 62, 76, 79, 80, 87. iii. 64.

ἐνθεάζειν. com. Divino spiritu afflatus esse. i. 63. quod θεῖη πομπή

χρησθαι. id est, Divino impulsu impelli ad aliquid, alibi dicitur. i. 62.

ἐνθεῦτεν. Ion. pro com. ἐνθεῦθεν. Hinc. Illinc. i. 2, 9, 17, 27, 56. τὸ ἐνθεῦτεν. Postea. i. 75, 80. ἐνθεῦτεν. Hinc. i. 105. τὸ ἐνθεῦτεν. Postea. i. 109, 119.

ἐνθύμιον, ου, τό. com. Cogitatio. Quod in animo versatur et agitur. Quod religionem in alius animo ciet. A theologis Conscientiæ scrupulus appellatur. A Cicer. Religio. ἐνθύμιόν οἱ ἐγένετο ἐμπρήσαντι τὸ ἱρόν. viii. 54. Valla: Eum sponte facti poenituit, quod concremasset templum. Æ. P. Religio ei fuit, quod templum cremasset. Religio ejus animo oblata est, quod templum incendisset. Vel, Religioni habuit, quod &c. Vel, Injectus est ei conscientiæ scrupulus. Scrupulum enim etiam Cicero μεταφορικῶς multis in locis usurpat pro re, quæ sollicitudinem, dubitationem, et curam animo affert. Pro Sex. Rosc. Am. s. 2. Hunc sibi ex animo scrupulum, qui se dies noctesque stimulat ac pungit, ut evellatis postulat. Idem pro A. Cluent. s. 28. Hic tum injectus est hominibus scrupulus, et quædam dubitatio, quidnam esset actum. Idem ad Attic. l. i. ep. 18. Ac domesticarum quidem sollicitudinum aculeos omnes et scrupulos occultabo. Usurpat et Thucyd. hoc vocabulum, et locutionem ἐνθύμιον ποιῆσθαι. Ducere, vel habere religioni. Quod Gallice melius, *Faire conscience de dire, ou faire quelque chose*. Consule nostrum Græco-latinum Thucyd. indicem. Hic tamen Herodoti locus non inepte sic a Gallicis patrio sermone verteretur, *Il eut remords de conscience d'avoir brûlé le temple*. Vide Religio apud Nizolium, et in vulgatis Latinis dictionariis. Habere religioni nihil aliud est, quam Numi-

nis divini metu, et conscientia a re aliqua deterri, vel impedi. ἐνθυμίζον ποιῆσθαι. Herodotea locutio. Religioni habere. Religioni ducere. Vertere religioni. Gall. *Faire conscience de faire, ou dire quelque chose*. ii. 175. [Thucyd. ἐνθύμιον ποιῆσθαι. Vide Græcum indicem.]

ἐνι. Ion. et poet. pro ἐνεσι. vii. 112. Inest. et pro ἐνεσι. Insunt. ibid. ἐνὶ ἔπει πάντα συλλαβόντα εἰπεῖν. Ut uno verbo omnia comprehendendo dicam. iii. 82.

ἐνιαύσιος, ου, ὁ. Nomen adjectivum, quod ab Homero tribuitur ei, qui quotannis aliquid facit. q. d. Annuus. Νεῦμαί σοι, νεῦμαι ἐνιαύσιος, ὥστε χελιδών. V. Hom. 33. Redibo ad te, redibo quotannis, ut hirundo. ἐνιαύσιος ἀρχή. Magistratus annuus, qui quotannis creatur, et unum annum durat. Dionys. Halic. Antiq. Rom. lib. 2. 119. 47. Consule Græcum indicem Wecheli typis exesum.

ἐνιαχῆ. Nonnullis in locis. Quibusdam in partibus. i. 199.

ἐνιδρυς, δρυος, ἡ. N. H. Lutra. ἐν ταύτῃ [τῇ λίμνῃ] ἐνιδρυες ἀλίσκονται. iv. 109. In hac palude lutræ capiuntur. Sed scribendum potius ἐνύδριες, a recto ἐνυδρις. Hoc ex ipso etymo patet. Lutra enim ἐνυδρις vocatur, διὰ τὸ ἐν τῷ ὕδατι ζῆν, quod in aqua vivat.

ἐνιέναι. com. Injicere. Immittere. ἐς τὰς πόλεις ἐνιέντες πυρ. viii. 32. Ignem in urbes injicientes.

ἐνίσχειν. Ion. et poet. pro com. κατέχειν, et κωλύειν. Impedire. iv. 43.

ἐννώσας. Ion. per contractionem ex οη in ω. pro communi ἐννόησας. Cum intellexisset. ὁ δ' ἐννώσας τὰ λεγόμενα. Cum autem ille intellexisset ea, quæ dicebantur. Vel considerasset. Cum perpensisset ea, q. d. i. 68. Sic ἐνένωτο, pro ἐνενοήτο. In animo habebat. i. 77. ἐννώσαντα, pro ἐννόησαντα. Cum cogitasset. Cum secum reputasset. i. 86. ἐννενώκασι. Animadver-

terunt. iii. 6. *ἀνεῶντο*, pro *ἀνεό-
ηντο*. Cogitabant. In animo habe-
bant. vii. 206. pro eodem *διανε-
ῶντο*, pro *διανεόηντο*. tertia plur.
plusquamp. pass. ibid. Varie-
tas accentus hic observanda. Ali-
ter enim, i. 77.

ἐνορᾶν. communiter. Inspicere. As-
picere. Animadvertere. *εἶρετο ὁ,
τι ἐνορώῃ ἐν τοῖσι ποιευμένοισι*.
Quæsitit quid animadverteret in
iis, quæ fiebant. i. 89. *ἐνεώρα*, i.
123. *οὐκ ἔφη ἐνορᾶν ἐλευθερίην ἔτι
ἐσομένην σφι ἐν Ἰωνίῃ μένουσι*.
Dixit se non animadvertere ullam
future salutis spem ipsis offerri
si in Ionia manerent. i. 170. v. 36.

ἐνορᾶν. Animadvertere aliquid in
re aliqua. *ἐνορέω ὑμῖν οὐκ ὀλοῖσι τε
ἐσομένοισι τὸν πάντα χρόνον πολε-
μέειν Ξέρξῃ*. viii. 140. Animad-
verto fore ut vos non possitis per-
petuo bellum cum Xerxe gerere.
εἰ γὰρ ἐνῶρων τοῦτο ἐνὸν ὑμῖν. ibid.
Si enim animadverterem vos hoc
præstare posse.

ἐνορχεῶν (*εὐνούχων*.) viii. 105. Est
genitivus plural. Ion. formatus vel
ab *ἐνορχος*, ου, ὁ, vel ab *ἐνόρχης*,
ου, ὁ. in illo, *ἐνόρχων*, in hoc, *ἐνορ-
χῶν*, com. dicitur, Ion. vero *ἐνορ-
χέων*. Sic autem vocantur, qui
manifestos suæ virilitatis testes
habent.

ἐν οὐδέν. Ion. et poet. pro com.
οὐδέν. Nullum. i. 32.

ἐνσκήπτειν. communiter. Ingruere.
Cum impetu ferri. Immittere.
*τοῖσι τουτέων ἐκγόνοισι ἐνέσκηψε ὁ
θεὸς θήλειαν νούσον*. Horum pos-
teris Dea morbum fœmineum im-
misit. i. 105. De Venere ibi agi-
tur, cujus templum a Scythiis
spoliatum fuerat. Quamobrem
etiam videtur legendum ἡ θεός,
pro com. ἡ θεά. Nam et ibid.
dicit *ταύτης τῆς θεοῦ. ἐς ταυ-
την ὁ θεὸς ἐνέσκηψε βέλος*. In
hanc Deus fulmen immisit. iv.
79.

ἐνδύειν. Ion. et poet. pro com.
ἐνδύειν. Induere. Vestire. Ornare.

ἱππᾶδα σολῆν ἐνεσάλμενους. Eques-
tri stola, veste, ornate indutos.
i. 80.

ἐντανύειν τόξα. com. Arcus inten-
dere. (*ἐκλύειν*. ii. 173.) *εἰ τὰ τόξα
τὸν πάντα χρόνον ἐντεταμένα εἴη,
ἐκραγείη ἄν*. Si arcus semper in-
tenti sint, rumpantur. ibid. vel,
si intenti essent, frangerentur.

ἐντελής, ὁ καὶ ἡ, *ἐντελέος*, οὗς. com.
Perfectus, absolutus, integer. ix.
7. *τείχος ἐντελές ἐστ*. Murus ab-
solutus est.

ἐντέλλεσθαι. com. Mandare. Gall.
Mander. Commander. Donner
charge de dire ou faire quelque
chose. τὸ ἐντεταλμένον. Quod man-
datum ac imperatum fuerat. i.
47. *ἐνετέλλετο*. Mandavit. i. 53.
τὰ ἐντεταλμένα. i. 60, 63. *ἐντειλά-
μενος*. Cum mandasset, vel, cum
imperasset. i. 69. *ἐντειλάμενος*
τοῖσι δορυφόροις. Cum satellitibus
imperasset. i. 90, 117, 123, 156,
157. iii. 16, 29. et passim.

ἐντεταμένος, ἡ, ον. com. Intentus,
a, um. *οὐκ εὖρον ἐντεταμένους τὰς
σχεδίας*. viii. 117. Rates intentas
non invenerunt.

ἐντεταμένους γεφύρας λύειν. ix. 106.
Intentos pontes solvere.

ἐντεταμένως. Intente, vehementer.
προσεῖχε ἐντεταμένως. In id inten-
tus erat intende. Animum ad id
habebat vehementer attentum.
Magna animi contentione in id
intentus erat, incumbibat. sub.
intentius id administrabat. viii.
128. *ἐντεταμένως ἀμφισβητεῖν*.
Vehementer disceptare, contende-
re. iv. 14.

ἐντεταμένως. com. Intente. Magna
corporis animique contentione.
vii. 53. *τῇ Ποτιδαίῃ ἐντεταμένως
προσεῖχε*. viii. 128. In Potidæam
[obsidendam] impensius erat in-
tentus.

ἐντολή, ἡς, ἡ. com. Mandatum. *ἐν-
τολᾶς, τὰς Δαρεῖος οἱ ἐνετέλλετο*.
Mandata, quæ Darius ipsi dede-
rat. iii. 147.

ἐντομα, ων, τά. Præter vulgatam

insectorum significationem, quam passim apud Aristotelem reperias; accipitur etiam hoc vocabulum pro incisione, quæ συνωρύμως ἐντομή vocatur, si modo Valla fideliter vocem hanc interpretatur. ἐντομα ποιεῦντες. vii. 191. Incisiones faciendo. Idem, ii. 119. sic interpretatur Herodoti locum, δύο παῖδια ἐντομα ἐποίησε. Duos pueros exsecuit, et haruspicinam fecit. Vide versionem Lat. ed. Steph. p. 58. Sed Eustathius veram hujus vocis interpretationem affert. ἐντομα (inquit ille) καὶ τόμια, τὰ τοῖς νεκροῖς σφαλιζόμενα, ἱερεῖα δὲ, τὰ τοῖς θεοῖς, i. e. ἐντομα, sive τόμια, vocabantur victimæ, quæ mortuis, sive Manibus immolabantur, ἱερεῖα vero, quæ Diis [superis] sacrificabantur. Schol. Græcus Apollonii, τῶν Ἀργοναυτικῶν lib. i. v. 587. hæc ipsa fusius et dilucidius explicat his verbis; ἐντομα, τὰ σφάγια, κυρίως τὰ τοῖς νεκροῖς ἐναγίζόμενα, διὰ τὸ ἐν τῇ γῇ αὐτῶν ἀποτέμεσθαι τὰς κεφαλὰς. οὕτω γὰρ θυνοῦσι τοῖς χθονίοις. τοῖς δὲ οὐρανίοις, ἀνω ἀνασφρόντες τὸν τράχηλον σφάζουσιν. Ὁμηρος. αὐ ἐρύσαν μὲν πρῶτα. ἄλλοι δὲ, ἐντομα, φασίν, τοῖς τεθνεῶσιν ἐναγίζον, ὡς ἀγόνα, τοῖς ἀγόνοις. τοῖς δὲ οὐρανίοις θεοῖς ἐνορχα ἔθυον. Vide et vulgata Lexica, et αὐ ἐρύειν apud Eustath. et ἐντομίδαι apud Suidam. ἐναγίζειν vero, jam significat immolare, mactare. Suidas. ἐναγίζειν. παρὰ Ἡροδότῃ χοὰς φέρειν. ἢ θύειν τοῖς καταχόμενοις. ἢ τὸ διὰ πυρὸς δαπανᾶν. Idem, ἐναγίζων, φονεύων, κατακαίων. Alias καθαίρειν, purgare, expiare.

ἐντομος, ὁ καὶ ἡ. Exsectus, castratus. δύο παῖδια ἐντομα ἐποίησε. Duos pueros exsecuit. ii. 119. Vide Eustath. in ἐντομα, et Suidam in ἐντομίδαι. Alii locum hunc aliter accipiunt, pro, duobus pueris exsectis haruspicinam fecit. Sic Valla.

ἐντονος, ὁ καὶ ἡ. com. Intentus, acer, validus, vehemens. iv. 11.

ἐντὸς ἐωὐτοῦ γίνεσθαι. Intra se ipsum esse. Mentis compotem esse. Se, mentemque suam in officio continere. i. 119. vii. 47.

ἐντυγχάνειν. com. cum genit. junctum. Nancisci. λελυμένης τῆς γεφύρης ἐντυχόντες. Pontem solutum nacti. iv. 140.

ἐν τῷ δέοντι. ἀντὶ τοῦ, δέοντως. Opportune. ii. 159. Vel, Ad res necessarias. In rebus necessariis.

ἐν τῷ τοιῷδε. Dictum ἐλλειπτικῶς. Nam subauditur vel χωρῶν, id est, loco: vel χρόνῳ, id est, tempore; hocque sumendum ἀντὶ τοῦ, ἐν τῇ τοιαύτῃ πραγμάτων καταστάσει. In tali rerum statu. οὐ γὰρ ἐν τῷ τοιῷδε τάξις εἵνεκα σασιάζειν πρέπει. ix. 27. Haud enim in tali rerum statu loci causa seditiose contendere decet. Locum autem hic intelligimus, quem quis in acie tenere cupit.

ἐν χειρῶν νόμῳ. Jure belli. viii. 89. Vide νόμος et χεῖρες.

ἐξαγινέειν, εἶν. Ion. pro com. ἐξαγνιν. Educere. vi. 128.

ἐξαιρεῖν. com. Expugnare. Πηδασεῖς χρόνῳ ἐξαιρέθησαν. Pedasenses tandem expugnati sunt. i. 175.

ἐξαιρεῖν. com. Evertere. Delere. ταύτην τὴν πόλιν θέλων ἐξελεῖν. Hanc urbem evertere volens. i. 103.

ἐξαιτεῖν. com. Exposcere. Reposcere. Deposcere. Gallice, *Demandeur, redemandeur*. ὁ Ἀλυστῆς οὐκ ἐξιδίδου τοὺς Σκύθας ἐξαιτῶντι Κυαξάρει. Alyattes Scythas Cyaxari reposcenti reddere, vel ad supplicium deposcenti dedere volebat. i. 74. (pro eodem dicitur et απαιτεῖν. i. 3.) ἐξαιτεῖν τοὺς μηδίσαντας. ix. 86. ἡμέας ἐξαιτέονται. ix. 87.

ἐξαίφνης. com. Repente, subito, ex improvviso. ix. 45.

ἐξαμελεῖν. com. Negligere. Contemnere. τῶν ἐωυτοῦ ἐξημεληκότα,

πῶς πέλαις δικάζειν. Sais rebus neglectis, jus aliis dicere. i. 97.

ἐξανδραποδιούμενοι. Ion. et Attice, pro com. ἐξανδραποδισόμενοι. In servitutem redacturi. In servitutem abstracturi. ab ἐξανδραποδίζομαι. i. 66. iii. 25. iv. 203. ἐξανδραποδιεῦνται. vi. 9. ἐξανδραποδισασθαι. viii. 126.

ἐξανδραποδίσαις, ιος, ῆ. H. N. Servitus, in quam aliquis abstrahitur. Direptio. ἄνευ φόνου καὶ ἐξανδραποδίσαις. Sine cæde et direptione. iii. 140.

ἐξανασηναί ἐκ τῶν ἡθέων. Ex suis sedibus expelli. ἐξ ἡθέων ὑπὸ Σκυθῶν ἐξανασαντες. Ex suis sedibus a Scythis expulsi. i. 15. ἐκ τῆς Ἰσθμιοῦδος ἐξανέστη ὑπὸ Καδμείων. Ex Histiaeotide a Cadmæis est expulsus. i. 56. ii. 171. ἐξανασηναί ἐξ ἡθέων Παίονας. Pæonas ex suis sedibus expellere, vel per vim educere. v. 14. ἐξ ἡθέων ἐξανασαντες ἦγοντο ἐς τὴν Ἀσίην. Ex suis sedibus extracti in Asiam ducti sunt. v. 15.

ἐξανασηναί. Expellere ex aliquo loco. τοὺς Κᾶρας οἱ Δωριεῖς ἐξανέστησαν ἐκ τῶν νήσων. Dorienses ex insulis Caras expulerunt. i. 171. τοὺς Παίονας ἐξ ἡθέων ἐξανασηναί. Pæonas ex suis sedibus expellere, vel per vim alio educere. v. 14.

ἐξανασηναί. Funditus evertere. com. μὴδὲ πόλιν ἀρχαίαν ἐξανασηναί. Nec urbem antiquam funditus evertas. i. 155. ἐξανασηναί πάσης Πελοποννήσου ὑπὸ Δωριέων. Tota Peloponneso a Doriensibus everta. ii. 171. v. 57. τὰς ἐξανασηναί. vii. 170. Quibus [urbibus] evertis. ἐξανασησαντας. ix. 106. Ejec-tis [incolis.]

ἐξαπάλαισος, ὁ καὶ ῆ. com. Sex palmorum longitudine. i. 50. vel crassitie. ii. 149.

ἐξαπίνης. Ion. et poet. pro com. ἐξαίφνης, Subito, repente, ex improviso. i. 74, 87.

ἐξαπλήσις, ῆ, ον. Ion. pro com.

ἐξαπλάσις. Sexcuplus, sexies tantus, quantus. Vel, sexies major. χαλκήϊον μεγάλῃ ἐξαπλήσιον τοῦ ἐπὶ τῷ σώματι τοῦ Πόντου Κρητήρος. Valla: Ahenum sexies tantum, quantus est crater, qui est in ostio Ponti. Vel, sexies majus cratere. iv. 81.

ἐξάπτειν. Alligare. Suspendere ad. Suspendum ferre. ἐξάψαντες ἐκ τοῦ νηοῦ σχοινίον ἐς τὸ ταίχος. Fune ex templo ad murum alligato. i. 26. ἐκ τῶν χαλινῶν τοῦ ἵππου ἐξάπτει. Ex equi habenis [capitis excoriati pellem] suspensam fert. Vel, Habenis equi alligatam circumfert. iv. 64.

ἐξαραιρημένος. Ion. et Attice, pro com. ἐξηρημένος. Sed neglectum augmentum temporale, et repetita syllaba prima thematis αἶρ, et sublatum ι. Exemptus, eximie selectus, eximie separatus, ac dicatus alicui. i. 148, 185. γέρεα ἐξαραιρημένα. Munera eximia. ii. 168. ἐξαραίρησαι. vii. 162. ἐξαραιρημένον. ibid.

ἐξαραιρηται. Ion. pro com. ἐξηρηται. vii. 162. Vide ἀραιρημένος.

ἐξαργυροῦν. com. Redigere in pecuniam signatam. Quod Galli feliciter sua lingua exprimunt. Réduire en argent monnoyé. τὴν οὐσίην ἐξαργυρῶσαι. Suas facultates, sive fortunas, in pecuniam signatam redigere. vi. 86. §. 1.

ἐξαρκεῖν. com. pro quo et ἱκανῶς ἔχειν, ἱκανὸν εἶναι, ἀρκεῖν, ἀρκοῦντως εἶναι. Satis esse, sufficere, suppetere, suppeditare. ἐξήρκει ἡμῖν ἡσυχίην ἔχειν. vii. 161. Valla: Suffecerit nobis silentium agere. Stephanus totum hunc locum et sequentem παραφραστικῶς et liberior interpretatur, a Græcis verbis nimium recedens. Æ. P. Quod igitur universi Græcorum exercitus imperium postularis, sufficit nobis Atheniensibus quietem agere, [quiescere, tacere,] scien-

tibus Laconem idoneum fore ad rationem vel pro utrisque reddendam, [ad responsum tibi pro utrisque reddendum.]

ἐξαρνεῖσθαι τι. com. Aliquid negare. ἐξαρνησάμενός τὸν νόνον αὐτοῦ. Cum ejus eadem a se factam negasset. iii. 74.

ἐξαρνος, ὁ καὶ ἡ. Qui aliquid negat. ἐξαρνος ἦν μὴ ἀποκτείνειν Σμερδίν. Negabat Smerdin a se caesum. iii. 66.

ἐξαρτυίνειν. com. Instruere, parare. ἐξηρτυμένοι σίτω. Instructi com-
meatu. vii. 147. Vide ἐξηρτυμένος.
ἐξαυαίνειν. vide simplex αὐαίνειν.

ἐξεγένετο. Licuit. ix. 23. Vide ἐκ-
γίνεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἐξεῖναι. Licere.
Rei alicujus faciendæ facultatem
ac potestatem habere.

ἐξεῖργεσθαι, vel ἐξέργεσθαι. Cohi-
beri, coerceri, cogi. οὐ γὰρ ἀναγκαι-
αὶ ἐξέργομαι ἐς ἰσορίας λόγον.
vii. 96. Nec enim necessitate ad
historiæ rationem cogor. i. e. Nec
enim hoc a me necessitas histo-
riæ flagitat, exigit. ἀναγκαιὴ ἐξ-
έργομαι γνώμην ἀποδέξασθαι. Ne-
cessitate cogor sententiam pro-
nuntiare. vii. 139. ὑπὸ τοῦ νόμου
ἐξεργόμενος. ix. 111. Ab illa lege
coactus. Instituto coactus. Gal-
lice, *Etant contraint par la con-
tume.*

ἐξεῖρῃσαι Ion. et poet. pro com.
ἐξεῖρῃσαι, et ἐξελεύσαι, ab ἐξεῖρῃ,
pro ἐξεῖρῃ. Extraho. i. 141. τὴν
γλῶσσαν ἐξεῖρῃσας. Extracta lin-
gua. ii. 38.

ἐξεῖρῃ, fut. ἐξεῖρῃ. hinc Latinum
exsero, vel ab ἐξεῖρῃ, ὦ. de quo
suo loco. ἐξεῖραντα τὴν χεῖρα.
Cum manum exseruisset, exserta
manu. iii. 87.

ἐξελαμύκανε ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἔργα.
ix. 95. Valla: [Andivi Deiphono]
negotium in Græcia fuisse exhi-
bitum. Vide ἐκλαμύανειν.

ἐξελασία, ας, ἡ. N. H. quod in vul-
gatis Lexicis non exstat. Expe-
ditio, profectio. Ἀμφιάρῳ τὴν

ἐξελασίαν τὴν ἐς Θήβας. V. Hom.
9. Amphiarai expeditionem ad
Thebas.

ἐξέλασις, ἡ. com. expulsio. ἐπὶ Πει-
σιστρατιδῶν ἐξέλασιν ὁρμηθέντες.
Ad Pisistratidas expellendos pro-
fecti. v. 76.

ἐξέλασις, ἡ. com. Discessus.
μετὰ τὴν βασιλείας ἐξέλασιν ἐκ
Θέρμης. vii. 183. Post regis ex
Therma discessu.

ἐξέλασις, ἡ. στρατεία. Vide ἔλασις.
ἐξελαύνειν. fut. ἐξελάσω, ab ἐξελάω,
ὦ. com. Exigere, expellere. ἐξή-
λασεν αὐτόν. Ipsum expulit. i.
173. ἐξελαθεῖς ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ.
A fratre expulsus. i. 173. v. 90,
91. ἐξελαθεῖς ἐκ τῆς Σπάρτης. v.
97. vii. 6.

ἐξελαύνειν. com. Conflare, facere.
ἡμιπλίνθια ἐξήλαυνε. Semilateres
conflavit. i. 50. ἐθελῆτο σίδηρον
ἐξελαυνόμενον. Intuebatur fer-
rum, quod procudabatur, sive
cudendo producebatur. i. 68.

ἐξεληλάμεσαν. Ion. et Attice, pro
com. ἐξηλάμεσαν. expulerunt. v.
90.

ἐξεμπολημένος, η, ον. Venditus.
ἐξεμπολημένων σφι πάντων. i. 1.
Cum ab ipsis omnia vendita jam
essent.

ἐξενείκω. Detulisse. ab ἐνείκω poet.
quod ab ἐνέχω, verso χ in κ, et
inserto ι. i. 24. ἐξενείκαντος. v. 79.

ἐξενείκει, funus efferre. vii. 117.

ἐξενείκει. Ion. et poet. pro quo et
ἐξενέγκαι. com. ἐκφέρειν, efferre,
deferre, declarare, patefacere.
ἐξενείκαντος τὴν ἐπιχειρήσιν ἐνὸς
τῶν μετεχόντων. viii. 132. Con-
spiratione per unum ejus socium,
qui rem detulerat, patefacta.

ἐξενειχθεῖς, εῖσα, ἐν. Ion. pro com.
ἐξενεχθεῖς, delatus, ab ἐκφέρειν. i.
23.

ἐξενηνεγμένος, η, ον. Ion. pro com.
ἐξενηνεγμένος. Exportatus, elatus
ex aliquo loco. viii. 37.

ἐξεπίσσει. Ion. pro com. ἐξεπίσσαι,
vel ἐξεπίσσει, scis. vii. 104. sic au-

tem formatur: ex secunda ἐξεπί-
σαι, tollitur σ, et α in s verti-
tur. vii. 135.

ἐξεργάζεσθαι, com. Interficere, pro
quo magis frequens τὸ κτείνειν.
sic et Latine conficere. iii. 31.
ἐξεργάσῃ ἡμέας. Nos interficies,
nos perdes. v. 19.

ἐξεργάζεσθαι, com. Excolere, co-
lere. Gallice, *Cultiver*. τοὺς ἀγροὺς
εὖ ἐξεργασμένους. Agros bene cul-
tos. v. 29.

ἐξεργασμένος, η, ον. Ion. pro com.
ἐξεργασμένος, factus, a, um. Edi-
tus. Patrat. ἐστὶ δὲ καὶ ἕτερον Σω-
φάνει λαμπρὸν ἔργον ἐξεργασμένον.
ix. 75. Est autem et alterum præ-
clarum facinus a Sophane factum.

ἐξεργεσθαι. Vide ἐξεργεσθαι.

ἐξεργάγῃ ἐς τὸ μέσον. viii. 74. In
medium erupit. (ἀνὴρ ἀνδρὶ πα-
ρασὰς σιγῇ λόγον ἐποιεῖτο.) De
rebus dicitur, de quibus initio
clam verba fiunt, tandem vero
silentio rupto palam agitur.

ἐξεσις, ιος, ῆ. Ion. et poet. pro com.
com. ἔξωσις. Exactio, expulsio.
γυναικὸς τῆς ἔχεις οὐ προσδοκώμεθα
σου τῆς ἐξέσιος. Uxor, quam ha-
bes, expulsionem a te non postu-
lamus. Non postulamus ut uxorem,
quam habes, expellas, ac
repudies. v. 40. ἔξεσις autem dic-
tum παρὰ τὸ ἐξίεναι, τὸ ἐκβάλλειν,
ejicere.

ἐξέσμων. Abstergebant. Vide σμά-
ειν, σμᾶν. iii. 148.

ἐξεύρεσις, ῆ. Inventio, investigatio.
com. i. 67.

ἐξεύρημα, τος, τό. com. Inventum.
i. 53, 94, 171.

ἐξευρίσκειν, com. Invenire, exco-
gitare, comminisci. ταύτας τὰς
παιγνίας παρὰ σφίσι ἐξευρεθῆναι
λέγουσι. Hos ludos apud se in-
ventos fuisse dicunt. i. 94. iv. 61,
200. v. 38, 67.

ἐξέχρησε. V. H. Suffecit. Vide ἐκ-
χράν. viii. 70.

ἐξηγεῖσθαι, com. Educere, ducere,
deducere. συστρατευσόμεθα ἐπὶ

τὴν ἀν' ἐκείνοι ἐξηγείωνται. ix. 11.
Una cum [ipsis] militabimus [in
eam, vel adversus eam regio-
nem,] in quam illi [nos] eduxe-
rint, vel duxerint. ἐξηγέσθε δὲ ὡς
πείσομένων. ix. 27. Valla: Ita-
que ducite nos, tanquam vobis
parituros. Æ. P. [Nos] igitur ut
[vobis] obtemperaturos, [vel mo-
rem gesturos] ducite. τῇ ἀν' αὐτὸς
ἐξηγήται. ix. 66. Quo ipse [eos]
duxisset.

ἐξηγητής, οὔ, δ. com. Rerum ob-
scurarum, et prodigiorum et
somniaorum interpres. Conjector.
ἐπαμπε θεοπρόπους ἐς ἐξηγητάς.
ἀντὶ τοῦ ἐξηγητᾶς, si codex mendo-
caret. Vates ad [prodigiorum]
interpretes misit. i. 78.

ἐξήκειν, com. Exire, exitum ha-
bere, ad exitum perducere. τὸν ὄνει-
ρον ἐξήκειν [ἡγουμαι.] Insomnium
ad exitum perductum esse puto.
Insomnium exitum habere duco.
i. 120. τοὺς δέκα μῆνας οὐδέκω
ἐξήκειν ἔλεγον. Decem menses
nondum absolutos esse dicebant.
vi. 69. συμβάλλομαι ἐξήκειν μοι
τὸ χρηστήριον. Conjectio oraculum
mihi redditum jam ad exitum per-
duci, vel esse perductum. Vel,
exitum in meum damnum habere.
vi. 80. pro eodem. vi. 82. συνωνύ-
μως dicit, δοκέειν οἱ ἐξεληλυθῆναι
τὸν χρησμὸν τοῦ θεοῦ.

ἐξήλυσις, ῆ. Ion. et poet. pro com.
ἐξοδος. Exitus. iii. 117. v. 101.
ἐξήλυσις ἐς θάλασσαν. Exitus in
mare. Dictum de fluminibus in
mare se exonerantibus. vii. 130.
ἐξηρτυμένοι. Instructi, muniti. Gall.
ἐκμυρρέ. ἐξηρτυμένοι λογάσι νη-
νιαις. Lectis adolescentibus in-
structi. i. 43. σιτίοισι εὖ ἐξηρτυμέ-
νους. Commestibus bene instruc-
tos. ii. 32. ἐξηρτυμένοι σίτω. Com-
meatu instructi. vii. 147.

ἐξίειν. Ion. pro com. ἐξίεναι, exire.
i. 6. Ἄλυσ ἐξίει ἐς τὸν Εὐξείνου.
Halys fluvijs exit, exonerat sese,
in Euxinum mare. ibid. ὁ Νεῖλος ἐς

θάλασσαν ἐξίσι. ii. 17. vi. 20. vii. 124.

ἐξίσιν. Ion. et poet. pro com. ἐξιέναι, ἐκβάλλειν. Ejicere, excutere. iv. 64. Vide hujus verbi dilucidio-rem interpretationem, iv. 65.
ἐξίέναι. com. Emittere. τοὺς ἐπικου-
ρους ἐξῆκε ἐπὶ τοὺς Πέρσας. Co-
pias auxiliares in Persas emisit. iii. 146. Valla locum istum ita vertit, Egreditur in Persas. Sed hoc verbum jam compositum ex præpos. ἐξ, et verbo ἵμι, jacio, mitto, non autem ἵμι, eo, vado. hoc ab ἔω, unde Latinum Eo, hinc ἴω, ἰέω, ὦ, ἵμι. Illud vero ab ἔω, unde ἴω, ἰέω, ἰῶ, ἵμι. Subaudiendum autem αὐτοὺς, quod ad accusativum ἐπικούρους est referendum. Si tamen Vallæ versio bona, dices τὸ ἐξῆκε, ab ἐξήκω deductum, quod idem ac ἐξέρχομαι, egredior. Erit autem imperfecti 3. singularis. (ἐσιέναι, immittere, intromittere.) ἐσῆκε τοὺς Πέρσας ἐς τὸ τεῖχος. Persas in urbem [vel intra muros] immisit. iii. 158.

ἐξικνεῖσθαι. com. Pervenire. ὅσον ἐγὼ δυνατός εἰμι μακρότατον ἐξικεῖσθαι ἀκοῇ. Quam longissime possum fama et auditu pervenire: vel, Quantum auditu mihi, superiora ex longissimo tempore repetenti, conjicere licet. i. 171. ii. 34. iv. 16. ἐξικνεύμενον ἐς τὴν ἀνδρον, [canalem duxit,] qui usque ad regionem aquis carentem perveniebat, [pertingebat.] iii. 9. ἐξικεῖσθαι πρὸς τὸ προκείμενον ἀσθλον. Ad certamen propositum pervenisse, i. e. certamen propositum peragere potuisse. iv. 10. ὅσον ἡμεῖς ἰσθρόντες ἐπὶ μακρότατον οἶοι τε ἐγεγόνεθα ἐξικεῖσθαι. Quantum nos sciscitando longissime pervenire potuimus. Vel, Quam longissime scrutando potuimus investigare. iv. 192.

ἐξισοῦσθαι τινι. com. Exæquari alii cui. ὅπως ἀν ἐξισωθείη τῷ Ἑλλη-

νικῷ τὸ Περσικόν. Ut res Persicæ Græcanicis exæquarentur. viii. 13.

ἐξισορεῖν τι. Ion. et poet. pro com. ἐκζητεῖν, ἐκπυνθάνεσθαι, ἐξερωτᾶν. Exquirere aliquid, aliquid sciscitari ex aliquo. τοὺς οἱ Ἕλληνες ἐξισορέσαντες τὰ ἐβούλοντο πυθέσθαι. vii. 195. Græci cum ex his sciscitati fuissent quæ cupiebant audire.

ἐξίτηλος, ὁ καὶ ἡ. Delebilis, qui facile deletur, aut deleri potest. ἐξ ἀνθρώπων ἐξίτηλον γίγνεσθαι. Ex hominum memoria facile deleri. Introd. ad l. i. c. 1. οὐ περιπτέον γένος τὸ Εὐρυσθέος γενέσθαι ἐξίτηλον. Non est per negligentiam committendum ut Eurysthei genus funditus pereat, vel omnino deleatur. v. 39. Etymologiam τοῦ ἐξίτηλου vide in Magne Etymolog. 348. 30.

ἐξοδῖον, ου, τό. Ion. pro com. ἡ ἐξοδος. ἡ ἐξοδία, vel ἐξοδεία, egres-
sio, militaris expeditio. ἐν τοῖσι ἐξοδίσσι. vi. 56. Valla: In egres-
sibus. At dicendum potius, In
militaribus expeditionibus.

ἐξοδος, ου, ἡ. com. Exitus, egres-
sio, militaris expeditio, militia.
οὐκ ἐδικαίειν λείπεσθαι τῆς ἐξόδου
Λακεδαιμονίων ix. 19. Valla: In-
dignum se putaverunt a Lacedæ-
moniiis se in exeundo superari.
Æ. P. Haud æquum esse censue-
runt militarem Lacedæmoniorum
expeditionem deserere. Vel, Haud
æquum esse duxerunt Lacedæ-
monios ad militiam exeuntes de-
relinquere. Quod commodius, quia
dicit Herod. eadem linea, Σπαρ-
τιήτας ἐξιόντας. ὅσαι ἤδη ἐξοδοὶ
κοινὰ ἐγένοντο, ix. 26. Quotquot
communes militares expeditiones
jam susceptæ [factæque] sunt.
Vel, Quoties ad externam mili-
tiam communiter est itum.

ἐξοπτᾶν. μ. ἐξοπτῆσαι. V. H. Incen-
dere, assare. εἰ τὴν κάμινον ἐξοπτῆ-
σης, μὴ εἰσέλθης ἐς τὴν ἀμφίρρυτον.

Si fornacem incenderis, ne circumfluum [domum] introeas. iv. 163. Oraculi explicationem in sequentibus vide.

ἐξοπτᾶν. μ. ἐξοπτήσω. V. H. Excoquere. Αμφορέας μὴ ἐξοπτήσης. Amphoras ne excoquas. quid sibi velit hoc oraculum Arcesilao a Pythia redditum. iv. 163. et deinceps. iv. 164.

ἐξορία, ας, ἡ. Exterminatio ex alicujus agri terminis, et finibus ejectio. Exilium. Ctesias Pers. 40. ἐν τῇ ἐξορίᾳ. In exilio.

ἐξορίζειν. Exterminare. Ex alicujus agri terminis, et finibus expellere. In exilium mittere. Ctesias Pers. 39. ἐξορίζεται Ἀρτοξάτης.

ἐξορκεῖν τινα. Adjurare aliquem. Jurejurando adigere ad aliquid faciendum. ἐξορκεῖ μιν, ἡ μὴν οἱ ἀντυπουργήσιν τοῦτο. iii. 133. Eam adjurat, vel jurejurando sibi obstringit, fore ut sibi vicissim hoc ministraret, faceret, præstaret. Vel, Jurejurando adigit, fore ut sibi vicissim hac in re suam operam navaret.

ἐξορκοῦν. Idem ac ἐξορκεῖν. Jurejurando ad aliquid aliquem adigere. ἐξορκῖ ἡ μὴν οἱ διηκονήσιν ο, τι ἀν δαηθῇ. Eum jurejurando adigit ipsum sibi suam operam navaturum quamcunque ad rem sibi ea opus esset. iv. 154. ἐπεὶ τε δὲ ἐξώρκωσέ μιν. ibid. ἐξορκῶν τὸ συγὸς ὕδωρ. Adigens ad jurejurandum per Stygis aquam. vi. 74.

ἐξόρκωσις, ιος, ἡ. Jusjurandum, ad quod quis adactus fuit, quo quis ab aliquo fuit obstrictus. iv. 154.

ἐξορύσσειν. μ. ξω. com. Effodere, eruere. ἐξώρυξε αὐτίων ὁ πατήρ τοὺς ὀφθαλμούς. viii. 116. Ipsorum oculos pater effodit.

ἐξ ὀφθαλμῶν ἀποπέμψαι τινα. Aliquem ex oculis, ex suo conspectu, præsentialia amandare. i. 120. ἔμεῦ ἐξ ὀφθαλμῶν σφι γενομένου.

v. 106. Simul ac ex ipsorum conspectu recessi.

ἐξ ὕερας. Ion. pro com. ἐξ ὕερας, ὕερον. postea, posthac. i. 108. v. 106. vi. 85.

ἐξώσης, ου, ὁ. H. N. Expulsor, violentus. ἐξώσαι άνεμοι. Venti violenti. ii. 113.

ἐξωστρακισμένος, ου, ὁ. com. Per ostracismum ex aliquo loco pulsus. viii. 79. Vide ὁστρακίζειν.

εο. διάλυσις Ionica τῆς ου διφθόγγου in participiis futuri secundi medii communiter in ούμενος, η, ου, desinentis. Ut τυπούμενος, com. τυπεόμενος Ion. Sic etiam ἀπολεύμενος, pro ἀπολούμενος. vii. 218. periturus.

εο. Ion. terminatio 2. pers. singul. verborum imperf. vel aorist. 2. medii, pro com. ου. εἶρεο, pro εἶρου, quærebas, sciscitabar. i. 32. ἀπικνεο, pro ἀφίκνου, pervenisti. i. 124. hocque pro ἀφικνοῦ, quod ab ἀφικνέομαι, οὔμαι, illud vero ut ab ἀφικνομαι gravitono non usitato. Alias Αἰολικῶς ἀπικνεο diceretur, accentu in præcedentem retracto.

εο. Ion. terminatio imperativorum com. in ου, in 2. pers. desinentium. τύπτειο, pro τύπτου. Sic προσδέκειο, pro προσδέκου. vii. 235.

εο. παροξυτώνως. Ion. pro com. ου, in 2. personis verborum imperativi modi vocis pass. vel med. αἰτέο, pro αἰτοῦ. Pete. i. 90. ἐξηγέο, pro ἐξηγοῦ. Narra, dic, explica. iii. 72. iv. 9. ἀπικνεο, pro ἀπικνοῦ. Veni. v. 24. φοῖέο, pro φοῖοῦ. vii. 50, 52. ἐξηγέο. vii. 234.

εο. Ionica terminatio in gen. sing. pronominum, pro com. ου. σεο, pro σου, tui, vel te. Ut σεο δέομαι, te rogo. i. 8, 9, 124. ἐμέο, pro ἐμοῦ, mei, ab ἐγώ. i. 126. iii. 155.

εοι. διάλυσις Ionica τῆς οι com. in optat. verborum in μι, in εοι. προσθέοιτο, pro προσθοίτο. i. 53. hocque pro magis usitato, προσ-

θεῖτο, vel deductum ut a προσθέω, ὦ, et in optat. pass. προσθεοίμην, οίμην. εἶο, οἶο. εἶτο, οἶτο. quod ποιητικώτερον, vel etiam est aor. 2. medii, sed minus usitati, pro quo προσθείμην, εἶω, εἶτο. Vide nostrum Græcū indicem Xenophontis, in voce τίθοιτο. Vide et alterum indicem Thucyd.

εἶμαι. Ion. formatio verborum pro com. ἀομαι, ὦμαι. χρέεμαι, pro com. χράομαι, ὦμαι. i. 14, 34, 37. χρεεται. i. 58. θηέομαι, οὔμαι, pro θεάομαι, ὦμαι. ἐθηέτο. i. 68. χρέεσθαι. i. 99. κοιμέονται, pro κοιμᾶνται, ὦνται. ii. 95. ἀρέομαι, pro ἀράομαι, ὦμαι. iii. 65. μηχανέομαι, pro μηχανάομαι, ὦμαι. vi. 46. viii. 52.

εἶν. Ion. et poet. pro com. ὄν. Exsistens. Quod est. i. 6. εἶντα. Quæ sunt. i. 8. κατὰ τὸ εἶν. ἀντὶ τοῦ, κατὰ τὸ ὄνθον, κατὰ τὸ ἀληθές, κατὰ τὸ δίκαιον. ὀρθῶς, ἀληθῶς, δικάως. i. 97.

εἶντα. Ion. et poet. accus. singul. masc. g. pro communi ὄντα. Exsistentem. Qui est. i. 14, 20, 23. τὸν εἶντα λόγον. Res quæ est. Rem veram. i. 95.

εἶντα. Ion. et poet. accus. plur. n. g. pro com. ὄντα. Exsistentia. i. 30.

εἶνται, Ion. terminatio tertiæ pers. plur. præter. perf. pass. communiter in εἶνται desinentis, quod raram. ἀνείνται, pro ἀνείνται, ab ἀνιέμαι. ii. 165.

εἶντας. Ion. et poet. pro com. ὄντας. i. 11, 22, 65.

εἶντων. Ion. pro com. ὄντων. Exsistentium. i. e. eorum, quæ sunt. i. 23.

εἶργε. Ion. et poet. pro altero εἰργε. 3. sing. plusq. p. medii, a verbo Poetico ῥέζω, facio, fut. ῥέξω, aor. 1. act. ἔρρεξα. med. perf. ἔρρογα, sublato altero ρ metri gratia apud Poetas ἔρογα, καὶ κατὰ σοιχείων μετὰθεσιν, ἔοργα, plusq. p. εἰργεῖν, et εἰώργεῖν, εἰς,

εἰ, et Ion. κατὰ διάλυσιν τῆς εἰ εἰς εε, εἶργε. Sed proprie dicendum esset ἡῶργεῖν: at hæc sunt poetica. Alii ab ἔργω verbo formant medium ὄργα, ut ἔλπω, ὄλπα, unde præfixo Ἀττικῶς ε, fit εἶλπα, sic ἔοργα. Vide Eustathium in ἔοργα, et εἰώλπειν. i. 127. κακὰ μεγάλα ἔοργε τοὺς Πέρσας. Magnis maleficiis Persas affecit. iii. 127. εἶς. Ion. et com. terminatio gen. sing. 3. declin. contract. pro Attico εἰως. τοῦ χαλκῆος, pro χαλκῆως. i. 68. Vide βασιλέως.

εἶουσα. Ion. et poet. pro communi οὔσα. Exsistens. Quæ est. i. 5, 7. εἶούσης. Exsistentis. i. 31, 68. v. 39. εἶουσι. Ion. et poet. pro com. ὡσι. Exsistentibus. i. 31, 57.

ἐπαγγέλλειν. com. Denuntiare. ἐπαγγελίας Λακεδαιμονίους παρῆναι εἰς χρόνον ῥητόν. Cum denuntiasset ut Lacedæmonii ad diem dictam, ad certam diem adessent, præsto essent. i. 77.

ἐπαγγέλλεσθαι. com. Denuntiare. Per nuntios, vel præcones, vel aliquos alios aliquid alicui significare. ἐπαγγελλόμενοι ἐκδιδόναι τοὺς αἰτίους τοῦ φόνου. Denuntiantes, vel missis nuntiis jubentes cædis auctores dedi. iv. 200.

ἐπάγειν. com. Inducere, instigare. [οἱ Θεσσαλῆς ἡγεόμενοι] πολλῶν μᾶλλον ἐπήγον τὸν Πέρσην. ix. 1. [Thessaliæ Principes] multo magis Persam [adversus Græcos] instigabant.

ἐπάγεσις. vii. 19. Vide ἔγεσις. ἐπαγινέειν. Ion. et poet. pro com. ἐπάγειν. Adducere. ii. 2. [V. ἀπαγινέειν.]

ἐπαγμένος. Ion. pro com. ἐπηγμένος. Ad aliquid adductus. Ad aliquid progressus. ὅσαι γυναῖκες εἰδος ἐπαγμέναι εἰσι. Quotquot mulieres ad formam sunt progressæ. i. e. Quotquot sunt formosæ. i. 199.

ἐπαγαίττειν. Ion. et poet. Illustrare. Celebrare. Illustrem reddere.

δσις Κυμάλους ἐπαγλαῖσι. V. Hom. 15. Qui Cumanos illustraret, vel celebraret. Celebres, ac illustres redderet. Illud autem ἐπαγλαῖσι dictum est Attice pro com. ἐπαγλαῖσι.

ἐπαγωγός, ὁ καὶ ἡ, com. Qui vim alliciendi habet. Blandus. Ad persuadendum aptus. Hinc τὰ ἐπαγωγότατα. Quæ maximam persuadendi vim habent. iii. 53.

ἐπαεῖδεν. Ion. et poet. pro com. ἐκάδεν. Accinere. Incantare. i. 132.

ἐπαίρειν. Impellere ad. Incitare. Excitare. pro quo com. ἐπαίρειν. i. 204. [ἐποτρύνειν ibidem.]

ἐπαῖεν. Ion. et poet. pro com. αἰσθάνεσθαι. Audire, percipere, sentire. ἐπαῖοντες σιδηρίων. Ferrum sentientes. iii. 29.

ἐπαίρεσθαι. com. Efferri, inflari, superbire. ἐπαρθεῖς ψυχῇ νικῇ. ix. 49. Frigida victoria elatus.

ἐπαιτιᾶσθαι μέζονα. De gravioribus injuriis ab aliquo acceptis conqueri. Graviores criminationes alicui objicere. i. 26.

ἐπαῖος, ὁ καὶ ἡ. Dicitur de eo, cujus facinora innotuerunt, et qui propterea est celebris. ii. 119. de quo aliquid rescitum est. Qui in aliquo facinore deprehensus est manifeste. ἐπαῖος ἐγένετο ὑπὸ Καμβύσῳ. Ejus facinora Cambyse innotuerunt. Cambyse ejus facinora rescivit. iii. 15. vi. 74. ὡς ἐπαῖοι ἐγένοντο. Cum de eorum adventu rescitum fuisset. vii. 146. viii. 128.

ἐπακούειν. com. Exaudire. οἱ ὑμέων τυγχάνουσι ἐπακούοντες. ix. 98. Quotquot de vobis [me] exaudiunt.

ἐπακούειν. Ion. pro simplici ἀκούειν. Audire. πάντων πρὸς σέο βουλευμάτων ἐπακούειν ἀξιεῦμαι. A te dignus judicor, qui omnia tua consilia audiam. v. 106.

ἐπακούειν. Ion. pro com. ὑπακούειν. Obtemperare. Morem gerere.

Parere. ἐπακούσας τῷ πρώτῳ κελεύσματι. Cum obtemperasset primo mandato. iv. 141.

ἐπακτός, ἡ, ὄν. com. Aliunde ad nos advectus, adductus, accitus, vel ascitus. Peregrinus. Hospes. Non domesticus. Externus. ἀρετὴ ἐπακτός ἐστίν. vii. 102. Virtus est ascita, non innata. Virtus non est innata, nec domestica: sed aliunde quæsitā. Quod ex sequentibus patet, ἀπὸ τῆ σοφίης, καὶ νόμου ἰσχυροῦ κατεργασμένη: id est, Parta sapientia, et severa disciplina. Apud Herodotum ἐπακτός, pro ἐπακτός, vitiose legi videtur: ἐπακτός vero, pro ἐπακτῇ, Attice et Ionice dictum.

ἐπαλλαγῇ, ἡς, ἡ. Permutatio. Vocabulum Herodoto peculiare, pro quo com. ἐπάλλαξις. γάμων ἐπαλλαγῇ. Nuptiarum et connubii permutatio; pro eo, quod com. ἐπνυγμία unica voce dicitur, affinitas. Jus connubii, quo quædam nuptiarum permutatio et permixtio fit, quum inter aliquos populos, vel familias diversas jus est matrimonii contrahendi. Tunc enim fit quædam filiorum, et filiarum, per matrimonium mutuo contractum permutatio, et matrimonio conjunctorum permixtio legitima. i. 74. [ἐπνυγμίας ποιοῦσάμενοι. Junctis inter se affinitatibus. ii. 147.]

ἐπαμᾶν, et ἐπαμᾶσθαι. com. Accumulare. Coacervare. Aggerere. Eustath. ἐπαμᾶσθαι, κόνιν, ἢ τέφραν, συλλέγειν, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀμώντων. γῆν ἐπαμᾶμενος. viii. 24. Accumulata, vel aggesta humo. ἐπ' ἀμφοτέρα νοεῖν. v. s. In utramque partem cogitare. id est, Anceps consilium animo volvere. Anceps in animo consilium habere. Θεμιστοκλῆς ταῦτα ἔγραφε ἐπ' ἀμφοτέρα νοεῖν. viii. 22. Themistocles hæc ancipiti consilio scripsit.

ἐπαναβάλλεσθαι. com. Differre. In tempus longius aliquid differre.

τρία ἔτια ἐπανεβάλετο τὴν Σαρδίῳν ἀλωσιν. Sardium expugnationem tres annos distulit. i. 91. dicitur et ἀναβάλλεσθαι. iii. 85.

ἐπαναῤῥηδόν. Herod. adverbium, q. d. injectim. εἴματα ἐπαναῤῥηδόν φορέουσι. Vestes injectas ac superindutas ferunt. ii. 81.

ἐπανάγειν. com. Inducere. Inferre. Excitare. Compromovere. ὀνειδεα κατιόντα ἀνθρώπῳ φιλέει ἐπανάγειν τὸν θυμόν. vii. 160. Probra quæ homini inferuntur, iram excitare vel commovere solet. Vide ὀνειδεα κατιόντα, et κατιόντα.

ἐπαναδίπλωσις. Ionibus, ut et Atticis, familiaris. Quomodo fiat, et in quibus verbis, vide in vulgatis Grammaticis, ubi est multa reperies exempla. Consule et participium δραιημένος, pro ἤρημένος. ἐπαναγκες, com. adverbialiter sumtum, pro κατ' ἀνάγκην. Necessario. i. 82.

ἐπαναλογεῖν. V. H. Altius repetendo aperire. Κροῖσος δὲ οἱ ἐπανηλόγησε πᾶσαν τὴν ἐωυτοῦ διάνοιαν. i. 90. Cræsus autem ipse omnem suum animum altius repetens aperuit. Sic autem formatum, ut ἐπανήλωκα ab ἐπαναλώω, ὦ. De quo Grammaticos consule. Hoc autem ἐπαναλογεῖν in vulgatis Lexicis non reperitur. Vel, ut ἐπιγορεῖν, et ἐπηγορεύειν dicitur, verso α in η longum κατ' ἑκτασιν, sic ἐπανηλογεῖν fortasse dicendum, unde τὸ ἐπανηλόγησε deducetur. Quod Ἰωνικόν.

ἐπαναπλέειν. Peculiari quodam modo apud Herodotum invenitur positum, quem vulgata Lexica non explicant. ὥς ἐπαναπλέειν ὑμῖν ἔτια κακά. Ita ut in vobis mala verba crebro navigent: id est, Ita ut malis verbis abundetis, quæ temere profunditis. i. 212.

ἐπανείρεσθαι. com. Interrogare denovo. Rursus interrogare. i. 91.

ἐπανελθεῖν εἰς τὴν ὑγίαν. Ad secundam valetudinem redire. In

pristinam valetudinem restitui. Ctesias Pers. 41.

ἐπανισαῖατο τῷ Σκύλῃ. Valla: Defecerunt a Scyle. Sed potius ita vertendum, In Scylen insurrexerunt. Sic Galli, *Ils s'éleverent contre Scyles*. Vel, Facta defectione arma Scylæ intulerunt. Hoc ex sequentibus colligitur. iv. 80. Ceterum si codex mendo caret, est tertia pluralis optativi Ionice pro com. ἐπανίσταιντο. Sed suspicor scribendum, ἐπανίστατο, pro ἐπανίστατο, ut ἐξέπιστάτο, pro ἐξέπιστατο. Vide εἶατο terminatio Ionica. Idem error videtur esse infra, iv. 110. in verbo ἡδυναίατο, pro ἡδυνεάτο. Nam nec Attice nec Ionice dicitur, quod saltem verum esse constet, ἡδύνειντο in 3. plur. opt. modi, pro com. δύναιντο. Illud enim η ex ε κατ' ἑκτασιν est formatum in imperfecti syllabico augmento, quod Ἀττικῶς in temporale mutatum. At in optativo neutrum augmentum in tempore præsentis, præcipue verborum, quorum initium a consonanti ducitur, locum habet. Sic etiam iv. 114. pro ἐδυναίατο legendum videtur ἐδυνεάτο. Sed iv. 166. ἐπανισαῖατο (si modo codex mendo caret) positum in 3. pers. sing. optat. Ion. pro com. ἐπανίσταίτο, vel, ut alii scribendum censent, ἐπανίστατο. Nam propter compositionem accentum mutari, et in præcedentem syllabam retrahi tradunt: quod in plerisque verum. Sed hac de re fusius in Grammaticis præceptis agitur. μαθὼν δὲ Δαρεῖός μιν ταῦτα ποιεῦντα, αἰτίην οἱ ἄλλην ἐπενείκας, ὥς οἱ ἐπανισαῖατο, ἀπέκλεινε. Cum autem Darius intellexisset ipsum hæc facere, alio crimine ei illato, quod in se insurrexisset, eum interfecit. Vel, quod sibi defectione facta arma intulisset. Si igitur codex sanus, hic Ionismus observandus, quem in vulg. Gram. quod ego

saltem legerim, ac recorder, nequaquam reperies. fiet autem κατ' ἐπένδῃσιν τοῦ α, eodem modo in singulari, quo in plurali: sed in plurali præterea τὸ ν tollitur, ut ἰσαίντο, ἰσαίατο. ἐσαίντο, ἐσαίατο. Vide αἰατο, et συναπισέατο, quo in loco scribendum videtur συναπισαίατο. Ion. pro communi συναφίσαινο. v. 37.

ἐπανίσεσθαι. Ion. pro. ἐπανίστασθαι. iii. 61.

ἐπάξιος. Ion. et poet. pro simpl. ἄξιος. Dignus re aliqua. Eximius. ἐπάξια νόμιμα. Eximia instituta. Præclara. Multi facienda. ii. 79. Vide ἀπάξιοι. vii. 96. ubi fortasse ἐπάξιοι scribendum. Sophocles Electra. v. 971. ἐπαξίων γάμων τεύξη. Nuptias te dignas consequeris.

ἐπασιῇ, ἤς, ῥ. Ionice et poet. pro com. ἐπωδή. Incantatio. i. 132.

ἐπαργυρος, ὁ καὶ ἡ. Inargentatus. Argento tectus. κλινὰς ἐπαργύρους κατέκαις. Lectos inargentatos, vel argento constratos, tectosque combussit. i. 50. Interpres Latinus male vertit, argenteos, quasi dixisset ἀργυρεῖς. Hoc ex sequentibus Herodoti verbis manifeste patet. ix. 80.

ἐπαρησάμενος, ἡ, ον. Ion. pro com. ἐπαρσάμενος, ἀβ' ἐπαράδομαι, ὦμαι, imprecor. ἐπαρησάμενος Κυμαίοις μηδὲνα ποιήτην δόκιμον ἐν τῇ χώρᾳ γενέσθαι, ὅσις Κυμαίους ἐπαγλαίει. V. Hom. 15. Cumanis imprecatus ne ullus Poeta clarus in ipsorum agro esset, qui Cumanos celebraret, vel, illustraret.

ἐπαύρησις, ιος, ἡ. Ionice et poetice, pro communi ἀπόλαυσις. Vide ἐπαυρεῖν apud Eustathium. Fructus, qui ex aliqua re percipitur. Emolumentum. Commoditas. ἀπ' ὧν ὑμῖν μεγάλα ὠφέλειαι καὶ ἐπαυρήσεις γεγόνασιν. vii. 158. Ex quibus magnæ utilitates et commoditates vobis provenerunt.

ἐπαύροιο. tertia sing. aor. 2. med. ab act. ἐπαυρέω, ὦ. ἐπαυρεῖν vero

(ut docet Eustathius) ἀπολαῦσαι, γυῖσασθαι, καὶ ἀπλῶς ἄμασθαι. id est, Frui. Fructum ex re aliqua percipere. Gustare. Tangere. τάχα δ' ἂν τι καὶ τοῦ οὐνόματος ἐπαύροιο. vii. 180. Valla: Quo [Leonis] nomine fortasse nonnihil gloriabatur. Æm. P. Fortasse autem etiam aliquem [hujusmodi] fructum ex hoc nomine percepit. Quem autem fructum intelligit? cædem. Sensus igitur est, Hic, leo vocabatur, et fortasse ob hoc leonis nomen in istum infortunium incidit, atque cæsus est. Hoc ex præcedentibus facile colligitur.

ἐπ' αὐτοφώρῳ ἀλῶναι. In ipso facinore deprehendi. Gallice, *Etre surpris sur le fait*. vi. 72, 137. ἐπ' αὐτοφώρῳ φανῆναι dicitur συνωνύμως. ἐπ' αὐτοφώρῳ ἀλόους ὑπὸ Λάσου. vii. 6.

ἐπεάν. Ion. pro com. ἐπειδὴ, vel ἐπ' αὖν. Posteaquam. ἐπεάν αὐτὸς σημήνη. Postquam ipse signum dedisset. i. 21. ἐπεάν ἐπιτάμωνται. Postquam inciderint, secuerint. i. 74, 182, 183, 194, 199. ii. 14, 40, 87, 89, 91, 92.

ἐπεάν. Ion. pro com. ἐπει, vel ὅταν. Quando. Quum. τότε, ἐπεάν τὴν ὁρτὴν ἀγῶσι. Tunc quum diem festum celebrant. Valla: Quum sacra faciunt. Sed hoc non est in Græcis verbis. i. 183. ii. 173. iii. 98. vii. 226.

ἐπέδρη, ἡς. Ion. pro com. ἐφέδρα. Mora, quæ ab aliquo trahitur dum alicubi juxta aliquem locum, vel personam, sedet, manet, moratur. Mora. Obsidio. ἐπέδρην ποιῆσθαι. Moras trahere. Obsidionem in longum trahere. v. 65. Diutius in aliquo loco morari. i. 17. vitiose scriptum videtur ἐπ' ἔδρης, pro ἐπέδρης unica voce. Vide ἔδρη.

ἐπει, et ὥς, temporis adverbia cum infinitivis posita, loco imperfecti, vel perfecti, vel aoristi. Vide ὥς cum infinit. et ἀπαρέμφοτα, &c.

ἐπεῖναι. Ion. pro com. ἐφείναι, ἐπι-
τρέπειν. Permittere. Cum dativo,
παραιτούμενος ἐπεῖναι οἱ. Vehe-
menter orans ut sibi permetteret.
i. 90.

ἐπεῖναι. Ion. pro com. ἐφείναι. Im-
mittere. ii. 100. vii. 130.

ἐπεινύσθαι. Ion. et poet. pro com.
ἐνδύεσθαι. Indui. iv. 64. Sic autem
formatur: ἔω, induo, ἔνω Dorice,
hinc ἐνώω, unde εἰνώω Ionice, et
compositum Ionicum ἐπεινύω, ἐπ-
εἰνυμι, ἐπεινυμαι.

ἐπείρεσθαι τὸν θεόν. Deum interro-
gare. i. 19. ἐπείρεσθαι τὸν Κροῖσον.
i. 86, 90, 91. iii. 130. ἐπείρεσθαι
μιν. Ipsum interrogare. iv. 9.
ἐπειρησόμενους. iv. 161. vii. 101,
148. viii. 88. ix. 11.

ἐπεκρύεσθαι. Ion. et poet. Attrahe-
re. Substernere. ἐπειρυσάμενον τὴν
λεοντῇν. Attracta, substrataque
leonina pelle. iv. 8.

ἐπειρώατο. Ion. pro com. ἐπειρώωντο.
Tentabant. Periculum faciebant.
i. 68.

ἐπειρωτᾶν, pro ἐπειρωτᾶν. Ion. dic-
tum. ἐπειρωτᾶς με. i. 32. ἐπειρώτα
τάδε. i. 55. ἐπειρωτᾶν. i. 86, 90.
ἐπειρωτῶν. vii. 100.

ἐπειρωτᾶν, et ἐπειρωτεῖν. Vide sim-
plex εἰρωτᾶν, et εἰρωτεῖν.

ἐπειρώτουν. ix. 93. Ion. pro com.
ἐπειρώτων.

ἐπειρώτησις, ις, ἡ. Ion. pro com.
ἐπερώτησις. Interrogatio. vi. 67.

ἐπεῖτε. Interdum videtur redun-
dare apud Herodotum. καὶ ἐπεὶ τε
ταῦτα ποιήσαντες, αὐτῇσι συνοί-
κεον. Sic enim potius legendum
videtur, quam αὐτοῖσι; quod pa-
tet ex linea quinta [αἱ γυναῖκες]
σφίσι αὐτῇσι. Et his patratis, cum
ipsis concubuerunt. Latinus In-
terpres nimis oratorie locum ver-
tit, Et quum hæc patrassent, si-
mul orbas ad concubitum violent-
er rapuissent: a Græcis verbis,
nulla necessitate cogente, nimi-
um recessit. i. 146. Vel hic τὸ
ἐπεὶ τε, ἀντὶ τοῦ ἐπειτα sumen-
dum, vel etiam sic scribendum:

id est, Deinde. Postea. Step ha-
nus in suo indicis brevissimo
specimine dicit ἐπεὶ τε, pro ἐπεὶ,
vacante particula τε, passim re-
periri. Sed ne unum quidem lo-
cum, ac exemplum affert, quo
suam sententiam tueatur. Nos
vero variis exemplis eam illus-
trare tutarique conabimur. οἱ δὲ
Φωκαῖες, ἐπεὶ τέ σφι Χίοι τὰς
νῆσους, &c. hic τὸ τε πλεονάζει. i.
165. ἐπεὶ τε δὲ ἐς τὴν Κύμνον ἀπί-
κοντο. i. 166, 168, 185, 189, 196,
200, 202. ii. 42, 56, 57, 103,
134, 181.

ἐπείχε ἐπὶ Λακεδαιμονίους καὶ Τε-
γεάτας μύονους. ix. 59. Valla:
Lacedæmonios solos ac Tegea-
tas adeptus est. Æ. P. In Lace-
dæmonios et Tegeatas solus in-
tentus erat, [ut scilicet eos per-
sequeretur, assequeretur, ac ul-
cisceretur.] Hoc patet ex præ-
cedentibus, ἀλλὰ διωκτέσι εἰσι,
&c. et ex sequentibus, Ἀθηναίους
γὰρ τραπομένους ἐς τὸ πεδῖον, ὑπὸ
τῶν ὄχλων οὐ κατώρα.

ἐπεκέατο. Ion. pro com. ἐπέκειντο.
3. plur. imperf. Instabant. Ur-
gebant. Irruerunt. Impetum fece-
runt. Cum dativo, αὐτῷ πεσόντι
οἱ Ἀθηναῖοι αὐτίκα ἐπεκέατο. ix.
22. Athenienses in ipsum lapsum
confestim irruerunt.

ἐπενέικαντες. Partic. Ion. et poet.
aor. 1. act. ab ἐπιφέω, pro quo
Ion. et poetæ ἐπενέικω dicunt. In-
fero. Objicio. i. 68.

ἐπεξελθεῖν τι εἰς τὸ ἀτρεκέατον. V.
Hom. 1. Aliquid quam verissime
persequi. Aliquid quam accura-
tissime persequi.

ἐπεξῆς. Ion. pro com. ἐφεξῆς. De-
inceps. Ordine. v. 18. viii. 67.

ἐπεπειθεσαν. ix. 88. Speraverant.
Sibi persuaserant. Si codex est
sanus, videtur esse tertia person.
plur. aor. 1. act. κατὰ συζολὴν
formata, pro com. ἐπεπειθησαν.
Ab ἐπιπειθω fiet Atticum circum-
flexum ἐπιπειθέω, ᾧ. μ. ἐπιπειθήσω.
ἀόρ. α. ἐπεπειθήσα, ας, ε. καὶ κατὰ

συζολήν, ἐπεκείθεα. Dicemus autem vel ἐωυτοὺς subaudiendum, vel activum Attice pro passivo ἐπεκείσθησαν sumendum, quod paulo durius, ac a fide remotius. Sed (nisi fallor) scribendum est ἐπεκείθεσαν, unica litera mutata, videlicet *s* in *o*, ut Grammatica præcepta nos docent *si* diphthongum præsentis, in perfecto medio in *oi* verti. πείθω, πέποιθα. plusq. p. ἐπεκείθειν. 3. plur. com. ἐπεκείθεισαν, καὶ Ἀττικῶς, καὶ Ἰωνικῶς, κατὰ συζολήν, ἐπεκείθεσαν. Hoc a Valla prætermissum, quod tamen minime prætermittendum.

ἐπέκειν. Ion. pro com. ἐρέπειν. Insequi. Subsequi. ὁ θεὸς ἡμῖν [αὐτῷ] ἐπέκουσι πολλὰ συμφέρεται ἐπὶ τὸ ἀμεινον. Deus nobis ipsum subsequenteribus multa confert in melius. vii. 8.

ἐπεκείραλο. Ion. pro ἐπεκείρηγο, quod et ipsum est Ion. rejecto *ν*, et dissoluto *η* in *εα*. pro ἐπεκείραντο. a πειράδομαι. ὦμαι. fut. com. πειράσομαι. Ion. πειρήσομαι. unde perf. pass. πεκείρημαι. vii. 125. Vel vide formationem ἱατο verborum in *ατο* desinentium.

ἐπέρεσθαι, μ. ἐπερήσομαι. com. Sciscitari. Quærere. ἐπερησομένους τὸν χώρον. Quæsituos locum, vel de loco. i. 67. Vide εἰρέεσθαι, et ἐπείρεσθαι.

ἐπερρώσαν. viii. 14. Vide ἐπύρρωννύω. ἐπύρρωννυμι. Corroboro. Confirmo.

ἐπέρχεσθαι. com. pro συμβαίνειν. Accidere. Contingere. καὶ οἱ ταῦτα διέποντι ἐπῆλθε πταρεῖν. Ipsique hæc administranti accidit ut sternutaret. vi. 107.

ἐπέρχεσθαι. com. Supervenire. Intervenire. Repente adoriri. τοὺς ἐν ναυμαχίῃ ταύτῃ ἐπεραλκίως ἀγωνιζομένους νύξ ἐπελθοῦσα διέλυσε. Illos in hoc navali prælio alternante victoria pugnantes nox interventu suo diremit. viii. 11.

ἐπερωτᾶν τι. Aliquid interrogare.

Aliquid ex aliquo quærere, sciscitari. i. 30, 31. ἐπειρωτᾶς με ἀνθρωπίνων πηγμάτων περὶ; De rebus humanis me interrogas? i. 32. ἐπρωότεον τὸ ἐντεταλμένον. Quæsiverunt quod mandatum fuerat. i. 47, 90.

ἐπερώτημα, τοῖς, τό. com. Interrogatio. vi. 67.

ἐπέσπεσθαι. Ion. et poet. pro com. ἐρέσπεσθαι. Sequi. εἰ ἐπέσπετο τῶν ἄλλων τυράννων τῇ γνώμῃ. Si aliorum tyrannorum sententiam sequutus fuisset. vii. 10. §. 3.

ἐπεσεῶς, ὦτος, ὁ. Ion. pro com. ἐρεσεῶς. sublato *κ*, et verso *α* in *ε*. vel post factam contractionem Atticam, ἐρεσεῶς, inserto *s* ante *ω*, et aspirata in tenuem mutata. Præfectus τὸν ἐπεσεῶτα τῆς διώρυχος. Fossæ præfectum. vii. 117.

ἐπεσεραμμένα λέγειν. Herodotea locutio. Subauditur autem ῥήματα, q. d. contorta, vel perversa, i. e. asperiora verba proferre. Asperioribus verbis in aliquem invehi. Λέγων μάλλον ἐπεσεραμμένα. viii. 62. Valla: Majori cum acrimonia loquebatur. Æ. P. Asperius [in eum] invehebatur. Vide ἀπεσεραμμένος λόγος. vii. 160.

ἐπέχειν. com. Occupare. Obtinere. οἱ Σκύθαι τὴν Ἀσίην πᾶσαν ἐπέσχον. Scythæ totam Asiam occuparunt, et occupatam obtinuerunt. i. 104. τὴν ἀμπελον ἐπισχεῖν τὴν Ἀσίην πᾶσαν. Vitem occupasse totam Asiam. i. 108. vii. 19.

ἐπέχειν. Apud Herodotum interdu pro re aliqua niti, fretumque esse, sumi videtur. Vel, pro fretum sperare. τῷ καὶ ἐπέχεε ἐλάμνεσθαι ὁ Λυδός. Quo etiam fretus Lydus sperabat se illustrem futurum. Se illustrem victoriam ab hoste reportaturum. Se rem præclare gesturum. Interpres hunc locum non intellexit: sed tamen aliquo modo sensum leviter attigit, quum vertit, Quo ille se prævaliturum considerabat. i. 80.

ἐπέχειν peculiariter apud Herodot. pro in animo habere sumitur, *ἐπ' οὓς ἐπέειχε στρατηλατεῖν*. Adversus quos exercitum ducere, et expeditionem facere in animo habebat. i. 153. *ἐπὶ ταύτην πρώτην ἐπέειχον στρατεύεσθαι οἱ Πέρσαι*. Huic primæ bellum inferre in animo habebant Persæ. vi. 96.

ἐπέχειν. com. Nancisci. Incidere in. *ὅσα ἐπέσχον, πάντα ἐσυναμύρειν*. viii. 35. Quæcunque nanciscebantur, omnia vastabant.

ἐπέχειν. com. Morari, immorari, commorari, supersedere. Subauditur autem personæ alicubi commorantis accus. casus. Vel hoc verbi neutrius vim et constructionem interdum habet. *ἐπισχόντες ἐν τούτῳ τῷ χώρῳ*. viii. 23. In hoc loco morati, vel immorati. *ἐπισχόντες ἡμέρας τρεῖς*. viii. 66. Tres dies, triduum [illic] morati. *εἰ δοκέει ἐπισχεῖν*. viii. 100. Si [diutius hic] morari [tibi] videtur, [tibi placet.] Vel, Si supersedendum [tibi] videtur. *ἐπισχόντες ὀλίγας ἡμέρας*. viii. 113. Paucos dies commorati.

ἐπέχειν, et *ἐπισχεῖν*. commun. Cohibere. Coercere. Retardare. Supersedere. *ἐπισχῶν ὀλίγον χρόνον*. Cum exiguum temporis spatium se cohibuerit, se retinuerit. i. e. Paulo post. i. 132. *ἐπισχεῖν*. v. 51.

ἐπέχειν. com. Cohibere. Coercere. Abstinere. v. 51. *ἐπισχόντας ἀπὸ τοῦ Αἰγινήτων αἰκίου*. Ab Aeginetarum maleficio abstinentes. i. e. ab Aeginetis maleficio afflicto abstinentes. v. 89. *Οὐκ ἐπισχίσω*. sub. ἐμέ. Non continebo me. Non tacebo. vii. 139.

ἐπ' ἐωυτοῦ βαλλόμενον πεπραχέναι αὐτὸν ἴσθι. Herodot. locutio. Scias ipsum suo consilio [hæc] fecisse. v. 106. Scias ipsum sua sponte, nec alieno consilio usum, hæc fecisse. Videtur autem metaphora sumpta ab illis, qui domum ædificaturi, primum ejus fundamenta

jaciant. Vel τὸ βάλλεσθαι ἰωνικῶς ἀντὶ τοῦ βουλεύεσθαι sumtum. Quare verba hoc sonarent, Per se inito consilio hoc fecisse. Vide *βάλλεσθαι*.

ἐπ' ἐωυτῶν. Ion. pro com. *ἐφ' ἐαυτῶν. χωρὶς τῶν ἄλλων*. Per se. Soli. Seorsum ab aliis. ii. 2. iv. 160. v. 98.

ἐπήβολος, ου, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. ὁ ἐπιτυχής, καὶ ἐγκαλής τινος πράγματος. ὅθεν φρονῶν ἐπήβολος, ὁ συνετός, καὶ τοῦ φρονεῖν ἐπιτυχών. Eust. Qui rei alicujus est compos. Qui rem aliquam est adeptus, et in sua potestate tenet. *Τουτέων ἐπήβολος γενόμενος*. ix. 94. Horum compos factus.

ἐπηγορεύειν. Ion. et Herodoto peculiare verbum, pro com. *κατηγορεῖν, καὶ ἐπιμέμφεσθαι*. Incusare. Conqueri. *τούτο ἐπηγορεύων οἱ*. De hoc adversus ipsum conquerens. Hoc de ipso conquerens. Ipsum hac de re incusans. i. 90.

ἐπήκαν. Ion. pro com. *ἐφῆκαν*. Immiserunt. ab ἐπίημι, pro ἐφίημι. *τὴν ἵππον ἐπήκαν τῷ στρατοπέδῳ*. In castra equitatum immiserant. v. 63.

ἐπήκε. Ion. pro com. *ἐφῆκε*. Immisit. *ἐπήκε τὴν ἵππον ἐπὶ τοῦς Ἕλληνας*. ix. 49. Equitatum in Græcos immisit. ab ἐφίημι. Immitto.

ἐπήκοος, ου, ὁ. com. Qui rem aliquam audivit, aut audit. *ὅσοι τῶν βουλευτέων ἐκ ταῖς λέσχαις ἐπήκοοι [αὐτοῦ] ἐγένοντο*. V. Hom. 13. Quotquot ex Senatoribus ipsum in conventiculis audierant. v. s. ipsius auditores fuerant.

ἐπήλυδα, αν, τά. In neutro genere in plurali. *(αὐτόχθονα*. viii. 73. *τὰ δὲ λοιπὰ ἔθνεα, τῶν ἐπτά, τέσσερα ἐπήλυδα εἰσι*. ibid.) Reliquæ vero gentes, de septem, quatuor sunt advenæ. ἀντὶ τοῦ, ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν ἔθνων τῶν ἐπτά, τέσσερα, &c. Ex reliquis vero septem gentibus, quatuor sunt advenæ.

ἐπηλυσ, ἐπήλυδος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Advena. Peregrinus. Ex-

ternus. pro quo com. προσήλυτος. Illud ab ἐπελεύθω, hoc a προσελεύθω, parum usitatis verbis, pro quibus usitata, ἐπέρχομαι, et προσερχομαι. Advenio. i. 78, 176. iv. 197. ἐπήλudes ἔοντες. v. 65.

ἐπ' ἡμέρην ἔχειν. Ion. pro com. ἐφ' ἡμέσῃν ἡμέρην. Habere quotidianum victum. i. 32.

ἐπ' ἡμέων αὐτέων οἰκῶμεν. Soli, et ab aliis separati, habitemus. Vel, Separatim nos ipsi apud nos habitemus. iv. 114. Gall. *Demeurons à part nous*. com. ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν οἰκῶμεν.

ἐπηρωτεῖν. Ion. pro com. ἐπερωτᾶν. Interrogare. Sciscitari. Quærere. ἐπηρωτέοντας ὅ, τι ποιῶν τυγχάνει ὁ Λυδῶν βασιλεὺς. Interrogantes, quærentes quidnam faceret Lydorum rex. i. 47. ἐπηρώτεον τὸ ἐνταλαμῆνον. Quod mandatum fuerat, quærebant. ibid. ταῦτ' ἐπηρώτεον. i. 53. ἐπηρώτεόν τινα θεῶν. i. 67, 86, 158, 159. iv. 131, 145. ἐπηρώτεον. v. 82. viii. 122.

ἐπὶ cum genitivo, pro eis, vel ἐς, cum accus. ἀποπλέοντας ἐπ' Αἰγύπτου, pro eis Αἰγύπτον. In Ægyptum navigantes. i. 1. ii. 73, 75. (pro quo dicitur et ἐπὶ cum accus. ἦσαν ἐπ' Αἰγύπτου. In Ægyptum iverunt. i. 105.) ἐπλεον ἐπὶ Χίου, pro eis Χίον. i. 164. ἐπὶ τῆς Θρηκίης οἰχοντο πλέοντες, pro ἐπὶ τὴν Θρηκίην ἄχοντο πλέοντες. i. 168. ii. 28, 119, 121. §. 4. ἰόντι ἐπὶ Κυζίκου, pro ἐπὶ Κύζικον. Cyzicum eunti. iv. 14. ἐπ' Ἑλλησπόντου, pro ἐπὶ Ἑλλησποντον. v. 33. ἀπαλλάσσουντο ἐπὶ Θεσσαλίας, pro eis Θεσσαλίην. v. 64. ἐπὶ Παγασέων φέροντα, pro Παγασάς. vii. 193.

ἐπὶ cum genitivo, pro com. ἀπὸ, Ionice positum. ἐπὶ τοῦ βασιλέως τοῦ παιδὸς μετονομασθῆναι. De regii filii nomine, priore mutato, nominatos fuisse [tradunt.] i. 94. ἐπὶ τούτου τὴν ἐπωνυμίην ποιευμένων, ὀνομασθῆναι Τυρσηνοὺς. Nominatos fuisse Tyrrhenos, cognominatos, vel nomine desumpto, ab hoc regis filio. ibid. [Vel hæc præpositio tempus indicat, quo quis vixit.] ἐπὶ τούτου τοῦ οὐρεος οἱ ἄνθρωποι ἐπωνυμοὶ ἐγένοντο. Ab hoc monte homines cognomen vel nomen habent impositum. Vel, de hoc monte denominantur. iv. 184. ἐπ' ἧς ὁ χώρος οὗτος τὴν ἐπωνυμίην ἔχει. vii. 178. A qua locus cognomen vel nomen habet.

ἐπὶ cum genitivo, pro διὰ cum accus. πελειάδες δέ μοι δοκῶσι κληθῆναι ἐπὶ τοῦδε αἱ γυναῖκες, διότι βάρβαροι ἦσαν. Hæ mulieres ob hoc, [ideo] mihi videntur vocatæ columbæ, quia barbaræ erant. ii. 57. Sic ἐπὶ τούτου τοῦ οὐρεος οἱ ἄνθρωποι ἐπωνυμοὶ ἐγένοντο. Propter hunc montem, vel ab hoc monte, homines cognomen habent. iv. 184. vii. 40, 83.

ἐπὶ cum genitivo, pro πρὸς cum accus. ὑπὸ Βοιωτῶν ἐξανασάντες ἐτράποντο ἐπ' Ἀθηναίων. A Boeotis ex suis sedibus expulsi ad Athenienses se converterunt. v. 57. vi. 34.

ἐπὶ cum genit. tempus indicans. ἐπ' ἐμεῦ. Meo tempore. Mea ætate. Mea memoria. i. 5. ἐπὶ τούτου τυραννεύοντος. Hoc regnante. i. 15. ἐπὶ τῆς ἐμῆς ζωῆς. Me vivente. i. 38. ἐπὶ Δευκαλίωνος βασιλῆος. i. 56. ἐπὶ Δώρου. ibid. ἐπὶ Λέοντος βασιλεύοντος. i. 65. ἐπὶ Μάνει βασιλῆος. i. 94. ἐπὶ Ἀστυγέος. i. 130. ἐπὶ τούτου. Hoc regnante. Hoc vivente. ii. 4. ἐπ' ἐμεῦ. ii. 46. ἐπὶ τούτων ἀρχόντων. His regnantibus. iv. 5.

ἐπὶ cum dativo causam, quæ vulgo finalis appellatur, significans. ἐπὶ τῇ κατῳδῷ. Reditus causa. i. 60. ἐπὶ μονῇ. Remanendi causa. ἐπὶ ἐξῳδῷ. Exeundi gratia. i. 94. ἐπὶ συνοικήσει. Cohabitationis matri-monii-que causa. i. 196. ἐπὶ διαφθορῇ. Pernicie gratia, ad perniciem, ad exitium. iv. 164. ἐπὶ καταστροφῇ. Ad subigendum. iv. 167. ἐπὶ πολέμῳ. Belli inferendi causa.

v. 76. ἐπὶ ἀγαθῷ τοῦ πλήθους. In plebis commodum. ibid. ἐπὶ μισθῷ. viii. 137. Mercedis causa. ix. 33.

ἐπὶ cum dativo, causam significans, pro quo com. διὰ cum accusativo ponitur. ἐπὶ πόσῳ χρήματι, pro διὰ πόσον χρήμα; διὰ πόσα χρήματα; Propter quantam pecuniam? Quanta pecunia? iii. 38. ἐπ' ὧ ἀλλήσεις. Propter quod dolebis. iii. 40, 41. ἐπὶ χρήμασι δίκην ἄδικον ἐδίκασε, pro διὰ χρήματα. Propter pecunias iniquum iudicium fecit. v. 25.

ἐπὶ cum dat. pro διὰ cum accus. ἐπὶ τοῦ ἀναθέντος ἐπωνυμίῃ. Propter cognomen, vel potius nomen illius, qui hoc dicavit. i. 14. ἐπὶ μὴ αἰτίῃ. Ob unicum crimen, ob unicum delictum. i. 137. ἐπὶ τούτῳ, pro διὰ τούτο. iii. 83. ἐπὶ τῷ γινόμενῳ ἐκπλαγέστες, pro διὰ τὸ γινόμενον. Animo consternati propter id, quod acciderat. iv. 4.

ἐπὶ cum dativo conditionem indicans. ὁμολογήσαντος ἐπὶ τούτοις. Cum his conditionibus pactus cum eo fuisset; vel cum eo consensisset; vel compositionem cum eo fecisset. i. 60. ἐπὶ τοῖσι αὐτοῖσι. Iisdem conditionibus. i. 141. ἐπ' οἷσι. Quibus conditionibus. Vel, Quibus de causis. iii. 48. ἐπὶ τούτῳ, ἐπ' ὥτε. Ea conditione, ut. iii. 83. ἐπὶ τούτοις. ibid. ἐπ' οἷσι θέλουσι αὐτοί. Quibus conditionibus ipsi vellent. iv. 145. ὠμολόγησαν ἐπὶ τούτοις. ix. 88. His conditionibus compositionem fecerunt, vel se dediderunt.

ἐπὶ cum dativo, Ion. et poet. Super. De Gallice, *Touchant quelle chose*. pro com. περὶ cum genitivo. ἐχρησθηρίαζοντο ἐπὶ πάσῃ τῇ Ἀρκάδων χώρῃ. De toto Arcadum agro oraculum consuluerunt. i. 66.

ἐπὶ cum dat. Ion. et com. Contra. Adversus. τὰ ποιεύμενα ἐπ' ἐνώτῳ. Quae contra se fiebant. i. 61.

ἐπὶ κακῷ ἀνθρώπου σίδηρος ἀνεύρηται. Ferrum in hominis perniciem est inventum. i. 68. iv. 154.

ἐπὶ cum dat. com. pro πρὸς cum accusativo. ἐπὶ θανάτῳ, pro πρὸς θάνατον. Ad mortem. i. 109. iii. 119.

ἐπὶ cum dat. Ion. et poet. pro com. πρὸς. ἐπ' ἐκείνῃ τῇ συμφορῇ. Praeter illam calamitatem. i. 45.

ἐπὶ cum accus. pro κατὰ. Utrumque vero pro ἐν cum dat. ἐξελάμθανε ἐπὶ τῇ Ἑλλάδι ἔργα. ix. 95. v. s. Molestiam in Graecia excepit. i. e. molestia affectus est in Graecia. In Graecia negotium [Deiphono] fuit exhibitum. Vide ἐκλαμβάνειν.

ἐπὶ cum accusat. pro ὑπὲρ, supra, vel pro ἐπὶ cum genit. ἐπὶ τὰ κρᾶνεα λόφους ἐπιδέσθαι. Cristas supra galeas ligare. Cristas in galeis ligare. Galeis cristas alligare. Galeis tristas imponere. i. 171.

ἐπὶ cum accus. Adversus. Contra. στρατεύεσθαι ἐπὶ Λυδούς. Cum copiis adversus Lydos proficisci. i. 71. στρατεύειν ἐπὶ τοὺς Πέρσας. i. 77. ἐπὶ Σάρδεις ἐλάσει. Adversus Sardis venturus est. i. 77, 79, 90, 102, 124, 171. iii. 134. et alibi passim.

ἐπὶ. Ion. et poet. pro com. ἐπεισιν. Insunt. οὐδ' ἐπὶ χεῖρες. Nec insunt manus. vi. 86. §. 3.

ἐπὶ μᾶλλον. Multo magis. ἐπὶ μᾶλλον ἐτι βιάζεσθαι. Multo maiorem vim afferre. i. 94. ἐπὶ μᾶλλον ἰδὼν ἐς τὸ θερμόν. Ad calidum magis accedens. i. e. Magis incalescens. iv. 181. Vel, magis ac magis calescens.

ἐπὶ μὲν τὰ μακρότερα: ἐπὶ δὲ τὰ βραχύτερα. De lateribus aureis, a Cræso conflatis, ibi verba fiunt. Majores quidem. Minores vero. i. 50. Vel, Longiores quidem. Breviores vero.

ἐπισκαίνειν τοῦ τείχεος. Murum ascendere. τέλος δὲ, ἀρετῇ, καὶ λιπαρίῃ ἐπέζησαν Ἀθηναῖοι τοῦ

ταίχης. ix. 70. Tandem vero virtute, et perseverantia, Athenienses murum ascenderunt.

ἐπιβάλλειν. commun. De tributis dictum, quæ populis imponuntur, ac imperantur. ἐπερῶσον παρ' ἐκάστων τὸ ἐκάστωσι ἐπέβαλλον. A singulis exigebant, quod singulis imponebant. i. 106.

ἐπιβάλλειν cum accusativo personæ, et infinito: pro obtingere aliquid alicui. τοὺς Δελφοὺς ἐπέβαλε τὸ ταταρημόριον τοῦ μισθώματος παρασχεῖν. Delphis obtigit ut quartam sumtus partem præberent. ii. 180. Gallice, *Echoir*.

ἐπιβάλλον, τό. com. Portio, quæ alicui obtingit. ἀπολαχόντες τῶν κτημάτων τὸ ἐπιβάλλον. Accepta fortunarum portione, quæ singulis obtigerat. iv. 115. Gallice, *Ayant reçu la part des biens qui leur étoit échue*. quod per verbum alibi effertur, ἀπολαχόντες μόριον, ὅσον αὐτοῖσι ἐπέβαλε. Accepta portione, quæ ipsis obtigerat. vii. 23. [Demosth. περὶ γέρ. (p. 312. ed. Reisk. 157. ed. Lond. 1823.) τὸ ἐπιβάλλον μέρος μετεκληφέναι νομίζω τὴν πόλιν. Existimo rempub. partem, quæ ipsi obtigerat, participasse.]

ἐπίβασιν ἐς τινα ποιῆσθαι. Herodotea locutio, q. d. Invasionem in aliquem facere; pro, Actionem alicui intentare. vi. 61.

ἐπιβατεύειν. com. Navem ingredi. Navigio vehi. In navi militare. vi. 15. ἐπεβάτευον δὲ ἐπὶ πᾶσιν νεῶν. In omnibus vero navibus vehebantur. vii. 96. ἐπιβατεύοντος Πύθω. vii. 181. Cum navis propugnator esset Pythes; vel, cum in ea navi veheretur. ἐπεβάτευον ἐπὶ τούτων τῶν νεῶν. In his navibus vehebantur. vii. 184. viii. 130.

ἐπιβατεύειν τινός. Herodotea locutio. Aliquid occupare, sibi vendicare, usurpare. ἐπιβατεύων τοῦ Σμέρδιος οὐνόματος. Smerdis nomen usurpans, sibi vendi-

cans. iii. 63. ἐπιβατεύων τοῦ ἑμυνόμου Σμέρδιος. iii. 67. τούτου τοῦ ῥήματος ἐπιβατεύων. Hoc verbum usurpans, vel arreptum servans. vi. 65. ἐπιβατεύων τοῦ Ἑδηνίου οὐνόματος. ix. 95. Videtur metaphora sumta ab iis, qui in alienas ædes, prædia, et possessiones invadunt, ac eas occupant, usurpant, sibi vendicant.

ἐπιβάτης, ου, δ. com. Epibata. Vector. Qui navigio, vel equo, vel curru, vel aliquo instrumento vehitur. iv. 145. vi. 12. Miles classarius. Navis propugnator. ἐξοπλίσαντες τοὺς ἐπιβάτας ὡς ἐς πόλεμον. vii. 100. Cum navium propugnatores ut ad bellum, vel prælium armassent. τῶν ἐπιβατέων τὸν καλλισεύοντα ἀγαγόντες. vii. 180. Cum epibatarum, sive navis propugnatorum, eum, qui fortissime se gesserat, adduxissent. vii. 184. viii. 83, 90. Dictus ἐπιβάτης παρὰ τὸ ἐπιβαίνειν. ἐπὶ νηὸς Φοινίσσης ἐπιβάς, ἐπομίζετο ἐς τὴν Ἀσίην. viii. 118, 120. πολλῶν ἐπιβατέων. viii. 118. ἐπιβάτας ἑόντας. ix. 32.

ἐπιβατός, ἡ, όν. De loco dicitur, ad quem patet accessus, ac iter. In quem ascendi, et iri potest. iv. 62. (ἀπότομος.)

ἐπιβήτωρ, ορος, δ, Ion. et poet. pro com. ἐπιβάτης, ου, δ. q. d. Inscensor, vel Ascensor. Qui ascendit aut navem aut equum, et qui nave vel equo vehitur. ἐπιβήτορες ἵππων. V. Hom. 14. Inscensores equorum. i. e. equorum agitadores, equites. Sic et Hom. Odys. Σ. v. 262. ἵππων ὠκυπόδων ἐπιβήτορες. i. e. equorum velocibus pedibus præditorum agitadores. Idem in Hymno in Geminos, xvi. v. 5. χαίρετε Τυνδαρίδαι, ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων. et xxxii. v. 18. idem carmen repetitur. At Odys. Α. v. 130. et Odys. Ψ. v. 278. Homerus verrem, suum maritum, a venerei congressus actu vocat, συῶν ἐπιβήτορα κάπρον. Vide ἀνα-

ἐάτης, et ἀμείτης in nostro Græco Xenophontis indice.

ἐπιβοηθεῖν, εἶν. V. H. Præter alios opem ferre. Suppetias ferre. Jam laboranti ad opem ferendam supervenire. κελεύοντάς σφι ἐπιβοηθεῖν. vii. 207. Jubentes sibi ferre suppetias, subsidio sibi venire.

ἐπιβουλεύειν. com. In animo habere. Animo agitare. Consilium aliquod inire. Moliri aliquid. Insidiari. ἐπιβουλεύειν πρήγμασι μεγάλοισι. Res magnas animo agitare. iii. 122. ἐμοὶ βασιλεὺς ἐπιβουλεύει θάνατον. Rex mortem mihi molitur. Vel, Rex de me interficiendo cogitat. ibid.

ἐπιβουλεύειν θάνατον τινι. Mortem alicui per insidias parare. Οἱ σασιώται σφι γενόμενοι, ἐπεβούλευον θάνατον Στράττι τῷ Χίου τυράννῳ. viii. 132. Qui, conjuratione inter se facta, Strattin per insidias interficere statuerant. ἐπιβουλεύοντες δὲ φανεροὶ ἐγένοντο. ibid. v. s. Insidiantes vero manifesti facti sunt. i. e. Sed eorum insidiæ patetectæ sunt.

ἐπιβουλεύειν τινὰ, pro τινί. Insidias alicui moliri. ἐπιβουλεύει βασιλέα. Ctesias Pers. 52. Insidias regi molitur.

ἐπιβῶσασθαι. Ion. et poet. pro com. ἐπιβοήσασθαι. Invocasse. Implorasse. i. 87. v. 1. ἐπεβῶσαντο. Implorarunt. ix. 23. pro com. ἐπεβοήσαντο.

ἐπιβῶσωνται. Ion. et poet. pro com. ἐπιβοήσωνται. Vocaverint. Accersiverint. v. 1.

ἐπίγαμος, ὁ καὶ ἡ. Nubilis. Qui, quæve, justam nuptiarum celebrandarum ætatem habet. Valla vertit, cœlebs: at cœlibis nomen alio modo sumitur, aliudque significat. i. 196.

ἐπιδαψιλεύεσθαι, et ἐπιδαψιλεύειν. com. Liberaliter exhibere. τὰς ἀδελφεὰς ἐπιδαψιλευόμεθα ὑμῖν. Sorores [nostras] vobis liberaliter exhibemus. v. 20.

ἐπὶ δέ. Passim apud Herodotum reperitur, modo quidem ad indicandam rem, in qua aliquid inest, quæ non exprimitur, sed ex præcedentibus est repetenda; modo vero, idem valet ac πρὸς δέ. Præterea vero. Alias, Post significat, ut, ἐπὶ τούτοις, pro μετὰ ταῦτα. Post hæc. Postea. ἐπὶ δὲ, σιδήρος ἦν. In illis vero [sagittis] ferrum erat; id est, Illæ vero sagittæ ferro, sive ferrea cuspide, munitæ erant. vii. 65, 69, 75, 92. viii. 93, 113. ix. 35.

ἐπιδείξαι, ἡ. com. Demonstratio. Ostentatio. Notitia manifesta, qua fit ut res demonstretur, et quodammodo digitis indicetur. τοῦτο δὲ ἐπιδείξιν ἀνθρώπων ἀπίκρο. v. s. Hoc in hominum demonstrationem venit, i. e. hominibus innotuit, ita ut omnes hoc indicarent, ac demonstrarent. ii. 46. Valla vertit, Quod in ostentationem hominum pervenit. Sed hæc verba non satis aperiunt auctoris mentem. Stephanus ait ἐπιδείξιν hic pro ostento sumi. Sed ne ipse quidem locum interpretatur, ut est interpretandus. Veram interpretationem a nobis habes allatam, sive verba, sive sensum spectes. τῶν ἐπέων τὴν ἐπιδείξιν ἐποιέετο. V. Hom. 10. [suorum] carminum ostentationem faciebat, i. e. sua carmina ostentabat. quod V. Hom. 12. sic explicatur, τὰ ἔπη τὰ πεποιημένα αὐτῷ ἐπεδείκνυτο.

ἐπιδέξις (ἀριστερός.) Dexter. (Sinister.) τὰ ἐπιδέξια. sub. χωρία. Loca ad dextram sita. vi. 33.

ἐπίδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ. com. φανερός, ἐπιφανής. Manifestus. Illustris. Notus. Qui innotescit, vel innotuit. Qui notus est, vel fit. De quo aliquid cognoscitur. θέλων δὲ μὴ ἐπίδηλος εἶναι τοῖσι Ἕλλησι. viii. 97. Cum autem Græcis manifestus esse nollet. Cum suum consilium a Græcis cognosci nollet. ἐπίδημος. Qui est in aliquo populo.

Domesticus. Intestinus. Vocabulum Herodoteum. ii. 39.

ἐπιδίδεσθαι. Herodoteum vocabulum. Inquirere. Investigare. ab ἐπιδίδεμαι, ut τίθεται. ἐπιδίδεται τὸ ἐνθευτεν ἡμῖν ὁ λόγος τὸν Κύρον, ὅς τις ἐὼν τὴν Κροίσου ἀρχὴν κατέϊλε. Latin. interpres. Hinc nobis exsequetur oratio, &c. quam interpretationem οἱ λεξικογράφοι videntur secuti, quum scribunt, ἐπιδίδονται. Exsequor. Nihil præterea addunt. Sed locus ita vertendus, Hinc oratio nobis inquit Cyrus, quisnam cum fuerit, Croesi regnum everterit. Pro, Jam vero inquirendum nobis est, accurate quaerendum est, ac dicendum, quisnam fuerit Cyrus ille, qui Croesi regnum evertit. i. 95. Vide δίδημαι supra. i. 94. ἀρεὰ δίδεσθαι. Remedia quaerere. τί δ' ἂν ἐπιδίδήμενος; Quidnam quaerens? ab ἐπιδίδημαι. v. 106.

ἐπίδοξος, ὁ καὶ ἡ, com. De quo est aliqua opinio in futurum. Dicitur et de personis, et de rebus. pro quo et προσδόκιμος. τὰδε τοι ἐξ αὐτέων ἐπίδοξα γενέσθαι. Hæc ab istis tibi eventura est credibile. i. 89. κατὰ ἐπίδοξα. Mala, quæ exspectantur. iv. 11. πολλοὶ εἰσιν ἐπίδοχοι τὰὐτὰ τοῦτο πείσεσθαι. Multis hoc ipsum eventurum est opinio, vel exspectatur. Multis hoc ipsum eventurum videtur. vi. 12. ἐπίδοξος ἦν βασιλεύειν. Ctes. Pers. 46. De eo erat opinio, fore ut regnaret. Homines eum regnaturum opinabantur. Gall. melius hoc ita redderetur, *On estimoit qu'il régneroit*, vel, *qu'il seroit roi*.

ἐπιείν, ut ἐξείν. Ion. pro com. ἐφείν, et ἐφίεναι, et ἐξείναι. Vide ἐπιέναι. Sic et ἀνίεν, pro ἀνίεναι. ἐπιέναι. Ion. pro comm. ἐφίεναι. Immittere. Permittere. Οὐδ' ἦν ὁ Λάκων ἐπὶ τοι ἄρχειν αὐτῆς ἡμεῖς ἐπὶσσομεν. vii. 161. Neque si Lacon tibi permittat ejus imperium

habere, nos permittemus. Illud autem ἐπὶ formatur ab ἐπίω, pro com. ἐφίω. unde τὸ ἐφίημι, cuius fut. ἐφῆσω com. at Ion. ἐπῆσω. aor. 2. act. ἐφίον; et Ion. ἐπιον. subjunct. εἰάν ἐφίω, et Ion. ἐπίω, ἡς, ἡ. alioqui ἐπείη, pro ἐφείη, scribendum, ut sit optativi tertia singularis, ab ἐφείην, ἡς, ἡ. Vel ἐπείη scribendum, quod Ion. formabitur ita: subjunct. aorist. 2. act. com. ἐφῶ, Ion. ἐπῶ, καὶ διαλύσει ἐπέω, καὶ ἐπενθέσει τοῦ ἐπείω, ἡς, ἡ.

ἐπιέναι. Ion. pro com. ἐφίέναι. Permittere. Concedere. Remittere. quod alias συγχωρεῖν dicitur. Ἐπεὶ τοίνυν οὐδὲν ἐπιέντες ἔχειν τὸ πᾶν ἐθέλετε, οὐκ ἂν φθάνοιτε τὴν τάχιστα ὀπίσω ἀπαλλασσόμενοι; vii. 162. Quoniam igitur nihil concedentes, [nihil remittentes de iis, quæ postulatis,] rem totam, [omnia, quæ petitis,] habere vultis, non retro quam celerime hinc discedetis?

ἐπιέσαι. 3. pers. perf. pass. ab ἐπιέω. fut. ἐπιέσω. Induo. aor. 1. εἶσα. perfectum act. εἶκα. pass. εἶμαι, unde εἰμένος, et ἐπιειμένος. indutus. Hom. Iliad. A. v. 149. Ὡ μοι ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον. Et assumpto σ fit εἶσαι, σαι, 5αι. Indutus, tectus sum. Hinc τὸ ἐπιέσαι compositum. Hinc etiam plusquam perfectum poet. ἔεσο, pro εἶσο, assumpto σ, facta διαλύσει τῆς εἰ διφθόγγου in εε, in tertia persona. Hom. II. M. v. 463. λάμπε δὲ χαλκῷ Σμερδαλέω, τὸν ἔεσο περὶ χροί. Ἡ χαλκὸς μὲν ὑπέστρωται, χαλκὸν δ' ἐπιέσαι. i. e. Cui testudini substratum quidem est æs, æs etiam est induta, ære est induta. i. 47. Hujus versus sensum et interpretationem vide i. 48.

ἐπιζῆν, ἐπιζῆσαι. com. Supervivere. Superesse. i. 120.

ἐπὶ θανάτῳ, pro πρὸς τὸν θάνατον. Vide θάνατος. τὸ παιδίον παρεδόθη

τὴν ἐπὶ θανάτῳ. Infans ad mortem deducendus traditus est. i. 109. ἔδῃσε τὴν ἐπὶ θανάτῳ. Ad necem ligavit, id est, Ligari vincirique jussit, ut ad necem, ad supplicium deducerentur iii. 119. τοὺς ἄλλους Ἀθηναῖοι κατέδῃσαν τὴν ἐπὶ θανάτῳ. v. 72. Sed hoc loquendi genus ἁλλειπτικὸν videtur. Plenum ac integrum fuerit si dicas, τὴν ἰδὼν τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἀγούσαν, ἀντὶ τοῦ, πρὸς τὴν ὁδόν, &c. Vel aliquid ἰσοδυναμοῦν ad orationis ὁλοκληρίαν desideratur. ἔδῃσαν ἐπὶ θανάτῳ. ix. 37.

ἐπίθερα masculi generis, sive sint nomina, sive sint participia, passim non solum Attice, sed etiam Ionice, cum nominibus substantivis eleganter poni. Quod in nostro Sophoclis indice Græcolatino diligenter notatum pag. Soph. 96, 123, 124, 125, 208, 296, 325, 338, 344, 346, 348, 349. Sic apud Herodotum ἐπακλὸς ἀρετῇ. Sic enim scribendum videtur, non ἐπακτος, pro ἐπακτής. vii. 102.

ἐπίθημα, τος, τό. Operculum. Integumentum. Tegmen. χάλκῳ ἐπίθημα ἐπίθεις. Æreum operculum imponens. Imposito æreo operculo. i. 48.

ἐπιθυμητής, οὔ, ὁ. com. Cupidus. Studiosus. Νεωτέρων ἔργων ἐπιθυμητής. Rerum novarum studiosus. vii. 6.

ἐπιθυμία. Cupiditas. Desiderium. ἐπιθυμίην ἐκτελέσαι. Cupiditatem perficere, i. e. explere. Perficere quod cupimus. i. 32. ἐπιθυμίην ἐνεῖκαι. Desiderium ferre, pati desiderium, nec libidini satisfacere. ibid.

ἐπὶ ἴσῃς. com. Æqualiter. Æquali conditione. διαφέρουσι δέ σφι ἐπὶ ἴσῃς τὸν πόλεμον. Ipsi autem bellum æquo Marte diuturnum gerentibus. i. 74. ἐπίσῃς etiam unica voce dicitur. vii. 50.

ἐπικαλούμενα χρήματα vocat Hero-

dotus pecunias, quas quis alicui eripuit, et propter quas earum dominus conqueritur, hocque dat crimini, criminans ipsum furem. ii. 118.

ἐπικατακλύσαι. παρὰ τὸ ἐπικατακλύζειν. com. Inundare. ἐπικατακλύσαι τὴν Ἀσίην πᾶσαν. Totam Asiam inundasse. i. 107.

ἐπικάρσιος, η, ον. N. H. pro com. πλάγιος. Obliquus. Transversus. iv. 101. vii. 36.

ἐπίκαντος, ὁ καὶ ἡ. N. H. Quod in vulg. Lexicis non exstat. Obustus. Præustus. Ἀκοντίοις ἐπικαύτοισι χρεώμενοι. Jaculis præustis utentes. vii. 71. Sic et Virgil. Æn. xi. v. 893. Tela manu trepidæ jaciunt, ac robore duro, Stipitibus ferrum sudibusque imitantur obustus. Idem Æn. vii. v. 524. Stipitibus duris agitur, sudibusve præustis. Herod. vii. 74. iisdem verbis utitur.

ἐπικέρδης, ὁ καὶ ἡ. καὶ τὸ ἐπικέρδες. N. H. Quæstuosus. Qui quæstum affert. In neutro genere τὸ ἐπικέρδες apud Herodotum substantive pro κέρδος, i. e. quæstus, positum videtur. οἱ Σαμίοι τὴν δεκάτην τῶν ἐπικερδέων ἐξελόντες. Samii selecta quæstus decima. iv. 152. In vulgatis Lexicis legitur ἐπικέρδος, τό. Quæstus. Sed, an verum hoc sit, dubitari potest. In Stephani codicis margine scribitur ἐπικερδίων, ut a recto τὸ ἐπικέρδιον. Sed ne hoc quidem dubitatione caret. ἐπικερτομεῖν. Ion. et poet. Verba cor, i. e. animus, proscindantia, pungentia, mordacia proferre. Eustathius interpretatur μετρίως χλευάζειν. Mediocriter subsannare. Leviter deridere. Sed tamen proprie significat verbis mordacioribus aliquem pungere, vel insectari, quod faciunt subsannatores, sive derisores. παρὰ τὴν ἐπὶ πρὸθεσιν, καὶ τὸ κέαρ, εἴτε κῆρ, τούτῃ τὴν καρδίαν, καὶ ψυχὴν, καὶ τὸ τέμνειν. viii. 92. Valla vertit, Jo-

catus est. Quod bene jam. Polycritus enim Æginetas Medorum partibus favere dixit: sed κατ' ἀντίφρασιν, εἰρωνικῶς, et sensu contrario, quod Medos ab ipsis pessime tractari videret.

ἐπικηρύσσειν ἀργύριόν τινα. com. Pecuniam in alicujus caput per præconis vocem polliceri alicui, qui aliquem vel ceperit, vel interfecerit, vel vivum vel mortuum in nostram potestatem redegerit. Aliter, Aliquem proscribere, et per præconis vocem, certam pecuniæ summam ei polliceri, qui proscriptum ceperit, vel occiderit, vel ad nos vivum deduxerit, vel mortuum portarit. Valla vertit, Caput alicujus pecunia licitari. Dicitur et ἀργύριον ἐπὶ τινὶ ἐπικηρύσσειν. vii. 213, 214. Vide πωλαγόραι.

ἐπικηρυκεύεσθαι. com. Per præconem aliquid agere. ἐπεκηρυκεύετο Πεισιστράτω. Cum Pisistrato per præcones agebat. i. 60. Vel, per caduceatorem cum P. agebat. Κροῖσος μὲν δὴ ταῦτα δι' ἀγγέλων ἐπεκηρυκεύετο. Croesus igitur hæc per legatos nuntiavit. i. 69. ἐπεκηρυκεύοντο πρὸς Πανσανίην οἱ Θηβαῖοι. ix. 87.

ἐπικίνδυνος, ὁ καὶ ἡ. com. Periculosus. vii. 239. ζ

ἐπικίρνασθαι. Ion. et com. Misceri. κρητὴρ ἐπικίρναται. Crater miscetur, pro, ἐν τῷ κρητῇ οἶνος ἐπικίρναται. In cratere vinum miscetur. Sed μετωνυμικῶς crateri tributum, quod vino tribuendum, quod in cratere miscetur. i. 51.

ἐπικλήτος, ου, ὁ καὶ ἡ. com. Advocatus. Accersitus. Περσέων τοῖσι ἐπικλήτοισι. viii. 101. Persis accersitis. Illis de Persarum numero, qui fuerant accersiti. v. 75.

ἐπὶ κοινά. Herodotea locutio, pro com. κοινῶς. In commune. Communiter. Sic et Galli, *En commun*. ταῖς γυναῖξιν οἱ Μασσαγέται

ἐπὶ κοινὰ χρέωνται. Uxoribus Massagetæ communiter [i.e. communibus] utuntur. i. 216. quod συνωνύμως dicitur ἐπικοινων τῶν γυναικῶν μῆξιν ποιεῖσθαι. iv. 104, 172.

ἐπικοινων, ὁ καὶ ἡ. Communis. Promiscuus. ἐπικοινων τῶν γυναικῶν τὴν μῆξιν ποιεῦνται. In commune cum mulieribus miscentur. Mulieribus liberorum procreandorum gratia communibus utuntur. Communes habent uxores. iv. 104, 172. Vel, Cum uxoribus in omnium conspectu congregiuntur. μῆξιν ἐπικοινων τῶν γυναικῶν ποιεῖνται. iv. 180.

ἐπικουρεῖν. com. pro quo τὸ βοηθεῖν frequentius. Opem alicui ferre. Auxiliari. ὁ πᾶσις ἐπεκουρέα. iv. 128.

ἐπικουρή, ης, ἡ. Ion. pro com. ἐπικουρία. βοήθεια. Auxilium. v. 63, 80. vi. 100, 108.

ἐπίκουρος, ὁ. Ion. poet. et com. Auxiliator. Qui opem alicui fert. i. 64. iii. 91, 145, 146. οἱ ἐπικούροι. Milites auxiliarii. iii. 146. vi. 39.

ἐπικτήτης, ὁ καὶ ἡ. com. Acquisitivus. ii. 5. ἐπικτήτης γῆ. ii. 10. iii. 3.

ἐπικυύεσθαι. com. Superfætare. iii. 108. Vide Œconomiam Hippocratis.

ἐπιλαβομένοισι δονάμιος. ix. 99. Facultatem nactis. Potestatem adeptis.

ἐπικρατεῖν. com. Imperium obtinere. In sua potestate habere. Vincere. Superare. τῆς θαλάσσης οἱ Μιλήσιοι ἐπεκράτεον. Milesii maris imperium obtinebant. i. 17. τοῦ τυρὸς ἐπικρατῆσαι. Ignem superare. i. 86. ἐπεκράτεον τῶν περ καὶ πρὸς τειρον. Obtinebant, in sua potestate habebant, quæ et ante. i. 106. ἐπεκράτησεν τῇ σάσει Μίνως. Minos sua factione superior evasit. i. 173. τῶν ἐπεκράτες. In quos imperium habebat. ii. 1. iii.

32. 52. *πλήθει επικρατέει*. Copia superat. Copia superior est. iv. 50. *ἦν τις επικρατήσῃ αὐτοῦ*. Si quis eum superarit. iv. 65. *ἐπεκρατέετε Περσέων*. Persas imperio vestro pressistis. iv. 119. vel, sub imperio vestro tenuistis. *τῆς Σαλαμίνος ἐπεκράτεε Εὐθέλων*. Euethlon Salaminis imperium obtinebat. iv. 162. *ἐπικρατήσας τῶν πρηγμάτων*. Rerum potitus. Vel, Cum eas res in suam potestatem redegisset. iv. 164. *οἱ Πέρσαι ἐπεκράτησαν πλήθει*. v. 2. *πολλὰς εἶχε ἐλπίδας ἐπικρατήσῃ τῆς θαλάσσης*. Magnam habebat spem fore ut maris imperio potiretur. v. 36. *οὐ δυνάμενος ἐπικρατῆσαι [τῆς ἀκροπόλεως]*. Cum [arcem] in suam potestatem redigere non potuisset. v. 71. *τῇ μάχῃ ἐπεκράτησαν*. Prælio [suos adversarios] vicerunt. v. 116. *τῶν νεῶν ἐπεκράτησαν*. vi. 115. *ἐπικρατέειν, ἢ ἀπολλυσθαι*. Aut vincere, aut perire, id est, mori. Hoc autem de Lacedæmoniis dicebatur. Huc spectat et illud, *ἢ μετὰ τὰς ἡ ἐπὶ τὰς. sub. ἀσπίδος*. Aut cum hoc domum victor redi, aut in hoc mortuus domum reporteris. vii. 104. *Βασιλέως ἐπικρατέοντος τῆς θαλάσσης*. vii. 139. Cum rex imperium maris obtineret; vel, Cum rex mare teneret in sua potestate. *ὡς ἐπεκράτησε μάχῃ τῶν Γελῶων*. vii. 155. Cum Geloos prælio superasset. *ἐπικρατέων Γέλης*. Cum Gelam teneret in sua potestate. vii. 156. *ἐπεκράτησαν τῇ μάχῃ*. vii. 164. Prælio superiores evaserunt. *τῶν ἀνδρῶν τούτων ἐπικρατήσομεν*. Hos viros superabimus. vii. 234. viii. 18, 94, &c.

ἐπικρατεῖν interdum neutraliter poni videtur pro Constanter usurpari, et rebus tribuitur, de quibus id usus evicit, ac obtinuit, ut aliquid dicatur. *Τούνομα Ὅμηρος ἐπεκράτησε τῷ Μελησιγενεῖ*. V. Hom. 13. Lat. interpres, Me-

lesigenes nomen obtinuit Homeri. Quod optime quidem Latine redditum, si solum sensum, neglectis omnino verbis, spectes. At hoc verba sonant; Homeri nomen Melesigeni [tributum] evicit, [obtinueit.] Vel, Homeri nomen in Melesigene vicit: id est, Usus evicit, ac obtinuit, ut Melesigenes Homeri nomine vocaretur. Vel, Illud usus obtinuit, ut Homeri nomen Melesigeni tribueretur. Hoc ex sequentibus Herodoti verbis disertissimis manifeste patet. Nam statim subicit, *ὥς τε πρότερον ὀνομαζομένου αὐτοῦ Μελησιγενέος τούτο γενέσθαι τούνομα Ὅμηρος*. i. e. Quare, cum ille prius vocaretur Melesigenes, hoc Homeri nomen [a cæcitatibus calamitate ei inditum] fuit.

ἐπιλαμβάνειν. com. Occupare. Invadere. *ἐπιλαβὼν λοιμὸς τὸν στρατὸν*. viii. 115. Pestis cum exercitum invasisset.

ἐπιλαμβάνεσθαι. com. cum genitivo. Nancisci. *προσάττω ἐπιλαβόμενοι*. Patronum vel ducem nacti. i. 127. *προφάσιός τευ ἐπιλαβέσθαι*. Occasionem aliquam nancisci. iii. 36. *προσάττω ἐπιλαβόμενοι*. v. 23. *προφάσιος ἐπιλαβόμενοι*. Speciosam causam nacti. vi. 13. Vel, Occasionem nacti. vi. 49, 114.

ἐπίλαμπος, ὁ καὶ ἡ. Vocabulum Herodoteum pro com. *κατάδηλος*, et *καταφανής*. Manifestus. In aliquo facinore deprehensus. *ἐπίλαμπος ἀφάσουσα ἔσαι*. [Aures] palps deprehendetur. iii. 69.

ἐπιλάμπαντος ἔαρος. Herodotea locutio, q. d. Afulgente, vel apparente, vere. viii. 130. Pro quo com. dicitur *ἔαρος ἀρχομένου* id est, Veris initio. Vel, *ἅμα ἔαρι*, sive *ἡρι*. Statim primo vere. Quod *συνωνύμως* dicitur, *ὡς τὸ ἔαρ ὑπέλαμπε*. i. 190.

ἐπιλαΐνειν. com. *Lævigare*. Polire. τοσαῦτα ἐπιλέγνας τὴν Ἑξέξω γνώμην. Cum his verbis Xerxis sententiam expolivisset, exornasset. vii. 9. Valla vero, His Xerxis sententiæ assentatus. Quam interpretationem si recipiamus, loquendi genus μεταφορικόν esse dicemus. Quemadmodum enim qui metallum, vel marmor, vel lignum lævigat, polit, ac exornat, id tractatu mollius ac suavius reddit, sic etiam qui suis verbis alicui assentantur, eum quodammodo molliorem suavioremque sibi reddunt, ejusque benevolentiam sibi conciliant. Sed hoc paulo durius mihi nunc videtur. Crediderim potius τὸ γνώμην τιῷς ἐπιλαΐνειν accipiendum simpliciter pro sententiam alicujus expolire, et exornare, quod fit quum duriora mollioribus, asperiora suavioribus, obscuriora dilucidioribus, et prolixiora brevioribus explicantur. Lectores eam sequantur sententiam quam judicarint optimam.

ἐπιλέγειν. com. Dicendo addere. Addere. Dicere. τοιόνδε λόγον ἐπιλέγοντες. Talem rationem addentes. ii. 156. iv. 65. v. 4. ἐπιλέγων λόγον τόνδε. vii. 147. viii. 49.

ἐπιλέγεσθαι. com. pro quo magis usitatum ἀναγινώσκειν. i. 124. Legere. ἐπιλεγόμενος τὸ βιβλίον. Librum vel literas legens. i. 125. ἐπιλεγόμενος τὰ γράμματα. Literas, [tabulas expensi] legens. ii. 125. Hoc ab interprete non expressum. τῶν βιβλίων ἐν ἑκαστὸν ἐπιλέγεσθαι. Singulas literas legere. iii. 128. τὸ βιβλίον ἐπιλέξάμενος. Literis lectis. v. 14. [τὰ γράμματα] ἐπελέξαντο. Literas legerunt. vii. 239. viii. 22, 128, 136.

ἐπιλέγεσθαι. Peculiariter apud Herod. accipitur pro com. διαλογίζεσθαι. Ratiocinari. Aliquid animo volutare. Ταῦτα ἐπιλεγόμενῳ

Κροίσῳ. Hæc ratiocinanti Croeso. i. 78. ἐπιλεξάμενον. Ratiocinantem. Reputantem. i. 86. τὰδε ἐπιλεγόμενος. Hæc reputans, hæc perpendens. ii. 120. [Steph. his adjectis, at hæc non videtur jam esse mens auctoris.] ἐπιλεξάμενος. Animadvertens, perpendens, existimans. iii. 65. v. 30, 80. ταῦτα ἐπιλεγόμενοι. Hæc perpendentes. vi. 9. ἐπιλεγόμενῳ μοι ἔδοξε. Mihi ratiocinanti visum est. vi. 86. vii. 47, 49, 50, 52. μηδὲ σπονδῶν εὐσέων ἐπιλέγεσθαι. vii. 149. viii. 50. Locus hic vel ἀνακόλουθον habet, vel est corruptus, ut et præcedens. Sic enim hæc viderentur efferenda. σπονδῶν δὲ ἔχειν σπονδὰς γενέσθαι τριηκονταετίδας, καίπερ τὸ χιησῆριον φοβερόμενους. ἵνα δὴ σφίι παιδες ἀνδρεωθέωσι ἐν τούτοις τοῖς ἔτεσι, ἐπιλεγόμενοι, σπονδῶν μὴ οὐσέων, ἣν ἄρα σφέας καταλάβῃ πρὸς τῷ γεγονότι κακῷ, ἄλλο πταίσμα πρὸς τὸν Πέρσην, ἐωῦτοῦς τοιοῦτον ἔσεσθαι τῶν Λακεδαιμονίων ὑπηκόους. i. e. Dicebant autem se studuisse tricennale sædus fieri, quamvis oraculum formidarent, ut intra hos annos sibi ad virilem ætatem pervenirent filii, considerantibus, sædere nullo percusso, si præter superiorem cladem [a Lacedæmoniis jam] acceptam, alia calamitas [in bello] contra Persam [gerendo] sibi contingeret, se Lacedæmoniis in posterum subjectos fore, [fore, ut in posterum Lacedæmoniorum imperio parere cogerentur.] Valla sensum potius quam Græcorum verborum vim expressit. Nos utrumque præstare conamur, ita tamen ut Latine puritatis rationem habeamus. ταῦτα ἐπιλεγόμενον Λεωνίδην. vii. 220. Leonidem hæc reputantem. τὰ τῶν ἀντιπολέμων μὴ ἐπιλέγεσθαι πρήγματα. vii. 236. Res adversariorum non agitare animo, non perpendere res hostium.

ἐπιλεγόμενος τὴν αἰσχύνην. V. Hom. cap. 2. Infamiam commemorans.

ἐπίλογος. Ion. pro com. ἐπιῤῥήθιον. i. e. Alicujus dicti explicatio, et ad rem aliquam applicatio. Dicti ratio. λέγουσιν ἡσθῆναι Κροῖσον τῷ ἐπιλόγῳ. Ferunt Cræsum illa dicti ratione, et ad rem propositam, et explicatam applicatione, delectatum. i. 27.

ἐπίλοιπος, ὁ καὶ ἡ. com. Reliquus, a, um. iv. 154. τὰς ἐπίλοιπους τῶν πολλῶν. vi. 33.

ἐπίμαχος, ὁ καὶ ἡ. Qui oppugnari potest. Qui expugnari potest. De loco proprie dictum. χωρὶν ἐπίμαχον. i. 84. (ἄμαχον. ibid.) τοῦ τείχεος ἐπίμαχον. Murorum pars, quæ potest expugnari. vi. 133. ἡ τὸ ἐπίμαχῶτατον ἦν τοῦ χωρίου παντός. ix. 21. Ubi loci totius pars oppugnationi maxime patens erat.

ἐπίμαχῶτατος, ου, ὁ. com. ἡ τὸ ἐπίμαχῶτατον ἦν τοῦ χωρίου παντός. ix. 21. Ubi totius illius loci pars oppugnationi maxime patens erat.

ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι τῶν παιδῶν. V. Hom. 24. Puerorum curam gerere.

ἐπιμελές, τό. com. Quod alicui curæ est. Id, de quo quis est sollicitus, vel cujus curam gerit. Κύρῳ ἐπιμελές ἐγένετο τὰ Κροῖσος εἶπε. Quæ Cræsus dixit, Cyro curæ fuerunt. i. 89. ἐπιμελές μοι ἦν. Mihi curæ erat. ii. 150. τοῦτ' ἦν οἱ ἐπιμελές. Hoc ei curæ erat. iii. 40. v. 12. vii. 37.

ἐπιμελία, ἡς, ἡ. Ion. pro com. ἐπιμέλεια. Diligentia. V. Hom. c. 5. Cura. ἐπιμελίην ἔχειν τινός. ibid. c. 7. Alicujus curam gerere. De aliquo sollicitum esse. Aliquem curare. ἐν ἐπιμελείᾳ οὐκ ἔτι εἶχε τὸν Ὅμηρον. ibid. c. 16.

ἐπιμέμφεσθαι, com. τὰ Κροῖσος ἐπιμεμφόμενος τῷ Κύρῳ. Quæ Cræsus Cyro crimini dans. Quæ Cræsus in Cyro damnans. Ob quæ

Cyro succensens, ac infensus. i. 75. ὥς τε τὸν σὸν παῖδα μὴ ἐπιμέμφεσθαι. Ita ut tuus filius non conqueratur. i. 116. ἀντὶ τούτων Διγύπτιοι ἐπιμεμφόμενοι Ἀπρίῃ. Pro his [cladibus acceptis] Ægyptii Apriæ infensi, vel eum damnantes. iv. 159. ἐπιμέμφεσθε ὅσα Μίνως ὑμῖν ἔπεμψε. vii. 169. Dammate, vituperate, quæcunque vobis immisit Minos.

ἐπιμήνια [θεῶ] τελεῖν. viii. 41. Menstrua sacra [Deo] facere.

ἐπιμνησθεσθαι τινός. Ret alicujus mentionem facere. Rem aliquam narrare. ἐπιμνησσομαι ἀμφοτέρων. Utrumque commemorabo. i. 5. τοσαῦτα ἐπιμνησθέντες. His tantum commemoratis. i. 14. οὐκ ἐπιμνησσομαι. Mentionem non faciam. i. 51. τοῦ πρότερον ἐπιμνήσθην. Cujus ante mentionem feci. i. 85. τούτων ἐπιμνήσσομαι. Horum faciam mentionem. i. 177. τὰ δ' ἀν ἐπιμνησθῶ αὐτῶν. Quæ vero ex ipsis commemorabo. ii. 3. μεγάλῃ περὶ ἐπιμνήσσομαι. ii. 101. τούτων ἐπιμνήσθην. viii. 55.

ἐπιμπλέτο. Ion. 3. pers. sing. imperf. pro com. ἐπιμπλάετο, ᾧ, το. hocque pro ἐπιμπλάτο, ab indicativo ὠμπλάμαι, quod a ὠμπλάω, ᾧ, impleo. iii. 108.

ἐπιμιζία. Ion. pro com. ἐπ' μιζία. Commercium. εὐδύσης ἐπιμιζίης πρὸς τοὺς Τεγεάτας. Cum [Lacedæmonii] esset commercium cum Tegeatis. i. 68.

ἐπινέμεσθαι. com. Depasce. Depascendo consumere. τὸ πῦρ ἐπενέμετο τὸ ἄστυ πᾶν. Ignis totam urbem depascebatur, consumebat, consumsit. v. 101. τὰ περιέσχατα νεμομένου τοῦ πυρός. Igne partes extremas depascente. ibid. Vel, Depascendo paulatim absumente, vastante.

ἐπινοεῖν. Ion. et com. Excogitare. ἐπινοήσας τὰ ἦν ἀμήχανον ἐξευρεῖν. Excogitatis iis, quæ deprehendi,

cognoscique nullo modo poterant. i. 48. vel quæ difficulter apprehendi poterant.

ἐπινοεῖν, et ἐπινοεῖσθαι. com. Cogitare. In animo habere. In animum inducere. θαλασσοκρατεῖν ἐπενοήθη. In animum induxit, ut maris imperium sibi pararet, vel, ut maris imperium obtineret. iii. 122. ὅσα ἐπινοέω ποιήσῃ. Quæcunque facere in animo habeo. iii. 134. ἐπινοέω πρήγματα μεγάλα κατεργάσασθαι. Habeo in animo res magnas conficere. v. 24. ἐπινοέω τῆδε. Sic sentio. Hoc animo voluto. Hoc in animo habeo. v. 30, 65. τῇ ποιήσει ἐπενόει ἐπιθήσασθαι. V. Hom. c. 6. Poesin aggre-
di in animo habebat.

ἐπὶ ξυροῦ τῆς ἀκμῆς ἔχεται ἡμῖν τὰ πρήγματα. In novaculæ acie tenentur, sunt, versantur, nobis res; i. e. Res nostræ in summo discrimine sunt positæ. vi. 11. Proverbium, quod ex Homeri Iliados K. v. 173. desumptum videtur, νῦν γὰρ δὲ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἴσται ἀκμῆς, ἡ μάλα λυγρὸς ὀλεθρὸς Ἀχαιοῖς, ἡ δὲ βιῶναι. Quorum versuum Latinam interpretationem habemus in Erasmi adagiis, p. 28. adag. 18. Nunc etenim cunctis sita res in cuspidē ferri est, Vivant ne, an tristī exitio absumentur Achivi. Sophocles in Antigone, v. 996, φρόνι βεβῶς αὖ νῦν ἐπὶ ξυροῦ τύχης.

ἐπιорχεῖν τι. Herodotea locutio. Per aliquid jurando pejerare. pro com. ὁμῶναι τι ἐπιорχεύντα. τὰς βασιλείας ἰστίας ἐπιόρχηκε. Per regium Larem jurando pejeravit. iv. 68. ἐπιорκήσας τὰς βασιλείας ἰστίας. ibid.

ἐπιούσα ἡμέρη. Dies sequens. ἅμα ἡμέρη τῇ ἐπιούσῃ. ix. 42. Simul ac dies sequens illuxisset.

ἐπίπλεος, α, ον. Ion. et poet. pro com. πλήρης, μεστός. Plenus. Refertur. τράπεζα ἐπινπλέα μηλίων κρεῶν. Mensa carnibus ovillis

plena, onusta. i. 119. λειμῶν ἐπίπλεος κρεῶν. iii. 18. πεδία ἐπινπλέα ἀνθρώπων. Campi hominibus pleni. vii. 45.

ἐπιπλήσσειν. com. Increpare. Objurgare. Reprehendere. ἐγὼ τὰ τῷ πέλῃ ἐπιπλήσσω, αὐτὸς κατὰ δύναμιν οὐ ποιήσω. Quæ ego in alio reprehendo, ipse pro virili non faciam. iii. 142. ἔφη, τὰ ἐκείνοισι ἐπιπλήσσει, ταῦτα οὐ ποιήσῃ. vii. 136. Dixit se non facturum ea, quæ in aliis reprehenderet. ἐπινπλόα. Ion. et poet. pro com. ἐπινπλά. Supellex. χρηστὰ ἐπινπλόα. Bona supellex. Lat. interpres vertit, ea, quæ navigationi accommoda videbantur, et hæc accepit ἀντὶ τοῦ, τὰ ἐπὶ τὸν πλοῦν χρηστὰ, πρὸς τὸν πλοῦν ἐπιτήδεα. Sed vocabulum est intelligendum, ut dixi: quod ex epitheto χρηστὰ facile colligitur. ἐπινπλά (ut docet Suidas) ἢ μὴ ἔγγειος κτῆσις, ἀλλ' ἐπινπόλαιος. hinc τὰ ἐπινπόλαια, καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἐπινπόλα, καὶ κατὰ φοιχείων μεταθέσιν, ἐπινπλόα. i. 94. Hinc vero τὰ ἐπινπλά. iterata syncope. i. 150, 164. iii. 135. vi. 23. τὰ ἐπινπλά πάντα λαβόντες. Capta tota supellectile. vii. 119.

ἐπιπολῆς. com. In superficie. Supra. ἐπιπολῆς τῶν πυλῶν. In portarum superno limine. Supra portas. i. 187. ii. 62. ἐπιπολῆς αὐτῶν. ii. 96. ἐπιπολῆς τῶν λίθων. iii. 123. ἐπιπολῆς τῶν ξύλων. iv. 201.

ἐπιπλώσαντες. i. 70. vide πλώειν.

ἐπιρρέειν. com. Influerē, confluere, convenire. ἐπιρρέοντων δὲ τῶν Ἑλληνῶν, καὶ γινομένων πλεούνων. ix. 38. Confluentibus autem [eo] Græcis, eorumque numero crescente. ἐπιρρέουσιν οἱ Ἕλληνες αἰὲ ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν. ibid. Confluunt [eo. conveniunt] Græci semper quotidie.

ἐπιρρῶννῶν, ἐπιρρῶννυμι. com. μ. ἐπιρρῶσω, ab ἐπιρρῶν. Corroboro, confirmo. a. 1. act. ἐπέρρῶσα, corroboravi, confirmavi. αὐται δὲ

σφας ἐπέρρυσαν ἀπικόμεναι. viii.

14. Hæ [naves] ipsos adventu suo corroborarunt, confirmarunt. ἐπίσημον, ου, τό. com. Insigne, is. Utrumque nomen substantivum. τὸ ἐπίσημον τῆς νηός. viii. 88. Navis insigne. quod viii. 92. τὸ σημήιον συνωνύμως appellatur.

ἐπίσημος σοφίην ἀνέη. Insignis sapientia vir. ii. 20.

ἐπίσημος χρυσός. Aurum signatum. (ἄσημος χρυσός. Aurum non signatum. ix. 41.) ibid.

ἐπισιτιεύμενοι. Vide ἐπισιτιζομαι.

ἐπισιτιζομαι. com. Cibaria paro. Commeatum paro. Frumentor. Frumentatum eo. Quid hoc sibi velit, ex Herodoti verbis facile colligi potest. Sic enim ille, ix. 50. οὔτε γὰρ σιτία εἶχον ἐτι, οἷτε σφέων ὀπείωνες, ἀποπεμφθέντες ἐς Πελοπόννησον ὡς ἐπισιτιεύμενοι, ἀποκεκλέατο ὑπὸ τῆς ἴππου. i. e. Nec cibaria, [vel, commeatus, vel, rem frumentariam] amplius habebant, et ipsorum servi, qui in Peloponnesum missi fuerant frumentaturi, [vel, ut frumentum colligerent, compararent, et comportarent,] ab equitatu interclusi fuerant. Quod apertius, ix. 51. dicitur, ὡς ἀναλάβοιεν τοὺς ὀπείωνας τοὺς ἐπὶ τὰ σιτία οἰχομένους. i. e. Ut reciperent servos ad cibaria profectos, [ad rem frumentariam comparandam, ad commeatus apportandum profectos.] Illud autem ἐπισιτιεύμενοι, est futuri temporis Ionice formati ab Attico futuro ἐπισιτιοῦμαι, pro com. ἐπισιτιόσμαι. Particip. com. ἐπισιτισόμενος, Attice ἐπισιτισόμενος, Ion. versa diphthongō eu in eu, fit ἐπισιτιεύμενος. Vide iω, ιεῖς, ιεῖ. Ion. et Att. form.

ἐπισκήπτειν. com. Cum impetu deferri. Dictum de fulminibus, quæ cælitus aliquo deferuntur. ἐς οἰκήματα τὰ μέγιστα αἰεὶ, καὶ δένδρεα, τὰ τοιαῦτ' ἐπισκήπτει βέλεα. In maximas quasque domos, et arbores, semper hujusmodi [ful-

minum] tela cum impetu decidunt, deferuntur. vii. 10. §. 5.

ἐπισκήπτειν. com. Obtestari, obsecrare, precibus aliquo ab aliquo petere. ἐπισκήπτουτος ἐμεῦ τὸν Δωριέως φόνον ἐκπρήξασθαι. vii. 158. Me obtestante, ac obsecrante, ut Doriei cædem ulcisceremini, pœnasque reposceretis, exigeretis.

ἐπισκήπτειν. com. Imperare, mandare. ὑμῖν τὰς ἐπισκήπτω. Vobis hæc mando. Vobis hæc impero. iii. 65. τὰ ἐπέσκηψε Πέρσῃσι. Quæ Persis mandavit. iii. 73. iv. 33.

ἐπισκιάζειν. com. Obumbrare. Umbra tegere. τὴν Εὐρώπην ἐπισκιάζειν. Europam obumbrare. i. 209.

ἐπίσκοπα. Ion. et poet. vocabulum, pro com. εὐστοχα, καὶ οὕτως, ὥς τε τυχεῖν τοῦ σκοποῦ. ἐπίσκοπα τοξεύειν. Sagittas ita jaculari, ut scopum assequaris, vim adverbii habet, ἀντὶ τοῦ ἐπισκόπως, quod inusitatum. iii. 35.

ἐπισκυθίζειν. V. H. quod proverbii vim habet, ac in eos dicitur, qui meracum intemperanter bibunt, qui vino sunt addicti, qui largius ac intemperantius bibunt. Mos autem hic a Scythis, qui vinum merum intemperantius hauriebant, manavit. Quamobrem ἐπισκυθίζειν idem est ac Scytharum more largius ac intemperantius potare; sed non dilutum, at meracum; ut patet ex Herodoti verbis, vi. 84. ἐπεὶ αὖ [οἱ Σπαρτιῆται] ζωρότερον βούλονται πίνειν, ἐπισκύθισιν λέγουσι. Quum [Spartani] volunt vinum meracius bibere, dicunt, ἐπισκύθισον, i. e. Nobis Scytharum more vinum meracius infunde, et largius ministra. Vel, Scytharum more vinum meracum hauri. Valla vertit, Age Scytham. Consule Erasmi Adagia in Episcythizare, ubi ἐπισκυθίζεσθαι verbum explicatur. Athenæus τῶν δειπνοσοφιστῶν βιβλίῳ. x. 210. καὶ προσελθὼν [δ' Ἀνακράων] ἀκρατοποσίαν, σκυθικὴν καλεῖ ποσιν. et 211, 1.

καὶ Λακεδαιμόνιοι (ὡς φησιν Ἡρόδοτος ἐν ἔκτῃ) Κλεομένη τὸν βασιλέα Σκύθαις ὁμιλήσαντα, καὶ ἀκρατοπότην γενόμενον, ἐκ τῆς μέθης φασὶ μανθῆναι. καὶ αὐτοὶ δ' οἱ Λακωνεῖς ὅταν βούλωνται ἀκρατέστερον πίνειν, ἐπισκυβίσαι λέγουσι, &c.

ἐπισπᾶσθαι. com. Impelli. Induci. δόλῳ γυναικίῳ ἐπισπώμενος. Dolo muliebri impulsus, inductus. i. 91.

ἐπισπασῆρες, ων, οἱ. Consule Suidam, et Julium Pollucem libro 10. c. 4. §. 23. Ostiorum cardines, quorum opera fores trahuntur, ut aperiantur, vel claudantur. vi. 91. ἐπιλαδομενος τῶν ἐπισπασῆρων, εἴχετο. Apprehensis ostii cardinibus, iis hærebat. χεῖρες τοῖσι ἐπισπασῆρσι ἐμπεφυκυῖαι. Manus cardinibus inhærentes. ibid.

ἐπίσπεισις. N. Herodoteum. Libatio. Effusio. τὴν ἐπίσπεισιν τοῦ οἴνου. Vini libationem. ii. 39.

ἐπισπένδειν. com. Infundere. Effundere in. Libare. οἶνον κατὰ τοῦ ἱερῆου ἐπισπείσαντες. Vino in victimam effuso. ii. 39. ἐπισπείσας. iv. 60. ἐπισπείσωσι. iv. 62. σπείσαντες. iv. 187.

ἐπίσποιο. 3. optat. aor. 2. medii. Ionice et poet. παρὰ τὸ ἐπισπένσθαι. de quo Eustath. εἰ μὴ ἡ τύχη ἐπίσποιο. Nisi fortuna nos comitetur. i. 32. εἰ οἱ ἡ τύχη ἐπίσποιο. Si fortuna ipsum comitata fuisset, ipsi favisset. vii. 10. §. 4.

ἐπισπόμενοι. Participium, de quo vide Eustath. pro ἐπακολουθοῦντες. Insequentes. Persequentes. cum dativo. i. 103. Sed est Ion. et poet. αἰρέουσι ἐπισπόμενοι οἱ βάρβαροι. vii. 180. [Eam] barbari insecuti capiunt. vii. 225. viii. 7.

ἐπισπόμενος, ἐπὶ Μιλήτου κτίσεν. ix. 97. Valla: Sectans [Neleum Codri filium] ad coloniam Mileti collocandam. Sed apud Herodotum

scribendum est, κτίσεν. Quid autem sit κτίσεν, ὅς, ἡ, vide apud Eustathium, qui hujus loci mentionem facit.

ἐπισπώμενος. com. Attractus, abductus. ἐπισπώμενος Καμβύση, pro ὑπὸ Καμβύσου. A Cambyse abductus. iii. 14, 31. Sed his duobus locis τὸ ἐπισπώμενος, ἀντὶ τοῦ ἐπισπόμενος, καὶ ἐπόμενος, interpret Latinus sumsit, ut sumendum videtur. ut et iii. 54. Nisi ἐπισπόμενοι per o scribendum dicas, de quo suo loco. Πολυκράτει ἐπισπώμενον. Qui Polycratem sequebatur. iii. 132. vi. 85.

ἐπίσασθαι. Ion. pro com. ἐφίσασθαι. Supra stare. Supernatare. Summum esse. (ὕφίσασθαι. Subesse. Subsidiere. iv. 2.) Ibi de lactis partibus agit, quarum alteram ἐφίσάμενον, alteram ὕφίσάμενον communiter, Ionice vero ἐπισάμενον et ὑφίσάμενον vocamus. Subauditur autem μέρος ad orationem absolvendam.

ἐπίσασθαι. Interdum peculiari quodam modo ponitur apud Herodotum pro contentum esse. τῷ τὸ ἐλάχισον ἐπισάμενῳ προσέκειτο. [Mulier] illi addicebatur, qui minimo [auro, minima pecuniæ summa] contentus erat. i. 196.

ἐπίσασθαι. Apud Herodotum interdum accipitur pro νομίζειν. Existimare. De Cyri parentibus verba facit, ac dicit, οἶα δὲ ἐπισάμενοι τότε τελευτήσαι. Quippe qui credebant ipsum Cyrum, [qui Astyagis jussu feris expositus fuerat,] tunc obisse. i. 122. Et Cyrus ipse de se dicit, ἐπίσασθαι μὲν γὰρ [ἔφη] ὡς βουκόλου παῖς εἶν. Dicebat enim se existimare, vel existimasse se bubulci filium esse. ibid. ἡπίσάτο ἐπὶ διαβολῇ εἰπεῖν Καμβύσει. Existimabant Cambysem hæc per calumniam dixisse. iii. 66. pro ἐπίσαντο. ἡπίσατό οἱ τοῦτο ἀπολωλέναι. Hoc a se amissum putabat. iii. 140. ἡπίσάτο.

viii. 5. Credebant, existimabant. viii. 25, 88. *ἠπίστατο*. Sciebat, existimabat, credebat. viii. 136. *ἐπιστάται*, pro *ἐπίστανται*. Ion. iii. 103. iv. 174. vide *έται*. *ἐπιστώνται*. Ion. pro com. *ἐπίσανται*. Sciant. iii. 134. *ἐπίσιον*, ου, τό. Ion. pro com. *ἐφέσιον*. Familia. *ἀγῆλατῆει* *ἐπτακόσια ἐπίσια* Ἀθηναίων. 700 familias Atheniensium, ut piaculo contaminatas, expulit. v. 72, 73. *ἐπίσιος*. Ion. pro *ἐπέσιος*. Domesticus. Qui apud aliquem divertit. Vel, Qui ad aliquem accessit supplex. Qui ad alicujus larem supplex sedet. i. 35. Ζεὺς *ἐπίσιος*. Ion. qui com. *ξένιος*, εἴτε *ξείνιος* appellatur. Jupiter hospitalis, qui hospitibus præest, et hospitii jus tuetur. i. 44. bis. Vel, Jupiter, qui uniuscujusque domus, ac familiæ præses, et custos est. *ἐπισολή*, ἡς, ἡ. Ion. et poet. pro com. *ἐντολή*. Mandatum. ἐξ *ἐπισολῆς τῆς Δημαρχίου* ἔλεγε ταῦτα. Hæc ex Demarati mandato dicebat. vi. 50. *ἐπισρατή*, ἡς, ἡ. Ion. pro com. *ἐπισρατεία*, ας. Militaris expeditio, quæ suscipitur adversus aliquem. Arma infesta, quæ alicui inferuntur. Bellum, quod alicui infertur, copiis adversus eum e ductis. ix. 3. *ἐπιστρέφειν*. com. Subinde se convertere respiciendi causa. ἦτε *ἐπιστρέφόμενος*. Ivit subinde respectans. iii. 156. *ἐπισρεφῶς*. Ion. et poet. Diligenter, accurate, sollicite. i. 30. *ἐπισχέειν*. Ion. pro com. *ἐπισχέειν*, *ἐπέχειν*. Judicium sententiamque sustinere, colibere se ipsum, ne sententia temere proferatur, ac nondum bene perspecta. i. 32. *ἐπιτάμνειν*. Ion. pro com. *ἐπιτέμνειν*. Incidere. Secare. *ἐπεὰν τοὺς βραχίονας ἐπιτάμνεται*. Postquam brachia inciderint, secuerint, secando aperuerint. i. 74.

ἐπιτάξις, ἡ. com. Imperatum. Jussum. Gallice, *Commandement*. *ἐπιτάξις τοῦ φόρου*. q. d. Tributijussum, sive jussio; pro, tributum, quod imperatur, vel imperatum est. iii. 89. *φόρων ἐπιτάξεις*. iii. 97.

ἐπιτάρροθος, δ καὶ ἡ. Peculiariter apud Herodotum, non pro auxiliatore, (ut passim apud Poetas accipitur,) sed pro victore sumi videtur in illo versu. *τόν συ κομισσάμενος, Τεγῆς ἐπιτάρροθος ἔσση*. Lat. Interpres, Quo tu sublato Tegæ sperabere victor. Verba hæc sonant. Hoc tu recepto, Tegæ victor eris. i. 67. Vide Eustath. in voce *ἐπιρρόθος*, unde δ *ἐπιτάρροθος* formatur. Sic autem hic appellabitur is, qui magno impetu in aliquem fertur, eumque superat.

ἐπιτάσσειν. com. Jubere. Imperare. *τὰ ἐπιτασσόμενα ἐπετέλεον*. Imperata fecerunt. i. 115. *τὰ κελευόμενα ποιεῖν*. Imperata facere. i. 117. *αὐτοῖσιν ἐπιτάξον*. Ipsi impera. i. 155. *τὰ ἐπιτασσόμενα ἐπέτελεον*. i. 169. ii. 109. iii. 159. *ἐπιτάξοντας*. iv. 83. v. 57, 111. vii. 1. viii. 115.

ἐπιτάττειν. Apud Herodotum non pro *προσάττειν*, et imperare; sed pro post aliquos collocare, interdum sumitur. *ὀπισθε τοῦ πεζοῦ ἐπέταξε τὴν ᾠδσαν ἵππον*. A tergo peditatus omnem equitatum collocavit. i. 80.

ἐπιτελέειν, εἶν. com. Pendere. Persolvere. *ἐπιτελέειν ἐπέτειον φόρον βασιλεῖ*. Annum tributum regi persolvere. v. 49. Ἀθηναίοισι *ἐπέτελεον τὰ συνέθεντο*. Atheniensibus persolvebant, pendebant, quæ pacti fuerant. De quibus inter eos convenerat. v. 82, 84.

ἐπιτελεῖν. Ion. et communiter. Finire. Perficere. Absolvere. *ἐπιτελέσας ὁ Κροῖσος ταῦτα*. Croesus his peractis. i. 51, 90. *τὰ ἐπιτασσόμενα ἐπετέλεον*. Imperata fece-

runt. i. 115. ἐπιτελέα ποιεῖν, pro ἐπιτελεῖν dicitur. i. 117. τὰς ἐντολὰς ἐπιτελέειν. Imperata facere. i. 157. τὰ ἐπιτασσόμενα ἐπετέλεον. i. 169. θυσίας ἐπιτελέουσι. Sacrificia faciunt. ii. 63. εὐχωλὰς ἐπιτελέοντας. Vota facientes, vel exsequi conantes. ii. 63. iii. 69. ἐπετέλεσε τὴν ὄψιν. Visum perfecit. Id, quod in somnis visum fuerat, ad exitum perduxit. iii. 125, 138.

ἐπιτελής, ὁ καὶ ἡ. De re dicitur, quæ ad finem est perducta. Perfectus. Absolutus. τὰῦτα ἐπιτελέα ἐποίησεν. Hæc perfecit. i. 117. τὰῦτα ἐπιτελέα ἐγένετο. Hæc peracta sunt. i. 124. iii. 16. τὰῦτα οἱ ποιεῖν ἐπιτελέα. Hæc ei perficere. iii. 141. ἐποίηεν ἐπιτελέα. Perfecerunt. iv. 4, 15. v. 107.

ἐπιτέξ, κοῦ, ἡ. Vocabulum Herodoteum, pro com. ἐπίτοκος. Partui vicina, vel Parturiens. μετεπέμψατο τὴν θυγατέρα ἐπίτεκα εὐῶσαν. Filiam partui vicinam accersivit. i. 108. ἡ γυνὴ ἐπιτέξ εὐῶσα πᾶσαν ἡμέρην. Uxor, quæ totum per diem parturierat. i. 111.

ἐπιτήδεα ἰσά. ix. 37. τὰ καλὰ. ix. 36, 37. Læta, pulchra, fausta victimarum mactatarum exta. Victimarum immolatarum exta pulchrum, lætum, faustum, felicemque rerum exitum portendentia.

ἐπιτήδεος. Ion. pro com. ἐπιτήδειος. Aptus, commodus, opportunus. νομάς ἐπιτηδεωτάτας νέμοντα. Pascuis commodissimis utentem. i. 110. ἐς τοῦτο ἐπιτηδεωτάτος. Ad hoc aptissimus, et maxime idoneus. i. 115. ἐπιτηδεώτατα. ii. 133. ἐπιτηδεωτάτον. ii. 172. iii. 70, 134. iv. 47. ix. 27. ἐπιήδεωτάτους. iv. 72, 158. v. 19. vii. 59, 177. viii. 49. ἐπιτηδεωτέρος. ix. 2. ἐπιτηδεωτάτον. ix. 25.

ἐπίτηδες. Ion. et poet. adverbium. De industria. iii. 130. vii. 44, 168. viii. 141.

ἐπιτηδεύειν τί. Rei alicui operam

dare. Aliquid sedulo, vel de industria facere. ἐπιτηδεύοντας ποιεῖν τι. Aliquid de industria facere. iii. 18. τοὺς νόμους μιμέσθαι ἐπιτηδεύουσι τῶν Κυρηναίων. iv. 170. Cyrenæorum leges imitari student.

ἐπιτηδέως. Ion. pro com. ἐπιτηδείως, ἐπιμελῶς, καὶ σπουδαίως. Accurate, diligenter, studiose, sedulo, officiose. i. 108. iv. 139. οὐ γὰρ ἐποιήσατε ἐπιτηδέως. ix. 7. Non enim officiose, vel ex officio, fecistis.

ἐπιτήκειν. com. Supra liquefacere. Liquefactum infundere. Re aliqua liquefacta tegere. ἐπέτηξε τὸν κηρὸν ἐπὶ τὰ γράμματα. vii. 239. Ceram liquefactam in litteras infudit. Cera liquefacta litteras texit. Vel (ut Valla) Cera induxit. Quanquam vis Græci verbi melius ita exprimeretur; litteras liquefacta cera induxit.

ἐπιτίθεσθαι. Imponere, imperare, pro προστάττειν, quod commune. φᾶς Ἀστυάγεα εἶναι τὸν τοιαῦτα ἐπιθέμενόν μοι. Dicens Astyagem esse, qui hæc mihi imperarit. i. 111.

ἐπιτίθεσθαι. com. pro onus aliquod alicui imponere. ἐπιτάττειν. Imperare. τὸν ταῦτα ἐπιθέμενον εἶπαι. Qui hæc dici iusserat. iii. 63. sic etiam Galli, Qui a donné charge de dire ces choses.

ἐπιτιμᾶν. com. idem ac ἐπιτιθέναι ζημίαν. Mulctam irrogare. τὴν ἀρχαίην δίκην ἐπιτιμῶν. Antiquam poenam irrogans, i. e. quam initio statuerat irrogare. iv. 43.

ἐπιτίμιον, ου, τό. com. Mulcta. Pœna. τοῖσι παρακτωμένοισι ξεινικοὺς νόμους τοιαῦτα ἐπιτίμια διδοῦσι. Illis, qui peregrinos ritus asciscunt, tales irrogant pœnas. iv. 80. ἐπίτοκος, ου, ἡ. com. Partui propinqua, sive vicina. ἐπίτοκος οὖσα, τίκτει τὸν Ὀμηρον. V. Hom. c. 3. Cum partui esset vicina, peperit Homerum.

ἐπιτολή, ἥς, ἡ. Ion. et poet. pro com. ἐντολή. Mandatum. iv. 10. ἐπὶ τοσοῦτον αὐτὴ ἡ μάχη ἐγένετο. ix. 65. Hactenus hoc praelium est gestum.

ἐπιτρέπειν. com. Permittere. Alicujus fidei committere. τὴν Νάξον ἐπέτρειψε Λυγδάμει. Naxum Lygdamo commisit. i. 64, 96. τὸ σκήπτρον ἐμοὶ ἐπιτέρασται. Sceptrum mihi commissum est. iii. 142. τὰ τε ἄλλα ἐμοὶ ἐπιτρέφονται. iii. 155. πούτοις τὴν πόλιν ἐπέτραψε ἡ Φερετιμή. Pheretime urbem his commisit. iv. 202. τῷ Μίλητον ἐπέτρεψας. Cui Miletum commisisti. v. 106. vii. 156.

ἐπιτρέπτέα. νῦν δὲ ἐκείνοις ταῦτα ποιεῖσι οὐκ ἐπιτρέπτέα ἐστὶ, ἀλλὰ διωκτέος εἰσὶ. ix. 58. Nunc non est permittendum illis ut hæc faciant; sed persequendi sunt.

ἐπιτροπαίη βασιληίᾳ. Herodotea locutio, pro qua com. d. βασιλεία τινὶ ἐπιτραμμένη. Regnum alicui commissum, ut ab eo administraretur quamdiu quis in ejus tutela manet. q. d. Regnum tutelare. Regnum, quod quis pro suo pupillo tuetur, ac administrat dum ipse pupillus est. ἐόντων ἔτι τῶν παίδων τούτων νηπίων, ἐπιτροπαίην εἶχε ὁ Θήρας ἐν Σπάρτῃ βασιληίᾳ. iv. 147. Valla: Quorum, quum pupilli essent, tutelam gerebat regni Spartani. Æ. P. Cum isti pueri adhuc essent infantes, [ac ætate nimis infirma, et proinde tutoribus indigerent.] Theras regnum suæ fidei commissum Spartæ habebat, [et pro illis administrabat.] Sensus; Theras horum puerorum, qui propter ætatis junioris imbecillitatem tutoribus egebant, regnum suæ tutelæ commissum administrabat. Horum, et regni, quod ad ipsos hereditario jure pertinebat, tutor erat. Vulgata Lexica, ἐπιτροπαία, ας, ἡ. Tutela. ἐπιτροπαίαν τὴν βασιληίην ἔχω. Regni tutelam gero. Sed ἐπιτροπαία, et ἐπιτροπαίαν

scribendum, resque sic accipienda, ut pluribus a me declaratum. ἐπιτυχεῖν τινι. com. Incidere in aliquid. Aliquid invenire. ἐπέτυχον σορῶ. Incidi in loculum. Loculum inveni. i. 68.

ἐπιφέρειν. Inferre. ἄλλοις ἄλλας αἰτίας ἐπιφέρειν. Aliis alia crimina inferens, objiciens. i. 26. φαῦλα ἐπιφέρειν τινί. Leves, nulliusque momenti criminationes alicui objicere. ibid. ἐπενείκαντες οἱ αἰτίν. Ei objecto crimine. i. 68. τοῖσι ποιεῖσιν [ἀγδάλματα] μωρίην ἐπιφέρουσι. Illos, qui simulacra faciunt, stultitiæ damnant. i. 131. τὴν αὐτὴν αἰτίν ἐπιφέροντες. Eandem causam inferentes: id est, eadem de causa. i. 138. μαχλοσύνην ἐπενείκασα οἱ. Impudicitiae crimine illi illato, vel objecto. iv. 154. πόλεμον ἐπιφέρειν τινί. Alicui bellum inferre. v. 81. ἐπιφέρειν τινὶ μανίην. Herodotea locutio. Insaniam alicui inferre. i. e. Aliquem insaniae damnare. Aliquem insanum judicare. viii. 10. ἐπιφέρεισθαι. com. Ferri in, vel adversus aliquem. Invehi in aliquem. Ἀδεϊμαντος ἐπέφερετο. viii. 61. Adeimantus [in Themistoclem] invehebatur. pro quo συνωρύμως dicitur, κατατρέπειν τινος. Vide vulgata Lexica.

ἐπιφημιζεσθαι. com. Ominari. Male ominari. iii. 124.

ἐπίφθονος, ὁ καὶ ἡ. com. Invidiosus. Odiosus. ὡς ἄρα ἀνθρώποις αἱ λίγαι ἰσχυραὶ τιμωρίαι πρὸς θεῶν ἐπίφθονοι γίνονται. iv. 205. Valla: Ut enim existunt acres admodum, et invidiosæ, ultiones deorum in homines. Stephanus Valam jure reprehendit, quod sensum inverterit, ac locum istum sic interpretatur: Ut enim Diis odiosæ sunt nimium acres hominum ultiones. Sed et ipse Stephanus non leviter erravit. Sic enim locus est explicandus: Quia nimium acres hominum ultiones Diis sunt odiosæ. Vel, Quia ni-

miam acres ultiones, quibus homines se mutuo persequuntur, Diis sunt odiosæ. Hæc enim est τῶν προηγουμένων αἰτιολογία. διὰ τὴν Φερετὶμην ζῶσα ἐκ τῶν εὐλέων ἔλκεσε, καὶ ἀπέθανε; ὡς ἄρα, &c. ἀντὶ τοῦ, ὅτι, &c. τὸ γὰρ ὡς jam nullam similitudinis vim habet: sed est αἰτιολογικὸν μόριον. Idcirco etiam nullam habet ἀνταπόδοσιν, quæ similitudinis alterum membrum explicet. Illud vero ἄρα vel πλεονάζει, vel affirmationi servit. Si Stephani versionem sequaris, mutilam orationis sententiam sequeris. Nam qui dicit, Ut enim; is subjicere debet, Sic etiam, vel aliquid ἰσοδυναμοῦν, ad integram orationem absolvendam. Jam enim τῇ ἑλλείψει, aut ἀποσιωπῇ, nullus locus commode dari potest.

ἐπιφλέγειν. com. Incendere. Cremare. πάντα ἐπέφλεγον. viii. 32. Omnia incenderunt. Omnia cremarunt.

ἐπιφορέειν, εἶν. Ion. et poet. pro communi ἐπιφέρειν. Inferre, aggerere, ingerere, injicere. χούν ἐπιφορήσαντες. viii. 28. Aggere, vel humo desuper injecta.

ἐπιφορήματα, ὡν, τὰ. Secundæ mensæ. Bellaria. Gallice, *le dessert*. Quid autem hæc sint, et unde dicta, docet Athenæus τῶν δειπνοσοφιστῶν libr. 14. 317. (p. 640. E. ed. Casaub.) τρύφων δὲ φησι τὸ παλαιὸν, πρὶν εἰσελθεῖν τοὺς δαιτυμόνας, ἐπὶ τραπέζων κεῖσθαι τὴν ἑκάστου μοῖραν. ὕστερον δὲ πολλὰ τε, καὶ ποικίλα ἐπιφέρεισθαι, (sic enim legendum, quod ex sequentibus patet, et pag. 318. ita legitur: non autem ἐπειφέρεισθαι, ut scriptum exstat et hic, et in vulgatis Lexicis.) διὸ καὶ ἐπιφορήματα κληθῆναι. Infra, Herodoti mentionem facit, et hujus loci, quem dicit exstare. [i. 133.] Ibidem tradit τὰ ἐπιφερόμενα μετὰ τὸ δειπνῆσαι, sic appellari, quæ et ἐπιτραπέζια, et ἐπιδορπισ-

μόν, et τραγάλια, et τραγήματα, συνωνύμως a nonnullis dici scribit. Vide p. 640. Ed. Casaub.

ἐπιφράζειν, ἐπιφράζεσθαι, ἐπιφράσασθαι. Ion. pro com. καταμανθάνειν. Animadvertere, percipere, intelligere, cognoscere. τὰ ἡν ἀμύχανον ἐπιφράσασθαι. Quæ difficulter, vel nullo modo deprehendi, cognosci, animadvertique poterant. i. 48. ὥδε ἐπιφρασθεῖς. Re sic animadversa. iv. 200. οὐκ ἔχω ἐπιφράσασθαι. Percipere, cognoscere non possum. v. 9. ἐπιφρασθεῖσα αὐτῇ. vii. 239. Cum [hoc] ipsa animadvertisset.

ἐπιφράζειν. Ionicum et Herodoteum verbum pro com. διαλέγεσθαι, et δηλοῦν. Disserere, declarare. Vel idem significat ac præterea dicere. δεῖ με πρὸς τοῦτοις ἐπιφράσαι. Oportet me præterea dicere. Dicendo addere, et declarare. i. 179.

ἐπιφράζεσθαι. Ion. et poet. ExcoGITARE. Comminisci. ἀλλὰ τε ἐπιφραζόμενος, καὶ δὴ καί. Cum alia excogitans, tum etiam. i. 85. vi. 61, 133.

ἐπιχαλκος, ὁ καὶ ἡ. Proprie quidem significat ære tectum, æratum: at apud Herod. pro χαλκεος, οὗς, i. e. æreo, sumi videtur. ἐπιχαλκω δοπίδι, æreo scuto. Sic et Valla, iv. 200.

ἐπιχείρησις. Aggressio, invasio. ὑπνωμένῳ ἡ ἐπιχείρησις ἔσαι. Somno sopitus invadatur. i. 11. pro quo συνωνύμως dicitur ἐπιχειρήσωμεν αὐτῷ. i. 11, 26.

ἐπιχείρησις, ἰος, ἡ. com. Aggressio, conatus, insidiæ, conspiratio. ἐξενεικαντος τὴν ἐπιχείρησιν ἐνὸς τῶν μετεχόντων. viii. 132. Cum unus de conjurationis sociis insidias, vel conspiracyonem, detulisset. Vel, Conjuratone per unum ejus socium patefacta, qui rem detulerat.

ἐπιχολώτατος, ἡ, ὄν. N.H. Sed quid significet apud eum, non etiam manifeste constat. τοῖσι κτήνεσι

ἡ πόλις ἀναφωμένη ἐν τῇ Σκυθικῇ, ἔστι ἐπιχολωτάτη πασῶν ποίων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν. iv. 58. Valla: Gramen, quod in Scythia germinat, omnium, quæ nos novimus, germinum, aridissimum est. Sed ita potius hæc vertenda sunt: Herba, quæ pecoribus in Scythia nascitur, est omnium herbarum, quas nos novimus, amarissima. χολῇ enim bilem tam atram, quam flavam, significat, fel. Quamobrem ἐπιχολον jam vocari puto, quod fellis instar est amarum. ποτὴν ἐπιχολωτάτην igitur Herodotus hic appellabit herbam amarissimam: fortasse autem absynthium intelligit, cujus plura sunt genera, de quibus Plin. lib. 27. cap. 7. Hæc sunt ejus verba: Absynthii genera sunt plura; Santonicum appellatur a Galliæ civitate: Ponticum a Ponto, ubi pecora pinguescunt illo, et ob id sine felle reperiuntur. Hanc nostram interpretationis conjecturam sequentia Herodoti verba confirmant. ἀνοιγομένοισι δὲ τοῖσι κτήνεσι ἔστι φαμίναςθαι ὅτι τοῦθ' ὁδῶς ἔχει. Apertis vero, [dissectisque] pecoribus licet conjicere hoc ita se habere. Quæ verba nihil aliud nobis indicant, quam Scythica pecora herbis amarissimis vesci solita; hocque facile colligi inde, quod in iis apertis nullum reperitur fel, ut a Plinio supra declaratum. Ovid. de Ponto lib. 3. ad Conjugem de sui exilii barbaro loco scribens, ita canit; Tristia per vacuos horrent absynthia campos, Conveniensque suo messis amara loco est. Idem alibi; Terraque de fructa quam sit amara docet. Consule Latinos comment. In Græcis Lexicis nihil prorsus invenias, quod ad rem præsentem faciat.

ἐπιχρωμένος. Ionice, pro com. ἐπιχρώμενος. Qui frequenter ali-

qua re vel persona utitur. Familiaris. Necessary. αἱ ἐπιχρωμέναι μάλιστα γυναῖκες. Maxime familiares ac necessariæ mulieres. iii. 99.

ἐπίχρυσος, ὁ καὶ ἡ. Inauratus, auro tectus, deauratus. Italice, dorato. Gallice, doré. κλίνας ἐπιχρύσους κατέκαιε. Latinus Interpres vertit, Lectos aureos concremavit. Sed vertendum, Inauratos, vel, auro tectos, et constratos, combussit. Aliud enim est ἐπιχρύσον, aliud χρυσούν, ut ex sequentibus Herodoti verbis colligitur. i. 50. ix. 80.

ἐπιψηφίζω τινί. Herodotea locutio. Alicui suffragari, suis suffragiis alicui favere. Suis suffragiis alicujus sententiam comprobare, eique favere, vel alicujus sententiam ratam facere, confirmare. γενικῶς, καὶ μεταφορικῶς, alicui favere. Ἀδεϊμαντος ἐπεφύετο [τῷ Θεμιστοκλεῖ,] σιγῇν τε κελεύων τῷ μὴ εἶσι πατρί, καὶ Εὐρυβιάδην οὐκ εἶων ἐπιψηφίζω ἀπολι ἀνδρῶν. viii. 61. Valla: Rursus interpellans Adeimantus, jubebat silere eum, utpote cui patria non esset: quintetiam Eurybiadem non sinere virum extorrem sententiam dicere. Æ. P. Adeimantus [in Themistoclem] invehebatur, et jubens [eum] silere, cui nulla esset patria, et Eurybiadem non sinens suffragari extorri viro. vel hominis extorris sententiam suo suffragio confirmare, ratamque facere, non sinens. Stephanus hic tacet. Vulgata Lexica sic, ἐπιψηφίζω ἀπολι ἀνδρῶν. Virum extorrem non sino sententiam dicere. Herod. At dicendum esset οὐκ ἐπιψηφίζω α. α. ut hic videmus. Hinc patet quanta τῶν αὐτοσχεδιασμάτων, καὶ τῶν ἀγαν ἀβασανίστων λεξικῶν auctoritas esse debeat, et quantum ipsis tribuendum. Huc addatur et vocem ἀπολι pro ἀπόλυδι κατ' ἀπο-

κατὰ dictam, et Αἰολικῶς potius, quam Ἰωνικῶς accentum in præcedentem syllabam retractum, vel propter apocopen, et quia syllaba λῖ jam brevis est, hoc ita factum. Nam alioqui videretur ἀπόλῃ dicendum. Vide ἄπολις.

ἐπόδια, ων, τὰ. Ionice, pro com. ἐφόδια. Viaticum. Commeatus. iv. 203. ἐπόδια λαβῶν. Sumto viatico, sive commeatu. vi. 70.

ἐποδιαῖν. Ionice, pro communi ἐφοδιαῖν, ἤγουν τὰ ἐφόδια παρέχειν. Viaticum alicui præbere. ἀποπέμπουσι ἐποδιασαντες ἐς τὰς Ἀθήνας. ix. 99. [Eos] Athenas dato viatico remiserunt.

ἐπόθεσαν. tertia plur. aor. 1. act. pro qua et ἐπόθησαν. Desideraverunt. ix. 22. Quod factum est κατὰ συσολήν, vel in eorum verborum numero ponendum hoc etiam, quæ futurum utroque modo formatum habent, et per ἔσω, et per ἦσω, ut αἰνέω, αἰνέσω, et αἰνήσω, laudo. καλέω, καλέσω, et καλήσω, voco. Sic et πινέω, φερέω, φρονέω, in futuro ἔσω, et ἦσω. Quam vero terminationem futurum habuerit, eandem etiam et aor. 1. act. et reliqua tempora inde regulariter formata servant. At Poetæ non raro metri causa leges istas negligunt.

ἐπορᾶν. Ionice, pro communi ἐφορᾶν. Inspicere. ἐπώρα. Inspiciebat. i. 48, 110. ἐπωρέωσι. Inspiciunt. Intuentur. i. 124. iii. 53.

ἐπορμέειν, εἶν. Ionice, pro communi ἐφορμεῖν. In portu, vel statione stare, manere, esse, excubias agere. φάμενος ἐξ Αἰγίνης τε ἦκειν, καὶ μόγις ἐκπλώσαι λαβὼν τοὺς ἐπορμέοντας. viii. 81. Valla: Dicens se ex Ægina venisse, et ægre elapsum, latendo stationem hostium. Æ. P. Dicens se ex Ægina venire, et ægre [illinc] nave evasisse, clam iis, qui in statione erant, [qui in statione excubias agebant.]

ἔπος, τό. Oraculum. i. 13. (quod enim χρηστήριον vocatur, ibid. id postea dicitur ἔπος.) vii. 143.

ἐπ' ὅσον. Ion. pro com. ἐφ' ὅσον. i. 64. Quantum. Quatenus. Quousque. ἐπ' ὅσον ἐποψις τοῦ ἱεροῦ εἶχεν. Quatenus prospectus a templo patebat, ferebatur. Gall. *Tant que s'étendoit la vue depuis le temple.*

ἐποψις, ἡ. com. Aspectus. Prospectus. ἐπ' ὅσον ἐποψις τοῦ ἱεροῦ εἶχεν. Quantum, vel quousque, prospectus a templo ferebatur, ac patebat. i. 64. Gallice, *Tant que la vue s'étendoit depuis le temple.*

ἐπυδρος, ὁ καὶ ἡ. Ion. pro communi ἔρυδρος (ἀνύδρος. Uds, a, um.) Aquas habens. Regionis epithetum. iv. 198.

ἐπ' ὥτε. Ionice, pro communi ἐφ' ὥτε. Ea conditione, ut διαλλαγῇ σφι ἐγένετο, ἐπ' ὥτε ξείνους ἀλλήλοισι εἶναι. Compositio inter illos facta est ea conditione, ut inter se essent amici. i. 22. ἐπ' οἷσι περ ὁ Λυδός. Iisdem conditionibus, quibus Lydus. i. 141. ἐπ' ὥτε παραδοῦναι. Ea conditione, ut traderent. vii. 154. ἐπὶ τοιῷδε λόγῳ, ἐπ' ὧ τῶν Ἑλλήνων στρατηγὸς γενήσομαι. vii. 158. Ea conditione, ut Græcorum sim Imperator.

ἐπωνυμία. Ionice, pro communi ὄνομα. Cognomen, pro nomine. κατὰ τοῦ Λύκου ἐπωνυμίην Λύκοι ἐκλήθησαν. Ob Lyci nomen Lycii vocati sunt. i. 173. Ἀσίη ἀπὸ τῆς Προμηθέος γυναικὸς ἐπωνυμίην [ἐχρεῖν λέγεται.] Asia a Promethei uxore nomen [habere fertur.] iv. 45, 107, 148, 155. vii. 121, 178. ὁ ἀργυρὸς, τὸν Γύγης ἀνέθηκεν, ὑπὸ Δελφῶν καλεῖται Γυγάδας, ἐπὶ τοῦ ἀναθέντος ἐπωνυμίην. Aurum, quod Gyges dicavit, a Delphis vocatur Gygadas, ob nomen: id est, de nomine illius, qui hoc dicavit. i. 14. ἐπὶ τούτου τὴν ἐπωνυμίην ποιεῖ μένους, ὀνομασθῆναι Τυρσηνοῦς. Ab

hoc [Tyrrheno] cognomine, vel potius nomine, sumto, nominatos fuisse Tyrrhenos. i. 94. vii. 74, 178.

ἐπώνυμος, ὁ καὶ ἡ. com. Qui cognomen aliquod habet. Qui nomen alicujus fert. iv. 184.

ἐρᾶσθαι. Ionice, pro com. ἐρᾶν. Amare. Affectare. ἐρασθεὶς τυραννίδος. Tyrannidem affectans. i. 96.

ἔργα, ὡν, τὰ. Sata. Opera. Arva. i. 36.

ἐργάζεσθαι χρήματα. Parare sibi pecuniam. ἐργασάμενον χρήματα μεγάλα. Parta magna vi pecuniæ. i. 24. ἐργάζεσθαι τι. Aliquid facere. i. 88.

ἐργάζεσθαι τινι ἀγαθόν. com. Bonum aliquod alicui facere. Benefacere alicui. Beneficium in aliquem conferre. De aliquo bene mereri. πλέω ἀγαθὰ τῇ πατρίδι ἐργάζεται. viii. 79. Plura beneficia in patriam conferet. Pluribus beneficiis patriam afficiet.

ἐργαλῆιον, τό. Ion. pro com. ἐργαλεῖον. Instrumentum, quo quis ad aliquam artem exercendam utitur. iii. 131.

ἐργασίη, ἡς, ἡ. Ionice, pro communi ἐργασία, as, opificium, opera, labor. ἀπὸ ἐργασίης χειρῶν ὠρμημένη ἔτρεφε τὸ παιδίον, καὶ ἐωῦτην, ἄλλοτε παρ' ἄλλων ἔργα λαμβάνουσα. V. Hom. 3. v. s. ab opificio manuum profecta, [id est, manuum opificio, ac industria,] filium, et se ipsam alebat, alias [ab his, alias] ab aliis opera accipiens. [Modo ab his, modo ab illis, opus faciendum accipiens. Gallice sic, *Prenant de la besogne tantôt des uns, tantôt des autres.*]

ἐργασμαι. Ionice, pro communi ἐργασμαι, ab ἐργάζομαι. ix. 45. Feci. Patravi.

ἐργασμένος, ἡ, ὄν. Ion. pro com. εἰργασμένος, factus, a, um. vii. 53. κατεργασμένος. Confectus, quæsitus, partus. ἀρετὴ ἀπὸ σοφίης κατεργασμένη. vii. 102. Virtus,

quam quis sibi sapientia peperit. ἐργασαί. iii. 53. πολλοὶ αὐτῆς [τῆς τυραννίδος] ἐργασαί εἰσι. Sed legendum videtur ἐρασαί. Amatores. Studiosi. Sic et Interpres Latinus videtur legisse.

ἐργάτης, ὅς, ὁ. com. Operarius. Agricola. iv. 109. v. 6.

ἐργάτις, ἐργατίδος, ἡ. com. Mulier operaria. Fœmina, quæ opus facit. Operatrix. v. 13.

ἐργεῖν. Ion. et poet. pro com. εἰργεῖν. Coercere. In vincula, in carcerem, conjicere. αὐτοὺς ὡς κατασκόπους ἐρξε. Ipsos ut speculatores in carcerem conjecit. iii. 136. κατέργεῖν. Ion. pro com. καθεῖργεῖν. Concludere. Vide suo loco. v. 63.

ἐργεῖν cum compos. Ion. et poet. pro com. ἀπωθεῖν. Repellere. ἀρκεῖν, arcere, quod et ἀπέργεῖν dicitur, τῶν βοῶν ἐργεσθαι. A bobus arceri. ii. 18. θυσιέων ἀπέρξει. A sacrificiis arcere. Impedire ne quis sacrificia faciat. ii. 124. ἐργετο ἐκὼν τῆς Κυρηναίων πόλεως. iv. 164. Valla: Ultro excessit ex urbe Cyrene. Sensus est bonus: at hoc verba sonant; Ab urbe Cyrenæorum ultro arcebatur: id est, Ab urbe Cyrene volens aberat. ἐξεῖργόν μιν. Ipsum arcebant, a certamine repellebant. v. 22. πολλῶν ἐργεσθαι. A multis rebus repelli, arceri. v. 57. ἐργεσθαι τοῦ πρυτανείου, a prytaneo arceri, repelli. vii. 197.

ἐργεῖν. Ionice et poetice, cum compositis. Coercere. Concludere. ἀπεργμένον ἐν τῇ ἀκροπόλει. In arce conclusum. i. 154. Vide ἀπέργεῖν, περιέργεῖν, coercere. ii. 148. ἀπεργμένους ἐν τῷ τείχεϊ. Intra murum conclusos. v. 64. vi. 79.

ἐργμα, τὸς, τό. Ion. et poet. pro com. πράγμα, πράξις. Res. Actio. Facinus. Factum. ἐργμασιν ἐν πολέμου. In rebus bellicis. v. 77. ἐργόμενος τῶν ἄλλων. ix. 108. Cete-

ris prohibitus. [i.e. cum a ceteris omnibus rebus arceretur, nec ullam aliam in sua potestate haberet.]

ἔργον εἶναι. Opus esse. Oportere. ὥς ἐπ' ἔδρης μὴ εἶναι ἔργον τῇ στρατιῇ. Ut exercitui non esset opus illic considerare. Ut exercitum ibi diutius morari non oporteret. i. 17. Sed scribendum *ἐπεδρης* unica voce, ut v. 65. Vide suo loco.

ἔρδειν. Ion. et poet. pro communi ποιεῖν. *ἔφη ἀρεστὸν εἶναι πᾶν τὸ βασιλῆος ἔρδειν.* Dixit [sibi] gratum esse quidquid rex faceret. i. 119. *Διὶ θυσίας ἔρδειν.* Jovi sacrificia facere. i. 131. *ἀνήκετον πάθος ἔρδειν.* Gravissimum vel atrocissimum facinus facere. i. 137. *τὰ ἔμπαλιν τούτων ἔρδουσιν.* His contraria faciunt. ii. 121. *ἔφασαν ἔρδειν ἀν τούτου.* Se hoc facturos dixerunt. iii. 38. *ἔρδει πολλά, καὶ ἀτάσθαλα.* Multa, eaque impia facinora patrat. iii. 80. *ἐρδομένη θυσίη.* Sacrificium, quod fit. iv. 60. *ἔρδειν Αἰγινήτας κακῶς.* Aeginetas maleficiis afficere. vi. 88. vii. 33. *ἔρδον ὅσον ἐδυνάετο.* ix. 103. Faciebant quantum poterant.

ἔρείπειν. Ion. et poet. pro com. καταβάλλειν. Demoliri. *προμαχεῖναι ἐρεῖψαι.* Propugnaculum demoliri. i. 164. vii. 140.

ἔρευνεῖν, ἐρευνέσθαι. et composita. com. Eructare. Dicitur et de fluviis in mare se exonerantibus. ὁ Ἀράξης στόμασι ἔξερευνέγεται τεσσαράκοντα. Araxes in mare quadraginta ostiis erumpit, se exonerat. i. 202.

ἔρημος, ου, ὁ. com. Desertus. Destitutus. Nudatus. *συμμάχων ἔρημος.* vii. 160. A sociis destitutus. Sociis nudatus.

ἔρημος, ου, ὁ. Ion. et Attice pro communi ἔρημος, ut ὁμοῖος, et ἐροῖμος, pro ὁμοῖος, et ἐροῖμος. Desertus. αἰρέουσι ἔρημον τὸ ἄγν. viii. 51. Urbem desertam capiant. εὐῶσα ἔρημος. viii. 65. ix. 3, 58, 63.

ἐρημουῖσθαι τινός. Deseri ab aliquo. Solum relinqui. Destitui ab aliis. Desolari. οἱ ὄνοι ἐρημωθέντες τοῦ ὁμίλου. Valla: Asini, quod multitudine destituti essent. Stephanus, Asini a cœtu segregati. iv. 135. *Μίλητος Μιλησίων ἔρημωτο.* Miletus Milesiis desolata est. vi. 22. *ἐς τὴν Κρήτην ἐρημωθείσαν.* vii. 171. In Cretam desolatam. ib. *ἐρημωθέντες συμμάχων.* Sociis nudati, a sociis deserti. vii. 174.

ἐρηρεισμένος, η, ον. Ion. et Atticum, pro com. ἡρηρισμένος. Fultus. Nixus. Qui fulcitur. Qui nititur re aliqua. ab ἐρεῖδω, fulcio. ἐρεῖδομαι, fulcior, sustineor, nitior. τοῖς γούνασι ἐρηρεισμένους. Genibus nixos. Qui genibus nituntur. Gallice, *qui s'appuient sur les genoux.* iv. 152.

ἐριουργεῖν. com. Lanificium exercere. Οὗτος μισθοῦται τὴν Κριθίδα, ἐριουργῆσαι αὐτῷ ἔρια. V. Hom. 4. Iste conduxit Critheidem, ut sibi lanam exerceret. Gall. melius hæc ita redderentur, *Celui-ci prit à louage Critheis pour besogner en laine pour lui; vel, pour lui accoutrer, ou filer la laine, laquelle il recevoit pour gages de ses disciples.*

ἐρκτή, ῆς, ἡ. Ion. pro com. εἰρκτή. καὶ δεσμοκτήριον. Carcer. παρὰ τὸ ἔργειν, τὸ συγκλείειν, καὶ κατέχειν. Coercere. unde etiam apud Latinos Carcer a coercendo dictus, quod eo facinorosi coerceri soleant. *κατέβαλόν σφας ἐς ἐρκτήν.* Ipsos in carcerem coniecerunt. iv. 146. *ἔσελθεῖν ἐς τὴν ἐρκτήν.* In carcerem ingredi. ibid. *ἐκδράντες ἐκ τῆς ἐρκτῆς.* Cum ex carcere effugissent. iv. 148.

ἔρμα, τός, τό. com. Valla vertit Herma. vii. 183. ter. Quid sit ἔρμα docent Eustathius et Suidas. Sed in his tribus Herodoti locis ἔρμα sumendum videtur pro scopulis marinis, qui sub aquis latent, aut etiam in aquis apparent.

Virg. *Æn.* lib. i. v. 108. Tres Notus abreptas in saxa latentia torquet; Saxa vocant Itali mediis quæ in fluctibus Aras, Dorsum immane mari. Consule Erythræi Virgilianum indicem in voce Saxa. Dionys. Hal. Antiq. Rom. lib. 1. 42. 18. ἄς [ναῦς] Ἀχιλλεύς ἔρμασιν ὑφάλοις περιπεσούσας ἀπέβαλεν. Quas [naves] Achilles in saxa sub aquis latentia delatas [ac hærentes illic] amiserat. Alias hujus vocabuli significationes in vulgatis Lexicis vide.

ἐρμηγεύς, εὖς. Ion. et poet. pro com. ἐρμηγευτής, οὐ. Interpres. Nuntius. οἱ ἐρμηγέες. Interpretes. iii. 140. ἐρμηγεύων. iv. 24.

ἔρξαν. 3. plur. aorist. 1. act. Ion. et poet. Fecerunt. a verbo ῥέζω. fu. ῥέζω. aor. 1. ἔρρεξα, et κατὰ συγκρίψιν, ἔρξα, ας, ε. v. 65. ὑμεῖς οἶα ἔρξαν. Qualia in vos patrarunt. Quibus injuriis vos affecerint. vii. 8. §. 2.

ἐρρωμενέστερος, ου, δ. commun. Robustior. Vehementior. Acrior. κατεσκήκε σφι τειχομαχίῃ ἐρρωμενέστερη. ix. 70. Acrior muro-ram oppugnatio ab ipsis instituta est.

ἔρσην. Ion. pro com. ἄρσην. Mas. i. 109, 192, 193, bis, ii. 35, 38, 41, 45, 46, 65, 93. iii. 66, 102, 105. vii. 57, bis, et passim.

ἐρυθραίων. ix. 15. Si codex mendo caret, μετωνυμικῶς Ἐρυθραῖοι ponentur, pro urbe, quam incolebant, cui nomen Ἐρυθρά, ας, ἡ. ut pluribus apud Steph. docetur. Sed fortasse scribendum Ἐρυθρέων, ut sit genitivus Ionicus pro com. Ἐρυθρῶν, ab Ἐρυθρά, ut Ἀθηναί, ὦν. et Ion. Ἀθηνέων, quod ex libr. ix. 25. colligi potest, ubi de loci spatio, non de populo verba fieri constat. ὁ γὰρ χώρος ἐφαίνετο πολλῶν ἐὼν ἐπιτηδεωτέρους σφί ἐν στρατοπεδεύεσθαι Ὀπλιταῖς τοῦ Ἐρυθραίου. Error ex pronuntiationis affinitate natus videtur, ut viii. 100. Ἀθηναίων, pro Ἀθη-

νέων scriptam videri monuimus. Dicitur enim et in plur. Ἐρυθρά, ὦν, pro eadem urbe, ut aperte videmus, ix. 22. ἐς Ἐρυθράς ταχθέντες.

ἐρυθρός κῆρυξ. Quid, quando, cur. iii. 57.

ἐρύκειν. Ion. et poet. pro com. κωλύειν, et ἀμύνεσθαι, et ἀπωθεῖσθαι. Prohibere. Repellere. Arcere. ἐν γῶ ἔχοντες ἐρύκειν τοὺς ἐπιόντας. In animo habentes arcere, propulsare, hostes invadentes. iv. 125. τὸν στρατὸν ἐπιόντα ἐρύκειν. Invadentem exercitum propulsare. v. 15.

ἐρυκομένοι ἀπὸ τοῦ Ἀσωποῦ. ix. 49. Ab Asopo [fluvio] prohibiti. Cum ab Asopo arcerentur, [ne ex eo aquarentur.]

ἐρχομαι ἐρέων. Hunc Ionismum, et Græcismum, Galli imitantur, quum dicunt, *Je m'en vais dire.* v. s. Eo dicturus. i. e. Mox sum dicturus. Mox dicam. i. 5. ἐρχομαι φράσω. i. 194. ii. 11. ἐρχομαι λέξω. ii. 11. vii. 102. ἐρχομαι μηχανέων τὸν λόγον. ii. 35. Orationem prolixiorē habebō. Pluribus agam. ἐρχομαι ἐρέων. ii. 40, 99. ἐρχομαι φράσω. iii. 6. ἐρχομαι ἐρέων. iii. 80. Sic ἦτα λέξαι. iv. 82. ἐρχομαι σημαίνω. iv. 99. ἐρχομαι φράσω. vi. 109.

ἐρωτεῖν. Ion. pro com. ἐρωτᾶν. Interrogare. Vide ἐπηρωτεῖν. iii. 140, 156. iv. 145.

ἐς præpositio cum accus. loco dativi cum præp. ἐν. Ion. et Attice. θρόνος, ἐς τὸν προκαθίζων ἐδικάζεν. Solium, tribunal, in quo propterea sedens judicabat, jus dicebat. pro ἐν αἰ. i. 14. v. 25, 26. vii. 15, 16. ἐς τὴν Μίλητον ἦν, pro ἐν τῇ Μιλήτῳ ἦν. Erat Mileti. i. 21 τοῖς χρέονται ἐς πᾶλας, pro ἐν τῷ πωλέμῳ. Quibus antur in bello. i. 34. ἐς αὐτὸν τὸν πᾶν ἐπεποιήκες, pro τὸ ἐν αὐτῷ. Quicquid in se erat, fecit. Omnia, quæ potuit, pro viribus fecit. i. 85. θυώδεια μηχανῶν ἐόντων ἐς τὸν ἐν-

αὐτὸν, pro ἐν τῷ ἐνιαυτῷ Cum duodecim menses sint in anno. i. 192. τρέφειν ἐς τὰ πολυμνια, pro ἐν τοῖς ποικυμνίοις. In ovilibus alere. ii. 2. ἐς τὰ ἱρά, pro ἐν τοῖς ἱροῖς. ii. 39. ἐς ἕνα χωρὸν θάπτουσι. pro ἐν ἐνὶ χωρῷ. ii. 41. ἐς Λιθύην, et ἐς τὴν Ἑλλάδα. pro ἐν Λιθύῃ, et Ἑλλάδι. ii. 56. ἐς Θεσπρωτοὺς, pro ἐν Θεσπρωτοῖς. ibid. ἰζόμενος ἐς Θρόνον, pro ἐν Θρόνῳ. iii. 64, 65. ἐς ἀκρόπολιν, pro ἐν ἀκροπόλει. v. 77, 92. §. 4. §. 7. vii. 81.

ἐς tempori serviens, cum accus. temp. vel pers. ἐς ἐμέ. Ad mea usque tempora. Ad meam aetatem usque. i. 92, 93. ἐς δὲ συνοικήσουσι. Donec nupserint viris. i. 93, 98, 102, 115, 191, 196, 202. ii. 115, 118. iii. 158. iv. 160. ἐς τότε. ad hoc usque tempus. vii. 123. ἐς τοῦτο, ἐς δ. vii. 181. viii. 58.

ἐς cum accus. loco genitivi cum praepositione περὶ, Ionice dictum. ἡ μὲν πρότερον γνώμη ἀποδειχθεῖσα ἐς τὴν γέφυραν, μετείσθω μοι. Prior quidem sententia de ponte pronuntiata, a me missa fiat. iv. 98. Gallice, *Je quitte mon premier avis touchant le pont*.

ἐς cum accus. pers. pro com. πρὸς. Ad. ἐπεμπε ἐς ἐξηγητάς, pro ἐξηγητάς, si codex sanus. Ad interpretes misit. i. 78. ἐς συμμαχίας, pro πρὸς τὰς συμ. i. 81. ἐς συγγενείας. iv. 147, 148. viii. 8.

ἐς praepos. Ionibus familiaris pro com. eis, cum accus. ἐς Ἀργούς. i. 1, ter, 2, quat. 4, ter, 5, bis, 6. et alibi passim.

ἐς. Contra. Adversus. ἐσέβαλε στρατὴν ἐς Μίλητον. Copias adversus Miletum duxit. i. 14, 15. ἐς τὸν παῖδα. Adversus puerum. i. 118. τιμωρή ἐς Ἀστυάγα. Ultio adversus Astyagem. i. 123.

ἐς cum accusativo, pro διὰ, Prop-ter. Ob. ἤκουεν εὐ ἐς δικαιοσύνην. V. Hom. 7. Ob justitiam bene audiebat.

ἐς ταμάλισα ξένος. Quam maxime

familiaris. i. 20. ἐς ταμάλισα φυλάσσουσιν. Accuratissime servant. iv. 7. v. 28. unica voce scriptum est ἐσταμάλισα. viii. 111.

ἐς τὰ μέγιστα. viii. 144. pro μεγίστης. Maxime.

ἐς τὰ πρῶτα. Vide ἀνίκεν.

ἐς τὰ πρῶτα. ἐν τοῖς πρώτοις. μάλισ-σα. ix. 16.

ἐς τὸ δέον. com. Quum opus est. ii. 173.

ἐς τὸ παρεόν. Ion. pro com. ἐν τῷ παρόντι. ix. 7. In praesenti [tempore.] In praesentia.

ἐς τὸ δυνατώτατον. Herodotea locutio, pro qua com. ἐκ τῶν δυνατῶν. et κατὰ δύναμιν, et ἄσση δυνάμει. Totis viribus. Quoad quis potest. vii. 168.

ἐς τὸ μέγιστον, ἀντὶ τοῦ, μεγίστης. Maxime. μάλισα. ὀφθαλμίωντες ἐς τὸ μέγιστον. vii. 229. Maxime oculorum morbo laborantes. Gravissimo oculorum morbo laborantes.

ἐς τότε. Ad hoc usque tempus. Hactenus. ix. 21.

ἐς δ. Donec. i. 191. iii. 158.

ἐς τοσοῦτο. Eo usque. Hoc usque. Hactenus. ταῦτα μὲν νυν ἐς τοσοῦτο παρεγγύμνου. viii. 19. Hæc autem hactenus enudavit.

ἐς τοσοῦτο ταύτην τὴν ἡμέραν ἐγένετο. viii. 107. Hactenus hoc die actum est. ταῦτα μὲν νυν ἐς τοσοῦτον ἐγένετο. viii. 125. Atque hæc quidem hactenus gesta sunt. τὰ περὶ Φωκίων μὲν ἐς τοσοῦτον ἐγένετο. ix. 18. Ac res quidem, quæ ad Phocenses pertinent, hactenus sunt gestæ. Vel, Ac Phocensium quidem res hactenus processerunt.

ἐς καιρόν. Ion. et poet. pro comuni, ἐν καιρῷ, ἐγκαίρως. εὐκαιρως. Opportune. iv. 139.

ἐσαγγελεὺς, ἑός. Ion. et Herodoteum vocabulum. Internuntius. ἀνευ ἐσαγγελέος. Sine internuntio. iii. 84. [quod et ἀνευ ἀγγέλου, συνωνύμως dicitur. iii. 118. idem ἀγγελιηφόρος appellatur. ibid.]

ἑσποντίζειν. com. Jacula in aliquem jaculari. ix. 49.

ἑσποῦσιν. Ion. pro com. ὑπακούειν. Audire aliquem, morem ei gerere. Obtemperare. ὁ Κύρος οὐκ ἐσέκουσε. Cyrus morem [ei] non gessit. i. 214. ἦν περ γὰρ ἐβέλητε ἑσποῦσιν. Si modo [nobis] morem gerere velitis. iv. 133. ix. 9. ὥστε καὶ ταῦτα ἑσποῦσιν. ix. 60. Ita ut et [in] his morem [nobis] geratis.

ἑσαν. Ion. et Attice κατὰ συσολὴν in 3. pers. plur. plusquam. act. vel medii. pro com. εἰσαν. ἐπεπτώκεσαν, pro ἐπεπτώκεισαν. Ceciderunt. i. 64. ἐγεγόνεσαν, pro ἐγεγόνεισαν. i. 67. ἐώθεσαν, pro εἰώθεισαν. i. 73. συνήεσαν, pro συνήεισαν. i. 80. ἠλώκεσαν. i. 84, bis. ἐώθεσαν. i. 157. vii. 65, 66, 68, 69, 71, 81, 172. ix. 22. ἐπόθεσαν, pro ἐπόθησαν. ix. 22.

ἑσαν. Ion. et poet. pro com. κατὰ συσολὴν, ἀντὶ τοῦ ἦσαν. Erant. 3. pers. plur. imperf. ab εἰμί. Sum. i. 31, 72, 74, 79. et passim.

ἑσαράσσειν. μ. ξειν. V. H. Impressionem in aliquem facere. Vel, Impressionem facta aliquem propulsare. οἱ Σκύθαι ἑσαράξαντες τὴν [Περσέων] ἵππον, ὑπέσπερον, τὸν πεζὸν φοβεόμενοι. Scythæ cum Persarum equitatum impressione in eum facta repulissent, revertebantur, peditatum metuentes. iv. 128. ἑσαράξαντες σφέας ἐς τὰς νᾶας. Ipsis in naves compulsi. v. 116.

ἑσάλλειν. στρατιὴν ἐς τινα χώραν. Exercitum in aliquam regionem immittere. Cum copiis in aliquem agrum irrumperere. i. 14. quod et simpliciter dicitur ἑσάλλειν. ἐς Μίλητον ἐσέβαλεν. i. 15. de re eadem ibi agit. Sed in priore loco τὸ ἐσάλλειν, transitive sumitur, posteriore vero, neutraliter, ut Grammatici loquuntur. ἐς Κλαζομένας ἐσέβαλεν. i. 16. ἐσέβαλε τὴν στρατιήν. i. 17. ἑσάλλων. ibid. ὁ ἐσάλλων ἐς τὴν Μιλητίην

τὴν στρατιήν. i. 18. τοῖσι ἐσβαλοῦσι ἐς τὴν Ἀττικὴν χώραν. v. 64. Plis, qui in agrum Atticum irruerant. ἐσέβαλε ἐς τὴν Ἐλευσίνα. v. 74, 76. vi. 16, 36, 84. viii. 27, 66. ix. 6, 7. συνεσέβαλον ἐς Ἀθήνας. ix. 17. ἐσέβαλον ἐς γῆν τὴν Ἀττικὴν. ix. 73.

ἑσβάλλειν. com. De fluviis in fluviis, vel in mare, influentibus, ac sese exonerantibus, dictum. ἐσβάλλουσι ἐς τὸν Ἴστρον. In Istrum influunt. iv. 48. ἐσβάλλουσι ἐς αὐτόν. iv. 49. ἐσβάλλει ἐς πεδίον. iv. 49, 57.

ἑσβιάζειν. com. Imponere in. Barbari dicunt facere ascendere. Αὐτὴν ἐς ἄρμα ἐμβιάσαντες. Cum eam in currum imposuissent. i. 60.

ἑσβόλη, ἦς, ἡ. commun. Ingressus. Introitus. Iter, qua in locum aliquem ingredimur. vii. 172, 173, quat. 175, bis, 176, 207, 215, 217. viii. 15, 28.

ἑσδιδόαι. commun. Idem ac ἐσβάλλειν. De fluviis dictum. Influere. οὗτοι [οἱ ποταμοὶ] ἐσδιδούσι ἐς αὐτόν. Hi fluvii in ipsum influunt. iv. 49, 50. ἡ χιὼν ἐσδιδούσα ἐς αὐτόν. Nix in ipsum influens. iv. 50.

ἑσδιδούν. Ion. et poet. pro com. ἐσδιδόαι. Influere. ἐσδιδόι ἐς τὸν Ἴστρον. In Istrum influit. iv. 50.

ἑσελθεῖν. commun. (pro quo et παραστῆναι, et παραστήσασθαι τι τινὶ dicitur.) Aliquid alicui repente in mentem venire. Τῷ Κροίσῳ ἐσεῶπι ἐπὶ τῆς αὐρῆς ἐσελθεῖν τὸ τοῦ Σόλωνος. Cræso supra rogum stanti illud Solonis [dictum, &c.] in mentem subito venisse [ferunt.] i. 86. λέγεται Καμβύσῃ ἐσελθεῖν οἶκτον. Fertur miseratio Cambysem repente subiisse. iii. 14. γέλως Κροίσον ἐσῆλθε. Risus Cræsum subiit. vi. 125.

ἑσενειχθεῖς, εἰσα, εν. Ion. et poet. Illatus, a, um. ix. 37. Vel, Allatus, a, um.

ἑσενειχθαι. Infinit. perfect. et

plusquamperf. pass. pro com. ἐσθ-
νέχθαι, ab ἐσθέρω. ἡνέχθαι. Attice
et Ion. ἐννέχθαι, et inserto Ion.
ι. ἐννείχθαι. addito ἐς, fit ἐσενή-
νείχθαι. ix. 41.

ἐσέπτато ἐς τὸ στρατόπεδον φήμη. ix.
100. Ad castra rumor advolavit.
Vel, In castra rumor advol. ἡ
κληδὼν αὐτῇ σφι ἐσέπτато. ix. 101.
Rumor hic ad ipsos advolavit.

ἐσεργγύναι. V. H. Includere. Con-
cludere. ἐσεργγύσι τὸν νεκρόν. Ca-
daver includunt. ii. 86.

ἐσέχειν apud Herodotum accipi vi-
detur pro ἐκχέειν. ἐκχεῖν, καὶ ἐξί-
ναι. i. 193. Effluere. Exire. ἐσέχων
ἐκ τῆς Ἐρυθρῆς καλεομένης θαλάσ-
σης. Exiens ex eo, quod rubrum
mare vocatur. ii. 11. ἐσέχει ἐς τὴν
Ἐρυθρὴν θάλασσαν. Influit in mare
rubrum. Exit, exonerat se, in mare
rubrum. ii. 158. Hic τὸ ἐσέχειν
ἀπὸ τοῦ ἐσχεῖν, εἶν, influere, su-
mitur, quod fortasse κατὰ σοι-
χείων μεταθέσειν dictum fuerit.

ἐσέχειν. V. H. Ingredi. Intrare. Im-
meare. ἣν γὰρ κατὰ τὴν κοπινδοκὴν
ἐς τὸν οἶκον ἐσέχων ὁ ἥλιος. viii.
137. Per fumarium enim, vel
(ut alii verterent) Per caminum
enim in aedes sol immeabat.

ἐσέχειν ἐς τινα τόπον. Herodotea
locutio. Ad aliquem locum per-
tingere, pertinere. Θαλάμους ἐσέ-
χων ἐς τὸν ἀνδρῶνα. Thalamus ad
virile conclave pertingens. Vel,
Virili conclavi proximus, conti-
gnus. iii. 78.

ἐσθημένος, η, ον. V. H. Indutus, a,
am. pro com. ἐνδεδυμένος. Ῥάκεισι
ἐσθημένον. Pannis indutum. Pan-
nosum. iii. 129. ἐσθημένους ταύτην
τὴν ἐσθῆτα. Hac veste indutos. vi.
112. Vide magnum Etymolog. in
ἐσθῆς.

ἐσθῆτος. τὰ τε ἐσθῆτος ἐχόμενα.
Quid. Vide κατερείκειν.

ΕΣΘΩΝ. Ionice et Attice pro
commun. ἐσθωσαν. in tertia per-
son. plural. imperat. pass. ut τυπ-
τέσθων, pro τυπτέσθωσαν, sive di-
cas esse dualem pro plurali, sive

κατὰ συγκατῆν formatum. κτεινέσ-
θων, pro κτεινέσθωσαν. vii. 10.
§. 8. Interficiantur. ἐλέσθων, pro
ἐλέσθωσαν. viii. 140. μαχέσθων,
pro μαχέσθωσαν. ix. 48.

ἐσιέναι. com. Immittere. Intromit-
tere. (ἐξίέναι. emitte. iii. 146.)
ἐσῆκε τοὺς Πέρσας ἐς τὸ τεῖχος.
Persas intra muros misit. iii. 158.
ἐσιέναι, εἰσιέναι. Ingredi. Intrare. i.
51. iii. 118.

ἐσίαντο. Videtur esse tertia pers.
plur. aor. 1. medii, a σίνομαι. No-
ceo. Lædo. fut. σινοῦμαι, quod ἀνα-
λόγως, καὶ πανονικῶς, ita formare-
tur, si esset in usu. aorist. 1. med.
ἐσινάμην, ω, ατο. tertia plur. ἐσί-
ναντο. Læserunt. Vastarunt. Τὴν
γῆν οὐκ ἐσιναντο. viii. 31. Agram
non vastarant. Nisi forte quis ἐσι-
νοντο legendum esse censeret, quod
nec probare, nec improbare velim.
Licet enim hoc sit usitatus, ta-
men nihil temere mutandum.

ἐσκευάδαται. Vide δαται, termina-
tio Ion.

ἐσκευάδατο. Vide δατο, terminat.
Ion.

ἐσκον. 2. person. plur. Ion. et poet.
formata ab ἐω, sum, pro com.
ἦσαν, erant. ix. 40.

εσκον, ες, s. Ionica, et poet. termi-
natio verborum in imperfecto, in
1. 2. et 3. pers. διαφθίρεσκε, pro
διέφθειρε. i. 36. ποιέεσκον, pro
ἐποίησαν. ibid. ἐσπέμπεσκον. i. 100.
ἐκπέμπεσκε. ibid. Vide σκον, σκες,
σκε.

ἐσκούπτειν. Ion. pro com. ἐσοράν.
Vulgata Lexica, ἐσκούπτω. Intue-
or, nihil præterea. Sed ἐσκούπτειν
proprie significat in rem aliquam
propendere, pronum esse, vultu
demisso intueri. γενικῶς vero su-
mitur pro intueri, spectare. Ἐ-
σκούφαντες ἐς τὰ τῶν πέλους κακά.
vii. 152. In vicinorum mala in-
tuentes.

ἔσοδος, ἡ, εἰσοδος. Ingressus. Introi-
tus. Aditus. i. 9. ii. 63, 121. §. 3.
138, bis, 175. iii. 118. v. 16. vii.
209, 211. viii. 53.

ἔσοδος, ἡ. com. Aditus. Ingressus. Ingrediendi facultas, et jus. νόμος οὕτω εἶχε, τοῖς ἐπαναστάσι τῷ μάγῳ ἔσοδον εἶναι παρὰ βασιλείᾳ. Hac enim lege, ac more constitutum fuerat, ut illis, qui in magum insurrexerant, qui in eum conspiraverant, quique eum oppresserant, aditus ad regem pateret. iii. 118. v. 16.

ἔσοικίζειν. com. Coloniam in aliquem locum deducere. Coloniam in aliquo loco collocare. Ἐς τὴν Κρήτην ἐρημωθείσαν ἄλλους ἀνθρώπους ἔσοικίζεσθαι λέγουσι. vii. 171. In Cretam desolatam alios homines habitandi causa deductos aiunt. Aliorum hominum coloniam deductam aiunt.

ἔς οὖ. Ion. pro ἔς ὅ. quod frequentius. q. d. ἔς ἐκείνον τὸν χρόνον, οὖ, pro ὧ, ἐν ὧ. Ad illud usque tempus, quo. Donec. v. 86. [Vel ἀντὶ τῷ, μέχρις οὖ. i. 67.]

ἔσσᾱν. Ion. pro com. ἡσσᾱν et ἡττᾱν. Vincere. Clade afficere. πολέμῳ ἔσσωντο. Vincebantur bello. i. 67.

ἔσσων. Ion. pro com. ἡσσων. pro quo magis receptum ἡσσᾱν, et ἡττᾱν. Vincere. Clade afficere. Superare. ἔσσωθέντες τῇ συμφορῇ. Congressu, praelioque superati. i. 66. ἔσσωμένους. Victos. i. 82. vii. 9. ἔσσωθέντες. i. 104. ἔσσωθη. i. 128. ἔσσωθέντες. i. 145, 150, 169, 176, 190, 207. ἔσσωσθαι. ii. 122. ἔσσωθησαν. ii. 169. ἔσσωθη. ibid. ἔσσωθησαν. iii. 45. ἔσσωθῆναι. ibid. ἔσσωθησαν. iii. 58. ἔσσωθη. iii. 83. ἔσσωνται ὑπὸ τῶν Μηδικῶν. iii. 106. ἔσσωθησαν. iii. 132. ἔσσωθῶμεν. iv. 97. ἔσσωθη. iv. 162. ἔσσωμένος. v. 66, 70, 102, 118, 119. vi. 9. ἔσσωθῆναι. vii. 10. §. 2. 142, 153, 154, 166. viii. 27, 75, 130. ἔσσωντο. ix. 23.

ἔσσαν, ονος, ὁ καὶ ἡ. Ion. pro com. ἡσσαν. Inferior. Imbecillior. v. 86. ῥῶμη ἔσσονες ἔσαν. viii. 113. Robore inferiores erant. ix. 62.

ἔσαναι. κατὰ συγκοπήν. Ion. pro com. ἔσακίναί. Stetisse. Stare. ix. 27, 28, bis.

ἔσασαν. Ion. κατὰ συγκοπήν ἐκ τοῦ ἔσάκεισαν. tertia plur. plusq. p. act. Steterunt. ix. 18.

ἔσε. com. Donec. Ad id usque tempus, quo. ἔς' ἂν τελευτήσωμεν. vii. 141. Donec obeamus. Donec moriamur. ἔς' ἂν διαπολεμήσωμεν. vii. 158. Donec fuerit debellatum. Eustath. ait ἔσε cum aspero scribendum, quod ex adverbio temporis ἔωσε, κατὰ συγκοπήν sit formatum. Sed Ionice et Æolice tenui notatur, quod et in communi lingua servatur, ut et Λεύκιππος, et ἀπηλιώτης, pro communibus inusitatis Λεύχιππος, et ἀφηλιώτης. Æ. P.

ἔσελάδατο. Ion. pro com. ἔσαλμένοι ἦσαν. Instructi, vel, armati erant. vii. 89. Vide terminationem δατο. Sed hoc præter morem videtur Ionice formatum a σέλλω. Quamobrem observandum, præsertim cum in vulgatis Lexicis hoc non reperitur. A tertia sing. plusquampass. ἔσαλτο, inserto α videtur Ionice formandum ἔσάλατο, ut apud Hesiodum; non autem ἔσελάδατο. Vel certe dicendum ἔσαλάδατο, κατὰ πλεονασμὸν τῆς δα συλλαβῆς. quod ab ipsomet Herodoto videtur innui, quum vii. 93. dicit, ἔσαλμένοι. Consule Caninium in Hellenismis, pag. 214. qui vocabulum hoc ut inusitatum notavit, et ἔσαλάδατο potius legendum existimavit. Sed fortasse pro ἔσελάδατο legendum ἔσκευάδατο. quod sæpius ante legitur, ut in δατο demonstratur. Hoc verisimile. Nihil tamen muto: quamvis et alibi gravius a typographis per imprudentiam ac imperitiam, peccatum esse constet. ἔσεῶτα. et compos. Ion. pro com. ἔσακότα. Vide ε Ionic. τῷ ω in nonnullis vocabulis præponitur. Vide et ε Ion. pro com. α. Vide

et *ἔωμαι* cum suis derivatis. Sic autem hoc participium *ἔσεως* formatur; a com. *ἔσῃως*, Ionice sublato *κ*, et mutato *α* in *ε*, fit *ἔσεως*. Vel ab *ἔσαις*, post factam contractionem in *ἔσαις*, *ε τῷ ω* præfixo, deducitur.

ἔσοργῶς, ὅτος, ὁ. com. Qui amavit, qui dilexit. Qui diligit, qui amat. *ἐγὼ τυγχάνω ἔσοργῶς ἐκείνους*. Ego illos amo. vii. 104. Est autem participium præter. perfect. med. *ἔσοργα*, a *σεργω*.

ἔσράφατο. Vide *κατεσράφατο*. i. 27, 166. in terminatione *φατο*.

ἔσρέφατο. i. 141. Vide *κατεσρέφατο*. in terminatione *φατο*.

ἔσρωτο κύμα. vii. 193. Vide *σορέν-νυ*, *σορέννυμι*, *κατέσρωντο*. viii. 53.

ἔσῦσερον. com. Postea. v. 74.

ἔσχατον. Extremum. Summum. *τε-τρύσθαι ἐς τὸ ἔσχατον κακοῦ*. Ad extremum malum devenisse attritum. Extremis malis attritum esse. i. 22. *διακατέρησε ἐς τὸ ἔσχα-τον*. Ad extremum usque mala toleravit. vii. 107. *ἐς τὸ ἔσχατον τοῦ κακοῦ ἀπικυμένοι*. viii. 52. Cum ad extrema mala pervenissent, sive devenissent.

ἔσχοντο τῆς τιμωρίας. Herodotea locutio pro com. *ἀπέσχοντο τῆς βοηθείας*. Ab ope, vel auxilio ferendo abstinerunt. vii. 169. Valla: Ab auxilio ferendo supersederunt.

ἔσω. Intus, intro. *ἦν ἔσω*. Ivi intro. Intravi. i. 111. *τὸν Κύρον ἦ-γον ἔσω*. Cyrum intro duxerunt. i. 116.

ἔσωτέρω. Adverbium Herodoteum, comparativi gradus. Interius. Ulterius. Modo quietem, modo motum ad locum significat. *προσέ-βαινε ἔσωτέρω τῆς Ἑλλάδος ὁ Πέρ-σης*. viii. 66. Valla: Magis penetrabat in Græciam Perses. Æ. P. Ulterius in Græciam procedebat Persa. In ultiores Græciæ partes Persa progrediebatur. Sed fortasse *προέβαινε* legendum, quod colligi potest ex viii. 60. ubi de

Persis iisdem verba fiunt. οὕτε *προσέβησαν* ἑκαστέρω τῆς Ἀττικῆς. *ἔταρος*, ὁ. Ion. et poet. pro com. *ἐταῖρος*. Socius. Sodalis. v. 95.

ἐταιριή, ης, ἡ. Ion. pro com. *ἐται-ρεία*, ας. Sodalitium. v. 71.

ἐταιρητός. Ion. pro com. *ἐταιρεῖος*. Jovis epithetum. Sodalitius. Qui sodalibus, sodalitiisque præest, et sodaliti jura tutatur. i. 44.

ἐτεραλκείως ἀγωνίζεσθαι. Herodotea et poetica locutio. Ita pugnare, ut modo penes hos, modo penes illos, sit victoria. viii. 11. Hanc victoriam Homerus *ἐτεράλκεια νί-κην* appellat. Consule Eustath. in *ἐτεράλκεις νίκη*. Alternante victoria dici posset, quæ alternatim, et per vices modo ad hos, modo ad illos, transit. Quod a poeta τῶν γεωργικῶν, lib. iii. v. 220. sic exprimitur; Illi alternantes multa vi prælia miscent Vulneribus crebris. Quare non inepte fortasse veritas hoc loquendi genus, Alternante victoria pugnare. Vide *ἐτε-ραλκῆς μάχη*.

ἐτεραλκῆς μάχη. Ion. et poet. lo-quendi genus. ix. 103. Prælium anceps. Prælium, quod modo in hanc, modo in illam, partem inclinat. Pugna, quæ sua inclinatione nunc his, nunc illis, victoriam et robur affert. Eustath. *ἐτε-ραλκῆς νίκη*, ἡ τῷ ἀλκίμῳ δεδομένη. ἡ ἢ ἐκ διαδοχῆς ἐτέροις, ἢ γοῦν ἐν τῶν δύο μερῶν ἀλκὴν περιποιούσα. i. e. Victoria *ἐτεραλκῆς* vocatur, quæ [alteri parti] forti datur. Vel, quæ per vices, ac alternatim alteris, hoc est uni duarum parti-um, alteri confligentium parti, robur conciliat. Idem *ἐτεραλκῆς δῆμιος*, ὁ θατέρω μέρει ἀλαλκῶν, ὁ ἐστὶν ἐπικουρῶν, ἡ ἀλκὴν διδοῦς. id est, Populus alteri parti auxilium ferens, vel robur dans, vires sup-peditans. Suidas. *ἐτεραλκεία*. *ἐτε-ροκλινῆ*. *ἐτεραλκῆς νίκη* ἐπὶ ἡππου, ὅταν οἱ ἡττηθέντες νικῶσι. Vide *ἐτεραλκείως ἀγωνίζεσθαι*.

ἐτεροῦς, ὁ. com. Diversus a reliquis. i. 99. ii. 35. iv. 62.

ἐτεροῦ, ὡ, ὥσω. Altero. Immuto. ἐτεροιωθῆναι. Alterata, vel immutata, fuisse. ii. 142. ἐτεροιοῦτο τὸ πρῆγμα. ix. 102. Res commutari cepit.

ἐτοιμός. Ion. et Attice pro com. ἐτοιμος, paratus. i. 113, 119, 141. v. 31. viii. 96. ix. 46.

ευ. in articulo subjunctivo, Ionice in genit. sing. pro com. ου. ἀπὸ τευ, pro ἀπὸ του, hocque pro ἀφ' οὔ. a quo. i. 7.

ευ. Ion. in genit. sing. pronominum, pro com. ου. ἐμεῦ. mei. ab ἐγὼ, pro ἐμοῦ. i. 5. σεῦ, pro σοῦ. i. 9, 30, 36. [sic τευ, pro τινός. i. 19.] ἐμεῦ. i. 41, 90. σεῦ. i. 124.

ευ, pro εο, unde com. κατὰ κράσιν formatur ου, ut videmus in verbo ποιέσθαι, οὐμαι. Hæc vero ου communis in ευ sæpissime mutatur Ionice in nominibus; pro πλένας enim sæpe dicunt πλεῦνας. i. 1. πλεῦνος, pro πλεόνος. i. 97. πλεῦνας. i. 135, 145. Λευτυχίδης, pro Λεοτυχίδης. vi. 65. viii. 131. πλεῦνων, pro πλεόνων. vii. 160. viii. 42. πλεῦνες, pro πλέονες. viii. 42. πλεῦνας. ix. 31.

ευ. Ion. pro ου in futuro Attico, ut νομιεῦμαι, pro νομοῦμαι, hoc vero pro com. νομίσομαι, a νομίζομαι. Sic ἐπιστιτεῦμενοι, pro ἐπισιτιοῦμεναι, hocque pro com. ἐπισιτισόμενοι, ab ἐπισιτίζομαι. ix. 50. De quo suo loco.

ευ. Ion. pro communi ου. in contractione verborum κατὰ κράσιν ex εο facta. οἰκειεῦνται, pro οἰκειοῦνται. i. 4. φοεῦ, pro φοεοῦ. i. 9. ἐποιεῦντο, pro ἐποιούντο. i. 13. φωνεῦντος, pro φωνούντος. i. 47. ἰσορεύση, pro ἰσορούση. i. 61. τὰ ποιούμενα, pro ποιοῦμενα. ibid. βούλεω, pro βούλου. Velis. i. 85. τοῖσι ποιεῦμένοισι. i. 89. ποιεῦντας. i. 90. ἐδικαίεω, pro ἐδικαίου. i. 100. iv. 154. δικαίεω, pro δικαιοῦν. vi. 82. εὐαίρετος, ὁ καὶ ἡ. Herodoteum et

Xenophonteum vocabulum. Qui facile capi potest. χῶρεν εἶχον εὐαίρετον. vii. 130. Regione captu facilem habebant. pro quo συνωνύμως dicit Herodot. ibid. ταχυάλωτον, quæ cito capi poterat.

εὐαπήγητος, ὁ καὶ ἡ. Ion. pro com. εὐαφήγητος. Facilis narratu. Facilis explicatu. vii. 63. παρὰ τὸ εὐ, τὸ ῥαδίως, καὶ τὸ ἀφηγεῖσθαι, τὸ δηλοῦν, καὶ διὰ λόγου φανεροῦν. Valla perperam hanc vocem est interpretatus: at Stephanus bene. [Vide versionem Latinam, pag. 177. lin. 58.]

εὐδοκίμεειν. com. Celebrem esse. Clarum esse. Probum haberi. Laudari. i. 37, 59. τοὺς εὐδοκίμεοντας μάλιστα. Maxime celebres. Clarissimos. Celeberrimos. iv. 68. vi. 63, 132.

εὐεπής, ἑός, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Facundus. Bene dicens. Bene dictus. εὐεπὴς λόγος. Bona, rationique rectæ conveniens, oratio. οὐδένα λόγον εὐεπέα λέγεις. Valla: Nihil rationis dicis. v. 50. Sed parum commode. Vertendum enim, Nullam orationem rectæ rationi consentaneam habes. Nullum verbum rationi consentaneum dicis. Nihil boni dicis.

εὐθηνεῖν. Ion. pro com. et εὐθενεῖσθαι. pro quo et εὐθηνεῖν, et εὐθηνεῖσθαι. Bonis abundare. Rem feliciter gerere. εὐθενήθησαν. Rem feliciter gesserunt, omniumque rerum copia abundarunt. i. 66. εὐθηνεῖν ἅπασαν τὴν Αἴγυπτον. Totam Ægyptum omnium rerum copia abundare. ii. 91, 124.

εὐθηνία. Rerum omnium copia et abundantia. i. 85. ubi pro εὐθηνία scribitur ad marginem, εὐεσσι.

εὐκρινής, εος, οὗς, ὁ καὶ ἡ. com. Bene separatus. Ordine recte dispositus. Ordine collocatus. ἐσθμαίνει παραρτέσθαι τε πάντα, καὶ εὐκρινέα ποιεῖσθαι. ix. 42. Jussit omnia præparari, et ordine recte collocari, sive disponi.

εὐλαί, ὦν, αἰ. Vermes. Suidas. εὐλαί, σκώληκες. καὶ εὐλαίων, σκωλήκων. ἡ δὲ Φερεσίμα ἡ Κυρήνης βασίλισσα, ἀνθ' ὧν ἔδρασε, δίκας ἔτισε. ζῶσα γὰρ ἐξέξεσεν εὐλαίων, ὃ ἐστὶ σκωλήκων. ὡς φησι Βάβριος. Sed apud Suidam sic legendum arbitror, ἡ δὲ Φερεσίμη ἡ Κυρήνης βασίλισσα, &c. deinde ζῶσα γὰρ εὐλέων ἐξέξεσε, ut apud Herodotum legitur; unde locus hic desumptus videtur, qui alii scriptori tribuitur; vel et ille iisdem verbis est usus. Sic etiam in præcedentibus legendum εὐλέων, quod Ionice dictum pro communi genitivo εὐλῶν. iv. 205. v. s. Vivens enim vermibus ebullivit. id est, Vivens vermibus in corpore quodammodo ebullientibus corrosa perit. ἐξέξεσε εὐλέων, ἀντὶ τοῦ ἐκ τῶν εὐλέων ἔξεσε, τούτῃ ἐστιν ἐκ τῶν εὐλῶν ἐν αὐτῇ ζεουσῶν ἀπέθανε.

εὐμαρίη. apud Herodotum eodem modo sumitur, quo Galli dicunt, *Aisances*; id est, Secessus, quo itur, vel alvus exoneretur. q. d. Commoditates. Itali a necessitate, cui parere cogimur, vocant honeste Necessarii. Suidas, εὐμαρέη. ἀπόπατος. Ideo Stephanus in suo indice vertit, Stercus. Sed honestius loquitur Herodotus, quum dicit, εὐμαρίη χρέονται ἐν τοῖσι οἴκοισι. id est, Domi utuntur latrinis. Domi alvum exonerant. Gall. *Ils usent des aisances à la maison. Ils vont aux aisances dans leur maison.* (ἔξω ἐν τῇσι ὁδοῖσι ἐσθίουσι. ii. 35.) Latina verba Græcis non satis apte respondent, idcirco liberiore interpretatione est opus. ἐς εὐμαρίην ἀποσκινδάμεναι. Ad alvum exonerandam dispersæ. iv. 113.

εὐν. Ion. term. in infinit. 3. conjug. verborum contract. in οὐν com. desinentium. δικαιοῦν, pro δικαιοῦν. vi. 82.

εὐνοέσερος, ὁ. Ion. pro com. εὐνούσερος. Benevolentior. Animo melius affecto erga aliquem. v. 24.

εὐνομεῖν. commun. Bonis legibus instituere. Ex bonarum legum præscripto regere, et gubernare. εὐνομεῖσθαι. Bonis legibus uti. Ex bonarum legum præscripto regi, gubernari, vivere. οὕτω μεταβαλόντες εὐνομήθησαν. Sic mutati, mutato vitæ genere, ex bonarum legum præscripto vivere coeperunt. i. 66. ἡ χώρα εὐνομήσεται. Regio bonis legibus regetur. i. 97. εὐνομιδέσθαι κτήνεσι νομαί. Herodotea locutio. Pascua pecoribus accommodatissima. iv. 53.

εὐνομία, ἡ. Ion. pro com. εὐνομία. Recta juris legumque constitutio, rectaque juri constituto obtemperatio. i. 65. Bonæ leges. Recta vivendi ratio. ii. 124.

εὐνούχοι (ἔφορχοι.) Castrati. (Integri, testibusque virilitate testantibus præditi.) viii. 105.

εὐοδούν. Vide simplex ὁδούν.

εὐπαθείην, εἶν. Ionic. et poet. Indulgere voluptatibus. ii. 133, 174.

εὐπαθείη, ἡς. Ion. pro com. εὐπάθεια. Voluptas. Oblectatio. ἐν εὐπαθείῃσι εἶναι. Indulgere genio. Voluptatibus indulgere. Gall. *Se donner du bon temps. Prendre ses plaisirs.* i. 22. εὐπαθείας παντοδαπὰς ἐπιτηδεύουσι. Omnigenis voluptatibus dant operam. i. 135. ἐν εὐπαθείῃσι εἶναι. i. 191.

εὐπαθίη, ἡς, ἡ. Ionic. et poet. pro com. εὐπάθεια; καὶ ἡδυπάθεια. (δυπαθεία. Voluptas. Deliciæ.) ἔσαν ἐν εὐπαθείῃσι. viii. 99. Erant in voluptatibus et deliciis. Indulgebant genio.

εὐπετεῖη, ἡς, ἡ. Ion. pro com. εὐπέτεια. Facilitas. v. 20.

εὐπετέστερος. Ion. et poet. pro com. ῥᾶν. Facilius. iii. 143.

εὐπετέστερος. Ion. et poet. pro com. ῥᾶων. Facillior. v. 97.

εὐπετέως. Ion. et poet. pro com. ῥαδίως. Facile. i. 189, 193. ii. 70, 102, 150. iii. 12, 69, 107. iv. 61, 81. et passim.

εὐπετής, καὶ τὸ, ἐς. Ion. et poet. pro

com. ῥαδιος. iii. 120. Facilis. iii. 145. v. 31.

εὐπλοεῖν. Ion. et poet. pro com. εὐπλεῖν. εὐπλοία χρῆσθαι. Uti secunda vel prospera navigatione. εὐπλοῆσαντες. V. Hom. 18. Secunda navigatione usi. Vel, Cum feliciter navigassent.

εὐπορος, ου, ὁ καὶ ἡ. commun. Expeditus. Qui facile aliquid facere potest. ἱπποτοξόται προσφέρεσθαι εὐποροι. ix. 49. Equestres sagittarii ad hostem comminus infestandum expediti. Vide προσφέρεσθαι.

εὐπρηξία, ης, ἡ. Ion. pro com. εὐπραξία. Secundus rerum successus. Res secundæ. Res prosperæ. Prosperitas. Felicitas. viii. 54.

εὐπρόσωπος, ὁ καὶ ἡ. com. Aspectu speciosus. Egregia specie præditus. Speciosus. Gall. *Qui a belle apparence*. ὑπεκρίναντο εὐπρόσωπα. Responsum egregia specie præditum dederunt. Subauditur autem ῥήματα. vii. 168.

εὐρέα. Ion. pro com. εὐρεία. Lata. f. g. ab εὐρύς. i. 178.

εὐρημα, τος, τό. com. Inventum. Lucrum insperatum, quod quis invenit. Bonum insperatum, quod alicui obtigit. vii. 155. εὐρήμασι μέγα πλοῦσιος ἐγένετο. vii. 190. His lucris insperatis valde dives factus est. εὐρημα γὰρ εὐρήκαμεν. Insperatum enim lucrum invenimus. viii. 109.

εὐρίσκειν. com. Impetrare aliquid ab aliquo. παρὰ δὲ σφισι εὐροντο παρὰ Πausanίῳ ἐσθαι Πoτιδαίητων τῶν ἐκ Παλλήνης τοὺς παρσόντας τριημισίους. ix. 28. Valla: Præter hos inveniebantur apud Pausaniam stantes trecenti Potidæatæ eorum qui ex Pallene erant. Æ. P. Impetraverant autem a Pausania, ut trecenti Potidæatæ illorum, qui ex Pallene venerant, [in acie] juxta se starent.

Εὐρωπεύς, ἐος, ὁ. N. H. pro com. Εὐρωπαϊός. Europæus. Ex Eu-

ropa. In Europa natus. ἄνδρα Εὐρωπαϊά γένος. viii. 133. Virum Europæum genere. viii. 135, bis.

εὐσομος, ὁ καὶ ἡ. Qui bona verba ore profert. Qui linguis favet. περὶ τούτων εὐσομα κείσθω. Absit ut hæc proloquar. absit ut hæc eloquar. Herodotea locutio. ii. 171. ταύτης μοι περὶ εὐσομα κείσθω. ibid.

εὐσύμῃλκτος, ὁ καὶ ἡ. De rebus dicitur, quæ facile conjici, quæ per conjecturas facile cognosci possunt. τέρας εὐσύμῃλκτον. Prodigium, quod facile conjici poterat. De quo per conjecturas facile cognosci poterat quid portenderet. vii. 57, bis.

εὐτυχτος, ὁ καὶ ἡ. Ionic. et poet. Bene factus. Bene paratus. εὐτυχτα ποιησάμενος. Cum [hæc] bene parasset. i. 119.

εὐτυχεῖν. com. Secunda fortuna uti. Rem feliciter gerere. τὸ μὲν τι εὐτυχεῖν τῶν περιγημάτων, τὸ δὲ προσπταῖν. In rebus gerendis partim quidem secunda, partim vero adversa, fortuna uti. Rem modo feliciter gerere, modo infeliciter, ac offendere, clademque accipere. iii. 40. εὐτυχεῖν τὰ πάντα. sub. κατὰ. In omnibus rebus uti secunda fortuna. iii. 40, 43.

εὐτυχέως. Ion. et poet. pro com. εὐτυχῶς. Prospere. Feliciter. πάντα οἱ ἐχώρει εὐτυχέως. Omnia ipsi feliciter succedebant. iii. 39.

εὐυδρος, ου, ὁ καὶ ἡ. com. Aqua abundans. ἡχώρος εὐυδρότερος. ix. 25. Locus aqua abundantior.

εὐφρανέαι. Ion. terminatio secundæ personæ futuri medii εὐφρανεομαι, pro com. εὐφρανοῦμαι, κατὰ διὰ λυσιν. tertia, εὐφρανεῖται com. Ionice vero, εὐφρανεταί, hinc τὸ εὐφρανεταί, iterato Ionismo. Delectaberis. Oblectaberis. iv. 9.

εὐφρόνη, ης, ἡ. com. pro quo frequentius in oratione soluta νύξ, unde Latinum Nox. vii. 12, 56, 188, viii. 12, 14. ix. 37, 39.

εὐχαρίσως. Ion. pro com. *ἡσύχως*, vel *εἰρηναίως*. μετ' *εὐθυμίας*. *εὐθύμως*. Placide. Quietē. Tranquille. Animo placido, quieto, sedato, tranquillo. *τελευταῖον τὸν βίον εὐχαρίσως*. Vitam finire placide. E vita animo placido excedere. i. 32.

εὐχολή, *ἡς*. Ion. et poet. pro commun. *εὐχή*. Preces. Vota. ii. 63.

εὐχολισμαῖος. V. H. ὁ *εὐχολὰς ἐπιτελέων* (ut ii. 63. dicitur) vel *ἐπιτελεῖν πειρώμενος*. Qui vota facit, vel facta exsequi conatur. ibid.

ἔφεδρος, ὁ καὶ *ἡ*. com. Qui in sella sedet. Assessor. In aliquo magistratu successor. Sic enim locum Herodoti, v. 41. *ἔφεδρον βασιλέα Σπαρτιήτησι ἀπέφαινε*, quidam non vulgaris doctrinae viri censent accipiendum, Regem regni successorem, vel in regno successorem, Spartanis esse dixit. Quod non rejiciendum. Sed simpliciter *ἔφεδρος βασιλεὺς* dici potest ὁ ἐπὶ τῇ *ἔδρᾳ*, *τούτέστιν ἐπὶ τῷ βασιλείῳ θρόνῳ καθεζόμενος*, ἢ *καθεδούμενος*. id est, Rex, qui in solio regio sedet, vel sessurus est. Sic autem *περιφραστικῶς* Rex legitimus intelligetur, ad quem et regnum et omnia regni insignia jure pertinent.

εὐωχεῖν. commun. Convivio excipere. *τοὺς Πέρσας κατακλίνας ἐς λειμῶνας*, *εὐώχῃ*. Lat. interpres ita vertit; Persas jubet discumbere in prato, atque epulari. Sed sic ista sunt interpretanda; Cum Persas in pratis collocasset, [ac discumbere jussisset,] convivio eos excepit. Vel, Persas in pratis a se collocatos, et discumbere jussos excepit convivio. Quod Galli feliciter ita dicerent, *Ayant fait asseoir les Persiens en des prairies, ou en des prés, il les banquetta*. i. 126. *εὐωχεῖ* *τοὺς ἐπομένους*. Sequentes excipit convivio. iv. 73, 95. vi. 129.

ἐφθός. com. Elixus. (*ὀπτός*. Assatus.) ii. 77.

ἐφιλετο. Amabatur, v. 5. Vide *φιλημι*.

ἔφοδος, *ου*, *ἡ*. Irruptio. Invasio. Aggressio. *Δημάρατος τὸν Ξέρξην ἀπείργε τῆς εἰς Λακεδαίμονα ἐφοδου*. Ctesias Pers. 23. Demaratus Xerxem ab invadenda Lacedaemone prohibuit.

ἔχειν variis modis sumtum pro reum varietate, cum qua ponitur. *ἔχειν ἐν χερσίν*. Habere in manibus. *τοῦ παιδὸς τὸν γάμον ἔχοντος ἐν χερσὶ*. Cum filii nuptias in manibus haberet. i. 35. *σιγγὴν ἔχειν*. *σιγγᾶν*. Tacere. i. 86. *ἀσφαλέως ἔχειν*. Firmum ac stabilem esse, ibid. *ἔχειν τινὰ ἐν πολλῇ προμηθίᾳ*. Aliquem valde provide tractare. Magnam alicujus rationem habere, et de eo valde sollicitum esse. i. 88. *ἔπαινον οὐκ ὀλίγον πρὸς τῶν πολιτῶν εἶχε*. Non parvam laudem apud cives obtinebat. A civibus non parum laudabatur. i. 96. *Πακτύνην οἱ Πέρσαι ἐν φυλακῇ εἶχον*. Pactyam Persae in custodia servabant. i. 160. *τιμὰς ὑπὸ Τηίων ἔχει*. Honores a Teiis habet. i. 168. *ἐπ' οὗς ὁ Κύρος ἔσχε προθυμίην στρατεύσασθαι*. Adversus quos Cyrus copias ducere, Quibus bellum inferre Cyrus vehementer cupiebat. i. 204. *ἔχειν ἐν ἀτιμίᾳ*. In nullo pretio habere. Ignominia afficere. Contemnere. iii. 3. *ἔχειν τι ἐν βουλῇ*. Aliqua de re consultare. iii. 78. *ἐν σώματι ἔχειν τινὰ*. Aliquem in ore habere. De aliquo loqui. *πάντες Ζώπυρον εἶχον ἐν σώμασι αἰνέοντες*. iii. 157.

ἔχειν. *μνήμην ἔχειν τινός*. Herodotea locutio, pro com. *μνήμην ποιῆσθαι*. Mentionem rei alicujus facere. iv. 79, 81. *ἔχειν ἐν ἀνδραπόδων λόγῳ*. Mancipiorum loco habere. vi. 23. *ἔχειν ἐν ἀλογίᾳ*. *ἀλογεῖν*. *ὀλιγωρεῖν*. Contemnere. vi. 75. *ἔχειν ἐν φυλακῇ*. φυλάσσειν. vii. 207. custodire, servare. *ἔχειν εὐπρεπέως*, pro *ωρέπειν εὖ*. vii. 220. decore habere, decere. *ἔφη τοῖσι*

παρεούσι οὐκ ἔχειν εὐπρέπεις ἐκλιπεῖν τὴν τάξιν. Dixit non decere eos, qui aderant, ordinem, vel aciem, vel stationem deserere. ἀναγκαιώς ἔχειν. Necesse esse. vii. 229. ὀνειδὸς εἶχε, καὶ ἀτιμίην. vii. 231. Probrum, et ignominiam sustinuit. Probro et ignominia notatus fuit. quod ibid. unico verbo dicitur, ἥτιματο. ἄτε σφι ἔχοντες αἰεὶ χόλον. viii. 27. Quippe qui semper ipsis irati, vel infensi essent.

ἔχειν. com. Continere. Cohibere. Coercere. κατ' οἴκους ἐωῦτοὺς οἱ μάγοι ἔχουσι. Magi se domi continent. iii. 79. ἔσχε βουλομένους τιμωρεῖν τοῖσι Ἑλλήσι. Illos opem Græcis ferre paratos cohibuit. vii. 171.

ἔχειν σιγῇ. Aliquid silentio tectum tenere. Silentio suppressere. ix. 93.

ἔχειν. Mulieribus tributum, pro gravidam, sive prægnantem esse. v. 41. Est autem ἑλλειπτικὸν loquendi genus. Nam plena locutio postulat ut dicamus ἔχειν ἐν γαστρὶ. pro quo συνωνύμως dicitur κυεῖν, ἐγκυμονεῖν, κυοφορεῖν. Uterum ferre. Fœtum in utero gestare.

ἔχεσθαι. com. cum genitivo. Proximum esse. Vicinum esse. τούτων ἐχόμενοι Γινδανὲς εἰσι. His proximi sunt Gindanes. iv. 176. Λωτοφάγων ἔχονται Μάχλυσ. iv. 178. Lotophagis Machlyes sunt vicini. iv. 180, 191, 193, 194. v. 49. vi. 8.

ἔχεσθαι. com. cum genitivo junctum. pro hære alicui rei. Pendere ex aliqua re. τὰ τῶν ὀνειράτων ἐχόμενα τελέως ἐς ἀσθενὲς ἔρχεται. Quæ ex insomniis pendent prorsus ad infirmitatem eunt; i. e. infirma sunt, nullas habent vires; ac evanescent. i. 120.

ἔχεσθαι ἐν τινι κακῷ. In aliquo malo detineri, In aliqua calamitate positum esse. ὃ δὲ ἐν τούτῳ τῷ κακῷ ἐχόμενος. ix. 37. Ille vero cum in

ista calamitate positus esset, [versaretur, atque detineretur.]

ἐχόμενα, τὰ ἐσθῆτος ἐχόμενα. quid. Vide κατερείκειν.

ἐχρήσθη σφι. vii. 178. Oraculum ipsis editum est. Oraculo ipsis significatum est.

ἐχρήσθησαν, tertia plur. aor. 1. pass. a verbo χρῶμαι, ᾧ. Oraculum edo. Reddo responsum. Oraculo aliquid declaro. αἱ νέες ἐχρήσθησαν. vii. 144. Naves oraculo sunt declaratæ. De navibus oraculum est editum. Vide χρῆσθηναι.

ἔχω cum participiis positum Ion. et poet. τοὺς δουλώσας ἔχεις. ἀντὶ τοῦ, οὓς ἐδούλωσας. Quos in servitutem redelegisti. i. 27. εἶχε κατασφραγίσας, pro κατασφραγισάμενος, subegerat. i. 28. ἀποκλήσας ἔχεις, pro ἀπεκλήσας, exclusisti, pri-vasti. i. 37. ὑποδεξάμενος ἔχω, pro ὑπεδεξάμενος. i. 41. κατασφραγίσας εἶχε, pro κατασφραγισάμενος. i. 73. κατασφραγίσας ἔσχε. i. 75. ποιούμενος εἶχε, pro ἐποιεῖτο. iii. 125. ἐπιτρέψαντες ἔχομεν, pro ἐπετρέψαμεν. vi. 12. εἶχε δήσας, pro ἔδησεν. vi. 23. εἶχον κτεινοντες. ix. 39. ἀντὶ τοῦ, ἔκτεινον. Interfecerunt.

ἔχω, pro δύναμαι. com. οὐκ ἔχω εἰπεῖν. Dicere non possum. i. 49, 57. ἄλλως οὐδαμῶς εἶχε. Nulla alia ratione poterat. i. 123. iv. 111. v. 9, 35. ὡς εἶχον. Ut poterant. v. 64, 86, 87. vii. 239. οὐκ ἔχουσα διαφυγέειν. viii. 87. Cum dilabi, cum evadere, non posset. ἔψειν, et ἔψην. Ion. poet. com. Elixare. Coquere. Gallice, Cuire. Bouillir. Cuire en eam. Italice, Lessare, Cuocere a lessa. χαλῶνς ἐψομένης ἐν χαλκῷ ἄμ' ἀρνείοισι κρέεσσι. i. 47. Testudinis, quæ coquebatur in æreo lebetæ cum agninis carnibus. ὁμοῦ ἔψεε. Simul coquebat. i. 48. τὰ μὲν ᾤπησε, τὰ δὲ ἔψησε. Partim quidem assavit, partim vero elixavit. i. 119. ἐψήσθη τὰ κρέα. i. 132. ἀπεψήμενον ὕδωρ,

aqua cocta. i. 188, 216. ἐπεὰν τὰ κρέα ἐψηθῇ. iv. 61. χρυσίον καθαρώτατον ἀπεψήσας, pro ἀφεψήσας. Auro purissimo excocto. iv. 166. τοὺς τόνους ἔψοντες τῶν κλινέων ἐσιτέοντο. ix. 118. Lectorum funes elixos comedebant.

ἔψομαι. Infinit. futuri ab ἔπομαι, sequor. viii. 2.

ἔψεται. com. 3. fut. sing. ab ἔπομαι, sequor. ἀμα τῷ ναυτικῷ στρατῷ αὐτέων ἔψεται καὶ ὁ πέζος. viii. 60. Una cum illorum navali exercitu sequentur et pedestres copiae. i. e. Navalem ipsorum exercitum pedester comitabitur.

ἐψησις, ἡ. com. Elixatio. Coctio. Coquendi ratio. Coquendi actus. iv. 60, 61.

έω. Ionica terminatio genit. sing. 1. decl. simpl. pro com. ου, Ἀλυάττω, pro Ἀλυάττου. i. 6. 26. Κανδαύλειω, pro Κανδαύλου. i. 7, 12, 13. Γύγωω. ibid. Γορδίω. i. 14. Σαδυάττω. i. 16. Δηϊόκωω. ibid. Γορδίω τοῦ Μίδεω. i. 45. Idem et in aliis fieri solet.

εω. Ion. et Att. terminatio nominum tertiæ declin. simplicium, pro com. αου, in gen. sing. ut Ἀρκεσίλειω, pro Ἀρκεσιλάου. iv. 159, 160, 161, 162, 200.

εω. Ion. et Att. terminatio dat. sing. 3. declin. simpl. pro com. αω. Ἀρκεσίλειω, pro Ἀρκεσιλάω. iv. 164.

έω. διάλυσις Ionica verborum in ω desinentium, in futuris, in subjunctivis, in participiis. ὀρμηθέωσι, pro com. ὀρμηθῶσι. i. 47. προθέω, pro προθῶ. i. 108. ἀπαιρεθέω, pro ἀπαιρεθῶ. iii. 65. περιβέωμεν, pro περιβῶμεν. iii. 81. θέωσι, pro θωσι. iv. 71. ἐσσωθέωμεν, pro ἐσσωθῶμεν. iv. 97. ἐσσωθέωσι, pro ἐσσωθῶσι. v. 118. αἰρεθέωσι, pro αἰρεθῶσι. vi. 77. ἀνδρεωθέωσι, pro ἀνδρωθῶσι. vii. 149. ὀρθέωσι, pro ὀρθῶσι. viii. 7, &c.

έω, εἶς, εἰ. Ion. formatio pro com. ω, εἰς, εἰ. in futuro. ἀποβαλέεις, pro ἀποβαλέῃς, ab ἀποβάλλω.

Amittes. i. 71. σημαίνω, pro σημαίνω, significabo. i. 75. προερῶ, pro προερῶ. prædicam, denuntiabo; unde participium προερέοντας, pro προερούοντας. i. 77. κατερέω. iii. 71. ἐξαγγελεύουσι. iii. 134. κερδανέομεν, pro κερδανούμεν, a κερδαίνω. viii. 60. ἀπολέει, pro ἀπολεί. Perdet. Amittet. i. 34. 'sic in verbis quintæ desinentibus in λῶ, μῶ, νῶ, ρῶ. κερδανέεις, pro κερδανείς, lucraberis. i. 35. sic ἀπολέεσθαι, pro ἀπολείσθαι. Perituum esse. i. 38. sic in subjunct. aor. 2. pass. φανέωσι, apparuerint. i. 41. φανέεσθαι, pro φανείσθαι. i. 60.

εω. In particip. verborum 2. conjug. contractorum, Ion. pro com. ω. in voce passiva. Hoc autem fit vel præfixo ε post contractionem factam ex αο in ῶ, Att. et com. vel mutata α in ε, et ο in ω, κατ' ἔκτασιν. χρωόμενος, pro χραόμενος, χρώμενος. i. 14. Utens. ὀρμώμενος, pro ὀρμώμενος. Ruens, erumpens, veniens, prodiens. i. 17, 36, 41. ἀποχρεωμένων. i. 37. πειρεώμενος. i. 46. iii. 73. Vide έω. Ion. formatio, et έωμαι, Ion. form.

έω. Ion. formatio verborum contract. pro com. αω. φοιτέω, pro φοιτάω, ὦ. i. 37. ἐπηρωτέω, pro ἐπηρωτάω. i. 47. ταῦτα ἐπηρώτεον. i. 53. διαφοιτέοντες. Discurrentes. i. 60. ἐπηρώτεον. i. 67. ὀρέων, pro ὀράων. Videns. i. 68, bis. φοιτεόντων. i. 73. εἰρωτέων, pro εἰρωτάων, ὦν. Interrogans. i. 75. ὀρέων. i. 80. ἐπηρώτεων. i. 86. ἐπορέωσι. i. 124. εἰρωτεύοντας, pro εἰρωτοῦντας, hocque pro ἐρωτῶντας. iii. 62. ἡρώτευ, pro ἡρώτων. iii. 140. iv. 145. ἀρτέω, pro ἀρτάω. v. 120. sic χρέω, pro χράω. vii. 111. ἐφοίτεον. ix. 49.

έωμαι, cum suis derivatis, Ion. formatio, pro com. αομαι, ὦμαι. Hoc autem fit vel inserto ε post factam contractionem, vel mutato communi α in ε, et producto ο, quod in ω κατ' ἔκτασιν conver-

sum. ἐχρέωντο, pro ἐχράοντο, ἐχρώντο. i. 53. vii. 74. ὀρμώμενον, pro ὀρμώμενον. i. 58. χρεώμενος. i. 62. vii. 71. διαχρέωνται. i. 71. vide ε Ion. τῷ ω in nonnullis vocab. præponitur. Item εω in particip. εῶν, et εῶμαι. Alterum quidem in activis, alterum vero in passivis usurpatum Ionice, pro communi terminatione ω, et ομαι. Ut enim Attici, sic etiam Iones ab Atticis circiundi sæpe ex verbis gravitonis circumflexa formant, ut a τύπτω, χαίρω, ῥίπτω, τυπτέω, ὦ. χαιρέω, ὦ. ῥιπτέω, ῥιπτῶ, deducunt. συμβαλλόμενος, pro συμβαλλόμενος. iii. 68, 95. vi. 63, 65. vii. 187. ἐνδυνέουσι, pro ἐνδύνουσι. iii. 98. ἐπιμπλέτο, pro ἐπιμπλάτο. iii. 108. ἀντικαθιζέμενοι, pro ἀντικαθιζόμενοι, tanquam ab ἀντικαθιζέομαι, οὔμαι. quod Ἰωνικόν, καὶ ποιητικόν. iv. 3. διαβυνέομαι, οὔμαι, pro διαβύνομαι. Vide suo loco. iv. 71. ἀνιέω, ὦ. ab ἀνίω. iv. 125. περισπερχέω, pro περισπέρχω. vii. 207. εἰμαι, εἴ, εἴται. Ion. in subjunctivo, pro com. ὦμαι, ἦ, ἦται. Hoc autem præcipue in verbis in μι desinentibus in activa voce. προσθέγται, pro προσθῆται. Adjunxerit, adjungat. i. 53. ὑπερθέωμαι, pro ὑπερθώμαι. v. 24. vii. 8. [ad horum similitudinem dicitur et ἐπισέωνται, pro ἐπίσωνται. iii. 134.] ἐπιθέωνται, pro ἐπιθῶνται. vii. 191. aggredierentur.

εῶν. Ionice, ut et Attice, in verbis, quorum initium est ὄ, quod in incremento mutatur communiter in ὦ. εῶρα, pro com. ὦρα, videbat, ab ὀράω, ὦ. i. 11, bis. ἐνεώρα. i. 123.

εἶωθα, ας, ε. Ion. pro com. εἴωθα. Solitus sum. Consuevi. ii. 91. εἴωθεσαν. ii. 151. εἴωθασι. iii. 15. εἴωθεσαν. iii. 31. εἴωθα. iv. 127. εἴωθεε. iv. 134. εἴωθαμεν. ibid. εἴωθασι. iv. 187. v. 67. vii. 9. εἴωθεε. vi. 107, δε.

εἰωθώς, εἰωθότος. Ion. pro com. εἰωθώς. Qui solitus est. Qui solet.

Qui consuevit. Cum infinito; εἰωθότα στρατηγέειν. Qui exercitus ductare consueverat. i. 34. εἴωθεσαν, pro εἴωθεσαν. Consueverant. i. 73. εἰωθώς. i. 111. εἰωθότα. iii. 31. εἰωθότων. iii. 80.

εῶν. Ion. et poet. nomin. masc. g. pro com. ὦν. i. 16.

εῶν. Ion. et Att. terminatio nom. 3. declin. simpl. in accus. sing. pro com. αον. Ἀρκεσίλεων, pro Ἀρκεσίλαον. iv. 160, 167.

εῶν, terminatio genitivi plur. 1. declin. simpl. Ionice pro com. ὦν. Περσέων, pro Περσῶν. i. 1. Ἡρακλειδέων, pro Ἡρακλειδῶν. i. 7. οἰκετέων, pro οἰκετῶν. i. 11. Σκυθέων, pro Σκυθῶν. i. 15. ἰδιωτέων, pro ἰδιωτῶν. i. 32. νηγέων. i. 61. Σπαρτιηγέων. i. 65. Τεγεγτέων. i. 65, 67.

εῶν, terminatio genit. plur. 1. decl. simpl. Ionice pro com. ὦν, vel ὠν. ἀρπασθεσέων, pro ἀρπασθειςῶν. i. 4. πασέων, pro πασῶν. i. 8, bis. θυρέων, pro θυρῶν. i. 9. παρευσεέων, pro παρευσεῶν. i. 11. ἀπασέων ἡμερέων, pro ἀπασῶν ἡμερῶν. i. 32. εἰουσεέων. ibid. αὔτέων. ibid. μαχομένέων, pro μαχομένῶν. in g. f. ii. 76. ἀλλέων ἡμερέων, pro ἀλλῶν. iv. 182, 183, 184, bis.

εῶν. Ion. terminatio genit. plur. 3. declin. simpl. pro com. ὠν, vel ὦν. Θεσσαλέων, pro Θεσσαλῶν. v. 64. αὔτέων, pro αὐτῶν. Ipsorum. i. 9, 26. τούτέων, pro τούτων. i. 50, 68, 70. vii. 56. πεσσέων, pro πεσσῶν. Calculorum. i. 94. πυρέων, pro πυρῶν, frumenti, tritici. ii. 36. ἐκείνέων, pro ἐκείνων. iv. 111. αὔτέων, pro αὐτῶν. ibid.

εῶν. Ion. terminatio genit. plur. 5. decl. simplicium pro com. ὦν, vel ὠν. χηγέων, pro χηγῶν. Anserum, a recto χῆγες. ii. 45, 68. Εἰλωτέων, pro Εἰλωτῶν, a recto Εἰλωτες. vi. 58, 75, 80. ix. 28. χιλιάδέων, pro χιλιάδων, a nominativo χιλιάς, ἄδος, ἦ. vii. 28, 29. ἀνδρέων, pro ἀνδρῶν. vii. 187. μυριαδέων, pro μυριάδων. ibidem. a

nominativis ἄνδρες, et μυριάδες. εἰλωτέων. ix. 80.

ἔων Ionica terminatio nominat. singul. participii fut. 2. act. pro com. ὦν, οὐντος. ἐρέων, ἐρέοντος. Dicturus pro ἐρών, ἐρουντος, ab εἴρω. Dico. i. 5. ἀγγελέων, pro ἀγγελῶν. i. 43. viii. 54. προερέον-τας, pro προερούντας. i. 77. προ-ερέοντες. i. 81. ἀποκλινέων. i. 85. ἀπερέοντα. i. 152. ii. 40. προερέον-τα. iii. 61. ἀποκτενέοντα. iii. 62. μηχανέων, pro μηχανῶν. ii. 35.

ἔων. Ion. pro com. εἰων. 3. plur. im-
perf. ab ἑάω, ὦ. sino. οὐκ ἔων ἐκλι-
πεῖν τὴν τάξιν. vii. 219. Ordinem,
aciem, vel stationem, deserere non
sinebant. Stationem minime de-
serendam censebant.

εως. Ion. et Att. terminatio no-
minum tertiae declin. simpl. pro
com. αος, in nomin. sing. ut Ἀρ-
κεσίλως. iv. 162. [pro Ἀρκεσί-
λαος. iv. 160.] 163, 164, 165.
Ἀναξίλως. vi. 23.

ἑωυτοῦ, ἑωυτῆς, ἑωυτοῦ. cum αὐτὸς,
αὐτῇ, αὐτὸ conjunctum, additis
locorum aut hominum propriis
nominibus, ad virtutis, vel vitii,
laudis, vel vituperationis, exagge-
rationem, vel extenuationem sig-
nificandam, et ad rerum vel defec-
tum, vel perfectionem quandam in-
dicandam. ἡ Μίλητος αὐτῇ ἑωυτῆς
μάλιστά τότε ἀκμαῖσα. v. 28. Mile-
tus, quæ tunc multo magis, quam
unquam ante, florebat. Hunc
Græcismum et Latini sequuntur.
Ovid. τῶν Μεταμορφ. lib. x. v.
523. Jam juvenis, jam vir, jam se
formosior ipso est. i. e. longe for-
mosior, quam ante fuerit. ἐγένοντο
ταύτην τὴν ἡμέραν μακρῶ ἀμείνονες
αὐτοὶ ἑωυτῶν, ἡ πρὸς Εὐβοίᾳ. viii.
86. Ille die se ipsis longe præ-
stantiores fuerunt, quam [quum]
ad Eubœam [pugnarunt.] δ ἄστρος
διπλήσιος ἐγένετο αὐτὸς ἑωυτοῦ. viii.
137. Panis duplo major, quam
ante esset, fiebat.

ἑωυτοῦ. Ion. pro com. ἑαυτοῦ. Sui
ipsius. i. 8, 21.

ἑωυτοῦ. Ion. pro com. ἑαυτοῦ, hoc-
que pro σεαυτοῦ. Tui ipsius. i.
108.

ἑωυτῶ. Ion. pro com. ἑαυτῶ. Sibi
ipsi. masc. g. i. 34.

ἑωυτόν. Ion. pro com. ἑαυτόν. Se
ipsum. i. 24. τὸ πᾶν ἐς ἑωυτόν
ἐπεποιήκαε. Fecit omnia pro viri-
bus, quæ potuit. i. 85.

ἑωυτῇ. Ion. pro com. ἑαυτῇ. Sibi
ipsi. Sibi. i. 11, 32.

Ζ.

Z pro δ ab Ionibus interdum
usurpatur. Vide ζορκάδες.

ζάπλουτος, δ καὶ ἡ. Ion. et poet. i.
32. pro quo συνωνύμως dicitur,
μέγα πλοῦσιος, valde dives. ibid.
Compositum ex intendente par-
ticula ζα, et nomine πλοῦτος, ου,
δ. opes.

ζεγέριες. Nomen Libycum, quod
Græce sonat βουνοί, id est, colles.
Sic autem apud Libyas quod-
dam murium genus appellatur.
iv. 192.

ζειρή, ἡς, ἡ. Ion. pro com. ζειρά,
ας. Quidam genus vestis brevio-
ris, laxum, et sinuosum fuisse
putant, sagum, vel sago simile.
vii. 69, 75.

ζευγλη, ἡς, ἡ. Jugum. ὑποδύντες
ὑπὸ τὴν ζεύγλην. Subeuntes ju-
gum. i. 31.

ζεῦγος, εος, ους, τό. Par boum vel
equorum simul junctorum. i. 31.
ζεῦγεί κομίζεσθαι. Bobus junctis
vehi. Ibidem. Vehiculum, quod
bobus, vel mulis junctis agi-
tur. ἦλασεν ἐς τὴν ἀγορὴν τὸ ζεῦ-
γος. Vehiculum in forum egit.
i. 59.

ζόη, ἡς, ἡ. Ion. pro com. ζωῇ, ἡς, ἡ.
vita. i. 32. τὸν πᾶντα χρόνον τῆς
ζόης. i. 85. Toto vitæ tempore. τὴν
πᾶσαν διαίταν τῆς ζόης μετέβαλον.
Totam vitæ rationem commuta-
runt. i. 157. ἀπαξ ἐν τῇ ζόῃ. Semel
in vita. i. 199. τῷ ποιευμένῳ ἀπὸ
τούτων τὴν ζόην ὄνειδος μέγιστον ἐστὶ.

His victitanti maximum est probrum. Gallice, *c'est un très-grand opprobre à ceux, qui vivent de telles viandes*. ii. 36. *τρόπω ζῆς τοιῷδε διαχρέωνται*. Hoc victus genere utuntur. ii. 77. *ζῆ πάσα*. ii. 105, 143. *ἀποφαίνειν δικαίην ζῆν*. Justam vitam vivere, factisque demonstrare nos juste vivere. ii. 177. iii. 22, 23. *ζῆν ἔζων τὴν αὐτὴν ἐκείνησι*. Idem vitæ genus, quod illæ, vivebant. iv. 112. *μηκέτι ζῆν τοιήνδε ἔχωμεν*. Ne amplius hujusmodi vitam habeamus, colamus, exerceamus. iv. 114. *τὴν ζῆν καταπλέκειν*. Vitam finire. iv. 205. vi. 52, 117. vii. 46. *ὅς τὴν ζῆν κατεστήσατο ἀπ' ἔργων ἀνοσιωτάτων*. viii. 105. Valla: Ex hoc impurissimo quæstu, quem facitabat, vitam ducens. v. s. Qui vitam ex impurissimis operibus instituerat. *ποιεῦμενος ἐκ τουτέων τὴν ζῆν*. ibid. Ex his [rebus] vitam sustentans: pro quo, viii. 106. dicitur ab Herodoto *ἀπ' ἔργων ἀνοσιωτάτων τὸν βίον κτήσασθαι*, id est, Ex impurissimis facinoribus victum sibi parare.

ζορκάδες, ai. Ion. pro com. *δορκάδες*. Capræ. iv. 192.

ζωαγραψάμενος. Participium aorist. I. medii, tanquam a *ζωαγράφω*, *ζωαγράφω*. pro quo frequentius occurrit *ζωαγραφεω*, ὦ. ἦσω. Pingo. Depingo. Describo. iv. 88. *ζωαγραψάμενος πᾶσαν τὴν ζεῦξιν τοῦ Βοσπόρου*. Valla: Pictis animalibus commissionem Bospori. Sed male. Vertendum enim, Depicto, vel descripto toto Bospori ponte. Vel, Descripta tota Bospori ratibus conjunctis commisi ratione. Vide *σχεδίη*. vel, Depicta, &c.

ζωαγρία, τά. Præmia, quæ pro aliquo vivo capto dantur. iv. 36.

ζωγρεῖν. Ion. poet. et communiter. Vivum capere. *ἐζωγρήθησαν*. Vivi capti sunt. i. 66. *ζωγρηθεῖς*. Vivus captus. i. 83. *τὸν Κροῖσον ἐζώγρη-*

σαν. Croesum vivum ceperunt. i. 86. Ἀστιάγης ἐζωγρήθη. Astyages vivus captus est. i. 128. *πολλὰ πλεῦνας ἐζώγρησαν*. Longe plures ceperunt. i. 211. *ζωγρηθεῖς*. ii. 169. *ζωγρήσωσι*. iv. 62. *ζωγρήσαι*. iv. 110. *ἐζώγρησαν*. v. 77. *ἐζωγρημένοι*. v. 77. vi. 29, 30. vii. 210.

ζωγρίαν συλλαμβάνειν. ἀντὶ τοῦ ζῶντα συλλαμβάνειν. Ctesias Pers. 3. Vivum comprehendere. *νικᾷ Κῦρον, καὶ συλλαμβάνει ζωγρίαν*. Cyrum vincit, vivumque comprehendit. Hoc autem *ζωγρίαν*, si codex mendo caret, est accus. sing. primæ declin. simpl. a recto *ζωγρίας*, ου. ut *Αἰνέας*, ου, et passive sumitur ἀντὶ τοῦ *ζωγρηθεῖς*. Sed in vulgatis Lexicis hoc nomen non reperio. Fortasse pro *ζωγρίαν* legendum *ζωγρία*. *ζωγρία λαβεῖν*. Vivum capere. Vide *ζωγρήν*, et *ζωγρήν λαβεῖν* apud Herodotum. Suidas, *ζώγρια λαβεῖν*. ζῶντα κρατῆσαι, καὶ λαβεῖν. Sed vide ne et apud Suidam fortasse *ζωγρία λαβεῖν* sit scribendum. Exemplum enim, quod ex Herodoto sumtum affert, nostram conjecturam confirmat. Quia tamen idem nomen eodem modo scriptum legitur et Pers. 9. ubi Ctesias dicit, *ζωγρίαν δὲ λαβὼν τὸν Ἀμυρταῖον*, ideo nihil *ἀξασανίστως*, καὶ *ἀδοκιμάσως* innovandum: sed quod rarissimum videtur, id diligenter est observandum.

ζωγρήν, ης, ἡ. N. H. quasi dicas, Vivacaptio. Hoc dicitur quum quis ab aliquo vivus capitur, unde *ζωγρήν λαβεῖν* Herodotea locutio, pro *ζωγρεῖν*. Vivum capere. Vide infra Ἰστιαίων *ζωγρήν ἐλαβε*. Histiaëum vivum cepit. vi. 28. καὶ μιν αἰρέουσι *ζωγρήν*. Ipsumque vivum capiunt. vi. 37.

ζῶειν. Ion. et poet. pro com. *ζῆν*, vivere. i. 31. *ἀπὸ κτηνέων ζῶουσι*. Pecoribus victitant. i. 216. *ζῶουσι ἀπὸ πυρέων, καὶ κριθέων*. Frumento, hordeoque victitant. ii. 36. iii. 22,

80, 127. ζῶουσι ἀπὸ θήρης, ex venatione vivunt. iv. 22. ἐζων. iv. 112. ζῶουσι. iv. 177. vii. 114, bis. ζωή, ἦς, ἡ. com. Apud Herodotum in plurali reperitur ζωάς, quod quomodo accipiendum, nec ab interprete declaratum, nec ab aliis indicatum, nec mihi constat (ut ingenue fatear) quid sibi velit Herodotus, quum dicit, ἐπέσαξε ἐπὶ τὰς ζωάς τῶν καμήλων, nisi dicas, in camelos vivas imposuit, i. e. camelos vivas oneravit, ut καμήλος sit jam foeminei generis, et ζωάς non substantivum, sed adjectivum. Sed quid hæc sibi vellent? mortuas enim camelos sarcinis onerare non solemus. Sensus certe videtur postulare ut camelorum dorsa potius intelligamus, in quæ onera fuerint imposita. Quia tamen præcedunt hæc verba, ἀσκούς καμήλων πλῆστας ὕδατος, quod idem valet ac ἀσκούς ἐκ τῶν δερμάτων τῶν καμήλων πεφορευμένων πεποιημένους, [i. e. Utres ex camelorum cæsarum pellibus factos cum aqua replevisset, eos in omnes camelos vivas imposuit,] ideo primam nostram sententiam satis commode retinere possumus. Opponentur autem αἱ ζωαὶ καμήλοι τοῖς τῶν καμήλων ἀσκούς, ἀντὶ τοῦ, ταῖς καμήλοις ταῖς φορευθείσαις, ἐξ ὧν οἱ ἀσκοὶ ἐποiehθησαν. Suidas, ζωάς, καὶ τὸ πλῆθυντικὸν τῶν ζωῶν. nihil præterea. Quoniam igitur Herodotus dixit ante καμήλων ἀσκούς, quod aliquid ambiguitatis habere videbatur, idcirco subiecit ἐπὶ πασας τὰς ζωάς τῶν καμήλων, ut omnem ambiguitatem ex oratione tolleret. iii. 9. Nostram interpretationem Herodotus ipse paulo post his verbis confirmat, ἀπὸ τούτου δὴ ὧν τοῦ ποταμοῦ λέγεται τὸν βασιλέα τῶν Ἀραβίων, βαψάμενον ὠμοβοέων, καὶ τῶν ἄλλων δερμάτων ὀχετὸν, &c. ibid. ζωός, ἡ, ὄν. pro com. ζωός, ἂ, ὄν.

Vivus, a, um. ζῶν, ζωσα, ζῶν. ii. 70, 132. vii. 113. ζωρός, οὔ, ὁ. Ion. et poet. Merum. Plena locutio est, ζωρός οἶνος. Merum sive meracum vinum. ζωρότερον πίνειν. Meracius bibere. Vinum meracius bibere. vi. 84. Intemperantius bibere. Ζωσῆς, ἦρος, ὁ. Loci nomen. viii. 107. De quo Stephanum consule.

H.

H pro α in verbis, partic. adverbis, et nominibus, Ionice positum. διαπρήξασθαι, pro com. διαπράξασθαι. Peragere. Conficere. διαπρήξαμένους καὶ τὰλλα, τῶν εἵνεκεν ἀπίκοντο. i. 2. θεήσεται, pro com. θεάσθαι, videbis, contemplantur. i. 8, 9. ἐθέητο, pro ἐθεάτο. i. 10. τῶν περηχθέντων. i. 11. θεήσμενον, pro θεασάμενον. ibid. τριήκοντα, pro τριάκοντα. i. 14. ἀξιοθέητος, pro ἀξιοθέατος. ibid. πρήγμα, pro πράγμα. i. 19, 32. νῆος, pro com. ναός. i. 19, 21. πρήσσειν, pro πράσσειν. i. 24. θέη, pro θεά. i. 25. θεήσμενον, pro θεασάμενον. i. 30. νηνίας, pro νεανίας. i. 31. θεήσμενος, pro θεασάμενος. i. 59. Τεγεῖται, pro Τεγεάται. i. 65. Σπαρτιῇται, pro Σπαρτιάται. i. 65, 67. Idem in aliis sexcentis eodem modo factum invenias.

η Ionice pro com. α in nominibus secundæ declinationis simplicium. ἰσορίη, pro ἰσορία. i. lin. 1. αἰτή. i. lin. 5. διαφορή. i. 1. ἐρυθρή καλομένη. ibid. ναυτιλή. ibid. μακρή. ibid. καλομένη χώρη. ibid. ἡμέρη. ibid. Idem in reliquis casibus fit, quod passim occurrit.

η Ion. pro ε, sæpe positum. ἐσσωθέντες, pro ἡσσωθέντες. i. 66. ἐσσωντο, pro ἡσσωντο. i. 67. ἐσσωμένους, pro ἡσσωμένους. i. 82, 104, 128. η Ion. pro com. ε. ἐπηρωτέω, pro ἐπερωτάω, ὦ. i. 47.

η Ion. interdum pro ει, ut *ἡρινέος*, pro com. *εἰρίνεος*. Laneus. i. 195.

Sed *ἡρίνεος* fortasse scribendum, quod verisimilius.

η pro ε Ionice et Attice in augmentis verborum. Iones enim, et Attici, sæpe præter syllabicum incrementum usurpant et temporale, ut *ἡμελλον*, et *ἡβουλόμην*, pro *ἐμελλον*, et *ἐβουλόμην*. Vide *ἡπισ-ἡ-θη*. sic *ἡπισέατο*, de quo suo loco. quod ad præcedentium similitudinem est formatum, licet verbum *ἐπίσσαι* communiter nullum admittat incrementum *ἐν τῷ ε*. *ἡπίσατο*, pro *ἐπίσατο*, sciebat. iii. 74. *ἡπισάμην*, pro *ἐπιστάμην*. iii. 108. *ἡδυνέατο*. vide *ἡδυναίατο*.

η in quorundam verborum, vel nominum, principiis redundans, ut *ἡμύνειν*, *ἡβαιοῖς*, pro *μύνειν*, et *βαιοῖς*. Eust. 473, 32. vide *ἡδυναίατο*.

ἡ præcedente aliquo nomine adjectivo. Quam. *τοὺς ἐναντίους λόγους, ἡ ὡς αὐτὸς κατεδόκει*. Contra quam, aliter quam, secus quam. i. 22. ἄλλο ἡ. Aliud quam. i. 27, 49.

ἡ præcedentibus, *παρὰ δόξαν*, vel aliquibus aliis hujusmodi nominibus. *παρὰ δόξαν ἡ ὡς αὐτὸς κατεδόκει*. Præter opinionem, et aliter quam ipse opinabatur. i. 79.

ἡ. Ion. poet. Quinetiam. com. pro magis usitato *ἐκείνη*, illa. viii. 87.

ἡ. Ion. et poet. pro magis recepto, *ἡπερ, καὶ ὥσπερ*. Quemadmodum. i. 109.

ἡα. Ion. accus. 3. contract. pro com. *έα*. *βασιλῆα*, pro *βασιλέα*. Regem. i. 14, 73.

ηαι. Ion. terminatio verborum secundæ personæ subjunctivi modi communiter in η desinentis; formatur autem a tertia desinente communiter in ηται, sublato τ, et tertia persona in secundam migrante. *τύπτηται*, *τύπτηται*. Hoc autem in passivæ mediæque vocis verbis locum habet. *ἐπεάν*

ἴδται. Ubi videris, pro *ἴπαι* *ἴδγ*. iv. 9.

ἡβηδόν. com. A pubertate. Vel, omnes puberes. Ut, *ἡβηδὸν ἀνελεῖν πάντας*. Omnes, a puberibus initio cædis facto, interficere. Sic *ἡβηδὸν πάντες ὠπλίσθησαν*. Omnes armati sunt, a puberibus initio ducto usque ad ætate provectiores. Sic et Galli, *Ils tuèrent tout, depuis les plus jeunes jusques aux plus vieux*. Consule Suidam et Eustathium, ubi varias hujus vocis significationes videbis. i. 172. Herodoti vero locus ita videtur distinguendus (*ἐδοξε δὲ τοῖσι πατρίοις μόνον χρᾶσθαι θεοῖσι*) *ἐνδύντες τὰ ὄπλα ἅπαντες Καύνιοι ἡβηδόν, τύπτοντες, &c.*

ἡγεῖσθαι ὁδὸν τινι. Viæ ducem alicui esse. Aliquem aliquo deducere, ita ut ipse præeas. *οὗτοι αὐτῶ τὴν ὁδὸν ἡγεοντο ἐς Σφενδαλέας*. ix. 15. Isti viæ duces ipsi fuerunt ad Sphendalenses. Vel, Isti ipsum [Mardonium] viæ duces ad Sphendalenses deduxerunt.

ἡγεμονεύειν. Ion. et poet. pro com. *ἡγεῖσθαι*. Ducem esse. Præesse. Imperare. *τῶν κατέλεξα πολιῶν ἡγεμονεύειν αὐτήν*. Quibus urbibus ipsam imperare dixi. vii. 99, 160. *τοῦ κέρους τοῦ ἐτέρου ἡγεμονεύειν*. ix. 26. Alteri cornu præesse.

ἡδεα. Ion. pro com. *εἶδεν*. Attice *ἡδην*, rejecto ν, et dissoluto η in εα, *ἡδεα*. Noveram, novi. ii. 150.

ἡδη. Ion. et Att. tertia pers. sing. plusq. p. act. verbi *εἶδω*, scio. fut. *εἶσω*, et *εἶδῃω*, ὦ. *δόρις α*. *εἶδησα*. Perf. *εἶδηκα*. Plusq. p. *εἶδῃκειν*, εις, ει, καὶ κατὰ συγκοπήν, *εἶδειν*. Attice vero versa priore diphthongo ει in η, et posteriore in η, rejectoque ν fit *ἡδη*, ης, η. Rursus *Ἰωνικῶς καὶ Ἀττικῶς* sublato ι subscripto, *ἡδῃ*. Sic enim accipiendum videtur v. 92. §. 6. *ὅπως τινὰς ἡδῃ τῶν ἀσπάρχων*. Quoties aliquas spicas vidisset. vel *ἡδῃ*, vel *ἴδῃ*, ut alibi passim, le-

gendum. De hac formatione consule Cornucopie pag. 65. ἐν τῷ ἐπετύφειν, et Eustathium ἐν τῷ ἡσκειν, καὶ εἶπιν.

ἡδιόν ἐστὶ μοι λέγειν. Dicere mihi placet. ii. 46.

ἡδομένοισι ὑμῖν οἱ λόγοι γεγόνασι. ix. 46. v. s. Gaudentibus vobis hæc verba facta sunt. i. e. Vobis hæc verba placuerunt, vel grata jucundaque sunt.

ἡδονή. Voluptas. Libido. Cupiditas. τοῖσιν ἐσῆλθεν ἡδονή. Illos libido, sive cupiditas invasit. i. 24. τὰ Σκύθησι ἐστὶ ἐν ἡδονῇ. Quæ Scythis voluptati sunt. Quæ Scythis grata sunt. iv. 139. vii. 15. εἰ ὑμῖν ἡδονὴ τοῦ κατὰ θάλασσαν ἡγεμονεύειν. vii. 160. Si mari vobis imperare placet. Si maris imperium vobis est gratum.

ἡδυναίατο. Si codex mendo caret, Ionice dictum est pro com. δύ-ναιατο, sed ἡδυνέατο legendum videtur. hoc autem pro com. ἐδύναντο, poterant. iv. 110. ix. 70. Vide εάτο. [ἐδυνέατο dicitur: vii. 211.] Ion. termin. 3. pers. plur. verborum in αὐτο desinentium in imperfecto. Sic ἡπίεσατο, pro ἡπίσαντο. Eodem modo iv. 80. ἐπα-νισαίατο, pro ἐπανισέατο. De quo suo loco. iv. 114. ἐδυναίατο, pro ἐδυνέατο scriptum videtur. Qui error (si modo codex est mendosus) natus ex pronuntiationis affinitate, quæ est inter αἰ diphthongum, et ε simplex. Nihil tamen temere mutandum. Nam et iv. 185. ἡδυναίατο μένειν legitur. Quare si vulgata lectio est bona, dices τὸ η redundare, et πλεοναστικῶς huic verbo præfixum, ut τῷ μῦειν, unde factum ἡμῶειν, et τῷ βαίδς, unde ἡβαίδς. Qua de re consule Eustathium 473, 32. ἐν τῷ η κατὰ λέξεων τινων ἀρχὰς πλεονάζοντι.

ἡδυνέατο. Vide ἡδυναίατο.

ἦσαν, συνέσαν. Ion. et Attice κατὰ συσολήν, ἐκ τοῦ συνέσαν. Conve-

nerunt. i. 80. Est autem 3. pers. plusq. p. act. ab εἶω, quod ab ἔω inserto i deductum, Eo. fut. inusitatum εἶσω. aor. 1. act. εἶσα, perf. medium εἶκα, plusq. p. εἶειν, et Attice ἦειν versa diphthongo εἰ in η. 3. plur. com. εἶισαν, Attice et Ionice ἦσαν. Sed non omnia sunt in usu.

ἦρ, ἥρος, ὁ. Ion. et poet pro com. ἀήρ. Aer. i. 172. περὶ δὲ τῶν πτε-ρῶν, τῶν Σκύθαι λέγουσι ἀνάπλων εἶναι τὸν ἥρα. De pennis vero, quibus Scythæ aerem oppletum esse dicunt. iv. 31.

ἦθεα, τὰ. Ion. Sedes, in quibus aliquis habitare consuevit. ἐξ ἡθέων ὑπὸ Σκυθέων ἐξαναστάντες. Ex suis sedibus a Scythis expulsi. i. 15. ἐς ἦθεα Περσέων ἀπήλυνε. Ad Persarum sedes ivit. i. 157, 165. ii. 93. ἐξ ἡθέων, ἐξ ἡθέων. παρὰ τὰ ἦθη. παρὰ τὸ ἦθος, ἦγουν ἔθος. Præter morem et consuetudinem. ii. 142. ἐκομίζετο ἐς ἦθεα τὰ Σκυθέων. Ad Scytharum sedes tulit. iv. 76, 80. v. 14, 15. vii. 75, 125. viii. 100.

ἦθειν. com. Colare. διηθεῖν. Percolare. Percolando abluerē. Abstergere. ii. 86, 88. ἐσηθεῖν. Ut per colum injicere. ii. 87.

ἦ. Ionica διάλυσις τῆς εἰ διφθόγγου εἰς εἰ, καὶ ἔκτασις τοῦ ε εἰς η τραπέντος. Ut, ἀνθρωπῆϊος, humanus, pro communi ἀνθρώπειος. i. 5, 32. βασιλήϊη, regnum, pro com. βασι-λεῖα. i. 11, 26. βασιλήϊος, pro βα-σίλειος. Regius, Regalis. i. 14, 35. ἐν Λιμενηίῳ, pro Λιμενεῖῳ, nomen loci. i. 18. Σαρδῆϊος, pro Σάρδεϊος, vel Σαρδεῖος. i. 22. σιτοδῆϊη, pro σιτοδεία. ib. frumentii inopia. τὰ βασιληῖα, τὰ βασίλεια. Regia. Pa-latium regium. i. 30. ἐκκληῖζειν, ab ἐκκλείζειν, excludere. κλείω, κλείω, κλείζω, κληῖζω. ἐκκληῖζω. i. 31. ἀληθηῖη, pro ἀληθεία. i. 34. ἀποκληῖσας. i. 37. μαντήϊον, pro com. μαντεῖον. i. 46. προμαντήϊη, pro com. προμαντεῖα. i. 54. στρα-

τηῇ, pro στρατεία. i. 71. γυναικίῳς, pro γυναικεῖος. i. 91. κναφήιον, pro κναφεῖον. i. 92. οἰκηθῶνται, pro οἰκοῦνται. i. 94. οἰκήτη, pro οἰκεία. i. 107. ἀληθῆτη. i. 116. ἀληθῆτην. i. 117. δουλίῳς, pro δούλειος. Servilis. iii. 14. ὑδρήιον, pro ὑδρεῖον, ἡγουν ὑδρία. Vas aquarium. ibid. εὐρωπήϊσι, pro εὐρώπειοι. vii. 73. ἀνδρήτη, pro ἀνδρεία. vii. 99. &c. ἦτα. Ion. et poet. ab εἶμι, τὸ πορεύομαι. Ivi. i. 42. ἐσῆιεν. Intravit. i. 65. ἦις. Venit. i. 85. iv. 124. v. 50, 51. perfectum medium ab inusitato εἰω, ab ἔω, inserto ι, perfectum act. inusitatum εἶκα, medium, sublato κ, εἶα, et διαλύσει εἶα. τροπῇ τοῦ εἰς η, ἦτα. vii. 113, 121. ἦσαν. i. 43. ix. 56. Ion. et poet. Iverunt, pro com. ἦλθον. ἐπήϊσαν. Invaserunt. iv. 122. vii. 211. ix. 59. ἦσαν. iv. 125. v. 108. Est autem 3. pers. plur. aor. 1. act. verbi εἰω, ab ἔω, inserto ι, Eo. aor. 1. com. εἶσα, διαλύσει εἶσα, τροπῇ τοῦ εἰς η, ἦσα, unde κατ' Ἀττικὴν κραῖσιν, ἦσα, ας, ε, &c. ἦϊων, ὄνος, ἦ. Ion. et poet. pro com. ἀκτῇ. Littus. ἐπὶ τὴν ἡϊόνα τὴν καλεομένην Κωλιαδα. viii. 96. In litus, quod Colias vocatur. ἦ κε μέγ' οἰμώζειεν ὁ Πελοπίδης Ἀγαμέμνων. vii. 159. ἦκειν, χωρεῖν, φέρεσθαι. Variis modis ab Herodoto usurpatum. τῆς πόλιος εὐ ἡκούσης. Repub. florente. i. 30. ἐς τοῦτο τοῦ βίου εὐ ἡκοντι. Cum ad hoc usque tempus vitam feliciter traduxisset. ibid. ἐωῦτῶν εὐ ἡκοντες. Se bene habentes. Rem bene gerentes. Rem feliciter gerentes. i. 102. χώρην ὠρέων εὐ ἡκουσαν ἔχειν. Regionem bona cæli temperie præditam habere. i. 149. ἄνδρες χρημάτων εὐ ἡκοντες. Homines de re pecuniaria bene constituti. Homines bene nummati. Homines pecuniis abundantes. v. 62. σὺ δυνάμιος ἡκεις μεγάλης. vii. 157. Tu ad magnam potentiam es proventus. Magnam habes po-

tentiam. θεῶν χρηστῶν ἡκοιεν εὐ. viii. 111. Valla, [Dicebant Athenas] Diis propitiis bene processisse. Steph. Quippe quæ utilibus Deabus bene instructæ essent. Vel, Quibus duæ utiles Deæ suppetent. Æ. P. Diis propitiis feliciter rem gerent. Intelligit autem τὴν Πειθῶ, καὶ τὴν Ἀναγκάην, quos ibid. δυο θεοὺς μεγάλους appellavit. τοῖς δὲ θεοῖς χρηστοῖς opponit Herodotus δυο θεοὺς ἀχρηστους, τὴν Πενίην, καὶ τὴν Ἀμυχανίην. ibid. ἡκου. Ion. pro com. ἦπου. Certe. Profecto. i. 68. ἡκται. 3. sing. præter. p. pass. ab ἄγω, ἔω. Ago. Duco. ii. 158. ἡμέας. Ion. et poet. pro comm. ἡμᾶς. Nos. accusat. plur. pronominis ἐγώ. i. 30, 32. Vide εἶας. Ion. terminatio. ἡμέες. Ion. et poet. pro ἡμεῖς. Nos ii. 6. ἡμερήσιος, ιη, ον. ὁ, ἡ, τό. N. H. Unius diei. ἡμερισίην ὁδὸν Herodotus vocat unius diei iter. viii. 98. Vide ἀγγαρήιον. ἡμεροδρόμος, ου, ὁ. com. Diurnus cursor. Tabellarius, qui interdiu currit. vi. 105. τῶν ἡμεροδρόμων ἀνευρόντες τὸν ἄριστον. ix. 12. Quem e diurnis cursoribus optimum invenerunt. ἡμερολογεῖν. εἶν. Ion. et com. Dies numerare. Supputare. ἡμερολογέοντας τὸν λοιπὸν χρόνον. Reliquum tempus supputantes. i. 47. ἡμεροσκόπος, ου, ὁ. com. Speculator diurnus. vii. 182, 192, 219. ἡμερόω. ὦ. μ. ὥσω. et ἡμερόμαι, οὔμαι. Ion. et poet. pro quo et ἡμεροποιεω. ὦ, et ἡμερον ποιῶ. Mansuetum reddo. Mansuefacio. Cicuro. Placo. πᾶν ἔθνος ἡμερουμενος Δαρεῖω. Omnem gentem Dario mansuefaciens, et ad imperio placide parendum mansuetam reddens. v. 2. ἡ μὴν. Particulæ conditionibus exprimendis servientes. ἡ μὴν ἔξειν

παρ' ἐωυτῶ. Ea conditione ut apud se servaret [fraudem, nec cuiquam mortalium eam indicaret.] iii. 74, 133. iv. 154. pro ἡ μὴν, dicitur ἡ μὲν. quod (si codex sanus) συνώνυμον est.

ἡμιαῤῥήν, ὁ. ἡμιαῤῥένος. Semimas. Semivir. Eunuchus. Ctes. Pers. 5, 9, 11, 20.

ἡμίονος βασιλεὺς τίς εἴρηται. i. 55. πῶς; i. 91.

ἡμίονος, ὁ καὶ ἡ. com. Mulus, vel Mula. τότε αἰρήσετε ἡμέας, ἐπεὶ αὖ ἡμίονοι τέκωσι. Tunc nos capietis, quum mulæ pepererint. iii. 151. οὐδαμᾶ ἐλπίζων ἡμίονον τεκεῖν. Nullo modo putans mulam parere. Vel, Existimans fore ut nunquam mula pareret. ibid. τῶν σιτοφορέων ἡμιόνων ἡ μίη ἔτεκε. Mularum, quæ frumentum portabant, una peperit. iii. 153. ἡμίονος ἔτεκε ἡμίονον. vii. 57.

ἡμιπλίνθ.ον, τό. Semilater. Dimidiatus later. ἡμιπλίνθια ἐξήλαυνε. Dimidiatos lateres, semilateres conflavit. i. 50.

ἡμίσεια. Ion. pro com. ἡμίσεια. Dimidia. Dimidiata. ἡμίσεια συμφορή. Dimidia calamitas. Dimidium calamitatis. Calamitas non integra, sed dimidiata. v. 111. αἱ ἡμίσεις αὐτῶν νεῶν. viii. 18. Dimidiæ naves. i. e. Dimidia navium pars. Valla: Dimidium navium. τὰς ἡμισείας τῶν ἀσπίδων. viii. 27. Dimidiam clypeorum partem. ἡμίσεις, οἱ. Dimidiati. Dimidia pars. τοὺς ἡμίσεις ἀποσέλλειν τοῦ στρατοῦ. ix. 51. Dimidiam copiarum partem mittere.

ἡμιτάλαντον, τό. Semitalentum. Ion. et com. τρία ἡμιτάλанта. Duo talenta, et dimidium. i. 50. ἔσδομον ἡμιτάλαντον. Sex talenta cum dimidia. i. 50, 51. De hac numerandi ratione consule Jul. Pollicem lib. ix. c. 6. §. 2. τέταρτον ἡμιτάλαντον. Tria talenta, et dimidium. i. 50.

ἡμίτρομον, ου, τό. N. H. Dimidium.

Dimidiata pars. Gall. la moitié. vii. 39.

ἡμίτομος, ου, ὁ. com. Semisectus. Dimidiatus. Dimidiata pars. Medietas. τὸ ἡμίτομον τοῦ ποδός. ix. 37. Dimidiatus pes; vel, Pedis secti dimidiata pars.

ἡμος. Ion. et poet. pro com. ἡνίκα, et ὅταν. Quando. Quum. (τηνικαῦτα. τότε. Tunc.) iv. 28.

ἡν. Ion. terminatio infinitivi 2. conjug. contract. pro comm. ἄν. hoc et Dorice fit. φοιτῆν, pro φοιτᾶν. ii. 73.

ἡνεικαν. Tulunt. Ion. et poet. aorist. 1. act. ab ἐνείκω, pro quo φέρω in præsentī. οἱ Μιλήσιοι τοῖσι Χίοισι τὸν πόλεμον συνδήνεικαν. Milesii Chios in bello gerendo adjuverunt. i. 18.

ἡνεικαντο. Ion. et poet. aor. 1. med. ab ἐνείκω, τὸ φέρω. Tulunt. i. 173.

ἡνείχθη.συνηνείχθη. Impersonaliter. Accidit. συνηνείχθη τι τοιοῦδε γενέσθαι πρῆγμα. Accidit ut quædam hujusmodi res fieret. Quiddam hujusmodi accidit. Hoc autem Ionicum dictum pro communi συνέζη. φέρω, fut. οἶσω, ab οἶω. aor. 1. act. ἡνεγχα ab ἐνέγκω, et Ion. et poet. ἐνεικα, et ἡνεικα. Perf. act. ἡνεχα, et Attice ἡνοχα, unde et τὸ ἐνῆνοχα. Pass. perf. ἡνεγμαι, ξαι, κται. aor. 1. pass. ἡνέχθην, et inserto ι, ἡνείχθην. hinc ipsum compositum συνηνείχθην. ης. η. i. 19.

ἡνιοχεῖν. Ion. et poet. Anrigari. Aurigam esse. Proprie significat τὰ τῶν ἵππων ἡνία ἔχειν, μεταχειρίζειν, καὶ κυβερνᾶν. Equorum habenas habere, tractare, moderari. Currum regere. αἱ γυναῖκες τῶν Ζαυτήκων ἡνιοχεύσι τὰ ἄρματα ἐς τὸν πόλεμον. Zavecorum feminae currus ad bellum aurigantur. Vel, Currus in bello regunt. iv. 193.

ἡῶς, η, ου. Ion. et poet. pro quo et ἡῶς. Eous. Orientalis. a dativo ἡοῖ, quod a recto ἡῶς deductum.

id est, Aurora. Plaga orientalis. Oriens. ἡοίη θάλασσα. Mare orientale. iv. 100. πρὸς τοὺς ἡοίους τῶν Λιβύων. Ad Libyas eoos, vel orientales. iv. 160.

ἦος. terminatio genitivi Ionici in nominibus tertiæ declinationis contractorum. Ἀλικαρνασσῆος, pro communi ἑός, et Attico ἑως. i. 1. βασιλῆος. ib. quod passim occurrit. ἦ ὅτι. Nisi. præcedente ἄλλο. Ctes. Pers. 9. οὐδὲν ἄλλο, ἦ ὅτι. Nihil aliud, nisi.

ἦπερ. Ion. et poet. pro com. ἦ. Quam, præcedente aliquo vel adverbio, vel nomine comparativi gradus. ix. 26. ἦπερ Ἀθηναίους. hic μάλλον subauditur. ἀξιονικότερους ἦπερ Ἀρκάδας. ix. 28.

ἡπίαμα, τος, τό. N. H. Lenimentum. Pharmacum dolores leniens. Medicamentum lenitivum. ἡπίαματα τὰ ἰσχυρὰ προσάγων. Valia sic hunc locum Latine vertit, Lenia [medicamenta] post acria admovens. At, si verba spectes, ita vertendum: Lenimenta vehementia admovens, i. e. Pharmaca, sive medicamenta, quæ magnam ac vehementem leniendi vim habebant. Quæ leniendi doloris magnam vim habebant. iii. 130. Poeta vocat ἡπια φάρμακα, et ὀδυνήφατα. q. d. Lenia, et dolores necantia, i. e. sedantia. Vocem autem ἡπιος, alii quidem spiritu aspero, alii vero tenui notant. Qua de re Eustath. consule.

ἡπίσαμην. Ion. et Attice pro com. ἐπίσαμην. Sciebam. iii. 108. iv. 134.

ἡπίσατο. Ion. et Attice pro com. ἐπίσατο. Sciebat. iii. 74, 140, viii. 136.

ἡπίσατο. Ion. 3. plur. imperfecti, ab ἐπίσασμαι, pro com. ἐπίσαντο. Scio. Credo. Existimo. ii. 53. iii. 66. v. 73. viii. 5, 25, 88, 97, 132.

ἡπισήθη. Apud Herodotum. iii. 15. singul. aor. 1. pass. Attice for-

mati, pro com. ἐπισήθη, ab ἐπίσασμαι. Scio. Cognosco. Compertum habeo. unde infinitus ἐπισήθηναι. De quo consule nostrum Græcum indicem in Xenophontem. Sic autem formatum, ut ἡμελλον, ἡεουλόμην, ἡεουλήθην, pro com. ἔμελλον, ἔεουλόμην, ἔεουλήθην. εἰ ἡπισήθη μὴ πολυπραγμονεῖν. [Barbari barbare sic ista redderent; Si scitum, vel cognitum fuisset eum non curiosum futurum, nec rebus novis operam daturum. pro quibus ita Latine:] Si compertum fuisset, si constitisset, eum nihil novi curiose moliturum. Si constitisset fore ut rebus novis non studeret. Alias est aor. 1. pass. ab activo ἀπισέω, ᾧ. ἦσω. Fidem non habeo. Diffido. Non credo. Observandum autem jam τὸ ἡπισήθη impersonaliter sumtum videri. Miror autem hæc ab illis, qui tot tantaque librorum volumina conscripserunt, et qui thesauros pollicentur, cum aliis, quæ numerum fidemque superant, silentio præterita fuisse.

Ἡραῖον, ου, τό. Junonis templum. iv. 88.

Ἡρακλῆος. Ion. pro com. et Attico, Ἡρακλοῦς. i. 7. ii. 42, 43, 44. Ἡρακλεῖ. ii. 145.

ἡρεσε. Placuit. Ion. et poet. ab ἀρέσκω, quod ab ἀρέω, quod ab ἀρω, τὸ ἀρμόζω, quia quæ nobis placent, ea nostris animis conveniunt, hinc ὁ καὶ ἡ θυμῆρης, animo gratus. ἡ χώρα οἱ ἡρεσε. Regio ipsi placuit. iv. 147. Est autem 3. pers. sing. aor. 1. act. ἡρεσα. ας. ε. viii. 58.

ἡρεσε. 3. pers. sing. aor. 1. act. ab ἀρέσκω. Placeo. fut. ἀρέσω. ab ἀρέω inusitato. aor. 1. act. ἡρεσα. ας. ε. Placui. Placui. Placuit. ἡρεσέ σφι ταῦτα ποιεῖν. viii. 19. Ipsi hæc facere placuit.

ἡρετίσατο. Ctesias Pers. 9. οὗς αὐτὸς ἡρετίσατο. Quos ipse elegit. ab

αἰρεῖσθαι, quod idem est ac αἰρεῖσθαι. οὐμαι.

ἡρίνεος, α, ον. vel potius ἡρίνεος. Herod. V. pro com. εἰρίνεος, et εἰρίνεος. Laneus. ἔριον. Lana. ut ἔριον τονίζεται. εἰρίον δὲ, ut τειχίον. idem. ἡρίνεον κιδῶνα ἐπὶ τούτῳ ἐπενδύει. Laneam tunicam supra hanc induit. i. 195. [πίλους εἰρίνεους. iv. 73.] at vii. 91. εἰρινεὸς ὀχυρόνως legitur. Si codex sanus, hæc varietas accentuum est observanda.

ἦσαν. Ionice et Attice, pro quo ἦσαν alibi, τούτεστιν ἦλθον. Iverunt. i. 62. ἦσαν. i. 105. ἐκ τοῦ ἦσαν, κατ' Ἀττικὴν κρᾶσιν. Vide ἦσαν. ἦσθηναι. Delectatum fuisse. i. 27. cum dativo. ὑπερήσθη. supra modum lætatus est. i. 54. cum dat. ἦσθη. i. 56. ἦσθησαν. i. 69. ἦδεσθαι βοίην. Convivio, epulis oblectari. i. 119. ὑπερησθῆς τῷ πόματι. iii. 22.

ἦσι. Terminatio dat. plur. primæ, vel secundæ simpl. Ionice, sequente consonante. ναυτιλίῃσι μακρόησιν ἐπιθέσθαι. i. 1. πολυήσῃσι δοῦν. i. 37. θυσίῃσι μεγάλησι τόν. i. 50.

ἦσι. Terminatio dat. plur. 1. et 2. declin. simpl. Ion. pro com. αἰς. sequente vocali. ἐν εὐπαθείῃσι ἐόντας. i. 22.

ἦσιν. Terminatio dat. plur. primæ vel secundæ simplic. Ionice, sequente vocali. ναυτιλίῃσι μακρόησιν ἐπιθέσθαι. i. 1. Πέρσῃσιν οὕτω. i. 5. σὺν ἄλλῃσιν ἀρπασθῆναι. i. 1.

ἦσσω. ix. 111. ἄλλος φανήσεται ἐμεῦ οὐδὲν ἦσσω. Alius apparebit, erit me non inferior, vel deterior. At ἦσσω legendum videtur.

ἦσαι. Ion. et poet. 3. pers. sing. perf. pass. ab ἔχω, τὸ ἰδῶν. Colloco, fundo. μ. ἔσω. ἀόρ. α. ἦσα. π. ἦκα. unde pass. ἦσμαι. ἦσαι. ἦσαι. Τῇ καὶ Δήμητρος Ἐλευσινίῃς ἱδὼν ἦσαι. ix. 57. Ubi etiam Cereris Eleusiniae templum est fundatum. ἡσυχίῃ variis modis usurpatum.

ἡσυχίην ἄγειν. Ion. et com. ἡσυχίαν ἄγειν. ἡσυχάζειν. Quietem agere. Quietem fovere. Quiescere. Ab armis, motu, turbisque sibi temperare. i. 66. Otio frui. i. 169. ἡσυχίην ἔχειν. idem. ii. 45. ἡσυχίην ἄγειν. Tacere. v. 92. §. 1. (λεγειν. ἔχειν ἐν ἡσυχίῃ. ibid. §. 3. pro σιωπᾶν. ἐν ἡσυχίῃ σφέας αὐτοὺς εἶχον.) ἀπὸ τοῦ εἰσιώπων. (ῥῆξαι φωνήν. v. 93. ἡσυχίην ἔχειν. vii. 150. ἡσυχίην ἄγειν. vii. 150, 161. &c.) ἡσυχίῃ. Quies. Silentium. ἐπεὶ ἡσυχίῃ τῶν ἀνθρώπων ἐγένετο. Ion. et poet. noctis intempestæ περίφρασς. i. 45. Quod Virgilius his versibus feliciter expressit. Æn. lib. iv. v. 522. Nox erat, et placidum carpebant fessa sopore Corpora per terras, sylvaque et sæva quærant Æquora: quum medio vult vultura sidera lapsu, Quum tacet omnis ager, &c. Et Ovid. Fast. v. 429. Nox ubi jam media est, somnumque silentia præbent, Et canis, et variæ conticuistis aves.

ἡσύχιος, α, ον. Ion. et poet. pro com. ἡσυχος. Quietus. Tranquillus. Sedatus. ἡσύχιος τρόπος. Ingenium sedatum, quietum, tranquillum. (turbulentum.) i. 107. ἡσχαλε. Ion. et poet. verbum. Est autem 3. aor. 2. act. ab ἀσχάλλω. iii. 152. Vide suo loco. ἡσχαλον. 3. plur. aor. 2. act. Ion. et poet. ab ἀσχάλλω. Moleste fero. Graviter fero. Gravior. ἡσχαλον οἱ Ἀθηναῖοι ἀπὸ τῆς ἐωυτῶν ἀποδημέοντες. ix. 117. Athenienses moleste ferebant quod a suo [patrio] solo peregrè degentes abessent.

ἡυ. Ion. pro com. αυ, Νηυσί, pro ναυσί. Navibus. i. 70.

ἡυ. Ion. ut et Attice, in verbis, quæ communiter τὸ αυ in incrementis mutare non solent, quod diphthongus immutabilis censeatur. Ut ἡυχόμεν, pro εὐχόμεν. ἡυλαβοῦμεν, pro εὐλαβοῦμεν. τῶδον, pro εὐδον. Sic apud Demosth.

περὶ *σεφάνου*. §. 54. *ἡτρέπισαι*, pro *εὐτρέπισαι*. Sic apud Herod. vii. 233. *ἡτύχῃσαν*, pro *εὐτύχῃσαν*.

ἡῶος. Ion. et Attice, pro quo et subscripto i dicitur *ἡῶος*, ab *ἡοῖος* versa diphthongo *οι* in *ω*. Orientalis. ab *ἡῶς*, *οῖος*, *οὔς*. Aurora. Oriens. Orientalis plaga. vii. 157. *τὸν ἡῶον σεράτῳ*. Orientalem exercitum. *Ῥόπιας*, quæ in Oriente erant.

Θ.

Θ Ion. pro com. *τ. κιθῶν*, pro *χιτῶν*. *Ἰνδυσίον*. i. 8. *ἐνθεῦθεν*, pro *ἐντεῦθεν*. Hinc, illinc. i. 2, 9, 17, 56. *ἐνθαῦτα*, pro *ἐνταῦθα*. i. 61.

θαλαμῆν, *ἡς*, *ῖ*. N. H. Navis foramen, qua remus in aquas exsertus exstat. v. 33.

θάλαμος, *ὁ*. Cubiculum, proprie nuptiale: sed *γενικῶς* quodlibet aliud. i. 12. (nam quod hic *θάλαμος* appellatur, id. i. 9, 10. *οἶκημα* vocatur. et *κοιτὴν*. i. 9.) i. 34.

θαλασσοκράτειν, *εἶν*. com. Maris imperium obtinere. iii. 122.

θαλασσοκράτωρ, *οὖρος*, *ὁ*. com. Qui maris imperio potitur. *θαλασσοκράτορες* *έόντες*. Cum maris imperio potirentur. v. 83.

Θαμμάσδης. Scythice Neptunus appellatur. iv. 59.

θάνατος, *ὁ*. com. *ὥς οἱ παρεδόθη τὸ παιδίον κεκοσμημένον τὴν ἐπὶ θανάτῳ*. Cum puerulus ei traditus fuisset ornatus ornatu ad mortem deferri consueto. Plena enim esset locutio si dixisset Herodotus, *κεκοσμημένον ὥλῃν τὴν ἐπὶ θανάτῳ φορεῖσθαι φιλοῦσαν*. vel, *τὴν πρὸς τὸν θάνατον φορεῖσθαι εἰωθυῖαν*. vel, *τὴν διὰ τὸν θάνατον &c. περιφρασιῶς* autem vestium pullarum, ac atrarum, et funebrium ornatum intelligit. Qui vestes istas gerunt, pullati et atrati dicuntur. Quod vel in domestico, vel pub-

lico funere, luctuque fieri solet. Pullus enim, aterque color, mœroris, tristitiæque signum habetur. i. 109. H. Steph. vertit, Cum puerulus cum ornatu traditus esset ad necem. Sed nec articulum illum *τὴν*, nec præcedentem constructionem animadvertit, neque satis attente perpendit. Dicendum enim esset, si interpretationem hanc sequaris, *ὥς οἱ τὸ παιδίον κεκοσμημένον παρεδόθη ἐπὶ θανάτῳ*. Verum Herodoti locus, licet sit *ἐλλειπτικὸς*, καὶ *σύντομος*, est tamen elegantissimus, et sic accipiendus, ut ante demonstratum.

Quare nihil mutandum. De variis autem *τῶν ἐλλείψεων* generibus nostros in Thucydidem et Xenophontem Græco-latinos indices consule, ubi sexcenta reperies exempla, quæ te docebunt hic nihil novi a nobis tradi. Sed objiciat quis, quomodo dicis hunc infantem pullis, atris, funebribusque vestibus indutum fuisse, cum i. 111. dicat Herodotus *παιδίον κεκοσμημένον χρυσῷ τε, καὶ ἐσθῆτι ποικίλῃ*; Hæc inter se pugnant. At respondendum, hunc infantem a parente quidem *κατὰ τὸ εἶδος* funebribus vestibus, ac ornatu vestitum Harpago traditum fuisse, ut necaretur: at ab Harpago postea domi sic ornatum; partim, quia filius erat regius; partim etiam, ut bubulcus, ejus forma ac ornatu commotus, faceret, quod Harpagus cupiebat, sed proferre non audebat, quum ei feris objiciendum infantem tradebat. quid autem cupiebat? Hunc infantem salvum. Nisi locum sic accipiamus, aliter erit explicandus, *τὴν ἐπὶ θανάτῳ*, pro *πρὸς τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἀγούσαν ὁδὸν, ἀντὶ τοῦ, πρὸς τὸν θάνατον*. ut iii. 119. ix. 37. Tunc autem hæc pendebunt ab illo *παραδόθη πῶς; κεκοσμημένον. ποῖ ἀποῖσεν; πρὸς τὴν ὁδὸν τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἀγούσαν. τοῦτέστι*

ἐπὶ τὸν θάνατον. Traditus ei fuit infans. quomodo? ornatus. Quo absportandus? Ad viam, quæ ad mortem ducebat. id est, ad mortem absportandus. Sic autem vulgata versio poterit excusari, cujus sensus est bonus.

θανατοῦν. com. Necare. Interficere. Morte mulctare. παῖδα θανατώσων. Infantem necaturus. i. 113.

θαφθεῖς, εἶσα, ἐν. θαφθέντος. com. Sepultus, a, um. θαφθεῖσί σοι. Ipsis sepultis. vii. 228.

θαφθῆναι. ii. 81.

θέμιν περὶ ἐωυτοῦ. Quid sibi velit hoc loquendi genus, vide in τρέχειν περὶ ἐωυτοῦ. ubi res fusius explicatur, et variis exemplis illustrata confirmatur. Homer. Iliad. X. v. 161. Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θέον Ἐκτορος ἱπποδάμοιο. Vide περὶ ψυχῆς θέειν apud Eustath.

θεεύμενος. Ion. pro com. θεώμενος. hoc a θεόμαι, ὦμαι. illud a θεόμαι, οὔμαι. Contemplantes. Aspicientes. vii. 146.

θέης ἀξιος. ὁ ἀξιοθέης, εἴτε ἀξιοθέατος. Hoc enim commune. Illud vero Ion. et poet. i. 25.

θεήσασθαι. Ion. pro com. θεάσασθαι. Contemplari. Aspicere. verso α in η. i. 8, 30. θεησάμενος. i. 86. θεησάμενοι. Contemplati. iii. 136. vii. 43. viii. 116.

θεήσας. Ion. ἀντὶ τοῦ θεήση. 2. persona futuri, verbi θεάομαι, ὦμαι. fut. θεάσομαι, et Ion. θεήσομαι. θεήση, θεήσεται, et sublato τ, fit θεήσας, et 2. in tertiam migrat. i. 8. θεῖον, ου, τό. com. Numen divinum. ἡ τοῦ θείου προνοία. Numinis divini providentia. iii. 108.

θειότερος. com. Divinius. Magis divinitus. i. 122. pro eodem et θειότερον. i. 174.

θελεῖν. Hoc verbum apud Herodotum peculiari quodam modo positum reperitur, quem apud alios scriptores non facile reperiatis. εἰ ἐς τὴν θυγατέρα ταύτην ἡ τυραννὶς

ἀναβῆναι θελήσει. v. s. Si ad hanc filiam tyrannis ascendere velit. pro, ad hanc filiam sit perventura. Vel, Si contingat ut tyrannis ad hanc filiam devolvatur, perveniat. i. 109.

θελέω, ὦ. Volo. Ion. poet. et com. θελήσαι. Voluisse. i. 24. Hinc τὸ ἐθέλέω, ὦ. idem. ἡθέλησαν. Voluerunt. i. 59. Vide ἐθέλειν.

θεοβλαβής, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. ὁ ὑπὸ τοῦ θεοῦ βλαβεῖς τὴν φρένα. Qui a Deo læsus est in mente. i. e. Cui Deus mentem eripuit, abstulit. i. 127. Divinitus mente captus. viii. 137.

θεοίτο. Vide θεῖτο.

θεράπαινα, ης, ἡ. com. Ancilla. iii. 134.

θεραπήνη. Ion. pro com. θεραπεία. Famulitium. Famulorum numerus. Servitium. Servi. θεραπήνη δέ σοι ἐπεται πολλή ὅπισθεν. Multum famulitium, magnus famulorum, famularumve numerus, eas a tergo sequitur. i. 199. καὶ αὐτοὶ, καὶ ἡ θεραπήνη αὐτέων. Et ipsi, et ipsorum famulitium, id est, famuli. v. 21. vii. 55, 83, 184.

θεράπων, οντος, ὁ. Ion. et poet. pro com. ὑπηρετής. δοῦλος. Famulus. iii. 148. v. 105.

θεοπρόπιον. Ion. et poet. Oraculum. i. 7. τὰ θεοπρόπια. i. 54, 68. τὸ θεοπρόπιον τὸ Κροίσω γενόμενον. Oraculum Cræso redditum. i. 69. ἐκ θεοπροπίου. Ex oraculo. i. 165. συλλαβῶν τὸ θεοπρόπιον. Cum oraculum percipisset, ac intellexisset. iii. 64. vii. 117. viii. 53. ἐκ θεοπροπίου τινός. ix. 93. ex quodam oraculo. κατὰ τὰ θεοπρόπια τὰ γεγόμενα. ix. 94. secundum oracula reddita.

θεοπρόπος, ου, ὁ. Ion. et poet. Vates. ὁ τὰ θεῶν πρέποντα λέγων. Qui res Deum decentes. i. e. veras, dicit. Vates veridicus. proprie. i. 19, 48. Qui ad oracula consulenda mitti solebat. πέμψαντες θεοπρόπους ἐς Δελφούς. i. 67. Interpres.

Missis Delphos consultoribus. Hos Græci συνωνύμως et θεωροὺς appellabant. Suidas, θεωροὶ λέγονται οὐ μόνον οἱ θεαταὶ, ἀλλὰ καὶ οἱ εἰς θεὸν πεμπόμενοι. καὶ ὅλως τοὺς τὰ θεῖα φυλάττοντας, ἢ φροντίζοντας οὕτως ἀνόμαζον. ὡρᾶν γὰρ ἔλεγον τὴν φροντίδα. ἐπεμπε θεοπρόπους ἐς τοὺς ἐξηγητάς. Vates ad [prodigiorum] interpretes misit. i. 78, 158. v. 79. vi. 57. vii. 140, 141, 169.

θεὸς unde dictum sit, patet ex his Herodotiverbis, θεοὺς προσωνόμασαν ἀπὸ τοῦ τοιούτου, ὅτι κόσμῳ δέντες τὰ πάντα πρήγματα, καὶ πάσας νομάς εἶχον. id est, Deos nominarunt propterea quod res omnes, omnesque regiones ordine disposuerunt, atque collocarunt. ii. 32.

θεός, ἡ. Ion. et poet. et com. pro θεά. quod longe frequentius. i. 31. τῆς θεοῦ. Deæ. i. 105. τῇ αὐθιγενεῖ θεῷ τὰ πάτρια ἀποτελέειν. Deæ indigenæ patria sacra peragere, vel sacra ritu patrio peragere. iv. 180. τὴν θεόν. vi. 61, 91. ix. 61. ἡ θεός. ix. 65.

θεοφανίη, ἡς, ἡ. Ion. pro com. θεοφανία, καὶ θεοῦ φανέρωσις. q. d. Dei apparitio. Sic autem videtur ab Herodoto vocari dies festus ac solennis, quo Deorum simulacra tam in ipsis templis, quam extra, in supplicationibus, populo ostendebantur. θεοφανίσι, pro ἐν ταῖς τῶν θεῶν τῶν φαινόμενων, εἴτε φανερούμενων, ἑορταῖς. i. 51.

θερείη, ἡς, ἡ. Ion. pro com. θερεία, καὶ θέρος. Ἄστας τὴν θερείην πᾶσαν αὐτοῦ διέτριψαν. Totam æstatem illic triverunt. i. 189.

θέσµια, τὰ. Ion. et poet. pro com. νόμοι. Leges. θέσµια μεταλλάξας. Legibus mutatis. i. 59.

θεσπίζειν. Ion. et poet. Oraculum reddere. Vaticinari. ὅσα αὖ ἕκαστα τῶν χρηστικῶν θεσπίση. Quæcunque singula oracula respondissent. i. 47, 48. iv. 67, 135. ἐπιθεσπίσαντα τῷ τριπόδι. Cum ora-

culum ex tripode reddidisset. iv. 179. τὰ θεσπίειν ἔμελλε. viii. 135. Quæ vaticinatura erat. [Ea, quæ vaticinio declaratura erat.] θεσπισµα, τος, τό. Ion. et poet. Oraculum. ii. 29.

θεωρεῖν. com. Contemplari. Spectare. θεωρεόντι τὰ Ὀλύμπια. Olympia spectanti. i. 59.

θεωρίς, ἰδος, ἡ. com. Nomen navis publicæ, qua Athenienses suos θεωροὺς, et sacrarum publicos ministros ad oraculum consulendum, vel ad sacros ludos, vel ad sacra in peregrino solo pro patria faciendum mittebant. Qua de re pluribus Suidas in vocibus θεωρίς, et θεωροί. τὴν θεωρίδα νῆα εἶλον. vi. 87. Navem theoridem ceperunt. Vocabulum Græcum a Valla præteritum est, ab aliis parum fideliter Latine vocatur, Navis speculatoria. Vel, Navis, quæ spectandi gratia est appulsa. Has enim interpretationes in vulgatis Lexicis invenias. Verum Græca vox est nobis servanda, quod unico vocabulo Latino explicari nequeat. Hæc alias appellatur συνωνύμως et Πάραλος. Suidas in voce Σαλαμινία, δύο (inquit) ἦσαν νῆες παρ' Ἀθηναίους ταχυδρομοί, ἡ Πάραλος, καὶ ἡ Σαλαμινία. ὧν ἡ μὲν Σαλαμινία, τοὺς καλουμένους εἰς κρίσιν ἤγεν, ἣν καὶ ἐπ' Ἀλκιβιάδου φησὶ πεμφθῆναι Θουκυδίδης. ἡ δὲ Πάραλος, τὰς θεωρίας ἀπῆγε, τουτέστι τὰ εἰς θυσίαν πεμπόμενα. Vide et Πάραλος ναῦς apud Suidam. Unde patet hæc navium Græca nomina non mutanda; sed retinenda, licet Latinis verbis unica voce nequeant explicari.

θηεῖσθαι. pro com. θεᾶσθαι. ἐθηεῖτο σίδηρον. Ferrum intuebatur. i. 68. ἐθηεύντο. Contemplabantur. iii. 136. viii. 25. ἐθηεῖτο. Contemplabatur. vii. 56. Hoc autem θηέομαι, οὔμαι. formatum est a θεᾶομαι, ὦμαι. mutata conjugatione, et verso ε in η. Vel a com. θεᾶομαι, facta literarum tractione forma-

tur θαέμαι, hinc τὸ θέομαι, οὐμαι. mutata conjugatione, et α in η. Ion. verso.

θηήσασθαι. Ion. pro com. θαέσασθαι. Contemplari. verso ε et α in ηη. i. 11. Sic ἐθηήτο, pro ἐθεῖτο. i. 10. ἐθηήσατο. iv. 87. θηησάμενος. ibid.

θηκαῖος, α, ον. V. Herodoto peculiare. q. d. Thecalis, id est, Thecæ destinatus, aptus ad recipiendum condendumque aliquid, ut theca locusque facere solet. οἶκημα θηκαῖον. Domus locusque, in quo, ut in quadam theca, aliquid ponitur ac asservatur. ii. 86.

θηκη. com. Sepulcrum. Monumentum. Locus, in quo quis jacet repositus. i. 67.

θήλα ἵππος. Equa. iii. 85, 86. θηλέων ἵππων. Equarum. iv. 2.

θήλα τέκνα. Ion. et poet. pro com. θυγατέρες. Filiae. i. 94.

θήλα. Ion. pro com. θήλεια, ας. Fæmina. iii. 109. vii. 57.

θήλεια νοῦσος. Morbus fæmineus. i. 105.

θῆλυ τέκνον. Ion. et poet. pro com. θυγάτηρ, filia. V. Hom. 1. καὶ αὐτῷ γίνεται ἐκ κοίτης θῆλυ τέκνον. et ipsi ex [legitimo] lecto, [congressuque,] nascitur filia.

θηλυδρίας, ου, ό. Ion. pro communi θηλυδρίας. Effæminatus. Qui muliebria patitur. θηλυδρίας τε, καὶ μαλακώτερος ἀνὴρ. vii. 153. Effæminatus et mollis homo.

θηριωδέεσσι αὐρεα. Montes feris fertissimi. i. 110, 111.

θῆς, θητός, θητή, θῆτα, ό. commun.

Qui mercedis causa alicui suam operam navat, vel locat. Mercenarius. ό ἄρτος τοῦ παιδὸς τοῦ θητός. viii. 137. Pueri mercenarii panis. τοὺς θῆτας καλέσαι. ibid. Accitis illis mercenariis. Eustath. θῆτες, οἱ ἐλεύθεροι μὲν ὄντες, μισθοῦ δὲ ὑπουργοῦντες. Suidas vero, θῆτες, οἱ τρεφῆς ἔνεκα δουλεύοντες.

θητεῖν. com. Suidas, μισθῷ ἐργάζεσθαι. Accepta mercede operari.

Mercedis causa suam operam alicui locare, et navare. Mercedis causa servire. ἐθήτευον ἐπὶ μισθῷ παρὰ βασιλεῖ. viii. 137. Apud regem mercedis causa serviebant. Vel, Apud regem mercedis causa suam operam locarant, et navabant.

θνήσκειν. com. cum suis compositis. Mori. Cædi. ὑπὸ τοῦ ἐωυτοῦ παιδὸς ἀποθνήσκειν. A suo filio cædi. i. 137. ἐκ τῶν τραυμάτων ἀποθνήσκουσι. Ex vulneribus moriuntur; vel, Ob vulnera moriuntur. ii. 63. ἀπέθανε ἀπὸ Σαβύλλου. vii. 154. A Sabylo cæsus est. ἀπέθανε ὑπὸ Ἀθηγάδεω. vii. 213. ἀποθνήσκει Μαρδονίος ὑπὸ Ἀεμυνήσου. ix. 64. ἀποθανεῖν ὑπὸ Ἠδωνῶν. ix. 75.

θοῖνη, ης, ῆ. Ion. et poet. Convivium. Dapes. Epulæ. εἵρετό μιν εἰ ἡσθείη τι τῇ θοῖνῃ. Interrogavit ipsum an aliquo modo hoc convivio delectatus fuisset. An aliquam voluptatem ex his epulis perceperisset. i. 119. τῆς θοῖνης ποιεῖται. ix. 82. Convivio parato. Cum convivium paratum fuisset.

θοινίζειν. Ion. et poet. Convivio excipere. δέπνον, τὸ μιν ἐκεῖνος σαρξὶ τοῦ παιδὸς ἐθόινισε. Cæna, qua illum filii carnibus exceperat. Cæna, in qua ille filii carnes ipsi epulandas præbuit. i. 129.

θοῖτο. Ion. et poet. ut a θέω, θῶ. unde θέοιτο, in aor. 2. med. optativo. προσθέοιτο φίλον. Apud te sibi adjungeret. pro quo com. θέιμην, θεῖο, θεῖτο. i. 53. Consule nostrum Græcum Xenophontis indicem, in voce τίθοιτο. Consule et alterum indicem Thucyd. Nisi dicas esse optat. præsentis, ut a προσθέομαι, προσθεοίμην, θοίμην. θέοιο, θοῖο. θέοιτο, θοῖτο. quod parum in usu. ὡποθέοιτο. vii. 237.

θορεῖν. et compos. καταθορεῖν. Desilire. καταθορόντες ἀπὸ τῶν ἵππων. Cum de equis desiluissent. iii. 86. θορή, ῆς, ῆ. Ion. pro com. θορά.

Semen genitale, [quod γονή συνωνύμως vocatur. iii. 101.] τοιαύτην Αἰθίοπες ἀπέντην βορῇν. Tale semen Æthiopes emittunt. ibid.

βορνύεσθαι. V. H. Libidine agitari. Coitum appetere. Dictum quasi πρὸς τὴν βορῇν, εἴτε βορὰν ὀρνύεσθαι, ad genitale semen excernendum impetu quodam ferri. Quod iis accidit, qui Veneris stimulis agitantur, et ad congressum feruntur. ἐπεὰν βορνύωνται κατὰ ζεύγεα. Quum per paria ad coeundum libidine agitantur. Illic agitur de viperis, quæ binæ ad coitum libidine impulsæ feruntur. iii. 109.

θραύειν. com. Frangere. Comminuere. Rumpere. θραυομένης πέτρης. Dum saxum rumperetur, frangeretur. i. 174.

θρησκείη, ἤς. Ion. pro com. θρησκεία. Divinus cultus. q. d. θεωαρέσκεια. Deo gratus cultus. Interdum et superstitio. ἄλλας θρησκείας μυρίας ἐπιτελέουσι. Sexcentas alias ceremonias cultus divini celebrant. ii. 37.

θριαμβεύειν τινά. com. Triumphare aliquem, pro, de aliquo. Sic enim et Virgil. τῶν γεωργικῶν. iii. v. 33. Bisque triumphatas utroque ab littore gentes. Idem Æn. vi. v. 837. Ille triumphata Capitoliā ad alta Corintho Victor aget currum cæsis insignis Achivis. Ctesias Pers. 13. θριαμβεύσας τὸν μάγον. Triumphato mago: id est, Cum in magum [ille] dixisset quidquid voluisset, ac de eo quodammodo triumphasset. Latinus interpres sensum sequutus vertit, magum infamavit.

θρώσκειν. Ion. et poet. pro com. παῖδᾶν. Salire. Saltare. παρὰ τὸ θροῖω, θρωῶ, θρώ, θρώω, θρώσκω. ut a τρώω, τρώω, τρώ, τρώω, τρώσκω, τιτρώσκω. Ἀναθρώσκει ἐπὶ τὸν ἵππον. In equum insilit. In equum se saltu dedit. Equum saltu conscendit. iii. 64. καὶ οἱ ἀναθρώσκον-

τι ἐπὶ τὸν ἵππον. ibid. ἀποθρώσκοντα ἀπ' ἵππου. Ab equo desilientem. iii. 129. vii. 18.

θυμαλγής, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Qui dolore animum afficit. θυμαλγέα ἔπεα. Verba, quæ animum dolore afficiunt. i. 129.

θυμός. Animus. Voluntas. Desiderium. τῶν σφιν ἦν θυμός μάλισα. Quæ ipsorum animus maxime cupiebat. i. 1. ἐς θυμὸν βάλλεσθαι. Animo mandare. i. 84. θυμὸν ἔχε ἀγαθόν. Bonum animum habe. Sic et Galli, *Ayez bon courage*. Bono sis animo. i. 120. iii. 85. ἡ σφι θυμός ἐγένετο θεήσασθαι τὸν πόλεμον. viii. 116. v. s. Aut ipsis fuit animus bellum contemplari. i. e. Aut belli spectandi cupiditas ipsorum animum invaserat.

θύραι, ὧν, αἱ. com. Fores. Janua. θέλων αὐτοῦ προσθεῖναι τὰς θύρας. iii. 78. Herodoteum loquendi genus, quod fortasse melius haberet, si diceret αὐτοῦ προθεῖναι. v. s. Volens ante se fores ponere; id est, fores claudere, et hostibus irmentibus opponere, seque intra fores clausas, et hostibus oppositas continere, atque tutari. vel, αὐτῷ προσθεῖναι. Hæc enim magis usitata. Si codex mendo caret, hoc observandum. Valla: Fores occlusurus. Sensus, non verborum, rationem habuit. τὴν θύρην ἀνακλίνειν. Ion. et poet. pro com. ἀνοίγειν. Fores reclinare, fores aperire. v. 16.

θύρωμα, τος, τό. com. Janua. Postes januæ. Fores ipsæ. διξά θυρώματα. Gemini postes januæ. Vel geminæ fores. ii. 169. ἐν τοῖσι θυρώμασι. ibid.

θυρωρός, ὁ. commun. Janitor. ὁ τῆς θύρας ὥραν ἔχων. Qui januæ curam gerit. Gallice, *Huissier*. i. 120.

θύσιμα κτήγεα. Ion. pro com. ἱερεῖα λεκτά, ἃ θύειν νόμος, καὶ θέμις. Pecudes, victimæque lectæ, quas immolare licet, fas est,

et mos permittit, vel flagitat. i. 50.

θῶκος, ου, δ. Ion. et poet. pro communi ἔδρα, et καθέδρα. Sedes. Sedile. θῶκοι ἀμπαυσήμιοι, ἐν τοῖσι κατίζοντες ἀμπαύοντες οἱ ἀναβαλόντες. Sedes ad quiescendum factæ, in quibus sedentes quiescunt illi, qui ascendunt. i. 181.

θωπεία, ας. com. Assentatio. Adulatio. iii. 80.

θωρηκοφόρος, δ. N. H. pro quo commun. θωρακοφόρος, quod in vulgatis Lexicis sine ullius auctoritate legitur. Thoracem ferens. Thorace armatus. vii. 89, 92. viii. 113.

θῶμα. Ion. pro commun. θαῦμα. Miraculum. Res admiranda. τῷ λέγονσι θῶμα μέγιστον παραστήναι. Cui dicunt miraculum maximum oblatum fuisse, vel, accidisse. i. 23. ἐν θαῦματι ἦν. Erat in admiratione, pro θαυμάζειν. Admirabatur. i. 68. θῶμα ποιεόμενος τὴν ἐργασίην τοῦ σιδήρου, pro θαυμάζων τ. ε. τ. σ. Ferrarium opificium admirans. ibid. θαῦμα ἐς συγγραφὴν. Miraculum scriptu dignum. Res admiranda, scriptuque digna. i. 93. ἐν θαῦματι γίνεσθαι. In admiratione esse. Admirari aliquid. iii. 3. θαῦμα ποιεῖσθαι περὶ τίνος. Aliquid admirari. iii. 23. τῆς μάλιστα θαῦμα ποιεῖται. vii. 99. Quam maxime admiror. ἐν θαῦματι μεγάλῳ ἐνέσχετο. vii. 128. In admiratione magna detinebatur. θαῦμά μοι παρίσταται. Admiratio mihi astat, me subit, ego miror. vii. 187. Mirum mihi videtur. ἐν θαῦματι ἐγένοντο. In admiratione fuerunt. Obstupuerunt. vii. 218. θαῦμα ποιεῖμενος τὴν Εὐρυβιάδew ἀξουλίην. viii. 74. Eurybiadæ inopiam consilii admirans. ἐν θαῦματι ἐχέσθαι. In admiratione teneri, pro, vehementer aliquid admirari. viii. 135. ἐν θαῦματι μεγάλῳ ἐνέχεσθαι τῆς τόλμης. ix. 37. In admiratione magna detineri audaciæ [causa,

propter alicujus audaciam, i. e. alicujus audaciam vehementer admirari.] Ἀρταβάζου δὲ θῶμα καὶ μάλλον ἐποιεῦμην. ix. 58. Artabazum vero multo magis admirabar. Vel, Art. v. vehementius admirabar. ἐν θαῦματι ἦν, διὼς τυφλὸς ὦν, μόνος ἀπύκοτο ἐς τοιοῦτους χώρους. V. Hom. 21. Mirabatur quomodo [Homerus,] cum cæcus esset, in hujusmodi loca solus venisset. ἐν θαῦματι εἶχεν αὐτόν. ibid. 22, 34. Ipsum in admiratione habebat. Ipsum admirabatur. ibid. 31. ἐν θαῦματι ποιοῦμενος. ibid. 23. In admirationem adducens [id, quod narrabat.]

θαυμάζειν. Ion. pro com. θαυμάζειν. Mirari. ἀπεθαύμαζε τὰ λεγόμενα. Mirabatur ea, quæ dicebantur. i. 11. ἀποθαυμάσας τὸ λεχθέν. Admiratus id, quod dictum fuerat. i. 30. ἀποθαυμάζοντα. Admirantem. i. 68. ἐθαύμαζες. ibid. ἀπεθαύμαζε. i. 88. ἀποθαυμάζειν. ii. 79. ἦν αὐτὸν θαυμάζης. Si ipsum admireris. iii. 80. ἀπεθαύμαζε, καὶ ἐξεπλήσσετο. Admirabatur, et obstupescerebat. iii. 148. θαυμάζω τὸ αἶτιον. Causam miror. vii. 125. ἀποθαυμάζειν. viii. 65. ἀποθαυμάσας τὰ λεγόμενα. ix. 111. Miratus ea, quæ dicebantur. His verbis stupefactus.

θαυμάσιος. Ion. pro com. θαυμάσιος. Admirandus. θαυμασιωτέρη. Admirabilior. ii. 21. θαυμάσια. ii. 35.

θαυμάσῃς, οὔ, δ. Ion. pro com. θαυμάσῃς, οὔ. Admirator. Qui aliquid admiratur. Αὐτοῦ θαυμάσται καθειστήκεισαν. V. Hom. 5. Ipsius admiratores exstiterunt. Eum admirati sunt, vel admirabantur. eadem verba repetuntur. ibid. 25.

θαυμάσδς, ἡ, ὅν. Ion. pro com. θαυμάσδς, ἡ, ὅν. Admirandus. Admiratione dignus. i. lin. 3. θαυμάστον καρπὸν φέρειν. ix. 122. Admirandum fructum ferre.

I.

I pro u interdum apud Macedones.

Βρίγες, pro *Φρύγες*. vii. 73. Consule Eustath. in voce *βρίγες*.

Ion. pro ε. *ἰς-ία*, pro *ἐς-ία*. i. 176, bis. unde compos. *ἐπίςιος*, pro *ἐφέςιος*. i. 35, 44, bis. *ἰσητόριον*, pro *ἐσητόριον*. *ἐπίσιον*, ου, τό. pro com. *ἐφέςιον*. v. 72. familia. Vide suo loco. v. 73.

in verbis activis 3. pers. plur. et in participiorum, et nominum, et articulorum Ionice formatum, dativis pluralibus, etiam sequente vocali sæpissime ab Ionibus poni sine ν sequenti, quod tamen ab aliis fit suavitatis causa, ne gemina vocalis concurrens aures offendat. ut *τύπτουσι ἐκείνοι*, pro *τύπτουσιν ἐκείνοι*. *τοῖς λέγουσι αὐτοῖς*, pro *λέγουσιν αὐτοῖς*. Sic *τοῖσι ὡσί*, pro *τοῖσιν ὡσί*. vii. 70. *ἐν ἄρκεσι ἐμπαλασσόμενοι*. vii. 85. *τῇσι Αἰγυπτίησι μαχαίρησι*. vii. 91. *τοῖσι Ἡδωνῶν*. vii. 114. *τοῖσι Ἀκανθήοις*. vii. 116. *λέουσί ἐστι*. vii. 126. *χωροῖσι οἱ*. vii. 127. *τῇσι ἄλλησι πόλισι οἱ*. vii. 119. *τοῖσι ὁμοσίτοις*. ibid. *φασὶ οὐκ*. vii. 149.

in nominibus Ionice, et poet. insertum. *Ξένος*. Hospes. pro com. *ξένος*. i. 20, 22. *Ξεινίη*, pro *ξενία*. i. 27. vii. 116. *κρατειρός*, pro *κρατρός*. i. 47. *Ξεινκίς*. Peregrinus. i. 135.

in verbis Ionice insertum. *ἡνείχθη*. pro communi *ἡνέχθη*. Vide *ἡνείχθη*. i. 19. *ἐπείρεσθαι*, pro com. *ἐπείρεσθαι*. ibid. i. 27. *Ξεινίζειν*, pro com. *Ξενίζειν*. i. 30. *ἐπειρωτᾶν*, pro *ἐπερωτᾶν*. i. 53. *εἰνείκαντο*, pro *ἐνείκαντο*, vel *ἡνείκαντο*. Sed utrumque minus usitatum. i. 57. *εἰρωτᾶν*, pro *ἐρωτᾶν* com. i. 32, 55, 67, 75, 88. *δείρω*, pro com. *δέρω*. Excorio. ii. 39. *ὠφειλέω*, ὦ. pro *ὠφελέω*, ὦ. Juvo. iii. 126. *ἀποδείρω*. iv. 64.

in participiis Ionice insertum.

ἐξενειχθέντα, pro com. *ἐξενειχθέντα*. Delatum. particip. aor. 1. pass. ab *ἐκφέρω*. i. 23. Sic *ἀνενειχθέντα*. i. 54. *εἰσάμενοι*, pro *ἐσάμενοι*, ab *ἔω*. Vide suo loco. i. 66. *ἀπενειχθέντα*. ibid.

in adverbis Ionice insertum. *ἐννεκεν*, pro *ἐνεκα* com. i. 2.

Ion. non semper ex verbis nominibusve tollitur: sed in eodem modo relinquitur, modo tollitur. *ἐπεδείκνυν*. i. 30. (Vide *ἀποδείξας*, et *ἀποδεχθέντα*.) *ἀποδεικνύντι*. i. 136. *ἀπεδείκνυντο*. i. 176. *ἐπιδείξας*. ii. 46. *ἀποδεικνύντες*. ii. 142, 143. *ἀπεδείκνυσαν*. ii. 143.

in nominibus sublatum Ionice. *ἀπόδεξις*, pro com. *ἀποδείξις*. i. 1. *μέζων*, *μέζονος*, pro com. *μείζων*. i. 26, bis. 68. *κρέσσων*, pro *κρείσσων*. i. 66. *βαθὴν*, pro *βαθεῖα*. i. 75. *ἐπιτηδεος*, pro *ἐπιτήδειος*. i. 110. *ὕψωραι*, pro *ὕψωραι*. ibid. *ἐπιτηδεώτατος*. i. 115. *μέζω*. i. 137. *ἀνεπιτηδεον*. i. 175. *βαθεῖα*, et *εὐρεῖα*, pro *βαθεία*, et *εὐρεῖα*. profunda, et lata. i. 178. *ἰδέα*, pro *ἰδεῖα*. recta. ii. 17. *θληής*, pro *θληής*. ii. 35. passim. *ἐκκτῇ*, pro *εἰκκτῇ*. carcer. iv. 146. *βραχέα*, pro *βραχεῖα*. brevis. v. 49. vi. 119.

in verbis Ionice sublatum. *ἐπέδεξάτο*. pro com. *ἐπεδείξατο*. Ostendit. i. 11. *ἑώθεε*, pro *εἰώθει*. Consueverat. ibid. *διέδεξε*, pro *διέδειξε*. Demonstravit, ostendit. i. 31. *ἀπέργει*, pro *ἀπείργει*. Dirimit. i. 72. *διέδεξε*. i. 73. *ἑώθεσαν*, pro *εἰώθεισαν*. ibid. *ἀποδεχθῶ*, pro *ἀποδείχθῶ*. i. 124. *ἑώθεισαν*, pro *εἰώθεισαν*. i. 171. *ἑώθεε*, pro *εἰώθει*. i. 184. Vide *δέξει*, pro *δεῖξει*. *ἔρξε*, pro *εἰρξε*, ab *εἰργω*. iii. 136.

in participiis Ionice sublatum. *ἀποδεχθέντα*, pro communi *ἀποδείχθέντα*. id est, demonstrata, facta, edita. i. lin. 4. *ὑποδείξας*, pro *ὑποδείξας*. i. 32, 189. *ἑώθως*, pro *εἰωθώς*. i. 34. *ἀποδεξάμενος*, pro *ἀποδείξάμενος*. i. 59. *προδείξαντες*, pro *προδείξαντες*. i. 60.

ἐνεργέμενος, pro ἐνειργέμενος. iv. 190.
ἐργασμέμενος, pro εἰργασμέμενος. vii.
53.

in adverbis Ionice sublatum. ἐπι-
τηδεως, pro ἐπιτηδείως. i. 108.

ἱακχαλῆιν. V. H. Bacchari. Vel,
Orgia Bacchi magnis clamoribus
celebrare. Καὶ τὴν φωνήν, τῆς
ἀκούεις, ἐν ταύτῃ τῇ ὁρτῇ ἱακχα-
λῶσιν. viii. 65. Sed est ἀνακόλου-
θον, ἀντὶ τοῦ, καὶ ἡ φωνή, τῆς
ἀκούεις, ἐστὶ τῶν ἐν ταύτῃ τῇ ὁρτῇ
ἱακχαλόντων. i. e. Et vox, quam
audis, est hominum in hoc festo
bacchantium, vel est hominum
orgia Bacchi, festumque magnis
clamoribus celebrantium.

Ἰαμιδέων. Ion. genit. plur. 1. simpl.
pro com. Ἰαμιδῶν. γένεος τοῦ Ἰα-
μιδέων Κλυτιάδην. ix. 33. Valla:
Ex genere Iamideorum Clytia-
des. Æ. P. Ex genere Iamida-
rum Clytiadem. Ἰαμίδαι, ὧν. οἱ
ἀπὸ Ἰάμου. Iamidæ, qui ab Iamo
sunt oriundi. Quis autem fuerit
Iamus, vide apud Pindarum,
Olymp. Ode 6. ver. 74. Hujus
genus poeta eadem Ode, ver. 121.
γένος Ἰαμιδῶν appellat, quod Do-
rice dictum pro com. Ἰαμιδῶν,
et Ion. Ἰαμιδέων.

ἰδαται. Ionica terminatio 3. pers.
plur. verborum 4. conjug. gravit.
in ἰζω desinentium in præsenti,
et in perfecto pass. per circum-
locutionem elatorum. ut νομίζω.
νενόμισμαι, σαι, γαι. plur. νeno-
μισμένοι, vel νenoμισμέναι, vel
νenoμισμένα, εἰσί. Ion. νenoμίδαται.
Sic κεχωρίδαται, pro κεχωρισ-
μένοι, vel κεχωρισμέναι, εἰσί. Sepa-
rati sunt. Distant. Differunt.
i. 140. Formatur autem hæc per-
sona a 3. singul. in ἰσαι desi-
nente, inserto α. ἰδαται, verso-
que σ in δ. ἰδαται. ut et ὁσμῇ,
quod com. Ion. ὁδμῇ. quod Do-
riensibus magis familiare. Vide
Eustath. in δαται. aliter enim ille
hæc format.

Ἰδῇ, ης, ῆ. com. Locus editus, et
arboribus refertus. Eustathius.

Ἰδῇ ὄρος Κρήτης, καὶ Τροίας, καὶ
πᾶν ὄρος ὑψηλὸν, Ἰδῇ παρὰ τὸ ἰδεῖν
καλεῖται. καὶ Ἰδῇ προσθηγορικῶς
τῶν ξύλων ὕλη. id est, Ida mons
Cretæ, et agri Trojani, et omnis
excelsus mons Ida vocatur, quod
eminus conspiciatur. Item Ida
appellative vocatur sylvæ ligno-
rum, i. e. Locus arboribus refer-
tus. χώρῃ δασεῇ Ἰδῇσι παντοίοις.
Regio omnigenis sylvis referta.
iv. 109. ἐν Ἰδῇ τῇ πλείστῃ. In
maxima sylvæ. ibid. Valla Græ-
corum verborum vim parum fide-
liter expressit, sensum aliquo
modo declaravit. λόφος δασὺς
Ἰδῇσι. Collis sylvæ, vel arboribus,
densus. iv. 175. Ἰδῇ ναυπηγίστιμος
ἀφθονος. Sylva, vel Materia, ad
naves ædificandas copiosa. v. 23.
Vel, Materia ad navis ædificandas
apta, et copiosa. Οὕρεα ὑψηλά,
Ἰδῇσι παντοίοις συνηρεφέα. Montes
excelsi, omnigenis arboribus re-
fertur. vii. 111.

Ἰδία. ἰδᾶ. viii. 109. Privata. Pro-
fana. Sacra.

ἰδιοβουλεύειν. V. H. Privato, pro-
prio, suoque consilio uti, niti.
ἵνα μὴ ἰδιοβουλεύειν ὑμῖν δοκῇ.
Ne vobis meo consilio niti, me-
umque consilium sequi videar.
vii. 8.

Ἰδιος, α, ον. com. Proprius. Qui
nihil cum aliis habet commune.
ἔθνος ἴδιον. Gens propria. Gens
ab aliis separata. Gens quæ cum
ceteris nihil habet commune. iv.
18, 22.

ἰδιώτης ἀνὴρ (ἀρχων.) Vir privatus.
(Magistratus.) ἰδιωτέων ἀνδρῶν
ἀξίους ἡμίας ἐποίησας. Nos viris
privatis æquiparandos duxisti. i.
32. ἰδιώτας ἀνδρας. i. 70.

ἰδιωτικός, ἴδιος. (δημόσιος. i. 21.)
Privatus. (Publicus.)

ἴμεν. Ion. et Dor. pro com. ἴσμεν.
hocque per syncopen pro ἴσμεν.
scimus. vii. 111. Vide σ in δ.

ἰδρύειν τὴν στρατιήν. Herodotea lo-
cutio pro com. στρατοπεδεύειν.
Castræ ponere. ἴδρυσεν τὴν στρατιήν

ἐν ποταμῷ Ὀάρῳ. Castra ad Oarum flumen posuit. iv. 124.
 ἰδρυθεῖς, εἶσα, ἐν. Ion. et poet. pro com. ἰδρυθεῖς. Collocatus. Constitutus. Stabilitus. Moribus receptus atque confirmatus. ἰδρυθέντων σφι ἰρῶν ξεινικῶν. Cum apud ipsos peregrina sacra jam essent moribus recepta et confirmata. Cum peregrina sacra apud ipsos constituta essent. i. 172. ἰδρυθέντι τῷ στρατοπέδῳ. Castris locatis. Castris positis. iv. 203.
 ἰδρυθῆναι. Ion. et poet. pro com. ἰδρυθῆναι. Collocatum, constitutum, fundatum esse. ii. 44.
 ἱερεῖη, ἡς, ἡ. Ion. pro com. ἱερεῖα. Sacerdos foemina. i. 175. v. 72.
 ἱεροσύνη, ἡς, ἡ. Sacerdotium. iii. 142. Sed ἱεροσύνη scribendum videtur, ut alias passim. Vel συσολήν esse dices, si codex vitio caret.
 ἱεῖς. Ion. et com. terminatio nominativi plur. 2. declin. contract. pro altera εἶς, unde per contractionem εἰς Attica formatur. συμῳάσεις, pro Att. συμῳάσεις. i. 74.
 ἱέω, ᾧ. ἡμ. Ion. et poet. pro com. εἰμι. τὸ πορεύομαι. Eo. Proficiscor. τὸν πρότερον στίβον ἵσαν. Prius iter iverunt. iv. 140. ἵσαν autem vel est aor. 1. act. ab ἱέω, ᾧ. ἵσω. ἵσα. vel κατ' ἑκτασιν dictum, ἀντὶ τοῦ ἵσαν, ut sit tertia pluralis imperfecti, ut ἐτίθεσαν.
 ἱεῖν. Ionic. et poet. pro com. ἔζεσθαι. Sedere. v. 25.
 ἱεσθαι. Ion. et poet. pro com. κάθισθαι. Considerare. iii. 11. ἱζόμενος ἐς τὸν βασιλῆϊον θρόνον. In regio sōlio sedens. iii. 64, 65. iv. 145, 146, 148. ix. 2, 26, 41.
 ἱγ. Ion. terminatio nom. 2. declin. simpl. pro com. εἰα προπαροξύλωνος. εὐήγῃ. pro com. εὐήθεια. Stultitia. i. 60. Fatuitas. προμηθία, pro προμήθεια. Providentia. Cura. i. 88. αἰκία, pro αἰκία. Contumelia. Quicquid præter decorum fit. i. 115.

ἱγ, ἱγς. Ion. et poet. pro com. φωνή. Vox. πολύευκτον ἱγν ἀνὰ δώματ' ἀκούειν. Valde optabilem vocem in ædibus audire. i. 85.
 ἱγται, ᾧν, οἰ. V. Hom. 36. οἰ τὴν ἱγν νησον οἰκοῦντες. Consule Stephanum aliosque Geographos.
 ἱθαγενής, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Indigena. ἱθαγενέες. vi. 53.
 ἱθέα. Ion. pro com. ἱθεῖα. Recta. ἱθέα ὁδός. Recta via. ii. 17. ἐκ τῆς ἱθείης. Recta, pro Statim, Confestim. ἐκ τῆς ἱθείης στρατὸν ἐπ' αὐτὸν πέμπειν. Recta, vel confestim, copias adversus ipsum mittere. iii. 127. κατεσχέει ἐκ τῆς ἱθείης Λακεδαιμονίοισι πολέμιος. ix. 37. v. s. Ex recta [via] Lacedæmonii existit hostis. i. e. Palam, et ex professo, Lacedæmonii factus est hostis. Vel etiam, Confestim se Lacedæmonii hostem præstitit.
 ἱθειή τέχνη. ix. 57. Καταδόξας αὐτοὺς ἱθειή τέχνη ἀπολιπεῖν αὐτὸν ἀναλαβόντα τὰ ὅπλα, ἡγε βάδην πρὸς τὸ ἄλλο σῆρος. Valla: Tunc ratus e disciplina militari se deserui, sumtis armis cohortem suam lento gradu ducere ad agmen. Æ. P. Ratus ipsos de industria, [deditaque opera] se deseruisse, quod arma sumsisset, [ut discederet,] ad reliquum agmen [suos milites] pedetentim, [lentoque gradu] ducere cœpit. Vide ἱθέα. ἱθειήν τέχνην Herodotus hic videtur appellare, si verba spectes, rectam artem, apertam, et qua quis sine ullis ambagibus ac anfractibus nititur, ad quam recta fertur, et sine diverticulis. ἡγε vero vel neutraliter accipiendum pro ἔζη, vel est activum pro passivo ἡγετο, τουτέστιν ἐφέρετο, ἐπορεύετο, vel (quod verisimilius) subauditur τοδὲς ἐνώτου στρατιώτας. Quod autem ἄγειν sæpe sumatur pro πορεύεσθαι, patet cum ex aliis exemplis, quæ vulgata Lexica suppeditant, tum ex sequentibus. Matth. c. xxvi. v. 46. Ἐγείρεσθε, ἀγόμεν. et Joan. cap. xi. v. 15.

**Ἀγῶμεν πρὸς αὐτόν.* et ver. 16.
 **Ἀγῶμεν καὶ ἡμεῖς, ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ.* Sed fortasse dixerit quis hæc ἐλλειπτικῶς dicta, subaudito accusativo ἡμᾶς. Quam sententiam temere damnare non debemus. Hoc loquendi genus integrum Virgil. *Æn.* viii. v. 465. sic expressit, Nec minus Æneas se matutinus agebat. id est, mane ibat, vel, veniebat.

ἰθὺς. Ion. pro com. *εὐθέως. ταχέως.* Celeriter. Festim. Statim. ii. 121. §. 2. iii. 73, 155. iv. 68. v. 41, 92. §. 2. §. 7. vi. 10, 49.

ἰθύ. Ion. et poet. adverbium, cum genitivo positum. Recta. *ἰθύ τῶν χωρῶν.* Recta in agros. iv. 120. *ἰθύ τοῦ Ἰστροῦ.* Recta ad Istrum. iv. 136. *ἰθύ τοῦ Ἑλλησπόντου.* Recta per Hellespontum. vi. 95. *ἰθύ Βοιωτῶν ἐξευγον.* viii. 38. Recta ad Bœotos fugiebant. ix. 69.

ἰθύειν. Ion. et poet. cum infinito junctum, pro communi βούλεσθαι, καὶ γινῆναι. Velle. Statuere. Destinare. In animo habere. Impetu ferri ad aliquid faciendum. *ὅκου ἰθύσειε στρατεύεσθαι.* Quo militare, cum exercitu proficisci, statuisset. iii. 39. *πρὸς τὴν μίην τῶν μοιρέων ἴθυσαν οἱ Πέρσαι.* Adversus unam partem recta Persæ contenderunt. iv. 122. vii. 8.

ἰθυμαχίη, ης, ἡ. N. H. rectum, ac aperto Marte commissum prælium. Legitima pugna, quæ aperto Marte committitur. iv. 102. *ἐβούλευοντο ἰθυμαχίην μηδεμὴν ποιέεσθαι ἐκ τοῦ ἐμφανέος.* Nullum prælium palam, ac aperto Marte committere statuerunt. iv. 120.

ἰθύειν apud Herodotum interdum accipitur pro com. *κολάζειν, καὶ ζημιοῦν.* ut, *ἰθύεσθαι θανάτῳ.* Morte mulctari. Capitali supplicio affici. ii. 177.

ἰθύς. Idem ac *ἰθύ.* Recta. Adverbium Ionic. et poet. v. 64.

ἰθύς, εἷα, ὕ. Ion. et poet. pro com.

ὀρθός, de moribus dictum. ἰθύς, καὶ δίκαιος ἀνὴρ. Rectus justusque vir. i. 96. **Ἀρπαγὸς τὸν ἰθὺν ἔφαινε λόγον.* Harpagus rectam, simplicem, orationem habuit. Id, quod verum erat, dixit. i. 118.

ἰδοτρῖξ, ἰθύτριχος, ὁ καὶ ἡ. N. H. ὁ ἰθείας τὰς τρίχας ἔχων. Qui rectos capillos habet. vii. 70.

ἰκελός, η, ον. Ion. et poet. pro com. *ὁμοίος. ποταμῷ ἰκελός.* Fluvio similis. iii. 81.

ἰκνεῖσθαι. com. cum accus. Pertinere ad. Attingere. Tangere. *τοὺς μάλιστα [τοῦτο] ἰκνεῖται.* Quos hoc maxime tangit. Ad quos potissimum hoc pertinet. ii. 36.

ἰκνεῖσθαι. Ion. pro com. *πρέπειν, προσήκειν.* Decere. Convenire. *τοῦ ἑτέρου φαμὲν ἡμέας ἰκνεῖσθαι ἡγεμονεύειν.* ix. 26. Alteri [cornu] dicimus convenire nos præesse.

ἰκνεόμενον. Ion. pro commun. *τὸ ἱκανόν, καὶ τὸ πρέπειν.* Id, quod sufficit. Quod est decorum. Quod decet. Quod convenit. *πίνειν μᾶλλον τοῦ ἰκνεομένου.* vi. 84. Bibere plus quam deceat, conveniat, sufficiat, vel, plus quam par sit.

ἰκνεομένως. Rite. vi. 65. *ἰκνευμένως.* ibid.

ἰκνευμένῳ χρόνῳ. Ionice dictum ἐκ τοῦ ἰκνεομένου, unde κατὰ κρᾶσιν ἰκνουμένῳ, καὶ κατὰ τροπὴν τῆς οὐ διφθόγγου εἰς ευ fit ἰκνευμένῳ. Tempore procedente. Temporis progressu. vi. 86. Consule Æconomiam Hippocratis in *ἰκνεομένῳ χρόνῳ.*

ἰλάσκεισθαι. com. Placare. *τὸν θεὸν ἰλάσκειτο.* Deum placabat. i. 50. *τίνα θεῶν ἰλασάμενοι.* Quo Deo placato. i. 67. *θυσιῇσιν αὐτὸν ἰλάσκονται.* Ipsum sacrificiis placant. v. 47. *Πάριοι Θεμιστοκλῆα χρήμασι ἰλασάμενοι, διεφύγον τὸ στράτευμα.* viii. 112. Parii Themistocle pecunia placato, exercitum [et militum injurias] vitarunt.

ἰμείρεσθαι. Ionic. et poet. pro com. *ἐπιθυμεῖν.* Cupere. Appetere. *ἰμεί-*

· *πτο χρημάτων.* Pecunias appetebat. Pecuniarum cupidus erat. iii.

123. *ιμέρθη τῶν νεῶν ἀμιλλαν ἰδέσθαι.* Navium certamen videre cupiit. vii. 44.

· *Ἰμερος, ὁ.* Ion. et poet. Desiderium. Cupiditas. pro com. *ἐπιθυμία.*

Ἰμερος ἐπῆλθέ με ἐκείρεσθαι σε. Desiderium me invasit te interrogandi. i. 30. *γῆς ἡμέρω.* Soli, vel

agri desiderio. i. 73. *τῶν πάλαι ἡμερον εἶχον.* Quorum desiderium

jampridem habebant. Quorum desiderio jampridem flagrabant. v.

106. *ἡμερον ἔχων θῆσασθαι.* Contemplari cupiens. vii. 43. *δεινὸς*

ἐνέσακτο ἡμερος τὰς Ἀθήνας δεύτερα λαβεῖν. ix. 3. v. s. Vehemens de-

siderium [in ejus pectus] instillatum erat Athenas iterum capiendi. i. e. Athenarum iterum

capendarum vehementi desiderio flagrabat.

· *ἴνα.* Ion. et poet. pro com. *πῶς, ὅπως.* Quomodo. Vel, in quem

usum. *Δεῖ με ἐπιφράσαι ἵνα ἐκ τῆς τάφρου ἢ γῆ ἀναισιμῶδῃ.* Oportet

me declarare quomodo, vel in quem usum, terra ex fossa egesta sit consumpta. i. 179.

· *ἱουργίαι, ὦν, αἱ.* Sacra. Cæremoniæ. Sacrorum ritus. v. 83, bis.

· *ἰον.* Ionica et com. terminatio genitivi 2. declin. contract. pro altera Ionica *εος*, et Attica *εως*.

πόλιος. pro quo alias *πόλεος* et *πόλεως*. i. 26, 30. *ἔξευρέσιος.* i. 67.

· *ἱππάζεσθαι.* com. Equitare. iv. 110, 114. unde *κατιππάζεσθαι.* Equi-

tando abire. Perequitate. Equo vehi per aliquem locum. ἢ *ἵππος*

κατιππάσατο χώραν τὴν Μεγαρίδα. ix. 14. Valla: Equitatu, qui omnem oram Megaridem incursaret.

· *Æ. P.* Equitatus agrum Megarenssem perequitavit.

· *ἱππᾶς, ἄδος, ἡ.* Ion. et poet. pro com. *ἱππικῆς.* Equestris. *ἱππᾶς*

σολῆς. Vestis, vel, Ornatus equestris. i. 80.

· *ἱππασιμος.* Equitabilis. *χώρα ἱπ-*

πασίμη. Regio equitabilis. Regio, quam equi possunt permeare. ii. 108. ix. 13.

· *ἱππεύειν.* Ion. et poet. Equitare. i. 136. vii. 84, 87.

· *ἱππεύεσθαι.* Ion. et poet. pro quo et *ἱππεύω*, et *ἱππάζεσθαι.* Equitare. i. 79.

· *ἱπνοί, ὦν, οἱ.* Loca quædam sic appellata. vii. 188. q. d. Furni.

· *ἱπνός, οὔ, ὁ.* com. *ἐπὶ ψυχρὸν τὸν ἱπνὸν* Περιανδρος τοὺς ἄρτους ἐπέ-

βαλε. In frigidum furnum Perian- der panes injecerat. v. 92. §. 7.

· *Quid sibi velit hoc ænigma, vide in sequentibus Herodoti verbis.*

· *ἵππος, ἡ.* Equitatus. *ἵππον συνανέωνται μυρίην.* Decem equorum millia

coemunt. i. 27. *καταρρώδηςας τὴν ἵππον.* Formidans equitatum. i.

80. ἢ *Κροίσου ἵππος.* Cresi equitatus. ibid. *τὴν ἵππον ἐπέταξεν ὀπισθε τοῦ πεζοῦ.* Post peditatum collo-

cavit equitatum. ibid. *ἀντὶα τῆς ἵππου,* e regione equitatus. vel

adversus equitatum. ibid. [*τὸ ἱπ-* *πικὸν* dicitur. ibid.] *τὴν φρουρέουσιν ἵππον τὴν Κιλικίην.* Equitatum, qui

Ciliciam custodiebat. iii. 90. iv. 122, 128. *ἵππον χιλιὴν ἀπέπεμψαν.* Mille equites miserunt. v. 63. vii.

41. *ἵππος μυρίη.* vii. 41. *ἵππος ὀκτακισχιλίη.* vii. 85.

· *ἵππος, ἡ.* Equa. iv. 8, 9.

· *ἵππος ἔτεκε λαγών.* Equa leporem peperit. vii. 57. Quid sibi velit

hoc prodigium vide in sequentibus.

· *ἱπποτοξότης, ου, ὁ.* com. Eques sagittarius. Sagittarius, qui equo

vehitur. ix. 49.

· *ἱρά, ὦν, τὰ.* Ion. pro com. *ἱερά.* Sacra. Ritus sacrorum. *ἰδρυθέντων σφι ἱρῶν ξεινικῶν.* Cum peregrina sacra apud ipsos essent

constituta. i. 172. *καλὰ ἐγένετο τὰ ἱρά.* Laeta fuerunt exta. Lætum

et faustum rerum exitum sacra portenderunt. ix. 36, 37. (*οὐκ ἐπιτήδεα ἐγένετο τὰ ἱρά.*) pro

eodem dicitur, *τὰ σφάγια καταθύ-*

μα γενέσθαι. ix. 45. (οὐ καλαθύ-
μια. Non grata animo, non læta,
non fausta.)

ἱρᾶσθαι. Ion. et com. Sacerdotem
esse. Sacerdotium exercere. οὐδε-
μὴ γυνή. [παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις]
οὔτε ἄρσενος θεοῦ, οὔτε θηλέος ἱρᾶ-
ται. Nulla mulier [apud Ægyp-
tios] Dei ullius, Deæve est sa-
cerdos. ii. 35, 37.

ἱεὺς, ἑως. Ion. et poet. pro com.
ἱερεὺς. Sacerdos. i. 140. hinc ἀρ-
χιερεὺς. Summus sacerdos. ii. 142,
143, 151.

ἱρήϊαι. Ion. pro com. ἱέρειαι. Sa-
cerdotes. Fœminæ, quæ sacra fa-
ciunt. ii. 53. ἱρητας. ii. 54. ἱρήϊζι.
ii. 55.

ἱρήϊον, τό. Ion. et poet. pro com.
ἱερεῖον. Hostia. Victima. i. 132.
ii. 39.

ἱρόν, οὐ, τό. Ion. sublato ε. pro com.
ἱερόν. Templum. i. 31, 105, 143,
144. et passim.

ἱρός cum gen. Sacer. Dicatus. Con-
secratus. οὐρος ἱρόν μητρὸς Δινδυμί-
νης. Mons matri Dindyminæ sa-
cer. i. 80. ἱραὶ εἰσι τῆς Ἴσιος. Isidi
sunt sacræ. ii. 41. ἱρούς εἶναι τοῦ
Νεῖλου. ii. 72, 74. ἄγμα Διὸς ἱρόν.
vii. 40. viii. 115.

ἱεροφάντης, οὐ, δ. Ion. pro com.
ἱεροφάντης. Qui et ἱεροφύλαξ, et
ἱερονόμος alias vocatur. Qui sacra
ceremoniasque docet, et sacro-
rum ritus interpretatur. Sacro-
rum antistes. Sacrificulus. Sa-
cerdos. ἱεροφάνται τῶν χθονίων θεῶν
διετέλειον ὄντες. vii. 153. Continua
successione Deorum inferorum
sacrifici erant. Vel, Continua
successione Diis inferis antisti-
tes sacrorum fuerunt. vii. 153,
154.

ἱερωσύνη, ης, ῆ. Ion. pro com. ἱερω-
σύνη. Sacerdotium. iv. 161. vi. 56.
ις. Ion. term. accus. plur. 2. con-
tract. decl. pro com. ιας per con-
tractionem, pro quo Attice εις, ex
Ion. εας. ἐς Σάρδεις. i. 19, 22, 27,
70, 77, 78, 79. τάξις. ix. 31.

ἴσα πρὸς ἴσα γενέσθαι φασί. Parem
gratiam relatum aiunt. i. 2.

ἰσηγορίη, ης, ῆ. Ion. pro com. ἰση-
γορία. Par in loquendo libertas.
Juris æquabilitas. v. 78.

ἰσοκρατής, ὁ καὶ ῆ. com. Pari potes-
tate præditus. ἰσοκρατέες εἰσὶ αἱ
γυναῖκες τοῖσι ἀνδράσι. Mulieres
eandem quam viri potestatem ha-
bent. Vel ad corporis vires hoc
referendum. Quipares habet vires.
Quare vertes, Mulieres vires ha-
bent pares viris. Vel, Æque sunt
fortes ac ipsi viri. iv. 26.

ἰσοκρατίη, ης, ῆ. Ion. pro com. ἰσο-
κρατία. Æqualis potentia. Sic ta-
men ab Herod. vocatúr ἡ δημο-
κρατία, et resp. in qua cives parem
habent potentiam, quod eodem
civitatis jure fruuntur, paremque
in suffragiis ferendis potestatem
habeant. ὦ Λακεδαιμόνιοι τὰς ἰσο-
κρατίας καταλύοντες, τυραννίδας ἐς
τὰς πόλεις κατὰγειν παρασκευά-
ζεσθε. v. 92. §. 1. O Lacedæmonii
dum republ. evertitis, vos para-
tis ad tyrannides reducendas in
urbes.

ἰσοπαλὴς, ὁ καὶ ῆ. Ion. et poet. ut
et ἰσόπαλος. In lucta par. In pugna
par. Æqualis. γινομένων ἰσοπα-
λέων. Cum in pugna pares essent.
Cum æquo Marte dimicassent. i.
82. v. 49. ἰσοπαλὴς μάχη. Ctesias
Pers. 31. Prælium æquo Marte
commissum.

ἰσόπεδος, ὁ καὶ ῆ. com. Proprie de
loco dictum, qui planitiem vel so-
lum alteri æquale habet. Æqua-
lis. Par. iv. 201.

ισόρροπος, ὁ καὶ ῆ. com. Æquili-
bris, ejusdem ponderis. Æqui-
valens. Æqualis. Par. τῷ ἑωυτῶν
ισόρροπον γένος. Suo æquale ge-
nus. v. 91.

ἱσασθαι πόλεμον. Herod. locutio.
pro com. κινεῖν, καὶ ποιεῖσθαι πό-
λεμον. Movere bellum. Bellum
inire. Bellum facere. vii. 9.

ἱστῆ, ης. Ion. et poet. pro com.
ἑστία, ας, Vesta, Domus, La. Et

apud Herod. peculiariter interdum accipitur pro familia. *πλήν ὀγδῶκοντα ἰστιάων*. Præter 80 familias. Ubi scribendum ὀγδῶκοντα ἰσιέων, quod Ἰωνικῆς dictum ἀντὶ τοῦ ἰσιῶν. i. 176. αἱ δὲ ὀγδῶκοντα ἰσῖαι αὐταὶ ἔτυχον τηνικαῦτα ἐκδημέουσai. Hæ autem 80 familie tunc pereгри erant. i. 176. iv. 59. τὰς βασιλείας ἰστίας. Regias ædes. iv. 68. Ἰσὶη τῶν Σκυθίων βασίλεια. Vesta Scytharum Regina. iv. 127. διξὰς ἰστίας οἴκεε. Duae domos incolebat. v. 40.

ἰσῆτόριον, ου, τό. Ion. pro com. *ἑστιατόριον*. Cenaculum. iv. 35.

ἰσορέειν, εἶν. Ion. et poet. Sciscitari. Quærere. Inquirere. Investigare. i. 56, 61, 122. αὐτοὺς ἰσορέων. Ipsos interrogans. ii. 19, 34, 113. iii. 50, 51, 77. iv. 192. V. Hom. 21.

ἰσορεῖν. Scire. Cognoscere. Discere. *ἀκουῇ ἰσορέων*. Rumore famaue sciens, cognoscens, discens. ii. 29.

ἰσχειν. Ion. et poet. pro com. *καταλαμβάνειν*, et *κατέχειν*. Occupare, et occupatum possidere. *ἰσχοῦσι Μαραθῶνα*. Marathonem occupant. i. 62.

ἰσχειν. Cohibere. Coercere. Continere. Reprimere. Impedire. Repellere. *πολλαχῇ ἂν ἰσχον ἔμεωθτόν*. Sæpe me ipsum continui. i. 42. iii. 77. ὥςτε ὀλίγους σφέας ἀνθρώπους ἰσχειν. ix. 13. Ita ut pauci homines ipsos impedire possent.

ἰσχειν. Ion. et poet. pro com. *συνέχειν*, καὶ *κατέχειν*. Continere. Retinere. iii. 111. ἀνθρώπους ἰσχειν. ix. 13. Homines cohibere, coercere.

ἰσχειν. Ion. et poet. pro com. *κατάγεσθαι*. Appellere aliquo. (*ἀναλεσθαι*. V. Hom. c. 19.) *ἰσχοῦσιν ἐπ' ἀκτῆς*. ibid. Ad littus appellant.

ἰσχυρός. Vehemens. Magnus. Fortis. Gravis. Severus. *σιλοδητὴ ἰσχυρῇ*. Magna rei frumentariæ penuria. 22. *ἰσχυρῇ ἀναγκῇ*. Vehe-

mens, gravisque necessitas. i. 74. *συμβάσεις ἰσχυραί*. Conventiones, compositiones firmæ, stabiles, pacta conventa firma. ibid. *κατὰ τὸ ἰσχυρόν ἐπειρώντο ἀλλήλων*. Acciter alteri alterorum periculum fecerunt. i. 76. *ἰσχυρῇ σιτοδείῃ*. i. 94. *τὸ πολλὸν ἰγγέαται ἰσχυρόν εἶναι*. In hominum multitudine robur potentiamque positam esse dant. i. 136. αἱ λίαν ἰσχυραὶ τιμωρίαι πρὸς θεῶν ἐπιφθονοὶ γίνονται. Nimium acres ultiones, quibus homines se mutuo persequuntur, Diis sunt odiosæ. iv. 205. *ἰσχυρὸς νόμος*. Severa lex. vii. 102. *κατὰ τὸ ἰσχυρόν*. ix. 2. Vehementer. *ἰσχυρωτέρῃ γνώμῃ*. ix. 41. Valla: Ferocior sententia.

ἰῶγῇ, ῆς, ῆ. Ion. et poet. idem ac *ἰῶγμός*, vox, quæ nihil significat. Vociferatio, clamor. *παρὰ τὸ ἰῶζειν*. μ. *ἰῶζειν*. π. *ἰῶγα*. Sonum nihil significantem edere. Consule Eustath. *βαρβαρόφωνος ἰῶγῇ*. ix. 43. Barbara vociferatio. Barbarus clamor.

ἰχθυειδῆς, ὁ καὶ ῆ. com. Pesci similis. vii. 61.

ἰχθυώδης, ὁ καὶ ῆ. N. H. quod in vulgatis Lexicis sine ullius auctoritate legitur. Piscibus abundans. vii. 109.

ἰῶ, ἰεῖς, ἰεῖ. Ion. et Attica formatio futuri verborum, quæ duarum syllabarum numerum in præsentis indicativo superant, in ἰῶω desinentia, ut futurum communiter in ἰῶω formantia. quod et in infinitivo servatur. ut *νομίζω*, *νομισῶ*, *νομιῶ*, εἰς εἶ, et cet. *νομίσειν*, *νομισῶν*. Sic *καταγιῶν*, pro *καθαγίσειν*, α *καθαγίζω*, *σω*. Dico, consecro, offero. i. 86. sic *χαρίῃ*, pro *χαρίσῃ*. Gratificaberis. i. 90. *χαρίσεισθε*, pro *χαρίσεσθε*. iv. 98. *ἀνταγωνιῶμαι*, *ἀνταγωνιούμενος*, pro *ἀνταγωνισομαι*, et *ἀνταγωνισόμενος*. v. 109. *ἑξανδραποδιεύνται*, pro *ἑξανδραποδίσονται*. vi. 9. *ἀνδραποδεῖται*. vi. 17. *ἐπισιτιέμενοι*, pro

ἐπισιτισόμενοι, hocque pro com. ἐπισιτισόμενοι. Frumentaturi. Rem frumentariam comparaturi. Commensus comparaturi. ix. 50. ἐπαγλαῖε, pro ἐπαγλαῖσει, ab ἐπαγλαῖω. V. Hom. c. 15.
 ἰων. Ion. terminatio genit. plur. 2. declin. contract. prout et com. Attice vero εων, *προπαροξυτόνως*. τῶν πολίων. Urbium. pro Attico gen. τῶν πόλεων. i. 6. Σαρδίων, pro Attico Σάρδεων. i. 7. πολίων. i. 61. μαντίων. iv. 68.

K.

K Ion. pro χ. δέχομαι, pro com. δέχομαι. i. 7. κιθών, pro χιτών. i. 8. ὑπεδέκτο, pro ὑπεδέχετο. i. 24. δέκεσθαι. i. 60. ἐδέκοντο. ibid. δέκεσθαι. i. 63.

κ, ἀντὶ τοῦ ω. Ionice. κως pro com. πως, aliquo modo ἄλλως κως. i. 5. ὅκως, pro ὅπως. ut. i. 8, 9, 11. ὁκοτέρην, pro ὁποτέραν. i. 11. κοίη, pro ποίη, ποῖα. quomodo. i. 30. κω, pro πω. adhuc. i. 32. κῆ, pro πῆ. quo. ibid. οὐκως, pro οὐπως. Nullo modo. i. 33. ὁκόθεν, pro ὁπόθεν. unde. i. 35. κόθεν, pro πόθεν. unde. ibid. κοτὲ, pro ποτὲ. quondam. i. 37. κοῖος, pro ποῖος; Qualis? ibid. ὁκως. ibid. εἴ κως. i. 38. κοῖαι. i. 39. κοῦ, pro ποῦ. i. 45. εἴ κως. si quo modo. i. 46. καὶ κοτε, pro καὶ ποτε. Et aliquando, vel semel. i. 73. κῶς; Quomodo? i. 75. ii. 22. κόσος, pro πόσος. viii. 84. ὁκοῖον, pro ὁποῖον. Quale. Quod. ix. 15.

κ, sequente aspirata non mutatur in χ ab Ionibus, ut communiter fit. οὐκ ὡς, pro οὐχ ὡς. i. 2, 16. οὐκ ὁμοίως, pro οὐχ ὁμοίως. i. 32. οὐκ οἰοί τε, pro οὐχ οἰοί τε. i. 67. οὐκ ὅσα, pro οὐχ ὅσα. i. 71. οὐκ οἶόν τε. i. 91. et passim.

καθαίρειν. Purgare. Lustrare. Expiare. Κροίσος μιν ἐκάθαρε. Croesus eum expiavit. i. 35. ἐκάθαρα. i. 41.

ὁ καθαίρει τὸν φόνον. Ille, qui a caede expiatus fuerat. i. 43. τὸν αὐτὸς φόνου ἐκάθαρε. Quem ipse a caede purgavit, ac expiarat. i. 44.

καθαρός. com. Purus. Expeditus. Nullis impedimentis impeditus. καθαρὸς στρατός. Exercitus expeditus. Exercitus nullis impedimentis impeditus, ac proinde expeditus. i. 211. iv. 135. σὺν τῷ καθαρῷ τοῦ στρατοῦ. Valla: Cum flore copiarum. Sed praestat vertere, cum expeditissima copiarum parte. Hoc ex praecedentibus facile colligitur. Nam τῷ καθαρῷ τοῦ στρατοῦ opponit τοὺς καματηροὺς, καὶ ἀσθενεῖς στρατιώτας, variis morborum incommodis impeditos. ὡς σφί τὸ ἐμποδῶν ἐγγέλονε καθαρὸν. vii. 183. Valla: Ubi littus oculis effugit.

Æ. P. Postquam ipsis illud impedimentum parum fuit, i. e. Postquam omne impedimentum sublatum est ex ipsorum conspectu. καθαρὸς cum genitivo. ἦν δὲ τρυτέων πάντων ἡ καθαρὸς. Quod si horum omnium sit purus. ii. 38. sic et Horat. lib. i. carm. 22. Integer vitae, scelerisque purus.

καθάρσιον, τό. Purgatio. Lustratio. Expiatio. καθαρσίου ἐπικερῆσαι, καθαίρεσθαι. Expiationem consequi, expiari. i. 35.

καθάρσιος. Expiator. Qui purgat, lustrat, expiat. ἐκάλεε Δία καθάρσιον. Jovem expiatorem invocabat. i. 44.

καθαρσις, ἡ. Purgatio. Lustratio. Expiatio. i. 35.

καθεῖς-ἡκει ἐπὶ τῇ διδασκαλίᾳ. V. Hom. 5. Ludo literario praefectus fuit. καθεῖς-ἡκεισαν αὐτοῦ θαυμάσαι. ibid. Ejus admiratores exstiterunt. Eum admirati sunt, vel admirabantur.

καθῆζο. Consedit. Tempus traduxit. Ion. et poet. pro com. ἔμεινεν, ἡ διῆγεν. Eustath. καθῆζο, τρίτον πρόσωπον ὑπερσυντελικού, ἀπὸ τοῦ ἔξω, ἡσμαι, ἡσμεν, ἦσο, ἦσο. εἰς γὰρ

ἀπὸ τοῦ ἡμην, προπαρωξύνει· ἄν. Κροῖσος ἐπὶ δύο ἔτεα ἐν πένθει με-
γάλῳ καθῆστο. Cræsus ad duos an-
nos in magno luctu vitam transe-
git. i. 45. iii. 83.

καθίσταται εἰς δέος. In metu consti-
tuere. Metum injicere. εἰς δέος
κατέστησε τοὺς ἐνοικοῦντας. Ctesias
Pers. 4. Metum incolis injectit.

καὶ οὐ γὰρ. ἀντὶ τοῦ, καὶ γὰρ οὐ.
Non enim. καὶ οὐ γὰρ ἔλαθε τοὺς
Ἀπολλωνιάτας ταῦτα. ix. 93. Non
enim hæc Apolloniatas latuerunt.

καίειν, κατακαίειν, ἀνακαίειν, &c.

Urere. Cremare. Comburare. ὑπὸ

τὸν γῆον κατακαίεται. Sub illud

tempus quo templum est crema-

tum. i. 51. ζῶντα κατακαυθῆναι.

Vivum cremari, vel comburi. i.

86. τὸ καίόμενον πῦρ σθενύναι.

Ignem accensum exstinguere. ibid.

πῦρ ἀνακαίειν. Ignem accendere.

i. 132. iv. 145. πῦρ ἀνακαύσονται.

Ignem accenderint. i. 202. πῦρ

ἀνακαίων. iv. 28. συγκατακαίονται

τοῖσι μάντισι βόες. Cum ipsis

vatibus boves cremantur. iv. 69.

περικεκαυμένοι. κατακαυθῆ. κατα-

καίουσιν. ibid. κατεκάη πᾶσα. iv.

79. πυρὴν ἀνακαίειν. viii. 19. πῦρ

ἀνακαυσάμεναι. Igne accenso. viii.

19, 33.

καίριος. com. Commodus. Oppor-

tunus. Aptus ad aliquid peragen-

dum. εὗρισκε ταῦτα καιριώτατα.

Hæc inveniebat commodissima,

opportunitissima, ad rem peragen-

dam aptissima. i. 125.

κακίζειν τινα. Aliquem maledictis

accipere, vel insectari. Vitium,

et probra alicui obijcere, expro-

brare. Aliquem ignaviæ accu-

sare. λοιδορεῖν καὶ κακίζων μιν.

Ipsum conviciis et maledictis in-

sectans. iii. 145.

κακόνομος, ὁ καὶ ἡ. Qui malis legi-

bus utitur. Qui malis moribus

est imbutus. κακονομῶνται πάν-

των Ἑλλήνων. Qui ex omnibus

Græcis pessime morati erant. i.

65.

κακοτεχνεῖν. com. Malis artibus uti.

Agere dolose. Maleficium aliquod

excogitare. vi. 74.

κακότης, ἦτος, ἡ. Ion. et poet. Viti-

um. Malitia. Malignitas. vii. 168.

Alias calamitas, ignavia. Vide suo

loco. Consule et Eustathium.

κακότης, ἦτος, ἡ. Apud Herodotum

sumitur interdum pro calamitate,

ac infelicitate, quæ δυστυχία no-

minatur. ἔφη ταύτην τὴν ἐπειρωτή-

σιν ἄρξιν Λακεδαιμονίοισι ἡ μυρίας

κακότητος, ἡ μυρίας εὐδαιμονίας.

Dixit hanc interrogationem aut

plurimæ calamitatis, aut pluri-

mæ felicitatis initium futuram.

vi. 67. ἀναλαμβάνειν τὴν προτέρην

κακότητα. viii. 109. Priorem ca-

lamitatem emendare. Vel, Pri-

orem cladem corrigere. Vel, Pri-

orem ignaviam sarcire. κακότης

(ut docet Eustathius) ἡ κάκωσις

παρ' Ὀμήρου. i. e. vexatio, calami-

tas, clades. καὶ ἡ κακία παρ' Ἡσι-

όδω. Sed et apud Homerum acci-

pitur pro timiditate, ignavia, et

vitio. Hom. Il. N. v. 108. ἡγεμό-

νος κακότητι, μεθυσσύνῃσι τε λαῶν.

Idem Il. O. v. 721. ἡμῖν πῆματα

πολλὰ θέσαν κακότητι γεγόντων.

Apud Apollon. Rhod. τῶν Αἰγυ-

παικῶν lib. i. v. 692. sumitur

pro adversa fortuna, et miseria.

πᾶρος κακότητα πελάσσαι. Ante-

quam miseria accedat. Apud

Hom. Odys. T. v. 360. pro cor-

poris afflictione et ærumna poni-

tur. αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ

καταγχεράσκουσι. Hesiodus ἐν ἔρ-

σοῖς, καὶ ἡμέραις, v. 287. τὴν κακό-

τητα τῇ ἀρετῇ, ut vitium virtuti

opponit. τὴν μέντοι κακότητα καὶ

ἱλαδὸν ἐστὶν ἐλέσθαι Ῥηϊδίως. ὀλίγη

μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει. Τῆς

δ' ἀρετῆς ἰδρῶτα θεοὶ προκαίρουσιν

ἔθηκαν, &c.

κακῶς. χρῆν Κανδαύλη γενέσθαι κα-

κῶς. Fatale erat ut Candaulæ male

res cederet, infortunium accide-

ret. Sic et Galli, *Il falloit que*

mal lui advint. i. 8. ἐπεὶ ἔδεε οἱ κα-

κῶς γενέσθαι. Cum malum fatale ei impenderet. Cum calamitas ei immineret. iv. 79.

καλὰ ἱερά. ix. 36, 37. Vide ἱερά, ὦν. καλλιερεῖν. com. Læta prosperaque exta facto sacrificio habere. Litare. Numen propitium habere post facta sacrificia. οὐδαμῶς ἐκαλλιέρεε διαβαίνειν μιν. Nullo modo pro transitu suo litare poterat. Nullo modo, facto sacrificio, numen propitium habebat, ut per id sibi liceret transire. vi. 76. τοῖσι Σπαρτιήτῃσι καλλιερῆσαι θυομένοισι οὐκ ἐδύνατο. vii. 134. pro, δύνατον ἦν. hocque καινοπρεπέστερον, ἀντὶ τοῦ, οἱ Σπαρτιήται θυόμενοι καλλιερῆσαι οὐκ ἐδύναντο. Spartani sacrificantes litare non poterant. καλλιερῆσαντων τῶν ἱεῶν. ix. 19. Valla: Quum pulcre litatum esset. Æm. P. Cum sacra pulcrum, [lætum, atque faustum, rerum] exitum portenderent. Sed observandum est, verbum hoc dici non solum de hominibus, qui sacrificio facto litant, ac a divino numine impetrant id, quod precibus, sacrificioque facto petierunt; adeo ut ipsa sacra pulcrum, lætum faustumque rerum exitum ipsis portendant atque significant: sed etiam ipsis sacris tribui, quæ talem rerum exitum portendunt, ut ex superioribus exemplis patet. Ergo τὸ καλλιερεῖν hominibus tributum, idem valet ac si diceres, καλὰ, τούτέστιν αἴσια τὰ ἱερά ἔχειν, καὶ καλὸν, αἴσιον, καὶ εὐτυχές τῶν πραγμάτων τέλος ὑπὸ θεοῦ, διὰ τῆς εὐπροσδέκτου θυσίας εὐρίσκειν. Quum vero sacrificiis tribuitur, ἰσοδυναμεῖ τῷ, καλὰ εἶναι, καὶ καλὸν, αἴσιον, εὐτυχές τῶν πραγμάτων τέλος τοῖς θυομένοις προσημαίνειν. i. e. Pulcra, læta, faustaque esse, et pulcrum, lætum, faustum, atque felicem rerum exitum hominibus sacra facientibus portendere. Tunc autem τὸ καλλιερεῖν neutraliter poni vide-

tur. Vel ἑλληπτικῶς Attico, quintetiam Ionico more dicitur, subaudito nomine ἱερά, ut in illo superiore exemplo manifeste videmus, οὐδαμῶς ἐκαλλιέρεε διαβαίνειν μιν. Hæc enim idem valent ac, οὐδαμῶς τὰ ἱερά αὐτῷ καλὰ ἦν, ὥς αὐτὸν διαβαίνειν. Vel, οὐδαμῶς τὰ ἱερά καλὸν αὐτῷ τῶν πραγμάτων τέλος προῤῥήμαινεν, ὥς αὐτὸν διαβαίνειν. Ὡς σφὶ ἐκαλλιέρεετο, πρὸς αὐτὸν ἐπορεύοντο. ix. 19. Valla: Ubi, cum pulcra fuissent exta, ire perrexerunt. Æm. P. Cum ipsis pulcre litatum esset, ulterius ire perrexerunt. Vel, Cum sacra pulcrum atque felicem rerum exitum ipsis portenderent, progredi perrexerunt. Quod verbis dilucidioribus ab Herodoto dicitur ix. 36. τοῖσι μὲν Ἑλλήσι καλὰ ἐγένετο τὰ ἱερά. (Μαρδονίῳ δὲ οὐκ ἐπιτήδεα ἐγένετο τὰ ἱερά. ix. 37.) [Consule Notas in Onosandrum, pag. 25. in γενομένων δὲ καλῶν τῶν ἱεῶν, ubi Xenophontis verba scribuntur, quæ rem totam declarant. Item eadem pag. in ἀνάγκη καλλιερεῖν.] ὥς δὲ οὔτε ἐκαλλιέρεε ὥς μάχεσθαι, οὔτε αὐτοῖσι Πέρσῃσι, οὔτε τοῖσι μετ' ἐκείνων ἐοῦσι Ἑλλήνων. ix. 38. Valla: Quum igitur exta non essent pulcra ad pugnam committendam neque ipsis Persis, neque Græcis, qui cum illis erant. Æm. P. Cum autem nec ipsis Persis, nec Græcis, qui cum ipsis erant, sacra, [vel, victimarum immolarum exta] lætum, [faustumque rerum] exitum portenderent, ut pugnarent. Pro eodem dicitur, τὰ σφάγια καταθύμιά τινι γίνεσθαι. τῇ στρατῇ τὰ σφάγια οὐ δύναται καταθύμια γενέσθαι. ix. 45. Victimarum jugularum exta copiis grata esse non possunt. i. e. lætum faustumque rerum exitum exercitui portendere non possunt. Exercitus litare nequit. Vide σφάλια. τοῖσι δὲ Ἑλλήσι ὥς ἐκαλλιέρησε, ἀνῆγον τὰς νῆας ἐκ τῆς

Δήλου πρὸς τὴν Σάμον. ix. 96. Cum autem victimarum cæsarum exta lætum rerum exitum Græcis portendissent, [cum Græci litassent,] classem ex Delo Samum versus per altum abduxerunt.

καλλιερεῖσθαι idem ac τὸ καλλιερεῖν. καλλιερευμένῳ ἐν τῷ Ἡραίῳ. Cum in Junonis templo litaret. Vel, Litanti in Junonis templo. vi. 82. ἐκαλλιερέοντο. Litabant. vii. 113. Quid sit καλλιερεῖν, sive καλλιερεῖσθαι, vide apud Suidam. ἐκαλλιερέετο. vii. 167. Sed ibi τὸ ἐκαλλιερέετο videtur sumendum pro καλλιερεῖσθαι πειράτο. Litabat, pro litare conabatur. De quo loquendi genere consule nostras notas in Eurip. Andromacham, v. 810. κτείνουσα, ἀντὶ τοῦ, κτείνειν ἐθέλουσα, καὶ ἐπιχειροῦσα, &c. Sequentia Herodoti verba conjecturam istam confirmant. οἱ Ἕλληνες ἐκαλλιερέοντο. ix. 92. Græci litarunt. Vide καλλιερεῖν in meo Græcol. Dor. Lexico; item in Græcol. indice Xenophonteo.

καλλισεύειν, com. Formosissimum esse. Pulcritudine excellere. ἐξωγέοντο τὰς καλλισευούσας. Formosissimas quasque emebant. i. 196. ταῦρος ὁ καλλισεύων. Pulcerrimus, vel præstantissimus, vel optimam operam navans, taurus. iv. 163, 180. παρθένους τὰς καλλισευούσας. Formosissimas virgines. vi. 32. καλλισεύειν πασέων τῶν γυναικῶν. Omnium mulierum formosissimam esse. vi. 61. ὅχῳ τῷ ἐν Σπάρτῃ καλλισεύσαντι. viii. 124. Curru, qui Spartæ pulcerrimus erat.

καλλισεύειν. comm. Fortissimum esse. Fortissime rem gerere. τῶν ἐπιζατέων τὸν καλλισεύοντα. Eum, qui inter classarios milites, vel inter navis propugnatores fortissime rem gesserat. vii. 180.

καλλονή, ἥς, ἡ. Ion. et poet. pro com. κάλλος. Forma. Pulcritudo. εἶρα καλλονῇ πορφέροντα. Lanæ

pulcritudine excellentes. iii. 106. vii. 36.

καλὸς, ὁ. com. pro forti. τὸν εἶλον Ἑλλήνων κάλλισον. vii. 180. Quem Græcorum fortissimum ceperunt. καλύπτει, ἥς. Ion. pro com. καλύπτει. Tegumentum. Operculum. καλύπτρας τῶν φαρετρεῶν ποιεῖν. Pharetrarum opercula faciunt. iv. 64.

Καλύσριοι. Nomen Indicum, quod Græce valet idem ac τὸ Κυνοκέφαλοι. Ctesias Ind. 20.

καματηρός, ὁ. com. Laboriosus, labore defatigatus, defessus. iv. 135.

κάμπτειν. com. Sæpe de navium itinere dicitur, quod circum aliquem locum faciunt, cursum flectentes. Circumvehi. κάμπτων τὴν Τρωαίην ἄκρην. vii. 122. Promontorium Toronæum navibus circumvectus. κάμπσαντες τὴν ἀκρὴν τῆς Μαγνησίης. vii. 193. Magnesiae promontorium navibus circumvecti.

καπνοδόκη, ἥς, ἡ. Ion. et poet. Quidam fumarium, ut Valla, vertunt. Alii, caminum. Utrumque verum. Nam καπνοδόκη dicta παρὰ τὸ τὸν καπνὸν δέχεσθαι. i. e. fumum ex igne prosilientem excipere, quod caminus præstat. Sic autem hanc vocem Eustat. explicat: καπνοδόκη, ὅπῃ κατὰ τὸ μέσον τῆς ὀροφῆς, δι' ἧς ἐκφέρεται ὁ καπνός. Pro eodem dicitur et κάπνη. Vide. ἣν γὰρ κατὰ τὴν καπνοδόκην ἐς τὸν οἶκον ἐσέχων ὁ ἥλιος. viii. 137. Per fumarium enim, vel, per caminum, sol in ædes intrabat. iv. 103.

κάπριος apud Herodotum accipitur pro eo, qui apri instar rostrum habet, navibusque tributum pro rostrato sumitur. τῶν νηῶν καπρίους ἐχουσέων τὰς πρῶρας. Navibus proras rostratas habentibus. iii. 59.

καραδοκεῖν. com. Expectare. Quid proprie significet, vide in vulg. Lexicis. καραδοκήσοντα τὴν μάχην,

ἢ *πεσέσται*. vii. 163. Expectatum quoniam pugna casura esset, quem exitum esset habitura. vii. 168. ἐκαπαδόκεον τὸν πόλεμον τῇ ἀποξήσεται. viii. 67. pro ἢ ἀποξήσεται.

καρῇ. Tertia persona singul. aor. 2. pass. subjunctivi modi, a κείρω, tondeo, cædo, vasto. aor. 2. act. ἔκαρον. aor. 2. pass. ἐκάρην, ἤς, ἡ. ἐάν καρῶ, ῆς, ῇ. iv. 127.

κάρτα. com. pro quo dicitur συνωνύμως πᾶν, σφόδρα. Valde. Vehementer. Admodum. κάρτα ἦσθη τῇ γνώμῃ τῆς Ἀρτεμισίης. viii. 69. Artemisiæ sententia vehementer est delectatus. τὸ κάρτα οὐνομα ἔχων. Magnum ac celebre nomen habens. i. 71. iii. 104.

καρτερός. Ion. et poet. Acer. Vehemens. μάχης καρτερός γενομένης. Acri prelio cognisso. i. 76.

κατὰ cum personis junctum, temporis serviens. κατὰ Ἀμασιν βασιλεύοντα. Amasi regnante. ii. 134. κατὰ τοῦτον. Hoc vivente. ibid.

κατὰ cum accus. Ion. pro com. περί cum genitivo. τὰ κατὰ Ῥηγίνους, καὶ Ῥαραντίους, ἀντὶ τοῦ, τὰ περί τῶν Ῥηγίνων, καὶ Ῥαραντίων (ρήματα, τὴν περί τῶν Ῥ. καὶ Τ. διγῆσιν, ἢ, τοὺς περί Ῥ. καὶ Τ. λόγους.) vii. 171. Verba de Rheginis, et Tarentinis facta.

κατὰ cum accusat. pro διά. κατὰ πλῆθος μεμφθείς. Propter paucitatem conquestus. Suorum paucitatem causatus. i. 77. κατ' ἄλλο μὲν οὐδέν. Nulla quidem alia de causa. i. 143. κατ' ἐπινυμίην, pro διά. i. 173. κατὰ τοῦτο, pro διά τοῦτο. iii. 137. v. 3. vi. 44, 51, 60. κατὰ ταῦτα. διά ταῦτα. vii. 136, 142. κατ' ἀνδραγαθίην. Ob virtutem. vii. 166. κατ' ἄλλο μὲν οὐδέν, pro δι' ἄλλο. viii. 30. κατὰ ἔχθος αὐτέων. ix. 15. Ob odium ipsorum. Ob odium, quo ipsos prosequeretur. ix. 37. κατὰ τὸ κέρδος. ibid. Ob quæstum. Quæstus causa. κατ' ἄλλο οὐδέν. ix. 109.

κατὰ cum. accus. temporis serviens. κατὰ τὴν Καμβύσσει νούσον ἐγένετο τάδε. Hæc circa Cambysis morbum acciderunt. Hæc, dum ægrotaret Cambyses, acciderunt. Hæc ægrotante Cambyse contigerunt. iii. 120. κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. Eodem tempore. iii. 131.

κατὰ cum accusativo significans, Quod attinet. Quod pertinet ad aliquid. Gallice, *Touchant*. κατὰ μὲν νυν τὸν κρητῆρα οὕτω ἔσχε. Quod igitur attinet ad craterem, ita res habet. i. 70. κατὰ τὴν Κροίσου ἀρχὴν, ἔσχε οὕτω. i. 91. κατὰ τὴν τοῦτου προθυμίην τέβνηκας, τὸ δὲ κατὰ θεοὺς περιεῖς. Quod ad hujus studium attinet obiisti, quod vero ad Deos, superstes es. i. 124. κατὰ μὲν δὴ Κᾶρας. Quod igitur ad Caras attinet. i. 171. τὰ μὲν δὴ κατὰ τὴν Κύρου τελευτὴν τοῦ βίου. Quod igitur attinet ad finem vitæ Cyri. i. 214. ii. 3. 116. vi. 67.

κατὰ cum accus. pro πρὸς. ἀποπλέειν κατὰ βίου καὶ γῆς ζήτησιν. Ad victam sedesque quærendas abisse. i. 94. κατὰ λήϊν ἐκπλώσαντας. Ad prædam profectos. Prædandi causa profectos. ii. 152.

κατὰ cum accus. loco dat. cum. ἐν, vel loco gen. τῶν μελλόντων γενέσθαι κακῶν κατὰ παῖδα. pro ἐν τῷ παιδί, vel κατὰ παιδός. Malorum, quæ filio erant eventura. i. 34.

κατὰ cum accus. loco gen. vel πρό acc. cum præpos. πρὸς. adversus, contra. εἰ μὴ γίνεσθαι κατ' αὐτοὺς οἷόν τι κατὰ τὰς ἐχθίδνας ἡπιστάμην γίνεσθαι. Nisi contra ipsos fieret, quod contra viperas fieri scio. iii. 108.

κατὰ cum accus. Ion. pro περί cum gen. De Gall. *Touchant quelque chose*. ἐπειρωτῶν τὸν κήρυκα κατὰ τὴν ἀπὸ Κορίνθου ἀπίξιν. Præconem interrogans de ipsius adventu ab urbe Corintho. pro περί τῆς ἀπίξιος. v. 92. §. 6.

κατὰ, magnitudini rei alicujus exprimendæ serviens. κατὰ σукέην

μάλιστα. Ferme eadem magnitudine, qua ficus arbor. iv. 23.
 κατά pro σχεδόν. Circiter. Gallice, *Environ*. Propemodum. Fere. κατά εξακόσια έτεα. Circiter 600 annos. Ferme 600 annos. ii. 145. vi. 79.
 κατ' ήσυχίην. Ion. pro com. καθ' ήσυχίαν, per otium. i. 9.
 κατά καιρόν ήν αὐτῷ. Ei per otium licebat. ὡς οἱ κατά καιρόν ήν. Prout ei per otium licebat. Prout ei opportunum erat. i. 30.
 κατά τὸ ὀρθόν. Ion. pro com. ὀρθῶς. Recte. vii. 143.
 κατά τὸ καρτερόν. Ion. et Herodotea locutio, pro com. κατά κράτος, vel καρτερώς, vel κρατερώς. Per vim. i. 212.
 κατά τὸ δίκαιον. Secundum aequitatem. Jure. vii. 148.
 κατὰ τὸ ισχυρόν. Herodotea locutio, pro com. κατά κράτος. per vim. vel κατά δύναμιν. pro viribus, totis viribus. v. 62.
 κατὰ πόδας ἐλαύνων. ix. 89. Vestigia sequens. Vestigiis insistens.
 κατὰ μὲν ἔλευσαν αὐτοῦ τὴν γυναῖκα, κατὰ δὲ τὰ τέκνα. pro κατέλευσαν μὲν, κατέλευσάν δὲ. ix. 5.
 κατὰ μὲν τὸν ἔρωτα τὸν Ξέρξῃ, τοσαῦτα ἐγένετο. ix. 113. Ac quod ad Xerxis amorem attinet hæc acciderunt. Vel, Ac de Xerxis quidem amore hæc hactenus.
 κατὰ τάχος. com. pro quo ταχέως, longe frequentius. i. 124.
 κατὰ τῷτὸ γίνεσθαι. Herodotea locutio. Consentire, q. d. In eodem scilicet loco, vel in eadem sententia esse. κατὰ τῷτὸ γινόμενοι. Cum consensissent. Cum in eadem sententia fuissent. iv. 119.
 καταβάλλειν. Ion. et com. Demoliri. Evertere. Prosternere. Dejicere. καταβαλεῖν Περσῶν αὐξανόμενῃ τὴν δύναμιν. Evertere crescentem Persarum potentiam. i. 46. καταβάλλοντο πολλοὺς τῶν Λακεδαιμονίων. ix. 63. Multos de Lacedæmoniis prostraverunt.

καταβάλλειν, ad annuos, vel quotidianos redditus, sive proventus, relatum. Reddere. Sic Galli, *Rendre*. ἐς βασιλῆϊον καταβάλλει ἐπ' ἡμέρην ἐκάστην τάλαντον ἀργυρίου ἐκ τῶν ἰχθύων. In regium fiscum quotidie argenti talentum ex piscibus contractum reddit, inferendum affert. ii. 149.
 καταβάλλειν ἐς τὸ μηδέν. ix. 79. Ad nihilum redigere. (ἐξαλφειν ὑψοῦ. ibid. In altum extollere.)
 καταβάλλειν φάτιν. Herodotea locutio. Rumorem spargere. i. 122.
 καταβιβάζειν. com. (ἀναβιβάζειν. Deponere.) Vulgo dicitur, Facere descendere. i. 86. καταβιβάζαντα αὐτὸν ἀπὸ τῆς πυρῆς. Cum eum a pyra detrahi, ac humi deponi jussisset. i. 87.
 καταβώσομαι. Ion. pro com. καταβόησομαι. καταβοᾶν, vel καταβοᾶσθαι τινος. Magnis clamoribus in aliquem invehi. Et simpliciter, In aliquem invehi. Aliquem accusare. οἱ Αἰγινήται ἐπεμπον ἐς Σπάρτην ἀγγέλους καταβωσομένους Λευτυχίδῃ. vi. 85. Æginetæ legatos Spartam miserunt, ut in Leutyichidem inveherentur. vel, Ut Leutyichidem accusarent. Leutyichidem accusaturos.
 κατάγειος, δ καὶ ἡ. com. Subterraneus. κατάγειον οἶκημα ἐποιέετο. Subterraneum ædificium faciebat. iv. 95, 96, 175, 192.
 κατάγειν. com. Reducere. κατάγει ἐς τὴν ἐωυτῆς ἀκρόπολιν. In suam arcem reducit. i. 60. v. 30, 31, 92. §. 1. vii. 153.
 καταγελᾶν. com. Deridere. Illudere. Cum dativo frequens apud Herodotum. πολλὰ τῷγάλατι κατεγέλασε. Simulacrum valde derisit. Simulacro vehementer illulit. iii. 37. τοῖς ἱροῖσι, καὶ νομαίοισι καταγελᾶν. Tempa ritusque ludibrio habere. iii. 38. Πέρσῃσι καταγελᾶν. iii. 155. Persas deridere. Persas habere ludibrio. ἡμῖν καταγελάτε ὡς Σκύθαι. Nos

deridētis o Scythæ. iv. 79. ἡμῶν καταγελάσαι. Nos deridere. vii. 9. καταγέλαστος, οὗ, ὁ καὶ ἡ. com. Ridiculus. Qui aliquibus est ludibrio. Qui deridetur ab aliquibus. Gall. Qui est en moquerie. σὺ Πέρσας, βασιλεῦ, μὴ ποιήσῃς καταγελάσους γενέσθαι Ἑλλήσι. viii. 100. Ne, rex, committas ut Persæ Græcis sint ludibrio.

καταγιδίζειν. idem ac τὸ καταγίζειν. i. 202.

καταγίζειν. Ion. pro com. καθαγίζειν. Consecrare. Dicare. Offerre. Adolere. ταῦτα τὰ ἀκροθίνια καταγίζειν, pro καθαγίσειν. Has primitias consecrare. i. 86. καταγίζουσι λιθανωτοῦ χίλια τάλαντα. Thuris mille talenta adolent. Valla vertit, centum millia talentorum, quod non est in Græco textu. i. 183, 198. ii. 40, 47, 130. iv. 35. vii. 167.

καταγιγνέειν, εἶν. Ion. pro com. καταγειν. Deducere. Ducere. Reducere. vi. 75.

καταγορεύειν. Accusare. σφέας αὐτοὺς ἐγὼ κατερῶω πρὸς τὸν μάγον. Vos ipsos apud magum accusabo. Vestrum nomen ad magum deferam. iii. 71. σφέων μεγάλως κατηγορήτο μηδίζειν. vii. 205. Valla: Quod eos maxime insimulabat, quod cum Medis sentirent. Vide κατηγορήτο.

καταγιδάφειν. Apud Herod. peculiariter interdum accipitur non pro describere, delineare, depingere, (quæ significationes sunt tritæ,) sed pro unguibus impressis exulcerare, ac dilaniare. De leonis catulo dictum. ὁ σκύμνος ἐν τῇ μητρὶ διακινεόμενος, ἔχων ὄνυχας θηρίων πολλὸν πάντων ὀξύτατους, αἰνύσσει τὰς μητέρας. αὐξανόμενος τε δὴ πολλῶ μᾶλλον ἐπικινέεται καταγράφων. Leonis catulus in matris utero dum movetur, quod unguis omnium ferarum longe acutissimos habeat, uterum lacerat. Dum autem augetur, multo

magis unguibus impressis uterum lacerat. iii. 108.

καταγωγή, ἡς, ἡ. com. Diversorium. Publicum hospitium, ad quod hospites divertunt. v. 52. vi. 35.

καταδέειν, εἶν. Constringere. μεταφορικῶς ἐξελέγγχειν. Arguere. Convincere facinoris alicujus, et quodammodo constrictum tenere. Sed est Herodoteum loquendi genus. κατέδησάν μιν φῶρα εἶναι, v. s. Ipsum constrinxerunt furem esse. i. e. furti convicerunt. ii. 174. ἥν καταδήσωσί μιν ἐπιτορκῆσαι. Si ipsum perjurii convicerint. iv. 68.

καταδεῖ. V. H. cum genitivo junctum, pro com. δεῖ. Indiget. Opus est ei. Ei deest. καταδεῖ πεντεκαίδεκα σταδίων. Ei 15 stadia desunt. ii. 7. εἰκοσι ποδῶν καταδέουσαν. 20 pedibus minorem. ii. 134. ὀκτακοσίων ἀνδρῶν καταδέουσαι. ix. 30. Quibus 800 viri deerant. καταδέουσάν τεσσέρων. ix. 70. Quibus quatuor [myriades] deerant. καταδέξει. Ion. pro καταδείξει. δηλῶσαι. Ostendere. Patefacere. Demonstrare. τὸν Ταρτησσὸν οὗτοί εἰσι οἱ καταδέξαντες. Hi sunt qui Tartessum ostenderunt. patefecerunt. i. 163. οἱ καταδέξαντες. Qui ostenderunt, ac docuerunt. i. 171. καταδέξαντος. iv. 42.

καταδέουσα. Vide καταδεῖ.

κατάδηλος, ὁ καὶ ἡ. com. Conspicuis. Manifestus. ἐγένετο κατάδηλος τρόπῳ τοιῷδε. Hoc modo factus est manifestus, detectus est. iii. 68. ἡ τὸν μάγον κατάδηλον ἐποίησε. Quæ magum detexit. Quæ magi fraudem patefecit. iii. 88.

καταδιδοῦν. Ion. pro com. καταδιδόναι. Apud Herod. accipitur pro influere. Dictum de fluviis in mare se exonerantibus, aut de mari in alterum mare decurrentibus, ac defluentibus. ἡ Προποντὶς καταδιδοῖ ἐς τὸν Ἑλλησπόντον. Propontis in Hellespontum influit. iv. 85. [Vide ἐκδιδοῦν.]

καταδικάζειν. Condemnare. σιωῶ τοῦ

καταδικάζεις θάνατον. Te ipsum morte condemnas. i. 45.
καταδοκεῖν. Opinari. i. 22, 79. καταδόξα. Existimavi. i. 111. τὸν καταδοκίῳ ἐγώ. Quem ego opinor. iii. 69. σφέας καταδόξαντες εἶναι κλέπτας. Ipsos fures esse rati. vi. 16. παρὰ δόξαν ἢ ὡς αὐτοὶ κατεδόκεον. viii. 4. Præter opinionem, et aliter quam ipsi exspectabant. Præter ipsorum opinionem et exspectationem. τάδε καταδόξας. viii. 69. Hæc arbitratus. ix. 57. τοῖσι καὶ κατεδόκεον νεοχμὸν ἂν τι ποιέειν, δυνάμεις ἐπιλαβομένοισι. ix. 99. Ἰωνικῶς dictum, ἀντὶ τοῦ, ὅτι καὶ δυνάμεις ἐπιλαβομένοισι κατεδόκεον νεοχμὸν τι ποιέεσθαι ἂν, τοῦτέστι ποιηθήσεσθαι.
καταδοκεῖν. Improbare. εὐδοκεῖν. Comprobare. πάγχυ σφέας καταδόξας. Ipsos, ipsorumque factum, valde improbens. iii. 27.
καταδρέπειν. Ion. et poet. Decerpere. τὰ φύλλα καταδρέποντες κατήσθιον. viii. 115. Folia decerpentes comedebant, folia decerpenta comedebant.
καταδύειν. μ. καταδύσω. com. Demergere. κατέδυσε. viii. 87, 88. [Navem] demersit. κατεδύστο. viii. 90. κατέδυσε τὴν νῆα. ibid. ἀπὸ τῆς καταδυσσῆς νηός. ibid.
καταδύνειν. com. Demergere, abscondere, subire. τὰς ἡμέρας καταδύνων ἐς ὄλην. ix. 37. Interdiu se sylvis abdens. Interdiu in sylvis se occultans. In hoc autem καταδύνων vel accus. ἐωϋτὸν subaudiendus, vel verbum neutraliter est accipiendum.
καταεἶδεν. com. pro quo et κατάδειν. Incantare, carminibus afficere, carminibus compescere, placare. καταεἶδοντες γόησι τῷ ἀνέμῳ οἱ μάγοι. vii. 491. Valla: Magi beneficiis incantando ventum. τὸ καταεἶδειν autem ut τὸ καταγελᾶν Herodoteo more cum dat. junctum.
καταθεῖναι. com. Deponere, pendere, persolvere. ἐκατὸν τάλαντα

καταθεῖναι τῷ θεῷ. ix. 120. Centum talenta pendere Deo.
καταθύειν. com. Mactare. πρόστατα καταθύειν. viii. 19. Pecudes vel oves mactare, η, ov. Ion. et poet. pro quo et θυμῆς dicitur συνωνύμους. Animo gratus. Gratus. εὐσῆς ταύτης οἱ καταθυμῆς. Cum hæc ipsi grata esset. v. 39. τῇ στρατῇ καταθύμια σφάγια. ix. 45. Sacrorum exta, victimarum jugularum exta, exercitui grata, lætum, faustumque rerum exitum significatia.
καταῖ. Ion. term. 3. pers. plur. perf. pass. pro altera magis frequenti χатаи, utraque vero pro com. prout verbum fuerit. Exempli gratia, ἄνδρες ἀτίκαται. vii. 209. Viri venerunt, pro ἀφικνέμενοι εἰσι. Sed hic Ionismus tribus generibus servit. Vide ἀτίκαται. Et terminationem χатаи, ubi formatio hujus Ionismi demonstratur.
καταιδεῖσθαι τινα. Herodotea locutio. Revereri aliquem. καταιδεόμενος ἡμέας. Nos reveritus. Nos tri reverentia commotus. iii. 72. καταιδεόμενοι ἄνδρας τοὺς Περσέων πρώτους. Primos Persarum viros reveriti. iii. 77.
καταίνειν. Ion. et Herodot. vocab. pro com. συμφωνεῖν. Consentire, comprobare, collaudare, assentiri. τοῦτον καταίνουσι βασιλείᾳ σφίσι εἶναι. Consenserunt hunc sibi regem esse. i. 98. καταίνεσσαντος ἐπὶ ταῦτοισι τοῦ παιδός. Cum filius his conditionibus assensus fuisset. Cum has conditiones comprobasset. iii. 53. καταίνει ταῦτα. Hæc comprobat. His assentitur. iv. 80. vi. 62. οὐ καταίνεσμεν. ix. 7. non assensi sumus. καταίνεον. ix. 33. annuerunt. assensi sunt. ix. 34.
καταίνειν. V. H. Annuere. Annuendo concedere, pro com. συγχωρεῖν. Concedere. Gallice, Accorder. Octroyer. καταίνεον. [ἀπερ ἡ-

τέτο.] ix. 33. Annuerunt, [concesserunt quæ petebat.] οἱ Ἀργεῖοι ἀπειληθέντες ἐς σείνον, καταίνουσι καὶ ταῦτα. ix. 34. Argivi in angustias compulsi, hæc etiam [ipsi] annuerunt, [annuentes concesserunt, hæc quoque concesserunt.] Sic enim hoc accipiendum ex sequentibus Herodoti verbis patet. ὥς δὲ καὶ Σπαρτιῆται (ἐδέοντο γὰρ δεινῶς τοῦ Τισαμενοῦ) πάντως συνεχώρεόν οἱ. συγχωρησάντων δὲ καὶ ταῦτα τῶν Σπαρτιῶν. ix. 35. Sic etiam Spartiatæ (Tisameno enim magnopere indigebant) omnino concesserunt ei [quæ postulabat.] Cum autem Spartiatæ hæc etiam [ei] concessissent.

καταίρειν. Ion. pro com. καθαιρεῖν. Evertere. Demoliri. Vide κατελεῖν. ἡγεμονίῃ καταίρεθῆσα. Principatus eversus. i. 46. καταίρησιν τὴν Περσέων δύναμιν. i. 71. τὴν Κροίσου ἀρχὴν κατεῖλε. Croesi regnum evertit. i. 95. Ἀσυνάγεα καταίρειν πειρήσονται. i. 124. ii. 147. καταίρεθῆσα. Ion. pro com. καθαιρεθῆσα, a καθαιρῶ, ὦ. Demolior. Evertō. ἡγεμονίῃ καταίρεθῆσα. Principatus eversus. Imperium eversum. i. 46. iv. 137.

καταίρειν. Ion. pro com. καθαιρεῖν, hocque pro κατορθοῦν, καὶ ἐπιτυχῶς ἀποτελεῖν. Feliciter conficere. τὰ μεγάλα πρὶν ἔργα μεγάλοις κινδύνοις ἐθέλει καταίρεσθαι. vii. 50. Valla: Magna negotia magnis cum periculis suscipi volunt. Sed parum commode. Vertendum enim, Res magnæ magnis cum periculis feliciter confici solent, vel ad felicem finem perducī solent, vel simpliciter, confici consueverunt.

κατακαίει, εἶσα, ἐν. Vide καίειν.

κατακροτομεῖν. Ion. et poet. Verbis mordacibus, animumque proscindentibus, insectari. i. 129. Σαπφώ μιν πολλὰ κατακροτόμησε. Sappho ipsum multis conviciis, vel cavillis, est insectata. ii. 135.

κατακεχύαται. Ion. pro com. κατακέχυνται. ii. 75. Vide ὑάται.

κατακέρυον. Herodoteum verbum. Cera tegere. Cera circumlinire. κάλακρυσαντες δὴ ὦν τὸν νέκυν Πέρσαι, γῇ κρύπτουσι. Persæ cadaver cera circumlitum terra condunt. i. 140. Cic. Tusc. Quæst. lib. 1. hunc Herodoti locum videtur explicasse. c. 45. Persæ etiam cera circumlitos condunt. Sed ibi legendum est condunt, id est, recondunt, occultant. Error ex præcedenti periodo manavit, ubi dicitur, Condiunt Ægyptii mortuos, et eos domi servant. Ἀναλαμβάνουσι τὸν νεκρὸν κατακεκρωμένον. Suscipiunt cadaver cera circumlitum. iv. 71.

κατακοιμᾷν τὴν φυλακὴν. Herodotea locutio. Custodiam, vel vigiliam edormire. id est, Dormire quum vigilandum est, et quum excubiæ sunt agendæ. κατακοιμήσαντος τὴν φυλακὴν. ix. 93. Cum vigiliam edormisset. ibid.

κατακοιμίζειν. com. pro quo et κατακοιμᾷν. Sopire. quod Gallice dicitur *Endormir*. Barbare vero, facere dormire. ξεινόν τινα κατακοίμισε ἐς Ἀμφιάραον. viii. 134. Valla: Peregrino [pecunia corrupto,] in delubro Amphiaraei obdormisse. Æ. P. Peregrinum quendam [pecunia corruptum] in Amphiaraei delubro sopivisse, i. e. dormire jussisse. Sic enim jam τὸ κατακοιμίζειν est accipiendum. ibid. οὐκ ἔξεσι Θεβαίων οὐδενὶ αὐτόθι κατακοιμηθῆναι. id est, Nulli enim Thebanorum ibi dormire licet. ἐς Ἀμφιάραον autem figurate dictum, ἀντὶ τοῦ, ἐς τὸν Ἀμφιάρου ναὸν, hocque Ἀττικώτερον, ἀντὶ τοῦ, κατὰ τὸν Ἀμ. ν. vel, ἐν τῷ Ἀμφιάρου ναῷ.

κατακοντίζειν. com. Telis confodere. Jaculis conficere. κατακοντίζει σφέας. ix. 17. Ipsos jaculis confodiet. κατακοντίζει Ion. et Attice pro κατακοντίζει com. κατακοπέει, εἶσα, ἐν. com. Conci-

sus, a, um. In minuta frusta dissectus. ix. 89.

κατακόπτειν. com. Concidere. In minuta frusta dissecare. ἐξουλεύσαντο παίδων ἓνα κατακόψαι. Unum de pueris concidere statuerunt. i. 73. iii. 96.

κατακούειν, pro ὑπακούειν. Obtemperare. Morem gerere. Parere. Ἀράβιοι οὐδαμᾶ κατήκουσαν ἐπὶ δουλοσύνῃ Πέρσῃσι. Arabes Persis nunquam paruerunt, ut ipsis servirent. Nunquam in servitutum a Persis redacti sunt, ut ipsis parerent, eorumque imperio subiecti essent. iii. 88.

κατακράτος νικᾶν. Ctesias Pers. 7, 25, 33. Per vim vincere. Armis, pugna, corporisque viribus, et contentione, victoriam ab hoste reportare. Aperte vi hostem superare. (Dolo, minis, vel deditione facta, adversarios vincere.)

κατακρεουργεῖν. V. H. Laniorum more concidere. Ut in laniena frustatim concidere. In frusta dissecare. ἐς τοῦτο ἀντείχε μαχόμενος, ἐς ὃ κατεκρεουργήθη ἅπας. vii. 181. Tamdiu pugnans restitit, donec velut in laniena totus frustatim est concisus. Nullum præter hoc hujus loci exemplum in vulgatis Lexicis exstat.

κατ' ἀκρῆς αἰρεῖν. Herodotea locutio. Funditus evertere. vi. 18. Vide κατάνκας in vulgatis Lexicis. vi. 82.

κατακρατεῖν, εἶν. com. Vincere. Superare. Obtinere. Οὐνόματι κατακρατέων, ἀνυνύμους τοὺς ἄλλους ποιεῖ εἶναι. vii. 129. Suo nomine superans, [id est, suum nomen præter cæteros fluvios retinens, ac eos hac in parte vincens,] facit ut alii fluvii sint sine nomine, facit ut suum nomen amittant. κατακρατήσαντα πολλόν. vii. 168. Longe superiorem.

κατακρίνειν. comm. Condemnare. Aliquid adversus aliquem decernere. τοῖσι κατεκρίετο θάνατος.

vii. 146. Mors, capitale supplicium in hos decretum fuerat. Capitalis supplicii sententia in hos lata fuerat. Capite damnati fuerant.

καταλαβῶν, ὡ, ἦσιν. V. H. pro commun. καταλαμβάνων. Deprehendo. Nanciscor. Et impersonal. Accidit, Evenit, Contingit. Οἶδ' μιν καταλελάθηκε. Qualia sibi accidissent, evenissent, contigissent. iii. 42. Sic et illud καταλαμβάνεται sumendum, pro συμπίσεται. Accidet, continget. iv. 33. cum accusat. junctum. Εἰ δ' ἄρα αὐτοὺς ὑμέας καταλελάθηκε ἀδύνατόν τι βοηθεῖν. ix. 60. Valla: Quod si vobis aliquo discrimine occupatis fas non est subsidio venire. Æ.

P. Si vero vos ipsos impedimentum aliquod occuparit, ne subsidio [nobis] veniatis. Vel, Si quid vero vobis ipsis acciderit, quod impediatur ne [nobis laborantibus] opem feratis, [vel, subsidio veniatis.] Hæc enim ἰσοδυναμοῦσι τοῦτοις, εἰ δ' ἄρα αὐτοὺς ὑμέας καταλελάθηκε τι κώλυμα, ὥστε ἀδύνατον ὑμῖν εἶναι βοηθεῖν ἡμῖν. ἢν ἄρα σφέας καταλαμβάνῃ, οἶά περ κατέλαβε. ix. 104. Valla: Si qui casus (quemadmodum accidit) eos deprehendissent. Æ. P. Si quid ipsis forte accideret, ut accidit. v. s. Si forte [res tales] ipsos deprehenderent, quales deprehenderunt. τοῦτον τὸν Ἑρμόλυκον κατέλαβε ἀποθανόντα ἐν μάχῃ, κεῖσθαι ἐπὶ Γεραισῷ. ix. 105. Huic Hermolyco accidit ut in prælio cæsus, in Geræsto jaceret.

καταλαμβάνειν variis modis positum apud Herodotum, qui apud alios non sunt in usu, vel saltem rarissime aperiuntur. Τὸν Συλοσὼντα κατέλαβε εὐτυχίῃ τοιγάρ τις. Quædam hujusmodi felicitas Sylosonti contigit. iii. 139. vide καταλαβῶν, ὡ. Verba sonant, Quædam hujusmodi felicitas Sylosontem deprehendit, nacta est. Sed fortasse καθ' ὑπαλλαγήν dictum

fuerit, ἀντὶ τοῦ, ὃ Συλοσὺν κατέλαβε εὐτυχίῃ τοιγόνδε τινά. Quandam hujusmodi felicitatem nactus est Syloso. Vel καταλαμβάνειν sumendum pro συμβαίνειν. Vide λάμψομαι et καταλαμβάνειν.

καταλαμβάνειν. com. Deprehendere. Corripere. Capere. συμβαίνειν. Accidere. Ἰνταφέρνεα κατέλαβε ὕβρισαντα τὰδε, ἀποθανεῖν. Valla: Intaphernem cepit, ac capite damnavit ob hanc noxam. iii. 118. Quæ verba sic nobis accipienda. Ἰνταφέρνεα κατέλαβε, ὥς αὐτὸν τὸν Ἰνταφέρνεα ἀποθανεῖν ὑπὸ τοῦ Δαρσίου διὰ τῆς ὕβρισαντα τὰδε. ἀντὶ τοῦ, ὅτι τῇδε τῇ ὕβρει τὸν βασιλέα ὕβρισε. Νοῦσός μιν κατέλαβε νοσήσαι τὰ αἰδοῖα. Morbus illum corripuit, quo pudenda laboravit. Vel, quo ejus pudenda laborarunt. iii. 149. Vel etiam τὸ καταλαμβάνειν hic pro συμβαίνειν, accidere, contingere, sumitur. Vide καταλαμβάνειν variis modis positum. Et καταλαβέω, ᾧ. et λάμψομαι. Quare vertes: Accidit Intapherni, ut ob hanc injuriam [regi factam] moreretur. Et, Morbus ipsi accidit, ita ut pudendis laboraret. pro, Accidit ipsi ut pudendorum morbo laboraret. νοσήσαι, ἀντὶ τοῦ, ὥς νοσήσαι. quæ verba dilucidius ita reddi possent, νοῦσος αὐτῷ συνέβη, ἣν κατὰ τὰ αἰδοῖα ἐνόησε. Vel, συνέβη αὐτὸν νοσήσαι νόσον περὶ τὰ αἰδοῖα. Hoc longe melius ac usitatius. Sic etiam intelligendum illud exemplum, quod exstat iv. 105. κατέλαβε σφέας ἐκλιπεῖν τὴν χώραν. Accidit ipsis ut regionem relinquere. Valla vertit, Coacti fuerant solum vertere. Sed verborum Græcorum vim non satis bene nobis expressit, licet sensum non male declararit. Nam τὸ καταλαβεῖν ad quandam externam necessitatem referri potest, quæ aliquem invadit, et quodammodo corripit, atque sibi parere cogit.

Videtur autem hic ἔλλειψις esse, et ἀνάγκη subaudiendum, ut plenam locutionem esse dicas, ἀνάγκη σφέας κατέλαβε ἐκλιπεῖν χώραν. Necessitas ipsos invasit ut regionem desererent. Necessitas ipsos pristinum agrum deserere coegit. ἐκλιπεῖν vero, pro ὥς ἐκλιπεῖν. Quod ἐλλείψεως γένος et in præcedentibus locum habere potest, ut rem sic accipias, Ἰνταφέρνεα ἀνάγκη κατέλαβε ὥς ὕβρισαντα τὰδε ἀποθανεῖν. In altero exemplo nomen νοῦσος verbum κατέλαβε regit. Νοῦσος vero est quædam ἀνάγκης species. Morbus enim illis, quos invadit, multa mala patiendi necessitatem imponit, eosque præter voluntatem multa ferre cogit. πρὸς τὴν καταλαβοῦσαν συμφορὴν. ἀντὶ τοῦ, διὰ τὴν αὐτοῦ καταλαβοῦσαν συμφορὰν. vel, διὰ τὴν αὐτοῖς συμβᾶσαν συμφορὰν. Ob cladem, quæ ipsos corripuerat, vel invaserat. i. e. ob calamitatem, quæ ipsis acciderat. iv. 161. τότε ταῦτα τοὺς Μιλησίους κατελάμβανε. Hæc Milesiis tunc acciderunt. vi. 19. Στησαγόρεα κατέλαβε ἀποθανεῖν ἀπαιδα. Accidit Stesagoræ, ut sine liberis moreretur. vi. 38. Τὸν Κίμωνα κατέλαβε φυγεῖν. Accidit Cimoni ut fugeret. vi. 103. καὶ μιν κατέλαβε ἀποθανεῖν ὑπὸ τῶν Πεισιφράτου παίδων. Eique contigit ut a Pistrati filii cæsus obiret. ibid. οἶόν κοτε ἡμέας ὀλίγου ἐδέησε καταλαβεῖν πάθος. Qualis clades parum affuit quin olim nobis accideret. vii. 10. §. 3. καὶ σφέας καταλαμβάνει πάντας ἅμα σοὶ στρατεύεσθαι. Ipsi quoque contigit ut omnes tecum militent. vii. 38. ἣν σφέας καταλάβῃ ἄλλο πταῖσμα. vii. 149. Si qua alia belli offensio sibi contingeret. ὥς Ἰπποκράτεια κατέλαβε ἀποθανεῖν. vii. 155. Cum accidisset ut Hippocrates moreretur. ταύτην τὴν ἐλαίην ἅμα τῷ ἄλλω ἰσὺ κατέλαβε ἐμπρησθῆναι. viii. 55.

Accidit ut hæc olea cum reliquo templo cremaretur. ἐσημαίνει Μαρδονίῳ τὰ καταλαβόντα. ἀντὶ τοῦ, τὰ συμβάντα. ix. 49. Mardonio significavit, ea quæ acciderant. αὐτὸν δὲ Σωφάνεια κατέλαβε ἀποθανεῖν ὑπὸ Ἡδωνῶν. ix. 75. Ipsum vero Sophanem ab Edonis occidi contigit. τοῦτου τὸν πατέρα κατέλαβε πρῆγμα τοιόνδε. ix. 93. Hujus patri res hujusmodi accidit. ὅτε κατέλαβε, σὺν προθυμίᾳ ἀπῆρσαν. Ctesias Pers. 44. Postquam [id, quod exspectabant,] accidit, alacriter abierunt. Pausanias in Atticis. p. 7, 8. κατέλαβεν [αὐτήν] ἀποθανεῖν.

καταλαμβάνειν. com. Comprenderere. Prehendere. In suam potestatem redigere. Superare. καταλαβεῖν τὸ πῦρ. Ignem superare, ac exstinguere. i. 87. (quod i. 86. dicitur συνωνύμως τοῦ πυρὸς ἐπικρατῆσαι. Ignem vincere, superare, et σθένυναι τὸ πῦρ. i. 86, 87.) nisi forte καταβαλεῖν, παρὰ τὸ καταβάλλειν deductum, scribas, facilis est hæc literarum per imprudentiam trajectio. Proprie autem καταβάλλειν significat dejicere, demoliri, prosternere. μεταφορικῶς exstinguere, sedare.

καταλαμβάνειν. com. pro ἀπατᾶν. Fallere. Decipere. Circumvenire. καὶ σφας Ἀλέξανδρος σοφίᾳ κατέλαβε. Et ipsos Alexander astutia circumvenit. v. 21.

καταλαμβάνειν διαφοράς. Herodotea locutio, pro com. διαλύειν διαφοράς. Dirimere controversias. vii. 9. καταλαμβάνειν τινὰς πῖσι, καὶ δρῶσι. ix. 106. Aliquos fide [ab illis accepta,] et jurejurando [interposito,] obstringere [sibi.]

καταλαμπτέος, α, ον. Ion. pro com. καταληπτέος. Deprehendendus. Comprehendendus. Præoccupandus. Antevertendus. καταλαμπτέος ἐστὶ ἡμῖν θανάτω. Is nobis morte est occupandus, prius est necandus, quam evadat, nobisque noceat. iii. 127.

καταλέγειν. com. Recensere. Enumerare. Dicere. καταλέξει ἐωῦτὸν μητρόθεν. Se ipsum a materno genere recensebit. Suum genus a matre deductum recensabit. i. 173. ἡ καταλεχθεῖσα χώρα. Commemorata regio. Regio descripta. iv. 28, 50. καταλέγων τῶν Σκυθῶν τὴν ἀπορίην. Scytharum inopiam commemorans. iv. 83. τὰ καταλεχθέντα. iv. 95, 114, 118. προκαταλεχθείσης. iv. 175. καταλέγων. v. 36, 52. vii. 99, 115.

καταλέγεσθαι. com. idem ac τὸ καταλέγειν. Recensere. Narrare. Commemorare. τὴν ἐωῦτοῦ πάθην καταλεγόμενος. V. Hom. 21. Suam calamitatem narrans.

καταλέειν, εἶν. com. verbum compositum ex præp. κατά, et verbo ἀλέω, ὦ. fu. ἀλέσω, et ἀλήσω. Molo. pro quo et ἀλήθω frequentius. τοὺς ἀττελέβους αὐγῆναντες πρὸς τὸν ἥλιον καταλέουσι. Attelebos ad solem exsiccatos molunt. iv. 172.

καταλεύειν. com. pro καταλιθεῖν magis frequenti. Lapidibus obruere. Lapidibus interficere. τοὺς κατέλευσαν. Hos lapidibus interfecerunt. i. 167. καταλευθέντες. Lapidibus obruti. ibid. Κῶν κατέλευσαν. Coen lapidibus obruerunt. v. 38. Λυκίδεα κατέλευσαν βάλλοντες. ix. 5. Lycidam jactis lapidibus obruerunt. Vel, Lycidam lapidibus percutientes obruerunt. κατὰ μὲν ἔλευσαν αὐτοῦ τὴν γυναῖκα, κατὰ δὲ τὰ τέκνα. ibid. [Mulieres vero] ejus [Lycidæ] uxorem et liberos lapidibus obruerunt. τὸν παῖδα κατέλευσαν. ix. 120. Filium lapidibus obruerunt. κατελεύσθη. Ctesias Pers. 50. Lapidibus obrutus fuit.

καταλημπάνειν. com. pro quo dicitur et καταλείπειν. Delinquere. Deserere. V. Hom. 19.

καταλλάσσεσθαι. Reconciliari. commun. καταλλάσσετο τὴν ἐχθρὴν τοῖσι Σασιῶται. In gratiam redire cum adversæ factionis, ac seditiosis hominibus. Depositis inimi-

citiis reconciliari seditiosis, et adversæ factionis, hominibus, i. 61. viii. 140.

καταλύειν. com. Evertere. Gallice, *Renverser*. Tollere. Perdere. *πρό- λέγουσαι* μεγάλην ἀρχὴν μιν καταλύειν. Prædicentes fore ut ipse magnum regnum everteret. i. 53. καταλύσειν τὴν Κύρου βασιληίην. i. 54. [Aristot. Rhetor. lib. iii. cap. 5. Κροῖσος ἄλυν διαβὰς, μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει. id est, Croesus Halyn penetrans, magnam pervertet opum vim.] Vide καταπαύειν. μεγάλην ἀρχὴν καταλύσειν. i. 91. τῆς ἀρχῆς κατελύθησαν. Imperium amiserunt. Imperio spoliati fuerunt. i. 104. τὴν βουλήν καταλύειν. Senatum de medio tollere. v. 72. ἰσοκρατίας καταλύοντες. Evertentes respublicas. v. 92. §. 1.

καταλύσαι τὴν διδασκαλίαν. Vide διδασκαλία.

καταλύσασθαι. com. Bellum, vel inimicitias cum aliquo susceptas, deponere, ei reconciliari, cum eo in gratiam redire. Παρέχει ὑμῖν κάλλισα καταλύσασθαι. viii. 140. Vobis in gratiam [cum rege] redire pulcherrime, vel, honestissime licet. καταλυσάμενοι. ix. 11. Bello deposito. Depositis inimicitiiis. Pace facta. Ἀθηναῖοι καταλύσονται τῷ Πέρσῃ. *ibid.* Pacem cum Persa facient. Vel, Cum Persa compositionem facient. Vel, Cum Persa transigent. Vel, Cum P. in gratiam redibunt.

καταμαρπτέειν, εἶν. V. H. pro com. poet. καταμάπτειν. Comprehendere. Apprehendere. Corripere. Perstringere. παρὰ τὴν κατὰ πρόθεσιν, καὶ τὸ μάρπτειν τὸ ταῖς χερσὶ συλλαμβάνειν, παρὰ τὸ μάρη, ὃ δηλοῖ τὴν χεῖρα, καὶ τὸ ἅπτεσθαι, τὸ θιγγάνειν, καὶ λαμβάνειν. Consule Eustath. ἐν τῷ μάρπτειν. μεταφορικῶς vero τὸ καθάπτεσθαι, καὶ κατατρέχειν, καὶ καταδοᾶν τινός. i. e. Aliquem verbis perstringere. In aliquem verbis invehi.

φθόνα καταμαρπτέων, ἐνείκεε τὸν Θεμιστοκλῆα, τὴν ἐς Λακεδαίμονα ἀπῆξιν προσφέρων. viii. 125. Valla: Livore insaniens, crimini dabat itionem in Spartam. Vulgata Græco-latina Lexica Vallæ versionem istam fideliter sequuntur, licet Herodoti librum non notent. Sed videtur Valla codicem nactus, in quo legebatur καταμαργέων pro καταμαργάνων, ὧν. vel pro καταμαργαίνων, quod usitatius. μαργαίνειν autem (ut docet Eustath.) τὸ μωραίνειν, καὶ τὸ μαινεσθαι, παρὰ τὸ μάργος, ὃ δηλοῖ τὸν μαινόμενον, καὶ μήποτε ἀργὸν ὄντα, ἀλλ' αἰ μαινόμενον, καὶ μωραίνοντα. Æ. P. Invidia carpens Themistoclem, [eum] objurgabat, [ei] profectionem in [urbem] Spartam objiciens. Vel, Themistoclem præ livore perstringens, objurgabat, exprobrans ei, quod Lacedæmonem ivisset. Quid autem νέικος, et νεικεῖν, apud Eustath. vide.

καταμεθύσκειν. com. Inebriare. τοὺς πλεῖνας οἱ Μῆδοι καταμεθύσαντες κατεφόνευσαν Eorum plerosque Medi inebriatos confecerunt, interfecerunt. i. 106.

καταμετρεῖν. com. pro simplici μετρεῖν. Metiri. iii. 91.

καταμήκης, ὃ καὶ ἡ. N. H. Longus. καταμήκεα ξύλα. Longa ligna. iv. 72.

καταμυαίνεσθαι. vi. 58. Valla: Lucu foedari. *Illic de Spartanorum regum funere verba fiunt.

καταμύσσειν, et καταμύσσεσθαι. Consauciare. Lacerare. μέτωπον καὶ ῥῖνα καταμύσσουνται. Frontem naresque consauciant. iv. 71.

κατανεύειν. com. Annuere. Nutu concedere. Concedere. δέκων κατανευει. ix. 111. Invitus annuit. καταντίον. Ion. et poet. E regione. Χαλκίδος καταντίον. vi. 118. Ἀδύδω καταντίον. vii. 33.

καταπακίως, ἡ, ὅν. Ion. pro com. καταπηκτός. Compactus. Arcte conjunctus. [Vide *πακτοῦν*.] θύρης κα-

ταπακτῆς. Janua bene compacta, et firmiter obserata. v. 16.

καταπαύειν. com. Sedare. Evertere. (quod et καταλύειν dicitur. vide suo loco.) καταπαῦσαι μεγάλην ἀρχήν. Magnum imperium sedare, evertere. i. 86, 90. τῆς βασιλείης [ὁ Ἀστυάγης] καταπαύθη. Astyages regno privatus est. i. 130. καταπαύσαντες τῆς ἀρχῆς Μήδους. iv. 1. cum Medos imperio spoliassent. τοὺς τυράννους κατέπαυσε. Tyrannos sua tyrannide spoliavit. v. 38. vi. 43. καταπαῦσαι Δημάριτον τῆς βασιλείης. vi. 64. καταπαυσθεῖς. vi. 71.

κατάπαυσις, ἡ. com. Quies. Sedatio. Magistratus abdicatio. τῶν Τυράννων κατάπαυσις ἐγένετο. Tyrannorum abdicatio facta est. Tyranni sua tyrannide spoliati fuerunt. v. 38. τῆς βασιλείης κατάπαυσις. vi. 67.

καταπειρητήρῃ, ἡς, ἡ. V. H. quod com. Βολίς appellatur. Nauticum instrumentum, quo nautæ maris altitudinem explorant. Nauticum perpendiculum. Gallice vocatur, *La sonde*. *Le plomb, ou fer attaché à un long cordeau, lequel on jette en la mer pour sonder la profondeur d'icelle*. κατεῖς καταπειρητήρῃν. Bolide demissa. ii. 5. ἔφη μὴ δύνασθαι κατιεμένην καταπειρητήρῃν ἐς βυσσὸν ἵεναι. Dicebat funiculum nauticum, quo maris profunditas exploratur, ad profundum, imumque mare, ire non posse. ii. 28.

κατάπερ. Ion. pro com. καθάπερ. Quemadmodum. i. 131, 144, 145, 148, 151, 170, 182, 193.

καταπλέειν. com. Navigare. καταπλεύσαντες ἐς τὴν Φωκαίαν. Cum Phocæam navigassent. i. 165.

καταπλέκειν τὴν ζόην. Herodotea locutio. Vitam finire. q. d. Vitam complicare. Videtur autem translatio sumta a mercatoribus, qui aliquo profecturi, suas merces, sarcinasque colligunt, atque com-

plicant. ἡ Φερετίμη τὴν ζόην εὖ οὐ κατέπλεξε. Pheretime vitam non feliciter finivit. iv. 205.

καταπλέκειν ῥῆσιν. Herodotea locutio, q. d. Connectere dictionem. Concionem habere. Perorare. καταπλέξας τὴν ῥῆσιν. viii. 83. Cum orationem habuisset. Cum perorasset.

καταπλήπτειν. μ. ζεῖν. com. Perterrefacere. Vehementi metu terere. ἔδοξε μὴ καταπλήξαι Τιμόξεινον ποροδοσίῃ. viii. 128. Valla: Cognito prodicionis auctore, non tamen censuerunt Timoxenum esse plectendum. Æ. P. Placuit [ipsis] Timoxenum ob prodicionem, [quam ab eo parari cognoverant,] metu non percellere. Vel, Visum est graviorem metum Timoxeno non injiciendum ob prodicionem, [quam moliebatur.] Si Vallæ versionem sequamur, hæc τοῦ καταπλήττειν significatio, ut a vulgatis remota, nobis erit observanda. Quamvis enim plecto Latinum a Græco πλῆττω. ζω.πέπληγμα.πέπληξαι.πέπληγται, sit deductum, ut et a πέπληγα, πλῆγῃ, Dorice πλαγά, Lat. plaga; tamen an etiam hoc loco verbum πλῆττειν pro plectere, et καταπλήττειν pro capite plectere, (ut Vallæ verba videntur significare,) sit accipiendum, affirmare non ausim, quia nullis aliis exemplis rem in præsentia confirmare tuerique possum.

καταπλώειν. Ion. et poet. pro com. καταπλεῖν. Navigare. καταπλώσαντας μακρῇ νηὶ ἐς Αἴαν. i. 2. καταπλώσαντες ἐς τὴν Ἀλαλίην. Cum Alaliam navigassent. i. 166. καταπλώσας. vii. 137. 194.

καταποντοῦν. Herodoteum verbum pro com. καταποντίζειν. Demergere. Submergere. In mare præcipitare. Marinis aquis involvere. Μύδρον σιδήρεον κατεπόντωσαν. Candentem ferri massam in mare projecerunt, ac demerse-

runt. i. 165. καταποντῶσαι. iii. 30. iv. 154.

καταπορνευσιν θήλα τέκνα. Herodotea locutio. Filias suas prostituere, ut vulgato corpore quæstum faciant. i. 94. πᾶς τις τοῦ δήμου βίου σπανίζων καταπορνεύει τὰ θήλα τέκνα. Quisquis de plebe victus inopia laborat, suas filias prostituit. i. 196.

καταπροδιδόναι. com. Prodere. Deserere. vii. 157. καταπροδούς τούς Ἑλληνάς. viii. 94. Proditis Græcis. καταπροδόντες τούς συμμάχους. ix. 11. Proditis, vel desertis sociis. ix. 73.

καταπροίζομαι. fu. καταπροίξομαι. Si vulgatis Græco-latinis Lexicis habenda fides, quod κατὰ συγκοπήν formatum erit, ἐκ τοῦ καταπροίξομαι. ex κατὰ, et nomine προίξ, προίκος, ἦ. unde per contractionem, τὸ προίξ, προίκος. At probabilius, ut Eustath. et alii tradunt, a καταπροίκω, καταπροίξω. unde medium καταπροίξομαι, et aor. 1. καταπροίξάμην, ω, ατο. infinit. καταπροίξασθαι. Ion. et poet. Contemno. Negligo. Impune, vel impunitum, relinquo. ἐκείνους ἔφη οὐ καταπροίξεσθαι. Dixit se non relicturum illos impunitos. Se veniam illis non daturum dixit. iii. 36. οὐ γὰρ δὴ καταπροίξεσαι. Haud enim [a me] negligetur, id est, haud impune feret. Illum impunitum manere non sinam. iii. 156. οὐτοι οὐ καταπροίξονται. Hi non negligentur. Impuniti non relinquuntur. v. 105. οὐ καταπροίξεσαι. vii. 17. Consule Suidam, et Eustathium, et Magnum Etymol. ἐν τῷ καταπροίξεσθαι, et καταπροίξεσαι, et καποιεῖν τι.

καταπτέσθαι. Ion. pro com. καθάπτεσθαι. Perstringere. Leviter attingere. Pungere. Demulcere. Citare. Δημαρχίου τε, καὶ ἄλλων μαρτύρων καταπτόμενος. viii. 65. Demaratum, et alios testes ci-

tans. Consule Eustath. ἐν τῷ καθάπτεσθαι.

καταρᾶσθαι. com. Imprecari. τῇ κεφαλῇ ἐκείνου πολλὰ καταρᾶσμένοι. Illius capiti multa imprecati. ii. 39. καταρέοντας. ibid. τῷ ἡλίῳ καταρῶνται. Soli imprecantur. Solem execrantur. iv. 184.

καταργυροῦν. com. Inargentare. Argento tegere. i. 98.

καταρθεῖς. Ion. et com. pro καθαρθεῖς. Hoc autem suavitatis gratia ne geminum θ in eodem vocabulo concurrat. Purgatus. Lustratus. Expiatus. ὁ καταρθεῖς τὸν φόνον. Ille, qui a cæde expiatus fuit. i. 43. Vide καθαίρειν. Infra tamen iv. 71. καθαρθεῖσαν dicit.

καταρκέειν. Sufficere. Satis esse. Suppetere. Esse eam copiam rerum, quæ nobis sufficiat. οὐδεμίῃ χώρῃ καταρκέει πάντα ἐωυτῇ παρέχουσα. καθ' ὑπαλλαγὴν hoc videtur dictum pro καταρκούντως, ἡγρουν ἀρκούντως, τουτέστιν ἱκανῶς παρέχει. Nulla regio sibi ipsi res omnes sufficienter suppeditat, id est, tantam rerum omnium copiam profert, ut omnibus ejus incolis hæc sufficiat ad vitam traducendam. i. 32.

καταρρήγνυσθαι. com. De vehementibus tempestatibus dictum, quæ magno cum impetu deferuntur, ac erumpunt. λέγεται χειμῶνα καταρρήγνυναι. Tempestas cum impetu fertur cœlitus delata esse. vehemens imber cœlitus delatus fertur. i. 87. καταρρήγνυσθαι ἐπὶ τὴν γῆν. In terram cum impetu deferri. iii. 111.

κατάρρυτος, ὁ καὶ ἦ. Dictum de loco, qui aquis rigatur. Irriguus. ii. 15. καταρρώδειν idem ac κατορρώδειν. Vide simplex ἀρρώδειν.

καταρτᾶν. V. H. Aptare. Concinnare. Præparare. Restituere. ἵνα τοι κείνα πάντα καταρτήσω ἐς τωυτό. Ut omnes illas res in pristinum statum tibi restituam. v. 106.

καταρτίζειν. com. Componere. Conciliare. [pro quo et καταλασσειν dicitur. v. 29.] Ad concordiam adducere. οἱ Πάριοι [τὴν Μίλητον] **κατήρτισαντο**. vel (ut in margine scriptum) **κατήρτισαν**. Parii Miletum composuerunt. Mileti discordias composuerunt, civesque inter se reconciliarunt, ac ad mutuum gratiae reconciliationem reduxerunt. v. 28. Πάριοι τοὺς Μιλησίους οὕτω **κατήρτισαν**. Parii Milesios inter se sic reconciliarunt; vel, Milesios ita composuerunt. Milesiorum dissidia litesque composuerunt. v. 29.

καταρτιστής, ἥρος, ὁ. Nomen Herodoteum, pro quo com. **ἀρμος** ἥς, **παρά τὸ καταρτίζειν**. Componere. Concinnare. Conciliare. Moderari. Nomen hoc illi tribuitur, qui aliquos ad mutuum gratiam reducit, ac inter se conciliat, ipsorumque turbas, litesque componit, moresque quodammodo concinnat. Compositor. Moderator. Gubernator. Reconciliator. ἐκ τῆς Μαντινέας **καταρτιστῆρα ἀγαγεῖσθαι**. Mantinea moderatorem, vel compositorum, vel reconciliatorem adducere. iv. 161. **τούτους καταρτιστῆρας ἐκ πάντων τῶν Ἑλλήνων εἰλοντο οἱ Μιλήσιοι**. Hos ex omnibus Græcis compositores, vel reconciliatores, Milesii delegerunt. v. 28.

κατασκήπτειν. com. Ingruere. Cum impetu ferri. Grassari. Dictum de fulmine, de morbis, et aliis rebus, quæ vim graviolem in aliquem locum, vel personam, exeunt. ἡ μῆνις ἐς ἀγγέλους **κατέσκηψε**. Ira in legatos ingruit. vii. 137. **ἡν κατασκήψῃ ἐς τὴν Πελοπόννησον**. viii. 65. Si in Peloponnesum deferatur, ingruat, incumbat.

κατάσκοπος, ὁ. com. Explorator. i. 100. Proprie sic vocatur, qui res aliquas spectat, ac ei renuntiat a quo missus est. i. 112, 152. iii. 19, 123, 134, 136, 138. iv.

151. v. 13. vii. 145, 146, 147, 208. viii. 21, &c.

κατασκήπτειν. com. Cavillari. Cavillis dictisque mordacibus aliquem insectari. **κατέσκηπτον Δαρεῖον**. Darium cavillis, vel dictis mordacibus, insectabantur. iii. 151.

κατασπουδάζεσθαι. com. Rebus seriis operam dare. ii. 173. **κατασπουδασμένος ἀνὴρ**. Vir, qui rebus seriis dat operam. ii. 174.

κατασάντων σφι εὐ τῶν πρηγμάτων. vii. 132. Ipsi bene constitutis rebus. Cum res bene constituissent. **καλῶσας, ἡ.** Consensus. Concilium. Concio. Sedes. Gallice, *Les assises, qu'on tient en quelque lieu. Une assemblée, en laquelle on s'assemble, pour consulter de quelques affaires.* οἱ δὲ σφι τῇ πρώτῃ **κατασάσει ὑπεκρίναντο**. iii. 46. Illi vero ipsis in primo conventu, in prima concione, in primo consessu, responderunt. **συνέπικτε ὥστε ὁμοῦ σφῶν γίνεσθαι τὴν κατάσασιν**. viii. 141. Valla: Contigit ut concioni adessent Lacedæmonii. Quod bene. Sed hoc verba sonant, Accidit, ut simul ipsorum [Lacedæmoniorum] concio fieret, i. e. Accidit ut et ipsi Lacedæmonii tunc illi concioni adessent. Quoniam autem in legitima concione omnia certis legibus sunt constituta, ideo **κατάσας** pro concione sumi videtur, τῇ προτεραίῃ τῆς ὑσάτης **κατάσας** μελλούσης ἐσεσθαι. ix. 9. Valla: Pridie quam jam ultimum concilium fieret. Recte. Sed hoc verba sonant, Priore die ante ultimum concilium, quod erat habendum. Vel, Die præcedente ultimam concionem, quæ habenda erat.

κατάσας, ἡ. com. Status. Condicio. ii. 173. **ἡν πόλις κατάσας τοιγδε**. Urbis [civitatis] hic erat status. v. 92. §. 2. **ἐν ἀνθρώπου φύσι, καὶ κατάσας**. viii. 83. In hominis natura, et statu; vel fortuna, et conditione.

κατασπεγάζειν. com. Contegere. Tegere. τὸν νέκυν ῥίφι κατασπεγάζουσι. Cadaver salignis ramis contegunt. Valla vertit, pallio contegunt; sed male. (Quid sit ῥίφι, vide apud Eustath.) iv. 71.

κατασῆναι. Evadere. Eventum sive exitum aliquem habere. Succedere. Verti. Recidere vel in melius, vel in pejus. Πάντα ἡμῖν ἐπὶ τὸ ἄμεινον κατέστη. vii. 158. Omnia nobis in melius reciderunt.

κατασῆναι. com. Constitui. Fieri. κατασῆναι πολέμιόν τινι ἀντὶ φίλου. Hostem amici loco alicui fieri. i. 87.

κατασῆναι. com. Componi. Sedari. ἐπεὶ τε κατέστη ὁ θόρυβος. Postquam sedatus est tumultus. iii. 80.

κατασφόμεσαι. Ad rem militarem relatum, idem ac τὸ καταβάλλειν, de quo suo loco. ἐσπεσόντες κατέσφεσαν αὐτῶν ἑξακοσίους. ix. 69. Irruentes ipsorum sexcentos prostraverunt. ὡς τοῖσι Ἕλλησι κατέσφοντο οἱ βάρβαροι. ix. 76. Cum a Græcis barbari prostrati fuissent.

κατασρέψασθαι τινας. Aliquos subigere. Aliquos in suam potestatem redigere. Τοὺς μὲν κατέσρέψατο. Alios quidem subegit. i. 6. κατέσρέψατο Ἴωνας. Ionas in suam potestatem redegit. ibid. ταύτην δὲ Πεισιστράτος κατέστρέψατο πολέμῳ. Pisistratus hanc armis subegit. i. 64. ἤδη δὲ σοι καὶ ἡ πολλὴ τῆς Πελοποννήσου ἦν κατέστραμμένη. Jam autem et magna Peloponnesi pars ab ipsis erat subacta. i. 68, 71. λέγοντες τοῦτον κατασρέψεσθαι τοὺς ἐπιχωρίους. Dicentes fore ut hic indigenas subigeret. i. 78. et alibi passim idem loquendi genus legas.

κατασροφή. Subactio. In nostram potestatem redactio. κατασροφή πολίων. Urbium expugnatio, qua urbes in nostram potestatem redigimus. i. 6. τῆς Ἰωνίης κατα-

σροφή. i. 91. ἐπὶ Λιβύων κατασροφή. Ad Libyorum subactionem. ad Libyas subigendos. iv. 167. vi. 27.

κατασύρειν. com. pro quo πορθεῖν alias. Compilare. Populari. Diripere. κατὰ μὲν ἔσυραν Φάληρον. Phalerum diripuerunt. v. 81. τὰς ἐπιλοίπους τῶν πολίων οὐ κατέσυραν. Reliquas urbes non diripuerunt. vi. 33.

κατασχεῖν. μ. κατασχέσειν. com. Occupare. μέλλων τὴν ἀκρόπολιν κατασχέσειν. Cum arcem occupaturus esset. v. 72.

κατασχεῖν ἐς τι χωρίον. Ad aliquem locum appellere. vi. 101. ἐς τοῦτον τὸν αἰγιαλὸν κατασχόντες τὰς νέας. Cum [milites Xerxis] ad hoc littus naves appulissent. vii. 59. κατέσχε ἐς τὸν αἰγιαλὸν. Ad littus appulit. vii. 188. οἱ μὲν ἄλλοι κατέσχον ἐς τὴν Σαλαμίνα. viii. 41. Alii quidem ad Salamina appulerunt.

κατατείνειν. com. Extendere. Exporrigere. Παρήκε δ' αὐτοῦ τὸ στρατόπεδον, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἐρυθραίων παρὰ Ἰοιάς. Κατέτεινε δὲ ἐς τὴν Πλαταιίδα γῆν. ix. 15. Valla: Exporrexit autem sua castra ab Erythræis secundum Hysias, Plataensi tenuis agro. Æ. P. Ipsius vero [Mardonii] castra, quæ ab Erythræis initium ducebant, ad Hysias usque exporrigebantur: Et in agrum usque Plataensem extendebantur. Illud enim παρήκε jam videtur esse præter. imperfecti a παρήκω. Pervenio. Pertingo. Extendor. Exporrigor. Si Vallam sequaris, erit aor. 1. act. a παρήμι, ex παρὰ, et ἵμι. μ. παρήσω. aor. 1. act. παρήκα, ας, ε. παρίεναι vero jam idem significabit, ac τὸ παρατείνειν, pro quo συνωνύμως eodem loco dicitur κατατείνειν. Sed si τὸ παρήκε sic accipias, ut nos vertimus, tunc τὸ κατέτεινε neutraliter sumetur, ut simplex verbum τείνειν, quod accipitur pro Tendere aliquo. Ver-

gere. Spectare. Pertingere. Extendi. Exporrigi. Extensum, vel exporrectum esse. Vulgata Lexica Græco-latina copiam exemplorum Lectori suppeditare possunt. Hæc ideo nunc prætermittenda. Vel, τὸ κατέεινε Ἀττικῶς pro pass. κατετείνετο sumendum. Nihil παράδοξον hic docetur. Quare non est cur has interpretationum verisimiles conjecturas Critici nimium superbe rejiciant, ac aspernentur.

κατατίθεσθαι. com. Deponere. Δοκίοντες χάριτα μεγάλην καταθήσθαι [τῷ βασιλῇ, vel πρὸς τὸν βασιλῆα, vel ἐς τὸν βασιλῆα.] Existimantes se magnam gratiam [apud regem deposituros, collocaturos, i. e. a rege] inituros. vi. 41. Vel, apud regem inituros.

κατατίθεσθαι κλέος. Herodotea locutio. Gloriam adipisci. Gloriam sibi parare, et quodammodo reponere, atque recondere in aliquo secretiore loco, in quo pretiosissima quæque reponere solemus. Καί τοι θεός παρέδωκε, ῥυσάμενον τὴν Ἑλλάδα, κλέος καταθέσθαι μέγιστον Ἑλλήνων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν. ix. 78. Valla: Cui Dii tribuerunt, ut liberata Græcia, omnes quos novimus Græcos gloria supergredereris. Æ. P. Tibique Deus dedit, ut Græcia liberata, gloriam omnium Græcorum, quos novimus, maximam consequeris. Vel, ut gloriæ magnitudine, [ac splendore] cæteros omnes Græcos, quos novimus, superares. Vel, ut gloriam longe majorem adipisceris, quam ullus Græcorum, quos novimus, unquam adeptus fuerit.

κατατοξεύειν. Sagittis conficere. Sagittis configere, interficere. iii. 36. κατ' αὐτὸ τοῦτο. Ad hoc ipsum. Hac ipsa de causa. v. 37.

καταφαίνεσθαι. Ion. pro com. φαίνεσθαι. Videri. ὡς ἐμοὶ καταφαίνεται. Ut mihi videtur. i. 58.

καταφοιτεῖν, εἶν. Ion. pro com. καταφοιτᾶν. Frequenter aliquo ire. Descendere. Venire. καταφοιτούντες οἱ λέοντες τὰς νυκτας. vii. 125. Leones noctu venientes.

καταφονεύειν. Herodoteum vocabulum. Trucidare. Conficere. Interficere. τοὺς πλεῖνας κατεφόνευσαν. Plerosque trucidarunt. i. 106. κατεφόνευσαν τὴν Περσέων φυλακὴν. Persarum præsidium trucidarunt. i. 165. ii. 45. iii. 157.

καταφορεῖν. Ion. pro com. καταφέρειν. Deferre. χρυσὸς καταφορεύμενος ὑπὸ ποταμῶν. Aurum, quod a fluviis defertur. iii. 106. ψῆγμα χρυσοῦ καταφορέων. Auramenta deferens. v. 101.

καταφράζεσθαι. Ion. et poet. pro com. σκέπτεσθαι. νοεῖν. καταμαθεῖν. τηρεῖν. Observare. Animadvertere. καταφρασθεὶς αὐτὸν ταῦτα ποιούντα. Cum animadvertisset ipsum hæc facere. iv. 76.

καταφρονεῖν. Commune verbum, si formationem spectes: at significatio non etiam communis, sed Ionibus peculiaris. Existimare. Arbitrari. καταφρονήσαντες Ἀρκάδων κρέσσονες εἶναι. Existimantes se Arcadibus esse præstantiores, vel, potentiores. i. 66.

καταφρονεῖν. com. Contemnere. cum accusat. καταφρονήσαντες ταῦτα. His contemtis. viii. 10. Sic et Thucyd. lib. vi. pag. ex Wechelianis typis, 438. A. καταφρονεῖν τοὺς ἐπιόντας. Contemnere [hostes] invadentes. Contemnere hostes, qui nos invadunt. Idem libro octavo, 563. C. καταφρονήσαντες τῶν Ἀθηναίων ἀδυνασίαν. Contemta Atheniensium imbecillitate. Id. eodem libro, 609. D. τοὺς παρόντας πολεμίους καταφρονεῖν. Præsentibus hostes contemnere.

καταφρονεῖν. Animo volvere. Affectare. Ion. καταφρονήσας τὴν τυραννίδα. Tyrannidem affectans. i. 59.

καταχαίρειν. Herodoteum verbum,

pro quo com. ἐπηρεάζειν, et ἐπι-
χαιρεκακεῖν. Aliorum malis læta-
ri, et alicui afflicto insultare. i.
129. vii. 239.

καταχαλκοῦν. com. Ære, vel ferro
tegere, et munire. καταχάλκου, ὡ
Κριε, τὰ κέρα. O Crie, cornua
ferro muni. vi. 50.

καταχεαμενος. Vide χέειν.

κατάχθισθαί τινι πράγματι. Rei
alicujus molestia affici. q. d. Re
aliqua gravari. ii. 175.

καταχορδεύειν. V. H. pro com.
κατατέμνειν. Concidere. Scindere.
Secare. Laniare. [quid sit χορδή,
quid et χορδεύειν, vide apud Sui-
dam, et Aristoph. ἐν Βατράχοις.
ver. 342. ἐν Ἀχαρνέσι. ver. 1118.
Et longe dilucidius ἐν Ἰππεύσι.
ver. 214. in voce χορδεύειν.] τὴν
γαστέρα καταχορδεύων ἀπέθανε.
Ventre concidens, vel disse-
cans, lanians, obiit. vi. 75. [pro
quo ibid. κατακόπτειν συνωνυμῶς
dicitur.]

καταχοῦν. Ut συγχοῦν. V. H. pro
com. καταχωῶσαι, et συγχῶσαι.
Humo congesta tegere. Humo
vel arena congesta obruere. ὁ
νότος κατέχωσέ σφας. Anster
arena congesta eos obruit. iv.
173.

καταχρᾶν. Herodoteum verbum,
pro satis esse alicui. προϊσχύμε-
νος ἔπεα, ὥς οἱ καταχρᾶ, εἰ βού-
λονται Φωκαῖες προμαχεῖνα ἓνα
μῦνον τοῦ τείχεος ἐρεῖψαι, καὶ
αἰκῆμα ἐν κατιρῶσαι. Lat. inter-
pres totum hunc locum ita vertit:
Quum postulasset prius sibi sat
esse, si vellent Phocenses unum
duntaxat muri propugnaculum
demoliri, ubi habitationem ex-
strueret, cætera illis se permis-
surum intacta. Sed vertendum,
Cum [ipsis has] condiciones pro-
posuisset, sibi sat esse, si Pho-
censes unum solum muri pro-
pugnaculum demoliri, et unicum
domicilium [ædem templumque]
consecrare vellent. Præterea nec
Lat. interpres, nec Steph. ani-

madvertit, quantum sit discrimen
inter τοὺς Φωκαῖεις, καὶ τοὺς Φω-
κεῖς. Nam isti quidem ἀπὸ τῆς
Φωκίδος τῆς περὶ Παρνασσὸν χώρας
sunt dicti. Illi vero ἀπὸ τῆς Φω-
καίας πόλεως τῆς Ἰωνίας. i. 164.
de quibus consule Geographos.
Et tamen idem Phocensium no-
men utrisque per imprudentiam
utroque tribuit. Sed alii quidem
Phocenses, alii vero Phocæenses,
sunt appellandi. Vide ἀποχρᾶν.
οὐδέ οἱ καταχρήσει ἡμᾶς κατα-
στρεψαμένω, ὑμέων ἀπέχεσθαι.
Valla: Neque, nos subegisse
contentus, a vobis abstinebit. iv.
118. Sed hæc interpretatio libe-
rior sensum quidem, at non etiam
ipsa verba, nec ipsam construc-
tionem declarat. v. s. Neque ipsi
satis erat nobis subactis a vobis
abstinere; pro, Neque nobis sub-
actis contentus erit, ita ut a vo-
bis abstineat. Sed hoc loquendi
genus Herodoteum ab usu paulo
remotius, ac ideo durius videtur,
iis præcipue, qui τὸ καινοπρεπές
τῶν ἰδιωμάτων, καὶ σχημάτων, ig-
norant. Ἀντὶ μὲν λοφου, ἡ λοφίη
κατέχρα. vii. 70. Valla: Ut ipsæ
jubæ pro cristis essent. Sed hoc
verba sonant, Pro cristis quidem
ipsæ jubæ sufficiebant. i. e. Jubis
equinis cristarum loco erant con-
tenti. Equinæ jubæ illis sufficie-
bant, nec alias cristas habere cu-
piebant. Vide ἀποχρᾶν.

καταχρήσθαι. com. Interficere. κα-
ταχρήσασθαι ἐωυτόν. Se ipsum
interfecisse. i. 82. τέφ μὲν τὸν
παῖδα κατεχρήσας; Qua morte
puerum sustulisti, vel necavisti?
i. 117. καταχρήσεσθαι. Interficere.
iv. 146. vi. 135.

καταχρησθῆναι. Interfici. ἐδεόντό
μιν καταχρησθῆναι. ix. 120. Ro-
gabant ut ille interficeretur.

καταχρυσόον. com. Inaurare. Auro
tegere. Gall. Dorer. i. 98. κατα-
χεχρυσωμένω νηῷ. ii. 63. καταχρυ-
σώσαντα. ii. 129. iii. 56.

καταχωῶσαι. Vide χῶσαι.

καταφᾶν. com. Attrectare. Demulcere. καταφῶσαν τοῦ παιδίου τὴν κεφαλὴν. Demulcentem puellæ caput. vi. 61.

κατέεσται. Ion. pro com. κάθηνται. Sedent. i. 199. ii. 86. ἀποκατέεσται, pro ἀποκάθηνται. iv. 66, 196. κατέδοκεον. ix. 99.

κατεγγῶς, ὅτος, ὅ. Ion. et poet. pro com. κατεαγγῶς. Fractus. Δόξα-τα κατεγγότα. vii. 224. Lanceæ fractæ.

κατεικάειν τὰ γινόμενα. ix. 109. Conjicere quæ fiunt. Conjecturis assequi ea quæ fiunt.

κατειλημμένος, η, ον. com. Interceptus, a, um. πολλὰ μυριάδες κατειλημμένοι ἀνθρώπων. ix. 70. Multæ mortalium myriades interceptæ.

κατειλεῖν. V. H. Implicare. Involvere. Include. κατειληθέντες ἐς τὸ τεῖχος. Intra muros inclusi. Vel, Intra muros compulsi. i. 80. Vide ἀπειλῆσθαι, κατειληθέντες ἐς τὸ ἄστυ. Intra urbem compulsi, conclusique. i. 176. κατειλήθησαν ἐς τὸ ἄστυ. In urbem compulsi sunt, in eaque conclusi. i. 190. κατειληθέντων ἐς Μέμφιν. Intra Memphin compulsi, atque conclusi. iii. 13. κατειλήθησαν ἐς τὴν ἀκρόπολιν. In arcem compulsi conclusique sunt. iii. 146. v. 119. κατειληθέντες. v. 119. κατειλήθησαν ἐς τὸν Παρνησσόν. viii. 27. Cum in Parnassum compulsi fuissent. Cum in Parnasso conclusi fuissent. ἐς τὰ ἄκρα τῆς Μυκάλης κατειληθέντων. ix. 107. Qui in Mycales cacumina compulsi fuerant.

κατειλίσσειν. Ion. et Æol. pro com. καθειλίσσειν, quod et καθελίσσειν dicitur. Involvere. Τὰς κνήμας ῥάκεσι φοινικέοσι κατειλίχατο, pro κατειλιγμένοι ἦσαν. vii. 76. Valla: Crura autem panno Phœniceo erant induta. Verba sonant, Illi autem puniceis pannis erant circumvoluti, vel involuti, crura. Notus autem est iste Græcismus.

κατειλίχατο. Vide κατειλίσσειν, et terminationem χαλο. Et Eustath. in voce εἰλίχατο. Herod. εἰλίχατο. vii. 90.

κατεῖναι. Ion. pro com. καθεῖναι, demisisse. ii. 28.

κατεῖπαι. Detulisse nomen alicujus. Aliquem accusasse. ii. 89.

κατεῖπναι. Denuntiare. i. 20.

κατειργνύναι. Ion. pro com. καθεργνύναι. Coercere. Concludere. Intra locum aliquem claudere. ἐς μέσα τὰ φρύγανα κατειργνῦσι. In mediis sarmentis concludunt. iv. 69.

κατεῖρειν. Ion. ac Herodoteum verbum, pro com. καταῤῥηγνύναι. Discindere. Lacerare. πάντες τὰ τε ἐσθῆτος ἐχόμενα εἶχον, ταῦτα κατεῖρειν. Valla: Universi vestimenta rescindere. Stephanus hic præter morem tacet. Sed verba Græca hoc sonant, Et universi quæ vesti proxima habebant, eo lacerare cœperunt. iii. 66. Si codex sanus, videtur Herodotus περιφραστικῶς ipsa pallia intelligere, quæ vestibus imponuntur, iisque proxima sunt. alioqui dixisset τὰ τε ἐσθῆτος εἶχον, vel simpliciter τὰ τε ἐσθῆτος ἐχόμενα, ἀντὶ τοῦ, τὰς τε ἐσθῆτας, ἃς εἶχον.

κατελεῖν. Ionice, pro com. καθελεῖν. Demoliri. Evertere. Delere. α καθαιρέω, ὦ. cujus a. 2. act. καθεῖλον ab inusitato καθέλω deductum. τὴν Περίου δυνάμιν κατελεῖν. Priami regnum evertisse. i. 4. ἡγεμονίη καταιρεθεῖσα. Principatus eversus. i. 46. Vide καταιρεῖν. iii. 153. κατελόντας τὴν κεφαλὴν θᾶψαι. Caput [inde] sublatum humare, sepulturæ mandare. v. 114. τοῖσι κατελούσι. viii. 82.

κατελθεῖν. Hæreditati, vel regno, tributum. εἰς ὃν ἡ Περσικὴ βασιλεία κατῆλθεν. Ctesias Pers. 1. Ad quem Persicum regnum devenit.

κατειλίσσειν, idem ac τὸ κατειλίσ-

σειν. Ion. pro com. καθελίσσειν, vel καθελίσσειν. Involvere. Obligare. σινδόνης βυσσίνης τελαμῶσι κατελίσσοντες. vii. 181. Val. Sindone byssina, et fasciis, obligantes. Æ. P. Sindonis byssinæ fasciis obligantes.

κατελόμενος. Ion. pro com. καθελόμενος. Qui detraxit. Qui de loco sublimiori aliquid sumsit. τὰ τόξα κατελόμενος. Arcu correpto. iii. 78.

κατελοῦσι. Ion. pro com. καθελοῦσι. dat. plur. aor. 2. act. a καθεῖλον. καθελεῖν. καθελῶν, οὔσα, ὄν, ὄντος. quod ab inus. καθέλω, μ. καθελῶ. pro quo καβαίρῶ. ᾧ. viii. 82. ἐν τοῖσι κατελοῦσι τὸν βάρβαρον.

κατελπίζειν. V. H. pro simplici ἐλπίζειν. Sperare. κατήλπιζε εὐπετέως τῆς θαλάσσης κρατήσειν. viii. 236. Sperabat se maris imperio facile potiturum.

κατεργάζεσθαι. Interficere. ὑπεδέκετο ἐμῶν τὸν κατεργασσάσθαι. Pollicebatur fore, ut se ipsum interficeret. i. 24. v. 111.

κατεργάζεσθαι. com. Conficere. Perficere. Facere. τὰδε οἱ κατεργάσο. Hæc ab eo facta sunt. i. 123. κατεργασμένου δὲ οἱ τούτου. Hac autem re ab eo peracta. ibid. κατεργασμένων τῶν πρηγμάτων. Rebus confectis. i. 141. ὅσοις μὴ κατεργασμένον ἦ τοῦτο. Illis, quotquot hoc non fecerit. iv. 66. μέγала πρήγματα κατεργάσασθαι. Res magnas conficere. v. 24.

κατεργασμένος, η, ον. Ion. pro com. κατεργασμένος. Confectus, Paratus, Quæsitus, ac partus aliqua ratione. ἀρετὴ κατεργασμένη ἀπὸ σοφίης. vii. 102. Virtus sapientia parta. Virtus, quam sibi quis sapientia paravit.

κατέργειν. Ion. pro com. καθεῖργειν. Coercere. Concludere. In vincula, vel carcerem, conjicere. αὐτοὺς ἐς τὰς νέας κατέρξαν. Ipsos intra naves concluserunt. In naves repulerunt, ac in iis concluserunt. v. 63.

κατέρβειν. μ. κατέρβύσω. V. H. pro com. κατέρβειν, et κατέλκιν, q. d. Detrahere. Deducere. κατέρβυσαντες ἐς τὴν Σαλαμίνα οἱ Ἕλληγες τῶν ναυηγίων ὅσα ταύτῃ ἐτύγγανε ἐπὶ ἔοντα. viii. 96. Vala: Reductis in Salaminem navibus, potiti sunt naufragiis, quæ illic supererant. Æ. P. Græci, cum naufragia, quæ illic adhuc erant, in Salaminem deduxissent, vel traxissent, [ad alterum navale prælium erant parati.]

κατέρχεσθαι, κατελθεῖν. com. Redire aliquo, ubi prius eramus. v. 30.

κατέσασαν. Ion. pro com. κατέσῃσαν. verso η in α, ut sit aor. 2. act. Constituti sunt. vel pro καθεσάκεισαν. κατὰ συγκοπὴν, καὶ τροπὴν τοῦ θ εἰς τ. vii. 106. ἐν δειματι μεγάλῳ κατέσασαν. vii. 138. In magno metu constituti sunt.

κατεσῆς. ὥτος, ὁ. Ion. pro com. κατεστακῶς, κατεστακός. Vel pro κατεσηκῶς, ὅτος, ὁ. Constitutus. ἐν μεγάλῳ δειματι κατεσεύστες. viii. 36. In magno metu constituti. Vehementer metuentes.

κατεσῆκες. Ion. pro com. κατεσῆκει. Institutum est. Constitutum est. τοῖσι μὲν δὴ κατεσῆκες πολιορκίῃ. Ab illis igitur instituta est obsidio. i. e. urbs obsideri cœpit. i. 81. vii. 59. Vide κατεσῆκῆναι, et κατασῆκῆναι.

κατεσῆκε ὁ σφι τειχομαχίῃ ἐρρωμενέσῃ. ix. 70. Ab ipsis acrior murorum oppugnatione instituta est.

κατεσῆκῆναι. Ion. pro com. κατεσῆκῆναι. Constitui. Institui. Fieri. Initium rei alicujus fieri. τοῖσι κατεσῆκε πολιορκίῃ. His instituta est obsidio. Ab his obsidio institui cœpit. Hi [urbem] obsidere cœperunt. i. 81. θυσιή τοῖσι Πέρσῃσιν ἦδε κατεσῆκε. Sacrificium a Persis hoc fieri solet. i. 132. τὰ βασιλῆα κατεστήκε. Regia. Regium palatium situm erat. i.

178. ἄλλος σοι νόμος κατεσκήκε. Alium morem habent. i. 197. κατεσέασσι νόμοι οὔτοι τοῖσι Βαβυλωνίοισι. i. 200. ii. 29, 40. ἰητροὶ κατεσέασσι. Sunt medici. ii. 84. κατεσκήκε. vii. 59. κατεσκήκε ἐκ τῆς ἰδείης Λακεδαιμονίοισι πολέμιος. ix. 37. v. s. Ex recta [scil. via] Lacedæmonii factus est hostis. [i. e. aperte, palam, et ex professo Lacedæmonii factus est hostis.] κατεσρέφατο. Ion. 3. pers. plu. plusq. p. f. pass. l. conjug. gravit. pro com. κατεσραμμένοι, vel κατεσραμμένοι, ἦσαν. Subacti, subactæve, fuerunt. οἱ Ἕλληνες κατεσρέφατο. Græci subacti fuerunt. i. 27. Pro eodem dicitur et κατεσρέφατο. οἱ Ἀνδοὶ κατεσρέφατο ὑπὸ Περσέων. Lydi a Persis subacti sunt. i. 141. κατεύχεσθαι. Ion. et poet. Precari. ὁ δὲ πᾶσι τοῖσι Πέρσῃσι κατεύχεται εὖ εἶναι. Ille vero omnibus Persis precatur ut bene sit. i. 132. ii. 40. κατεὺωχεῖσθαι. Ion. et poet. Epulari. i. 216. iii. 99. καθηγεῖσθαι. Ion. pro com. καθηγεῖσθαι. Viæ ducem esse. κατηγέοντο οἱ Σκύθαι ἐς τῶν Ἀνδροφάγων τοὺς χώρους. Scythæ in Androphagorum agros [Persis] erant viæ duces. iv. 125. ἐς τὴν σφετέρην κατηγέοντο τοῖσι Πέρσῃσι. Persis in suum agrum erant viæ duces. ibid. κατηγησαμένου τοῦ Κορωβίου. Corobio viæ duce. Corobii ductu. iv. 151. ἐς τοῦτο σοι κατηγέετο Ἰππίης. In hunc locum ipsis viæ dux erat Hippias. vi. 102, 107, 135. vii. 130. οὐκέτι τὸν αὐτὸν κόσμον κατηγέετο. ix. 66. Non amplius eodem ordine [suos milites] ducebat. κατηγεμῶν, ὄνος, ὁ καὶ ἡ. Viæ dux. vi. 135. Ion. pro com. καθηγεμῶν. τοὺς κατηγεμόνας τῆς ὁδοῦ. vii. 128, 197. κατηγέομαι, κατηγοῦμαι. Narro. Recenseo. iii. 134. Ion. pro com. καθηγέομαι, οὔμαι. κατηγορέειν, εἶν. Ion. et poet. pro

com. ἐξελέγγειν. Arguere. Indicare. Demonstrare. αὐτὸ κατηγορεῖ τὸ ὄνομα. Ipsum nomen hoc indicat, hoc arguit. iii. 115. κατηγόρητο. com. Apud Herodotum vii. 205. impersonaliter positum videtur. τοὺτους σπουδὴν ἐποίησατο Λεωνίδης μούους Ἑλλήνων παραλαβεῖν, ὅτι σφέων μεγάλως κατηγόρητο μηδίζειν. Valla: Leonides dedit operam, ut Græcos sumeret solos, quod eos maxime insimulabat, quod cum Medis sentirent. Æm. P. Leonides operam dedit, ut hos solos de Græcis assumeret, quia vehementer accusabantur, quod Medis faverent. Sed hoc verba sonant: Vehementer adversus eos accusatio fuerat instituta, quod cum Medis sentirent. Idem tamen est sensus. Si Vallam sequaris, Ἀττικῶς passivum pro activo κατηγόρει positum dices. Verum, non ipse Leonides eos hoc nomine videtur accusasse, sed, quod ab aliis graviter accusarentur, et vituperarentur, ad societatem assumisisset, ut eorum fidei periculum faceret, eorumque mala consilia, conatusque, pro viribus impediret. Lector sententiam sequatur, quam veritati favere judicabit. κατήγορος, ου, ὁ. com. Accusator. Delator. Qui rem aliquam defert ad aliquem. Index. Cic. in Catil. Or. 4. c. 3. Hæc omnia indices detulerunt, rei confessi sunt. Et Or. 4. c. 5. Cæsar indices maximis præmiis affecit. τὸ μηδένα κατήγορον γενέσθαι. viii. 88. Quod nullus accusator, vel index extitisset. κατήκειν. Ion. pro com. καθηκειν. Pertingere. κατήκοντες ἐπὶ θάλασσαν. Ad mare pertingentes. iv. 171. κατήκουσι ἐπὶ ποταμόν. Ad fluvium pertingunt. iv. 178, 181. v. 9, 49. vii. 22, 130. κατήκον, κατήκοντος. Ion. pro com. καθήκον. Id, quod ad nos pertinet. περὶ τῶν κατήκοντων λέγοντες

De rebus ad se pertinentibus verba facientes. i. 97. ἐπὶ τοῖσι κατήκουσι πρήγμασι τὰδε ποιητέα εἶναι ἔλεγε. viii. 19. Valla: Ad eam [rem] transigendam hoc agendum esse dicebat. Æ. P. In rebus præsentibus, [ac urgentibus,] hæc facienda dicebat. ἐπὶ τοῖσι κατήκουσι πρήγμασι βουλὴν ἔμελλον ποιήσεσθαι. viii. 40. Valla: In rebus, quæ contigerant, consilium capiendum habebant. Æm. P. Ob res, quæ contigerant, consilium erant inituri, vel capturi. Vel, inter se consultaturi erant. ἐπὶ τοῖσι κατήκουσι πρήγμασι, δοκέει μοι αὐτὸν μὲν σε ἀπελαύνειν ὀπίσω. viii. 102. In præsentibus rebus, in præsentī rerum statu, videtur mihi oportere te quidem ipsum abire retro, id est, domum reverti.

κατήκοος, ὁ. Vocabulum Herodoto peculiare pro exploratore aurito, (ut comici loquuntur,) qui nominatur auscultator, qui aures attentas admovet ad ea, quæ dicuntur, ut ea referat ad illum, a quo auscultandi causa missus est. i. 100.

κατήκοος. com. pro quo sæpius ὑπήκοος dicitur. Subditus alicujus imperio. Qui alicujus imperio paret. Subjectus alicujus potestati. οὗτοι Μήδων ἦσαν κατήκοι. Hi Medorum imperio parebant. i. 72. Κροίσω ἦσαν κατήκοι. Cræso subjecti erant, ejusque imperio parebant. i. 141. Φοίνικες ἦσαν Περσέων κατήκοι. i. 143. Μίνω κατήκοι. i. 171. καὶ οἱ ἦσαν κατήκοι. Et ipsi erant subjecti. iii. 88. Περσέων κατήκοα. v. 10. οὐ βουλομένων τῶν ποληγέων κατηκόων εἶναι. vii. 155. Cum cives [ejus] imperio parere nollent.

κατ' ἡλικίην, καὶ φιλότητα. Prout ætas, ac amicitia fert. Pro ætatum gradu, et pro amicitie necessitudine. i. 172.

κατηλογεῖν. Herodotenum verbum, pro com. καταφρονεῖν, ὀλιγωρεῖν,

ἀμελεῖν. Contemnere. Nihili facere. τούτου κατηλόγησεν. Istum contempsit. i. 84. Componitur autem ex κατὰ, et ἀλογεῖν, ὡ, ἦσω. τὸ τὰ τῶν ἀλόγων φρονεῖν. ἢ μηδὲνα λόγον ἔχειν, καὶ ποιεῖσθαι. Hom. Iliad. O. v. 162. εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέσσο' ἐπιπείσεται, ἀλλ' ἀλογήσει. Si vero meis verbis non obtemperaverit, sed [ea] contemserit. Idem repetitur v. 178. In composit. vero, τὸ α in η vertitur, ut et in κατηγορεύω, ὡ, et στρατηγέω, ὡ, et aliis multis. τὸν νόμον κατηλόγησε. Hanc legem contempsit. i. 144. κατηλογεόντα τὰ Ὀρείτῳ πρήγματα. Res Orcetis negligentem. iii. 121.

κατήρες πλοῖον. Ion. et poet. τὸ κοινῶς καθειλκυσμένον πλοῖον. viii. 21. Navis in mare deducta. εἶχε πλοῖον κατήρες ἐτοῖμον. Valla: Cum expedito navigio actuario. Æ. P. Habebat navigium in mare deductum, paratum.

κατήρραξαν. τοὺς λοιποὺς κατήρραξαν διώκοντες ἐς τὸν Κίθαιρωνα. ix. 69. Valla: Ceteros ad Cithæronem usque persequuti, terga ceciderunt. Æ. P. Ceteros in Cithæronem persequentes compulerunt. Vel, persequendo comp. κατηρτημένον χεῖρμα. Herodotea locutio. Res bene ordinata. iii. 80. κατηρτημένος. ix. 66. Instructus. Ordinatus. In ordinem reductus. Sic in Græci textus margine scribitur: at in ipso textu, κατηρτισμένος.

κατηρτισμένος. com. particip. perf. et plusq. p. pass. Paratus. Instructus. a καταρτίζω, σω. de quo suo loco. ix. 66. Sed ad marginem legitur κατηρτημένος, a καταρτῶ, ὦ. Vide.

κατιέναι. com. idem ac τὸ κατέρχεσθαι. Redire eo, unde prius discessimus. v. 62.

κατίζειν. Ion. pro com. καθίζειν. Sedere. προκατίζειν. Propalam sedere. i. 14. κατίζειν. i. 97. προκατίζων. ibid. κατίζοντες. i. 181.

κατίζειν. Ion. pro com. καθίζειν.

Collocare. Vulgus dicit, Facere sedere. αὐτὸν κατίσεν ἐγγὺς ἐαυτοῦ. Ipsum juxta se collocavit. i. 88. κατίσων φυλάκους. Colloca, constitue, custodes. i. 89. iii. 155. v. 25.

κατιθῆ. V. H. Recta. E regione. Ex adverso. ix. 51.

κατικετεύειν. Ion. pro com. καθικετεύειν. Supplicare. Suppliciter orare. vi. 68.

κατιόντα ονειδεα ἀνθρώπων φιλέει ἐπανάγειν τὸν θυμόν. vii. 160. Probra, quæ homini inferuntur, iram commovere solent. Observandum autem καινοπρεπέστερον loquendi genus, κατιόντα ἀνθρώπων, pro κατὰ τοῦ ἀνθρώπου. q. d. Probra, quæ descendunt in, vel adversus, hominem. id est, quæ in hominem inferuntur, intorquentur. Maledicta contumeliosa, quæ in aliquem jaciuntur, et sparguntur. Vide ονειδεα κατιόντα, et ἐπανάγειν.

κατιππάζεσθαι. Ion. pro com. καθιππάζεσθαι. Perequitare. Sic enim Livius. Sic etiam Cæsar loquitur. ἡ δὲ Ἰωνὸς προσελθοῦσα κατιππάσατο χώραν τὴν Μεγαρίδα. ix. 14. Valla: Præmisso equitatu, qui omnem oram Megaridem incursaret. Æ. P. Equitatus vero progressus agrum Megarenssem perequitavit. Arbitror enim pro προσελθοῦσα scribendum potius προσελθοῦσα, quam lectionem Valla quoque videtur, ut vulgata commodiorem, sequutus.

κατιροῦν. Ion. pro com. καθιεροῦν. Consecrare. Dicare. τὴν οὐσίην αὐτοῦ κατιρώσας. Consecratis, et dicatis ejus fortunis. i. 92. κατιρῶσαι. i. 164.

κατίσασθαι. Ion. pro com. καθίσασθαι. Constitui. Fieri. Esse. λόγος προσάντης κατίσασται. vii. 160. Oratio difficilis vel molesta est.

κατίσεται. 3. plur. imperf. pass. Ion. pro com. καθίσαντο. viii. 12. Vide εἶατο.

κατίσχειν. Ion. et poet. pro com. κατασχεῖν. Appellere. ἐς Σαλαμίνα κατίσχει τὰς νῆας. viii. 40. Naves ad Salaminem appulit.

κατίσχειν ad fulgur de cælo in terram delatum interdum referri. λέγουσι σέλας ἐπὶ τὴν βοῦν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατίσχειν. Aiunt fulgur in vaccam de cælo deferri. iii. 28.

κατο. Ionic. formatio 3. pers. plur. plusq. p. pass. a 3. sing. com. in κτο desinente, inserto α, prout verbum fuerit; ut λελέκατο, pro λελεγμένοι ἦσαν, pro quo frequentius λελέχατο, versa tenui in aspiratam. Hic autem Ionismus tribus generibus servit, quæ per passivum participium et verbum substantivum communiter efferruntur, λελεγμένοι, αι, α. ἦσαν. Sic ἀτίκατο, pro ἀφίγμένοι ἦσαν. Venerunt. Pervenerunt. viii. 46. Vide suo loco.

κάτοδος, ἡ. Ionice, pro communi κήτοδος. Reditus. i. 60, 61. v. 62.

κατοικτεῖρειν. com. Miserari. Misereri. Φερετιμήνην κατοικτεῖρας. Pheretimen miseratus. iv. 167. v. 92. §. 3.

κατοικτίζεσθαι. H. V. Suam conditionem misere deflere, deplorare suarum miseriarum conditionem. iii. 156.

κατόπτος, ου, δ. Ion. et poet. [pro com. κατάσκοπος. Speculator, explorator. iii. 19, 23.] iii. 17. [παρὰ τὸ καθορᾶν. ὃ κατόπτειν ποιητικῶς, ὅθεν τὸ κατόψομαι. ibid.] iii. 21.

κατορρώδειν. Vehementer timere. i. 34. κατορρώδῃσας τὸν ὄνειρον. Cum hoc insomnium vehementer formidaret.

κατορχεῖσθαι. com. Saltare. κατωρχέοντο. Saltabant. iii. 151.

κατοχή, ἡς, ἡ. com. q. d. Detentio. Retentio. Quum quis ab aliquo detinetur, vel retinetur. v. 35.

κατύπερθε. Ion. pro com. καθύπερ-

θε. Super. Supra. πολέμῳ γίνεσθαι κατ' ὑπερθε τῶν πολεμίων. Hostibus bello superiorem esse. i. 67. τὴν κατ' ὑπερθεν ὁδόν. Superiorem viam. i. 104, 185. κατ' ὑπερθεν Ἀσσυρίων. i. 194. ii. 5, 32. iv. 7, 8, 100, 101. et passim. τῶν ἐχθρῶν κατ' ὑπερθε γενέσθαι. viii. 60.

κατ' ὑπέρτερος. Ion. pro com. καθυπέρτερος. ὁ Κροῖσος ἐπυνθάνετο τοὺς Λακεδαιμονίους τῷ πολέμῳ κατ' ὑπέρτερος Τεγεατῶν ὄντας. Cressus audiebat Lacedæmonios Tegeatis bello superiores esse. i. 65, 67. κατ' ὑπερθε τῷ πολέμῳ Τεγεατῶν γενόισατο. Bello Tegeatis superiores essent. i. 67. πολλῶν κατ' ὑπέρτεροι τῷ πολέμῳ ἐγίνοντο. i. 68.

κατυπνοῦν. Ion. pro com. καθυπνοῦν. Obdormire. Somnum capere. Dormire in, vel supra. κατυπνώσαι. Obdormivisse. iv. 8. κατυπνώσει. vii. 12. κατυπνωμένῳ. Dormienti. vii. 14. κατυπνώσειας. vii. 15. κατυπνώσαι. vii. 16. κατυπνωμένῳ. vii. 17.

κατ' ὠμνυσθαι. V. H. pro quo com. dicitur κατὰ τινος ὀμνυσθαι, vel ὀμῶσαι. Contra aliquem jurare. δ Δευτυχίδης κατόμνυται Δημαρχίου. Leotychides contra Demaratum jurat. vi. 65. ἐγὼ δὲ κατωμνύμην. Ego vero contra [ipsum] jurabam. vi. 69. Hic tamen τὸ καλῶμνυσθαι pro simpliciter ὀμνυσθαι, sive ὀμῶσαι, commodè sumi potest. Sic et in sequentibus accipiendum videtur, vel ἡ κατὰ jam vim intendentis habet, ut apud Latinos interdum præpositio De. Quare quod Latine dicitur Dejerare, sive Dejurare, i. e. Valde, sancte, ac religiose jurare; Gallice, *Jurer fort et ferme*; *Faire grand serment*: id Græce dicetur κατ' ὠμνυσθαι, vel (quod longe frequentius) κατόμνυσθαι. ὁρῶν δὲ με κατομνυμένην. Videns, animadvertens, me dejerantem. ibid.

κατωμοσίη, ης, ἡ. N. H. Jusjuran-

dum, quod contra aliquem juratur. vi. 65.

κατ' ὠνόντο. ii. 172. Vide simplex ὄνομαι. ii. 167.

κατ' ὠρα. 3. pers. singul. imperf. act. pro com. καθ' ὠρα, videbat, animadvertibat, a κατοράω, ὦ, pro καθοράω, ὦ. ix. 59.

Καυκάσιος οὄρεος. Ion. pro com. Καυκάσου ὄρους. Caucasii montis. iii. 97.

κέατο. Ion. pro com. ἐκείντο. Jacebant. Erant. τρεῖς γυνῶμαι προσκέατο. Tres sententiæ propositæ erant. iii. 83.

κέεται. Ion. pro com. κεῖται. Jacet. Situs est. i. 178, 181, 183. ἀνακέεται. iii. 31, 57, 100. iv. 45. διακέεται. iv. 59, 64. κέεται. iv. 62, 81. ἐκάσῳ οὐνομα οὐδὲν κέεται. iv. 184, 191.

κεῖνος, ης, ὁ. Ion. et poet. pro com. ἐκεῖνος. i. 209. κείνην, ἐκείνην. ii. 40, 133. iii. 140. κείνοι. v. 13, 17. κείνοισι. v. 21. κείνας. v. 82, 87, 93, 106. vi. 67. vii. 13, 17.

κεῖθεν. Ion. et poet. pro com. ἐκείθεν. Illinc. i. 122.

κεῖνως. Ion. et poet. pro com. ἐκείνως. ἐκείνῳ τῷ τρόπῳ. Illo modo. Sic. i. 120.

κείρειν. com. Tondere. κεκάρθαι τὰς κεφαλὰς. Capitis tonsos esse. ii. 36. οἱ λόφους κείρονται. Qui summum capitis verticem tondent. iv. 175. ἀπεκείραντο τὰς κεφαλὰς. Capita totonderunt. vi. 21. σφέας αὐτοὺς κείροντες. ix. 24. Se tondentes.

κείρειν. com. Cædere. Vastare. τὴν γῆν ἐκείρον. Agrum vastabant. vi. 99. πάντα ἐκείρον. viii. 32. Omnia vastabant. pro eodem dicitur ἐδήκον πάντα. viii. 33. ἐκείρετο ἡ Ἀττικὴ χώρα ὑπὸ τοῦ πεζοῦ τοῦ Ξέρξεω. viii. 65. Atticus ager a Xerxis peditatu vastabatur. ἐκείρε τοὺς χώρους. ix. 15. Agros vastabat.

κεκτημένος, ὁ. Dominus, qui rem aliquam possidet. com. οἱ κεκτημένοι. Domini. Possessores. ii. 173.

κελευσμοσύνη, ης; ἡ. Vocabulum Herodoteum, Ion. et poet. pro com. ἐπίταγμα, πρόταγμα, ἐντολή. Jussus. Mandatum. Præceptum. ἐκ τούτου κελευσμοσύνης Ἀνδοὶ τὴν πᾶσαν διαίταν τῆς ζῆς μετέβαλον. Lat. Interpres, Et jam inde Lydi omnem vitæ rationem commutarunt. Sed locus parum fideliter est explicatus. Vertendum enim: Propter hujus [Μαζδρεος, ἀνδρὸς Πέρρου,] præceptum, sive mandatum, ac imperata, Lydi totam vitæ rationem commutarunt. i. 157. Vide ἐκ pro διὰ.

κέλης, ητος, ὁ. com. Navis Minoris genus quod unico remō agitur. Quidam Celocem vocant. Alii navem actuariam. Consule Eustat. Bayssium de re navali, et vulgata Lexica Græcol. in quibus Thucydides interpres Græcus vocem hanc interpretatur. Vide nostrum Græcol. Thucyd. ind. viii. 94.

κεντοῦν. H. V. iii. 16. pro quo frequentius leguntur κενταῖν, et κεντᾶν. Stimulus pungere. Stimulare, pungerē.

κέοιτο. Ion. et poet. 3. pers. singul. opt. tanquam ἀέομαι, quod inusitatum. pro quo dicitur κείμαι. Jaceo: Situs sum. τὸν χώρον, ἐν τῷ κέοιτο ὁ Ὀρέτης. Locum, in quo situs esset Orestes. i. 67.

κεραῖειν. Ion. et poet. proprie dicitur de brutis animalibus cornigeris, quæ cornu petunt, feriunt, lædunt, interficiunt. μεταφορικῶς significat, Populari, Diripere, Vastare, Demoliri. τὸ τῶν Ἀνδῶν ἄσυ κεραῖζοντας. Lydorum urbem populantes. Diripientes. i. 88. τοὺς κέτας μου κεραῖεις; Meos supplexes diripis? i. 159. οἰκία κεραῖσας. Domo compilata, direpta. ii. 115. κεραῖζοντας [τὰ χρῆματα.] Pecuniam diripientes. ii. 121. §. 2. τὰς καμήλους ἐκεραῖζον μούνας. Solas camelos laniabant. vii. 125.

De leonibus ibi verba fiunt. τὸ δὲ πλῆθος τῶν νηῶν ἐν τῇ Σαλαμῖνι ἐκεραῖζετο. viii. 86. Valla: Multitudo autem navium regiarum ad Salaminem expugnabatur. Æ. P. M. a. n. ad Sal. dilaniabatur, vastabatur, corrumpebatur. οἱ Ἀθηναῖοι ἐκεραῖζον τὰς ἀντισταμένας, καὶ τὰς φειγούσας τῶν νηῶν. viii. 91. Athenienses naves sibi resistentes, et fugientes corrumpebant, vastabant, dilaniabant. Valla vertit, Expugnabant; quod vim verbi non exprimit.

κεραμήϊος, α, ον. Ion. et poet. pro com. κεράμειος, dissoluta diphthongo ei in ei, et verso e in η, figlinus, a, um. κεραμήϊα λεπτὰ ποιοῦσα, sub. ἀγγη, sive ἀγγεῖα. V. Hom. 32. [Vasa] figlina faciens tenuia, [minuta. i. e. comminuens.]

κερδαλεώτερον. Ion. et poet. Lucrosius. Quæstuosius. Utilius. κερδαλεωτέρον ἐστὶ ὁμολογέειν τῷ Πέρρῳ μᾶλλον ἢ περ πολεμέειν. ix. 7. Utilius est, quæstuosius est, cum Persa pacisci, compositionem facere, quam bellum gerere.

κερδανόμεν. Ion. pro com. κερδανούμεν. i. e. quæstum faciemus. Lucrifaciemus. viii. 60. Est autem l. pers. plur. fu. κερδανῶ, Ion. κερδανέω, a verbo κερδαίνω. κερδῆειν, εἶν. Ion. et poet. pro com. κερδαίνειν. Lucrari. Quæstum facere. κερδήσεσθαι. iii. 72. ἐκ φορτίων μέγιστα ἐκέρδησαν. Ex mercibus maximum quæstum fecerunt. iv. 152.

κέρδος, τό. com. Quæstus. Lucrum. ἰδίῃ περιβαλλόμενος ἐαυτῷ κέρδεα. Privatim sibi quæstum parans. Quæstui privato studens. iii. 71. ἵνα ἐπισπάσωνται κέρδος. Ut quæstum faciant. iii. 72. ἐν κέρδει ἐποιεῦντο. Lucri loco ducebant. vi. 13.

κέραα. Ion. pro com. κέρατα. Cornua. iv. 29. vii. 76.

κέρεος, τοῦ. genit. sin. Ion. formatus pro altero Ion. κέραος, sublato τ ex com. κέρατος, a recto κέρας, cornu. ix. 26.

κέρκυρος, ου, ὁ. com. Genus navis brevioris, q. d. caudata navis. fortasse propter puppim, caudæ vel piscis, vel terrestris animalis, similem. Plin. lib. vii. cap. 56. Cercuron appellat, et Cypriorum inventum esse dicit. vii. 97.

κεφαλαίωμα, τος, τό. N. H. Summa, æ. iii. 159. πέντε μυριάδων τὸ κεφαλαίωμα τῶν γυναικῶν συνηλθε. Mulierum summa quinque myriadum convenit. i. e. Mulieres numero quinquaginta millia convenerunt.

κεχαραγμένος, ου, ὁ. Apud Herodotum peculiariter accipitur pro infenso, eoque qui animum exasperatum adversus aliquem habet. Δαρειὸν μεγάλως κεχαραγμένον τοῖσι Ἀθηναίοισι. Darium Atheniensibus graviter infensum. vii. 1.

κεχαρηκώς, ὅτος. com. Lætus. iii. 27. κεχαρηκότες. iii. 42. v. 1. vii. 13.

κεχρημένος. Qui usus est. κεχρημένος συμφορῇ. Qui adversa fortuna usus est. Qui cladem aliquam accepit. Qui malo aliquo affectus est. i. 42.

κεχρημένος, ὁ. Ab oraculo prædictus. δειμαίνων τὸν κεχρημένον θάνατον. Mortem ab oraculo prædictam metuens. iv. 164.

κεχρημένος, cum genitivo. Ion. et poet. Indigens. Consule Eustat. αἰδεῖσθε ξενίων κεχρημένον, ἡδὲ δόμοιο. V. Hom. 9. Revereamini [virum] donis hospitalibus indigentem, et domo. τίνος κεχρημένος εἶη. ibid. 21. Qua re indigeret. v. s. Cujus rei indigens esset.

κεχρησμένος, η, ου. V. H. Oraculo redditum. Responsum ab oraculo redditum. παρὰ τὸ χρεῖν, de quo suo loco. κακὸν κεχρησμένον. vii.

141. Malum, quod ab oraculo est declaratum, atque prædictum.

κεχυμένος. Ion. et poet. pro com. κεχευμένος. Effusus. i. 22.

κεχωρίδαι. Ion. et poet. pro κεχωρισμένοι εισί. Separati sunt. Distant. Differunt. μάγοι κεχωρίδαι πολλὸν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Magi multum a ceteris hominibus differunt. i. 140. vide δαι terminationem. αὐται κεχωρίδαι, pro κεχωρισμένοι εισί. i. 151.

κεχωρισμένος. Distant. Differens. Diversus. νόμοις χρέωνται κεχωρισμένοι πολλὸν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Legibus utuntur ab aliis hominibus valde diversis. i. 172.

κη. Ion. pro com. πῇ. Quo. i. 32.

κηδεσθαι. Ion. et poet. pro com. φροντίζειν. Solicitum esse. Curam gerere. τῶν ἀν κήδωμαι. Quorum curam gero. De quibus sum sollicitus. iii. 40. μὴ ἀπώλονται κηδόμενος. vii. 220. Solicitus ne perirent. De illorum salute sollicitus. εἰ μὴ μεγάλως ἐκκόμενη συναπάσης τῆς Ἑλλάδος. ix. 45. Nisi magnopere sollicitus essem de universa Græcia.

κηδεύειν, et compos. com. Funerare. Funus alicujus curare. Hinc τὸ ἀποκηδεύειν, εἶν. Lugere. Deslere funus alicujus. Et ἀποκηδεύειν. Mortem, et funus alicujus lugere, et cum luctu ejus exsequias celebrare. οἱ βάρβαροι, ὡς ἀπεκήδευσαν Μασίσιον. ix. 31. Barbari, postquam Masistium luxerunt. Sic Valla. Æ. P. Postquam ejus funus cum luctu lamentisque curarunt. Vide κηδος, et κηδῶ apud Eustath. De ritu Veterum in curandis funeribus vide Virgil. Æn. lib. vi. ver. 212. Ubi Miseni funus ab Ænea, Trojanisque curatum, his carminibus describit. Nec minus interea Misenum in littora Teucris Flebant, et cineri ingrato suprema ferebant. Principio pinguem tædis,

et robore secto Ingentem struxere pyram, cui frondibus atris Intexunt latera, et ferales ante cupressos Constituunt, decorantque super fulgentibus armis. Pars calidos latices, et athena undantia flammis Expediunt, corpusque lavant frigentis et ungunt. Fit gemitus: tum membra thoro defleta reponunt, Purpureasque super vestes, velamina nota, Conjiciunt: pars ingenti subiere phetretro, Triste ministerium, et subjectam more parentum Aversi tenuere facem: congesta cremantur Thurea dona, dapes, fuso crateres olivo. Postquam collapsi cineres, et flamma quievit, Reliquias vino et bibulam lavere favillam, Ossaque lecta cado textit Chorineus atheno. Idem ter socios pura circumtulit unda, Spargens rore levi, et ramo felicis olivæ, Lustravitque viros, dixitque novissima verba. At pius Æneas ingenti mole sepulcrum Imponit, suaeque arma viro, remumque, tubamque, Monte sub aërio, qui nunc Misenus ab illo Dicitur, æternumque tenet per secula nomen. Idem Æn. lib. xi. ver. 184. militare funus ita describit, Jam pater Æneas, jam curvo in littore Tarchon Constituit pyras: huc corpora quisque suorum More tulere patrum, subjectisque ignibus atris Conditur in tenebras altum caligine cœlum. Ter circum accensos, cincti fulgentibus armis, Decurrere rogos: ter moestum funeris ignem Lustrare in equis, ululatusque ore dedere. Spargitur et tellus lacrymis, sparguntur et arma. It cœlo clamorque virum, clangorque tubarum. Hinc alii spolia occisis direpta Latinis Conjiciunt igni, galeas, ensesque decoros, Frænaque, ferventesque rotas; pars munera nota, Ipsorum clypeos, et non felicia tela. Multa

boum circa mactantur corpora morti; Setigerosque sues, raptasque ex omnibus agris In flammam jugulant pecudes. Consule et Homer. Iliad. Ψ.

κηλάνιον, τό. Instrumentum, quo aqua e puteis hauritur. σῆτος κηλωνίοισι ἀρδόμενος. Frumentum, quod celoniis irrigatur. Valla vero vertit, scrobibus. Sed scrobes aliud i. 193. pro eodem dicitur. κηλονήιον, si modo codex sanus. alioqui κηλανήιον videretur dicendum. ἀντλέεται κηλονήϊω. vi. 119. Valla: Instrumento dicto ciconia.

κηρυκῆ, ης, ἡ. Ion. pro com. κηρυκεία, ας. Præconis munus. Præconii exercendi munus. vii. 134.

κηρυκῆιον. ix. 100.

κηρυξ ἐρυθρός. Quis, quando, cur. iii. 57.

κισθῆλος. Proprie de nummis adulterinis dicitur. μεταφορικῶς accipitur pro falso, mendaci, ementito, ambiguo, captioso. χρησμῶ κισθῆλῳ πίσυνοι. Oraculo captioso, incertoque freti. i. 66, 75. ἐπαρθέντες κισθῆλοισι μαντηίοισι. Captiosis oraculis elati. v. 91.

κιθών, ὤνος, ὁ. Ion. pro com. χιτῶν, ὤνος. ἄμα κιθῶνι ἐκδυομένῳ συνεκδύεται καὶ τὴν αἰδῶ ἢ γυνή. Una cum indusio, quod exuitur, pudorem etiam simul exuit mulier. i. 8. λίνεον κιθῶνα. v. 87, 106. vii. 61. τοὺς κιθῶνας κατερρήξαντο. viii. 99. Valla: Vestes dilaniarent. Æ. P. Vestes dilacerarent.

κιθῶνες τειχέων ἦσαν ἐλληλαμένοι. vii. 139. Murorum Lorice ductæ erant.

κινδυνεύειν. com. Periclitari. τὸν ναυτικὸν στρατὸν κινδυνεύσει βασιλεὺς ἀποβαλεῖν. viii. 65. Periclitabitur rex navalem exercitum amittere. Periculum erit ne rex navales copias amittat, vel ne navalium copiarum jacturam faciat. περὶ ἐκείνης κινδυνεύειν. viii. 74. Pro illa periclitari. Illius causa periculum subire. ἀπολέσ-

θαι κινδυνεύσαι. viii. 97. Perire periclitaretur. In exitii, in perniciiei, in capitis, periculum veniret.

κίνδυνος, ὁ. com. Periculum. κίνδυνον ἀναλαβέσθαι, τὸν ἄν ὁ πατήρ ὑποδύνειν κελεύοι. Periculum suscipere, quod pater [te] subire jussit. iii. 69. κινδύνους ἀναρριπτεῖν. Pericula suscipere, subire. Caput periculis objicere. vii. 50.

κιρνάειν, ἄν. Ion. et poet. pro com. κεραννύειν. Miscere. iv. 52. κρητῆρα κιρνᾷ. Craterem miscet, temperat. iv. 66.

κιταρίς, ιος, ἡ. Ctesias Pers. 46. Quid esset, vide apud Suidam in voce Κίδαρις, et apud Eustathium, et Jul. Poll. lib. vii. cap. 13. ἐν τοῖς ἐσθίτῳν εἶδεσι.

κίων οὐρανοῦ. Caeli columna quænam, et ubi. iv. 184.

κληδῶν, ὄνος, ἡ. Ion. et poet. Eustath. κληδῶν, παρὰ τὸ κλέω, ὃ ἐστὶ φημί. ὡς κληδῶν παρὰ τὸ κλήζω. κληδῶν δὲ ἡ φημί, καὶ ὁ μαντικός λόγος. κληζῶ δὲ, παρὰ τὸ κλεῖζω, καὶ κατ' ἔκτασιν κλητῶ, καὶ συναίρεσει, κληζῶ. τὸ δὲ κληζῶ, παρὰ τὸ κλέος. Omen. Prædictio. Oraculum, quod alicui redditur. ὁ μὲν τῇ κληδόνι οὐδὲν χρεώμενος. Valla: Itaque admonitu uti nollens. At parum commode. Verendum enim, Ille vero prædictionem hanc, vel hoc omen, vel hoc oraculum, responsumque non curans. v. 72. Qui enim aliquid non curat, is eo uti recusat.

κλέος. Ionica terminatio nominum ex κλέος compositorum, in genitivo, pro Attico οὗς. Ἡρακλέος, pro Ἡρακλοῦς. i. 7. Μεγακλέος. i. 59. pro eodem dicitur et εἰς αὐτὸν ἰσχυρῶς. Μεγακλέους. i. 60. Μεγακλέης. ibid. Ἡγησικλέος. i. 65.

κλέος, εὖς, οὗς, τό. Ion. et poet. ut et τὸ κύδος, pro com. δόξα, ἡς. Gloria. Decus. vii. 220. βουλόμενον κλέος καταθέσθαι μόνον Σπαρτιγέων. ib. Valla: Cupidum gloriae

compatandæ, crediderim solum ex Spartiatis remisisse socios. Stephanns. Facere volentem ut id decus Spartiatarum duntaxat esset. Æ. P. Cupientem hoc decus, hanc gloriam Spartanis tantum conciliare.

κληδῶν, ὄνος, ἡ. Ion. et poet. Fama. Rumor. Omen. ix. 91. ἡ κληδῶν αὐτῇ σφι ἐσέπτατο. ix. 101. Hic rumor ad ipsos advolavit.

κληεῖν. et compos. Ion. pro com. κλείειν. Claudio. συνέκλῃον τοὺς ἄλλους. Alios concludebant, vel includebant. vii. 41. περικλῃει πᾶσαν τὴν γῆν. vii. 198, 199. ἀποκεκλέατο, pro ἀποκεκλήντο. ix. 50. Vide ἀποκεκλέατο.

Κληῖδες Κύπρου. Cypri Claves quænam vocentur. v. 108.

κλητῶ, ἰσω. Ion. et poet. pro com. κλείω. Claudio. ἐκκλητῶ, excludo. i. 31. ἀποκλητῶ, excludo, privo. i. 37. αὐτοὺς ἐξεκλήρισαν τῆς μετοχῆς. Ipsos participatione excluderunt. i. 144. τὰς πύλας ἀποκλητῶσαντες. Portis clausis. i. 150. ἀποκλητῶσθῃ, excluderetur. i. 165. Vide ἀποκλητῶ, et κλητῶ, et κλητῶ.

κλητῶ. Ion. poet. et Herod. V. pro com. κλείω. Claudio. συγκατακλητῶ. Concludo. συγκατακλητῶται ἐς τὸν νηόν. In templo concluditur. i. 182. κατακλητῶσαντες. i. 191. ii. 86, 124. κατακλητῶσθέντα. ii. 128. περικλητῶσαι τὴν ἄλλην χώραν. Reliquum agrum concludentes. iii. 116. τοῦ περικλητῶντος οὐρεος. iii. 117. ἀποκεκλητῶντος τοῦ ὕδατος τῆς διεξόδου. Aqua transitu interclusa. ibid. πύλαι ἀποκλητῶνται. Portæ clauduntur. ibid. τὰ ἀποκλητῶντα τὴν ὄψιν. Quæ visum præpediunt. Quæ visum, quæ prospectum eripiunt. iv. 7. κατακλητῶσαντα. iv. 14. τὰς πύλας ἐγκλητῶσαι. Portas clausisset. iv. 78. ἀποκλητῶται. iv. 100. v. 104. συγκεκλητῶμένην, pro συγκεκλεισμένην. vii. 129. περικλητῶντων. ibid.

κλήρος. Ionice et poetice, et com-

mun. Possessio. Fundus. Prædium. φθεῖρων τῶν Συρίων τοὺς κλήρους. Syrorum prædia vastans. i. 76.

κληροῦν. com. Sorte, vel sortito, vel jactis sortibus, eligere. κληρῶσαι τὴν μὲν ἐπὶ μονῇ, τὴν δὲ ἐπὶ ἐξόδῳ. Sortito elegisse alteram quidem [partem] ut [domi] maneret, alteram vero, ut ex agro exiret. i. 94.

κληροῦχος, ου, ὁ. com. Colonus, cui agri aliqua portio possidenda datur. Colonus. v. 77.

κλώψ, κλωπός. Ion. et poet. pro com. κλέπτῃς. Fur. Prædo. Grassator. Qui vias obsidet, et viatores vestibis, et pecunia spoliatur. λυποδύτης, κατ' ὁδὸν κλώπες κακοῦργοι. Grassatores in via malefici. i. 41. ii. 150. κλώπας. vi. 16.

κλᾶν com. Radere. vii. 239. τὸν κηρὸν ἐξέκνησε. ibid. Ceram erasit. κναφήϊον, ου, τό. Ion. pro com. κναφεῖον. Officina fullonica. i. 92. iv. 14.

κνημιδοφόρος, ὁ. N. H. quod semel tantum in vulgatis Lexicis sine ullius auctoritate positum invenitur. Ocreas ferens. Ocreis armatus. vii. 92.

κλισιάδες, ων, αἱ. Suidas. κλισιάδες. θύραι διπτύχοι. Januæ bifores. Fores duplices. Gallice melius; *Portes à deux battans*. Interdum pro simplicibus foribus accipitur, ut apud Herod. ix. 9. μεγάλαι κλισιάδες ἀναπεπτεῖσθαι ἐς τὴν Πελοπόννησον. Magnæ fores in Peloponnesum patefactæ sunt, [patent.].

κοίη; Ion. pro com. ποίᾳ; subauditur autem ὁδῷ, vel μεθόδῳ. Qua via? Qua ratione? Quomodo? Vel adverbialiter, et interrogative sumitur. i. 30. iv. 155.

κοῖος, η, ον. Ion. pro com. ποῖος, ποῖα, ποῖον. Qualis? i. 37, 39.

κοιλαίνειν. Ion. et poet. Cavare. Gallice, *Creuser*. κοιλάξαντα τὸ

ὠόν. Ovo cavato. ii. 73. ἐγκοιλῆναι. ibid.

κοινολογεῖσθαι. com. Aliquid cum aliquo communicare. κοινολογησάμενος τοῖσι Σαμίοισι. Re cum Samiis communicata. vi. 23.

κοινά, ὦν, τὰ. Ion. κατ' ἑλλειψιν τοῦ δώματα, vel οἰκήματα. Vel substantive sumendum. Publicæ ædes, quæ a Gallis vocantur, *la maison de la ville*. Curia. οἱ πυλωροὶ ἡγόν μιν ἐπὶ τὰ κοινὰ τῶν Βαβυλωνίων. Portarum custodes ipsum ad publicas Babyloniorum ædes duxerunt. iii. 156.

κοινόν τι πρῆγμα συμμίζει τινί. Herodotea locutio. Verba sonant, Communem aliquam rem cum aliquo miscere. id est, Rem aliquam cum aliquo communicare. viii. 58. Pro quo Thucyd. dicit ξυγκοινοῦν τι τινί. et τὶ μετὰ τινὸς κοινοῦσθαι. Vide Græco-lat. indicem.

κοινόν, οὔ, τό. Commune. Gallice, *La Commune, la Communauté*. Respub. Vide et Thucydidis Græcum indicem. τῷ κοινῷ διαπεμπομένους ἄλλους ἄλλη. pro, ὑπὸ τοῦ κοινοῦ, ὑπὸ τῆς πόλεως. Alios alio a republ. dimissos. Hoc ab interprete non intellectum, et ideo videtur silentio præteritum. Stephanus, Communi consilio dimissos. At ne hoc quidem verba Græca, mentemque Herodoti satis aperit. i. 67. ἀποπεμφθέντες ἀπὸ τοῦ κοινοῦ. A republ. missi. v. 85. τῶν Ἰώνων τὸ κοινόν ἡμέας ἀπέπεμψε. Ionum republ. nos misit. v. 109. vi. 14, 50, 58. ἀπὸ τοῦ κοινοῦ. viii. 135. A communi, [a republ. missi.]

κοίτη, ης, ἡ. Cubile. Lectus. iii. 134. κοίτην ποιεῖσθαι. Herodotea locutio, pro com. κείμενον ἀναπαύεσθαι. Jacentem requiescere, cubare; dormire. τότε μὲν τὴν κοίτην αὐτοῦ ἐποίησατο Ὅμηρος. V. Hom. 31. Tunc autem Homerus illic cubuit, [ac dormivit.]

κοίτη, ἤς, ἡ. Ipsum cubandi tempus. ἐδόκειεν ὥς τῆς κοίτης εἶναι. Cubandi tempus esse videbatur. i. 10. v. 20.

κοῖτος, ου, δ. Ion. et poet. Ipsum cubandi tempus. ἐπεὶ ὥρη κοιτου ἦν, ἀνεπαύετο. V. Hom. 22. Cum cubandi tempus esset requievit.

κοιτῶν, ὦνος, δ. Cubiculum. Vel etiam Cubile. i. 9.

κόλλησις σιδήρου. Ferri compactio. Ferruminatio. i. 25.

κολωνός, οὔ, δ. com. Locus editus. Tumulus. Collis. Acervus. κολωνούς μεγάλους των λίθων καταλιπών. Cum magnos lapidum acervos reliquisset. iv. 92, 181, 182, 184. vii. 225.

κομᾶν ἐπὶ τυραννίδι. Herodotea locutio. Tyrannidem affectare: οὗτος ἐπὶ τυραννίδι ἐκόμῃσε. Hic tyrannidem affectavit. v. 71. Valla sic, Affectatæ tyrannidis compertus est. Quid sit τὸ κομᾶν, vide apud Suidam et Eustathium. Illic enim quid proprie, quid etiam μεταφορικῶς significet, aperte discas. Hoc tamen loquendi genus apud nullum alium scriptorem (quod ego saltem legerim) reperies. Quamobrem observatione dignum.

κομήτης, ου, δ. Ion. et poet. Comatus. Crinitus. vi. 19.

κομιδῇ, ἤς, ἡ. com. Receptio, sive recuperatio rei amissæ. Vel, Ad aliquid recuperandum profectio. τοπάλαι κατὰ Ἑλένης κομιδὴν Τυνδαρίδαι ἐσέβαλον ἐς γῆν τὴν Ἀττικὴν. ix. 73. Olim ob Helenæ recuperationem, [id est, Helenæ recipiendæ causa] Tyndaridæ in agrum Atticum irruerunt. Valla vero sic; ad investigandam Helenam: sed τῆς κομιδῆς vim ac proprietatem non expressit.

κομιδῇ, ἤς, ἡ. com. Receptus. Aliquo se recipiendi, vel redeundi facultas. οὐδεμὴν γὰρ σφί ἐστι κομιδὴν ἐς Κρήτην φαίνεσθαι. vii. 170. Nullum enim amplius in Cretam

receptum ipsis apparuisse, [se ostendisse dicebant.] Vel Ἰωνικῶς hoc dictum, pro οὐδαμὴ γὰρ σφί ἐστι κομιδὴ ἐς Κρήτην ἐφαίνετο. Nullus enim in Cretam receptus amplius ipsis apparebat; vel, se ipsis ostendebat. Vide ὥς cum infinitivis, et ἀπαρξέμενα ἀντὶ τῶν παρατατικῶν.

κομιδῇ, ἤς, ἡ. com. Receptus, us. Gallice, *Retraite, par laquelle on se retire en quelque lieu*. Receptus, quo quis in aliquem locum se recipit. τῶν βαρβάρων ἐγένετο κομιδὴ ἐς Σάρδεις. ix. 107. Barbari se Sardeis receperunt.

κομιδῇ, ἤς, ἡ. com. Discessus. κομιδῆς περὶ τὴν ὥρην αὐτῷ μελήσειν. viii. 19. Valla: Sibi de discessu sub tempus opportunum curam fore. Æ. P. Quod vero ad discessum attineret, tempus opportunum sibi curæ fore [dixit.] i. e. opportunum abeundi tempus sibi curæ fore dixit.

κομιεύμεθα. Ion. et Dor. 1. person. plur. futuri, pro Attico κομισόμεθα, com. vero κομισόμεθα. α κομιζω. fut. com. κομίσω. Att. κομιῶ. fut. med. κομίσομαι. Att. κομιούμαι. Ion. Doriceque κομειμαι. viii. 62. Proficiscemur. Nos recipiemus.

κομίζεσθαι. com. Proficisci. Recipere se. τὴν ταχίστην κομίζεσθαι παρὰ Ἀλκάντρεα. Celerrime ad Alyattem proficisci. i. 73.

κονιορτός, οὔ, δ. Ion. et poet. pro com. κόνις, vel κονία. pulvis excitatus. pulvis. Consule Eustath. qui docet dici παρὰ τὴν κονίην καὶ τὸ ὄρνυσθαι. viii. 65.

κοπάειν. com. Cessare. Quiescere. Neutrum verbum. ἀνεμος ἐκόπασε. vii. 191. Ventus cessavit. Ventus spirare desiit. [quod vii. 193. aperte συνωνύμως dicitur, ἐπαύσατο ὁ ἀνεμος.]

κορμός, οὔ, δ. Ion. et poet. Truncus. Candex. Codex. Tabula. Asseres. Tabulæ sectæ. κορμούς ξύλων κα-

ταπρίσαντες. Dissectis lignorum truncis. Dissectis arborum truncis, asseribusque factis. vii. 36.

κόρος, ου, ὁ. com. Satietas. Δία Δίκη στέσσει κρατερὸν Κόρον, Ἰβριος υἱόν, Δεινὸν μαιμώνοντα, δοκεῖντ' ἀνὰ πάντα πυθέσθαι. viii. 77.

κόρυμβος, ου, ὁ. Ion. et poet. pro com. κορυφή. Vertex. Cacumen. Quidvis summum, ac eminens, Οἷχοντο φεύγοντες ἐπὶ τοῦ οὔρεος τὸν κόρυμβον. vii. 218. In montis verticem fugientes iverunt, fuga se contulerunt.

κορυνηφόρος, ὁ. Satelles clavam gestans, Ion. et poet. i. 59. Dictus κορυνηφόρος παρὰ τὸ κορύνην φέρειν, i. e. clavam gestare. ξύλων γὰρ κορύνας ἔχοντες εἶποντό οἱ ὀπισθεν. Ipsum enim [Pisistratum] a tergo sequebantur clavas ligneas gestantes. ibid.

κορυφαῖος, ὁ. com. Præcipuus. Primarius. Princeps. τοὺς κορυφαίους ἀνεσκολόπισε. Primarios palis transfixit. Gallice, *Il empala les principaux de la ville.* iii. 159. vi. 23, 98.

κορυφοῦν. Vide ἀποκορυφοῦν.

κοσμεῖν. com. In aliquem ordinem redigere. In aliquo ordine collocare. ἐς τὸν Αἰγύπτιον νομὸν αὐταὶ ἐκεκοσμέατο. Hæ [provinciae, vel præfecturæ] in Ægyptiaca provincia ponuntur, in Ægypti regione tractuque continentur. iii. 91.

κοσμεῖν, et κοσμεῖσθαι. Attice et Ionice pro κοσμεῖν. Ornare. Instruere. In ordinem redigere. τὰς κεφαλὰς κοσµέονται. vii. 209. Capita ornant. [De Lacedæmoniiis de vita periclitantibus ibi verba fiunt, de quibus, vii. 208. dicit Herodotus, τὰς κόμας κτενίζοµένους.] ἐπὶ τε τάξις πλεῖνας ἐκεκοσμέατο. ix. 31. Inque plures ordines erant digesti.

κόσμιον, ου, τό. com. pro quo dicitur et κοσµιότης, ἡτος, ἡ. Modestia. ἡ δὲ παρ' αὐτῷ εἰργάζετο, πολλῷ κοσµίῳ χρωµένῃ. V. Hom.

4. Hæc autem apud ipsum multa cum modestia opus faciebat.

κόσμος, ὁ. com. Ornatus. Ornamentum. Disciplina. Ordo. κόσμον τόνδε Δηϊόκης πρῶτός ἐστι ὁ κατασῆσάμενος. Deiocus primus fuit, qui hanc disciplinam instituit, atque constituit. i. 99. Sic etiam Gallice, *Deiocus fut le premier, qui établit cet ordre.*

κόσμος, ὁ. Ordo. Acies instructa. Militaris disciplina. Οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἐκ τῆς μάχης ὡς ἐτάσσοντο, ἔφευγον οὐδενὶ κόσμῳ. iii. 13. Ægyptii vero cum a prælio, sive post commissam pugnam, [ab hoste] in fugam versi fuissent, nullo ordine [servato] fugere cœperunt. Ἀπίας οὐδενὶ κόσμῳ. viii. 60. Nullo ordine [servato] discedent, abibunt. σὺν κόσμῳ ναυμαχεόντων κατὰ τάξιν. viii. 86. Ordine locoque servato navale prælium committentibus. (οὐ τεταγµένον, οὔτε σὺν νόῳ. ibidem.) ἔφευγον οὐδένα κόσμον ἐς τὸ στρατόπεδον τὸ ἐωυτῶν. ix. 65. subauditur præpos. κατὰ, pro κατ' οὐδένα κόσμον. Nullo ordine in sua castra fugere cœperunt. Οὐδένα κόσμον ταχθέντες. ix. 69. Nullo ordine instructi. ἐπειγοµένους οὐδένα κόσμον. ibid. Nullo ordine properantes. In his etiam duobus locis ἡ πρόθεσις κατὰ subauditur. Οὐκέτι τὸν αὐτὸν κόσμον κατηγγέτο. ix. 66. Non amplius eodem ordine ducens.

κόσµῳ. ἀντὶ τοῦ, ἐν κόσμῳ. vel (ut poetæ loquuntur) μετὰ κόσµῳ, pro σὺν κόσµῳ. κοσµίως. Decore. Concinne. Αpte. vii. 36. κόσµῳ θέντες τὴν ὕλην. Materia concinne posita. ibid. σὺν κόσµῳ, καὶ κατὰ τάξιν. (οὐ τεταγµένον, οὔτε σὺν νόῳ ναυμαχοῦντες. viii. 86. οὔτε κόσµῳ οὐδενὶ κοσµηθέντες, οὔτε τάξιν. ix. 59.) Nec ulla militari disciplina instructi, nec ullo ordine [servato: sed inordinate, et confuse.] κόσµῳ ἐπεξῆς ἵζεσθαι. viii. 67. Ordine deinceps, et gradatim sedere.

κοτέ. Ion. pro com. ποτέ. Quondam. Interdum. Aliquando. Semel. καί κοτε συνήνεκε ἐλαῖν σφέας μηδέν. Et semel accidit ut illi nihil caperent. i. 73, 84.

κότερα. Ion. pro com. πότερα. Utrum, interrogative. i. 88, 91, 126.

κουριδὸς γυνή. Ion. et poet. Uxor, quam quis virginem ducit. οἱ Πέρσαι γαμέουσι πολλὰς κουριδίδας γυναῖκας. Lat. interpres. Virgines multas ducunt uxorum loco. Quod non satis aperte videtur rem indicare. Vertendum enim, Persæ multas uxores virgines ducunt. Multas ducunt uxores, quæ sunt virgines, quum eas ducunt. i. 135. κουριδίας γυναῖκας. v. 18. vi. 138.

κουροτρόφος, ου, ἡ. Telluris epithetum, de quo Suidam consule. Juventutis altrix. Accipitur et pro ipsa Tellure, et Cerere. V. Hom. 30.

κράνος, εος, ους, τό. Poeticum, pro quo et κόρυς, θος, ἡ. et com. περικεφαλαία. Galea. vii. 89, 91.

κράσις. Ionibus familiaris. ἀμείψας, pro ἀναλόησας. Vociferatus. i. 8. ἀνέωσεν, pro ἀνεζόησεν. i. 10. ἐνώσας, pro ἐννοήσας. i. 68. Cum animadvertisset. Cum considerasset. Cum intellexisset. ἐνένωτο, pro ἐνενόητο. In animo habebat. i. 77. ἐνώσαντα, pro ἐννοήσαντα. Secum reputantem. Cum cogitasset. i. 86. ἐπιζώσασθαι, pro ἐπιζοήσασθαι. Invocasse. Implorasse. i. 87. βῶσαι, pro βῆσαι. Vocare. i. 146. ἄλλοι, pro οἱ ἄλλοι. i. 48. τῷγαλμα, pro τὸ ἄγαλμα. ii. 42. Vide ω κατ' Ἴωνι-κην κράσιν ἐκ τοῦ οα. Item ω κατὰ κράσιν Ἰωνικὴν ἐκ τοῦ οη.

κραταὶά νίκη. Ctesias Pers. 36. Ingens victoria.

κραταιπόδες, ων, οἱ. Nomen Home-ricum. Qui pedes duros, robustos, et firmos habent. οἱ κραταιοὺς, τούτέστι κρατεροὺς, καὶ σερ-ροὺς. καὶ ισχυροὺς πόδας ἔχοντες.

V. Hom. 33. ἡμίονοι δ' ἄξουσιν κραταιπόδες ἐς τόδε δῶμα. Muli vero duris pedibus præditi [vestras nurus] vehant in hanc domum.

κράτος, εος, ους, τό. com. Imperium. Imperii summa. Summa imperatoris in exercitum auctoritas. τὸ γὰρ κράτος. εἶχε τῆς στρα-τῆς οὗτος ἐκ βασιλῆος. ix. 42. Valla: Penes eum namque erat summa imperii. Æ. P. Hic enim exercitus imperium a rege [sibi datum] habebat. Sic enim et Virgil. Æn. lib. i. ver. 137. loquitur, Maturate fugam, Regique hæc dicite vestro, Non illi imperium pelagi, sævumque Tri-dentem, Sed mihi sorte datum. Vel, Hic enim [totius] exercitus imperium a rege [datum] penes se habebat.

κρατύνειν. Confirmare. Stabilire. Munire. ἐκρατύνθη. Confirmatum est. i. 13. κρατύναι αὐτὸν δορυφό-ροις. Ipsum satellitibus stipatum munire. i. 98, 100. τὰς Συρηκούσας ἐκράτυνε. vii. 156. Syracusas stabilivit, vel munivit.

κραυγάνεσθαι. Verbum Herodo-teum pro com. κραυγάζεσθαι. Vagire. παιδίον κραυγανόμενον. Infans vagiens. i. 111. In Lexicis vulgatis hic locus citatur, sed κραυγαζόμενον legitur.

κρεοφάγος, ου, ὁ. com. Qui carnes edit. Qui carnibus vescitur. iv. 186.

κρεουργιδόν. Adverbium Herodo-teum, quod significat aliquid in parva frustra dissectum, atque concisum, ut a laniis fieri solet. τοὺς ἄνδρας κρεουργιδὸν διασπάσαντες. Cum homines in parva frustra dissecuissent, eorumque carnes concidissent. iii. 13.

κρέσσων, ὁ καὶ ἡ. Ion. pro com. κρείσσων. et Attice κρείττων. Melior. Præstantior. Potentior. Ἀρ-κάδων κρέσσονες. Arcadibus præstantiores, vel potentiores. i. 66. iii. 52. κρέσσων. v. 18. vi. 12.

οὐδαμᾶ ἀδυνασίης ἀνδραγχε κρείσσω
 ἔφ. vii. 172. Nusquam, vel nun-
 quam, necessitas potentior est
 impotentia. i. e. eo, quod nullo
 modo fieri potest. Sic autem for-
 matur hoc nomen κρείσσω. (Mag-
 num Etymol. 537. Κρείσσω) ὄνομα
 συγκριτικὸν παρὰ τὸ κρατὺς, [ὡς
 βαθὺς, γλυκὺς, ταχὺς,] ὁ πρῶτος
 [τῆς συγκρίσεως] τύπος, κρατύτε-
 ρος, [ὡς βαθύτερος, γλυκύτερος, τα-
 χύτερος,] ὁ δεύτερος, κρατίων, [ὡς
 βαθίων, γλυκίων, ταχίων,] καὶ ὁ
 τρίτος κρείσσω, [ὡς βάσσω,
 γλύσσω, θάσσω, τραπέντος τοῦ
 τ, εἰς θ.] καὶ κατὰ τροπὴν Αἰολικὴν
 τοῦ α εἰς ε, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι,
 [κρείσσω.] οὐδέποτε δὲ πρὸ τῶν
 δύο σσ εὐρίσκεται διφθογγος, πλὴν
 τοῦ λεύσσω, γλαύσσω, τὸ φωτίζω,
 καὶ κρείσσω, καὶ τοῦ ἐξ αὐτοῦ
 ῥήματος γιγνομένου, [κρείσσώω, ῶ.]
 κρησφύγετον, οὐ, τό. Ion. et poet.
 Perfugium. Locus, in quem quis
 incolumitatis causa confugit.
 Asylum. γενικῶς pro effugio, et
 effugiendi vitandique mali ra-
 tione. [Consule Suidam, et Eu-
 stath. τοῦτο εἶναι τὸ κρησφύγετον.
 viii. 51. Hoc esse effugium [dice-
 bant.] κρησφύγετον τοῦτο ἐποιέετο.
 ix. 15. hoc refugium [sibi] para-
 bat. ix. 96.
 κρίνειν. com. Judicare. Jus dicere.
 Δίκας σφι πάντων βασιλῆων δι-
 καιοτάτας κρίνειν. [Aiunt illum]
 omnium regum justissime jus ip-
 sis dixisse. ii. 129.
 κρίνειν. Interpretari. Dictum de
 somniorum conjectoribus, qui de
 somniis judicant, factoque judicio
 pronuntiant, quid illa significant,
 atque portentant. Ideoque ὄνειρο-
 κρίται vocantur. Οἱ τὸ ἐνύπνιον οἱ
 ταύτῃ ἐκρίναν. Qui insomnium
 ipsi sic interpretati fuerant. i. 120.
 τῇ ἐκρίναν οἱ τὴν ὄψιν. Quonam
 modo visum illud ipsi fuissent
 interpretati. ibid. vii. 19.
 κρίνεσθαι. com. Disceptare. κρίνο-
 μένων περὶ ἀρετῆς. De virtute dis-
 ceptantibus. iii. 120.

κρίνος, εὐς, οὐς, τό. V. H. pro com.
 κρίνον, ου. Lilium. κρίνεα πολλὰ.
 Lilia multa. ii. 92.
 κριοπρόσωπος, ὁ. Arietis vultu præ-
 ditus. ii. 42. iv. 181.
 κρίσις, ἡ. com. Disceptatio. κρίσις
 γίνεται μεγάλη τῶν γυναικῶν.
 Magna inter uxores [ipsorum]
 oritur disceptatio. v. 5.
 κρίσκρανα, ων, τά. Nomen hoc le-
 gitur apud Ctesiam Pers. 2. Sed
 nec Latinus interpres, nec ullus
 alius, quod mihi saltem constet,
 declarat quidnam significet. Ex
 ipsis tamen Ctesiae verbis, καὶ
 κρησφύγειν ἐν τοῖς κριοπρόσωποις τῶν
 βασιλείων οἰκημάτων, colligi non
 absurde videtur, locum aliquem
 secretiorem in regis aedibus fu-
 isse, ubi Astyages occultatus fue-
 rit, de quo jam verba fiunt. Nisi
 forte quia regia scrinia censeat
 hic intelligenda. Quod a veri-
 tate non alienum. Ipsum enim
 Græcum vocabulum ad hanc in-
 terpretationis conjecturam mi-
 nime rejiciendam nos quodam-
 modo manu ducit. Quid autem
 scrinium, unde dictum, et quot
 ejus genera, vide cum apud alios,
 tum apud Hottomannum in com-
 mentariis de VERBIS JURIS.
 κροταλίζειν. Crepitaculum agitare,
 sonumque edere. ii. 60.
 κρυμὸς, οὐ, ὁ. com. Frigus. Glacies.
 iv. 28. ἐν κρυμῷ ἀποσφακελίζουσι.
 In frigore tabesunt. ibid.
 κτηνηδόν. V. H. Pecudum more.
 κτηνηδὸν μισγόμενοι. Pecudum
 more coeuntes. iv. 180.
 κτίζειν. com. Condere. Coloniam
 aliquo ducere. Locum aliquem
 ædificiis in eo exstructis habita-
 bilem reddere. Urbes, domos,
 ædificia in aliquo loco condere.
 ταύτην τὴν νῆσον Λακεδαιμονίοισι
 φασὶ λόγιον εἶναι κτίσαι. Aiunt
 oraculum de colonia in hanc in-
 sulam ducenda Lacedæmoniis red-
 ditum esse. iv. 178.
 κτιλοῦν. V. H. quod Eustathius sic
 interpretatur, κτιλῶσαι, τὸ πρᾶν-

ναι, καὶ χειροσθή ποιῆσαι, παρὰ τὸν κτίλον. id. est, Demulcere, et mansuetum reddere, dictum a nomine κτίλος. i. e. aries, qui ovium gregem antecedit, suisque blanditiis delinit, sibi que conciliat. Idem in comment. Iliad. Γ. 403. (v. 196.) Ἔστι δὲ κτίλος, ὁ χειροσθῆς, καὶ ἡμερος, ἐκ τοῦ κίω τὸ πορεύομαι. ὁ τῶν ἄλλων προπορευόμενος. ἐξ οὗ καὶ ἐκτιλωμένος παρὰ Πανσανίαν ὁ συνήθης τινί. καὶ κτιλῶσαι ῥῆμα παρὰ Ἡροδότῳ, εἰπόντι, Ἐκτιλῶσαντο τὰς λοιπὰς τῶν Ἀμαζόνων, ἡγουν εἰς γυναῖκας ἔσχον προὔναντες. iv. 113. Reliquas Amazonas blanditiis delinitas sibi conciliarunt, ac in matrimonium duxerunt. In vulg. Lexicis legitur, ἐκτιλοῦσθαι, significat puellam demulcere, atque ita demum conciliare, ut uxorem ducas, a κτίλος, quod arietem significat mitem et mansuetum. Herodotus. ἐκτιλῶσαντος τὰς λοιπὰς τῶν Ἀμαζόνων. Hinc ἐκτιλόμενος, Pausaniæ, qui cuipiam familiaris est factus. Sed in vulgatis Lexicis legendum κτιλοῦσθαι, et ἐκτιλῶσαντο, et ἐκτιλωμένος. Varias τοῦ κτίλου significaciones in iisdem Lexicis vide.

κτισὺς, ὅς, ἡ. Vide κτισήν. ix. 97. κτισήν. ibid. In Stephani codice sic scriptum legitur: sed perperam. Scribendum enim per u, κτισύν. Quam emendationem Eustathio debemus acceptam referre, qui in commentariis τῆς Ἰλιάδος T. 1180. 7. hæc tradit: ἡ δὲ βρωτὺς, Ἰώνων ἐστὶ σχηματισμός, ὡς καὶ ἡ ἐδῆτύς, καὶ ἡ ὀτρυντὺς, ἥτοι ὁ ἐρεθισμός ὁ ἐκ τοῦ παροτρύνειν, καὶ ἡ κτισὺς, ἥτοι ἡ τοῦ κτισομένου ποιήσις. κτισύν γοῦν Μιλήτου φησὶν Ἡρόδοτος. Idem in indice, κτισὺς, ἡ κτιζομένου τινὸς οἰκοδομήματος παρασκευή, οἶον κτισὺς Μιλήτου παρ' Ἡροδότῳ. Idem Eustath. in comment. in Dionys. de Situ Orbis, p. 109. ed. H. Steph. hunc Herodoti locum

afferens, scribit κτίσιν, quod commune. Ἐπισπόμενος ἐπὶ Μιλήτου κτισύν. ix. 97. Valla: Sectans ad coloniam Mileti collocandam. Æ. P. Hoc verba sonant, Secutus ad Mileti ædificationem, i. e. ad Miletum ædificandam, sive condecendam secutus.

κτος, στος, τος. Nominum multorum terminatio passiva, quæ vim activam habent. Vide ὀνόματα πολλὰ, &c.

κυκλεύειν, et κυκλεύεσθαι. Ion. et poet. pro com. κυκλοῦν. Circumdare. Circumire. οἱ βάρβαροι μηχανοεῖδες ποιήσαντες τῶν νεῶν, ἐκυκλεύοντο, ὡς περιλάβοιεν αὐτοὺς. viii. 16. Barbari facta lunata navium [acie,] circumdabant [eos, vel circum eos ferebantur,] ut eos comprehenderent, [vel circumdatos caperent.]

κύκλος, ὁ. Circulus. Orbis. Vicissitudo, quæ fit in orbem. κύκλος τῶν ἀνθρωπῆγιων ἐστὶ περιγμάτων. Circulus est humanarum rerum. Rerum humanarum est quedam vicissitudo. Sic etiam Galli, *Chaque chose a son tour*. Videtur autem Herodotus hic alludere ad Fortunæ rotam, cui fortunam omnesque res humanas fabulæ fingunt impositas, propter earum instabilitatem et inconstantiam. Subjicitur enim, περιφερόμενος δὲ, οὐκ ἔῤ' αἰεὶ τοὺς αὐτοὺς εὐτυχεῖν. Circumlatus vero, rotatusque, non sinit eosdem semper secunda fortuna frui. i. 207.

κυκλοτερής, ὁ καὶ ἡ. com. Orbiculatus. Circularis. Rotundus. γράφουσι τὴν γῆν κυκλοτερέα ἐοικέναι ἀπὸ τόρνου. Terram ut torno elaboratam scribunt esse orbiculatam. At Valla vertit, tanquam tornum factam esse orbiculatam. Verum a Græcis verbis, et sensu, nimis recedere videtur. iv. 36, 184.

κυματὶς, ου. Ion. et H. N. pro com. κυματίας, ἡγουν κυματούμενος, ἡ κυμαίνων. Fluctuans.

Fluctibus agitatus. Commotus. κυματῆς ὁ ποταμὸς ἐγένετο. Fluvius fluctibus agitari coepit. ii. 111.

κυματῆς ἄνεμος. viii. 118. Ventus impetuus, qui fluctus in aquis excitat. Vehemens tempestas.

κυματώγη, ἡς, ἡ. N. H. Littus, ad quod undæ feruntur, ac franguntur. pro quo poetice συνωνύμως dicitur αἰγιαλὸς et ἰσθμὸν, ἴνος. iv. 196. κρηκυῖον ἐπὶ τῆς κυματώγης κείμενον. ix. 100. Valla: Caduceum super fluctus positum. Æ. P. Caduceum in littore positum.

κυματωγή, ἡς, ἡ. idem ac τὸ κυματώγη, ἡς. alterum ὀξυτόνως, alterum παροξυτόνως scriptum. Littus. ἐπὶ τῆς κυματωγῆς. V. Hom. 19, 34. In littore. Vide κυματώγη. Sed fortasse, cum idem sit vocabulum, et eadem significatio, constanter etiam idem accentus videretur servandus. Vel, si codex est sanus, hæc accentus varietas est observanda.

κυνηέσιον. Ipsi canes, ipsi venatores, et omne venationis instrumentum. i. 36.

κυρβαῖος, αἰα, ον. Vocabulum Homericum, quod in vulgatis Lexicis non exstat. Videtur autem tribui rebus, quæ supra κύρβεις, i. e. tabulas poni, servarique solent. Ut κυρβαῖη μάζα. Placenta, quæ supra tabulas posita servabatur, Vel (quod longe probabilius) excelsa, tumens, sublimis, τῶν κύρβεων instar. Κυρβαῖη δ' αἰεὶ κατὰ καρδόπου ἐρποι μάζα. V. Hom. 33. Sublimis vero semper in arcam panariam veniat placenta. Vel, Tumens, id est, magna, ampla, &c. Vide κυρβασία, et κύρβεις, apud Suidam, Pollucem, et alios. Vel, Sublimis vero semper in arcam panaria serpat [augeatur, crescat,] placenta. Nam κάρδοπος hic accipi potest et pro arca, in qua panis servatur, et pro vase ligneo, et oblongo, in quo farina pinsitur, et massa subigitur, quod a

Græcis μάκτρα, ας, vocatur, παρὰ τὸ μάττειν, pinsere, subigere. Quidam Latine mactram, et mortarium, appellant. Gall. dicitur a nonnullis *empatoire*, quod in hoc vase concavo massa. i. e. farina macerata, et aqua subacta, quæ vulgo pasta nominatur, a pistori-bus vel aliis agitetur, ac subigatur, panis conficiendi causa. Ab aliis dicitur *une mai*, ab aliis *une huche*, ab aliis *un auge*. Sed mactra Græcum est vocabulum. Vide μάζα.

κυρβασία, ἡς, ἡ. Ion. pro com. κυρβασία, ας, Galeæ genus. De quo Suidas. Σκύβαι περὶ τῇσι καφαλῇσι κυρβασίας ἐς ὅξυ ἀπυγμένας ὀρθὰς εἶχον πεπηγυλάς. vii. 64. Scythæ in capitibus cristatas casides gestabant, in acutum erectas, atque compactiles. Sic Valla. Sed ita res melius indicabitur. Galeas in acutum desinentes, vel, in mucronem fastigiatas, erectas, compactas. i. e. Ita compactas habebant, ut in mucronem essent fastigiatæ, quas erectas gestabant. κυρεῖν. Ion. et poet. Assequi. Consequi. Compotem fieri. κυρεῖν τέκνων. Liberos adipisci. Liberos habere. i. 31. τυχεῖν τὸ ἀνθρώπῳ ἀμείων εἶναι. Consequi quod homini optimum est. ibid. ἐδέετο τοῦ δήμου φυλακῆς τινος πρὸς αὐτοῦ κυρῆσαι. Populum rogabat, ut aliquam custodiam, aliquod præsidium, ab eo impetraret. i. 59. ταφῆς κυρεῖν. Sepulturam consequi. θάπτεσθαι. Humari. i. 112. ii. 136.

κυρεῖν ἀτιμῆς. Ion. pro com. τυγχάνειν ἀτιμίας, quod ab Homero ἀτιμᾶσθαι, et ἀτιμάζεσθαι dicitur. Ignominia affici. Cum ignominia contemni. ἀτιμῆς πρὸς ὑμῶν κυρῆσας. vii. 158. A vobis ignominia affectus. Vel, Cum ignominia contentus.

κυρεῖν δίκης. Herodotea locutio. ix. 116. Dare pœnas.

κυρή ἡμέρη. Ion. pro com. κυρία

ἡμέρα. Dies statutus, ac certus. i. 48. ἐπεὶτε ἡ κυρία ἡμέρη ἐγένετο τῆς ἀποκρισίας. Cum dies responsi statutus advenisset. v. 50. Vel, Dies responso reddendo præstituta. ἡμέραι αἱ κύριαι. v. 93.

Κῦρος, vel ut passim apud Ctesiam scribitur, si modo codex mendo caret, Κύρος non *προπερισπωμένος*, at *παροξυτόνως*, apud Persas pro Sole videtur accipi. Sic enim Ctesias Pers. 48. *τίθεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἡλίου Κύρον*. Sed et Xenophon et Suidas aliter sentiunt. Eos consule.

κυφέλη, ἡς, ἡ. com. Quid autem hoc significet, apud Suidam pluribus docetur. Modo vas vinarium. Modo alveare. Interdum mensuram sex medimnos capientem. Nonnumquam etiam interiorum aurium partem, sordes, et excrementa. Alias arcam, ut hoc loco. *ἐς κυφέλην κατακρύπτει*. In arca occultat. v. 92. §. 4. Valla: In mensura frumentaria occultuit. *καὶ οἱ διαφυγόντι τούτον τὸν κίνδυνον, ἀπὸ τῆς κυφέλης ἐπωνυμίην Κύψελος οὖνομα ἐτέθη*. ibid. §. 5. Valla: Et filio impositum est nomen Cypselo, ob periculum hoc, quod devitaverat in cypsela, id est, mensura frumentaria. Sed parum commode. Vendendum enim, Eique cum hoc periculum vitasset a Cypsela, [id est, arca, in qua latuerat,] cognomine desumpto, Cypselus nomen est impositum. Hanc interpretationem Pausanias in El. lib. i. p. 164. typ. Wechel. aperte verbis hisce confirmat. *Λάρναξ δὲ κέδρου πεποιήται*. et paulo post, *ἐς ταύτην λάρνακα Κύψελον τὸν Κορίνθου τυραννεύσαντα ἀπέκρυψεν ἡ μήτηρ, ἥνικα τεχθέντα ἀνευρεῖν αὐτὸν σπουδὴν ἐποιούντο οἱ Βακχιάδαι*. τῆς μὲν δὲ σωτηρίας εἵνεκα τοῦ Κυφέλου, τὸ ἀπ' αὐτοῦ γένος οἱ ὀνομαζόμενοι Κυφελίδαί τὴν λάρνακα ἐς Ὀλυμπίαν ἀνέθεσαν. τὰς δὲ λάρνακας οἱ τότε ἐκάλουν Κορίνθιοι κυφέλας.

ἀπὸ τούτου δὲ καὶ ὄνομα Κύψελον τῷ παιδὶ θέσθαι λέγουσι. Sed Herodoti locus aliquam habet difficultatem ob illud vocabulum *ἐπωνυμίην*, cui subjicitur *οὖνομα*. Nam discrimen aliquod inter *ἐπωνυμίην*, et simplex *οὖνομα*, videtur esse. Huc adde quod et *præpositio κατὰ subauditur ἐν τῷ ἐπωνυμίην*. Non raro tamen (ut suo loco variis exemplis demonstratur,) *ἐπωνυμίην* pro *οὖνομα* sumi constat. Valla et Stephanus hanc difficultatem sua *βραχυλογία* caute vitarunt. Fortasse hæc idem valent, ac si dixisset Herodotus *ἀπὸ τῆς κυφέλης ἐπωνυμίας Κύψελος οὖνομα ἐτέθη*. Hanc interpretationem sequor, quod in præsentia meliorem non animadvertam. *ἐπωνυμίην* vero dicit, quia revera nomen ab arca desumptum, Cypselo fuit impositum, quod et nominis, et cognominis vim habebat.

κύρτη, ἡς, ἡ. Ion. et poet. ac H. V. Nassa, Cavea. *ἔλαβον ἄν σφέας ὡς ἐν κύρτῃ*. Ipsos ut in cavea, nasave, cepissent conclusos. i. 191. *κῶλον, τό*. com. pro *μέρος*. Membrum. Latus. Pars. *τὰ μὲν τρία τῶν κῶλων ἔστι ἀπότομα, κατὰ δὲ τὸ ἐν, ἐπιστόν*. Ac tria quidem [illius loci] latera sunt prærupta, ab uno vero [latere locus ille] ascendendi potest. iv. 62. *τοῦ τείχεος κῶλον ἕκασον*. Unum quodque murorum latius. iv. 108.

κυπίες, εἰς, οἱ. Ion. et poet. pro com. *κωπηλάται, ὧν*. et *ἑρέται*. Remiges. *παρὰ τὸ τὰς κώπας ἐλαύνειν, καὶ ἐρέσσειν*. a remis agendis, et remigando sic appellati. v. 23. *κωρὸς, ὁ*. Ion. et com. Surdus. i. 34. *ὁ διεφθαρμένος τὴν ἀκοήν*. Qui sensum auditus corruptum habet. i. 38.

Λ.

Λαβεῖν ἐν φρενί. ix. 10. Vide φρενί. Vide et νόος.

λαβέω, ὤ. ἤσω. Ion. et poet. pro com. **λαμβάνω.** Capio, occupo, deprehendo. **Οἷά μιν καταλελάθηκε.** Qualia sibi contigissent. v. s. Qualia ipsum deprehendissent. iii. 42. **ὁ δαίμων τὸν ὑμέτερον βασιλέα λελάθηκε.** Dæmon vestrum regem occupavit. iv. 79. viii. 122. **λάβρος, ὁ.** Ion. et poet. pro com. **σφοδρὸς,** vehemens. q. d. **λίαν βαρύς.** Valde gravis. alias **λάβρος,** vorax. **παῖα τὸ λίαν βορᾶν.** Valde vorare. iv. 50. **λέγεται ὕαι ὕδατι λαβροτάτω.** Aqua vehementissima pluisse fertur. i. 87. **ὄμβρος λάβρος.** viii. 12. Vehemens imber, sive pluvia vehemens. **λαγχάνειν.** Sortem alicui obtinere. **λαγχάνει Βαγαῖος.** Bagæo sors obtigit. Gallice. *Le sort tombe sur Bagæus* iii. 128. **λαχὼν ὁ Βαγαῖος.** Cum sors Bagæo obtigisset. *ibid.* **λαγὸς, οὗ, ὁ.** Ion. et poet. pro com. **λαγῶς.** Lepus. **ἀποβράψας τοῦ λαγοῦ τὴν γαστέρα.** Resuto, consutoque leporis ventre. i. 123. iv. 134. **λαγὼς, ὠ, ὁ.** Ion. et Attice, pro com. **λαγῶς, οὗ.** Lepus. **λαγὼν μηχανησάμενος.** Cum leporem arte composuisset, ac adornasset. i. 123. **διδόντα τὸν λαγὼν.** *ibid.* **τὸν λαγὼν ἀνέσχισε.** Leporem aperuit. i. 124. **λαθραῖως.** Adverbium Herodot. quod in vulgatis Græco-latinis Lexicis nullius auctoris exemplo confirmatur. Com. **λάβρα, καὶ κρυφίως.** Clam. Furtim. **συνέβη τὴν παῖδα μιγεῖσθαι ἀνδρὶ λαθραῖως, ἐν γαστρὶ σχεῖν.** V. Hom. 2. Accidit ut hæc puella cum viro clam congressa, gravida fieret. Vel, Clam viro mixta, [fœtum] in utero haberet, [prægnans fieret.] **λαιοτήιον, ου, τό.** Ion. et poet. Eustath. **εἶδος ἀσπίδος ἐκ λατίων βурсῶν ἀκατεργάστων γινόμενον, ὃθεν καὶ λέγεται.** Idem **λαιοτήια, τὰ ἐν τῇ λαίᾳ φερόμενα ἀμαξίνικα ἀσπι-**

δίσκισι. id est, Clypei genus ex densis bubulis pellibus non conditis, ac opere expolitis; at rudibus, vel etiam crudis; unde nomen sumtum. Alias sic appellantur parva Amazonica scuta, quæ in sinistra manu feruntur. Peltæ autem intelliguntur, de quibus Virgil. *Æn. i. 490.* Ducit Amazonidum lunatis agmina peltis Penthesilea furens. Priorem *ἐτυμολογίαν* Herodotus. vii. 91. his verbis confirmat. **Δαιοτήϊά τε εἶχον ἀντ' ἀσπίδων, ὠμοσσίους πεποιημένα.** Valla: Pro scutis parmulas e crudo bovis corio factas habebant. Valla igitur **λαιοτήιον** pro **πέλτη** sumsit. Quod enim Latine parma, id Græce **πέλτη**, ut quidam tradunt in illud Virgillii carmen, quod exstat *Æneid. ix. 548.* Ense levis nudo, parmaque inglorius alba. **λάκκος, ου, ὁ.** com. Vivarium. Fossa. Lacus. Puteus. Cisterna. vii. 119. **λαμβάνειν δίκην,** apud Herodotum dicitur et is, qui pro suo peccato pœnas alicui dat, pœnasque tanquam sui peccati pretium, atque præmium, ab eo accipit. **Οὗτος ἀνηκούσῃε τε, καὶ λόγον εἶχε οὐδένα, ἐς ὃ ἔλαβε τὴν δίκην.** Hic parere noluit, nec ullam imperatorum rationem habere voluit, donec pœnas dedit. i. 115. Sic et Galli, *Jusques à tant qu'il eût reçu son châiment.* Sic etiam **λαμβάνειν μισθόν.** *Recevoir son paiement, ou salaire.* **λαμβάνειν ἐπιχειρήσιν τινα.** Herodotea locutio, pro com. **ἐπιχειρεῖν τι.** Aliquam aggressionem suscipere. pro, Aliquid aggredi. iii. 71. **λαμβάνειν τινὰ πίσει, καὶ ὀρκίοισι.** Herodotea locutio. Aliquem fide, et jurejurando sibi obstringere. φίλον προσεκτέωντο, πίσει τε λαβόντες, καὶ ὀρκίοισι. Amicum sibi adjunxerunt, eum fide, et jure-

jurando sibi obstringentes. iii. 74. Valla parum fideliter hæc videtur vertisse, accipientes fidem, ac jusjurandum. quasi legerit, *πίσιν, καὶ ὄρνια λαβόντες*. Sensus quidem bonus. Sed tamen locus accipiendus, ut verti.

λαμβάνειν πέρας. περαίνεσθαι. τελειοῦσθαι. Perfici. Ctesias Pers. 10. *λαμβάνει πέρας ἢ πρᾶξις*. Res ad exitum perducitur.

λαμπαδρορία, ης, ἡ. Ion. pro com. *λαμπαδρορία, ας*. Lampadum gestatio. Quis autem esset hic mos, quis dies festus, in quorum Deorum honorem, et qua de causa celebraretur, vide apud Aristophanem ἐν Βατράχοις. v. 131. Ἀριεμένην τὴν λαμπὰδ' ἐντεῦθεν θεῷ. Scholiastes Græcus ait illic intelligi τοὺς λαμπαδισὰς ἀγῶνας. *λαμπαδρομαίαι* δὲ (inquit ille) γίνονται τρεῖς ἐν τῷ Κεραμειῷ, Ἀθηναῖς, Ἡφαίστου, Προμηθέως. Κεραμεικὸς δὲ τόπος Ἀθήνησιν ὅπου συνετέλουν οἱ Ἀθηναῖοι κατὰ ἐνιαυτὸν, λαμπαδοῦχον ἀγῶνα. Consule et ejusdem Comediæ v. 1130. φουσὼν τὴν λαμπὰδ' ἐφευγε. Schol. τῶν λαμπαδρόρων, καὶ τῆς λαμπαδρορίας mentionem facit. Hinc verbum *λαμπαδρορεῖν*, quod et *λαμπαδοῦχεῖν* ἀπὸ τοῦ *λαμπαδοῦχου*. Vide et Suidam in voce *λαμπάδος*. Herodot. viii. 98. ὁ μὲν δὴ πρῶτος δραμῶν παραδιδόι τῷ δευτέρῳ, ὁ δὲ δευτέρος τῷ τρίτῳ, &c. κατὰπερ' Ἑλλήσι ἡ λαμπαδρορία, τὴν τῷ Ἡφαίστῳ ἐπιτελέουσι. Valla satis fideliter hunc locum Latine vertit. Quare Lector eum consulat. Nos enim pro virili studemus brevitati, præcipue quoties nulla se nobis offert difficultas.

λάξεσθαι. Ion. et poet. futurum verbi *λάζωμαι*. quod ita formatur. *λήξω*. aorist. 2. *ἔλαξον*. hinc *λάξω*, unde *λαβάζω*, κατὰ συγκοπὴν *λάζω*, quod inusitatum: hinc deductum *λάζομαι*, et *λαζύω*, et *λαζωμί*. De quibus Eustath. Idem

autem significat ac *λαμβάνω*. Capiō. Accipio. *ἐμελλον λάξεσθαι δέκα δραχμάς*. vii. 144. Decem drachmas erant accepturi.

λάξις, ιος, ἡ. N. H. Sors. Portio. Pars. pro com. *λήξις. μοῖρα. μέρος*. Δευτέραν *λάξιν* ἔχοντες Βουδῖνοι. Budini secundam partem habentes. iv. 21. Sic enim hoc nomen videtur scribendum, quod Ἰωνικῶς τὸ η εἰς α sit conversum. In vulgatis tamen Lexicis, et in Stephani codice nomen hoc *παροξυτονεῖται, λάξις*. quæ scribendi ratio si bona, vocem hanc non a *λήξις* deductam dices, quæ ab inusitato *λήχω*, *ξω*. sed a nomine *λάχῃσις*, κατὰ συγκοπήν. *λάχῃσις* vero, a *λαχέω*, ὦ. ἦσω. quod ab *ἐλαχον* aor. 2. act. τοῦ *λήχω*. Hæc igitur scribendi varietas est observanda. ἀλλ' ἡ μὲν πρώτη τῶν *λαξίων*, *σαυροματέων* ἐστίν. Sed prima quidem portio est *σαυροματάρων*. ibid. Valla videtur nomen τῶν *λαξίων* accepisse pro proprio populorum quorundam nomine. Vertit enim, *Laxiorum*. Quod ei condonandum. Nam Stephani codex eum in hunc errorem impulit, quia per majusculum Λ scriptum habet *Λαξίων*.

λαμπροφωνία, ης, ἡ. Ion. pro com. *λαμπροφωνία*. vi. 60. Valla vocalitatem vocat. Sed fortasse melius si vocis claritatem appellemus. Sic enim et Cic. Acad. Quæst. lib. i. §. 5. de vocis laude verba faciens loquitur.

λαμφεῖς. et composita. Vide *λάμφομαι*.

λάμφομαι, ης, εται. Ionic. et Dor. *λαμφοῦμαι*. pro com. *λήφομαι*. verso η in α. et inserto μ. vel ab *ἐλαβον* aor. 2. act. quod a *λήξω* deductum, fit præsens *λάξω*, unde *λαβάνω*, hinc *λαμβάνω*, et per syncopen *λάμω* inusitatum, unde istud *λάμφομαι*, et alia hinc legitime formata. Capiam. Accipiam. ὥς μιν *λάμψαι*. Ut ipsam

capias. i. 199. id est, ut ipsa potiaris. λαμβάνειν. Captum, vel deprehensum fuisse. ii. 89. pro ληφθῆναι. ἀπολαμφθέντες. Intercepti. ii. 115. παραλάμψεσθαι, pro παραλήψεσθαι. ii. 120. δῶρα λάμψονται. Dona accipient. iii. 36. διαλελαμμένος, pro διαλελημένος. Distinctus. Divisus. iii. 117. [Hinc deductum τὸ καταλαμπτός. iii. 127. de quo suo loco.] ἀπολάμψασθαι ἐμελλε τὴν πόλιν. Urbem recepturus erat. iii. 146. καταλάμψεται peculiari quodam modo positum. iv. 33. εἰ σφέας δὲ καταλάμψεται, ἀποσέλονται μὴ ἀποδέεσθαι. Si ipsi semper accideret, ut [aliquos] mittentes, [eos] non reciperent. id est, ut eos, quos mitterent, non reciperent. Vide καταλαμβάνειν, et καταλαβέω, ὦ. διαλελαμμένος, pro διαλελημένος. Interceptus. Corruptus. Comprehensus. iv. 68. ὁ τούτων θάνατος καταλαμφθεὶς ἐσινγῆθῃ. Horum mors deprehensa, quamvis manifeste fuisset deprehensa, patefacta, tamen silentio suppressa fuit. v. 21. οἱ Ἀυδοὶ ἀπολαμφθέντες πάντοθεν. Lydi undique circumventi. v. 101. καταλαμφόμενον τὰ πρήγματα. Res occupaturum. vi. 39. νέες ἀνάγκη λαμβθεῖσαι. Naves necessitate, id est, per vim acceptæ, extortæ per vim. vi. 92. τὴν ἀξίην [δικήν] οὐ λάμψαι. Dignas pœnas non accipies, i. e. dabis. vii. 39. vel χάριν sub. dignam gratiam non accipies. dignum præmium non accipies. παραλαμφόμενος. vii. 157. μὴ λαμβθεῖν. vii. 239. Ne caperetur, vel, ne deprehenderetur. ἔκως δῶρα παρὰ βασιλῆος λάμψεται. viii. 10. Ut dona a rege acciperet. ἐν ὀλίγῳ ἀπολαμφθέντες. viii. 11. In exiguo [loci spatio] intercepti. ix. 114. ἐν νήσῳ ἀπολαμφθέντες. In insula intercepti. viii. 70. ἀπολαμφθέντες ἐν τῇ Σαλαμῖνι. viii. 76. ἀπολαμφθεὶς ἐν τῇ Εὐρώπῃ.

viii. 97. 108. ὡς ἀπολάμψοιτο συγχούς. ix. 38. Quod multos intercepteret, vel, intercepturus esset, ἀπολελαμμένοι. Intercepti. ix. 51. καταλαμφθέντες. ix. 58. Intercepti, vel, comprehensi. Δοκίμων αὐτὴν μᾶλλον λάμψεσθαι. ix. 108. Existimans se facilius ea potiturum. v. s. Existimans fore ut eam facilius caperet. ζῶντες ἐλάμψθησαν. ix. 119. Vivi fuerunt capti.

λάσθη, ης, ἡ. N. H. pro quo com. χλεύη. ὀλιγωρία. Subsannatio. Ir-
risio. Insultatio. Contemptio. ἐπὶ γέλῳτι, καὶ λάσθη. Derisionis, ac insultationis causa. vi. 67.

λαῦρα, ας. Ion. et poet. consule Eustath. Vicus, qui com. ῥύμη, Gallicè Rue vocatur. i. 180.

λαΐνειν. com. pro quo et δοῦν. Cædere. Corrumper. Vastare. τὰ ἐκ τῆς γῆς φυόμενα λαΐνοντες. Ea, quæ ex terra nascebantur, corrumpentes, terræ germina cædentes, vastantes. iv. 122.

λαΐνειν. comm. Lævigare. Polire. Expolire. Exornare. λέγνας τὸν Μαρδονίου λόγον. viii. 142. Expolita, vel exornata Mardonii oratione.

λέγειν epistolæ tributum, vel alicui scripto, significat epistolæ, scriptique alicujus argumentum, vel id, quod in epistola, scriptoque continetur. Ut, τὰ γράμματα ἔλεγε τὰδε. Literæ hæc dicebant. Hæc in literis continebantur. i. 124, 187. ii. 106. iv. 91. viii. 22.

λέγειν cum duobus accusat. ut et Attice. ἐκεῖνο ἐγὼ σοὶ λέγω. pro, σοὶ λέγω. Illud ego tibi dico. Illo te nomine ego appello. i. 32.

λέγων. Redundans, et nihil ad significationem præcedentis verbi addens. ἔφη λέγων. Dixit dicens, pro simplici, dixit. iii. 156. v. 49. Sic λέγει φάς. v. 50.

λεηλατεῖν. Ion. et poet. Prædari. Diripere. Populari. τὸ πειδίον λεηλατεῦσι. Planitiem populantur.

ii. 152. ληλατῆσαι τὴν πόλιν. Urbem diripere. v. 101.

λεῖμμα, τος, τό. com. pro quo et τὸ λείψανον. Reliquiae. i. 119.

λειογένεος, ὁ καὶ ἡ. N. H. Laeves malas habens. Tenui, mollique barba praeditus. Genas laeves habens. v. 20. ἀνδρας λειογενείους.

λείπεσθαι. com. Relinqui. Deseri. Deficere. Deesse. Non adesse.

Non interesse. Abesse. ἔφασαν οὐδεμιᾷ κακότητι λειφθῆναι τῆς ναυμαχίας. vii. 168. Dixerunt se nulla malitia a navali praelio abfuisse. Vel, Dixerunt se per nullam malitiam a pugna navali abfuisse. Valla nihil ad rem hoc loco videtur dicere. Steph. licet interpretatione liberiore utatur, melius tamen Herodoti mentem interpretatur.

λειποσρατῆ, ἡς, ἡ. Ion. pro com. λειποσρατία. Expeditionis desertio. Militiae desertio. Militiae desertae crimen. v. 27.

λεῶς, ὦ. Ion. et Attice, pro com. λαός. Populus. i. 22.

λελογισμένος. Adverbium Herodot. Prudenter. Cautē. ἐπὶ τὸν χρυσὸν ἐλαύνουσι λελογισμένως. Ad aurum legendum caute procedunt. iii. 104.

λέλογχα. Praeteritum perfectum medium, ab inusitato λέγγω, pro quo dicitur usitatum λαγγάνω. Sortior. Sortito aliquid accipio, vel possideo. Sortitione facta aliquid mihi obtingit. θεοὶ, τοὶ Περσίδα γῆν λελόγχασι. Dii, qui Persicum agrum sunt sortiti. vel, Dii, qui Persidem sortito possident. Vel, Dii, quibus agri Persici tutela sortito obtingit. vii. 53.

λελογχῶς, ὅτος, ὁ. com. Qui est. τῶν ἀποίκων λελογχότα. V. Hom. 2. Qui erat de colonorum numero. Fit autem ab inusitato λέγγω, pro quo λαγγάνω. Vide Grammaticas.

λέσχη. Ion. atque com. pro magis frequenti λόγος. Sermo. Collo-

quium. [φασὶν αὐτὸν] ἀπικέεσθαι ἐς λέσχην περὶ τοῦ Νείλου. Aiunt ipsum in sermonem, vel colloquium de Nilo venisse. ii. 32. γενομένης λέσχης ὅς γενοίτο αὐτέων Διῖς. ix. 71. Habito sermone quisnam ipsorum fortissimus fuisset.

λέσχη, ἡς, ἡ. Locus, in quo quis agit, ac loquitur. Quid autem proprie λέσχη diceretur, docet Eustathius in comment. in Σ. τῆς Ὀδυσσεύς. 1849. 1. dum Homeri versus illos interpretatur, Οὐδ' ἐθέλεις εὐδὲν χαλκῆϊον ἐς δόμον ἐλθὼν, ἡέπου ἐς λέσχην. Varias τῆς λέσχης significationes, et verborum hinc formatorum compositiones apud Suidam vide. κατίζων ἐν ταῖς λέσχαῖς τῶν γερόντων. V. Hom. 12. In senum conventiculis sedens. τὸν λόγον, ὃν καὶ ἐν ταῖς λέσχαῖς ἔλεγεν. ibid. Verba, quae et in conventiculis dicebat. ἐν ταῖς λέσχαῖς. ibid. 13, 15.

λέσχηνεύειν. V. H. Celebrare. Vide περίλεσχηνευτος. ii. 135.

λέσχηνεύειν. Et composita. V. H. ibid. Garrere. Nugari. Confabulari. Colloqui. ὡς προλεσχηνευμένων αὐτῷ ἀποστάσιος πέρη. Quod cum ipso de defectione prius collocuti fuissent. vi. 4.

λευεῖν. Lapidibus obruere. Vide compos. καταλευεῖν.

λευκανθίζειν. V. H. Albicare. Candidum esse. Colore candido praeditum esse. προεῖπας αὐτοῖσι, τὸν ἄν μὴ λευκανθίζοντα ἴδωνται, τοῦτον κτείνειν. viii. 27. Cum ipsis praedixisset, ut quem albicantem non conspexissent, eum occiderent.

λευκοεργής. vii. 76. Vide πρόβολος. λευκόλιον, ου, τό. N. H. Album linum. vii. 25, 34, 36.

λευκόφρος ἀγορῆ. Quid. Quando. Cur. iii. 57.

λευστήρ, ἥρος, ὁ. Dignus, qui lapidibus obruatur. Suidas, ὁ δὲ παλαμναῖος, καὶ λευστήρ ἐκεῖνος, ἤτησεν

ἐπ' αὐτοῖς λαβεῖν Εὐτυχῆς, ὁ κα-
ταλευσθῆναι ἀξίος, τοῦτέστι λιθοβο-
λεῖσθαι, καὶ Αἰλιανός, ἵνα τὸν τῶν
κακῶν αἴτιον, καὶ λευστῆρα ἀφανί-
σωσι. Valla non passive: sed ac-
tive vocem istam accepit. ἡ Πυθίη
ἤρ' ἐκεῖνον εἶναι λευστῆρα. Pythia
respondet illum esse lapidato-
rem. Sed Suidæ verbis fides hoc
saltem loco potius habenda. Cur
autem Clisthenem Pythia vates
dignum esse dixerat, qui lapidi-
bus obrueretur? Ob impietatem,
et scelera, quæ jam patrarat, et
patrare cupiebat. Et ipsis He-
rodoti verbis facile potest colligi,
quid sibi velit hoc vocabulum.
Consule locum.

λεωσφέτερος, ου, ὁ. N. H. quod in
vulgatis Lexicis non reperitur. q.
d. ὅν τινες ἐκ τοῦ λεω, τοῦτέστι
λαοῦ, τοῦ σφετέρου ποιοῦσιν, ἥγουν
πολίτην. Quem aliqui ex suo po-
pulo, id est, civem faciunt. Quem
suæ civitatis jure donant, civem-
que faciunt. Κλυτιάδην Λακεδαι-
μόνιοι λεωσφέτερον ἐποίησαντο. ix.
33. Clytiaden Lacedæmonii sua
civitate donarunt. Vel, suæ civi-
tatis jure donarunt. Quod ibid.
dicit apertius, ἦν μιν πολίτην
σφέτερον ποιήσανται.

λεωφόρος, Ionice, et Attice pro
com. λαοφόρος. δημόσιος. πύλαι
λεωφόροι. Portæ publicæ. i. 187.
λήθη. Ion. poet. com. Oblivio. λή-
θην ποιούμενος τὰ μιν ἐόργεε. Ob-
litus eorum, quæ ipsi fecerat. i.
127. pro λήθην ποιούμενος ἐκείνων,
ἃ αὐτὸν ἐποίησατο. ἐπιλαθόμενος
ὧν αὐτὸν ἐποίησατο.

λήθη, ης, ἡ. com. Oblivio. λήθην
ἐκείνων ποιούμενος. viii. 79. Hero-
dotea locutio. pro quo poeta di-
ceret ἐκείνων ληθόμενος. com. vero,
ἐκείνων ἀμνηστῶν, vel ἐπιλανθανό-
μενος. Illorum oblitus. Illorum
memoriam deponens. Illa man-
dans oblivioni.

ληΐζεσθαι. Ion. et poet. Prædari.
Latrocinia exercere. Rapere. Eri-
pere. τὸν κρητῆρα ἐληΐσατο. Cra-

terem eripuerunt. Rapuerunt.
iii. 47. ληΐζόμενοι. iv. 112. ληΐσα-
μένων τὰς Ἀθηναίων γυναῖκας.
Qui mulieres Atheniensium, vel
Atticas mulieres rapuerant. iv.
145. τὰ χρημᾶτα ληΐσεται. Pecunias
prædabitur, rapiet. vi. 86.
λήτη, ης, ἡ. Ion. et poet. pro com.
λεία. Præda. iv. 64. ἀπὸ λήτης
ζῶσι. Ex præda vivunt. iv. 103.
τοὺς πολεμίους λήτην θέσθαι. Hostes
diripere. iv. 202. διεδάσαντο τὴν
λήτην. viii. 121. Prædam divise-
runt. μετὰ τὴν διαίρεσιν τῆς λήτης.
viii. 123. Post prædæ divisionem
[factam. post prædam divisam.]
τὴν λήτην προεξαγαγόντες ἐς τὸν
αἰγιαλόν. ix. 106. Cum prædam
in littus exportassent.

λήϊον, τό. Ion. et poet. Seges. λήϊον
ἐμπιπραμένον. Incensa segete. i.
19. τὸ λήϊον ἀνέμῳ βιάμενον. Se-
ges violenter agitata. ibid.
λήϊστος, ὅς, ἡ. N. H. pro quo com.
λεία. Præda. ζῆν ἀπὸ πολέμου, καὶ
λήϊστος. Ex bello, prædaque vi-
vere. v. 6.

λήϊτον, ου, τό. Curia. Locus publi-
cus, in quem magistratus con-
veniunt. Vocabulum est Achai-
cum, ut ex Herodoti verbis patet,
vii. 197. λήϊτον καλέουσι τὸ πρυ-
τανήϊον οἱ Ἀχαιοί. Quod [alii
Græci vocant] πρυτανεῖον, id
Achæi λήϊτον appellant.

λήμμα, τος, τό. Sic apud Herod.
vii. 99. scribitur. Præsens ani-
mus. Virilis, et fortis animus.
Acer, et præsens animus. Ani-
mi præsentia. Fiducia. Audacia.
ὕπὸ λήμματός τε καὶ ἀνδρείης.
Propter animi præsentiam, et vi-
riliter, sive virilem fortitudi-
nem. Sed λήμα, per simplex μ,
et λήματος videtur ibi scriben-
dum. Maximum enim est discrimen
inter utrumque. Consule
Suidam, et alios. Ab hoc λήμα
deducitur nomen ληματίας, ου, ὁ.
Generosus. Arrogans. Superbus.
et verbum ληματιᾶν. Generosos
spiritus gerere. Superbum et ar-

rogantem esse. In vulgatis Lexicis fit mentio hujus loci, recteque λήματος per alterum μ scribitur. Error typographicus est, qui facile corrigi potest.

λήμμα, τος, τό. com. Audacia, animi præsentia. λήματι, καὶ ῥώμῃ οὐκ ἔσσονες ἔσαν οἱ Πέρσαι. ix. 62. Audacia, et robore non inferiores erant Persæ. Sed et hic fortasse per simplex μ vocem scribere præstaret.

Λήμνια ἔργα ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα πάντα τὰ σφέτλια γενόμεναι καλέσθαι. vi. 138. Lemnia facinora per Græciam, sive in Græcia, vocari consueverunt omnia crudelia facinora. Cur. ibid.

λιθόλευσος. ου, ὁ καὶ ἡ. Lapidibus obrutus. λιθόλευσος ἐγγεγόνει. Ctes. Pers. 45. Lapidibus obrutus fuit. pro quo dicitur infra συνωνύμως unica voce, κατελεύσθη. ibid. 50.

λιθοτομιαί, αἰ. com. Lapididinæ. ii. 8, 124, 158.

λιμαίνειν. Ion. et poet. ἀπὸ τοῦ λιμοῦ deductum. Fame laborare. ἵνα μὴ λιμῇναι ἡ στρατιή. Ne exercitus fame laboraret. vii. 25.

λιπαρεῖν. Ion. et poet. Orare. Precibus instare. Perseverare. παρὰ τὸ λαν παρῆναι. Vehementer alicui, et assidue adesse, rei alicujus petendæ gratia. λιπαρόντων αὐτῶν. Cum illi [eum] precibus urgerent. Eum vehementer roga-

rent. i. 86. διὰγειν λιπαρόντας. Vitam perseverando, et in eodem rerum statu permanendo, traducere. i. 94. ἐλιπαρεῖς ἰσορέων. Sciscitari perseverabat. Perpetuo sciscitabatur. iii. 51. λιπαρεῖν τῇ

πόσει. Potationi indulgere. In potatione perseverare. vel, In potatione diu permanere. v. 19. ἡμεῖς μέντοι λιπαρήσομεν οὔτω, οὕτως ἂν ἔχωμεν, οὐδὲν λυπέοντες ὑμέας. viii. 144. Valla: Nos tamen ita illud [vestrum beneficium] tolerabimus, ut nihil vobis molestiæ adferamus. Stephanus.

Nos vero quibus poterimus modis nos sustentare pergemus, nihil vobis facessendo negotiū. Æ. P. Nos tamen perseverabimus ita, [vitam nostram sustentantes,] ut poterimus, nulla molestia vos afficient. λιπαρεῖτε μένοντες. ix. 45. Perseverate hic manere. ἐκείνης λιπαρεούσης. ix. 111. Illa precibus instante.

λιπαρή, ης, ἡ. Ion. pro com. λιπαρία, ας. Assiduitas. Perseverantia. Constantia. Tolerantia. ἐς τοῦτε λιπαρή τε, καὶ ἀρετῇ ἀντέχομεν. ix. 21. Ad hoc [usque tempus hosti] resistimus tolerantia, [vel perseverantia, constantia,] et virtute, [vel fortitudine nostra.] τέλος δὲ, ἀρετῇ, καὶ λιπαρῇ ἐπέσχον Ἀθηναῖοι τοῦ τείχεος. ix. 70. Tandem vero Athenienses virtute et perseverantia murum ascenderunt.

λιπαρῶς. Assidue. Constante. Precibus instando. Perpetuis precibus aliquem urgendo. Ctesias Pers. 35. ἐξαιτεῖται λιπαρῶς βασιλεῦα περὶ τῆς αὐτῶν σωτηρίας. Illorum salutem a Rege, precibus assidue eum urgens, deprecatur.

λίσσασθαι. Ion. et poet. pro com. δεῖσθαι. ἱκετεύειν. i. 24. Orare. Precari. πολλὸς ἦν λισσόμενος. ix. 91. Multum orabat. v. s. Multas erat orans.

λιταί, ὧν, αἰ. Ion. et poet. pro com. εὐχαί. Preces. λιτῇσι ἀποτρέπει προσωτέρω μὴ πορεύεσθαι. Precibus eos avertit ne ulterius progredierentur. i. 105. κατέβαινε ἐς λιτάς. Ad preces descendit. i. 116.

λογάδες, οἱ. Lecti. Delecti. λογάδες νεηνίας. Lecti juvenes. Adolescentes delecti. i. 36, 43. viii. 124. ix. 21, 63.

λογίζεσθαι. com. Computare vulgo dicitur. Numerare. Compτορ. passive sumtum. τούτω μύρια ἑτεα λογίζονται εἶναι. Ab hoc decem annorum millia esse computan-

tur, i. e. inita ratione esse dicuntur. ii. 145.

λογίζεσθαι. Ion. et com. Secum aliquid reputare. Ducere. Existimare. τὸν ἕτερον παῖδα οὐκ εἶναι μοι λογίζομαι. Alterum filium mihi non esse reputo, duco, puto. i. 38.

λόγιμος, ὁ καὶ ἡ. vel λόγιμος, ἡ, ον. idem ac λόγιος. i. 143. λογιμώτατον ἔθνος. i. 171. ii. 3, 111. iii. 65. ix. 16, 24, 37, 64.

λόγιον, τό. com. pro quo alias dicitur χρησμός. i. 64. vel μαντεία. i. 120. Oraculum. iv. 178. ἐν τῇ [Σαλαμῖνι] ἡμῖν καὶ λόγιόν ἐστι τῶν ἐχθρῶν [ἡμᾶς] κατύπερθε γενέσθαι. viii. 60. Valla: Apud quam credible est nos hostibus fore superiores. Æ. P. Apud quam [Salaminem] oraculum etiam nobis est [redditum, oraculo nobis est prædictum, nos] hostibus fore superiores. Hanc meam interpretationem confirmat Herodotus in sequentibus. Vide et viii. 84. seq. et 96. τὰ λόγια λέγει. viii. 62. Oracula dicunt [hoc.]

λόγιος, α, ον. Celebris. Clarus. Eximius. Celebratione dignus. i. 1. λογιώτατοι. Celeberrimi. ii. 77. λόγον τινὸς ἔχειν. Alicujus habere rationem. Gall. *Tenir compte de quelqu'un*. λόγον οὐδένα εἶχον. Nullam [ejus rei] rationem habebant. Id nullo modo curabant. i. 62, 115.

λόγον ἐαυτῷ διδόναι. Herodotea locutio. Secum aliquid reputare, pendere. De re aliqua consultare. i. 34, 209. iii. 45. ἐδίδουσαν σφίσι λόγον. Inter se collocti sunt. Inter se consularunt. i. 97. iii. 76. viii. 9. Σκύθαι δόντες σφίσι λόγον ὡς οὐκ οἶοι τέ εἰσι τὸν Δαρείου στρατὸν ἰθυμαχίῃ διώσασθαι μούνοι. Scythæ re secum considerata animadvertentes se solos non posse pugna aperto Marte commissa Darii copias cedere. iv.

102. Valla: Et cum eo Stephanus τὸ διώσασθαι sumit pro διώσασθαι, id est, repellere: sed vel διώσασθαι scribendum, si repellere significare velis; vel cedere, si vulgatam lectionem retineas. λόγον σφίσι δόντες. Cum inter se consultassent. v. 68, 75. ἐμευτῷ λόγους ἐδίδουν ὅτι ἐπικίνδυνός ἐστιν ἡ Ἰωνίη. Mecum ipse reputabam Ioniam esse periculosam. vi. 86. §. 1. ἐαυτοῖσι λόγους ἔδοσαν. vi. 138.

λογιοῖς, ὁ. Historiarum scriptor. Historiographus. ii. 143. v. 36. λογοποιός, ὁ. Fabularum scriptor. ii. 134. Ctes. Pers. 1.

λόγος. Pretium. Æstimatio. Honor. Auctoritas. τὸ Ἰωνικὸν ἔθνος ἦν ἐλαχίστου λόγου. Gens Ionica in minimo erat pretio. Vel, Erat minimi pretii. i. 143. τοὺς λόγου πλείους ἐόντας ἔκτεινον. Eos, qui in maximo pretio, vel honore erant, maximæ auctoritatis viros interficiebant. iii. 146. τῶν ἦν ἐλάχιστος ἀπολλυμένων λόγος. Quorum pereuntium minima habebatur ratio. iv. 135. πάντες λόγου πρὸς βασιλῆος. Qui apud regem in aliquo pretio erant, quorum aliquam rationem rex habebat. vel, qui in magno pretio, ac honore apud regem erant. iv. 138. οὐδεὶς ἦν τοῦ ἀπολλυμένου λόγος. vii. 223. Nulla pereuntis ratio habebatur. Qui peribat nullo modo curabatur.

λόγος. Sententia. Consilium. Ἰωσι ἔδοξε κοινῷ λόγῳ πέμπειν ἀγγέλους ἐς Σπάρτην. Ionibus placuit de communi sententia legatos Spartam mittere. i. 141. κοινῷ λόγῳ χρῆσάμενοι. De communi sententia. i. 166. κοινῷ λόγῳ ποιεῖν τι. Aliquid de communi sententia facere. iii. 119.

λόγος, ὁ. com. Conditio. ἐνδεξαμένου τὸν λόγον. Cum illam conditionem admisisset, accepisset. i. 60. ἐπὶ λόγῳ τοιῷδε τάδε ὑπὸς χομαι, ἐπ' ᾧ στρατηγὸς τῶν Ἑλλήνων γενήσο-

μαί. vii. 138. Hac conditione hæc polliceor, ut sim, vel fiam Græcorum Imperator. ἐπ' αὐτῷ δὲ λόγῳ. Alia vero conditione. ibid. ἐπὶ λόγῳ τοιῷδε. ix. 26. ἐπὶ τοῖσι αὐτοῖσι λόγοις, τοῖσι. ix. 33. Iisdem conditionibus, quibus.

λόγος. Modus. Ratio. Gall. *Sorte. Façon. Maniere.* κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον τῷ τέλει. Eodem modo, quo murum. i. 186.

λόγος. Animus. Voluntas. Impetus animi. ὁ θύσας τὰ κρέα, χρεῖται ὁ, τι μιν ὁ λόγος αἰρέει. Qui carnes immolavit, [iis] utitur [ad id, ad] quod ipsum animus fert. i. 132. ἤν ἡμέας λόγος αἰρῇ. Si noster animus hoc ferat. v. 8. Si voluntas nos ceperit. iv. 127. ὅπως μιν ὁ λόγος αἰρέει. vii. 41.

λόγος, ὁ. Responsum. ἰσορέοντι λόγον οὐδένα ἐδίδου, Sciscitanti nullum responsum dabat. iii. 50.

λόγος, ου, ὁ. Commemoratio. Laus. οὗτοι ἐν οὐδενὶ λόγῳ ἀπώλοντο. ix. 69. Valla: Isti nulla cum laude perierunt.

λόγος. ἀρπαζομένων τῶν γυναικῶν λόγον οὐδένα ποιήσασθαι. Raptarum mulierum nullam rationem habere. Gallice, *Ne tenir aucun compte. Ne faire aucun compte des femmes ravies. Ne s'en soucier aucunement.* i. 4. λόγον οὐδένα ἐποιεῦντο τούτου τοῦ ἔπεος. Hujus oraculi nullam rationem habebant, hoc spernebant. i. 13. τούτου λόγος οὐδεὶς ἐγένετο. Hujus rei nulla habita est ratio, nullius momenti ducta est, habita est. i. 19. οὔτε λόγου μιν ποιησάμενος οὐδενὸς ἀποπέμπεται. Cumque nullus momenti ipsum fecisset, cum eum nihili fecisset, amandatus est. i. 33. Vel potius hoc ad Cræsum est referendum, ac τὸ ἀποπέμπεται Ion. et Attice pro activo ἀποπέμπει sumendum. Cumque Cræsus Solonem nihili fecisset, eum amandavit. hoc ex sequentibus facile patet, κατὰ δόξ-

ας ἀμαθία εἶναι. Nain τὸ δόξας ad Cræsum, illud ἀμαθία ad Solonem, est referendum. Sed est σολοικοφανές. Dicendum enim erat, ταῦτα δὲ λέγοντα τῷ Κροίσῳ, ὁ Κροῖσος οὔτε αὐτῷ ἐχαρίζετο, οὔτε λόγου, &c. ubi est et ὑπαλλαγή, pro οὔτε λόγον οὐδένα αὐτοῦ ποιησάμενος ἀποπέμπεται, pro ἀποπέμπει. Quod interpretes Latinus non animadvertens, vertit, Neque ullius momenti eum faciendo, dimittitur. Sed constructio verborum, et sensus hanc interpretationem non admittit.

λόγος. ὁ. Res. Ion. et com. πάντα λόγον προπεψυσμένους. Cum rem totam ante audisset. i. 21. ἤκουσε τοὺς ἐναντίους λόγους, ἢ ὡς αὐτὸς κατεδόκεε. Res iis contrarias audivit, quas ipse opinabatur. Audivit contra quam ipse animo conceperat. i. 22. λόγος ὥδε λέγεται. Res ita narratur. i. 31. [Sic etiam ῥῆμα, pro πρᾶγμα sumitur apud Lucam, cap. ii. ver. 15. καὶ ἰδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονός. Et videamus hanc rem, quæ accidit. ῥῆμα proprie verbum, et vocabulum, aut etiam orationem significat: sed ex Hebraismi proprietate, et more, rem novam, cujus rumor est sparsus, hoc loco denotat. γενικῶς tamen et pro re qualibet accipitur, quæ verbis declaratur. Et v. 17. et 19. ῥῆμα λαληθὲν Evangelista vocat rem verbis enuntiatam, et declaratam.] τὸν εἶντα λόγον λέγειν. Rem, quæ est, dicere: verum dicere. i. 95. τὸν πάντα λόγον πυνθάνομαι. Rem totam audio. i. 111. ἔφαινε τὸν εἶντα λόγον. Rei veritatem declaravit. i. 116. pro eodem dicitur τῇ ἀληθείᾳ χρῆσθαι. ibid. et τὴν ἀληθειὴν ἐκφαίνειν. i. 117. Ἀρπαγὸς τὸν ἰδὺν ἔφαινε λόγον. Harpagus rectam, simplicem, veram orationem habuit. i. e. Rei veritatem dixit. i. 118. οἱ ἀληθεῖ λόγῳ βασιλῆες. Qui re vera sunt reges. i.

120. τὸν πάντα λόγον πυθέσθαι. Rem totam audisse. i. 122. παρεγύμνου τὸν πάντα λόγον. Rem totam denudavit, declaravit. i. 126. ἀληθεὶ λόγῳ. Revera. v. 41. ἀληθεὶ λόγῳ χρεωμένοισι. Si verum dicas. Ut vere loquamur. v. s. vera oratione utentibus. v. 87. μηδενὶ ἄλλω τὸν λόγον τοῦτον εἰπῆς. viii. 65. Ne ulli alii rem istam, vel hoc, dixeris. Quanquam λόγος jam pro verbis, et oratione, commode sumi potest, quod ex sequentibus colligitur. ἦν γὰρ τοι ἐς βασιλῆα ἀνευχεῖσθαι τὰ ἔργα ταῦτα.

λόγος. Rumor. Fama. παρ' ἡμέας περὶ σεῦ λόγος ἀπῆκται πολλός. Ad nos multus de te rumor pervenit. i. 30. ὡς ὁ πολλὸς λόγος Ἑλλήνων. Ut multus Græcorum rumor ferebat. i. 75. λόγος ἐστίν. Rumor est. Fama fert. ii. 75. ἐν τῇ λόγος τὸν Τυφῶ κεκρύφθαι. In qua [palude] rumor est Typhonem esse occultatum, [latere.] iii. 5. ἀπὸ τευ τὸ ἤλεκτρον φοιτᾶν λόγος ἐστίν. Unde electrum venire rumor est. iii. 115. λόγῳ πυνθανομένη. Fama audiens. iii. 134. Κλεισθένης λόγον ἔχει τὴν Πυθίην ἀναπεῖσαι. Rumor est Clisthenem Pythiam verbis induxisse ut, &c. v. 66. ἐστὶ ἕτερος λεγόμενος λόγος. vii. 214. Est alia fama, quæ fertur.

λόγος. τοὺς Ἴωνας ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιησάμενος. Ionum nulla habita ratione. i. 153. Lat. interpres hæc ita. Ionum interim non magna habita ratione. Sed illud interim addit, quod non est in Græco textu. Deinde, non magna, pro nulla, dicit. Subjicit vero, etiam si primum adoriendi fuissent, ut interpretetur illa Græca verba, τὴν πρώτην εἶναι. quæ nihil aliud significant, quam, primum, initio, principio. Nam q. d. postea non ita sensit, nec eos tantopere contempsit. Illud vero εἶναι, Ἀττικῶς, καὶ Ἰωνικῶς, πλε-

ονάζειν non animadvertit; quod nimis notum, nec exemplis, ut confirmetur, indiget. Consule nostrum Indicem Græcum in Xenophontem. Idcirco et Stephanus ad marginem notat, Græcum exemplar mendosum hic videri. Sed si locum ita accipias, ut monemus, utque accipiendus videtur, nullus error erit in ipso textu. Nec enim ideo mendosus textus, quia vel Stephanus, vel alius quis eum non bene perpendit, nec intellexit. Quod et sexcentis aliis in locis facile demonstrari potest, in quibus ea corriguntur, vel potius corrumpuntur, quæ nequaquam intelliguntur. ἐδίδου λόγον ἐωὐτῷ περὶ τῆς ὀψίος. Visionem illam secum ipse considerare cœpit. i. 209. ἐλθὼν ἐς λόγους τοῖς ἱερεῦσι. Cum in colloquium cum sacerdotibus venisset. ii. 3, 44. βουλόμενος Καμβύση ἐλθεῖν ἐς λόγους. iii. 4. οἷα ἔόντα αὐτὸν ἐν τοῖσι ἐπικούροισι λόγου οὐ μικροῦ, μεταδιώκει. Ipsum persequitur utpote qui inter auxiliares non parvi momenti esset, non in parvo pretio esset. ibid. Ἀτόσση οὐ δύναμαι ἐς λόγους ἐλθεῖν. iii. 68. ἐδίδουσαν αὐτοῖσι σφίσι λόγους. Inter se consultarunt. Vel, Inter se collocati sunt. iii. 76. λόγου οὐδενός κω ἐών. Cum in nullo pretio adhuc esset. iii. 139. Μαιανδρίῳ ἔφη θέλειν ἐλθεῖν ἐς λόγους. iii. 145. iv. 126, 146.

λόγος. Verba. Sermo. Colloquium. com. οὐ πολλὰ λόγῳ εἰπεῖν. Ne multis agam. Ut rem paucis expediam. Sic Galli, Pour n'user de long a propos. Pour le faire court. i. 61. ἐκ λόγου πλαστοῦ. Per fictum rumorem. Per simulationem, ut rumor falsus spargatur. i. 68. ἐς λόγους ἐλθεῖν τινι. In colloquium cum aliquo venire. Colloqui cum aliquo. i. 86. ἐς λόγους συνελθόντες. Cum in colloquium venissent. i. 82. ἐς λόγους ἀπικεῖσθαι Ἐτεδρχω. In colloquium cum

Etearcho venisse. ii. 32. Δαρείω λόγον προσέφερε τοιόνδε. Darium talibus verbis compellavit. iii. 134. Sic etiam Galli, *Il porta cette parole à Darius*. τῷ Κλεωμένει ἐν λόγοις ἐών. Cum Cleomene colloquens. iii. 148. οὐδὲν λόγου ἄξιον. Nihil memoratu dignum. iv. 28. τῷ ἐς λόγους ἦε. Cum eo in colloquium ivit. Cum eo collocutus est. v. 49. ἀπικνεόμενος ἐς λόγους. Cum in colloquium cum eo venisset. ibid. ἐς λόγους ἦλθον Μαρδόνιος τε, καὶ Ἀρτάβαζος. ix. 41. In colloquium venerunt Mardonius, et Artabazus. ἐδίζητο τοῖσι στρατηγοῖσι ἐς λόγους ἐλθεῖν. ix. 44. Cum ducibus in colloquium venire quærebat. ib. καὶ τουτέων μὲν ἐτέρωθι ἔσαι λόγος. ix. 58. Sed de his quidem alibi verba fient. Vel, Ac de his quidem alias dicetur. λόγος, ἀπόλογος, μῦθος. Fabula. i. 141. λόγος, ου, ὁ. Causa. ἡπιστάτο ἐκ τῶν Ἀθηναίων ἐλθεῖν ἐπὶ τῷ λόγῳ τοῦτω τὰ χρήματα. viii. 5. Existimabat hanc pecuniam ab Atheniensibus hac de causa venisse, [missam, ac allatam fuisse.] λόγος. Consilium. κοινῇ λόγῳ χρησάμενοι. De communi sententia. v. 3. Usi communi consilio. ii. 30. iii. 119. Vel, Consilio inter se communicato. vii. 229. λόγος, ὁ. Orationis aliquis locus. τοῦτο ἐν ἑτέροις λόγοις δηλώσω. Latinus interpres, In aliis scriptis indicabo. Sed potius vertendum, In alio loco declarabo. i. 106. ἐν ἄλλῳ λόγῳ ἐρέω. ii. 38. αἰτίην, τὴν ἐν τοῖσι σπασθέν λόγοις σημανέω. vii. 213. Causam, quam in sequentibus significabo. λόγος, ου, ὁ. Ratiocinatio, qua quis secum ipse aliquid animo volvit, et sic eventurum putat, ut ipse cogitat. Gallice, *Discours, vel Compte, selon lequel on estime que les choses doivent advenir, ou avoir une issue telle, que nous pensons*. εἶδε δὲ μηδὲ πυρφόρον, τῷ

ἐκείνῳ λόγῳ, ἐκφυγόντα περιγενέσθαι. viii. 6. Oportebat autem secundum ipsorum ratiocinationem, [id est, ut ipsi rationem, et consilium inierant,] ne igniferum quidem evitato periculo superstitem esse. Valla totam hanc periodum male vertit. Potes tamen et ita locum interpretari, Ut autem illi secum ipsi ratiocinati fuerant, ut consilium inierant, ne igniferum quidem fuga [ex suis manibus] evadere oportebat. Verbis illis τῷ ἐκείνων λόγῳ, Gallica sic responderent, *A leur compte. Selon leur compte. Selon qu'ils faisoient leur compte.* λόγος, ὁ. Peculiari quodam modo apud Herodotum pro dolo positum videtur, vel pro insidiis. Agitur eo loco de Lacedæmoniis, qui mulieribus quibusdam permiserant, ut ad suos maritos in carcere conclusos accederent. Car autem hanc potestatem ipsis illi fecissent, docet Herodotus his verbis: οὐδένα λόγον δοκέοντες ἐξ αὐτέων ἔσεσθαι. Valla: Nullum in illis dolum esse suspicantes. iv. 146. Ἄμ. P. Nallum dolum ab ipsis structum iri putantes. Nullas insidias ab ipsis sibi factum iri existimantes. Sed fortasse λόχον ibi legendum. Quod si viris doctis probetur, nihil παραδόξου dicetur. λόγος, ὁ. Locus. Numerus. Pars. Conditio. Gradus: sed per translationem. Ut, Esse in aliquo loco, vel numero. Sic et Galli dicunt, *Etre au rang, au nombre des gens de bien*. ἐν ἀνδρῶν λόγῳ εἶναι. In virorum loco, vel numero, esse. iii. 120. ἐν ἀνδραπέδων λόγῳ ποιούμενος εἶχε. ἀντὶ τοῦ ἐποιεῖτο. In mancipiorum loco [eos] habebat, atque ut mancipia tractabat. iii. 125. κατεῖχε γὰρ σφεας Λεωνίδης ἐν ὁμήρων λόγῳ ποιούμενος. vii. 222. Ipsos enim Leonides obsidum loco ducens [apud se] retinebat. ἐν συμμαχῶν λόγῳ λέγον-

ται. viii. 68. In sociorum loco, vel numero dicuntur esse. ἐν ὁμήρου λόγῳ. Ctesias Pers. 4. Ob-
sidis loco.

λόγος οὐδείς γίνεται Μαρδονίου, ἣν τι πάθῃ. viii. 102. Valla: Si quid cladis Mardonio contingat, id nullius erit momenti. Æ. P. v. s. Nulla Mardonii ratio habebitur, si quid [mali] patiatur. id est, Mardonius nullo modo curabitur, si quam cladem accipiat. Vel, si quid humanitus ei contigerit, si accepta aliqua clade ceciderit, hoc nullius erit momenti. Nullus ejus cladem, mortemque cura-
bit.

λόγος οὐδείς ἐγίνετο ἐσθήτος ποικί-
λης. ix. 80. Variæ vestis nulla habebatur ratio. Vestium varii generis nulla habebatur ratio. Gallice, *On ne tenait aucun compte des vêtements de diverse sorte.*

λόγου οὐδενὸς γίνεσθαι πρὸς τινος. Herodotea locutio. In nullo pretio apud aliquem esse. Ab aliquo nullam nostri rationem haberi. Ab aliquo contemni. λόγου οὐδενὸς γινόμεθα πρὸς Περσέων. Apud Persas in nullo pretio sumus. Persæ nullam habent nostri rationem. A Persis contemnimur. i. 120.

λόγον δίδοναι. com. Rationem reddere. Sic et Gall. *Rendre compte.* δόντας λόγον τῶν ἐποίησαν. viii. 100. Reddita ratione eorum, quæ fecerunt. Rerum a se gestarum ratione reddita.

λόγον ποιῆσθαι, et ἐν λόγῳ ποιῆσθαι. Rationem habere. Gallice, *Faire compte. Tenir compte. Se soucier de quelque chose.* λόγον ἐλάσσω ἐποίητο [τοῦ βουκόλου.] Bubulci minorem habebat rationem. Bubulcum minus curabat. De bubulco minus erat sollicitus. i. 4, 13, 33, 117. ἐν οὐδενὶ λόγῳ τοὺς Ἴωνας ποιησάμενος. Nulla Ionum habita ratione. i. 153. οὐδένᾳ [τούτων ἐποίητο] λόγον. i. 213. οὐδένᾳ λόγον ποιούμενος. iii.

25. ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιῆσθαι. Nihil curare. iii. 50. Ἰώνων οὐδένᾳ λόγον ποιησάμενον. v. 105. τούτου λόγον οὐδένᾳ ἐποίητο. vii. 13. ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιησάμενος τὰ ἐμὰ ἔπει. Meorum verborum nulla ratione habita. vii. 14. Meis verbis contentis. τὸ Ξέρξης ἐν οὐδενὶ λόγῳ ἐποίησατο. Quod Xerxes nullo modo curavit. vii. 57. τῶν ἀμφοτέρων λόγον οὐδένᾳ ποιησάμενος. Quod utrumque cum nihili fecisset. vii. 58. λόγον ἐλάσσω ἐποίητο. [Ejus] minorem habebat rationem. Eam parum curabat. Gallice, *Il n'en faisait pas grand compte.* vii. 156. Πέρσαι Φωκίων οὐδένᾳ λόγον ἐποιεῦντο. vii. 218. Persæ Phocenses nullo modo curabant. λόγον οὐδένᾳ τῶν Ἀθηναίων ποιέεσθε. ix. 7. Nullam Atheniensium rationem habetis. Athenienses nullo modo curatis.

λόγῳ, ἤ. Ion. et poet. et com. Cuspis. Spiculum. τὸ ξυσὸν τῇσι λόγῳ ἔον ὁμοίως χρύσειον. Hastile cum suis spiculis aureum. i. 52. τὰς λόγῳ κατὰ ἐς τὴν γῆν τρέψαντες. Hastarum cuspidibus, sive spiculis, deorsum in terram versis. vii. 40, 41. τὰς λόγῳ κατὰ τρέποντες. Hastarum cuspides deorsum vertentes. vii. 55. λοξίης, ew. Ion. pro com. λοξίας, ou. Apollo. Vide Eustathium. i. 91.

λοῦσθαι ὑπὸ τοῦ Διὸς, χρῆσθαι δὲ ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐν τῷ ἡέρι μετέωρον ἔοντα. A Jove lavari, et a Sole ungi in aere sublimem. Quænam sit hujus insomniæ, ac visi, interpretatio iii. 124. et deinceps. λοῦσθαι δὲ, κατὰ συναίρεσιν εἴτε κρᾶσιν, ἐκ τοῦ λοῦσθαι, vel κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ λοῦεσθαι. Vide Eustath. ἐλοῦτο ὑπὸ τοῦ Διὸς, ὥπως οἱ, ἐχρίετο δὲ ὑπὸ τοῦ ἡλίου, ἀνιῖς αὐτὸς ἐκ τοῦ σώματος ἱκμάδα. A Jove lavabatur, quoties pluebat, et a Sole ungebatur, ipsemet emittens ex corpore humorem. iii. 125. Hæc dicta sunt de Poly-

erate tyranno, quem Oracētēs vānis pollicitationibus deceptum ceperat, interfectumque suspenderat.

λοφίη, ης, ἡ. Ion. pro com. λοφιά, ᾤς. Equorum, vel leonum jubæ. vii. 70. λόφος, ου, ὁ. com. Summus capitis vertex. Μάκκι λόφους κείρονται. τὸ μὲν μέσον τῶν τριχῶν ἀνιέντες αὐξέσθαι, τὰ δὲ ἔνθεν καὶ ἔνθεν κείρονται ἐν χρῶι. iv. 175. Macæ sum- mum capitis verticem radunt, medios quidem capillos crescere sinentes, partes vero capillis hinc inde tectas, ad cutem usque radunt. Vel, Capillos quidem, qui sunt in medio capitis vertice crescere sinentes, eos vero, qui sunt circumcirca, ad cutem usque tondent. Valla vertit, in orbem tondent. Sed ἐν χρῶι κείρεσθαι sig- nificat idem ac τὸ ἐν χρῶι ξυρεῖν. Ad cutem usque radere. Hinc or- tum adagium, de quo Erasmus Chil. 3. cent. 3. adag. 34. quod ex Sophoclis Ajace Mastigophoro sumtum. Sic enim ille, ver. 786. ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῶι τοῦτο μὴ χαίρειν τινά. (Scholia. ξυρεῖ ἐν χρῶι) ἀπ- τεταί τῶν ἀναγκαίων τοῦ χρωτός. καὶ ἔσι παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπικινδύ- νων πραγμάτων, ξυρεῖ ἐν χρῶι. ἐνί- στες γὰρ καὶ τοῦ σώματος ἐράπττε- ται ὁ σιδήρος. ἄλλως. μέχρι βά- θους ἐφικνείται, ὥστε μὴ χαίρειν. τὸ δὲ τινά παρέλκει. Vide et Tricli- nium.

λοχᾶν, et λοχαῶσθαι. Insidias col- locare. ἐλοχῆσαντο τὴν ὁδόν. In- sidias in itinere collocarunt. v. 121. λοχῆσαντες. Insidiis collo- catis. vi. 37, 87. ἐλόχησαν. vi. 138. λοχηγεῖν. V. H. pro com. λοχα- γεῖν, et λοχηγεῖν. λόχου ἡγεμόνα εἶναι. Cohortis, vel manipuli du- cem, sive præfectum esse. λοχη- γετέων τοῦ Πιτανήτεων λόχου. ix. 53. Valla: Tribunus cohortis Pi- taneorum. Æ. P. Præfectus Pita- neorum cohortis. Vel, Pitaneæ cohortis. Nam infra τὸν λόχον τὸν Πιτανήτην vocat.

λοχιζειν. Verbum Herodoto pecu- liare. pro, εἰς λόχους διαιρεῖν In manipulos, in cohortes dividere. Item pro simpliciter διαιρεῖν, δια- κρίνειν, διαχωρίζειν. Dividere. Dis- tribuere. Distinguere. τοὺς ἐν τῇ Ἀσίῃ ἐλόχισε κατὰ τέλεα. Popu- los Asiaticos in turmas divisit, distribuit, distinxit. i. 103. (quod διατάττειν συνωνύμως dicitur. διέ- ταξε χωρὶς ἐκάστους εἶναι. ibid. Eos ita distinxit, ut singuli se- paratim essent, ac proprium or- dinem haberent.)

λόχος ξύλινος. Quid. Quando. Cur. iii. 57.

λυμαίνεσθαι νεκρῶ. ix. 79. Sævire in mortuum.

λύμη, ης, ἡ. Damnum. Detrimen- tum. Pernicies. Malum grave, quo quis labefactatur. ἡμέας λυμαίνε- ται λύμησι ἀνηκέστοις. Nos ma- lis, vel ærumnis gravissimis affli- git, vexat, labefactat, corrumpit. vi. 12.

λυχνοκαΐη. V. H. Dies festus, in quo noctu lampades accendun- tur. λυχνα καίουσιν πάντες πολλὰ περὶ τὰ δώματα κύκλῳ, &c. de- inde, καὶ τῇ ὁρτῇ οὐνομα κέεται λυχνοκαΐη. ii. 62.

λωβᾶν, et λωβᾶσθαι. Ionice, et po- etice. Contumelia, Damno, Inju- ria afficere. Fœde tractare. Tur- piter mutilare. Mutilare. ἐωυτὸν λωβησάμενος. Se ipso fœde muti- lato. iii. 154. ἐωυτὸν λωβᾶται λώ- βην ἀνέφεσον. Se ipsum intolera- bili, id est, gravissima, fœdissi- maque mutilatione mutilat. ibid. ἀνδρα δοκιμώτατον λελωβημένον. Virum celeberrimum fœde muti- latum. iii. 155. ὁ λωβησάμενος. ibid. λελωβημένου σευ. ibid. ἐμὲ λωβησάμενος. iii. 156.

λώβη, ης, ἡ. Ion. et poet. Contu- melia. Injuria. Mutilatio. Jactu- ra. iii. 154.

M.

μάζα, μάζης, ἡ. com. Placenta. V. Hom. 33. Vide κυρβαῖος. Eu-

stathius. μάζα, παρὰ τὸ μάττειν, τὸ φρεῖν. Miscere. Subigere. Pinsere. Vel (ut in Magno Etymologico traditur, pag. 573, 24.) ἀπὸ τοῦ μάσσω τὸ μαλάσσω γίνε-ται μάσσα, καὶ τροπῇ Δωρικῇ τῶν δύσσεις ζ, μάζα. Ab illo vero Μάσσα Latinum Massa deduc- tum. quod præter alia, quæ et in vulgatis Latinis Lexicis tradun- tur, ipsam quoque farinam mace- ratam, et aqua subactam signifi- cat, quam Itali, Gallique patrio sermone Pastam appellant, q. d. pistam, a pinsendo, unde verbum Italicum, *Impastare*, Gallicum, *Empater, Petrir*. Vas vero lig- neum, in quo massa pinsitur, ac subigitur, Græci μάκτραν, Latini mactram, appellant; utrumque a μάττω. μ. μάξω. de quo supra. Italice, *Madia*. Panaia. *Arcella*. Longobardice, *Impastadora*. Gal- lice, *Empatoire*. Vel, *Une huche*. *Une mai*. *Une auge*. Pro variis enim Galliæ regionibus, varium eidem rei nomen impositum con- stat. Illud hic addetur Gallicum vocabulum *Mai* (quod ab aliis *un- amet* vocatur) priscum, atque ma- nifestum Græci verbi vestigium adhuc servare, quod et in Italico *Madia* factum apparet. Nam a communi μάζα, Dor. μάτθα (quod alias et μάδθα dicitur) formatum, dissoluto ζ in σδ. Hinc sublato σ, et inserto ι. Μαδία non usitatum, quod Italice *Madia*. Linguam au- tem Italicam a Latina, Latinam a Græca, præcipue vero Dorica, magnam suorum verborum copiam mutuari non ignorant, qui solidam harum linguarum noti- tiam habent. Suidas nostras con- jecturas his verbis confirmat. μάκτρα, θυσία ἐπιμήκης, ἐν ἡ μάτ- τουσι τὰ ἄλνεα. i. e. Mactra, est mortarium oblongum, in quo fa- rinam pinsunt, [massamque subi- gunt.] Consule et Hippocratis *Œconomiam* in voce μάζα.

μακρῶ. Adverbialiter, ut πολλῶ cum superlativo junctum. μακρῶ πρώτος. Longe primus. i. 34. μακρῶ ἐδηρέσατον πρῆγμα. Res longe stultissima. i. 60. μακρῶ μάλιστα. Longe maxime. i. 171. μάλιστα λογιώτατοι εἰσι μακρῶ. Longe ce- leberrimi sunt. ii. 77. μακρῶ μάλιστα. ii. 136. V. Hom. 7. μακρῶ πρώτοι. Longe primi. v. 78.

μαλακίη, ης, ἡ. Ion. pro com. μα- λακία, ας. Hoc vero pro ἀσθένεια, καὶ νόσος, quod ex Herodoti ver- bis facile colligitur. ἐκ δὲ τῆς ἀσ- θενείας ταύτης συνέβη τὸν Ὅμηρον τελευτῆσαι ἐν Ἴω, οὐ παρὰ τὸ μὴ γινῶναι τὸ παρὰ τῶν παιδῶν ῥηθῆν (ὡς οἴονται τινες) ἀλλὰ τῇ μαλα- κίᾳ. V. Hom. 36. id est, Ob hanc autem infirmitatem, [et adversam valetudinem] accidit, ut Home- rus obiret in Io, non quod non intellexisset ænigma a pueris propositum (ut quidam arbitran- tur) sed propter morbum. Ab hoc autem μαλακία deductum vi- detur, Italicum *Malattia*, et Gal- licum *Maladie*, id est, morbus. Suidas quoque τὴν μαλακίην ἀντὶ τῆς νόσου sumi docet.

μάλιστα cum superlativo. τοῖσι πε- ροῖσι τῆς νυκτερίδος μάλιστα ἐμφε- ρέσατα. Vespertilionis alis quam simillima. ii. 76. μάλιστα λογιώτα- τοι. Longe celeberrimi. ii. 77.

μᾶλλον cum comparativo junctum. μᾶλλον ἀμεινον. Satius est. Me- lius est. i. 31. μᾶλλον ὀλβιώτερος. Felicior. i. 32. μᾶλλον κερδαλεώ- τερον. ix. 7. Utilius. Conducibilis. μᾶλλον subauditum. ἡμέας δικαίον ἔχειν τὸ ἕτερον κέρας, ἢ περ Ἀθηναί- ουσ. ix. 26. pro μᾶλλον ἤπερ.

μανθάνειν. Discere. Percipere. Cog- noscere. Animadvertere. ἐμαθεν ἔγκυος εὐῶσα. Se gravidam esse cognovit. i. 5. μαθούσα τὸ ποιηθῆν. Cum animadvertisset, atque cog- novisset id, quod factum fuerat. i. 10. οὐκ ἔδοξε μαθεῖν. Simulavit se non animadvertisse, se non

cognovisse, se nescire. Dissimulavit se percepisse quod factum fuerat. *ibid.* τὸ οὐ μανθάνεις. Quod non intelligis. i. 39. μαθὼν τὰ ποιεῦμενα. Cum cognovisset quæ fiebant. i. 61. μαθὼν μιν ἀποθωῦμαζόντα. Cum ipsam animadvertisset admirari. i. 68. ὡς ἔμαθον τὸ γινόμενον. Cum animadvertissent id, quod fiebat. i. 80, 87. παρ' αὐτέων ἕκαστα ἐκμαθὼν. Cum ab ipsis singula didicisset. Ex ipsis singula intellexisset. i. 107. πάντα ἐκμαθηκέναι. Omnia didicisse, cognovisse. i. 124. ἔμαθε τὸ ποιητέον οἱ ἦν. Animadvertit quod ei faciendum erat. i. 191. viii. 88. ἐπεὶ ἐξέμαθετε τὸ ἡμέτερον φρόνημα. ix. 7. Postquam cognovistis nostram sententiam. ἐξέμαθον πᾶν τὸ ἐν. ix. 11. Rem omnem cognoverunt. τοῦτο μαθὼν. ix. 33. Hac re cognita. μαρτεῖσθαι. Ion. et com. Vaticinari. Oracula consulere. μαρτεύσμενος Κροῖσος. Cræsus oraculum consulturus. i. 46. διζῶ ἢ σε θεὸν μαρτεύσομαι, ἢ καὶ ἄνδρα. Dubito utrum te Deum, an hominem esse dicere debeam, vel, meo vaticinio appellare debeam. i. 65. μαντήιον. Ion. et poet. pro com. μαρτεῖον, τό. Vaticinium. Oraculum. ἀπεπεισάτο τῶν μαντηῶν. Vaticinia tentavit. Vaticiniorum periculum fecit. i. 46. πειρεῶμενος πᾶν μαντήιον. *ibid.* Oracula tentans. Oraculorum periculum faciens. μαντήια. *ibid.* μαντήιον. i. 48, 49, 53, 90. et alibi passim. μαρτιχόρα. Nomen Indicum, quod indeclinabile videtur. Quod autem sit animal, docet Ctesias Ind. 7. περὶ τοῦ μαρτιχόρα τοῦ ἐν αὐτοῖς ὄντος θηρίου. &c. Vide. μαρτιχόρα δὲ Ἑλληνιστὶ ἀνθρωποφάγον [δηλοῖ.] ὅτι πλεῖστα ἐοίσι ἀναιρῶν ἀνθρώπους. Alioqui dices declinari μαρτιχόρας, μαρτιχόρα, ὅ. ut Πυθαγόρας, ᾧ. Quæ terminatio pro-

prie quidem est Dorica, versa diphthongo ου in α, quemadmodum in vulgatis tritisque Grammaticis videmus: sed tamen et in communem usum est translata.

μαστιγεῖν. Ion. pro com. μαστῖγούν. Flagris cædere. Verberibus cædere. μαστιγέων. i. 114. Verberibus cædens.

μαστιγεύς, ἑως, ὁ. N. H. Virgator. q. d. flagellator. Qui flagello cædit aliquem. τοὺς μαστιγέας. vii. 35.

μαχέομαι, οὔμαι. Ionice, et poetice, pro communi μάχομαι. Pugno. κατὰ μὲν ἓνα μαχεόμενοι. Singuli cum singulis pugnantes. Singulari certamine pugnantes. vii. 104. μαχεόμενον. ix. 75.

μάχιμος, ου, ὁ. com. Pugnax. Qui ad pugnandum est aptus. Bellator. Bellicosus. τῶν μαχίμων [ἀνδρῶν.] ix. 29. Bellicosorum, [et ad pugnandum aptorum virorum.] τοῖσι μαχίμοις. ix. 30, 32.

μαχλοσύνη, ης, ἡ. Ion. et poet. Lascivia. Ad Venerem propensio. Impudicitia. Adulterium. μαχλοσύνην ἐπενεικασά οἱ. Ei impudicitiae crimen inferens. Impudicitiam ei objiciens. iv. 154.

με syllaba interdum Ionice in verbis compositis reduplicatur, in incremento sequente μετὰ præpositione, ut μεμετρίμενος. Vide μετὰ præposit. interdum, et μεμετρίμενος.

μέγα, pro μεγαλως. Ion. et poet. i. 8. μέγα πλούσιος. Valde dives. i. 32. μέγα νήπις. Valde stultus. i. 85. μέγα ποιεῦμενος ταῦτα. Hæc magni faciens. Hæc valde æstimans. iii. 42. μέγα σονιέατο. Valde læsissent. Valde nocuissent. vii. 147. μέγα πλούσιος. vii. 190. Valde dives. μέγα ὑπερφέρουσα. viii. 144. Longe præstans.

μεγάθες ποταμοί. Ion. pro com. μεγάλοι ποταμοί. Magni fluvii. ii. 10.

μέγαθος. Ionice, pro communi μέ-

γεθος. i. 51. δύο κρητῆρας μεγάθει
μεγάλους. Duos crateres magni-
tudine magnos, id est, maximos.
Vel τὸ μεγάθει Ἰωνικῶς πλεονάζει.
[μέγεθος. i. 60.] μεγάθει. i. 70.
μέγαθος. i. 98, 178, 185, 191, 193,
199, 202. ii. 32. Interdum μέ-
γαθος adverbialiter poni videtur,
pro μεγάλως, ut λάμποντος τὰς
νύκτας μέγαθος. Noctu valde
splendentis. ii. 44, 73, 74. iii.
102. iv. 81. vii. 103, 117. μεγά-
θει μέγισον, &c.

μεγαίρειν. Ion. et poet. pro com-
φρονεῖν. Invidere. ἐγὼ δέ τοι οὕτι
μεγαίρω. Ego vero tibi nihil in-
video. i. 66.

μεγαλοφροσύνη, ης, ἡ. com. Animi
magnitudo. vii. 24.

μεγάλως, σφόδρα. Valde, Vehemen-
ter. μεγάλως αἰτίους γενέσθαι. In
culpa valde fuisse. i. 4. προσπταί-
σας μεγάλως. Ingenti clade ac-
cepta. i. 16. ἐτίμησαν μεγάλως.
Valde honorarunt. i. 30, 31. με-
γάλως αὐξηθῆναι. Valde crevisse.
i. 58. ἔκαμνον μεγάλως. Valde
laborabam. i. 118. μεγάλως ἡσπά-
ζοντο. Vehementer amplexati sunt.
i. 122. ἐναγίζουσί σοι μεγάλως.
Ipsis magnifice justa persolvunt.
i. 167. ii. 29, 75, 124. iii. 38, 128.
vii. 190, 205.

μεγαλωσί. Ionice, pro communi
μεγάλως. Magnifice. Multum.
Valde. Gravier. μεγαλὸς προσ-
έπταισε. Gravem cladem accepit.
ii. 161. εὐθασί μεγαλὸς τιμᾶν.
Magnifice, vehementer, colere so-
lent. v. 67. vi. 70.

μέγαρον, ου, τό. Ionice, pro com-
ναός, καὶ ἱερόν. Templum. ἐν δὲ
Δελφοῖσι ὡς ἐσῆλθον τάχιστα εἰς
τὸ μέγαρον οἱ Ἀυδοὶ χρησόμενοι τῷ
Θεῷ. Simul ac autem Delphis Ly-
di templum ingressi sunt, Deum
consulturi. i. 47. Apud Suidam
μέγαρον, pro αὐτον accipi videtur.
ὠθεῖ (inquit ille) ἐαυτὸν εἰς τὸ μέ-
γαρον, ἔνθα δῆπου τῷ ἱεροφάντῃ μό-
νῳ παρελθεῖν θεμιτόν ἦν, κατὰ τὸν

τῆς τελευτῆς νόμον. ἐκείνῳ δ' οὐκ
ἔξῃν. Athenæus lib. 5. τῶν δειπνο-
σοφιστῶν pag. 193. C. ed. Casaub.
τῶν ἡρωϊκῶν οἰκῶν τοὺς μείζοντας
Ὅμηρος μέγαρον καλεῖ, καὶ δαίμα-
τα, καὶ κλισίας. οἱ δὲ νῦν ξενώνας,
καὶ ἀνδρώνας νομίζουσι. Λυκοῦργου
ἐλθόντος ἐν Δελφοῖς ἐπὶ τὸ χρηστή-
ριον, ὡς ἐσῆιεν εἰς τὸ μέγαρον. Hic
etiam satis aperte pro templo
μέγαρον ab Herodoto sumtum vi-
detur. i. 65. ii. 141, 143, 169,
176. v. 77. vii. 140. viii. 37, 53.

μέγας. Ionice, et com. Magnus.
Potens. πρὶν μεγάλους γενέσθαι
τοὺς Πέρσας. Antequam Persæ
magni fierent, crescerent. Anteq-
uam Persarum potentia cresce-
ret, incrementa caperet. i. 46.

μεζόνως. Prolixius. Majorem in
modum. ii. 161. iii. 128. Magis.
v. 92. §. 7. vi. 84, 107.

μέζων. Ionice, pro communi μειζων.
Major. i. 26, 68, 183, 194, 202.
ii. 11, 35, 67, 68. vii. 150. &c.
Consule Hortos Adonidis, et Mag-
num Etymologicum, ubi traditur
a positivo μέγας fieri comparati-
vum μεγάζτερος, et μεγίων, et
μέσσων, et ἄλῳ mutatis duobus
σσ in ζ, μέζων. et pleonasmo τοῦ
ι, μειζων, hinc vero rursus Iones
τὸ ι tollunt, et dicunt μέζων.

μέθες. Ion. et com. pro quo alias
diceretur μέτες. μέθες ἵεναι. Sine
me ire. i. 37. μέθες με. Dimittite
me. i. 39. paulo post μετήμι σε
ἵεναι. Sino te ire. i. 40. vide μετ-
ἵεναι.

μελάγγεος, ὁ καὶ ἡ. V. H. Qui ni-
gram habet terram. χώρα μελάγ-
γεος. Regio, quæ terram nigram
habet. ii. 12.

μελεδαίνειν. Ionice, et poetice, pro
communi ἐπιμελεῖσθαι. Curare.
τοὺς νοσούντας κατέλιπε, ἐπιτάσ-
σων τῇσι πόλισι μελεδαίνειν τε,
καὶ τρέφειν. viii. 115. Ægrotos re-
liquit, imperans civitatibus, ut
[eos] curarent, et alerent. Apud
Suid. qui hujus loci mentionem

facit in verbo μελεδαίνειν, pro πύλῃσι reponendum πόλῃσι, ut apud Herodotum recte scribitur. μελεδωνός, οὗ, ὁ καὶ ἡ. V. H. pro com. ἐπιμελητῆς. Curator. Procurator. ii. 65. μελεδωνοὶ ἀποδεέχονται τῆς τροφῆς χωρὶς ἐκάστων. pro ἀποδεδεῖσμένοι εἰσι. Curatores nutritionis singularum [ferarum] separatim designati, destinati, constitutique sunt. Ibidem Valla locum non videtur intellexisse, si verborum vim spectes. Vertit enim, has seorsum singulas educandi curam suscipiunt, &c. At ita potius erat vertendum, harum singularum seorsum nutriendarum curatores erant designati. τῇ μελεδωνῷ τῶν θηρίων. Ferarum curatrici. Fæminæ, quæ ferarum alendarum curam gerebat. ibid. τὸν καταλελοίπεε τῶν οἰκίῳ μελεδωνόν. Quem rerum domesticarum curatorem reliquerat. iii. 61, 63. [συνωνύμως dicit τὸν οἰκίῳ ἐπιτροπὸν ἀπέδεξε. Rerum domesticarum curatorem constituit. iii. 63, 65.] vii. 31, 38. Apud Theocritum Idyllio 24. ex Stephani typis pag. 202. M. pro eodem dicitur et μελεδωνεύς, εἰς, quod in vulgatis Lexicis non reperitur. υἱὸς Ἀπόλλωνος, μελεδωνεύς, ἀγρυπνὸς ἦρως. Interpres tamen videtur sumsisse adjective. Vertit enim, diligens. At sensum, non verba, spectavit.

μέλει. Impersonale. Ion. et com. Curæ est. ταῦτα οἱ νῦν μέλει. Hæc nunc ei sunt curæ. i. 36. τοῦτο ἡμῖν μελήσει. Hoc nobis erit curæ. v. 98. περὶ στρατιῆς τῆσδε θεοῖσι μελήσει. viii. 65. Hic exercitus Diis erit curæ. ἔλεγε οὐ μέλειν οἱ, ὅτι πρὸ τῆς Ἑλλάδος ἀποθνήσκει. ix. 72. Dicebat se non curare, quod pro Græcia moreretur.

μελετᾶν. Meditari. Nam a Græco μελετῶ, Latinum priscum, et inusitatum medito formatum, pro quo deponens meditor in usu. με-

λετᾶν ἀπάστασιν. Ctesias Pers. 53. Defectionem meditari. Defectionem moliri. Sic etiam μελετᾶν ἐπανέστασιν. q. d. Insurrectionem meditari. i. e. Defectionem moliri, qua facta in aliquem insurgitur, et bellum ei inferitur.

μελιτόεσσα, ἡς, ἡ. Ionice, et poetice, pro communi μελιτούττα. Placentæ genus melle conditæ. viii. 41. Consule Eustath. in voce μελιτόεσσα.

μέλος, τό. com. Membrum. Frustum. κατὰ μέλεα διελὼν. Cum [puerum] in frusta dissecuisset, concidisset. i. 119.

μέλος, τό. Ion. et poet. pro com. ἔπος. Carmen. ii. 135.

μεμετιμένος, ὁ. Ion. pro com. μεθιμένος. Dimissus. Si modo codex mendo caret. Hic autem est τῆς συλλαβῆς με, ἐπαναδίπλωσις, et τοῦ θ in τ. Ἰωνικὴ τροπή, et ἐκβολὴ τοῦ ε. v. 108. α μετιεμαι. Ion. pro com. μεθιεμαι. Dimittor. Vel α μετιω pro μεθιω, Dimitto, quod Ion. et poet. sic formatur, ἐω, ἰω, μεθιω, μετιω. μ. μετίσω. ἀόρ. α μετίσα, vel ἐμέτισα, perf. act. μέτικα, vel μεμέτικα, pass. μέτμαι, vel μεμέτμαι, hinc participium μεμετιμένος. Sed (ut ingenue fatear id, quod sentio) præter tritas, vulgatasque Grammaticorum regulas, ut alia multa, sic etiam hæc dicta puto. Idcirco etiam hæc in vulgatis Lexicis non reperiatur. Verum ipsa Dialectorum varietas hanc verborum inauditam novitatem facile tegit. Hæc tamen illis tenenda, qui ad Græcæ linguae cognitionem, laudemque solidam aspirant. μετίειν autem pro μεθίειν, et μεθίεναι, eodem modo formabitur, quo et ἀνίειν, pro ἀνίεναι. Laxare, dimittere. iii. 109. μεμετιμένος ὑπὸ Δαρείου. vi. 1. Μεμετιμένοι ἔσαν ἐκ τοῦ στρατοῦ τοῦ ὑπὸ Λεωνίδεω. vii. 229. Ex castris a Leonide dimissi fuerant.

μεμισθωμένος οὐκ ὀλίγου. ix. 37. Non

parva [mercede] conductus. Subauditur enim μισθοῦ.
 μέμνω. Ion. et poet. pro com. μέμνησο, sublato σ, et κατὰ συζολήν η correpit. Vel ut a μέμνομαι, quod inusitatum, Imperat. μέμνου, et Ion. μέμνεο, dissoluta ου in εο. Recordare. Memor sis. v. 105. cum genitivo junctum. μέμνεο τῶν Ἀθηναίων. Si priorem Etymologiam sequaris, erit imperat. præter. perf. et plusq. p. pass. Si posteriorem, præsentis. Reperitur et apud Xenophontem μέμνοιο. in 2. pers. sing. opt. præes. p. 261. B. (Anab. lib. i. c. vii. §. 5. ed. Schneider.) Consule nostrum Græco-lat. Xenoph. indicem. (Sturzii Lex. Xen. sub μνάσθαι.)
 μέμρεσθαι. com. Conqueri. Reprehendere. Damnare aliquid. Vituperare. Incusare. Causari. Causam rei alicujus alicui tribuere. Κροῖσος μεμρθεὶς κατὰ τὸ πλῆθος τὸ ἐωυτοῦ σφάτευμα. Cræsus cum de suo exercitu propter paucitatem conquestus fuisset. Suarum copiarum paucitatem causatus. i. 77. τοῦτο μεμρθεὶς. Hoc causatus. ibid. μεμφομένος τὴν γνώμην ταύτην Κροῖσος. Cræsus hanc sententiam damnans, reprehendens. i. 207. ii. 24. ταῦτα ἐπιμεμφομένοι. De his conquerentes. Hæc damnant. ii. 161. μεμφομένος τι Ἀμάσι. Quiddam Amasi succensens. iii. 4. τὰ δῶρα μεμρθεὶς. Dona cum querimonia quadam, vel cum contemtione quadam, vituperans, damnans, vel simpliciter, contemnens. iii. 13. μεμρθεὶς τῶν σφατηγῶν τὴν γνώμην. vii. 146. Reprehensa ducum sententia, vel, damnata jud. s. μεμφομένους τοῖσι Λακεδαιμονίοισι ὅτι περιεῖδον ἐσθλόντα τὸν βάρβαρον ἐς τὴν Ἀττικὴν. ix. 6. Qui conquerentur de Lacedæmoniis, quod per suam negligentiam barbarum in Atticam irrumpere passi fuissent. μένειν ἐπὶ ταῖσι κατεστρωῖσι. In præ-

senti rerum statu manere. In præsentibus institutis manere. Ion. pro com. καθεστῶσι. i. 59.
 μέν νυν. Ion. pro com. ὅμως. Ταμεν. Ἰωνες μὲν νυν οὐκ ἐπέθοντο. Iones tamen non parebant. i. 76. μεσαίτατος, ὁ καὶ ἡ. vel μεσαίτατος, η, ον. Ion. et poet. pro inusitato μεσώτερος, α, ον. Maxime medius. iv. 17.
 μεσαμβρίη, ης. Ion. pro com. μεσημέρια. Meridies. i. 6, 142. ii. 8, 26. iii. 104, 107. iv. 20, 99, 113. vii. 113, 199. [pro eodem vii. 201. μεσημβρίη dicitur.]
 μεσόγαια, ας. com. Loca mediterranea. μεσόγαιαν οἰκοῦντες. Loca mediterranea incolentes. i. 175. ii. 7, 9, 15, 150. iv. 12, 100, 101. vii. 110, 121. ix. 89, &c.
 μέσον, ου, τό. Medium spatium. Intervallum. Discrimen. ἔφασαν πολλὸν εἶναι αὐτέων τὸ μέσον. Magnum inter hæc discrimen esse dixerunt. i. 126. ἦν πολλὸν τὸ μέσον. ix. 82. [Inter utrumque convivii genus,] magnum erat discrimen.
 μέσος, ὁ. com. Medius. Mediocris conditionis homo. ἐνεβθε μέσου ἀνδρὸς Μηδου. Infra mediocris conditionis Medos. i. 107.
 μεσοῦν. Ionic. et poet. quinetiam com. Medium esse. In medio situm esse. μεσοῦντι τῆς ἀναξασίος. In medio ascensu. Vel, Ei, qui ad medium ascensum ascendit. i. 181. ἡμέρη μεσοῦσα. Medius dies, Meridies. iii. 104.
 μετὰ præpositio interdum Ionice ad incrementum temporale addit et syllabæ με reduplicationem. Ut μεμετιμένος, pro com. μεθειμένος. v. 108. Dimissas. Vide suo loco. vi. 1. vii. 229.
 μετὰ præpositio interdum Ionice in augmentis temporalibus assumit etiam syllabicum, τὸ ε videlicet. ἐμετεῖθη, pro com. μεθείθη. Dimissus est. a μεθεῖμαι. perf. pass. μεθεῖμαι. i. 114.
 μετὰ. Ion. pro com. κατὰ. Μετὰ

ἡμέραν. Interdiu. pro καθ' ἡμέραν. (νυκτός. ii. 150.)

μέτα. Ion. et poet. pro com. μέτεσι. Pars est. Participatio est. Οὐδὲν τούτων ἐμοὶ μέτα. Nihil horum ad me pertinet. Nullius harum rerum sum particeps. Nullam in his rebus habeo partem. i. 88. μοῖρα τοι τῆς Ἑλλάδος οὐκ ἐλαχίστη μέτα. vii. 157. Græciæ pars non minima tibi est. Græciæ partem non minimam obtines.

μετὰ δέ. Ion. pro com. μετὰ δὲ ταῦτα. Postea vero. i. 11, 19, 22, 26, 30, 46, 61, 86, 88, 94, 102, 107, 108, &c.

μετὰ δὴ βουλευέαι. Ion. κατὰ τμήσιν; ἀντὶ τοῦ, μεταβουλευέαι, εἴτε μεταβουλεύῃ δὴ. Vide μεταβουλεύεσθαι.

μεταβαίνειν. com. Migrare. Transire aliquo. μεταβαίνοντες ἐς ταῦτα τὰ χωρία. In hæc loca trans-euntes, migrantes. i. 57.

μεταβάλλειν. com. Mutare. τὸ οὐνομα μετέβαλε. Nomen mutavit. ibid. μετέβαλον ἐς εὐνομήην. Suos mores in meliorem vivendi rationem mutarunt. i. 65. οὕτω μεταβαλόντες εὐνομήθησαν. Sic mutati rectum vitæ genus excoluerunt. Hac mutatione ad rectum vitæ genus colendum ducti sunt. i. 66. v. 58. τὸ οὐνομα μετέβαλον. vii. 62, 73, 74, 164, 170.

μεταβολή. com. Mutatio. ἐγένετο μεταβολή. Mutatio facta est. i. 74.

μεταβολή. com. Loci mutatio, et migratio. ἀμα τῇ μεταβολῇ τῇ ἐς Ἑλλήνας, καὶ τὴν γλῶσσαν μετέμαθε. Una cum ipsa loci mutatione, et migratione ad Græcos, linguam etiam dedit. Interp. Lat. Quum in Hellenes. i. e. Græcos, transiit. H. Steph. Quum in Hellenas mutarentur. Quam bene locus hic ab utroque sit Latine redditus, viri docti iudicabunt. i. 57. Vide infra. τὸν ἐνέικαντο

γλώσσης χαρακτῆρα μεταβαίνοντες ἐς ταῦτα τὰ χωρία, &c.

μεταβουλεύεσθαι. V. H. ut et τὸ μεταδοκεῖν. Consilium vel sententiam mutare. μετὰ δὴ βουλευέαι στρατεῦμα ἄγειν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. Sententiam de exercitu in Græciam ducendo mutasti. Vel, De copiis adversus Græciam ducendis consilium mutasti. vii. 12. μεταβουλεύόμενος. Consilium, vel sententiam mutans. ibid. μελαβουλεύεσθαι. viii. 57.

μεταγινώσκειν. Ion. et com. Sententiam mutare. i. 40. Pœnitentia duci. Gallice, *Changer d'avis. Se repentir.* μεταγινόντα. Cum eum pœnituisset. Pœnitentia ductum. i. 86. μετέγγων. Sententiam mutavi. Vel, Me pœnituit. vii. 15. μετάνημι, ἢ. com. Sententiæ mutatio. Pœnitentia. i. 87.

μεταδιδόναι. com. Impartire. Participem facere. ἐβουλεύσαντο αὐτοῦ μεταδοῦναι μηδαμοῖσι. Nullos ejus participes facere decreverunt. i. 143. γῆς μετέδοσαν αὐτοῖς. Eos agri participes fecerunt. agri partem ipsis dederunt. iv. 145. μεταδώσουσι τῆς ἀρχῆς. vii. 150. Imperii partem dabunt. τῶν πάντων [αὐτῶ] μεταδιδόντες. ix. 33. Omnia [civitatis jura ipsi] impertientes. ἦν μὴ καὶ τῶ ἀδελφεῷ Βιαντι μεταδώσι τὸ τρίτημόριον τῆς βασιλείας. ix. 34. Nisi et fratri Bianti tertiam regni partem impartivissent.

μεταδοκεῖν. Capti consilii pœnitentia duci. Sententiam mutare. Mutata sententia aliquid alicui videri, placere. Interdum impersonaliter accipitur. ἐπεὶ οὕτω μετέδοξε. Quandoquidem priore sententia mutata sic visum est, [sic nobis placuit.] iv. 98. δῶσα μὴ σοὶ μεταδόξῃ. Verita ne ipsos pœniteret. v. 92. §. 4. Vel, Ne sententiam mutarent, ὡς μεταδεδογμένῳ μοι. ἀντὶ τοῦ, ὡς μεταδεδογμένου μου. Quippe quod ego sententiam mutarim. vii. 13.

μεταιτέειν, εἶν. V. H. Partem rei alicujus petere. Aliquid affectare. τῆς βασιλείης μεταίτεοντες. Regni partem petentes. Vel, Regnum affectantes. iv. 146. vii. 150.

μεταιτίος, ὁ. N. H. Ejusdem causæ, culpæve particeps. Rei alicujus auctor. iv. 200, 202. μεταίτιον τοῦ πολέμου. Belli cum alio auctorem. vii. 156. Πέρσαι οὐδενός μοι πάθεος μεταίτιοί εἰσι. viii. 101. Persæ nullius cladis auctores mihi sunt. φᾶς τοῦ μηδισμοῦ παῖδ' οὐδέν εἶναι μεταίτιους. ix. 88. Dicens [illius] filios factionis Medicæ nullo modo participes esse.

μεταίχιμον, ου, τό. Ion. et poet. Campus inter duas acies. Spatium, quod est inter duos exercitus armatos, et ad pugnam paratos. μεταίχιμον οὐ μέγα ἀπολιπόντες. Non magno spatio inter duas acies relicto. vi. 77, 112. ἐξαίρετόν τι μεταίχιμον τὴν γῆν ἐκτιμένων. viii. 140. Valla: Possidentes terram inter diversas acies positam. Æ. P. Qui terram possidetis [ut] eximium quoddam præmium inter varias acies positum, [de quo capiendō multi inter se armis contendunt.] Sic enim jam locus hic videtur intelligendus. Est autem metaphora sumta a ludis circensibus, in quibus præmia, victoribus danda, proponebantur omnibus spectanda. Quod ut facilius fieret, in medio circo solebant collocari. Sic enim spectatores ad certamen ineundum magis inflammabantur. Virgil. Æn. v. ver. 104. hunc morem his versibus describit, Expectata dies aderat, nonamque serena Auroram Phaethontis equi jam luce vehebant: Famaque finitimos, et clari nomen Acestæ Excierat; læto complerant littora cætu, Visuri Æneadas, pars et certare parati. Munera principio ante oculos, circoque locantur. In medio sacri tripodes,

viridesque coronæ. Et palmæ pretium victoribus, armaque, et ostro Perfusæ vestes, argenti, aurique talenta. Et tuba commissos medio canit aggere ludos. Hic agitur μεταίχιμον (quod observatione dignum) figurate vocatur τὸ μεταξύ τῶν αἰχμῶν, καὶ στρατευμάτων περικαθημένων ἀθλον προκείμενον, ὑπὲρ οὗ πάντες αὐτὸ σφετερισόμενοι τοῖς ὅλοις διαμάχονται, id est, Id præmium, quod est inter aliquas acies, et exercitus circum circa sedentes, propositum: pro quo omnes armis dimicant, id in suam potestatem redacturi. Quod propterea συνωνύμως alias περιμάχχτον ἀθλον diceretur.

μετακινεῖν. Loco movere. In alium locum transferre. com. οὔτοι οἱ κρητῆρες μετεκινήθησαν. Hi crateres alio translati, alio delati fuerunt. i. 51.

μεταλαμβάνειν. com. Participem esse. Partem suam accipere rerum aliquarum. τῆς λήξης μεταλαμβάνει. Prædæ particeps est. iv. 64.

μεταλλάγῃ. com. Mutatio. i. 74. μεταλλάσσειν. commun. θέσμιμα μεταλλάξας. Legibus mutatis. i. 59. μεταμανθάνειν. com. Dediscere. τὴν γλῶσσαν μετέμαθε. Linguam didicit. i. 57.

μεταμέλειν. Pœnitentia duci. Aliquem rei alicujus pœnitere. μετεμέλησέ σφι. Ipsos pœnituit. i. 130. iv. 203. τῷ Ἀρίσωνι μετέμελε. Aristonem pœnituit. vi. 63. μετεμέλησέ οἱ τὸν Ἑλλησποντον μαστιγώσαντι. Eum pœnituit quod Hellespontum flagris cecidisset, flagellasset. vii. 54. τοῖσι Θεσσαλῆς ἡγεομένοισι τὰ πρὸ τοῦ πεπρηγμένα μετέμελε οὐδέν. Thesaliæ principes rerum ante gestarum nulla pœnitentia ducebantur. ix. 1. Οὐ γὰρ ὑμῖν ἐς χρόνον ταῦτα ποιεῦσι μεταμελήσει. ix. 89. Haud enim vos hæc [ipsi] præstitisse in tempus, [vel ad

tempus] pœnitebit. Vel etiam, tandem pœnitebit.

μεταμελίη, ης, ἡ. Ion. pro com. μεταμέλεια. Pœnitentia. ἐν μεταμελίῃ γενόμενοι. V. Hom. 19. Pœnitentia ducti.

μετανάσῃς, ου, ὁ. Ion. et poet. Valla: Qui solum vertit. Sic tamen γενικῶς vocatur qui ex suis pristinis sedibus vel ultro, vel ab alio pulsus, alio migravit. Peregrinus. Inquilinus. Exul. Vagus. vii. 161. Eustath. μετανάσῃς, μέτοικος, καὶ μετὰ τὸ γεννηθῆναι πού ἀνασταυθεὶς ἐκείθεν. Dictum autem παρὰ τὸ νᾶω, quod idem valet ac νέω, unde νόσος. Vide νάσασθαι apud Eustath.

μεταξὺ absolute positum sine ullo casu. Interea. quod alias dicitur ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ. Οἶχετο μεταξὺ ἀπολιπών [τὸν πρῶτον τόπον.] iv. 155. Interea relicto [priori loco Battus] abiit.

μετάπεμψομαι. Ion. et com. Accersere. μεταπέμπεται τὸν Φρύγα. Phrygem accersit. i. 41. μεταπεμφάμενος Βαβυλωνίους. Accersitis Babyloniis. i. 77. μετεπέμψατο τὴν θυγατέρα. Filiam accersivit. i. 108. μετεπέμψατό μιν. Ipsum accersivit. i. 111.

μετάπεμπτos, ὁ καὶ ἡ. com. Accersitus. παρήσαν μετὰπεμπτos οἱ τῶν ἑθνῶν τύραννοι. viii. 67. Aderant accersiti gentium tyranni, sive reges.

μεταρρύθμιζειν. V. H. Accommodare. Aptare. Corrigere. Emendare. Immutare. τῶν γραμμάτων ὀλίγα μετερρύθμισαν. Paucas literas, i. e. paucarum literarum formam, immutarunt. v. 58. pro quo συνωνύμως dicitur μετέβαλον τὸν ῥυθμὸν τῶν γραμμάτων. ibid. Valla: Pristinum literarum modulum immutaverunt.

μετάρσιος, ὁ. com. idem ac μετέωρος. Sublimis. In alto stans. Excelsus. Navibus tributum, significat eas, quæ sunt in alto mari, quæ tenent altum. ὅσας δὲ τῶν

νεῶν [ὁ ἀνεμός] μεταρσίας ἔλαβεν. vii. 188. Valla: Quas naves ventus exteriores nactus est. Æ. P. Quotquot naves in alto stantes, vel, altum tenentes, [ventus] nactus est.

μεταρσιῶν, ὦ. fut. μεταρσιώσω. V. H. In altum elevo. In sublime tollo. Νέφος μεταρσιωθέν. viii. 65. Nubes in altum, vel in sublime sublata.

μετασῆσαι. com. a μεθίστημι. Mutare. τὰ νόμιμα μετέσῃσε. Leges, et instituta mutavit. i. 65.

μετασῆσασθαι. com. Remove. Semovere. Amovere. Summovere. Gallice, Faire retirer. μετασῆσάμενος τοὺς ἄλλους. Ceteris semotis. i. 89. viii. 101. Ceteris summotis.

μετατιθέναι, et μετατιθεσθαι τὴν γνώμην. Sententiam mutare. vii. 18.

μεταῦτις. Ion. et poet. pro com. μετὰ ταῦτα. Postea. i. 62.

μεταφορεῖν. Ion. et poet. pro com. μεταφέρειν. Transferre. Alio transportare. μετεφόρεεν ἐς ἄλλον χῶρον. In alium locum transtulit. i. 64.

μετεξέτεροι. Ion. pro com. ἄλλοι ἐνιοί. Nonnulli. Alii. i. 63, 95. μετεξέτεροι. i. 199. μετεξέτεροι. ii. 36. μετεξέτεροισι. ii. 83. μετεξέτεροι. ii. 125, 134, 178. iv. 187. vi. 71, 109. vii. 77, 142. viii. 8, 87.

μετεόν. Ion. et poet. pro commun. μετόν, ὄντος. ἀποδεικνύντες οὐδέν σοι μετεόν τῆς Ἰλιάδος χώρας. Demonstrantes nullam agri Iliaci partem ad ipsos pertinere. v. 94.

μετέπειτα. Ion. poet. et com. Postea. i. 25.

μετέρχεσθαι apud Herodotum accipi videtur interdum pro δεῖσθαι, et ἱκετεύειν. Orare. Supplicare. ἐγὼ σε μετέρχομαι πρὸς θεῶν, εἰπεῖν τῶλῃθές. vi. 68. Valla: Ego te adiens obsecro, ut verum dicas. Æ. P. Ego te per Deos obsecro, ut verum dicas. Quod ex sequentibus patet, ἐπεὶ με λυγῆσι

μετέρχεαι εἰπεῖν τὴν ἀληθινήν.
Quia me precibus oras, ut veritatem dicam. vi. 69.

μετεσεώσης εὐ τῆς τύχης. Ionic. pro com. μεθεσεώσης. Fortuna in bonum conversa. i. 118.

μετέρχειν. com. Participem esse. οὐδαμοὶ ἐδεθήσαν [αὐτοῦ] μετασχεῖν. Nulli petierunt se [hujus templi] participes esse, vel fieri. i. 143. μετεσχήκατε τῆς ὕβριος. Injuriae, vel contumeliae participes fuistis. iii. 80. μοῖραν τιμῶν μετέχοντες. Honorum participes, vel, Honorum partem accipientes. iv. 145. τοῦ θεοῦ τι μετέχον. Quidam naturae divinae particeps. vii. 16.

μέτ' ἡμέραν. Ion. pro com. καὶ ἡμέραν. ἡμέρας. (νυκτός. Noctu. iv. 146.)

μετήσαν. 3. plur. aor. 1. act. Ion. et poet. pro com. μετεῖταν, Attice μετήσαν. ex μετά, et ἔσαν, ab εἶω, εἴω, εἶμι, aor. 1. act. εἶσα, et Attice ἔσα, Ionic. ἦσα, διαλύσει. Idem ac μετήλθον. Persecuti sunt, vel persecuti sunt. καὶ θυσίῃσι σφας μετήσαν. vii. 178. Valla: Hostias illi [Thyæ] immolare. Æ. P. Et sacrificiis illos [ventos] persecuti sunt, id est, placare conati sunt. Illis sacrificia fecerunt.

μεθήσεσθαι. Ion. pro com. μεθήσεσθαι. a μεθήμι. Dimitto. πολλάς εἶχε ἐλπίδας μεθήσεσθαι ἐπὶ θάλασσαν. v. 35. Valla: Etiam atque etiam sperans, fore ut ad mare proficisceretur. Ad parum commode. Vertendum enim, Magnam habebat spem, fore ut [a rege] ad mare dimitteretur. Hic est verus hujus loci sensus, et interpretatio, quam ipsa Herodoti verba confirmant; non solum hic, sed etiam infra, v. 108. Ἰστιαῖος μεμετιμένος ὑπὸ Δαρείου, ἐκομίζετο ἐπὶ θάλασσαν. Histiaeus a Dario dimissus, profectus est ad mare. et vi. 1.

μετίειν. Ion. pro com. μεθίειν, et

μεθιέναι. Remittere. Condonare. Gallice, *Quitter*. ὁ κατισάμενος βασιλεὺς τὸν προοφειλόμενον φόρον μετῖει πάσῃσι τῇσι πόλεσι. Rex qui creatus est, tributum ante debitum remittit omnibus civitatibus. vi. 59. Is, qui rex creatus fuerit, omne tributum, quod civitates ante debebant, ipsis remittit.

μετίειν. Ion. pro com. μεθίειν, καὶ μεθιέναι. Dictum de plantis, et arboribus. Emittere. Remittere. Producere. ἡ αἰτύς ἐκκοπέϊσα βλασὸν οὐδένα μετῖει. Pinus excisa germen nullum remittit, producit. vi. 37.

μετιέναι. Ion. pro com. μεθίειν. Dimittere. Gallice, *Laisser aller*. i. 24. μετίνμ' σε ιέναι. Sino te ire. i. 40. μετιέντες τὰς νομάς νέμεσθαι. Relictis pascuis. Melius Gallice, *Laissans leur pasture*. Vel, Relicto pabulo, quo vescebantur. i. 78. μεμετιμένος. Dimissus. v. 108. Vide suo loco.

μετιέναι. Ion. pro com. μεθιέναι. Dimittere. Missum facere. Relinquere. Re aliqua non amplius uti. Gallice, *Laisser*. *Quitter*. *Ne se servir plus de quelque chose*. μετίεσαν τῆς χρησιμοσύνης τοπαράπαν. ix. 33. Oraculum omnino missum fecerunt.

μετιέναι τὰς ἀμαρτάδας. Herodotea locutio, pro com. μεθιέναι, vel ἀφιέναι τὰ ἀμαρτήματα. Peccata remittere, vel condonare. Ἀθηναίοισι τὰς ἀμαρτάδας τὰς ἐξ ἐκείνων ἐς ἐμὲ γενομένας πάσας μετήμι. viii. 140. Atheniensibus omnia peccata ab ipsis in me commissa remitto, vel omnes injurias ab ipsis mihi factas condono. Pro quo ibid. dicitur ἀπιέναι. ὁ μέγας βασιλεὺς μοῖναίσι ὑμῖν Ἑλλήνων τὰς ἀμαρτάδας ἀπιείς, ἐθέλει φίλος γενέσθαι. Magnus rex vobis solis de Græcorum numero peccata, i. e. injurias a vobis acceptas condonans, amicus esse vult.

μετιέναι. Ion. pro com. μεθιέναι.

Remittere de sua pertinacia, et vel præmio, vel præcibus, vel minis metuque concedere alicui, quod ante concedere nolebamus. τέλος δὲ, δαίματος μεγάλου ἐπικρεμαμένου τοῦ Περσικοῦ τούτου στρατεύματος, καταλίνων μετιόντες. ix. 33. Valla: Tandem imminente hoc ingenti Persici exercitus metu, annuebant, impertirique homini volebant. Æ. P. Tandem vero, cum ingens hujus exercitus Persici metus [ipsis] impenderet, de sua pertinacia remittentes, [quæ Tisamenus petebat, ei se daturos] annuerunt [vel assensi sunt.]

μερίσθαι. Ion. pro com. μεθίσθαι, et μεθίνααι. Remittere. Rem semel susceptam de manibus deponere. Gallice, *Quitter quelque chose*. Οὐ μετῆρο ὁ Γύγης. Gyges negotium susceptum non dimittebat. De manibus non deponere. De eo conficiendo non remittebat. i. 12. τὰ παρῶντα ἀγαθὰ μερίσας. Dimissis, neglectis præsentibus bonis. pro μεθείς. a μεθίημι. Dimitto. Relinquo. Negligo. i. 33. ἐμετῆθη, pro μεθείθη. Dimissus est. i. 114. τὸν Κῦρον μετῆναι. Cyrum dimittere. i. 128. μετῆισιν. Dimittunt. i. 133. εἰ μετῆσει τὴν ἀρχήν. Si regnum, vel imperium dimitteret. iii. 143. μετῆναι αὐτήν. ibid. μετῆσθαι. iv. 98. μετῆσθαι. v. 35. Vide suo loco. ὑπὸ Δαρείου μεμετιμένος. a Dario dimissus. pro com. μεθειμένος. v. 108. μετῆκαν Μιλτιάδεα. Miltiadem dimiserunt. vi. 37.

μετίσχειν. Ion. et poet. pro com. μετέσχειν. Participem esse. τοῦ φόρου μετίσχειν. Cædis esse participem. v. 92. §. 4.

μετονομάζεσθαι. com. Mutato nomine priori, alio nomine nominari. ἀντὶ Λυδῶν μετονομασθῆναι αὐτοὺς Τυρρηνοὺς. Pro Lydis mutato nomine [ferunt] ipsos appellatos fuisse Tyrrenos. i. 94. Ἀθηναῖοι μετονομασθῆσαν. viii. 44.

Athenienses mutato nomine sunt appellati.

μέτοπις, ἰδος, ἡ. N. Homericum, idem ac simplex ὅπις, de qua sic Eustath. ὅπις, ἡ τῶν ὀπισθεν, ἡτοι μελλονίων, ἔννοια, καὶ ἐπιστροφή. i. e. Rerum a tergo sitarum, id est futurarum, cogitatio, et cura. ὅπις θεοῦ, ἡ ὀπίσω, καὶ κατὰ τὸ μέλλον, θεία ἐπιστροφή, καὶ τιμωρία. i. e. Dei providentia, et divina cura, et ultio in futurum, ultio, quæ manet aliquem in posterum. Vindicta. Pœna delictis parata. Δεινὴ γὰρ μέτοπις ξενίου Διός, ὅς κ' ἀλίτῃται. V. Hom. 19. Gravis enim [est] Jovis hospitalis ultio, [vel vindicta, et pœna illi parata] qui peccarit, [i. e. qui jus hospitalitatis violarit.] Lat. interpres non tam verba, quam sensum secutus est. At hic utrumque Lector habet.

μετοχή, ἥς, ἡ. com. Participatio. τοὺς περὶ τὸ ἱρὸν ἀνομήσαντας ἐκκληῖσαν τῆς μετοχῆς. Eos, qui in templum impie se gesserant, [ejus] participatione excludunt. i. 144.

μέτοχος, ὁ καὶ ἡ. com. Particeps. ἐγὼ αὐτῆς τὸ πλεον μέτοχος εἰμι. Ejus sum majore ex parte sum particeps. Ejus majorem habeo partem. iii. 52.

μετωπηδόν. Adverbium. com. q. d. Frontatim. In frontem. Vel, Ἄε- quatis frontibus. Vel, Frontibus aliquo versis. τρέψαντες πάντες μετωπηδόν. vii. 100. Cum omnes [navarchi suas naves] in unam frontem digressissent. Vide ἀνακωχεύειν. Thucyd. lib. ii. c. 90. ἐπιστρέψαντες τὰς ναῦς, μετωπηδόν ἔπλεον. Scholia Græca. τὸ μὲν ἐπιστρέψαντες εἶπεν, ὅτι ἦν ἀνω εἰπὼν, ἐπειδὴ κατ' εὐθείαν ἔπλεον. νῦν δὲ, οὐκέτι. τὸ δὲ μετωπηδόν, πάλιν τὸ κατ' εὐθείαν πλέειν ἐστὶ. τὸ γὰρ μέτωπον τῆς νεὺς, ἡ πρυμνα ἐστὶ. λέγει οὖν ὅτι τὰ μέτωπα, ὅ ἐστι τὰ πρόσωπα τῶν νεῶν παρεῖχον τοῖς ἐναντίοις. Eodem modo et Latini fron-

tem navis pro prora sumunt. Virgil. *Æn.* v. ver. 157. Centaurus: nunc una ambæ, junctisque feruntur Frontibus, et longe sulcant vada salsa carinæ.

μηδαμῶ. Ion. pro com. μηδαμῆ. Nusquam. Nullibi. Nullo in loco. i. 68. ii. 91. Nunquam. iii. 65.

μηδαμοί, ὦν. Ion. et poet. Nulli. i. 143, 144. μηδαμῶν ἀνθρώπων. ii. 91. μηδαμούς. iv. 136.

μηδαμῶς. com. Nullo modo. iv. 83.

μηδέν. ἐς τὸ μηδέν ἀπὸρρίπτειν. In nihilum abjicere. Nihili facere. Ita contemnere aliquid, ut in nullo pretio id habeamus. Omnino contemnere. i. 32.

μήκος, εὖς, οὖς, τό. Ion. pro com. et poet. μήχος. Remedium. ἐπέλτε κακοῦ οὐδὲν ἦν σφι μήκος. Quoniam mali nullum remedium ipsis erat. iv. 151.

μήλιος, α, ον. Ionic. et poet. et Herod. vocabulum, pro com. προβατῆος. Ovillus. τράπεζα ἐπιπλέα μηλίων κρεῶν. Mensa carnibus ovillis plena, referta, onusta. i. 119.

μηρίσι. Ion. et poet. pro com. ὀργίζεσθαι. θυμοῦσθαι. Μηρίσαι μεγάλως Ἀριξοδήμῳ. Graviter iratum fuisse Aristodemo. vii. 229. ὑμῖν μηνίουσι. ix. 7. Vobis succensent.

μηνοειδής, ὁ καὶ ἡ. καὶ τὸ μηνοειδές. com. Lunatus. Lunæ crescentis cornua referens. μηνοειδὲς νεῶν ποιήσαντες. viii. 16. Facta navium [acie] lunata. Subauditur enim τάγμα. Cum classis agmen lunatum fecissent. Vel, Cum navium aciem lunatam instruxissent. Sic Virg. *Æn.* i. ver. 490. Ducit Amazonidum lunatis agmina peltis. i. 75.

μηχανάσθαι τι. Moliri. Parare. Arte componere. λαγὼν μηχανασάμενος. Cum leporem arte composuisset, ac parasset, vel adornasset. i. 123. ἡμεῖς σωτηρίην τινα πειρησόμεθα μηχανεῦμενοι. vii. 172.

Nos [nobis] aliquam salutem parare conabimur.

μηχανέομαι, οὔμαι. Ion. pro com. μηχανάομαι, ὦμαι. Molior. ὡς ἀποσασιν μηχανοίατο. Ion. pro μηχανοῖντο. com. Quod defectio-nem moliti fuissent. vi. 46. ἐμηχανέοντο. viii. 7. Moliebantur. ἀλλὰ ἀντεμύχασοντο. viii. 52. Alia [adversus hostem] vicissim moliebantur.

μηχανή. com. Modus, et ratio, qua aliquid fit. οὐκ ἔστι μηχανὴ οὐδεμίῃ, τὸ μὴ κείνῳ ἐπιβουλεύειν ἐμοί. Nulla ratione fieri potest, quin ille mihi insidietur. i. 209. ἔφασαν οὐδεμὴν εἶναι μηχανὴν ὅπως οὐ τῷ δῶν προσθήσονται. Dixerunt fieri nullo modo posse, quin civi faverent. ii. 160, 181. iii. 51. viii. 57. ἀπὸ τῆς ποιήσεως τοῦ βίου μηχανὴν ἔχων. V. Hom. 10. Ex poesi victus subsidium habens. Ex poesi victum sibi parans.

μηχανοίατο. Ion. 3. pers. plur. optat. modi, temp. præ. pro com. μηχανοῖντο. α μηχανέομαι, οὔμαι. pro μηχανάομαι, ὦμαι. vi. 46.

μήχος, τό. Ion. et poet. Remedium. κακοῦ μήχος. Mali remedium. ii. 181.

μαιοφόρος, ου, ὁ. commun. Qui cædibus se polluit. Sanguinarius. Crudelis. μαιοφονώτερον. Crudelius. Inhumanius. Ad sanguinem effundendum, cædesque faciendas propensius. v. 92. §. 1. §. 6. Hinc μαιοφονία, ας, ἡ. Pollutio, piaculum ex cæde contractum. Ctesias Pers. 12.

μιληλαφής, ὁ καὶ ἡ. ὁ τῇ μίλτῳ ἡλειμμένος. Minio illitus, miniatus, minio tectus. Vocabulum Herodoteum navi tributum, quam poeta μιληλαφῆον appellat. iii. 58. νῆες μιληλαφεές.

μῖν. Ion. et poet. pro com. αὐτόν. Ipsum. i. 10, 12, 13, 24, 30, 33, 34, 36, 111, 122.

μῖν. Ion. et poet. pro com. ἐαυτόν. Se ipsum. Se. i. 11. διαχρᾶσθαι μῖν. Se ipsum interficere. i. 24.

ἐπικατασφάζαι μιν κελεύων τῷ νεκρῷ. Rogans [Cræsum] ut se juxta, vel supra cadaver [filii defuncti] jugularet, interficeret. i. 45.

μιν. Ion. et poet. pro com. αὐτήν. Ipsam. i. 9, 31. iv. 97.

μισοπαρθένος, ὁ καὶ ἡ. Qui partim virginis, partim alius animalis naturam habet. iv. 9.

μίσγειν. Miscere. μίσγεσθαι. Misceri, congedi, coire. ἐμίσγετο τῷ ναυκληρῷ. i. 5. ἐμίσγετο οἱ. i. 61. Cum ea congregiebatur. συμμίσγων ἐνὶ ἐκάσῳ. Cum uno quoque se miscens. i. 123, 135. ἐπιμίσγόμενοι. i. 185. ὁσάκις ἂν μίχθῃ γυναικὶ τῇ ἐαυτοῦ ἀνῆρ. Quoties cum uxore sua vir miscetur. i. 198. μίχθῃναι ἀνδρὶ ξένῳ. i. 199. ἀναμίσγεσθαι τῇσι ἄλλῃσι. Cum aliis [mulieribus] misceri. ibid. τοῦ ὕδατος αὐτοῖσι συμμίσγομένου. Aqua cum ipsis commixta. ii. 25. τράγος ἐμίσγετο γυναικί. ii. 46, 64. iii. 118, &c.

μίσθωμα, τος, τό. com. Merces. Interdum et sumtus. τὸ τεταρτημόριον τοῦ μισθώματος παρασχεῖν. Quartam sumtus partem præbere. ii. 180.

μῦσθαι. com. Ambire. μνωόμενος ἀρχήν. Imperium ambiens. i. 96.

μνέεσθαι. Ion. et poet. pro com. μιμνήσκειν, et μιμνήσκεσθαι. Recensere, commemorare. τὰς μητρὸς μητέρας ἀναμνέεται. Avias recenset. i. 173.

μνήμη. Memoria. Mentio. τοῦτου μνήμην ἄξιόν ἐστιν ἔχειν. Hæc res est digna, cujus memoria servetur. Vel, cujus mentio fiat. i. 14. Sic Galli, Ceci est digne de mémoire. Vel, Digne d'être mentionné. Digne, de quoi l'on ait souvenance, et de quoi l'on fasse mention. τοῦ Γύγεω μνήμην ποιήσομαι. Gygis mentionem faciam. i. 15. τῆς μνήμην εἶχον. Cujus mentionem feci. iv. 79, 81. Βοιωτῶν μνήμην ποιήσασθαι. Bæotorum mentionem facere. Vel, memores

esse. v. 74. Sic enim locus ille videtur intelligendus, ut μνήμην ποιείσθαι, ἀντὶ τοῦ μιμνήσκεσθαι. Recordari. Memorem esse, sumatur. At vi. 55. accipitur pro mentionem facere.

μνημονεύειν. Ion. et com. Recordari. μνημονεύων τοῦ ὀνείρου τὰ ἔπεα. Cum recordaretur verborum insomni. i. 36.

μνησθῆναι. Mentionem facere. Ion. et com. παιδὸς περὶ τοῦ ἐμοῦ μὴ μνησθῆτε. De meo filio nullam facite mentionem. i. 36. οὐκ ἐπιμνήσομαι. i. 51. τὰς δύο τῶν ὁδῶν οὐκ ἀξιῶ μνησθῆναι. Harum viarum duas commemorare nolo. ii. 20.

μνησικακείν, εἶν. com. Mali aliquid, vel injuriarum acceptarum memorem esse, memoriam servare. οὐ μνησικακέομεν. viii. 29. Injuriarum acceptarum memoriam non servamus, memoriam deponimus.

μνήσις, ις, ἡ. Ion. et poet. pro com. μνήμη. Memoria. Recordatio. οὕτω δὲ Γέλωνος μνήσις γέγονε. vii. 158. Valla: Ita demum Gelonis memoria facta est. Sed hæc interpretatio nimis dura, et a linguæ Latinæ elegantia nimis remota. Stephanus longe commodius hunc locum explicat, Ita demum Gelonis recordati estis. Galli vero melius istum Græcismum expriment, *Ainsi finalement vous avez eu souvenance de Gelo.*

μοῖρα, ης, ἡ. Ion. pro com. μοῖρα. Fatum. ἔξεπλησε μοῖρην τὴν ἐαυτοῦ. Snum fatum explevit. Vitæ tempus fati concessum explevit. id est, obiit. iii. 142. iv. 164.

μοῖρη. Ion. pro com. τόπος, χωρίον, τιμή. Locus, honor, pretium. αὐτὸν ἐν οὐδεμὴ μεγάλῃ μοίρῃ ἦγον. Eum in nullo magno pretio habebant. Eum parvi momenti ducebant. Eum in nullo magno honore habebant. ii. 172.

μοῖρη. Ion. pro com. μοῖρα. Peculiariter autem apud Herodotum

saepe μοίρη pro alicujus Principis agro et datione sumitur. γῆς ἰμέρω προσκτήσασθαι πρὸς τὴν ἐωυτοῦ μοίρην βουλόμενος. Agri desiderio, eum suæ ditioni adjungere cupiens. i. 73. ἐς ρατεύετο ἐς τὴν Περσέων μοίρην. Cum copiis in agrum, vel ditionem, vel regionem Persarum profectus est. i. 75. Hoc autem ideo dictum, quia singuli Principes, ac respub. liberæ suos proprios agros, et portiones certis finibus circumscriptas, habent. ἡ Θυρέη ἦν τῆς Ἀργολίδος μοίρης. Thyrea erat agri Argolici. Ad Argolicum agrum, et ditionem pertinebat. i. 82. πλὴν τῆς Βαβυλωνίης μοίρης. Excepto agro Babylonico. i. 106. ἐν μοίρῃ τῇ Θηβαίδι. ix. 65. In agro Thebano.

μονότροπος, ου, ὁ καὶ ἡ. com. Suidas, μονότροπος, μόνος τραφεῖς. ἀγαθός. ἀγύναϊος. i. e. Qui solus est nutritus. Vir bonus. Qui nullam habet uxorem. Qui vitam solitariam degit. Ingenio simplici præditus. Vitam sine conjuge traducens. V. Hom. 4.

μονώτατος, ου, ὁ. q. d. Solissimus. Maxime solus. Præcipue solus. In primis solus. μονώτατον τῶν Ἑλλήνων τὸ Αἰολικὸν ἔθνος οὐ καίει ὀσφύν. V. Hom. 37. Æolica gens præcipue sola inter Græcos non cremat lumbum.

μόρος, ου, ὁ. Ion. et poet. pro com. θάνατος. Mors. quod a Græco vocabulo κατὰ συγκρίτην est formatum. μόρος vero παρὰ τὸ μέλρειν. μ. μερῶ. π. μ. μέμορα. Partiri. Dividere. Quid enim aliud est mors, nisi divisio quædam, et corporis ab anima separatio? Διαφραγεῖν αἰσχίσω μόρῳ. ix. 17. Mortefædissima perire. τέφ μόρῳ; Qua morte? i. 117. μόρῳ ἐχρήσατο. Obiit. ibid. τούτῳ τῷ μόρῳ διεφάθησαν. Hac morte perierunt. v. 21.

μόρσιμος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro com. εἰμαρμένος. vel πεπρωμένος.

Fatalis. ἐδόκει μορσίμον εἶναι. Fatale esse videbatur. iii. 154.

μοναρχία, ἡ. Ion. pro com. μοναρχία. Monarchia. Regnum. Unius viri principatus. i. 55. pro tyrannide sumitur. iii. 80. ut patet aperte paulo inferius.

μονογενής, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro com. μονογενής. Unigenitus. Unicus. τὸν παῖδα ἔόντα οἱ μονογενέα ἀπέπεμψε. vii. 221. Filium, qui ipsi unicus erat, remisit.

μονοκῶλον οἶκημα. Domus unius contignationis. i. 179.

μονόλιθος, ὁ καὶ ἡ. Ex unico saxo factus. μονόλιθον οἶκημα. Ædificium ex unico saxo factum. ii. 175.

μονομαχείειν, εἶν. Ionic. et poet. pro com. μονομαχεῖν. Singulari prælio dimicare, pugnare solum cum solo. vii. 104. μονομαχεῖσαι. ix. 26. ἐμονομάχησε. ibid. μονομαχῆσαντες. ix. 27.

μόνος, η, ου. Ion. et poet. pro com. μόνος. Solus. i. 18, 25, 38, 48. et alibi passim.

μονοῦν. Ion. pro com. μονοῦν. Solum relinquere. Deserere. μεμονωμένοι συμμαχῶν. A sociis deserti. i. 102. μονοωθέντα τάδε αὐτὸν εἴρετο. pro μόνον. Ex eo solo relicto, ex ipso solo, hæc quæsit. Solum ipsum hæc interrogavit. i. 116. μονοωθεσίων τινί. Cui-dam [Amazoni] soli. iv. 113. μεμονωμένοι. vi. 15. μονοωθέντα. vi. 75. vii. 139. συμμαχῶν μονοωθέντες. viii. 62. A sociis deserti.

μονοφυής, ὁ καὶ ἡ. μονοφυές, οὗς. Ion. et poet. pro com. μονοφυής. Qui unius est naturæ. Simplex. Qui naturam habet propriam, et ab aliis separatam. ὁδόντες μονοφυές, ἐξ ἑνὸς ὀστέου πάντες. ix. 83. Dentes distincti, ex uno osse omnes [nati, ac prodeuntes.]

μύκης, μύκητος, ὁ. Suidas interpretatur ἡ τοῦ ξίφους λαβή, id est, ensis manubrium: sed μύκης a fungi quadam similitudine vocatur pro-

prie summa gladii pars, quæ est in ipso manubrio, quam partem Galli vocant a pomi similitudine, *Le pommeau de l'épee*. Vel, *Le pommeau de la garde de l'épee*. οἱ λεξικογράφοι nimis lata significatione nominant ensis, sive gladii, capulum. τοῦ κουλεοῦ τοῦ ξίφους ὁ μύκης ἀποπίπτει. id est, Ensis capulus ex vagina excidit. iii. 64. Valla: Vagina gladii excidit. Stephanus, Gladius vagina excidit. Neuter verba Græca fideliter expressit.

μυρίσθην. com. Unguentis ungere. Unguentis odoratis imbuere. μυρισμένοι πάν τὸ σῶμα. Toto corpore unguentis delibuti. i. 195.

μυρίη. χιλίη. ὀκτακισχίλιη. in singul. pro plur. μύριοι. χίλιοι. ὀκτακισχίλιοι. Vide ἵππος, et ἀσπίς ὀκτακισχίλιη.

μυρίος, η, ον. Ion. et poet. pro com. ἀναρίθμητος. Innumerabilis. Infinitus. Varius. ὅψιν μυρίην. Varium spectaculum. ii. 136. θύῤυμα μυρίον. ii. 148.

μυρίη πολλή λέγειν. Ionismum hunc Galli sic expriment feliciter. *C'est une grande folie de dire*. H. Steph.

N.

Νάκος, εος, ους, τό. Arietis pellis. ii. 42.

ναυαρχέειν, εἶν. com. Classi præesse. Classis imperium, sive præturam, habere. vii. 161.

ναυδάτης, ου. ὁ. Ionic. et poet. pro quo et ναυάτης, et ναύτης. Nauta. Vector. et ναυτικός. Qui rebus navalibus dat operam. i. 143. Vide nostrum Græcum indicem in Thucyd.

ναυηγᾶν. Ion. pro com. ναυαγῆν. Navem frangere. Naufragium facere. Naufragium pati. Naufragio frangi. τῶν νέες ναυπηγήκασι

τετρακόσιαι. vii. 236. Quorum 400 naves naufragium fecerant, naufragio fractæ fuerant.

ναυηγίη, ης, ἡ. Ion. pro com. ναυαγία. q. d. Navis fractio. Navis amissio. Naufragium. vii. 190. Discrimen inter ναυαγίαν, et ναυάγιον, docet Thucydides Græcus interpres. Consule nostrum Græco-latinum indicem. Dictum autem παρὰ τὸ τὴν ναῦν ἀγειν, ἡγουν κλᾶν, καὶ θραύειν. Navemfrangere. vii. 192. viii. 8, 12.

ναυήγιον, ου, τό. Ion. pro com. ναυάγιον. Navis fragmenta. Navis fractæ partes. Naufragium. ἔρκος ὑψηλὸν ἐκ τῶν ναυηγίων περιεβάλλοντο. vii. 191. Valla: Excelsum sibi vallum e naufragiis circumdederunt. Æ. P. Excelsum vallum ex navium fractarum materia factum sibi circumjecerunt. Vel, Excelso vallo ex navium fragmentis facto se circum circa muniverunt. τὰ ναυήγια ἐξεφέροντο ἐς τὰς Ἀφέτας. viii. 12. Fractarum navium tabulæ, et res naufragio demersæ, ad Aphetas efferebantur. τῶν ναυηγίων ἐπεκράτεον. viii. 18. Rebus naufragio disiectis potiti sunt. viii. 96.

ναυκράρων. Valla in hac voce explicanda lectionem aliam sequutus videtur. Sic enim vertit hanc periodum. Τούτους ἀνιῆσσι μὲν οἱ πρυτάνεις τῶν Ναυκράρων, οἳ περ ἐνέμοντο τότε τὰς Ἀθήνας ὑπεργγύους, πλὴν θανάτου. v. 71. Hos illinc submoverunt quidem magistratus Naucratorum, qui tunc Athenas incolebant data fide puniendi eos citra mortem. Unde patet Vallam pro Ναυκράρων legisse Ναυκρατίων. Quæ lectio, si bona, nomen deductum dices a Ναύκρατις. Ναύκρατις vero, ut docet Stephanus de urbibus, urbs erat Ægypti a Milesiis condita, quum maris imperium obtinerent: quod et a Suida confirmatur. Hinc ipse civis Ναυκρατίτης, ου, et fœmine-

um genus, *Ναυκρατίτις*. *Ναυκρατίτιδος*. Et *Ναυκρατιώτης*, ut *Πηλουσιώτης*. Vel ut a *Ναυκράτιον*, ου, vel *Ναυκρατία*, ας. ut ab *Ἰταλία*, *Ἰταλιώτης*. Ab hoc ipso *Ναυκρατία*, vel *Ναυκράτιον*, formatum videtur *Ναυκράτιος*, α, ου. Sed quomodo *Ναυκρατίον* Magistratus Athenas suis iudiciis, excepta capitali poena, obnoxias, ac obstrictas tunc incoherent, mihi non constat; nec jam occurrit, quando, aut quibus de causis, *Ναυκρατίον* isti Magistratus Athenas ex *Ναυκρατί*, (vel *Ναυκρατία*, vel *Ναυκρατίον*) urbe *Ἀγυπτιακά*, migrarint, ut *Ἀθηναῖοι* suis iudiciis, atque sententiis obnoxios haberent, excepta capitis poena. Hæc parum verisimilia, rationique parum consentanea videntur. Crediderim potius τῶν *Ναυκράων* πρυτάνεις ab Herodoto jam vocari Magistratum principes, principes Magistratus, summos *Ἀθηναίων* Magistratus, qui re vera ceterorum minorum Magistratum erant principes, vel qui principem locum inter ceteros Magistratus obtinebant. Meam conjecturam confirmant *Suidas*, et *Harpocration*. Sic enim *Suidas* in voce *ναυκραρικά*. *Ναυκραρικά* [χορήματα,] τὰ τῶν ἀρχόντων. *ναυκράτους* γὰρ τοπαλαιὸν τοὺς ἀρχοντας ἔλεγον. ὡς Ἡρόδοτος ἐν πέμπτῃ δηλοῖ. ἴσως δὲ παρὰ τὴν τῆς νῆος κραίραν εἴρηται τὸ *ναυκραρικά*. Illud ex *Eustathio* hic obiter addam, *κραίρα* οὐθία κεφαλή, οἰοῖται ἀρὰ ἀιρόμενον, [vel potius, οἰοῖται κάραιρα, παρὰ τὸ κάρα, τούτῃ τὴν κεφαλὴν, αἰρεῖν. *Æ. P.*] Per quamdam igitur ἀναλογίαν, et similitudinem a rebus nauticis petitam, ipsi reipub. principes, et Magistratus appellabantur *Ναύκραροι*, q. d. οἱ τὴν κάραν, εἴτε τὸ κάρα, καὶ τὴν κεφαλὴν ἐν τῇ νηὶ αἰρόντες, ὡς ὄντες τῆς

νῆος κεφαλὰι, καὶ ἀρχόντες, καὶ κυβερνήται. Quod nequaquam absurdum. Scimus enim cum apud Græcos, tum etiam apud Latinos reipub. navi, cives vectoribus, reipub. rectores navis gubernatoribus, comparari. *Harpocration* et ipse eadem tradit, quæ et *Suidas*, hujusque loci mentionem subobscuram facit. Nam ita scribit, *ναυκράτους* γὰρ τὸ παλαιὸν τοὺς ἀρχοντας ἔλεγον, ὡς καὶ ἐν τῇ πεντεκαιδεκτῇ Ἡρόδοτος δηλοῖ. Sed apud *Harpocrationem* legendum ἐν τῇ πέμπτῃ, ut apud *Suidam* recte scriptum exstat. Subjicit deinde, Ἀριστοτέλης δὲ ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησί. κατέστησαν δὲ δημάρχους τὴν αὐτὴν ἔχοντας ἐπιμέλειαν τοῖς πρότερον ναυκράτοις. δηλοῖται ἀντὶ τῶν ναυκράων ἐποίησαν.

ναυκράτης, εος, ους, ὁ καὶ ἡ. N. H. ὁ ταῖς ναυσὶ κρατῶν. Qui classe potitur, vel aliquo potentior est. Qui classe valens maris imperium obtinet. ὅπως ναυκράτες τῆς θαλάσσης ἔσονται. Ut classe maris imperio potirentur. v. 36.

ναυκράτωρ, ορος, ὁ. N. H. quo et *Thucyd.* lib. v. c. 97. utitur. idem ac *ναυκράτης*, εος. Qui classe potitur, vel qui classe potentior est aliquo. Qui classe pollens maris imperium obtinet. οὐκ ὄντες ναυκράτορες. Cum classe superiores non essent. vi. 9.

ναυλοχέειν, εἶν. Ionic. et poet. In portu manere. Stationem habere. *ναυλοχέοντες* ἐν Χαλκίδι. In Chalcide stationem habentes. vii. 189. περὶ τὸ Ἀρτεμίσιον ἐναυλόχουν. vii. 192. Vide *ναύλοχοι* λιμένες apud *Eustathium*. πυθόμενοι περὶ τὸ Ἀρτεμίσιον ναυλοχέειν νέας Ἑλληνίδας. viii. 6. Cum intellexissent Græcanicas naves circum *Artemisium* stationem habere.

ναυμαχεῖν, εἶν. com. Navale prælium committere. ἐναυμάχουν. viii. 42. συνεναυμάχησαν. viii. 44. ναυ-

μαχέειν. viii. 49, 57, 60, 63, 64, 68, 75.
 ναυμαχίη, ης, ἡ. com. Navale praelium. viii. 11, 12, 15, 18, 49, 60.
 ναυμαχίην ποιέεσθαι. viii. 67, 69, 70.
 ναυπηγέεσθαι νέας. Ion. pro com. ναυπηγείσθαι ναῦς. Naves compingere, fabricare. i. 27. (pro quo νέας ποιήσασθαι dicit. ibid. et νῆας πῆξασθαι. v. 83.) ναῦς ναυπηγεύμενοι μακράς. Fabricantes naves longas. vi. 46. προσναυπηγέεσθαι ἐτέρας νέας. Alias naves praeterea fabricare. vii. 144.
 ναυπηγίη, ης. Ion. ναυπηγία. com. Navium compactio, et fabricatio. i. 27.
 ναυπηγήσιμος, ὁ καὶ ἡ. com. Ad naves aedificandas aptus. ἴδῃ ναυπηγήσιμος. Sylva, vel materia ad naves aedificandas apta. v. 23.
 ναυτιλίη, ης, ἡ. Ion. pro com. ναυτιλία. Navigatio. i. 1, 163. iv. 145.
 ναυτίλλεσθαι. Ion. et poet. pro com. πλέειν. Navigare. i. 163. ii. 5, 178. iii. 6.
 ναυτίλος, ὁ. Ion. et poet. pro com. ναύτης. Nauta. ii. 43.
 νέα. Ionicus accus. sing. pro com. ναῦν. i. 1, 24. νέας. accus. plur. Ion. pro com. ναῦς. vel Ion. νῆας. i. 27. νέα. iii. 13. νέες. viii. 14. νέας. vii. 173, 185, 188. viii. 1.
 νέατος, η, ον. Ion. et poet. κατὰ συγκοπὴν formatum ἐκ τοῦ νεώτατος. Novissimus. Ultimus. Postremus. Extremus. vii. 140.
 νέειν, νεῖν. com. viii. 89. Natate. διανέειν. Natando evadere. ἐς τὴν Σαλαμίνα διένειον. ibid. Ad Salaminem natando evadebant.
 νέηλος, ὁ καὶ ἡ. Qui recens advenit. Qui nuper venit. παρὰ τὸν παῖδα νεήλυδα. Ad puerum, qui recens venit. i. 118.
 νεῖκος, εος, ους, τό. com. Rixa. Contentio. Certamen. Pugnandi studium, et ardor. Bellum. ὅτε μοι πρὸς Καρχηδονίους νεῖκος συνῆπτο.

vii. 158. Cum mihi contra Carthaginienses bellum esset conflatum. Vel, Cum bellum gererem cum Carthaginiensibus. εἴ τι νεῖκος πρὸς αὐτὸν ἐγγέγονε. viii. 87. Si contentio ipsi adversus eum fuisset. Si quid altercationis ipsi cum eo intercessisset.
 νεκυομαντήιον, ου, τό. N. H. Mortuorum oraculum. Oraculum, in quo mortui de re aliqua consuluntur, ut eam nobis aperiant. v. 92. §. 7.
 νέμειν, pro νέμεσθαι, τούτέστιν οἰκεῖν. Habitare. Incolere. οἱ περὶ τὴν Τριτωνίδα λίμνην νέμοντες. Qui circa Tritonidem paludem habitant. iv. 188. χῳρή, τὴν οἱ Νομάδες νέμουσι. iv. 191. τὴν πόλιν νέμειν. v. 29.
 νέμειν. Ion. et poet. pro com. διοικεῖν. κυβερνᾶν. Administrare. Regere. Gubernare. οἱ Βακχιάδαι ἐνεμον τὴν πόλιν. Bacchiadae rempub. administrabant, regebant, gubernabant. v. 92. §. 2.
 νέμειν. com. pro διανέμειν, καὶ ἀναλίσκειν εἰς τι. Distribuire, et in rem aliquam impendere, atque consumere. τὸ μὲν ἡμέτερον οὕτω ἀκίεδθλον ἐὼν νέμεται ἐπὶ τοὺς Ἑλληνας. ix. 7. Nostrum quidem [officium, vel beneficium] quod est adeo sincerum, in Græcos distribuitur, [ac impenditur.] Subaudiendum enim videtur ἔργον, vel εὐεργέτημα, quod ad illud ἀκίεδθλον referatur. Vide ἀκίεδθλος.
 νέμειν πυρί. Herodotea locutio, q. d. Igni tradere: vel τὸ νέμειν ἀντὶ τοῦ νέμεσθαι Ἰωνικῶς, καὶ Ἀττικῶς, positum; vide ἐπινέμεσθαι. Depasci. Depascendo consumere. Cremare. pro quo commun. κατακαίειν. περὶ ταύτας τὰς πόλεις νέμαντες. His urbibus igne crematis. His urbibus incensis, atque combustis. vi. 33.
 νέμεσθαι. com. pro quo et κατοικεῖν. Incolere. Habitare. iii. 160. Sed hoc loco τὸ νέμεσθαι potest

etiam accipi pro frui. ἔδωκέ οἱ τὴν Βαβυλῶνα ἀτελέα νέμεσθαι. Dedit ei Babylonem incolendam, vel fruendam, immunem omnis tributi. γῆν, τὴν νέμονται Σκυῖται. Terram, regionem, quam incolunt Scythæ. iv. 11. τὸ πρὸς τὴν ἑω νέμονται. Partem orientem versus sitam incolunt. iv. 18, 19, 21, 54, 100, 147, 169, 170, 197, 198, 199. vii. 171, 185.

νέμεσθαι. com. Possidere. Frui. τὰλλα νεμομένη. Cetera possidens. Ceteris fruens. iv. 165. v. 45. μέταλλα, τὰ νέμονται Πίερες. vii. 112. Metalla, quæ possident Pieres. τῷ ἐδόθη πόλις μεγάλη νέμεσθαι. viii. 136. Cui urbs magna data est fruenda.

νέμεσθαι ὑπὸ τινι. Herodotea locutio. Possideri ab aliquo. In aliqujus potestate esse. τὰδε πάντα ὑπὸ βαρβάροις νέμεται. vii. 158. Hæc omnia a barbaris possidentur.

νέμεσθαι. Depasci. Depascendo consumere. Vide ἐπινέμεσθαι.

νέμεσθαι τινα τόπον. Herodotea locutio. In aliquo loco situm esse. quod urbibus, ut hominibus aliquam regionem incolentibus, est tributum. πόλεις αὗται τὸν Ἀθῶν νέμονται. Urbes istæ montem Athon tenent. in monte Atho sunt sitæ. vii. 22. Sic, αὗται αἱ πόλεις εἰσι τὴν νῦν Παλλήνην νεμόμεναι. vii. 123. ἀντὶ τοῦ, ἐν τῇ νῦν Παλλήνῃ κείμεναι. Hæ urbes sunt sitæ in ea, quæ nunc Pallene vocatur.

νεμόμενος, η; ον. com. Pascens. Qui pascitur, qui pabulo vescitur. ἔφρασαν νεμομένας ἀρπαχθῆναι ὑπὸ τῶν Θρηίκων. viii. 115. Illic agitur de Xerxis curru, quem a Thracibus raptum dicit Herodotus. Sed μετανυμικῶς ibi loquitur, et currui tribuit, quod ipsis equis, qui currum trahebant, proprie conveniebat. de quo vide vii. 40. Subaudiendum enim τὰς ἵππους, ad quem accusativum fœminei

generis hoc participium νεμομένης est referendum. Nam non ipse currus, at ejus equi pascebantur, et inter pascendum rapti fuerant. Quod observandum, quia καινοπρεπέστερον, καὶ τολμηρότερον videtur. Ideo Valla non verba, sed sensum spectavit.

νεοσσευμένα. i. 159. Legendum νεοσσευμένα. Vide suo loco in νεοσσεύειν.

νεόγαμος ἀνὴρ. Vir, qui nuper, qui recens uxorem duxit. i. 36. Novus maritus.

νεόγαμος γυνή. Nova marita, recens nupta. i. 37, 61.

νεόκτιστος, ὁ καὶ ἡ. com. Recens conditus. πόλις νεόκτιστος. Urbs recens condita. v. 24.

νεόπλουτος. com. Recens lotus. ii. 37.

νεοσσεύειν. Ion. et νεοττεύειν. Attice. Nidificare, Nidulari. ὅσα ἦν νεοσσευμένα ὀρνίθων γένεα ἐν τῷ νηῶ. Quotquot avium genera in templo nidificarant. i. 159. Sic enim legendum, non autem νεοσσευμένα, ut in vulg. codic. perperam legitur. Vel certe scribendum νεοσσευμένα, a νεοσσεύω, pro νεοσσεύω, κατὰ συγχοπὴν. Dicitur enim et νεοσιᾶ, pro νεοσιᾶ, Nidus. Luc. cap. 13. v. 34.

νεοσιᾶ, ᾶς. com. Nidus avium. iii. 111. νεοσιᾶων. ibid. νεοσιᾶς. ibid.

νεοχμὸς, οὔ, ὁ. com. Suid. νέος. νέαν, καὶ ἀκαταπόνητον δύναμιν ἔχων. Novus. Qui novum, ac indefessum robur habet. Vel, Qui robur indomitum habet. νεοχμὸν τι ποιέειν. ix. 99. Aliquid rerum novarum moliri. ἵνα μὴ τι νεοχμὸν ποιέοιεν. ix. 104. Ne quid rerum novarum molirentur.

νεοχμῶν. μ. νεοχμῶσω. Ion. et poet. pro com. νεωτερίζειν. Res novas moliri. Rebus novis studere. iv. 201. νεοχμῶσαι. v. 19. [pro eodem dicitur νεώτερα πρήγματα πρήσσειν. ibid.]

νεῦμαι. V. Hom. Ion. et Dor. formatum ἐκ τοῦ νέομαι, estque præsens pro fut. νεύσομαι. Redibo. νεῦμαι σοι, νεῦμαι ἐνιαύσιος, ὥς χελιδὼν. V. Hom. 33. Redibo ad te, redibo quotannis, ut hirundo. ἐνιαύσιος, ἀντὶ τοῦ καθ' ἑκάστον ἐνιαυτὸν, καθ' ἑκάστον ἔτος.

νευρόσπαστα ἀγάλματα. Simulacra, quæ nervis occultis trahuntur, ac vivorum instar moventur. ii. 48.

νέω, νέεις, νεῖς. Ion. et poet. pro com. σωρεύω. Coacervo. Congrego. Accumulo. συνενέεται. Vide suo loco. ii. 135. iv. 62. ἐπινέουσι. Aggregant. iv. 62, 164. περιnéειν ὕλην τὸ ἄλλος. Lucum materia congesta circumdare. vi. 80. Sic enim τὸ περιnéειν jam accipiendum ἀντὶ τοῦ περινήσαντα κυκλοῦν. vel est ὑπαλλαγή ἀντὶ τοῦ περιnéειν ὕλην τῷ ἄλλοι. κατανήσας. vi. 97. Cum coacervasset, congressisset. συννήσας πυρὴν μεγάλην. Constructo ingenti rogo. vii. 107.

νεώσοικοι, οἱ. Navalia. Navium statio. q. d. Navium ædes. iii. 45.

νεώτερα πρήγματα πρήσσειν. Herodotea locutio, pro qua com. νεώτεριζεν dicitur. Res novas moliri. Res novas gerere. v. 19. ποιεῖν τὴν νεώτερον. ibid. νεοχμῶσαι τι. ibid. νεώτερον τι ποιούσης τῆς Μιλήτου. v. 35. μὴ ποιεῖν μηδὲν νεώτερον περὶ πόλιν Ἑλληνίδα. Nihil novi in urbem Græcam, sive nominis Græci, moliri. v. 93. νεώτερα ἐς ἐμὲ πεποιηκέναι πρήγματα. v. 106. νεώτερον τι πρήσσουσι περὶ πρήγματα τὰ σά. Aliquid novi moluntur in tuis rebus, vel in tuas res. v. 106. vi. 2, 74.

νεωτέρων ἔργων ἐπιθυμητής. Rerum novarum studiosus. vii. 6.

νηεῖν. com. pro quo σωρεύειν frequentius. Coacervare. περινήσας. Circum circa coacervasse. ii. 107.

νηός, οὗ, ὁ. Templum. Ion. pro com. ναός. i. 19, 21, 22, 26, 51, 131.

νηός. Navis. genit. Ion. pro com.

ναός. Attice, νεός. i. 1. νηί. i. 2. νηός. i. 5.

νίκος, εὖς, οὖς, τό. Ion. et poet. pro com. νίκη, ης, ῆ. Victoria. vii. 225.

νοεῖν ἐπ' ἀμφοτέρα. Vide ἐπ' ἀμφοτέρα νοεῖν.

νόμαιον, ου, τό. Ion. ac poet. ac Herodoteum vocabulum, pro com. νόμος. Mos. Ritus. Institutum. Consuetudo. ξεινικὰ νόμια Πέρσαι προσίενται μάλις. Externorum morum Persæ sunt studiosissimi. i. 135. ἄλλο νόμαιον. Aliud institutum. ii. 49. Ἑλληνικοῖσι νομαιοῖσι χρᾶσθαι. Moribus, ac institutis Græcis uti. ii. 91. νομαιοῖσι καταγελάειν. Ritus deridere. Institutis illudere. iii. 38. Mores habere ludibrio. νόμια πάτρια κινεῖν. Patriæ jura labefactare. iii. 80. τὰ λοιπὰ νόμια. Reliqui ritus, ac instituta. iv. 59. ξεινικοῖσι νομαιοῖσι. Peregrinis institutis. iv. 76. ξεινικὰ νόμια. iv. 77, 80. τὰ ἄλλα νόμια Θρηῖτι προσκεχωρήκασιν. In ceteris moribus ad Thracum mores accedunt. iv. 104, 114.

νομάρχης, ὁ. Provinciæ, vel præfecturæ præfectus. ii. 177. pro eodem dicitur et οὐνομάρχης. iv. 66. Vide suo loco.

νομέες, εἰς, οἱ. Herodoteum nomen, quod peculiariter accipitur pro navium costis, quas alii ἐγκοῖλια et ἐντερόνηιαν vocant. Aristoph. ἐν ἱππεῦσι. v. 1182. εἰς τὰς τριήρεις ἐντερόνηιαν ἢ θεός. Consule annot. Græcas, et Suidam in voce ἐντερόνηια. ἐπεὶ νομέας ἰτέης ταμόμενοι ποιήσωνται. i. 194. Ubi navium costas ex salicibus sectas fecerint. Valla perperam vertit totum hunc locum, et νομέες pro pecuariis, atque pastoribus accepit. Infra. νομέας τοῦ πλοίου ἀπενήρυσαν. Navis ligna, costasque navigii per præconis vocem vendunt, dividunt. Hesychium etiam consule. νομεῦσιν οὐδὲν χρέωνται. Internis navium

costis non utuntur. ii. 96. Valla: Commissuris. Steph. curvatis in gyrum lignis. Sed neuter satis fideliter videtur auctoris mentem explicasse. Stephani tamen versio jam altera melior.

νομή, ἥς. com. Pascuum. νομάς νέμειν ἐπιτηδεύατας. Pascua opportunissima incolere. i. 110. Vel greges, et armenta brutorum in opportunissimis, commodisque pascuis pascere. ἔνθα τὰς νομάς τῶν βοῶν εἶχε οὗτος ὁ βουκόλος. Ubi boum pascua habebat hic bubulcus. ibid.

νομή, ἥς. com. Pabulum. τὰς νομάς νέμεσθαι. Pabulo vesci. de brutis dictum. i. 78.

νομίζειν. Moribus receptum habere, usurpare. Hoc etiam commune. τὰ νομιζόμενα. Quæ fieri solent. Quæ fieri consueverunt. Quæ moribus sunt recepta. i. 11. τὰ νομιζόμενα ἐποίησε. Legitima per egit. Fecit quæ moribus erant recepta. i. 35, 49. νομίζουσι θυσίας ἔρδειν. Sacrificia facere solent. i. 131. ἐκείνην τὴν ἡμέραν τιμᾶν νομίζουσιν. Illum diem honorare solent. i. 133. ὡς ἀρχὴν ἐνομήσθη. Ut initio res moribus est recepta. Vel, Ut initio res in hunc morem migravit, transiit. i. 140. γλώσσαν τὴν αὐτὴν νομίζειν. Eandem linguam usurpare. Eadem lingua uti. i. 142. ἐν τῷδε ἴδιον νενομίκασι. Hoc unum peculiare moribus habent receptum. i. 173, 202. τὴν φωνὴν νομίζοντες. Vocem usurpantes. ii. 42. Αἰγυπτίοι οὐδὲν ἤρωσι νομίζουσι. pro νέμειν εἰώθασι. Ægyptii nihil Heroibus tribuere solent. ii. 50. Ἕλληνες ἀπ' Αἰγυπτίων ταῦτα νενομίκασι. Græci hæc ab Ægyptiis didicerunt, ac in morem receperunt. vel, ac moribus receperunt. ii. 51. φασὶ τὴν πανήγυριν ταυτὴν νομίσαι. Aiunt hunc conventum haberi solitum, vel moribus receptum fuisse, vel institutum. ii. 64. νενομικέναι. idem.

ibid. ταῦτα νομίζουσι. Hæc moribus habent recepta. ii. 92. τοῦτο νενομίκασι ποιεῖν. Hoc facere solent. iii. 15, 38, 100. νηοὺς ποιεῖν οὐ νομίζουσι. Tempa facere non solent. iv. 59. οὐκ οὗτοι οὐδὲν νομίζουσι. Valla: Sues pro nihilo putant. iv. 63. Sed ἄλλοις est verbi χρᾶσθαι. Suibus isti nullo modo uti solent. οἱ vel τὸ νομίζουσιν sumendum ἀντὶ τοῦ κατὰ νόμον, ἢ ἐξ ἧθους χρῆσθαι. De more uti. Sic illud accipiendum, φωνῇ οἱ Σαυρομάται νομίζουσι Σκυθικῇ, pro κατὰ νόμον, ἢ ἐξ ἧθους χρῶνται. Vel χρῆσθαι εἰώθασι. Voce Scythica Sauromatæ uti solent. iv. 117. γυναῖκας πολλὰς ἔχειν νομίζοντες, ἐπίκοινον αὐτέων τὴν μίξιν ποιεῦνται. Cum multas uxores habere soleant, ipsis in commune utuntur. Vel, promiscue illis utuntur. Vel, Cum ipsis palam, et in omnium conspectu, congreduuntur. iv. 172. γλώσσαν νενομίκασι. Linguam usurpant. Lingua utuntur. iv. 183. νομίζοντες ἐκτῆσθαι. Qui habere solent. iv. 191. Ποσειδωνος σωτήρος ἐπωνυμίην ἀπὸ τοῦδε ἔτι καὶ ἐς τὸδε νομίζοντες. vii. 192. Valla: Neptuni cognomine Liberatoris, quod nomen ab illis inditum, ad hoc usque tempus perdurat. Æ. P. Neptuni Servatoris cognomen ab illo tempore etiam ad hoc usque servatum usurpantes. νόμος. Lex. τίθεσθαι νόμους. Leges condere. i. 29. ποιεῖσθαι, vel ποιεῖν νόμους. idem. ibid. (λύσαι νόμους. Leges abrogare. ibid.) νομοῖσι, τοὺς ἂν σφίσι Σόλων θῆται. ibid. νόμος, ὁ. Mos. Ritus. Consuetudo. κατὰ νόμους τοὺς ἐπιχωρίους. Ex domestico ritu. i. 35. κατὰ νόμον. De more. Ut mos fert. i. 61. νόμος ἐστὶν οἱ ἐξαπατᾶν τοὺς εὐποιοῦντας. Mos ipsi est ut bene de se merentes decipiat. i. 90. ἐν νόμῳ ποιεῖσθαι. Habere in more. Solitum esse. Consuevisse. i. 131. οὐ σφί νόμος ἐστὶ θυσίας ποιεῖσθαι. Non

est ipsorum mos, facere sacrificia. i. 132, 140, 196, 197, 199, 200. νόμος πάντων βασιλεύς. Consuetudo rerum omnium, [vel omnium mortalium est] rex. iii. 38. νόμος, ὁ. com. Divisio. Distributio. λέγει δὲ [ἡ ἐτέρη ἀκτὴ] αὐτῇ οὐ λήγουσα, εἰ μὴ νόμῳ, ἐς τὸν κόλπον τὸν Ἀραβίον, ἐς τὸν Δαρειῶς ἐκ τοῦ Νείλου διώρυχα ἐστίγγασι. Val- la: Desinitque in sinu Arabico, etsi non desineret, nisi ob id, quod Darius e Nilo rivos in illum sinum induxit. iv. 39. Sed verba Græca non satis fideliter videtur explicasse. Sic enim locus explicandus. Desinit autem [alterum littus] in sinum Arabicum, in quem Darius ex Nilo canalem, [et aquæ rivos] induxit, cum [alioqui suo naturali situ in eum] non desinat, nisi divisione. [id est, nisi propter illam divisionem, quam Darius fecit, qua rivos ex Nilo in illum sinum deduxit.] Sed verba sunt obscura propter ipsorum implicitam collocationem. Hæc autem ἐς τὸν Δαρειῶς, &c. sunt illorum εἰ μὴ νόμῳ, explicatio.

νόμος, ἐν χειρῶν νόμῳ. Jure belli. viii. 89. Vide χεῖρες. Et ἐν χειρῶν νόμῳ.

νομός, ὁ. Regio. Tractus. Præfectura. Provincia. ἔχοντι τὸν νομὸν τοῦτον. Hunc tractum habenti. i. 192. ii. 4, 42, 46, 91, 152, 164, 165. iii. 90. et passim.

νομός, ὁ. ii. 166. Ubi de Ægypti divisione verba fiunt, præfecturas, et tribus, ac ipsam hominum in præfecturas distributorum multitudinem videtur significare; ut quum eodem dicitur, οὗτος ὁ νομός ἐν νήσῳ οἰκίει. Hæc tribus in insula habitat.

νομὸν ἔχειν ἐν τινι τόπῳ. Herodotea locutio. Domicilium in aliquo loco habere. pro νέμεσθαι τινα τόπον. Aliquem locum incolere. ἡ δὲ ὅτε οὐρανὸς ἔσαι ἔνευθε τῆς γῆς,

καὶ ἡ γῆ μετέωρος ὑπὲρ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οἱ ἄνθρωποι νομὸν ἐν θαλάσσῃ ἔξουσι, &c. v. 92. §. 1. Valla parum comode locum hunc interpretatur. Stephanus longe melius, Nunc profecto cælum sub terra erit, terraque cælo supereminet, homines mare incolent, &c. Sed fortasse pro ἡ δὲ, scribendum ἦδη, Jam. Vel τὸ ἡ ἀντὶ τοῦ ἡ, καὶ ὄντως, positum, id est, profecto, certe. Illud vero δὲ, pro ἦδη, quod ποιητικώτερον. Sequentia vero sic legenda suspicor, ὁ, τε οὐρανός, &c. Sensus, et tritum loquendi genus, hanc lectionem videtur indicare, quin etiam flagitare. Hæc autem omnia eumnam rerum omnium confusionem, atque subversionem significant. Huc addatur et ἀδυνασία.

νόος, οὗς, ὁ. Mens. Animus. ἐν νόῳ ἔχουσα τίσασθαι τὸν Κανδαύλα. In animo habens Candaulen ulcisci. i. 10. ἐν νόῳ ἔχοντες ἐπὶ σε στρατεύεσθαι. In animo habentes bellum tibi inferre. i. 27. αἱ τοῦτο θεοὶ ποιήσκειαν ἐπὶ νόον νησιώτησι. Utinam Dii hoc insularis in mente ponant. Utinam hanc mentem ipsis dent. ibid. ἐπὶ νόον ποιέουσι Πέρσῃσι στρατεύεσθαι ἐπὶ Λυδούς. i. 71. ἐν νόῳ ἔχων στρατεύειν. In animo habens expeditionem facere. Cum copiis proficisci. i. 77. pro quo et ἐνένωτο στρατεύειν dicit. ibid. ἐν νόῳ ἔχων καταγιεῖν. In animo habens consecrare. i. 86. τί σοι ἐν νόῳ ἐστὶ ποιεῖν; Quid tibi est in animo facere? i. 109. ποιεῖν τινα κατὰ νόον. Ex animi alicujus sententia aliquid facere. Sic et Galli, *Faire selon le cœur, selon le desir de quelqu'un.* i. 117. νόῳ λαβεῖν. Mente capere, percipere. Animo mandare. Perpendere animo. iii. 41. Gallice, *Prendre garde à quelque chose.* οὐ νόῳ λαβεῖν. Non animadversa [re, quæ ei dicta fuerat. *N'ayant pris garde à ce qu'on lui avoit dit.*] iii. 51. ἐν νόῳ

ἔχων γρατεῦσθαι. In animo habens cum copiis proficisci. iii. 64. vi. 44. νόω λαδών. Animo perpendens. iii. 143. viii. 19. νόω λαζόντες. v. 91. νόω ἴσχειν τί. Aliquid animo servare. v. 92. §. 7. κατὰ νόον τινός τι ποιεῖν. Aliquid ex alicujus animi sententia facere. v. 106. ἦν ἐμοὶ γένηται κατὰ νόον [τὸ πρῆγμα.] vii. 150. Si res ex animi sententia mihi successerit. ἐν νόω ἔχων πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα ὑπ' ἐμῷ ποιήσασθαι. vii. 157. viii. 7, 8. ἐν νόῳ ἔχοντες ἀπαλλασσέσθαι. ix. 11, 52. vide φρήν. ἦν κατὰ νόον ὑμῖν ὁ πόλεμος ὁδε τελευτήσῃ. ix. 45. Si bellum hoc ex animi vestri sententia finiatur. ἐν νόῳ ἐγένετο εἶπαι ταῦτα. ix. 46. In animo fuit hæc dicere.

νόος. αὕτη μοι κατὰ νόον τυγχάνει κάρη ἐούσα. ix. 111. Hæc est mihi valde ex animi mei sententia. Hæc animo meo est valde grata. Hunc Græcismum Galli patrio sermone feliciter totidem verbis exprimunt. Ceci est fort selon mon cœur. τοῦ στρατηγοῦ ταύτη ὁ νόος ἔφερε. ix. 120. v. s. Ducis animus huc ferebat. i. e. in hanc partem ferebatur. Hæc erat ducis sententia.

νόος. σὺν νόῳ. Herodoteum loquendi genus, quod illi sæpe tribuitur, qui aliquid re prius animo diligenter examinata facit, ὡς σὺν νόῳ ἐκείνων ὁ νεώτατος λάβοι τὰ δεδομένα. viii. 138. Valla: Quod data cum illorum assensu accipiebat minimus natu. Æm. P. Quod, re diligenter animo agitata, et examinata, illorum minimus natu [res] datas accepisset. Alias σὺν νόῳ, prudenter significare potest.

νοσηλεύειν. V. H. quod a Suida sic explicatur, νοσηλεύω, νοσοῦντα θεραπεύω. i. e. ægrotantem curo. νοσηλεύεσθαι, νοσεῖν οὐκ ἐπαχθῶς. i. e. Non graviter ægrotare. νοσηλεία, ἀσθένεια. Morbus. Infirma valetudo. Languor. Ægrotatio.

νοσήλεια δὲ φάρμακα. τὰ θεραπευτικά. i. e. quæ curandi, sanandique vim habent. ὁ δὲ Μέντωρ ἐνοσήλευσε αὐτὸν ἐκτενέως. V. Hom. 7. Mentor vero ipsum sedulo curavit. ἐνοσήλευσέ μιν ἐκτενέως. ibid. 26.

νοσεῖν. Ion. et poet. pro com. ἐπαναχωρεῖν. Redire. Reverti. i. 22. ἀπονοσεῖν. i. 42. νοσήσαντας κενῆσι χερσὶ. Manibus inanibus reversos. i. 73. ἀπονοσεῖν. i. 82. ἀπονοσήσας. i. 111. νοσήσαντα. i. 122. ὑπονοσήσαντος τοῦ ποταμοῦ. Cum fluvius [in suum alveum] rediisset. i. 191. ὑπονοσηκότος τοῦ ποταμοῦ. ibid. ἀπονοσήσας. ii. 33, 161. ὀπίσω ἐνόσησαν. iii. 26. ἦν ἀπονοσήσῃ. iii. 124. ἀπονοσεῖν ὀπίσω. Retro redire. iv. 33. ὑπονοσεῖ. Se recipit. Redit. iv. 62. ἀπονοσήσῃ. iv. 76. ἀπονοστήσας. iv. 77. ἀπονοσήσαντες. iv. 152. ἀπενόσησαν. iv. 159. ἀπενόσησε. iv. 205. ἐνόσησαν ἐς τὴν Εὐρώπην. vii. 147. οὐδεὶς αὐτῶν ἀπονοστήσει. viii. 10. Nullus ipsorum revertetur.

νοῦσος, ἡ. Ion. pro com. νόσος, morbus. i. 19. ἐκ τῆς νοῦσου ἀνέστη. Ex morbo resurrexit. i. e. ex morbo convaluit. i. 22. ἐκφυγὼν τὴν νοῦσον. Morbo vitato. Cum ex morbo evasisset. i. 25. θήλεια νοῦσος. Fœmineus morbus. i. 105.

νυκτομαχίη. Ion. pro com. νυκτομαχία. Nocturnum prælium. νυκτομαχίην τινὰ ἐποιήσαντο. Quoddam nocturnum prælium fecerunt. i. 74.

νυκτὸς ἐπελθούσης. com. Noctis interventu. i. 76, 82.

νυν. ἐγκλιτικὸν μόριον. Enclitica particula, quæ modo redundat, modo idem ac οὖν, igitur, significat. i. 18. Μιλήσιοι μὲν νυν. Milesii igitur. i. 20. δρᾶσθαι μὲν νυν. Discessisse igitur. i. 24, 32. τὰ μὲν νυν πρῶτα. Primum igitur. i. 61. εἰ μὲν νυν. Si igitur. vii. 189, 196, 198, 201. &c.

νωθής, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Tardus.

Segnis. Ingenio hebeti præditus. *νωθές ερος*. Ingenio hebetiori præditus. iii. 53.

νωμῶν. Ion. et poet. pro com. *τηρεῖν. φυλάσσειν*. Observare. *νωμῶντες οἷτα ἀναιρομένους τοὺς Δαρείου*. Cum Darii milites cibum sumentes observassent. iv. 128.

Ξ.

Ξ Ionice, et poetice pro com. *κ*. *ξυνός, ἡ, ὄν*. pro *κοινός, ἡ, ὄν*. Communis, &c. vii. 53.

ξ, Ionice pro gemino σσ. *τριξός*, pro *τρισσός*. Triplex. *τριξὰ ἐξευρήματα*. Tria inventa. i. 171. *διξός*. Duplex, pro *δισσός*. ii. 44, 76. iii. 9. vii. 57, 70, 205.

ξείνια, ὧν, τὰ. Ionice, et poet. pro com. *ξένια*. vii. 135. Dona quæ hospites hospitibus dare solent. Hospitalia munera.

ξενίζειν. Ion. et poet. pro com. *ξενίζειν*. Hospitio excipere. Hospitaliter, ac humaniter tractare. *Σόλων ὑπὸ τοῦ Κρέσου ἐξενίζετο*. Solon a Cresoe exceptus est hospitio. i. 30. (pro eodem dicitur et *ξενίζειν*, ut i. 106.) vii. 135.

ξείνῳ. Ion. pro com. *ξείνῳ*. Hospitalitas. Hospitium. Jus hospitii. *τοῖσιν Ἴωσι ξεινὴν συνεθήκατο*. Cum Ionibus hospitium contraxit. i. 27. *ὅρκια ξεινῆς περὶ ἐποίησαντο*. Jus hospitii contraxerunt interposito iurejurando. i. 69. *ξεινὴν δὲ Πέρσης τοῖσι Ἀκανθίοισι προσέειπε*. vii. 116. Persa Acanthiis hospitalitatem [sibi, suisque copiis exhibendam] indixit.

ξεινικός, ἡ, ὄν. Peregrinus. Ion. et poet. pro com. *ξεινικός. ξεινικά νόμια*. Mores externi, ac peregrini. i. 135. *ἰρὰ ξεινικά*. Sacra peregrina. i. 172.

ξεινοδοκίειν, εἰν. Ion. pro com. *ξένους δέχεσθαι. ξενίζειν. δέχεσθαι. ξεινοδοκούντος πάντας ἀνθρώπους*.

Qui omnes mortales hospitio excipiebat. vi. 127.

ξείνοι παρὰ Λακεδαιμονίοις οἱ βάρβαροι ἐκαλοῦντο. Apud Lacedæmonios barbari vocabantur ξείνοι, q. d. peregrini. *σελῶντας ἐπὶ τοὺς ξείνους. ξείνους γὰρ ἐκάλεον [οἱ Λακεδαιμόνιοι] τοὺς βαρβάρους*. ix. 11. Euntes adversus peregrinos. Peregrinos enim [Lacedæmonii] vocabant ipsos barbaros. ix. 53, 55.

ξεινοκτονέειν. Ion. pro com. *ξεινοκτονεῖν*. Peregrinos interficere. ii. 115.

ξένος. Ion. et poet. pro com. *ξένος*. Hospes. i. 20, 22. ix. 11. bis.

Ξέρξης. Hoc nomen Persicum Græce significat Ἀρήςος. Martius. Bellicosus. Bellator. vi. 98. *Ἀρτοξέρξης. μέγας ἀρήςος*. Magnus bellator. ibid.

ξύλινον τεῖχος. Vide *τεῖχος ξύλινον*. vii. 141.

ξύλινος λόχος. Quid. Quando. Cur. iii. 57.

ξύλον, οὐ, τό. com. Lignæ compedes. *αὐτὸν παραφρονήσαντα ἔδησαν οἱ προσήριοντες ἐν ξύλῳ*. Ipsum de sano mentis statu deturbatum propinqui, vel necessarii, ligneis compedibus vinxerunt. vi. 75.

ξύλουργεῖν, εἰν. Ion. et poet. Artem fabrilem exercere. Aliquid fabricare. iii. 113.

ξύν. Ion. ut et Attice, pro com. *σύν*. *ξύνηναι, pro συνήναι*. vi. 23. vii. 117.

ξυνός, ἡ, ὄν. Ion. et poet. pro com. *κοινός*. Communis. vii. 53.

ξύρειν. Ion. et poet. pro com. *ξύρειν*. Radere. *ξύρουνται*. Raduntur. ii. 36. *ξύρημένοι*. Rasi. ii. 36, 37. *ξύρουντες*. Radentes. ii. 65. *ξύρέονται*. Raduntur. ii. 66. *ἀποξύρησας τὴν κεφαλὴν*. Raso capite. v. 35. *ξύρησαντα τὰς τρίχας*. Capillis rasis. ibid.

ξύρος, οὐ, ὁ. Vel *ξύρον, οὐ*. com. Novacula. Gallice, *Rasoir*. *ἐπὶ ξυροῦ τῆς ἀκμῆς ἔχεται ἡμῖν τὰ πρηγ-*

ματα. vi. 11. Proverbium hoc vide suo loco. ἐπὶ ξυροῦ, &c. ξυρὸν, οὔ, τό. commun. Hastile. i. 52.

Ο.

Ο, ἡ, τό. Articulus præpositivus cum adverbis junctus, loco nominum adjectivorum. ὁ παλαιός, ὁ πρότερος, ὁ μάλα, pro ὁ παλαιός, ὁ πρότερος, ὁ δυνατός. ὁμοία τῷ μάλα. vii. 118. ἀντὶ τοῦ, ὁμοίως τῷ δυνατωτάτῳ. Vel, Ut qui maxime, pro, Qui inter aliquos est maxime clarus ob opes suas. Sic et vii. 141.

ὁ articulus interdum cum nominibus conjungitur præter morem. Ut οὐνομάρχης, pro ὁ νομάρχης. Vide suo loco. iv. 66.

ὁ. Ion. poet. com. pro ἐκείνος. Ille. i. 32. ὁ δὲ εἶπε. Ille vero dixit. Ibidem. ὁ δὲ ἀμείβετο. Ille vero respondit. i. 35.

ο in α interdum Ionice verti. ἀρῶδαι, pro ὁρῶδαι. Vide suo loco. i. 9, 80, 111, 156.

ο in temporalibus augmentis in ω ab Ionibus non mutatum, ὄχετο, pro commun. ὠχέτο. Vehebatur. i. 31. Vide αὐξήσεις χρονικά.

οασι. Ionic. terminatio tertiæ personæ plur. verborum tertiæ conjugationis in μι, pro communi οὔσι. ἐκιδόασι, pro ἐκιδούσι. i. 93.

ὀγδῶκοντα. Ionice, pro communi ὀγδοήκοντα. κατὰ κρᾶσιν. i. 163, 176. perperam scribi videtur ὀγδῶκοντα in vulgatis codicibus. Consule Eustath. i. 189. iii. 95. vi. 8, 46. vii. 184, 202. viii. 8, 44, 82.

ὄγκος, ου, ὁ. Congeries. Acervus. ἀνεύκαντες ἐπὶ τὸν ὄγκον τὸν φρυγάνων. Postquam [hostias macatas] in sarmentorum acervum, vel in cremiorum congeriem, ac struem, tulerunt. iv. 62.

ὀδηγεῖν τινα. Alicui viæ ducem esse. Ducere aliquem. ὠδήγουν αὐτόν. V.

Hom. 33. Viæ duces ipsi erant. Ipsum ducebant.

ὀσμῇ, ἡς, ἡ. Ion. et Dor. pro com. ὀσμῇ. Odor. τὴν ὀσμὴν ὀσφραϊνόμενος. Odorem olfaciens, sentiens. i. 80. Fit autem a com. ὀζω, quod Dorice dicitur ὀσσω. Oleo. Redoleo. fut. ὀσσω, et ὀζήσω, et ὀζέσω, ut apud Hippocratem, p. 293. 17, 18. typ. Froben. perf. pass. ὠσμαι, quod inusitatum. hinc ὀσμῇ. i. 202. ii. 94.

ὀσμῇ μ' ἐς φρένας ἦλθε κρατερὴ οἷα χελώνης. Odor mihi ad mentem, ad mentis meæ nares, pervenit vehemens ut testudinis. i. 47.

ὀδοιπορίῃ, ἡς, ἡ. Ion. pro com. ὀδοιπορία, καὶ πορεία. Iter. Profectio. ii. 29.

ὀδοιπορίῃ, ἡς, ἡ. Ion. et poetic. pro com. ὀδοιπορία, ας. Iter. Iter terrestre (iter, quod navigio conficitur. οὐκέτι ὀδοιπορίῃσι διαχρέετο. viii. 118.) Non amplius itineribus terrestribus utebatur. Iter terra non amplius fecit (ἐπὶ νηὸς δὲ Φοινίσσης ἐπιβὰς, ἐκομίζετο ἐς τὴν Ἀσίην.)

ὀδὸν ἐλάν. com. Iter facere. vii. 128. Eodem modo et apud Aristoph. ἐν Νεφέλαις Phidippides dicit Φίλων ἀδικεῖς. ἔλαυνε τὸν σαντοῦ δρόμον. Injuste facis Philo, tuum cursum curre. ἐξήλυνον ἐς Βοιωτοὺς τὴν αὐτὴν ὁδόν. viii. 113. Idem iter ad Bæotos faciebant. Eodem itinere ad Bæotos ibant.

ὀδοῦν. com. Viam ostendere. Per viam ducere. Ducere. μεταφορικῶς vero sumitur pro initium rei alicujus facere, et quodammodo eam in iter dare, hoc est aggredi, et suscipere peragendam, vel eam incipere. Quod Galli feliciter exprimunt his verbis, *Acheminer*, vel *Encheminer quelques affaires*. quasi dicas, Aliquas res gerendas, in ipsa via, in ipso itinere ponere, et ad suum finem incipere, perducere. τὰ ἀπ' ὑμῶν ἡμῖν χρηστῶς ὀδονται. Val-

la nimis liberam interpretationem hic etiam sequitur. iv. 139. τὰ ἀπ' ὑμῶν, δηλονότι ὄντα, ἢ ποιούμενα πράγματα. Res, quæ a vobis sunt, vel quæ a vobis fiunt, nobis recte per viam ducuntur. hæc autem ἀντὶ τῶν, ἀπὲρ ὑμεῖς ὑπέσχεσθε, καλῶς ἡμῖν ὁδοῦτε, πιστῶς ποιεῖτε. Quæ vos promisistis, recte nobis peragitis, ad rectam viam deducitis, fideliter nobis præstatis. Vel, fideliter nobis incipitis præstare. Alias iidem Galli dicunt, *mettre en chemin, mettre en train*, quod Græci ὁδοῦν τι. Hinc deductum verbum compositum εὐοδοῦν. Faustum, ac felix iter habere. Fausto, feliceque itinere deducere. μεταφορικῶς vero significat res aliquas ad faustum, ac felicem finem perducere. εὐοδοῦσθαι. Res aliquas alicui feliciter, ac ex animi sententia succedere. ὡς τῷ Κλεομένει εὐωδῶθη τὸ ἐς τὸν Δημάργητον πρῆγμα. vi. 73. Cum Cleomeni res adversus Demaratum suscepta, feliciter et ex animi sententia successisset. εὐοδωθείσης τῆς συμβουλῆς. Ctesias Pers. 50. Cum illud consilium feliciter [ei] successisset.

ὁδοφύλαξ, κοῦ, δ. Vel ὁδοφύλακος, ου. N. H. ἵνα μὴ δὲν πρῆγμα παρέχῃσι πρὸς τῶν ὁδοφύλακων. vii. 239. Ne quid negotii præberent [pugillares] apud viarum custodes.

οη. κατὰ κράσιν Ἰωνικὴν εἰς ω mutatur non raro. ἀναβόσας, com. ἀμβώσας, Ion. Vociferatus. i. 8. ἀνεβόησεν. ἀνέβωσεν. i. 10. ἐννοήσας. ἐννώσας. Cum animadvertisset. Cum intellexisset. Cum considerasset. i. 68. ἐέννωτο, pro ἐέννε νόητο. In animo habebat. i. 77. ἐέννωσαντα, pro ἐέννοήσαντα. Cum cogitasset. Secum reputantem. i. 86. ἐπιβώσασθαι, pro ἐπιβόησασθαι. Invocasse. Implorasse. i. 87. βῶσαι, pro βοῆσαι. Vocare. i. 146. ὀγδῶκοντα, pro ὀγδοήκοντα. i. 163. iii. 95. Octoginta. i. 189. ἐέννεω-

κασι, pro ἐέννεοῦκασι. iii. 6. βώσαντες, et ἐπιβώσωνται. v. 1. προσεβώσατο. vi. 35. καταβώσομένους. vi. 85. ἐβώσθησαν. vi. 131. ἐέννωτο, pro ἐέννεόητο. tertia plur. plusq. perf. pass. verbi νοέομαι, οὔμαι. Cogito. In animo habeo. vii. 206. διέννεωτο, pro διέννεόητο. ibid. Observanda autem varietas accentus in eodem verbo post contractionem ex οη in ω factam. Nam in his quidem τὸ ω videmus circumflexum, vero i. 77. ἐέννωτο, non ἐέννωτο, pro ἐέννεόητο, scribitur. In eodem enim verbo eadem scribendi ratio videtur servanda. Quamobrem vel linguarum licentiæ, vel typographorum negligentia, varietas ista tribuetur. oi. Ion. pro commun. ἐαυτῶ, ἐαυτῇ, ἐαυτῷ. Sibi ipsi. Sibi. i. 8, 9, 45.

oi. Ionice, pro communibus αὐτῶ, αὐτῇ, αὐτῷ. i. 1. Ipsi. i. 8, 14, 19, 27, 31, 34, 36, 43, 45, 77.

oi. Ionice, pro commun. ω in augmentis temporalibus verborum. οἰκημένος, pro ὠκημένος. i. 27, 28. οἰχοντο, pro ὠχοντο. i. 48. Vide αὐξήσεις χρονικά.

οἶα. com. Utpote. iii. 4, 78.

οἶα. Ion. et poet. pro com. ὥσπερ. Quemadmodum. i. 47.

οἶατο. tertia plur. opt. Ionice pro communi οἶντο. βουλοῖατο, pro βούλοιντο. Velint. i. 3. viii. 30. γενοῖατο, pro γένοιτο. i. 67. λυπέοιατο, pro λυποῖντο. i. 99. γενοῖατο, pro γένοιτο. Fuerint. i. 196. συμφεροῖατο, pro συμφέροιτο. ibid. νομιζοῖατο, pro νομιζοῖντο. viii. 128. γενοῖατο. ii. 2. ἀπικοῖατο. ii. 160. vii. 233. γενοῖατο. ii. 165. ἐλοῖατο, pro ἐλοῖντο. iii. 38. ix. 22. ἀγοῖατο, pro ἀγοῖντο. iii. 48. iv. 43, 99. δεοῖατο, pro δέοιτο. v. 73. μηχανοῖατο, pro μηχανοῖντο. vi. 46. vii. 151, 152. &c.

οἰδαινόντων ἔτι τῶν πρηγμάτων. Rebus adhuc turbulentis. Rebus adhuc turbatis. iii. 127.

οιδεόντων τῶν πρηγμάτων. Herodotea locutio. Rebus tumentibus. Vel, Rebus flagrantibus. iii. 76. quod dici solet de turbulento rerum statu, quum res in ipso tumultus vigore sunt positæ. Metaphora sumta est a re medica, et corporis aliquo tumore, unde gravis aliquis dolor, aut periculum corpori impendit.

οἰζυρός, οὐ, ὁ. Ion. et poet. Vide Eustathium. Miser. *Διαιταν ἔχχειν οἰζυρὴν*. ix. 82. Miserum vitæ genus habere. Misere victitare.

οἰκίζειν. Ion. et poet. prop. navis gubernaculum regere significat. *οἶαξ* enim, *οἶακος*. Navis gubernaculum. ab hujus dativo *οἶακι* fit verbum magis commune *οἶακίζειν*, et Ion. verso α in η, *οἰκίζειν*. γενικῶς accipitur pro regere, gubernare, tractare, gestare. ut *ἀσπίδας οἰκίζειν*. Clypeos gestare, vel regere. Latinus interpretes vertit, fulcire. quod non rejiciendum. i. 171.

οἰκασί. com. pro Attico. *ἐοίκασι*, videntur. iii. 116. v. 106.

οἰκατε. com. pro Attico *ἐοίκατε*. Videmini. v. 20. vii. 162. viii. 144.

οἶκε. com. pro Attico *ἐοικε*. Videbatur. v. 97.

οικεῖα, τὰ. Res domesticæ. Domus ipsa. *ἥκει κλαίων ἐς τὰ οικεῖα*. Domum flens ivit. i. 109.

οικεῖν, ἐν οικεῖσθαι. Incolere. Habitare. *ἐν τῇ ἡπείρῳ οἰκημένων Ἑλλήνων*. Græcis in continente habitantibus. i. 27. *τοῖσι τὰς νήσους οἰκημένοισι*. Illis, qui insulas incolunt. ibid. *οἰκημένων*. i. 28. *οἶκεε γῆν τὴν Φθιώτιν*. i. 56. *οἶκεεν ἐν Πίνδῳ*. ibid. *οἶκεον γῆν*. i. 57. *οἰκησάντων ἐν Ἑλλησπόντῳ*. ibid. *τῶν περὶ τὰς πηγὰς τοῦ Στρυμόνος οἰκωμένων*. viii. 115. Vide *αὔξησεις χρονικαί*.

οικειοῦσθαι. com. Sibi vindicare. Αἰγύπτῳ *οικειοῦται Καμβύσεα*. Egyptii Cambysem sibi vendicant. iii. 2.

οικειοφάνως. Ctesias Pers. 9. Sua voce. Suis verbis.

οικητή, ης, ἡ. Herodoteum vocabulum, substantivum, pro quo com. dicendum esset *οικεῖα*, ας. Familia. *τὸν εὗρισκε οἰκητὴς ἐόντα ἀγαθῆς*. Quem ex bona familia esse comperiebat. i. 107. pro eodem dicitur et *οικίη*. *προσποιούμενοι τῇ Κύρου οἰκίῃ συγγενεές εἶναι*. Simulantes se Cýri familiæ cognatos esse. iii. 2.

οικῆσιος. Ion. et poet. pro com. *οικεῖος*. *οἰκίῳ κακόν*. Malum domesticum. i. 45. *οἰκίᾳ ἐόντα*. Quæ sunt domestica. i. 92. *οἰκίᾳ πάθεα*. Mala domestica. i. 153. ii. 37, 85. iii. 61, 63. *τοὺς οἰκητίους πάντας*. Omnes domesticos. iii. 119, 150. iv. 65. *οἰκηϊώτατος*. Superlativus gradus. v. 5.

οικῆσιος, ου, ὁ. Domesticus. Proprius. Suus. Cognatus. Affinis. *αἱ τῆς γυναικὸς οἰκῆσιοι*. Illius mulieris domestici, cognati, affines. v. 41. *οἰκητὴ δαπάνη*. Proprio sumtu. Propriis sumtibus. Suis sumtibus. v. 47.

οικηιοῦσθαι. Ion. pro com. *οἰκειοῦσθαι*. Suum facere. Suum dicere. Sibi vindicare. Sibi conciliare. *τούτων τὴν εὐρεσιν οὐκ οἰκηιοῦνται Λυδοί*. Lydi horum inventionem sibi non vendicant. i. 94. *κάρτα τοὺτους οἰκηιεύμενος*. Hos sibi valde concilians. Horum benevolentiam sibi valde concilians. iv. 148.

οἶκημα, τος, τό. Domus. Ædificium. [*οἶκιαν συνωνύμως* vocat. i. 17. et *οἰκίον*. i. 35, 41, 44, 98. iii. 140. vii. 118.] i. 164, 179. ii. 100, 121. §. 1. 2. 3. 148. sæpe. ix. 13. &c.

οἶκημα, τος, τό. com. Ædes sacra. Templum. *τῶν θεῶν τὰ ἀγάλματα, καὶ τὰ οἶκηματα ἐμπειρησμένα*. viii. 144. Deorum simulacra, et templa incensa.

οἶκημα, τος, τό. Cubiculum. *τὸ οἶκημα, ἐν τῷ κοιμώμεθα*. Cubiculum, in quo cubamus. i. 9. 10.

οἶκημα, τος, τό. Cors, cortis. Locus, ubi gallinæ aliæque aves aluntur. vii. 119.

οἶκημένος. Ion. neglecto augmento temporali, pro com. **ὠκημένος**. Qui habitat. i. 27, 28. viii. 140.

Vide **αὐξήσεις χρονικά**.

οἰκῆτωρ, ορος, ὁ. com. Habitor. Incola. iv. 34.

οἰκίον, ου, τό. Vide **οἶκημα**.

οικοδομεῖν. Ion. poet. et com. **Ædificare**. i. 21. **οικοδόμησεν**. **Ædificavit**. i. 22. **οικοδομῆσιν**. i. 114. **οικοδομήται**. i. 181. **ἀνοικοδόμησε**. i. 186. **οικοδομήσαι**. ii. 101. **οικοδομέσθαι**, pro **οικοδομήσασθαι**. ii. 121. **οικοδομέων**. *ibid.* **οικοδομηθῆναι**. ii. 126. **οικοδομησαμένων**. ii. 148.

οικοδομή, ἡς. **Ædificium**. ii. 127.

οικοδόμημα, τος. com. **Ædificium**. ii. 121. §. 1. ii. 136.

οἶκος, ου, ὁ. com. **Ædes sacra**. Templum. τῶν ἐκείνος ἐνέκρησε τοὺς οἶκους, καὶ τὰ ἀγάλματα. viii. 143. Quorum [deorum] ille templa, et simulacra incendit. Vide **οἶκημα**. viii. 144.

οικοφθορεῖν. Domum, familiam, rem familiarem, perdere. com. **οἰκοφθορήσαν**. Eorum familia, vel res familiaris, perit. Suam familiam, vel rem familiarem, amisierunt. i. 196. Fortunis eversi sunt. **ἄρεόν σφας οἰκοφθορημένους**. Ipsos fortunis eversos videbant. v. 29. **οικοφθόρησε**. viii. 142. Rem vestram familiarem amisistis. **οἰκοφθορημένων οὕτω**. viii. 144.

οἶκτος, ου, ὁ. com. Misericordia. Miseratio. Commiseratio. **εἰς οἶκτον προηγάγεται**. V. Hom. 21. In commiserationem [eum] adduxit.

οἰκτότερος, ου, ὁ. Ion. pro com. **οικτρότερος**. Misericilior. Sed hoc quidem ab **οἰκτρός** adjectivo, i. e. miserabilis, et miseratione dignus, illud vero ab **οἶκτος** substantivo deduci videtur, quod misericordiam, sive miserationem significat. **ἔτερα τοῦτου πεπόνθαμε**

οἰκτότερα. Alia hoc miserabiliora paesi sumus. vii. 46.

οἰκῶς, **οἰκότης**. com. pro Attico **ἐοικῶς**. Similis. iii. 61. vi. 125. **οἰκότα λεγοντες**. vii. 129. Verisimilia dicentes. **οἰκός**. **Æquum**. **οἰκὸς ἐμὲ τοῦτο ποιεῖν**. **Æquum est me hoc facere**. vii. 160. **τὰ οἰκότα**. viii. 60. Quæ verisimilia sunt. Quæ rationi sunt consentanea. Sic et viii. 60, 68.

οἰμεῖν. Ion. et poet. pro com. **ἐλθεῖν**. **Θῦννοι δ' οἰμήσουσι σεληγναῖς διὰ νυκτός**. Thynni autem venient Lunnæ per lumina noctu. i. 62. **Æ. P.**

ὀνομασώτατος ἐγένοντο. ix. 72.

Οἶδλυκος ὠνομάσθη ὅτι οἷς ἐν λύκοις κατελείφθη. iv. 149.

οἶόν τε εἶναι. Ionice, et commun. **δυνατὸν εἶναι**. **δύνασθαι**. Posse. i. 29. **οὐκ οἶοι τε ἐγινέατο**. pro **οὐκ ἐδύναντο**. i. 67. **οὐκ οἶα ἐστὶ πλέειν**. Navigari non potest. i. 194. iv. 16.

οἷσεσθαι. com. futurum verbi inusitati οἶω, pro communi **φέρω**. **ἡλπίζον πλεόν τι τῶν ἄλλων οἷσεσθαι**. vii. 168. Sperabant se aliquid amplius reportaturos, quam ceteros.

οἰσι. terminatio Ionica in dativis pluralibus 3. simpl. pro communi **οἰς**, tam sequente vocali, quam consonante. **τοῖσι Φοῖνιξι**, pro **τοῖς Φ**. i. 5. **τοῖσι Λύδοις**, καὶ **τοῖσι ἄλλοις βαρβάροις**. i. 10. **τοῖσι Μιλησίοις οὐδαμοί**. i. 18. **ἀπικομένοις ἐς**. i. 19. **ἀλλήλοισι εἶναι**. i. 22. **τούτοις**, ἀλλά. i. 24. **τοῖσι ἐδωλίοις ἀείσαι**. *ibid.* **πρωτοῖσι ἐπεθῆκατο Ἐφεσίοις**. i. 26. **τούτοις ἐπεχείρησε**. *ibid.* **ἄλλοις ἄλλας**. *ibid.* **τοῖσι νησιώταις**. **ἐόντων**. i. 27. **τοῖσι τὰς νήσους οἰκημένοις Ἰωσι ξεινήν**. *ibid.*

οἰσιν. terminatio Ionica in dativis nominum tertie declinationis simplicium in plurali, pro communi **οἰς**. **βαρβάροισιν ἀποδεχθέντα**. i. 1. 4. pro **βαρβάροις**. Hoc autem sæpe fit **εὐφωνίας χά-**

ριν sequente vocali, ne vocalium concursus aures offendat, ut hic videmus. ἀνθρώποισιν ἐόντα. i. 8. ἀνθρώποισιν ἐξεύρηται. ibid. ἐν τοῖσιν ἐν. ibid. τοῖσιν ἐξ. i. 18. ἐθαλοῖσι διεξελαθεῖν. i. 24. πρώτοισι μὲν. i. 26. τοῖσι δέ. ibid. τοῖσι τὰς. i. 27. ἐν Ἀθηναίοισι τοῖσι πρώτοισι λεγομένοισιν εἶναι. &c.

Θηόσυρος. Scythice vocatur Apollo. iv. 59.

οἰχεσθαι. com. Ire. Proficisci. οἰχοντο πλέοντες, pro ὄχοντο πλέοντες. ἀπέπλεον. Iverunt navigantes. Navigarunt. Iverunt. iv. 145. οἰχετο ἀπολιπών. iv. 155. οἰχοντο ἀπολιπόντες. iv. 160. οἰχοντο φεύγοντες. iv. 160. vi. 96. οἰχετο πλέων. v. 47. Sed eo in loco vitiose scriptum videtur, οἰχετο, pro οἰχετο. οἰχοντο. v. 75.

οἰχῆνται. 3. person. plur. perf. pass. Ion. pro com. ὄχῆνται. ab οἰχέομαι, οὔμαι. quod ab οἰχομαι. Eo. Proficiscor. αἱ ἡμέραι διοἰχῆνται. Dies præterierunt. iv. 136.

οἰχομαι. com. μ. οἰχέσσομαι, ab οἰχέσσομαι, οὔμαι. π. ὄχῆμαι. pro quo frequentius ἐρχομαι, et ἀπέρχομαι. Eo. Abeo. Discedo. οἰχοντο φεύγοντες. pro ὄχοντο φεύγοντες, φεύγοντες ἦλθον. ἐφυγον. vii. 218. Fugientes iverunt. fuga se [eo] contulerunt. Alias, aufugerant.

οἰχώκς. Ion. et poet. singularis tertia persona plusquamperfecti activi, ab οἰχέω, ὦ. fut. οἰχήσω. aor. 1. act. οἰχήσα. perf. οἰχήκα, neglecto augmento, pro ὄχῆσα, ὄχῆκα, plusquamperf. ὄχῆκειν. et Ion. οἰχῆκειν, et verso η in ω, οἰχώκειν, οἰχώκεις, οἰχώκει, καὶ κατὰ διάλυσιν Ἰωνικῇν, οἰχώκς. Ivit. Abivit. iv. 127, 165. οἰχώκς φέρων. Absportavit. i. 189. v. 20. Πέρξης οἰχώκς ἀπελάυνων. vii. 164. Xerxes abiit. Vide οἰχομαι. μ. οἰχέσσομαι. τὰ Κάρνεα παροιχώκς ἦδη. viii. 72. Carneā [festa] jam præterierant. οἰχώκς. viii. 126.

οἰχωκώς, οἶα, ὅς. viii. 108. Vide οἰχομαι. et οἰχώκς. οἰχωκώτας. ix. 98.

ὄκως. Ion. pro com. ὄκως. ἤγουν ὄταν. ὄσάκς. Quando. Quoties. Quotiescunque. ὄκως ἐπειρώατο ἀλλήλων. Quoties alteri alteros tentabant, et mutuum periculum virium faciebant. i. 68. τοῖσι ὄκως τὸ μέλλοι ἀνεπιτήδεον ἵσασθαι. Quibus quoties aliquid mali eventurum. i. 175. ii. 140, 150. iii. 51. vii. 119.

ὄκως. Ion. pro com. ὄκως, ἔως, quamdiu, tantisper dum. Vel, ὅτε, quando, quum. i. 17. (τηνικαῦτα, tunc. ibidem, i. 17, 68. ii. 108, 150. iii. 51, 148.) ὄκως ἴδοιτο. Cum vidisset. iii. 148. iv. 42, 43. ὄκως ἔλθοι. iv. 78, 130. v. 29, 92. §. 6.

ὄκως. Ion. pro com. ὄκως, ἐκσιδή. Postquam. ὄκως αὐτοῦ νύκτα ἀγάγειν. Postquam ibi noctem trans egissent. vii. 119.

ὄκως. Ion. pro ὄκως. Ut. i. 8, 9, 11, 17, 20. et alibi passim.

ὄλεθρος, ὁ. com. Pernicies, pro ὄλεθρος. Perniciosus. γεγονώς τε κακός, καὶ ἐὼν ὄλεθρος. Cum sis improbus, et perniciosus. iii. 142.

ὄλσιος. Ion. et poet. quinetiam com. Felix. Beatus. i. 30, 31, 32. ὄλσιος, καὶ εὐτυχῆς τίς λέγεται. i. 32, 34, 86.

ὄλσος, ὁ. Ion. et poet. Felicitas. Beatitudo. Opes. Divitiæ. i. 86.

ὀλιγαχόθεν. Herodoteum adverbium. pro quo diceretur com. ἐξ ὀλίγης χώρας, vel ἐξ ὀλίγων τόπων. Ex paucis locis. οἱ λεξικογράφοι parum commode videntur hoc interpretari, Aliquantulum, Alicunde. iii. 96.

ὀλιγόγονος, ὁ καὶ ἡ. com. Qui parum est foetus. iii. 108.

ὀλιγόγονα ζῶα τίνα, καὶ διὰ τί οὕτως ὑπὸ θεοῦ ποιεῖται. (πολύγονα. ibid.)

ὀλιγοχρόνος. Qui parvum, exiguum tempus vivit, durat. i. 38.

ὀλκοί, οἱ. Canales, quibus deduce-

bantur naves. Stephanus. Valla vero, navium vestigia. Sed parum commode. Alii (quod verisimilius) sic vocari tradunt instrumenta, quibus naves in terram ex mari subducuntur, et ex terra in mare deducuntur, *παρά τὸ ἔλκειν*, trahere. Thucyd. interpres, *ὅλκοι εἰσιν ὄργανα, οἷς αἱ νῆες ἔλκονται*. Consule Hesychium, Pollucem, et Suidam. ii. 159.

ὀλοίτροχος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Eustath. *ὀλοίτροχος, καὶ ὀλοίτροχος λίθος ἐντελὴς λέγεται*. Suidas vero, *ὀλοίτροχος περιφερὴς, στρογγυλός. καὶ ὀλοίτροχος*. Saxum totum rotundum, et quod rotam sua rotunditate refert. Vide cetera, quæ apud Eustath. et Suidam exstant, quæ vocis hujus etymon, et varios spiritus, atque significationes docent. v. 92. §. 2. *προσϊόντων τῶν βαρβάρων πρὸς τὰς πόλεις, ὀλοίτροχούς ἀπίεσαν*. viii. 52. Cum barbari ad portas accessissent, [in eos illi] saxa molaria, [vel ingentia, et rotarum instar rotunda,] demittebant, [devolvebant.]

ὀμαίμος, ὁ καὶ ἡ. Qui est ejusdem sanguinis. Consanguineus. Ion. et poet. i. 151.

ὀμαίμων, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Consanguineus. v. 49. viii. 144.

ὀμαιχμία, ἡ. Ion. pro com. *ὀμαιχμία, ας. ἡ συμμαχία*. Belli societas. Confœderatio. Fœdus inter aliquos ea conditione percussum, ut mutuo feratur auxilium. Hoc nomen et a Thucydide lib. 1. et a Dionysio Hal. Antiq. R. lib. iii. 174. 38. usurpatur, et lib. vi. 398. 31. *ὀμαιχμίην συντίθεσθαι πρὸς τινα*. vii. 145. Dionys. ubi supra, *ὀμαιχμίαν ποιήσασθαι πρὸς τινα* dicit apertius. Belli societatem cum aliquo facere. *ἡμῶν ὀμαιχμίην συνθέμενοι ἀνευ τε δόλου, καὶ ἀπάτης*. viii. 140. Belli societate sine dolo, et sine fraude nobiscum facta.

ὀμηρος, ου, ὁ. com. Obses, Obsidis. Gallice, *Baillé en otage*. Vide vulgata Lexica tam Latina, quam Græca, præcipue vero Suidam, et Harpocratonem, qui pluribus docent quid sit *ὀμηρος*, quid *ὀμηρεῦν*, quid *ὀμηρεία*, et quomodo *ὀμηρος* et *ὀμηρον* differant. *Καταίχε γὰρ σφεας Λεωνίδης ἐν ὀμήρων λόγῳ ποιούμενος*. vii. 222. Valla: Quippe quos Leonides loco obsidum distinebat. Æ. P. Ipsos enim Leonides obsidum loco ducens [apud se] retinebat.

ὀμηρος, ου, ὁ. Vocabulum Cumanum, quod *τυφλόν*, i. e. cæcum significat. *οἱ Κυμαῖοι τοὺς τυφλοὺς ὀμήρους λέγουσι*. V. Hom. 13. Cumani cæcos vocant *ὀμήρους*. *ὀμηρος* autem dictus quasi *ὀμήρος*, *παρά τὸ ἀεθρεν ὁ, καὶ τὸ μὴ ὁρᾶν*. Ille, qui non videt.

ὀμιλεῖν τινι. Coire, congregari cum aliquo. De venereo congressu dictum. *Ἀμυτῖς ἀνδράσιν ὀμιλοῦσα*. Ctesias Pers. 41. *ὠμίλει αὐτῇ*. ibid.

ὀμίλη. Ion. pro com. *ὀμίλια*. Congressus, vel Colloquium. *αὗται αἱ γυναῖκες λέγονται ἀνδρῶν οὐδαμῶν ἐς ὀμίλην φοιτᾶν*. Istæ mulieres in nullius viri colloquium, vel congressum, ire dicuntur. i. 182.

ὀμιλος, ὁ. Ion. et poet. pro com. *πληθος. συναθροισμός*. Turba. Cætus. Multitudo. i. 88.

ὀμιλος, ου, ὁ. com. Tumultus. Strepitus. *Βοῆτε, καὶ ὀμίλῳ ἐπήϊσαν*. ix. 59. Cum vociferatione, strepituque [Græcos] invaserunt.

ὀμόγλωσσος, ὁ καὶ ἡ. com. Qui eadem lingua utitur. i. 57. bis. *ὀμόγλωσσοι τοῖσι Καροί*. Qui eadem lingua, qua Cares, utuntur. i. 171. *τούς σφι ὀμογλώσσους*. ii. 158. viii. 144.

ὀμοια. Ion. et poet. pro com. *ὀμοίως*. Similiter, æque ac. *ὀμοια τῷ μάλισα*. Æque ac potentissi-

mus quisque. vii. 118. Vel, ut qui maxime. vii. 141.

ὁμοιον. τὸ ὁμοιον ἀνταποδιδόναι. Parrem gratiam referre. Par pari reddere, referre. Galli, *Rendre la pareille*. Hoc tam de bono, quam de malo dicitur. i. 18.

ὁμοιον ἡμῖν ἔσται. viii. 80. Perinde nobis erit. Gallice, *Ce nous sera tout un*.

ὁμοιος, vel ὁμοῖος. Hoc Attice, et Ion. illud vero com. Similis. Ποιεῖν τοῖσι λόγοισι τὰ ἔργα ὁμοῖα. viii. 107. v. s. Facta verbis similia facere. i. e. æquare verbis facta. Τὰ ἱρὰ, καὶ τὰ ἴδια, ἐν ὁμοίῳ ἐποιέτο. viii. 109. Res sacras, et privatas, [atque profanas] in eodem loco habebat. id est, qui sacra et profana perinde ducebat.

ὁμοῖος. Ion. et Attice, pro com. ὁμοῖος. Similis. ὁμοῖα τοῖσι ἐν Δελφοῖσι. Illis similia, quæ sunt Delphis. i. 92. iii. 157.

ὁμοιοῦσθαι. com. pro ὁμοιον ποιεῖν. ὁμοιον εἶναι νομίζειν. Assimilare. Simile esse ducere. τὰς Κύρου πάθας τῇ ἐκωῦτοῦ ὁμοιούμενος. Cyri casus suo similes esse ducens, vel assimilans. i. 123.

ὁμοίως. cum dativo. ὁμοίως ἐκείνῳ. Æque ac ille. i. 32, 52.

ὁμοίως καί. Æque ac. ὁμοίως μικρὰ καὶ μεγάλα ἐπεξιών. Æque parva, ac magna recensens. i. 5. Θεσσαλοῖσι ὁμοίως. Æque ac Thessalis. viii. 30.

ὁμόκλινος, ου, ὁ καὶ ἡ. N. H. Qui est in eodem lecto, vel toro, vel, Qui simul ad eandem mensam in eodem toro recubat, ut olim fieri solebat. Quem morem Virgil. indicat Æn. lib. ii. his verbis, Conticuere omnes, intentique ora tenebant. Inde toro pater Æneas sic orsus ab alto. Consule Servium. ὡς δὲ ἀπὸ δείπνου ἔσαν, διαπινόντων, τὸν Πέρσην τὸν ὁμόκλινον εἰρεσθαι. ix. 16. A cæna vero, cum potationi [convivæ] darent operam, [ferunt] Persam, qui in

eodem toro [ad mensam] recubabat, ipsum interrogasse [cujas esset].

ὁμολογεῖν. Pacisci. Gallice, *Faire quelques pactes*. S'accorder avec quelqu'un. ἐπὶ τοῖτοις ὁμολογήσαντος. Cum his conditionibus pactus [cum eo] fuisset. i. 60. ὁμολόγησαν ἑκατὸν τάλαντα ἐκτίθειν. Pacti sunt se centum talenta persoluturos. vi. 92. vii. 172. viii. 140, 141, 143, 144. ix. 7, 13.

ὁμολογεῖν τι. Cum aliquo consentire. ὁμολογεῖν σφι Λέσβιοι. Cum ipsis Lesbii consentiunt. i. 23. ὁμολογεῖν κατὰ γλῶσσαν οὐδέν. Lingua nullo modo consentiunt. i. 142. οὐ μὲν τοι αὐτοὶ γε ὁμολογεῖν τοῖτοις οἱ Κᾶρες. Ipsi tamen Cares his non assentiuntur. i. 171. ὁμολογεῖν σφίσι. ii. 4. συνωμολογεῖν σφι. ii. 55. ὁμολογεῖν σφίσι Θεραῖσι. Cum Theræis consentiunt. iv. 154. v. 75.

ὁμολογεῖν τι. Herodotea et Thucydidea locutio. Certis conditionibus alicui se dedere. ὁμολογήσαντες τῷ ἐν Δασκυλίῳ ὑπάρχῳ. Cum certis conditionibus se Dascylii prefecto dedidissent. vi. 33. Accipitur tamen τὸ ὁμολογεῖν simpliciter pro deditionem facere, se dedere. ἐτίσασθε ἡμέας ὁμολογήσειν τῷ Πέρσῃ. vii. 172. Sciatis fore ut Persæ nos dedamus. viii. 140, 141, 143, 144. ix. 13.

ὁμολογίη. Ion. pro com. ὁμολογία. Pactum. Compositio. Deditionis conditio. Deditio. κατὰ τὴν ὁμολογίην τὴν πρὸς Μεγακλῆα γενομένην. Ex compositione cum Megacle facta. i. 61. ὁμολογίη χρῆσθαι. Facere compositionem. i. 150. iv. 201. ὁμολογίη ἂν ἐχρήσαντο πρὸς Ἐρξέα. vii. 139. Compositionem cum rege fecissent. ἐς ὁμολογίην προσεχώρησαν. vii. 156. Ad compositionem venerunt. Vel, Facta compositione se dediderunt. Apud Thucyd. ὁμολογία sæpe accipitur pro certis conditionibus,

quibus quis se hosti dedit, vel aliquid facit. Item pro ipsa deditione. Alias pro fœdere, fœderisque pacto, sive pactione. Interdum et pro colloquio. Consule nostrum Græco-lat. indicem in Thucyd. Οὐδὲ λόγους τῶν Πισιστρατιδῶν περὶ δημολογίης ἐνέθενον. Herod. viii. 52. Valla: Ne verba quidem Pistratidarum conditionem deditionis offerentium admitterebant. Æ. P. Ne verba quidem a Pisistratidis de compositione [facienda] oblata admitterebant. Vel, Ne verba quidem admitterebant, quæ Pisistratidæ [ipsis] de compositione [facienda] offerebant. Vel, Ne conditiones quidem de deditione facienda a Pisistratidis oblatas admitterebant. Nam et λόγος conditionem, et δημολογία deditionem, non raro significat; ut suo loco docetur, exemplisque res confirmatur. ἐς δημολογίην ἄγοντα τῷ βαρβαρῶν. viii. 141. Ut [Athenienses] ad compositionem cum barbaro faciendam induceret. ἐπ' δημολογίην. ibid. Compositionis faciendæ causa.

δμομήτριος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Qui est ex eadem matre natus. ἀδελφεὸς δμομήτριος. Frater uterinus, qui ex ejusdem matris utero prodit. i. 92.

δμοσιτεῖν. Simul edere. com. δημοσιτῆσαι τοῖσι ἀνδράσι. Cum maritis edere. i. 146.

δμοσίτος, ὁ καὶ ἡ. com. Qui cum aliquo edit. τοῖσι δημοσίτοισι μετ' ἐκείνου. Qui cum eo comedebant. vii. 119.

δμοσράπεζος, ὁ καὶ ἡ. com. Qui eadem mensa utitur, qua quis alius. vulgo Commensalis. δμοσράπεζος βασιλεῖ ἐγένετο. Regi commensalis factus est. Ad mensam cum rege sedere cœpit. Eadem mensa, qua rex, utebatur. iii. 132. ix. 16. Ctesias Pers. 40.

δμοτρόπος, pro δμοιότροπος, cum dativo. Similis. ii. 49.

δμοτρόπος, ου, ὁ καὶ ἡ. com. Similibus moribus præditus. Ingenio simili præditus. Similis. ἡδεα δμοτρόπα. viii. 144. Similes mores.

δμουρεῖν. Ion. et poet. Finitimum esse. cum dativo. ii. 33. vii. 8. δμουρεουσίων τῷ Θεσμάλῳ κόλπῳ. vii. 123. δμουρέοντες Ἀμπρακιδῶν τῃσι. viii. 47.

δμουρος, ὁ καὶ ἡ. Ion. pro com. δμορος. Finitimus. i. 57, 134. δμouρος τῇ Λιζύῃ. ii. 65. iv. 125. vii. 8.

δμοφωνεῖν. com. Eadem voce, linguaque uti. i. 142.

δμόφωνος, ὁ καὶ ἡ. com. Qui eadem voce, linguaque utitur. ἔθνεα οὐκ δμόφωνα σφίσι. Gentes, quæ inter se eadem voce, linguaque non utuntur. iii. 98.

δμοχροίη. Ion. pro com. δμόχροια. Coloris similitudo. ἔπειδ' αὖ τοὺς βραχίονας ἐπιτάμνωται, ἐς τὴν δμοχροίην τὸ αἷμα ἀναλείχουσι ἀλλήλων. Sed locus hic sic distinguendus, et corrigendus, ἐπιτάμνωται ἐς τὴν αἰμορροίην, τὸ αἷμα δ. ἀλ. Postquam inciderint, atque secuerint brachia usque ad sanguinis profluvium, donec sanguis profluat, sanguinem mutuo delingunt. i. 74. Idem fere scribitur iv. 70. de Scythis, quum fœdera cum aliis faciebant.

δμοφρονεῖν, εἶν. Ion. et poet. Consentire. Concordem esse. Conspirare. οὐκ ἐθέλησαι δμοφρονεῖν, ἀλλὰ γνώμῃ διενειχθέντας, &c. vii. 229. Noluisse consentire: sed sententiis discrepantes [abisse ferunt.] Στάσις ἡμφυλος πολέμου δμοφρονέοντος τοσοῦτω κακίῳ ἐστὶ, ὅσω πόλεμος εἰρήνης. viii. 3. Seditio civilis, [et intestina] tanto deterius est bello, quod concorditer geritur, quanto bellum pace [deterius est.] ἀλλήλοισι δμοφρονέουσι. viii. 75. Inter se consentiunt. δμοφρονέοντας. ix. 2.

δμόληρος, ὁ καὶ ἡ. N. H. Suffragii ferendi socius. Qui cum aliis ferendi suffragii jus, ac potestatem

habet. Alias idem valet ac ἰσότη-
φος. Qui parem ferendi suffragii
potestatem habet. vii. 149.

ὀνειδεα κατιόντα ἀνθρώπῳ, φιλέει
ἐπαγάγειν τὸν θυμόν. vii. 160. Val-
la: Contumeliæ homini factæ so-
lent irritare indignationem. Sed
hoc loquendi genus a Cicerone
verbis disertissimis damnatur.
Philippica tertia § 9. ed. Ernest.
Quid est porro facere contume-
liam? Quis sic loquitur? Æ. P.
Contumeliæ, quæ in hominem
jaciuntur, vel intorquentur, iram
inferre solent. Vel, Probra, quæ
homini inferuntur, iram excitare
solent. Vide ἐπαγάγειν.

ὀνειράτα. Ion. et poet. pro com.
ὄνειροι, vel ὄνειρα. Insomnia. τὰ
τῶν ὀνειράτων ἐχόμενα, τελέως ἐς
ἀσθενὲς ἔρχεται. Quæ ex insomniis
pendent prorsus, omnino, ad in-
firmitatem rediguntur. i. e. infirma
evadunt, et evanescent. i. 120.

ὀνειροπόλος, ὁ. Ion. et poet. Som-
niorum conector, ac interpres. i.
107, 108, 128.

ὄνειρος, ὁ. Ion. et poet. οἱ εὐδοντι
ἐπέσῃ ὄνειρος. Ei dormienti insom-
nium astitit, oblatum est. pro com.
ἐνύπνιον. i. 34, 36. ὄψις ὄνειρου ἐν
τῷ ὕπνῳ ἐπιτάσσει. Visum, quod in
somnia oblatum est. i. 38. τὸ ὄνει-
ρον. idem. i. 39. τὸν ὄνειρον ἐξήκειν
[ἡγοῦμαι.] Insomnium ad exitum
perductum esse, suum exitum jam
habere, puto. i. 120.

ὀνομαι. Ion. et poet. pro com.
ψέγω καὶ καταφρονῶ. Vitupero.
Contemno. οἱ Κορίνθιοι τοὺς χειρο-
τέχνους ἡμισὶ ὄνονται. Corinthii
minime vituperant, vel contem-
nunt, artifices. ii. 167. τὸν Ἀμασιν
κατῶνοντο. ii. 172.

ὀνομαστικὴ ἀντὶ τῆς γενικῆς, Ἰωνικῶς,
καὶ Ἀττικῶς. Δόξαν. ἀντὶ τοῦ δόξ-
αντος. Cum visum fuisset. Cum
placuisset. vi. 77. Ἀλῆς γενομένη
πᾶσα ἡ Ἑλλάς, χεῖρ μεγάλη συν-
άγεται. vii. 157. ἀντὶ τοῦ, Ἀλέος
πάσης τῆς Ἑλλάδος γενομένης, χ.
μ. σ. Si universa Græcia congre-

gata fuerit, Vel, si in unum co-
gatur, magna manus contrahitur,
contrahetur, cogetur. Vide παρα-
σχόν, et παρῶν. Οἱ δὲ τῶν λοιπῶν
Λακεδαιμονίων, καὶ Ἑλλήνων ψι-
λοι, ὡς εἰς περὶ ἑκαστον ἑὼν ἄνδρα,
πεντακόσιοι, καὶ τετρακισχίλιοι,
καὶ τρισμύριοι, ἔσαν. ix. 29. pro
ὡς ἑνὸς περὶ ἑκαστον ἑόντος ἄνδρα.
Sic ibid. τρισμύριοι ἄνδρες, ὡς
ἑόντων ἑπτὰ περὶ ἑκαστον ἄνδρα.
Reliqui vero Lacedæmoniorum et
Græcorum milites leviter armati
(quippe quod singuli singulos vi-
ros circumsistebant, [vel, quippe
quod singuli singulis viris adsta-
bant,]) erant quingenti supra tri-
ginta quatuor millia.

ὀνομαστικὴ πρὸ τῶν ἀπαρεμφάτων, ἡ
μετὰ τὰ ἀπαρεμφάτα, ἀντὶ τῆς αἰ-
τιατικῆς. Ut ἔφη εἶναι γυμνή. ἀντὶ
τοῦ, αὐτὴν εἶναι γυμνήν. v. 92. § 7.
φησὶ τριῶν ἀξίος εἶναι. pro αὐτὸν
ἀξίον εἶναι. vii. 104. ἔφασαν οὐκ
οἶδὶ τε γενέσθαι. pro οὐκ οἶδους τε
γενέσθαι. vii. 168. γνωσιμαχέετε
μὴ εἶναι ὁμοῖοι ἡμῖν. viii. 29. Μα-
τάτα sententia agnoscite vos nobis
non esse viribus pares. [ἔφασαν]
οὐκ ἔσσεσθαι προδοῦναι. viii. 30. Se
non fore proditores [dixerunt].
φάμενος ἐκπλῶσαι λαθῶν. viii. 81.
pro λαθόντα. ὅς οὔτε αὐτὸς ἔφη τῷ
Ξέρξῃ ἐκὼν εἶναι δουλεύσειν. viii.
116. pro ἐκόντα.

ὀνομαστικὴ τῆς μετοχῆς, ἀντὶ τῆς αἰ-
τιατικῆς, μετὰ τοῦ ἀπαρεμφάτου.
Nominativus participii, loco ac-
cusativi cum infinitivo. ἔμαθον
προδεδομένοι, pro αὐτοὺς προδεδο-
μένους εἶναι, ἡγουν προδεδόσθαι.
Cognoverunt, senserunt se pro-
ditos esse. iii. 158. Vide ἔμαθον
προδεδομένοι.

ὀνομασδός, οὗ, ὁ. com. Nominatus.
Nomine clarus. Nobilis. πολλοὶ
ὀνομαστοὶ Περσέων. viii. 89. Multi
Persarum viri nobiles. Multi de
Persis illustres viri. ὀνομαστότα-
τοι. ix. 72. Celeberrimi, claris-
simi.

ὀνόματα τὴν αὐτὴν σύνταξιν τηροῦντα

τοῖς ῥήμασιν, ὅθεν παρήκτας. ἡ ἐπι-
χείρησις ὑπνωμένῳ ἔσται. i. 11.
Quia dicitur ἐπιχειρεῖν τινι. ibid.
ἀπόσασις ἀπό τινος. quia dicitur
ἀφίσσασθαι ἀπό τινος. iii. 128. τι-
μωροὶ Ταραντίνοισι. vii. 170. quia
dicitur τιμωρεῖν τινι. Opem alicui
ferre. ἐς τιμωρίην Ἀθηναίοισι. viii.
65. Ad opem Atheniensibus fe-
rendam.

ὀνόματα πολλὰ εἰς κτος, σος, καὶ
τος desinentia, terminationem
quidem passivam, at significatio-
nem activam, interdum habere.
Vide ἀκριτος, ἀντὶ τοῦ, ὃ μὴ κρίνων,
εἴτε ὃ μὴ κρίνειν βουλόμενος. In
Ara Simmiae, ver. 10. Paris κατὰ
μετάληψιν, καὶ περιφρασιν, voca-
tur Θεόκριτος, ἀντὶ τοῦ ὃ τῶν θεῶν
κριτής, ὃ τὰς θεὰς κρίνας. Dearum
Judex. Qui Deas judicavit, et de
earum forma sententiam pronun-
tiavit. Soph. in Œdipo Tyr. v.
885. ἀρόκτητος, ὃ μὴ φοβούμενος.
Qui non metuit. Plutarchus περὶ
παίδων ἀγωγῆς. p. 22. ed. Reisk.
ἀνέκπληκτος, ὃ μὴ ἐκπλήσσω. Il-
lic agitur de dicendi genere, quod
nullum animis pavore inculcit,
nec illos percellit. Idem pag. 23.
ἀθέατος, ὃ μὴ θεασάμενος. Qui
non vidit. Idem pag. 32. ἀπαρα-
χώρητος, ὃ μὴ παραχωρῶν. Qui
nemini cedit, &c. Sic apud Soph.
Electram, ver. 484. χαλκόπληκ-
τος γένυς, ἡ χαλκῷ πλήσσουσα.
ἡ χαλκῇ, καὶ ἐν τῷ πλήσσειν ἔχον
ἀποτελοῦσα. Idem Sophoc. Elec-
tra. ver. 1139. vocat πῶρ πᾶμ-
φλεκτον, τὸ πάντα φλέγον, καὶ
καῖον. Pindar. Nem. Ode vii. ver.
45. ἀδόκητος, ὃ μὴ δοκῶν. Qui non
putat, vel, qui non exspectat,
vel, qui est ἄδοξος. i. e. inglorius,
obscurus. Vide Græca Scholia.
&c.

ὀνόματα πόλεων, ἀντὶ τῆς χώρας
αὐτῶν τῶν πόλεων. Vide in πόλεων
ὀνόματα.

ὀνοφορδός, οὔ, ὃ. N. H. ὃ τοὺς ὄνους
φέρων, καὶ τρέφων. Qui asinos pas-
cit, ac nutrit. Asinarius. vi. 68, 69.

ὀντων. Terminatio verborum At-
tice, et Ionice, in imperativi ter-
tia plurali communiter in ἔτωσαν
desinente, ut τυπτόντων, pro τυπ-
τέτωσαν. Est autem formatio ea-
dem, quæ et genitivi pluralis mas-
culi generis, temporis præsentis,
ἐχόντων, pro ἐχέτωσαν. iii. 155.
πασχόντων, pro πασχέτωσαν. vii.
10. § 8. φοβεόντων, pro φοβείτω-
σαν. vii. 235.

ὄνυξ, ὄνυχος, ὃ. Interdum accipitur
pro mechanico instrumento sive
ferreo, sive ligneo, quod ad hu-
manorum unguium similitudinem
factum est incurvum mediocriter,
ad res aliquas constringendas.
σρεβλοῦντες ὄνυξ, ξυλῖνοισι τὰ ὄν-
υλα. Valla: Machinamentis lig-
neis armamenta contorquentes.
vii. 36.

ὀπέων, ὀπέωνος, ὃ. N. H. Servus.
Servitium. οἱ σφεων ὀπέωνες. ix.
50. Ipsorum servi. ὡς ἀναλάβοιεν
τοὺς ὀπέωνας. ix. 51. Ut servos
reciperent. Eustath. vero sic vo-
cem hanc scribit, et interpreta-
tur: ὀπάων. ὃ ἀκόλουθος. δασύνεται
τοῦδνομα, ὡς ἀπὸ τοῦ ἔπω. Pedise-
quus. Famulus, qui aliquem se-
quitur. Sed Ἰωνικῶς hoc vocabu-
lum tenui notatur, et α in ε est
versum. Vide Ion. terminationem
ew pro aw. Et ε pro α, vel α in
ε mutatum.

ὀπισ, ἰδος, ἡ. Ion. et poet. pro com.
ἐπιστροφή. Eustath. ἡ τῶν ὀπισθεν,
ἡτοι μελλόντων, ἐπιστροφή. Rerum
futurarum cura. τῶν ἐκείνος οὐδε-
μὴν ὅπιν ἔχων, ἐνέπρησε τοὺς τε
οἴκους, καὶ τὰ ἀγῶματα. viii.
143. Valla: Quorum ille nihil
pensi habens, et templa, et si-
mulacra, incendit. Æ. P. Quorum
ille, nullam curam gerens [ipso-
rum, i. e. ipsos nullo modo cu-
rans, omnino negligens, et con-
temnens,] templa, &c. θεῶν ὅπιν
ἔχοντας. ix. 76. Deorum curam
gerentes.

ὀπισθεν. Ion. et poet. pro com. Re-
tro. Pone. A tergo. Post. ὃ ὀπισ-

θεν. Posterior. Sequens. αἰτίην, τὴν ἐν τοῖσι ὀπίσθεν λόγοις σημανέω. vii. 213. Causam, quam in sequentibus significabo. ὀπισθεν τῶν πυλέων. viii. 53. (ἐμπροσθεν. ibid.) ὀπίσθε (ἐμπροσθε. viii. 89.) ἐν τοῖς ὀπίσθε λόγοις. In sequenti oratione. v. 22.

ὀπισθονόμοι βόες τίνες, καὶ διὰ τὴν οὕτως ἐκλήθησαν. Boves praeputere pascentes quinquam, et cur ita fuerint appellati. iv. 183. ὀπισθονόμοι διὰ τοῦδε εἰσὶ. τὰ κέρα ἔχουσι κεκυφῶτα ἐς τὸ ἐμπροσθεν. διὰ τοῦτο ὀπίσω ἀναχωρεῖντες, νέμονται. ἐς γὰρ τὸ ἐμπροσθεν οὐκ οἰοῖ τέ εἰσι, παρεμβάλλοντων ἐς τὴν γῆν τῶν κερῶν. Propterea praeputere pascuntur. Cornua in anteriorem partem inflexa habent. Idcirco retro cedentes pascuntur. In anteriorem enim partem progredi nequeunt, cornibus in terram prominendo impingentibus. ibid.

ὀπίσω. Ion. et poet. pro com. ἐξῆς. μετὰ ταῦτα. ἔπειτα. τὴν αἰτίην ἐν τοῖσι ὀπίσω λόγοις σημανέω. Causam in sequentibus declarabo. i. 75.

ὀπίσω. Ion. et poet. pro com. πάλιν. Iterum. alias Retro. ἀνατᾶσθαι ὀπίσω τὴν τυραννίδα. Tyrannidem iterum recuperare. i. 61. ἀπίκοντο ὀπίσω. Redierunt. i. 62. συνέχωσα ὀπίσω. Iterum aggesta terra texi. i. 68. ὀπίσω πορευόμενοι. Redeunt. i. 75. ὀπίσω ἀναπλῶσαι. Navigio redire. i. 78. ἦγε τὴν αὐτὴν ὀπίσω ὁδόν. Eandem viam retro ivit. i. 111. ὀπίσω κατεστράφησαν. Iterum subacti sunt. i. 130. συρράπτουσιν ὀπίσω. Iterum consuunt. ii. 86. vii. 239. ἐν τῇ ὀπίσω κομιδῇ. viii. 120. In reditu.

ὄπλα, τά. Arma. Castra. ἀντία ἔθεντο τὰ ὄπλα. Castra adversa posuerunt. i. 62. Vel, Ex adverso castra posuerunt. v. 74. ἔθεντο πρὸ τοῦ ἱεροῦ τὰ ὄπλα. ix. 52. Arma, vel castra ante templum po-

suerunt. Sequitur enim, καὶ οἱ μὲν περὶ τὸ Ἡραῖον ἐστρατοπεδεύοντο, quae praecedentium verborum sunt interpretatio.

ὄποδαπός, οὐ, δ. N. H. Quod in vulgatis Lex. Graecol. sine ulla auctoritate scriptum legitur. Nomen indefinitum, Cujus, i. e. ex qua regione, patria, civitate. Nam interrogative dicitur, ποδαπός; Cujas? εἰρεσθαι αὐτὸν ὄποδαπός ἐστιν. ix. 16. Ipsum interrogasse [ferunt] cujus esset.

ὄπτός, commun. κατὰ συγκοπὴν formatum ἐκ τοῦ ὀπτήτός. Assus. As-satus. Tostus. ab ὀπτάω, ὦ. ἦσω. Asso. (ἐρβός. Elixus. ii. 77, 92.) ὄπωπα. Vidi. Ion. Atticum, et poet. iii. 63.

ὄπώπες. Ion. et poet. pro com. et Attico ὄπώπει. 3. plusquam. med. ab ὀπτω, ὄπωπα. ὄπώπειν, εἰς, εἰ. Vidi, vidisti, vidit. i. 68. iii. 37. ὄπώπες. v. 92. § 6. vii. 208.

ὄπώπεςαν. Ion. et poet. pro ὄπώπειςαν. Viderant. vii. 125.

ὄπωπώς, ὄπωπότης, δ. Ion. Att. et poet. Qui vidit. ii. 64.

ὄπωρίζειν. com. Fructus decerpere. Colligere fructus. ὄπωριεῦντες τοὺς φοίνικας. iv. 172. Palmulas decerpenti. Vel, Palmarum fructus collecturi. ὄπωριεῦντες autem Ion. et Dor. pro ὄπωριούντες Attico, et ὄπωρίζοντες com. iv. 182. idem vocabulum eodem modo formatum repetitur.

ὀργάζειν. μ. ὀργάσω. com. ὀργάσασθαι, Galenus in ἐξηγήσει apud Hippocratem, ἀναμίξει, συγχεράσαι, permiscere, contemperare, subigere, exponit. Et ὀργασμός, ἀπὸ τοῦ ὀργάσαι, quod Galenus μαλάξαι, Hesychius ἐτοιμάσαι, et φεράσαι, vertit. In quibusdam scholiis manu scriptis, quae in exemplaribus regis Hippocratis exstant, ut tradit auctor Oeconomiae Hippocraticae, leguntur haec verba, ὀργασμός, μαλαγμός.

μένωται τῆς λέξεως καὶ Σοφοκλῆς ἐν Πανδάρῳ, λέγων, Καὶ πρῶτον ἀρχοῦ πηλὸν ὀργάζειν χερσίν. καὶ Ἀττικοὶ δὲ ἰδίως λέγουσιν ὀργάσαι. τὸ τὰ ὑγρὰ τοῖς ξηροῖς μίξαι, καὶ ἀναφυράσαι, καὶ οἷον πηλὸν ποιεῖν. His, et Eustathii verbis adductus, credo apud Herodotum pro ὀργίσας legendum ὀργάσας. iv. 64. Qua de re pluribus in verbo σαρκίζω, ubi totus Herodoti locus explicatur, quem Valla parum fideliter videtur interpretatus. Consule Œconomiam Hippocratis in voce ἀνωργισμένον. ὀργίζειν (quod irritare significat) ad rem præsentem non facit.

ὀργᾶν. Cupere. Appetere. Concupiscere. com. Ab Herodoto tributum regionibus, in quibus aliquid fieri solet. τὰ παραθαλάσσια τῶν καρπῶν ὀργᾶ ἀμᾶσθαι, καὶ τρυγᾶσθαι. Fructus, qui in plaga maritima nascuntur, meti, et vindemiari solent. Vel, propter maturitatem metantur, et vindemiantur. iv. 199. Verba sonant, meti, et vindemiari cupiunt, expetunt, concupiscunt. Sed est poetica suavitas.

ὀργή. com. Ira. ὀργὴν οὐκ ἄκρος. Qui iram continere, frænareque non potest. Iræ impos. i. 73. ὀργῇ, ὡς εἶχε. Ut erat ira percitus. Ut iratus erat. i. 114. ὀργῇ ἐχόμενος. Ira commotus. i. 141. ὀργὴν ποιεῖσθαι. ὀργίζεσθαι. Irasci. οὐκ ἐποίησατο ὀργὴν οὐδέμην. vii. 105. Nullo modo iratus est.

ὀργίσας. Vide ὀργάζειν.

ὀργυιά. Quæ mensura. ii. 149.

ὀρέω. Ion. pro com. ὀράω. Video. i. 68, 80. ὀρέων. i. 111, 123. ὀρέοντες. i. 190. ii. 37, 121. § 3. ii. 167. iii. 14, 128, 139, 145. ὀρέωντες. iii. 156, 157, 159. iv. 125. v. 75. ἐνορέω. viii. 140.

ὀρθὸς νόμος. i. 24. bis.

ὀρθός. com. Rectus. Justus. κατὰ

τὸ ὀρθὸν δικάζειν. Recte, juste, et incorrupte judicare. i. 96.

ὀρθός, οὐ, δ. com. pro ἀληθής. Rectus, pro Verus. ὀρθῶ λόγῳ. Re vera. vi. 68.

ὀρθοῦν. commun. Recte, feliciter aliquid gerere. ἢ ἡ διὰ τῆς ἐπὶ Μασσαγέτας ὀρθωθῇ. Si adversus Massagetæ tractus, sive tractatio, feliciter succedat. i. 208.

ὀρθοῦν. commun. Erigere. De illis dictum, qui calamitatibus afflicti jacent, ac ab aliquo eriguntur, et in pristinum statum restituuntur. ὀρθώσεις σεωυτόν. Te ipsum eriges. Rebus tuis prospicies ita, ut ex afflictâ fortuna emergas, et caput erigas. iii. 122.

ὀρθοῦν τι. Herodotea locutio, pro com. ὀρθῶς, καὶ ἀληθῶς τι λέγειν. Aliquid recte, id est vere, dicere. οὕτω μὲν ὀρθοῦν ἂν ὁ λόγος παρὰ σεῦ εἰρημένος. vii. 103. Ita quidem oratio a te habita recte, id est, vere habita fuerit. Verba, quæ fecisti, vera fuerint.

ὄρκιον, et ὄρκια, ων. Jusjurandum. Fœdus. Ion. et poet. ὄρκιοις μεγάλιοις κατείχοντο. Magno jurejurando detinebantur obstricti. i. 29. ἐποίησαντο ὄρκια ξεινῆς πέρι, καὶ ξυμμαχίης. Hospitii, societatisque fœdus, interposito jurejurando, fecerunt. i. 69. οἱ σπείσαντες ὄρκιον γενέσθαι. Qui festinarunt ut fœdus iniretur. i. 74. κατὰ τὸ ὄρκιον. Ex fœdere. i. 77. πρὸς τοὺτους ὄρκιον ὁ Κύρος ἐποίησατο. Cum his Cyrus fœdus fecit. i. 141.

ὄρκιον τᾶμνεν ἐπὶ τισι. Ion. et poet. locutio. Aliquibus conditionibus fœdus percutere. vii. 132. τὸ ὄρκιον ὡδε εἶχε. Fœdus ita habebat. Hoc erat fœdus. Hæ erant fœderis percussi conditiones. ibid.

ὄρκος. com. Jusjurandum. σφίσις αὐτῇσι ὄρκους ἐπέλασαν. Sibi ipsis jusjurandum obtulerunt, dederunt, se ipsas jurejurando obstrinxerunt. i. 146. [quod et παρ-

ἔδοσαν ibidem συνενόμεως dicitur.] ἐπὶ τούτοις δρκους ἐπήλασαν. De his jusjurandum interposuerunt. vi. 62. δρκους προσάγων σφι. v. 6. Jusjurandum admovent, i. e. offerens ipsis. i. e. Eos jurejurando obstringens. Vel, Ad jusjurandum eos adigens. vi. 74.

ὄρμῃ, et ὄρμῳσθαι, interdum apud Herodotum sumitur pro incipere, vel incipi. Initium facere, vel fieri. Quodam animi impetu ad aliquid faciendum ferri. τῆς γῆς τῆς περὶ δ λόγος ὅδε ὤρμηται λέγεσθαι. Agri, vel regionis, de qua hæc oratio coepit haberi. Regionis, de qua hæc oratio primum est instituta, de qua verba facere coepimus. iv. 16. λόγον, τὸν ὤρμητο λέγειν. Orationem, quam habere incipiebat, vel habere paratus erat. v. 50. ὁ λόγος ὅδε ὤρμηθη λέγεσθαι ἐς ὑμέας. Hæc oratio apud vos est instituta, vel est habita. vi. 86. § 4. πρότερον ἢ περ ὀρμήσαι στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. vii. 150. Priusquam animi quodam impetu ad bellum Græciæ inferendum ferretur. Vel, Priusquam bellum Græciæ inferre coepisset. ὤρμητο βοῇσιν. ix. 61. Ad opem ferendam ferebantur.

ὀρμᾶσθαι. com. Propensum esse in rem aliquam. Βασιλῆος ταύτη ὤρμημένου. viii. 140. Rege in hanc rem propenso.

ὀρμέατο. Ion. 3. plural. plusq. perf. pass. pro comm. ὤρμητο. neglecto augmento temporali, rejecto ν, et η in ea dissoluto. viii. 35. Vide ἵατο.

ὀρμώμενος. Ion. pro com. ὀρμώμενος. Ruens, Erumpens. Cum impetu veniens. Iter concitatum faciens. ἐνθῦτεν ὀρμώμενοι. Hinc venientes, exeuntes, prodeuntes. i. 17. ὀρμώμενος. i. 36. ὀρμώμενον. i. 58. Vide ε Ion. τῷ ω in nonnullis vocabulis præponitur.

ὀρμή. Impetus. Impressio, quæ fit

in aliquem. ἡ ὀρμή ἔσαι ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου. Impetus ex eodem loco fiet [in eum.] i. 11.

ὄρμον ἐν τινι χώρῳ ποιεῖσθαι. Herodotea locutio, pro com. ὀρμεῖν, et ὀρμίζεσθαι ἐν τινι τόπῳ. vii. 193. In aliquo loco stationem habere.

ὀροσάγγαι Περσὶς ἰ καλέονται οἱ τοῦ βασιλῆος σύγγαται. viii. 85. Orosangæ Persarum lingua vocantur homines de rege bene meriti.

ὀρρωδεῖν. Ion. poet. com. Metuere. Formidare. i. 34. κατορρωδέσας τὸν ὄνειρον. Cum hoc insomnium metueret, formidaret.

ὀρτάζειν. Ion. pro com. ἐορτάζειν. Diem festum celebrare. ii. 60, 122. ὤρταζον. Diem festum celebrabant. ix. 7.

ὀρτή, ἡς. Ion. sublato s. pro com. ἐορτή. Dies festus. i. 31. ἀγούσιν ὀρτήν. Diem festum celebrant. i. 147. ἀγεσκον ὀρτήν. i. 148. ὀρτὴν ποιεῖσθαι. i. 150. ἐπεὶ τὴν ὀρτὴν ἀγῶσι τῷ θεῷ τούτῳ. Valla: Quum huic suo Deo sacra faciunt. i. 183. at vertendum, Tunc quum huic Deo, in hujus Dei honorem, diem festum celebrant. μεγίστην οἱ ὀρτὴν ἀνάγουσι. ii. 40, 48, 60, 61, 122. iii. 97.

ὀρχηδόν. Adverbium Herodoteum. Vulg. Lexica per ει dipthongum, ὀρχειδόν, et ὀρχειδόνως scribunt, et ἡδῆδόν, i. e. viritim, interpretantur, ac Herodoto vocabulum hoc tribuunt: sed nec liber, nec locus, nec exemplum ullum notatur. Suidas, ὀρχηδόνως ἡδῆδόν. Ἡρόδοτος. Hinc nihil certi potest colligi. Sed apud Suidam legendum ὀρχηδόν, ὡς ἡδῆδόν. id est, Dicitur ὀρχηδόν ad similitudinem τοῦ ἡδῆδόν. Cæteri θησαυρογράφοι tacent. Ἑμελλόν λαβεῖσθαι ὀρχηδόν ἑκάστος δέκα δραχμῆς. vii. 144. Valla: Eaque [pecunia] esset æque dividenda viritim denis in singulos puberes drachmis. Æ. P. Singuli viritim decem

drachmas erant accepturi. Quod enim alias κατ' ἄνδρα, et κατὰ κεφαλὴν dicitur, id est viritim, et in singula capita, nunc συνω- νύμῳ ὀρχηδὸν ab Herodoto dicitur, quasi dicas κατ' ὄρχεις, qui mares, virosque suo testimonio demonstrant. Idcirco vulgatam Lexicorum lectionem per ei non damno. Sed apud Herodotum ἡ διρβογγος ei in η vertetur, ut et Æolice, et Dorice non raro factum videmus. Locutionem κατὰ κεφαλὴν usurpat Dionysius Hal. Antiq. Rom. lib. iv. 220, 33. et 245, 46. et lib. v. 296, 33. ex Wecheliani typis.

ὀρώατο. Ion. pro com. ὀρῶντο. 3. plur. opt. ab ὀράομαι, ὠμαι. V. Hom. 32. Videant. Spectent.

ὄς. com. pro ἐκείνος. Ille. καὶ οἱ δια- λυθέντες ἐκ τοῦ συνεδρίου ἐπέβαινον ἐς τὰς νῆας. viii. 56. Illi vero digressi ex concilio, naves conscendebant, vel conscenderunt, vel conscendere cœperunt.

ὀσίη, ης. Ion. pro com. ὀσία. Sanctitas. Pietas. Fas. κτήνεα θύειν οὐκ ἔστιν ὀσίη. Nefas est pecudes immolare. ii. 45.

ὀσονπερ. idem ac ὅσοντε. Circiter, ferme. Gall. Environ. Presque. ὀσονπερ τρία στάδια. ix. 51. Circiter tria stadia.

ὅσον τε. Ion. magnitudini alicujus rei declarandæ servit, et idem valet ac circiter, fere. ὅσον τε δι- πήχεα ξύλα. Ligna circiter bi- cubitalia. i. e. quæ duos cubitos circiter habent. Gallice, Des ais d'environ deux coudées. ii. 96. ὅσον τε ἑκατὸν σταδίους. Circiter centum stadia. ii. 99. ὅσον τε ἐπὶ δύο δακτύλους. iii. 30. βλαστὸν ὅσον τε πηχυαῖον. viii. 55. Surculum fere cubitalem. Germen instar cubiti. ix. 57.

ὀσονῶν. Ion. pro com. ὀσονοῦν. Quantulumcumque. ii. 22.

ὄσος. Ion. interdum (si Vallæ ver- sioni credas) ponitur pro τόσος,

tantus, et in plurali ὄσοι pro τόσοι, tot. Hoc ad numerum, et quan- titatem discretam; illud ad mag- nitudinem, et quantitatem concre- tam, refertur. τῆτε γήσονται τὸν πόλεμον, τὰ τε ποιήσουσι, ὄσοι τε πλήθός εἰσι. vii. 236. Valla: Hic illi bellum sistent, hæc agent, tot numero sunt. Sed Æ. P. sic ista; Ubi illi bellum sistent, et quæ agent, et quot sint numero. Nam τῆτε dictum Ionice pro commu- nibus ἦτε, ἥπερ, ὅδι. ubi. et τὰ τε, pro αἶτε. Ipsa vero τοῦ ὄσοι pro- pria significatio non mutanda. Sed Valla sensum potius, quam verba sequutus videtur, cum ta- men utrumque satis commode præstare potuisset, si vertisset, Et ubi bellum illi sistere statue- rint, et quidnam sint acturi, et quot sint numero.

ὄσος, η, ον. Ion. et poet. pro com. ὄσος. ὄσσα, pro ὄσα. Quotquot. Quæcunque. i. 47.

ὄσρακιζειν. Quid sit ὄσρακον, quid ὄσρακιζειν, et ἐξοσρακιζειν, quid ὄ- σρακισμός, et ἐξοσρακισμός, in vul- gatis Græco-latinis Lexicis aperte docetur. Consule et Suidam in voce ἐξωσρακισθη. ἐξωρίσθη. ἐπειδὴ εἰς ὄσρακον ἔγραφον [τὸ τῶν ἐξορι- σθησομένων ὄνομα.] Vide et ὄσρακισ-μός. Ubi Suidas τοῦ ὄσρακισμοῦ, καὶ τῆς φυγῆς, apertum discrimen tradit. Sed Aristophanis commen- tator ἐν Ἰππεύσιν, v. 851. in voce Ὀσρακινὸν, τὴν ἐτυμολογίαν, cau- sam, modum, et cetera fuse decla- rat, quæ ad horum intelligentiam faciunt. Idem ἐν Σφηξί v. 941. dum versum hunc interpretatur: ὅπερ πότε φεύγων ἐπαθε καὶ Θουκυδίδης. rem eandem pluribus explicat. ἐξωσρακισμένος ὑπὸ τοῦ δήμου. viii. 79. Valla: In exilium a populo ejectus. Æ. P. A populo relegatus. Ovid. Trist. libr. ii. v. 135. Adde quod edictum, quamvis immite, minaxque, Attamen in pœnæ no- mine lene fuit. Quippe relega-

tus, non exul, dictor in illo; Par-
caque fortunæ sunt tibi verba
meæ. Sed exulis, et exilii, rele-
gati, et relegationis, deportati, et
deportationis, differentiam pro-
lixè scriptam, et variorum auc-
torum scriptis confirmatam, in
doctissimis præstantissimi Juris-
consulti, Fr. Hottomanni, com-
mentariis vide.

ὅθεν. Ion. et poet. pro com. οὐτινος.
οὐ. Cujus. i. 119. ii. 62. iii. 121.
iv. 45.

ὅπως τρόπῳ. Ion. et poet. pro com-
mun. ὥτινι τρόπῳ. Quonam modo.
i. 95, 108, 122, 125. iii. 68. v. 87.
viii. 8. Consule Eustath.

ὅπως δὴ. Ion. et poet. pro com.
ὅτινιδὴ. Cuicumque. i. 86.

ὅτεων ἀνθρώπων. viii. 65. Quorum
hominum. com. ὧν τινων, ὧν.
Consule Eustath.

ὅτι. Cur. Qua de causa. εἶπετο ὅτι
μιν Ἄρπαγος μετεπέμψατο. Quæ-
sivit cur ipsum Harpagus accer-
sivisset. i. 111. εἰρομένου μεν ὅτι
σφι μούνοισι ἔωθε ὁ Περσεύς ἐπι-
φαίνεσθαι. Quærente me cur ipsis
solis apparere soleat Perseus. ii.
91, bis. εἶπετο ὅτι. Quæsivit cur.
iii. 27.

ὅτι μὴ. Ion. pro πλὴν ἢ. Nisi. ὅτι
μὴ Χίος μούνοι. Nisi soli Chii. Ex-
ceptis solis Chiis. Præter solos
Chios. i. 18. ὅτι μὴ Ἀθήναι. Præ-
ter Athenas. i. 143. ὅτι μὴ Σμύρ-
ναῖσι. Nisi soli Smyrnæi. ibid. ὅτι
μὴ γυνὴ μούνη. i. 181, 183. ii. 13.
ὅτι μὴ οἱ Συρηκοσίων τύραννοι. Præ-
ter solos Syracusanorum tyran-
nos. iii. 125. ὅτι μὴ Κύρος μούνος.
Nisi solus Cyrus. iii. 160. ix. 13.
ὅτι τάχος. commun. alias ὅτι τά-
χιστα. Quam celerrime. ix. 7. Vide
vulgata Græco-latin. Lex.

ὁτραλέως. Ion. et poet. pro com.
σπουδαίως. Accurate. Sedulo. Di-
ligenter. V. Hom. 21.

οὐ. Ion. ut et Dor. interdum in ω.
in genitivo singul. 3. declin. sim-
plicium. Vide ω pro ου.

οὐ pro simplici ο Ionice. οὐνομα,

pro communi ὄνομα. i. 1. τοῦνομα.
i. 2. μούνος. Solus. pro com. μόνος.
i. 18. νόσος, ἢ. Morbus. pro com.
νόσος. i. 19, 22, 25. οὐρος. Termi-
nus. pro ὄρος. i. 32. τὸ οὐνομα. i.
32, 34. οὐλυμπος, pro ὄλυμπος. i.
36, 43. τὸ οὐνομα. i. 51. ὁμοῦροι,
pro ὁμοροι. i. 57. τὸ οὐνομα. ibid.
οὐρος, ὁ. pro ὄρος. i. 72. οὐρος, τό.
pro ὄρος. i. 72, 80, 110, 111, 142.
οὐτερος. ὁ ἕτερος. i. 134. τὸ οὐνομα.
i. 142, 144, 145. οὐνομασός. ii. 17.
οὐνόμασαν, pro ὀνόμασαν, hocque
pro ὠνόμασαν. iv. 6. οὐνομανέω,
pro ὀνομανῶ. iv. 47.

οὐδαμᾶ. Ion. pro com. οὐδαμῇ, et
οὐδαμῶς. Nullo modo. Consule
Eustath. ἐν τῷ οὐδαμῶς. Vel, Nus-
quam. Nunquam. Nequaquam. i.
5, 56. οὐδαμᾶ ἐλπίσας. Nunquam
arbitratus. i. 77. οὐδαμᾶ δηλήμο-
νες. Nullo modo noxii. ii. 74. οὐ-
δαμᾶ αὐτοί. Nunquam iidem. ii.
168. iii. 53, 68, 88, 101, 151.

οὐδαμῇ. Nusquam. Nullo in loco.
Nullum in locum. pro οὐδαμῶς.
οὐδαμῇ μετεῖναι τίνα. Non sinere
aliquem ullum in locum ire. Nul-
lam in partem dimittere. i. 24.
οὐδαμῇ ἐξεπεμπε. Nullum in lo-
cum emittebat. i. 34. οὐδαμῇ ἐξε-
χώρησε. Nullum in locum est
egressus, ivit. i. 56. ii. 50.

οὐδαμῶς, ἢ, ὅν. Ion. et poet. pro
com. οὐδεῖς. Nullus, a, um. οὐδα-
μοὶ Ἰώνων. Nulli Iones. i. 18. οὐ-
δαμοῖσι μᾶλλον, ἢ Κορινθίοισι.
Nullis magis, quam Corinthiis. i.
24. οὐ λέγεται πρὸς οὐδαμῶν. A
nullis dicitur. i. 47. οὐδαμοῖσι.
Nullis. i. 57, 143, 173. ἀνδρῶν
οὐδαμῶν. i. 182. οὐδαμοὶ κω. Nulli
dum. iii. 15. οὐδαμᾶς ἄλλας. Nul-
las alias. iv. 114, 123. οὐδαμῶν.
Nullorum. iv. 137. v. 12. vii. 104.
οὐδαμούς. vii. 150. οὐδαμοῖσι. ix.
58. Nullius pretii viris. οὐδαμῶν.
ix. 81.

οὐδαμοῦ. Nusquam. Nullo in loco.
ii. 150.

οὐδαμοῦ γῆς. vii. 166. Nusquam
terrarum.

οὐδαμῶς. com. Nullo modo. ἄλλως οὐδαμῶς. Nulla alia ratione. i. 123. ii. 148, 173. iii. 16. iv. 148, 154. v. 19, 35.
οὐδέποτε. Ion. pro com. οὐδέποτε. viii. 111.
οὐδένες, ων, οἱ. Ion. pro com. οὐδένος ἀξιοὶ ἀνθρώποι. Nulli. id est, Nullius pretii homines. Pro eodem συνωνύμως dicitur οὐδαμοί. Οὐδένες ἄρα εἶντες [Λακεδαιμόνιοι] ἐν οὐδαμοῖσι εἶσι. Ἑλλήσιν ἐναπεδεικνύατο. ix. 58. Cum igitur [Lacedæmonii] nullius essent pretii [homines,] se, [suamque falsam fortitudinem,] inter Græcos, [et ipsos] nullius pretii [viros,] ostentabant.
οὐδὸς οὐ, ὁ. Ion. et poet. Limen. ἐπὶ γήραος οὐδῶ. In extremo senectutis limine. iii. 14. ἐπὶ τὸν οὐδὸν ἔστη. V. Hom. 31. Ad limen stetit.
οὐδὸς, οὐ, ἡ. Ion. pro com. ἡ ὁδός. Iter. Via. ii. 7.
οὐθαρ. οὐθαρός, τό. Ion. et poet. pro com. μασός. Mamma. iv. 2.
οὐκέτι. com. pro quo et alias separatim οὐκ ἐτι. i. 66. Non amplius.
οὐκί. Ion. pro com. οὐκ, addito ι, ut ab οὐχ (quod sequente aspirata communiter fieri solet) οὐχί. Non. i. 133, 173.
οὐκ οἶοί τε. Ion. pro com. οὐχ οἶοί τε. i. 67. οὐκ οἶον τε. i. 91. οὐκ οἶοί τε. ii. 95.
οὐκ ὁμοίως. Ion. pro com. οὐχ ὁμοίως. i. 32, 149.
οὐκω. Ion. pro com. οὐπω. Nondum. i. 32.
οὐκων. Ion. pro com. οὐκ. ἐτησται μὲν οὐκων ἐπνευσαν. Etesiae non spirant. ii. 20.
οὐκων. Ion. pro com. οὐκουν. Non igitur. Haud igitur. i. 11, 24. ii. 139.
οὐκ ὡς. Ion. pro com. οὐχ ὡς. i. 2, 16. οὐκ ὅσα. i. 71.
οὐκως. Ion. pro οὐπως. Nullo modo. i. 33.
οὐλαὶ κριθῶν. i. 160. Vide πρόχυσις.

Consule et Eustath. in σάλα, et οὐλοχύται.
οὐλόθριξ, οὐλότριχος. Qui crispus habet capillos. ii. 104.
οὐν. Ion. terminatio accus. 4. decl. contract. pro com. ὦ. ut Λητοῦν, pro Λητώ. Ἰοῦν, pro Ἰώ. i. 1, 2. ii. 41. sic Τιμοῦν, pro Τιμῶ. Nomen mulieris. vi. 134. [cujus nom. est Τιμῶ. vi. 135.]
οὐνομάζειν. Ion. pro com. ὀνομάζειν. Nominare. iv. 6, 59.
οὐνομαίνειν. Ion. et poet. pro com. ὀνομαίνειν, et ὀνομάζειν. Nominare. οὐνομανέω. Nominabo. iv. 47.
οὐνομάρχης, ου. δ. N. H. Provinciae praefectus. pro com. ὁ νομάρχης, τουτέστιν ὁ νομοῦ ἀρχός. Sed articulus ὁ cum nomine conjunctus, ac v insertum, et spiritus asper in tenuem Ionice mutatus. Atque hoc ita nobis accipiendum, si modo codex sanus. Nostram conjecturam ipsa Herodoti verba confirmant, quum dicit, iv. 66. οὐνομάρχης ἕκαστος ἐν τῷ ἐωυτοῦ νομῶ. Unusquisque provinciae praefectus in sua provincia. Hic enim τοῦ νομάρχου ἐτυμον aperitur. Sed an etiam in genitivo dicatur οὐνομάρχου, &c. de hoc vero dubitari potest. Nihil enim sine certa probatorum scriptorum auctoritate nobis est asseverandum. ii. 177. νομάρχης vocatur.
οὐνομασδός, η, ὄν. Ion. et poet. pro com. περιεσότος. Celebris. Nobilis. Clarus. iv. 58.
οὐρίζειν. Ion. et poet. Conterminum esse. πρὸς τὴν Ἀσίην οὐρίζει. Ariæ contermina est. iv. 42.
οὐρίζω. Ion. pro com. ὀρίζω. Finio. Finibus circumscribo. ii. 16. legitur et cum aspero spiritu. οὐρίσει. iii. 142. iv. 42. οὐρίζει. iv. 51, 56, 57. vii. 123, 127.
οὐρίσμα, τος, τό. Ion. pro com. ὀρίσμα. Finitio. Circumscriptio. Limitatio. ii. 17. dicitur et cum aspero spiritu οὐρίσμα. iv. 45.
οὐρός, ὁ. Ion. pro com. ὄρος. Finis. Terminus. i. 32, 72, 74, 93,

172. ii. 17. dicitur et οὐρός. iv. 33. si codex sanus. iv. 52, 99, 125.

οὐρος, εος, τό. Ion. et poet. pro com. ορος. Mons. ἐξ οὐρος Ἀρμενίου. i. 72, 80. οὐρα θηριωδέστατα. Montes feris refertissimi. i. 110, 111.

ουσι. Terminatio plur. in verbis, tam sequente consonante, quam vocali. λέγουσι Κορινθιοι. ὁμολογέουσι δὲ σφι. i. 23. ἀναλείχουσι ἀλλήλων. i. 74.

οὔσιγ. Ion. pro com. οὔσια. Quæ vulgo substantia, i. e. Fortunæ, facultates alicujus. τὰ χρήματα. τὰ κτήματα. τὰ ὑπάρχοντα. i. 92.

ουσιν. Terminatio plur. in verbis sequente vocali. οἰκέουσιν, αὐτίκα. i. 1.

οὔτερος. Ion. pro ὁ ἔτερος. com. Alter. i. 34. ut eadem lin. exstat. i. 134.

οὔτω. I. Sequenti vocali, pro com. οὔτως, οὔτω ὦν. Sic igitur. i. 32. οὔτω ἔσχε. i. 70. [pro quo alias dicitur οὔτως. οὔτως ἡγωνίσατο. i. 76.]

οφείλω. Debeo. Commune verbum, quod officium et futuram actionem indicat. οφείλεις χρεῖστοίσι με ἀμείβεσθαι. Gratiam mihi referre debes, beneficio vicissim dato. i. 41, 42.

οφελον. Verbum, quod adverbii vim habet, et cum infinito jungitur. οφελον ἰδεῖν. Utinam vidissem. i. 111. Sed est poeticum potius, quam solutæ orationis.

οφελος, εος, ους, τό. com. Utilitas. Usus. τῶν ὁφελός ἐστι οὐδέν. viii. 68. Quorum nullus est usus. Quod Galli dicunt, *Qui ne servent de rien. Desquels on ne se sauroit servir en aucune chose. Qui sont du tout inutiles.*

οφθαλμίδειν, ἄν. com. Oculorum morbo laborare. ὀφθαλμῶντες ἐς τὸ ἔσχατον. vii. 229. Extremo, i. e. summo, sive gravissimo oculorum morbo laborantes.

ὀφθαλμός βασιλῆος. Regis oculus. i. 114.

ὀφλέειν, εῖν. Ion. et poet. formatum κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ ὀφείλγειν, εῖν. quod a gravitono ὀφείλγειν Attice deductum. Debere. Varie positum apud Herodotum invenitur, δειλίην ὠφλεσ πρὸς βασιλῆος. viii. 26. Valla: Apud regem pro timida est habita. Stephanus, A rege pro timido vel ignavo est habitus. Quod melius. Hoc enim non ad Tigranis sententiam, sed ad ipsum Tigranem est referendum.

ὀφρὺν ψάμμος. Supercilium soli sabulosum a Valla vertitur. iv. 181. Quamobrem ὀφρὺν nomen erit Herodoteum pro com. ὀφρύς. Supercilium. quod dilucidius apparet ibid. ἐν δὲ ὀφρὺν ταύτη. Ia hoc autem soli supercilio. Sic autem μεταφορικῶς, καὶ καθ' ὁμοίότητά τινα vocatur arenæ tumulus, vel acervus in supercilii modum elatus, ac sublimis. Observandum etiam ψάμμον ὀφρὺν figurate dictum videri ἀντὶ τοῦ ὀφρὺν ψάμμου, Arenæ supercilium. i. e. Solum arenosum, ac sabulosum, quod ut quoddam supercilium est elatum, ac sublime. Quod iv. 182. aperte demonstratur his verbis, διὰ τῆς ὀφρύς τῆς ψάμμου. et τῶν ἐν τῇ ὀφρὺν κατοικημένων. iv. 185. ἡ ὀφρὺν ibid. ὑπὲρ τῆς ὀφρύς ταύτης. ibid.

ὄχανον, ου, τό. com. Manubrium. ὄχανα Κάρες εἰσι οἱ πρῶτοι ποιησάμενοι ταῖς ἀσπίσι. Cares primi sunt, qui clypeis manubria fecerint. i. 171. ἀνευ ὀχάνων ἐφόρεον τὰς ἀσπίδας. Sine manubriis clypeos gestabant. i. 171. ii. 141.

ὀχεῖσθαι. Ion. pro com. ὀχεῖσθαι. Vehi. ἐπὶ τῆς ἀμάξης ὀχέετο. Plastro vehebatur. i. 31.

ὀχεύειν. Ion. poet. quinetiam com. de congressu venereo dictum. q. d. Equitare. quod et Galli sua lingua dicunt, de brutis quibus-

dam inire, et ascendere, dicitur. ὀχεῦσαι τὴν ἵππον. iii. 85. Plin. lib. ix. cap. 51. supervenire dicit. Testudines (inquit) in coitu superveniunt. et infra, Ranæ superveniunt, &c.

ὀχτεῦσιν. V. H. In rivos diducere. (ὀχετοί, fistulae, canales, aquarum ductus) τὸν ποταμὸν ὀχτεῦσαι. Fluvium in rivos, vel canales diduxisse. ii. 99. τὸ ὕδωρ μετοχτεῦσόμενον διὰ τῶν σωλῆνων. Aqua per fistulas derivata ac deducta. iii. 60.

ὀχετός, οὗ, ὁ. Canalis. Fistula. Aquæ ductus. iii. 9.

ὀχθος, ου, ὁ. com. Terræ tumulus. Locus editus. Collis. ix. 56, 59.

ὀχληρός, ἀ, ὄν. com. Molestus, a, um. i. 186.

ὀχλος, ὁ. com. Molestia. παρέχσιν ὀχλον. Molestiam alicui exhibere. Negotium facessere. Infestare. i. 86.

ὄχος, ου, ὁ. Ion. et poet. pro quo com. ἄρμα, τος, τό. Vehiculum. Currus. ἐδωρήσαντό μιν ὄχω. viii. 124. Ipsum curru donarunt.

ὄψις, ἡ. Res, quam quis vidit. προσ-εῖσαι δέ τι αὐτοῖς καὶ τῆς ἐμῆς ὀψιος. Aderit autem ipsis, addetur his, et aliquid eorum quæ ego vidi. ii. 147.

Π.

Π Ionice sequente aspirata vocali non mutari in φ, ut com. fieri solet. ἀπελόμενοι, pro ἀφελόμενοι. i. 14. Vide verbum ἀπικνέομαι, pro ἀφικνέομαι, ἀξιαπηγητότατος, pro ἀξιαφγηγητότατος. i. 16. ἐπ' ἔδρης, pro ἐφ' ἔδρης. i. 17. ἐπ' ὥτε, pro ἐφ' ὥτε. i. 22. ἀπηγγέσασθαι, pro ἀφγηγέσασθαι. i. 2. ἀπηγγέσθαι, pro ἀφγηγέσθαι. i. 24. ἐπ' ἡμέρην, pro ἐφ' ἡμέρην. i. 32. ἐπίσιος, pro ἐφίσιος, ἡγουν ἐφείσιος. i. 35. ἀπ' ἧς, pro ἀφ' ἧς. i. 47. ἐπώρα, pro ἐφώρα. i. 48. ἐπ' ἐωῦτῳ, pro ἐφ' ἐαυτῳ.

i. 61. ἐπ' ὅσον, pro ἐφ' ὅσον. i. 64. ἀπαιρεθήσαν, pro ἀφαιρεθήσαν. i. 70. ἀπαιρήσεται, pro ἀφαιρήσεται. i. 71. ἀπισάσαι, pro ἀφισάσαι. i. 76. ἀπελῶν, pro ἀφελῶν. i. 80. ἀπηγγέσθαι. i. 86. ἐπεῖναι, pro ἐφείναι. i. 90. ἀπεσεῶτων, pro ἀφεσεῶτων. i. 102. ὕπ' ἐωῦτῳ. i. 103. Vide et ἀπείναι, pro ἀφείναι, &c.

πάγχυ. Ion. et poet. pro com. πάνυ, vel παντελῶς. Prorsus. Omnino. i. 31. paulo post συνωνύμως dicitur πάντως. i. 31. iv. 135. vii. 12. πάθη, ης, ἡ. Ion. et poet. pro com. πάθος, καὶ συμφορὰ. Calamitas. Clades. Infortunium. Casus. i. 52. ἔφη πυθέσθαι τὴν ἐωῦτοῦ πάθην: Dixit se intellexisse suum infortunium. i. 122. τὰς Κύρου πάθας τῇ ἐωῦτοῦ δημοῖοι μιν. Cyri casus suo assimilans; vel, similes ducens. i. 123. ἀποφυγῶν τὴν πάθην τῶν ὀφθαλμῶν. Cum oculorum morbum vitasset. ii. 111. τὴν ἐωῦτοῦ πάθην καταλεγόμενος. V. Hom. 21. Suam calamitatem narrans.

πάθημα, τος, τό. com. pro quo et alibi πάθος. Clades. Damnum. Detrimentum. τὰ συντυχόντα σφί περ παθήματα κατεργασαμένους μάλιστα Ἀθηναίους ἠτίσατο. viii. 136. Cladium, quæ sibi acciderant, Athenienses præcipue auctores fuisse sciebat. Vel, Clades, quæ sibi acciderant, Athenienses præcipue sibi intulisse credebat.

παθητικόν, ἡ μέσον, ἀντὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ, Ἰωνικῶς, καὶ Ἀττικῶς. οἰκεῖσθαι, pro οἰκεῖν. i. 27, 28. οὐνομα φέρεσθαι, pro φέρειν. i. 32. ἀποπέμπεται, pro ἀποπέμπει. i. 33. ἄγεσθαι, pro ἄγειν. i. 59. παρείχετο, pro παρείχε. i. 61. vii. 62. ἀγαγεσθαι ταῦτα. i. 65. ἐπαγαγομένους τὰ ὄσα. i. 67. διαμετρήσασθαι. i. 66. pro μετρεῖν. ut i. 68. περὶ πολλοῦ ποιεομενος αὐτοῦς, pro ποιῶν. i. 73. ἐπιτάμυνται, pro ἐπιτάμωσι. i. 74. ἐβάλετο ἐς θυμὸν, pro ἔβαλεν. i. 84. αἰτεῖσθαι, pro

αἰτεῖν. i. 90. ἐρασθεὶς τυραννίδος, pro ἐράσας. i. 96. ὑπηρετέεσθαι. pro ὑπηρετεῖν. i. 108. ut i. 109. ἀγαγόμενος τὸν παῖδα, pro ἀγαγών. i. 114. ὁμοιοῦμενος, pro ὁμοίων. i. 123. ἀποφέρεται τὰ κρέα, pro ἀποφέρει. i. 132. ἀγόμενος Κροίσον, pro ἄγων. i. 153. ἐπιδέεσθαι, pro ἐπιδεῖν. Ligare. i. 171. λίθους ἀγομένη. i. 185. λίθους ἐτάμνετο, pro ἔταμνεν. i. 186. προσάξαντο. i. 190. συγγινωσκόμενοι, pro συγγινώσκοντες. Ignoscentes. iii. 99. αὐξάνεται, pro αὐξάνει. v. 91, &c.

πάθος, τό. com. Clades accepta. Malum, quod quis patitur, vel jam passus est. i. 91. ἀνήκεσον πάθος ἔρδειν. Gravissimum vel atrocissimum malum perpetrare, quo quis afficiatur. i. 137. οἰκήϊα πάθη. Domestica mala. i. 153. τὰ παθήματα μοι μαθήματα γέγονε. Clades acceptæ mihi facta sunt documenta. i. 207. μετὰ τὸ τῆς θυγατρὸς πάθος. Post filię cladem. ii. 133. ἰδὼν πάθος μέγα Πέρσας πεπονθότας. Cum videret Persas ingentem cladem accepisse. iii. 147. τὰ ἀνθρωπήϊα πάντα πάθεα. Omnes humanæ calamitates. v. 4, 87. τοῦ Φοινικητοῦ πάθεος. viii. 90. Cladis Phœnissæ, i. e. a Phœnicibus acceptæ. Illic participium μετέχων, vel nomen μέτοχος, i. e. particeps, videtur subaudiendum. τὸ γεγονὸς πάθος. viii. 97. Clades accepta.

Παιανιεύς δῆμος. com. Pæniensis populus. ἐν τῷ δήμῳ τῷ Παιανιεύ. i. 60.

παιγνίη, ἡς, ἡ. Ion. pro com. παιγνία, καὶ παιγνίον. Ludus. Gallice, Jeu. i. 94. παιγνιέων. ibid. ἐς παιγνίην ἀνιέναι ἐωυτόν. Dare se ludo. Ludo indulgere. ii. 173.

παιγνιήμων, ονος, ὁ. Dicitur ab Herodoto vir, qui jocis delectatur. Vel, Qui ludo est addictus. Qui ludo delectatur. ibid.

παῖδες Λυδῶν. ἀντὶ τοῦ οἱ Λυδοί. Lydorum filii. Lydi. i. 27.

παίειν ἐς τὴν γῆν. Herodotea locu-

tio. Ad terram allidere. ἀρπάξει μέσον, καὶ ἐξάρας, παίει ἐς τὴν γῆν. ix. 107. Eum medium corripit, et sublatum ad terram allidit.

πακτοῦν. Ion. et Atticum. Compingere. Claudere. Aretius obserare. Condensare. τὰς ἀρμονίας ἐπάκτωσαν βύβλω. Commissuras byblo compegerunt, compingunt, arcte compingunt, conjungunt. ii. 96. [Vide καταπακτός. v. 16.]

παλάθη, ἡς, ἡ. com. Sic enim apud Suidam, et Eustathium scribitur, non autem παλλάθη, per geminum λλ, ut in Stephani codice. Suidas, παλάθαι, μάζαι σύκων. καὶ παλαθίων. τῶν πεπαθημένων ἰσχυάδων. Ficuum, et caricarum pinguium contusarum, vel conculcatarum, massa. Apud Herodotum vero γενικῶς pro qualibet aliarum rerum massa positum reperitur. ἀπὸ τῆς παχυτῆτος αὐτοῦ τῆς τρυγὸς παλλάθας, vel potius παλάθας, συντίθεσσι. Ex ipsius crassitudinis fæce massas [ad esum] componunt. iv. 23. Idem Suidas, παλάθαι, καὶ τὰ ἐκ τρυγὸς πλάσματα, ἣ ἢ ἐπάλληλος θεσις τῶν σύκων.

παλαισιαῖος. α, ον. com. Unius palni longitudinem, vel crassitiem, habens. i. 50.

παλαιτερος. Ion. poet. et Atticum. pro com. παλαιότερος. Antiquior. ἐκ παλαιτέρου. Olim. i. 60.

παλάμη, ἡς, ἡ. com. Palma manus, a Dorico enim παλάμα, κατὰ συγκοπήν, Latinum palma formatur. μεταφορικῶς vero, καὶ μετωνυμικῶς accipitur pro ratione peragendæ alicujus rei. ἔλεγε σφι ὡς δοκέοι ἔχγειν τινὰ παλάμην, τῇ ἐλπίζει τῶν βασιλῆος συμμαχῶν ἀποστήσειν τοὺς ἀρίστους. viii. 19. Ipsi dixit se existimare, se habere quandam rationem, qua speraret præstantissimos quosque regis socios ad defectionem [a rege] faciendam a se impulsum iri. Valla παλάμην vertit, astutiam. Quare pro τέχνη sumsit. Quod ferri po-

test, licet res simpliciter accipi-
enda videatur, ut sum interpreta-
tus. Idem Valla locum istum,
liberiores interpretationem se-
quens, explicat.

παλήσειε. Quod significet hoc ver-
bum apud Herodotum, non con-
stat. Hesychius (ut in vulgatis
Lexicis scribitur) interpretatur,
διαφθείρει. εἰ παλήσειε ὁ ναυτικός
στρατός. viii. 21. Si nauticus exer-
citus periisset. Sed verbum de
mendo mihi est suspectum. Si
sequaris hanc interpretationem,
fortasse legendum esset εἰ ἀπολέ-
σειε. Erit autem 3. pers. singul.
optat. modi Æolice formata ab
ἀπολέω, ὦ. μ. ἀπολέσω. aor. 1. act.
ἀπώλεσα. opt. com. ἀπολέσαιμι,
αις, αι. Æol. vero, ἀπολέσεια, ας, ε.
Attice vero activum pro passivo
ponetur. Valla vertit, An classis
discessisset. Quare videtur (si
conjecturis aliquid tribuendum)
legisse, εἰ ἀπολύσειε, ut sit 3.
pers. opt. eodem modo formata,
ab ἀπολύω, quod nunc præter
tritas significationes in vulgatis
Lexicis fuse descriptas ab Hero-
doto sumtum dicemus ἀντὶ τοῦ
κοινοῦ ἀπαίρω, discedo, solvo, pro-
ficiscor. Hoc verisimilius. Nihil
tamen affirmo, quia nullius ἀξιο-
πίστου scriptoris auctoritatem lau-
dare possum, quæ meas conjectu-
ras confirmet. Si τὸ παλήσειε ca-
ret mendo, formabitur a παλέω,
ὦ. παλήσω. aor. 1. act. ἐπάλησα.
opt. Æol. παλήσεια, ας, ε. Sed
quid hoc loco τὸ παλεῖν? an idem
ac τὸ παλαίειν, i. e. luctari? συνεκ-
δοχικῶς vero τὸ συμμίζειν τινὶ, καὶ
μάχεσθαι? Sensus esset, Si nava-
lis exercitus cum Græcis pugna-
turus veniret. Quanquam a vul-
gata scriptura non admodum re-
motum esset, si legeretur, εἰ ἐπα-
λήσειε, Ionice pro ἐφαλίσειε, ab
ἐπαλίζω, pro com. ἐφαλίζω, con-
tra aliquem congrego [copias.]
Vide ἀλῆς, congregatus, et con-
fertus. Unde τὸ ἀλίζειν, congre-

gare, colligere in unum, de quo
suo loco. Esset autem Attice
activum pro passivo, ἐπαλισθῆναι,
τουτέστιν ἐπὶ τοῖς Ἑλλησιν ἐφα-
λισθῆναι. Si navalis exercitus ad-
versus Græcos cogeretur, con-
gregaretur, et agmine conferto
contra Græcos veniret. Hæc est
medicina, quam huic loco (nisi
fallor) male affecto, in præsentia
non insalubrem facere possum.
Si quis meliorem habet, in me-
dium afferre ne gravetur, nec in-
genii sui peritiam, acumen, et
opem, linguæ Græcæ studiosis
invidet. Hanc postremam con-
jecturam sequentia verba confir-
mant, τὰ Ἴωνες ἐπελθόντες, τῇ ὑ-
στεραῇ ἡμέρῃ ἐπὶ τὸ Ἀρτεμισιον, ἐ-
πελέξαντο. Si carmen ab Herodoto
scriberetur, fortasse quis conjice-
ret κατ' ἀφαιρέσειν τοῦ εἰ dictum εἰ
'παλίσειε, pro integro, ἐπαλίσειε.
Sic apud Theocritum in Ode Ado-
nidis ab apro cæsi scriptum legi-
mus, τὰ δεσµὰ οἱ πῆλυσαι, pro
ἀπολύσαι. Poetis hoc familiare.
παλιγκότως. Iracunde. V. H. iv.
156.

παλλιλογεῖν, τὸ πάλιν λέγειν. Ite-
rum dicere. Iterum narrare. Repe-
tere. [pro quo dicitur συνωνύμας,
πάλιν ἀπηγγέσθαι. τὸ πρῆγμα πάλιν
ἀπηγγέτο τῷ Ἀρπάγῳ. Rem
iterum Harpago narravit. i. 118.]
ὥς οἱ [τὸ πρῆγμα] ἐπαλλιλόγητο.
Cum [res] ab eo rursus narrata
fuisset. ibid. Sed (nisi fallor) scri-
bendum videtur ἐπαλλιλόγητο. Ip-
sum verbi ἔτυμον nos τὴν ὀρθογρα-
φίαν docet. Quamvis autem et in
Hen. Steph. codicibus, et in vul-
gatis Lexicis hoc vocabulum ita
scriptum inveniat, legitima ta-
men compositionis ratio nostram
conjecturam confirmat. Parum
enim verisimile videtur literarum
trajectionem ab Herodoto jam
consulto factam. *παλίλλογα* (ut
docet Eustathius) τὰ ἐξ ὑπαρχῆς
συναγόμενα, παρὰ τὸ λέγειν, εἶπαι
συλλέγειν. καὶ τὸ πρότερον λ. τῆς

λέξεως ἐκ τοῦ λεκτικοῦ ν τοῦ πά-
λιν ἐπιρρήματος τέτραπται. p. 65.
l. 5. Idem, παλλιλογίας παρά-
δειγμα, τὸ Ἄρες, Ἄρες. Iliad. E.
v. 31. Sed et apud Eustathium
παλλιλογία scribendum, ut ipse-
met in voce παλλίλογα demon-
strat. Nam utriusque vocis eadem
est origo, et compositio. Sic etiam
in Græco-latinis Lexicis παλλί-
λογος, et παλλιλογία, non autem
παλλίλογος, et παλλιλογία per sim-
plex λ scribendum puto, ut com-
positionis ipsa lex flagitat. Nihil
tamen temere mutandum: sed, si
codices sunt sani, hæc scribendi
varietas est observanda.

παλινδρομεῖν. com. Recurrere. Re-
dire. παλινδρομῆσαι, καὶ ἐς τὸ χω-
ρίον ἀναδραμεῖν, ὅθεν ἀνηγράγοντο.
V. Hom. 19. Recurrere, et in lo-
cum redire, unde solverant. πεπα-
λινδρομηκότας. ibid.

παλιντονα τόξα. Arcus recurvi. vii.
69. Consule Eustath. Alii, reflexos
arcus, nonnulli etiam reciprocus
vocant, quod emissa sagitta eo re-
flectantur, unde primum incurvari
cœperant, quum intenderentur.

παλλάθῃ, vide παλάθῃ.

παλλακεύεσθαι. com. Pellicem ha-
bere. Pellice uti. In contubernium
aliquam accipere. iv. 155.

πάλλειν. Ion. et poet. Quatere. Vi-
brare. Agitare. Gallice, *Secouer.*
Agiter. *Branler.* ἰχθῦς παλλομέ-
νους [ιδών.] Pisces palpitantes
conspicatus. i. 141.

πάλλειν. Ion. et poet. Sorti, sive
sortitioni rem committere. κε-
λεύων πάλλεσθαι. παλλομένων δέ.
&c. Jubens eos sorti, vel sorti
rem committere. Illis autem sor-
tientibus, vel sorti rem commit-
tentibus. iii. 128.

πάλος, ου, ὁ. Sortitio. ἀρχὰς πάλω
ἄρχειν. Magistratus sortitione fac-
ta datos gerere. iii. 80. πέμπειν
τινὰ πάλω λαχόντα. Aliquem sor-
titione facta mittere. Aliquem
mittere, cui sors obtigerit. iv. 153.

πανδαισία, ης, ἡ. Ion. pro com.
πανδαισία. Suidas, πανδαισία, ἡ
δαψιλῆς, καὶ κραταῖα εὐωχία. id
est, Lautum, ac amplum convi-
vium, &c. Sed Suidæ locus est
corruptus. Hujus emendationem
habemus apud Aristophanem ἐν
τῇ εἰρήνῃ. v. 563. ubi Poetæ verba
hæc scribuntur. ὦ Πόσειδον, ὡς
καλὸν τὸ στίφος αὐτῶν φαίνεται,
καὶ πυκνὸν, καὶ γοργόν, ὥσπερ μάζα,
καὶ πανδαισία. Scholia Græca, παν-
δαισία, ἡ δαψιλῆς, καὶ παντοῖα εὐω-
χία. μάζα δὲ ἐστὶν ὁ στρυγνὸς ἄρ-
τος. Ἄλλως, ὅταν εἰς κοινὸν ἐστιῶν-
ται, καὶ ἐκάστου φέροντος ἑαυτῷ
δείπνον, πυκνὰ πάντα φαίνεται, &c.
Et paulo post, πανδαισίαν δὲ, τὴν
ποικίλην, καὶ ἐκ διαφόρων ὄψων
εὐωχίαν [καλεῖ,] ὅταν ἕκαστος τὰ
ἑαυτοῦ ὄψα ἀνεγέγκῃ, καὶ καθῆται
εἰς τὸ κοινόν, &c. Sed hic pro κα-
θῆται fortasse καταθῆται legen-
dum, i. e. in commune deposuerit.
Si codex sanus, erit subjunctivi
aor. 2. medii, verbi καθίεμι, κατέ-
μην, καθῶμαι, ἦ, ῖται, quod jam
idem valebit ac τὸ κατατίθεμαι.
Sic igitur sumtuosum ac magnifi-
cum convivium appellatur, in quo
est omne ciborum genus, ut prop-
ter eorum varietatem nescias ad
quod potissimum te convertas.
Hoc ex ipso etymo patet. πᾶν
enim, omne, δαῖς vero, convivium
significat. ὦ Πέρσαι (inquit He-
rod. v. 20.) οἶκατε πανδαισίῃ τελέῃ
εἰσιτιῆσθαι. Valla: Vos vero, Persæ,
a nobis in convivium estis
omni munificentia accepti. Sed a
Græcis verbis Valla nimium re-
cessit. Sic enim locus commodè
verti Latine potest. O Persæ,
videmini convivio lautissimo ac
magnificentissimo a nobis accep-
ti. οἶκατε, pro εἰκατε, quod fre-
quentius, ab εἶκω, τὸ δοκέω, ὦ.
Videor. Perfectum medium. παν-
δαισίῃ τελέῃν vocat, splendidissi-
mum, atque perfectissimum con-
vivium, in quo omne ciborum

genus adest, ut ad exquisitissimi convivii perfectionem nihil desideretur, vel desiderari videatur.

πανδημει. com. Cum toto populo. Cum omni totius populi sexu, ætate, et qualitate. Cum omni populi totius ordine. Cum frequenti manu, quæ sit ex omni totius populi ordine collecta. *πανδημει αὐτοὺς, καὶ γυναῖκας.* Ipsos universos cum suis uxori- bus. vii. 120, 144, 206. viii. 40. ix. 37.

πανδοκεύειν. com. Cauponari. q. d. Omnes excipere. Quæstum in hospitio publico facere excipiendo quoslibet. Excipere hospitio. *πανδοκεύοντα τῶν ἀσῶν τοὺς πρῶτους.* Præcipuos cives hospitio excipientem. iv. 95. Fit autem ab Ionico *πανδοχεύς*, pro communi *πανδοχεύς*, id est, hospes, qui omnes hospitio excipit, quod et communi lingua usurpatur, *παρὰ τὸ πάντας δεκσθαι, pro δέχεσθαι.* Vide Eustathium, et vulgata Lexica in *πανδοκεύς*, et *πανδοκεύειν*, et *πανδοκεῖον*, quæ Ionica sunt, pro communibus *πανδοχεύς*, *πανδοχεύειν*, *πανδοχεῖον*.

πανημερόν. Adverbium Herodoteum, quod in vulgatis Stephani codicibus *ἔξυτόνως* scriptum legitur, ut *αὐθήμερόν* apud Suidam; cum tamen in plerisque Lexicis *αὐθήμερον*, et *πανήμερον*, *προπαροξυτόνως* scribatur. Sed sive *ἔξυτόνως*, sive *προπαροξυτόνως*, vocabulum hoc scribas, (nam adhuc sub iudice lis est) idem valet ac τὸ *πανήμαρ*, quod est Poeticum, et κατὰ διάλυσιν ab Homero *πᾶν ἡμαρ*, *τούτεστι πᾶσαν ἡμέραν*, dicitur. Toto die. Per totum diem. Spatio totius diei. vii. 183. *πανημερόν πλώοντες.* Per totum diem navigantes. *ibid.*

Πανιώνιον, τό. χωρίον, ἐς ὃ πάντες οἱ Ἴωνες συλλέγεσθαι εἰώθεσαν,

κοινῇ περὶ τῶν κοινῶν βουλευσόμενοι. Locus erat, in quem omnes Iones, communiter de rebus communibus consultaturi, conveniebant. *Ἴωνες ἐς Πανιώνιον συνελέγοντο.* i. 141, 142. *αἱ δὲ δωδεκά [τῶν Ἴωνων] πόλεις αὐτὰς τῶν [τῶν Ἴωνων] οὐνόματι ἡγάλλοντο, καὶ ἱρὸν ἰδρύσαντο, ἐπὶ τε σφῶν αὐτέων τοῦνομα ἔθεντο Πανιώνιον.* i. 143. *τὸ Πανιώνιον ἐστὶ τῆς Μυκάλης χώρος ἱρὸς, πρὸς ἄρκτον τετραμμένος, κοινῇ ἐξαραιζημένος ὑπὸ Ἴωνων Προσιδέωνι Ἑλικωνίῳ. ἡ δὲ Μυκάλη ἐστὶ τῆς ἡπείρου ἁμῆς, πρὸς ζέφυρον ἄνεμον κατήκουσα Σάμῳ. ἐς τὴν συλλεγόμενοι ἀπὸ τῶν πόλεων Ἴωνες ἀγεσκονόρτην, τῇ ἔθεντο οὐνομα Πανιώνια.* i. 148. vi. 7.

παννυχίς, ἰδος, ἡ. Sacra nocturna, quæ per totam noctem fiebant. Pernoctatio. Pervigilium. iv. 76.

πανοικίη. Ion. pro com. πανοικία, σὺν πάσῃ τῇ οἰκίᾳ, *τούτέστιν οἰκῇ.* vii. 39. viii. 106. Cum tota domo. Cum tota familia.

πανοικίη. Vide τῇ δὲ κακῶς γὰρ εἶδε *πανοικίη γενέσθαι.* ix. 109.

πανοπλή. Ion. pro com. πανοπλία. Integra armatura. Omnis armatura ad corpus tegendum, et ad hostem lædendum necessaria. i. 60.

πανστρατιῇ. Ion. pro com. πανστρατιᾷ. Cum omnibus, vel cum frequentibus copiis. i. 62. vii. 203. viii. 27, 66.

πάντα τινά. Ion. quinetiam com. a πᾶσιν. Quilibet. In accusativo nomen in duo dissolvitur. *πάντα τινά.* Quemlibet. i. 50.

πάντα. Ion. et poet. redundans. κτήνεα τὰ θύσιμα πάντα τρισχίλια ἔθυσε. Lectas pecudes, lectas victimas, numero ter mille immolavit. i. 50. *ὑπισχευόμενοι τὰ πάντα οἱ μυρία δώσω.* iii. 74.

πάντα δέκα [Παυσανίῃ] ἐξαιρέθῃ τε, καὶ ἐδόθῃ, γυναῖκες, ἵπποι, τάλαντα, κάμηλοι, ὡς δὲ αὐτῶς καὶ τάλλα χρήματα. ix. 81. Valla: Certe Pau-

sanis sunt ex omnibus dena, et ea delecta, dono data; ex mulieribus, equis, talentis, camelis, et item ex ceteris rebus. Æ. P. Omnia Pausaniæ delecta, dataque sunt dono, dena, mulieres, equi, talenta, cameli, pariter etiam ceteræ res.

πάντα. Hoc de eo sæpe dicitur, qui de nobis est optime meritus, ita ut quodammodo bonorum omnium, quibus fruimur, nobis auctor fuisse videatur. [Demosthenes ἐν τῷ περὶ στεφάνου. § 14. οἱ Θησαῖοι φίλον, εἰεργάτην, σωτήρα, τὸν Φίλιππον ἡγούντο. πάντ' ἐκεῖνος ἦν αὐτοῖς.] ἔν οἱ ἐν τῷ λόγῳ τὰ πάντα ἡ Κυνώ. Lat. interpres hoc loquendi genus non satis bene videtur expressisse; quia vertit, Ita ut in ejus omni sermone esset Cyno. Vertendum enim, Ipsi in ejus sermone Cyno erat omnia. i. e. Cyrus eam, ut omnium bonorum, quibus ejus opera servatus, ac educatus fruebatur, auctorem prædicabat, ac nomen ejus in ore semper habebat. Ut summum bonum ipsi erat. Cyno erat Cyro ea, ex qua omnia sua bona pendere ducebat. Vel, Cui omnia sua bona accepta referebat. i. 122. πάντα ἦν ἐν τοῖσι Βαβυλωνίοισι Ζώπυρος. iii. 157. Sic et Cic. pro L. Flacco. Orat. s. 25. ed. Ern. Mithridatem, Deum, illum patrem, illum conservatorem Asiæ, illum Dionysium, Bacchum, Liberum nominabant. At apud Theocritum Idyllio 14. in Cyniscæ amore, πάντα εἶναι τινί, videtur accipiendum pro totum esse alicujus, totum ex ipsius arbitrio, nutuque pendere. Sic enim illic de Cynisca dicitur. p. 112. ex Stephani typis, ἂ δὲ, Λύκῃ νῦν πάντα, Λύκῃ καὶ νυκτὸς ἀνάγκη. id est, Illa vero nunc [est] tota Lyci, Lyco vel noctu patet. Consule nostrum Dori-um Græco-latium Lex. in πάντα. Hoc etiam de illo dici po-

test, cui res omnes ab aliquo principe committuntur, qui omnia principis negotia tractat, et qui propterea maxima apud eum gratia, et auctoritate valet, adeo ut ex ipsius administratione res, hominesque pendeant. Γέλωνι ἔσαν ἅπαντα αἱ Συρήκουσαι. vii. 156. Geloni Syracusæ erant omnia. i. e. Gelon hanc unam urbem maxime curabat, et omnium instar ducebat.

πανταχῇ. Ion. pro com. πανταχῇ. Ubique. Quoquo versus. Ab omni parte. ii. 124.

παντελέως. V. H. pro com. παντελέως. Omnino. Prorsus. Absolute. Perfecte. iv. 95. v. 20. vii. 37. σχῶν παντελέως τὰς Ἀθήνας Ξέρξης. viii. 54. Cum Xerxes Athenas in sua potestate omnino haberet.

παντοδαπός, ἢ, ὄν. Ion. et poet. Omnigenus, a, um. Omnis generis. Ex omni solo, et regione. Componitur autem ex nomine πᾶν, παντός. Omne. et δάπεδον, οὐ, τό. Solum, i. e. quod compositum ex δᾶ, δᾶς, Dorico, pro quo com. γῆ, γῆς, terra, et πῆδον, οὐ, τό, solum. Hinc παντοδαπέδος, καὶ κατὰ συγκοπὴν ὀξύτωνος, παντοδαπός. idem ac παντοῖος, vel ἐκ παντὸς δαπέδου, καὶ χωρίου. V. Hom. 1.

παντοῖος ἐγένετο, οὐ βουλόμενος δοῦναι. ix. 109. Valla: Xerxes enimvero recusare. Æ. P. v. s. Omnigenus factus est, non volens [amiculum mulieri] dare. i. e. In omnes formas se vertebat, [id amiculum mulieri] dare nolens. Sensus, Ad quaslibet alias remunerationes se conferebat, hanc unam dare recusans. Quidvis aliud ei dare paratus erat: hoc tantum recusabat. Hoc ex sequentibus Herodoti verbis facile patet. πόλις τε ἔδιδου, καὶ χρυσόν, &c. Videtur autem Herodotus alludere ad Protei fabulam, quam cum alii, tum et Virg. τῶν γεωρ. lib.

iv. fusius persequitur. Proteus enim in omnes formas se transformare credebatur, quoties volebat. Poeta. lib. iv. ver. 441. Omnia transformat sese in miracula rerum. Hoc autem ille faciebat, ne quid alicui præter animi sui sententiam dare cogeretur. Quod Aristæi exemplo videmus indicatum. Idcirco mater Cyrene filium Aristæum monuit quonam modo Proteum caperet, et reversum in pristinam formam sibi veram apud reparandarum rationem aperire cogeret.

πανωλέθρως. Adverbium Herodoteum, pro com. *παντελῶς*. Omnino. Prorsus. Proprie tamen significat penitus cum perniciæ, quod vulgus dicit cum totali perniciæ. *πανωλέθρως ἐξαπόλλυται*. Prorsus emoritur. Omnino perit. vi. 37.

Παπαῖος. Scythice Jupiter appellatur. iv. 59.

πάρα. Ion. poet. quinetiam com. pro *παρῆσι*. Adest. Licet. Facultas adest. i. 42. *τῷ πάρα πάντα*. Cui omnia adsunt. v. 106. *πάρα*. Adest. vii. 12.

παρὰ cum dativo, pro *πρὸς* cum accus. *μηδ' ἐξοίσειν παρὰ μηδενὶ ἀνθρώπων τὴν ἀπὸ σφῶν ἀπάτην*. Nec enuntiaturum apud ullum mortalium suam fraudem. *ἀντὶ τοῦ, πρὸς μηδένα*. iii. 74.

παρὰ cum accus. Ion. pro com. *πρὸς*. *παρ' ἐωϋτὸν ἀναφέρειν αὐτοὺς ἐκέλευσεν*. Ipsos [omnia] ad se referre jussit. i. 47. *κοιμίζεσθαι παρὰ Ἀλυάττωα*. Ad Alyattem proficisci. i. 73. *ἐφοίτεον παρὰ τὸν Δηϊόκεα*. Ibant ad Deiocem. i. 96. *ἀπόπεμψον παρὰ τὸν παῖδα τὸν νεήλυδα*. [Eum] amanda ad puerum, qui recens advenit. i. 118. *ἀντομόλεον παρὰ τοὺς Πέρσας*. Ad Persas transfugiebant. i. 127. *ἀγαγεῖν παρ' ἐωϋτόν*. i. 156. *πέμψας παρὰ τὸν Ἀράξιον*. iii. 7, 14, 15, 68, 69, 118, 124, 130. iv. 1, 9, 204. vi. 32. &c.

παρὰ ἐν πάλαισμα ἔδραμε νικᾶν ὀλυμπιάδα, Ἱερωνύμου τῷ Ἀνδρείῳ ἐλθὼν ἐς ἔριν. ix. 33. Valla: In uno, dum currit olympia, venit in contentionem victoriæ cum Hieronymo Andrio. Æm. P. Cum in contentionem cum Hieronymo Andrio venisset, uno certamine excepto, propemodum olympiadem vicit, i. e. propemodum ex olympicis certaminibus victoriam reportavit. Hic enim ἡ *παρὰ* præpositio significat exceptionem. *ἐν πάλαισμα* dicit Herodotus, quia oportebat quinquertionem quinque certaminum generibus victorem esse, si *πένταθλος*, i. e. quinquertio vocari, et ex olympicis ludis victoriam absolutam, integram, ac illustrem, reportare volebat. Ergo Tisamenus quatuor tantum certaminibus adversarium superaverat, et unicum ei deerat, ex quo si victor discessisset, *τοῦ πεντάθλου* nomine merito gloriari potuisset, ac in olympicis ludis publica præconis voce victor gloriose renuntiatus fuisset, et insigni victoria decoratus domum rediisset. Quum autem Herodotus dicit *ἔδραμε νικᾶν*, est ἑλλειπτικὸν loquendi genus. Subauditur enim *κίνδυνον*. Hic autem *δραμεῖν κίνδυνον*, idem valebit ac verbum *κινδυνεύειν* cum infinito junctum; ut, *κινδυνεύω λέγειν*. Propemodum dico. *κινδυνεύω μανθάνειν*. Propemodum intelligo. *κινδυνεύω ποιεῖν*. Propemodum facio. In vulgatis Græcol. Lex. sexcenta hujus elegantissimæ locutionis exempla ex probatissimis linguæ Græcæ scriptoribus excerpta leges. Quare nos his hoc loco scribendis supersedebimus. Sic etiam *κινδυνεύω νικᾶν*. Propemodum vinco. Nam *ἔδραμε νικᾶν* ab Herodoto *καινοπρεπέστερον, καὶ ποιητικώτερον* εἰρηται, *ἀντὶ τοῦ, κίνδυνον ἔδραμε, τοῦτέστιν ἐκινδύνευσεν νικᾶν*. Propemodum vicit. *ὀλυμπιάδα* vero *μετωνυμικῶς* nunc appellat Herodo-

tus τοὺς ὀλυμπικοὺς ἀγῶνας, τοὺς ἐν ὀλυμπίᾳ τελουμένους, i. e. Olympica certamina, quæ ad Olympiam urbem fiebant. Vide *τρέχειν περὶ ἐαυτοῦ*. ubi fusius demonstratur, quid sit proprie *θεῖν*, *τρέχειν*, *δραμεῖν δρόμον*, *ἀγῶνα*, *κίνδυνον*.

Quis autem dicatur *πένταθλος*, et quid sit *πένταθλον*, docent cum alii multi, tum etiam Aristot. τῶν ῥητορικῶν lib. i. cap. 5. Consule et Suidam, et vulgata Latina Lexica in Quinquertium, et Quinquertiones. Quanquam fortasse quis non absurde conjecerit, si de lucta tantum hic agi dicat, quæ tribus adversarii lapsib. finiebatur. *Æschyl. Εὐμένισι*. ver. 592. ἐν μὲν τὸδ' ἦδη τῶν τριῶν παλαισμάτων. (Schol. ἐν μὲν) ἐκπέπτωκας. ἡ μεταφορὰ δὲ ἔστιν ἀπὸ τῶν παλαιοντων, οἱ ἐπὶ τοῖς τρισὶ πτώμασιν δρίζουσι τὴν ἡτταν.

παραβαίνειν. Ion. et poet. Violare. Peccatis offendere. Lædere. Idem valet ac τὸ παραισάσιαι βλάπτειν. Transgressionibus, peccatis lædere. τίνα δαιμόνων παραδάντες; Quo Deorum offenso? Virgil. *Æn.* i. ver. 8. Quo numine læso?

παραβάλλειν. com. Conferre. Comparare. *Εὐρώπῃ παραβληθῆναι*. Cum Europa conferri. iv. 198.

παραβάλλειν. com. Appellere. Applicare. Admovere. Ut, Naves aliquo appellere. Navibus aliquo appellī. *παρέβαλε νηυσὶ δέκα ἰθὺ Σκιάθου*. vii. 179. Cum decem navibus recta ad [insulam] Sciatum appulit. Valla parum fideliter locum hunc videtur interpretatus, Decem naves recta misit in Sciatum. In vulgatis Lexicis vitiose legitur ἰθὺ Σκιάθου, pro Σκιάθου. Quæ sic Latine, sed non admodum bene reddita sunt, Recta in Sciatum decem naves admisit.

παραβάλλεσθαι. com. Decipere. Fallere. μηδὲ ἐμὲ παραβάλλῃ. Nec

me decipias. i. 108. Eustathius, *παραβάλλεσθαι*, τὸ ἐξαπατᾶν ὅθεν *παραβαλλέτερος*, ὁ τοὺς φίλους ἐξαπατῶν.

παραγαγεῖν μίρας. Fata producere. Gall. *Prolonger la destinée*. i. 91.

παράβολος, ου, ὁ καὶ ἡ. com. Qui temere cuivis periculo caput obijcit. Homo audaciæ projectæ. *παράβολον ἔργον*. Audaciæ projectæ facinus. Facinus audaciæ, periculique plenum. *ὃς Ἑλλήνων εἰνεκα τοῦτο τὸ ἔργον οὕτω παράβολον ἔργασμαι*. ix. 45. Qui Græcorum causa facinus hoc adeo audax feci. Vel, Qui Græcorum causa facinus hoc tantæ audaciæ, audaciæ tam projectæ, periculique plenum feci.

παραγυμνοῦν. com. Enudare. Denudare. Nudare. Detegere. Patēfacere. Declarare. i. 126. ταῦτα μὲν νυν ἐς τοσοῦτο παρεγύμνου. viii. 19. Hæc quidem hactenus enudavit, [declaravit.] ἄλλο μὲν οὐδὲν *παραγυμνοῖ* ἔπος. ix. 44. Nullum quidem aliud verbum nudat, [aperit, aperte profert.]

παραθήκη, ης, ἡ. com. Depositum. *παραθήκην ὑμῖν τὰ ἔπος ταδε τίθεμαι, ἀπορρήτα ποιούμενος πρὸς μηδένα λέγειν ὑμέας ἄλλον, ἢ Πανσανίην*. ix. 45. [Ut] depositum apud vos hæc verba depono, interdicens ne cui alii, quam Pausaniæ, dicatis [hæc.]

παρατεῖσθαι. Vehementibus precibus aliquid ab aliquo petere. *ψυχὴν παρατεῖσθαι*. Vitam precibus vehementibus petere. Petere precibus vehementioribus, ut vita nobis condonetur, atque servetur. i. 24. et simpliciter positum existat paulo post, pro, precibus instantibus, atque vehementibus aliquid ab aliquo petere. *ibid.* ὁ, *τι παρατεῖντο*. Quod flagitaret. i. 90. *παρατεῖσθαι* ἐπειναί οἱ. Vehementibus precibus petens, ut sibi permetteret. *ibid.*

παραιωρούμενος, ὁ. Ion. pro com. παραιωρούμενος. Juxta pendens. Pendens ad. ἐγγχειρίδια παρὰ τὸν δεξιὸν μηρὸν παραιωρούμενα ἐκ τῆς ζωῆς. vii. 61. Pugiones ad dextrum femur e balteo pendentes [gestabant.] Hunc morem nunc etiam multi Germani servant.

παρακεκριμένος, ἡ, ον. Dispositus. Delectus, atque dispositus. ὤρων πολλὸν πεζὸν παρακεκριμένον παρὰ τὸν αἰγιαλόν. ix. 98. Multum peditatum juxta littus dispositum videbant.

παρακλῆειν. V. H. pro com. παρακλῆειν. Excludere. οὐ κατὰ λαμπριφωνίην ἐπιτιθέμενοι ἄλλοι σφῆας παρακλήρουσι. vi. 60. Valla: Neque ulli propter vocalitatem aliis insidiantes se ipsos ingerunt. At hæc est verborum Græcorum vis, et interpretatio. Nec alii propter vocis claritatem, [atque præstantiam, alios] aggredientes, ipsos excludunt, [ut ipsi muneribus his fungantur, ac fruantur.]

παρακούειν. com. Oscitanter, negligenter, leviter, obiter aliquid audire. Audire. παρακούσας τὴν τέχνην. Cum artem audisset. Nam et pro simpliciter audire sumi potest, ut compositum pro simplici sumatur. Quod minime novum. Vel vertendum, Cum aliquid de [hujus] arte audisset. iii. 129. nt ἡ παρὰ aliquid de verbi significatione remittat, q. d. Cum levem quandam rumorem de ejus arte audisset.

παρακτᾶσθαι. V. H. Asciscere. Hoc verbum dicitur de rebus peregrinis, externis, ac alienis, quas quis sibi comparat, et asciscit, ut iis utatur, idque præter antiquum patriæ morem. Hæc enim est hujus verbi vis, quam a nullo hactenus explicatam, consulto pluribus explicandam censui. τοῖσι παρακτωμένοισι ξεινικοὺς νόμους τοιαῦτα ἐπιτίμια διδοῦσι. Illis, qui peregrinos ritus ascis-

cunt, tales irrogant pœnas. iv. 80.

πάραλοι Ἀθηναῖοι οἱ τὴν παραλίαν οἰκοῦντες (οἱ ἐκ τοῦ πεδίου.) i. 59. Qui maritimam oram incolebant. (Qui planitiem habitabant.)

πάραλος, ὁ καὶ ἡ. com. pro quo frequentius θαλάσσιος. Marinus. πάραλος enim proprie dicitur ὁ παραθαλάσσιος, ὁ παρὰ τῇ ἅλῃ, τούτεστι θαλάσση οἰκῶν. Qui prope mare habitat. Interdum tamen apud Herodot. sic vocatur, qui in ipso mari versatur, rebusque maritimis, nauticisque dat operam. Idcirco Athen. dicunt, vii. 161. μάτην γὰρ ἂν ὧδε πάραλον Ἑλλήνων στρατὸν πλείστον εἶημεν ἐκτρημένοι. Frustra enim sic navales copias longe plures, quam [ceteri] Græci, nobis comparassemus. πάραλος vero ναῦς aliud, de quo suo loco. Vel, Frustra enim navales copias longe majores haberemus, quam [ceteri] Græci. Valla (ut notat Stephanus) παρ' ἄλλον legit, ideo in ejus versione vocabulum πάραλον expressum non exstat.

παραλύειν τινὰ τῆς στρατηγίης. Herodotea locutio. Aliquem prætura amovere. Aliquem prætura abdicare. vi. 94.

παραμείβεσθαι. com. pro quo frequentius παρέρχεσθαι. Præterire. παραμειδόμενος τούτους. Hos præteriens, vel præterfluens. agitur enim hic de fluvio Phrygas præterlabente. i. 72. παραμειδόμενος τὸ στρατόπεδον. Castra præterlabens. i. 75. ἔθνεα πολλὰ παραμειψάμενους. Cum multas gentes præteriissent. i. 94, 104. v. 52. vi. 41. vii. 109, 112, 115, 225. viii. 34. et passim.

παραμελεῖν. com. Negligere. Contemnere. Nullam curam aut rationem habere. παραμελήκει, pro παρημελήκει. Neglexit. i. 85.

παραμύμνημαι. V. H. quod sine ullius auctoris exemplo legitur in

vulg. Lex. Memoravi. Mentionem feci. Narravi. Narro. Mentionem facio. Memoro. τῶν ἐγὼ οὐ παραμένημαι. vii. 96. Quorum ego nullam mentionem feci. vii. 99.

παραπλήσιος, α, ον. com. Similis. παραπλήσια τούτῳ. Huic similia. iv. 78, 99, 128, 169, 172. παραπλησιωτάτην. v. 87.

παραπλησίως ἀγωνίζεσθαι. com. Æquo Marte pugnare. i. 77. παραρτέειν, εἶν. Ion. pro com. παραρτάν, καὶ παρασκευάζειν. Parare. Instruere. ταύτας παραρτέεσθαι ἐκέλευον. Has instrui, has parari jubebant. vii. 142. ταῦτα παραρτέοντο. viii. 76. Hæc præparabant. viii. 81. παραρτέεσθαι πάντα. ix. 42. Omnia parari [jussit.]

παρασάγγης, ου, ὁ. Nomen Persicum, quo certum mensuræ genus indicatur. ὁ παρασάγγης δύναται τριήκοντα στάδια. Parasanges valet, continet, triginta stadia. v. 53. vi. 42.

παρασῆναι. com. Alicui astare. Adesse. Favere. Opem ferre. i. 87. παρασῆναι. com. Deditionem facere. Dedere se. Gall. *Se rendre*. χρόνῳ παρέσθην. Tandem se dederunt. iii. 13. [pro quo συνωνύμως d. παρέδοσαν σφέας αὐτούς. ibid.]

παραινυγχάνειν. com. pro quo frequentius παεῖναι. Adesse. Interesse. Gall. *Être present*. *Se trouver en quelque lieu, fait, chose*. παραινυχῶν τῷ πάθει τῷ γεγονότι. ix. 107. Qui clade accepta præsens adfuerat. Vel, Qui forte adfuerat cladi acceptæ.

παραφέρειν, εἶν. Ion. et poet. pro com. παραφέρειν, εἶτε προσφέρειν, afferre. οὐδέν σφι λόγου ἄξιον παραφορέεται. Nihil memoratu dignum ipsis affertur. Nihil, quod sit alicujus pretii, ipsis affertur, ac opponitur. i. 133. pro eodem usurpatur τὸ παραφέρειν. εἰ δέ τι παραφέροιο. Si quid vero affertur, ac apponatur. ibid.

παραφρονέειν, εἶν. com. Delirare. Desipere. iii. 34, 35. (σωφρονέειν, εἶν. iii. 35.) παραφρονήσαντι. Desipienti. iii. 61. παραφρονήσαντες. vi. 12, 75.

παραχρῆμα. com. E re nata. Ex tempore. Confestim. vii. 150.

παραχεῖσθαι. Abuti. Contemnere. cum genitivo. παραχεῖσθαι τῶν μαχίμων Αἰγυπτίων. Bellatoribus Ægyptiis abusum. ii. 141. [Sed cum dativo frequentius, ut apud Dionys. Hal. 295. 9. ἡμῶν ὥσπερ δούλοις παραχρῶμενοι.] Αἰγυπτίοι τῶν Ἑλλήνων παραχεῖσθαι, διεφθάρησαν οὕτω, ὥς ὀλίγοι τινὲς αὐτῶν ἀπενόησαν ἐς Αἴγυπτον. iv. 159. Ægyptii, quia Græcos contemnebant, ita perierunt, ut pauci quidam ipsorum in Ægyptum redierint. At vii. 223. παραχεῖσθαι sumendum videtur pro, suis corporibus minime parcentes; at iis abutentes, ea contemnentes, et Græciæ salutem liberaliter donantes. Valla tamen vertit, ingruentes. Cujus interpretationem vulgata Lexica sequuntur. Consule Suidam in voce παραχεῖσθαι, ubi vis hujus verbi declaratur. [παραχεῖσθαι τὸν Βάκιδος χρησμόν. viii. 20. Contempto Bacidis oraculo. cum accus.]

παραχοῖσθαι. Abuti. Negligere. Contemnere. com. cum accusativo, πρὶν ἄν τοι προθέω, μηδαμῇ παραχεῖσθαι. Rem, quam tibi proponam, nullo modo contemnas. i. 108. [τοῦτο] παραχεῖσθαι ἐς τοὺς συμμάχους. Hoc in socios per contemtionem facitis. Vel, efficere studetis. v. 92. § 1. παραχεῖσθαι τὸν Βάκιδος χρησμόν. viii. 20. Contempto Bacidis oraculo.

παρέδρος, ὁ καὶ ἡ. com. Assessor. Qui, quæve, alicui assidet. γυναῖκας παρέδρους ἐσάγεσθαι. Introducere mulieres [viris] assidentes. v. 18. οἱ παρέδροι αὐτοῦ. vii. 147. Ejus assessores.

παρέδωσαν. Vide *ἔδωσαν*. iii. 149. *παρέως*. 3. pers. singul. perf. act. a *παρήμι*. ix. 1. Vide *παριέναι*.

παρῆναι. Apud Herodotum interdum accipitur pro *συμβαίνειν*, accidere, contingere. *παρῆν σφι συμφορῇ χρησθαι* πρὸς τὰ μέγιστα. viii. 20. ἀντὶ τοῦ, συνέβη αὐτοῖς μεγίστη συμφορῇ χρησθαι. Ipsi accidit, ut gravissima calamitate afficerentur. Vel, Ipsi accidit ut in maximam calamitatem inciderent, vel, ut maxim. calam. experirentur.

παρεῖς, έντος, δ. com. Qui praetermisit. Qui praeteriit. *Νύκτα μέσσην παρέντας, πορεύεσθαι*. viii. 9. Valla: Media nocte solventes proficiscerentur. *Æ. P.* Media nocte praeterita, vel jam elapsa, proficisci [placuit.] Est autem particip. aor. 2. act. *παρῆν*, a *παρήμι*. Consule Grammaticos.

παρεκρίθησαν διαταχθέντες, καθ' ὑπαλλαγήν dictum videtur, ἀντὶ τοῦ, παρακρινθέντες διατάχθησαν. viii. 70. In aciem sunt digesti. Sed hæc est verborum vis, Cum alii ab aliis discreti fuissent, ut nationes a nationibus separatæ pugnarent, ita demum alii prope alios in ordinem sunt digesti.

παρ' ἐμοί. Ion. et com. Apud me. Meo iudicio. *οὗτος παρ' ἐμοί δίκαιός ἐστι τοῦτο τὸ εὖνομα φέρεσθαι*. i. 32. Hic meo iudicio dignus est, qui nomen hoc ferat. *τοὺς παρὰ σφίσι αὐτοῖσι δοκέοντας ὀλέιους εἶναι*. Qui suo iudicio videntur beati esse. Qui suo iudicio se felices esse putant. i. 86.

παρενθήκην τινὰ ποιῆσθαι τοῦ λόγου. Aliquid orationi suæ obiter addere, et quasi per interpositionem inserere. vii. 5.

παρενθήκη, ης, ἡ. com. q. d. Interpositio. Id, quod interponitur. *λόγου παρενθήκη*. Orationis interpositio vocatur ab Herodoto id, quod quis, ab instituta oratione digrediens, et de re aliqua men-

tionem obiter faciens, interponit. Digressio. vii. 171.

πάρειξ. Ionic. et poet. Praeter. *πάρειξ τοῦ ἀργύρου*. Praeter argentum. i. 14. *πάρειξ τοῦ ψήγματος*. Praeter auri ramenta. i. 93. *πάρειξ ἡ ὄσων*. Praeter quam quantum. i. 130. *πάρειξ τοῦ φόρου*. Praeter tributum. i. 192. *πάρειξ τοῦ δειβμοῦ*. Praeter numerum. ii. 4, 31, 168. iii. 67, 91, 97. *πάρειξ τῶν ἵππων*. iii. 106, 117, 122. iv. 46, 82. v. 7, 31, 66. vii. 87, 196. viii. 2, 48, 73.

παρεξελθάκει. Ion. 3. pers. singul. plusq. p. act. pro com. *παρεξελθάκει*, et Attice *παρεξελθάκει*. viii. 126. Praeterierat. a *παρεξελάνω*. Vide simplex *ἐλάνω*. Et *es* termin. Ion.

παρεξίης. Ion. et poet. 3. perf. medii. a *παρεξίῃα*, *ας*, *ε*. a *παρέχειμι*, quod significat *παρεξέρχομαι*. Praetereo. *παρεξίης ταύτας*. Has praeteriit. vii. 109. [pro eodem dicit *παραιμείβομαι*. vii. 108, 109, 112.] Vide *ἦια* apud Eustath. *παρεξιών*. vii. 113. *παρεξίης*. vii. 115.

παρεξίης τέσσερας ἡμέρας. vii. 210. Valla: Quatriduum supersedit. v. s. Quatuor dies praeteriit. id est, Quatriduo supersedit.

παρεξιέναι. com. pro quo et *παρεξέρχεται*. Praetere. Juxta transire. *Λίμνην παρεξιών*. Lacum praeteriens. Vel, Juxta lacum transiens. vii. 58, 109, 113.

παρεόν. Ion. et poet. pro com. *παρεόν*. Hoc vero Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ *παρόντος*. Cum liceret. Cum facultas daretur. i. 129. Cum liceat. v. 49. [ad marginem legitur *παρέχον*, quod et ipsum ἀντὶ τοῦ *παρέχοντος* dictum Ἀττικῶς.] Subaudiendum autem in nominativo, vel accus. τὸ θεῖον. i. e. Numen divinum. At in genit. τοῦ θεῖου, vel τοῦ θεοῦ. Vide *παρεῖχε*.] vi. 72. vii. 24, 164. *παρεόν αὐτοῖσι*. vii. 229. Cum liceret ipsis. *παρεέρχεται*. commun. Transire. Ingredi aliquo. *παρήλθον ἐς τὴν*

αὐλῇ. In aulam transiverunt. iii. 77.

παρεσκευάδατο, pro παρεσκευασμένοι ἦσαν. v. 34. Vide δατο. vii. 218, 219.

παρευρίσκειν. Excogitare. Commisnisi. μέζονας αἰτίας παρευρίσκειν. Graviora crimina commisnisi. i. 26. pro eodem dicitur et παρέξευρίσκειν. iii. 31.

παρέχειν, et παρέχεσθαι. com. προθυμίην πλείστην παρείχετο. Maximam animi alacritatem praebeuit, praestitit, exhibuit. i. 61. πρήγματα παρέχειν τινί. Negotium alicui facessere. Molestiam exhibere. i. 155. πρήγματα παρέσχον πλείστα. Plurimas exhibuerunt molestias. i. 175. τὰ δὲ οἱ παρέσχε πόνον πλείστον. Quae vero ei plurimum laborem, plurimum molestiae exhibuerunt. i. 177. τοῖσι ἐπέσι τὰ ἔργα παρέχεσθαι ὁμοῖα. Facta verbis consentanea praestare. iii. 157. iv. 44, 46.

παρέχειν. com. Praebere. In alicujus arbitrio, ac potestate ponere. ἐμὸι σικηπτρον, καὶ δύναμις πᾶσα ἡ Πολυκράτεος ἐπιτέτραπται, καὶ μοι παρέχει νῦν ὑμέων ἄρχειν. Mihi sceptrum, et potentia, [vel potestas] omnis Polycratis est commissa, ac [potestas haec] mihi jam vobis imperare praebet, imperium in vos praebet. Vel, imperium in vos in arbitrio meo ponit. iii. 142. Valla vero vertit haec verba, καὶ μοι παρέχει &c. In meo quoque arbitrio situm est vobis dominari. Quare, si versionem hanc admittamus, τὸ παρέχειν, ἀντὶ τοῦ παρῆναι, καὶ ἐν ἡμῖν εἶναι sumetur, id est, Nobis adesse, nobis licere, in nostra potestate, ac arbitrio esse. Sed hoc aliis exemplis est confirmandum, quae vide ἐν τῷ παρέχειν, ἀντὶ τοῦ ἐξείναι.

παρέχειν apud Herodotum interdum sumitur pro com. ἐξείναι. Licere. iii. 142. Ut, παρεῖχεν ἄν σφι.

Ipsis licuisset. iv. 140. Sed videtur ἔλλειπτικὸν esse loquendi genus. Subauditur enim ὁ θεός. Deus ipsis praebeisset. id est, Per Deum licuisset. Licuisset. Sic, παρέχει ὑμῖν σῶζεσθαι ἐπὶ τὴν ὑμετέρεην αὐτέων. In vestram ipsorum patriam vobis salvis redire licet. v. 98. Nam hic etiam ὁ θεός subauditur, q. d. Deus vobis salvis in patriam redeundi facultatem praebet. Quamquam si quis diceret activum pro passivo Ἰωνικῶς, ut et Ἀττικῶς, in hoc verbo positum, ei nequaquam vehementer repugnarem. οὐ παρέσχε οἱ αὐτομόλειν ἐς τοὺς Ἕλληνας. viii. 8. Ad Graecos transfugere ei non licuit. [ἔρασαν] παρέχειν σφι μηδίξειν. viii. 30. Sibi Medorum partibus favere licere [dixerunt.] Nῦν παρέχει κάλλισον ὑμέας ἔργων ἀπάντων ἐξεργάσασθαι. viii. 75. Nunc vobis omnium pulcherrimum facinus facere licet. παρέχει ποιεῖν ταῦτα. viii. 100. Hæc [tibi] facere licet. viii. 140. παρέξει ποιεῖν. Facere licebit. ix. 122.

παρήγγελε. com. 3. person. aor. 2. act. a παραγγέλλω. Denuntiavit. ix. 53.

παρηγορεῖν, εἶν. et παρηγορεῖσθαι, εἶσθαι. Ion. pro com. παραινεῖν. προτρέπειν. Suadere. Incitare. Solicitare. Hortari. Οὗτος πολλάκις καὶ πρότερον τὸν Γόργον παρηγορέατο ἀπίσασθαι ἀπὸ τοῦ βασιλέως. Hic sæpius et ante Gorgum ad defectionem a rege faciendam solicitavit. v. 104. Hoc autem παρηγορέατο est 3. person. singul. plusquam. pass. pro com. παρηγόρητο. dissoluta ἡ ἐν ea. [Pindarus Olymp. Ode ix. v. 117. παρὰγορεῖ· ὁ μιν μήποτε ταξιούσθαι σφετέρας ἀτερβῆ αἰχμᾶς. Ipsum hortabatur ne unquam in acie sine sua lancea staret.] οἱ παρηγορεόμενοι κείνα ποιεῖν. Qui suadebant ut hæc facerem. vii. 13. καὶ οἱ μὲν παρηγοροῦν Ἀμομφάρετον. ix. 54,

55. Et alii quidem Amomphare-
tum adhortabantur.

παρήκε. ix. 15. Vide παριέναι, et
κατατείνειν.

παρήρητο. Vide simplex ἀρτέω, ὦ.
et ἀρτάω, ὦ.

παρήσονται. 3. plur. fut. medii, ver-
bi παρίημι. Prætereo. Omitto. Πα-
ρήσονται παραλαμβάνοντες ἐπὶ τὴν
Πέρσην. vii. 148. (Stephanus ait)
Legendum οὐ παρήσονται. v. 8.
Non omittent se assumere ad-
versus Persas. Sensus, Cum intel-
lexissent fore ut se non præter-
irent, at ad belli societatem con-
tra Persas assumerent. Sed for-
tasse παρέσονται legendum. i. e.
Aderunt, ut se belli socios adver-
sus Persam assumant. Sic adver-
bium οὐ non erit addendum. Vel
etiam τὸ παρήσονται jam accipien-
dum ἀντὶ τοῦ παρελεύσονται, i. e.
advenient, aderunt. παρὰ τὸ πα-
ρίημι, de quo Grammatici. Sensus
idem. Nihil tamen muto. ἡμῖν ἐς
τὸν ἰσθμὸν παρέσονται οἱ βαρβαροί.
viii. 60.

παρήσωσι. Si codex mendo caret,
est 3. plural. subjunctivi modi
aor. 1. act. regulariter formata
a futuro παρήσω. aor. 1. act. πα-
ρήσα. subjunct. παρήσω, ἡς, ἡ. &c.
a παρίημι, quod nunc non signi-
ficat Prætereo, vel prætermitto:
sed (ut vulgus hominum inele-
gantiorum loquitur) facio trans-
ire, vel facio intrare, quod La-
tine dices elegantius, Patior,
vel sino, aliquem aliquo intrare,
penetrare, transire. Permitto ut
intret, efficio ut intret, penetret,
transeat. ὅπως μὴ παρήσωσι ἐς τὴν
Ἑλλάδα τοὺς βαρβαροὺς. viii. 15.
Ne barbaros in Græciam intrare
sinerent. Sed (nisi fallor) παρή-
σουσι legendum, ut sit 3. pers.
plur. futuri παρήσω, εἰς, εἰ. facilis
enim lapsus typographi propter
maximam similitudinem, quam
inter se habent istæ literarum
figuræ, diphthongus scilicet ου, et vo-

calis ω. Grammatici vero docent
a futuro παρήσω, non παρήσα (ut
regularis formatio flagitaret,) sed
ἀνωμαλῶς παρήκα formari; unde
subjunctivus εἰάν παρήκω, ἡς, ἡ. et
in 3. plur. παρήκωσι dicendum
esset. Qua de re consule vulga-
tas Grammaticas, et nostras in
Xenophontem notas, pag. 197.
D. ὅπως μηνύσωσι, ubi demonstro,
μὴ ἀνήσουσι scribendum. τὸ δὲ δ-
κως, quod Ion. dictum pro com.
ὅπως, non solum cum subjunctivo,
sed et cum indicativo futuri con-
jungitur, ut exemplis confirmo
in iisdem meis notis, pag. 954.
D. ὅπως ἀκοντιούσι.

παρθελεύσθαι. com. ἐν τῇ παρθενίᾳ
διάγειν. Vitam in virginitate tra-
ducere. Virginem esse. Virginem
manere. iii. 124.

παριδεῖν. Animadvertere. Obser-
vare. Οὐδεμὴν δεῖξάν μοι παριδών.
Cum nullam ignaviam in me ani-
madverteris, observaris. i. 37, 38.
οὐδὲν ἄχαρι παρίδες ἀνδρὶ τῷδε.
Nihil quod esset tibi ingratum,
in hoc homine, in me ipso, ani-
madvertisti. i. 108.

παριέναι. com. Transire. Introire.
Ingredi aliquo. ἐς τὸ πρόσω παρι-
έναι. Ulterius progredi. iii. 77. v. 72.

παριέναι. com. Transitum dare.
Introitum alicui dare. Sinere ali-
quem aliquo transire. Gallice,
Laisser entrer. Laisser passer. iii.
77. σφέας παρήκαν. Ipsos ingredi,
vel transire siverunt. Componi-
tur autem ex παρὰ et ἵημι. παρί-
σαν. Transire siverunt. ibid. πα-
ριέναι ἐς τὰ βασιλῆα πάντα τὸν
βουλόμενον. Quemlibet in regiam
ingredi sinere. iii. 84. οἱ δὲ σφέας
παρήκαν. Illi vero eos ingredi
siverunt. iv. 146.

παριέναι. com. Præterire. Per-
mittere. Concedere. Οὐδὲν παρή-
σομεν ναυαρχείην. vii. 161. Nulli
permitteremus ut classi præsit.
Neminem classi præesse patie-
mur.

παρῆναι. com. ex *παρα*; et *ἔμμι*.
Exporrigere. Extendere. *παρήκε*
αὐτοῦ τὸ στρατόπεδον. ix. 15. **Expor-**
rexit [Mardonius] sua castra.
 Est autem aor. 1. act. Vel, si a
παρήκω deductum dicas, erit im-
 perfectum, et vertes, **Exporrige-**
bantur ejus castra [usque ad Hy-
 sias.] Hoc longe simplicius.

παρίεναι. com. q. d. Admittere.
 Dare transitum aliquo. Dedu-
 cere. *παρεῖκε* Μαρδόνιον ἐπὶ τὴν
Ἑλλάδα. ix. 1. Valla: Mardo-
 nium in Græciam deducebat.
Componitur ex *παρά*, et *ἔμμι*,
ῥα, jacio, mitto.

παρίεσαν. 3. pers. plur. imperf. quod
 a *παρίημι* deducitur, idemque va-
 let ac τὸ *παρέρχομαι*. Prætereo.
 Progredior. Eo, in aliquem lo-
 cum. Sic autem formatur; *ἔω*,
 unde Latinum *Eo*, totidem iis-
 demque literis servatis; Ion. et
 poet. verso ε in ι, fit *ἰω*, hinc vero
 circumflexum *ἰέω*, *ἰῶ*, unde *ἔμμι*.
 ut ab *ἔω*, jacio, *ἰω*, *ἰέω*, *ῶ*, *ἔμμι*.
 Imperf. *ἰήν*, *ἡς*, *ἡ*. *ἰέτον*, *ἡν*. *ἰέμεν*,
ἴετε, *ἴσαν*, cum *παρα*, *παρίεσαν*.
 Præteribant, præterierunt, ive-
 runt. *παρίεσαν* εἰς τὴν Παλλήνην.
 viii. 129. In Pallenem progressi
 sunt, iverunt.

παρίζειν. Ion. et poet. pro com.
παρέεσθαι. Assidere. iv. 165. v.
 18. *παρίζεσθαι* idem. ibid. *παρί-*
ζειν βουλευούσι τοῖσι γέρονσι. Se-
 natoribus consultantibus assi-
 dere. vi. 57.

παρισσοῦν. V. H. quod in vulgatis
 Lexicis sine ullius auctoritate le-
 gitur scriptum. Adæquare. *Ἀequi-*
parare. *παρισσοῦμενοι* βασιλεῖ. viii.
 140. Regi vos æquiparantes.

παρίσασθαι, et **παραστήσασθαι.** com.
 In deditionem venire. Deditio-
 nem facere. Dedere se. οἱ πολέ-
 μοι *παραστήσονται*. Hostes deditio-
 nem facient. Se [nobis] de-
 dent. iii. 155.

παρίσασθαι. Tractare. τὸν ὕμνων δε-
 σπότην ἡμεῖς *παραστήσομεθα* οὕτω,
ὥς ἐπὶ μηδαμῶς εἰς ἀνθρώπους

αὐτὸν στρατεύσασθαι. Vestrum do-
 minum nos ita tractabimus, ut
 adversus nullos mortalium expe-
 ditionem amplius sit suscepturus.
 iv. 136.

παρίσασθαι, et **παραστήσασθαι.** com-
 mun. Ad deditionem compellere.
 Subigere. In suam potestatem
 redigere. In deditionem recipere.
ἱκανοὶ ἦσαν Πολυκράτεα *παρα-*
στήσασθαι. Polycratem ad deditio-
 nem faciendam compellere, ac
 superare, poterant. iii. 45. Latin.
 interpres, Ad resistendum Poly-
 crati validi erant. Sed male.
 Præcedentia vide. Sensum in
 nostra versione verum habes.

παροίκος, ὁ καὶ ἡ. com. Accola. In-
 cola. Vicinus. Vide vulg. Lexica.
Παροίκου δὲ πολέμου σφι ἐόντος
οἰκῆσθαι, οὐδὲν δεινοὶ εἰσινταί τοι. vii.
 235. Valla: Ita illi domestic
 occupati bello, neque tibi erunt
 infesti. *Æ. P.* Cum autem bellum
 vicinum ipsis erit domesticum,
 non erunt tibi formidabiles, vel,
 formidandi, ne &c. *παροίκων πόλε-*
μον vocat bellum, quod Persæ ex
 insula Cytheris agro Laconico
 vicina proficiscentes, et excur-
 siones in agrum Laconicum faci-
 entes, Lacedæmonii erant illa-
 turi. *πόλεμον οἰκῆσθαι* dicit, quia
 Lacedæmonii bellum domi sic
 erant habituri, propter illius in-
 sulæ vicinitatem, ut hostem, et
 periculum imminens ab agro
 Spartano propulsarent. Hoc ex
 præcedentibus Herodoti verbis
 facile colligitur.

παρίζεσθαι. Ion. et poet. pro com.
παρέεσθαι. vii. 120. Præterire.
τὰ παροιχόμενα. Præterita. Quæ
 jam præterierunt. ibidem. ix. 58,
 60.

παροικῶκε. Ion. et poet. 3. pers.
 sing. plusq. p. act. pro com. *παρ-*
οικῶκε. Præterierat. a *παροι-*
χομαι. τὸ *παρέρχομαι*. Vide *οἰχο-*
μαι, et *οἰκῶκε.* viii. 72.

πάσασθαι. Ionic. et poet. (pro quo
 commun. dicitur γένεσθαι. Gus-

tare. γευσάμενοι τῶν ἡμετέρων ἀγαθῶν. ubi nostra bona gustarint.) τῶν κρεῶν τουτέων ἐπάσαντο. De carnibus his gustarunt. i. 73. ἰχθύων πάσασθαι. Pisces gustare. Piscibus vesci. ii. 37.

πατά. Scythice, quod Græce κτείνειν. Interficere. iv. 110.

πατέεσθαι, εἶσθαι. V. H. pro quo alias πάσασθαι. [com. γεύεσθαι. iv. 186.] Gustare. Vesci. πατέονται τῶν κρεῶν. Carnes gustant. Carnibus vescuntur. ii. 47, 66.

αἱ Κυρηναίων γυναῖκες βοῶν θηλέων οὐ δικαιοῦσι πατέεσθαι. Cyrenæorum uxores, vel Cyrenæorum fœminæ, vaccinas carnes gustare sibi nefas esse ducunt. iv. 186. Stephanus ait, hic vocem Græcam esse suspectam, verbum scil. πατέεσθαι. quod tamen variis in locis ab Herodoto usurpatur, ut et supra notatum. Valla vertit, Sed nec Cyrenææ fœminæ [vaccam] sibi fas putant ferire. Verum parum fideliter hæc ab eo sunt explicata. Quid enim hæc sibi velint, patet ex præcedentibus verbis, θηλέων βοῶν οὐτι γευόμενοι. ibid. pro quo loquendi genere subjicitur alterum συνώνυμον, θηλέων βοῶν πατέεσθαι. Non est autem cur quis hujus verbi, potius quam aliorum sexcentorum, novitatem Herodoto familiarissimam admitteretur, ac ideo ut vocem adulterinam nimis severe rejiciat.

Quot enim alia nunc primum in hoc nostro Lexico reperies notata, quæ in nullis Græcæ linguæ vel amplissimis Thesauris hactenus scripta reperiuntur? Hoc igitur et in istorum numero ponatur.

πατριῆ, ἥς, ἦ. Ion. et poet. pro com. φυλῇ, ἥς. Tribus. εἰς αὐτῶν πατριαὶ τρεῖς. Sunt ipsorum tres tribus. i. 200.

πατριῆ, ἥς. Ion. pro com. γένος. Genus. Progenies. Generis origo. ii. 143. ἐγενετὶ λόγησε τὴν πατριὴν

τοῦ Κύρου. Cyri genus recensuit. iii. 75.

πατροῦχος παρθένος, ἡ. Virgo pupilla, ad quam solam patris hæreditas pertinet. vi. 57. Sic enim Suidas hæc Herodoti verba nobis interpretatur, πατρούχου παρθένου, τῆς ὀρφανῆς, καὶ ἐπικλήρου, ἡ προσήκει τὰ τοῦ πατρὸς ἔχειν. Vide ἐπικληρος apud eundem Suidam, et Aristophanis Græca scholia ἐν Σφηξί. in versûs 581 hæc verba, καταλιπὼν παῖδ' ἐπικληρον.

πατρῷος. Ion. et poet. pro com. et Attico ᾠος. Paternus. i. 41. pro eodem et πατρῷος dicitur. vii. 104.

πάτρως, ω, ὁ. Suidas. πάτρως, πάτρω, Ἀττικῶς. λέγεται δὲ ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος, ὡς καὶ ὁ πρὸς μητρὸς, μήτρως. καὶ μήτρων, καὶ πάτρων. Patruus. Gallice, *Oncle paternel*. μήτρως. Avunculus. Gall. *Oncle maternel*. πάτρων τὸν σὸν Λεωνιδῆν. ix. 78. Leonidem tuum patrum.

πάτρως, ωος, ὁ. com. Patruus. παρὰ τῷ πάτρω. Ion. κατὰ κρᾶσιν, pro com. πάτρωϊ. Apud patrum. vi. 103.

παύειν cum infinitivo junctum. βασιλεὺς ἔπαυσε ἀγωνίζεσθαι. Eorum, qui versus Homericos canebant, certamina sustulit. v. 67. παύσει μιν καταστρέψασθαι τὴν Εὐρώπην. Impediet ipsum ne subigat Europam. vii. 54.

παχέες, εἰς, οἱ. com. ἄνδρες τῶν παχέων. v. 8. Viri crassi. μεταφορικῶς vero, Locupletes, opulenti. Nam hoc loco ista crassitudo non ad corpus, at ad opes, opumque magnitudinem, refertur. Hunc autem Græcismum Gallifeliciter patrio sermone imitantur. Quod enim Græci dicunt οἱ παχέες τῆς πόλιος, id ipsi sic exprimunt, *Les gros de la ville*. i. e. *Les opulents, les riches*. ἐκ Νάξου ἔφυγον ἄνδρες τῶν παχέων ὑπὸ τοῦ δήμου. v. 30. Valla: Ex

Naxo quidam locupletes e plebe in exilium missi sunt. Sed male. Vertendum enim, Quidam de locupletibus, sive civibus opulentis, ex Naxo a plebe in exilium missi sunt. οἱ παχέες τῶν Χαλκιδέων. Locupletissimi, vel opulentissimi, Chalcidensium. v. 77. Gallice, *Les plus gros des Chalcidéens. Les plus riches.* Αἰγινήτων οἱ παχέες. vi. 91. τοὺς αὐτέων παχέας. Eos, qui ex ipsis erant opulenti. Qui opibus valebant. vii. 156.

πεδάειν, ἄν. com. Compedire. Compedibus constringere, vincire. ὁ Ἱπποκράτης Σκύθην πεδήσας. Hippocrates Scythia compedibus constricto, victo. vi. 23. Vel, In vincula coniecto.

πεζομαχεῖν. Ionic. et poet. Pedestre praelium committere. πεζομαχησαντες ἐσώθησαν. Commisso pedestri praelio victi sunt. iii. 45.

πεζομαχίη, ης, ῆ. Ion. pro com. πεζομαχία, ας. Pedestre praelium. Terrestre praelium. (ναυμαχία. Συνέπιπτε ὥς τε ταῖς αὐταῖς ἡμέραις τὰς ναυμαχίας γίνεσθαι ταύτας, καὶ τὰς πεζομαχίας τὰς ἐν Θερμοπύλῃσι. viii. 15.) Accidit ut iisdem diebus hæc navalia praelia committerentur, [quibus] et illa terrestria praelia ad Thermopylas [sunt commissa.]

πειθαρχεῖν, οὔμαι. Ion. pro com. πειθαρχέω, ὦ. Pareo. πειθαρχέεσθαι ἐτοίμον. Parere paratum, sive promptum ad parendum. v. 91.

πεῖθε πυραΐθουσαν, καὶ δώματα. V. Hom. 32. Sic in omnibus editionibus, quas vidi, scriptum constanter legitur: at scribendum videtur, Πρήθε πύρ' αἰθούσαν. i. e. Ure igne atrium, et domum. πρήθειν vero poeticum est, quod idem valet ac τὸ καίω. Sic autem formatur, πῦρ, πυρός. πυρόω, πυρῶ, καὶ κατὰ συγκοπὴν πρῶ, unde τὸ πρήθω. Uro. Cremona. Quid αἰθούσα significet, Eustath. docet. Alias tamen τὸ πυραΐθουσαν est accus.

f. g. participii, a πυραΐθω, ignem accendo, ignem excito. Euripid. in Rheso, vers. 41. hoc verbum usurpat: sed ad rem præsentem facere non videtur. Consule Suidam in voce Ὀμηρος.

πεῖθεσθαι. com. Credere. i. 60.

πειθέσθαι. com. Parere. cum genitivo. ἐμὲ πεῖθεσθαι. i. 126. Mihi morem gerere. [Sic apud Homer. Iliados K. v. 57. Κεῖνον γὰρ κε μάλισα πιθόιατο. τοῦ γὰρ υἱός.] Nūn ὦν ἐμέο πεθόμενοι, γίνεσθε ἐλεύθεροι. Nunc igitur mihi parentes, fiat liberi. i. 126. v. 33.

πειθῶ, καὶ ἀναγκαίη, δύο θεοὶ μεγάλοι. viii. 111. Suadela, sive Suada, et Necessitas, duo magni Dii, duo magna numina. Horat. Epistol. lib. i. Ep. vi. v. 38. Ac bene nummatum decorat Suadela, Venusque. Cic. in Bruto. s. 15. ed. Ern. Suadæque medulla, Πειθῶ quam vocant Græci, cujus effector est Orator, hanc Suadam appellavit Ennius, &c. Euripides in Hecuba, ver. 814. Τί δῆτα θνητοὶ τάλλα μὲν μαθήματα Μοχθοῦμεν, ὡς χρὴ, πάντα, καὶ μαγεύομεν, Πειθῶ δέ, τὴν τύραννον ἀνθρώποις μόνην, Οὐδὲν τι μᾶλλον ἐς τέλος σπουδάζομεν, Μισθοὺς διδόντες μανθάνειν, ἢ ᾧ ποτε Πειθεῖν ᾧ τις βούλοιο, τυγχάνειν θ' ἄμα; Hinc patet quænam dicatur Πειθῶ, et quanta sit ejus potentia. Necessitatis vero vires, et robur invictum esse constat quod et ab Æschylo in τῷ Προμηθεὶ δεσμώτῃ v. 105. hoc versu confirmatur, Τὸ τῆς ἀνάγκης ἐς' ἀδήμιον σθένος.

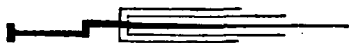
πειρᾶσθαι cum participio junctum. οὐδαμοὶ ἂν ἐπειρῶντο ἀντιοῦμενοι βασιλεῖ. vii. 139. Nulli conati fuissent resistere regi. ἡμεῖς πειρησόμεθα αὐτοὶ τίνα σωτηρίην μηχανώμενοι. vii. 172. Nos ipsi nobis aliquam salutem parare conabimur.

πειρῶντο. Ion. pro com. πειρῶντο. 3. plur. optat. Conarentur. iv. 139. vi. 138.

πελαγίζειν. com. Exundare. Inundare. Restagnare. ἐώθει ὁ ποταμός ἀνά τὸ πᾶν πελαγίζειν. Fluvius per totam planitiem restagnare solebat. i. 184. ἐπεὰν πληγῆς γένηται ὁ ποταμός, καὶ τὰ πεδία πελαγίσῃ. Ubi fluvius plenus fuerit, atque campos inundarit. ii. 92. Hic τὸ πελαγίζειν transitive sumi videtur pro undis tegere. Vel neutraliter, ac passive, pro undis tegi. Vertes autem, ubi campi aquis tecti fuerint.

πέλας. com. Adverbium. οἱ πέλας. Alii. τοῖς πέλας δικάζειν. Aliis jus dicere. i. 97. [Proprie tamen significat πλησίον, et ἐγγύς, prope. unde οἱ πέλας, propinqui, proximi, vicini.] ἐγὼ τὰ τῷ πέλας ἐπιπλήσω, αὐτὸς κατὰ δύναμιν οὐ ποιήσω. Ego quæ in alio reprehendo, ipse pro virili non faciam. iii. 142. τὰ τῶν πέλας κακὰ. Vicinorum, vel Proximorum, mala. vii. 152.

πέμπε. Vocabulum Æolicum, pro com. πέντε. Quinque. V. Hom. 37. Hinc τὸ πεμπώβολον, τὸ ἐκ πέντε ὀφθαλμῶν συνεστηκὸς ὄργανον πρὸς τὸ ὀπταῖν τὰ κρέα. ibid. Consule Eustath. Instrumentum ex quinque veribus ad carnes essandas compactum, cujus hæc est figura.

πέμπειν. pro ἀποπέμπειν. Mittere. pro Dimittere. Amandare. Gall. Donner congé à quelqu'un. Renvoyer. Congédier. δ' Ἀστυάγης τὸν Ἀρτεμίδαρεα πέμπει. Astyages Artemidarem dimittit. i. 116. (quum ibid. dicit ἐκπέμψαι Ἀρτεμίδαρεα.) πέμψις, ιος, ἡ. com. Missio. Gall. Envoy. ἀπὸ τῆς πέμψιος τοῦ κήρυκος δευτέρῃ ἡμέρῃ. viii. 54. Secundo die a præconis missione. id est, Postero die a nuntio, vel præcone, misso.

πεντάεθλος ἀνὴρ. Quinquertio. ἄνδρα πεντάεθλον ἐκ προκλήσιος ἐφόνευσε. ix. 75. Quinquertionem ex provocatione interfecit. id est, Virum quinquertio victorem, quem ad certamen provocarat, aut a quo provocatus fuerat, interfecit.

πενταπλήσιος, ὁ. Ion. pro com. πενταπλάσιος. Quinquies major. Quincuplo major. vi. 13.

πεντηκόντερος, ἡ. Navis, quæ quinquaginta remis agitur. i. 152, 163, 164. iii. 39, 41. iv. 153, 156. vii. 36, 97, 184. viii. 1, 2, 48.

πεντηκόντορος, ἡ. idem ac πεντηκόντερος. iii. 124. vi. 138.

πεπρήσθαι. Ion. et poet. pro com. πεπρασθαι. Venditum fuisse. a πρήττω, pro πρᾶττω, σω. Vendo. Est autem infinitus præteriti perf. et plusquam. pass. ii. 56.

περαιή, ης, ἡ. Ion. pro com. περαιά, ας. Terra ulterior. Terra, quæ est ultra locum aliquem, et proprie quæ est ultra mare. ἡ Πλαταιέες ἀποδάντες ἐς τὴν περαιήν τῆς Βοιωτῆς χώρας. viii. 44. Valla: Plateenses descendentes in Pieriam oræ Bœotiae. Videtur legisse Πιερίην. Sed Πιερίη, sive Πιερία, (ut docet Eustath.) non est in Bœotia. Quid sit, et ubi sit, et unde nomen ei fuerit inditum, apud Eustath. vide, et Plin. lib. iv. cap. 10. in Macedonia descriptione. Stephan. in Πιερία. Strabo l. x. p. 722. ed. Amst. Πιερία, καὶ Ὀλυμπος, καὶ Πίμπλα, καὶ Λεῖδηρον, τὸ παλαιὸν ἦν Θράκη χωρία, καὶ ὅρα. νῦν δὲ ἔχουσι Μακεδόνας. et lib. xvi. p. 1091. Æ. P. Plat. cum descendissent in ulteriorem agri Bœotii regionem. Suidas. Περαιά, ὄνομα τόπου. Stephan. Περαιά. πολίχνιον Συρίας. Ἔστι καὶ χώρα Κορίνθου. Eustath. Πέρα, ἡ γῆ κατὰ γλῶσσαν, ὅθεν καὶ περαιά κατὰ παραγωγὴν, καὶ τὸ πέραν ἐπὶ ῥῆμα. Idem, Περαιά, ἡ πέραν γῆ. Hæc postrema Eustathii τῆς περαιᾶς interpretatio mihi magis aridet,

quam superiores. Nam ad hunc locum illæ facere non videntur. *περητός, ἡ, ὄν.* Ion. pro com. *περατός.* Qui trajici, transirique potest. *ποταμὸς νηυσὶ περητός.* Fluvius, qui navibus trajici potest. v. 52.

περί. τὰ περί τὸν Κύρον. Ion. ut com. *οἱ ἀμφὶ τὸν Πλάτωνα.* pro com. *ὁ Κύρος, ὁ Πλάτων.* i. 95.

περί, cum accus. peculiariter apud Herodotum pro *περὶ* cum genit. De. Gall. *Touchant quelque chose.* ἡρώτευν *περὶ* Πακτύην. pro *περὶ* Πακτύου. De Pactya [vates] *κατα* suluerunt ac interrogarunt. i. 158. *Κυρηναῖοι τὰ περί Βάττον οὐδαμῶς ὁμολογέουσι. Θηραίοισι. ἀντὶ τοῦ, κατὰ τὰ περί Βάττου.* De Battibus, de Batto, Cyrenæi cum Theræis nullo modo consentiunt. iv. 154.

περὶ μὲν τούτους οὕτω εἶχε. viii. 85. De his quidem ita [se res] habet. Vel, Quod ad hos quidem attinet, ita se res habet. pro quo dicendum alias esset, *καὶ περί μὲν τούτων τὸ πρῆγμα οὕτως εἶχε.*

περὶ τοῦ πρηγματος τούτου οὕτως εἶσχε. Quod ad hanc rem attinet, res ita habet. Sic etiam Galli. *Touchant cette affaire, la chose va ainsi.* i. 117. *δοκῶ σε πάντα ἐκμεμαθηκέναι σέο αὐτοῦ περί, ὡς ἐκρήχθη.* Existimo te omnia intellexisse de te ipso, quomodo gesta fuerint. i. 124.

περὶ πολλοῦ εἶναι. com. Multum interesse. Magni interesse. ἡμῖν *περὶ πολλοῦ ἐστὶ κατορθοῦσθαι ἀρχὴν τὴν σὴν.* Nostra magni interest tuum regnum stare, ac florere. i. 120.

περὶ ἐωῦτοῦ τρέχειν. Vide *τρέχειν* *περὶ ἐωῦτοῦ.*

περιβάλλεσθαι ἔρκος, ἔρμα τῶν νεῶν. ix. 96. v. s. Circumjicere septum, navium munimentum. id est, Classem vallo circumdare, ut sint in tuto. Vel, Classem vallo circumdare, quod est navium munimentum. ix. 97.

περιβάλλειν, et περιβάλλεσθαι ad munitiones relatum. Circumjicere. Circumdare. Munire circumjiciendo, atque circumdando. *τείχεα περιβάλλοντο ἕκαστοι.* Singuli se mœnibus circumductis munire cœperunt, vel se muris muniverunt. i. 141. *τείχος περιβάλλεσθαι τὴν πόλιν.* Urbem muro circumdare. i. 163. vi. 46. *ἔρκος ὑψηλὸν περιεβάλλοντο.* vii. 191. Septum, sive vallum excelsum sibi circumjecerunt. Alto septo, sive vallo circumjecto se muniverunt. ix. 96, 97.

περιβάλλειν, et περιβάλλεσθαι. Acquirere. Comparare. *ἰδίῃ περιβαλλόμενος ἐωῦτῶ κέρδεα.* Privatim sibi quæstum concilians, parans. Privato quæstui studens. Privatum quæstum faciens. iii. 71. *ἀλλὰ τε χρύσεια ἀφ᾽ αὐτῶν χρήματα περιεβάλετο.* vii. 190. Valla: Afatimque aliarum ex auro rerum lucratus est. *Æ. P. v. s.* aliasque ineffabiles aureas res acquisivit. i. e. aliamque suppellectilis aureæ vim, quæ verbis vix exprimî posset, quæsivit, sibi comparavit, lucratus est. vel *χρύσεια χρήματα,* aurea vasa, vel pecuniam auream, i. e. nummos aureos ita vocat Herodotus, viii. 8. ix. 39.

περιβάλλειν, et περιβάλλεσθαι de vestibus dictum, quibus corpus tegimus. *λευκὸν χλανίδιον περιβαλλόμενοι.* Candidam penulam circumjectam gestantes. Candida penula amicti. i. 195. *χλανίδα περιβαλλόμενος.* Amiculo, vel penula, indutus. iii. 139.

περιβάλλεται [τὸ φάρος.] ix. 109. Induit [illud pallium.]

περιβάλλειν. com. Circumjicere. Complecti. Capere. [ἔλεξεν αὐτὸν] *λαβεῖν ἀμφιβληστρον, καὶ περιβαλεῖν τε πλῆθος πολλὸν τῶν ἰχθύων, καὶ ἐξεύρσαι.* Dixit ipsum cepisse verriculum, et ingentem piscium multitudinem complexum fuisse, ac extraxisse. i. 141.

περιβάλλειν. Interdum apud Herodotum, ut et apud Thucydidem, lib. vii. §. 25. accipitur pro com. *περιπλέειν*. Circumnavigare. Navibus circumvehī. τὸν Ἀθῶν περιβάλλον. Montem Athon navibus circumvecti sunt. vi. 44. quod ex sequentibus facile colligitur. ἐπιπесῶν δέ σφι περιπλέουσι βορῆς ἄνεμος. ibid. Boreas vero ventus cum in eos ingruisset. Hic aperte τὸ περιβάλλειν, καὶ τὸ περιπλέειν, συνωνύμως posita videmus. *περιβάλλειν*. com. Circumjicere. μεταφορικῶς vero, Dare, attribuere, comparare alicui. metaphora sumta ut a vestibus, quæ corpori circumjiciuntur, ejus tegendi gratia. δικαιότερον εἶναι ἔφη Μήδων τέφρα περιβαλεῖν τοῦτο τὸ ἀγαθόν, ἢ Περσέων. Justius esse dicebat alicui Medorum potius, quam Persarum, hoc bonum attribuere, acquirere, comparare, dare. i. 129.

περιζῶντος ἐν τῇ ποιήσει. V. Hom. 24. Poesi clarus.

περιγενέσθαι. com. Superesse. Superstitem esse. Evadere ex mortis periculo. Servari. ἰσάρεον ὅτεω τρώπῃ περιγένοιτο. Quæsiverunt quonam modo superstes esset. Vel, quomodo evasisset. i. 122. τοὺς περιγενομένους. Eos, qui super fuerant. Qui superstites remanserant. v. 46, 63, 87. vii. 232, 233. viii. 6, 60, 92, 93.

περιγίνεσθαι. com. Superare. Vincere. ἐκείνων περιγίνεσθαι. Illos superare. i. 207. τοῦ βασιλῆος περιγενέσθαι. Regem superare. ii. 121. §. 5.

περιδεῖς, δ καὶ ἡ. com. Vehementer metuens. v. 44.

περιέλασις. com. q. d. Circumactio. ἔλπιον θεορίπῃ περιέλασιν. Quadrigis circumactionem reliquerunt. Spatium reliquerunt quadrigis circumagendis idoneum. i. 179.

περιέλῃσις, ἡ. com. Circumvolutio. ii. 123.

περιελίζαντες. viii. 128. Cum circumcirca voluissent. Cum involuissent. Circumvolventes.

περιεῖναι. com. Superesse. Superstitem esse, Servari. Ex aliquo periculo evadere. ἔσι τε ὁ παῖς, καὶ περιέσι. Est, et superest infans. Vivit, ac superstes est. i. 120. τῇ σεωυτοῦ μοίρῃ περιεῖς. Tuo ipsius fato superstes es. i. 121. περιεῖναι. i. 122. τὸ κατὰ θεοὺς περιεῖς. Quod ad Deos attinet superstes es. i. 124. ἔστ' ἂν πυθάνηται περιεόντα τὸν πατέρα. Donec audiret patrem esse superstitem. iii. 53. ὡς περιεῖν. Quod superesset. iii. 74, 119. περιεῖν. Superstes. v. 39. vii. 107, 139. περιῆσαν, vii. 188. Superstites fuerunt, ex periculo evaserunt, servati sunt. viii. 40, 60.

περιεῖναι. com. cum genitivo. pro quo alias συνωνύμως τὸ νικᾶν cum accus. δόξαι τὴν ἐωυτοῦ δύναμιν περιέσεσθαι τῆς βασιλείας. Existimare suas copias regis superiores evasuras. Vel, Existimasse fore ut suæ copię regis superarent. iii. 146.

περιεῖναι. com. Sed apud Herodot. pro περιελθεῖν accipitur interdum. Devenire, Pervenire. ἐς τὸν παῖδα τοῦτον ἀρχῇ περιεῖναι. Regnum, quod ad hunc puerum devenit, vel pervenit. i. 120.

περιείχετο αὐτοῦ μένοντας μὴ ἐκλιπεῖν τὴν τάξιν. ix. 57. Valla: Circuire eos, qui manebant, ne desererent ordinem. Æ. P. [Amompharetus suos milites] illic manentes continebat, ne aciem desererent. περιέχεσθαι enim, ἀντὶ τοῦ περιέχειν, καὶ συνέχειν, jam ab Herodoto positum videtur. μὴ ἐκλιπεῖν, ὥστε μὴ ἐκλιπεῖν.

περιελθεῖν. ἡγεμονίῃ ἐς τὸ γένος τοῦ Κροίσου περιήλθεν. Principatus ad Croesi genus est devolutus. Ad Croesi genus imperium pervenit. i. 7. αὐτὸς ἐς τυραννίδας περιήλθεν. In tyrannidem rursus inciderunt.

Rursus tyrannidi, vel imperio tyrannico parere coeperunt. i. 96. ἐς Δαρεῖον περιῆλθε ἡ βασιλιή. i. 187. pro eodem dicitur et περιχωρεῖν. et περιέναι. ἡ βασιλιή αὐτοῦ περιχωρεῖ ἐς Δαρεῖον. i. 210. ἡ βασιλιή ἐς Ἀλέξανδρον περιῆε. ii. 120. μὴ περιένειν τὴν ἡγεμονίην αὐτῆς ἐς Μήδους περιελθούσαν. iii. 65. ὡς ἡ βασιλιή περιελθούσα ἐς τοῦτον. iii. 140. ἐς ῥήσιν περιῆλθε ἡ νοῦσος. Morbus in phthisin evasit. vii. 88.

περιέπειν. Ion. et poet. pro com. θεραπεύειν. Curare. Tractare. Officiose tractare. τοῦτους περιέπειν εὖ. Hos bene tractabat. i. 73. Interpres Lat. Benigne alloquebatur. Vim hujus verbi non videtur intellexisse. Hoc ex sequentibus facile patet. τῷ γὰρ εὖ περιέπειν opponit τὸ τρηχέως κάρτα περιέσπε αεικείη. et, τὸ ἀνάξια παθεῖν πρὸς Κυαζάρει. ibid. περιέπειν autem proprie dicitur de ministris, et famulis, qui dominos sequuntur, et circum eos assiduestant, ad imperata faciendum parati. Quamobrem etiam a poetis ἀμφοποιοὶ παρὰ τὸ ἀμφοπολεῖν appellantur. μεταφορικῶς, καὶ γενικῶς, περιέπειν et aliis tribuitur, qui officiose, magnaue cura aliquem tractant. Sed pro adverbiorum qualitate, ipsa quoque tractationis qualitas indicatur. Ut, περιέπειν εὖ. Bene, vel benigne, ac officiose tractare. (περιέπειν κακῶς.) Male, vel inhumaniter tractare. ἔπειν autem pro ἔπεισθαι, est poeticum, non etiam orationis solutæ; et compositum potius, quam simplex reperitur. ἀτε πολεμίους περιέπουσι. Ut hostes tractant. ii. 69. καὶ μιν Ἀμασις εὖ περιέπει. Et ipsum Amasis bene tractabat. ii. 169. ὑπὸ Παιόνων τρηχέως περιεφθέντας. A Pæonibus aspere vel male tractatos. v. i. τρηχέως περιεφθέντων ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. v. 81. Cum ab Atheniensibus male tractati fuissent. περιεφθῆσαν τρηχύτατα. vi. 15. προεῖτον

αὐτοὺς περιέφθεσθαι ὡς πολεμίους. vii. 149. Prædixerunt ipsos ut hostes tractatum iri. περιέποντες εὖ. vii. 181. [Eum] bene tractantes. τοὺς ἄλλους περιέπον ὡς ἀνδραποδα. ibid. Alios ut mancipia tractabant. Valla: Probe observantes. Et tamquam mancipia adservarent. Sed utrumque locum perperam explicavit. Οἱ Μῆδοι τρηχέως περιείποντο. vii. 211. τρηχέως περιεφθέντες. viii. 18. Male tractati, vel male affecti. περιεφθῆσαν τρηχέως. viii. 27. [Ab illis] aspere tractati fuerunt.

περιέσπε. Ion. et poet. 3. aor. 2. act. a περισπᾶω, ὦ. aor. 2. περιέσπον, ες, ε. Sic autem hoc formatum, ut ἔμυκον, a μυκάω, ὦ. et ἔδουπον, a δουπέω, ὦ. περισπᾶν prop. circum trahere, contrahere, trahere. ut, τρηχέως κάρτα περιέσπε αεικείη. v. s. Aspere admodum in indignitatem, vel, indecoram contumeliam [eos] traxit. Id est, eos aspere admodum, ac indigne, vel præter dignitatem, ac decorum, tractavit. i. 73. Sed si a περιέπω deductum dicas, σ. ποιητικώτερον insertum erit. Eodem autem modo dicitur, quo ἐπέσπον. ἐπέσπες, ἐπέσπε. Consule Eustath. in voce ἐπισπείν. ὁ Κύρος τὸν παῖδα τρηχέως κάρτα περιέσπε. Cyrus puerum illum admodum aspere tractavit. i. 114. ἐτόλμησας τὸν παῖδα αεικίῃ τοιγδε περισπείν; Ausus es hunc puerum tali contumelia afficere, et ita tractare? i. 115. τοὺς προσπόλους τρηχέως περισπείν. Famulos aspere tractasse. ii. 64. κάρτα τρηχέως περιέσπε πλήθει πολλὰς τῶν νεῶν. vi. 44. Valde aspere magnum navium numerum tractavit.

περιέρχεσθαι. com. pro νικᾶν, ἀπατᾶν. σοφίῃ μιν περιῆλθε ὁ Φάνης. Phanes ipsum astutia circumvenit. iii. 4.

περιέσχατος, ὁ Νῆ-Η. Extremus. τὰ περιέσχατα νεομμένου τοῦ πυρός.

Ignē partes extremas depascente, vel depascendo paulatim absumente, vastante. v. 101.

περιέχεσθαι. com. Undique teneri. Circumdari. Circumveniri. *ὄρεόντες περιεχόμενους αὐτούς*. viii. 10. Cum viderent eos undique circumveniri, vel circumdatos esse. *περιέχεσθαι γὰρ πᾶν τὸ στρατόπεδον τὸ Ἑλληνικὸν ὑπὸ τῶν νεῶν τῶν Ἑξέξω*. viii. 81. Tota enim Græcorum castra [dicebat] a Xerxis classe circumdari, vel esse circumdata.

περιέχεσθαι. com. Adhærere. *περιέχονται*. [Nostris bonis] adhærebunt. quid autem hoc sibi velit, patet ex his, quæ sequuntur, οὐδὲ ἀπωστοὶ ἔσονται, pro ἀπὸ τούτων ὠθείσθαι δυνήσονται. Nec ab his repelli poterunt. i. 71.

περιέχεσθαι *τινος*. Rei alicui adhærere, nec eam velle dimittere. Amore alicujus detineri. Aliquid amplecti. *ὄρεόμεν σε περιεχόμενον τῆς ἑχέως γυναικός*. Te uxoris, quam habes, amore implicitum detineri videmus. v. 40. *τοῦ περιέχεμαι μάλιστα*. vii. 39. Cujus amore maximo detineris implicitus. *ὁμοίως οὕτω περιέχεσθε τῆς ἡγεμονίης*. vii. 160. Valla: Vos ita imperium amplectimini. Æ. P. Vos imperio retinendo adeo addicti estis. Vel, Vos imperii retinendi amore tanto flagratis. *ibid.* *τοῦ περιέχεσθαι μάλιστα χρεών*. viii. 60. Quod præcipue est amplectendum. Cui potissimum est hærendum. In quod præcipue est incumbendum.

περιέχεσθαι *τινος*. In alicujus amorem esse propensum. *Περὶ ἀνδρός περιεχόμενος τοῦ νεγρίω*. Perianther in adolescentis amorem propensus. iii. 53.

περιέχεσθαι *τινος*. Herodotea locutio, pro com. *ἀπέχεσθαι* *τινος*. Abstinere a re aliqua. *Οὕτω ὡν κακολογίης περὶ τῆς ἐς Δημάρετον, ἐόντος ἐμοὶ ξείνου, περιέχεσθαι τινα τοῦ λοιποῦ κελεύω*. vii. 237. Sic

igitur a maledictis in Demaratum spargendis, quia est mihi [i. e. meus] hospes, quemlibet [i. e. omnes] in posterum abstinere jubeo. v. 8. De maledicentia igitur in Demaratum, &c. Vel, Quod igitur ad maledicentiam attinet, &c.

περιέχεσθαι *τινι*. Herodot. locutio. Aliquid obtinere. *οὕτω ὡν ταῦτα ἀσκέοντες, τῷ οὐτῷ περιεχόμεθα*. Sic igitur hæc exercentes, hæc facientes, eadem obtinemus. iii. 72. Valla vertit, Ita non idem factitando, idem tamen obtinemus. Quare videtur lectionem hujusmodi nactus, *οὕτω οὐ ταῦτα ἀσκέοντες*, &c. Utraque lectio bonum habet sensum. Nihil tamen mutandum.

περιήκειν *τὰ πρῶτα*. Herodotea locutio, quæ de illis dicitur, qui propter suas virtutes ad præcipuum, summumque laudis gradum pervenerunt. *τοῦτον τὸν ἄνδρα φάμεν τὰ τε ἄλλα πάντα περιήκειν τὰ πρῶτα, καὶ δὴ καὶ ἀκούειν ἀρίστα δικαισύνης περὶ*. vi. 86. Hunc virum cum ceteris omnibus in rebus præcipuam laudem obtinere dicimus, tum etiam optime propter justitiam audire.

περιήλθε τὸν Πανιώνιον ἢ τε τίσις, καὶ ὁ Ἑρμότιμος. viii. 106. Valla: Supplicium ab Hermotimo in Panionium rediit. Æ. P. Panionium ultio, et Hermotimus circumvenit, vel invasit. i. e. Ita tandem Hermotimus Panionium est ultus.

περιημεκτέειν, *εἶν*. Ion. pro com. *δυσφορεῖν, ἀγανακτεῖν, δεινοπαθεῖν*. Graviter, et iniquo animo aliquid ferre. Lamentari. *περιημεκτέων τῇ συμφορῇ*. Graviter eam cladem ferens. Graviter lamentans. i. 44. *περιημεκτέες*. Iniquo animo ferebat. i. 114. *οἱ Φωκαῖες περιημεκτέοντες τῇ δουλοσύνῃ*. Phocæenses servitutem iniquo animo ferentes, [ac aversantes.] i. 164. *περιημεκτήσας τῇ ἀπώσῃ συμφορῇ*. Cum totam istam calamitatem

iniquo animo ferret. iii. 64. περιημεκτήσας τῇ ἀπάτῃ. Fraudem hanc iniquo animo ferens. iv. 154. περιημεκτέον. viii. 109. περιημέκτεε τῇ ἔδρῃ. ix. 41. Illam stationem, [moramque] iniquo animo ferebat.

περιήνεικα. Ion. et poet. Circumtulī. περιήνεικε. Circumtulit. i. 84. περιενειχθέντος. Cum circumlatus fuisset. ibid. περιενεικας. Cum circumtulisset. ibid.

περιιδεῖν, εἶν. Negligere. Pati. Sinere. Permittere. περιιδεῖν δεῖσαι. Permittere alicui, ut canat. i. 24. ἦν τούτους περιιδῆς διαρπάσαντας χρήματα. Sipatiarī hos pecunias diripere. i. 89. μὴ περιιδεῖν τὴν ἡγεμονίην ἐς Μήδους περιελθούσαν. Non pati principatum ad Medos devenire, devolvi, pervenire. iii. 65. οὐκ ἂν με περιιδῆς. Non passus fuisset me [facere, quæ in animo habebam.] iii. 155. [ἢ Ἀμαζῶν τὸν Σκύθην αὐτῇ] περιιδεχρήσασθαι. Amazon Scytham se uti passa est, ei sui corporis potestatem fecit. iv. 113, 118. viii. 75. ix. 6, 7.

περικαθήσθαι. Ion. pro com. περικάθῃσθαι. Circumsedere. Obsidere. Quod alias dicitur πολιορκεῖν. περικατημένῳ τὴν Νῆιν. Ninum obsidenti. i. 103.

περικατημένων Ἀθηναίων Αἰγίναν ix. 75. Atheniensibus Æginam obsidentibus.

περικεῖσθαι. com. περικείμενοι τὰς ἀσπίδας περὶ τοῖς αὐχέσι, καὶ τοῖσι ἀριστεροῖσι ὤμοισι. Clypeos circa collum, et sinistrum humerum gestantes. v. s. circumjecti clypeos. Sed est elegans Græcismus. ἀντὶ τοῦ φοροῦντες τὰς ἀσπίδας περικείμενας περὶ τοῖς, &c. i. 171.

περικλῆειν. vii. 198, 199. Vide simplex κλῆειν. pro com. κλείειν.

περιλαμβάνειν. commun. Complecti. Comprehendere. Circumdare. Circumdatum capere. ἐκυκλεύοντο, ὡς περιλάβοιεν αὐτούς. viii. 16. Circum [ipsos] ferebantur,

ut ipsos circumdatos caperent.

περιλέπειν. Ion. et poet. pro com. περιαιρεῖν. Delibrare. Decorticare. Desquamare. Librum, sive corticem arboris undique detrahare. τῶν δανδρέων τὸν φλοιδὸν περιλέποντες. viii. 115. Arborum corticem undique detrahentes.

περιλεσχίνευτος, ὁ καὶ ἡ. Nomen Herodoteum, pro com. περιβόητος. Celebris. Nomine clarus. ii. 135. περιμετρον, τό. H. V. Ambiens locum aliquem mensura. Circuitus. Ambitus. i. 185. ii. 149.

πέριξ. Ion. et poet. adverb. fit autem (ut docet Eustath.) ἐκ τῆς πέρι præpos. et præter rationem βαρύνεται. Circum. πέριξ τοῦ τείχεος. Circum muros. i. 179. πέριξ αὐτὰς. Circum ipsas. i. 196. πέριξ αὐτοῦ. Ante ipsum. ii. 91. iii. 155. πέριξ τὸ τεῖχος. Circum muros. iii. 158. iv. 36. πέριξ αὐτοῦ. iv. 152. πέριξ τὴν λίμνην. Circa paludem. iv. 180. v. 87. τὴν πέριξ. v. 115.

πέριξ τινὰ λαμβάνειν. Ion. et poet. pro com. περιλαμβάνειν. Aliquem circumdare. Circumdatum aliquem capere. v. 87.

περίοδος, ου, ἡ com. Circuitus. Ambitus. i. 93. γῆς περιόδους γράψαντας πολλοὺς ὁρῶν. Multos terræ ambitum descripsisse cernens. iv. 36. γῆς ἀπάσης περίοδος. v. 49. vii. 219, 223, 229.

περιοικίς, ἴδος, ἡ. Epithetum urbis, aut regionis. Ion. pro quo com. περίχωρος. Circa urbem, vel locum aliquem sita. Vicina. εἴλε τὰς περιοικίδας αὐτῆς [τῆς τῶν Πτερίων πόλεως] πάσας. Omnes urbes Pteriae urbi vicinas, et circumcirca sitas, cepit. i. 76.

περιοίκος, ὁ καὶ ἡ. com. Vicinus, qui circum aliquos habitat. iv. 159. τῶν περιοίκων. iv. 161.

περιοπτέον. Vide περιορᾶν. v. 39. vii. 168.

περιοπτέος, ὁ. N. H. Despiciendus. Negligendus. Quem quis per neg-

ligentiam, vel per contemtionem aliquid mali pati sinit. οὐ περιπτέη ἐστὶ ἢ Ἑλλάς ἀπολλυμένη. vii. 168. Non est negligenda Græcia, ita ut pereat. Non oportet per nostram negligentiam pati, ut Græcia pereat. Græciæ salus non est negligenda.

περιορᾶν. com. Negligere. Pati. Sinere. οὐ περιώρουν [αὐτὸν ἐσιέναι παρὰ τὸν βασιλεῖα.] Eum ad regem accedere non sinebant. iii. 118. iv. 203. οὐ περιοπτέον. Non est negligendum. Per negligentiam non est ferendum, vel commit-tendum, ut, &c. v. 39. περιορᾶν συλλεγομένους. ix. 41.

περιπετὰ πρήγματα. Herod. locutio. Res, quæ subito in contrarium statum mutantur. Nam περιπέτεια dicitur in Tragœdia, subita rerum quædam varietas, et in contrarium immutatio: ut docet Aristot. ἐν τῷ περὶ ποιητικῆς, cap. 11. περιπετὰ ἐποίησαντο σφίσι αὐτοῖσι τὰ πρήγματα. viii. 20. Valla: Res sibi ipsis obscuras effecerant. Æ. P. Res in contrarium priori statum confestum sibi ipsis mutarunt. Vel, Ipsimet effecerunt, ut suæ res in fortunam priori contrariam repente mutarentur. Vel simplicius, Ipsimet suas res in adversam fortunam deduxerunt. Vide περιπέτης in vulgatis Lexicis.

περιπεφλευσμένων. Quid sibi velit hoc vocabulum apud Herodotum non satis constat. ἐκ τειχέων περιπεφλευσμένων πυρὶ ὑπὸ τοῦ Μήδου. v. 77. Valla: E muris a Medo ambustis. Ex qua versione colligi potest Vallam τὸ περιπεφλευσμένων sumsisse ἀπὸ τοῦ περιπεφλεγμένων, παρὰ τὸ περιφλέγω, amburo. Quamvis autem τὸ περιφλέω in vulgatis Lexicis non reperiatur, tamen simplex φλεύειν reperitur: sed eas habet significationes, quæ ad rem præsentem nihil faciunt. In iisdem Lexicis reperio, Περιφλύω. ἐπιπολαίως

καίω, q. d. In superficie uro. Amburo. Et Περιφλυσθεῖς, obustus. Ut Virgil. Æn. xi. v. 894. Stipitibus ferrum, sudibusque imitantur obustis. Ambustus. Quod Aristophanis auctoritate confirmatur. Sic enim ille ἐν Νεφέλαις. v. 395. Στρεψ. ἀλλ' ὁ κεραυνὸς πόθεν αὐ φέρεται λάμπων πυρὶ; τοῦτο δίδαξον. καὶ καταφρύγει βάλλων ἡμᾶς, τοὺς δὲ ζῶντας περιφλύει. Scholia. Περιφλύει. περικαίει ἐπιπολῆς. Quare τὸ φλύειν, καὶ τὸ φλέγειν, et τὸ περιφλύειν, et τὸ περιφλέγειν, sive περικαίειν, συνωνύμως dici videntur. Ab hoc vero περιφλύειν, inserto ε fiet τὸ περιφλεύειν, idem significans. φλύειν autem α φλέω, verso ε in υ. Vel α φλέω, inserto υ, deducetur τὸ φλεύω, quod verisimilius. φλέειν, et φλοίειν proprie significat τὸν φλόον, εἴτε φλοῖον. i. e. corticem detrahare. περιφλέειν, περιφλοίειν, et περιφλοίζειν. Corticem circumcirca detrahare. Quoniam autem corporum, quæ leviter, ac in superficie amburuntur, quidam ceu cortex, pellis, sive cutis ab igne detrahitur, ideo τὸ περιφλύειν, καὶ περιφλεύειν. μεταφορικῶς accipi non inepte possunt pro amburare, ac amburendo superficiem detrahare, vel saltem corrugare, et fœdare, atque adeo vitare, et corrumpere. Herodotus igitur vocabit τεῖχη περιπεφλευσμένα πυρὶ τὰ ἐπιπολῆς κακαυμένα, καὶ τῇ ἐπιφάνειαν διεφθαρμένα. i. e. Muros in superficie ustos, ambustos, atque vitiatos, et corruptos.

περιπίπτειν. com. varie sumtum. περιπίπτειν ἀδίκοις γγώμησι. Iniquis sententiis damnari. Iniquas iudicum sententias experiri. v. s. Incidere in injustas sententias. Iniqua iudicia experiri ita, ut causa cadamus. i. 96. σεωῦτῳ περιπέσῃς. Tibi ipsi malum concilies. i. 108. q. d. in te ipsum cadas. Est enim metaphora sumta

ab ædificiis, quæ propria mole in se ipsa corruunt. οὔτοι περιέπιπτον τοιαύταις τύχησι. Hi in hujusmodi calamitates inciderunt. vi. 16. οἱ Φοίνικες περιπίπτουσι τῇσι νηυσί. Phœnices incidunt, vel irruunt, ac impetum faciunt in naves. vi. 41. περιπίπτειν δουλοσύνη. vi. 106. Incidere in servitutem. τῇσι σφετέρῃσι νηυσὶ φευγούσῃσι περιέπιπτον. viii. 89. In suas naves fugientes irruebant. περιπίπτειν σφίσι. viii. 94. In ipsos incidisse. Ipsis occurrisse.

περίπλοος, ου, ὁ. com. Circumvectio, qua quis navigio locum aliquem circumvehitur. τὸν περίπλοον τοῦ Ἀδω. vi. 95.

περιποιεῖν. com. Conservare. iii. 36. περιποιῆσαι τὰ ἴδια. Res suas conservare. vi. 13. vii. 52. περιποιῆσαι μιν περὶ πλείους ἐποιήσαντο. vii. 181. Ipsum conservare plurimi fecerunt.

περιποιεῖσθαι τινα ἐπιμελῶς. Ctesias Pers. 36. Aliquem accurate conservare, vel solícite curare.

περιρραντήριον, τό. Ion. et com. ἀπὸ τοῦ περιρραίνειν. Circumspergere. Aquiminale. Paulus enim J. C. pro aquario vase usurpat in l. 3. in princip. D. de supellect. leg. et paulo post. Nam et pelves argenteas, et aquiminalia argentea, et mensas, &c. Hic autem intelligitur grandius vas, idque purum, usibusque sacris destinatum, quod in templis, aut concionibus, aqua lustrali plenum erat, qua sacerdotes vel æditui eos, qui ingrediebantur, circumspargere, vel aspergere solebant, quod hac eos lustrari, purgarique crederent. i. 51. Quem morem Virgilius, de Chorineo quodam Trojano verba faciens, Æn. vi. v. 229. nobis perbelle versibus his videtur expressisse. Idem ter socios pura circumtulit unda, Spargens rore levi, et ramo felicis olivæ. Lustravitque viros, dixitque novissima verba.

περίρρυτος, ὁ καὶ ἡ. Herod. vocabulum. Circumfluus. Vel dicitur de loco, qui utrinque tantum, non undique, aquis alluitur, ut Chersonesus, ut Isthmus. i. 174. [συνωνύμως dicitur ἀμφίρρυτος. iv. 163.]

περίρρυτος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Circumfluus. Vel, Qui hinc inde aquis alluitur. iv. 42, 45. [συνωνύμως dicitur ἀμφίρρυτος. iv. 163.]

περισπέρχειν. com. et περισπερχεῖν, εἶν. Att. et Ion. cum dat. Proprie quidem significat studiose properare, vel circumcirca festinare. μεταφορικῶς vero βαρέως φέρειν. Graviter ferre. Infensum esse. Adversari. Φωκέων καὶ Λοκρῶν περισπερχέοντων τῇ γνώμῃ ταύτῃ. vii. 207. Valla: Huic sententiæ cum infensi essent Phocenses, et Locrii. Æ. P. Cum Phocenses, et Locrii hanc sententiam graviter, vel iniquo animo, ferrent. Vel, cum huic sententiæ vehementer adversarentur. περισπέρχειν enim jam accipiendum videtur pro studiose rei alicui adversari, quod faciunt illi, qui rem aliquam iniquo ferunt animo, et qui huc atque illuc cursitant, ut id impediunt, quod ipsis est injucundum, ac molestum. περὶ nunc vim intendentes habet, et τῷ περισσῶς ἰσοδυναμεῖ, vel circumcirca significat, et cursitationem indicat, qua quis in orbem fertur, oculisque lustrat omnia, si quam rationem inveniat, qua voti compos fiat. σπέρχειν vero, τὸ σπένδειν, καὶ κατεπεῖγειν, properare, festinare, accelerare, urgere, ut aliquid cito fiat. Schol. Græcus, dum explicat illa Sophoclis verba, quæ exstant in Ajace μασιγοφόρῳ. v. 884, ed. Brunk, 1819. ὡ περισπερχές πάθος, hæc tradit: περισπερχές, βαρὺ. ἦτοι ἀμυχχανίαν ἐμποιοῦν. περισσῶς κατεπεῖγον. ἀπὸ τοῦ περισπέρχεσθαι, τὸ περιστρέφεσθαι. οἱ ἐν δεινῷ τινὶ κατασάντες, ἡ χρεῖα,

καὶ μὴ εὐρίσκοντες λύσιν τούτων, ἀνω καὶ κάτω φέρονται πλανώμενοι ὑπ' ἀπορίας. ἐφ' ὧν λέγεται καὶ τὸ ἀλύειν, ὃ γίνεται ἀπὸ τοῦ ἄλλῃ, ἢ πλάνῃ. In vulgatis Lex. Græco-lat. in latinis περισπέρχεσθαι quidem invenitur : sed non etiam τὸ περισπέρχειν. Apud Suidam, ut apud Sophoclem, legendum, ὦ περισπέρχες πάθεις, non autem ὡς π. At (ut ex iis, quæ dicta sunt, facile colligi potest) τὸ περισπέρχειν, sive περισπέρχειν, et περισπέρχεσθαι, συνωνύμως hoc loco dici videntur. Pind. Nemeorum Ode i. v. 59. Θεῶν βασιλεία σπερχεῖσα θυμῷ. Deorum regina irritata animo. Hoc iniquo animo ferens. [Vide simplex σπέρχεσθαι. v. 33.]

περισπώμενα ἐκ τῶν βαρυτόνων Ἀττικῶς, καὶ Ἰωνικῶς, πεποιημένα. Vide ἔω, et ἔομαι, ubi res exemplis illustratur.

περισδόν. Adverbium. Circumstando. Circum. περιελθόντες πάντοθεν περισδόν. vii. 225. Cum [eos] undique circumdatos circumstetissent. Usurpat hoc et Thucyd. lib. vii. (ex Steph. typis anni 1564.) 262, 11. ubi etiam μάχη ξυσδόν vocatur pugna, quæ comminus committitur.

περιτέλλειν. com. Circumtegere. Tegere. Protegere. Diligenter observare. Tueri. τὸν νόμον περιτέλλοντες. Legem tuentes, defendentes. iii. 31, 82. οὕτω περιτέλλουσι τὰ σφέτερα νόμοι Σκύθαι. Adeo suas leges, ac ritus Scythæ tuentur. iv. 80. Vel, Adeo diligenter sua instituta observant. περιτέλλειν ἀλλήλους. ix. 60. Se mutuo protegere. Se mutuo defendere.

περιτέλλειν. commun. Ornare. τὴν κεφαλὴν περιτέλλειν εὐπρεπῶς. Decore caput ornare. vi. 30.

περιστεφανοῦν. com. Corona coronare. Corona cingere. Undique cingere. οὐρεσι περιστεφάνωνται ἡ Θεσσαλίη. vii. 130. Thessalia montibus undique cingitur.

περισρωφᾶσθαι. Ion. et poetic. pro com. περισρέφεσθαι. Circumverti. Circumcirca ferri. Perscrutari. Pervestigare. περισρωφώμενον πάντα τὰ χρησθήρια. viii. 135. Pervestigantem omnia oracula.

περισφύριον, ου, τό. N. H. Valla fimbriam vertit. Alii fasciam circa talos sic appellari tradunt. Quidam talaria putant hoc nomine significari, quæ πέδιλα passim Homerus vocat, suoque Mercurio tribuit. iv. 176. τῶν αἰ γυναικες περισφύρια δερμάτων πολλὰ ἐκάσῃ φορέει. Quorum uxores singulæ multas pelliceas fimbrias, sive fascias, gestant. κατὰ ἄνδρα ἕκασον μιχθέντα περισφύριον περιδέεται. Unaquæque, prout unusquisque vir cum ea congressus est, fimbriam sibi nectit, vel circa talos alligat. ibid.

περισχίζειν. V. H. Quod in vulgatis Græco-lat. Lexicis legitur, sed nullius auctoritate confirmatur. Abscindere. Circumcidere. Circum dividere. ἀπικομένων δὲ ἐς τὸν χώρον, τὸν δὴ ἡ Ἀσωπίς Ὀερώη περισχίζεται, ρέουσα ἐκ τοῦ Κιθαίρωνος. ix. 51. Valla : Quinetiam quum ad eum locum ventum esset, ubi Asopi filia Oeroe divoratio aquarum e Cithærone cingitur. Æ. P. Cum autem ad illum locum pervenissent, quem Oeroe Asopi filia divisa circumfluit, e Cithærone fluens. Vel, quem aquarum divortio cingit, flu. &c. Sic enim hæc sunt accipienda, τὸν περισχίζεται, ἀντὶ τοῦ, περὶ ὃν σχίζεται, καὶ σχιζομένη φέρεται. Vel ἀντὶ τοῦ, ὃν περισχίζει, ut Attice passivum pro activo positum dicas. Hoc vero, ἀντὶ τοῦ, σχίζουσα περιρρέει. i. e. Quem dividens circumfluit. Hujus loci veram interpretationem Herodotus ipse ix. 51. nobis aperte suppeditat his verbis : σχιζόμενος ὁ ποταμὸς ἀνῶθεν ἐκ τοῦ Κιθαίρωνος, ῥέει κάτω ἐς τὸ πεδίον, διέχων ἀπ' ἀλλήλων τὰ ῥέεθρα, ὅσον-

περὶ τρία στάδια, καὶ ἔπειτα συμ-
μίσγει ἐς τὸ αὐτό. οὐνομα δὲ οἱ Ὀε-
ρόη. θυγατέρα δὲ ταύτην λέγουσι
εἶναι Ἀσωποῦ οἱ ἐπιχώριοι. id est,
Fluvius divisus e Cithærone su-
perne [fluens,] deorsum in plani-
tiem fertur, fluenta dirimens al-
terum ab altero trium ferme sta-
diorum spatio. Deinde vero in
idem [utrumque] commiscet.
Nomen vero ei [est] Oeroe.
Hanc autem indigenæ Asopi fi-
liam esse dicunt. Vel, Fluvius,
qui divisus e Cithærone fertur
superne, in planitiem delabitur,
fluenta trium fere stadiorum in-
tervallo dirimens alterum ab al-
tero, &c.

περιτάμνειν. Ion. pro com. περιτέμ-
νειν. Circumcidere. Vastare. Cir-
cuncidendo, et vastando privare.
οἱ Λίβυες γῆν πολλὰν περιταμνό-
μενοι. Cum Libyes agro multo
vastato privarentur. Vel simpli-
citer, privarentur. iv. 159. quod
ex sequentibus patet, τῆς χώρας
περισκόμενοι. Agro privati. ibid.
περιτιθέναι. com. Attribuere. Tri-
buere. Dare. περιθεῖναι ἄλλῳ τὴν
βασιλῆην. Regnum alii attri-
buere, dare. i. 129. [pro eodem
dicitur et περιβαλεῖν. ibid.] τὴν
ἐλευθερίην ὑμῖν περιτίθμι. Liberta-
tem vobis do. iii. 142.

περιτροπή, ἧς, ἡ. V. H. Vicissitudo,
qua aliquid per vices, et in or-
bem fit. Gallice, *Changement de
quelque chose qu'on fait tour à
tour, chacun à son tour.* τάδε ἐν
περιτροπῇ ἐκαποῦντο. His in or-
bem fruebantur. His per vices
alternatas fruebantur. ii. 168. ἐν
περιτροπῇ γυναῖκες φοιτῶνσι τοῖσι
Πέρσῃσι. Uxores Persarum per
vices, ac in orbem ad illos acce-
dunt. iii. 69.

περιφάνεια, ἡ. com. Prospectus.
πολλὴ περιφάνεια τῆς χώρας ἐστὶ.
Longe lateque regionis illius pro-
spectus circumcirca patet. iv. 24.
περιφερῆες ἄνδρες τίνες ἐκαλοῦντο.
iv. 33.
περιφέρειν peculiari quodam signi-

ficatu videtur apud Herodotum
esse positum, pro, pertinere ad
aliquem. οὔτε με περιφέρει οὐδὲν
εἶδέναι τούτων. Nec ad me perti-
net quidquam horum scire. vi. 86.
§. 2.

περιφερομένου ἐνιαυτοῦ. Valla: An-
no circumacto. iv. 72. Hoc lo-
quendi genus vel idem est, vel
saltem simile Homérico, περιτελ-
λομένων ἐνιαυτῶν, quod et περι-
πλομένων ἐνιαυτῶν. Vide Eustath.
Virgil. *Æn.* i. v. 234. Volventibus
annis. Alii, Circumvolventibus
annis. Vide et A. Gell. lib. iii.
cap. 16.

περιφορητός, ἡ, ὄν. N. H. Versatilis.
Quoquoversus versatilis. sic enim
Valla non male vocabulum hoc
Latine vertit. Proprie tamen hoc
de rebus dicitur, quæ circumfer-
runtur, vel circumaguntur. alias
περίακτος, vel περιαγομενος, et
περιφερομενος, συνωνύμως dicere-
tur. οἰκήματα περιφορητὰ vocat
Herodotus Nomadum domos ver-
satiles quoquoversus. Nam fami-
lias, et rem familiarem plaustris
impositam modo huc, modo il-
luc versantes circumferebant. iv.
190.

περιχαρής, ἑός, οὗς, ὁ καὶ ἡ. com.
Vehementer gaudens. Mirum in
modum lætus. ὁ δὲ, περιχαρής γε-
νόμενος. ix. 49. Ille vero, mirum
in modum lætatus. ix. 109. Idem
enim valet ac τὸ περισσῶς χαίρων.
Eustat. περὶ πρόθεσις αὐτῆκαθ' αὐ-
τὴν, ἀντὶ τοῦ περισσῶς, ἐν τῷ, Καὶ
πάντων Τρώων, περὶ δ' αὐτὸν Πριά-
μοιο γε παίδων. *Ἰλιάδ.* Φ. v. 105.
καὶ μετὰ γενικῆς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ,
αἶον, περὶ πάντων, ἀντὶ τοῦ περισσό-
τερον πάντων. p. 127, 5. 734, 2.
847, 47. 1882, 8. Sed quum περὶ
præpositio suam naturalem sedem
mutat, et post voces aliquas po-
nitur, aut quum vim verbī habet,
aut quum adverbialiter sumitur,
(ut recte monent Grammatici)
παροξυτονεῖται, et acutum in pri-
orem syllabam retrahit, sic, πέρι.
πάντων πέρι. pro περὶ πάντων,

de omnibus. Et *περί πάντων*, supra omnes. Vide Eustath. in *περί γενικῇ πληθυντικῇ*, &c. *περί*, pro *περίεσι*, superest. *περί*, pro *περισσώς*, vel *περισσότερον*. Consule et vulgata Græco-latina Lex. *περιχαρῆς* (*περίλυπος*.) Marcus Evangelista cap. 13. versu 34. *περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχὴ μου ὡς θανάτου*. Non. Mar. apud Latinos præpositionem Super eodem modo sæpe sumi tradit pro valde, vehementer. Virgil. *Æn.* i. v. 29. His accensa super.

περιφιλοῦν. V. H. Circumcirca nudare, spoliare. *τῶν νεκρῶν περιφιλωθέντων τὰς σάρκας*. ix. 83. Cum cadavera carne undique nudata fuissent.

Περσεά. Persea. viii. 108, 109. Si codex mendo caret, *καινοπρεπέστερον* dictum fuerit, a recto *Περσεύς*, *ῥος*, *ῥος*, *ῥος*. δ. pro frequentiori *Πέρσεα*, Ion. a com. *Πέρσην*, rejecto *ν*, et dissoluto *η* in *εα*, a nominativo *Πέρσης*. Vide *εα* terminat. accusat. singul. nom. 1. declinat. simpl. ut *Ξέρξεα*, pro *Ξέρξην*. viii. 113, 114.

πέτεσθαι. Ion. et Att. pro com. *πέτασθαι*, καὶ ἵπτασθαι. Volare. ii. 95.

πυνθεσθαι. Ion. et poet. pro com. *πυνθάνεσθαι*. Sciscitari. Quærere. Audire. *τὴν ἔτι πρὸς ἑμεῦ βασιλεὺς πυνθεται*. ix. 58. *τὴν*, sub. γνώμην. Valla: Quam sententiam rex antea aliunde, quam ex me audiet. *Æm. P.* Quam [sententiam] etiam [ipse] rex ex me audiet.

πηκτίδες, αἱ. Fides, fidium. Vel musicum instrumentum, quod chordarum ope nititur, de quo Suidas. Vide et Athenæum, lib. 4. 92, 4. p. 182. F. ed. Casaub. et libr. 14. 315, 15. 16. p. 635. C. ubi dicitur post alia multa, *πηκτὶς δὲ καὶ μάγαδις ταύτην*. i. 17. *πημαίνειν*. Ion. et poet. pro com. *βλάπτειν*, καὶ δρῶν. Lædere. Vastare. οὔτε ἐπημαίνει, οὔτε εἰσίνετο γῆν τὴν Ἀττικὴν. ix. 13. Nec

vastabat, nec lædebat agrum Atticum.

πῆμ' ἐπὶ πῆματι κεῖται. Quid hoc significet, vide i. 68.

πησόμενος, *η*, *ον*. Verbum Herodoteum. ix. 37. Passurus, a, um. ab inusitato *πῆθω*. μ. *πῆσω*. unde aor. 2. act. *ἐπαθον*. Hinc Latinum patior. Sed pro futuro *πήσομαι* Grammatici docent *πείσομαι* per *ει* diphthongum dici, mutato *η* in *ει*. Aristot. Rhetor. lib. 2. cap. 6. §. 5. *μηδὲν ἂν παθεῖν, μηδὲ πείσεσθαι, ἢ κατορθώσκειν οἴονται*. Idem eodem lib. cap. 6. *πεπονότες*, ἢ *πεισόμενοι τὰ τοιαῦτα*. Et Demosth. Olynth. 3. *πεισώμεθα* usurpat pro patiemur. Sed ibi fortasse *πεισώμεθα* per *ο* scribendum est hoc verbum, nisi dicas esse subjunctivum aor. 1. med. quod parum probabile. Sed quum *πείσομαι* significat parebo, vel credam, tunc a *πείδομαι* deducitur.

πηχυαῖος, *ου*. δ. com. Cubitalis. Qui cubiti magnitudinem habet. Cubitali magnitudine præditus, viii. 55.

πιάξιν. Ion. et poet. quinetiam com. Prehendere. Injecta manu comprehendere. Corripere. *παρὰ τὸ πιδεῖν, πιάν*. Unde vocabulum Italicum, *Pigliar*, et *Pigliare*. et Longobardicum *Piar*, quod ad Græcum propius accedit, verso tantum *ν* finale in *ρ*. Vexare. Premere. *πολέμῳ πιασθέντας ὑπὸ τῶν Μασαγετῶν*. A Masagetis bello vexatos, vel pressos. iv. 11.

πιέξιν. com. Premere. Urgere. Affligere. Vexare. *πρὸς τὴν πιεζομένην μάχιστα τῶν μοιρῶν ἵεναι*. ix. 60. Ad partem, quæ [ab hoste] maxime premitur, ire. *πιεζομένων τῶν Σπαρτιητέων*. ix. 61. Cum Spartani [ab hoste] premerentur.

πιθκοφαγέειν, *εἶν*. V. H. Simias edere. Simiis vesci. iv. 194.

πικραίνειν. com. Exacerbare. Sævum reddere. *Πέρσαι προσημικρα-*

νέεσθαι ἔμελλον τοῖσι Σαμίοισι. Futurum erat ut Persæ in Samios exacerbarentur, ac sævirent. iii. 146. προσεμπικρανέεσθαι autem est fut. 1. med. pro com. προσεμπικρανεῖσθαι. Ἰππίω ἐμπικραίνονμένου Ἀθηναίοισι. Hippia in Atheniensis exacerbato, vel sæviente. v. 62.

πίνειν. com. Bibere. ἐκ τῆς χειρὸς διδοῖ ποιεῖν, καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς τοῦ ἐτέρου πίνει. iv. 172. Valla: De manu alterius uterque, sumto invicem poculo, bibit. Sed hoc verba sonant, Manu dat bibere, et ipse ex alterius manu bibit. Sensus. Alter quidem alteri potum manu præbet, alter vero ex alterius manu, poculo accepto, bibit. In Stephani codice vitiose ποιεῖν, pro πίνειν scribitur. At illud πίνει sequens correctionem indicat.

πίπτειν. com. Sic etiam Latine 'Cadere, pro ἀποδαινεῖν, evadere. Exitum, eventum aliquem habere. παραδοκῆσοντα τὴν μάχην, ἣ πεσέεται. vii. 163. Exspectaturum quonam pugna casura esset, quem exitum esset habitura. παραδοκῆοντες τὸν πόλεμον, ἣ πεσέεται. ἀντὶ τοῦ, παραδοκῆοντες ἦ ὁ πόλεμος πεσέεται. Sic etiam supra locus accipendus. vii. 168. Exspectaturum vero Ionice pro com. πεσέεται. ὠτακούς εον ὁκῃ πεσέεται τὰ Μαρδονίου πράγματα. viii. 130. Subauscultabant quonam res Mardonii casuræ essent. ἔπεσον ὑπὸ Ἀθηναίων. ix. 67. Ab Atheniensibus [cæsi] ceciderunt. Sic et Ovid. in Epistola Deianiræ ad Herculem, Torqueor, infesto ne vir ab hoste cadat. Et Metam. lib. v. ver. 192. A tanto cecidisse viro.

πισάγας, α, ὁ. Nomen Persicum, quod Leprosum significat. ἀποδιδράσκει, ὑποκριθεὶς τὸν πισάγαν. πισάγας δὲ λέγεται παρὰ Πέρσαις ὁ λεπρός, καὶ ἐστὶ πᾶσιν ἀπρόσιτος. Ctes. Pers. 40. Aufugit, simulans se esse Pisagan. Pisagas vero apud Persas vocatur leprosus, et

omnibus est inaccessus. id est, nec ullus ad eum accedere audet, Vel, ad quem nemini licet accedere.

πίσις, καὶ πίσὰ πῶς παρὰ τοῖς Ἀραβίοις ποιώνται. Quomodo fides datur et accipitur apud Arabios, et quomodo sædus percutiant. iii. 8.

πίσιν καὶ ὄρκια ποιεῖσθαι συμμαχίης πέρι πρὸς τινα. Herodotea locutio. Fide data de belli societate sædus cum aliquo facere. οἱ Σάμιοι πίσιν τε καὶ ὄρκια ἐποιεύντο συμμαχίης πέρι πρὸς τοὺς Ἑλληνας. ix. 92. Samii data fide de bello societate sædus cum Græcis fecerunt.

πίσυνος. Ion. et poet. pro com. πειθόμενος, vel πεποιθώς. Fretus. χρησμῷ πίσυνος. Oraculo fretus. i. 66. τῷ χρηστηρίῳ πίσυνος. idem. i. 73. τῷ πίσυνος. Quo fretus. v. 92. §. 5. vii. 10. θεοῖσι συμμαχίῃσι πίσυνοι. viii. 143. Diis sociis freti.

Πιτανήτης λόχος. ix. 53. Cohors Pitane, vel Pitanea, quam Herod. ibid. τὸν Πιτανητέων λόχον appellat.

πίτυος τρόπον ἐκτρίβειν τινά. Pini in morem aliquem exterere. vi. 37. Quid sibi velit hoc loquendi proverbiale genus ipsemet Herodotus his verbis docet. ὅτι πίτυς μούνη δενδρέων πάντων ἐκκοπεῖσα, βλαστὸν οὐδένα μετίζει, ἀλλὰ πανωλέθρως ἐξαπόλλυται. ibid. Quia pinus sola omnium arborum excisa germen nullum remittit, sed omnino perit.

πίτυος καρπός, ὃν δὴ μετεξέτεροι σρόβιλον, οἱ δὲ κῶνον καλέουσιν. V. Hom. 20. Pini fructus, quem alii σρόβιλον, alii κῶνον appellant.

Πίτυς. Locus ita vocatus. ἀπὶ κετὸ ἐς τὸ χωρίον, ὃ Πίτυς καλεῖται. ibid. Pervenit in locum qui Pitys, i. e. Pinus, vocatur. Vide sequentia Herodoti verba.

πλέειν. com. Navigare. fut. πλεύσω, et medium πλεύσομαι. ἀπο-

πλεόσσεσθαι. iv. 147. συμπλεύσεσθαι. iv. 149.

πλεονασμὸς ὀνομάτων, ἢ μετοχῶν, non solum Atticis, at et Ionibus familiaris. ἔφη λέγων. iii. 156. ἐπισκήπτειν κελεύοντας. iv. 33. πληθεῖ πολλὰς. pro simplici πολλάς. Vel nomen πληθος magnitudinem numeri auget. vi. 44. μεγαθεῖ ὑπερμύκεα. vii. 128. μεγαθεῖ μέγισον. vii. 117.

πλεονέκτης, ου, ὁ. com. Pluris habendi cupidus. Avarus. Insolens. Superbus. λόγον ἔχοντες πλεονέκτην. Insolentem orationem habentes. vii. 158.

πλεονεξία, ης, ἡ. Ion. pro com. πλεονεξία, ας. Insolentia. Superbia, quæ facit ut quis velit habere plus, quam alii. Pluris habendi cupiditas. Avaritia. οἱ Ἀργεῖοι φασὶ οὐκ ἀνασχέσθαι τῶν Σπαρτιητέων τὴν πλεονεξίαν. vii. 149. Argivi dixerunt se non toleraturos Spartanorum superbiam, vel insolentiam.

πλέος, ης, ον. Ion. pro com. ἔμπλεος. μεσός, πλήρης. Plenus. i. 178. ὕδατος πλὴν τάφρος. Fossa aquæ plena. βίους οἴνου πλέους. Dolia vini plena. i. 194. πάντα ἡγτρῶν ἐστὶ πλέα. Omnia sunt plena medicorum. ii. 84, 93. πτερῶν γῆν πλέον. Terram pennarum plenam. iv. 7, 31. τῶν πτερῶν ἀναπλέων dicit συνωνύμως. πλὴν δενδρέων. iv. 76.

πλεῖν. Ion. pro com. πλέον. Plus. Amplius. ii. 19. iii. 52. ix. 41.

πλεῦνα, pro πλέονα. in accus. sing. πλεῦνα χρόνον. ix. 111.

πλεῦνας. Ion. accus. plur. pro com. πλέονας, καὶ πλείονας, et Att. πλείους. i. 1. πλεῦνες, pro πλέονες. i. 82. πλεῦνος, pro πλέονος. i. 97. πλεῦνας. i. 106, 135, 145. πλεῦνες. i. 193, 199. πλεῦνος, pro πλέονος. i. 202. iii. 40. πλεῦνας, pro πλέονας, πλείους. i. 211. iii. 71. πλεῦνες, pro πλέονες. ii. 63. iii. 120. vii. 83, 102, 103, 149. πλεῦνας. ix. 31, 41.

πλεῦνες, οἱ. Ion. pro com. πλέονες, et Att. πλείους. Plures. Interdum accipitur pro eo, quod συνωνύμως dicitur οἱ πολλοί, τὸ πλῆθος, ἰδημος. Quod hinc potest colligi. τὸ πρῆγμα ἐς πλεῦνας ἀναφέρειν. Rem ad plures, i. e. ad populum, vel ad plebem, [cujus ordo longe major ubique solet esse, quam nobilium, optimatum, ac ordinis Senatorii,] rem (inquam) referre. iii. 71. vii. 149. πλεῦνες. viii. 42, 130.

πλεῦνων. Ion. pro com. πλεόνων. ἡνῶν πλεῦνων. vii. 160. Navium plurium. γινομένων πλεῦνων. ix. 38. Cum plures fierent. i. e. Crescente eorum numero.

πλεύνως. Ion. et poet. pro com. πλεόνως. Plus. Plusculum. Vel, Admodum. Valde. Copiose. πλεύνως οἰνωμένοι. Valla: Plusculo vino temulenti. v. 18. Sed fortasse melius, si dicas, præter modum temulenti, Vel, præter modum vino repleti.

πλέω. Ion. et poet. pro com. πλείονα, πλείω. Plura. iv. 62. vi. 98. vii. 70. viii. 79.

πλέω. Ion. et Attice in accus. singul. 3. declin. simp. pro com. πλένα. τὸν στρατὸν πλέω. Majorem exercitus partem. vi. 28, 81.

πληγέντες μεγάλως. viii. 130. Magnopere percussi. i. e. Accepta magna clade.

πληθεῖν. Ion. et poet. pro com. πληροῦν. Implere. τὸ προάσειον πᾶν ὄφρων ἐνεπλήσθη. Totum suburbium serpentibus est repletum. i. 78. ἀμαρτάδα ἐξέπλησε. Peccatum implevit. pro peccati commissi poenas luit. i. 91. πληθεῖν τὴν πόλιν. Urbem implere. i. 107. καλὰ μὲν πλησαντες πᾶν τὸ πλοῖον. Quum totam navem stipula replerunt. i. 194. φορτίων πλησαντες. ibid. τὸν νόμον ἐκπληθεῖν. Legem, vel morem explere. Facere, quod lex, vel mos aliquis, fert. i. 199. πλησαντα τοῦ γάλακτος. ii. 2. πλησαντες θυμηνμάτων. ii. 86. ἐπεὶ ἀνὰ πλη-

συνται ἀλείφατος. Postquam im-
plerunt unguento. ii. 87. bis. ὁλ-
κάδα πλήσας ἀγαθῶν παντοίων. iii.
135. τὸ ἄγγος τοῦ ὕδατος ἐμπλη-
σαμένη. Cum vas aqua replevis-
set. v. 12.

πλήθος, τό. com. Numerus. Multi-
tudo. Paucitas. Κροῖσος μεμφοῖς
κατὰ τὸ πλήθος τὸ ἐωῦτοῦ στρατευ-
μα. Croesus cum propter paucita-
tem de suis copiis conquestus
fuisset. Cum suarum copiarum
paucitatem causatus fuisset. i. 77.
Hoc patet ex sequentibus. ἦν γὰρ
οἱ ὁ συμβαλὼν στρατὸς πολλὸν ἐλάσ-
σων, ἢ ὁ Κύρου. Erat enim ipsius
exercitus, qui [cum Cyro] con-
fluxerat, longe minor, quam ex-
ercitus Cyri. Sed quum paucita-
tem τὸ πλήθος significat, tunc ἑλ-
λειψις est. Subauditur enim ad
locutionem absolvendam, μικρόν.
Quid autem aliud est μικρόν πλη-
θος, quam exiguus numerus, parva
multitudo, paucitas? Τυνδαρίδαι
ἐσέβαλον ἐς γῆν τὴν Ἀττικὴν σὺν
στρατοῦ πλήθει. ix. 73. Tyndaridæ
cum exercitus multitudine, [id
est, cum magnis copiis,] in agrum
Atticum irruerunt.

πλήθος. Hoc nomen in oratione
modo redundat, modo numeri
magnitudinem auget. πλήθει πολ-
λὰς νεῶν. ἀντὶ τοῦ, πολλὰς νέας.
vel, πάνυ, sive κάρτα πολλὰς νέας.
vi. 44.

πληθύνειν. com. Plenum esse. Ab-
undare. Multum esse. ὁ Νεῖλος
ἐπεὰν πληθύνῃ. Cum Nilus auctus
creverit. ii. 19. τὸν ποταμὸν πλη-
θύνειν. Fluvium inflatum labi. ii.
20. ἀγορῆς πληθυσσῆς. Quum fo-
rum est frequentissimum. iv. 181.
Vide Πληθῶρη.

πληθύνεσθαι idem ac πληθύνειν. Ple-
num esse. Abundare. Exundare.
ἐπεὰν πληθύνεσθαι ἀρχῆται ὁ Νεῖλος.
Postquam Nilus plenus esse, vel
abundare, cœperit. ii. 93. Vide
Πληθῶρα apud Suidam, apud quem
fortasse quis conjiciat ex hoc He-

rodoti loco legendum Πληθύνεται ὁ
Νεῖλος. ἤγουν πληθύνεται. Videtur
enim Suidas hunc locum signifi-
care voluisse. Quamobrem ex his
verbis πληθύνεσθαι ἀρχῆται, per
imprudentiam librariorum πλη-
θῶρεται conflatum dicemus: vel
alius auctor, aliusque locus est
intelligendus, ubi sic legitur: sed
quamvis πληθῶρεσθαι, οὔμαι, re-
periatur in vulgatis Lexicis, et
vertatur, Inundo, nullius tamen
scriptoris auctoritate confirmatur.
Unde fit, ut verbum hoc jure no-
bis suspectum videatur. Nihil ta-
men muto.

πληθῶρη, ἡς, ἡ. Ion. pro com. πλη-
θῶρα. Satietas, qua fit ut quis ex-
pleatur rebus aliquibus. vii. 49.
εὐπρεξίης οὐκ ἔστι οὐδεμίῃ πληθῶρη.
Rerum feliciter gerendarum nul-
la est satietas. Alias, Felicitatis
nulla satietas est. Felicitate nul-
lus unquam repleti satiarique po-
test.

πληθῶρη, ἡς, ἡ. Ion. pro com. πλη-
θῶρα, ας. Verbum Medicis fami-
liare, quod æqualem omnium hu-
morum in humano corpore copiam,
ac abundantiam, et nimiam ple-
nitudinem significat. Qua de re
Galenus. At apud Herodotum
sumitur pro hominum magna fre-
quentia, qua locus aliquis reple-
tur. ἐς ἀγορῆς κ.ν. μάλιστα πλη-
θῶρην. vii. 223. pro ἐς μεγίστην
ἀγορῆς πληθῶρην. v. s. Ad maxi-
mam, sive circa maximam fori
plenitudinem. id est, Circa tem-
pus illud, quo forum maxima ho-
minum frequentia refertum, sive
plenum, est. Quo tempore forum
hominibus est frequentissimum.
Vide Suidam in πληθουσα ἀγορᾷ.
Supra iv. 181. πληθυσσῆς ἀγορῆς.
Vide Πληθύνειν.

πλήρης, ὁ καὶ ἡ. Ion. poet. et com.
pro quo alias ἐμπλεος, et μεσός.
Plenus. ii. 92, 93. πλήρεις. vii.
146.

πληροφορεῖν. Implere. Replere. πολ-

λοῖς λόγοις, καὶ ὄρκοις, πληροφορήσαντες Μεγάβζον. Ctesias Pers. 38. Cum multis verbis, et iuramenti, Megabyzum replevisent. Vide vulgata Græco-lat. Lexica. *πλησιατέρω*. Ion. adverbium, pro com. ἐγγύτερον. Propius. iv. 112. *πλησιός*, ὁ. com. ὁ πέλας. Vicinus. τοῖσι πλησίοισι. vii. 152. *πλησιόχωρος*, ὁ καὶ ἡ. com. Vicinus. Alicujus agro vicinus. iv. 30, 33, 102, 118. *πληγσσεσθαι*. com. Percuti. Plagam, vel cladem accipere. Μιλήσιοι μάχιστα ἐπλήγησαν. Milesii gravissimam cladem acceperunt. v. 120. *πλινθος*, ου, ἡ. com. Later, is. Latere. Gallice. *Briques*. πλινθους ἱκανὰς [ἐκ τοῦ ὀρύγματος] ἐλκύσαντες. Cum satis laterum [ex fossa] extraxissent. i. 179. *πλινθεύειν*. Lateres formare. τὴν γῆν ἐπλινθεύον. Lateres ex terra ducebant, formabant. i. 179. *πλόκαμος*, ου, ὁ. com. Crinis longus. Cincinnus. Caesaries. Coma. iv. 34. *πλοῦς*, οὔ, ὁ. com. ἀντὶ τοῦ εὐπλοια. Secunda navigatio. ὁ πλοῦς ὑμῖν ἔσαι. V. Hom. 19. Navigatio secunda vobis erit. Hoc autem vocabulum ita nunc accipiendum, ex præcedentibus Herodoti verbis patet. Vide. *πλώειν*. Ion. et poet. pro com. πλεῖν. Navigare. viii. 23. *καταπλώσαντας*. i. 2. *συνεκπλωσαι*. i. 5. *πλώσαι*. i. 24. iv. 148, 156. *ἐκπλώσας*. i. 29. *ἐπιπλώσαντες* νηυσὶ μακρῆσι. Cum longis navibus adversus [eos] navigassent. i. 70. *ὀπίσω ἀναπλώσαι*. Navigio redire. i. 78. *διεκπλώσαι*. Navigio transire. ii. 29. *διεκπλώσας*. ibid. *ἐκπλώσαντες*. ii. 44. *ἐκπλώουσι*. ii. 93. *ἀναπλώουσι*. ibid. *ἐκπλώνοντες*. ibid. *ἀναπλώνοντες*. ibid. *καταπλώουσι* ἐς θάλασσαν, καὶ ἀναπλώνοντες. ibid. In hac pag. verbum πλῶειν de piscibus dicitur,

qui in aquis natant, ac natatu feruntur. *ἀναπλώσας*. ii. 119. *ἐκπλώσαντας*. ii. 152. *περιπλώνοντες*. iv. 42. *περιέπλωσε* Λιβύην. iv. 43. *περιπλῶειν*. iv. 43. v. 108. *διεκπλώσας*. iv. 43. *περιπλώσαι*. iv. 43, 44, 179. vi. 115, 116. *διεκπλώσας*, iv. 89. *ἀναπλώσας*. ibid. *παραπέπλωκε*. iv. 99, &c. *προσπλῶειν*. Adnavigare. Contra navigare. viii. 6. *ἐπιπλῶειν τινί*. Adversus aliquem navigare. viii. 9, 10. αὐτοὶ ἐπ' ἀνέπλων ἐπὶ τοὺς βαρβάρους. viii. 9. Ipsi adversus barbaros navigarunt.

πλωεύσας, pro πλωούσας, a πλωέω, ὦ, quod a πλώω. Ion. et poet. pro com. πλεύσας. [Naves] navigantes. viii. 10. *περιπλῶειν* Εὐβοίαν. viii. 13. *ἀπέπλων* ὅπισω ἐπὶ τὸ Ἀρτεμίσιον. viii. 14, 25. *ἀποπλῶειν*. viii. 74. *ἐκπλώσαι*. viii. 81. Navigio evadere ex aliquo loco.

πλωεύσας. Vide πλῶειν.

πλωτός, ἡ, ὁν. Ion. et poet. Natans in aquis. νήσος πλωτή. Insula in mari natans. ii. 156. [πλέουσα dicitur. ibid.] *ποταμὸς προσπλωτός*. Fluvius navigabilis. iv. 47, 71.

ποδαῖρος, ὁ. Ion. et poet. Pedibus delicatis, mollibusque præditus. i. 55.

πόδα. ξύλινον προσποιησάμενος. ix. 37. Vide προσποιεῖσθαι.

ποδανιτήρ, ἦρος, ὁ. Pelvis. ii. 172. ἦν δὲ ἀγγεῖον, ἐν ᾧ τοὺς πόδας ἐναπενίζεατο, τούτέστιν ἐναπενίζοντο. Erat autem vas, in quo [convivæ, ceterique] pedes abluabant. ibid. ἐκ τοῦ ποδανιτήρος, ἐς τὸν [ἔφη] πρότερον τοὺς Αἰγυπτίους ἐνεμεῖν τε, καὶ ἐνούρειν, καὶ πόδας ἐναπονίζεσθαι. ibid. τῷ ποδανιτήρι. ibid.

ποδαπός, ἡ, ὁν. com. Cujas. Ex qua regione, q. d. ἐκ ποίας δᾶς, ἡγουν γῆς. Ex quali terra. Ex qua regione. Nomen interrogationi serviens. *ἐρωτῶντος τοῦ Δαρείου ποδαπῇ εἴη*. Quærente Dario cujas esset. v. 13.

ποδεών. ὦνος, ὁ. In utribus vocatur

pediculus e pellibus dependens, qua liquor infunditur, et effunditur, soluto funiculo, vinculoque, quod utres claudit, ac obturat. τῶν ἀσκῶν ποδεῶνας ἀπαμμένους λύειν. Pendentes utrium pediculos solvere. ii. 121. § 4. Euripides in Medea πόδας appellat, pagin. ex Plantini typis, 169. (v. 676. ed. Glasg. 1821.) Μῆδ. τί δῆτ' ἔχρησε, λέξον, εἰ θέμις κλύειν. Αἱ. ἀσκοῦ με τὸν προῦχοντα μὴ λύσαι πόδα. M. I. Quid vero [Deus] respondit, dic, si fas [est me hoc] audire. Æ. [Vetuit] ne ego prominentem utris pedem solverem.

ποδεῶν, ὥνος, δ. μεταφορικῶς apud Herodotum accipitur pro rei alicujus figura in angustum desinente, idque ad humani pedis similitudinem. τῆς γὰρ Δωριδος χώρης ποδεῶν σείνους ταύτη κατατείνει. viii. 31. Agri enim Dorici podeon, sive tractus angustus, hac in parte extenditur. Valla vocem Græcam et ipse retinet. Alii tractum, alii aditum vertunt. Suidas, Ποδεῶνας, εἶδος γεωργικόν. καὶ τρητοὺς ποδεῶνας ὁ γατόμος ἀνθετο Δηροί Πάρμις, ἀνηρώων παυσάμενος καμάτων. Aristoph. Comment. in Vespis, v. 670. ἀργέλοφοι (inquit) τῆς μελωτῆς οἱ πόδες, οὗς ποδεῶνας καλοῦσι. Sed hoc Aristophanis exemplum ad Herodoti locum facere nihil videtur. Sunt etiam qui Prominentiam interpretentur. Sed nullum horum vocabulorum ipsam vocis Græcæ vim satis declarat. Quare cum Valla vocem Græcam retinere præstat, donec aliquod Latinum vocabulum his commodius inveniamus. Quamvis enim Pes apud Latinos accipiat etiam pro mensura, qua terras metimur, quæ quatuor minores palmos, hoc est 16 digitos continet, hic tamen Pes, nisi καταχρηστικώτερον, καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ κατ' ἀναλογίαν, rem intelligas, commode locum habere non potest. Theocritus Idyllio vige-

simo sec. v. 52. ποδεῶνας vocat pellis leoninæ pedes, αὐτὰρ ὑπὲρ νώτοιο, καὶ αὐχένος ἡφρεῖτο ἄκρων δέγμα λέντος ἀφρημένον ἐκ ποδεῶνων.

ποδηγεῖς, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Togæ, pallii, tunicæque ad pedes usque pertingentis. κιθῶνι ποδηγεῖ. Tunica ad pedes usque pertingente. i. 195.

πόθος, δ. Poet. quinetiam com. Desiderium. ὑπὲρ ἡμίσεως τῶν δειῶν ἔλαζε πόθος τε, καὶ οἶκτος τῆς πόλιος, καὶ τῶν ἡθῶν τῆς χώρης. Lat. interpres parum fideliter hunc locum vertit. Plusquam medietatem desiderium cepit ingens paterni soli, morumque Phocensium. i. 165. Sed ita locus est vertendus, Plusquam dimidiam civium partem cepit desiderium, et commiseratio urbis, et assuetarum illius regionis sedium, vel, et illius regionis domicilii sibi noti, et in quo habitare consueverant. ἀποθανόντος πόθον ἔχειν. Defuncti desiderio teneri. iii. 67.

ποιεῖν. Poetis tributum, ut canere Latine de iisdem dicitur. ὁρθῶς μοι δοκεῖ Πίνδαρος ποιῆσαι, νόμον πάντων βασιλέα φήσας εἶναι. Recte mihi videtur Pindarus cecinisse, qui dixit, Morem esse omnium regem. iii. 38.

ποιεῖν. Ion. et Attice pro ποιεῖσθαι positum videtur apud Herodotum. ix. 99. Τοῦτους μὲν Ἰώνων, τοῖσι καὶ κατεδόκειον νεοχμὸν ἂν τι ποιέειν, δυνάμει ἐπιλαβομένοισι, τρόποισι τοιοῦτοις προεφυλάσσοντο οἱ Πέρσαι. Valla: Hunc in modum ab iis Ionibus, qui aliquid rerum novarum molituri videbantur, si facultatem nacti essent, Persæ sibi præcaverunt. Æ. P. Sensus a Valla fideliter est expressus: at verba non satis fideliter explicantur, propter loquendi genus obscurum, quod aliis verbis dilucidioribus alias ita enuntiaretur, τοῖσι καὶ, ἀντὶ τοῦ, οἷς καὶ, τουτέστιν ὅφ' ὧν καὶ κατεδόκειον

νεοχμὸν ἄντι ποιέεσθαι, ἤγουν ποιηθήσεσθαι. Ac illos quidem Iones, a quibus aliquid novi factum iri putabant, facultatem nactis, his rationibus Persæ præcaverunt. Vel, a quibus facultatem nactis aliquid novi factum iri putabant, &c. id est, quos aliquid rerum novarum molituros arbitrabantur, si facultatem nacti fuissent, hoc modo præcaverunt, vel mature caverunt. Vide τοῖσι καὶ κατεδόκει·ν.

ποιεῖν ἱρά. Herodotea, et poet. locutio, pro com. ἱερά ποιείσθαι. Sacra facere. ποιήσαντες ἱρά. Cum sacra fecissent. ix. 19.

ποιεῖν ἔξω. Herodotea locutio, pro com. ἔξω τίθηναι. Extra ponere. ἔξω μὲν τὴν κεφαλὴν ποιεῦντας, ἔσω δὲ τὸ σῶμα. Caput quidem extra [navem] ponentes, corpus vero [reliquum,] intra [navem] statuentes. v. 33.

ποιεῖν cum gemino accusativo Ion. et Attice. μεγάλη κακὰ ἐποίησαν Αἰγινίτας. Magnis maleficiis Æginetas affecerunt. iii. 59. ἔλεγε ὅσα ἀγαθὰ Κύρος Πέρσας πεποίηκοι. Recensuit quot beneficiis Cyrus Persas affecisset. iii. 75.

ποιεῖσθαι. νομίζειν. κρίνειν. Existimare. Judicare. ὁ δὲ δεινὸν τε, καὶ ἀνάνσιον ἐποίηστο, γυναῖκα ἀναιτήν ἐοῦσαν τοῦ πρήγματος τούτου παραδοῦναι. ix. 110. Ille vero rem atrocem, ac indignam, [minimeque ferendam] judicabat, mulierem hujus negotii culpa carentem tradere.

ποιεῖσθαι. com. Facere. Ducere. Putare. Existimare. ἐν ἀδείῃ οὐ ποιευμένων τὸ λέγειν. ix. 42. Herodotea locutio. Haud tutum existimantibus loqui. Vel, Quia libere dicere quod sentiebant, metu periculoque carere non putabant. περὶ πολλοῦ ποιούμενος αὐτούς. Ipsos multi faciens. i. 73. συμφορὴν ποιησάμενοι μεγάλην. Id magnam calamitatem ducentes. Hoc magnæ calamitati tribuentes. i. 83.

οὐκ ἐν ἑλαφρῷ ἐποיעύμην. Rem non leviter ferebam. Rem non levem esse ducebam, ac proinde non leviter eam ferebam. i. 118. μεγάλη ποιησάμενος. Magni faciens, quod, &c. i. 119. ἐαυτοῦ ποιεῖται τὸ Κύρου ἔργον. Cyri facinus suum facit, i. e. sibi vindicat, ac attribuit. i. 129. ἀγώνισμα τοῦτο μέγα ποιεῦνται. Hoc in magni præclarique facinoris loco ponunt. Hoc magnæ virtuti laudique tribuunt. At interpretes Lat. vertit, Hoc palmarii loco ducunt. Quæ versio vim Græcorum verborum non satis explicat. Vide ἀγώνισμα. i. 140. συμφορὴν μεγάλην ἐποίησαντο. Magnam calamitatem duxerunt. iv. 79.

ποιεῖσθαι variis modis apud Herodotum eleganter sumunt. ἐποίηστο στρατήν ἐπὶ Κᾶρας. Expeditionem adversus Caras suscepit. i. 171. πένθος ποιεῖσθαι. Lugere. De flere. ii. 1. ποιεῖσθαι στρατηλασίην ἐπὶ τινας. Expeditionem adversus aliquem facere. Copias adversus aliquem ducere. ibid. ἰδοιορλήν ποιεῖσθαι. Iter facere. ii. 29. μέγα ποιεύμενος ταῦτα. Hæc magni faciens. Hæc valde æstimans. iii. 42. ἐν ἀνδραποδῶν λόγῳ [αὐτοῦς] ποιεύμενος εἶχε, pro ἐποιεῖτο. Eos in mancipiorum loco habebat, ac ut mancipia tractabat. iii. 125. περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι. Multi facere. iii. 154. προσβολὴν ποιεῖσθαι, pro προσβάλλειν. Oppugnare. iii. 158. τινὸς μνήμην ποιεῖσθαι. Aliujus mentionem facere. iv. 16. προσβολὰς ἐποιοῦντο. iv. 128. Incursiones faciebant. σκῆψιν ποιεῖσθαι, pro σκῆπτεισθαι. Simulare. Prætexere aliquid. v. 30. σπουδὴν ποιεῖσθαι. Studium adhibere. Sedulam operam dare. ibid. φίλα ποιεῖσθαι τῇσι πόλεσι. Civitatibus res gratas facere. Gratificari. v. 37.

ποιεῖσθαι λήϊν. ληΐζεσθαι. Prædari. i. 161. λήϊν ποιεύμενος τῷ στρατῷ. Latin. interpres hunc locum male

vertit, frumentationem militibus faciens. At Stephanus in margine versionem vulgata longe deteriore notavit: Illo in prædam suis militibus exposito. Vertendum enim, Exercitu, i. e. cum suis copiis, prædam faciens, totam Mæandri planitiem diripiens, populans. Quod enim Herod. λήην ποιεῖσθαι dicit, id Cic. in Verr. l. 3. § 50. ed. Ern. prædam facere dicit. *Μασσαγέτας ὑπ' ἐωῦτὸν ποιήσασθαι*. Massagetæ in suam potestatem redigere. i. 201. *ποιεῖσθαι τὴν ζὸν ἀπὸ κριθῶν*. Hordeo victitare. ii. 36. *οὐκ ὁσὶ ποιεῦμαι*. Nefas esse puto. ii. 86, 170. *τὰ τοῦ θεοῦ πρεσβύτερα ποιεῖσθαι, ἢ τὰ τῶν ἀνδρῶν*. Res divinas antiquiores habere, quam humanas. Sic enim Cicero passim loquitur, quod loquendi genus hoc ipsum feliciter exprimit. v. 63. *ἀσπασὸν τι ποιεῖσθαι*. Aliquid gratum habere, ducere. Voluptatem ex aliqua re percipere. v. 98. *ποιεῖσθαι πάσας τὰς πόλεις ὑπ' ἐωῦτῶ*. In suam potestatem omnes urbes redigere. v. 103. *ποιεῖσθαι τὸ κελευόμενον*. Imperata facere. vi. 12. *ποιεῖσθαι καταστροφὴν τινῶν*. ἀντὶ τοῦ κατασφύσασθαι τινὰς. Aliquos subigere. In nostram potestatem aliquos redigere. vi. 27. *πρῆγμα οὐδὲν ἐποιήσαντο*. Rem nihili fecerunt. vi. 63. *τὸν πλόον ποιεῖσθαι*. πλεῖν. Navigare. vi. 95. *βουλὴν ποιεῖσθαι*. Consultare. Statuere. In animo habere. *βουλὴν οὐκ ἐποיעῦντο μαχέσασθαι*. Pugnare non habebant in animo. Vel, Pugnare non statuerant. vi. 101. *περὶ πολλοῦ ἐποיעῦντο λαβεῖν μιν*. Multi faciebant ipsum capere. vi. 104. *ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιεῖσθαι τι*. Rei alicujus nullam habere rationem. vii. 14, 57. *τῶν λόγων οὐδὲν ποιησάμενος*. Horum nulla ratione habita. vii. 58. *τῆς στρατιῆς ἀριθμὸν ποιεῖσθαι*, pro τὴν στρατὸν ἀριθμεῖν, ἐξετάζειν. Exer-

citum numerare. Copias recensere. Copias lustrare. vii. 59. *τῆς μάλης αὐτοῦ ποιεῦμαι*. vii. 99. Quam maxime admior. *οὐκ ἐποίησατο ὁργὴν οὐδεμίαν, προ οὐδαμῶς ὠργίσασατο*. vii. 105. Nullo modo iratus est. *Δι' ὧν τῆς χώρας ὁδὸν ἐποιέετο*. Per quorum agrum iter faciebat. vii. 110. *παρ' αὐτὰ τὰ τεῖχεα τὴν ὁδὸν ἐποιέετο*. Juxta muros ipsos iter faciebat. vii. 112, 121. *τοῦ περὶ λόγον ἐποιεύμην*. vii. 113. Cujus mentionem feci. *συμφορὴν ποιεῖσθαι μεγάλην*. vii. 117. Aliquid ingentem calamitatem ducere. Aliquid molestissime ferre, magnæque suæ calamitati, atque jacturæ tribuere. *πρῆγμα ποιήσασθαι*. Rem confecisse. vii. 150. Sic Vall. Sed jam hoc loquendi genus significat, id quod Galli sua lingua dicerent, *Faire cas de quelque chose. En avoir fait cas*. Lat. rationem rei alicujus habere. Rem aliquam curare. *ἐν νόῳ ἔχων πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα ποιήσασθαι*. vii. 157. In animo habens totam Græciam in suam potestatem redigere. *Δεινόν, καὶ οὐκ ἀνασχετὸν ποιησάμενος [πρῆγμα.]* vii. 163. Rem gravem, [indignam,] nec tolerandam ratus. *Διαδέξιόν τι ποιεῖσθαι*. ἀντὶ τοῦ, δεξιόν τι, αἶσιον, εὐτυχές τε νομίζειν. vii. 180. Aliquid dextrum, faustum, fortunatum, et felix existimare. *περιποίησά μιν περὶ πλείους ἐποίησαντο*. vii. 181. Ipsum conservare plurimi fecerunt. *ὁμον ποιεῖσθαι*. pro ὁρμεῖν, et ὁρμίζεσθαι. vii. 193. Stationem in aliquo loco habere. *σπουδὴν ἐποιήσαντο τοὺς παραλαβεῖν*. vii. 205. Operam dedit, ut hos assumeret. *ἐν ὁμήρων λόγῳ ποιεύμενός σφας κατέιχε*. vii. 222. Ipsos obsidum loco ducens [apud se] retinebat. *πρόσοδον ποιεῖσθαι*. προσέρχεσθαι. Accedere. vii. 223. *Μέγα πεποιημένοι περιεῖναι τὴν Ἑλλάδα*. viii. 3. Magni facientes Græciæ salutem. *περὶ τῆς*

ἡγεμονίης τὸν ἀγῶνα ποιεῖσθαι. ibid. De principatu contendere. τῶν νεῶν ποιεῖσθαι τὸν ἀριθμὸν, pro τὰς νέας ἀριθμεῖν. viii. 7, 8. bis. τινὸς ἀποπείραν ποιεῖσθαι. viii. 9. Alicujus periculum facere. Gallice, *Faire essai de quelqu'un. Essayer, éprouver quelqu'un.* Vide διάπειρα, et ἀποπειράσθαι, δεινὸν χρῆμα ἐποιεόντο. viii. 16. Rem gravem, atrocem, indignam, intolerabilem, judicabant. ἐς ἀναβολὰς ἐποιεόντο τὴν ἀποχώρησιν. viii. 21. Discessum in aliud tempus distulerunt. Vel, in longum temp. dist. οὐ περὶ χρημάτων τὸν ἀγῶνα ποιεῖν, ἀλλὰ περὶ ἀρετῆς. viii. 26. Non de pecunia, sed de virtute contendunt. βουλὴν ποιεῖσθαι. viii. 40. quod unico verbo βουλευέσθαι dicitur ibid. περὶ πλείους ποιεῖν μένους [ταύτην] περιεῖναι. ibid. Plurimi facientes [hanc] superstitem, [et incolumem] esse, [vel servari. Hujus salutem plurimi facientes.] &c.

ποιεῖσθαι ἐς τὸ συμμαχικόν. Herodotea locutio, pro qua diceretur alias ποιεῖσθαι συμμαχούς. i. e. Socios facere. Vel, ἐς τὴν συμμαχίαν δέχεσθαι. In societatem recipere. τοὺς ἄλλους ἐς τὸ συμμαχικόν ἐποίησαντο. ix. 106. Ceteros in societatem receperunt.

ποιηφαγεῖν. Ion. et poet. Herbas comedere. iii. 25. ποιηφαγεύουσι. iii. 100.

πολεμισήριος. pro quo alias πολεμικός. Bellicus. ἵπποι πολεμισήριοι. Equi bellici. i. 192. πολεμισήρια ἄρματα. Bellici currus. v. 113.

πόλεων ὀνόματα, ἀντὶ τῆς χώρας, τῆς τῶν πόλεων. Ut, στρατιὴν ἐς Μίλητον ἐπέβαλεν. ἀντὶ τοῦ Μιλησίου χώραν. Copias in Milesium agrum duxit. Cum copiis in agrum Milesium irrupit. Nisi dicas, Copias adversus Miletum urbem duxit. Sed illud ἐπέβαλλειν aliam vim habere videtur, quam τοῦ ἀγεῖν. i. 14, 15. Significat enim magna ce-

leritate, ac impetu immittere aliquo copias, quemadmodum qui telum jaculantur. Sic ἐς Κλαζομενάς ἐπέβαλεν. pro ἐς τὴν τῶν Κλαζομενῶν, εἴτε τῶν Κλαζομενίων, χώραν. i. 16. Quod manifeste demonstratur. i. 18. ὁ ἐσβαλὼν τὴν καῦτα ἐς τὴν Μιλησίην τὴν στρατιήν. quod ehim, i. 14. dixit obscurius ἐς Μίλητον, id nunc dilucidius explicat, quum dicit, ἐς τὴν Μιλησίην, ubi subauditur χώρην. ἐπέβαλε ἐς τὴν Ἐλευσίνα. pro, ἐς τὴν Ἐλευσινίαν χώραν. v. 74. Δωριεὺς ἐπέβαλον ἐς Ἀθήνας. ἀντὶ τοῦ, ἐς τὴν Ἀττικὴν. v. 76. Vide præcedentia Herodoti verba. ἐσέβαλε κῶς ἐς Μηλίαν. pro, ἐς τὴν τῶν Μηλιέων χώραν. vii. 196. ἐσβαλόντες ἐς τοὺς Φωκέας. viii. 27. pro, ἐς τὴν τῶν Φωκέων χώραν. quod viii. 32. aperte dicitur, ἐς τὴν Φωκίδα ἐπέβαλον. Ἐπέβαλε ἐς Βιωτούς. pro, ἐς τὴν Βοιωτῶν χώραν. viii. 34. ἐπέβαλον ἐς τὰς Ἀθήνας. pro, εἰς τὴν Ἀθηνῶν χώραν, εἰς τὴν Ἀττικὴν. viii. 66. Quamquam hic et urbs ipsa potest intelligi. at ix. 17. συνεσέβαλον ἐς Ἀθήνας accipiendum pro εἰς τὴν Ἀττικὴν. Nam (ut patet ix. 13.) Athenæ crematæ fuerant, et omnia earum ædificia solo æquata, et manifesta eorum vestigia fuerant confusa.

πολήων. Ion. gen. plur. pro Attico πόλεων, et Ion. altero πόλιων. Urbium. ii. 137.

πολιζειν. com. Urbem condere. Urbes ædificare. Collocare aliquo in loco. ἡ Παιονίη ἐπὶ τῷ Στρυμόνι ποταμῷ πεπολισμένη ἐστὶ. Pæonia ad Strymonem fluvium suas urbes habet conditas. Vel, Urbibus conditis est sita. Vel simpliciter, Est sita. v. 13. ἐπ' ᾧ πόλις πεπόλισται. Ad quem [fluvium] urbs condita est. v. 52. vii. 59, 108, 199.

πολίτης, ου. Ion. et poet. pro com. πολίτης, ὁ. Civis. τοῖσι πολίτησι. Civibus. i. 37. πολιῆτω. i. 120. ii. 129, 160, 167. iii. 36. πολιῆτων.

- iii. 45, 80. iv. 150. v. 7, 92. § 7. vi. 9, 85. ix. 33, 34, &c.
- πόλισμα, τος, τό.** Ion. poet. Herodoteum vocabulum. Urbs. Oppidum. **μεγάλα πολίσματα.** Maguae urbes. i. 178. vi. 6.
- πολιτήν, ης, ῆ.** Ion. pro com. **πολιτεία, ας.** Civitas. Civitatis jus. **πολιτήν αἰτεόμενος.** ix. 34. Civitatem, vel, civitatis jura petens.
- πολιτικόν, οὔ, τό.** Alicujus civitatis institutum. Instituta. **εἰ τὸ πολιτικὸν ὅμιν πάν ἐστὶ τοιοῦτον, οἷον σὺ διαίρεις.** vii. 103. Si omnia vestrae reipub. instituta talia sunt, qualia tu disertissimis verbis dicis.
- πολίχνη, ης, ῆ.** N. H. et Thucydideum. Urbs. Oppidum. vi. 26. Vel, Oppidulum.
- πολλάχῃ. ἀντὶ τοῦ πολλάκις.** i. e. Sæpe. i. 42.
- πολληπλήσιος.** Ion. et poet. pro com. **πολλαπλάσιος.** iii. 135. iv. 50. Multis partibus major. Copiosior.
- πολλὸν cum comparativo** Ion. et poet. pro **πολλῷ** com. **πολλὸν ἐλάσσων.** Longe minor. i. 77. **πολλὸν ἀλκιμότερος.** Longe fortior. i. 103.
- πολλὸν cum superlativo** Ionic. et poet. pro com. **πολλῷ.** **πολλὸν πασέων καλλίστην.** Omnium multo, vel longe, formosissimam. i. 8. **πολλὸν μέγιστον.** i. 93. **πολλὸν τι κρατίστη.** i. 192. **ὄνυχας πολλὸν ὀξύτατους.** iii. 108.
- πολλός.** Ion. poet. et priscum, pro com. **πολύς.** i. 30, 75, 102, 104, 126, 140. **πολλὸν πλῆθος.** i. 141, 172. ii. 32. iv. 1, 126. v. 27, &c.
- πολλὸς ἐνέκατο λέγων τοιάδε.** vii. 158. Valla: Multus in hac oratione fuit. Steph. His verbis, quibus eos vehementer urgebat, usus est. Æ. P. Vehemens instabat ipsis hæc dicens. Vehementer ipsos urgebat his verbis utens.
- πολύγονα ζῷα τίνα, καὶ διὰ τί ὑπὸ** τῆς τοῦ θεοῦ προνοίας πεποιήτας. iii. 108. (**δολυγόγονα.** ibid.)
- πολύγονος, ὁ καὶ ῆ.** com. Fœtuosus, Abundans fœtu. iii. 108.
- πολυαρκίαςτος, η, ον.** Copiosissimus. Uberrimus. q. d. Longe sufficientissimus. Qui plurimum durat. Qui plurimum sufficit. Id, quo quis est maxime contentus, ob ejus maximam copiam, et bonitatem, cui nihil deest, **πολυαρκίαςτον** appellatur. iv. 53.
- πολυπλάνητος, ὁ καὶ ῆ.** com. Qui multum est vagatus, vel vagatur. i. 56.
- πολυπρόβατος, ὁ καὶ ῆ.** com. v. 49. Pecoris abundans. Magnam pecoris copiam habens. Dives. Opulentus. **πολυπρόβατάτατοι πάντων.** Omnium opulentissimi. Vel, Qui maximam pecoris copiam habent, et longe majorem, quam ceteri omnes. ibid.
- πολυτροπή, ης.** Ion. et poet. Astutia. Versutia. ii. 121. § 5.
- πολυφάρμακος, ου, ὁ καὶ ῆ.** com. Multorum pharmacorum, venenorumque peritus, vel perita. **Δεῦρο καὶ ἡελίου θυγάτηρ πολυφάρμακε Κίρκη.** V. Hom. 32. Huc et Solis filia [venias] multorum venenorum perita Circe. Virg. Æn. vii. v. 10. Proxima Circæe raduntur littora terræ, Dives inaccessos ubi Solis filia lucos Assiduo resonat cantu, tectisque superbis Urit odoratam nocturna in lumina cedrum, Arguto tenues percurrens pectine telas. Hinc exaudiri gemitus, iræque Leonum Vincla recusantum, et sera sub nocte rudentum. Setigerique sues, atque in præsepibus ursi Sævire, ac formæ magnorum ululare luporum; Quos hominum ex facie Dea sæva potentibus herbis Induerat Circe in vultus ac terga ferarum.
- πολύφορτος, ου, ὁ καὶ ῆ.** N. H. Qui multas habet Sarcinas. V. Hom. i. **πολυψηφίς, τῶος, ὁ καὶ ῆ.** Multis

calculis abundans. Epithetum fluvii. *πολυψήφιδά παρ' Ἐξμον.* i. 55. *πομπή.* Ion. et poet. pro impulsu, ac afflatu. *θείη πομπή χρωόμενος.* Divino impulsu utens. Afflatu divino. i. 62. Quod *συγανύμης* dicitur ἐνθεάζων. i. 63. Alibi *θείη πομπή χρωόμενοι.* v. s. Divina deductione utentes. i. e. Numine divino eos deducente. Numinis divini ductu. iv. 152. *θείη πομπή.* viii. 94. v. s. Divino missu. Ibi verba fiunt de actuario navigio, quod Valla Celocem vocat, qui celox divinitus missus credebatur. Valla vertit, Cum divina pompa. Sed parum commode. Quid hoc sibi velit patet ex sequentibus, *τὸν πέμψαντα φανῆναι οὐδένα,* &c.

πομπός, ου, δ. com. Qui aliquem aliquo deducit, vel prosequitur. *πομπούς ἄμα πέμψω.* Simul mittam, qui [te] deducant. i. 121, 122.

πορθεῖν. Ion. et poet. a medio *πέπορθα*, verbi *πέρθω*, unde Latinum, Perdo, verso θ in d. Vasto. Diripio. Populor. *τὸ ἄστυ ἐπορθέετο.* Urbs direpta est. i. 84, 162. *τοὺς χώρους αὐτῶν ἐπόρθειον.* Ipsorum agros populabantur. iii. 58. *ἐπόρθησαν.* iv. 148. *τὰς πόλιας ἐπόρθειον.* Urbes populabantur, diripiebant. v. 116.

πορθμέες. Ion. pro com. et Attico *πορθμεῖς.* Vectores. Nautæ. Portitores. i. 24.

πορθμήιον, ου, τό. Ion. pro com. *πορθμεῖον.* Fretum. iv. 45.

πορθμήιον, ου, τό. Ion. pro com. *πορθμεῖον.* Navis, qua fretum aliquod, qua mare, qua fluvius trajicitur. Ponto, pontonis, Latine vocatur, quod nobis pontis usum præbeat. vii. 25.

πόρος, ου, δ. com. Meatus. Traiectus, Pons, per quem transitur. *Λύσαντας τὸν πόρον.* viii. 111. Traiectum, i. e. pontem soluturos. Vide *σχεδίη, ἀπικνέεται ἐς τὸν πόρον τῆς*

διαβάσεως. viii. 115. Ad trajectus meatum, vel pontem pervenit. *ἀπίκοντο ἐπὶ τὸν πόρον.* viii. 117. *προέπεμπε βασιλῆα μέχρι τοῦ πόρου.* viii. 126. Regem persecutus est usque ad trajectum. ix. 120.

πόρος, δ. com. Ratio, qua res aliqua geri potest. *οὐκ εἰδύνατο πόρον οὐδένα ἀνευρεῖν.* Nullam rationem invenire poterat. ii. 2. *οὐδείς πόρος ἐφαίνετο τῆς ἀλώσιος.* Nullus expugnationis modus apparebat. Nulla ratio, qua urbs capi posset. iii. 156.

πόρος, ου, δ. Ion. pro com. *γέφυρα.* Pons, quod per eum transeat. *λύσαντες τὸν πόρον.* Soluti ponte. iv. 136. hoc patet ex sequentibus, ubi dicitur, (iv. 139.) *τῆς γεφύρης λύειν τὰ κατὰ τοὺς Σκύθας ἔοντα.* duobus in locis. *Λύομεν τὸν πόρον.* Pontem solvimus. *ibid. μόγῃς εὗρον τὸν πόρον.* Vix pontem invenerunt. Quanquam hic *πόρος* ipsum trajectum significare potest. Traiectum ægre, difficulter invenerunt. iv. 140. vii. 10. § 3. 36. ut et viii. 15.

πορπάειν, ἄν. vel *πορπέειν, εἶν.* Poet. Infibulare. Fibulis astringere. *πόρπη* enim, et *πόρπαξ*, quod et *περόνη*, fibula dicitur; hinc verba *πορπαῖν*, *πορπεῖν*, et *πορπάζειν*, quod exstat apud Æschylum in Prometheo victo. v. 61. *καὶ τῇνδε νῦν πορπάσον ἀσφαλῶς.* Schol. *πόρπασον. περόνησον.* Herod. *εἰματα ἐνεπεπορπέατο*, pro *ἐνεπεπορπηγγο*. *εἰματα ἐμπεπορπημένα εἶχον.* i. e. Vestes fibulis astrictas gestabant. vii. 77.

πορσύνειν. Ion. et poet. Parare. *πορσύνειν τὰ θεοῦ [πράγματα, vel ἱερά.]* Dei res parare. Cultui divino operam navare. Diem aliquem festum celebrare. Sic enim ix. 7. *περὶ πλείους δ' ἡγόν τὰ τοῦ θεοῦ πορσύνειν.* Plurimi enim faciebant [res Dei, i. e.] Dei diem festum celebrare. pro eodem dicitur et

πορσαίνειν, ut docet Enstath. τὸ παρέχειν, καὶ τὸ εὐτρεπίζειν. Deducitur autem a futur. *Æolico* πορσω, pro com. πορῶ, a πόρω, quod præbeo, vel paro, significat.

πορφυρεὺς, εὖς, ὁ. com. Qui purpuras capit. Qui purpura tingit. *Purpurarius*. iv. 151.

Ποσειδῶν. Ποσειδῶνος. Ion. pro com. Ποσειδῶν, ὤνος. Neptuneus. ii. 50. iv. 59, 180, 188. vii. 129, 192.

ποσσίκροτος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Terræ solique epithetum, quod pedibus pulsatur. δῶσω τοι Τεγέην ποσσίκροτον ὀρχήσασθαι. Dabo tibi Tegeam pedibus pulsandam ad saltandum. i. 66.

ποτνιαδάκτος, ου, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. nomen, quo utitur Homerus in Epigrammate in Cumanos facto. V. Hom. 14. Dominatu venerandus. Αἰολίδα Σμύρνην ἀλιγέλιον ποτνιαδάκτον. id est, *Æolicam Smyrnam, mari vicinam, venerandam dominatu.*

ποὺς, ποδός, ὁ. com. Pes, pedis. Et μετωνυμικῶς pro celeritate pedum accipitur apud Herodotum. Ἐδιωκὼν ὡς ποδῶν ἕκαστος εἶχον. ix. 59. Valla: Insequuntur, pro se quisque maturantes. *Æ. P.* Insequebantur [eos] quanta pedum celeritate singuli poterant. Vel, Quam maxima pedum celeritate singuli poterant, [eos] insequabantur. Qui autem hac pedum celeritate præditus est, ut diu valeat in cursu perseverare, is Græce vocatur ποδάρκης, q. d. ὁ ἐπαρκεῖν τοῖς ποσὶ δυνάμενος, καὶ ὁ τοῖς ποσὶ ταχύς, καὶ ἰσχυρός. Hom. Il. A. v. 121. Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς. Hinc verbum ποδαρκεῖν, quod in vulgatis Lex. non exstat, pedum velocitate præditum esse, ac ea diu in cursu uti posse. Pindarus Pyth. Ode 5. v. 43. transitive verbum hoc (ut Grammatici loquuntur) usurpavit, pro pedibus velocibus non intermisso cursu

percurrere locum aliquem. Ἀχαιῶσι δὲ ἀνίας Ποδαρκεῖν δυωδεκάδρομον τέμενος. id est, Incorruptis habenis stadium [curruum] duodecies cursu iterantium velocibus pedibus percurrens. ποδώκης vero dicitur, qui passim ab Homero ποδάς ὡκύς vocatur, quod epithetum Achilli variis in locis ab eo tributum legas.

ποὺς, ποδός, ὁ. Pes. com. κτείνειν πάντα τινὰ τὸν ἐν ποσὶ γινόμενον. Obvium quemque interficere. iii. 79.

πρεσβυγενεῖα, ης, ἡ. N. H. pro com. πρεσβυγενεῖα, quod Suidas interpretatur πρεσβυτέρα γένεσις. q. d. antiquior genitura. primogenitura. Quod de illis dicitur, qui nati sunt majores. Gallice, *Pri-mogéniture. Première naissance.* vi. 51.

πρεσβύτερος. Antiquior. com. Ut autem apud Latin. Antiquior accipitur pro carior, melior, potior, honoratior; sic etiam apud Græcos πρεσβύτερος. τὰ τοῦ θεοῦ πρεσβύτερα ἐποιεῦντο, ἢ τὰ τῶν ἀνδρῶν. Res divinas antiquiores habebant, quam humanas. v. 63. (Vide Antiquior apud Nizolium, ubi multa Ciceronis ita loquentis exempla leges.) Vel, Res divinas humanis anteposuerunt. Res divinas humanis antiquiores esse duxerunt.

πρῆγμα, τος, τό. Negotium. Moles-tiæ. ἵνα μηδὲν πρῆγμα παρέχοι [τῷ γραμματοφόρῳ]. vii. 239. Ne quid negotii [tabellario tabellæ] præberent.

πρῆγμα. Ion. pro pretio, æstimatione, et honore, quo quis apud aliquem valet. ἦν μέγιστον πρῆγμα Δημοκίδης παρὰ τῷ βασιλεῖ. Democedes erat in maximo pretio apud regem. iii. 132.

πρῆγμα εἶναι. Herodotea locutio. Opus esse. pro quo alibi dicitur δεῖν. χρεῖαν, vel χρεῶν εἶναι. χρῆναι. vii. 12.

πρῆγματα ἔχειν. Ion. pro com.

πράγματα ἔχειν. Molestias habere. vii. 147.

πρήθειν. Ion. et poet. pro com. καίειν. πυροῦν. Incendere. Cremare. τὴν πόλιν ἐνέπρησαν. viii. 35. Urbem incenderunt. ἐνέπρησε τοὺς οἴκους. viii. 143. ἀγάλματα ἐμπεπρησμένα.

πρήθηναι. Ion. pro com. πρᾶθῆναι. Venditum fuisse. a πρᾶττω, σω. Vendo. πρῆθίσαν. Venditam. ii. 54. ἐπρήθη. ii. 56.

πρῆσις, ἡ. Ion. pro com. πρᾶσις. Venditio. παρὰ τὸ πρᾶττω, σω. Vendo. i. 153. iv. 17.

πρήσσειν. Ion. pro com. πρᾶσσειν. Agere. Rem gerere. εὖ πρῆσσειν. Rem bene gerere. Sic et Galli, *Faire bien ses affaires*. i. 24. Secunda fortuna uti. i. 42. ii. 162. τὴν δὲ ἀνὴρ ὑμῶν ἐπρήσσομεν. Idem ac vos fecissemus. iv. 119. ταῦτα ἐπρήσσε. iv. 144. πρῆζειν. iv. 156. ἄμεινον πρῆσσειν. Melius rem gerere. Nobiscum melius agi. iv. 157. v. 30. κακῶς πρῆσσόντες. Rem male gerentes. v. 34, 35. vii. 58.

πρῆσσειν. Ion. pro com. πρᾶσσειν, i. e. μηχανᾶσθαι. Moliri. Hinc verbum Gallicum eodem significatu videtur deductum. *Brasser*. Quanquam alii malunt ἀπὸ τοῦ βράδσω formare. Hæc posterior formatio longe simplicior est. δσπερ τὴν Κυπρίων ἀποστάσιν ἐπρῆξε. Qui Cypriorum defectionem molitus fuerat. v. 113.

πρῆσσειν. Ion. pro com. πρᾶσσειν. Exigere. ἐπρῆσσαν παρ' ἐκδότην τὸ ἐκδοτοῖσι ἐπέβαλλον. A singulis exigebant, quod singulis imponebant. i. 106. πρῆσσεσθαι. Exigi. Αἰγινήτας πρῆσσεσθαι ἐκέλευον. [Hoc tributum] ab Æginetis exigi jubebat. v. 84.

πρῆσσειν, et πρῆσσεσθαι. Ion. pro com. πρᾶσσειν, et πρᾶσσεσθαι, Exigere. Reposcere pœnas. Ulicisci. συνεξέπρῆξαντο αὐτῷ τὸν ἐν Καμίκῳ θάνατον γενόμενον. vii. 169. Coniunctis armis, ipsius

[Minois] cædem in [urbe] Camico factam ulți sunt.

πρῆτήριον, ου, τό. N. H. In vulgatis Lexicis vertitur Prætorium, et Herodoto tribuitur hoc vocabulum: sed nullus liber, nullus locus, nullum exemplum notatur. ἵνα σφι ἀγορῇ τε ἐγίνετο, καὶ πρῆτήριον. vii. 23. Valla: Ubi illorum erat forum, et mercatus. Quod bene. Barbari dicerent, Venditorium, i. e. locus, in quo res venduntur, ubi res venales exponuntur. ἀγορῇ, καὶ πρῆτήριον, ἀπὸ τοῦ ἀγορῇ, ἐν ᾗ ἐπρῆσσετο τὰ ἀναγκαῖα πρὸς τὸν βίον. Forum, in quo res ad victum necessariæ vendebantur.

πρηνή. com. pro quo sæpius separatim dicitur πρὶν ἢ. Prius quam. cum infinito. πρηνὴ πέμπειν ἐς Σικελίην. viii. 3. Prius quam in Siciliam mitterent [legatos.] πρὶν ἢ ἐμβαλεῖν. ix. 13. Prius quam ingrederentur.

πρό. com. Pro. Patrocinium, defensionem, causamque significans, ob quam aliquid fit. πρὸ τῆς Σπάρτης ἀποθνήσκειν. vii. 134. Pro Sparta, Spartæ causa, mori. πρὸ ὑμῶν δεῖ ἀπολέσθαι. Pro vobis perire [nos] oportet. vii. 172. πρὸ τῶν Ἀθηναίων ναυμαχέειν. viii. 68. Pro quo συνωνύμως ὑπὲρ γῆς τῆς Ἀθηναίων ναυμαχέειν. viii. 70. Pro Atheniensibus, eorumque agro, navale prælium committere. πρὸ χώρης μάχεσθαι. viii. 74. Pro regione pugnare. ix. 48. πρὸ τῆς Ἑλλάδος ἀποθνήσκει. ix. 72. Pro Græcia moritur.

πρό. com. Electioni, optionique serviens. οἷσιν ἡ τυραννὶς πρὸ ἐλευθερίας ἦν ἀσφαστερότερη. Quibus ipsa tyrannis gratior erat, quam libertas. i. 62. πρὸ τούτων τῶν κακῶν κρείσσον καὶ θτεῖον ἄλλο παθεῖν. Satius est vel quidvis aliud, quam hæc mala pati. vi. 12.

προαστήριον, ου, τό. H. V. pro com. προάστειον, quod legitur viii. 129. vel, ut apud alios scriptum legi-

tur, *προάστιον*. Suburbium. Suburbanum. Gallice, *Fauxbourg*. ἐν τῷ προαστείῳ. In suburbano. iii. 142.

προαιδεῖσθαι τινα. Herodotea locutio. q. d. ante revereri aliquem. id est, Alicui reverentiam ante alios debere. ὃν ἐγὼ προαιδεύμαι. Cui ego reverentiam ante alios debeo. Quem ego revereri debeo. iii. 140.

προβαίνειν. Procedere. Progredi. *προβήσομαι ἐς τὸ πρόσω τοῦ λόγου*. Ad ulteriorem orationis partem progrediar. i. e. In oratione pergens longius progrediar. i. 5.

πρόβλημα, τος, τό. Quicquid hosti obijcitur, ut ejus vim, ac impetum excipiamus, sustineamus, propulsemus. Propugnaculum. Clypeus. Scutum. *προβλήματα ἀντ' ἀσπίδων ἐποיעῦντο γεράνων δοράς*. vii. 70. Valla: In locum clypeorum pelles gruum prætendebant. Æ. P. Pro clypeis pelles gruum gestabant, quas hosti obijcerent, ut se tutarentur. vii. 76. *προβόλους* appellat Herodotus venabula, quæ hosti obijciuntur, et quibus vulnerari potest, quæ Pollux lib. v. c. 3. et 4. *προβόλια* sæpius appellat, ut et Xenophon.

προβοηθεῖν. V. H. Prius opem ferre. Opem mature ferre. *πρὶν ὡν παρ-εῖναι ἐκείνων ἐς τὴν Ἀττικὴν, ἡμέας καιρὸς ἐστὶ προβοηθῆσαι ἐς τὴν Βοιωτίαν*. viii. 144. Prius quam igitur ille [barbarus] in Atticam veniat, tempus est, ut nos prius in Bæotiam ad opem ei ferendam eamus. vel, tempus est nos in Bæot. opis ferendæ causa proficisci.

προβόλαιον, ου, τό. V. H. Propugnaculum. Tutamen. In vulgatis Lexicis sine ullius auctoritate legitur hoc vocabulum. vii. 148.

προβόλος, ου, ὁ. Præter vulgatas significationes, quas in Lexicis habemus, apud Herodotum accipitur interdum pro eo, quod Pollux lib. v. cap. 3. et 4. *προβόλιον*

sæpius appellat, ut et Xenophon in Cynegetico. Latini venabulum vocant. Est autem telum oblongum, et longa ferrea cuspidem munitum, quo venatores adversus feras utuntur; quod, quia feris obijcitur, Græce *πρόβολος*, et *προβόλιον* dicitur. Gallice, *un épieu*. *Προβόλους δύο λυκοεργέας ἕκαστος εἶχε*. vii. 76. Valla: Bina singulis veruta ad lupos conficiendos apta. Stephanus, Venabula Lycii operis. Sed *πρόβολος* et pro venabulo, et pro veruto, commodissime sumi potest. Nam eadem arma et venationi, et militiæ servire possunt. Verutum vero (ut obiter hoc dicatur) penultima producta, a Nonio vocatur brevè et acutum telum. Alii verutum esse tradunt hostile, quod veru præfixum habet, i. e. cuspidem ferream, quæ veru speciem habet. Lucanus lib. viii. ver. 681. Cæsaries compressa manu, Pharioque veruto. Cæsar et Livius variis in locis verutorum mentionem faciunt, et inter tela militaria recensent. Quinetiam veru, telum militare, longum, tenue, et ad similitudinem veru factum, a Virgilio inter arma pugnae servientia ponitur. Æn. lib. vii. ver. 665. Et tereti pugnant mucrone, veruque Sabello. Quare sive venabula sive veruta voces *προβόλους*, hoc saltem loco, res bene videtur habitura. Sed illud epithetum *λυκοεργέας* aliquam habet difficultatem. Si Vallam sequamur, dicemus hoc formatum *παρὰ τὸ τοῦς λύκους ἐργάζεσθαι, τούτέστι κατεργάζεσθαι*. Lupos subigere, conficere, interficere. Quam solam interpretationem in vulgatis Lexicis reperies, ubi mentio quidem Herodoti fit, sed liber non notatur. Verisimilior tamen etymologia videtur esse, *παρὰ τὸ τοῦς λύκους ἐργεῖν, τούτέστιν εἰργεῖν, ἀρκεῖν*,

καὶ κωλύειν. Quod poeticum. A lupis arcendis. Quamvis autem hoc proprie significet, γενικῶς tamen accipietur etiam pro eo, quod ad quemlibet hostem arcendum, nec ad arcendum tantum, sed etiam ad vulnerandum, valet. Stephanus τὸ λυκοεργέας, pro λυκοεργέας, καὶ ὑπὸ τῶν Λυκίων εἰργασμένους, καὶ πεποιημένους, accepit. Sed vereor ne hæc interpretatio nimium audax a Criticis censeatur. Eam tamen Suidæ verbis commode tueri possumus. Sic enim ille, Λυκοιργίς. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον κέχρηται τῇ λέξει. Δίδυμος δὲ φησι, τὰς ὑπὸ Λυκίου κατεσκευασμένας φιάλας τοῦ Μύρωνος υἱοῦ οὕτως εἰρησθαι. ἔοικε δὲ ἀγνοεῖν ὃ γραμματικὸς ὅτι τὸν τοιοῦτον σχηματισμὸν ἀπὸ κυρίων ὀνομάτων οὐκ ἂν τις εὖροι γινόμενον. μᾶλλον δὲ ἀπὸ πόλεως, καὶ ἐθνῶν, ὡς κλίνη Μιλησιουργίς. Μήποτε οὖν γραπτέον παρὰ Ἡροδότῳ ἐν τῷ ἡ. ἀντὶ τοῦ προέδουλος δύο λυκοεργέας. Ἰνα, ὥσπερ παρὰ τῷ Δημοσθένει, οὕτως ὀνομάζεται τὰ ἐν Λυκίᾳ εἰργασμένα. Sed apud Suidam scribendum est, ut apud Harpocratiem scriptum exstat, Λυκοιργεῖς. Sic et apud Demosth. ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον. p. 1193. ed. Reisk. φιάλας Λυκοιργεῖς δύο. Item, ἐν Λυκίᾳ, ut apud Harpocrat. Et illa verba μήποτε οὖν &c. sic sunt intelligenda. Ὅρα δὲ μήποτε καὶ παρὰ Ἡροδότῳ γραπτέον εἶη ἐν τῷ ἐξδόμῳ προέδουλος δύο Λυκοιργεῖς, ἀντὶ τοῦ π. δ. Λυκοεργέας. Sed nihil apud Herodotum est mutandum. Nam quod Attice per contractionem a Demosthene dictum Λυκοιργεῖς, id ab Herodoto κατὰ διάλυσιν τῆς οὐ διρθόγγου εἰς οε, καὶ τῆς εἰ εἰς εα, prolatum. Sic, Λυκοῦργος, Λυκοεργος. Si quid tamen conjecturis est tribuendum, ex verbis illis, ὑπὸ Λυκίου κατεσκευασμένας, item ex Harpocrat. illis verbis, τὰ ἐν

Λυκίᾳ εἰργασμένα, non absurde conjiciat quis et apud ipsum Demosthenem fortasse scribendum Λυκοιργεῖς, et apud Suidam pro Λυκοιργίς, Λυκοιργεῖς reponendum, et apud Herodotum Λυκοεργέας legendum, ut supra demonstratum.

προέδουλος, ὁ. Herodoteum vocabulum. Pecoris pascendi vicarius. Quemadmodum autem dicimus Proquæstor, et Proconsul, sic etiam Propastor κατ' ἀναλογίαν dicere liceat. i. 113.

προέδουλος, οὐ, ὁ. com. Qui pro aliquo consultat. Vel, Qui ante alios consultat. Senator. Princeps Senator. Primarius Senator. vi. 7. πρόεδουλοι τῆς Ἑλλάδος. vii. 172. Valla: Græciæ provisosores. Æ. P. Sic jam appellantur ii, quos singulæ civitates nomine publico ad publicum concilium mittebant, ut pro repub. consultarent. Non inepte dici possent, Legati pro Græcia consultaturi, Consultores Græciæ non voco, quia Consultoris nomen illi potius tribuitur, qui consulit alios, ut ab iis consilium accipiat, quam illi, qui pro alio consultat. Interdum tamen et pro eo sumitur, qui consilium alteri dat; ut ex illo trito versu patet, Malum consilium consultori pessimum.

προδέκτωρ, ὁρος, ὁ. N. H. Protector. Patronus. Præses. vii. 37.

προδηλεῖσθαι. Ion. et poet. Ante lædere. Auctorem esse cladis allicujus. δειμαίνω μὴ ὃ ναυτικός στρατὸς κακωθεῖς, τὸν πεζὸν προδηλῆσται. viii. 68. Vereor ne navalis exercitus accepta clade pedestribus copiis sit cladis auctor, sit exitio.

προδῆλος, οὐ, ὁ καὶ ἡ. com. Manifestus. προδῆλα γὰρ ὅτι ἡμεῖς οὗτοι οἱ ἄνθρωποι μελλοῦσι προόπτῳ θανάτῳ δάσειν. ix. 17. Manifestum enim [est] istos homines nos manifestæ morti daturos. i. e. Nos

ab his manifesta morte sublatum iri constat.

προδιδόναι. Interdum hoc verbum apud Herodotum tribuitur fluviis, qui non satis aquarum habent, quas alicui vel hominum, vel brutorum, numero suppedient, ut eorum sitim restinguant. Οὐδέν μοι θαῦμα παρίσταται προδιδόναι τὰ ῥέεθρα τῶν ποταμῶν ἐνίων. vii. 187. Valla perperam, Quo minus miror proditum esse, fluenta quædam non suppeditavisse. Stephanus longe melius, Mirum mihi non videtur quorundam amnium fluenta defecisse tot hominum millia. *Æ. P.* Hoc verba sonant. Nulla admiratio mihi adstat, i. e. Nullo modo miror, Vel, Nullo modo mihi mirum videtur nonnullorum fluviorum fluenta [tantam hominum, ac brutorum animalium, multitudinem] prodidisse, [deservisse, defecisse, tantæ multitudini sufficere, potum suppeditare non potuisse.] Est enim ἑλλειπτικὸν loquendi genus, et subaudiendum τοσούτον ἀνθρώπων, ὑποζυγίων, κτηνῶν, καὶ ζώων ἄλλων πλήθος, ut patet ibid. Est autem metaphora sumta a rebus bellicis, in quibus amici et socii socios et amicos sæpe produnt, deserunt, nec opem ipsis debitam ferunt. Vide ἀντέχειν, ἀντισχεῖν, et ἀντιχεῖν, ubi de re eadem verba fiunt. Idem verbum, munitiōibus tributum, significat eas præter nostram spem non posse milites in iis conclusos tutari. τοῦ φρήγματος προδεδικότος. viii. 52. Cum vallum [ipsos] prodidisset, i. e. præter expectationem ipsos diutius tutari non potuisset. Vide φρήγμα.

πρόδρομος, ὁ. com. Præcursor. Antecursor. Gall. *Avant-coureur*. i. 60. iv. 121, 122.

πρόδρομος, ὁ καὶ ἡ. com. Præcursor. Vel, Quæ præcurrit. ἀγγελίῃ πρόδρομος. ix. 14. Nuntius

præcursor. i. e. (ut Valla vertit) properans.

προδύντος ἡλίου. Sic legitur vii. 149. Sed *πρὸ δύντος* separatim scribendum videtur. Antequam sol occiderit. Ante solis occasum. Prisci Latini dixissent etiam, Ante Solem occasum, ut patet ex antiqui Juris fragmento, Sol occasos suprema tempestas est. *pro*, Sol occasus suprema tempestas esto. *προεδρίῃ*. Ion. *pro* com. *προεδρία*. Princeps in sedendo locus. In sedendo prærogativa. Gall. *Préséance*. i. 54. ἐν προεδρίῃ κατήμενος. In principe consessus loco sedens. iv. 88. vi. 57. ix. 73.

προελήλατο. 3. person. sing. præter. plusq. p. pass. Ion. et Att. formati a *προελαύνω*. μ. *προελάσω*. a *προελάω*, ῶ. aorist. 1. act. *προήλασα*. perf. *προήλακα*, et Ion. et Att. *προελήλακα*. perf. pass. *προελήλαμαι*. plusq. p. *προεληλάμην*, σο, το. Procedo. Progredior. ὥς δὲ πρόσω τῆς νυκτὸς προελήλατο. ix. 44. Cum autem illius noctis [tempus jam] procul processisset. Vel, Cum autem nox jam multum processisset. Videtur enim subaudiendum χρόνος, ut ita locum intelligas, Cum autem tempus ad multam noctem processisset. Hæc enim ad verbum non satis commode reddi possent. Sic et Galli, *La nuit étant déjà bien avancée*. Vel, *Le temps de la nuit étant déjà bien avant*.

προεξαΐσσειν. V. H. Proruere. Ex aliquo loco in aliquem ante alios ruere. *προεξαΐσσοντες κατ' ἓνα, καὶ δέκα*. ix. 62. Et singuli, et deni, proruentes [in hostem.]

προεξάνισσθαι. com. Ante alios surgere. viii. 59.

προεξέδρη, ἡς, ἡ. N. H. Valla Prætorium vertit. vii. 44. Sed proprie sic appellatur sedes in aliquo loco prominens, et præter ceteras eminens, ac ulterius excurrans.

προεσάξαντο (ἐξεκομίσαντο.) Ion. neglecto augmento temporali, pro προσήξαντο, πρότερον [εἰς τὴν Εὐβοίαν] ἐσήξαντο, ἐσεκομίσαντο. Importaverant. Est autem 3. plur. aor. 1. medii, a προεσάγω. Prius importo. viii. 20.

προεσάτε. Ion. pro com. προεσάκατε. unde κατὰ συγκοπὴν προέσατε, et inserto ε ante α, προεσάτε. Præstis. v. 49. cum genit.

προέσηκας. οὐκ ὀρθῶς σεωυτοῦ προέσηκας. Ionismus, Gallicismo respondens. *Vous ne vous gouvernez pas bien.*

πρόθυρον, ου, τὸ. idem ac προτύλαιον.

iii. 35. Ἰζετο ἐς τὰ πρόθυρα τῶν βασιλῆος οἰκίων. Ad regii palatii vestibulum sedebat. iii. 140. vi. 91.

προϊέναι. com. Projicere. Negligere. Dimittere. προϊέναι ἐτοῖμοι ἔσαν. [Eum] dimittere parati erant. iii. 137.

προϊέναι. Projicere. Largiri. Profundere. χρήματα προϊέντα σφι. Pecunias ipsis largientem. i. 24.

προϊζεσθαι. Ion. et poet. pro com. προκαθίζεσθαι, vel προκάθισθαι. Ante alios sedere. Præsidere. viii. 67.

προϊζεσθαι. Vide καταπροϊζεσθαι.

προΐσχειν, et προΐσχεσθαι. Ionic. et poet. pro com. προΐειν. Prætendere. Prætexere. προΐσχομένη πρόφασιν. Speciosam causam prætexens. iv. 165. πρόφασιν τὴν Πausανίῳ ὕδριν προΐσχομένοι. viii. 3. Pausaniæ insolentiam pro speciosa causa prætendentes. Vel, Speciosam causam prætexentes, ipsam scil. Pausaniæ [regis] insolentiam.

προΐσχεσθαι. Ion. et poet. pro com. προτείνειν. προτιθέναι. προΐσχομενος [αὐτοῖς] ἔπα. Cum ipsis conditiones proposuisset. i. 164. προΐσχομενους ἔπα ταῦδε. Qui hæc verba proponebant. iii. 137. προΐσχομενοι ταῦδε. vi. 9, 49, 86. § 1. πρόφασιν προΐσχομενους. Specio-

sam causam prætexentes. vi. 137. viii. 111.

πρόκα. Adverbium. Ion. et Hero-doteum pro com. εὐθύς, εὐθέως, παραχρῆμα, ἐξαίφνης. Statim. Confestim. Ex improviso. Repente. πρόκα φωνῆς ἀκούειν. viii. 65. Ex improviso vocem audire. Suidas. πρόκα τε τὴν πρόμαντιν βαρβάρῳ γλώσση χράν. viii. 135. Statimque oraculi antistitem barbara lingua oraculum edidisse, vel responsum reddidisse. Apollon. Argonaut. lib. i. ver. 688.

προκατήμενος, ὁ. Ion. pro com. προκαθήμενος. προκείμενος. Ante sedens. Ante situs. προκατημένους πρὸ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος. vii. 172. Ante ceteram Græciam sedentes, positos, sitos. Qui sedes ante ceteras Græciæ regiones positas habemus.

προκατῆσθαι. Ion. pro com. προκαθῆσθαι. Præsidere. Præesse. Custodire. Tutari. Ἰώνων προκατῆσθαι. ix. 106. Ionibus præsidere, [præesse, eosque tutari.]

προκατίζειν. Ion. pro com. προκαθίζειν. Propalam sedere. i. 14, 97.

προκατοψομεναι νῆες. viii. 23. Naves, quæ [classem hostilem] exploraturæ præmittuntur.

προκόπτειν. com. Proficere. Progressum facere. Gallice, *Profiger, avancer, faire profit, faire progres.* ἐς τὸ προσω οὐδὲν προκόπτετο τῶν πρηγμάτων. Nulla res proficiebat. Nullus in rebus progressus fiebat. iii. 56. Metaphora sumta ab illis, qui materiam aliquam ferro secantes progrediuntur.

προκόπτειν, et προκόπτεσθαι. com. Proficere. τῶν πρηγμάτων οὐδὲν προκοπτομένῳ. Cum res nihil proficerent. i. 190.

πρόκροσσαι νῆες. Eustath. αἰ κλιμακῆδὸν ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις ὠρμισμέναι. ἢ γενεωλκημέναι θεατροειδῶς, παρὰ τὰς κρώσσας, ὁ δηλοῖ τειχομάχους κλιμακας. καὶ πρόκροσσοι λέγονται τινες φέρεσθαι ἐπὶ τὸν κιν-

-δανον, ἤγουσιν βαθμηδὸν, εἶπουν κλιμακῆδόν, καὶ κατὰ σίχας. i. e. Naves scalarum instar collocatae aliæ post alias. Ita junctæ et tamen ordine collocatæ, ut gradus in scalis videmus collocatos, et perpetua serie conjunctos. Suidas, πρόκροσσαι. ἄλλη ἐπ' ἄλλη. Ἡρόδοτος. αἱ δὲ νῆες πρόκροσσαι ὁρμαίνοντο ἐς Πόντον ἐπὶ πεντήκοντα νέας. Sed apud Herod. vii. 188. locus ita legitur, πρόκροσσαι ὁρμῶντο ἐς Πόντον, καὶ ἐπὶ ὀκτὼ νέας. Et paulo superius dicit Herodotus. αἱ μὲν δὲ πρῶται τῶν νεῶν ὁρμῶντο πρὸς τὴ γῆ. quare. τὸ ὁρμῶν, καὶ τὸ ὁρμῶντο συνωνύμως ponuntur; at hoc, Ἀττικώτερον, καὶ Ἰωνικώτερον, illud vero, κοινότερον. Subjicit Suidas ἐτυμολογίαν, οἷον ἐπὶ προκαρσοῖσι τινες οὐσαι, παρὰ τὸ κάραι. αἱ κατὰ κεφαλὴν συντιθέμεναι. Unde fortasse quis conjiciat idem hoc esse, ac τὸ μετωπηδόν, de quo suo loco. Navis enim frons, et caput, est ipsa prora. Sic igitur naves intelligerentur, quæ in ordinem perpetua serie sunt digestæ, ita ut earum capita, sive frontes, i. e. proræ prominentes, altum versus spectent, paratæ ad impressionem faciendam in hostilem classem.

πρόκροστος, ὁ καὶ ἡ. N. H. In caput propendens. In caput prominens. γρυπῶν κεφαλαὶ πρόκροσσοί εἰσι. Valla: Gryphinis capitibus altrinsecus obversis. iv. 152. Æ. P. Gryphorum capita sunt in anteriorem partem prominentia. vel, altera alteris obversa prominent. Quis dicatur πρόκροστος, et quænam sint πρόκροσσοι νῆες docet Eustath. et Suidas. Eos consule. προλέγειν. com. Prædicere. προλέγουσαι Κροίσω. Cræso prædicentes. i. 53.

προλεσχῆνευειν. Vide simplex λεσχῆνευειν.

προμαχεῶν, ὤνος, ὁ. Ion. pro com. προμαχῶν, et πρόβολος. Propugnaculum. i. 98, 164. iii. 151.

προμαντήη. Ion. pro com. προμαντεία. In oraculo consulendo prærogativa, et princeps locus alicui honoris causa datus. i. 54.

πρόμαντις, ὁ καὶ ἡ. Oraculi præses, sive vir, sive fœmina. Antistes. ἡ τοῦ θεοῦ πρόμαντις. i. 182. αἱ πρόμαντιες. ii. 55. πρόμαντις ἡ χρέουσα. Antistes, quæ responsa reddit. vii. 111, 141. τὴν πρόμαντιν βαρβάρῳ γλώσσει χροῶν. viii. 135. Oraculi antistitem barbara lingua responsum reddidisse.

προμετωπίδιον, ου, τό. Frontale. Ornamentum, vel tegumentum, quod ante frontem ponitur. Interdum et ipsam frontis pellem significat, ut docet Jul. Poll. lib. ii. c. 4. § 46. quod Herod. confirmat his verbis. προμετωπίδια δὲ ἵππων εἶχον ἐπὶ τῇσι κεφαλῇσι, σύν τε τοῖσι ὥσθι ἐκδεδαρμέναι, καὶ τῇσι λοφίησι. vii. 70. Et equorum pelles ex frontibus cum ipsis auribus, et júbis detractas in capitibus gestabant. Valla vim Græcorum verborum non expressit. Vide nostrum Græcol. Xen. ind.

προμηθέεσθαι, εἶσθαι. Ion. et poet. Solicitum esse de re aliqua. Curam alicujus gerere. προμηθέεσθαι ἐωῦτοῦ ἐκέλευε. Sui curam eos gerere jubebat. ii. 172. προμηθεόμενος μὴ πλῆξῃ τὸν Γωεῤῥην. Solicitus, vel providè cavens ne Gobryam vulneraret. iii. 78.

προμηθέεσθαι. V. H. Rationem alicujus habere. Quod barbare dicitur, Habere respectum alicujus. Gallice, *Avoir égard à quelqu'un. Porter respect à quelqu'un. Respecter quelqu'un.* προμηθεόμενος τὸν ἀδελφεὸν Μασίστην. ix. 108. Valla: Fratris Masistis respectu. Æ. P. Fratris Masistæ rationem habens. Gall. *Melius, Respectant son frere Masisten.* Vel, *Lui portent respect.* Latine sic etiam aptissime locum hunc interpretari potes. Fratrem Masisten reverens. Hic enim hujus verbi Germanus videtur esse sensus.

προμηθεΐη, ης, ἡ. Ion. pro com. προμήθεια, καὶ πρόνοια. Providentia. iii. 36.

προμηθῆ. Ion. pro com. προμήθεια. Providentia. Prudentia. Cura. Sollicitudo. Ratio, quam alicujus provido ac sollicito animo habemus. ὁ Κύρος τὸν Κροΐσον ἐν πολυλῇ προμηθίᾳ εἶχε. Cyrus Croesum admodum provide ac officiose tractabat. De eo valde sollicitus erat. Magnam ejus curam gerebat. i. 88. iii. 36.

προναυμαχεῖν τινας. Ante aliquem, vel alicujus tuendi gratia, praelio navali dimicare. προναυμαχίῃσιν Μιλήτου. Ante Miletum, vel pro Mileto, i. e. Mileti tutandæ gratia, praelio navali dimicaturos. vi. 7. προναυμαχίσεις Πελοποννήσου. viii. 60. Pro Peloponneso dimicabis.

προνηΐον, τό. Ion. et poet. pro com. πρόναον. Templi vestibulum. Lat. interpres suggundam vocat. Sed non videtur hæc interpretatio huic loco satis apte convenire. i. 51, 92.

προνοΐη, ἡ. Ion. pro com. πρόνοια. Providentia. ἐκ προνοΐης. De industria. i. 120. Consulto. ἐκ προνοΐης αὐτὰ ἐποίησε. viii. 87.

προνοΐη Ἀθηναίη vocatur ἐπιθετικῶς. Minerva provida. Minerva, quæ sua providentia res humanas administrat. τὸ ἔδον τῆς προνοΐης Ἀθηναίης. viii. 37, 39. Valla vertit, Fanum Minervæ, quod est ante templum. Unde conjicio Vallam videri nactum esse codicem, in quo scriptum legeretur προνηΐης. προνηΐον vero (de quo suo loco) templi vestibulum significat. Hic ἱερὸν προνηΐης Ἀθηναίης vocaretur fanum, vel sacellum, quod est ante Minervæ templum, et Minerva figurate pro ipsius templo sumeretur. Quod parum probabile. q. d. Fanum protemplaris Minervæ. Sed longe verisimilius Ἀθηναίην προνοΐην ἐπιθετικῶς appellatam, ob suam providentiam,

qua in rebus mortalium regendis uteretur, ut Poetæ fabulantur.

πρόνοος, ὁ. Ion. et poet. Providus. ἀγαθὸν τε πρόνοον εἶναι. Bonum est, expedit, tibi conducit, te providum esse. iii. 36.

πρόξενοι, αὐ, οἱ. Ion. et poet. pro com. πρόξενοι. vi. 57. Suidas, προξένους ἐκάλουν τοὺς τεταγμένους εἰς τὸ ὑποδέχεσθαι τοὺς ξένους τοὺς ἐξ ἄλλων πόλεων ἡκοντας. Proxenos appellabant eos, qui [totius civitatis nomine] constituti erant, ut hospites ex aliis civitatibus venientes exciperent hospitio. Sed et pro publico alicujus civitatis hospite sumitur. ut viii. 143. Vide πρόξενος.

πρόξενος, ου, ὁ. com. Hospes alicujus civitatis publicus. Eustathius. πρόξενος, ὁ ὅλης τινὸς πόλεως ξένος, καὶ ὑπὸ τῶν ἀρχόντων, ἢ τῶν δήμων, ἐχειροτονοῦντο οἱ πρόξενοι. καὶ πρόξενος ὁ ὑπὸ πόλεως τινος κατασταθεὶς προϊστάμενος τινῶν ξένων. ὅθεν τὸ προξενεῖν. Suidas, προξένους ἐκάλουν τοὺς τεταγμένους εἰς τὸ ὑποδέχεσθαι τοὺς ξένους τοὺς ἐξ ἄλλων πόλεων ἡκοντας. καὶ προξενία, ἡ τῶν ξένων ὑποδοχή. &c. Hos Herodotus lib. vi. 57. προξείνους, libr. viii. 136. προξένους, appellat. Valla tamen hunc locum ita vertit, πυθόμενος ὅτι πρόξενός τε εἶη, καὶ εὐεργέτης ὁ Ἀλέξανδρος. Quia audiebat hospitalem, atque munificum esse virum. Æ. P. Quia audiebat Alexandrum publicum esse [Atheniensium] hospitem, et bene [de Atheniensibus] meritum. Nostram interpretationem ipsemet Herod. viii. 143. de eodem Alexandro verbafaciens, ita confirmat. οὐ γὰρ σε βουλίμεθα οὐδὲν ἄχαρι πρὸς Ἀθηναίων παθεῖν, ἐόντα πρόξενόν τε, καὶ φίλον. id est, Nolumus enim te quidpiam ingrati ab Atheniensibus pati, quorum publicus hospes, et amicus es. ξένος igitur, et πρόξενος, sive πρόξενος, tam active, quam

passive sumitur. Nam (ut ex iis, quæ supra fusius declarata sunt) et eum significat, qui alium hospitio excipit, et humaniter tractat, et eum, qui ab alio excipitur, ac humaniter tractatur. Sed ξένοι, potius de privatis, πρόξενοι vero de publicis hospitibus dicitur. πρόξενοι autem sunt appellati, διὰ τὸ προϊστασθαι τῶν ξένων, quod hospitum patroni essent, et patrociniū eorum gererent, ut ex Eustathii definitione colligitur. Vel, quod in ipsa electione (nam civium suorum publicis suffragiis hoc honoratissimum munus accipiebant) ceteris anteponerentur, καὶ πρὸ τῶν ἄλλων πολιτῶν ξένοι τῶν ξένων constituerentur.

προσπεύον. com. Prospiciendum est. ἡμῖν τῆς σῆς ἀρχῆς προσπεύον ἐστί. Nobis tuo regno prospiciendum est. Oportet nos tuo regno prospicere, et consulere. i. 120.

πρόσπτος, ου, ὁ καὶ ἡ. N. H. Manifestus. Qui est ante nostrum aspectum, et oculos. οὗτοι οἱ ἄνθρωποι μέλλουσιν ἡμέας προσπτεῖν θανάτῳ δώσειν. ix. 17. Homines isti nos manifestæ morti sunt daturi. Vel, Nos morte manifesta sunt sublaturi.

πρόσους, ὁ καὶ ἡ. H. V. pro com. πρόσους. πρόσχωρος. Conterminus, confinis, et q. ante fines aliquos situs. Vicinus. ii. 12. Si modo codex sanus: alioqui dicendum esset πρόσουρος, ut τὰ πρόσουρα Λιβύη. ii. 18. iii. 97.

προσφειλούμενος, η, ον. com. Ante debitus. vi. 59. Ante existens. Ante intercedens. ἡ ἔχθρη ἡ προσφειλούμενη ἐς Ἀθηναίους ἐκ τῶν Αἰγινήτων, ἐγένετο ἐξ ἀρχῆς τοιῆσδε. v. 8. Inimicitia ab Æginetis adversus Athenienses ante debita, vel existentes, ex hoc principio fuerunt. v. 82. sed hic est horum verborum sensus, et interpretatio elegantior: Inimicitia, quæ Æginetis cum Atheniensibus ante

intercedebant, hinc initium duxerunt. Vel, Inimicitiarum, quæ Æginetis ante cum Atheniensibus intercedebant, hoc fuit initium. Vel, Inimicitia, quas Æginetæ adversus Athenienses ante gerebant, ex hoc initio existerunt. v. 89. hæc dilucidius dicuntur, τῆς ἐχθρῆς τῆς πρὸς Αἰγινήτας Ἀθηναίοισι γενόμενης ἀρχῇ κατὰ τὰ εἰρηται ἐγένετο.

προπάτωρ. ὁ προπάτορος. Primus pater. Gencris auctor, qui et γενάρχης, ii. 169.

πρόπειρα, ης, ἡ. N. H. Periculum, quod de re aliqua fit ante quam aliquid aggrediamur. ἐν Ἀθηναίοισι τὴν πρόπειραν ποιευμένους. ix. 48. Valla: Relegato Atheniensibus periculo. Vulgata Lexica Græcolat. versionem Vallæ sequuntur, et Herodoti locum vitiose scriptum habent: sed correctionem hinc petere debemus. Sic autem hæc vertenda; In Atheniensibus periculum prius facientes [nostrarum virium, prius, inquam, quam vos ipsi nostram bellicam fortitudinem audeatis tentare,] i. e. Atheniensium periculo nostrum robur prius experientes, sive tentantes.

προπέμπειν. com. Prosequi aliquem vel honoris, vel officii, vel aliqua alia de causa. ἐμὲ προπέμπων ἔξω πόλιος. Me extra urbem prosequens. Gallice, *m'accompagnant, me faisant compagnie jusques hors de la ville.* i. 111. iv. 33.

προπεπευσμένος. vel προπεπυσμένος. Ion. et poet. et com. Qui ante aliquid audivit, intellexit, de re aliqua certior factus est. i. 21. Dictum παρὰ τὸ προπυθάνεσθαι. v. 63. προπυθάνόμενοι ταῦτα. Cum hæc præsensissent. v. 102.

προποιεῖν. Ion. pro com. πρότερον ποιεῖν. ὑπάρχει. ἐμεῦ προποιήσαντος χρηστὰ ἐς σε. Cum ego prior te beneficiis affecerim. i. 41. vii. 44. πρόφυλον, ου, τό. com. Vestibulum,

quod alias προύλαιον et πρόθυρον appellatur. ii. 91.

προρρίζος. Proprie dicitur de arboribus, quæ radicibus evelluntur. πολλοὺς ὁ θεὸς προρρίζους ἀνέτρεψεν. Deus multos homines radicibus evertit. i. 32. ἐτελεύτησε προρρίζος. Penitus obiit. Radicibus interiit. iii. 40.

πρός. Ion. cum genitivo, loco præpos. ὑπὸ, quod magis receptum. οὐ λέγεται πρὸς οὐδαμῶν. pro ὑπ' οὐδαμῶν. A nullis dicitur. i. 47. vii. 60. ἀτιμάζεσθαι πρὸς Πεισιφράτου. pro ὑπὸ Πεισ. Ignominia affici, contumeliose tractari a Pisistrato. i. 61. ταῦτα πρὸς Κυαξάρειω παθόντες. pro ὑπὸ Κυαξ. i. 73. λόγου οὐδενὸς γινόμεθα πρὸς Περσέων. pro ὑπὸ Περσέων. In nullo pretio a Persis habemur. In nullo pretio sumus apud Persas. i. 120. τετιμῆσθαι πρὸς Αἰγυπτίων. Ab Ægyptiis colī. ii. 75. κακόν τι πρὸς θεῶν λάβοι. Malum aliquod a Diis acciperet. ii. 139, 152. τὴν ἀρχὴν ἀπαιρεῖσθαι πρὸς ἀδελφεοῦ. iii. 65. αἰσχρὰ πρὸς τῶν μάγων πεπονθός. ibid. ἐπεπόνθεα πρὸς Καμβύσῃ ἀνάρσια. iii. 74. καλέεσθαι πρὸς βαρβάρων. A barbaris vocari. iii. 115. iv. 44, 45. v. 12, 20. vi. 106. vii. 135, 151, 153, 239, &c.

πρὸς τινος εἶναι. Ad aliquem pertinere. Pro aliquo facere. Alicui prodesse. ἐλπίσας πρὸς ἐωυτοῦ τὸν χρησµὸν εἶναι. Oraculum illud pro se facere ratus, arbitratus. i. 75. πρὸς ἡµῶν ἐστί. viii. 60. Pro nobis facit. πρὸς ἐκείνων [ἐστί.] ibid. Pro illis facit. Vide γίνεσθαι πρὸς τινος.

πρὸς cum genitivo, pro ἑγγύς, Prope. ἡ δὲ αὐτῆς πρὸς τῶν πολέµιων μάλισα ἐτύγγχανε ἐοῦσα. viii. 87. Ejus vero [navis] hostibus erat proxima. μάλιστα πρὸς, ἀντὶ τοῦ ἐγγιστα.

πρὸς cum genitivo loco accusativi. πρὸς μεσαµβρίης, pro πρὸς μεσαµ-

βρίαν. Ad meridiem. iii. 107. πρὸς θαλάσσης ἐξεστρατεύσαντο. Ad mare cum copiis eductis iverrunt. v. 15.

πρὸς cum genitivo, Adversus, contra. φυλακαὶ κατέσασαν πρὸς Αἰθίοπων. Præsidia constituta fuerant adversus Æthiopes. ii. 30. πρὸς Ἀραβίων, καὶ Ἀσσυρίων. Adversus Arabes, et Assyrios. ibid. πρὸς Λιβύης. Adversus Libyam. ibid. φυλακὴν ἐωυτοῦ ποιεῦμενος πρὸς Αἰγυπτίων. Ad sui corporis tutelam præsidium adversus Ægyptios constituens. ii. 154.

πρὸς cum genitivo, pro accus. vel pro parā cum dat. ἐλίπετο ἀθάνατον μνήμην πρὸς Ἑλλησποντίων. ἀντὶ τοῦ πρὸς Ἑλλησποντίους. vel παρὰ τοῖς Ἑλλησποντίοις. Immortalem sui memoriam apud Hellespontios reliquit. iv. 144. ἐτίφθονον πρὸς τῶν πλεόνων ἀνθρώπων. vii. 139. Apud plerisque mortales invidiosum.

πρὸς τὰ μέγιστα. Ion. et Herod. locutio, pro com. μάλιστα, maxime. παρῆν σφι συμφορῇ χρῆσθαι πρὸς τὰ μέγιστα, ἀντὶ τοῦ συμφ. χ. μεγίστη. viii. 20. Accidit ipsis ut in maximam calamitatem incidere.

πρὸς cum accus. loco τῆς διὰ cum eodem casu. i. 41. ed Steph. πρὸς τοῦτο τὸ κήρυγμα. pro διὰ τοῦτο τὸ κήρυγμα. Propter hoc edictum. iii. 52. πρὸς τὰ τοῦ Βαβυλωνίου ῥήματα, pro διὰ τὰ. Ob Babylonii verba. iii. 153. πρὸς τὴν συμφορὴν, pro διὰ τὴν συμφορὴν. Ob istam calamitatem. iv. 161. πρὸς ταῦτα. pro διὰ ταῦτα. vii. 163.

πρὸς τὸ παρὸν βουλευέσθαι. In præsentia. Vel, Pro præsentibus rerum statu, consultare de rebus aliquibus. i. 20. πρὸς τὰ παρὸντα. Pro præsentibus rerum statu. i. 113.

προσάγειν ἔργον. Herodoteum loquendi genus a rebus bellicis petitum. Opus [ad rem peragen-

dam] admove. Opus aliquod exsequi. Rem aliquam peragere. ταῦτα τε ἅμα ἡγόρευε, καὶ τὸ ἔργον προσῆγε. ix. 92. Hæc autem simul dicebat, et opus [ad eas] admovebat. id est, Ita loquutus, rem pariter exsequi cœpit.

προσάντης, ὁ καὶ ἡ. com. Arduus. Acclivis. Adversus. Contrarius. Difficilis. Molestus. In contrarium nitens. ἐπεὶ τε ὑμῖν λόγος οὕτω προσάντης κατίσταται. vii. 160. Valla: Ceterum quoniam ista oratio vestra in contrarium nititur. Æ. P. Quoniam autem hæc mea oratio vobis adeo difficilis [et molesta] est. Lector præcedentia et sequentia Herodoti verba legat, ac perpendat, tunc facile videbit uter auctoris mentem melius intellexerit, ac expresserit.

προσάλλειν. com. Oppugnare, militare verbum. Impetum facere. Invadere. Aggredi. προσάλλειν πρὸς τὸ τεῖχος. Muros oppugnare. iii. 155, 158. προσάλλαντες, ἀπὸ πλάγος ὀπίσω. vii. 211. [Eos] adorientes, [aggredientes, invadentes] retro repulerant, [a se retro propulsarunt, repulerunt.] τὴν ἵππον ἐδέξαντο προσάλλουσαν. ix. 25. Equitatus irruentem excepere. Equitatus irruentis impetum excepere, sustinuerunt. προσέβαλλον πρὸς τὸ τεῖχος. ix. 86. Ad muros adorti sunt. Muros adorti sunt.

πρόσβασις, ἡ. Accessus. ἐνθα πρόσβασιν ἀνθρώπων οὐδεμίην εἶναι. Quo nullum homini accessum patere [ferunt.] iii. 111.

προσβολή, ἡς, ἡ. com. Oppugnatio. militare vocabulum. προσβολὴν ποιῆσαι πέριξ τὸ τεῖχος. Muros undique oppugnare. Oppugnationem circum muros instituire. iii. 158. προσβολὰς καρτερὰς ποιέμενοι. Acriter oppugnantes. iv. 200.

προσγελαῖν τινά. Ion. et poet. pro com. προσγελαῖν πρὸς τινά. Vel,

προσγελαῖν τινί. Alicui arridere. τὸν λαβόντα τῶν ἀνδρῶν προσεγέλασε τὸ παιδίον. Infans illi viro arrisit, qui eum ceperat, vel susceperat. v. 92. § 3. [Sic et apud Eurip. in Medea. v. 1159. ἀψυχὸν εἰκὼ προσγελώσα σώματος. i. e. Inanimæ imagini arridens corporis. Inteligitur autem imago, quam in speculo cernimus. Sed Scholiastes Græcus eo loco προσελέπουσα legit.]

προσγίνεσθαι. com. Accedere ad aliquem. Alicui se adjungere. οὐτοὶ σφι σύμμαχοι οὐ προσεγένοντο. Hi se socios ipsis non adjunxerunt. iv. 120. Βουδίνων προσγενομένων. Cum Budini se [ipsis] adjunxissent. ibid. τότε σφι καὶ αὕτη προσεγένετο. Tunc ipsis hæc etiam se adjunxit. v. 103, 104.

πρὸς δέ. Ion. pro com. πρὸς δέ τοῦτω, vel πρὸς δέ τοῦτοις. Præterea vero. i. 71. ii. 119. iii. 135. v. 20. καὶ πρὸς. v. 20. πρὸς δέ. v. 22. καὶ δὴ πρὸς. v. 67. πρὸς δέ. v. 124. vii. 64, 69, 72, 79. καὶ πρὸς. vii. 154. πρὸς δέ. vii. 166. καὶ πρὸς. vii. 184. viii. 40, 93. καὶ πρὸς. ix. 62.

προσδέκομαι. Ion. pro com. προσδέχομαι, καὶ προσδοκῶ. Exspecto. οὐδὲν τοιοῦτο προσδεκομένους. Nihil hujusmodi exspectantes. iii. 146. οὐδὲ προσδεκόμενον κακὸν οὐδὲν πείσεσθαι. vii. 156. Qui nullum malum se passurum exspectabat.

προσδέκεσθαι. Ion. pro com. προσδέχεσθαι. Exspectare. Existimare. οὐδὲ προσδεκόντο τοὺς Ἕλληνας προσελεύσεσθαι ἐς τὴν Ἰωνίην. viii. 130. Nec exspectabant, [i. e. nec arbitrabantur] Græcos in Ioniam venturos. προσδεκόντο τὸν ἐκ τῆς Πελοποννήσου στρατὸν ἔχειν. ix. 6. Exspectabant exercitum ex Peloponneso venturum esse.

προσδοκίειν, εἶν. Ion. pro com. προσδοκᾶειν, εἶν. et προσδέχεσθαι. Exspectare. Sperare. Putare. Existimare. προσδεκόντας ἀπολέεσθαι. Se perituros exspectantes, vel

existimantes. vii. 156. (οὐδὲ προσδεκόμενον οὐδὲν πείσεσθαι κακόν. ibid.)

προσδόκιμος, ὁ καὶ ἡ. Qui exspectatur. ὁ προσδοκόμενος. com. ἔγνωσαν στρατὸν ἀλλοθρόον προσδοκίμον εἶναι Κροίσῳ. Cognoverunt exercitum alienigenam Cræso expectandum esse. Vel, ad Cræsum brevi venturum. i. 78. ἐόντα προσδοκίμον. Qui exspectabatur. iii. 123. προσδοκίμον εἶναι ἐς τὴν Κύπρον. Qui in Cyprum venturus exspectabatur. v. 108. ἐπὶ Μίλητον στρατὸς ἦν προσδοκίμος. Exercitus adversus Miletum venturus exspectabatur. vi. 6. λέγοντες ὡς οἱ λοιποὶ τῶν συμμάχων προσδοκίμοι πάσαν εἶεν ἡμέραν. vii. 203. Dicentes, quod ceteri socii omnes dies exspectarentur. Vel, Dicentes ceteros socios in singulos dies exspectari. Valla vero vertit, propediem exspectari. Sed vim Græcorum verborum non expressit. Galli melius Græcismum istum totidem verbis exprimunt, *Qu'on les attendoit tous les jours*. ἐν προσδοκίμοις κακῶσι. viii. 20. In malis, quæ exspectantur.

προσδοκίμος ἐστὶ. ix. 89. Exspectatur.

προσεῖκελος, ἡ, ον. H. V. Assimilis, pro com. ὁμοῖος, προσφερής. τὴν Αἴγυπτον τῇ Ἀραβίᾳ οὐ προσεϊκέλην εἶναι. Ægyptum Arabiæ non assimilem esse. ii. 12. τῇσι νυκτερίσι προσεῖκελα. Vespertilionibus similes [feræ.] iii. 110. κρητῆρσι προσεϊκέλους. Crateribus similes. iv. 61. τοῦ φοίνικος τῷ καρπῷ προσεῖκελος. Palmæ fructui similis. iv. 177.

προσεκέατο. Ion. pro com. προσέκειντο. ix. 57. Vide εατο pro com. εἶντο.

προσεμπίκρανέσθαι. Vide simplex πικραίνειν.

προσεμφερής, προσεμφερέστερος, προσεμφερέστατος. Vide ἐμφερής. Similis. iv. 2.

προσέρχεσθαι. com. idem ac προσεῖναι. Refertur ad proventus, ac reditus, qui Gall. vocantur *Revenus*. χρήματα, τὰ ἐκ τῶν μετάλλων σφί προσῆλθε. vii. 144. Pecuniæ quæ ex metallis ad ipsos redibant.

προσεταιρίζεσθαι ἐωυτῷ τινα. Aliquem socium sibi adjungere. ὁ Κλεισθένης τὸν δῆμον προσεταιρίζεται. Clisthenes plebem sibi conciliat, et sociam adjungit. v. 66. προσεταιρίζεσθαι τινα ἑαυτῷ. Aliquem sibi sodalem, socium, amicum adjungere, conciliare. iii. 70. προσεταιρίσασθαι Δαρείον. iii. 70. v. 66.

προσέχειν τοῖς γυμνασίοις. ix. 33. Gymnicis certaminibus attentam operam dare.

προσεχής, ὁ καὶ ἡ. Herodoteum vocabulum. Vicinus. Attentus. Adhærescens. οἱ προσεχέες Λίβυες. Libyes vicini. iii. 13. τοὺς προσεχέας. iii. 89. [quos πλησιοχώρους, i. e. vicinos appellat. ibid.] τῶν προσεχέων Αἰγύπτῳ. Ægypto vicinorum. iii. 91, 93, 97. v. 123. vi. 14. vii. 59, 123. τοῖσι προσεχέσι τούτοις. ix. 102. τῶν προσεχέων. ibid.

προσῆκειν. com. Attinere. Pertinere. οὐδὲν πρὸς Πέρσας τοῦτο προσῆκει τὸ πάθος. viii. 100. Valla: Nihil ista ad Persas attinet culpa. Steph. Nullum enim rebus damnum attulerunt Persæ. Æ. P. Hæc enim clades [quam accepimus,] ad Persas nihil attinet. i. e. Cladis enim acceptæ culpa nullo modo Persis est tribuenda. Quod ex sequentibus colligitur, quæπεὶ οὐ Πέρσαι τοι αἴτιοι εἰσι. et viii. 101. ὥς μοι Πέρσαι οὐδενὸς μεταίτιοι πάθους εἰσι. i. e. Quia Persæ tibi non sunt [ullius cladis] auctores. Et, Quod mihi Persæ nullius [acceptæ] cladis auctores sunt.

προσημαίνειν com. Antesignificare. φιλεῖ δὲ κως προσημαίνειν εὐτ' ἂν μέλλῃ μεγάλα κακὰ ἢ πόλι, ἢ ἔθνεϊ ἐσσεσθαι. vi. 27. Valla: Sed vide-

licet quoties ingentes sunt eventuræ calamitates vel civitati, vel nationi, solent signis prænuntia-ri. Bonus est sensus: sed genus loquendi videtur ἑλλειπτικόν, et ὁ θεὸς subauditur, i. e. Deus autem quodammodo præsignificare, vel antesignificare, ac hominibus denuntiare solet, quoties, &c. vel Ἀττικῶς, καὶ Ἰωνικῶς, activum pro passivo προσηµαίνεσθαι pos-
 tum. Sed præcedentem conjectu-
 ram ipsemet Herodotus, suorum
 verborum optimus interpres, ita
 confirmat, ταῦτα μὲν σφί σῆµητα ὁ
 θεὸς προσέδειξε. ibid. Sed hic (fisi
 fallor) προσέδειξε legendum, ut
 προδεικνύειν et προσηµαίνειν συν-
 ωνύµως ponantur. quam lectio-
 nem ipse sensus non solum indi-
 cat, sed etiam quodammodo clara
 voce flagitat. vi. 123. Infra vii.
 37. Ἐλλῆσι προδεικνύει ὁ θεὸς ἑλ-
 λειψιν τῶν παλίων.

προσηνδραποδίσθαι. com. infin. præ-
 perf. et plusq. p. pas. a προσαν-
 δραποδίζομαι. Præterea in servitu-
 tem redigo, vel abstraho. viii. 29.
 προσιέναι. Ad reditus ac proventus
 relatum. (unde πρόσδοδος, ἡ. Reditus,
 Proventus. Gall. *Revenu*. φό-
 ρων πρόσδοδος ἐπ' ἐτεῖος. Annuus tri-
 butorum reditus, iii. 89.) ἐτάξατο
 φόρους οἱ προσιέναι. Statuit, vel
 imperavit tributa, quæ ad se re-
 dirent, quæ perciperet. iii. 89,
 90. ἐπτακόσια προσήει τάλαντα.
 700 talenta [ad eum] redibant.
 iii. 91. χίλια οἱ προσήει τάλαντα.
 iii. 92. οὗτος Δαρείω προσήει φόρος.
 Hoc tributum ad Darium redibat.
 Darius hoc tributum quotannis
 habebat. iii. 96. ἀπὸ νήσων προσ-
 ήει ἄλλος φόρος. ibid.

προσιεσθαι. com. Admittere. Pro-
 bare. Expetere. Credere. τῶν μὲν
 δὴ οὐδὲν προσίετό μιν. Ion. et καθ'
 ὑπαλλαγήν, pro τῶν μὲν δὴ οὐδὲν
 αὐτὸς προσίετο, v. s. Horum tamen
 [oraculorum] nullum ad ipsum
 ibat, ad ejus animum accedebat,
 ei placebat. pro, Nullum tamen

horum ipse probabat. i. 48. pro
 quo, συνωνύμως, προσεδέξατο. ibid.
 τοῦτο οὐ προσίεμαι. Ad hoc non
 accedo. i. e. hoc non credo. i. 75.
 ξεινικὰ νόµατα Πέρσαι προσιένται
 μάλιστα. Peregrinorum ac exter-
 norum morum Persæ sunt studio-
 sissimi. i. 135. οὐ προσιέντο τὴν
 προδοσίην. Prodicionem non ad-
 mittebant, non probabant, dam-
 nabant. vi. 10. τὴν διαβολὴν οὐ
 προσίεμαι. Istam calumniā non
 admitto, non credo. vi. 123.

προσίησαν. ix. 100. Si codex mendo
 caret, est 3. pers. plur. Ion. et
 poet. aor. 1. act. a προσίεω. ὦ. μ.
 προσίησω. dor. a. προσήσα, ας, ε. 3.
 plur. προσήσαν. Alioqui dicemus
 esse tertiam imperfecti κατ' ἑκτά-
 σιν Ἰωνικὴν, ἀντὶ τοῦ προσίεσαν,
 ἀπὸ τοῦ προσίημι, τὸ προσέρχομαι.
 Accedo. Vel προσίεσαν legendum.
 προσίσχιν. Ion. et poet. pro com.
 καλεῖσθαι. Appellere aliquo.
 προσίσχει τῇ Σάμῳ. V. Hom. 29.
 Ad Samum appulit. αὐτὴ προσίσ-
 χοντες. Ad eam [Græciam] appel-
 lentes. iii. 136. προσίσχει ἐς Κύζι-
 κον. Cyzicum appellit. iv. 76. τῇ
 γῇ προσίσχειν. Ad terram appel-
 lere. iv. 156. προσίσχον πρὸς τὰς
 νήσους. Ad insulas appulerunt. vi.
 99.

προσίσχειν. Ion. et poet. Admovere.
 προσίσχε πρὸς τὸ δάπεδον τῆς πό-
 λιος. Ad urbis pavementum, vel
 solum, admovit. iv. 200. bis.

προσκεῖσθαι τινι. com. Alicui in-
 stare, aliquem urgere. τῷ Κύρῳ ὁ
 Ἀρπαγὸς προσέκειτο, διὰ τὰ πέμπων.
 Harpagus Cyro instabat, dona
 mittens. i. 123. οἱ Πέρσαι τῷ οἶνῳ
 κάτα προσκέσται. Persæ vino val-
 de sunt addicti, et vino quodam-
 modo incumbunt, imminet, i. e.
 valde appetunt. i. 133.

προσκεῖσθαι τινι. Herod. locutio.
 Alicui addici. τῷ τὸ ἐλάχισον ἐπι-
 σαμένῳ προσέκειτο. Illi, qui mini-
 mo [auri pretio] contentus erat,
 [mulier] addicebatur. i. 196.
 προσκεῖσθαι τινι. com. Alicui ad-

hærerē, assentiri. τῷ αὐτὸς πρόσκειμαι. Cui ego assentior. iv. 11. προσκεῖσθαι variis modis acceptum. προσκέσται. Ion. pro com. προσκεῖται. Incumbit. Tribuitur. Convenit. τοῖσι τιμὴ αὐτῇ προσκεῖται. Quibus hic honor convenit, vel, Quibus hic honor tribui solet. i. 118. ii. 83. τοῦτοις προσκεῖσθαι προξείνους ἀποδεικνύναι τοὺς ἂν ἐθέλωσι. His hunc honorem tribui proxenos creandi, quos velint. vi. 57. quinam sint προξείνοι, vide suo loco. τῷ προσκέτο τῶν ἀσπῶν μάλιστα. v. s. Cui civium maxime adhærebat. i. e. cujus opera ex omnibus civibus maxime utebatur. vi. 61.

προσκηδῆς, εὖς, ὁ καὶ ἡ. Apud Herod. viii. 136. accipitur pro eo, qui est affinis alicui, qui cum aliquo affinitatis vinculo est conjunctus. οἳ οἱ προσκηδέες οἱ Πέρσαι ἔσαν. ibid. Quod Persæ cum eo affinitatis vinculo conjuncti essent. Valla vero sic locum istum vertit, Quia in eum propensi erant Persæ. Quare vocem προσκηδέες eodem modo videtur accepisse, quo docet. Eust. non raro sumi. Eum consule. Steph. Quod affinitate cum Persis junctus esset. Sed sensum, non verba exprimit. Nos utrumque præstamus.

προσκητᾶσθαι. com. Acquirere præterea. Adjungere, conciliare sibi. τὴν ἐκείνων γῆν προσκητῆσθαι πρὸς τὴν ἐωυτοῦ μοῖραν βουλόμενος. Illorum agrum ad suam ditionem adjungere cupiens. i. 73. Καρίης τὴν πολλὴν προσεκτῆσαντο σφίσι. Magnam Cariae partem sibi adjunxerunt, ad suam ditionem adjunxerunt. v. 103. vi. 44. προσκητῆσθαι τοὺς Ἀθηναίους. viii. 136. [Sperabat] fore ut Athenienses sibi adjungeret, vel conciliaret.

προσκυνεῖν, εἶν. com. Adorare. προσκυνεῖν βασιλῆα. vii. 136. Regem adorare.

προσλογιστέος, ὁ. N. H. Adnummandus. Adjiciendus. Rationibus,

vel numero alicui, addendus. Vulg. Lex. προσλογιστέα, adjicienda Dativo. Sed nullus auctor notatur. τὸ ἐκ τῆς Εὐρώπης ἀγόμενον στρατευμα ἐτι πρόσλογιστέα τοῦτω τῷ ἐξηριθμημένῳ. vii. 185. Exercitus ex Europa ductus huic enumerato est præterea adjiciendus.

προσμιγνύειν, προσμιγνύναι, προσμίξαι. com. Admiscere. Sese miscere. Manus conserere. Confligere. τοῖσιν ἢ τῶν Θεσσαλέων Ἱππος προσέμιξε. Cum quibus Thessalorum equitatus confligit. v. 64. Est autem act. pro pass. προσεμίχθη, Att. vel accusat. personæ confligentis subauditur.

προσμίξαι. com. ἀντὶ τοῦ σχεῖν, καὶ προσορμίζεσθαι, ut vi. 97. Ad portum appellere. Aliquo appellere. προσέμιξαν τῇ Ναξῷ. Ad Naxum appulerunt. vi. 96. Hoc autem dicitur vel Ἰωνικῶς καὶ Ἀττικῶς posita activa pro pass. voce; vel subauditur τὰς ναῦς. προσέμιξαν τῇ Πελοποννήσῳ. Ad Peloponnesum appulerunt. vii. 168. προσέμιξε τῇ Ἀσίῃ. viii. 130.

πρόσδος, ἡ. com. Accessus, aditus. πρόσδοον ἐποίετο. vii. 223. Valla: E castris movit. Æ. P. Accessit. Vel, [Ad hostes] accedere cepit. πρόσδοον ποιεῖσθαι. ix. 101. Accedere. pro quo com. dicitur προσέρχεσθαι. Sed hoc loco significatur ad pugnam, et ad congressum accessus.

προσόμευρος, ὁ καὶ ἡ. N. H. Vicinus. Confinis. Νασάμωσι προσόμευροι. Nasamonibus confines. iv. 173.

προσουδίζειν. com. Solo allidere. Humi jacere. Prosternere. τὸ παιδίον προσουδίσει. Infantem solo sive terræ allidere. v. 92. § 3.

πρόσουρος, ὁ καὶ ἡ. H. V. [pro quo et πλησιόχωρος dicitur, vicinus. iii. 89, 97.] τὰ πρόσουρα Αἰγύπτῳ. ii. 18. οἱ πρόσουροι Αἰγύπτῳ. Ægypto vicini. iii. 97, 102. v. 49.

προσπασσαλεύειν. com. Palis ligneis affigere. Defigere. σανίδα προσπασσαλεύσαντες, [αὐτὸν] ἀνεκρέ-

μασαν. ix. 120. Defixis [humi] asseribus, ipsum suspenderunt. Eustath. *σανὶς ἰδίως ἐλέγετο, ἐν ᾗ τοὺς κακούργους ἔδουν, καὶ ἐν ᾗ τὰς δίκας ἐχάραττον.* i. e. *σανὶς* peculiari nomine dicebatur, in qua maleficos homines ligabant, et in qua judicia scribebant. Vide et vulg. Græcol. Lex. Hic tamen non asseres, at ligna longiora, trabesque videntur intelligi, quæ humi defigi, erigi, clavisque vel ferreis, vel ligneis, connecti, conjungique solent, ut fiat patibulum, in quo summo fures, latrones, alique facinorosi homines suspenduntur. Hic enim *περιφραστικῶς* patibulum ab Herod. describitur. Ad tex. marginem legitur *σανίδας* in plur. quæ lectio longe melior. Si *σανίδας* pro asseribus accipias, longiores, et crassiores asseres intelliges, quos Herod. *προσπασσαλευθῆναι*, i. e. clavis ligneis, firmitudinis causa, ne patibulum erectum concideret, inter se conjunctos fuisse dicit.

προσπλωτός, ἡ, ὄν. Ion. et poet. Navigabilis. Epithetum fluvii. iv. 47, 71.

προσποιῆσθαι φίλους. Amicos sibi conciliare. *φίλους προσποιήσατο.* i. 6. *φίλους προσποιήσατο Λακεδαιμόνιους.* ibid. [*προσκητήσασθαι φίλους* pro eodem dicitur. i. 56. et *προστίθεσθαι.* i. 53.]

προσποιῆσθαι. com. pro quo et *προσκατᾶσθαι.* Acquirere, comparare sibi. *προσποιησάμενος ξύλινον πόδα.* ix. 37. Ligneo pede sibi comparato. Cum ligneum pedem sibi comparasset.

προσποιῆσθαι. com. Subornare. *προσποιεῖται Κλεομένης Κόβωνα.* Cleomenes Cobonem subornat. vi. 66. Quod autem hoc verbum jam ita sit accipiendum, ex sequentibus patet.

πρόσπολος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro com. *θεράπων.* Famulus. Minister. ii. 64.

προσπταῖν. Offendere. Cladem accipere. *προσπταίσας μεγάλως.* Accepta gravi, vel ingenti clade. Graviter offendere. Gravem offensio-nem accipere. (Sic enim Cic.) i. 16. *πρὸς Τεγεήτας προσέπταιον.* Apud Tegeatas cladem acceperant. i. 65. *μεγάλως ἰ προσέπταισε.* Gravem cladem accepit. ii. 161. iii. 40. *προσέπταιον μεγάλως.* v. 62. *προσπταίσας πρὸς τοὺς Βρύγους.* Cum cladem apud Brygos accepisset. vi. 45. *μεγάλως προσέπταισαν.* vi. 95. *προσπταίσαντων τῶν πρώτων.* vii. 22. *προσέπταισαν μεγάλως.* vii. 170, 210. *μὴ περὶ Μαρδονίῳ πταίσῃ ἢ Ἑλλάς.* ix. 101. Valla: Ne Græcia Mardonio subjiceretur. Æ. P. Ne cladem a Mardonio acciperet. v. s. Ne circa Mardonium offenderet.

προσπταίσας τῇ ναυμαχίᾳ. ix. 107. Valla: Proelio navali male gesto. Æ. P. Cum in navali proelio cladem accepisset. Vel, Cum in pugna navali offendisset.

προσρεῖν. com. Affluere. Confluere. *ἐκ τῶν δῆμων ἄλλοι προσέρρεον.* Ex oppidis [eo] alii confluebant, conveniebant. i. 62.

πρόσταξις, ιος, ἡ. Mandatum. Jussum. Jussus. *πρόσταξι βασιλέως.* Ctesias Pers. 45. Regis jussu.

πρὸς αἵτης, ου, ὁ. Patronus. Defensor. *Δυξ. Πέρσαι πρὸς αἵτῳ ἐπιλαβόμενοι, ἄσμενοι ἐλευθεροῦντο.* Persæ duces nacti, lubenter in libertatem se vindicarunt. i. 127.

προσῆκai τι. Ante aliquem stare. Gall. *Se tenir debout devant quelqu'un.* τῷ Ἀστυγάγῃ πρὸς αἵς ὁ Ἀρπαγος. Cum Harpagus ante Astyagem stetit. i. 129. *προεστήκει τῷ Κλεομένει ἡ θυγάτηρ.* Filia ante Cleomenem stabat. Vel, Filia Cleomeni assistebat, astabat. Gallice. *Elle se tenoit debout devant Cleomenes.* v. 51. Steph. ait *παρ-εστήκει* legendum: sed nihil mutandum. Nam et ante idem loquendi genus ab Herod. videmus

usurpatum. Nunc autem eadem est hujus verbi constructio, quam et in *προτιθέναι*, et *προπίνειν*, et *προφέρειν*, et *προλέγειν*, aliisque sexcentis videmus, quæ cum accus. rei et dat. personæ construantur. Quare nihil innovandum, nec temere textus corrupendus, ut aliis doctiores acutioresque videamur. Alias, (quod magis receptum,) diceretur *προσῆναι τινος*. i. e. ante aliquem stare. Alicui astare. Verum quia *προσῆναι τινος*, significat etiam alicui præesse, patronum alicujus esse, principem alicujus esse; (unde *προσατης*, patronus, præfectus, gubernator, princeps, et verbum *προσατείν*, patronum, præfectum, principem esse, et nomen *προσασία*, patronium, prætura, principatus;) ideo fortasse mutavit Herod. locutionis constructionem in hanc, quæ *καινοπρεπεστέρα* merito censetur, ut significationis ambiguitas de medio tolleretur.

προσάττειν. com. Imperare. Jubere. *προσετετάχατο παρέχειν*. Jussi fuerant præbere. i. 192.

προσίδεναι τί τινι. com. Imponere, imperare aliquid alicui. *τό τοι προσέθηκα πρήγμα*. Rem, quam tibi imposui. Negotium, quod tibi dedi. Id, quod tibi imperavi. Gall. *La chose, de laquelle je vous ai donné charge*. iii. 62.

προσίδεσθαι τινι. com. Adjungere se alicui. Sequi alicujus sententiam. *τῷ λόγῳ τῷ λεχθέντι καὶ αὐτὸς προσίδεμαι*. Huic sententiæ et ego assentior. In eadem sum sententia. v. s. orationi habitæ et ego assentior. ii. 120. Vel, iis, quæ dicta sunt, assentior.

προσίδεσθαι. Ion, et com. Addere, adjungere. *εἴ τινα προσθέοιτο φίλον*. pro *προσθοῖτο*. Si quem amicum sibi adjungeret. i. 53. *προσθέσται συμμαχόν*, pro *προσθῆται*. ibid. *φίλους προσθέσθαι*. ibid. *προσκτήσασθαι φίλους*, pro eodem

dicatur, i. 56. et *προσποιήσασθαι*. i. 6. *φίλον προσθέσθαι*. i. 69. iii. 74. v. 66. *τῷ ἀσπῷ προσθήσονται*. Civi se adjungunt, ei favebunt. ii. 160. *ταύτῃ τῇ γνώμῃ προσέθεντο*. iii. 83.

προσίδεσθαι τινι πόλεμον. Herod. locutio. Bellum alicui facere. Bellum alicui inferre. *πόλεμόν οἱ προσέθηκαντο*. Bellum ei fecerunt, intulerunt. iv. 65.

προσίδεσθαι τινι τί. Herod. locutio. pro com. *συνιστάει*. Commendare aliquid alicui. *οἱ Νάξιοι προσέθεντο Ἀρισταγόρῃ πρήσσειν ἢ δύναϊτο ἄριστα*. Naxii [rem] Aristagoræ commendarunt, ut [eam] gereret quam optime posset. Vel, ut quam commodissime posset, eam administraret. v. 30. Quamquam fortasse non esset absurdum, si *τὸ προσίδεσθαι τινι* jam sumeretur pro alicui adhærere, ac fidem habere. Sensus autem hic esset, Naxii fidem habuerunt Aristagoræ, eumque rem, quam commodissime posset, administraturum, sive confecturum existimarunt. Judicium liberum lectoribus relinquo. Præcedentia Herodoti verba nostram conjecturam videntur confirmare.

πρόσφατος, ὁ καὶ ἡ. com. Recens cæsus. Recens mortuus. Recens. *νεκρὸς πρόσφατος*. Recens cadaver. ii. 89. *νεκροῦ πρόσφατου*. ii. 121. § 5.

προσφέρειν ἀνάγκην τινί. Necessitatem alicui afferre, vel imponere. Utrumque enim apud Cic. invenias. vii. 136. *ἀναγκάειν οὐδεμίην ἡμῖν οἷοί τε εἶσε προσφέρειν*. vii. 172. Nullam necessitatem nobis imponere potestis.

προσφέρειν λόγον τινί. Aliquem compellere. Conditionem aliquam alicui afferre. Herodotea locutio. *προσέφερε Δαρεῖω λόγον τοιονδε*. Talibus verbis Darium compellavit. iii. 134. v. 30. *Ἀναξανδρίδῃ τὰδε προσέφερον*. His verbis Anaxandri-

den compellarunt. v. 40. οὐδὲ λό-
γους τῶν Πεισιστρατιδῶν προσφε-
ρόντων περὶ ὁμολογίας ἐνεδέκοντο.
viii. 52. Valla: Ne verba quidem
Pisistratidarum conditionem de-
ditionis offerentium admittebant.
Æ. P. Ne v. q. Pis. de composi-
tione [facienda] sibi ab ipsis obla-
ta admittebant. Vel, Ne condi-
tiones quidem a Pisistratidis sibi
de compositione [facienda] obla-
tas admittebant. Vide ὁμολογίη.
προσέφερε [τῷ βασιλεῖ] τὸν λόγον
τόνδε. viii. 100. [Regem] ita com-
pellabat.

προσφέρεισθαι. Apud Herod. inter-
dum accipitur pro similem esse,
Referre, repræsentare aliquid.
προσφέρεισθαι ἐδόκει ὡς ἐωϋτόν. Sui
similis, vel, sibi similis esse vide-
batur. Ibi agitur de vultus figu-
ra. i. 116.

προσφέρεισθαι τινὶ λόγους. v. s. Verba
alicui admovere. Aliquem com-
pellare. Aliquem alloqui. προση-
γέγκατο αὐτῇ λόγους. V. Hom. 4.
Ipsam verbis compellavit.

προσφέρεισθαι βίην τινί. Vim alicui
afferre. ix. 108.

προσφερέης, ὁ καὶ ἡ. V. H. idem ac
ἐμφερέης. pro com. ὁμοιος. Similis.
ii. 105. τοῖτοις προσφερέεις. His
simile. iv. 33.

προσφιλής. com. Gratus. Carus.
Dilectus. προσφιλέεις ἐγένοντο τῷ
βασιλεῖ. Grati fuerunt regi. i.
163. τῷ ἀνδρὶ προσφιλέεις ἐγένοντο.
ibid.

πρόσφορος, ὁ καὶ ἡ. com. Commo-
dus. Aptus. Conveniens. Utilis.
τὰ πρόσφορα ἔχειν. Res, quæ [no-
bis] conducunt, habere. iv. 14.
τὰ πρόσφορα τῇ στρατιῇ. Res exer-
citui convenientes, conducentes,
utiles, necessariae. vii. 20.

προσφυέως. Ion. et poet. pro com.
προσφυῶς. Apte. Concinne. Scite.
Ingeniose. i. 27.

προσχεῖν, ἀντὶ τοῦ προσσχεῖν, altero
σ suavitatis gratia sublato, ut in
δισύλλατος, pro δισύλλατος. Ap-
pellere. ἐς Τύρον προσχόντας. Ad

Tyrum appulisse. i. 2. προσχούσας.
ii. 182. προσχόντων ἐς τὴν Σάμον.
Cum Samum appulissent. iii. 48.
πρὸς τὴν Σίφνον προσέσχον. iii. 58.
προσχόντες. Ad littus appulsi. iv.
42. προσχόντας ἐς Λῆμνον. iv. 145.
προσέσχε ἐς τὴν Θήρην. et. προσ-
χόντι. iv. 147. vi. 33. προσέσχον
ἐς Κάρυσον. vi. 99, 119. προσχόν-
τες τὰς νῆας, ἀπέβησαν ἐς τὸν αἰ-
γιαλόν. ix. 99. Cum naves [ad lit-
tus] appulissent, in littus descen-
derunt. προσέσχον. εἰς τὴν Ἰθάκην.
V. Hom. 8. Ad Ithacam appulit.

προσχεῖσθαι. Herod. verbum, pro
com. προτείνειν, προτίθεσθαι, καὶ
προσφέρειν. Offerre. Proponere.
Gall. *offrir, faire des offres, pré-
senter.* τὰ προσέσχοντο. Lat. interp.
vertit. Eorum postulata. Sed ver-
tendum, Ea, quæ proposuerant.
Conditiones, quas proposuerant,
ac obtulerant. i. 141.

πρόσχημα, τό. com. pro quo et
πρόφασις. Prætextus. Speciosa
causa. vi. 44, 133. πρόσχημα
ποιεῦμενος ὡς ἐπ' Ἀθήνας ἐλαύνει.
Per speciem Athenas armis pe-
tendi. Vel, Simulans se adversus
Athenas ire. Gall. *Faisant sem-
blant d'aller contre la ville d'A-
thenes.* vii. 157. πρόσχημα ἡμέας
ἐξαιτέονται. ix. 87. Valla: Per
causam deprecandi nos. Æ. P.
Per speciosam causam nos depos-
cunt. Subauditur autem κατὰ.

πρόσχημα, τος, τό. com. Eximia
species, q. d. πρόχον σχῆμα. De-
cus. Ornamentum. κατὰ τὸν αὐ-
τὸν χρόνον ἡ Μίλητος τῆς Ἰωνίης
ἦν πρόσχημα. Eodem tempore
Miletus erat Ioniae decus, et or-
namentum. v. 28. Valla perperam
vertit, eratque Ioniae prætextum.
Ut enim concedam alias hoc vo-
cabulum hanc habere significa-
tionem, hoc tamen loco nullo
modo hæc significatio tolerari
potest.

προσχεγγεῖν. Vide simplex χεγγεῖν.
προσχωρεῖν πρὸς τὰς ἀνθρωπίας
γνώμας. viii. 60. Ad humanas

sententias se accommodare. Vide γίνεσθαι, succedere.

πρόσχωρος, ου, ὁ καὶ ἡ. com. Accola. Vicinus. μετεπέμψαντο τοὺς προσχώρους τῶν Ἀσωπίων. ix. 15. Accolas Asopiorum accersiverunt.

πρόσω. Ion. et poet. Ultra. Longe. Procul. pro com. πόρρω. ὡς πρόσσω ἢ τῆς νυκτός. Cum nox jam esset progressa. ii. 121. § 4. iii. 25, 56, 77. ἐνέμετο πρόσσω. Porro, longe grassabatur. iii. 133. ἐς τὸ πρόσσω μεγάθεος αἱ ἀγαθουργίαι ἐν Πέρσῃσι κάρτα τιμῶνται. Beneficia apud Persas ad honorum incrementa consequenda multum valent. iii. 154. iv. 123, 196. v. 13. vii. 30.

προσώτατα. Ion. pro com. πόρρωτάτω. Longissime. ii. 103. iv. 43.

προσώτερον. Ion. pro com. πόρρωτέρω. Ulterius. Longius. ii. 103, 175. iii. 45. iv. 7, 16. v. 10. τὸ γὰρ προσώτερον, πᾶν δαῖνόν ἦν τοῖς Ἑλλῃσι. viii. 132. Quicquid enim ulterius erat, id omne Græcis erat formidabile.

προτεραιός, ου, ὁ. com. pro quo dicitur et πρότερος. Prior. Præcedens. τῇ προτεραίῃ τῆς ὕψατης καστὰς δαίος μελλούσης ἐσσεῖσθαι. ix. 9. Valla: Pridie quam jam ultimum concilium fieret. Verba sonant, Die præcedente ultimum concilium, quod erat habendum. τῇ προτεραίῃ sub. ἡμέρῃ (τῇ ὕψερατῇ.) ix. 8.

προτερεῖν. com. Præire. Præcedere. Anteire. προτερεόντων τῶν σὺν Πανσανίῃ. ix. 57. Pausaniæ militibus præeuntibus, [præcedentibus, et jam ante ceteros abeuntibus.] προτερεῦαν τῆς ὁδοῦ. ix. 66. vel [ut in margine scribitur] προτερεῶν τῆς ὁδοῦ. Itinere præcedens. Præcedens in itinere faciendo.

πρότερον πρὶν ἢ. Ion. et poet. locutio, pro simplici πρὶν ἢ. Prius quam. οὐ πρότερον ἀνέσχε πρὶν ἢ ἀπίνετο ἐπὶ τὸ Ἀρτεμίσιον. viii. 8.

Non prius emersit, quam ad Artemisium pervenit.

προτιθέειν. com. ἐς μέσον σφί προετίθεε τὸ πρῆγμα. Rem ipsis in medium proposuit. i. 206. τούτοις προθεῖναι δαῖτα. His convivium proponere. i. 207.

προτιμᾶν. com. Pluris æstimare. Pluris facere. Anteponere. τὸν ἂν ἐγὼ προετίμησα μεγάλων χρημάτων. Quem ego magnæ pecuniarum copię anteposuissem. i. 86. προτιμῶντες καθαροὶ εἶναι, ἢ εὐπρεπέεροι. Puri, quam decori, esse malentes. ii. 37. προτιμῶν πολλοῦ ἐμοὶ ξείνος γενέσθαι. Multi faciens se jus hospitii mecum contrahere posse. iii. 21.

προτοῦ. com. Prius. Ante. q. d. πρὸ τούτου τοῦ χρόνου. ut v. 83. Ante hoc tempus. i. 103, 122. μάλλον ἢ προτοῦ. Magis quam ante. v. 55, 75, 87, 88. vii. 16. ix. 1.

πρόφασις, ἡ. Prætextus. Speciosa causa. κατὰ θεωρίης πρόφασιν. Per contemplationis speciem. i. 29. ii. 161. iii. 36. iv. 135, 145. vii. 150. ἐπὶ προφάσιος. Per prætextum.

πρόφαντον, ου, τό. N. H. sunt qui substantive sumant pro oraculo, quod aliquid alicui προφαίνει, καὶ προλέγει, i. e. præmonstrat, et prædicat. Quod non rejiciendum. In vulgatis Lexicis, Herodoti locus mutilus affertur, nec liber notatur. Sed adjectivum potius videtur. Sic enim Herod. v. 63. ὡς αἰεὶ σφί τὸ αὐτὸ πρόφαντον ἐγένετο. ἀντὶ τοῦ προεφαίνετο, προελέγετο. Quia semper ipsis idem præmonstrabatur, prædicebatur, aperte dicebatur. πρόφαντον γίνεσθαι, προφαίνεσθαι, προλέγεσθαι, φανερώς λέγεσθαι, δηλοῦσθαι. verbum προφαίνειν habemus infra vii. 37. unde τὸ πρόφαντον deductum. Πρόφанта δὲ σφί ἐν τε Δωδώνῃ, καὶ ἐν Δελφοῖσι ἐγένετο. ix. 93. Valla: Erant autem illis pecora et in Dodona, et in Delphis. Unde

patet Vallam in codicem incidisse, qui pro *πρόφαντα*, habebat *πρόστα*. Quamvis autem *περί προβάτων* hic ab Herodoto verba fiant, non est tamen necesse vulgatam lectionem mutare, cujus hæc est interpretatio. Dodonæ autem, et Delphis [hæc mala] ipsis declarata sunt. Sensus, Dodonæum autem, et Delphicum oraculum hæc mala ipsis eventura prædixit. Quod sequentibus Herodoti verbis confirmatur. *τὰ μὲν χρεστήρια ταῦτα σφί ἐχρήσθη*. Quæ vero mala significarunt oracula? *τὴν τῶν προβάτων, καὶ τῆς γῆς, καὶ τῶν καρπῶν ἀφορίαν*. Qua de re *supra*.

προφέρειν pro *διαφέρειν*. Excellere. Præstare. *εἶρια καλλονῇ προφέροντα*. Lana pulcritudine præstantes. iii. 106. *πλούτῳ καὶ εἰδεὶ προφέρων Ἀθηναίων*. Opibus, et forma præstantissimus Atheniensium. vi. 127.

προσφέρεισθαι τινι. Herodotea locutio. pro qua alias *συμβάλλειν τινι* dicitur. Cum aliquo dimicare, configere. *Πέρσῃσι προσφέρεισθαι*. Cum Persis dimicare, configere. v. 109, 111. *προσοισόμενοι τοῖσι ἐχθροῖσι*. Cum inimicis congressuri. vi. 101. *προσφέρεισθαι εὐποροῖ*. ix. 49. Valla: Comminus pugnare insueti. Steph. Valla sequutus est antiquorum codicum lectionem, in quibus *ἄποροι* pro *εὐποροι* scribitur. Æ. P. Ad congressum expediti. Vel, Ad pugnandum expediti. Vel, Ad hostem pugna comminus infestandum expediti. Illic enim agitur de sagittariis, qui ex equis sagittas in hostem jaculabantur, quos Herodotus eadem linea vocat *ἰπποτοξότας*, qui propter equos, quibus vehebantur, ad hostem sagittis comminus infestandum expeditiores erant, quam pedestres sagittarii. Ad hostem enim et celerius accedere, et ab eo

celerius recedere, equis vecti poterant.

προφητεύειν. com. Prophetam, vel Vatem esse. Prædicere. Vaticinari. *οἱ προφητεύοντες τοῦ ἰεῶς*. vii. 111. Qui sunt templi prophetæ, sive vates. Qui in templo sunt prophetæ, qui vaticinantur.

προφράζειν. Herodoteum verbum, pro com. *προλέγειν*. Prædicere. *πάν ἄν σοι προεφράζομεν*. Rem totam tibi prædiceremus, ac aperiremus. i. 120.

προφυλάσσειν. com. Ante aliquem locum excubias agere. Pro statione excubias agere. *εἰλε τὴν προφυλάσσουσαν ἐπὶ Σκιαθῶ τὴν Αἰγιναιήν*. viii. 92. Valla: Illam videlicet, quæ speculatoriam in Scia-tho Ægineticam ceperat. Æ. P. Cepit illam Ægineticam [navem], quæ ad Scia-thum pro statione stabat, [et excubias agebat.]

προχοῇ, ἧς, ἡ. idem ac *πρόχοος*, οὗς, ου, δ. De quo Eustath. Urna. Urceus. Ctesias Indic. 4.

πρόχυσις, ἡ. Ion. et poet. ac Herodoteum vocabulum. Profusio. Dictum et de rebus siccis. οὗτε οὐλὰς κριθῶν πρόχυσιν ἐποιέετο θεῶν οὐδενί. ἀντὶ τοῦ, οὔτε οὐλὰς κριθῶν πρόεχεον οὐδενί θεῶν. Neque molas hordei ulli Deo profunde-bat. Nulli Deo molis hordei salsis rem sacram faciebat. i. 160. Alludit autem Herodot. ad *Οὐλοχύτας*, quod apud Homerum passim occurrit. *Οὐλοχύται δὲ κατὰ τὸν Εὐδαίον, προθύματά τινα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἑλλήσιν ἐξ οὐλῶν, ἤγουν κριθῶν ἀλοι μεμιγμέναν, ἀπερ εὐχαριστοῦντες, ἡ εὐφορίαν οἰωνιζόμενοι, οἰονεῖ τινας ἀπαρχὰς ἐπέχεον τοῖς βωμοῖς*. Vide et *οὐλαί*, unde τοὺς οὐλοχύτας dictos esse constat. *πρόχυσις τῆς γῆς*. Terræ profusio. Terra profusa. ii. 5, 12.

πρύμνη, ἧς, ἡ. Ion. pro com. *πρύμνα*, ἧς. Puppis. *ἐπὶ πρύμνην ἀνεκρούοντο*. viii. 84. Valla: Quum

inhiberent remos. Bud. Quum in puppim inhiberent ut appulsuri. Æ. P. In puppim remigabant. Pro quo *συνωνύμως* dicitur et *πρύμνην ἀνακρούεσθαι*. Ὡ δαίμονιοι, μέχρι κόσου ἔτι πρύμνην ἀνακρούεσθε; *ibid.* Valla: O dæmonii, quousque remos inhibebitis? Æ. P. O miseri, quousque in puppim adhuc remigabitis? Si codex sanus, τὸ ἔτι sic vertendum. Alioqui ἐπὶ πρύμνην legendum, ut et ante. Illud vero ἀνακρούεσθε dictum est κατὰ χρόνον ἐναλλαγὴν ἀντὶ τοῦ ἀνακρούεσθε; Quid sit πρύμναν κρούεσθαι docet Græcus Thucydidis Scholiastes l. 1. p. 17. annot. ω. et p. 18. lin. 3. annot. δ. (ed. Steph.) dum explicat illa textus Græci verba, οἱ Κορίνθιοι ἐξαπίνης πρύμναν ἐκρούοντο. πρύμναν κρούεσθαι (inquit ille) ἐστὶ τὸ κατ' ὀλίγον ἀναχωρεῖν, μὴ σρέφαντα τὸ πλοῖον. ὁ γὰρ οὕτως ἀναχωρῶν, ἐπὶ τὴν πρύμναν κωπηλατεῖ. τοῦτο δὲ ποιοῦσιν, ἵνα μὴ δάξωσι φανερώς φεύγειν, οὕτω κατ' ὀλίγον ὑπαπιόντες, ἢ ἵνα μὴ τὰ νῦτα τοῖς πολεμίοις δόντες, ῥᾶον τιτρώσκωνται. i. e. πρύμναν κρούεσθαι significat paulatim recedere, [pedetentim se recipere,] non converso navigio. Qui enim sic recedit, [ac ita se recipit,] in puppim remigat. Hoc autem [viri nauticarum et militarium rerum periti] faciunt, ne palam fugere videantur, sic sensim, [et pedetentim] abeuntes, [atque se subducentes,] ant ne hostibus terga dantes, [ab ipsis] facilius vulnerentur. Inhibere vero remos, et remigium, si pro cohibere, retinere, et sustinere sumas, est id, quod a Thucydide τὴν εἰρесиαν ξυνέχειν dicitur. quod alias *συνωνύμως* τὰς κώπας ἐπέχειν diceretur. (ἐξορμᾶν τὴν ναῦν.) Cic. ad Atticum. l. 13. Ep. 21. verbum hoc aliter accipit. Sic enim illic: *Inhibere* illud tuum,

quod valde mihi arriserat, vehementer displicet. Est enim verbum totum nauticum. quamquam id quidem sciebam: sed arbitrabar sustineri remos, cum inhiberi essent remiges jussi. Id non esse ejusmodi didici heri, cum ad villam nostram navis appelleretur. Non enim sustinent, sed alio modo remigant. Id ab ἐποχής remotissimum est. Ubi legendum, Id ab ἐπέχειν remotissimum est, vel ἀπὸ τῆς ἀποχής. Hanc lectionem ipsa Græcæ linguæ constructio flagitat.

πρυτανήϊα λευκά τινα, πότε, καὶ διὰ τί, ἐλέγετο. iii. 57.

πρωῖος, ὁ. com. Matutinus, a πρωῒ. Mane. Consule Eustath. περὶ δειλὴν πρωῒην. viii. 6. Circa crepusculum matutinum. Circa diluculum.

πρωῖος, ου, ὁ. com. Matutinus. Qui mane, qui mature, qui cito aliquid facit. ὁ Ξέρξης ναυτικός στρατὸς ἔαρος ἐπιλάμψαντος, πρωῖος συνελέγετο ἐς Σάμον. viii. 130. q. d. Navalís exercitus Xerxis, cum ver illuxisset, vel apparuisset, festinus, sive celer, in Samum conveniebat. i. e. Primo vere confestim ad Samum [insulam] convenire cœpit. πρωῖος, et πρωῖμος (ὄψιμος.) Festinus, celer. (Tardus, serotinus.)

πρωτον χρημάτων πάντων. Ante res omnes. Sic et Gallice, *Devant toutes choses*. vii. 145. In primis.

πταίειν. Vide προσπταίειν.

πταίειν. com. fut. πταῶ. aor. 2. ἔπταρον. Sternutare. καὶ οἱ ἐπῆλθε πταρεῖν. Eique accidit, ut sternutaret. vi. 107.

πταῖσμα, τοσ, τό. Calamitas. Clades. Cicero belli offensionem appellat. vii. 149.

πτεροῦν, μ. πτερῶσειν. com. Alas addere. Alas adaptare. Pennis instruere. Pennas accommodare. πτερῶσαντες τὸ βιβλίον. viii. 128. Cum libello alas accommodassent,

[addidissent, adaptassent.] Vel, Cum literis illis pennas, [et alas] addidissent, vel adaptassent, [ita demum eas in locum, de quo con-
venerat inter ipsos, emittebant.] Vel, Literas illas pennis adaptatis alligatas ejaculabantur.

πτώσσειν. Ion. et poet. pro com. φοβείσθαι. Formidare. Metuere. Timere. ix. 48. Varias hujus verbi significationes apud Eustathium vide. Consule et Suidam.

πυγών, πυγόνος, δ. com. Cubitus. ii. 175.

πύελος, ου, ῆ. Urna. Urceus. Vas, in quo servatur aliquis liquor. τὴν πύελον ἐλαίου οὐκ ἴσχυσε πληρῶσαι. Ctesias Pers. 21. Urnam oleo replere non potuit.

πυλαγόροι, ὧν, οἱ. vii. 214. com. et πυλαγόροι, ὧν, οἱ. vii. 213. Dicebantur legati, qui a singulis Græciæ civitatibus ad Amphictyonum concilium, quod ad Thermopylas habebatur, nomine publico, et de repub. acturi mittebantur. Vide πυλαία apud Suidam, et alios. [Hinc τὸ πυλαγορεῖν, τὸ ἐν τῇ Πυλαίᾳ ἀγορεύειν, ἢ ἐν τῇ Πυλαίᾳ αἰερεσθαι, Demosth. περὶ σεφάνου. p. 279. ed. Reisk. ἢ πυλαγόρον εἶναι. Consule nostrum Græco-lat. indicem in omnes Græcos oratores.] ὑπὸ τῶν πυλαγόρων τῶν Ἀμφικτυόνων ἐς τὴν Πυλαίην συλλεγομένων οἱ θυγόντι ἀργύριον ἐπεκέρχθη. vii. 213. Valla: Cujus profugi Pylagoræ Amphictyones apud Pylæam congregati caput pecunia licitati sunt. Æ. P. Quem profugum Pylagoræ Amphictyones ad Pylæam congregati, pecunia in ejus caput per præconis vocem statuta, proscripserunt. Vel, Et in ipsius profugi caput a Pylagoris Amphictyonibus ad Pylæam congregatis pecunia per præconis voce est constituta, [si quis scilicet ipsum vel vivum, vel mortuum, ad ipsos adduxisset, aut etiam interfecisset, ubicum-

que terrarum eum nactus fuisset.] οἱ τῶν Ἑλλήνων πυλαγόροι οὐκ ἐπὶ ὀνήτη τε καὶ Κορυθαλάφ ἀργύριον ἐπεκέρχον. vii. 214. Valla: Pylagoræ Græcorum non Onetæ et Corydali caput licitati sunt. Vide ἐπικερύσσειν ἀργύριον τι.

Πυλαίη, ῆς, ἡ. Ion. pro com. Πυλαία, ας. Amphictyonum concilium, quod ad Pylas, sive Thermopylas haberi solebat. vii. 213. Vide Suidam, et vulgata Lexica. Consule et nostrum Græco-lat. indicem in omnes Græcos oratores.

πυλωρός, δ. Ion. pro com. πυλωρός. Portæ custos. Janitor. iii. 72, 118, 140.

πυλωρός, idem ac πυλωρός. iii. 77, 156.

πυνθάνεσθαι. Sciscitari. Quærere. Audire. Intelligere. com. τὰ θεοπρόπια ἐπύθετο ὁ Κροῖσος. Cræsus oracula audivit. i. 54. πυνθόμενος αὐτῶν τὸ πλῆθος. Cum illorum numerum intellexisset. ibid. ταῦτα πάντα πυνθανόμενος ὁ Κροῖσος. Cum Cræsus hæc omnia audiret. i. 69. τὸν πάντα λόγον τῶν πομπῶν πυνθέσθαι. Rem totam intellexisse ex iis, qui ipsum deduxerant. i. 122. πυνθέσθαι μοι δοκεῖ Μελάμπους τὰ περὶ τὸν Διόνυσον παρὰ Κάδμου. Melampus mihi videtur ex Cadmo audisse quæ ad Dionysum pertinent. ii. 49. τὸ τῆς Χέμμιος ὄνομα πεπρωμένον παρὰ τῆς μητρός. Audito Chemmii nomine ex matre. ii. 91. ἐπυνθάνοντο τῶν Ἑλείων. Eleos interrogarunt. ii. 160.

πυργοῦν. fut. πυργάσω. Ion. et poet. In altum tollere. Turris instar erigere. com. dicitur ὑψοῦν. Consule Suidam. Ἰσθμὸν δὲ μὴ πυργοῦτε, μηδ' ὀρύσσετε. Latin. interpres, Isthmum neque aggerate, neque fodite. Pro neque aggeribus excitatis munite, neque fodite. i. 174. [Apud. Hom. Od. A. v. 262. πυργοῦν accipitur pro tur-

ribus exstructis circumdare, ac munire. Οἱ πρῶτοι Θήκης ἔδος ἐκτισαν ἐπαπύλοιο, Πύργωσάν τ'. ἐπεὶ οὐ μὲν ἀπύργωτόν γ' ἔδυναντο Ναιέμεν εὐρύχορον Θήκην.

πυρὶ νέμειν. Vide νέμειν πυρὶ. vi. 33.

πυρὶ, ἧς, ἡ. Ion. pro com. πυρία.

Fotus. Fomentum. Suffitus ex aliquibus aromatibus, ac odoribus accensis igne. iv. 75.

πυρπολέειν, εἶν. et πυρπολέεσθαι, εἶσθαι. Ion. et poet. pro com. καίειν, καὶ πυροῦν. Incendere. Cremare. Flammis vastare. ἀγγέλων πᾶσαν αὐτὴν πυρπολέεσθαι. viii. 50. Nuntians [barbarum] ipsam [Atticam] totam igne vastare.

πυρφόρος, ου, δ. com. Ignifer. Qui fert ignem. Valla: Sacrificulus. viii. 6. Quod non temere dammandum. Sic enim alias εἰδικώτερον hoc accipi potest, ut sacrificulorum munus indicetur, quod in sacrificiis faciendis exercebant, quæ ministerium ignis requirebant.

P.

Ῥαδινάκην οἱ Πέρσαι καλέουσι τὸ ἔλαιον. vi. 119.

ῤαπίζειν. com. Virgis cædere. vii. 35. [Sic et apud Matthæum accipitur pro virgis, vel bacillis cædere. cap. 26. vers. 67.] ἐν τοῖσι αἰγῶσι οἱ προεξανιςάμενοι ῤαπίζονται. viii. 59. Valla: In certaminibus ii, qui ante alios surgunt, colaphis cæduntur. Æ. P. Virgis cæduntur, sive bacillis feriuntur. Quamvis autem Valla suam versionem alibi tueri commode possit, hic tamen (nisi me fallit iudicium) eam defendere probabiliter non potest. Sed eum Suidas ad hoc verbum ita vertendum videtur impulisse. Sic enim ille, ῤαπίσαι. πατάξαι τὴν γνάβον ἀπλὴ τῇ χειρὶ. ὃ λέγουσι καὶ ἐπὶ κόρρης. At idem ait ῤαπὶς, ῤάεδος.

unde ῤαπίζειν, τὸ ταῖς ῤαπίσι, τούτῃ ῤάεδος δέρειν, καὶ τύπτειν.

Virgis, baculis, bacillis cædere, percutere, ferire. Quod fiebat ab illis, qui (ut Jul. Pollux lib. 4. cap. ult. ἐν τῷ περὶ ἱερῶν ἀγώνων, fuse docet,) μασιγονομοί, καὶ ῤαεδούχοι, καὶ ῤάεδω κοσμοῦντες, καὶ μασιγοφόροι, vocabantur. Horum munus erat, spectatores in officio continere. Suidas: ῤαεδούχοι ἦσαν ἐπὶ τῆς θυμέλης ῤαεδοφόροι τινες, πρὸς εὐταξίαν τῶν θεατῶν. ἡ, ῤαεδούχοι, οἱ κριταὶ τοῦ ἀγῶνος, οὓς αἰσυνμήτας λέγουσιν. Vide Eustath. in voce ῤάπης, ῤαπίδος. et in χρυσόῤαπης Ἑρμῆς. Item in ῤάεδος, et ῤαεδούχος.

ῤάπτειν φόνον ἐπὶ τινι. v. s. Suere cædem adversus aliquem. i. e. Cædem ei moliri. Mortem alicui machinari. οἱ βάρβαροι ἐπ' Ἑλλήσι ἀνδράσι φόνον ἔρραψαν. ix. 17. Barbari cædem Græcis moliti sunt. Barbari mortem Græcis machinati sunt.

ῤέεθρον, τό. Ion. pro com. ῤεῖθρον. Alveus. Fluentum. Fluxus. ποταμὸς ἐκτραπόμενος ἐκ τῶν ἀρχαίων ῤεῖθρων. Fluvius ab antiquo, pristinoque alveo aversus, et alio ductus. i. 75, 186, 191. ii. 11. ποταμὸν τὸ ῤέεθρον ἐπιλιπόντα. Fluvium, qui suum alveum deseruit. vii. 58, 130. ix. 51.

ῤεούμενοι ἰδρῶτι. Herodoteum loquendi genus. Sudore fluentes. vii. 140.

ῤεῦμα, τος, τό. com. Fluxus. ῤεῦματα ἰσχυρὰ κατὰ θάλασσαν ὤρμημένα. viii. 12. Impetuousi aquarum fluxus in mare delati.

ῤήγνυσθαι. De verbis sæpe dicitur, quæ initio quidem intra dentium claustra præ metu continentur, tandem vero propter animi impatientiam, aut propter injuriæ, periculique majoris, magnitudinem, cum quodam impetu hinc erumpunt. Vide ἐξεῤῥάγη. viii. 74. ῤήϊδιως. Ion. et poet. pro com.

ῥαδίως. Facile. a nomine ῥαίδιος, unde ῥαίδιος κατὰ κράσιν. a ῥαίδιος vero, verso a in η, fit ῥηίδιος Ionic. a quo ῥηίδιως deductum.

ῥήξαι φωνήν. Ion. et poet. Rumpere vocem. Sic enim et Virgil. *Æn.* ii. v. 129. Composito rumpit vocem, et me destinat aræ. Idem *Æn.* lib. xi. v. 377. Dat gemitum, rumpitque has imo pectore voces. Hoc autem proprie significat vocem magna cum vi, magnoque cum impetu emittere. ὑπὸ δέους, καὶ κακοῦ ἐρρήξε φωνήν. Præ metu, maloque, vocem rupit. i. 85. ἦν τινα φωνήν ῥήξουσι. quam vocem rupturi essent. ii. 2. φωνήν ῥήξας. v. 93.

ῥῆσις, ῆ. com. Dictio. Mandatum. ἐπεμπον ἀπερέοντα Κύρω Λακεδαιμονίων ῥῆσιν. Miserunt qui Cyro Lacedæmoniorum mandatum referret. i. 152. ἡ ἀπὸ Σκυθίων ῥῆσις. Scytharum responsum. vel, Mandata a Scythiis responsi loco missa. iv. 127.

ῥητός, ῆ, ὄν. com. Dictus, a, um. Statutus. Præscriptus. Certus. ἐς χρόνον ῥητὸν παρῆναι. Ad diem dictam, ad diem statutam, et certam, adesse, præsto esse. i. 77.

ῥηχίη, ῆς, ῆ. Ion. pro com. ῥαχία, ας. Galen. in Exeg. apud Hippocr. Inundationem exponit. Καὶ γὰρ καὶ ἡ ῥηχίη οἶον πλημμυρεῖα τις ἐστίν. Nam (inquit ille) ῥηχίη velut quædam exundatio dicitur. Suidas, ῥαχίαν, οἱ Ἀττικοὶ, τὴν ἀκτὴν, καὶ τὸν τόπον αὐτὸν, ὃ προσαραττεῖ τὸ κύμα. Θοκυδίδης οὕτως. οἱ δὲ Ἴωνες τὴν ἀμπωτίν, καὶ τὴν ἀναχώρησιν τῆς θαλάττης. Etymol. ῥαχία, ἐστὶ πετρώδης τόπος, περὶ ὃν περιρρήγνυται ἡ θάλασσα, καὶ ὁ κλύδων, καὶ ἡ θαλάσσης ὕμνη, ὅθεν τὸ νώτιον ὁσῶδες ῥαχίς καλεῖται, ὡς ἀπὸ τῆς ῥαχίας τῆς πέτρας. Consule Thucyd. Græco-lat. indicem. Herod. viii. 129. τὴν ῥηχίην, καὶ τὴν πλημμυρεῖδα, συνανύμωσ posuit pro maris æstu, et restagnatione, sive maris exun-

datione. Gallice, *Débordement d'eau.*

ῥηχός, οὔ, δ. N. H. (pro quo com. φραγμός, οὔ, δ. vii. 142.) ἡ ἀκρόπολις ῥηχῷ ἐπέφρακτο. Arx vallo septa erat.

ῥιζών. com. Proprie dicitur de arboribus, quæ radices in terram altius agunt, ac proinde se corroborant, et confirmant. μεταφορικῶς Confirmare. Stabilire. Corroborare. τὴν τυραννίδα ἐρρίζωμένην ἔχειν. Tyrannidem stabilitam, bene fundatam, firmatam habere. i. 60. ἐρρίξωσθε τὴν τυραννίδα. Tyrannidem stabilivit. i. 64.

ῥίπος, εος, ὅς. V. H. Crates. κατερράμμένη ῥίπει καλάμων. ii. 96. Valla: Putaminibus arundinaceis strata. Stephanus, ex arundinum resegminibus consuta. Sed Herodotus hic θύρην κατερράμμένην ῥίπει καλάμων videtur appellare Crates ex resectorum, ac abjectarum, arundinum ligaminibus, vinculisque, ad januæ similitudinem, vel formam, et magnitudinem, conflatas, atque consutas. Sic etiam in sequentibus θύρης nomen accipiendum, pro Cratibus sc. ad januæ formam compactis.

ῥίπτειν, εἶν. Atticum, Ion. et poet. pro com. ῥίπτειν. Jacere. Projicere. iv. 188. ἀναρρίπτειν κινδύνους. Pericula suscipere. Periculis caput objicere. vii. 50. ἐρρίπτειν ἐνώτους κατὰ τοῦ τείχεος κάτω. viii. 53. Se ipsos de muro deorsum projiciebant.

ῥίψ, ῥιπός, δ. Ion. ac poet. Flexile vimen. Ramus salignus. ῥίψι κατασεγάζουσι [τὸν νεκρὸν.] Cada-ver salignis ramis contegunt. perperam enim Valla vertit, pallio contegunt. iv. 71. Alias sic appellari possunt quævis arborum folia, quæ jaciuntur. Consule Eustathium in voce ῥίψ.

ῥοιή, ῆς, ῆ. Ion. pro com. ῥοιά. Malum granatum. iv. 143.

ῥύεσθαι. Ion. et poet. pro com.

φυλάττειν. Custodire. Taeri. τὴν σφετέρην χώραν ρύομενοι. vii. 217. Summ agrum tuentes. τὴν Ἑλλάδα ρύομενον. viii. 114. Qui Græciam tuebatur.

ῥύεσθαι. Ion. et poet. pro com. ἐλευθεροῦν. σώζειν. εἴ τις μιν δαιμόνων ρύσεται τοῦ μὴ ζῶντα κατακαυθῆναι. Si quis deorum ipsum esset liberaturus ne vivus cremaretur. i. 86. ῥύσασθαι αὐτὸν ἐκ τοῦ παρόντος κακοῦ. Ipsum ex præsentī malo liberare. i. 87. ῥύσασθαι. iii. 119. τοὺτους ἐρρύσατο. Hos liberavit. Hos servavit. iii. 132. ῥυοῖατο, pro ῥύοιτο. Custodirent, vel, servarent. iv. 135. τινὰς ἐρρύσαντο. Quosdam liberarunt, vel servarunt. iv. 164. ῥύονται σφας. Ipsos servant. iv. 187. ῥύσασθε Ἴωνα ἐκ τῆς δουλοσύνης. Ionas ex servitute eripite. v. 49. τὴν ἀκρόπολιν ἐρρύετο. Arcem custodiebat. Arcem tuebatur. v. 100. Συρηκοσίους οἱ Κορίνθιοι ἐρρύσαντο. vii. 154. Syracusanos Corinthii servarunt. Καί σε ἐγὼ ῥύσασθαι οὐ δυνήσομαι. viii. 65. Et ego te liberare, vel mortis periculo eripere, non potero. ἐρρύσατο. viii. 90. ῥύσασθαι ἄνδρας Ἑλλήνας ἐκ δουλοσύνης. ix. 90. Græcos ex servitute liberare.

Σ.

Σ non solum Dorice, sed etiam Ionice in δ sæpe verti, ut ὅσμη. Odor. quod com. ὀδμή. quod Doric. et Ion. vide suo loco. i. 80. sic in verbis, κεχώρισαι, hinc Ionica tertia plur. κεχωρίδαται. i. 140. fit enim a 3. sing. κεχώρισαι, inserto α. κεχωρίσαται, verso σ in δ, κεχωρίδαται. ἴδμεν, pro ἴσμεν. Scimus. i. 142, 178, 193. ii. 12, 157. vii. 111.

σάγαρις, ιος, ῆ. H. N. Gladius Persicus. bipennis, aut ensis, quo Amazones utebantur. iv. 5. Alii

securim vocant. iv. 70. Herodotus, vii. 64. de Scythiis verba faciens, dicit, ἀξίνας καὶ σαγάρεις εἶχον. id est, Bipennes et gladios habebant. Valla tamen ἀξίνας vertit, Dolabras, et σαγάρεις, bipennes. De his consule Suidam.

σαγηνεύειν. H. V. Quod proprie significat retibus sive verriculis irretire, circumdare, capere; metaphorice vero, diripere. Τὴν Σάμον σαγηνεύσαντες οἱ Πέρσαι. Cum Samum diripissent Persæ. iii. 149. οἱ βάξεαροι ἐσαγηνέουν τοὺς ἀνθρώπους. σαγηνέουσι δὲ τοῦτον τὸν τρόπον. Barbari tanquam sagena, sive verriculo, circumdabant, atque capiebant homines. Sic autem eos tanquam sagena, sive verriculo, circumdatos capiunt. vi. 31. quod συνωνύμως dicit Herodotus, ibid. ἐκθρεύντες τοὺς ἀνθρώπους.

σακκέειν, εἶν. V. H. pro quo com. σακκίζειν, et σακκελίζειν dicitur. Per saccum transmittere, et excolare. γενικῶς vero sumitur pro excolare, quod ὑλίζειν, et διυλίζειν alias appellatur. percolare. per colum transfundere. Gaza, et post eum Hermolaus, saccelare vertit. qua de re pluribus in vulgatis Lexicis. σακκέουσι ἱματίοις. Vestibus excolant. Excolandi gratia per vestes transmittunt. iv. 23.

σᾶν. Δυριέες τὸ σᾶν καλέουσι, Ἴωνες δὲ σίγμα. i. 139.

Σαρδῶν, ὠνος, ῆ. Ion. et poet. pro com. Σαρδῶ, ὠος, οὔς. Vel Σαρδῶν, ὠνος. Σαρδῶ νῆσον μεγίστην. Dictum κατ' ἀποκοπὴν; pro Σαρδῶνα. v. 106, 124. vi. 2.

σαρκίζειν. V. H. Sed nec a Valla, nec ab ullo alio, quod sciam, huius verbi significatio declaratur. μετὰ δὲ, σαρκίσας βοὸς πλεureῖ, δέψει τῇσι χερσὶ. ὀργίσας δὲ αὐτὸ, ἄτε χειρόμακτρον ἐκτεταται. iv. 64. Valla: Deinde pellem detrahit, et ubi sicut bovis corium mani-

bus mollivit, tanquam mantile possidet. Sed hæc a verbis Græcis valde sunt remota, nec quid *σαρκίζειν*, nec quid *ὀργίζειν* hoc loco significet, aperte declaratur: quid etiam sibi velint hæc *βοδὸς πλευρῇ*, non indicatur. Ego vero, nisi fallor, existimo τὸ *σαρκίζειν*, hic idem esse ac τὸ *σαρκάζειν*, quod magis usitatum. *σαρκάζειν* autem interdum accipitur pro, carnes carpere, vellere, avellere, detrahere, quæ significationes huic loco optime videntur convenire. Consule Œcon. Hippocr. in verbo *σαρκάζειν*, ubi multas hujus verbi significationes observatu dignas videbis. *πλευρῇ* vero hic sumi commode potest non pro latere, sed pro costa, quæ cultri vices præstabat. Hic autem locus ita vertetur; Postea vero, quum bovis costa [acuta scilicet, ac usum cultri præstante,] carnes [ab amputato hostis capite] detrahit, [capitis pellem] manibus subigit, [ac mollit.] Ubi vero ipsum [caput egregie] subegit, [ac mollivit, tunc ipsam capitis pellem ita subactam, atque molliam,] ut mantile [ad manus abstergendas] possidet. Nam non *ὀργίσας*, (ut in Henrici Stephani codice scriptum exstat, quod ab *ὀργίζω* deductum,) sed *ὀργίσας* legendum arbitror. quid autem sit *ὀργάζειν*, et *ὀργάζεσθαι*, docet Eustathius et Œconom. Hippocrat. et vulgata Lexica. Consule *ὀργίσας* in nostro Ionico Lexico. Si quis meliorem hujus loci sensum ac interpretationem suppeditare possit, ac velit, ei magnam habebō gratiam, καὶ τῶν διδάκτρων χάριν οὐκ ἀχαρὶν, ἔπαινον, ἀρετῆς ἀκρόν, ἀποδώσω. Illud vero αὐτὸ, ad significatum, non ad κεφαλὴν, refertur. Vel *δέρμα* subandendum, quod ex sequentibus facile colligitur. iv. 64. ὅς γὰρ ἂν πλεῖστα δέρματα χειρόμακτρα ἔχοι, ἀνὴρ

ἄριστος οὗτος κέκριται. Id est, Qui autem plurima [hujusmodi] mantilia ex [hostilium capitum exco-riatorum] pellibus confecta habuerit, is vir fortissimus, [ac præstantissimus] judicatur. *Δέρματα χειρόμακτρα* dictum figurate, pro *χειρόμακτρα ἐκ δερμάτων τῶν πολεμίων κεφαλῶν δεδαρμένων πεποιημένα*. Stephanus in suo compendiosissimo indice verbum *σαρκάζειν* agnoscit, atque ex Doctissimi Camerarii sententia significare Tondere, seu Vellere. Hoc ipsum exemplum affert: non *σαρκίσας* tamen, at *σαρκάσας* legit. Quid vero significant ista, *σαρκάσας βοδὸς πλευρῇ*, non declarat. Sed ex iis, quæ supra prolixè a nobis sunt dicta, patet quomodo locus hic sit accipendus.

σατραπή. Ἀρχὴ τῆς χώρας, τὴν οἱ Πέρσαι σατραπήν καλεοῦσι. i. 192. ἀρχὰς κατέστησαν, τὰς αὐτοὶ καλεοῦσι σατραπίας. iii. 89.

σάττειν. μ. σάξειν. com. Onerare. Onus imponere. Refercire. Replere. Instruere. Munire. τὸ τεῖχος ἐσάξαντο. Muros muniverunt. v. 34. Ὑκάνιοι κατὰπερ Πέρσαι ἐσεσάχατο. Hyrcanii ut Persæ erant instructi. vii. 62, 70, 86.

σαυρωτήρ, ἦρος, δ. Ionic. et poet. Suidas. *σαυρωτήρσι, τοῖς εὐραξί, τοῖς ὀπισθεν τῶν δόρατων*. et *σαυρωτήρι. *εὐραξι, ὃν ἐνιοὶ καλοῦσιν οὐρίαχον*. Eustathius vero, *σαυρωτήρ, τὸ ὀπίσθιον τοῦ δόρατος σιδήριον, ὃ κατὰ γῆς πηγνύμενον οἰοεὶ τινα σαυρόν, εἶπουν σκόλοπα, ἵσασθαι ποιεῖ τὸ δόρυ, ὅθεν καὶ οἰοεὶ σαυρωτήρ λέγεται*. Valla, vii. 41. Herodoti locum, ἀντὶ τῶν σαυρωτῆρων βοῖας εἶχον χρυσέας, vertit, pro coronis gestabant mala punica argentea. Sed Stephanus, qui hanc interpretationem jure damnat, meliorem non affert. pro argentea tamen, reponit aurea. Verum *σαυρωτήρ*

est posterior hastæ cuspis, quæ in terram a militibus defigi solet, quum sunt defatigati, vel quum somno se dare volunt; quod faciunt, ut eam semper habeant paratam, si confingendum fuerit. Sic dicta, quod hasta longioris pali in terram defixi, ac erecti, speciem habeat. Sic etiam appellatur ferreum vel ligneum instrumentum mucronatum, et concavum, in quod posterior hastæ cuspis inseritur, ut mundior conservetur, et a rubigine defendatur. Hæc posterior hujus vocis significatio huic loco magis videtur convenire. Sensus autem hic erit, pro sauroteribus (vocabulum enim Græcum non inepte jam retineri potest, quod nullum Latinum id commode possit explicare,) mala punica aurea gestabant hastarum posteriori cuspidi inserta. Hoc autem isti videntur fecisse cum ornatus, ac regiæ magnificentiæ ostentandæ causa, tum etiam ut his aureis malis punicis cuspidem tegerent, ne quis forte in ipso itinere concitatus faciendo, in conferta militum turba, a socio subsequente cuspidem per imprudentiam in præcedentis dorsum impacta, sauciaretur. Quod non raro contigisse constat. Hoc nostro seculo plerique milites suarum hastarum extremas partes hac ipsa de causa, quoties prælii nullum impendit periculum, ligneis pomis munire, vel etiam ligneis thecis oblongis tegere, solent.

σαφής. Ion. et poet. pro com. *σαφῶς*. Aperte. Manifeste. Certo. i. 21. ii. 31, 44, 121. § 1. ix. 7.

σαφηνής. Ion. et poet. pro com. *σαφῶς*. Aperte. Manifeste. Certo. i. 140. iii. 122. vi. 82.

σεληναῖος, η, υν. Ion. et poet. Lunaris. Clarus. Lumine lunari illustratus, et clarus. *σεληναῖη* νύξ.

Nox, quæ propter lunæ lumen est clara. Nox clara. Θύννοι δ' οἰμήσουσι σεληναῖης διὰ νυκτός. Thynni autem venient lunæ per lumina noctu. i. 62. Æ. P.

σεμνοῦν. Herodoteum vocabulum. Exornare. Illustrare. Magnificum et augustum reddere. Magnifice prædicare. *σεμνοῦν τὰ περὶ Κῦρον*. Cyrum laudibus extollere. Cyrum laudibus augustiorem reddere. i. 95.

σεωῦτοῦ. Ion. pro com. *σεαυτοῦ*. Tui ipsius. i. 45. *σεωῦτῶ*, pro *σεαυτῶ*. Tibi ipsi. i. 108.

σημαίνειν. Ion. et poet. pro com. *κελεύειν*. Imperare. Jubere. *ἐσήμαινε παραρτέεσθαι τε πάντα, καὶ εὐκρινέα ποιεῖσθαι*. ix. 42. Jussit omnia præparari, et ordine recte disponi.

σημάντωρ, ορος, δ. Ion. et poet. pro com. *ἡγεμῶν*. Dux. Imperator. vii. 81.

σιδηρίον, ου, τό. N. H. pro com. *σιδηροῦν ἐργαλεῖον*. Instrumentum ferreum. Ferramentum, spiculum. *ἔσενειχθέντος κως σιδηρίου ἐκράτησε*. ix. 37. Valla: Ferro, quod illatum fuit, potitus. Æ. P. Instrumento ferreo, quod [in carcerem] forte fuerat illatum, potitus est. Cultrum autem ferreum, vel limam intelligere videtur, sed cultrum potius. Subjicit enim Herodotus, *σαθμησάμενος γὰρ ὅκως ἐξελεύσεται εἰ τὸ λοιπὸν τοῦ ποδός, ἀπέταμε τὸν ταρσὸν ἐωῦτόῦ*.

σιδηρόδετος, ου, δ. N. H. Ferro ligatus. Ferro vinctus. *ἐδέδετο ἐν ξύλῳ σιδηροδέτῳ*. ix. 37. Valla: In ligneis, et ferratis soleis vinctus erat. Herodotus hoc loco *ξύλον σιδηρόδετον* vocat ligneas compedes ferreis laminis munitas, quibus fugitiva mancipia, vel homines facinorosi in carcerem a Magistratu conjecti, constringi solent, ne fugiant. Hoc ex sequentibus patet, *σαθμησά-*

μηνός γὰρ ὅπως ἐξελεύσεται οἱ τὸ λοιπὸν τοῦ ποδός, ἀπέταμε τὸν ταρσὸν ἐκ αὐτοῦ.

σιδήρου κόλλησις. Ferri compactio.

Ferruminatio. i. 25.

σιναμωρεῖν. V. H. Corrumperе. Fœdare. Vastare. πάντα ἐσιναμώρεον. Omnia vastabant. viii. 35.

σίνεσθαι. Lædere. Nocere. Damnum dare. i. 17. οὐδὲν σίνεται τὸν Τροχίλον. Trochilum non lædit. ii. 68. οὐδὲν εἶχον σίνεσθαι. Nul- lum damnum dare poterant. iv. 123. σίνεσθαι τὸν στρατόν. Exercitum lædere. v. 27, 74, 81. vi. 97. οὐτ' ἂν τι τοὺς πολεμίους μέγα ἐσινέατο. Nec ullo magno detrimento hostes afficerent. vii. 147. οὐτ' ἐσίνετο γῆν τὴν Ἀττικὴν. ix. 13. Nec agrum Atticum lædebat. ἐσίνοντο πᾶσαν τὴν στρατιήν. ix. 49. Totum exercitum lædebant. οἱ ἵππες σφέας μὴ σινολάτο. ix. 51. Ne equites se læderent. σινομένων τὴν ἄλλην Ἀττικὴν. ix. 73, 87.

σῖνος, εος, ους, τό. Ion. et poet. pro quo et βλάβος, εος, ους. com. vero βλάβη. Damnum. Detrimentum. Clades. μέγα τι σῖνος ἔσαι τῇ βασιλῆος στρατῇ. viii. 65. Magnum aliquid damnum erit regis exercitui. Exercitus regis magnam, sive gravem aliquam cladem accipiet. Apud Nicandrum in Theriacis reperitur et παροξυνούμενον idem vocabulum eodem significato, priore correpta. Πεία κε τοι μισφάς τε, σίνη τ' ὀλοφώια θηρῶν. Schol. τὰ βλαπτικὰ τύμματα τῶν θηρῶν. Eodem etiam modo scriptum legitur, et eodem significato, apud Aristot. hist. animal. lib. v. c. 15. Æschyl. in Agamemnone. v. 397. pro splendore σῖνος usurpat. αἰνολαμπές σῖνος. Schol. σῖνος, τουτέστι σέλας. Idem ibid. v. 572. pro pulcritudine sumit. ἔμπροσθεν σῖνος. Schol. τὸ ἐδραῖον, ἥγουν τὸ περιβεβλημένον ἡμῖν κάλλος. Aristoph. Schol.

ἐν Νεφέλαις. v. 1066. in voce Σιναμωρουμένη, τὸ σῖνος ἀντὶ τοῦ αἰδοίου sumit, et τοὺς Σιληνοὺς hinc dictos tradit.

σιπταχόρα. Nomen Indicum arboris. Ctesias Ind. 19. quod Græce, Dulce. Suave. περὶ τοῦ σιπταχόρου. Ind. 22.

σιτεῖσθαι. com. pro quo et ἔδειν, et ἐσθίειν, et τρώγειν alias dicitur. Edere. Comedere. Vesci. Nutri- ri. σιτέονται ὅσα ἐθέλουσι. Come- dunt quæcunque volunt. i. 71, 94, 133. οὐδὲν ἄλλο σιτέονται, εἰ μὴ ἰχθύς. Nihil aliud edunt nisi pisces. i. 200. σιτέονται ῥίζας. E- dunt radices. i. 202. καρπούς σι- τέεσθαι. Fructibus vesci. i. 202, 216. ii. 47, 77, 92. iii. 22. κατα- σιτέεσθαι τοὺς πατέρας ἀποθνήσκον- τας. Patres defunctos com- edere. iii. 38. ἰχθύδας σιτέονται. Piscibus vescuntur. iii. 98. κρόμ- μυα σιλέοναι. iv. 17. ταύτας σιτέ- ονται. iv. 23. οὐδὲν σιτέομενος. iv. 36. σιτέονται σαύρους. iv. 183, 184. vi. 57. viii. 115. ix. 118, &c.

σιτεύειν. V. H. Quod in Lexicis vulgatis nullius auctoritate con- firmatum legitur. Frugibus im- pinguare. Pinguefacere. Sagi- nare. κτήνεα ἐσίτευον. Pecudes sa- ginabant. vii. 119.

σιτοδίη, ης, ἡ. Ion. pro com. σιτο- δεία. Rei frumentariæ penuria. i. 22. pro eodem dicitur et σιτο- δείη. i. 94.

σῖτον αἰρεῖσθαι. Ion. pro com. σῖ- τον αἰρεῖσθαι. Cibum capere, sive sumere. vii. 120.

σιτοποιός, οὔ, ὁ καὶ ἡ. com. Pistor, et Pistrix. Μῆν ἕκαστος σιτοποιὸν ἐξαιρέετο. Unam unusquisque pistricem eximebat. Singuli singulas pistrices eximebant. iii. 150. σιτοφάγος, ου, ὁ. com. Qui frumen- to vescitur. iv. 109.

σιτοφόρος, ὁ καὶ ἡ. com. Bajuli, vel jumentum epithetum. Qui frumen- tum, qui comneatum portat. κά- μηλοι σιτοφόροι. Cameli commea-

tam portantes. i. 80. Sic ἡμίονοι σιτοφόροι. Muli, qui frumentum portant. iii. 153.

σκαπτῇ βλῆ. vi. 46. Valla materiam fossitiam interpretatur. Quia Herodotus dicit, ἐκ μὲν τῶν ἐν Σκαπτῇ ὕλη χρυσεῶν μετὰλλων. &c. Ad marginem notatur ἐκ Σκαπτῆς βλῆς. Sed nisi nomen loci proprium esset, majusculo Σ non scriberetur. Ego suspicor unica voce scribendum ἐν Σκαπτῇ σὺλη. Meam conjecturam Stephanus aperte confirmat bis verbis, Σκαπτῇ σὺλη, πόλις Θράκης μικρά, ἀντικρὺ Θάσου. τὸ ἐθνικὸν Σκαπτῇ-σουλται. Videtur autem hanc ipsam nobis indicare, de qua hoc loco Herodotus verba facit, quod ex sequentibus Herodoti verbis facile colligitur, ἐκ δὲ τῶν ἐν αὐτῇ Θάσῳ, &c.

σκέπη, ἤς, ἡ. com. Tegmen. Operimentum. Velamentum. Species. Prætextus. Tutamen. Defensio. ἐν σκέπῃ φόβου. Per metus speciem. Metus prætextu. i. 143. Ἰνα ἡ Ἑλλάς ἡ ἐν σκέπῃ τοῦ πολέμου. vii. 172. v. s. Ut Græcia sit in belli tegmine. id est, Ut hoc modo tegatur, ac defendatur a bello. ἔσαν ἐν σκέπῃ τοῦ πολέμου. vii. 215. Valla: Ad arcendum bellum in præsidio erant. Æ. P. In loco ad bellum arcendum apto, tutoque erant. Vel, Erant a bello tuti.

σκευάζειν. com. Instruere. Ornare. Gallice, *Equiper. Accouter.* Αὐτὴν σκευάσαντες πανοπλίῃ. Cum ipsam omni armatura instruxissent, ac ornassent. i. 60. σκευάσας αὐτούς. Cum eos instruxisset. i. 80. σκευάσαντες τὴν ἀδελφὴν ὡς ἀρῖς. Cum sororem quam optime ornassent. v. 12. τῇ τῶν γυναικῶν ἐσθῆτι σκευάσας αὐτούς. Ipsos muliebri veste ornatos [introduxit.] v. 20. vi. 58.

σκευάζειν. com. Apparare. Condire.

Gall. *Apprêter, accouter.* De cibis dictum, qui parantur ad edendum. σκευάσαντες αὐτὸν ὥσπερ ἐώθεσαν καὶ τὰ θηρία σκευάζειν. Cum ipsum [puerum a se concisum] parassent, ut et ferinas carnes parare consueverant. i. 73, 207.

σκευῆ, ἡς, ἡ. Ornatus, us. Gall. *Accoutrement. Ornement.* ἐν τῇ σκευῇ πάσῃ σάντα. Stantem cum omni suo ornatu. i. 24. ἐνδύντα πᾶσαν τὴν σκευήν. Cum omnem suum ornatum induisset. ibid. σὺν τῇ σκευῇ πάσῃ. Cum toto suo ornatu. ibid. εἰ λάβῃς πᾶσαν τὴν ἐμὴν σκευήν. Si omnem meum ornatum, vel omnem meam vestem sumas. Gall. *Si vous prenez tous mes accoutrements et ornements; vel, tous mes vêtements.* vii. 15. Nam vii. 16. dicit συνωνύμως, τὴν ἐσθῆτα, pro τὴν σκευήν. vii. 16, 17, 62, 66, 71, 73, 77.

σκευοφόρος, ὁ καὶ ἡ. com. Qui sarcinas et impedimenta fert. σκευοφόροι κάμηλοι. Cameli sarcinas portantes. i. 80. οἱ σκευοφόροι. Calones. vii. 40.

σκιδασθαι. Ion. et poet. pro quo com. σκορπίζεσθαι. Spargi. Dispergi. Diffundi. Vide Eustath. ἀμ' ἡλίῳ σκιδναμένῳ. viii. 23. Valla: Simul atque refulsit Sol. Verba sonant, Una cum Sole sparso, vel, qui spargebatur, i. e. Simul ac Sol exoriri, suosque radios spargere per ætherem cœpit. Quod loquendi genus a Virgil. sic exprimitur Æn. lib. ix. v. 459. Et jam prima novo spargebat lumine terras Tithoni croceum linquens Aurora cubile, Jam Sole infuso, jam rebus luce relectis. Et Æn. xii. v. 113. Postera vix summos spargebat lumine montes Orta dies; quum primum alto se gurgite tollunt Solis equi, lucemque elatis naribus efflant.

σκιηροφειν. Ion. pro com. σκια-

τροφεῖν. In umbra nutrirī. In umbra vitam traducere. iii. 12. ἐσκητροφούντο. In umbra vitam traducebant, umbraculis fruebantur. vi. 12.

σκον, σκες, σκε. terminatio præter. imperf. vel aor. 2. act. Ionica, et poet. διαφθείρεσκε, pro διεφθείρεσκε. hocque pro com. διέφθειρε. i. 36. ποιέσκον, pro ἐποιέσκον. hocque pro ἐποίουν. ibid. ἐκπέμπεσκε. et ἐξεπέμπεσκε, pro ἐξεπέμπε. i. 100. ἀγεσκον, pro ἤγεσκον, et hoc pro ἤγον. i. 148. ἐπετείνεσκε. i. 186. ἀπαιρέεσκον. ibid. ἐσάγεσκον, pro ἐσήγον. i. 196. πωλέεσκε, pro ἐπώλει. ibid. ἔσκε, pro ἦν. Erat. ibid. ἔσκον. Erant, pro ἦσαν. ibid. ἀρδέεσκε, pro ἀρδεσκε, hocque pro ἦρδε. ii. 13. κλέπτεσκε, pro ἐκλεπτε. ii. 174. ἀγεσκον. ἤγον. ibid. ἀρδεσκε. iii. 117. κλαίεσκε. iii. 119. σπείρεσκον, pro ἔσπειρον. iv. 42. μένεσκον, pro ἔμενον. ibid. φεύγεσκον, pro ἐφευγον. iv. 43. κατελίπεσκε, pro κατέλιπε. Est autem aorist. 2. act. pro imperfect. κατέλειπε. iv. 78. Sic λάβεσκε pro ἔλαβε, hocque pro ἐλάμβανε. ibid. ἐλάβεσκον, pro ἔλαβον. hocque pro ἐλάμβανον. iv. 130. ἐθέλεσκον, pro ἔβελον. vi. 12. ἔρδεσκε, pro ἔρδε. vii. 33. πέμπεσκε, pro ἔπεμπε. vii. 106. ἔχεσκον, pro εἶχον. Habebant. vii. 119. ἀπελαύνεσκον. Abibant. ibid. φεύγεσκον. Fugiebant. vii. 211.

σκοπεύειν. Ion. pro com. σκοπεῖν. Spectare. i. 8.

σκοπιῇν ἔχειν. Ionica locutio. v. s. Speculationem habere, pro com. σκοπεῖν. Speculari. σκοπιῇν ἔχοντες τουτέων. Hæc spectantes. v. 13. poet. συνωνύμως dicitur σκοπιάζειν, et σκοπιάζεσθαι. Theoc. eid. γ. v. 30. ὥπερ τῶς θύνως σκοπιάζεται Ὀλπις ὁ γριπεύς. Ubi thynnos speculatur Olpis piscator. Homer. Iliad. K. v. 40. ἀνδρας δυσμενέας σκοπιαζέμεν, οἷος ἐπελθών. Ut homines inimicos ex-

ploret, Solus accedens. Homer. alterum loquendi genus et ipse usurpat. Od. Θ. v. 302. pro speculari, et speculando excubias agere. ἡέλιος γάρ οἱ σκοπιῇν ἔχεν. εἰπέ τε μῦθον. Sol enim illi excubias agebat. dixitque verbum, [i. e. et rem indicavit.] Hinc nomen compositum ἀλαοσκοπιῇ, cæca speculatio, cæcæ excubiæ. Hom. Od. Θ. v. 285. οὐδ' ἀλαοσκοπιῇν εἶχε χρυσήνιος Ἄρης. Neque cæcas excubias egit aureis habenis utens Mars.

σκυθίζειν. Vide ἐπισκυθίζειν.

Σκυθισί. Adverbium Herodoteum. Scythice. Lingua, vel more, Scytharum. iv. 27, 59.

σκυλεύειν. Ion. et poet. Eustath. σκυλεύειν, παρὰ τὸ σκῦλον, ὃ ἐστὶ δέρμα, λέγεται καὶ δηλοῖ τὰς ἀσπίδας σულᾶν. ἀπὸ μέρους δὲ καὶ πᾶσαν τὴν πολεμικὴν σκευήν. Spoliare; pellem, scutumque ex pelli-bus confectum detrahare. et γενικῶς quælibet spolia detrahare. Diripere. Eripere. Auferre. Vide apud Eust. σῦλα, σულᾶν, συλεύειν, συλαγωγεῖν. ἀπὸ τε κειμένων νεκρῶν ἐσκύλευον ψέλλια τε, καὶ σρεπτούς, καὶ τοὺς ἀκινάκας. ix. 80. Et a defunctorum cadaveribus armillas, et torques, et acinaces, [sive gladios,] detrahebant.

σμάειν, σμᾶν. H. V. Abstergere. ἐξέσμων αὐτά. Ipsa [pocula] abstergebant. Est imperf. ab ἐκσμάω, ὦ. iii. 148. σμησάμενοι τὰς κεφαλὰς. Capiti-bus abstersis. iv. 73. ποτήρια διασμένοντες. Pocula abstergentes. ii. 37.

σμάω, σμῶ. V. H. τὸ καθαίρω. τὸ ἀπομάττω. τὸ πλῆττω. καὶ τὸ κοσμῶ. Purgo. Abstergo. Percutio. Orno. Unde verbale, σμῆμα, τος, τό. Quod Eustath. interpretatur, καθαρτικόν τι τοῦ χεῖρον ῥήκου προσδιδόμενον τῷ κατὰ χειρῶν ὕδατι. i. e. Purgamentum quoddam, quo manuum sordes purgan-

tur, et aquæ lavandis manibus destinatæ additur. τὴν κεφαλὴν σμάται μούνον βασιλεύς. ix. 110. Valla: Rex solum caput ornatur. Stephanus tamen ait Vallam in hac interpretatione diversam a sua lectionem videri nactum: sed nullam ipse diversam interpretationem affert. Nos Vallæ versionem sequemur, donec alteram hac meliorem vel Stephanus, vel alius, nobis suppeditet.

σμικρός, ὁ, ὄν. Ion. et Attice. Parvus. i. 5. [pro quo com. μικρός, ibid.] i. 58, 120. iv. 99.

σοφίζεσθαι τι. com. Aliquid excogitare. Comminisci. ἐσσοφίσο. Excogitaverat [hoc.] i. 80. πρὸς ταῦτα σοφίζονται τὰδε. Hæc adversus ista comminiscuntur. ii. 66. viii. 27.

σοφίη, ἡ. Ion. pro com. σοφία. Astutus. Astutia. Gallice, *Ruse*. *Finesse*. *Astuce*. σοφίη μιν περιῆλθε δ' Φάνης. Phanes eum astutia circumvenit. iii. 4. εἴ τινα ἔχῃς σοφίην. Si quod commentum habes. iii. 85. [εἴ τι ἔχεις σοφισμα. ibid.] iii. 127. ἐνθα σοφίης δέει, βλῆς ἔργον οὐδέν. Ubi opus est astutia, ibi vi nullo modo est opus. ibid. καὶ σφεας Ἀλέξανδρος κατέλαβε σοφίην. Et Alexander ipsos astutia circumvenit. v. 21. ἀνεπισήμονες ἔσαν, καὶ οὐκ ὁμοῖοι τοῖσι ἐναντίοις σοφίην. ix. 62. Imperiti erant, nec adversariis astutia similes.

σοφισμα, τὸς, τό. com. Commentum. iii. 85, 152.

σοφιστής, οὗ, ὁ. Pro Sapientiæ doctore, pro sapienti viro, in bonam partem sumi videtur. i. 29. οἱ πάντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος σοφισαί, &c. καὶ δὴ καὶ Σόλων, ἀντὶ τοῦ, σοφίᾳ.

σπαδίζειν. μ. σπαδίζω. V. H. Avel- lere. Detrahere. παρὰ τὸ σπάω, σπῶ, unde σπάζω, idem, Dorice σπάσδω, hinc sublato σ σπάδω, a quo deductum τὸ σπαδίζω. σπα-

δίζας τὸ δέρμα. Pelle detracta. v. 25.

σπάθη, ἡς, ἡ. Ut docet Jul. Pollux l. i. c. 12. 244. vocatur palmæ ramus, unde dactyli pendent. Herodoti locum hunc affert, ut suam sententiam confirmet: sed librum non notat, nec integra Herodoti verba scribit. Sic autem apud Pollucem legendum videtur, ut hic, τόξα δὲ εἶχον ἐκ φοίνικος σπάθης πεπονημένα. vii. 69. σπάθη tamen alias alia significat, inter cetera vero et gladium, unde vocabulum Italicum Spado, id est, gladius, ensis. Consule eundem Pollucem, qui varias hujus vocabuli significationes fuse variis in locis persequitur.

σπάξ, σπακός, ὁ καὶ ἡ. Medicum vocabulum, quo canis significatur. τὴν γὰρ κύνα καλέουσι σπάκα Μῆδοι. i. 110.

σπένδειν. com. μ. σπεισω, ut a σπεῖδω, quod inusitatum. Vide ἐπισπένδειν.

σπέρχεσθαι τινι. Herodotea locutio, pro com. ἐπιτιμᾶν. Succensere alicui. Aliquem objurgare. ἐσπέρχετο τῷ Ἀρισταγόρῃ. Aristagoræ succensuit. v. 33.

σπέρχεσθαι. com. Properare. Festinare. iii. 72.

σπεύδειν. Festinare. Properare. com. ἔσπευσαν εἰρήνην ἐωυτοῖσι γενέσθαι. Festinarunt ad pacem sibi conciliandam, vel constituendam. i. 74. οἱ σπεύσαντες τὸ ὄρκιον γενέσθαι. Qui festinarunt ut fœdus iniretur. ibid.

σπεύδειν, et composit. Urgere. Accelerare. Gall. *Hâter*. Studiose aliquid procurare. τὸν γάμον τοῦτον ἔσπευσα. Has nuptias tibi acceleravi, maturavi. i. 38. παῦσαι σπεύδων τὰ σπεύδεις. i. 206. Desine accelerare, quæ acceleras. κατὰ τοῦτό μοι δοκεῖ σπεύσαι τὸν γάμον τοῦτον. iii. 137. ἐπισπεύδων. vii. 18. ξυνὸν πᾶσι ἀγαθὸν σπεύδειν. Omnibus commune

bonum studiose procurare. vii. 53.

σπονδαρχίαι, ὡν. Valla: Immolatorum libamina. Stephanus, Primus in libationibus locus, vi. 57. Æ. P. Sic ab Herodoto vocatur honor, atque dignitas, quam Lacedæmonii suis regibus tribuebant, ut libationum initium facerent, et libationes auspicarentur.

σπουῖ Scythice oculum significat. iv. 27. Vide ἀρµασπολ.

σπουδαιέσερος, ἀντὶ τοῦ σπουδαιότερος. Hoc et Atticis familiare. τὰ σπουδαιέσερα τῶν πραγμάτων. Res magis seriæ. Majoris momenti res. i. 8.

σπουδῇ. σπουδὴν ποιήσασθαι τιμωρεῖν. Studium adhibere ulciscendi aliquem. Operam studiose dare, ut aliquem ulciscamur. i. 4. τί ταῦτα σπουδῇ πολλῇ οὗτος ὁ ὄμιλος ἐργάζεται; Quid hæc tanto studio facit hæc turba? i. 88. σπουδὴν ποιεύμενος [αὐτὸν] ἐλεῖν. Operam dans, ut eum caperet. iii. 4. vi. 107. σπουδὴν ἔχοντες, σπουδάζοντες. Studentes. vi. 120. σπουδὴν ἐποιήσατο τοῦτους παραλαβεῖν. vii. 205. Operam dedit, ut hos assumeret. σπουδὴν ἔχοντες πολλὴν πάντες Πελοποννήσιοι. ix. 8. Omnes Peloponnesii [Isthmum muniebant] magnum adhibentes studium, magno studio. σπουδὴν μεγάλην ἐποίησαντο μὴ μηδίσαι Ἀθηναίους. ibid. Magnum adhibuerant studium ne Athenienses cum Medis sentirent. Valde solliciti fuerant, magnoque studio caverant, ne Athenienses Medorum partibus faverent. ὅπως ἂν αὐτὸν ὀρέωσι σπουδῆς ἔχοντα. ix. 66. Valla: Qua viderent ipsum festinantem. Æm. P. Prout se festinantem vidissent. [id est, eadem festinatione festinantes, qua se festinantem vidissent.]

σαθµᾶσθαι. Conjicere. Conjecturam facere. τοιοῦτω σαθµησάμε-

νοι πρήγματι. Hujusmodi re conjecturam facientes, conjicientes. ii. 2. ἐκ τοῦτου σαθµώμενος. vii. 237.

σαθµᾶσθαι. com. Spatium aliquod conjectura dimetiri. σαθµησάμενος ὅπως ἐξελεύσεται οἱ τὸ λοιπὸν τοῦ ποδὸς, ἀπέταµε τὸν ταρσὸν ἐωυτοῦ. ix. 37. Cum spatium conjectura dimensus fuisset, quomodo reliqua pedis [pars] ipsi exitura esset, [i. e. quo reliquam pedis partem ex compedibus educere posset, ita demum] plantam suam, [extremamque sui pedis partem] resecurit.

σαθµεύμενος. Ion. pro com. σαθµώμενος. Conjiciens. viii. 130. sive a σαθµέομαι, οὔμαι, et Ionice, εὐμαι, sive a σαθµόομαι, οὔμαι, ου in ευ mutata.

σαθµοῦσθαι, idem ac τὸ σαθµᾶσθαι. Conjicere. Conjecturis assequi. σαθµώσασθαι ὅτι τοῦτο οὕτω νομίσαι ποιεῖν. Conjicere, quod hoc ita facere soleant. iii. 15, 38. iv. 58. vii. 10, 11. τότε χεὶρ σαθµώσασθαι. viii. 214. Hoc [ita] conjectare oportet.

σαθµός, ὁ. com. Pondus. Gallice, le poids. la pesanteur. Vide ἔλκειν. ἴσα σαθµόν. Æquali pondere prædita. i. 92.

σασιάζειν. com. Seditioe laborare. Seditioe contendere. Seditio-nem excitare. οὐ γὰρ ἐν τῷ τοιῷδε τάξις εἶνεκα σασιάζειν πρέπει. ix. 27. Non enim in tali rerum statu, loci in acie obtinendi causa, seditiose contendere decet; vel, seditio-nem excitare decet. ἐν τοιῷδε vero dictum est ἄλλεπτικῶς. Subauditur enim χωρίω, i. e. loco, et conditione; vel, χρόνῳ, i. e. tempore, statuque rerum. Quod alias συνωνύμως diceretur, ἐν τοιαύτῃ πραγμάτων καταστάσει.

σάσις, ἡ. com. Seditio. Factio. Secta. Manus eorum, qui sunt ejusdem factionis. ἐπεκράτησε τῇ

σάσει Μίνως. i. 173. Minos sua factione superior evasit.
σάσις, ιος, ἡ. com. Statio. Locus in acie, quem quis tenet, et in quo stat, ac manet. *ἔχοντες σάσιν ταύτην, ἐς τὴν ἔστημεν ἀρχήν.* ix. 21. Servantes eum locum, in quo stetimus initio. *ἡμεῖς αἰεὶ κοτὰ ἀξιεύμεθα ταύτης τῆς σάσιος ἐκ τῶν συμμάχων ἀπάντων.* ix. 26. Nos hoc loco ab omnibus sociis semper digni habiti sumus. Vallæ versio jam paulo liberior videtur. *σάσιν ἐκλείποντας.* ix. 48. Aciem deserentes.
σασιώτης, ὁ. Ion. Qui est ejusdem factionis. Qui est ejusdem sectæ. Qui est earundem in seditione partium. i. 59, 60, 62. Seditiosus. Qui in seditione nobis est adversarius. Adversæ factionis homo. *καταλάσσετο τὴν ἔχθρην τοῖσι σασιώτησι.* Positis inimicitiiis rediit in gratiam cum adversæ factionis hominibus. i. 61. Vide *ἀντισασιώτης.* *ἐξήλασε τοὺς σασιώτας αὐτοῦ.* Ejus factionis socios expulit. i. 173. *ἄνδρες σασιώται.* Ejusdem factionis viri, et socii. iii. 83. *οἱ τοῦ Μαιζωνδρίου σασιώται.* Mæandrii factionis socii. iii. 144. *σασιωτέων.* v. 36. *τοῖσι Ἰσαγορέω σασιώτησι.* v. 72, 104. *οἱ σασιώται σφι γεγόμενοι, ἐπεβούλευον θάνατον Στράττι τῷ Χίου τυράνῳ.* viii. 132. Valla: Qui conjuratione inter se facta de trucidando Stratte Chiorum tyranno. Æ. P. Qui conjuratione inter se facta, Stratthin Chiorum tyrannum per insidias interficere statuerant. *μετὰ τῶν σασιωτέων.* ix. 2. Cum tuæ factionis hominibus. Valla vertit, Admotis copiis. Quare videtur legisse *μετὰ σρατιωτέων*, pro *σασιωτῶν*. Sed nihil mutandum. At locus intelligendus, ut explicavi.
σεγασρίδες διφθέραι, αἱ. Pelles ad aliquid tegendum aptæ. i. 194.
σεγνός, ἡ, ὄν. com. Tectus, a, um. Solidus. Firmus. iv. 23.

σέλεχος, εος, ους, τό. com. Truncus arboris. Caudex. Stipes. viii. 55. Vide *ἀναδραμεῖν*.
σέλλειν. com. Ornare. Induere. Vestire. *σεῖλας τὴν αὐτοῦ θυγατέρα ἐσθῆτι δουλήν.* Cum ejus filiam veste servili ornasset. iii. 14. *παρθένους ὁμοίως ἐσαλμένας.* Virgines similiter ornatas. Eodem modo, eodem vestium genere, vestitas. *ibid.* τὴν αὐτὴν [σκευὴν] *ἐσαλμένοι.* Eodem cultu, vel ornatu ornati. vii. 62, 93.
σέλλεσθαι. Ion. et poet. Proficisci: sed proprie, navigio. *ἐσέλλοντο ἐς Κύρνον.* In Cynnum iverunt. i. 165. *Περὶανδρος ἐσέλλετο ἐς τὴν Κέρκυραν.* Periander Corcyram proficiscebatur. iii. 53. *ἐσέλλετο αὐτόσε.* Illuc profectus est. iii. 124.
σέργειν τὰ παρόντα. ix. 117. In præsentī rerum statu acquiescere. Præsentem rerum statum boni consulere.
σεφανηφόρος ἄγων. Certamen, in quo victori corona datur ferenda. Certamen, quod pro præmio coronam victori præpositam habet, quam ferat. *σεφανηφόρους ἀγῶνας ἀναρραϊκῶτα.* Qui ex certaminibus victor coronam absportant. v. 102. Quod autem ab Herodoto dicitur *σεφανηφόρους ἀγῶνας ἀναρραϊκῶτα*, id ab aliis dicitur *σεφανίτας ἀγῶνας νικᾶν.* Aristot. Rhet. l. i. c. 2. § 6. *Δωριεὺς σεφανίτην ἀγῶνα νενίκηκεν.* Julius Pollux l. 3. c. 30, 153. *τοὺς μὲν οὖν καλούμενους ἱεροὺς ἀγῶνας, ὡς τὰ ἅλλα ἐν σεφάνῳ μόνῳ, σεφανίτας ἐκάλεσαν, καὶ φιλλίνας.*
σῆναι, ut et *ἐσηκῆναι*, non solum Ionice, sed et communiter, terminationem quidem activam, significationem vero plerumque passivam, aut saltem neutralis verbi vim, habent. Ut, *τοῖσι κατεστῆκε πολιορκίῃ.* Ab illis instituta est obsidio. i. 81. *κατασῆναι φίλον τινί.* Amicum alicui fieri. i. 87.

σίζος, ὁ. Iter tritum, et pedibus calcatum. οἱ Πέρσαι τὸν πρότερον ἐωυτὸν γενόμενον σίζον, τοῦτον φυλάσσοντες ἦσαν. Persæ observato itinere, quod ipsis prius fuerat, id iverunt. Eo itinere iverunt, quod prius inierant. Iverunt eodem itinere observato, quod ante tenuerant. iv. 140. sed pro ἐωυτὸν suspicor ἐωυτῶν, ἡγουν ἐαυτῶν legendum, ut ad Persas hoc referatur. Nam vulgata lectio nimis nova, nimis dura videtur, si ad σίζον referas illud ἐωυτὸν. Si tamen nihil mutandum, ἐωυτὸν pro αὐτὸν sumetur, ut locum sic accipias, τὸν αὐτὸν σίζον τὸν πρότερον γενόμενον. Idem iter. Sed hoc, ut rarisimum, erit observandum.

σίζος, ου, ὁ. Vestigium. ἐπῆσαν κατὰ σίζον αἰεὶ ὑπαγόντων. Vestigia sequentes, dum semper se subducerent, illos invadebant. iv. 122. εἶποντο αἰεὶ τὸ πρόσω κατὰ σίζον. Semper ulterius progredientes, vestigia premendo sequebantur. iv. 123. ἐπόμενοι κατὰ σίζον. Vestigia sequentes. v. 102.

σῖφος, εος, ους, τό. com. Bellicum agmen. ix. 57. Vide Suidam.

σόλος, ὁ. Militaris expeditio. ἀντὶ τοῦ στρατεία. ἀπελς τὸν ἐν Αἰθίοπας σόλον. Missa facta expeditione adversus Æthiopes suscepta. iii. 25. iv. 145. v. 63, 74, 76, 77. vii. 20.

σόλος, ὁ. Classis. σόλον μέγαν συναγεῖραι. Magnam classem coegisse. i. 4.

σόλος, ου, ὁ. Copiæ terrestres, quæ aliquo mittuntur. Λακεδαιμόνιοι μέγω σόλον φείλαντες ἀπέπεμψαν οὐκέτι κατὰ θάλασσαν, ἀλλὰ κατ' ἡπειρον. Lacedæmonii majores copias instructas non amplius mari: sed terra miserunt. v. 64.

σομοῦν. μ. σομῶσω. Os claudere. Os concludere. Os obstruere. Gallice, *Fermer la bouche*. τοὺς μάντιας σομῶσαντες. Ore vatum obstructo, clauso, concluso. iv. 69.

σορεννύω, σορέννυμι. com. quod sic

formatur; **σορέω**, ᾧ. **Sterno**. σορένω, inserto ν Δωρικῶς, hinc **σορενύω**, et **geminato νν**, **σορεννύω**, unde **σορεννυμι**. μ. **σορέσω**, et **σορήσω**. Ab eodem **σορέω**, ᾧ. fit κατὰ συγκοπὴν **σρῶ**, κατὰ παραγωγὴν **σρώω**. ut a **ζῶ**, **πλῶ**, **ζῶω**, **πλῶω**. futurum **σρώσω**. l. aor. act. **ἔσρωσα**, perf. pass. **ἔσρωμαι**. plusq. p. **ἔσρώμην**, **ἔσρωσο**, **ἔσρωτο**. Eustathius, **σορέω**, τὸ σρωννύω, καὶ **σορέσαι** **λέχος**, τὸ **σρῶσαι**. καὶ **ἐσώρεσε** **θεὸς** **μεγακίτσα** **πόντον**, ἀντὶ τοῦ, **κατέπαυσε**. Sic et apud Herodotum, vii. 193. τὸ κύμα **ἔσρωτο**. Valla: **Fluctus** **constrati** sunt. Sed poeta **Æn.** lib. v. ver. 819. dum de Neptuno verba facit, qui in Veneris gratiam curru vectus mare fluctuans sedavit, hoc loquendi genus feliciter expressit; **Cœruleo** per summa levis volat æquora curru. Subsident undæ, tumidumque sub axe tonanti Sternitur æquor aquis. Subjicit Eustath. καὶ θυμὸς **σορεθῆναι** λέγεται. id est, Ira etiam sterni, id est, sedari dicitur. Vide et **σρνύσα** apud eundem.

στράτης, ου, ὁ. N. H. pro com. **στρατηγός**, οὔ. Imperator. **Copiarum** dux. iii. 157. viii. 44. pro eodem dicitur et **στράταρχος**, ου, ὁ. Pind. Pyth. Ode vi. ver. 31.

στρατή, pro com. **στρατεία**. Militaris expeditio. Κροῖσος **στρατήν** ἐς Καππαδοκίην ἐποίητο. Cresus expeditionem in Cappadociam fecit. i. 70. Ἀρπαγὸς **στρατήν** ἐπὶ Κᾶρας ἐποίητο. i. 171. ii. 111. **στρατήν** ποιεῦνται ἐπὶ Χαλκιδέας. v. 77.

στρατηλασίη, ης, ἡ. H. V. pro com. **στρατεία**. Militaris expeditio adversus aliquem suscepta. ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον ἐποίητο **στρατηλασίην**. Adversus Ægyptum expeditionem fecit, copias duxit. ii. l. iv. 105. vii. 14, 15, 16, 21, 106, 138. viii. 27, 140.

στρατηλατεῖν. Ionice et poet. pro com. **στρατηγεῖν**, τὸν **στρῶν** **ἀγειν**, **ἐλαύνειν**. Exercitum ducere. Co-

pias ducere. i. 124. ἐπ' οὓς ἐπεῖχε στρατηλατεῖν. Adversus quos copias ducere, et expeditionem facere, in animo habebat. i. 153. ἐπ' ἡμέας μόνους ἐστρατηλάτее ὁ Πέρσης. Adversus nos solos Persa copias duceret. Nobis solis bellum inferret. iv. 118. ἐπὶ ταύτην τὴν χώραν στρατηλάτее. v. 31. vii. 5, 10, 14, 19, 20, 147, 157, 239.

στρατόπεδον, τό. com. Exercitus. Copiæ. proprie tamen τὸ τοῦ στρατοῦ πῆδον. id est, Copiarum solum, et ipsa castra significat. i. 76. τὰ στρατόπεδα ἀμφοτέρα οὕτως ἡγωνίσασατο. Uterque exercitus ita dimicavit. ibid. τετραμμένον τοῦ στρατοπέδου. Copiis in fugam versis. v. 113. τοὺς ἡμίσεας ἀποσέλλειν τοῦ στρατοπέδου. ix. 51. Dimidiam copiarum partem mittere. ix. 53.

στράτος. Περσικὸν κάρτα ὁ στράτος δῶρον. ix. 109. Valla: Eximium est donum apud Persas exercitu donari. Æ. P. v. s. Exercitus est donum valde Persicum. id est, Exercitum alicui donare; vel, Aliquem copiarum prætura donare, donum est Persis valde familiare. Vel, Copiarum imperio alicquem donare, donum est Persarum moribus valde familiare. Quos enim Persæ maximo præter ceteros honore cohonestare volebant, eos copiarum, quibus imparent, munere consueverant ornare.

στρεπτοφόρος, ου, δ. N. H. Torquatus. Qui torquem fert. viii. 113. Vide vulg. Lexica.

σροφάω, ω. Ion. et poet. Verso. ἀνὰ τὴν πόλιν σροφώμεναι. Per urbem vagantes. ii. 85.

σφόρος, ου, δ. Ion. et poet. Funis tortus. Fascia. Infula. iv. 60. Sic et apud Hom. Odyss. N. v. 438. Consule Eustathium 538. M. Hom. in hymno Apollinis. v. 122. et v. 128.

συπῖον, ου, τό. Ion. pro com. συπῖον, et σύπη, ης, ἡ. Unde Lati-

num stupa, vel (ut alii scribunt) stuppa. viii. 52. συπῖον δὲ κατὰ τοὺς λεξικογράφους οἰοεὶ τυπῖον, τὸ τυπτόμενον λινάριον.

συγγίνεσθαι. Convenire. Congregari. ἐς πόσιν ἱλαδὸν συγγίνεσθαι. Ad computationem turmatim convenire. i. 172.

συγγίνεσθαι τινί. com. Congredi, colloqui cum aliquo. συγγενόμενος τῷ δεσπότη. V. Hom. 23. Congressus cum domino. Cum in colloquium cum domino venisset.

συγγίνεσθαι. Congredi. Coire. De venereo congressu dictum. συγγενέσθαι αὐτῇ. Cum ipsa rem habuisset. ii. 115, 121. § 5.

συγγινώσκειν. Cognoscere. Agnoscere. Existimare. Sibi conscium esse. Considerare. Secum reputare. Perpendere. Peculiares quasdam significationes apud Herod. habet hoc verbum, quas apud alios vix reperias. συγγινωσκόμενος ἀνθρώπων εἶναι βαρυσυμφορώτατος. Agnosceas, cognoscens, existimans se mortalium esse miserimum. i. 45. συγγινόντες ποιεῖν σε δίκαια. Agnoscentes te justa agere. i. 89. συνέγνω ἐωυτοῦ εἶναι τὴν ἀμαρτίαν. Agnovit suum esse peccatum. i. 91. συνεγινώσκετο ἐωυτῷ οὐκέτι εἶναι δυνατὸς τὰ πρήγματα ἐπορᾶν, καὶ διέπειν. Consciis sibi erat se non amplius posse res inspicere, ac administrare. iii. 53. συγγινόντες τοῦτο. Hoc agnito. iv. 3. πρὸς ταῦτα συγγινόντας. Valla: Eaque re animadverta. Sed verba Græca jam aliud significant, sc. διὰ ταῦτα συγγινόντας δηλονότι τὸ πεπρωμένον. Cum ob hæc, [quæ acciderant,] agnovissent id, quod in factis erat. Ex sequentibus, ac præcedentibus hic sensus elici videtur. iv. 5. Ἐξέξῃς δὲ οἱ οὐ συγγινώσκων λέγειν ἀληθῆα. Xerxes autem non existimans ipsum vera loqui. iv. 43. [v. s. non conscius ipsi ipsum vera dicere. i. e. Non credens ipsum, &c.] ἔσσανες συγ-

γνωσόμενοι εἶναι τῇ ναυμαχίῃ. Agnoscentes se ad praelium navale committendum illis esse inferiores. v. 86. συγγινώσκωμεν αὐτοῖσι ἡμῖν οὐ ποιήσασι ὀρθῶς. Agnoscimus nos non recte fecisse; v. 91. vel, Conscii nobis sumus nos haud recte fecisse. οὐ συγγινώσκωμενοι. Non agnoscentes. Vel, Sibi minime conscii. Vel, Non existimantes. v. 94. οὐ συνεγινώσκετο αὐτὸς τούτου αἴτιος εἶναι. Non agnoscebat se hujus rei auctorem esse. vi. 61. συγγινόντες ἀδικῆσαι. Cum agnovissent se injuriam ipsis fecisse; vel, Fassi se injuste fecisse. vi. 92. Αἰγινῆται δὲ οὐ συνεγινώσκοντο. At Æginetæ non agnoscebant, agnoscere, faterique nolebant, se peccasse. ibid. οὐ συγγινώσκόμενοι τὴν Χερσονήσον εἶναι Ἀττικὴν. Cum non faterentur Chersonesum esse Atticam. vi. 140. Vel, Non agnoscentes, &c. οὔτε ὁ συγγνωσμένος τοι πάρα. vii. 12. Nec ullus adest, qui tibi [sententiæ mutata] conscius sit futurus. Vel, Qui tibi [divinam monitionem spernenti] veniam sit daturus. Nam hic locus commode utramque interpretatiōnem admittere potest. συγγινούς. Agnito errore. Agnito peccato. vii. 13. Μαρδονίου δὲ [γνώμη] ἰσχυροτέρη τε, καὶ ἀγνωμονεστέρα, καὶ οὐδαμῶς συγγινώσκομένη. ix. 41. Valla: Mardonii vero sententia ferocior, pertinaciorque, et nullo modo cedens. συγγινόντες Πέρσαι οἰχοντο ἀποσάντες. ix. 122. Persæ agnito suo errore, a sententia sua destiterunt. Sed ἁλλειποτικῶς hoc dictum, ἀντὶ τοῦ, συγγινόντες τὴν ἑαυτῶν ἀμαρτάν, vel ἑαυτοῖς ἀμαρτοῦσιν, ut alibi dicitur. et, οἰχοντο ἀποσάντες τῆς ἑαυτῶν γνώμης. συγγινώσκω, et συγγινώσκεισθαι. Ignoscere. Parcere. Veniam dare. οὐ συγγινώσκόμενοι. Non ignoscentes. Hoc autem Ἰωνικῶς, καὶ Ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ συγγινώσκοντες. iii. 99. vii. 12.

συγγνώμη, συγγνώμη μοι, ἀντὶ τοῦ συγγνωσόν μοι, vel συγγνωσέον μοι. Venia mihi danda est. i. 39. συγγνώμην ἔχειν τινί. Veniam alicui dare. Ignorare. Gall. *Pardoner à quelqu'un*. i. 116. Ἀνδοῖσι συγγνώμην ἔχων. Lydis veniam dans. i. 155. συγγνώμην ποιήσασθαι. Dare veniam. ii. 110. συγγνώμην τὸν θεὸν παραιτέτο αὐτῷ σchein τῶν ῥηθέντων. Deum deprecabatur, vel vehementer orabat, ut sibi veniam dictorum daret. vi. 86. § 3. συγγνώμην μοι ἔχετε. Veniam mihi date. Ignoscite mihi. vii. 13. ὑμῖν ἐκ γε ἐμεῦ ἐγένετο συγγνώμη. ix. 58. Vobis a me venia dabatur. A me vobis ignoscebatur. Ego vobis ignoscebam. Ibi vitiose legitur πολλοὶ συγγνώμη, pro πολλή, τούτῃσι μεγάλη. Magnam autem veniam alicui dare dictum ab Herodoto, pro facile veniam alicui dare. Vel pro, valde, vehementer, magnopere, ignoscere. συγγνώμην ἔχειν τινι τῶν ἡμαρτημένων. Ctes. Pers. 33. Peccatorum alicui veniam dare. συγγράφειν, συγγράφεισθαι, συγγράψασθαι. com. Conscribere. πάντα συγγραψαμένους ἀναφέρειν παρ' ἐωυτόν. Omnia conscripta ad se referre. i. 47. ταῦτα συγγραψάμενοι. Cum ista conscripsissent. i. 48. συγγραφή. Scriptio. Conscripção. θύμα ἐς συγγραφὴν. Miraculum scripture, vel scriptu dignum. i. 93. σύγγραμμα, τος, τό. com. Opus conscriptum. Res scriptis comprehensa. i. 48. συγκαθαίρειν, εἶν. V. H. De quo in vulgatis Græco-latinis Lexicis hoc tantum exstat scriptum. συγκαθαίρῃω. Tollenti onus auxilior. Quare sumitur pro συλλαμβάνειν. id est, Aliquem in onere aliquo tollendo juvare, et simpliciter, juvare. Apud Herodotum ix. 35. accipi videtur pro cum aliquo

aliquid suscipere, et in re aliqua gerenda socium ejus esse. οὕτω δὴ πέντε σφι μαντευόμενος ἀγῶνας τοὺς μεγίστους Τισαμενὸς δ' Ἡλείος, γενομένος Σπαρτιήτης, συγκαταβαίνει. Valla: Tisamenus Eleus Spartiata effectus quinque maxima certamina ex oraculo illis obtinuit. Æm. P. Sic igitur Tisamenus ille Eleus, factus Spartanus, [et Spartanæ civitatis jure donatus,] vaticinans, [vatisque munere in exercitu fungens,] quinque maxima certamina cum ipsis suscepit, [et ejusdem expeditionis socius ipsis fuit in his quinque gravissimis certaminibus subeundis.] Hoc patet ix. 33. Οὗτος γὰρ δὴ εἰπετο τῷ στρατεύματι τούτῳ μάντις τὸν, ἔοντα Ἡλείον, καὶ γένεος τοῦ Ἰαμιδέων Κλυτιάδην, Λακεδαιμόνιοι ἐποίησαντο λεωσφέτερον. Τισαμενῷ γὰρ μαντευομένῳ ἐν Δελφοῖσι περὶ γόνου, ἀνείλε ἡ Πυθίη ἀγῶνας τοὺς μεγίστους ἀναιρήσεσθαι πέντε. &c. Quænam autem fuerint hæc quinque certamina, vide ix. 35.

συγκατεργάζεσθαι τι τινί. Aliquem in re aliqua conficienda, comparandaque juvare. ὁ τῷ Κύρῳ τὴν βασιλῆην συγκατεργασάμενος. Qui Cyrum in quærendo, comparando, obtinendoque regno adjuverat. i. 162. ii. 154.

συγκεῖσθαι. com. Ad conventiones, et pacta relatum. εὐσῆς τῆς ὥρης, ἐς τὴν συνέκειτό σφι ἀπαλλάσσεσθαι. ix. 52. Cum esset hora, ad quam, [qua hora] inter ipsos convenerat discedere, [vel, qua hora de discessu inter ipsos convenerat.] ἀπαλλάσσοντο ἐς τὸν χώρον, ἐς τὸν συνέκειτο. ibid. In eum locum iverunt, in quem [inter eos ire] convenerat. Vel, De quo petendo inter illos convenerat. [Hoc ix. 53. συνωνύμως dicitur, ἐς τὸν χώρον ἵεναι, ἐς τὸν συνέθηκαν. In locum ire, in quem inter se pacti fuerant [se profecturos.] Vel, In locum constitutum.

συγκειμένου σφι τὸν νηὸν ποιεῖν. Cum inter ipsos convenisset ut templum fieret. v. 62.

συγκεντεῖν. Ion. et poet. Compungere. Conficere. Contrucidare. τοὺτους συγκεντέουσι. Hos conficiunt. Hos contrucidant. iii. 77.

συγκερδεῖν, ἄν. com. Commiscere. Miscere. Jungere. Inire. Facere. φιλέην πρὸς Ξέρξεα συνεκέρδασαντο. vii. 151. Amicitiam cum Xerxe fecerunt, inierunt, contraxerunt.

συγκοπιῖ. Ionibus familiares. ἀμείψας, pro ἀναδοήσας. Vociferatus. i. 8. ὠσφραντο, pro ὠσφρησάντο. i. 80. ἱρός, pro ἱερός. ibid. ἱρὸν, pro ἱερὸν. i. 105. ἱρεὺς, pro ἱερέως. i. 140. ἀμπαυσήριος, et ἀμπαύομαι, pro ἀναπαυσήριος, et ἀναπαύομαι. i. 181. ἀντέλλει, pro ἀνατέλλει. ii. 142. ἀμβολάδην, pro ἀναβολάδην. iv. 181. φύσας, pro φυσάσας. v. 91. ὦφλεε, pro ὠφείλεε, ab ὀφειλέω, ὦ. viii. 26. ἐξάναι, pro ἐξάκηναι. ix. 27. sic ἔξασαν, pro ἐξάκεισαν. Consule Eustathium.

συγκρίνειν μεγάλας φιλίας. Herodotea locutio. Magnas amicitias contrahere. Θηραίοισι ἐς Σαμίους φιλίας μεγάλας συνεκρίθησαν. Magnæ amicitiae Theræis cum Samiis contractæ sunt. iv. 152.

συγκτίσῃς, συ, ὁ. N. H. Ejusdem coloniae deducendæ socius. v. 46.

συγκύπτειν. com. Simul procumbere. Simul inclinari, Simul incurvari. μεταφορικῶς vero Coire. Conspirare. Concordare esse. Consentire. εἰ συγκύψαντες τῷτὸ πρῆσσοιεν πάντες. vii. 145. Si coeuntes, si conspirantes, si consentientes, idem omnes facerent.

συγκυρεῖν. Ion. pro com. συμβαίνειν. Accidere. Contingere. τὰ συγκυρήσαντα. Quæ contigerunt. i. 119. οἶδα τὰδε Μεταποντίοις συγκυρήσαντα. Hæc Metapontinis accidisse scio. iv. 15. οὐ μέντοι ἐς γε τέλος οἱ συνήνεκε τὸ ἐχθρὸς τὸ ἐς Λακεδαιμονίους συγκυρημένον. ix. 37. Haud tamen ad finem us-

que, [id est, tandem] hoc odium adversus Lacedæmonios casu susceptum ei profuit. *συνεκύρῃσε* [τὸ τρώμα] *γενέσθαι*. ix. 90. Accidit ut [illa clades eodem die] acciperetur. In Stephani codice perperam *συνεκίρυσσε* legitur. Error est typographicus.

συνκυρεῖν. Ion. pro com. *συντυγχάνειν*. viii. 136. Incidere in aliquem. Obviam ire. Occurrere alicui. *συνεκύρῃσε ἡ τῶν Καλυνδέων κατὰ τύχην παραπεσοῦσα νηῦς*. viii. 87. Calyndensis navis [ei] fortuito occurrit. Vel, in eam fortuito incidit. *ἐνταῦθα συνεκύρεον νῆες ἡ τε Θεμισοκλέος, καὶ ἡ Πολυκριτοῦ*. viii. 92. Valla: Quum interim conflixerunt naves duæ, una Themistoclis, altera Polycriti. Æm. P. Hic naves, una quidem Themistoclis, altera vero Polycriti, sibi invicem occurrerunt. Vel, Tunc [duæ] naves, una quidem Themistoclis, altera vero Polycriti sibi vicissim occurrerunt. Gall. melius, *Se rencontrerent*. Quod autem Valla male verterit hoc verbum, inde patet, quia Themistocles et Polycritus non erant hostes: at in eadem Græcorum classe fortiter adversus barbaros pugnabant. Quod ex sequentibus Herodoti verbis aperte colligitur. Sic enim viii. 92. *καὶ βιώσαντες [ὁ Πολύκριτος] τὸν Θεμισοκλήα, ἐπακετόμησε, ἐς τῶν Αἰγινήτων τὸν μηδισμὸν ὀνειδίζων. ταῦτα μὲν νυν νηὶ ἐμβαλὼν ὁ Πολύκριτος ἀπερρίψε ἐς τὸν Θεμισοκλήα*.

συχχεῖν, εἶν. com. Ad animum relatum, confundere, turbare, consternare. ἡ δευτέρη ἀγγελίη σφί ἐπεξεληθούσα συνέχεε οὕτως, ὥς τε τοὺς κιθῶνας κατερρήξαντο πάντες. viii. 99. Secundus nuntius, qui ad ipsos repente venit, [eos] adeo consternavit, ut omnes dilacerarent [suas] vestes.

συχχούν. V. H. a *συχχῶω*, ᾧ, ὥσω.

pro quo com. *συχχεῖν*, et *συχχῶσαι*. Humo congesta tegere, vel obstruere. *τὰς κρήνας συχχούν*. Humo congesta fontes obstruere. iv. 120. [*συχχεῖν τοὺς τάφους*. iv. 127.] *τὰ ὕδατα συχχῶσαντες*. Fontibus obstructis. iv. 140. *μετωννυμικῶς* enim hic τὰ ὕδατα, pro τὰς κρήνας posuit Herodotus, contentum pro continente. Vel vertendum, Aquis terra congesta tectis. *συχχεῶσμένα*. viii. 144. Humo congesta tecta [simulacra, vel obruta.] *συχχῶσας πάντα*. ix. 13. Cum omnia obruisset humo congesta.

συχχωρεῖν. com. Concedere. εἰ Συρηκουσίοισι ἐόντες Ἀθηναῖοι συχχωρήσομεν τῆς ἡγεμονίης. vii. 161. Si nos, qui sumus Athenienses, imperio Syracusanis cedamus. Imperium Syracusanis concedamus.

συχχῶσαι. Vide *χῶσαι*.

συνλαμβάνειν. com. Percipere. Intelligere. *συνλαβὼν τὸ θεοπρόπιον*. Oraculo percepto. Oraculo intellecto. iii. 64. *τὴν τῶν ἀνδρῶν φωνὴν αἱ γυναῖκες συνέλαβον*. Virorum vocem, linguamque mulieres perceperunt, intellexerunt, didicerunt. iv. 114.

σύλλογος, ὁ. com. Concio. Concilium. Conventus. Congregatio. Coetus. *διαλύεσθαι ἐκ τοῦ συλλόγου*. Ex coetu, sive conventu discedere. iii. 73. *σύλλογον ἐπικλητὸν Περσέων ἐποίησε*. Persas in concilium convocavit. vii. 8. v. s. Accersitum Persarum concilium fecit. *τὸν σύλλογον τόνδε διάλυσον*. Istum concessum dissolve, dimitte. vii. 10. *σύλλογος ἐγένετο*. viii. 74. Concilium coactum est. Concio coacta est. *σύλλογον τῶν ἐπιβατέων ποιησάμενοι*. viii. 83. Valla: Cum propugnatorum coetum fecissent. Æ. P. Militum classiariorum, sive propugnatorum, concione convocata, vel coacta. Vel, cum

mil. class. sive propug. concionem coegissent, convocassent. σύλλογον ποιησάμενος παντός τοῦ στρατοπέδου. viii. 24. Vall. Facto totius exercitus cætu. Æ. P. Convocata totius exercitus concione. Vel, Universo exercitu ad concionem convocato. Vel, Coacta totius exercitus concione. σύλλογος ἐγένετο. viii. 74. Concilium habitum est. Concilium factum est. Concio coacta est. viii. 83.

συλλοχίτης, ὁ. Ion. et poet. Ejusdem manipuli, vel cohortis socius. i. 82.

συλλυπεῖσθαι τι. Cum aliquo dolere. Vulgo, Condolere alicui. Commiserari alicujus vicem. συλλυπεύμενοι τῷ πάθει. ix. 94. Commiseratione calamitatis illius commoti. Vel, Illam calamitatem commiserantes.

συμβαίνειν. Convenire. Consentire. συνέβησαν ἐς ταῦτό. In idem convenerunt. Inter illos convenit de re eadem: de eadem re consenserunt. i. 13. ἐς λόγους συνελθόντες συνέβησαν, ὥσε. Cum in colloquium venissent, convenerunt, ut. Inter eos convenit, ut. i. 82. ὁ χρόνος τῇ ἡλικίᾳ τοῦ παιδὸς ἐδόκει συμβαίνειν. Ipsum tempus cum ætate pueri convenire, congruereque videbatur. i. 116. ἐβέλων εἰδέναι εἰ συμβήσονται τοῖσι λόγοις τοῖσι ἐν Μέρφι. Scire cupiens an consentirent cum iis, quæ Memphi dicebantur. ii. 3.

συμβάλλειν. com. Configere. Conserere manus. Pugnare. ὁ συμβαλὼν στρατός. Exercitus, qui [cum hoste] conflixerat. i. 77. περὶ τοῖσι Πέρσῃσι συνέβαλλον. Pedites (agitur enim illic de equitibus, qui de equis in terram desiluerant,) cum Persis conflixerunt. i. 82. συμβαλὼν ἐνίκησε τοὺς Ἀσσυρίους. Commissio prælio vicit Assyrios. i. 103. οἱ Μηδοὶ συμβαλόντες τοῖσι Σκύθησι. Medi cum

Scythis congressi. i. 104. συμβαλὼν τοῖσι Πέρσῃσι. Cum Persis congressus. i. 128. συνέβαλον οἱ Βαβυλώνιοι. Babylonii conflixerunt. i. 190. συνέβαλε Κύβη. Cum Cyro conflixit. i. 214. συμβαλὼν Σύριοις ὁ Νεκὺς. Necos cum Syris congressus. ii. 159, 169. iii. 58. συνέβαλον τοῖσι Αἰγυπτίοις. iv. 159. συμβάλλουσι τοῖσι Βοιωτοῖς οἱ Ἀθηναῖοι. v. 77, 119. vi. 109. vii. 212. ix. 41, 61.

συμβάλλειν. com. Conferre. Comparare. ἄξιος [αὐτῷ] συμβληθῆναι. Dignus, qui cum eo conferatur. ii. 10. πρὸς τὸ Εὐβοικὸν συμβαλλόμενον. Cum Euboico collatum. iii. 95. οὐδὲ εἰς τῶν ἄλλων Ἑλληνικῶν τυράννων ἄξιός ἐστι Πολυκράτει μεγαλοπρεπεῖν συμβληθῆναι. Ne unus quidem ceterorum Græcorum tyrannorum dignus est, qui magnificentia cum Polycrate conferatur. iii. 125, 160. iv. 42, 53. ὥς εἶναι ταῦτα σμικρὰ μεγάλους συμβάλλειν. Ut liceat hæc parva cum magnis comparare. iv. 99.

συμβάλλειν. com. Conjicere. Conjecturis aliquid assequi. ii. 10. [dicitur et συμβάλλεσθαι pro eodem. συμβάλλετο εἶναι τὸν Νεῖλον. Nilum esse conjiciebat. ii. 33. iii. 68. συμβέβηται μοι ὁδός. Viam conjecturis assequor. Viam hanc esse conjicio.]

συμβαλλόμενος. Ionice et Attice, ἀντὶ τοῦ συμβαλλόμενος, quod com. conjiciens, conjecturis assequens. iii. 68. [Vide συμβάλλεσθαι, et συμβαλλόμενος hinc deductum. iv. 15.] vii. 24. συμβαλλόμενος. vii. 184. pro συμβαλλόμενος, particip. aor. 2. med. συμβαλλόμενος vero est præes. temp. vii. 187, 189. viii. 30.

συμβαλλόμενος. Ion. pro com. συμβαλλόμενος. Collatus. Comparatus. iii. 95. Vide συμβάλλειν.

συμβάλλεσθαι. com. Conferre ad. Adjuvare ad. Prodesse ad aliquid faciendum. οὐδεμίᾳ κρήνῃ ἐς πλῆθος

οὐ συμβάλλεται. Nullus fons ad [aquarum] copiam [majorem habendam] ei confert quidquam. iv. 50.

συμβάλλεσθαι. com. Conjicere. Conjecturis assequi. συνεβάλλετο τὸν Ὀρεσέα εἶναι. Orestem esse conjiciebat. i. 68. συμβαλλόμενος, pro com. συμβαλλόμενος. i. 68. ii. 112. τῇδε συμβαλλόμενος. Ita, vel hoc modo conjiciens. iii. 68. iv. 45. ὡς ἐμοὶ δοκεῖ συμβαλλόμενος. iv. 87. ὡς εἶχον συμβαλλεσθαι τὸ πῆγμα. Rem conjicere non poterant. iv. 111. συνεβάλλοντο τὸ χρηστὴν αὐτὸ τοῦτο εἶναι. Conjecerunt hoc ipsum esse oraculum sibi redditum. v. 1. vi. 80. vii. 142, 143, 184, 187, 189, 209, 239. viii. 94.

συμβάλλεσθαι. com. Conjicere. Conferre. Attice autem vox media vel passiva pro activa, συμβάλλειν. πολλῶν [ποταμῶν] συμβαλλομένων τὸ σφέτερον ὕδωρ. Multis fluviis suam aquam conferentibus. iv. 50.

συμβάσις, ἡ. com. Comparatio. Conventio. Gallice, *Composition*. *Appointement*. *Accord*. ἀνευ ἀναγκαιῆς ἰσχυρῆς συμβάσεις ἰσχυραὶ οὐκ ἐθέλουσι συμμένειν. Sine vehementi necessitate conventiones firmæ permanere, ac durare nequeunt. i. 74. Vel, Pacta conventa firma durare non solent.

συμβεῖσθαι. Ion. et poet. pro συμβεῖσθαι, unde συμβεῖσθαι, sublato χ , et correpto η , quod in α breve versum est; hinc κατὰ συγκοπὴν συμβεῖσθαι. ideoque παροξύτονται. Nam si κατὰ κρᾶσιν esset formatum, circumflecteretur in penultima. δοκέοντας δὲ πάντα συμβεῖσθαι. Existimantes omnia jam esse composita, de omnibus compositionem esse factam, de omnibus inter se et illos jam convenisse. iii. 146.

συμβεῖσθαι. com. Pacem inter aliquos facere. Conciliare aliquos

inter se. Gallice, *Accorder*, *ap- pointer quelques uns*. *Réconcilier*. οἱ συμβεῖσαντες αὐτοὺς, ἔσαν οἶδα. Qui compositionem inter ipsos fecerunt. Qui pacem inter ipsos fecerunt. Qui ipsos in mutuum gratiam, et concordiam reduxerunt, hi fuerunt. i. 74.

συμβόλαιον, ου, τό. com. Signum. Argumentum. Certa rei nota. v. 92. § 7.

συμβολή, ἡς, ἡ. Ion. et com. Congressus. Conflictus. Prælium. ἐσωθέντες τῇ συμβολῇ. Congressu, prælioque victi. i. 66. συμβολῆς γενομένης. Prælio commissio. i. 74. ἐνίκησαν τῇ συμβολῇ. Prælio commissio vicerunt. Congressu. Consertis manibus hostem superarunt. iv. 159. v. 118. vi. 109. συμβολὴν ἐποιέετο. Congrediebatur. vi. 110, 120. vii. 166. ἐγένετο συμβολή. Prælium commissum est. vii. 210. ix. 42, 45, 46, 51, 66, 70. συμβολή, ἡς, ἡ. com. Commissura. iv. 10.

συμβουλή, ἡς, ἡ. com. Consilium. ἔδοξε οἱ καὶ Ἀρτεμισίην ἐπὶ συμβουλὴν μεταπέμψασθαι. viii. 101. Placuit ipsi etiam Artemisiam in consilium, vel ad consilium accersere. ἡσθή τῇ συμβουλῇ Ξέρξης. viii. 103. Eo consilio delectatus est Xerxes.

συμβουλὴ, ἡς, ἡ. Ionic. ac H. V. pro com. συμβουλή. Consilium. πάσης συμβουλῆς ἀλογήσας. Omni consilio contemto. iii. 125. ἵνα σε ἀντὶ χρηστῆς συμβουλῆς χρηστοῖσι ἐργοῖσι ἀμειψομαι, Ut te pro bono consilio bonis factis remunerem. iv. 97. σὺ δὲ μευ συμβουλίην ἐνδεῖαι. vii. 51. Tu vero meum consilium accipe. ἡ συμβουλὴ ἡ ἐς ἡμέας τείνουσα. Consilium, quod ad nos spectat. vii. 135.

συμμαχία. Ion. pro com. συμμαχία. Societas, quæ belli conjunctis armis gerendi causa fit. Socii ipsi. ἐπεμπεν ἀγγέλους ἐς τὰς συμμαχίας. pro ἐς τοὺς συμμαχοὺς. Le-

gatos misit ad socios. i. 81, 82. τὸ ἡμισυ τῆς συμμαχίης. Dimidia sociorum pars. vii. 148.

συμμαχικόν, οὐ, τό. N. H. et Thucydideum, pro com. οἱ σύμμαχοι. Socii. vi. 9.

συμμένειν. Verbum non commune, sed Herodoti, et Aristotelis, peculiare. Consistere. Permanere. Durare. i. 74. ἀνευ ἀναγκαιῆς ἰσχυρῆς συμβάσεις ἰσχυραὶ οὐκ ἐθέλουσι συμμένειν. Sine vehemēti necessitate conventiones firmæ permanere nequeunt. Vel, Pacta conventa firma durare non solent. Aristotel. τῶν Ἠθικῶν Νικομαχείων πέμπτῳ cap. 5. eodem modo usurpat.

σύμμιγα. Adverbium Herodoteum, pro com. ἀναμιξ, et ἅμα. Promiscue cum. Simul cum. σύμμιγα τῇσι γυναιξί. Promiscue cum mulieribus. vi. 58.

συμμιζαί τινι κοινόν τι πρῆγμα. Herodotea locutio. viii. 58. v. s. Rem aliquam communem cum aliquo miscere. id est, Rem aliquam cum aliquo communicare. Vel, De re aliqua cum aliquo communicare. Nam utrumque loquendi genus a Cicerone variis in locis usurpatum invenias. Consule Nizolium. Thucydides dicit, ξυγκοινοῦν τι τινί. et τί μετὰ τινὸς κοινοῦσθαι. Vide nostrum Græcol. indicem.

συμμισγειν. Ion. et poet. pro com. συμμιγνύναι. Commiscere. Miscere cum. Insinuare in cœtum, gratiam, familiaritatem, alicujus. συμμισγων ἐν ἑκάσῳ. ubi accus. ἑαυτὸν sub. vel Ἀττικῶς activum pro pass. συμμισγόμενος, est accipiendum. Se cum uno quoque miscens. In unius cujusque bonam gratiam, et familiaritatem se insinuans. i. 123. συμμισγόντων τῇ ναυμαχίῃ. pro συμμιγνυμένων. Cum navali prælio manus conseruissent. Cum prælio navale commisissent. i. 166. ποταμὸς ῥέων συμμισγεται τῷ Ἰσρῳ.

Fluvius fluens cum Istro commiscetur. iv. 48. συμμισγόμενα τῷ Ἰσρῳ. iv. 50, 53. τῇ συνεμιχθῇ. Cum qua mixtus est. Cum qua congressus est. iv. 114. συμμιζαντες τὰ στρατόπεδα. Commixtis, conjunctisque castris. ibid. συμμισγοῦσι ἀνδρὶ πορφυρεῖ. Cum homine purpurario colloquuntur. vel, cum hom. pur. contrahunt. vel, habito colloquio paciscuntur. iv. 151.

συμμισγειν, vel συμμιζαι τινί. Cum aliquo colloqui. Cum aliquo coram agere. ἐς τὴν Σικελίην ἀπικέατο ἄγγελοι ἀπὸ τῶν συμμάχων συμμιζόντες Γέλωνι. vii. 153. In Siciliam Legati venerunt a sociis missi, cum Gelone acturi. συμμιζόντες autem Attice dictum, pro συμμιχθισόμενοι, activum pro passivo. Vel est ἔλλειψις accusativi casus ἑαυτοῦς, qui ad personam refertur. Sic ipsum συμμισγειν est accipiendum. ἐθέλων σφι συμμιζαι. viii. 67. Cum ipsis colloqui volens. θέλων αὐτῷ συμμιζαι. viii. 79.

συμμισγειν. Ion. et poet. ad res bellicas relatum, pro com. συμμιγνύναι. subauditur autem accusat. personæ, vel activum Attice pro passivo sumitur. Manus conserere. Configere. Pugnare. οἱ Μῆδοι Πέρσῃσι συνέμισγον. Medi cum Persis manus conseruerunt, confixerunt. i. 127. ὁκότε συμμισγοῖεν τοῖσι Ἑλλῃσι. ii. 120. συνέμισγον ἀλλήλοισι. Inter se manus conseruerunt. iii. 78. συμμισγοίμεν ἂν ἐς μάχην ὑμῖν. Vobiscum manus in prælio conseremus. iv. 127. vi. 11, 14. vii. 85. συνέμισγον τοῖσι Ἑλλῃσι. vii. 211, 226. viii. 16, 84. ix. 48.

συμπίπτειν. Ion. pro com. σύμβαίνειν. Accidere. Contingere. Vide συνεπεπτώκεε. i. 82. συνέπιπτε γὰρ καὶ τὸν ἐσιγμένον τὴν κεφαλὴν ἀπὶ χθαι. Contigit enim ut et ille, qui caput notis compunctum habebat, veniret. v. 35. Ἀρισταγόρῃ

ταῦτα πάντα συνέπιπτε. Hæc omnia Aristagoræ contigerunt. v. 36. συνέπιπτε ὥς τε ταῖς αὐταῖς ἡμέραις τὰς ναυμαχίας γίνεσθαι ταύτας. viii. 15. Accidit ut iisdem diebus hæc navalia prælia committerentur. συνέπιπτε δὲ τοιοῦτω, ὥς τε. viii. 132. Accidit autem hujusmodi [re, i. e. ob hujusmodi rem,] ut, &c. συνέπιπτε ὥς τε ὁμοῦ σφέων γίνεσθαι τὴν κατάσασιν. viii. 141. Valla: Contigit ut concioni adessent Lacedæmonii. v. s. Accidit ut ipsorum [Lacedæmoniorum] concio simul fieret. i. e. ut ipsi quoque Lacedæmonii tunc illi concioni adessent. Εἰ καὶ τότε τῆς αὐτῆς ἡμέρης συμπίπτουσας, τοῦ τε ἐν Πλαταιῇσι, καὶ τοῦ ἐν Μυκάλῃ μέλλοντος ἔσεσθαι τρωμάτος, φήμη τοῖσι Ἕλλησι τοῖσι ταύτῃ ἑσαπίκετο. ix. 100. Valla videtur legisse συμπίπτοντος τοῦτε ἐν Πλατ. vel, συμπεσόντος, &c. Vertit enim, Etsi tunc eodem die contigit utraque clades, ea, quæ ad Plataeas accepta, et quæ ad Mycalen accipienda erat, fama quæ huc ad Græcos venit. Æ. P. Siquidem et tunc, cum idem [prælii committendi] dies [utrisque, Græcis, Persisque] contigisset, cumque illa clades, quæ ad Plataeas, et illa, quæ ad Mycalen [accepta est,] esset accipienda, fama ad Græcos, qui illic [ad Mycalen, erant, ex agro Plataensi, eodem die] pervenit. Hic Herodoti locus videtur obscurior. Idem tamen hæc valent, ac si dixisset, Καὶ γὰρ τῆς αὐτῆς ἡμέρης τῆς ποιηθῆσμενης μάχης, ἀμφοτέροις, τοῖς Ἕλλησι, καὶ τοῖς Περσαῖς συμπίπτουσας, εἴτε συμπεσούσας. πῶς; τοῦτε ἐν Πλαταιῇσι, &c. ταύτῃ. ἐν τῇ Μυκάλῃ. ἑσαπίκετο. τῆς αὐτῆς ἡμέρης ἐκ τῆς Πλαταιίδος. Vide ix. 101. ἕτερον συνέπεσε γινόμενον. ibid. Alterum fieri contigit.

συμπίπτειν varie sumunt. συμπίπτειν ἀσπίτησι. Incidere in inediam. Inedia premi, macerari, confici.

iii. 52. συμπίπτειν τοῖς ἀνέγκμασι. Rebus convenire. Cum rebus congruere. Rebus consentaneum esse. vii. 151.

συμπίπτειν ἐς νεῖκα. ix. 55. In rixas incidere. In contentionem venire.

συμπλέκειν. et συμπλέκεσθαι. com. Ad res bellicas relatum. Manus conserere. Confligere. Συμπλεκέντος Γωβρύου τῷ μάγῳ. Cum Gobrias manus cum mago conseruisset, vel conserere cœpisset. iii. 78.

συμπληθεῖν. Ion. et poet. pro com. συμπληροῦν. Complevere. Implere. Augere multum. Οὗτοι οἱ ποταμοὶ συμπληθύνουσι αὐτόν. Hi fluvii ipsum augent. iv. 48. συμπληθύνει. Multum auget. iv. 50.

σύμπλοος, ὁ. com. Navigationis socius. ii. 115. iii. 41. V. Hom. 17.

συμπρέχτωρ, ὁρος, ὁ. Ion. et poet. pro com. συλλήπτωρ. Adjutor. vi. 125.

συμφέρειν. com. Conducere. Expedire. Prodesse. πειθόμενοι, ἀμεινον συνοίσεσθαι. Obtemperantibus, melius rem cesseram [dixit.] iv. 15. v. 82, 114. τὸ καὶ συνήνεκε ποιήσασθαι. viii. 87. Quod etiam ei profuit fecisse, Οὐ μὲν τοι ἔς γε τέλος συνήνεκε οἱ τὸ ἔχθος. ix. 37. Haud tamen ad finem usque, [i. e. tandem] hoc odium ei profuit.

συμφέρειν. Ad tributorum collationem relatum. ἐς τῷτὸ συμφέροντες, διηκόσια τάλαντα ἀπαγίνεον. In idem conferentes, idem tributum cum aliis conferentes, 200 talenta afferebant. iii. 92.

συμφέρειν apud Herodotum interdum accipitur pro συμβάλλειν, i. e. Conjicere. Conjecturis assequi. συμφέρεται αὐτὸς εἶναι, τὸν οἱ Ἕλληνες αἰδίδουσι. Conjicitur idem esse cum illo, quem Græci celebrant. ii. 80. Valla et Stephanus vim hujus verbi jam nec intellexisse, nec expressisse fideliter

videntur. Consule pag. Lat. versionis. 52. ed. Steph.

συμφέρειν, et συμφέρειν, pro συμβαίνειν. Accidere. Evenire. Frequentissimum legitur apud Herodotum. Vide συνηίχθη.

συμφέρειν κακῶ. Herodotea locutio. In malum incidere. ὡς συνοισόμενος μεγάλῳ κακῶ. Valla: Tanquam occursurus magno malo. vi. 50. quod bene. Nam aludit ad nomen cujusdam, qui Græce Κρίδς, Latine *Aries*, vocabatur, cui Cleomenes suadebat ut cornua ferro muniret, quod magno malo esset occursurus.

συμφέρειν. com. Consentire. Gall. *Consentir. S'accorder avec quelqu'un.* οὐδαμῶς ἄλλοις συμφέρονται ἀνθρώπων. Cum nullis aliis hominibus consentiunt. i. 173. Hunc locum nec Latin. interpres, nec Steph. ejus corrector, satis fideliter est interpretatus. εἰ μὴ συμφοροῖατο. Nisi consenserint. Nisi inter illos conveniret. i. 196. εὖρον οὐδὲ τοῦτους τοῖσι Ἕλλησι συμφερομένους. Comperi ne hos quidem cum Græcis consentire. ii. 44. συμφέρονται τῷδε, [ἦγουν κατὰ τῷδε,] Αἰγύπτῳ Λακεδαιμονίῳσι. Ægyptii cum Lacedæmoniis hac in re consentiunt. ii. 80. τῷδε οὐδαμῶς συμφέρονται. In hoc cum nullis consentiunt. ibid. οὐδὲ οὗτος συμφέρεται περὶ τῆς χώρης ταύτης Σκυθῶσι. Ne hic quidem cum Scythiis de hac regione consentit. iv. 13. Οὐκ ἂν δοναίμεθα ἐκείνησι συμφέρειν. Cum illis consentire non possemus. Nobis cum illis convenire non posset. Gallice melius hæc ita redderetur, *Nous ne saurions nous accorder avec elles.* iv. 114. συμφέρονται Θηραῖοι Κυρηναίοις. Theræi cum Cyrenæis consentiunt. iv. 154. συμφέρονται οὗτοι τῷδε, [pro κατὰ τῷδε,] τοῖσι Πέρσῃσι. In hac re isti cum Persis consentiunt. vi. 59, 60.

συμφέρειν τινι παλιγκότως. Herodotea locutio. Irasci alicui. Infensum esse alicui. Iras in aliquem exercere. v. s. Ferri cum aliquo iracunde. Aliquem iracunde tractare. Dicitur enim hoc, ut et τὸ προσφέρειν τινι, Uti aliquo. Aliquem aliquo modo tractare. Sed pro adverbiorum varietate, et qualitate, quæ additur, variæ sunt significationes. Exempli gratia, προσφέρειν τινι φιλανθρωπῶς. Aliquem humaniter tractare. προσφέρειν τινι πολέμικῶς. Hostiliter tractare. [ἢ Πυθίῃ] τοῖσι Θηραῖοις συνεφέρετο παλιγκότως. iv. 156. Pythia Theræis graviter irata erat. Iras in eos exercebat. Iracunde, ac duriter, eos tractabat. Valla vertit, Theræis male contingebat. Quare τὸ συμφέρειν sumit impersonaliter pro συμβαίνειν. quod non temere damnum. nam τὸ συμφέρειν sæpissime pro συμβαίνειν reperitur, cum apud alios, tum apud Herodotum. Vide συνηίχθη. Ne longius abeamus, in hoc ipso lib. iv. 157. manifestum hujus significationis exemplum. Οὐδὲν χρῆσθον σφι συνεφέρετο. Nihil boni ipsis contingebat. Valla nimis liberam interpretationem hic etiam habet. Quum (inquit) nihilo melius secum ageretur.

συμφοραίνειν. V. H. quod in vulgaris Lexicis non exstat. Idem autem valet ac τὸ τὴν ἑαυτοῦ, ἢ καὶ ἐτέρου συμφορὰν θρηγεῖν, καὶ κλαίνειν. id est, Suam, vel etiam alterius calamitatem lugere, et deplorare. ὁ δὲ, ὡς ἤκουσεν, ἐσυμφορήνε. V. Hom. 14. Ille vero, cum [hæc] audisset, suam calamitatem deploravit. Sic autem formatur, συμφοραίνω. μ. συμφορανῶ. ἀόρ. α. act. com. ἐσυμφοράνα. Attice vero, versa α in η, ἐσυμφορήνα, ας, ε. In vulg. Lex. legitur φοραίνω. Fero. Sed nullius auctoritate confirmatur,

nec ad rem præsentem facit. Hoc enim verbum ἀπὸ τῆς συμφορᾶς est deductum. Quid vero proprie significet συμφορὰ, et varias hujus vocis significationes, apud Suidam lege.

συμφορεῖν, εἶν. Ion. et poet. pro com. συμφέρειν. Conferre. Comportare. Congerere. Coacervare. συμφορήσας ἐς ὄνυχμα [τὰς ἐσθῆτας] κατέκαie. Vestes in fossam comportatas cremavit. v. 92. § 7.

συμφορῇ, ἦς, ἡ. Ion. pro com. συμφορὰ. Calamitas. Adversa fortuna. συμφορὴν ὡς κουφότατα φέρειν. Calamitatem, vel adversam fortunam, quam levissime ferre. i. 35. συμφορῇ πεπληγμένος. Calamitate percussus, afflicus. i. 41. συμφορῇ κεχρημένον. Qui adversam fortunam est passus. Qui cladem aliquam accepit. Qui in adversam fortunam incidit. i. 42. συμφορὴν ποιησάμενοι μεγάλην.

In magnam calamitatem ducentes. Hoc magnæ calamitati tribuentes. i. 83, 216. συμφορῇ ἐχεῖτο. Jacturæ molestia afficiebatur. iii. 41. συμφορῇ μεγάλη διαχρῆνται. Magna calamitate afficiuntur. Magno damno afficiuntur. iii. 117. ἀρῆτα συμφορὴν μεγάλην ἐποίησαντο. Valde magnam calamitatem duxerunt. iv. 79. ἀγνοεῦντες τὰς συμφορὰς οἱ Θηραῖοι. Theræi calamitates ignorantes. Suarum calamitatum causam ignorantes. iv. 156. συμφορὴν μεγάλην ποιεῦνται. Magnam calamitatem esse ducunt. v. 5, 35. vii. 117. viii. 10, 69, 100. συμφορὴν τὸ εἶδος αὐτῆς ποιεύμενους. Ejus deformitatem calamitatem ducentes, ac iniquo animo ferentes. vi. 61. ἐπὶ συμφορὴν ἐνέπεσε ἀνεθέλγον. Incidit in calamitatem non voluntariam, i. e. inopinatam, inexpectatam, insperatam. vii. 88. Valla vertit, Insciens incidit. &c. συμφορῇ χρῆσθαι πρὸς τὰ μέγιστα. viii. 20. ἀντὶ τοῦ, μέγιστῃ συμ. χ. Maxima ca-

lamitate affici. In maximam calamitatem incidere. συμφορὴν ἐποιεῦντο μεγάλην. ix. 77.

συμφορήσαντες χρήματα. ix. 81. Comportatis pecuniis. Pecuniis in unum locum comportatis. συνεφορεῖον τὰ ὀσέα ἐς ἓνα χώρον. ix. 83. Ossa comportarant in unum locum.

σύμφορος, ὁ καὶ ἡ. com. Utilis. Commodus. (ἀσύμφορος. ὁ ἥμισυ ἡμῖν σύμφορον ἐστίν. viii. 60.) Quod minime nobis est utile. Quod nobis minime conducit.

συμψάω, ὦ. Ion. pro com. συνδιατρέψω. Contero. Conturbo. Res aliquas ita confundo, ut nulla earum appareant vestigia. Vide Suidam. συμψήσας ἵππον, vertit συντρίψας. et affert hunc Herodoti locum, qui exstat i. 189. Sed illic τὸ συμψήσας significat potius violenter contorquens, secumque trahens.

συνάγγελος, ου, ὁ. N. H. Socius alicujus, qui aliquo nuntius mittitur. Legationis socius. τὸν συνάγγελον αὐτοῦ ἀποθανεῖν. vii. 230. Eum, qui cum ipso nuntius missus fuerat, obiisse [dicunt.]

συναίρεσι tam nominum, quam verborum Iones non raro delectantur. πλεῦνας, pro πλέυνας, εἴτε πλείυνας, καὶ πλείους dicentes, i. e. Plures. i. 1. τοῦνομα, pro τὸ ὄνομα. i. 2. οἰκειεῦνται, pro οἰκειοῦνται. i. 4. ἀμύσας, pro ἀναζήσας. i. 8. θάρσει, pro θάρσειε non contracto. i. 9. φοβεῦ, pro φοβοῦ, hocque pro φοβέου. ibid. πειρώμενον, ἐκ τοῦ πειραδόμενον. ibid. ἀνέλωσαν, pro ἀνεζώσαν. i. 10. ἑώρα, non ἑώρας. i. 11. ἐποιεῦντο, pro ἐποιούντο. i. 13. ἐσᾶσι. ex ἐσάσαι per contractionem. hoc vero ex ἐσάσαι. sublato κ Ionice. i. 14, 51. βιώμενον, a βιαζόμενον. i. 19. ὀρμάσθαι. i. 24. σῶς ἐκ τοῦ σῶος. ibid. νῶ, pro νόω. i. 27. (ut dicit. i. 10. 77.) τοῦτερον, pro τὸ ἕτερον. i. 32. οὔτερος, pro com. ὁ ἕτερος, quod utrumque legitur. i. 34. τοῦμοῦ,

pro τοῦ ἐμοῦ. Mei. i. 41. ἀπεπει-
ράτο. i. 46. ὅλλοι, pro οἱ ἄλλοι.
i. 48. ἐνώσας, pro ἐννόησας. i. 68.
ἐνέωτο, pro ἐνενόητο. i. 77. Et
multa alia hujusmodi, quæ suo
loco vide.

συναλίζειν. Ion. et com. Congre-
gare. συνηλίζοντο. Congregaban-
tur. i. 62. Vide ἀλίζειν. συναλι-
σαντα. ii. 111. συναλισθέντας. Con-
gregatos. v. 15. συνηλίζοντο. v.
102. συναλίσας τοὺς αὐτούς. vii.
13.

συνάμωρος, ὁ καὶ ἡ. vel συνάμωρος.
N. Herodoteum, ut et συναμωρεῖν
verbum Herodoto peculiare, de
quo suo loco. Alii tamen σινά-
μωρος, per ι, et ο, scribendum cen-
sent. Eustath. et Suidam consule.
Qui maleficio afficit. Qui vastat.
Maleficus. Vastator. τῶν ἐωϋτοῦ
συνάμωρον. Rerum suarum vasta-
torem, destructorem. v. 92. § 6.
συναμφότερος. Et in plurali, συναμ-
φότεροι. com. Uterque simul.
i. 147. iii. 97. viii. 46. Simul
ambo.

συναμωρεῖν, εἶν. Herodoteum ver-
bum, pro com. βλάπτειν. κακοῦν.
δγοῦν. φβεῖρειν. Lædere. Vastare.
Maleficio afficere. Ἑλλάδος μη-
δεμὴν πόλιν συναμωρεῖν. Nullam
Græciæ civitatem maleficio affi-
cere. i. 152. Sunt tamen qui
συναμωρεῖν per ι scribendum pu-
tent. Consule σινάμωρον apud
Suidam. Herod. ipse lib. viii. 35.
sic habet scriptum, πάντα εἰσινα-
μωρεον. Omnia vastabant.

συνάπας, αὐτος, ὁ. N. H. Simul
omnis. Universus. τοῖσι συνάπα-
σι ἄλλοισι. Ceteris universis. v.
49.

συναπιστάτο. Si codex sanus est,
hoc Ionice dictum, pro com. συν-
αφίστατο. Quod observandum
propter ὡς præcedens. Jam enim
τὸ ὡς cum imperfecto junctum
dices, cum frequentius occurrat
cum optativo, vel subjunctivo,
non raro etiam cum futuri indi-
cativo, causam finalem, ut ap-

pellatur, significans. ὡς ἂν ἐκίν-
τες αὐτῷ οἱ Μιλήσιοι συναπιστάτο.
Ut Milesii secum ultro deficerent
[a rege Persarum.] v. 37. Sed
suspicio legendum potius συνα-
πιστάτο, pro συναφίστατο. quod
Ἰωνικῶς dictum. Error autem
natus videtur ex ipsa pronunti-
andi ratione, quam plerique vel
doctissimi viri suavitatis gratia
sequuntur, nullum discrimen sta-
tuentes inter ε simplex et αι
diphthongum. Quoties enim ut-
rumque scribitur, toties mani-
festum utriusque discrimen ap-
paret. Vide ἐπανιστάτο.

συνάπτειν πόλεμον. Bellum movere
adversus aliquem. i. 18. Bellum
conflare. Pro eodem dicitur et
νεῖκος συνάπτειν. q. d. controver-
siam certamenque conflare. ὅτε
μοι πρὸς Καρχηδονίους νεῖκος συν-
ῆπτο. vii. 158. Cum mihi bel-
lum contra Carthaginenses esset
conflatum. Vel, Cum bellum
gererem cum Carthaginiensibus.
συνάπτειν. Confligere. Manus con-
serere. Est ἔλλειψις nominis τὰς
χεῖρας. μελλόντων συνάπτειν. Cum
manus essent conserturi. iv. 80.
μελλόντων συνάψειν τὰ στρατόπεδα
ἐς μάχην. Cum castra, vel copias,
ad prælium faciendum essent
commissuri. v. 75.

συνάπτειν. com. Conjunctum esse.
Contiguum esse. i. 98.

συναράσσειν. com. Collidere. Con-
tundere. Confringere. συναραχ-
θέντων τῶν πλοίων. vii. 170. Valla:
Laceratis navibus. Æ. P. Colli-
sis, vel confractis, navibus.

συνάχθεσθαι τινι. com. Cum aliquo
dolere. Vulgo dicitur, Alicui
condolere. Πισχυμένοις ὑμῖν συν-
αχθόμεθα. viii. 142. Vobiscum
dolemus pressis. id est, Vestram
vicem dolemus, qui [sic ab hoste]
premamini.

συνδιακινδυνεύειν. com. Cum aliquo
periclitari, periculum subire. E-
jusdem periculi socium esse. vii.
220.

συνδιαφέρειν τί τι. Aliquem in re aliqua ferenda, et toleranda, juvare. οἱ Μιλήσιοι τοῖσι Χίοισι τὸν πόλεμον συνδίδηκαν. Milesii Chios in bello gerendo adjuverunt. i. 18. v. 99. Est autem metaphora sumpta ab iis, qui aliquem in aliquo onere ferendo juvant. pro eodem *συνωνύμως* dicitur, τὸν πόλεμόν τινι *συνεπελαφρύνειν*. i. 18. Aliquem in bello gerendo sublevare. Bellum enim onus est gravissimum. *προθύμως* *συνδιαφέρουσι* τὸν πόλεμον. Bellum alacriter nobiscum tolerant, vel administrant. v. 79.

συνδιαχειρίζειν. V. H. Contrucidare. Cum aliquo trucidare. Vide vulgata Lexica in *διαχειρίζομαι*. τὰ λοιπὰ *συνδιαχειρίζον*. ix. 103. Reliquias [hostium, reliquos hostes] contrucidarunt.

συνδούμενος. ὁ *συνδεόμενος*. ὁ *συνδεσμεύμενος*. Qui colligatus, vel vinctus est cum aliquo. Οἱ *συνδούμενοι* Κροίσῳ. Ctesias Pers. 4. Qui cum Creso vincti erant.

συνειλεῖν. V. H. Convolvare. Colligare. (*διεξελίσσειν*.) iv. 67.

συνειλεῖν. Herodoteum verbum. Cogere. Congregare. Compellere in aliquem locum, et in eo includere, sive concludere. *συνείλθσαν ἐς τὴν ἀκρόπολιν τὰς γυναῖκας, καὶ τὰ τέκνα*. Uxores liberosque in arcem coegerunt. i. 176. *ἐς τοὺς νεωσοίκους συνείλθσας*. Cum in navium stationes, sive navalia, compulisset [omnes.] iii. 45.

συνεπείκαιεν. Ion. et poet. 3. plur. opt. modi aor. I. act. a *συνειλέκω*, pro *συμφέρω*. Contulissent. vii. 152. ut *τύψαιεν*.

συνεξεπρήξαντο. Videsimplex *πρήσσειν*, et *πρήσσεσθαι*. vii. 169.

συνέπαινος, ὁ καὶ ἡ. V. H. Consentiens. Comprobans. Qui consentit. Qui rem aliquam comprobat. *συνέπαινοί εἰσι τῷ πεποιημένῳ*. Comprobant id, quod factum est. iii. 119. *συνέπαινοι ἔσαν οἱ Πέρσαι*.

Persæ consenserunt. Hæc comprobantur. v. 20. *δεῖ τοῖτοισι καὶ τὸν βασιλῆα συνέπαινον γίνεσθαι*. Oportet et ipsum regem ista comprobare. v. 31. *συνέπαινος ἐγένετο*. v. 32.

συνεπάσθαι. Ion. pro com. *συνεφάσθαι*. Simul attingere. Simul suscipere. Simul persequi. Simul aggredi. τοῦ βαρβαρικοῦ στρατοῦ *συνεπάσθαι*. Barbaricum exercitum mecum aggredi. vii. 158.

συνεπελαφρύνειν. Simul levare. Levare aliquem in aliquo onere ferendo. Aliquem juvare ita ut onus ejus levemus. Τοῖσι Μιλήσιοισι οὐδαμῶς Ἰώνων τὸν πόλεμον *συνεπελάφρυνον*. Nulli de Ionibus Milesios adjuverunt, ut bellum simul administrarent, et eos ejus onere levarent. In bello Milesios non sublevarunt. i. 18. quod ibid. dicitur *συνωνύμως*, οἱ Μιλήσιοι τοῖσι Χίοισι τὸν πόλεμον *συνδίδηκαν*. *παρὰ τὸ συνδιαφέρειν*. aor. I. Ion. et poet. *συνδίδηκα*.

συνεπεπτώκει ἔρις ἐοῦσα πρὸς Ἀργείους περὶ χώρῳ Θυρέης. Inciderat, [acciderat Spartanis] contentio cum Argivis de agro Thyreatico. i. 82. Vide *συνπίπτειν*.

συνεπισπόμενοι, *συνέπιπτον* ἐς τὸ τεῖχος. ix. 102. Simul [eos] sequentes, in munitiones simul irruerunt.

συνέσπεσθαι. Ion. et poet. pro com. *συνέπεσθαι*. *συνακολουθεῖν*. Una sequi. Simul sequi. Comitari. *συνέσπετο* Δωριεῖ. Doricum comitabatur. v. 47.

συνέσασαν τοιοῦτῳ πόνῳ. Herodotea locutio. viii. 74. In hoc labore constituti vel occupati erant.

συνεγείωσα μάχη. Ion. pro com. *μάχη* ἔτι *ποιοῦμένη*. Prælium, quod adhuc committitur. *μάχης* *συνεγείωσης*. Dum prælium adhuc committeretur. Inter pugnandum. i. 74. Et *σύσασις*, ipse confictus, et prælium quod inter ali-

quos committitur. vii. 167. Vel etiam hæc de stataria pugna dici possunt, quæ collato pede committitur. Vide *σύσασις*.

συνεσῶτες λιμῶ. Herodoteum loquendi genus. vii. 170. Valla: Fame enecti. Æ. P. Qui fame premuntur. q. d. qui cum fame sunt constituti. Vel, Qui in fame sunt constituti. Οὐ δυναμένους οὔτε ἔλαιν, οὔτε παραμένειν, λιμῶ συνεσῶτας, ἀπολιπόντας οἴχεσθαι. ibid. id est, Cum neque possent [urbem obsessam] capere, neque [diutius ibi] permanere, quod fame premerentur, [ita demum aiunt eos ea urbe] relicta discessisse. λιμῶ συσάντας, καὶ καμάτω. ix. 89. Fame et labore confectos.

συνεστήκει. 3. pers. sing. plusquam-perf. act. pro com. *συνεστήκει*. Peculiari quodam modo positum apud Herodotum, pro Perstitit, Duravit, Perseveravit. Τοῦτο δὲ συνεστήκει μέχρι οὗ οἱ σὺν Ἐπιάλῃ παρεγένοντο. vii. 225. Valla: Eo usque perstiterint, dum ii, qui cum Epialte erant, adfuere. Æ. P. Hoc autem [certamen] duravit ad id usque tempus, quo, qui cum Epialte erant, advenierunt. Vel, Duravit donec Epialtæ socii advenissent, adfuissent.

συνεστηκυῖαι γνώμαι. vii. 142. Sententiæ constantes, quæ firmæ sunt, neque variæ, neque fluctuantes. Valla, perplexæ. Sed Herodoti mentem non videtur intellexisse. Vide *γνώμαι* πολλὰ in voce *γνώμη*.

συνεσῆν, ης, ἡ. N. H. Convivium. vi. 128.

συνεχῆς. Ion. pro com. *συνεχῶς*. i. 67. Assidue. Frequenter. vii. 16.

συνηδέαται. Verbum Ion. formatum a tertia singul. perfect. pass. Attic. *συνήδηται*. quod a *συνειδέω*. ὦ. μ. *συνειδήσω*. perf. act. *συνειδήκα*. pass. com. *συνειδήμαι*. *συνειδήσαι*, *συνειδήται*. Attice *συνήδη-*

ται, versa ei diphthongo in η, et Attice, ac Ion. sublato i subscripto, *συνήδηται*, et posteriore η in εα Ionic. dissoluto, *συνηδέαται*. In vulgatis Lexicis Græco-latinis mentio fit hujus verbi, quod Herodoto tribuitur: sed locus ita legitur, *συνηδέαται* τούτοις. Hos experti estis. Hos cognovistis. Herodot. Verum neque liber Herodoti notatur, neque locus integer sanusque affertur, neque formatio demonstratur, neque verbi vis indicatur. *συνεῖδεν*, sive *περισπωμένος*, καὶ Ἀττικῶς, *συνειδέειν* τι τινί, significat, alicui rei alicujus esse conscius. *συνωνύμως* vero dicitur, τὶ συνεῖδεσθαι τινί. Quod barbari barbare dicerent, Aliquid conscribi alicui. Sed hæc ad verbum Latine, ac eleganter, exprimi nequeunt. Καὶ ὑμῖν μὲν εὐοῦσι Περσῶν ἀπείροισι, πολλοὶ ἐκ γὰρ ἐμεῦ ἐγίνετο συγγνώμη, ἐπαινεόντων τούτους, τοῖσι τι καὶ συνηδέαται. ix. 58. Valla: Ceterum vobis Persarum inexpertis, sane quam ignoscebam, laudantibus istos vobis expertos. Æ. P. Et vobis quidem, qui Persarum estis imperiti, magna a me saltem venia dabatur, Laudantibus hos, quibus alicujus [præclari facinoris] essetis conscii. Vel, Ac vobis quidem, qui nullum Persarum periculum fecistis, ego facile ignoscebam, Laudantibus istos [Lacedæmonios,] quod fortasse aliquid [ab ipsis præclare factum] sciretis. [quod aliquod præclarum facinus ab ipsis editum sciretis.] Obiter autem observandum in Herodoti Græco textu pro vitioso vocabulo πολλοί, scribendum πολλῇ. Illud vero ἐπαινεόντων dictum, mutata constructione, pro ἐπαινεοῦσι, quod cum ὑμῖν εὐοῦσι præcedentibus est conjungendum, vobis, inquam, hos laudantibus. Videtur igitur ἀνακόλουθον esse.

συνηνείχθη. Ion. pro com. *συνέει*.
 Accidit. a verbo *συμφέρω*, cujus
 aor. 1. act. Ion. et poet. est *συν-
 ήνεια*, a *συνενείκω*. pass. perfec-
 tum *συνήνεγμα*, et inserto *ι*, *συν-
 ήνειγμα*, a *συνέχω*. unde Ion.
συνεκω, ξω. aorist. 1. pass. *ήνέχ-
 θην*. *ήνείχθην*. *συνηνείχθην*. vel a
συνενείκω, *συνενείξω*. Ion. Imper-
 sonaliter tamen accipitur quum
 significat aliquid accidere, vel
 accidisse. Sic hoc loco sumen-
 dum. *συνηνείχθη* τί τοιόνδε γενέσ-
 θαι *περίγμα*. Accidit ut quædam
 huiusmodi res fieret. Quiddam
 huiusmodi accidit. i. 19. Pro eo-
 dem dicitur et *συνήνεια*. καί *κατε
 συνήνεια* ἐλεῖν σφέας *μηδέν*. Et
 semel accidit ut illi nihil cape-
 rent. i. 73. *συνήνεια* γενέσθαι.
 Accidit ut fieret. i. 74. *συνενείχ-
 θῆναι* δέ αἱ τυφλὸν γενέσθαι. Ei
 autem accidisse ut cæcus fieret.
 ii. 111. *συνήνεια* ἄλλο τι τοιόνδε
πρῆγμα γενέσθαι. iii. 4, 10, 14,
 42. *συνήνεια* ὥς τε καὶ ὑμεᾶς εἰδέ-
 ναι. Accidit ut vos quoque [hoc]
 sciretis. iii. 71, 129, 133. Οὐδὲν
χρησὸν σφι *συνεφέρετο*. Nihil boni
 ipsis continebat. iv. 157. *Δαρείον*
συνήνεια ἐπιθυμῆσαι. Dario acci-
 dit ut cuperet. v. 12. *περίγμα*
τοιόνδε συνηνείχθη γενέσθαι. v. 33.
τοιόνδε δὴ τι *ξυνήνεια* γενέσθαι. vi.
 23. *συνηνείχθη* γενέσθαι. vi. 86. § 1.
συνενείχθῆναι οἱ. Ei accidisse. ibid.
συνήνεια θωύμα γενέσθαι. vi. 117.
 vii. 4, 10. § 2. *ξυνήνεια* ἀποθανεῖν.
 Accidit ut moreretur. vii. 117,
 133. ἔμελλε τοιοῦτό σφι *συν-
 οῖσθαι*. οἷον *περ* ἀπέει. viii. 86.
 Valla: Ut non ab re fuerit talem
 eis rem contingere, qualis conti-
 git. Æ. P. Futurum erat ut ipsis
 id accideret, quod accidit. Vel,
 Id ipsis eventum erat, quod
 etiam evenit. τοιοῦτο αὐτῇ *συνή-
 νεια* γενέσθαι. viii. 88. *συνήνεια*
ὦν οὕτω. viii. 90. Sic igitur ac-
 cidit. τὰ ἄλλα αὐτῇ *συνήνεια* ἐς
εὐτυχίην *γενόμενα*. viii. 88. Cetera
 ipsi prospere cesserunt. v. s. Ce-

tera ipsi ad felicitatem evenie-
 runt. id est, feliciter successe-
 runt.

συνηρεφής, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet.
 Contactus. Umbrosus. Opacus.
 Consitus. Obsitus. Refertus. Οὐ-
 ρεα *νιβάσι* *συνηρεφέα*. vii. 111.
 Montes nivibus obsiti, et contec-
 ti. Ibidem, οὐρεα ἰδησι *παντοῖησι*
συνηρεφέα. Montes omnigenis ar-
 boribus, omnigena arborum ma-
 teria, consiti, obsiti, referti. Vide
 verbum *ἐρέφειν* apud Eustath. et
 alios.

σύνθετον. ἐκ *συνθέτου*. Ex composito.
 iii. 86.

σύνθημα, *τος*, *τό*. com. Composi-
 tum. Constitutum. Virgil. Æn.
 ii. v. 128, 129. Composito, ad-
 verbialiter. Vix tandem magnis
 Ithaci clamoribus actus Compo-
 sito rumpit vocem. Livius ex
 composito. quod Græci dicunt
ἀπὸ συνθήματος. v. 74. vi. 121.
 dicitur ἐκ *συνθήματος*.

σύνθημα, *τος*, *τό*. com. Signum,
 quod ex composito alicui datur.
 τὸ *σύνθημα* σφι ἔμελλε φανῆσεσθαι
παρὰ τῶν *περιπλεόντων*. viii. 7.
 Signum ex composito, vel, de quo
 inter ipsos convenerat, ipsis ap-
 pariturum erat, i. e. manifeste
 dandum erat ab illis, qui navibus
 circumvehebantur.

συνθήματος Ἡέως *μεμνησθαι*. ix.
 98. Tesseræ Hebes recordari. id
 est, Tesseræ, quæ nomen Hebes
 habet.

συνίζειν. Ion. et poet. pro com.
συνέεσθαι. Considerare. οὐδ' ἀρχαι-
 ρεσὶ *συνίζει*. vi. 58. Nec magistra-
 tus considet. Nec ullus est ma-
 gistratum consessus. Gallice,
On ne fait, vel, *On ne tient*, *au-
 cunes assises de magistrat*.

συνιέναι. Convenire. Contrahi. Col-
 ligi. τῶν *χρημάτων* αὐτόθεν *συνι-
 όντων*. Pecuniis, quæ illinc colli-
 gebantur. i. 64.

συνιέναι. com. Intelligere. Perci-
 pere. *συνέναι* τοῦτο. Cum hoc in-
 tellexisset, cognovisset. i. 24. Καὶ

κωφοῦ συνήμι. Et mutum intelligo. i. 47. iii. 46. συνιέναι τὸ γεγονός. Rem gestam intelligere. iii. 63. Οὐ συνίσταν ἀλλήλων. Se mutuo non intelligebant. iv. 113. συνῆκαν ἀλλήλων. iv. 114. συνεῖναι τὸ θέλει λέγειν τὸ χρησθήριον. Intelligere quid significare velit oraculum. v. 80. συνῆκαν. Intellexerunt. v. 92. § 3. συνέντες. ibid. συνιείς τὸ ποιηθέν. Cum intelligeret id, quod factum fuerat. v. 92. § 7. συνιέντα. vi. 2. συνῆκε γὰρ τοῦ εἶναι κεῖν ἐδέετο. ix. 110. Intellexit enim cujus[rei] causa [hoc illa] peteret. συνιστάει. com. Conciliare. Benevolentiam alicujus sibi conciliare. Aliquem sibi adjungere. ὁ τὴν Ἀσίαν πᾶσαν συστήσας ἐαυτῷ. Qui totam Asiam sibi conciliavit ac adjunxit. i. 103.

συνιστάει. com. Conciliare. Conflare. Moliri. Machinari. ὡς συστήσων ἐπὶ τῷ μάγῳ θάνατον. Mago mortem conflaturus. Necem mago machinaturus. iii. 71.

συνιστάει. com. Congregare. In unum cogere. συνέστησε αὐτοῦς. Ipsos in unum coegit. iii. 84.

συννέεσθαι. Ion. pro com. συνένεγνται. α. συννέω. συννῶσω, τὸ συννέω, ὦ. συννήσω, τούτους σωρεύω. Coacervo. ii. 135. φρυγάνων φάκελοι συννέεσθαι. Sarmentorum, vel cremiorum, fasciculi congeruntur. iv. 62:

συννήσαι. Ion. et poet. pro com. σωρεύειν. Coacervare. Congerere. συνένγησε. Coacervavit. Congessit. i. 34. συννήσας πυρὴν μεγάλην. Constructo, congesto, ingenti rogo. i. 86.

συννοίη, ης, ῆ. Ion. pro com. σύννοια. Profunda cogitatio, quam quis in animi recessu cogitat. Mæror, qui nos cogitabundos reddit. ὁ δὲ, συννοίη ἐχόμενος, ἦσυχος ἦν. Ille vero, cum profunda cogitatione a mærore profecta detineretur, quietus erat, quiescebat. Cogitabundus tacebat. i. 88.

σύνδοδος, ῆ. Ion. pro com. πόρος, καὶ

πρόσοδος. Proventus. Reditus. Vectigal. χρημάτων συνόδοισι. Pecuniarum proventus. i. 64.

συνοιδεῖναι τι τινί. com. Rei alicujus alicui conscium esse. Scire, vel agnoscere aliquid ab aliquo factum. Συνοίδαμεν ὑμῖν ὑπὸ τὸν παρόντα τόνδε πόλεμον ἐοῦσι πολλὰν προθυμοτάτοις, ὥς τε καὶ ταῦτα ἐσακούειν. ix. 60. Valla: Quos agnoscimus longe omnium, qui in hoc bello sunt, promtissimos esse ad nos exaudiendos. Æ. P. Agnoscimus vos in hoc præsentī bello [ceterorum omnium Græcorum] longe promtissimos esse, ita ut [in] his etiam [nobis] obtemperaturi sitis.

συνοικεῖν. com. variis modis sumtum. συνοικεῖν ἀνδρὶ. Cum viro habitare. Viri alicujus uxorem esse, et cum eo habitare. i. 37. δεσποίνῃ τῇ ἐαυτοῦ συνώκεε. Suam dominam duxerat uxorem, et cum ea habitabat. i. 91. ἐς ὃ συνοικήσουσι. Donec viris nupserint. i. 93. συνοικεῖ οὐσῆς τῷ Καμβύσῃ τῆς Μανδάνης. i. 108. συνοικεῖ τῇ ἐαυτοῦ συνδούλῃ. i. 110. ἣν γυνὴ ἀστὴ δούλῃ συνοικήσῃ. Si fœmina civis cum servo habitat, ejusque sit uxor. i. 173. συνοικεῖν αὐτῇ. i. 196. ii. 120. iii. 31, 68. προσυνοικεῖν τινί. Cum aliquo ante habitare. προσυνοικήσασαν Καμβύσῃ. Quæ cum Cambyse ante habitarat, ejusque uxor fuerat. iii. 88. γυναῖκί ταύτῃ, τῇ νῦν συνοικεῖς, μὴ συνοικεῖ. ix. 111. Cum hac muliere, cum qua nunc habitas, ne habita. ἐμὲ ἕα γυναῖκί τῇ ἐμῇ συνοικεῖν. ibid. Me cum uxore mea habitare sine. οὐτε ἐκείνη ἐπὶ πλεῦνα χρόνον συνοικήσεις. ib. Nec diutius posthæc cum ea habitabis.

συντάμνειν. Ion. pro com. συντέμνειν. Concidere. Præcidere. μεταφορικῶς vero sumi videtur interdum pro Breve facere. Breve reddere. Quod vulgo dicitur Abbreviare. Gallice, *Abréger*. Τοῦ χρόνου συντάμνοντος. v. 41. Valla: Exacto tempore pariendi. Sed hæc est verborum vis, et inter-

pretatio; Tempore abbreviato. id est, Cum autem pariendi tempus abbreviatum fuisset. Cum ipsum pariendi tempus brevius fuisset, quam scilicet omnes existimarent. Est autem Atticismus, vox activa pro passiva, *συντάμνοντος*, pro *συνταμινομένου*, vel *συνταμομένου*. Gall. *Le temps de l'enfantement étant abrégé*. Vel, *Étant plus court qu'on n'estimoit*.

συντάμνειν. dicitur sæpe de itinere, quod per aliquem locum brevius est, quam per alium. Itineris compendio uti. Plena locutio est, *συντάμνειν ὁδόν*. q. d. Iter concidere. *Συντάμνων ἀπ' Ἀμπέλου ἀκρῆς ἐπὶ Καναστραίν ἀκρῆν, τὸ δὴ πᾶσης τῆς Παλλήνης ἀνέχει μάλιστα*. vii. 123. Valla: Ab eo promontorio Ampeli præcidens mare, usque ad promontorium Canastræum, totam fere Pallenam prætervectus est. Æ. P. Ab Ampelo promontorio concidens iter, [itineris compendio utens,] ad Canastræum usque promontorium, quod supra totam Pallenam maxime eminet, &c. *συντάμνων*, sub. ὁδόν. Illud vero τὸ, ad significatum est referendum, pro ἡ ἀκρᾶ. Infra compendium terrestre describens, vii. 124. Herodot. dicit (quod, licet ὁπαλλαγὴν habeat, tamen est integrum loquendi genus) τὴν μεσογαιαν τάμνων τῆς ὁδοῦ. pro, τάμνων τῆς μεσογαίης τὴν ὁδόν. id est, Secans locorum mediterraneorum viam, sive iter. Itineris compendio per loca mediterranea utens. *συνταχύνειν*. Properare. Festinare. ἡμᾶς συνταχύνειν ἀναγκάζεις. Nos properare cogis. iii. 72.

συνταχύνειν τι. com. Aliquid cum aliquo socio accelerare. Et simpliciter, accelerare. *ταύτην τὴν ἐπιχείρησιν μὴ οὕτω συνταχύνε ἀεὶ οὕτως*. Hanc aggressionem ne adeo temere accelera. iii. 71. τὸν βίον τινὶ συνταχύνειν. Alicui vitam accelerare. ii. 133.

σύντομος, ὁ καὶ ἡ. *Compendiosus*. τὰ σύντομα τῆς ὁδοῦ. Viæ compendia. iv. 136.

συντρέχειν, et *συνδραμεῖν*. com. *ἀμφοτέρων ἐς ταῦτ' αἰγνώμαι συνδραμον*. In idem utriusque sententiæ concurrebant. i. 53. νέφεα συνδραμέειν λέγεται. Nubes concurrisse dicuntur. i. 87. *Σύντριε' ὁμῶς Μάραγόν τε, καὶ Ἀσβετον, ἥδε γ' Ἀεακτον*. V. Hom. 32. In Latina versione carmen hoc ita legitur p. 252. ed. Steph. *Σύντριε' ὁμῶς Σμάραγόν τε, καὶ Ἀσβετον, ἥδε Σαεάκτην*. Interpres Latinus hæc ita vertit; Irruat hic Smaragus, gravis Asbetus, atque Sabactes, Conteretu Pallas flammamque, et vasa camini. Sed si τὸ σύντριε' accipias pro imperativo σύντριε, ut fecit Latin. interpres, hæc ita vertenda: Contere pariter, [o Pallas,] Maragumque, et Asbetum, et Abactum. Vel, Contere pariter Smaragumque, et Asbetum, et Sabactem, &c. Hæc autem erunt figulorum nomina, quibus hæc Homerus imprecabitur. At ex præcedenti versu patet hæc longe aliter intelligenda. Sic enim Homerus figulis se diras imprecaturum minabatur, nisi promissis stetissent, *Συγκαλέω δ' ἤπειτα καμίνω δηλητήρας, Σύντριε' ὁμῶς Μάραγόν τε, καὶ Ἀσβετον, ἥδε γ' Ἀεακτον*. &c. i. e. Convocabo vero postea camino dæmones infestos, [ad omnium] Contritionem pariter, Maragumque, &c. Hic vero est horum verborum Germanus sensus. Si vero vos figuli me deceptis, nec vestram fidem erga me liberaveritis, tunc ego omnes dæmones fornacibus infestos implorabo, ut vos omnes, et opera vestra simul conterant, comminuant, ac omnino perdant. Quinam autem erant isti dæmones fornacibus infesti? Maragus, Asbetus, et Abactus, et (ut in sequenti versu videmus)

Omodamus, quod arti figlinæ multa damna affert. Hæc nomina, licet ficta videantur ad terrorem figulis incutiendum, rebus tamen, de quibus hic agitur, optime conveniunt. Maragus enim, vel potius Smaragus significat et strepitum, qualem ex incendiis manantem audimus, et splendorem, qualem in incendiolorum flammis cernimus. Asbetus, Inextinctum, vel qui nequit exstingui, proprie significat, quod maximis incendiis tribuitur, quæ vires et opem humanam superant. Abactus, non nominatus, vel non nominandus, propter scilicet formidabilem numinis potentiam. Omodamus, crudeliter domans vocatur. Vide *σμάραγος*, et *σμαραγεῖν* apud Eustath. *Ἀσβετος* *παρὰ τὸ αἰσθητικόν, καὶ τὸ σέεσθαι. τοῦ δὲ μέτρου χάριν τὸ σ' ἐξεβλήθη, ἀντὶ τοῦ ἄσβετος.* *Ἀσβετος*, *παρὰ τὸ αἰσθητικόν, καὶ τὸ βάλλω, βάξω, τὸ λέγω.* *Σαδάκτης*, *παρὰ τὸ σαδάξω, σαδάξω. τὸ Σαδαξίου, καὶ Ἰάκχου δίκης, ἡγοῦν βακχικῶς κινῶ.* *Ὀμόδαμος* *δὲ, παρὰ τὸ ὠμῶς, καὶ ἀνοίκτως δάμνειν, εἴτε δαμᾶν.* Illud vero *Σύντριψ* est potius sumendum pro integro *σύντριβα*, quod sic formatur, ἡ σύντριψ, τῆς σύντριβος, τῇ σύντριβι, τὴν σύντριβα. *σύντριψ* autem apud Homerum hoc loco (quamvis apud nullos τῶν λεξικογράφων hoc nomen reperiatur, quod sciam,) *ισοδυναμείτω σύντριψις*, id est, contritio, comminutio, estque *ἐλλειψις* Ionibus quoque familiaris. Subauditur enim præpositio *πρὸς*, ut ita res accipiat, *συγκαλέσω τοὺς καμίνω δηλητῆρας δαίμονας. πρὸς τι; πρὸς τὴν τῶν κεραμῆων, καὶ πάντων τῶν κεραμικῶν ἀγγείων σύντριβα, τοῦτέστι σύντριψιν.* Dicetur autem eodem modo, quo et ἡ *χέρνιψ, χέρνιβος*, apud Aristophanem in *Avibus* ver. 849. Vide Græca scholia. Vel *σύντριβα* masculeo genere positum

dices in accusativo, qui communiter omnibus illis numinibus fictis serviet. *σύντριψ* autem formatum, ut *οἰκότριψ, οἰκότριβος, ὁ.* Servus domi natus, q. d. ὁ ἐν τῷ οἴκῳ, εἴτε οἴκοι τετριμμένος, καὶ ἡσκημένος, domi tritus, i. e. exercitatus, et versatus. Hic autem *σύντριψ* vocabitur ὁ *συντρίβων, ἡ συντρίβειν δυνάμενος, καὶ εἰωθός.* Qui conterit, qui comminuit, aut qui conterere et comminuere potest, et solet, quicquid nanciscitur. Vide sequentia. Nam nostram conjecturam aperte confirmant.

σύντροφος, ὁ καὶ ἡ. com. Simul nutritus. Simul educatus. Consuetus. Familiaris. Socius. τῇ Ἑλλάδι *πενή σύντροφός ἐστι.* vii. 102. Valla: Græcia paupertatis alumna fuit. Verba sonant, Paupertas cum Græcia fuit nutrita, vel educata. i. e. Græcia paupertati est assuefacta. Paupertas est Græciæ familiaris.

συντυγχάνειν τινι. Alicui occurrere. Incidere in aliquem. Cum aliquo colloqui. *συντυχεῖν οἱ ἰόντι ἐπὶ Κυζίκου.* Ei Cyzicum eunti occurrisset. iv. 14. Alii vertunt, cum eo collocutum esse. quod et ipsum hoc loco bene habet.

συντυγχάνειν. com. pro quo et *συμβαίνειν.* Accidere. Contingere. τὰ *συντυχόντα σφι παθήματα.* viii. 136. Clades, quæ sibi acciderant. *συντυχίη.* Ion. pro *com. συντυχία.* Felix fortunæ successus. i. 68. Felix casus. v. 41.

συντυχίη. Casus. Eventus rerum. Gallice, *Événement. Accident.* *συντυχίης δεινῆς Πολυκράτεα λαβούσης.* Si gravis casus Polycrati contigisset. Si quid gravius ei accidisset. iii. 43. κατὰ *συντυχίην.* Casu. Forte fortuna. iii. 74.

συντυχίη τις τοιαύτη ἐπεγένετο. Casus quidam hujusmodi accidit. Quiddam hujusmodi casu accidit. iii. 121. v. 41. *συντυχίη τοῖσι μὲν κακὴ ἐπεγένετο, τοῖσι δὲ, ἡ αὐτὴ*

αὐτῇ σύμμαχος. Casus autem aliis quidem malus ac infaustus accidit, aliis vero idem fuit adiutor, adiumento fuit. id est, Sed casu quodam accidit, ut eadem res aliis quidem infausta, aliis vero fausta esset, vel aliis quidem obesset, aliis vero prodesset. v. 65. εὐχετο μηδεμίην οἱ συντυχίην γενέσθαι. Precatus est ut nullus casus sibi contingeret, qualis, &c. vii. 54. κατὰ συντυχίην. ix. 21. Casu. Forte fortuna. ix. 91.

συντυχὸν ἔργον. Opus vulgare. i. 51. συνωμότης, ου, δ. com. Conjuratus. Conjuracionis socius. Οἱ συνωμόται Ἑλλήνων ἐπὶ τῷ Πέρσῃ. Græci, qui in Persas conjurarunt. vii. 148.

Συριγενής, δ καὶ ἡ. N. H. Genere Syrius. iii. 140.

συρμαΐζειν. H. V. Purgare potione ex aqua et zea. accipitur et neutraliter, et active. Vel Attice activum pro pass. sumitur, quum dicitur, συρμαΐζουσι τρεῖς ἡμέρας. Per tres dies purgantur. ii. 77.

συνωφαινεῖν. Vide simplex ὑφαινεῖν. συνῶδς, οὔ, δ. com. δ συνᾶδων, καὶ συμφωνῶν. Consonus. Consentiens. Consentaneus. χρῆς-ῆριον συνῶδον τῷ Ἑρτίωνος. Oraculum cum Eetionis oraculo consentiens. v. 92. § 3. [Eurip. Medea, τὰδ οὐ ξυνῶδα τοῖσιν ἐξηγγελλέμενοις. Hæc non consentiunt cum iis, quæ nuntiata sunt. v. 1015.]

συνωεῖσθαι. Coemere. ἵππων συνωένται μυρίην. Decem equorum millia coemunt. i. 27.

συρρήγγυναι. com. de fluvii dictum. Cum magno impetu aliquo erumpere. Confluere impetuose. συρρήγγυσι ἐς τὸν Ἑρμόν [ποταμόν.] In Hermum [fluvium] impetuose confluit. Illic de variis fluvii in hunc fluvium confluentibus verba fiunt. i. 80.

συσπύδειν. com. Suo studio aliquem in re aliqua cum aliis adjuvare. Studiose cum aliis alicui favere, suamque operam navare. συσπύ-

δων Πανταλέοντι γενέσθαι τὴν Λαδῶν ἀρχήν. Impense favens Pantaleoni, ut Lydorum regno potiretur. i. 92.

σύσασις, ιος, ἡ. com. Conflictus. Congressus militum. Pugna stataria, quæ collato pede committitur. Alias συνωνύμως dicitur σαδιαία, vel ἡ συσάδην μάχη. vii. 167.

συσασιώτης, δ. Ion. Qui est ejusdem factionis. Earundem in seditione partium. v. 70, 124.

συσολαί Ion. familiares. ἔσαν προῆσαν. Erant. i. 31, 72, 74, 79. ἐπεπτώκεισαν, pro ἐπεπτώκεισαν. Ceciderunt. i. 64. ἐγεγόνεσαν, pro ἐγεγόνεσαν. i. 67. εἰώθεσαν, pro εἰώθεισαν. i. 73. ii. 151. συνῆεσαν, pro συνῆεσαν. i. 80. ἠλώκεισαν. i. 84. μέμνηο. ἐκ τοῦ μέμνησο, sublato σ, et correpto η. v. 105. βαθείας, βαρείας, βραχείας, θηλείας, pro βαθείας, βαρείας, βραχείας, θηλείας. Vide suo loco.

συστρέφειν. com. Ad rem militarem relatum. Conglobare. Globum facere. συστρέφαντες ἐαυτούς. ix. 18. Cum se ipsos conglobassent. Facto globo. συστρεφόμενοι. ix. 62.

συστρέφειν. Peculiariter apud Herod. pro καταστρέφασθαι communi sumitur. Δηϊόκης τὸ Μηδικὸν ἔθνος συνέστρεψε μούνον. Deioces solam Medicam gentem subegit. i. 101. συχνός, ἡ, ὢν. com. Frequens. i. 58.

σφάγια, ων, τὰ. com. Victimæ, quæ mactantur, victimæ jam mactatæ. Sacrificia, quæ jugulatis victimis fiunt. τῇ στρατῇ τὰ σφάγια οὐ δύναται καταθύμια γενέσθαι. ix. 45. v. s. Exercitui sacrificia non possunt grata fieri. i. e. Exercitui lætum faustumque rerum exitum sacrificia non portantur. Exercitus litare non potest. ibid. Vide ἰρὰ καλὰ, et καλλιερεῖν. Οὐ γὰρ σφι ἐγίνετο τὰ σφάγια χορσά. ix. 61. Haud enim ipsis sacrificia bona erant, i. e. Victimarum cæsarum, ac immolatarum exta læ-

tam praelii exitum ipsis non portendebant. (ἐγίνετο θυομένοισι τὰ σφάγια χρησά. ix. 62. τῶν σφαγιῶν οὐ γινομένων. ix. 61.) Cum lictare non possent. v. s. Cum victimæ non succederent. Vel, Cum victimarum immolatarum exta lætum exitum non significarent. Vel, Cum victimarum exta non essent pulcra, et nihil fausti portenderent. Dicemus autem χρησῶν subaudiendum, ut in præcedent. vel καλῶν, ut alibi passim.

σφαγιαῖσθαι. com. Hostias mactare. ἐσφαγιαῖστο αὐτῷ. Hostias ipsi mactavit. vi. 76. ταῦρον τῇ θαλάσῃ σφαγιασάμενος. Cum taurum mari mactasset. ibid. ἐσφαγιαῖζοντο, ὡς συμβαλέοντες Μαρδονίῳ. ix. 61. Victimæ mactarunt, [sacrificium fecerunt] ut cum Mardonio congressuri, [conflicturi.] ix. 72.

σφάζειν. com. Jugulare. σφάζονται. Jugulantur. v. 5. σφαχθεῖσαι. Jugulata. ibid. σφάζας. v. 25. κατὰ σφάζαι. vi. 23.

σφακελίζειν, et σφακελίζεισθαι. Sphacelo laborare. Exedi carie, atque tabe, carne putrefacta, mortuaque propter extinctum in ea calorem naturalem. iv. 28. vi. 136.

σφάλλεσθαι. com. Labi. Cladem accipere. ἦν γὰρ σφαλλῇ. Si enim labatur. Si cadat. Si cladem accipiat. Ibi de Græcia agitur. vii. 168.

σφαί. Ion. et poet. pro com. αὐτῶν. Ipsum. iii. 53.

σφαί. Ion. et poet. pro αὐτά. Ipsa. in n. g. plur. i. 46, 89, 111, 112. iii. 111. iv. 25. v. 83, 85.

σφέας. Ion. et poet. pro σφᾶς, καὶ ἐαυτοῦς. com. i. 4. κατὰ σφέας αὐτοῦς ἦσαν ἀπρόσμιχτοι. Inter se ipsos nullo commercio utebantur. i. 65. ix. 51. et passim.

σφέας, αὐτοῦς. i. 5. Ipsos. est et Ion. et poet. i. 70, 71, 73, 126; 155. ix. 58. et passim.

σφεῖς. Ion. et poet. pro com. αὐτοί. Ipsi. vii. 168. viii. 7.

σφέαν. Ion. et poet. pro com. αὐτῶν. Ipsorum. i. 31. σφέων αὐτῶν. Se ipsis. i. 73.

σφί. σφίσιν αὐτοῖς, αὐτοῖς, ἐαυτοῖς. Illud. Ion. et poet. Hæc vero communia. i. 2, 3.

σφι, αὐτοῖς. Ipsi. Ion. et poet. i. 1, 2, 22, 23, 24, 29, 31, 36. et passim alibi.

σφίν. Ion. et poet. sequente vocali. Ipsi. pro com. αὐτοῖς. σφίν ἐχρησε. i. 67.

σφίσιν, ἐαυτοῖς. i. 4, 5, 27.

σφυρήλατος, ὁ καὶ ἡ. com. ὁ διὰ σφύρας ἐληλαμένος. Malleoductus, malleo fabricatus, solidus. εἰκὼ χρυσὴν σφυρήλατον ἐποίησατο. vii. 69. Valla: Quam cum talari ex auro tunica effinxit. Sed parum commode locum est interpretatus. Stephanus fidelius, Imaginem ejus ex auro solido compactum habuit. Ego vero sic, Effigiem ejus auream malleo ductam fecit. i. e. Ex auro solido faciendum curavit. σφυρήλατον vero nunc opponitur τῷ χωνευτῷ, quod metallo liquefacto fusoque conflatur atque formatur.

σχεδίη, ἡς, ἡ. Ion. et poet. pro com. σχεδία. Suidas, ἡ ἐκ τῶν παρατυχόντων, ἡ εἰκαῖως πεποιημένη ναῦς. καὶ γέφυρα, καὶ ζεύγμα. Ratis tumultuaria. Tumultuarius pons. Pons ex ratibus conjunctis, opere tumultuario, factus. Δαρεῖος ἡσθεὶς τῇ σχεδίῃ, τὸν ἀρχιτέκτονα αὐτῆς Μανδρόκλεια τὸν Σάμιον ἐδώρησατο παισὶ δέκα. Valla: Darius ponte sublicio delectatus, auctorem ejus Mandrocleum Samium donavit decuplo. iv. 88, 89. Stephanus ad marginem notat, Græcum textum hic mendosum esse. Quod verum. Sed tamen ex vulgata lectione commodissimus sensus elici potest. Sic enim locus est vertendus: Darius delectatus ponte ex ratibus opere tumultuario conjunctis facto, Mandrocleum Samium ejus auctorem donavit decem pueris, vel puellis, vel fa-

mulis, vel servis. παιδὸς enim vocabulum hæc omnia significat. Valla σχεδὶν hic pontem publicum vertit: sed aliud σχεδὶν, aliud publicus pons. Quid sint publicæ, unde pons publicus est dictus, notum vel pueris, qui in lingua Latina aliquem progressum fecerunt. At veram τῆς σχεδὶνς interpretationem, quam hic locus clara voce flagitat, a nobis aperte demonstratam habes. Inter cetera autem dona, quibus plerique delectantur, qui virtutem ac beatitudinem fœda voluptate metiuntur, sunt pueri, sunt puellæ. Famulis vero servisque donari, fructuosum, ac honorificum habetur, apud illos potissimum, apud quos priscum servitutis genus adhuc observatur. Δαρειὸς διέξη τὸν Βόσπορον κατὰ τὴν σχεδὶν. Darius trajecit Bosporum per pontem ex ratibus conjunctis opere tumultuario factum. iv. 89. Quanquam σχεδὶν simpliciter accipi potest pro ponte ex ratibus conjunctis facto, quin etiam pro quovis ponte, licet opere tumultuario non sit confectus. At in sequentibus ἀπ' ὧν δὴ Μανδροκλῆς ἀπαρχὴν, &c. aliquid ad legitimam orationis constructionem deesse videtur. Sic tamen locus satis commode posset emendari. ἀπ' ὧν δὴ [τῶν δέκα παιδῶν] Μανδροκλῆς ἀπαρχὴν λαβὼν, καὶ ζωγραφάμενος, &c. Deinde κατ' ἐπανάληψιν σαφηνείας χάριν subjecta dicemus hæc verba, ταῦτα γραφάμενος, ἀνέθηκε ἐς τὸ Ἡραῖον, id est, Ex quibus [decem pueris, vel puellis, vel famulis, vel servis] cum primitias cepisset, et depinxisset totam, &c. Deinde, cum, inquam, hæc depinxisset, [horum omnium picturam in tabella pictam,] in Junonis templo, [posuit, Junonique] dedicavit. Primitias vero jam intellige vel selecta quædam

puerorum corpora, Deo consecrata, ac pro primitiis oblata; vel ipsas pecunias ex pueris venditis contractas; unde primitiæ ad sacra facienda desunt. Δαρειὸς ἐκέλευσε τοὺς Ἴωνας τὴν σχεδὶν λύσαντας, ἐπεσθαι κατ' ἡπίερον ἐωυτῶν. Darius Iones, soluto ponte, se terra sequi jussit. iv. 97. Quod autem σχεδὶν ἀντὶ τῆς γεφύρας sumatur, patet cum ex præcedentibus, quæ iv. 88. dicuntur. Βόσπορον ἰχθυόεντα γεφυρώσας ἀνέθηκε Μανδροκλῆς Ἡρῇ, μνημόσυνον σχεδὶνς. tum longe dilucidius ex sequentibus, ubi dux Mitylenæorum Dario pontem solvi jubenti dicit, σὺ νῦν γεφύρην ταύτην ἔα κατὰ χώρην ἐσάναι, φυλάκους αὐτῆς λιπῶν τούτους, οἵπερ μιν ἔξευξαν. iv. 97. [ἐς τὴν γεφυραν. iv. 98, 118.] φυλάσσετε τὴν σχεδὶν. Pontem servate. Pontem custodite. iv. 98. τῆς σχεδὶνς. v. 23. λύσαντας τὴν σχεδὶν. vi. 41. διαφυλάξουσας τὰς σχεδίας πορευθῆναι τὸν βασιλῆα. viii. 107. λύσαντας τὰς γεφύρας. viii. 108. λύσουσι τὰς σχεδίας. ibid. τὰς ἐν Ἑλλησπόντῳ γεφύρας λύειν. viii. 110. λύσαντας τὸν πόντον. viii. 111. hic τὸν πόντον pro ponte posuit Herodotus, per quem transibatur. ut etiam videtur accipiendum, viii. 117. Si quis tamen τοῦ πόντου nomine meatum, atque trajectum ipsum potius, quam pontem, censeat intelligendum, ei nequaquam acriter adversarer. Vide πόρος. τὰς γὰρ σχεδίας οὐκ εὔρον ἐτι ἐντεταμένους, ἀλλ' ὑπὸ χεიმῶνος διαλελυμένους. ibid. τὰς γεφύρας εὔρον διαλελυμένας, τὰς ἐδόκειον εὐρῆσαι ἐτι ἐντεταμένας. ix. 114. σχεῖν. Ion. et poet. pro com. καταλαβεῖν. Occupasse. τὴν ἀκρόπολιν ἔσχον. Arcem occuparunt. i. 59. v. 46. σχεῖν, et compositum κατασχεῖν. com. Verbum nauticum, quod et neutraliter, et active sumitur, Appellere. Ad portum, ad littus ap-

plicare, admovere. ἔσχε τὰς νέας ἐς Καύκασον. Naves ad Caucasum appulit. v. 33. Valla tamen vertit, Apud Caucasum continuit, et τὸ ἔσχε ἀντὶ τοῦ κατέσχε sumsit. Quod non temere damnandum. Nam et hoc modo commode sumi potest. [At vi. 92. ἔσχον ἐς τὴν Ἀργολίδα χώραν. Appulerunt. Appulsæ sunt.] ἐς τοῦτον τὸν αἰγιαλὸν κατασχόντες τὰς νέας. Cum ipsas naves ad hoc littus appulissent. vii. 59. σχεῖν [τὰς νῆας] πρὸς Σαλαμίνα. viii. 40. Naves ad Salamina appellere. quanquam Valla vertit, Ut ad Salaminem sisterent classem: quod et ipsum bene hoc loco habere potest. Vide κατίσχειν, et κατασχεῖν. οἱ μὲν ἄλλοι κατέσχον ἐς τὴν Σαλαμίνα. viii. 41. Alii quidem ad Salamina appulerunt. ἐς Σαλαμίνα κατέσχον τὰς νέας. viii. 42. Ad Salamina naves appulerunt.

σχεῖν, ἔχειν. Tenere. Retinere. Cohibere. ἔσχε τοὺς Ἑλληνας. viii. 110. Græcos retinuit.

σχεῖν ἐν γαστρὶ. V. Hom. 2. Dicitur de mulieribus, quæ cum viris congressæ conceperunt prolem, et in utero gerunt, q. d. In ventre habere, scil. prolem. Prægnantem, sive gravidam esse.

σχεῖν. com. Tenere. Obtinere. εἶχε τὴν βασιλίην, οὐ κατὰ ἀνδραγαθίην σχῶν, ἀλλὰ κατὰ γένος. Regnum habebat, quod obtinuerat non propter aliquam virtutem, sed propter genus. v. 39. εὐ ἐπίστατο σχήσων τὴν βασιλίην. Probe sciebat se regnum obtenturum. v. 42.

σχεῖν. Ion. et poet. pro com. κωλύειν. Impedire. Coercere. Reprimere. Ἀριστόδικος ἔσχε μὴ ποιῆσαι ταῦτα Κυμαίους. Aristodicus Cumanos impedivit ne hæc facerent. i. 158. εἰ μὴ νύξ ἐπελθοῦσα [αὐτοὺς] ἔσχε. Nisi nox [ipsos] interventu suo repressisset. iii. 79. ἔσχε βουλομένους τιμωρεῖν τοῖσι

Ἑλλησι. vii. 171. Illos ad auxilium Græcis ferendum paratos cohibuit. ἔσχε τοὺς Ἑλληνας. viii. 110.

σχεῖν ἔρωτα. Herodotea, et poetica locutio, pro com. ἐπιθυμεῖν. v. s. Amorem, vel cupiditatem, vel desiderium habere. pro, Cupere. Desiderare. Desiderio rei alicujus flagrare. ἔρωτα σχῶν τῆς Ἑλλάδος τύραννος γενέσθαι. v. 32. Cum Græciæ tyrannus esse cuperet. Cum Græciæ tyrannidem affectaret.

σκήπτεισθαι. com. pro quo et προφασίζεσθαι. Prætexere speciosam aliquam causam. Simulare. v. 102. σκῆψις, ιος, ῆ. com. pro quo dicitur et πρόφασις. iii. 72. Speciosa causa, quæ prætextus, sive prætextum, appellatur. Simulatio. Fictio. Excusatio. Causa. σκῆψιν ποιεύμενος τὴν ξεινίην τοῦ Ἰσθιαίου. Histiaei hospitem amicitiam prætexens. Vel, Per speciem juris hospitii, quod cum Histiaeo ipsi intercedebat. v. 30. πρὸς τοὺς Ἑλληνας σφι σκῆψις ἐπεποιήτο, τῇ περ δὴ καὶ ἐχρήσαντο. vii. 168. Valla: Ad Græcos excusationem parare, qua etiam usi sunt. Æ. P. Apud Græcos speciosam excusationem excogitarunt, qua etiam usi sunt.

σχοῖνος, ὁ. Ion. et poet. pro com. σχοινίον. Funis. Funiculus. μετωνυμικῶς materia pro forma rei. καὶ καλὸν πεδίον σχοῖνω διαμετρέσασθαι. Et pulcrum campum fune metiri. σχοῖνος proprie junci genus dicitur, ex quo funes fiebant. i. 66.

σχοινοτενής, ὁ καὶ ῆ. com. Funibus extentus. Longus. Quem funibus extentis metimur. σχοινοτενέας ὑποδέξας διαύρχας. Cum funibus extentis, vel ad funiculum, alveos designasset. i. 189. σχοινοτενέας διέξοδοι. Transitus funibus extensis circumscripti. i. 199.

σχολαίτερα. com. Adverbium, pro

quo σχολαιτερον in singulari frequentius. βραδυτερον. ix. 6. Tardius. Segnius.
 σωζεσθαι. com. Salvum pervenire. Vel, sospitem redire aliquo. σωθέντος ἐμεῦ ὅπως ἐς οἶκον τὸν ἐμὸν. Ubi domum meam salvus rediero. iv. 97. Vide ἀποσωζεσθαι. viii. 92.
 σῶς, σῶ, ὁ. Ion. et poet. pro com. σῶος. Sanus. Integer. Salvus. fit autem ἐκ τοῦ σόος. κατὰ κράσιν. iii. 124.
 σῶσι. V. Herod. pro com. σώζουσι, vel ἐκ τοῦ σώουσι poet. κατὰ κράσιν καὶ τρηγὴν σῶσι. Servant. Quod autem Iones ου in ω sæpe vertant, vide ὦν pro οὖν. i. 200.
 σῶτειρα, ας. Ion. et poet. Servatrix. ii. 156.
 σώχειν. Ion. et poet. pro com. τρίχειν. Terere. κατασώχουσι περὶ λίθον τρηγὴν. Ad asperum lapidem atterunt. iv. 75. τὸ κατασώχόμενον. Id, quod atterendo abrasum fuerit. ibid.

T.

T Ion. pro com. σ. παρέξει σοι, σοί. Tibi præbebit. i. 9. μή τι σοι ἐξ αὐτῆς γένηται βλάβος. Ne quid damni ab ea tibi contingat. ibid.
 νῦν σοι δυοῖν ὁδοῖν παρῶν. Nunc cum duæ viæ tibi sint propositæ. i. 11. οὕτω σοι ἀπέριπται. Adeo tibi est despecta, et contemta. i. 32. παριδῶν σοι, pro σοί. i. 38. τὸν γάμον σοι τοῦτον ἔσπευσα. i. 38, 39, 41, 42. οὐ σοι, pro οὐ σοί. i. 66. τὰδε σοι, pro σοί. i. 89. ἐπαναστήσόμενόν σοι. Insurrecturum in te. Gal. Qu'il s'éleva contre toi. ibid. δεινοί σοι ἔσονται. Tibi formidabiles erunt. i. 155. ἐπικαλέω σοι. Invoco tibi, in tuum auxilium. i. 199. ἀπαλλάττονται. ibid. pro ἀπαλλάσσονται com. ut ibid.
 τ, Ion. sequente aspirata tam in compositis, quam in non compositis vocabulis, at separatis, in θ non verti, ut communiter fit. κατ-

ελεῖν, pro καθελεῖν. i. 4. κατ' ἥσυχίην, pro καθ' ἡσυχίην. i. 9. μετ-ίετο, pro μεθίετο. i. 12. προκατί-ζων, pro προκαθίζων. i. 14. μετιέντα, pro μεθιέντα. i. 24. μετεῖς, pro μεθείς. i. 33. κατ' ὁδόν, pro καθ' ὁδόν. i. 41, 122. κατααιρεθεῖσα, pro καθαιρεθεῖσα. i. 46. κάτοδος, pro κάθοδος. i. 60, 61. κατυπέρτερος, pro καθυπέρτερος. i. 65, 67. κατυπέρθε. i. 67. κατεσῆκε, pro καθεσῆκε. i. 80. καταγίγειν, pro καθαγίγειν. i. 86. κατιρώσας, pro καθιρώσας. i. 92. κατέϊλε, pro καθεῖλε. i. 95. ἐμετίθῃ, pro μεθεῖθῃ. i. 114. μετεσεώσης, pro μεθεσεώσης. i. 118. κατάπερ. vii. 62, &c.

τ, Ion. pro θ, com. ἐνθεῦτεν, pro ἐντεῦθεν. Hinc. Illinc. i. 2, 9, 17. αὐτῖς. Iterum. pro com. αὐθῖς. i. 54, 56. ἐνθαῦτα, pro ἐνταῦθα. i. 61. et passim eadem occurrunt.

Ταξιτί. Scythice Vesta nominatur. iv. 59.

ταί. Ion. et poet. pro com. αἱ ταὶ γυναῖκες. pro αἱ γυναῖκες. ii. 48. τὰ κατὰ Μαντινίας τοσαῦτα. ix. 77. Hactenus de Mantineis.

ταλαιπωρία, ης, ἡ. Ion. pro com. τάλαιπωρία. Miseria. Labor. Ærumna. τοὺς ἀσθενεστάτους ἐς τὰς τάλαιπωρίας. Infirmissimos quosque ad labores ferendos. iv. 134. Valla hæc verba ἐς τὰς τάλαιπωρίας, non est interpretatus. Paulo post dicitur τοὺς καματηροὺς τῶν ἀνδρῶν. i. e. Laboribus defatigatos.

ταμάλιστα. Ion. Maxime. Quinetiam com. dicitur. ξείνος ἐς ταμάλιστα. Familiaris quam maxime. i. 20. ii. 78, 147, 148. iv. 7, 68, 104. ἐς ταμάλιστα, unica voce. v. 28. V. Hom. 2.

τάμνειν, et compos. Ion. pro com. τέμνειν. unde ἐπιτέμνειν. Secare. Incidere. ἐπεὶ τὸς βραχίονας ἐπιτάμνονται. Postquam brachia inciderint, secuerint. i. 74. ἀποταμνομένη. Interceptæ, vel erep-

τα. Ablatæ. i. 82. ἐτάμνετο, pro
ἔταμνε. λίθους ἐτάμνετο. i. 186. τα-
μόμενοι. i. 194. ἀποτάμνουσι τὴν
κεφαλὴν. Caput abscindunt. ii. 39.
ἀποτάμνοντες. ii. 92. περιτάμνον-
ται. Circumciduntur. ii. 104. κα-
τέταμνε. ii. 108. ἀποτάμνειν. ii.
121. § 2. § 5. iii. 8, 42, 118.
κατατάμνειν. Concidere. iv. 26.
bis. ἀποταμνόμεναι. iv. 34. ἀπο-
τάμνοντες. iv. 62. ὄρνια ταμνόμε-
νων. iv. 70, 71. περιταμνόμενοι. iv.
159. συντάμνειν. v. 41. συντάμνων.
vii. 123, 124. ἐκτάμνειν. viii. 105.
Exsecare, castrare. pro eodem,
ἀποτάμνειν dicitur. viii. 106. ἀπο-
ταμνὲν τὴν κεφαλὴν. viii. 118. Ca-
put amputasse.
τὰ πάντα πρῶτος. Omnibus in re-
bus primus. i. 34.
τὰ παρ' ἡμῖν, ὡς τὰ παρ' ἡμῖν. Quan-
tum res nostræ ferunt. Quantum
ipsa rerum nostrarum conditio
patitur, vel fert. i. 30.
τὰ περὶ τὸν Κύρον. Ion. pro com. οἱ
ἀμφὶ τὸν Κύρον. ὁ Κύρος. σεμνοῦν
τὰ περὶ τὸν Κύρον. Cyrum laudibus
angustiore reddere. (quod patet
ex præcedentibus, τὸν Κύρον ὅστις
ἔων) i. 95.
τάριχος, ου, ὁ. com. Piscis salitus,
id est, sale conditus. τὰρίχους ὀπ-
τῶντι. ix. 120. Pisces salitos tor-
renti. οἱ τὰριχοι ἐπὶ τῷ πυρὶ κεί-
μενοι ἐπάλλοντό τε, καὶ ἔσπαιρον,
ὅπως περὶ ἰχθύες νεάλωτοι. ibid.
Pisces saliti in igne jacentes
subsultabant, et palpitabant, ut
pisces recens capti. τὸν ὀπτῶντα
τοὺς τὰρίχους. ibid. τεθνεὺς, καὶ
τὰριχος ἔων, δύναμιν πρὸς θεῶν
ἔχει τὸν ἀδικεῖντα τίνεσθαι. ibid.
Mortuus, et sale conditus, po-
testatem habet a diis eum ulcis-
cendi, vel puniendi, qui [ipsum]
injuria affecit.
ταρσὶ τῶν κυπέων. viii. 12. Remo-
rum palmulæ.
τάττειν, Ion. et poet. quinetiam
com. pro quo frequentius τὸ ἐπι-
τάττειν, καὶ πρὸςάττειν. Imperare.
Jubere. τοὺς παρσόντας τάξας ὑπο-

μένειν. Cum jussisset eos, qui ade-
rant, remanere. iii. 25.
ταύτη. com. Adverbialiter sumtum
pro οὕτω. Hoc modo. Sic. i. 120.
ταφή. Sepultura. ταφῆς τυχεῖν. Se-
pulturam consequi. Sepulturæ
mandari. Sepeliri. i. 24. ταφῆς κυ-
ρεῖν. i. 112.
ταχίστην. τὴν ταχίστην. com. Celerri-
me. Citissime. i. 73, 81, 86, 111,
126. ii. 121. § 2. iv. 131, 135,
136, 151. vi. 7. vii. 48. τὴν ταχί-
στην. vii. 162. ix. 41. Plena locu-
tio esset. κατὰ τὴν ταχίστην ὁδόν.
ix. 66.
ταχυδλωτος, ὁ καὶ ἡ. N. H. Quod
in vulgatis Lexicis non exstat.
Qui cito capi potest. χώρην εἶχον
εὐαίρετον, καὶ ταχυδλωτον. vii.
130. Regionem habebant, quæ
facile citoque capi poterat.
τεθάφαται. Ion. pro com. τεθαμμέ-
ναι εἰσί, αἱ ἵπποι τεθάφαται. Equæ
sepultæ sunt. vi. 103.
τέθηπα. Præteritum perfectum me-
dium. Ion. et poet. a θάπτω. Ob-
stupui. ii. 156.
τεθριπποδάτης, ου, ὁ. N. H. Qui
quadrigis vehitur. iv. 170.
τεθριπποτροφέειν, εἶν. V. H. Equos
quadrijugos alere. τεθριπποτροφή-
σας. vi. 125.
τεθριπποτρόφος, ου, ὁ. N. H. Qui
quadrigas. i. e. equos quadrijugos
alit. vi. 35.
τεθυμῶσθαι ἐς τοὺς κρέσσονας. Præ-
stantioribus iratum esse. iii. 52.
τεῖν. Ion. Dor. et poet. pro com.
σοί. Tibi. νικήσας ἀνέθηκε τεῖν πε-
ρικαλλές ἀγαλμα. Victor dedica-
vit tibi pulcherrimum simulacrum.
v. 60, 61. Alii tamen ὀξυτόνως
τεῖν scribunt.
τειχέειν, εἶν. V. H. pro com. τειχίζειν.
Muris cingere. Muris circumdare.
Munire. τειχέοντος ἡδὴ Ἰσθιαίου [τὴν
πόλιν.] Histiaeo [urbem] muris
jam cingente, vel muniente. v. 23.
τὴν Μύρμινον, τὴν Ἰσθιαῖος ἐτείχεε.
Myrcinum, quam Histiaeus munie-
bat. v. 124. οἱ δὲ ἐπυνθάνοντο τὸν
Ἰσθμὸν αὐτοὺς τειχέοντας. viii. 40.

Illi vero audiebant ipsos Isthmum munire. τὸ τεῖχος ἐν τῷ Ἰσθμῷ ἐτείχεον. ix. 7. Murum in Isthmo exstruebant. τὸν Ἰσθμὸν ἐτείχεον. ix. 8. Isthmum muniebant, vel muro muniebant.

τειχίτης, ὁ καὶ ἡ. com. Mœnibus conclusus. ποιῆσαι τειχήρεις τινάς. Aliquos intra mœnia compellere. Mœnibus aliquos concludere, vel includere. i. 162.

τειχομαχείειν, εἶν. com. Muros oppugnare. οὐκ ἐπίσταμένων τειχομαχείειν. ix. 70. Quia muros oppugnare nesciebant.

τειχομαχίη, ἡς, ἡ. Ion. pro com. τειχομαχία, ας. Murorum oppugnatio. κατεστῆκε ἐσθι τειχομαχίῃ ἐρρωμένους ἐσθι. ix. 70. Acrior murorum oppugnatio ab ipsis est instituta. ἰσχυρὴ ἐγένετο τειχομαχίῃ. ibid. pro eodem dicitur συνανύμω.

τεῖχος, τό. Murus. Munitio. Urbs. Oppidum. com. ἐπεμπε ἐκ τοῦ τεύχεος ἄλλους ἀγγέλους. Ex urbe alios nuntios, vel legatos misit. i. 81. τὸ Λυδῶν τεῖχος. Lydorum urbs. i. 83. ἀλίσκομένου τοῦ τεύχεος. Dum urbs caperetur. i. 85. τεῖχεα, τὰ νυν Ἐκβάτανα κέκληται. Urbem, quæ nunc Ecbatana vocatur. i. 98. ii. 118. iii. 155. vii. 107.

τεῖχος Τριτογενεὶ ξύλινον διδοὶ εὐρύοπα Ζεὺς. &c. Oraculum Atheniensibus redditum. vii. 141. Ejus interpr. infra vide. Hujus oraculi mentionem facit Arist. Rhet. lib. i. c. 16. § 3. Justinus lib. ii. c. 12.

τεῖχος, εὖς, οὖς, τό. com. Murus. Munitio. Urbs. τὸ τεῖχος τὸ Θηβαίων. ix. 41. Thebanorum urbs. [Quod aperte ix. 58. de re eadem agens Herod. τὸ Θηβαίων ἄστυ vocat.] ix. 66.

τειχοφύλαξ, κος, ὁ. Murorum custos. N. H. iii. 157.

τέλεος. com. Perfectus. Absolutus. Integer. Ad exitum perductus. ὄψις ὀνείρου τελέη. Insomnii visum perfectum, et ad exitum per-

ductum. i. 121. τὰ τέλεα τῶν προφάτων. Integræ, lectæque oves. Integræ victimæ. i. 183. Homer. passim ἐκατόμβας τελέσσας vocat.

τελεῶν. com. Absolvere. Perficere. πάντα ἐτελέωσε ποιήσας. Omnia perfecit, ac absolvit. i. 120. τὸ αὐτὸ ἐτελεώη. Hoc perfectum est. Hoc ad finem suum est perductum. i. 160.

τελεῶν. Herodotea locutio. Voti compotem facere. ταῦτα ἐτελέωσέ μιν. Hæc ipsum voti compotem fecerunt. iii. 86.

τελευτᾶν. Finire. τελευτᾶν τὸν βίον. Vitam finire. Mori. i. 32. vii. 154. τὸν αἰῶνα τελευτᾶν. idem. i. 32. τὸν βίον τελευτᾶν. Vitam bene finire. ibid. τελευτᾶν ὑπὸ τινος. Ab aliquo cædi, cæsusque mori. i. 39. τελευτῶν τὸν βίον. iii. 73. Ἀριπεΐθης τελευτᾶ δόλῳ ὑπὸ Σπαργαπίθεος. Aripeithes a Spargapithe per dolum cæditur, cæsusque vitam finit. iv. 78. τελευτῆσαι τὸν αἰῶνα. ix. 17. Finire vitam. ix. 27. ἐτελεύτησαν τὸν βίον. V. Hom. i. 5.

τελευτᾶν. Finem aliquem ac exitum habere. αἱ πολλαὶ Πολυκράτεος εὐτυχίαι ἐς τοῦτο ἐτελεύτησαν. Magna Polycratis felicitas hunc exitum habuit. iii. 125.

τελευτᾶν. Desinere. Terminari. ἐς τὴν τελευτᾶ. In quam desinit. iv. 39.

τελευτᾶν, neutraliter positum, et orationi tributum, quæ desinit in aliquem finem, quæ finem aliquem sortitur, et aliqua sententia clauditur. ἐτελεύτα δ' οὖν ὁ λόγος τῷ ἄρχοντι, μὴ τρέφειν τὸν Ὀμηρίν, &c. V. Hom. 14. Quoniam Lat. interpres et præcedentem et hunc ipsum locum omisit, et sequentia sic est interpretatus, ut vel alium codicem nactus videatur, vel a Græcis verbis consulto recesserit, quod sensum a se utcumque nobis explicatum putaret; idcirco nos in gratiam τῶν

φιλελλήνων hæc Latinitate donabimus. Hinc autem et ipsum Homeri nomen ab illa [videlicet cæcitat] calamitate Melesigeni [fertur inditum, quod ut constanter ei tribueretur, usus] evicit, [ac obtinuit.] Cumani enim cæcos appellant ὁμίρους. Quare cum prius vocaretur Melesigenes, hoc Homeri nomen [impositum ei] fuit. Et peregrini [nomen hoc] in varias regiones tulerunt, [et divulgaverunt,] quoties mentionem ejus faciebant. Archontis igitur oratio in hanc sententiam desinebat, [hac sententia claudabatur,] non [oportere] alere Homerum. Vel, Hæc igitur erat sententia, qua Archon suam orationem claudabat, Homerum non alendum. Idem vero propemodum et reliquo Senatui visum est. Prætor vero, cum accessisset, [ad Homerum] et assideret ipsi, verba, quæ postulatis ipsius adversata fuerant, et S. C. [ipsi] narravit. Ille vero, cum [hæc] audisset, suam calamitatem deplorabat, &c. Vide *χρήμη*, et *Ὀμηρος*, et *ἐπικρατεῖν*, et *διαφέρειν*.

τελευτή. Finis. *τελευτή* τοῦ βίου λαμπροτάτη αὐτῷ ἐπ' ἐγένετο. Ipsi pulcherrimus finis vitæ contigit. Gloriosissimam mortem obiit. i. 30. σφί τοῦ βίου ἀπλῆς τελευτῇ ἐπέγενετο. i. 31.

τελέως. com. Perfecte. Absolnte. Penitus. Omnino. Summe. i. 120. *τέλος*, τό. Finis. ἐν τέλει τούτῳ ἔσχωντο. In hoc fine retenti sunt. pro, Hunc vitæ finem sunt sortiti. i. 31.

τέλος, εὖς, οὖς, τό. com. Magistratus. τοῖσι ἐν τέλεσι ἐούσι. ix. 106. Illis, qui in magistratibus erant, i. e. qui magistratus gerebant. Magistratibus.

τέλος, εὖς, οὖς, τό. com. Agmen militare. vii. 81.

τέλος, com. adverbialiter sumtum, [ut τὸ τελευταῖον. i. 91.] Ubi

Ἀττικῶς ἡ πρόθεσις κατὰ subaudivi videtur. Tandem. Ad extremum. i. 76, 82, 96.

τέναγος, εὖς, οὖς, τό. com. Suidas, *τενάγη*, διάβροχοι. κάθυγροι τόποι, *πηλώδη*, *πελάγη*, ἡ ἰλὺς. ἐπιπολάζοντος ὕδατος οὐ πολλοῦ, καὶ βοτάνης ἐπιφαινομένης τῷ ὕδατι. Sed apud Suidam pro *πηλώδη*, et *πελάγη*, fortasse scribendum τὰ *πηλώδη*, καὶ *πελαγώδη* [χωρία.] Vide Polybii exemplum illic allatum. Dictum *τέναγος* (ut Schol. Pindari docet) *παρὰ τὸ τένγγειν*, τὸ βρέχειν, καὶ ὑγραίνειν. Sic autem proprie vocatur maris eluvies, atque limus, quod vadi *tenax* cœnum a Claudiano appellatur. Hinc vocabulum Gallicum deductum est, κατ' ἀποκοπὴν, *Tengue*, sive *Tangue*. nam utroque modo scriptum legitur, prior tamen ad Græcam vocem propius accedit. Locus cœnusus, locus obductus limo, qualia solent esse in multis regionibus mari proximis, propter maris æstum, et aquarum reciprocationem. Locus vadosus, palustris, lacunosus. ἰδόντες δὲ οἱ βάρβαροι *τέναγος* γένόμενον, παρῆσαν ἐς τὴν Παλλήνην. viii. 129. Cum autem barbari locum illum vidissent factum esse lacunosum, in Pallenem concesserunt. Quid sibi velit hoc, ex Virg. verbis facile colligi potest. Sic autem ille τῶν γεωργικῶν lib. i. v. 113. quique paludis Collectum humorem bibula deducit arena? Præsertim incertis si mensibus amnis abundans Exit, et obducto late tenet omnia limo, Unde cavæ tepido sudant humore lacunæ. Festus. Lacuna, aquæ collectio, a lacu derivatur, quam alii lamam, alii lustrum dicunt. Scaliger. Pro lama perperam manuscripti limam, unde quidam λίμνην reposuerunt. Sed lama idem ac lustrum. Veterum Glossæ, Lamæ, *πηλώδεις τόποι*. Melius tamen lamæ collectiones

aquarum exponerentur. Hæc isti. Unde patet quid τοῦ τεράγους nomine sit intelligendum.

τέοισι. Ion. et poet. interrogative, pro com. τοῖσι καὶ τίσι. τέοισιν ὁμμασι. Quibus oculis? i. 37.

τέοισι. Ion. et poet. non interrogative, sed indefinite, pro com. enclitico τοῖσι, καὶ τίσι. i. e. aliquibus. εἰ τέοισι καὶ ἄλλοις. ix. 27. Si quibus aliis. εἰ τέοισι τι χρεῖς ὄν σπινθήδες πεποικημένον. viii. 113. v. s. Si quibus præclari alicujus facinoris conscius erat. id est, Si quod egregium facinus ab aliquo editum sciebat.

τέσσερες. Ion. pro com. τέσσαρες. ii. 31. τέσσερας. ii. 110. τεσσέρων. ii. 138, 158. τέσσερες, καὶ τεσσεράκοντα. iii. 10, 44. iv. 15. vii. 100. et passim.

τέτορες, οἱ et αἱ. Ion. et poet. pro com. τέσσαρες. Quatuor. ἐκ Πελοποννήσου χιλιάδες τέτορες. vii. 228. Ex Peloponneso chiliades quatuor.

τετραγωνοπρόσωπος. ὁ καὶ ἡ. N. H. Quadrata facie præditus. θηρία τετραγωνοπρόσωπα. Feræ faciem quadratam habentes. iv. 109.

τετραμμένος, ἡ, ον. com. ad animum interdum transfertur, et dicitur de eo, qui sententiam mutavit. ὁ δὲ, γνούς τετραμμένους σφέας. ix. 33. Ille vero, cum ipsos mutatos [esse, cum sententiam mutasse] cognovisset. ὁράων αὐτοὺς τετραμμένους. ix. 34.

τέτρηται, κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ τετρήσται, α. τορέω, ὦ. μ. τορήσω. Perforo. Ctesias Ind. 24. Vide τρήσαι apud Eustath.

τετραμμένος, ἡ, ον. com. Vulneratus, α, um. νέες τετρωμένοι. viii. 18. Naves vulneratæ.

τεῦ. Ion. pro του. et του pro τοῦ, καὶ οὗ. ἀπὸ τευ, pro ἀφ' οὗ. A quo. Nisi forte legas ἀπὸ τεῦ, pro ἀπὸ τοῦ, hocque pro ἀφ' ου. Quod probabilius. i. 7.

τεῦ; Ion. et poet. pro com. τίνο; ;

Cujusnam? Interrogationi serviens. τεῦ ἐνδεής ὤν; Cujus rei indigens? v. 106.

τεῦ. ἐγκλιτικόν. Ion. pro com. του, καὶ τινός. Alicujus. συμβουλευσάντος τευ. Cum quidam ei suavisset. i. 19. ὑπ' ἄλλου τευ. Ab alio aliquo. i. 39. ἀξίός τευ κακοῦ. Aliquo malo dignus. i. 115. ὅτε, pro οὐτινος, οὗ. Cujus. i. 119. ἐκ συνθέτου τευ. Ex composito. iii. 86.

τεύχειν, καὶ τεύχεσθαι τι. Ion. et poet. pro com. τυγχάνειν, εἴτε τυχεῖν τινός. Πάντα γὰρ τεύχεσθαι αἰτήσασαν. ix. 109. Illam enim impetraturam esse [dixit] quæcunque petiisset.

τεύχεσθαι βίης. Herodotea locutio, pro com. βίαν πάσχειν, et βιάζεσθαι. Vim pati. ἐπίσταιτο βίης οὐ τευχομένη. ix. 108. Ne nullam vim passuram sciebat. Sibi nullam vim allatum iri sciebat.

τεχνάζειν. com. pro quo alias τέχνην τινα ἀσκεῖν. Artem aliquam exercere. τεχνάζειν ἐπιστάμενος. Artem exercere sciens. Artis exercendæ notitiam habens. iii. 130.

τεχνάζειν. com. Uti dolis. Agere dolose. Dolos moliri. Astute loqui. vi. 1.

τέω. Ion. et poet. pro com. τῷ, καὶ τίνι. τέω τρόπῳ; Quonam modo? i. 11. vii. 234. τέω μόρῳ; Quanam morte? i. 117. τέω δυνάμει; Quam potentia? quibus viribus?

τέω. ἐγκλιτικόν μόριον. pro τῷ, καὶ τίνι. Aliquo. ἀλλὰ τέω τρόπῳ, pro com. ἀλλὰ τίνι τρόπῳ. Sed aliquo modo. i. 110. v. 86. vii. 210. καὶ τέω φυλασσόντων. ix. 120. Et cuiusdam custodum.

τέω, non ἐγκλιτικόν μόριον, pro τῷ, καὶ τίνι. Alicui. ἄλλω τέω, pro ἄλλῳ τίνι. Alicui alii. i. 129, 181. πολλῷ τέω. ii. 48.

τέων. Ion. et poet. pro com. τινῶν. Aliquorum. v. 57.

τέως. Ion. poet. et com. Aliquan-

diu. Ad aliquod tempus. i. 11, 58, 82, 86, 94.

τέως. Ion. et poet. pro com. ἔως. Donec. Quamdiu. iv. 165.

τῇ δὲ κακῶς γὰρ ἔδεε πανοικίη γενέσθαι, πρὸς ταῦτα εἶπαι Ξέρξης. ix. 109. Sic locum istum arbitror legendum, τὴν δὲ (κακῶς γὰρ ἔδεε πανοικίη γενέσθαι) πρὸς ταῦτα εἶπαι Ξέρξης, δώσεις μοι τὸ ἂν σε αἰτήσω; Valla: Ad hoc illa respondens (debebat enim toti familiæ infortunium) Dabisne, inquit, mihi quicquid a te petiero? Æ. P. Illam vero (oportebat enim universæ [ejus] familiæ infortunium dari) ad hæc Xerxi respondisse [ferunt,] Dabisne mihi quicquid a te petiero? Facilis fuerit typographi lapsus, propter affinitatem particulæ τὴν cum τῇ. Subauditur autem verbum φασί. Vulgata lectio durum habet ἀνακόλουθον, quod levissima mutatione possumus emendare, quemadmodum ante monuimus. πανοικίη vero, nunc accipiendum ἀντὶ τοῦ, πάσης οἰκίᾳ, τούτέστι παντὶ τῷ ἐκείνης οἴκῳ. Vel adverbialiter est sumendum, pro quo dicitur συνωνύμως πανοικί, et πανοικίε, cum tota familia, nullo relicto. Vide vulgata Græco-latina Lexica. Sed si dicamus esse adverbium, aliquid ad locutionem absolvendam videbitur desiderari, αὐτῇ scilicet, ut locum sic intelligas, κακῶς γὰρ αὐτῇ ἔδεε πανοικίη, τούτέστι σὺν ὅλῳ τῷ οἴκῳ, γενέσθαι. ἀντὶ τοῦ, αὐτῇ, καὶ ὅλῳ τῷ αὐτῆς οἴκῳ. id est, Ipsi et universæ ejus familiæ.

τῇ. Ion. et poet. pro com. ἡ. ἔστι τῇ με νικᾷς. Est qua parte me vincis. id est, Hac in re. Hoc modo me vincis. i. 40. τῇ οὐδαὶς ἐτέτακτο φύλακος. Ubi, vel, Qua parte, Quo in loco nullus custos erat collocatus. i. 84. iii. 64.

τῇ. Ion. pro com. ἡ, ἡπερ, ὥσπερ. Ut. Quemadmodum. ii. 120. vii. 209.

τῇ. Ion. et poet. pro com. οὕτω. Sic. Ita. (τῇ περ. Ut. Quemadmodum. i. 86. τῇ αὐτῷ πάντα ἀποξεσκήκεε. Sic omnia ipsi evererunt. ibid.)

τῇ. Ion. et poet. pro com. ἡ, πῶς, ὅπως. Quonam modo. i. 120.

τῇ ἐμοὶ δοκέει. Ut mihi videtur. ii. 120. τῇ γε μοι φαίνεται. idem. vii. 139.

τήκειν. com. Liquefacere. ἡμιτάλαντον ἀπετάκη. Semitalentum liquefactum est. i. 50.

τὴν ἀρχήν. Initio. In primis. τοῦτο οὐκ ἐνδέχομαι τὴν ἀρχήν. Hoc ego in primis non admitto, non probo. iv. 25.

τῇπερ. Ion. et poet. pro com. ὥσπερ. Ut. Quemadmodum. τῇπερ ἐκεῖνος εἶπε. Quemadmodum ille dixit. i. 86.

τῇπερ. Ion. et poet. pro com. ἡπερ. ὅθι (αὐτοῦ. αὐτόθι. Ubi. Illic. i. 30.)

τῇ πρώτῃ τῶν ἡμερίων. vii. 168. Primo quoque die. Sic et Galli, au premier jour. Pro, Quam primum.

τὴν πρώτην. Ion. ac Att. κατ' ἔλλειψιν τοῦ ὁδόν. Primum. Initio. Principio. Vel, Primo quoque tempore. Confestim. i. 153. iii. 134.

τῇ τε στήσονται τὸν πόλεμον. vii. 236. Hic bellum sistent.

τιάρη, ἡς, ἡ. Ion. pro com. τιάρα, ας. Persicus pileus. περὶ μὲν τῇσι κεφαλῇσι εἶχον τιάρας, καλεομένους πῖλους, ἀπαγέας. vii. 61. Valla: Circa capita gestabant pilea, (quas vocant tiaras) impenetrabilia. Æ. P. Circa capita gestabant tiaras impenetrabiles, qui vocantur pilei. Quid sit ἀπαγής, vide suo loco. Virgil. Æneid. lib. vii. v. 247. tiaram masc. g. profert. More daret populis, sceptrumque, sacerque Tiaras. Vide Servium et Suidam.

τιθένας. τὰ μὲν ἄνω, κάτω, τὰ δὲ κάτω, ἄνω τιθένας. Omnia evertere

ita ut ea, quæ summa erant, infima faciamus, et quæ infima, summa. iii. 3. Gall. *Mettre ce, qui est dessus, dessous, et ce, qui est dessous, le mettre dessus.* τίθεσθαι, variis modis positum. ἐν τιμῇ τίθεσθαι. In pretio habere. Colere. Honorare. iii. 3. (ἐν ἀτιμῇ ἔχειν. ibid.) τίθεσθαι ψῆφον. Suffragium ferre. Suo suffragio censere. iii. 73. τίθεσθαι γνώμην. Sententiam ferre. iii. 80. Auctorem esse rei alicujus. Suadere aliquid sua sententia. τοῦ γνώμην θεμένου μὴ στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. Qui sententiam tulerat, qui suaserat, ne Græciæ bellum inferretur. vii. 82. γέλωτά με ἔθεν, pro ἔθου. vii. 209. Me risum fecisti. Me derisisti. Valla vero, Me derisui habuisti. τὰ σεωυτοῦ τιθέμενος εὖ. vii. 236. Res tuas bene constituens. Rebus tuis bene consulens. ἡμῖν χάριν θέσθε. ix. 60. v. s. Nobis gratiam facite, vel tribuite. i. e. Hoc nobis gratificamini. χάριτα Μασίᾳ τιθέμενος. ix. 107. Masistæ gratificans. Vel, Masistæ gratiam iniens.

τιμωρέειν, εἶν. com. cum dat. positum sæpe significat opem alicui ferre. Vide et alias hujus verbis significationes, quæ alibi declarantur. Ἴωσι τιμωρέειν. Ionibus opem ferre. i. 141. ἐωυτοῖσι τιμωρέειν χρήζων. Rogans ut sibi ferrent opem. i. 152. τιμωρέειν Ἴωσι. ibid. τιμωρέοντες τῷ θεῷ. ii. 63. τιμωρέουσαν ἀδελφεῷ. ii. 100. iii. 47. ὑπεδέκοντο Σκύθησι τιμωρήσειν. Se Scythis opem laturos promiserunt. iv. 119. τιμωρήσειν ἐαυτῇ κελεύουσα. Eum orans ut opem sibi ferret. iv. 165. οὐκ ἔφασαν τιμωρήσειν σφοῖσι. Dixerunt se ipsis opem non laturos. v. 103. ἀλλοιοῖσι τιμωρέοντας. vii. 150, 155, 157, 165, 168, 169, 171, 189. viii. 144. ix. 6.

τιμωρεῖν τινι. Alicujus injurias ulcisci. Injurias, quas quis accepit,

ulcisci. Gall. *Faire vengeance des injures, et torts, qu'on a faits à quelqu'un.* τιμωρέων τῷ πατρί. Patris injurias ulciscens. Gall. *Vengeant les injures faites à son pere.* i. 103. θέλων τιμωρήσαι τῷ πατρί. Pueri injurias ulcisci volens. i. 115. τὰ τέκνα τιμωρέοντα τῷ γονεῖ [ἀποθανόντι.] Filii parentis [defuncti] injurias ulciscences. iii. 109. vii. 155. Λεωνίδῃ δὲ, τῷ με κελεύεις τιμωρήσαι, φημὶ μεγάλως τετιμωρήσθαι. ix. 79. τῷ Πρωτεσίλαῳ τιμωρέοντες. ix. 120. Protesilaum, [i. e. injurias Protesilaο factas,] ulciscences.

τιμωρέειν, εἶν, et τιμωρέεσθαι, εἶσθαι. Ulcisci. Vindicare. i. 14. ἐτιμώρεον. Ulti sunt suas injurias. i. 18. [τούτους] τιμωρεύμενος. Hos ulciscens. iii. 49. ἀντὶ τούτων Περιανδρὸς Κερκυραίους ἐτιμωρέετο. Pro his [maleficiis] Periander Corcyraeos ulciscebatur. iii. 53. σφέας τιμωρήσομαι. iii. 145. vii. 4. τιμωρεῖσθαι ἐς τινα. Herodotea locutio. Ulcisci aliquem. Alicujus injurias ulcisci. Injurias alicui factas ulcisci. τετιμωρήσαι ἐς πάτρων τὸν σὸν Λεωνίδην. ix. 78. Leonidem patrum tuum ultus es. i. e. Injurias Leonidæ patrum tuo factas ultus es. pro quo συνωνύμως dicit Herodotus. ix. 79. Λεωνίδῃ δὲ, τῷ με κελεύεις τιμωρήσαι, φημὶ μεγάλως τετιμωρήσθαι. Ψυχῇσι τε τῶνδε ἀναριθμητοῖσι τετιμωρηται αὐτὰς τε, καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ἐν Θερμοπύλῃσι τελευτήσαντες. Valla: Leonidæ autem, cui me jubes parentare, affirmo et ipsi, et ceteris, qui apud Thermopylas occubuerunt, magnifice esse parentatum, innumerabilibus horum funeribus. Æ. P. Leonidæ vero (cui factas injurias me persequi, [ac ulcisci] jubes) injurias illatas affirmo graviter [a me] vindictas esse. Vel, aio magnifice [a me] vindictas esse. Horum [enim Persarum, et aliorum hostium] innumerabilibus funeribus

honoratus, [decoratusque] est cum ipse, tum ceteri, qui ad Thermopylas occubuerunt.

τιμωρημα, τος, τό. Ultio. Vindicta. ἔκ τῶν Μενελάω τιμωρημάτων.

Valla: Ob defensionem Menelai. vii. 169. Æm. P. Ob ultionem Menelai. i. e. Dum Menelai injurias ob Helenam a Paride raptam ulcisci voluistis. Vide sequentia.

τιμωρητής, ἥρος, ὁ. Ion. et poet. pro com. τιμωρός, οὔ. et τιμωρητής, οὔ. Vindex. Ultor. v. 80.

τιμωρή, ἡς, ἡ. Ion. pro com. τιμωρία, ὠφέλεια, βοήθεια. Auxilium. ut sæpius et apud Thucydidem. Consule nostrum Græco-latinum indicem. μαθὼν δὲ ὡς ἄλλοισι διδούς τῶν ἀσῶν εὐρήσεται τιμωρίην. Valla: Sed quum sensit eadem nonnullis civium Mæandrium elargiri, quomodo puniri deberet excogitavit. Stephanus, Sed quum intellexit eum hæc aliquibus aliis civium donaturum, et inde mulctatum iri. Uterque nec verba nec Herodoti mentem intellexit, ideoque locum hunc male vertit. Vertendum enim, Cum autem intellexisset fore ut [Mæandrius hæc pocula et argentea et aurea,] ceteris civibus largiendo, auxilium [a Lacedæmoniis] impetraret, [ad Ephoros profectus, satius esse dixit ut hic hospes Sparta excederet, &c.] Hic est Germanus hujus loci sensus, ac interpretatio, quam ipsa Herodoti verba præcedentia paulo nobis indicant. Cur enim Mæandrius ex insula Samo profugus Lacedæmonem se contulerat? Cur et Lacedæmoniorum regi, et ceteris civibus hæc munera largiri volebat? Ut illos his sibi conciliaret, ut muneribus istis auxilium ab illis impetraret, ac in patriam rediret, et pristinum imperium recuperaret. Observandum autem hoc locutionis genus, quod et Herodoteum et Thucydideum esse constat. εὐρίσκειν,

vel εὐρίσκεισθαι τιμωρίην παρά τινος. q. d. Auxilium ab aliquo invenire, i. e. impetrare συνωνύμως dicitur a Thucydide, ὠφέλειαν εὐρίσκειν, εὐρίσκεισθαι, εὐρήσασθαι. Vide suo loco. ἔσχοντο τῆς τιμωρίας. vii. 169. Ab auxilio ferendo abstinuerunt, vel (ut Valla) supersederunt.

τιμωρός, ὁ. Vindex. Ultor. ii. 141. vii. 5. τιμωρός Μενέλαω. vii. 171. Menelai vindices. Injuriarum Menelao factarum ultores.

τινεσθαι. V. H. pro quo com. τίνυσθαι. τιμωρεῖσθαι. Ulcisci. Punire. Pœnas de aliquo sumere. τὸν ἀδικέοντα τίνεσθαι. ix. 120. Illum ulcisci, qui fecit injuriam. De illo pœnas sumere, qui injuria [aliquem] affecit.

τίνυσθαι. com. Ulcisci. v. 77. ἀποτίνυσθαι. vi. 65.

τις. com. pro πᾶς τις. Quilibet. Omnis. Quivis. κακολογίης τῆς ἐς Δημόρητον περιέχεσθαι τινα τοῦ λοιποῦ κελεύω. vii. 237. Quemlibet a maledictis posthac in Demaratum spargendis abstinere jubeo.

τίσασθαι τινα. Aliquem ulcisci. Gall. *Se venger de quelqu'un.* τίσασθαι τὸν Κανδαύλεα. Candaulem ulcisci. i. 10. τίσονται σε. Te ulciscantur. i. 27. τίσασθαι ἐθέλων ὑπὲρ Ἀστυάγεος Κύρον. Cyrum propter Astyagem ulcisci cupiens. i. 73. τίσασθαι Ἀστυάγεα ἐπιθυμείων. Astyagem ulcisci cupiens. i. 123, 124. τὸν ποταμὸν ἐτίσατο Κύρος. Cyrus fluvium ultus est. i. 190. τοὺς μάγους τίσαται. iii. 75, 120, 127, 145. iv. 4, 118, 139.

τίσιν δίδόναι. Herodotea locutio, pro com. δίδόναι δίκην, εἴτε δίκας. Dare pœnas. ἵνα δοῖεν τίσιν τῶν ἐπ' Ἀρτεμισίω ἀγωνισμάτων. viii. 76. Valla: Ut vicem redderent præliorum ad Artemisium gestoram. Æ. P. Ut præliorum ad Artemisium factorum pœnas darent, vel rependerent.

τμήσις Ion. familiaris. ἀνὰ τε ἔδρα-

πον, pro ἀνέδραμον. i. 66. iii. 78. ἀπ' ὧν ἔδοντο, pro ἀπέδοντο. ii. 39. κατ' ὧν ἐκάλυψε, pro κατεκάλυψε. ii. 47. ἀπ' ὧν ἔδωκαν. ii. 87, 88. ἐπὶ μὲν ὤλεσας, pro ἀπώλεσας. iii. 36. ἐμὲ ἐκκομίσας αὐτόν, pro ἐμαυτόν. iii. 122. κατὰ ῥ' εὐξάμενοι, pro κατευξάμενοι. iv. 103. πρὸς ὧν ἔθηκαν, pro προσέθηκαν οὖν. iv. 196. κατὰ μὲν ἔσυραν, pro κατέσυραν. v. 81. ἀπὸ δ' ἔθανε, pro ἀπέθανε δέ. vi. 114. μετὰ δὴ βουλεύεαι, pro μεταβουλεύεαι. vii. 12. ἀνά τε ἔδραμε, pro ἀνέδραμέ τε. vii. 15. ὡς δ' αὐτως, pro ὡσαύτως δέ. Similiter vero. vii. 86. ἀπὸ πάντα τὰ χρήματα ἄγων, pro ἀπάγων πάντα τὰ χρήματα. vii. 164. κατὰ μὲν ἔκαυσαν. viii. 33. pro κατέκαυσαν. Ἄνὰ πάντα πυθέσθαι. viii. 77. pro ἀναπυθέσθαι. ἀπὸ μὲν ἔθανε. viii. 89. pro ἀπέθανε. κατὰ μὲν ἔλυσαν. ix. 5. pro κατέλυσαν μὲν.

τά. Ion. et poet. pro com. ὁ. Quod. i. 1. Hoc autem et in reliquis casibus, numerisque eodem modo dicitur. τῶν, pro ὧν. i. 1, 2. τὰ. ᾧ. i. 5. τῶν. ὧν. i. 6, 8. τοῖσιν. οἷς. i. 8. τῷ. ᾧ. i. 9. τὰ. ᾧ. i. 11. τῶν. ὧν. i. 14. τοῖς. οἷς. i. 18. τὰ. ᾧ. i. 21, 22. τό. ὅ. Quod. i. 31, 32. τὰ. ᾧ. i. 32. &c.

τὸ ἀπὸ τούτου. μετὰ τοῦτο. Postea. Posthac. i. 4, 130. viii. 23.

τοραρχαῖον. Ion. pro com. πάλαι, vel τὴν ἀρχήν. Olim. Antiquitus. vii. 154.

τόγε ἐμόν. Ion. pro com. κατὰ τὴν γε ἐμὴν δύναμιν. vel κατὰ τόγε δυνατὸν ἐμοί. Quantum in me saltem fuerit. i. 108.

τοδεύτερον. com. Iterum. Secundum. i. 79, 120. iii. 159. iv. 14, 140, 142, 145. v. 28.

τὸ ἐμόν. Res meæ. Rerum mearum status. Plena locutio est. τὸ ἐμόν πρῆγμα. Οὕτω τὸ ἐμόν ἔχει, ὡς Πέρσα. Sic se res meæ habent, o Persa. iv. 127.

τὸ ἐνθεῦτεν. Ion. pro com. μετὰ τοῦτο. Postea. i. 75. Posthac. i.

95, 109, 119, 162. et passim. dicitur et unica voce, τοσενθεῦτεν. v. 116.

τὸ ἐόν. Ion. pro com. τὸ ὄρθον, καὶ δίκαιον. κατὰ τὸ ἐόν. ὀρθῶς. δικαίως. πυνθανόμενοι τὰς δίκας ἀποβαίνειν κατὰ τὸ ἐόν. Cum audirent judicia juste exerceri. i. 97. Vel, Cum audirent causas juste decidi, juste terminari.

τὸ ἐόν. Ion. pro com. τὸ ὄν. τὸ ἀληθές. Id, quod est, Res ipsa. Ipsa rei veritas. Res, quæ geritur. vii. 209.

τὸν ἐόντα λόγον λέγειν. Rem eam, quæ est, dicere. Verum dicere. Dicere id, quod est. i. 95. ἔφαινε τὸν ἐόντα λόγον. Rei veritatem declaravit. i. 116.

τοσπῆκαν. Ion. pro com. παντελῶς. Omnino. Penitus. iv. 68. vi. 46. vii. 50. Plerumque. vii. 157. viii. 60.

τοί. Ion. pro com. σοί. Tibi. i. 9, 11, 32, 38, 39, 41, 42, 66, 89, 108, 110. ii. 115. iii. 119. et passim.

τοί. Ion. et poet. pro com. articulo ol. i. 186.

τὸ κατ' ὑμέας. Ion. pro τὸ κατ' ὑμᾶς. κατὰ τὸ πρῆγμα τὸ κατ' ὑμᾶς γινόμενον. vii. 158. Quantum in vobis fuit.

τόκος, ὁ. Ipse partus. Ipse pariendi actus. i. 111.

τὸ σύμπαν εἶναι. Ion. pro com. κατὰ τὸ σύμπαν. vii. 143. In summa.

τοῖσι δοδοῖσι. vii. 114. Legendum videtur τῇσι, quod Ion. pro com. ταῖς. Si codex est sanus, observandum nunc præter morem etiam in plurali, non solum in duali, masculine articulum cum nomine fæmineo junctum. Consule Eustath. in Ἀρβρα ἀρσενικά προτιθέμενα θηλυκῶν δυνικῶν οἶον τῷ χεῖρι, τῷ γυναῖκι. p. 723, 19. et Scholia Græca in Soph. Electram v. 977. in ταῦτε τὰ κασιγνήτω. pro, ταῦτε τὰ κασιγνήτα. Has sorores.

τοῖς. Ion. pro com. οἷς. Quibus. i. 18. τοῖσι. i. 34.

τοκεύς, ἐός. Ion. et poet. Pater. οἱ τοκέες. Parentes. i. 122. τοκῆες alibi. iii. 52.

τὸ μηδέν. com. Qui nullius est pretii. Qui nullus amplius est, ut Comici loquuntur. ἀντ' ἀνδρός με ἐποίησας τὸ μηδέν εἶναι. viii. 106. Qui pro viro me nihil amplius esse fecisti. Cur? Eunuchus enim, si cum viro conferatur, nihil videtur esse. Nam nec mas, nec fœmina est, ut canit Ovid. Hei mihi, quod dominam nec vir, nec fœmina, servas. Idem in Ibin, Deque viro fias nec vir, nec fœmina, ut Atys.

τόν. Ion. et poet. pro com. ἐκεῖνον, vel αὐτόν. Ipsum. Illum. i. 24.

τόν. Ion. et poet. pro com. ὄν. Quem. i. 5, 7. τοῦ. οὗ. i. 14. τόν. ὄν. i. 14, 19, 32.

τόνος, ὁ. Tonus. Tenor. τόνος ἐξάμετρος. pro carmine hexametro videtur sumi, quod certo vocis tono pronuntiatur. ἡ Πυθίη ἐν ἑξαμέτρῳ τόνῳ λέγει τάδε. i. 47, 62. ἐν τριμέτρῳ τόνῳ. Versu trimetro, sive senario. i. 174. v. 60.

τόνος, ου, ὁ. Apud Herodotum interdum accipitur pro funibus, ut Valla vertit. ἵνα ἀνακωχεύῃ τὸν τόνον τῶν ὄπλων. vii. 36. Ut stabiliret funes armamentorum. Sed τὸν τόνον τῶν ὄπλων ad verbum vocat Herodotus ipsam armorum intensionem. ἀντὶ τοῦ τὰ ὄπλα σχοινίοις ἐντεταμένα. Arma funibus intenta. Gall. melius, *Tout l'équipage bandé avec cordes et cables*. Vel τόνος hic accipitur ἀντὶ τοῦ σχοινίου ἐντεταμένον, καὶ ἀπλῶς ἀντὶ τοῦ σχοινίου. Funis intentus. Funis. *Corde bandée*. *Corde*. ibid.

τόξευμα, τος, τό. com. Sagitta. ὅπὸ τῶνδε τῶν τοξευμάτων βαλλόμενοι. His sagittis percussi. iv. 132. quod enim jam τοξεύματα vocatur, id ibid. συνωνύμως οἷσιν vocatur. Τοξεύματος παρὰ τὰς γλυφί-

δας. viii. 128. Circa sagittæ crenas. τὸ τόξευμα λαβόντες. ibid. Capta sagitta. βάλλεται τοξόματι. ix. 22. Sagitta vulneratur. τοξευμάτων πολλά ἀπίεσαν. ix. 61. Multas sagittas emittebant. ἐτρωματίσθη τοξεύματι. ix. 72. Sagitta vulneratus est.

τόξευμα, τος, τό. com. Sagittæ jactus. ὅσον τόξευμα ἐξικνέεται. Quantum sagittæ jactus pervenit. Ad sagittæ jactum. iv. 139. ἔπεδον οἱ βάρεσσαι ἀπιέωσι τὰ τοξεύματα. vii. 226. Ubi barbari sagittas emiserint, ejaculati fuerint. vii. 218. ix. 49.

τοξοφόρος, ὁ. com. Sagittarius, qui arcum fert. Arcitenens. Gallice, *Archier*. i. 103.

τοξοφόρων Μήδων ὅταν αἰσιμον ἤμαρ ἐπέλθῃ. ix. 43.

τοπαλαι. πάλαι. Jampridem. Olim. i. 5. iv. 180. vii. 95.

τὸ παλαιόν. Antiquitas. Olim. i. 171, 173. τοπαλαιόν. iv. 11. v. 87. vii. 59, 89. viii. 31.

τοπαράπαν. Omnino. Prorsus. In omni parte. Penitus. i. 32, 61, 75. In summa. i. 193. iii. 66, 130. iv. 63, 124, 129, 164. ix. 33.

τὸ παραυτίκα. Statim. Tunc statim. i. 19. In præsentia.

τὸ πρίν. Ion. et poet. pro com. πρότερον. Prius. Ante. Olim. i. 129.

τὸ πρότερον τούτων. Ion. et com. Ante hæc. i. 65, 72. τὸ μὲν πρότερον ἢ Πέρσας ἀρξαι. Prius quam Persæ regnarent. i. 130. iii. 159. vii. 75.

τόρμος, ου, ὁ. Tignum, Valla. Alii rotæ modiolum esse dicunt, in quem axis inseritur. iv. 72.

τόρνος, ου, ὁ. com. Tornus Latine, Græca voce servata, vocatur. Est autem mechanicum instrumentum, quo vasa cavantur, tornantur, ac rotunda fiunt. Est et lignum rotundum atque turbina-tum. γράφουσι τὴν γῆν κυκλοτερεὰ εἶναι ὡς ἀπὸ τόρμου. Valla: Scribunt terram tanquam tornum, factam esse orbiculatam.

Sed Græca verba aliud sonant, ut torno elaboratam, esse orbiculatam. iv. 36.

τόρος, ου, ὁ. com. Funis. τοὺς τόρους ἔψοντες τῶν κλινέων ἐσιτέοντο. ix. 118. Elixos lectorum funes comedebant. (τοὺς τόνους ed. Steph. 1570.)

τορς. Nominum adject. in ρος terminatio non pass. sed activa. Vide ἄκριτος.

τούς. Ion. et poet. pro com. οὗς. Quos. i. 11, 27.

τούς. Ion. et poet. quinetiam com. ἀντὶ τοῦ, αὐτοὺς, et ἐκείνους. τοὺς δὲ ἀποκρίνασθαι. Illos vero respondisse. i. 2, 3, 24, 86.

τοσοῦτο, ὡς. Ion. [pro com. οὕτως, ὡς. Ita, ut. Adeo, ut. iv. 159.] iv. 160.

τοτρίτον. com. Tertium. Gall. *Pour la troisieme fois*. i. 55.

τοῦτερον. Ion. pro com. τὸ ἕτερον. Attice. θάτερον. Alterum. i. 32.

τουτέων. Ion. Horum, harum, horum. pro com. τούτων. i. 50, 68, 70, 73, 105. ii. 38.

τοῦτο μὲν, τοῦτο δέ. com. Partim quidem, partim vero. i. 161. ii. 135. iii. 132, 136. (159. mendose legi videtur, τοῦτον μὲν, pro τοῦτο μὲν, τοῦτο δέ, ut cum ante, tum infra.) iv. 23, 142. v. 28. vi. 44. vii. 119, 156, 167.

τοῦτο μὲν, τοῦτο δέ. ix. 110. Partim quidem, partim vero. Est autem ἑλλειπτικὸν loquendi genus. Subauditur enim vel κατὰ, vel διὰ, quod idem sæpe valet. q. d. Ob hoc quidem, ob hoc vero.

τρέπειν. Ion. pro com. τρέπειν. Vertere. Flectere. ἐκτρέπονται. Deflectunt. ii. 80. τράπουσι. Vertunt. Convertant. ii. 92. ἐπιτρέπειν. iii. 81. ἐπιτρέφονται. iii. 155. τρεφθέντες. iv. 12. ix. 56. Conversi. τράπεται. iv. 60. ἐπέτραψε. iv. 202. τράπονται. vi. 33. ἐκτρέπονται. vi. 34. τράπομαι. vii. 18. ἐπιτρέπω. vii. 52. [sic Δωρικῶς τράφειν, pro τρέφειν. Pind. Isthmiorum Ode 8. v. 35.]

τραφθέντες. Ion. pro magis usitato τρεφθέντες. ἐπιτραφθέντες, pro ἐπιτρεφθέντες. Quod frequentius occurrit. i. 7. Dicitur enim in act. perfecto com. τέτρεφα (unde Atticum τέτροφα) et τέτραφα. Sed a τέτρεφα formatur ἐτρέφθην in aor. 1. pass. a τέτραφα, ἐτρέφθην. Demosth. περὶ σεφάνου. § 91. (si modo codex mendo caret,) perfectum Atticum τέτροφα, a τρέπω deductum usurpat. τὴν ἐλευθερίαν ἀνατετροφότες. Qui libertatem funditus everterunt. Æschin. ἐν τῷ κατὰ Τιμόδεχον. p. 27. l. 4. ed. Steph. pro eodem τέτραφα dicit. πόλεις ἀνατετραφότες. Qui urbes funditus everterunt. Idem ἐν τῷ κατὰ Κτησιφώνη, p. 76. l. 13. τὴν πόλιν ἀρῶν ἀνατετραφότες. Dinarchus ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους, p. 94. l. 8. ποῖα οὗτος πράγματα οὐκ ἀνατέτραφεν; Et p. 104. l. 6. ταῦτα εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτῷ τέτραφε.

τρέπειν. com. In fugam vertere. Fugare. τοὺς Ἀθηναίους τρέπουσι. Athenienses in fugam vertunt, fugant. i. 63. ἐτρέποντο. In fugam versi sunt. i. 80. ὑπὸ νεῶν ὀλίγων εἰς φυγὴν τραπέσθαι. viii. 16. A paucis navibus in fugam verti. τῶν βαρβάρων ἐς φυγὴν τραπομένων. viii. 91. Barbaris in fugam versis. τρέχειν περὶ ἐαυτοῦ. ἑλλειπτικῶς dictum videtur, ut subaudias δ' ὀλίγων, vel κίνδυνον. q. d. Currere de se ipso certamen, vel periculum. id est, De se ipso periculum aliquod adire, et de hoc vitando sollicitum esse. Pro sua ipsius persona, pro suo capite incurrere, de quo fugiendo simus solliciti. In aliquod capitis periculum incidere, ad quod vitandum magna corporis animique contentione, studio, cursu, et celeritate, sit opus. vii. 57. Eodem modo et Euripides in Electra de Oreste dicit, versu 1264. ἐνταῦθα καὶ σὲ δεῖ δραμεῖν φόνου πᾶσι. sub. enim ὀλίγων. i. e. Hic etiam oportebit

te currere de caede certamen, i. e. iudicii certamen, atque periculum subire. Quod *συνωπύμως* dicitur *θέειν δρόμον περὶ ἐωυτοῦ*. q. d. Cursum de se ipso currere. μεταφορικῶς vero τὸν ἀγῶνα, καὶ κίνδυνον, i. e. Certamen, et periculum de suo capite inire, subire. In capitis periculo versari. *ἀπε περὶ τοῦ παντός ἤδη δρόμου θέιντες*. viii. 74. Valla: Utpote pro omni jam cursu currentes. Sed (nisi fallor) ibi legendum est *δρόμον*. Vertes autem, Quippe qui de summa rerum jam cursum currerent, i. e. periclitarentur. Vide apud Suidam *Τρέχειν τὴν ἐσχάτην*. ubi subaudiendum videtur *ὁδόν*, q. d. Extremam viam currere, ut hic extremum cursum currere. Quod nihil aliud est, quam in extremo capitis discrimine versari. Dionysius Hal. Antiq. Rom. lib. iv. 209. 28. integram locutionem usurpat, κίνδυνον ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τρέχειν, quum ita loquitur, Ἔρημα δὲ, καὶ ὁρρατὰ τὰ δυσήνα ταυτὶ παῖδια καταλείπεται, κίνδυνον οὐ τὸν ἐλάχισον ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τρέχοντα. Idem lib. vii. 454. 9. τὸν ὑπὲρ τῆς ψυχῆς ἀγῶνα τρέχιν dicit. Idem ἐν τῷ Ἰσοκράτῃ, ex Wechelianiis typis, pag. 98. 47. dicit, τὸν περὶ ψυχῆς κίνδυνον τρέχειν ἐν δικασαῖς. q. d. de anima, sive de vita, periculum inter iudices currere. i. e. Capitis causam apud iudices dicere. In capitis discrimine apud iudices versari. Hom. Il. X. v. 161. ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θέον Ἐκτορος ἱπποδάμοιο. Quemadmodum autem Ἀττικῶς dicitur λέγειν λόγον, ληρεῖν λῆρον, ἀγῶνας ἀγωνίζεσθαι, κίνδυνον κινδυνεύειν, sic etiam θέειν, τρέχειν, δραμεῖν δρόμον, κίνδυνον, ἀγῶνα. Quem Atticismam et Latini passim imitantur, ut, vivere vitam, currere cursum, certare certamen, peccare peccatum, &c. Illud etiam obiter observandum hic τὸ παντός ἐλλειπτικῶς dictum, subaudito nomine *πρόθυ-*

ματος; vel substantive sumendum pro rerum universarum summa. Sic et Thucyd. loquitur *παρὶ τοῦ παντός διακινδυνεύσαι*. De summa rerum belli fortuna periclitari. Consule nostrum Græcol. indicem. Pro quo *συνωπύμως περὶ τῶν ὅλων* sub. *πραγμάτων διακινδυνεύσαι*, vel τὸν ἀγῶνα τρέχειν, alias eleganter diceretur. Πολλοὺς πολ- λάκις ἀγῶνας δραμεόντας περὶ σφῶν αὐτῶν οἱ Ἕλληνες. viii. 102. Græci pro se ipsis sæpe multa certamina cursitabant, i. e. pro suo capite multa pericula subibant. *Θέειν αἰεὶ περὶ ὑμέων αὐτῶν*. sub. ἀγῶνα, vel κίνδυνον. viii. 140. *τρέχων περὶ τῆς ψυχῆς*. sub. δρόμον, vel ἀγῶνα, vel κίνδυνον. ix. 37. Vide *θέειν τὸν περὶ ψυχῆς*, apud Eustathium.

τρίσος, ου, ὁ, vel ἡ. Nam utrumque dicitur, ut docet Eust. Via trita. *παρὰ τὸ τρίσειν*, quod terere significat. ἐν τρίβῳ οἰκίσθαι. viii. 140. In via habitare. μεταφορικῶς accipitur pro in magno periculo versari. Metaphora sumta ab illis, qui in media via, nullis præsiidiis aut ædificiis minuta, degunt, et qui propterea vitorum omnium insidiis, et injuriis, sunt obnoxii. Sed quod ab Herodoto dictum est obscurius, id a Dionysio Halic. Ant. Rom. lib. vi. 368. 22. multo dilucidius effertur. *πρεσβεία ἀπὸ πάντων τῶν Ῥωμαίων ὑπὸ τῶν παρῶν, ἀξιούτων σφίσι συμμαχεῖν ἐν τρίβῳ τοῦ πολέμου κειμένοις*. i. e. Legatio ab omnibus P. Romani subjectis [missa] aderat, qui rogabant ut sibi in belli via positis opem ferrent, [neve se omnibus hostium conatibus objectos desererent, at suis auxiliis juvarent.] Idem lib. xi. 730. 38. *δεόμενοι βοήθειαν ἀποστείλαι σφίσι διαταχέων, ὡς ἐν τρίβῳ τοῦ πολέμου κειμένοις*. id est, Rogantes ut quam celerrime sibi in belli via positis auxilium mitterent. Idcirco Herod. viii. 140. dicit. *Διμαίνω*

ὑπὲρ ἡμέων, ἐν τρίῳ τε μάλιστα οἰκημένων τῶν συμμάχων, αἰεὶ τε φθειρομένων μούνων, ἐξαίρετον τι μεταίχμιον τὴν γῆν ἐκτιμμένων. Quorum verborum hic est sensus. Vobis metuo, quia omnium sociorum maxime in [belli] via, [periculis omnibus expositi] habitatis, et soli semper aliquas clades accipitis, quia agrum possidetis, qui est ceu quoddam eximium præmium, inter varias variorum hostium vobis insidiantium acies positum, pro quo obtinendo non solum contra vos, sed etiam ipsi inter se, armis contendunt. Vide μεταίχμιον. Hoc autem loquendi genus habet παροιμίας quandam speciem illi non omnino dissimilem, ἐν τριόδῳ κεῖσθαι. In trivio situm esse. Quod adagium Suidas sic integrum explicat. ἐν τριόδῳ εἰμὶ λογισμῶν. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀδῆλων, καὶ ἀμφιδόλων παραγμάτων. ἐπεὶ δὲ ὁ ἐν τριόδῳ γενόμενος οὐκ οἶδε ποῖα χρῆσται ὁδῷ. Sed hoc de rebus incertis dubiisque dicitur, illud vero de manifestis magnisque periculis, in quibus aliquis versatur.

τρίηκοντα. Ion. pro com. τριάκοντα. Triginta. Quinetiam ipsum Latinum vocabulum ex Græco Ionico videtur κατὰ συγκοπὴν formatum, quasi τρικῖντα, verso κ in g. et η in i. quæ mutatio non est nova, nec ignota, illis saltem qui Græcas literas norunt. i. 14.

τρίηκονταέτιδες σπονδαί. Triginta annorum fœdus. vii. 149. a Thucydide vocantur τριακοντούταις σπονδαί. Tricennalia fœdera. Vide τριακοντούτης apud Suidam.

τρίηκόντερος, ου, ἡ. N. H. Navis, quæ triginta remis agitur; ut πενήτηκόντερος, quæ quinquaginta. iv. 148. utrumque simul exstat. vii. 97. viii. 21.

τρίηρης, ου, ὁ. com. Qui triremi vehitur. Alii pro remigibus ipsis remos agentibus accipiunt. v. 85. τριῶς, ἡ, ὅν. Ion. et Herodoteum

nomen, pro com. τρισσός. Triplex. τριῶς ἐξευρήματα. Tria inventa. i. 171. τριῶς χωρία. iii. 9. iv. 192.

τριῶς ἐποίησαντο θήκας. ix. 85. Tres loculos [tria sepulcra] fecerunt.

τρίτημόριον, ου, τό. com. τὸ τρίτον μέρος. Tertia pars. τὸ τρίτημόριον τῆς βασιληΐας. ix. 34. Tertia regni pars.

τρίτημοῖριος. H. V. pro com. τρίτημοῖριος. Qui facit tertiam partem. Tertia pars. τρίτημοῖρις ἡ Ἀσσυρίη χώρα τῇ δυνάμει τῆς ἀλλης Ἀσίης. Assyria regio tertiam reliquæ Asiæ partem potentia facit. i. e. æquiparat. i. 192.

τρίτημοῖς, ἰδος, ἡ. H. V. Tertia pars. i. 212. τοῦ στρατοῦ τρίτημοῖς. Exercitus tertia pars. vii. 121, 131.

τριφάσιος. Ion. et Herodoteum vocabulum pro com. τριπλοῦς. Triplex. τριφασίας λόγων ὁδοὺς φῆναι. Triplicem narrationis viam indicare. Tres narrationis vias declarare. i. 95. Lat. interpretes vertit, Trifarias narrandi vias. quod bene, licet vox trifarius, a, um, apud Latinos parum in usu sit, nisi in adverbio, Trifariam, i. e. tripartito. Ab hoc autem τριφάσιος, et ipsum Latinum trifarius, est deductum; nec necesse est tripharius scribere, ut Henricus Stephanus ait, ut rectius origo vocis indicetur. Nam et fallo Latinum a Græco σφάλλω, rejecto σ. formatum constat, nec tamen ideo phallo scribitur. Sic a φῶρ, φωρός, fur, non autem phur. φῆρ, φηρός, Æolicum, pro communi θῆρ, fera, non autem phera. Idem et de multis aliis dici potest. σχίζεται τριφασίας ὁδοὺς. Trifariam dividitur. ii. 17. περὶ τοῦ ὕδατος ἐλεξαν τριφασίας ὁδοὺς. De aqua trifariam disseruerunt. ii. 20. βωμοὶ τριφάσιοι. Tres aræ. ii. 156. τριφασίας στρατηΐας. Tres expeditiones. iii. 17. τριφασίας βασιληΐας. Triplex regnum. Tria regna. iv. 7. τριφάσια οὐνόματα. Triplex nomen. iv.

45. *τριφασίη μονομαχίη*. Triplex singulare praelium. i. e. ter commissum. v. l. vi. 119.

τρίχα. Ion. et poet. pro com. *τριχως*. Tripliciter. Trifariam. iv. 67. *τριχοῦ*. V. H. Tripliciter. Tribus in locis. vii. 36.

τροπή. Fuga, in quam hostis vertitur. *τροπήν ποιήσας τῶν πολεμίων*. ἀντὶ τοῦ τοὺς πολεμίους τρέφας. Hostibus in fugam versis. i. 30. *ἰδὼν τροπήν τῶν ἐωυτοῦ γενομένην*. vii. 167. Cum suorum fugam animadvertisset. Cum suos in fugam versos vidisset.

τροφή, ἥς, ἡ. Apud Herodotum interdum non pro ipso cibo, ac alimento; sed pro ipsa alendi, nutriendi, ac educandi, ratione sumitur. *διδόει τρέφειν τροφήν τινα τοιήνδε*. Dat [eos] hujusmodi quodam educationis, vel nutritionis, genere nutriendos. ii. 2.

τρόφιος, οἱ. N. H. Qui nutriti sunt, qui sunt jam adulti. *τρέϊς παῖδας ἔχω, τούτους, ἐπεὶ γένωνται τρόφιος*, &c. Tres habeo filios. Hi quomodo sint tractandi, [quomodo sint educandi,] quum jam adulti fuerint, quum jam adoleverint, dic mihi. iv. 9.

τροχᾶζειν. com. Currere. *παρὰ τὸ τροχᾶω*, ὦ. inserto ζ. quod a *τρέχω* formatur, ut a *πέρω*, τὸ ποτᾶω, ὦ, pro quo usitatius τὸ ποτᾶομαι, ὦμαι. vel *πωτᾶομαι*, ὦμαι. Volo, as, are. Consule Eustath. ἐν τῷ ποτῶμαι, ἀντὶ τοῦ πείτομαι. Sic a νέμω, στρέφω, νωμάω, ὦ. στρωφᾶω, ὦ. sed in his τό ο in ω versum, in *τροχᾶω*, ὦ, τὸ ο retinetur. Τὴν ταχίστην ἐτρόχαζε φεύγων. ix. 66. Quam celerrime currebat fugiens.

τρέπειν. Ion. et poet. καταπονεῖν. κατατρέπειν. κακοῦν. Atterere. Vexare. Malis afficere. *τετρεύσθαι ἐς τὸ ἔσχατον κακοῦ*. Summis, vel extremis malis attritum, vel afflictum esse. i. 22.

τρέπειν. Ion. et poet. Atterere. Atterendo absumere. *τετρυμένοι τα-*

λαιπωρήσι. Miseriis attriti. Vel, Defatigationibus afflictati. vi. 12.

τρύφος, εὖς, οὖς, τό. Ion. et poet. pro com. διάκλασμα. Fragmentum. Frustum. *παρὰ τὸ θρύπτειν, τὸ διακλᾶν*. Diffringere. ἄλως τρύφει. Salis frusta. iv. 181.

τρώγειν. com. Edere. Comedere. i. 71. ii. 92.

τρώμα, τος, τό. Vulnus. Plaga. Clades. pro com. τραῦμα, τος. Ion. positum. Nisi quis dicat a τιτρώσκω, deductum, foro, perforo, penetro, saucio. fut. τρώσω, a τρώω, quod a τὸρέω, ὦ. κατὰ συγκοπὴν τρώ, κατὰ παραγωγὴν τρώω, ut a ζῶ, ζῶω, a πλῶ, πλώω, a ῥῶ, ῥώω. Utrumque verisimile videtur. i.

18. *τρώματα μέγιστα Μιλησίων ἐγένετο*. Milesiis plagæ inflictæ fuerunt magnæ. Milesii magnas plagas, sive clades acceperunt. ibid. ἀποθνήσκουσι ἐκ τῶν τρωμάτων. Ex vulneribus, ob vulnera, moriuntur. ii. 63. *τελευτᾶν ἐκ τοῦ τρώματος*. Ex vulnere, propter vulnus inflictum mori. iii. 29, 64, 78. ix. 18. *μετὰ τοῦτο τὸ τρώμα*. Post istam cladem. iv. 160. v. 121. vi. 132. *ἀναιτίοι τοῦ τρώματος τοῦ γεγονότος βασιλεῖ*. vii. 233. Qui a culpa cladis regi illatæ aberant. vii. 236. viii. 27, 66. ix. 90.

τρωματίζειν. Ion. pro com. τραυματίζειν. Vulnerare. Sauciare. *τρωματίσας ἐωυτὸν*. Cum se ipsum vulnerasset. i. 59. *τρωματισθεῖς*. Vulneratus. Saucius. iii. 64. *τρωματίζει τούτους*. Hos vulnerat. iii. 78. vi. 45. *κατατετρωματίσθαι*. vii. 212. *ἐτρωματίζοντο*. ix. 61. *ἐτρωματίσθη*. ix. 72.

τρωματίης, ου, δ. Ion. et poet. pro com. τραυματίας, ου. Saucius. Vulneratus. iii. 79.

τρώμα, τος, τό. Ion. pro com. τραῦμα. iv. 180. Vulnus. Fit autem vel κατὰ διάλυσιν, καὶ τροπήν, ἐκ τοῦ τραῦμα, τραῦμα, τρώμα, vel κατ' ἐπένθεσιν τοῦ υ, τρώμα, τρώμα.

τυκτά. Nomen Persicum, quod ab Herodoto ix. 110. sic explicatur: φυλάττασα δὲ [ἡ Ἀμειστρί] τὸν ἄνδρα τὸν ἐωυτῆς Ξέρξην βασιλῆϊον δεῖπνον προτιθέμενον. τῷτῳ δὲ τὸ δεῖπνον παρασκευάζεται ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἡμέρῃ τῇ ἐγένετο βασιλεὺς. Οὐνομα δὲ τῷ δεῖπνῳ τούτῳ, Περσις ἢ μὲν, τυκτά. κατὰ δὲ τὴν Ἑλλήνων γλῶσσαν, τέλειον. Valla: Observato itaque tempore, quo vir suus Xerxes regalem instrueret cœnam, quæ cœna semel quotannis eo die, quo rex creatus est, instruebatur. (Cœnæ nomen Persice Tycta, Græce τέλειον, id est, Perfecta, &c.) Æ. P. Cum autem [Amestris] observasset suum maritum Xerxem, qui regalem cœnam [aulæ suæ principibus] proponebat. [id est, Observato die, quo Xerxes suus maritus regalem cœnam aulæ suæ principibus proponebat, vel qua aulæ suæ principes excipiebat.] Hæc autem cœna quotannis semel paratur [eo] die, quo rex est natus, &c. Herodotus enim natalem regis diem intelligere videtur, quem diem illustres viri, principes, et reges, plurimi faciunt, et variis splendidissimarum epularum deliciis, variisque festivitatis, ludorum, chorearum, carminum, musicesque voluptatibus solenniter atque magnifice traducere consueverunt. Ut autem hunc Herodoti locum illustrem, nostramque conjecturam manifeste confirmem, unum afferam exemplum, de quo nullus sana mente præditus dubitare potest. Quod propter maximam rerum verborumque cognationem Lectori gratissimum fore confido. Sed Marcum Evangelistam de incesto Herodis amore verba facientem audiamus. Sic autem ille cap. 6. vers. 21. et deinceps, loquitur, Καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαίρου, ὅτε Ἡρώδης τοῖς γενεαίοις

αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίει τοῖς μεγιστῶσιν αὐτοῦ, καὶ τοῖς χιλιάρχοις, καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας. 22. Καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς Ἡρωδιάδος, καὶ ὀρχησαμένης, καὶ ἀρυσάσης τῷ Ἡρώδῃ, καὶ τοῖς συνανακειμένοις, εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ κορασίῳ, Αἰτήσον με ὃ ἐὰν θέλῃς, καὶ δώσω σοι. 23. Καὶ ὤμωσεν αὐτῇ, ὅτι ὃ ἐὰν με αἰτήσῃς, δώσω σοι, ἕως ἡμῶν τῆς βασιλείας μου. 24. Ἡ δὲ ἐξελθούσα εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῆς, Τί αἰτήσομαι; ἡ δὲ εἶπε, τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ, &c. Vide et Matthæum cap. xiv. versu 6. Γενεσίῳ δὲ ἀγομένων τοῦ Ἡρώδου, &c. Quid vocas γενέσια; τὴν ἡμέραν, ἐν ᾗ ἐγένετό τις, καὶ ἐν ᾗ δεῖπνόν τι δημοσίας εὐφροσύνης χάριν ποιῆται.

τυλῶν, ὡ. μ. τυλῶσω. Callum obduco, Calli instar obduresco. Occalleo. Callis tego, callis munio. ῥόπαλα ξύλων τετυλωμένα σιδήρῳ. vii. 63. Valla: Ligneas clavas ferro inductas. Sed Græci verbi vim non expressit. Sic enim Herodotus vocat ligneas clavas ferreis clavis munitas, qui clavi in ipsa clavarum lignea materia undique prominebant, ut callos in multorum rusticorum, ac aliorum, manibus, assiduo labore fatigatis, prominentes videmus. At vii. 69. ῥόπαλα τυλωτὰ vocat clavas nodosas, in quibus lignei nodi callorum instar eminebant.

τυμφοχόειν, εἶν. Ion. et poet. pro com. θάπτειν. Tumulum struere. Tumulare. Sepelire. Humo aggesta humare, tegere. Αὐτὸν ἐτυμφοχόεε πᾶσα στρατιή. Ipsum totus exercitus aggesta humo tumulavit. vii. 117.

τύπος. ἀντίτυπος. Quid hoc sit, vide i. 68.

τυραννεύειν. Ion. poet. quinetiam com. Regnare. i. 14. ἐπὶ τούτου τυραννεύοντος. Hoc regnante. i. 15. τῷ Μιλήτῳ τυραννεύοντι. Mileti regi. Qui Mileti regnabat. i. 20.

ἐπερᾶννευσε Κορίνθου. Corinthi regnavit, rex Corinthi fuit. i. 23, 59, 64, 77, 163. iv. 137. v. 11, 12, 78, 92. § 5.

τύχη. com. Fortuna. Τῆς τύχης εὐμετεσέωσις. Ion. pro com. μεθεσώσις. Fortuna in bonum conversa. i. 118. ἐπὶ τύχησι χρεΐσῃσι. Felici fortunæ successu. Bonis avibus. Gall. *A la bonne heure*. Vel, *Avec bon hour*. i. 119. οὐκ ἂν κατὰ ἐς τοσοῦτον τύχης ἀπικνεο. Nunquam ad tantum fortunæ, ad tantam fortunam, ac felicitatem, pervenisses. i. 124.

τύχος, ου. ὁ. com. pro quo et τύκος. Poeticum tamen potius, quam solutæ orationis. Latomorum cælum. Instrumentum, quo Latomi lapides cædunt, scalpunt, poliunt. Eurip. Herc. Fur. vers. 944. Βάθρα Φοῖνικι κανόνι, καὶ τύκοις ἡρμουςμένα. Herod. vii. 89. τύχους μεγάλους. Valla: Grandes bipennes. Quod ab Eustathio confirmatur, qui dicit, Τύχος, λιθοξοῖκον σιδήριον, ὃθεν ἀποτυγχίσαι, τὸ πλεκίσαι. Vide apud eundem, τυκίζειν, et τυκίον. Euripid. ἐν Τρωάδι, versu 814. Κανόνων τυκίσματα Φοῖβου vocat Trojæ muros, quos ad regulam dirigens cum Neptuno exstruxit. Hoc autem παρὰ τὸ τυκίζω.

τῷ. Ion. et poet. pro com. ᾧ, Cui. i. 23. et passim etiam pro quo. ut ἐν τῷ, pro ἐν ᾧ. In quo. vii. 122.

τῷγαλμα. τὸ ἀγαλμα. Simulacrum. ii. 42, 138, 141. iv. 181.

τῷ ἔδντι. Ion. pro com. τῷ ὄντι. i. 30. (quod et τῷ ἀληθεῖ λόγῳ. Re vera. i. 14. v. 41.) vii. 237.

τῷθαΐειν. Cavillis insectari. ii. 60.

τῶν. Ion. et poet. pro com. ὧν. Quorum. i. 23, 26, 29.

τῷ τούτου. pro τὸ ἀπὸ τούτου. Postea. i. 199.

τῷρχαῖον. Ion. pro com. τὸ ἀρχαῖον. Antiquitus. Olim. A priscis temporibus. i. 178. ix. 45.

τῷυτό. Ion. pro com. τὸ αὐτό.

Idem. i. 1. ἐν τῷτῷ μένειν. In eodem rerum statu permanere. i. 5. ἐς τῷυτό. i. 13. ἐς τῷυτό συνέδραμον. In idem concurrebant. i. 53. συνελέχθησαν ἐς τῷυτό. In idem, in unum eundemque locum collecti sunt, convenerunt. i. 97. vii. 145.

Τ.

Ταται. Ion. terminatio 3. pers. plural. præter. p. pass. pro com. υνται. κατακεχύαται. Sparsæ sunt. ii. 75. ἐνιδρύαται, pro ἐνιδρυνται. ii. 156. Formatur autem a 3. sing. desinente in υται. inserto α inter υ et τ.

ύατο. Ion. terminatio 3. pers. plural. imperf. pass. pro com. υντο. ut ἐξευγνύατο, pro ἐξεύγυντο. Sic ιδρύατο, pro ιδρυντο, ab ιδρυνμαι, τὸ ιδρύομαι. Collocor. Fundor. Sedeo. Collocatus sum. Fundatus, situsque sum. ἐναπεδενυνάτο, pro ἐναπεδείκνυντο. ix. 58. Formatur autem hæc 3. plural. a tertia singul. desinente in υτο. inserto α inter υ et τ.

ύβρισμα, τος, τό. com. idem quod ύβρις. Contumelia. Insolentia. vii. 160.

ύγιρὸς, ὁ. N. H. pro com. ύγιής. εὖος. Sanus. Integer. Incolumis. λέγουσι σφεας εἶναι ύγιρὸςτάτους. Ipsos maxime sanos esse dicunt. iv. 187. ύγιρὸςτάτοι. ibid.

ύδρεύεσθαι. com. Castrense verbum. Aquari. Aquam ex aliquo loco haurire. συνετάραξαν τὴν κρήνην, ἀπ' ἧς ύδρεύετο πᾶν τὸ σράτευμα. ix. 49. Conturbarunt fontem, unde totus exercitus aquabatur. [Quod loquendi genus ab Herodoto verbis aliis sic explicatur, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ σφι οὐκ ἐξήν ύδωρ φορέεσθαι. ibid. Ex fluvio ipsis non licebat aquam ferre.]

ύδρηιον, τό. Ion. et poet. pro com. ύδρια. Urna. Vas aquarium. iii. 14.

ὕδρω ποτεῖν. com. pro quo et ὕδωρ πίνειν. Aquam bibere. i. 71.

ὕεσθαι. Pluviis irrigari. ἡ τῶν Ἀσσυρίων γῇ ὕεται ὀλίγω. Assyriorum ager exiguis pluviis irrigatur. i. 193. ii. 13. ὕετ' ἂν ταῦτα τὰ χωρία. Hæc loca pluviis irrigarentur. ii. 22. ὑομένης τῆς χώρης. ii. 25. ὕσθησαν αἱ Θῆβαι. iii. 10. ὑσθεῖσαι. ibid. τὰ ἄνω τῆς Αἰγύπτου ὕεται. ibid. ὕσθησαν. ibid. iv. 50, 198.

ὕετωστος ἄνεμος. Apud Herodot. Ventus maxime pluvius vocatur. Ventus, qui maxime pluvias ciere potest, ac solet. ii. 25.

ὕμέας, pro ὑμᾶς. Ion. Vos. i. 53. iii. 71. Vide εἰς. Ion. terminatio. υἱὸν ποιεῖσθαι. V. Hom. 4. Filium facere, i. e. adoptare.

ὕπάγειν ὑπὸ δικαστήριον. Herodotea locutio, pro com. ἀγειν, vel ὑπάγειν ἐς τὸ δικαστήριον. In iudicium adducere. vi. 72. νοσήσαντά μιν ὑπήγον οἱ ἐχθροὶ ὑπὸ τοὺς ἐφόρους. Ipsum reversum inimici ad Ephoros deduxerunt, vel, citaverunt. vi. 82. pro eodem dicitur ἐσάγειν ὑπὸ δικαστήριον. vi. 104. αὐτὸν θανάτου ὑπαγαγὼν ὑπὸ τὸν δῆμον. vi. 136.

ὕπακρῶειν. com. Parere. Morem gerere. Obtemperare. Imperio, ac potestati alicujus subjectum esse. Οὔτοι τῶν Ἰνδῶν Δαρσίου βασιλῆος οὐδαμᾶ ὑπήκουσαν. Indi isti Dario regi nunquam paruerunt. nunquam imperio ipsius subjecti fuerunt, ut imperata facerent. iii. 101. οἱ δ' ὑπακούσαντες. Illi vero cum morem [ipsi] gessissent. iii. 148. iv. 119, 201.

ὕπαιρεισθαι, εἶσθαι. Ion. pro com. ὑφαιρεισθαι. ταῦτα τὰ δαλίματα ὑπαιρέοντα αὐτέων. Hæc simulacra ipsis surripiunt. v. 83.

ὕπαλλαγή Ionibus familiaris. Ut, Μῆνας ἐπὶ τοὺς ἐπιλοίπους Καμβύση ἐς τὰ ὀκτώ ἔτσα τῆς πλεωρόσιος, ἀντὶ τοῦ, ἐς τὴν πλεωρῶσιν τῶν ὀκτὼ ἐτέων. iii. 67. τὸν Σωλοσῶντα

κατέλαβε εὐτυχίῃ. ἀντὶ τοῦ, ὁ Σωλοσῶν κατέλαβε εὐτυχίῃν. iii. 139. Vide καταλαμβάνειν. Ἀνενεκάμενος τὰ ἔχων ἐξεχώρησε. ἀντὶ τοῦ, ἔχων τὰ ἀνενεκάμενος ἐξεχώρησε. iii. 148. ὅσπερ λόγον ἔχει τὴν Πυθίην ἀναπεῖσαι. ἀντὶ τοῦ, ὃν λόγος ἔχει, &c. v. 66. Vide λόγος. Rumor. τὸν Κλεομένεα εἶχε αἰτίῃ. v. 70. pro ὃ Κλεομένης εἶχε αἰτίῃν. ut v. 70, 71. περινεῖν ὕλην τὸ ἄλλος. ἀντὶ τοῦ, περινεῖν ὕλην τῷ ἄλλοι. Vide περινεῖν ἐν τῷ Νέειν. vi. 80. τὴν μεσόγαλαιαν τάμνων τῆς ὁδοῦ, pro, τὴν ὁδὸν τῆς μεσογαίης τάμνων. vii. 124. ix. 89. παρεκρίθησαν διαταχθέντες. viii. 70. ἀντὶ τοῦ, διατάχθησαν παρακρίθέντες. In exercitu ex variis gentibus collecto, quum praelium est committendum, gentes a gentibus discernuntur, et confusionis vitandæ causa in suos quæque ordines digeruntur, utque mutuam opem sibi quam primum ferre valeant, aliae prope alias a peritis imperatoribus in acie collocantur. Hæc est horum verborum vis, hic sensus.

ὕπαντιάζειν. Videsimplex ἀντιάζειν ὑπάπτειν. Ion. pro com. ὑφάπτειν. Succendere. Incendere. ὑπήψαν τὴν ἀκρόπολιν. Arcem incendunt. i. 176.

ὕπαργμένα, τὰ. Ion. pro com. ὑπηργμένα. Quæ jam exstant. Quæ jam facta sunt. εἰ χρηὶ σαβμάσασθαι τοῖσι ὑπαργμένοισι ἐξ ἐκείνων. Si conjectura est facienda ex rebus ante gestis ab illis. vii. 11.

ὕπάρξει ἀδικῶν ἔργων ἐς ἄλλους. Alios injuria lacerare, provocare. i. 5. Sic ὑπάρξει ἀδικίας. Injuria aliquem provocare. iv. 1. vii. 9. οἱ ἐμὲ καὶ πατέρα τὸν ἐμὸν ὑπῆρξαν ἄδικοι ποιεῦντες. vii. 8. Qui me patremque meum injuria provocarunt, priores affecerunt. ἐπάρχειν αἰτάσθαι ποιεῖν ἐς τοὺς Ἕλληνας. ix. 78. [Ut barbarus] impia facinora in Græcos prior

patrare [caveat, id est, ut impiis facinoribus Græcos lacessere, vel provocare, caveat.]

ὑπαρπάζειν. Ion. pro com. ὑφαρπάζειν. Surripere. Præripere. ὑπαρπάσας τὸν ἐπίλοιπον λόγον, τὸν δ' Ἀρισταγόρης ὤρμητο λέγειν. v. 50. Valla: Interpellata hujus, quam ordiri instituerat, oratione. Sed hoc verba sonant, Præcepta reliqua oratione, quam Aristagoras habere paratus erat. Vel, Interrupto reliquæ orationis cursu, quo Aristagoras ferebatur. Λόγον ὑπαρπάζειν. Orationem surripere, pro, dicentis orationem interpellare. ὑπαρπάσας τὸν ἐπίλοιπον λόγον. ix. 91. Reliqua oratione interpellata.

Ὑπαρχος. Nomen Indicum fluvii, quod Græce significat, φέρων πάντα τὰ ἀγαθὰ. Omnia bona ferens. Ctesias. Ind. 19.

ὑπέατι. N. H. quod in dativo reperitur, pro cultro. τύψαντες ὑπέατι. Percutiens cultro. Sed vocabulum hoc de mendo suspectum merito quibusdam videtur. Apud nullos enim alios ullum hujus vocis vestigium reperias. iv. 70.

ὑπέγγυος, ὁ καὶ ἡ. com. Qui sponcioni est obnoxius. Qui alicujus potestati est subjectus. Qui sub alicujus manu est. Nam ὑπέγγυος et ὑποχείριος interdum συνωνύμως sumuntur. γυῖα γὰρ, sive γυῖα (ut docet Eustathius) τὰ καθ' ὅλον σῶμα μέγη, ἰδίως δὲ οἱ πόδες, καὶ αἱ χεῖρες. ἐξαιρέτως δὲ αἱ χεῖρες. γυῖα δὲ ποδῶν, καὶ γυῖα χειρῶν, ἐντελῶς λέγεται. γυῖα δὲ καταμύνας, ἑλλπω. ὅπερ (inquit Herod. v. 71.) ἐνέμοντο τὰς Ἀθήνας ὑπεγγύους, πλὴν θανάτου. Qui Athenas incolebant suis judiciis obnoxias, ac obstrictas, excepta capitis pœna. Vel, Qui Athenas suæ potestati subjectas incolebant, excepta capitali pœna. Sensus; Qui summum imperium in Athenienses tunc habebant, ac exercebant

ceteris in rebus, exceptis iis, quæ capitales erant, sive quæ ad judicium ac supplicium capitale spectabant. ὑπέγγυα ἀγαθὰ, dicuntur bona sponsioni obstricta, q. d. obligationi subjecta. Gallice, *Biens engagés, ou biens hypothéqués*. Quod autem sit discrimen inter pignus et hypothecam, docent Jurisconsulti. Nam pignoris appellationem ad res mobiles, hypothecæ vero, ad immobiles referunt. Alias ὑπέγγυα ἀγαθὰ vocantur, quæ sub alicujus manu ac potestate sunt.

ὑπείκειν. com. Cedere. Locum dare. ὑπέιχομεν τοῦ ἀρχαίου λόγου. Valla: A superiore nostra oratione aliquantum decedemus. vii. 160. Bene. Nam hæc ὑπὸ præpositio in compositione sæpe remittit, et aliquid minus significat, quam ipsum simplex verbum. Ut, ὑπείκειν, Aliquantum cedere, nonnihil cedere de re aliqua, de qua verba sunt. ὑπείκειν τοῦ ἰδίου δικαίου. Nonnihil de jure suo decedere. Sic ὑπείκειν τοῦ ἀρχαίου λόγου. De priore sua oratione nonnihil decedere, et aliquid remittere, atque concedere alicui, quod ante concedere volebamus.

ὑπεῖναι. Ion. pro com. ὑφεῖναι. Remittere. ὑπείς τῆς ὀργῆς. Cum de ira remisisset. i. 156. iii. 52.

ὑπεῖναι. ὑπάρχειν. Esse. Adesse. i. 31.

ὑπείροχος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro com. ὑπέροχος. Eximius. Excel-lens. v. 92. § 7.

ὑπείσαντες. Participium aorist. 1. act. ab ὑπείω, pro ὑπέω, quod Ion. dictum pro com. ὑφίημι. Summitto. Clam mitto. Νυκτὸς ὑπείσαντες ἄνδρας οὗτοι κτείνουσι μιν. Isti noctu viris commissis ipsum interficiunt. vi. 103.

ὑπεκδέωνται. 3. pers. plur. subjunct. modi aor. 2. med. Ion. formata inserto ε ante ω, pro com. ὑπ-

εκθῶνται. viii. 4. Clam exportas-
sent. Subduxissent. Subducerent.
ab ὑπεκτιθεμαι.

ὑπεκκείσθαι. V. H. Clam aliquo ex-
portatum esse, et in aliquo loco
clam collocatum esse. In aliquem
locum subductum esse. ἐς τὴν ἡμῶν
ὑπέκκειται τέκνα τε, καὶ γυναῖκες.
viii. 60. In quam [insulam] a no-
bis liberi, et conjuges clam ex-
portatæ, vel subductæ sunt. Vel,
In quam [insulam] nostri liberi,
et conjuges subductæ, collocatæ-
que sunt. Vel etiam, In qua [in-
sula] liberi, et uxores a nobis [ex
patriis sedibus] clam exportatæ,
sunt collocatæ.

ὑπεκκομίζεσθαι. com. Clam expor-
tare. ὑπεξεκομίσαντο πάντα. ix. 6.
Omnia clam exportarunt.

ὑπεκχωρεῖν. com. Ex aliquo loco
se subducere. πρὶν ἢ τοῦς μετὰ
Παυσανίῳ ἐς τὸν Ἰσθμὸν ἐμβαλεῖν
ὑπεκχώρες. ix. 13. Priusquam
Pausaniæ milites in Isthmum in-
grederentur, se subduxit [Mar-
donius.] ix. 14.

ὑπεναντίον. Contrarium. τὸ ὑπεναν-
τίον τούτου. Quod huic est con-
trarium. Contra. Gall. *Au con-
traire*. iii. 80.

ὑπεξεῖρύειν. Ion. et poet. pro com.
ὑπεξέλκειν. Subtrahere. Sic autem
formatur, ῥύω, ἐρύω, εἰρύω, ἐξει-
ρύω, ὑπεξεῖρύω. Consule Eustath.
in Εἰρύω. Ἐς δὲ τοῦτον [τὸν νεκρὸν]
ἀρετῇ οἱ Ἕλληνες ὑπεξεῖρυσαν. vii.
225. Donec Græci [sua] virtute
[cadaver] hoc subtraxerunt.

ὑπεξέσχε. V. H. pro quo com. ὑπεξ-
έφυγε. Clam effugit. v. 72. ὑπεξ-
έσχε ἐς Θεσσαλίην. In Thessa-
liam clam effugit. Vel, Clam se
subduxit. vi. 74.

ὑπεξέσχον ἐκ τῆς Χίου. viii. 132. Ex
Chio se subduxerunt. Est autem
aor. 2. act. 3. plural. ab ὑπεξέχω.
μ. ὑπεκσχῆσαι, ab ὑπεκσχωέω, ᾧ.
aor. 2. ὑπεξέσχον, ες, ε. Clam
abeo, me subduco.

ὑπεξέρχεσθαι. com. Clam exire.

ὑπεξῆλθε ἐς γῆν τὴν Μηδικήν. Clam
egressa in agrum Medicum ivit.
i. 73.

ὑπεξῆσαν. vii. 211. Se subduxer-
unt. Vide ἦσαν.

ὑπεράκριοι. Ion. et com. Qui loca
montana incolunt. i. 59. τὰ ὑπερ-
άκρια ἔδωσαν ἐκτῆσθαι. Loca mon-
tana dederunt possidenda. vi. 20.
q. d. τὰ ὑπὲρ τὰς ἀκρας χωρία.

ὑπεραπολογεῖσθαι τινος. ὑπὲρ τινος
ἀπολογεῖσθαι. Pro aliquo causam
agere. Aliquem purgare. vi. 136.

ὑπεραῤῥώδειν, εἶν. V. H. Proprie
supra modum, vehementer, metu-
ere. γενικῶς tamen pro simplici
sumendum videtur interdum, si
Vallæ versionem sequaris, qui sic
locum istum interpretatur, ὑπερ-
αῤῥώδεοντες τῇ Ἑλλάδι κινδυνεύ-
ουσι. viii. 72. Metuentes Græciæ
periclitanti. Æ. P. Vehementer
metuentes G. p.

ὑπεράχθεσθαι τινι πρήγματι. Rem
aliquam supra modum graviter
ferre. Iniquissimo animo ferre.
Ἀθηναῖοι ὑπεραχθεσθέντες τῇ Μι-
λήτου ἀλώσει. Athenienses Miletī
expugnationem iniquissimo ani-
mo ferentes. vi. 21.

ὑπερβάλλειν. com. Superare. Red-
undare. Exundare. οἱ λέεγτες ἀνευ
πυρὸς ἔξεσαν, καὶ ὑπερέβαλον. Le-
betes sine igne effuerunt, et
exundarunt. i. 59.

ὑπερβάλλειν et ὑπερβάλλεσθαι. com.
Superare. Vincere. Θεβαῖοι ὑπερε-
βάλοντο τῇ δόσει τῶν χρημάτων.
Thebani pecuniarum donatione
[ceteros] superarunt. i. 59. Δα-
ρεῖον ὑπερβαλέσθαι. Darium super-
rare. v. 124. vi. 9, 13. οὐ δύναν-
ται τὸν βαρβαρον ὑπερβαλέσθαι.
vii. 163. Barbarum superare non
possent. Sic enim hæc οὐ δύναν-
ται, pro οὐ δύνανται ἀν ibi sunt
accipienda, ut ex præcedentibus
illius loci verbis patet. ὑπερβα-
λέσθαι. Ion. pro ὑπερβαλεῖσθαι,
superatum iri. vii. 168. ὑπερβα-
λέειν τὴν Μάλῃν. vii. 168. viii. 24,

140. ix. 28. ὑπερβάλοντο ἀρετῇ Λακεδαιμόνιοι. ix. 71. Lacedæmonii virtute [ceteros] superarunt. ὑπερβάλλεσθαι. com. pro ἀναβάλλεσθαι. Differre. ἤν ὑπερβάλλεται τὴν συμβολὴν Μαρδόνιος. ix. 45. Si Mardonius prælum distulerit. ἤν ὑπερβάλλοντα κείνην τὴν ἡμέραν οἱ Πέρσαι συμβολὴν ποιεύμενοι. ix. 51. Valla: Si Persæ supersederent eo die committere prælum. κείνην τὴν ἡμέραν, pro κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν, Ἀττικῶς καὶ Ἰωνικῶς est dictum.

ὑπερβόρειοι, ων, οἱ. com. q. d. Super-aquilonares. Populi, qui supra Aquilonem, vel ultra Aquilonem, habitant. iv. 32, 33, 34, 36.

ὑπερβεῖδειν. Ion. et poet. pro com. ὑπερφοβεῖσθαι. Supra modum timere. Vehementer metuere. viii. 94.

ὑπερέχειν. Eminere supra alios. Excellere. Præstare. Superare. ἐπιμελής τε, καὶ παιδευσιος προσγινομένης, αὐτίκα πολλὸν τῶν πάντων ὑπερέχει. V. Hom. 5. Diligentia vero, et institutione accedente, statim omnes [suos condiscipulos] longe superavit. ἐπιμελίην intellige, qua Homerus in bonis literis discendis utebatur. παιδευσιν vero vocat Herodotus institutionem, qua præceptores Homerum instituebant. Valla tamen τὴν ἐπιμελίην refert ad matrem, quæ filium institui curabat. Sed uterque bonus est sensus.

ὑπερήδεσθαι. Supra modum lætari. Vehementer lætari. com. ὑπερήσθη. cum dat. i. 54. ὑπερήδετο. i. 90.

ὑπερημίσεις τῶν ἀγῶν. vii. 156. Ultra dimidiam civium partem.

ὑπερβυζον, ου, τό. com. Superum, sive superum limen: quod superliminare nominatur. i. 179. Latinus interpres vertit cardines. (ὑπόθυρον. Inferum, sive infernum limen.)

ὑπερμεγάθης, ὁ καὶ ἡ. Ion. pro com.

ὑπερμεγέθης. Supra modum magnus. Maximus. ὑπερμεγάθης ὄφεις. Serpentes supra modum grandes. iv. 191. κέρα ὑπερμεγάθα. vii. 126. Cornua maxima.

ὑπερμήκης, ὁ καὶ ἡ. N. H. quod in vulg. Lex. sine ullius auctoritate legitur. Præcelsus. Præaltus. Prælongus. Procerus. οὔρεα μεγάθει ὑπερμήκεα. vii. 128. Montes magnitudine præalti. Altissimi vel longissimi montes. ὑπερμήκεσι οὔρεσι. vii. 129. [ἡ βασιλῆος] χεῖρ ὑπερμήκης [ἐστίν.] viii. 140. Regis manus est prælonga. Huc referri potest illud tritissimum carmen, An nescis longas regibus esse manus? Consule Eras. Ad. Chil. 3. cent. 4. adag. 60. Fuge procul a viro majore.

ὑπερνότιοι, ων, οἱ. com. q. d. Super-australes. Populi, qui supra, vel ultra austrum habitant. iv. 36.

ὑπεροικέειν, εἶν. V. H. Supra [aliquem] habitare. Ἰσσηδόνων ὑπεροικέειν Ἀριμασπούς. Supra Issedonas habitare Arimaspos. iv. 13. ὑπεροικέουσι τούτων. iv. 21, 37. vii. 113.

ὑπέροικος, ὁ καὶ ἡ. N. H. Qui in superiore parte domum, domicilium, sedes habet. ὑπέροικοι τῆς χώρας. Qui superiorem regionem, vel regionis partem superiorem incolunt. iv. 7.

ὑπερος, ου, ὁ. com. Pistillum. ἐσβάλλουσι ἐς ὄλμιον, καὶ λεήναντες ὑπέροισι, σῶσι διὰ σινδόνης. Injiciunt [piscis arefactos] in mortarium, et ubi pistillis [eos] contuderunt, linteo servant reconditos. i. 200.

ὑπερπίπτειν. Herod. verbum, pro com. παρέρχεσθαι, Præterlabi. Præterire. ἤν ὑπερπίση ἡ νῦν ἡμέρη. Si dies hodiernus nos præterlabatur, prætereat. iii. 71.

ὑπερτιθέναι, vel ὑπερτίθεσθαι τι τινί. Aliquid alicui committere. Alicujus rei onus alicui imponere. Aliquid cum aliquo communicare.

τούτω τὰ σκουδαίεγερα τῶν πρηγ-
μαίων ὑπερετίθετο ὁ Κανδαύλης.
Candanes huic res majoris mo-
menti committebat; vel, cum eo
communicabat. i. 8. [ταῦτα] ἐμοὶ
ὑπερέθεσθε. Hæc mihi commisistis.
Hæc mecum communicastis. iii.
71. εἰ μὲν τοι ὑπερετίθεα τὰ ἐμελ-
λον ποιήσῃ. Si tecum communi-
cassem ea, quæ facturus eram. iii.
155. ἵνα τοι αὐτὰ ὑπερβῶμαι. Ut
eas [res] tecum communicem. v.
24. ὑπερβέντι τὰ ἐκ τοῦ Ἀρισταγό-
ρευ λεγόμενα. Cum ea, quæ ab
Aristagora dicebantur, cum eo
communicasset. v. 32. ταῦτα ὑπερ-
τιθέμενος ὀνειροπόλοισι. Hæc cum
somniaorum convectoribus, ac in-
terpretibus, communicans. v. 56.
[vide ὑποτίθεσθαι, pro προτίθεσθαι.
ubi de re eadem verba faciens
Herod. dicit, τὸ ἐνύπνιον τοῖσι
ὀνειροπόλοισι ὑποθέμενος, ἀντὶ τοῦ
προθέμενος. i. 107, 108. iv. 135.]
ἵνα τὸ νοέω πρήσσειν, ὑπερβῶμαι
ὑμῖν. Ut quod facere cogito, vo-
biscum communicem. vii. 8. ὑπερ-
ετίθετο ταῦτα Πέρσῃσι. Hæc cum
Persis communicavit. vii. 18.
ὑπέσχε κυνέην. Galeam sustinuit.
Tenuit galeam. ii. 151.
ὑπ' ἐαυτῷ ποιήσασθαι. Ion. pro com.
ὑφ' ἐαυτῷ ποιήσασθαι. In suam po-
testatem redigere. Sibi subjicere,
subigere. ἐν νόῳ ἔχων πᾶσαν τὴν
Ἑλλάδα ὑπ' ἐαυτῷ ποιήσασθαι.
vii. 157. In animo habens totam
Græciam in suam potestatem re-
digere.
ὑπερφέρειν. com. Excellere, præ-
stare, superare. iv. 74. ῥόδα ὁδμῇ
ὑπερφέροντα τῶν ἄλλων. viii. 138.
Rosæ, quæ ceteras odore supera-
bant, vel, Rosæ ceteris odore præ-
stantiores. χώρα κάλλει καὶ ἀρετῇ
μεγά ὑπερφερούσα. viii. 144. Re-
gio pulcritudine et virtute [i. e.
fertilitate] longe præstans. Τι-
γράνης κάλλει τε καὶ μεγάλῃ ὑπερ-
φέρων Περσίων. ix. 96. Tigranes
forma et statura Persas superans.

Vel, Tigranes [omnium] Persa-
rum pulcritudine, et corporis sta-
tura eminentissimus.

ὑπερφυῆς, ἐός, ὁ καὶ ἡ. com. ὁ ὑπὲρ
φυῆν, ἡγουν φύσιν ὦν. Qui est supra
naturam. Tam in bonam, quam
malam, partem accipi potest. Im-
mensus, eximius, præstans, ex-
cellens. ἔργον ὑπερφυῆς εἰργάσατο.
viii. 116. Valla: Facinus eximi-
um fecit. Sed si quis verteret, fa-
cinus immane patravit, fortasse
non male mentem auctoris inter-
pretaretur. Illic enim agitur de
patre, qui sex suis filiis oculos
eruit, quod præter sua mandata
Xerxem Græciæ bellum inferen-
tem sequuti fuissent.

ὑπερφρονεῖν. com. Superbire. Su-
perbum ac insolentem esse. Con-
temnere. τῷ πλούτῳ ὑπερφρονέου-
σαι. Opibus superbientes. Obopes
superbæ. i. 199.

ὑπήκοος, ὁ. com. Qui morem alicui
gerit. Qui paret alterius imperio.
ὑπήκοον ποιεῖν. Subigere. In no-
stram potestatem redigere. Effi-
cere ut quis nostro imperio pa-
reat. i. 102. ἔθνεα βασιλέος ὑπήκοα.
Gentes regis imperio subjectæ;
vel, quæ regis imperio parent. iv.
167. ὑπήκοους Δαρείου. v. i. vii.
111, 149.

ὑπηρετέσθαι. Ion. pro com. ὑπηρε-
τεῖν, ut i. 109. Servire. Inservire.
Suam operam alicui navare. i.
108.

ὑπήσειν. Ion. pro com. ὑφήσειν, ab
ὑφήμι. μ. ὑφήσω. ἐλπίζων σφέας
ὑπήσειν τῆς ἀγνωμοσύνης. ix. 4.
Valla: Sperans contumaciam de-
posituros. Æ. P. Sperans ipsos
de contumacia, vel de fastu, re-
missuros.

ὑπισσάσθαι. Ion. pro com. ὑφίσσασθαι.
Remittere. (ἐπιτείνεισθαι. Inten-
di.) τὸ ὕδωρ ὑπεται τοῦ ψυχροῦ.
Aqua de frigore remittit. i. e.
Non est adeo frigida, ut ante. iv.
181.

ὑπισσάσθαι, Ion. pro com. ὑφίσσασθαι.

Subsidere. Subesse. In imo loco manere. (ἐπίσασθαι, pro ἐρίσασθαι. Suprastare. Supernatare.) In summo loco esse. Summum esse. τὸ μὲν τοῦ γάλακτος ἐπίσᾳμενον, τὸ δὲ ὑπίσᾳμενον καλεῖται. Lactis altera quidem pars supernatans, ac summa; altera vero, subsidens, ac ima nominatur. iv. 2. Hic autem subauditur nomen μέρος. ὑπίσχεσθαι. Ion. et poet. pro com. ὑπίσχεῖσθαι. Promittere. Polliceri. ὑπίσχεσθαι δῶρα. Munera polliceri. v. 30. [Sic et Hom. Od. B. v. 91. Πάντας μὲν ῥ' ἔλπει, καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἐκάσῳ. Omnes quidem sperare facit, et promittit unicuique. Idem Od. Θ. v. 347. λῦσον. ἐγὼ δὲ τοι αὐτὸν ὑπίσχομαι (ὡς συκελεύεις.) Et Od. N. v. 380. Et Od. O. v. 462. ὦνον ὑπίσχομενοι. Pretium promittentes. Et in hymno in Mercurium. v. 275. μὴ μὲν ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ὑπίσχομαι αἷτιος εἶναι. Sed hoc postremo loco τὸ ὑπίσχομαι potius accipiendum ἀντὶ τοῦ διίσχυρίζομαι, assevero, affirmo. Vide ὑπίσχυεῖσθαι, et ὑποδέκεσθαι.] ὑπίσχομαι οἷός τε εἶναι μάχεσθαι ἀνδράσι δέκα. Me cum decem viris pugnare posse promitto. vii. 104. ταδε ὑπίσχομαι. vii. 158. Hæc promitto. ὑπίσχυεῖσθαι. com. Affirmare. Asseverare. οὐδεὶς ὑπέσχετο εἶδέναι. Nullus se [hoc] scire affirmavit. ii. 28. Vide ὑποδέκεσθαι. ὑπὸ in compositione interdum Ionice pro com. ἀπό. Vide ὑποκρίνεσθαι, pro ἀποκρίνεσθαι. Et ὑπόκρισις, pro ἀπόκρισις. ὑπὸ Ion. et poet. in nonnullis verbis compositis, pro com. ἀπό. ut ὑποκρίνομαι, et ὑπόκρισις, pro ἀποκρίνεσθαι, et ἀπόκρισις. Vide suo loco. ὑπὸ, tempus denotans. ὑπὸ τὸν νῆδον κατακαίεντα. Sub id tempus, quo templum est combustum. Eo tempore quo. Vel, Circiter tempus illud, quo. i. 51. ὑπὸ ταῦτα. Sub

tempus, quo hæc acciderunt. ii. 142. ὑπὸ, com. cum genitivo. Præ. ὑπὸ τῆς παρούσης συμφορῆς παρημαλῆες. Præ præsentī calamitate [cædem sibi jam imminentem] neglexit. i. 85. ὑπὸ δέους, καὶ κακοῦ φωνὴν ἔρρηξε. Præ metu, maloque vocem rupit. ibid. ὑπὸ μεγάλους. Præ magnitudine. i. 191. ὑπὸ τοῦ παρόντος κακοῦ. iii. 129. ὑπὸ cum accus. loco præpos. κατὰ, vel ἐν cum dat. ὑπὸ τὸν παρεόντα τόνδε πόλεμον. ix. 60. ἀντὶ τοῦ, κατὰ τὸν π. τ. π. Vel, ἐν τῷ παρεόντι τῷδε πολέμῳ. In hoc præsentī bello. Vide συνοιδέναι. ὑπὸ pro ἐν. ὑπὸ τοὺς θανάτους, pro ἐν τοῖς θανάτοις. In funeribus. In funere. ii. 36. ὑπὸ Ion. et Herodoteo more, sæpe pro præpos. πρὸ, in compositione ponitur. ὑποθέμενος τοῖσι ὀνειροπόλοις τὸ ἐνύπνιον, pro προθέμενος. Cum somniorum conectoribus, ac interpretibus, insomnium proposuisset. i. 107, 108. ὑπεξιόντες, pro προεξιόντες. Progressi. i. 176. ὑπεξελθόντες, pro προεξελθόντες. ibid. ὑποτίσιναι, pro προτίσιναι. vii. 158. Sic ὑποφῆτης, interdum pro προφῆτης. ὑπὸ βρυχέα. Sic legitur apud Herodotum, vii. 130. ὥς τε Θεσσαλίην πᾶσαν ἔξω τῶν οὐρέων ὑπὸ βρυχέα γενέσθαι. Valla: A quo omnis Thessalia præter montes aquis submergeretur. Vel, montibus exceptis, aqua submergi posset. Sed apud Herodotum unica voce legendum videtur, ὑποβρυχέα. a recto ὁ καὶ ἡ ὑποβρυχῆς, aquis submersus. q. d. sub aquis rigatus, ac madefactus. aquarum profunditate tectus, et sub aquis latens. quod vocabulum erit Herodoteum, nec aliis familiare. Pro eodem alibi dicit ὑποβρύχιος. Vide suo loco. Vel ὑπόβρυχα scribendum, quod erit adverbium loco nominis ὑποβρύχιον. Hom. Od. E.

v. 319. τὸν δ' ἄρ' ὑπόβρυχα θῆκε πολὺν χρόνον. i. e. Illum vero sub aquis detinuit longum tempus. Vulgata Lexica, ὑπόβρυχα. In profundo, q. submersa. Suidas, ὑποβρύχιον. τὸ ὑπὸ τὸ ὕδωρ ποντισθέν. παρὰ τὸ ὑποβρέχειν. Profluere. Irrigare. Submergere.

ὑποβρύχιος. Ion. et poet. Submersus. ὑποβρύχιον οἰχώκεε φέρων. Submersum asportavit; pro asportavit, ac submersit. i. 189. Vide ἐπὶ βρυχέα. vii. 130. ubi vel ὑποβρυχέα legendum, pro ὑποβρύχιον, ab ὑπόβρυχης, εὐς. vel ὑπόβρυχα, quod est adverb. poet. et jam pro nomine sumetur.

ὑποδεέστερος, ου. δ. com. Inferior. οὐδὲν τοῦ Φημίου ὑποδεέστερος ἦν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ. V. Hom. 5. Valla: Nihilo ipso Phe-mio in disciplinis factus inferior. Æ. P. Ipso Phe-mio in doctrina nihilo inferior erat. id est, In docendo, vel in pueris docendis, vel in docendi munere, nequaquam erat inferior Phe-mio.

ὑποδειμαίνειν. Vide simplex δειμαίνειν.

ὑποδέεσθαι. Ion. pro com. ὑποδέχεσθαι. Suscipere. Recipere. Promittere. Polliceri. i. 24. ὑποδέκοντο Σκύθησι τιμωρήσιν. Se Scythis opem laturos promiserunt. iv. 119, 148. vi. 11. ὑποδέκομαι παρέξειν. Me suppeditaturum recipio. vii. 158. εἰ ὑποδέκεται ταῦτα ποιήσειν. viii. 102. Si pollicetur se hæc facturum.

ὑποδέεσθαι. Ion. pro com. ὑποδέχεσθαι. Suscipere. Aliquid faciendum suscipere. Ἀθηναῖοι [τοῦτο] ὑποδέξαντο. ix. 21. Athenienses [hoc] susceperunt. οἱ [τοῦτο] ὑποδέχμενοι. ix. 22. Qui [hoc] susceperant.

ὑποδέεσθαι. Suscipere. Excipere. ὑποδέχμενος αὐτὸν οἰκίσιοι. Qui ipsum hospitio excepit. i. 41, 44.

ὑποδέεσθαι. Ion. pro com. ὑποδέχεσθαι, peculiari quadam ratione

ab Herod. usurpatum. ἡρώτα δ' Δαρεῖος [αὐτὸν,] τὴν τέχνην εἰ ἐπίσταιτο. δ' δ' οὐκ ὑπέδεκετο, ἀρρωδέων, &c. Ipsum Darius interrogavit, an hanc artem novisset. Ille vero non recepit, non dixit, non asseveravit, sc. se eam tenere. Dissimulavit se eam tenere, metuens, ne, &c. iii. 130. Sic etiam, δ' Ἀρσάνδης πέμψας ἐς Βάρκην κήρυκα, ἐπυνθάνετο τίς εἴη ὁ Ἀρκεσίλειον ἀποκτείνας. οἱ δὲ Βαρκαῖοι αὐτὸν ὑπέδεκατο πάντες. Aryandes caduceatore Barcen misso, quæsitiv quisnam Arcesilaum interfecisset. Barcæi vero omnes responderunt illum a se cæsum. iv. 167. Hic autem post αὐτὸν sub. verbum ἀποκτείνειν. Hinc igitur patet τὸ ὑποδέεσθαι pro ὑποκρίνεσθαι, ἡγουν ἀποκρίνεσθαι, nonnunquam usurpari, vel eodem modo sumi, quo et τὸ ὑπισχνέσθαι. Affirmare. Asseverare. Vide suo loco. Quamobrem hoc minime novum videbitur. Nam ὑποδέεσθαι, καὶ ὑπισχνέσθαι, sæpe συνωνύμως ponuntur. ἡρώτα τίς εἴη ὁ μοι δοῦς. ἐγὼ δὲ ἐφάμην ἐκείνῳ. ὁ δὲ οὐκ ὑπέδεκετο. Interrogavit quisnam mihi [corollas] dedisset. Ego vero dixi ipsum [has mihi dedisse.] Ille vero non recepit [hoc, id est, hoc negavit.] vi. 69.

ὑποδέξαι, pro ὑποδείξαι. Ion. Designare. i. 189. ὑποδέξω, pro ὑποδείξω. sublato i. iii. 122.

ὑποδέξιος, δ. N.H. ὑποδεχόμενος, vel πρὸς τὸ ὑποδέχεσθαι ἐπιτήδειος, ἱκανός, q. d. Susceptor, ad suscipiendum aptus, idoneus. λιμένες ὑποδέξιοι. Portus ad naves excipiendas idonei. Portus ad naves recipiendas apti. vii. 49.

ὑπόδημα. com. Calceus. τοῦτο τὸ ὑπόδημα ἔρραψας μὲν συ, ὑπεδήσατο δὲ ὁ Ἀρισταγόρης. Hunc calceum tu quidem consuisti, Aristagoras vero induit. vi. 1. Hæc vim quandam proverbii habent, et de illis dici possunt, qui dolos ali-

quos excogitarunt, quibus alii postea suo damno sunt decepti, licet eorum non fuerunt auctores. ὑποδύειν, et ὑποδύσαι. com. Subire. Suscipere. εἰ μὴ ἐκόντες ὑπέδυσαν τὸν πόλεμον. Nisi volentes, ac ultro, bellum suscepissent. iv. 120. ὑπέδυσαν ποιήν. τίσαι Ξέρξης. vii. 134. Hoc subierunt ut Xerxi pœnas luerent.

ὑποζάκορος, ου, δ. N. H. pro com. ὑπηρέτης, ου, δ. νεωκόρος, ἱερεὺς, vel ἱέρεια. Minister. Famulus. Sacerdos vir, vel femina. γυναῖκα ὑποζάκορον ἐοῦσαν τῶν χθονίων θεῶν. Mīserem, quæ Deorum infernorum erat sacerdos. vi. 134. Vide ζάκορος, apud Suidam. Vocabulum compositum ex ὑπό, præposit. et particula ζα, quæ vim intendentis habet, [ut ζάκοτος, ὁ ὀργίλος iracundus,] et verbo κορέω, ὦ, verro, purgo, unde νεωκόρος, ædituus, qui templum verrit, purgat, qui templum tuetur, ejusque curam gerit. ἡ ὑποζάκορος τῶν θεῶν. vi. 135. τὴν ὑποζάκορον τῶν θεῶν. ibid.

ὑποθήκη, ης. Ion. et poet. Admonitio. Gallice, *Admonition. Avertissement.* Κύρος ἡσθεῖς τῇ ὑποθήκῃ. Cyrus hac admonitione delectatus. i. 156. ἐποίησε τὰς Κροίσου ὑποθήκας. Fecit quæ Croesus monuerat. i. 211. v. 92. § 7. vi. 52. vii. 3. τῷ Θεμιστοκλεῖ ἤρεσε ἡ ὑποθήκη. viii. 58. Hæc admonitio, consilium hoc, Themistocli placuit. ὑποθήκην μέλλων ποιήσεσθαι ἐς τὸν Περσέα. viii. 109. Valla: Animo sibi apud Persam subsidium comparandi. Æ. P. v. s. Admonitionem facturum ad Persam, i. e. Cum Persam [de suo in eum beneficio collato] monere statuisset. Hoc ex sequentibus patet. Sed et hic, et viii. 108. si codex sanus, Περσέα dictum, ut a recto Περσέως, pro com. Πέρσης, cujus accus. com. Πέρσην, ut Ξέρξην, et Ion. Πέρσεα, ut Ξέρξεα. Si Vallæ versio

bona est, dicemus ὑποθήκην jam vocari subsidium, quod sibi quis parat beneficio in aliquem collato, et apud ipsum quodammodo reposito, ut servetur. Quod observatione dignum, quia præter tritas significationes usurpatum. ὑποθωπεύειν. Adulari. Assentari. οὐδὲν ὑποθωπεύσας. Nihil assentatus. i. 30.

ὑποκαίειν. V. H. Succendere. Suburere. Ignem subdere. Gallice, *Bruler au-dessous.* ὑποκαίοντες τὰ ὀστέα τῶν ἱερῶν. Victimarum ossa [sub ipsis lebetibus, lignorum loco] succedentes. iv. 61.

ὑποκινεῖν. V. H. Se commovere. Hoc autem vel ut verbum neutrum est sumendum, vel Ἀττικῶς, καὶ Ἰωνικῶς, activum pro passivo ὑποκινεῖσθαι, vel accusativum rei, vel personæ subaudiendus. οὐδὲ μὴ πόλις ὑπέκινησε. Nulla civitas se commovisset. v. 106.

ὑποκρητηρίδιον, τό. Interpres Latinus putavit diminutivum esse a nomine κρητῆρ, ἥρος. de quo ante. Quare vertit, parvulam pateram. Sed vocem non intellexit. Quod cum bona ejus venia dictum volo. Significat enim τὸ ὑπὸ τῷ κρητῆρι τιθέμενον ἀγγος, εἴτε τὴν μικρὰν μηχανὴν τὴν ὑπὸ τῷ κρητῆρι τίθεσθαι φιλοῦσαν. Quid autem hoc sit, aperte docet Athenæus lib. τῶν δειπνοσοφιστῶν quinto, pag. 106, 1. et 3. et 4. et 7. vocat enim ἐγγυθήκην. Et subjicit, καὶ Καλλιξένος εἶρηκε λεβήτων αὐτὰς [τὰς ἐγγυθήκας] ὑποθήματα εἶναι. Idem 106, 10. ἐγγυθήκη, καὶ ἐπ' αὐτῆς κύπελλον. Ἡγήσανδρος δὲ ὁ Δελφὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ ὑπομνήματι ἀνδριάντων, καὶ ἀγαλμάτων, Γλαύκου φησὶ τοῦ Χίου. τὸ ἐν Δελφοῖς ὑπόστημα, οἷον ἐγγυθήκην τινὰ σιδηρεῖαν, ἀνάθημα Ἀλυάττου. οὐ ὁ Ἡρόδοτος μνημονεύει, ὑποκρητηρίδιον αὐτὸ καλῶν. Et paulo post, ἡ δ' ὑπ' Ἀλεξανδρείαν καλουμένη ἀγυοθήκη, τριγωνὸς ἐστὶ, κατὰ μέσον.

κοίλῃ, δέχεσθαι δυναμένη ἐντιθέμε-
 νον κεράμιον. ἔχουσι δὲ ταύτην, οἱ
 μὲν πένητες ξυλίνην, οἱ δὲ πλούσιοι
 χαλκῇν, ἢ ἀργυρᾶν. Sed pro ἐγ-
 γυθήκη, quod multis in locis scrip-
 tum exstat, suspicor ἀγγυθήκη
 scribendum, ut ex illis verbis ἡ
 καλουμένη ἀγγυθήκη, patet. Fes-
 tus Incitegam vocat. Est autem
 Incitega (ut ille tradit) machinu-
 la, in qua constituebatur in con-
 vivio vini amphora, de quasubinde
 deferrentur vina. Itali vocant,
 Fondello, quoniam supponitur
 sive amphorarum, sive patinarum
 fundo, idque munditiei potius,
 quam ornatus gratia. Herod. i. 25.
 Harpocraton tamen vocem ἐγ-
 γυθήκη agnoscit, ac interpretatur,
 σκευὸς τι πρὸς τὸ κρατῆρας, ἡ λέ-
 ξητας, ἢ τι τούτων οὐκ ἀλλότριον
 ἐπικεῖσθαι ἐπιτήδειον εἶναι. Quam-
 obrem ἐγγυθήκη dicitur, quasi ἐγ-
 γυοθήκη. i. e. Vas, in quo tanquam
 ἐν τῇ ἐγγύῳ, i. e. in fidejussione,
 rem aliquam deponimus. Vas, in
 quo aliquid tuto collocatur. Sic
 et Lucianus arcam, in qua nummi,
 et pretiosissima quæque repo-
 nuntur, et tanquam apud fidejus-
 sorem deponuntur, quodam loco
 vocavit.

ὑποκρίνεσθαι. Ion. et poet. pro com.
 ἀποκρίνεσθαι. Respondere. ταῦτα
 ὑπεκρίναντο Κροίσῳ. Hæc Cræso
 responderunt. i. 78. ταῦτα ἡ Πυθίη
 ὑπεκρίνατο τοῖσι Λυδοῖσι. Hæc Py-
 thia Lydis respondit. i. 91. ἔφα-
 σαν ὑποκρίνεσθαι. Se responsuros
 dixerunt. i. 164. ὑποκρίνασθαι. ii.
 162. ὑπεκρίναντο. iii. 46. ὑποκρινό-
 μενος. iii. 53. ὑπεκρίνετο τὰδε. Hæc
 respondit. iii. 119. ὑποκρίνασθαι.
 Respondisse. iii. 121. ὑπεκρίναντο
 τὰδε. iv. 119, 139. vii. 39, 168,
 169. viii. 111, 144. ix. 8, 27, 49.
 ὑπόκρισις, ἡ. Ion. et poet. pro com.
 ἀπόκρισις. Responsum. τῶν χρησ-
 τῶν τὰς ὑπόκρισιος. Oraculorum
 responsa. i. 90. ὑπόκρισις ἐλευθε-
 ριωτέρη. Liberalius, ac ingenuo

homine dignum, responsum. i.
 116. ix. 9.

ὑποκύπτειν. com. Succumbere. Sub-
 mittere se alicui. Se alicujus im-
 perio subjicere. τὰς μὲν ἐθέλοντι
 τῶν πολλῶν ὑποκυφάσας, τὰς δὲ
 ἀνάγκη προσηγάγοντο. Urbium
 alias quidem ultro se submitten-
 tes, alias vero per vim sibi ad-
 junxerunt, in suam potestatem re-
 digerunt. vi. 25. ἣν ὑποκύψωσι
 τοῖσι Μηδοῖσι. Si Medis se subji-
 ciant. Si Medorum imperio se
 subjiciant. vi. 109.

ὑποκύπτειν τινί. com. Succumbere
 alicui. Subjici alicujus imperio ac
 potestati. οἱ Μηδοὶ ὑπέκυψαν Πέρ-
 σησι. Medi Persarum imperio sub-
 jecti sunt. i. 130.

ὑπολάμπειν. com. Illucescere, inci-
 pere, apparere. ὡς τὸ ἔαρ ὑπέλαμ-
 πε. Cum ver illuxisset. i. 190. Pri-
 mo vere. quod ἐπιλάμψαντος ἔαρος
 dicitur συνωνύμως. viii. 130.

ὑπομαργότερος, ὁ. H. V. q. d. subin-
 sanus, vel vecordior, vel vecor-
 diusculus, ut Valla. iii. 145.

ὑπὸ μασίγων διαβαίνειν τινὰ χώραν.
 v. s. Sub verberibus aliquam re-
 gionem transire. Gallice melius,
Passer quelque pais à coups de
fouet. vii. 56.

ὑπομνήσκειν τι. Aliquid in memo-
 riam revocare. ἡ Πυθίη ὑπομνήσασα
 ταῦτα. vii. 171. Pythia his in me-
 moriam revocatis. Cum hæc ipsis
 in memoriam revocasset.

ὑπονοεῖν. com. pro quo et ὑποπτεῦειν
 dicitur συνωνύμως. Suspiciari. Sus-
 pectum habere. ὑπονοήσαντες τοὺς
 Σαμίους τὰ Ἑλλήνων φρονεῖν. ix.
 99. Suspicati Samios cum Græcis
 sentire, [illorumque partibus fa-
 vere.]

ὑπόπετρος, ὁ καὶ ἡ. Sub se petras,
 sive lapides, habens. Saxosus.
 Regionis, ac telluris, epithetum.
 ii. 12.

ὑποπρήθειν. Ion. et poet. pro com.
 ὑποκαλεῖν. Succendere. Igne sub-
 jecto cremare. ὑποπρήσαντες αὐτά

Ipsis [sarmentis, sive cremiis,] succensis. iv. 69.

ὑπόπτερος, ὁ καὶ ἡ. Alatus. ὄφεις ὑπόπτεροι. Serpentes alati. iii. 107, 109.

ὑπόρρινον, ου, τό. Ctesias Pers. 52. Barba, quæ sub naribus nascitur, quæ μύσαξ, κος, ὁ. vocatur, Latine mustax, cis. Italice, *Mustachio*. Gall. *Mustache*. πώγωνα, καὶ ὑπόρρινα κατασκευδσαι, ἵνα ὡς ἀνὴρ φαίνοιτο. Barbam, et mustaces parare, ut ceu vir videretur. In vulg. Lex. legitur et ὑπόρρινιον pro eodem.

ὑπόσῃναι τι. Aliquid suscipere faciendum. τίς ἂν μοι τοῦτο ὑπόσῃς ἐπιτελέσει; Quis hoc mihi faciendum suscipiet, ac perficiet? iii. 127, 128.

ὑποσρέφειν. com. pro quo frequenter et ἐπαναχωρεῖν, ἐπανέρχεσθαι. Redire. Reverti. iv. 124, 128. ὑπέσρεφον. iv. 140.

ὑποσρέσθαι. com. Converti. Se convertere. iv. 129.

ὑποστροφή, ἡς, ἡ. com. Reditus. Reversio. Conversio, qua quis se convertit, ut aliquo revertatur, unde venerat. ix. 22.

ὑπόσχεσιν ἐκκληρῶσαι τι. Promissa alicui præstare. v. 35.

ὑποτάμνειν. Ion. pro com. ὑποτέμνειν. Succidere. Præcidere. ut τὴν ὁδὸν ὑποτάμνειν. Iter alicui præcidere. Quod Galli dicunt, *Couper le chemin d quelqu'un*. Iter alicui præcludere ne perveniat eo, quo cupit, ὑποταμομένους τὸ ἀπὸ τῶν νεῶν. Valla: A navibus disclusos. v. 86. Plena locutio videtur esse, τὸ ἀπὸ τῶν νεῶν διάστημα. Verba hoc sonant; Præclusos illo intervallo, quod a navibus ad ipsos erat. hocque καθ' ὑπαλλαγὴν dictum videtur, ἀντὶ τοῦ, τὸ ἀπ' αὐτῶν πρὸς τὰς νέας. Intercluso itinere quod ab ipsis, [i. e. a loco, in quo erant,] ad naves ferebat.

ὑποτείνειν. Ion. et poet. pro com. προτείνειν. Protendere. Præbere.

Offerre. Exhibere. ὑποτείνοντες ἑμεῦ τὰ ἐμπόδια συνελευθεροῦν. vii. 158. Cum ego vobis offerrem meam operam ad vos in Emporiis liberandis adjuvandam. [Γέλων μὲν δὴ ταῦτα προτείνετο. vii. 161.]

ὑποτελεῖν, εἶν. V. H. Persolvere tributum. Dicitur de illis, qui sunt ὑποτελεῖς, i. e. subalicujus principis tributo, qui alicujus imperio subjecti tributum pendant. iv. 201.

ὑποτίθεσθαι. com. Admonere. Ἀρπάγου ὑποθεμένου. Cum Harpagus [eum] admonuisset. Harpagi monitu, ac suasu. i. 80, 90. ὑπεθήκατο. i. 90, 156, 191. ταῦτα Αἰγύπτιοι Ἡλείοις ὑπεθήκαντο. Hæc Ægyptii Eleis admonendi gratia dixerunt. Istud consilium ipsis dederunt. ii. 160. ὑποτίθειτο. iii. 41. v. 72. ὑποθέμενος ἔπος οὐδέν. Cum nihil monuisset. Vel, Cum de re nulla eum monuisset. Vel, Cum nullum cōsiliū suggestisset. v. 92. § 6. ὁ δὲ οὐδέν οἱ ἔφη Θρασύβουλον ὑποθέσθαι. Ille vero dixit Thrasybulum se nulla de re monuisse, nullum consilium sibi dedisse. ibid. ὡς οἱ ὑπερίθετο. Ut eum monebat, v. 92. § 6. vi. 52. τὰ ἀριστα ὑποθέοιτο. Optimum consilium dedisset. vii. 237. δέισας μὴ τις τῶν Ἰώνων ὑποθῇται τοῖσι Ἑλλήσι. viii. 97. Veritus ne quis de Ionibus suggereret Græcis; vel, Græcos moneret.

ὑποτίθεσθαι. Ion. pro com. προτίθεσθαι. Proponere. ὑποθέμενος τοῖσι ὄνειροπόλοις τὸ ἐνύπνιον. Cum somniorum conjectoribus, ac interpretibus, insomnium proposuisset. i. 107, 108. iv. 135. [pro eodem dicitur ὑπερτίθεμενος τοῖσι ὄνειροπόλοις. v. 56.]

ὑποτοπεῖν, et ὑποτοπεῖσθαι. Herodoteum et Thucydideum verbum, pro com. ὑποπτεῖν. Suspiciari. Suspectum habere. Λακεδαιμόνιοι ὑποτοπηθέντες Δημάρητον δεησµῶν ἐπιχειρεῖν, ἐδίωκαν. vi. 70. Lacedæmonii suspicati Demaratum fugam

modiri, vel fagana parare, eum persequi cœperunt.

ὑποτοπείσθαι. Ion. et Attice, pro ὑποτοπείν, καὶ ὑπονοεῖν, quæ frequentiora. Suspiciari. οὐδὲν ὑποτοπῆθέντα τῶν ἐκείνους ἐφρόνεε. ix. 116. Nihil suspicatum eorum, quæ ille cogitabat.

ὑποτρόχαλα κείρειν. Herodotea locutio. In rotundum tondere. iii. 8.

ὑποτύπτειν. V. H. Suffringere. ὑποτύπτουσα αὐτέων ἐκείνη, φιάλην τοῦ χρυσοῦ σὺν θήκῃ ἔδωρέετο τὸν Δημικήδεα. οὕτω δὴ τι δωριλέει δωρεῇ, ὡς τοὺς ἀποπίντοντας ἀπὸ τῶν φιαλέων σατήρας ἐπόμενος ὁ οἰκέτης, τῷ οὐνομα ἦν Σκίτων, ἀνελέγετο, καὶ οἱ χρῆμα πολλόν τι χρυσοῦ συνελέχθη. Valla: Tunc earum singulæ, auream phialæ thecam suffringentes, Democedem donarunt tam amplo munere, ut famulus nomine Sciton, qui sequebatur, excidentibus ex percussione phialarum stateras colligens, non parvam auri summam coegerit. iii. 130. Sensus quidem bonus: at verba Græca aliquid aliud nobis indicant. ὑποτύπτειν enim non suffringere significat, sed potius (ut ita loquamur) subverberare, succutere, leviter verberare, quaterere verberando, pulsando decutere. Sic igitur hæc melius vertentur. Ipsarum unaqueque phialæ thecam auream leviter verberans, succutiens, una cum ipsa theca Democedem [aurea phiala] donavit. Tam autem amplo dono [eum donavit,] ut famulus, cui nomen erat Sciton, [dominum] sequens, stateras ex phialis [ob succussionem] excidentibus collegerit, ipsique magna auri vis coacta fuerit. Si phialæ, in quibus erant aurei stateres, vitæ fuissent, hic τὸ ὑποτύπτειν, fortasse commode sumi posset pro suffringere, vel frangere: ἀπὸ aureæ erant, ut et ipse Valla ver-

tit. (nam φιάλην χρυσοῦ, ἀντὶ τοῦ φιάλην χρυσὴν, Herodotus videtur appellare. Nisi dicas φιάλην χρυσοῦ vocari, in qua aurum inesset, quæ aureos stateras contineret: quod a veritate non alienum esset.) Quare quid opus erat phialam suffringere? Metallum hoc hand tam facile frangitur. At succussione, ac agitatione, et quassatione, opus erat ad excutiendos, et ejiciendos, stateras aureos in phialis conclusos. Hæc longe verisimiliora. Nullam tamen necessitatem cuiquam impono in nostra verba jurandi. Sequatur quisque sententiam, quam ceteris anteponendam judicarit. Nobis enim satis esse duco, si Græcorum verborum proprietatem, si vim significationemque, cum ipso Germano sensu, nude vereque declaremus.

ὑποτύφειν, ὑποκαλεῖν. Proprie quidem succendere, vel igne subjecto, vel clam accendere significat; sed tamen transfertur etiam ad inimicitias ab aliquibus susceptas, quæ primum odii flammis accenduntur, deinde paulatim aluntur, et crescunt, donec tandem ex inimicorum pectoribus in manifestam lucem, incendiorum instar, erumpant. Vel etiam accipiendum pro simultates occultas cum aliquo suscipere, habere, gerere, exercere. παλαιὰ αὐτοῖς ἔχθρα ὑπετίφετο. Ctesias Pers. 45. Vetus similtas ab ipsis succendebatur. i. e. Clam alebatur, et, ceu flamma quædam in ipsorum pectore latens adhuc, fovebatur. Vel, Clam accendebatur. Vel etiam, Illi veteris odii flammam in pectore latentem, ac ardentem, adhuc servabant.

ὑπουργεῖν τι τινί. In aliqua re suam operam alicui navare. Inservire alicui aliqua in re. vii. 38. σοὶ βουλόμενος ὑπουργεῖν. viii. 110. Tibi volens inservire. χρεῖσά ὑπ-

οὐργέειν. viii. 143. Bonam ac fidelem operam alicui navare. ἐκέλευσε αὐτὴν αἰτῆσαι ὃ, τι βούλεται οἱ γενέσθαι ἀντὶ τῶν αὐτῶ ὑπουργημένων. ix. 109. Jussit ipsam petere quid sibi fieri vellet pro opera sibi navata. i. e. pro obsequii remuneratione.

ὑπουργημα, τος, τό. com. Ministerium. Opera, quam alicui navamus. i. 137.

ὑπόφαισις, ιος, ῆ. Valla sic interpretatur hunc Herodoti locum, qui exstat vii. 36. διέκπλοον δὲ ὑπόφαισιν κατέλιπον. Relicto ad auroram transitu. Sed dicendum potius, transitum sub auroram, vel sub primum diluculum, reliquerunt. Erit autem ἔλλειψις præpositionis πρὸς, vel κατὰ, quod Atticis et Ionibus familiare. Verum hæc quidem sic accipientur, si codex sanus. Alioqui crediderim legendum separatim ὑπό φαισιν, sub diluculum. φαισις, ut docet Suidas, φῶς, φέγγος. hinc deductum nomen compositum apud Pindarum Olympiorum Ode vii. ver. 71. φαισιμύροτος, Solis epithetum, quod alias συνωνύμως dicitur φαισιμύροτος. Mortalibus lumen ministrans. Mortalium illuminator. φαισις vero formatur a verbo φάω, quod a φάω deductum, inserto v Æolice. ab eodem φάω, fit et φαίνω, et φαινω, luceo, splendo.

ὑποχείριος, ὁ καὶ ῆ. com. Qui in alicujus manu ac potestate est. Qui sub alicujus manu ac imperio est. Alicujus potestati imperioque subjectus. τοὺς Ἀσσυρίους ὑποχείριους ἐποίησαντο. Assyrios in suam potestatem redegerunt. Assyrios subegerunt. i. 106. τὰ πάντα ὑποχείρεια ἐποίησατο. Omnia subegit. i. 178. vi. 45. ἀναδεκομένους ὑποχείριος παρέξειν τὰς Ἀθήνας. Qui receperant, qui promiserant se nobis tradituros, ac in potestatem nostram redacturos,

Athenas. v. 91. Πέρσης ὑποχείρεια. Persis subjecta. vi. 33, 44.

ὑπόψαμμος. V. H. Subarenaceus. Epithetum soli, regionisque arenam sub se habentis. γῆν ὑπόψαμμοτέρην. ii. 12.

ὑποψίγη ἔχειν. Herodotea locutio. pro qua com. dicitur, ὑποπτέουσθαι, et ὑποπτον εἶναι. Suspicionem sustinere. In suspicionem vocari. Suspectum esse. ix. 99. ὑπώρειαι, ὦν, αἰ. Ion. pro com. ὑπώρειαι. Montium radices. i. 110. ii. 158. dicitur et in singulari ὑπώρεα, pro com. ὑπώρεια. iv. 23. ὑπώρεια cum diphthongo ει. vii. 129. τὴν ὑπώρην. vii. 199. τῆς ὑπώρειης. ix. 19, 56.

ὑπώρειη, ῆς, ῆ. Ion. pro com. ὑπώρεια, ας. Montis radix. vii. 129. υσι. Terminatio tertiæ plur. pers. 4. conjug. verborum in singulari in υμι desinentium; quæ frequentius, ut a gravitonis in ὦν deducta, in indicativi tertia plur. in υουσι desinunt. ἀπολλύσι, pro magis usitato ἀπολλύουσι. Perdunt. iv. 68. κατεργγύσι, pro κατεργγύνουσι. Concludunt. iv. 69.

ὑσεραῖη ἡμέρη. Ion. pro com. ὑσεραία ἡμέρα. Posterior vel sequens dies. Est autem integra locutio: sed ὑσεραία tantum est elliptica. nam subauditur ἡμέρα. τῇ ὑσεραῖη ἡμέρῃ. viii. 22. Posteriore die. Postridie. Sequenti die. [ἐλλειπτικῶς dicitur τῇ ὑσεραῖη. viii. 25.] ἐς τὴν ὑσεραῖην, et ὑσεραῖη. ix. 8. ὑσεραῖος, η, ον. Ion. pro com. ὑσεραῖος, α, ον. pro quo usitatus ὑσερος, α, ον. Posterior. ῆ δὲ βασιλῆος ἀλφειὸς ἐς τὴν ὑσεραῖην τὴν Μαρδονίου ἐπιστρατήην, δεκάμηνος ἐγένετο. ix. 3. Valla: [Urbem cepit,] decimo mense quam fuerat ab ipso rege capta. Æm. P. Hoc verba sonant, ut barbari loquerentur: Regis vero captio ad secundam Mardonii hostilem expeditionem, decimestris fuit, i. e. Inter pri-

mam urbis a rege captæ expugnationem, et secundam bellicam Mardonii expeditionem, decem menses intercesserunt. Sed Valla majorem sensus, quam verborum, hoc loco prudenter habuit rationem. Hæc tamen paulo liberius, ita melius redderentur: ab illo vero tempore, quo primum urbs a rege capta fuit, ad secundam expeditionem militarem, quam Mardonius adversus eam suscepit, decem menses intercesserunt. Vel, Decimo vero mense post urbem ab ipso rege captam, Mardonius secundam militarem expeditionem adversus eam suscepit, ei bellum intulit, desertamque cepit. ἀνεβάλλοντο ἐς τὴν ὑσεραίην ὑποκρίσασθαι. ix. 8. Responsum in sequentem diem distulerunt. τῇ ὑσεραίῃ. ibidem.

ὑσερον. τὸ ἐγὼ τῆσι ἐμειωυτοῦ γνώμῃσι ὑσερον ἐπυθόμην. Quod ego postquam hoc in animum meum induxissem intellexi. ii. 18.

ὑσερον τουτέων. ix. 105. Post hæc. Postea.

ὑσερῶ χρόνῳ. com. pro quo alias ὑσερον. Postea. i. 130. iv. 166. v. 32.

ὑφαίνειν. com. Texere. μεταφορικῶς vero, Moliri dolum. ὥς τε ταῦτα συνυφανθῆναι τὸν Μιλήσιον Ἀριστογόρην. Ut hæc Milesius Aristagoras cum aliis molitus fuerit. v. 105.

ὑφίσταται, ὑποσῆσαι. com. Substituere. i. e. Sub re aliqua statuere, ponere, collocare aliquid, ejus fulciendæ ac sustinendæ gratia. Sustinere. Fulcire. ὑποσῆσαντες αὐτῷ τρεῖς χαλκίους κολοσσούς. Ipsi subjectis tribus æreis colossis. Valla vero sensum secutus vertit, sustinentibus illud tribus colossis. At dicendum potius, Cum tres æreos colossos ei subjecis-
sent, ejus fulcendi ac sustinendi causa. Omisit autem vocem χαλκίους, quæ nequaquam erat omit-
tenda. iv. 152.

Φ.

Φ Ἰωνικῶς interdum in θ ver-
titur. ἀφλαστον, pro ἄθλαστον.
φλᾶν pro θλᾶν. vi. 114.

φ in β interdum apud Macedones
vertitur. Βεῖγες, pro Φεύγες. vii.
73.

φάκελος, ου, ὁ. com. Fascis. Fasci-
culus. φρυγάνων φάκελοι συνγενέ-
ται. iv. 62. Sarmentorum, vel
cremiorum fasciculi congeruntur.
ῥάβδων φακέλους. Virgarum fascies.
iv. 67.

φαλακρός. com. Calvus. iii. 12.

φαλακρώω, ᾧ. com. Calvum facio.
φαλακρούμαι. Calvesco. Calvus
fio. ibid.

φάμενος, η, ον. Passive sumtum ἀν-
τὶ τοῦ λεγόμενος. Qui dicitur. τῶν
Λυκίων φαμένων Ξανθίων εἶναι.
Lyciorum, qui Xanthii dicuntur
esse. i. 176. Vel est Græcismus
elegans, et τὸ φᾶσθαι ἀντὶ τοῦ φά-
ναι, καὶ λέγειν, est sumendum,
hoc modo; τῶν Λυκίων φαμένων,
φάντων, καὶ λεγόντων, ἑαυτοὺς εἶ-
ναι Ξανθίους. Lyciorum, qui se
Xanthios esse dicunt.

φαρετρῶν, ᾠνος, ὁ. V. H. pro com.
φαρέτρα. i. 216. ii. 141. vii. 61.

φάρσος, εος, ους, τό. Herod. V. Pla-
ga. Tractus. Regio. Pars. ἔστι δύο
φάρσες τῆς πόλεως. Sunt duæ urbis
plagæ, vel partes. i. 180, 181.
τῆς πόλεως εὐσσης δύο φαρσέων. i.
186.

φαρμακεύειν. com. Pharmacia ali-
quibus, vel venenis, vel remediis,
vel incantamentis, ad aliquid per-
agendum uti. φαρμακεύσαντες
ταῦτα ἐς τὸν ποταμόν. vii. 114.
Valla: His medicamentis in flu-
men factis. [Cur autem hoc illi
fecerunt? ut his rationibus fluvii
sævitiā compescerent, ejusque
benevolentiam sibi conciliarent.]
φαται. Ion. 3. pers. plur. perf. pass.
1. conjugat. gravit. terminatio
pro communi, quæ effertur per
participium pass. perf. et plusq.

cum verbo substantivo εἰσι. Sic autem formatur: τέτυπται, quæ est 3. pers. sing. inserto α. τετύπαται. verso π in φ, τετύφαται. et singul. in plur. migrat, pro τετυμμένοι εἰσι. vel τετυμμένοι, vel τετυμμένα εἰσι. τετρίφαται, pro τετριμμένοι εἰσι. Sunt attriti. ii. 93. τεθαφαται, pro τεθαμμένοι εἰσι. Sepultæ sunt. vi. 103.

φατίζειν. Ion. et poet. Rumorem spargere. ἐφάτισαν. Rumorem sparserunt. v. 58.

φάτις, ἡ. Ion. et poet. pro com. φήμη. Rumor. i. 60. κατέβαλον φάτιν. Rumorem sparserunt. i. 122. ἐνθεύτεν ἡ φάτις αὐτὴ κεχωρήκει. Hinc rumor iste manavit, i. 122. vii. 3. ὡς φάτις ὤρμηται. vii. 189. Ut fama fert. Ut fama fertur. τοὺτους τοιαύτῃ φάτις ἔχει ὑπὸ Ἀθηναίων. viii. 94. Valla: Hic de illis apud Athenienses rumor exstitit. Bene. Sed est Herodotea locutio.

φατο. Ionica 3. pers. plur. plusquamperf. pass. 1. conjug. gravit. terminatio, pro com. quæ effertur per participium verbi pass. perf. et plusq. cum verbo substantivo, ἦσαν. Οἱ Ἕλληνες αὐτῷ κατεσφάφατο, pro ὑπ' αὐτοῦ κατεσφραμμένοι ἦσαν. Subacti fuerunt. ibid. pro eodem κατεσφράφατο. i. 141. ἀπεσφάφατο, pro ἀπεσφραμμένοι ἦσαν [αἱ νῆες] τοὺς ἐμβόλους. Naves rostris retusæ fuerant. id est, Navium rostra fuerant retusa. i. 166.

φερέγγυος, ὁ καὶ ἡ. com. Suidas, φερέγγυος, ἀσφαλὴς, ἀξιόπιστος ἐγγυητής. Subjicitur deinde hoc Herodoti exemplum. Idem, φερέγγυος, ὁ ἐκδεχάμενός τι, καὶ δυνάμενος ἀποτίσαι. οἷον ἀξιόχρεως, δυνάμενος ἀναδεῖσθαι τὴν ἐγγχείρησιν,

&c. v. 30. Sic igitur appellatur sponsor fide dignus, et locuples, ac idoneus ad persolvendam pecuniæ summam, vel ad præstandum id, quod alicujus gratia promisit. Qui aliquid in se recepit, ac præstare potest. φερέγγυος ἔσαι διασῶσαι τὰς νέας. Naves servare poterit. vii. 49. Vel, Ad naves tutandas erit idoneus.

φέρειν, καὶ ἄγειν. com. Agere, et ferre. Diripere. Populari. (διαρπάγειν. i. 88.) φέρουσι τε, καὶ ἄγουσι τὰ σά. Res tuas ferunt, et agunt. Res tuas diripiunt. ibid. ἄγον, καὶ ἔφερον ἅπαντας. Omnes agebant, ac ferebant, diripiebant, populabantur. i. 166. ἔφερε, καὶ ἦγε πάντας. iii. 39. μὴ ἀλλήλους φέροιεν, καὶ ἄγοιεν. vi. 42.

φέρειν. συμφορὴν τινα ὡς κορυφώτατα φέρειν. Calamitatem aliquam quam levissime ferre. i. 35. ἔς τι ὑμῖν ταῦτα φαίνεται φέρειν; Quonam hæc vobis videntur spectare? Quid significare? Quid portendere? i. 120. βαρέως ἦνεγκε. Graviter tulit. iii. 155. ὥσπερ τὸ δίκαιον ἔφερε. Ut æquitas ferebat, postulabat. v. 58. βαρέως φέρων. v. 19. pro quo συνωνύμως unica voce dicitur, δυσφορέων. ibid.

φερόικος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Qui secum ipse suam domum fert. iv. 46.

φέρεσθαι πλέον. com. Aliquid amplius ferre, reportare, quam alii ferant, ac reportent. Plus proficere. Meliore conditione rem gerere. pro quo συνωνύμως dicitur et ἀποφέρεσθαι πλέον, et πλεονεκτεῖν. Οὗτοι οὐδὲν πλέον ἐφέροντο τῆς στρατῆς τῆς Μηδικῆς. vii. 211. Isti nihil amplius, quam Medicus exercitus, reportabant. Nihil magis reportabant. Non magis proficiebant. Non meliore conditione rem gerebant.

φερνή. Ion. et poet. Dos, quam uxor marito dat. Αἱ Λυδῶν θυγατέρες πορνεύονταί πάσαι, συλλέγουσαι σφίσι φερνάς. Lydorum filiae

omnes scortantur, dotem sibi colligentes. i. 93.

φεύγειν ὑπό τινος. Ab aliquo fugari. In exilium pelli. iv. 125. ἐκ Νάξου ἔφυγον ἄνδρες τῶν παχέων ὑπὸ τοῦ δήμου. v. 30. Valla: Ex Naxo quidam locupletes e plebe in exilium missi sunt. Sed a plebe dicendum, non autem e plebe. Vide παχέες.

φεύγειν. com. ἐκ κακῶν μεγάλων πεφευγότας ἐπυνθάνετο. Ex magnis malis [Lacedæmonios Cræsus] evasisse audiebat. i. 65.

φεύγω cum infinitivo junctum. Fugio. Vito. Caveo. ξεινικοῖσι νομαίοισι χρᾶσθαι φεύγουσι. Peregrinis institutis uti fugiunt. Vel, Peregrinis ritibus uti cavent. iv. 76.

φήμη. Ion. et poet. pro com. προσητεία, καὶ προρήσεις. Prædictio. ἔξεπλησε τοῦ ονείρου τὴν φήμην. Insomni prædictionem explevit, implevit. Id, quod ab insomnio prædictum fuerat, ad exitum, finemque perduxit. i. 43. τῷ Κλεομένει ἡ φήμη ἐπετελέετο. v. 5. Prædictio Cleomeni perficiebatur. i. e. Quod Cleomeni prædictum fuerat, ad suum finem perducebatur. v. 72.

φήτηρ, ἡς, ἡ. Ion. et poet. pro com. φυλή, ἡς. Tribus. i. 125.

φθέγγεσθαι ἀντὶ τοῦ χρεμετίζειν. Loqui, vocem edere, pro hinnire. ὅτε αὖν ὁ ἵππος ἡλίου ἐπανατέλλοντος πρῶτος φθέγγεται. Cujus equus exorient sole primus hinnisset. iii. 84.

φθειρίζεσθαι. Verbum Herodoteum, quod in vulgat. Lex. sine ullius auctoritate legitur. Idem autem valet ac τὸ φθείρας θηρῶν. i. e. Pediculos venari. τοὺς φθείρας ζητεῖν. Pediculos quaerere. Quod ple-
rumque mendici facere consueverunt. Ἄσος ἔλομεν, λυπόμεσθα. ἃ δ' οὐχ ἔλομεν, φερόμεσθα. V. Hom. 35. Quaecunque cepimus, [ea] reliquimus. Quæ vero non cepimus, [ea nobiscum] porta-

mus. Quid sibi velit hoc ænigma, docet ibidem Herodotus his verbis. Οὐ δυναμένων δὲ τῶν παρῶντων γνῶναι τὰ ῥηθέντα, διηγήσαντο οἱ παῖδες, ὅτι ἀλειούντες οὐδὲν ἐδύνατο ἔλειν. καθήμενοι δὲ ἐν τῇ γῇ, ἐφθειρίζοντο, καὶ ὅσους μὲν ἔλαβον τῶν φθειρῶν, κατέλιπον, ὅσους δὲ μὴ ἐδύνατο, ἐς οἴκους ἀπεφέροντο. i. e. Cum autem illi, qui [tunc] aderant, illud ænigma non possent intelligere, pueri [piscatores ipsis] dixerunt se, piscantes, nihil capere potuisse; sedentes vero humi, pediculos captasse, [vel venatos fuisse;] et quotquot quidem pediculos cepissent, [eos ibi] reliquisse; quotquot vero [capere] non potuissent, [eos secum] domum asportasse.

φθειροτραγέειν, εἶν. V. H. Pediculos edere. Pediculis vesci. iv. 109.

φιλα ποιέσθαι τι. Ion. et poet. locutio, pro com. χαρίζεσθαι τι. Res gratas alicui facere. Alicui gratificari. φιλα βουλόμενος ποιέσθαι τῇσι πόλισι. Civitatibus gratificari volens. v. 37.

φιλέειν, εἶν. com. εἰωθῆναι. Solere. Consuevisse. αὐρὴ πνέειν φιλέει ἀπὸ ψυχροῦ τινος. Aura ab aliquo frigido loco spirare solet. ii. 27. ἔχθεα ἰσχυρὰ φιλέει ἐγγίνεσθαι. Odia vehementia solent ingenerari. iii. 82. vi. 27. ἀπὸ πείρης πάντα ἀνθρώποισι φιλέει γίνεσθαι. Omnia mortalibus experientia fieri consueverunt. vii. 9, 10, 50. ονείδεα κατιόντα ἀνθρώπων φιλέει ἐπανάγειν τὸν θυμόν. Probra, quæ in hominem jaciuntur, iram commovere solent. vii. 160. φιλέουσι γίνεσθαι. viii. 68. Esse solent. οἷα φιλέει γίνεσθαι ἐν πολέμῳ. viii. 128. Ut in bello accidere solet. φιλέειν γὰρ ἐκ τῶν μαλακῶν χώρων μαλακοὺς γίνεσθαι. ix. 122. Ex locis enim mollibus molles homines nasci consuevisse [dicebat.]

φίλημι, et φίλημα. Ion. et poet. pro com. φιλεῖν, ὦ. et φιλέομαι,

οὔμαι. Amo. Amor. ἤτις αὐτέων
ἐφίλετο μάλισα ὑπὸ τοῦ ἀνδρός.
Quænam ipsarum a viro maxime
amaretur. v. 5.

φιλιος. φιλιώτερος. φιλιώτατος. Ion.
et poet. Amicus, carus, dilectus.
οὐδεμίαν νομίζειν πόλιν Ἀργεος φι-
λιωτέραν. vii. 151. Nullam urbem
Argis cariorem existimare.

φιλοδέσποτος, ὁ καὶ ἡ. com. Domi-
ni amans. ἀνδράποδα φιλοδέσποτα.
Mancipia dominorum amantia.
iv. 142.

φιλότης, ἡ. Ion. et poet. pro com.
φιλία. Amicitia. κατὰ φιλότητα.
Pro amicitiae necessitudine. Prout
fert amicitia, quæ nobis cum ali-
quibus intercedit. i. 172.

φιλοψυχία, ἡς, ἡ. Ion. pro com. φι-
λοψυχία. Vitæ cupiditas. Vitæ
desiderium. φιλοψυχίην τοιήνδε
τινα ἀναιρέεται. v. s. Tale quod-
dam vitæ desiderium suscipit.
ἀντὶ τοῦ, τοιήδε τις φιλοψυχίῃ αὐ-
τὸν αἰρεῖ. Tale quoddam vitæ de-
siderium ipsum cepit. id est, Eo
vitæ desiderio captus est, quod
postea declaratur. vi. 29. Valla
vertit, ob quandam vitæ cupidi-
tatem captus est, quasi Herodo-
tus dixisset, διὰ τινα φιλοψυχίην
αἰρέεται. Sed locus intelligendus
videtur, ut ante declaratum.

φιλόρη, ἡς, ἡ. Ion. pro com. φιλόρη.
Arbor, quæ tiliā vocatur. Gall.
Til, et Tillet. iv. 67.

φλαύρη τὸ εἶδος γυνή. Mulier defor-
mis. vi. 61.

φλαύρως ἔχειν. Male se habere.
Ion. et Attice. iii. 129. com. φαύ-
λως ἔχειν. φλαύρως ἔχειν τὴν τέχ-
νην. Artem aliquam male tenere.
iii. 130.

φλεβεῖν. Vide περιπεφλευσμένων.

φλυαρέειν, εἶν. Ion. pro com. φλυα-
ρέειν, εἶν. Garrere. Nugari. vii. 103,
104.

φλόος, οὗς, ὁ. Teges, tegetis, gene-
ris fœm. storea, stragulum ex
ulva, vel scirpo, vel sparto, vel
junco, ad Lodicis similitudinem
factum, quo viliores utuntur.

ἐπεὰν ἐκ τοῦ ποταμοῦ φλοῦν ἀμύ-
σωσι. Valla sic locum vertit, ubi
tegetem ex fluvio messuerint. iii.
98. Sed junci genus videtur esse,
ex quo tegetes fiunt. unde ἐσθῆς
φλοῖνη. Vestis ex tegete, vel ulva,
vel junco facta. ibid.

φόος, ου, ὁ. com. Metus. ἐς φόον
κατισέατο. viii. 12. Valla: Metu
consternabantur. Sed hoc verba
sonant, In metu constituebantur,
i. e. metuebant, formidabant. φό-
ος τοῖσι βαρβάροις ἐνεπεπτώκει.
viii. 38. Metus barbaros invasit.
φοιδόλαμπτος, ὁ καὶ ἡ. Ion. pro
com. φοιδόληπτος. Phæbo afflatus.
Phæbi numine correptus, ac affla-
tus. iv. 13.

φοιτᾶν ad tributa, et proventus re-
latum, quos quis alicunde per-
cipit. ἐξήκοντα τάλαντα Δαρείῳ
ἔφοιτα. 60 talenta ad Darium red-
ibant [ex illa summa.] iii. 90.
v. 17.

φοιτέω, ὦ. Ion. pro com. φοιτάω, ὦ.
Ito. Frequento. φοιτούντας ἐς ἀ-
γρας. Qui eunt ad venationes. i.
37. ἐξ ἀγορῆς φοιτούντα. Ex foro
redeuntem. ibid. διαφοιτούντες.
Discurrentes. i. 60. φοιτούντων.
i. 73. φοιτούντες. i. 78. ἐφοίτεον.
i. 96. ix. 49. ἐπιφοιτούντος. i. 97.
ἐπιφοιτήσειν. i. 112. φοιτούντι. ii. 2.
φοιτούντες. ii. 63, 172, 174. ἐπι-
φοιτέων. iii. 6. φοιτέουσι. iii. 69.
φοιτέουσα. iii. 119. ἐφοίτεον. iv. 1.
φοιτούντες. iv. 172. καταφοιτούντες.
vii. 125, 126. &c.

φόνος Ἑλληνικὸς τις ποτ' ἐγένετο
πάντων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, μεγιστος.
vii. 170. Cædes Græcanica quæ-
nam omnium, quas novimus,
maxima fuerit.

φορβή, ἡς, ἡ. Ion. et poet. Pabulum.
Victus. Commeatus. i. 202, 211.
vii. 50. πλὴν ὅσα σφι ἐς φορβὴν
ἱκανὰ ἦν. Exceptis iis, quæ ad
victum ipsis sufficiebant. iv. 121.
Οὐδὲν ἐτι φορβῆς ἐνὶ ἐν τῷ τείχεϊ.
Nihil amplius commeatus in urbe
erat. vii. 107. τὰ ἐς φορβὴν τασσό-
μενα. Quæ ad commeatum præ-

bendum imperata fuerant. vii. 119.

φορεῖν. Ion. poet. Att. pro com. φέρειν. Ferre. Gestare. Portare. ἐσθῆτα φορέουσι σκυτλήνην. Coriaceam vestem ferunt. i. 71. προσφορεῖν. Afferre. προσφορήσας τὰ ὄπλα πρὸς τὸ ἐωυτοῦ στρατόπεδον. Cum arma ad sua castra attulisset. i. 82. ἀνευ ὀχάνων ἐφόρεον τὰς δοπιδας. Sine manubriis clypeos gestabant. i. 171, 215. ii. 37, 73. ἐσεφόρεον ὕδωρ ἐς τὸν κρητῆρα. iii. 11, 12. ἐπεφόρησας. vii. 36. Intulerunt, iniecerunt, congesserunt. φόρος, ὁ. Tributum. φόρου ἀπαγωγῇ. Tributi pensio. i. 6, 27.

φορτίον, οὐ, τό. Onus. Mercea, quas mercatores emunt, vehunt, ferunt, vendunt. i. 1, 194. ἐκ φορτίων μέγιστα ἐκέδρησαν. Ex mercibus maximum quæstum fecerunt. iv. 152, 196.

φόρτος, οὐ, ὁ. Onus. Merces. Idem ac φορτίον. i. 1.

φράδμων, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Prudens. τότε δὲ φράδμονος ἀνδρός. Tunc opus est prudenti viro. iii. 57. παρὰ τὸ φράζεσθαι dictum vocabulum, quod significat, Animadvertere. Prævidere. ibid.

φράζειν. com. Dicere. Significare. Indicare. τῇ χειρὶ ἐφράζε. Manu significabat. iv. 113.

φράζεσθαι. Ion. et poet. pro com. καταμανθάνειν. Animadvertere. Observare. Gall. Appercevoir. Observer. ἐφράσθη. Hoc [ille vidit, animadvertit, ac] observavit. i. 84. Interdum accipitur et pro animadvertendo cavere, vitare. φράσασθαι ἐϋλινὸν τε λόχον, κήρυκά τ' ἐρυθρόν. [i. e. Oportet cavere ligneasque insidias, et præconem rubrum.] iii. 57. ἐφράζετο. Animadvertibat. iii. 154. φρασθέντα τοῦτο. Cum hoc animadvertisset. v. 92. § 3. φρασθεῖς, Ἐρξέα δακρύσαντα. Cum animadvertisset Xerxem lacrymantem. vii. 46. φρασθέντες τοῦτο. ix. 19. Cum hoc animadvertissent.

φράτορες, ων, οἱ. Quinam dicantur, vide apud Eustathium, et Suidam. Contribules. V. Hom. 29, 31. Hinc φρήτρη, ἡς, ἡ. V. Hom. 31. Consule Suid. et Eust.

φρενήρης, ὁ καὶ ἡ. com. Mentis compos. Sana mente præditus. iii. 30. [qui συνωνύμως dicitur ὁ τὰς φρένας ὑγιαίνων. iii. 33. et νοήμων. iii. 34, 35. v. 42. ix. 55.

φρενοβλαβής, ὁ καὶ ἡ. com. Mente captus. Desipiens. Insanus. ii. 120.

φρήγμα, τος, τό. Ion. pro com. φράγμα, τος. ut scribitur in vulgatis Lexicis, et apud Herod. viii. 52. Sed fortasse melius, si scribas φράγμα προπερισπωμένως, ut πρᾶγμα, quod Ionice πρήγμα dicitur. Septum. Vallum. τοῦ φρήγματος προδιδυκότος. ibid. Valla: Inscenso vallo. Æ. P. Cum vallum [ipsos] prodidisset, i. e. præter expectationem ipsos diutius tutari non potuisset. Vide προδιδόναι.

φρήν, φρενός, ἡ. com. Mens. Animus. Ingenium. Prudentia. Αὐξανόμενῳ τῷ σώματι συναύξονται καὶ αἱ φρένες, γηράσκοντι δὲ συγγηράσκουσι, καὶ ἐς τὰ πρήγματα πάντα ἀπαμβλύνονται. Crescente corpore, simul etiam crescit ingenium, senescente vero, consenescit, et ad res omnes hebetatur, hebes languidumque redditur. iii. 134. Vel, Crescente corpore, simul etiam crescit prudentia, consenescente vero, consenescit, et ad res omnes hebetatur, hebes, et languida redditur. φρενῶν ἐς τὰ ἐμειυτοῦ πρῶτα οὐκω ἀνήκω. Ad summum prudentiæ fastigium, quo mihi perveniendum est, nondum perveni. vii. 13. Οἱ δὲ ἐν φρενὶ λαβόντες τὸν λόγον. ix. 10. Valla: Quod in animum admittentes Ephori. Æ. P. Illi vero [Ephori] cum illa [Chilei] verba in animum recepissent. Vel, animo, mentique mandassent. Sed hoc loquendi genus a Gallis felicius,

et *ἐμπατικώτερον*, exprimi videtur his verbis, *Et iceux ayane pris à cœur ses propos.*

φριμάσσεισθαι. De equorum fremitu dicitur, vel (ut aliis placet) de vehementi calidoque flatu, qui ex eorum naribus emittitur. *φριμάσσεισθαι, καὶ χρομετῖσαι*. Infremuisse, ac hinnisse. iii. 87.

φρονεῖν τῷ τὸ. Ion. pro com. *ὁμοφρονεῖν*. Idem sentire. Consentire. Conspirare. *τῷ τὸ φρονήσαντες* οἷτε *Μεγακλέους στρατιώταις, καὶ οἱ τοῦ Λυκούργου*. Cum Megacelis, et Lycurgi milites conspirassent. i. 60. Pro eodem dicitur *φρονεῖσθαι κατὰ τῷ τὸ*. Idem sentire. Consentire. Conspirare. v. 3. *τὰ αὐτὰ φρονήσαντες*. Consistentes. v. 72.

φρόνημα, τος, τό. com. Res, quam quis in animo habet. Propositum. *χρήματα οὐκ εἶναι ἡμῖν κατὰ τὰ φρόνηματα*. Pecunias nobis non suppetere pro eo, quod animo agimus. Vel, Ut in animo habemus. iii. 122, 125. vel, pro nostris spiritibus.

φρόνημα, τος, τό. com. Sensus. Sententia. Voluntas. *ἐπεὶ ἐξεμάθει τὸ ἡμέτερον φρόνημα σαφῶς*. ix. 7. Postquam manifeste nostram sententiam cognovistis.

φρόνημα, τος, τό. com. Ingenium. Animus. *ἐπιστάμενοι τὰ Λακεδαιμονίων φρόνηματα, ὡς ἄλλα φρονούντων, καὶ ἄλλα λεγόντων*. ix. 54. Cognoscentes Lacedæmoniorum ingenia, ut alia sentientium, alia dicentium.

φροντίζειν σφέων αὐτέων πέρι. Herodotea locutio, pro com. *περὶ αὐτῶν φροντίζειν*. viii. 36. De se ipsis sollicitos esse.

φροντίζειν cum accus. *τοῦτο ἐφρόντιζον*. Hoc cogitabam. vii. 8. *τά τις ἡμέρης φροντίζει*. Quæ quis interdiu cogitat. vii. 16.

φροντῖς, ἴδος, ἡ. com. Cura. Sollicitudo. *ἦσαν ἐν φροντίδι ἀμφοτέρωι ἀλλήλων πέρι*. Ambo solliciti erant alter de altero. Ambo mutua so-

licitudine tenebantur. i. 111. *ἐν φροντίδι ἐγένετό μοι*. Mihi curæ fuit. ii. 104. *ἀπελήλατο τῆς φροντίδος περὶ τῆς βασιλείης*. vii. 205. A cura de regno repellebatur. A regni obtinendi sollicitudine removebatur. [Propter duos fratres natu majores, ad quos hæreditario jure regnum pertinebat, ipse de regno obtinendo sollicitus non erat.]

φυγῇν τινι ἐπιβάλλειν. Fugam alicui injicere. Aliquem fugare. Aliquem exilio mulctare. *φυγῇν ἐπιβάλλων ἐωυτῷ ἐκ Λακεδαιμονος*. Lacedæmone profugus. Qui Lacedæmone ultro profugerat. vii. 3. *φύειν*. com. Gignere. Producere. *οὐ γὰρ τῆς αὐτῆς γῆς εἶναι, καρπόντε θωύμας δὲ φύειν, καὶ ἀνδρας ἀγαθοὺς τὰ πολέμια*. ix. 122. Non enim ejusdem agri esse [dicebat] fructum ferre admirandum, et viros rebus bellicis egregios, [vel præstantes.]

φυλακῇ, ἡς, ἡ. Custodia. *ἔχειν τινὰ ἐν φυλακῇ*. Tenere, servare aliquem in custodia. i. 24. *τοῦτον ἔχουσιν ἐν φυλακῇ*. Hunc accurate servant. i. 57. *δεινῶς ἔσαν ἐν φυλακῇσι οἱ Βαβυλώνιοι*. Babylonii accurate sibi cavebant. iii. 152. Gall. melius hæc ita redderentur, *Les Babyloniens étoient, ou se tenoient soigneusement sur leurs gardes*. ὅσους εἶχον ἐν φυλακῇ. Quotquot in custodia tenebant. v. 77. *τὸν Ἴσθμὸν ἔχειν ἐν φυλακῇ*. vii. 207. Isthmum custodire. *τὸν ἀγγέλλοντα εἶχον ἐν φυλακῇ*. viii. 208. Nuntium in custodia servabant. viii. 40.

φυλακῇν ἔχειν. Ionic. et poet. pro com. *φυλάττεσθαι*. Observare. Cavere. Gallice, *Se donner garde. Prendre garde. Se garder*. *φυλακῇν ἔχων εἰ δυνάμην σε διακλέψαι*. Observans si te a clade subtrahere possem. i. 38. *περὶ ἐμὲ φυλακῇν ἔχειν*. De me custodiendo sollicitum esse. i. 39.

φύλακος, ὁ. Ion. et poet. pro com.

φύλαξ. i. 84, 89. ii. 113, 121. § 3, 4. iii. 4, 48, 77. iv. 103. vi. 75.

φυλάττειν. τηρεῖν. com. Observare.

φυλάξας τὴν κυρίην τῶν ἡμερέων.

Observato statuto dictoque die.

i. 48. Δεῖλὴν ὄψιν γινομένην τῆς

ἡμέρης φυλάξαντες. viii. 9. Ob-

servato serotino diei crepusculo.

φυλάξασα τὸν ἄνδρα δεῖπνον προτι-

θέμενον. ix. 110. Observato viro

cœnam proponente. ἀντὶ τοῦ, φυ-

λάξασα τὸν καιρὸν, ἐν ᾧ ὁ ἄνθρωπος

δεῖπνον προετίθετο. Observato tem-

pore opportuno, quo vir cœnam

proponebat. Quod patet ἐκ τῆς

ἐξῆς ἐπαναλήψεως. ταύτην δὲ τὴν

ἡμέρην φυλάξασα ἡ Ἀμειψις. A-

mestris igitur hoc die observato.

ibid.

φυλλὰς, ἄδος, ἡ. Foliorum acervus.

Folia congesta. Frondes arborum.

φυλλάδα ἐπισαλῶν. viii. 24. In-

jectis arborum frondibus, sive fo-

liis.

φύσας, pro φύσισας. a φυσᾶω, ὦ,

κατὰ συγκοπήν. v. 91. Vide δόξαν

φύσας.

φύσει γεγονότες εὐ ἄνδρες. vii. 134.

Viri egregio ingenio præditi.

φυσίζος, ὁ καὶ ἡ. Telluris epithe-

tum. Alma. ἐνθ' Ἀγαμεινονίδην

κατέχει φυσίζος αἶα. Hic Aga-

memnonidem continet, vel deti-

net alma tellus. i. 67. Alias dici-

tur φυσίζωος. Magn. Etym. 802.

53. ἡ τὰ πρὸς τὸ ζῆν, [ἡ τὴν ζωὴν]

φύουσα γῆ.

φύσις. Peculiari quodam modo no-

men hoc apud Herodotum reperi-

tur positum, ἔνα Ἡρακλέα ὄντα,

καὶ ἐπὶ ἄνθρωπον, κῶς φύσιν ἔχει

πολλὰς μυριάδας φονεῦσαι; Cum

Hercules unus esset, et præterea

homo, quomodo naturæ consenta-

neum est, [quomodo verisimile

videtur,] eum tot myriadas homi-

num trucidasse? ii. 45. Latin. in-

terpres Græca verba sic expres-

sit, Quomodo tot virorum millia

interemisset? Sed hæc parum fi-

deliter ab eo videntur expressa.

φυσσᾶν. com. Inflare. φυσσᾶσι τοῖσι

στόμασι. [Ea] ore inflant. iv. 2.

Gallice melius res exprimitur his

verbis, *Les enflent en soufflant avec*

la bouche. Vel, *Les remplissent*

de vent en soufflant avec la bouche.

τὰς φλέξας φυσσεωμένας. Venas

inflatas. ibid. φυσσᾶσι τοῖσι στό-

μασι. Ore [ea] inflant. ibid.

φυσσεῖν. Ion. pro com. φυσσᾶν. In-

flare. ἄλλων φυσσεόντων ἀμέλγου-

σι. Aliis [equarum ubera, per par-

tes genitales fistulis inflatoriis

injectis,] inflantibus, [lac] emul-

gent. ibid.

φυσσητήρ, ἥρος, ὁ. com. Instrumen-

tum sufflatorium, vel inflatorium,

quo utimur ad aliquid inflandum,

ac vento replendum. ibid.

φωνή. com. Vox. φωνὴν ἰέναι, pro

ἰέναι, ἀφίεναι. Vocem emittere.

Videtur enim (si modo codex est

sanus) ἰέναι Ἰωνικῶς et Αἰολικῶς

dictum, verso aspero in tenuem

spiritum. ii. 2. φωνὴν ῥῆξαι. Rum-

pe vocem. i. 85. ii. 2. φωνὴν ἰδίην

ἰέντες. Propriam vocem emitten-

tes. iv. 23. Propriam linguam ha-

bentes. τὴν φωνὴν τῶν γυναικῶν οἱ

μὲν ἄνδρες οὐκ ἰδυνέατο (sic enim

videtur scribendum, non autem

ἰδυνάλατο, ut scriptum exstat in

Stephani codice) μαθεῖν, τὴν δὲ

τῶν ἀνδρῶν αἱ γυναῖκες συνέλαβον.

Viri quidem vocem linguamque

mulierum intelligere ac discere

non potuerunt, mulieres vero lin-

guam virorum perceperunt, ac di-

dicerunt. iv. 114, 117.

φῶρ, φωρὸς, ὁ. com. hinc Latinum

fur. ii. 174.

φώσκειν. et compos. διαφώσκειν. Il-

lucescere. iii. 86.

X.

X Ion. pro κ. Vide κ pro χ. Ion.

χαλεπός. com. Asper. Severus.

ἢ τὸ δίκαιον φυλάσσειν χαλεπός.

In observando jure, et exercenda

justitia, severus erat. i. 100.

χάλκιοι ἄνδρες τίνες, καὶ διὰ τι. ii. 142. et deinceps.

χαλινός, οὗ, ὁ. Interdum accipitur non pro fræno, quod in equorum os inditur, ut in officio continentur; sed pro ipsis equini fræni loris, ac habenis, quibus equi reguntur. ἀνείρας τὸν χαλινὸν τοῦ ἵππου, περὶ τοὺς ἀν' αὐχένος σφένον ἔδθησε. Quem locum Valla sic est interpretatus. Lora fræni equini ad cervices ipsorum alligavit. Sed quamvis ipse sensus sit bonus, ipsa tamen Græca verba non explicantur. Nam illud ἀνείρας omititur, quod non prætereundum. Sic igitur hæc interpretari præstat. Cum equini fræni lora nexuisset, circa cervices ipsorum illaqueavit. iii. 118. ἐκ τῶν χαλινῶν τοῦ ἵππου, τὸν ἀν' αὐτὸς ἐλαύνῃ, ἐξάπτει. Ex equi, quem ipse agit, habenis suspendit. iv. 64.

χαλκήιον, ου, τό. Ion. et poet. pro com. χαλκείον. Ahenum. Vas ahenum, sive æreum, ad calefaciendam aquam aptum. Gallice, *Chaudière*. *Chaudron*. *Coquemar*. iv. 81. Vocabulum hoc in vulgatis Lexicis non exstat. Exstat quidem χαλκείον: at pro fabri ferrarii officina. ἐποίησαντο χαλκήϊον, χρεῖττος Ἀργολικοῦ τροπον. Ahenum ad Argolici crateris exemplum fecerunt. iv. 152.

χαλκήϊον. Ion. pro com. χαλκείον. Fabri ferrarii officina. i. 68.

χαλκόφυλος, ὁ καὶ ἡ. V. Herod. ac poet. pro com. χαλκᾶς πύλας ἔχων. Æreas, vel ferreas portas habens. i. 181. ἱρὸν χαλκοφυλον. Templum ferreas habens portas.

χαλκός γὰρ χαλκῷ συμμιζέται. αἵματι δ' Ἄρης Πόντον φοινίξει. &c. Bacidis oraculum. viii. 77.

χαμόθεν. Adverbium Herodoteum, et poeticum, pro com. ἐκ τῆς γῆς. Ex humo. E terra. τῆς χαμόθεν σποδοῦ λαβόντες λείχουσι. Sumtum e terra cinerem lingunt. iv. 172.

χαρακτήρ, ἥρος, ὁ. com. Nota. Fi-

gura. Typus. Forma. Genus. Γλώσσης χαρακτήρ. Linguae forma. Linguae genus. Gall. *La sorte, la manière de langue, vel langage*. i. 57. τοῦ προσώπου χαρακτήρ. Vultus figura. i. 116. τέσσαρες γλώσσης χαρακτήρες. i. 142.

χαρμύσυνά τινα ποιῆσαι. Herodotea locutio. Lætitia aliqua se exhilarare. q.d. Aliquas res lætas facere. διὰ τι χαίρειν, alias dicitur. Ob aliquid lætari. iii. 27.

χαται. Ion. terminatio 3. person. plur. perf. pass. verborum 2. vel 4. conjug. gravitonorum, quæ fu. in ξω. perf. in χα. desinens habent. Sic autem formatur; a 3. perf. sing. desinente in κται, inseritur α et fit καται, et κ in χ vertitur. ἀναμεμιχται, pro ἀναμεμιγμένοι εἰσι. Permisti sunt. i. 146. ἔθνεα ἀναμεμιχται. Gentes permixtæ sunt. pro ἀναμεμιγμένα εἰσι. ibid. ἀποδεχται, pro ἀποδεγεμένοι εἰσι. Recepti sunt. ii. 43. et ἀποδεχται, pro ἀποδεδειγμένοι εἰσι. Designati sunt. ii. 65, 77. Interdum τὸ κ retinetur, nec in χ mutatur, ut ἀπίκαται, pro ἀπίκαται. vii. 209. Vide suo loco.

χατο. Ion. terminatio 3. pers. plur. plusquamp. pass. verborum 2. vel 4. conjug. gravitonorum, quæ fut. in ξω. perf. in χα desinens habent. διετετάχατο, pro διατεταγμένοι ἦσαν. Instructi fuerant. Vel in acie dispositi, collocatique fuerant. i. 80. Sic autem formatur; a 3. singul. desinente in κτο, inseritur α, et fit κατο, et κ in χ vertitur. ἐτετάχατο. i. 191. προσετατάχατο. προσεταγμένοι ἦσαν. i. 192. προσετατάχατο ἄνδρες. ii. 175. ἐτετάχατο, pro τεταγμένοι ἦσαν. vi. 113. vii. 21. ἐσσετάχατο, pro σεσαγμένοι ἦσαν. Instructi, vel ornati erant. vii. 62. προσετατάχατο. vii. 65, 70. ἐσσετάχατο. vii. 70. κατειλίχατο, pro κατειλιγμένοι, hocque pro καθειλιγμένοι ἦσαν. Erant involuti. vii. 76. ἐπε-

τετάχατο. ἐπιτεταγμένοι ἦσαν. vii. 85. ἐπετάχατο. vii. 86. ἐτετάχατο. vii. 87. εἰλίχατο, pro εἰλιγμένοι ἦσαν. vii. 90. ἐτετάχατο. viii. 85. παρατετάχατο. viii. 95. ἐτετάχατο. ix. 33, 57.

χέειν, εἶν. χέαι. καταχέαι. καταχέασθαι. Liquefacere. Gallice, *Fondre*. ὡς δὲ ἐκ τῆς θυσίης ἐγένετο, καταχεόμενος χρυσὸν ἀπλετον, ἡμιπλίνθια ἐξ αὐτοῦ ἐξήλαυνε. Cum autem ex eo sacrificio rediisset, auri immensa vi liquefacta, ex ea semilateres conflavit. Interpres Lat. non videtur hæc verba satis intellexisse. Vertit enim, Quo ex sacrificio cum immensa vis auri defluxisset, ex ea dimidiatos lateres conflavit. i. 50. Sed verba Græca non sunt ita sumenda. Nam illud ἐγένετο jam pro ἐπανεῖλεν est, accipiendum, et ad Cræsum cum sequenti participio καταχαόμενος est referendum. Ἀττικῶς autem mediæ vocis verbum pro activo sæpissime poni constat.

χειμαίνειν, et χειμαίνεσθαι. Tempestate vexare. Tempestate vexari. viii. 118. Μᾶλλον τι χειμαίνεσθαι γεμούσης τῆς νῆος. Longe gravius agitari tempestate, quod navis onusta sit [vectoribus, vel oneribus aliis.] ibid.

χειμερίζειν. V. H. quod in vulgatis Lexicis Græcol. legitur sine ullius auctoritate. Hyemare. Hyemem traducere. Μαρδονίου χειμερίζοντος περὶ Θεσσαλίην. viii. 126. Mardonio per Thessaliam hyemante. Vel, circa Thess. hybernante. Thuc. Διαχειμάσαι dicit. ἐχειμέρισται ἐν Κύμῃ. viii. 130. Cumæ hybernavit. Vel hyemavit, hyemem traduxit. ἐχειμέρισαν αὐτοῦ. ibid. Illic hyemarunt.

χειμών, ὤνος, δ. com. Tempestas. Vehemens turbo. Violentus imber. λέγεται χειμῶνα καταρραγῆναι. Vehemens imber coelitus delatus fertur. i. 87.

χειραπτάζειν. V. H. Manibus attingere, tractare. ii. 90.

χεῖρες. ἐν χειρῶν νόμῳ. Jure belli. viii. 89. Dicitur et συνωνύμως ἐν πολέμου νόμῳ. Qua de re pluribus in vulg. Lex. in voce χεῖρες. ἐς χειρῶν νόμον ἀπικέσθαι. ix. 48. Ad manus belli jure conserendas venire.

χειριδωτοὶ κιθῶνες ποικίλοι, λεπίδος σιδηρέης ὄψιν ἰχθυοειδέος [ἐχόντες. Hoc enim subauditur.] vii. 61. Valla: Tunicae variis squamis e ferro consertæ, in similitudinem piscium. Æ. P. Tunicae manicatæ, variæ, speciem [habentes] squamarum ferrearum, piscium squamis similibus. Sic autem vocantur militares, etque breviores, et variis pictæ coloribus vestes, quæ manicas habent, et ex minutioribus ferreis laminis artificiose contextis constant, quæ laminæ piscium squamis speciem similem habent. Quod armorum genus nunc etiam apud multos est in usu. χειριδωτὸς χιτῶν (inquit Suidas) ὁ χειρίδας ἐχων.

χειρονομεῖν, εἶν. Manus movere. Manibus gesticulari. τοῖσι σκέλεσι ἐχειρονόμησε. Cruribus ut manibus gesticulatus est. vi. 129. τοῖσι σκέλεσι χειρονομήσαντα. ibid. Consule Eustath. ἐν τῷ χειρονομεῖν, καὶ χειρονομία.

χειροθήης, δ καὶ ἡ. Mansuetus. Cicur. iii. 28.

χειρόμακτρον, ου, τό. Mantile. Gall. Serviette à essuyer et nettoyer les mains. παρὰ τὸ τὰς χεῖρας μᾶσσειν, εἶτε ἀπομᾶσσειν. Manus abstergere. ii. 122. iv. 64. A nonnullis Gallis vocatur Pane-main. Paner, i. e. abstergere.

χειροποίητος, δ καὶ ἡ. com. Manu-factus. i. 195. ii. 149.

χειροτέχνης, ου, δ. idem ac χειρῶναξ. ii. 167.

χειρῶν. com. In suam potestatem redigere. Subigere. Capere. Proprie tamen manibus capere significat. Νῆσον εὐπετῆα χειρωθῆναι. Insulam captu facilem. Insulam, quæ facile capi potest. iii. 120.

έόντας εύπετέας χειρωθήναι. Captu faciles. iii. 145. έχειρωθήσαν. iv. 96. τους άν χειρώσωσι. Quos ceperint. iv. 103. τινάς χειρωσάμενοι. Quibusdam captis. iv. 164. ή Πέρινθος έχειρωθή. Perinthus capta est. v. 2. έχειρωθήσαν. v. 16, 17. et passim.

χειρώνακτες, οι. com. Opifices, qui propriis manibus victum sibi quæritant. i. 93. ii. 141. χειρώναξ autem εκ του χειρώναξ contractum. q. d. ό της χειρός άναξ, ό των χειρών άναξ. sed rejectum est σ, et contractio facta του ο και του α εις ω μέγα. Qui rex et dominus est suarum manuum, ut ipsis imperet opera, quæ sunt facienda. Vocabulum est honestius, quam αύτουργός, et τεχνίτης. Illis autem tribuitur, qui propter fortunarum tenuitatem, victus quærendi causa, propriis manibus opus facere coguntur.

χειρωναξίη, ης, ή. Opificium, quod manibus fit victus quærendi gratia. ii. 167.

χελώνη. Testudo. com. οία χελώνης Εφομένης έν χαλκῳ άμ. άρνείοις κρέσσιν. i. 47. χελώνην, και άρνα κατακόψας, όμου έφεε έν λέσχη χαλκῳ. i. 48.

χερσονησοειδής, ό και ή. N. H. Qui Chersonesi, i. e. peninsulae, speciem habet. vii. 22.

χεύμα, τος, τό. Ion. et com. Proprie Vas ex metallo liquefacto factum, et conflatum, quod fusile vas appellatur. χεύματα άργύρεα κυκλωτέρεα. Vasa fusilia argentea orbiculata. i. 51.

χηλευτός, ή, όν. Valla vertit, forcipiculatus. κράνεα χηλευτά. vii. 89. Cassides forcipiculatae. Jul. Polux. lib. vii. cap. 21. Όπήτεια (inquit) και όπητεια, ά και χηλεύματα εκάλουν οι ποιηται. μάλιστα δέ ούτως ώνόμαζον των τας σχοίνους πλεκόντων, ως και κράνη χηλευτά, τα πλεκτά Ηρόδοτον λέγειν. Vide et όπήτειον in vulgatis Lexicis. Sic igitur vocantur galeæ,

quæ consutæ compactæque sunt, et quæ speciem quandam habent, quam forcipes. Quod vel ad earum cristas, vel ad prominentes hinc inde partes tam anteriores, quam posteriores, est referendum.

χῆτος, εος, ους, τό. Ion. et poet. pro com. ένδεια. σπάνις. σέρησις. Sic enim Suidas hanc vocem interpretatur. Vide et Eust. Indigentia. Inopia. Penuria. Privatio. χῆτεϊ συμμάχων. ix. 11. Sociorum inopia. Vel, Ob sociorum penuriam.

χθόνιος, ό. com. pro καταχθόνιος. Subterraneus, inferus, infernus. θεοι χθόνιοι. Dii inferi. vii. 153.

χιλίη, et μυρίη in singulari. Vide ήππος. et άσπις όκτακισχιλίη. pro plur. χίλιοι. μύριοι. όκτακισχιλιοι. χιονίζειν. Nive conspergere. Et nive conspergi. ει έχιονίζε, ύετ άν ταύτα τα χωρία. Nisi enim hoc verbum έχιονίζε ad nomen Νείλος referas, activum pro passivo Ionice et Attice positum dices pro έχιονίζετο. ii. 22. Si hæc loca nivibus conspergerentur, pluviis etiam irrigarentur. ει ταύτην την χώραν ό Νείλος έχιονίζε. Si Nilus hanc regionem nivibus conspergeret. ibid.

χολούσθαι. Ion. et poet. pro com. θυμούσθαι, et όργίζεσθαι. Irasci. Infensum esse. οι Θεσσαλοι κεχολωμένοι τοῖσι Φωκεύσι. viii. 31. Thessali Phocensibus irati, vel infensi.

χόνδρος, ου, ό. Grumus. αλός χόνδροι. Salis grumi. iv. 181, 185. άλινων χόνδρων.

χορδεύειν. Vide καταχορδεύειν.

χούσι. Ion. et poet. pro com. χέουσι. Fundunt. Spargunt. Injiciunt. Congerunt. χούσι χώμα. Aggerem aggerunt. Humum injiciunt. iv. 71.

χρᾶν. Oraculum reddere. Respondere. Vaticinari. ή Πυθίη ουκ έφη χρήσειν. Pythia vates dixit se non responsuram ipsis, se nullum reddituram oraculum. i. 19. τα μὲν δὴ

- ἐκ Δελφῶν οὕτω τῷ Κροίσῳ ἐχρήσθη. Hæc igitur sunt responsa, quæ Delphis Cræso sunt reddita; vel, quæ Delphis Cræso sunt allata. i. 49. τοῖσι Λυδοῖσι ἔχρησε Ἀμφιαρεως. Amphiarus Lydis respondit. ibid. ἡ Πυθίη οἱ χρεῖα τάδε. Pythia vates hoc responsum ei dat. i. 55, 62, 63, 66. ἡ Πυθίη σφιν ἔχρησε. i. 69. χρίσαντος τοῦ θεοῦ. Cum Deus hoc oraculum reddiderit. Cum Deus hoc responsum dederit. ibid.
- χρεῖαν. Oraculum reddere. Respondere. Vaticinari. ἡ Πυθίη σφιν ἔχρησε. Pythia vates oraculum ipsis reddidit. Respondit. i. 167. ἡ Πυθίη σφιν χρεῖα ἐν τριμέτρῳ τόνῳ τάδε. Pythia vates hæc ipsis versu senario respondit. i. 174. ταῦτα τῆς Πυθίης χρησάσης. Cum Pythia hæc respondisset. ibid. οὕτω σφιν ταῦτα ἐχρήσθη. Sic ipsis hæc ab oraculo sunt responsa. ii. 18. ἐκέχρησε, idem ac ἐχρήσθη. ii. 147, 151. ἐκέχρησε. iii. 64. vii. 220. χρεῖα. iv. 67, 150, 155. vii. 220. χρεῖας. iv. 155. ἔχρησε. iv. 156, 157. χρήσασα. iv. 159. ἔχρησε. iv. 159. v. 1. vii. 140, 141, &c.
- χρεῖαν. Commodare. Mutuo dare. Gall. *Prêter*. ἐδέοντο δέκα τάλαντά σφιν χρῆσαι. Rogarunt ut decem talenta sibi mutuo darent. iii. 58. χρήσειν. ibid. χρήσαις ἄν τι; commodarene aliquid? i. e. gratificareris? vii. 38.
- χρεῖασθαι. Ion. et com. pro magis usitato χρῆσθαι. Uti. i. 172. ii. 15, 52, 91, 92, 146, 173. iii. 117. iv. 26. v. 36. vi. 77.
- χρεῖται. Ion. pro com. χρῆται. Utitur. iv. 65.
- χρεέσθαι. Ion. pro com. χρῆσθαι. χρεέσθαι μαντήϊν. Uti oraculo. Oraculum consulere. i. 157. δασπίσι χρεέσθαι. Clypeis uti. i. 171, 187.
- χρεέσθαι. Peculiariter apud Herod. accipi videtur pro διαπραττεσθαι. Transigere. δι' ἀγγέλων πάντα χρεέσθαι. Per internuntios omnia transigere. i. 99. [vide in Lex.
- ἀποχράομαι, ὦμαι. et παρὰχράομαι, ὦμαι. ubi constructionis cum accus. suppeditantur exempla.]
- χρέεται. Ion. pro com. χρῆται. κατὰ διάλυσιν τῆς ἡ in es. Utitur. i. 58. χρεέσθαι, pro χρῆσθαι, Transigere. i. 99. cum accus. vide Lexica Græca in ἀποχράομαι, ὦμαι, et παρὰχράομαι, ὦμαι.
- χρέονται. Ion. pro com. χρεδονται, χρώνται. Utuntur. i. 34.
- χρέουσα. Ion. pro com. χράουσα, quod Attice χρώσα. a χράω, quod Ionice sæpe χρέω dicitur. Vide ἐω Ion. form. pro com. ἄω. Πρόμαντις ἡ χρέουσα. Antistes oracula reddens. vii. 111.
- χρέω. Ion. et poet. imperat. pro χρώ. com. θυμῷ χρέω. Utere ira. Irascere. i. 155.
- χρεώμενος, η, ον. Ion. pro com. χραόμενος, χρώμενος. Utens. i. 14. ἀποχρεωμένων. i. 37. χρεώμενος. i. 62, 97, 116. διαχρεωμένους. i. 171, 179. χρεώμενοι. ii. 15. et passim.
- χρέων. com. Oportet. Cum oporteat. Cum oporteret. χρεῶν μιν μὴ λέγειν τὸ ἐόν. Cum oporteret ipsum non dicere id, quod erat, i. e. rei veritatem. v. 50. ix. 58. Est autem ἑλλειπτικὸν loquendi genus. Plerumque enim subauditur ἐσίν. Alias eodem modo sumitur, quo et τὸ Δέον. De utroque consule vulgata Lexica.
- χρεῶν ἐστίν. Opus est. Oportet. Necessesse est. Fatale est. χρεῶν ἐστίν σε ἵνα. Oportet te ire. i. 41, 57. ποιέειν χρεῶν ἐστίν ὑμέας. Hoc vos facere oportet. v. 109, 111. vi. 43.
- χρέωνται. Ion. pro com. χρεῖνται, præfixo ε τῷ ω post contractionem factam. vel a χρεδονται non contracto deductum, verso α in ε, et ο in ω. διαχρέωνται. i. 71. χρεῶνται. i. 94, 132, 133, 153, 172, 173, 193, 195, 197, 215, 216, &c.
- χρήζειν. Ion. et poet. pro com. βούλεσθαι. θέλειν. ἐπιθυμεῖν. δεῖσθαι. Velle. Cupere. Indigere. Rogare. φύλακα παιδὸς σε τοιούτῳ

χρήζω γενέσθαι. Volo, Cupio te esse filii mei custodem. Vel, Rogo te ut mei filii sis custos. i. 41. Interpres Latinus male, Opus est te esse filii mei custodem. *τιμωρέειν ἐωῦτοῖσι χρήζων.* Rogans ut sibi ferrent opem. i. 152. *ἔχρηζε.* Cupiebat. Volebat. Orabat. iv. 83. *οὐδεμῆς τυραννίδος προσέχρηζε.* Nullum præterea regnum petebat, vel cupiebat. v. 11. *προσχρήζετε τούτων.* Hæc præterea cupitis. v. 18. *σεῦ χρήζω.* Te rogo. v. 19. *δοκέω τὸν ἄνδρα ποιήσειν τῶν ἀν χρήζωμεν.* Hominem existimo facturum quæ petemus. v. 30. *προσχρήζω δὲ ὑμῶν πείθεσθαι Μαρδονίῳ.* viii. 140. Vos vero præterea rogo, ut Mardonio pareatis. *χρηζόντες χρημάτων.* ix. 87. Pecuniam cupientes.

χρήζειν. Ion. et poet. pro com. *δέεσθαι, εἶσθαι.* Rogare. Orare. ix. 61. *χρήζει τοῦ Ἑέρξω, δοθῆναι οἱ τὴν Μασίσῃ γυναῖκα.* ix. 110. Xerxem orat ut Masistæ conjux sibi detur. *Οὐ σφί δυνατόν ἐστὶ βασιλῆϊου δειπνοῦ προκειμένου, ἀτυχῆσαι τὸν χρήζοντα.* ix. 111. Nefas est ipsis [Persarum regibus] proposita, orantem pati repulsam. id est, Quoties apud Persas regia cæna proponitur regiæ nobilitati, principibusque, nefas est regi denegare cuiquam, quod ab eo petierit. Vel, Nefas esse censetur, eum, qui aliquid a rege petierit, repulsam ab eo passum dimitti.

χρήζειν τὶ παρὰ τινος. Herodotea locutio. Aliquid ab aliquo petere. *ἔχρηζε παρὰ τῶν ναυτῶν δεῖσθαι αὐτὸν σύμπλου.* V. Hom. 17. A nautis petebat ut se navigationis socium assumerent, pro quo *συνωνύμως* eadem V. Hom. 18. dicitur, *ἔχρηζε τῶν ναυτῶν.* Nautas rogabat. A nautis petebat, ut, &c. *ibid.*

χρήζειν. Ion. sublato i, pro *χρήζειν*, quod ἐκ τοῦ *χρηρίζειν*, κατὰ συναιρέσιν. De quo suo loco. Rogare. Orare. *ἔχρηζε τῶν Ἀθηναίων προχωρήσαι πρὸς ἐωῦτους.* ix. 55. A-

thenienses orabat, ut ad se accederent, [seque sibi adjungerent.] Vide *χρήσαι*.

χρηρίζειν. Ion. et poet. unde κατὰ κράσιν τὸ *χρήζειν* deductum. Orare. Rogare. *χρηζὼν ἐκ τῆς νῆος ἐκβῆναι τὸν Εὐρυδιάδῃα.* viii. 58. Eurybiadem rogans ut ex nave exiret. *χρηζόντων Χίων.* viii. 132. Rogantibus Chiis, vel Chiorum rogatu.

χρηίσκεσθαι. Ion. et poet. pro com. *χρηῖσθαι.* Uti. *χρηίσκονται τῷ ὕδατι.* iii. 117. Utuntur aqua.

χρήμα. Oraculum. *παρὰ τὸ χρηᾶν.* Oraculum reddere. *Οὐ τολμῶντες ἐς ἀφανὲς χρήμα ἀποσέλλειν ἀποικίην.* iv. 150. Valla: Ex incerto oraculo coloniam mittere non audentes. Quæ interpretatio si bona, hæc idem valent ac κατὰ τὸ ἀφανὲς *χρηστήριον*. Sed quia ante dicit H. *οὔτε Λιδεύην εἰδοτες.* ὅκου γῆς εἴη, fortasse *χρήμα* γενικῶς ἀντὶ τοῦ *χωρίον*, εἴτε τόπον, non inepte sumetur, vel pro *πρᾶγμα*. Quare vertes, ad incertam rem, ad locum, vel in locum incertum, ac ignotum, coloniam mittere non audentes.

χρήμα. Nomen hoc sæpe non rem, sed rei, de qua verba fiunt, magnitudinem quandam inusitatam, ac admirandam, significat. *μέγα σὺς χρήμα.* Aper eximie magnitudinis. i. 36. *ὕς χρήμα μέγιστον.* *ibid.* πολλόν τι *χρήμα* τῶν ὀρίων. Ingentem quandam serpentum multitudinem. iii. 109. *χρήμα πολλόν τι χρυσοῦ.* Magna quædam vis auri. iii. 130.

χρήμα πολλῶν ἀρδίων. Multorum aculeorum, sagittarum copiam [alutam tradunt.] iv. 81. Sed fortasse πολλόν legendum, ut *χρήμα* πολλόν τι χρυσοῦ. Ingentem aculeorum sagittis detractorum copiam. Hoc longe commodius videtur, ac *ἰωνικώτερον*. *χρήμα* πολλῶν γῶν. Ingens navium copia. vi. 43. Quo in loco si quis dicat legendum potius πολλόν, ei ne-

quaquam acriter adversari velim. Quia tamen et ante idem loquendi genus ab Herod. videtur usurpatum, nihil temere mutandum. ἦν τοῦ χειμῶνος χρήμα ἀφόρητον. vii. 188. Vis tempestatis erat intoleranda.

χρήμα, τος, τό. Ion. in singulari, pro com. in plur. τὰ χρήματα. Pecuniæ. τοὺς παρόντας εἶρετο ἐπὶ πόσῳ ἂν χρήματι βουλοῖατο τοὺς πατέρας ἀποθνήσκοντας καταστῆσθαι. Eos, qui aderant, interrogavit quanta pecunia parentibus defunctis vesci vellent. Gall. melius, *Pour combien d'argent ils voudroient bien manger leurs pères morts.* iii. 38. ἐπὶ τίνι χρήματι. Quanta pecunia. ibid. Act. Apost. cap. iv. v. 37. ὑπάρχοντος αὐτῷ ἀγροῦ, πωλήσας ἤνεγκε τὸ χρήμα, &c.

χρήμα, τος, τό. Ion. et poet. pro com. πρᾶγμα. Res, σκοπέειν χρὴ παντὸς χρημάτων τελευτήν. Omnis rei finem spectare oportet. i. 32. τὴν τελευτήν παντὸς χρημάτων ὁρᾶν ἐκέλευε. i. 33. χρημάτων οὐδενὸς ἀμνηχανήσεις. Nullius rei inopia laborabis. i. 35. χρήμα κατηρημένον. Res bene ordinata. iii. 80. ὅτε δὴ χρημάτων δευρόμενον [ἐπεμψέ.] Nescio quam rem petitorum misit. iii. 121. οἷόν τι χρήμα ἐποίησας; Quamnam rem fecisti? Quidnam fecisti? v. 23. οὐδέν κω ἄλλο χρήμα οὕτω ἐπεζήτησα. Nondum ullam aliam rem adeo desideravi. v. 24. χρήμα σπουδαῖον. Res bona. v. 78. πᾶν χρήμα ἐκίνεε. Rem omnem movebat. Latini dicunt, Omnem lapidem movere, pro nihil intentatum relinquere, sed quævis experiri. v. 96. πᾶν πείσεσθαι χρήμα. Rem omnem, quidlibet passurum esse. vii. 49, 50. πρῶτον χρημάτων πάντων καταλλάσσεσθαι τὰς ἑχθρας. vii. 145. Ante res omnes, ante omnia, inimicitias componere, sedare, et in gratiam mu-

tuam redire. Sic et Gallice, *Devant toutes choses appaiser les inimitiés, et se réconcilier les uns aux autres.* Valla nec istum nec sequentem locum fideliter est interpretatus; sed et a verbis Græcis, et ab ipso sensu, nimium recessit. Hoc autem manifestum exemplum τῶν χρημάτων, ἀντὶ τῶν πραγμάτων, nos monet, apud Xenophontem, ex Wecheliani typis, pag. 124. E. vocabulum χρημάτων eodem modo sumtum, quo sumtum hic videmus, sanum esse, nec pro eo, πραγμάτων legendum, ut Leunclavius in suis notis tradit. Nihil igitur temere mutandum. Δεινὸν χρήμα ἐποίηστο. viii. 16. Rem atrocem, vel gravem, indignam, intolerabilem judicabant. τῷ δὲ βασιλεῖ σημαίνει τις τῶν παρεδρων οἷόν τι χρήμα ποιήσειε ὁ παῖς. viii. 138. Regi autem quidam de assessoribus nuntiavit qualem rem ille puer fecisset. i. e. quid ille fecisset.

χρήμασιν ἀνήκοντες ἐς τὰ πρῶτα. vii. 134. Viri opibus inter primos.

χρήμη, ης, ἡ. Nomen Herod. quod Suidas interpretatur χρεῖα, καὶ σπάνις. Affert Herodoti locum, qui sic apud ipsum legendus, τοὺς ἐναντιωθέντας λόγους τῇ χρήμῃ αὐτοῦ. V. Hom. 14. i. e. Verba, quæ ipsius indigentiae adversata fuerant. τῶν βουλευτέων ἓνα λέγεται ἐναντιωθῆναι τῇ χρήμῃ αὐτοῦ. V. Hom. 13. Unus e Senatoribus fertur ejus egestati, sive penurie, adversatus fuisse. Si Suidam sequaris, χρήμη significabit indigentiam, egestatem, penuriam, raritatem. Sed in his saltem duobus locis fortasse τὴν χρήμην pro petitione et postulatis accipi præstaret. Quare τῇ χρήμῃ τινὸς ἐναντιοῦσθαι, vertemus, Alicujus petitioni, sive postulatis adversari, repugnare, resistere. λόγους autem Herodotus jam μετωνομικῶς posuit pro ipso orationis auctore, qui suis verbis

Homeri postulat adversatus fuerat. Vide *χρηζειν*, et *χρησαι*.

χρηματιζειν τινι *πρὸς γένος*. Alicui genere junctum esse. οὐδὲν αὐτῷ Κύρος πρὸς γένος ἐχρημάτιζεν. Ctesias Pers. 2. Nullo modo Cyrus ipsi genere junctus erat. Vel, Nullo generis vinculo Cyrus cum eo conjunctus erat.

χρηματίζεσθαι τινι. com. Agere cum aliquo. Cum aliquo colloqui. Convenire alicum, ut cum eo agamus de rebus aliquibus. ἤθελες χρηματίζεσθαι τῷ βασιλεῖ. Cum rege colloqui, cum rege de quibusdam rebus agere volebat. iii. 118.

χρηματίζεσθαι τινι. Interdum accipi videtur pro responsum ab aliquo accipere. οἱ μὲν δὲ τῶν Ἑλλήνων ἄγγελοι τοσαῦτα τῷ Γέλωνι χρηματίζοντο ἀπέπλεον. vii. 163.

Valla: Hoc responso Gelonis accepto nuntii Græcorum profecti sunt. Æ. P. Græcorum igitur legati accepto hoc Gelonis responso discesserunt. Quoniam autem iter navigio fecerant, ideo dixit Herod. ἀπέπλεον. *χρηματίζοντο* vero Ἀττικῶς sumetur pro passivo *χρηματισθέντες*, ab activo *χρηματίζειν*, quod præter cetera significat etiam respondere, responsum dare. Alias τοῦ *χρηματίζειν*, καὶ τοῦ *χρηματίζεσθαι*, significationes in vulg. Lex. consulas. Hoc moneo, quia locus hic aliter etiam potest a nobis Latine verti: Cum igitur Græcorum legati cum Gelone sic fuissent collocuti, Vel, cum Gelone sic egissent, abierunt.

χρηῖν. Ion. poet. et com. pro quo sæpius in soluta oratione dicitur *ἐχρηῖν*. Oportebat. i. 8, 69. v. 89. Consule Eustathium.

χρησαι. Ion. et poet. Rogare. Orare. πρὶν Ἀριστογόρου τὸν Μιλήσιον *χρησαι* σφέων βοηθείην. Priusquam Aristagoras Milesius eos orasset, ut opem [sibi] ferrent. v. 65. Hoc autem *χρησαι* non videtur

jam a *χράω*, ᾧ. *χρήσω*, deductum, cujus significationes ad rem præsentem non faciunt: sed a verbo *χρήζω*. Rogo. Oro. τὸ δὲ i. subscriptum, vel per typographi negligentiam est prætermisum, vel Ἰωνικῶς hoc ipsum factum dices, cum alioqui communiter *χρηῖσαι* scribendum constet. Ipsa constructionis ratio nos docet verum esse, quod dicimus. *χρήζειν* enim cum genitivo personæ et accusativo rei ponitur. *χρηῖν* vero cum dativo personæ et accus. rei. Utrumque suo loco vide. Sic tamen et vii. 38. sine i. scriptum hoc verbum legitur. πᾶν μᾶλλον δοκέων μιν *χρήσειν*, ἢ τὸ ἐδεήθη. Existimans ipsum quidvis aliud potius petiturum, quam quod petierat. Quamobrem nihil temere mutandum.

χρηῖσθαι, ἀρεπαγῇ *χρηῖσθαι*. ἀρεπαζειν. i. 5. ἀληθείᾳ λογῇ *χρηῖσθαι*. ἀληθεύειν. Verum dicere. i. 14. *χρηῖσθαι* κώμῳ. Comessionibus uti: quod alias unico vocabulo dicitur, *κωμάζειν*. Comessari. i. 21. τῷ ἔοντι *χρησάμενος*. ἀντὶ τοῦ ἀληθεύσας. Usus eo, quod est, i. e. vera locutus. Id, quod res erat, elocutus. i. 30. *χρηῖσθαι* συμφορῇ. Uti adversa fortuna. Fortunam adversam experiri. In aliquod infortunium incidere. Cladem aliquam accipere. i. 42. iii. 117. θεῖη πομπῇ *χρεώμενος*. Divino impulsu utens. i. e. Afflatu divino. i. 62. quod συνωνύμως dicit. ἐνθεάζων. i. 63. συντυχίᾳ *χρησάμενος*. Felici fortunæ successu usus. i. 68. τῇ ἀληθείᾳ *χρεώμενος*. pro ἀληθεύων. Verum dicens. i. 116. τοιοῦτῳ μὲν *ἐχρήσατο*, pro οὕτως ἔθανεν. Ita obiit. i. 117. *χρηῖσθαι* θυμῷ. Ira uti. Irasci. Iram exercere. Ira exserere. i. 137. *χρηῖσθαι* ὁμολογίᾳ. ὁμολογεῖν. Compositionem vel deditionem facere. i. 150. iv. 118. ὠνῇ τε, καὶ πρήσει *χρεώνται*. Emtione, et venditione utuntur. i. e. negotiantur. mercaturam ex-

ercent. i. 153. θυμῷ χρῆσθαι. Irasci. i. 155. χρῆσθαι βῶν, pro βοᾶν. Vociferari. iv. 134. βειη πομπῇ χρῶμενοι. v. s. Utentes divina deductione. i. e. numine divino eos deducente. iv. 152. Numinis divini ductu. κότερα ἀληθιῇ χρῆσομαι, ἢ ἡδονῇ; v. s. Utrum veritate utar, an voluptate? i. e. Utrum vere, an ad voluptatem, vel ad gratiam, vel ad voluptatem tuam loquar? vii. 101. ὁ δὲ μιν ἀληθιῇ χρῆσθαι ἐκέλευε. Ille vero eum veritate uti, vere loqui jussit. ibid. ἀληθιῇ διαχρήσασθαι. Veritate constanter uti. Vera constanter dicere. vii. 102. ἀληθιῇ χρῶμενος. vii. 104. συμφορῇ χρῶμενων τῶν Λακεδαιμονίων. vii. 134. Cum Lacedæmonii adversa fortuna uterentur. Vel, Cum rem iniquo animo ferrent, quod ex præcedenti ἀχθομένων colligi potest. Vel, etiam, Cum gravi mœrore afficerentur. Sic et vii. 141. locus accipiendus, συμφορῇ τῇ μεγίστῃ ἐχρέωντο. Maximo mœrore sunt affecti. εἰκόνι τινὸς χρῆσθαι. vii. 167. Uti alicujus imagine. Alicujus imaginem colere. ἐμὸν χρᾶσθαι ὡς ἀνδρὶ ψεύσῃ. vii. 209. De me ut de homine mendaci statuas. ἀπορέοντος βασιλῆος ὁ, τι χρῆσαι τοῦ παρεόντι πρῆγματι. vii. 213. Cum rex nesciret quonam modo in præsentī negotio se gerere deberet. κοινῷ λόγῳ χρῆσασθαι. vii. 229. Consilio inter se communicato. εὐτυχίᾳ χρῆσαμένη. viii. 87. Re feliciter gesta. Vel, Cum res ipsi feliciter successisset. οὐδὲ ἔχειν ὁ, τι χρῆσονται τῷ παρεόντι πρῆγματι. viii. 135. Neque sciebat quomodo in præsentī negotio se gererent, vel gerere deberent. οὐ μέλει οἱ [ἔλεγεν] ὅτι πρὸ τῆς Ἑλλάδος ἀποβήσκει, ἀλλ' ὅτι οὐκ ἐχρήσατο τῇ χειρὶ. ix. 72. [Dicebat] se non curare quod pro Græcia moreretur; sed quod manu non fuisset usus, [nec ullum præ-

clarum facinus manu propria fecisset ante mortem.]

χρῆσθαι. Oraculum consulere. Ion. et com. Κροῖστος ἀπέστειλεν ἄλλους χρησομένους. Alios oraculum consulturos misit. i. 46. χρῆσθαι τοῖσι χρηστηρίοις. i. 47. χρῆσόμενοι τῷ θεῷ. Deum consulturi. ibid. ἐχρέωντο τοῖσι χρηστηρίοις. i. 53. Oraculum consuluerunt. τὸ χρῆσθαι. Oraculum redditum. Responsum ab oraculo redditum. Vaticinium. i. 63. χρῆσόμενος. Oraculum consulturus. i. 85. χρῶμενός τῷ Γρίνῳ περὶ ἄλλων. Grino de rebus aliis oraculum consulenti. iv. 150. χρῶμενοῖς. iv. 151. χρῆσόμενος. iv. 155. ἐχρέωντο. iv. 157. χρῆσόμενος τῷ χρηστηρίῳ περὶ πατόδου. Oraculum de reitu consulturus. iv. 163. περὶ ταύτης τῆς συμφορῆς οἱ Ἐπιδαυριοὶ ἐχρέωντο ἐν Δελφοῖς. Epidaurii de hac calamitate Delphicum oraculum consuluerunt. v. 82, 114. vi. 19. χρᾶσθαι τῷ χρηστηρίῳ. Oraculum consulere. vii. 141. χρῶμενοῖς περὶ τοῦ πολέμου. vii. 220. Oraculum de bello consulentibus.

χρῆσθαι. Interdum cum genit. in compositione ponitur. Vide παραχρήσασθαι. ii. 141.

χρησθήναι. Infinitus aor. 1. pass. a χρᾶω, ᾠ. Oraculum, responsum reddo. Oraculo editum esse. οὐκ ἂν οὕτω μοι δοκέειν χρησθῆναι. vii. 143. Ut mihi videtur, non adeo leniter oraculum redditum fuisset. Adeo lene oraculum non fuisset redditum. ἐχρήσθησαν αἱ νέες. vii. 144. Naves oraculo sunt declaratae. De navibus oraculum est editum. καὶ σφί ἐχρήσθη. vii. 178. Et ipsis editum est oraculum. τὰ χρησθέντα αὐτοῖς. ibid. Quæ oraculo ipsis edita fuerant. ἐκέχρηστο ὑπὸ τῆς Πυθίης. vii. 220. Oraculum a Pythia redditum fuerat. A Pythia responsum fuerat. τὰ μὲν χρησθήρια ταῦτά σφί ἐχρήσθη. ix. 94. Atque hæc quidem oracula ipsis sunt reddita.

χρησμολόγος, δ. com. Vates. i. 62. vii. 6, 142, 143. viii. 96.

χρησμοσύνη, ης, ἡ. Nomen Herodoto peculiare, pro quo passim alibi χρησμόν, et χρηστήριον usurpat. Oraculum. Vaticinium. Oraculi responsum. μετίσαν τῆς χρησμοσύνης τοπαράπαν. ix. 33. Oraculum omnino missum fecerunt.

χρησμοῦθειν, εἶν. com. Vatinari. Oracula canere. vii. 6.

χρησμός, οὔ, δ. com. Oraculum. i. 48, 66, 75. χρησμῶ κιεδήλω πῖσυνοι. Oraculo captioso, et male intellecto freti. Vel, oraculo incerto, nec vero freti.

χρησμηιάζεσθαι. com. Oraculum consulere. i. 55. χρησμηιάζόμενος. ibid. ἐχρησμηιάζοντο ἐν Δελφοῖσιν. Oraculum Delphis consuluerunt. i. 66, 91. ii. 52. v. 67. εἴςι δέ, κατὰ περ ἐν Ὀλυμπῇ. ἱεροῖσι αὐτόθι χρησμηιάζεσθαι. viii. 134. Valla: Quod illic, quemadmodum in Olympia, fas est in templis sciscitari oracula. Si versionem hanc sequamur, dicemus ἔλλειψιν esse præpos. ἐν, ut integra sit locutio, ἐν ἱεροῖς, τουτέστιν ἱεροῖς, ἡγουν ναοῖς. Bonus quidem sensus: sed tamen ita potius hæc videntur intelligenda. Ut enim Olympiæ, sic etiam illic, sacris [ante factis, et immolatis victimis,] oraculum consulere licet. Hunc oraculorum, sacrificiis potius rite factis, consulendorum morem, cum alii poetæ, tum etiam Homerus τῆς Ὀδυσσεύς κ. nobis demonstrat, ubi Circe monet Ulyssem quid ei sit faciendum antequam ad Inferos descendat, ut ibi sciscitetur, ac discat, quod scire cupiebat. Sic autem ille pag. ex Hen. Steph. typis 304. βόθρον ὄρουσιν ὅσον τε πυγούσιον ἐνθα, καὶ ἐνθα. ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοῖρην χεῖσθαι πᾶσι νεκύεσσι, πρῶτα μελικρήτω, μετέπειτα δὲ ἡδέϊ οἶνω, τὸ τρίτον αὐτῷ ὕδατι. ἐπὶ δ' ἄλφιστα λευκὰ καλύπειν. &c. At Eurip. in Ione,

p. ex Commelini typis 415. hoc ipsum multo dilucidius, verbisque disertissimis testatur. Ion. ibi Chorum alloquitur, εἰ μὲν ἐθύσατε πέλανον πρὸ δόμων, καὶ τι πυθέσθαι χρήζετε Φοῖβου, πάρι' εἰς θυμέλας. ἐπὶ δ' ἀσφακτοῖς μήλοισι, δόμων μὴ πάρι' εἰς μυχόν. i. e. Si [Deo] quidem placentam immolastis ante templum, et aliquid ex Phoëbo sciscitari cupitis, Accedite ad aras. Non mactatis vero ovibus, ne in penetralia templi transite. Idem etiam a Virg. Æn. lib. vi. v. 249. confirmatur, quum describit quas ille victimas Diis inferis Æneas mactarit, antequam ad ipsos descenderat, ut patrem Anchisen adiret, et cum eo colloqueretur. Ipse atri velleris agnam Æneas matri Eumenidum, magnæque sorori Ense ferit, sterilemque tibi, Proserpina, vaccam. Tum Stygio regi nocturnas inchoat aras, Et solida imponit taurorum viscera flammis, Pingue superque oleum fundens ardentibus extis.

χρηστήριον, τό. Oraculum. Ion. poet. et com. παρὰ τὸ χρᾶν, oraculum reddere, responsum dare. Et modo locum significat, in quo redditur oraculum, modo responsum ipsum, et oraculum a Deo, vel ab ejus ministris, editum. i. 20, 23, 47, 48, 53, 54, 63. [τὸ χρησθὲν, oraculum redditum. i. 63, 158. vel vaticinium.] i. 65, 69, 73, 75. et alibi passim. χρεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐν ἡμέρᾳ μετέωρον εἶντα. In acre sublimem a sole ungi. Quænam sit hujus insomnii ac visi interpretatio. iii. 124. et deinceps. ἀνακρεμάμενος [ὁ Πολυκράτης] ἐχρίετο ὑπὸ τοῦ ἡλίου, διαιὶς αὐτὸς ἐκ τοῦ σώματος ἰκμάδα. Suspensus Polycrates a sole ungebatur, emittens ipsemet ex corpore humorem. iii. 125.

χροῖ. et χρῶ. ἐν χροῖ κείρεσθαι, et ἐν χρῶ ξυρεῖν, quid. Vide λόφος. χροῖ autem a recto χροῦς, genit.

χροός, unde dat. *χροί, καὶ κατὰ κράσιν Ἀττικὴν χροί.*
χρόνον. Diu. q. d. multum tempus. quod apud Græcos temporis diurnitas in accus. ponatur. οὗτοι ἀντέσχον χρόνον Ἀρπάγω. Hi diu restiterunt Harpago. i. 175. Subauditur autem πολὺν, vel συγχρόν, ut passim loquitur Herodotus. Alias subauditur ὀλίγον. i. e. exiguum tempus.
χρόνου ἐπιγινόμενου. Interjecto tempore. Interjecto temporis spatio. i. 28. Progressu temporis. V. Hom. 5.
χρόνου ὀλίγου ταῦτα ἔξα τελευμένα. Hæc brevi tempore perficitur. iii. 134.
χρόνου προϊόντος. V. Hom. 2. Tempore procedente, sive progrediente. Temporis progressu. V. Hom. 3, 9, 11, 25.
χρόνου ἐναλλαγῇ. Præsens pro præterito, vel aoristo. ἀποπλέειν, pro ἀποπλεῦσαι. i. 24. χωρέειν, pro χωρῆσαι. ibid. ἀπηγγέσθαι, pro ἀφηγῆσθαι. ibid. ἔχειν, pro σχεῖν. ibid. ἰσπρέσθαι, pro ἰσπρήσθαι. ibid. ἔχειν, pro σχεῖν. ibid. διζέσθαι, et ἐπιμηχανᾶσθαι, pro ζητῆσθαι, et ἐπιμηχανήσθαι. i. 94. ut ibid. ἀποπλέειν, pro ἀποπλεῦσαι. ibid. αὐλέειν, pro αὐλῆσαι. i. 141. προσπολλύεις, pro προσπολλέσεις. i. 207. ἐλῶσι, pro ἐλάσουσιν. ibid. ἐλᾶς, pro ἐλάσεις, ibid. ἐπιτελέειν, pro ἐπιτελέσαι. ii. 91. ἀποπλέειν, pro ἀποπλεῦσαι. ii. 113. ἐῷμεν, pro ἐάσομεν. ii. 114. πέμπειν, pro πέμψαι. ii. 118. ἀπαιτέειν, pro ἀπαιτῆσαι. ibid. λέγειν, pro λέξαι. ibid. ἐλῶν, pro ἐλάσων. ii. 162. iv. 148. v. 63. vii. 33. ἀπαλλάσσεσθαι, pro ἀπαλλάξασθαι. iii. 56. πᾶριμεν, pro παρελευσόμεθα. iii. 72. οἴχεσθαι, pro οἰχῆσθαι, καὶ ἀπελθεῖν. iv. 10, 11, 14. ἀπινέεσθαι, pro ἀφιξασθαι. iv. 14. διασκεδᾶς, pro διασκεδάσεις. viii. 68, &c.
χρόνω. com. pro quo alias σὺν

χρόνω. Tandem. i. 80. χρόνω ἐξαιρέθησαν. Tandem expugnati sunt. i. 175. χρόνω παρέστησαν. Tandem se dediderunt. iii. 13.
χρόνω ὕπερον πολλῶ. Multo post tempore. Multo post. i. 171.
χρυσόδετος, δ καὶ ἡ. H. V. Auro ligatus. σφρηγὶς χρυσόδετος, σμαράγδου λίθου εὐστα. Sigillum confectum ex smaragdo lapillo, qui auro inclusus erat. iii. 41.
χρυσόσπαστος, ου, δ καὶ ἡ. com. q. d. Auro aspersus, i. e. auro tectus. Inauratus. τριήρεϊ χρυσόσπαστω. viii. 120. Triremi inaurata. Valla vertit, Tiara auro intertexta. quare videtur legisse τιάρῃ χρυσόσπαστω.
χρυσόφορος, δ. com. Qui aurum gestat. Qui aurea ornamenta fert. iv. 104.
χρυσόφορεῖν. com. Aurum ferre. Aurea ornamenta gestare. i. 82.
χρυσοφύλαξ, κος, δ καὶ ἡ. com. Auri custos. iv. 13, 27.
χυτός, οὔ, δ. Substantive poni videtur apud Herod. pro aggeribus ex terra fusa congestaque factis. οἱ χυτοὶ τῆς διώρυχος. Aggeres fossæ. vii. 37.
χύτρος, ου, δ. Nomen quidem commune, si formationem spectes: at apud Herodot. accipitur præter vulgatam ollæ significationem, pro lavacro calido. ἔστι δὲ ἐν τῇ ἐσόδῳ ταύτῃ [τῶν Θερμοπυλῶν] λουτρά, τὰ χύτρος καλέουσι οἱ ἐπιχώριοι. vii. 176. Sunt autem in hoc [Thermopylarum] introitu calida lavacra, quæ χύτρος, i. e. ollas, indigenæ vocant. Apud Dionysium de situ orbis, v. 433. ubi locus iste citatur, χύτρας legitur. Sed nihil mutandum. χύτροι etiam diem festum significant, de quo consule Suidam in voce χύτροι.
χῶμα γῆς. Agger terræ, terræ aggestæ moles. i. 93.
χῶν. Part. præ. pro χέων. Fundens. Aggerens. χῶματα χῶν

πρὸς τὰ τεῖχεα ἐπύρθεε. Aggeres aggerens, congerens ad mœnia, expugnabat. i. 162.

χωρεῖν. com. Manare. Spargi. Disseminari. De rumore dictum. ἐνθεῦταν ἢ φάτις αὐτῇ κεχωρήκεε. Hinc rumor iste manavit. i. 122.

χωρεῖν. Cedere. Succedere. Evadere. Evenire. Exitum aliquem habere. παρὰ σμικρὰ τῶν λογίων ἡμῶν ἐνια κεχώρηκε. Nonnulla de nostris vaticinationibus in exigua evadunt. i. e. exitum parum firmum certumque habent. i. 120.

πάντα οἱ ἐχώρεε εὐτυχέως. Omnia ei feliciter succedebant. iii. 39.

χωρήσαντός οἱ τοῦτου. Cum hoc ei feliciter successisset. iii. 42.

κατόδος οὐ προσεχώρει. v. 62. Reditus non succedebat. καὶ σφι χωρήσειν τὰ βούλονται. Ipsisque successura quæ cupiunt. v. 89.

εὐπετέως τοι, δέσποτα, χωρήσει τὰ νοέων ἐλήλυδας. viii. 68. Facile, domine, tibi succedent, quæ cogitans [huc] venisti, [quæ in animo habebas quum huc venisti.] ἦν οἱ προχωρήσῃ τὰ νοέων λέγει. viii. 102. Si ei succedant quæ cogitans dicit. viii. 108.

χωρεῖν. com. Capere. Continere. χωρέων ἀμφορέας ἑξακοσίους. 600 amphoras continens. i. 51, 70, 192. iv. 81.

χωρεῖν. com. Capere. Continere. χωρέων ἀμφορέας ἑξακοσίους. 600 amphoras continens. i. 51, 70, 192. iv. 81.

χωρεῖν. com. Capere. Continere. χωρέων ἀμφορέας ἑξακοσίους. 600 amphoras continens. i. 51, 70, 192. iv. 81.

χωρεῖν. com. Capere. Continere. χωρέων ἀμφορέας ἑξακοσίους. 600 amphoras continens. i. 51, 70, 192. iv. 81.

χωρεῖν. com. Capere. Continere. χωρέων ἀμφορέας ἑξακοσίους. 600 amphoras continens. i. 51, 70, 192. iv. 81.

Hoc in loco defensantibus sese gladiis, qui adhuc eis supererant, barbari circumfunduntur, et manibus et vocibus incessentes. Æ. P. Hoc in loco [Græcos] ipsos [hostem] propulsantes gladiis, qui adhuc ipsis supererant, et manibus, et ore, barbari [telis] petentes obruerunt. Sed locus videtur ita legendus, et distinguendus, μαχαίρησι, τοῖσι αὐτέων, ἀντὶ τοῦ, ἐκείνοι αὐτέων οἱς ἐτύγχανον, &c. Vel, μαχαίρησι, αἱ αὐτοῖς, &c. nisi dicas τὸ τῇσι sequi præcedentis casus constructionem, et pro αἱ sumendum, quod nunc paulo durius videretur; deinde subjiendum αὐτοῖς, &c. Alioqui erit ἀνακόλουθον. Post εἰσάσει vero distinctio notanda. Hæc enim non ad barbaros (ut Valla putat), at ad Græcos sunt referenda. Hic enim est hujus loci sensus: Græci, quibus adhuc gladii supererant, gladiis se tatabantur, et barbaros propulsabant. Quibus vero nec lanceæ nec enses nec gladii amplius supererant, illi manibus, illi pugnibus, unguibus, ore, dentibus, morsuque, rem gerebant, ne morerentur ignaviter, ac inulti. Nostram sententiam Herod. ipse confirmat his verbis, vii. 224. δόρατα μὲν νυν τοῖσι πλεοῖσι αὐτέων τηρικαυτά ἐτύγγανε κατεηγότα ἤδη, οἱ δὲ τοῖς ξίφεσι διεργάζοντο τοὺς Πέρσας. Sic autem summam fortissimorum virorum virtutem in barbaros exertam vult demonstrare, quemadmodum idem vii. 223. testatur, ἀπεδείκνυντο ῥώμης ὅσον ἔχον μέγθος ἐς τοὺς βαρβάρους, παραχρῆμα μὲν οἱ τε, καὶ ἀτέοντες. Lector eam sententiam sequatur, quam veritati favere judicavit. καὶ τὸ ἔρμα τοῦ τεύχεος συγχώσαντες. vii. 225. Valla, Et munitionem muri subruentes. Æ. P. [telis, vel] aggesta terra obruentes, te-
gentes, et æquantes, ita ut pla-

nitiei parem redderent. Quod ex sequentibus colligi potest, τὸν ἡλιον ὑπὸ τοῦ πλῆθους τῶν οἰσῶν ἀποκρύπτουσι. τοσοῦτό τι πλῆθος αὐτέων εἶναι. vii. 226. χῶμα ἐπειράτο διαχοῦν. viii. 97. Aggerem excitare conabatur. χῶματα χῶσαι. ix. 85.

Ψ.

Ψάμμος. οἶδα δ' ἐγὼ ψάμμου τ' ἀριθμόν, καὶ μέτρα θαλάσσης. Novi autem ego et arenæ numerum, et mensuram spatiumque maris. i. 47.

Ψελλιοφόρος, ου, δ. vel potius ψελλιοφόρος. ὁ ψέλλιον φορῶν. Armillatus. Qui fert armillas. N. H. Armillis ornatus. viii. 113. Suid. τὸ ψέλλιον, κόσμος τῆς χειρός. Ital. Braccialetti. Gall. Des bracelets. Vide vulg. Lex.

Ψεῦδειν. com. Fallere. Decipere. Frustrare. Frustrari. ἐψευσμένοι γνώμης. viii. 40. Opinione [sua] frustrati. μηδαμῶς σφέας ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος. ix. 61. Ne se sua spes frustraretur.

Ψευδῆς ὁδός. com. Via mendax, pro ψεῦδος. Mendacium. οὐ τρέπεται ἐπὶ ψευδέα ὁδόν. Ad mendacem viam, ad mendacia, se non convertit. i. 117.

Ψευδοπαρθένος, ἡ. Falsa virgo. Virgo non virgo. Non vera virgo. τὰς ἀποθηνησκούσας παρθένους ἐκ τῶν τραυμάτων ψευδοπαρθένους καλεοῦσι. Virgines ex vulneribus decedentes falsas virgines appellant. iv. 180.

Ψευδόρκιος, ὁ. Herod. nomen, pro com. ψεύδορκος. Perjurus. Qui facit præter juramentum, quod juravit. Qui iusjurandum violat. i. 165. (τὸ ὅρκιον φυλάσσειν. ibid.)

Ψήγμα, τος, τό. com. Auri ramentum. Ramentum. πάρεξ τοῦ ἐκ τοῦ Τιμῶλου καταφερομένου ψήγματος. Præter auri ramenta, quæ ex

Tmolō deferuntur. i. 93. iii. 94, 95, 98. v. 101. vi. 125.

Ψήν, ὁ. Culex. ὁ ψήν τὴν βάλαν ἐσθύνων. Culex palmulam ingrediens. βάλανον enim ita vertit Valla. Proprie tamen glandem. γενικῶς vero fructum omnem glandi similem, ut sunt et dactyli, præsertim immaturi. i. 193. Ψήνας γὰρ δὴ φέρουσι ἐν τῷ καρπῷ οἱ ἔρσενες, κατάπερ οἱ δλυνθοί. Palmæ enim mares in fructu ferunt culices. Vel, Masculæ enim palmæ producant in fructu culices, ut caprifici. ibid.

Ψηφιοφόρος, ου, δ. N. H. pro com. ψηφοφόρος. Qui suffragium fert. Qui sententiam fert. ἐνδέκατος ψηφιοφόρος. Undecimus in sententia ferenda. vi. 109. Est autem compositum ex diminutivo ψηφίς, ψηφίδος, ἡ. quod jam idem valet ac ψηφός, et verbo φορέω, ὦ, vel φέρω, quod in compositione τὸ ε in ο vertit.

Ψῆφος, ου, ἡ. com. Calculus. Suffragium. Lapillus suffragiis, et sententiis ferendis, destinatus. Ipsum suffragium. Ipsa sententia. Ovid. τῶν Μεταμορφώσεων. lib. xv. v. 41. Mos erat antiquis niveis, atrisque lapillis, His damnare reos, illis absolvere culpa. Οἱ στρατηγοὶ διενέμοντο τὰς ψήφους. viii. 123. Duces suffragia distribuerunt. id est, Milites in suffragia, lapillis distributis, miserunt. πᾶς τις αὐτέων ἐωῦτῷ ἐπὶθετο τὴν ψήφον. ibid. Eorum unusquisque sibi ipsi lapillum attribuebat. i. e. Secundum se ipsum sententiam ferebat. vel, sibi ipsi suffragia ferebat; suo suffragio præmium ac honorem sibi decernebat.

Ψυχή. Mens. Ratio. ψυχὴν οὐκ ἀκρος. Mentis vel rationis minime compos. Herod. locutio. v. 124. v. s. Animo non summus, vel excellens. i. e. Qui animum, animique varios motus ac impetus regere, coercere, frænare nequit,

ita ut summum principatum in animo ratio obtineat. μεταφορικῶς pro eo sumitur, qui mentis non est compos. Sic οὐκ ἄκρος ὀργὴν vocatur iræ impotens; qui supra iram esse non potest, ut eam regat, moderetur, atque pro arbitrio frænet; sed ei paret, eique se subicit, ac ab ea se transversum agi patitur.

Ω.

Ω κατ' ἀποκοπὴν formatum in quibusdam nominibus a recto ὦν deductis, quorum genitivus ὦνος, dat. ὦνι, accus. ὦνα, et κατ' ἀποκοπὴν, ὦ. Ut, Σαρδῶν, ὦνος, ὦνι. Σαρδῶνα, Σαρδῶ. v. 106. Steph. docet hanc insulam et Σαρδῶ, et Σαρδῶνα vocari. v. 124. Dicitur etiam Σαρδῶν, ὄνος. Dionysius. v. 82. Τῇ δ' ἐπὶ Σαρδόνιος μορμύρεται ἐγγυῖσι πόντος. Vide Græca Scholia. et 65, 66. ed Steph.

ω κατ' Ἰωνικὴν κρᾶσιν, ἐκ τοῦ οα. ὁ ἀνὴρ. ὦ ἡνὴρ. i. 162. τῶρχαῖον. τὸ ἀρχαῖον. i. 173. τῶ πὸ τούτου. τὸ ἀπὸ τούτου. i. 199. τῶγαλμα. τὸ ἀγαλμα. ii. 42, 46, 63, 172. iii. 37. τῶ ποδαῖνον, pro τὸ ἀποδαῖνον. ii. 82. τῶ πὸ τοῦδε, pro τὸ ἀπὸ τοῦδε. iii. 40. τῶληθές. τὸ ἀληθές. vi. 68, 69. Illud autem observandum in his vocabulis, post factam κρᾶσιν remanere spiritum eundem, quo vocalis ante contractionem factam notabatur, ut originis vestigia melius appareant. Quinetiam eundem accentum retineri in multis, ut hic videmus. Alioqui dicendum esset τὸ ο κατ' ἑκτασιν in ω verti, vocalem vero α κατ' ἀφαιρέσιν tolli, sublatæque notam ac indicium relinqui, quod ἀπόστροφος appellatur, quæ sic pingitur. Hæc autem vel in vocis initio, vel in fine collocatur. In initio, ut ὦ ἡνὴρ, pro ὁ ἀνὴρ, ποῦ ἔσιν, pro ποῦ ἐσιν. In

fine, ut ὑπὲρ ἐμοῦ, pro ὑπὸ ἐμοῦ. παρ' ἐκείνου, pro παρὰ ἐκείνου. τῶρχαῖον, pro τὸ ἀρχαῖον. ix. 45.

ω κατὰ κρᾶσιν Ἰωνικὴν ἐκ τοῦ ση com. ἀμείωσας, pro ἀναείωσας. Vociferatus. Edito clamore. i. 8. ἀνείωσεν, pro ἀνεείωσεν. i. 10. ἐννώσας, pro ἐννοήσας. Cum animo volutasset. Cum perpendisset. Cum animadvertisset. i. 68. ἐνένωστο, pro ἐνενόητο. In animo habebat. i. 77. ἐννώσαντα, pro ἐννοήσαντα. Cum cogitasset. i. 86. ἐπιείωσασθαι, pro ἐπιείκησασθαι. Invocasse. Implorasse. i. 87. βῶσαι, pro βοῆσαι. Vocare. i. 146. ὀγδώκιντα. Octoginta. pro ὀγδοήκοντα. Quamobrem in vulgatis codicibus male ὀγδώκιντα cum i subscripto legitur. i. 163, 176, 189. ii. 9. ἐννενώκασι, pro ἐννενοήκασι. Animadvertenterunt. iii. 6. ὀγδώκοντα bene scriptum legitur. iii. 22, 95. viii. 44. βεζωμένα, pro βεζοημένα. iii. 39. βῶσαντες, et ἐπιείωσωνται, pro βοήσαντες, et ἐπιείκησωνται. v. 1. προσεείωσατο. vi. 35. καταβωσομένους. vi. 85. ἐξώσθησαν, pro ἐξοήθησαν. vi. 131. ἐνενώητο, pro ἐνενοήητο. vii. 206. διενενώητο, pro διενενοήητο. vii. 207. tertia plur. plusq. p. pass. α διανοοέμαι, οὔμαι. Cogito. In animo habeo. ἐξώσθη, pro ἐξοήθη. viii. 124.

ω Ion. et Doric. terminatio nonnullorum nominum genitivi sing. communiter in ου desinentis. Μεγελάω, pro Μεγελάου. vii. 169.

ω. Attica et Ionica terminatio quorundam nominum substantivorum, in genitivo casu, quartæ simplicium, a recto ὡς pro com. nominativo ὅς, et genitivo οὔ. ut λεώς, λεώ. populus. νεώς, νεώ. templum. Sic Νεκώς, Νεκώ. Nomen proprium regis Ægyptiorum. iv. 42. φενεώς, φενεώ. vi. 74.

ω pro ου in genitivis quorundam nominum Attice et Ionice in ὡς, vel ὦν, habentium desinentem nominativum, ὡς quidem in masc.

g. ὦν vero in n. ἀξιόχρεω, pro ἀξιό-
χρεῶν inusitato. v. 111. Θεράμειος.
Θεράμειω. Nomen urbis. Herod.
vii. 123. Sed non constat ibi
utrum masc. an f. g. sit.

ω non solum Attice, sed et Ion.
pro com. α in nominativis accu-
sat. et vocativis plur. quartæ decl.
simplicium, neutrius gen. ut τὰ
εὐγεω pro τὰ εὐγεα. Sic τὰ ἀξιό-
χρεω, pro ἀξιόχρεα, quod inusi-
tatum. v. 65.

ω. Ion. ἀντὶ τοῦ αὐ. com. τρώμα,
pro τραῦμα. Vulcanus, plaga, clades.
nisi παρὰ τὸ τορέω, ὦ. τρώ, τρώω.
τρώσω, τρώσκω, τιτρώσκω. Per-
foro; penetro, vulnero, saucio,
deductum dicas. i. 18. τραυματί-
ζειν, pro τραυματίζειν. i. 59.

ῶ. Ion. pro com. οἱ. δυῶν pro δυοῖν.
Duob. i. 94, 130. ἀνώσαι, pro
ἀνολσαι. Retulisse. i. 157. δυῶν,
pro δυοῖν. iv. 1, 90.

ῶατο. Ion. 3. pers. plur. imperf. 2.
conj. contract. pro com. in ὦντο
desinente. ἐπειρώατο, pro
ἐπειρώντο. Tentabant. Periculum
faciebant. i. 68. Sic autem forma-
tur, ἐπειρώντο, sublato ν, et in-
serto α. ἐπειρώατο, circumflexo
in acutum mutato, quia duæ syl-
labæ sequuntur. Circumflexus
enim in ultimam tantum, aut
penultimam verbi natura cadit.
Ἐκπε τοῖσσεσσιν articulum, de
quo Eustath. Sic τοῖσινδε apud
Hippocratem 480. 22. typ. Fro-
ben.

ῶατο. Ion. 3. pers. plur. optat. mo.
2. conj. pro com. in ὦντο de-
sinente. πειρώατο pro πειρώντο,
conarentur. ἐκ τοῦ πειράοιντο, κατὰ
κρᾶσιν. iv. 139. vi. 138. sic ὀρώα-
το, pro ὀρώντο formatur autem ab
ὦντο terminatione communi, re-
jecto ν, inserto α, et circumflexo,
propter duas sequentes syllabas,
in acutum, ex grammaticis præ-
ceptis, mutato. Vel a 3. sing. in
ῶτο desinente, inserto α. V. Hom.
32.

ῶιος. Ion. et poet. pro com. et

Attico ῶος. in adjectivis nomini-
bus. πατρώιος, pro πατρώος. Pa-
ternus. i. 41. ii. 1.

ὠθίζεσθαι. Verbum, quod proprie
dicitur de iis, qui propter confer-
tam populi multitudinem se mu-
tuo pellunt, ut aliquo perveni-
ant; ut fit in principum aulis, in
prætoriiis, ac magistratuum ædi-
bus, quum quis ad principem,
prætozem, et magistratum, acce-
dere cupit, ut eum coram allo-
quatur. ὠθιζομένων αὐτῶν. Ipsi
inter se concertantibus, atque
conflictantibus. iii. 76. Hæc ita
Galli patrio sermone feliciter ex-
primerent. *Iceux s'entre poussans
l'un l'autre pour entrer.* Vel, *Iceux
se debattans entre eux pour entrer.*

ὠθισμός, ου, ὄ. Impulsio. Propulsio.
Conflictus. Prælium, in quo alii
alios armis propellunt, ut aliquid
in suam potestatem redigant.
Περσέων τε, καὶ Λακεδαιμονίων,
ὠθισμός ἐγένετο πολλός. vii. 225.
Persarum, et Lacedæmoniorum
multus, vel magnus, et vehemens
conflictus fuit; id est, Persæ, et
Lacedæmonii inter se vehementi
conflictu pugnarunt. Pro Leoni-
dæ cadavere obtinendo vehementer
conflixerunt, ita ut se mutuo
protruderent, atque propellerent.

ὠθισμός λόγων. Verborum conflic-
tus. τῶν στρατηγῶν ἐγένετο ὠθισμός
λόγων πολλός. viii. 78. Inter duces
grave verborum certamen, gravis
altercatio fuit. ἐν τῇ διατάξει ἐγένε-
το λόγων πολλῶν ὠθισμός Τεγε-
τέων τε, καὶ Ἀθηναίων. ix. 26. Val-
la: Ibi in distinguendis nationi-
bus magna sane altercatio existi-
tit inter Tegeatas, et Athenienses.
Æ. P. In ipsa [militum] disposi-
tione [i. e. in acie instruenda, et
loco singulis nationibus assignando,]
multorum verborum altercatio inter Teg. et Athen. ex-
stitit. ἐς ὃ ἀπίκοντο ἐς ὠθισμόν. ix.
62. Donec ad propulsionem ve-
nerunt. i. e. Donec alii alios ar-
mis propellere cœperunt.]

ὠκύτοκον, ου, τό. N. H. Partus celeritas. ἀποφέρειν τῇ Εἰληθυίῃ τὸν φόρον ἀντὶ τοῦ ὠκύτοκου. Tributum Lucinae pro partus celeritate, vel pro partu maturato, aut maturando, ferre. iv. 35.

ἄλλοι. Ion. et Dor. pro com. οἱ ἄλλοι. Alii. i. 48. ὦλλοι. ii. 36. Sed ὦλλοι quidem, per contractionem, ὦλλοι vero, per elisionem τοῦ α, et ι, subscripto, dictum. Et in altero quidem, spiritus asper articuli, vel Ionice mutatus in tenuem, vel sublatus, remanente tenui sequentis vocis ἄλλοι. In altero vero spiritus quidem articuli servatur, sed accentus tollitur, ne in eandem syllabam idem accentus bis, nulla particula enclitica sequente, cadat.] ii. 51. Sic viii. 67. ὦλλοι.

ὠμοζοῖα, ης, ῆ. Cruda pellis bovis. H. V. vide ὠμοζοῖα apud Eustathium, 114. 13. In vulgatis lexicis perperam legitur ὠμοζοῖων δερμάτων, crudarum pellium bovinarum; et Herodoto hæc tribuuntur, licet nec liber, nec libri locus notetur. At apud Herodotum legitur, ὠμοζοῖων, καὶ τῶν ἄλλων θερμάτων ὀχετόν. i. e. crudarum bubularum pellium, et aliarum pellium canalem. Hic autem τὸ ὠμοζοῖων est genitivus pluralis [Ioniceformatus] a singulari ὠμοζοῖα, si lexicis fides est adhibenda. Quod observandum. Nam alioqui genitivus iste pluralis esset in ultima syllaba circumflectendus sic, ὠμοζοῖων. Consule tritas grammaticorum regulas, et exceptiones. Sed fortasse verisimilius fuerit, si a neutro τὰ ὠμοζοῖα, τῶν ὠμοζοῖων, quod crudas bovis pelles significat, καθ' ὑπεραίρεσιν Ἰωνικῇ τοῦ ι, ὠμοζοῖων formatum esse dicamus. qua de re suo loco fusius. Si nomen adjectivum esset, ὠμοζοῖων scribendum esset; vel hic etiam eadem ratione τὸ ι subtrahit dices: vel etiam hoc ὠμοζοῖων in genitivo plural.

2. declin. simpl. nunc præter morem παροξυτονεῖται, quemadmodum et alia quædam ab aliis jam observata, et scripta. Sic est apud Thucyd. l. iii. § 110. Ὀλπῶν, non Ὀλπῶν scribitur, a recto Ὀλπαι, quod erat castelli nomen. et l. viii. § 109. Φοινίσσων νεῶν, pro Φοινισσῶν, ut grammaticæ regulæ scribendum monent.

ὠμοζοῖην μούνην περιτείνας. iv. 65. Solam crudam bovis pellem circumtendens. Vide ὠμοζοῖνος.

ὠμοζοῖη, ης, ῆ. Cruda bovis pellis. vii. 91.

ὠμοζοῖνος, η, ου. N. H. Ex cruda bovis pelle factus. ὠμοζοῖνας ἀσπίδας εἶχον. Clypeos ex cruda bovis pelle factos gestabant. vii. 76, 79.

ὦν. Ion. pro com. οὖν. Igitur, ergo. i. 2, 4, 5, 8. οὐκῶν, pro οὐκουν. Non ergo. i. 11, 30. οὐτῶ ὦν, pro οὐτῶς οὖν. Sic igitur. i. 32, 39, 40, 68, 109, 124, 158. γῶν pro γοῦν. vii. 104. et passim.

ὦν. Ionice redundans. τοῦτον δὲ ὦν, pro τοῦτον δὲ οὖν. Nam δὲ et οὖν idem significant. Hunc igitur. i. 34. Οὐ γὰρ ὦν. i. 49, 58, 59, 75, 80, 82. τοῦτων γὰρ ὦν. Horum enim. i. 94, 108, 118, 132, 140. ii. 39, 87.

ὦν. Ion. pro com. οὖν, in nominibus. τὴν βῶν, pro τὴν βοῦν. Bovem. ii. 40. vi. 67.

ὦν. terminatio genitivi, non semper in secunda declinatione simplicium in ἑων Ionice, dissolvitur. ut ἀρπαζομένην γυναικῶν. non ἀρπαζομένων. i. 4.

ὦναξ. Ionice pro ὦ ἀναξ. iv. 150. ὠνεῖσθαι. com. Emere, pro quo et πρῖασθαι. i. 70. et πράττειν. σῶ. χρυσὸν ὠνέοντο. Aurum emerunt. i. 69. Κροῖσος ὠνεομένοισι ἔδωκε δαυτίνην. Cræsus [aurum] ementibus dono dedit. ibid. ὠνεομένοισι πωλέειν. Ementibus vendere. i. 165.

ὠνή, ῆς, ῆ. Emtio. com. ὠνήτε, καὶ πρῆσει χρέωνται. Emptione, ven-

ditioneque utuntur. i. e. Mercaturam exercent, atque negotiantur. Gallice, *Ils trafiquent en achetant et vendant*. i. 153.

ὦ ἡρ. Ion. et Dor. pro ὁ ἀνὴρ. i. 162. ii. 51. iii. 155. v. 104. ὦ ἡδρες, οἱ ἀνδρες. iv. 134, 161. vii. 143.

ὦ ἡνθρωπε. Ion. et Dor. pro com. ὦ ἀνθρωπε. viii. 125.

ὦ ἡνθρωποι. Ion. et Dor. pro com. οἱ ἄνθρωποι. vii. 11, 49.

ὦραϊν, ης, ῆ. Ion. pro com. ὦραια ἑλλειπτικῶς. subauditur enim ὦρα. Vernum, sub. tempus. i. e. Ver. ὦρα enim apud poetas κατ' ἐξοχὴν τὸ ἔαρ. i. e. ver significat. Unde ὦραιος, veris instar formosus. Nam (ut poeta canit Ecloga tertia. v. 56.) Et nunc omnis ager, nunc omnis parturit arbos, Nunc frondent sylva, nunc formosissimus annus. Eustath. ὦρα τὸ ἔαρ καὶ ἀπλῶς μὲν οὕτω λεγόμενον, ἑλλειπτικῶς λέγεται. οἷον ἐν τῷ, Ὅσσα τε φύλλα, καὶ ἄνθη γίνεται ὦρε. ἐν δὲ τῷ, ὦρε ἐν εἰαρινῇ, ἐντελῶς. Herodotus vero iv. 28. quum dicit, τὴν μὲν ὦραιην οὐκ οὐε λόγον ἄξιον οὐδὲν, τὸ δὲ θέρος, ὕον οὐκ ἀνίει, videtur ἑλλειπτικῶς dixisse, ut ὦρεν subaudiatur. i. e. Verno quidem tempore nihil pluit, quod memoratu sit dignum: aetate vero, pluere non cessat. ὦραιην ὦρεν, Ἰωνικῶς, καὶ ποιητικῶς vocat, τὴν ὦραν τὴν εἰαρινήν, i. e. tempus vernum, quod unico vocabulo ἥρ appellatur. Hic est, nisi fallor, Germanus hujus loci sensus, ac interpretatio. Valla tamen haec ita vertit: Nam quum tempus pluendi est, nihil ibi, quod sit ullius momenti, pluit. &c. Lector de utraque interpretatione judicet. Sed et sic erit ἑλλειπτικὸν loquendi genus, ac ὦρεν, vel aliquid ἰσοδυναμοῦν, subaudietur. Vel erit epithetum loco nominis substantivi, ὦραιη, pro ὦρη, ὦρη vero, pro ἔαρ,

ut ante dictum. Quod minime παράδοξον. Consule Eustathium ἐν τῷ, Ἐπιθετὰ τινα καθ' αὐτὰ λεγόμενα, συνεισάγοντα μὲν τὰ ὑποκειμενα, καθ' ὧν λέγονται. ἀτελῶς δὲ ὅμως λεγόμενα, οἷον τὸ βροτὸς, ὅπερ ἐντελῶς βροτὸς ἀνθρώπος λέγεται. καὶ τὸ πολλοὶ, ὑπακουόμενου τοῦ τρεῖς, καὶ κεδὸς, ὑπακουόμενου τοῦ ἑμᾶς. &c. Vide et τρυφάλεια. Sic et Latine Cani dicuntur, subaudito nomine pili, vel capilli. Idem et in aliis multis factum invenias. Vel, ut ab ἀνάγκη, σελήνῃ, ἀθηνῇ, ποιητικῶς κατὰ παραγωγὴν dicitur ἀναγκαίη, σεληναίη, ἀθηναίη, sic etiam ab ὦρη deducetur ὦραιη, ης, ῆ. quod substantive sumetur.

ὦραιος. com. Maturus. Qui propter aetatem maturam ad aliquid est aptus. παρθένος ὦραια ἀνδρός. i. 107. Virgo matura viro. Virgil. Aen. vii. v. 52. Sola domum, et tantas servabat filia sedes, Jam matura viro, jam plenis nubilis annis. αἱ παρθένοι γάμων ὦραιαι. i. 196. pro quo συνανύμως dicitur αἱ παρθένοι ἐς γάμου ὦρεν ἀπικόμεναι. vi. 61. ἐπειδὴ ἐγένοντο ὦραιαι γάμου. vi. 122.

ὦρη. Ion. pro com. ὦρα. Certum, statutumque tempus. τὴν ὦρεν. Certo, statutoque tempore. ii. 2. ὦρη, ης, ῆ. Ion. pro com. ὦρα, cum tenui; id est, cura, sollicitudo. μηδεμίην ὦρεν ἔχειν ἀρκασθεισέων γυναικῶν. Mulierum raptarum nullam curam gerere. De mulieribus raptis nullo modo sollicitum esse. i. 4. quod paulo post dicitur, ἀρπαζομένων τῶν γυναικῶν λόγον οὐδένα ποιήσασθαι. Gallice, *Ne tenir aucun compte. Ne faire aucun compte des femmes ravies. Ne s'en soucier aucunement.* ibid. Pro eodem dicitur et ὦρη cum tenui, quod com. φροντίς. τῆς οὐδεμὴ ἐξαι ὦρη ἀπολλυμένης. Cujus pereuntis nulla geretur cura. iii. 155. τότε ὦρεν ἐποιή-

σαντο οὐδεμίην. ix. 8. Nunc nullo modo curarunt [hoc.]
 ὠρμέατο. *tertia plur. plusquamperf. pass. Ion. formata, pro com. ὠρμηγτο. Formatur autem vel a 3. sing. ὠρμηγτο, dissoluto η in εα. vel a 3. plur. ὠρμηγτο, rejecto ν, et dissoluto η in εα. Vide εατο Ion. formata. vii. 215. viii. 25, 109. ὠρμέατο βοηθείην. ix. 61. Ad opem ferendam ferebantur.*

ὠρώρυκτο. Ion. et Att. pro com. ὠρυκτο. ab ὀρύσσω, ξω. i. 186.

ὥς cum infinitivis ἰωνικῶς junctum, loco imperfecti, vel aoristi. ὥς παρῆναι αὐτούς. ἀντὶ τοῦ, ὥς αὐτοὶ παρῆσαν. i. 24. Cum illi advenissent. ὥς δὲ ἄρα μιν προσῆναι τοῦτο. pro, ὥς δὲ ἄρα τοῦτο αὐτῷ προσῆναι. Latin. interpres hæc ita, Quod ubi subiit Cræso. i. 86. Verba sonant, Quum autem hoc ante ipsum stetisset, id est, in mentem ei venisset. Sed τὸ μὲν hic ἀντὶ τοῦ αὐτῷ positum videtur, quod rarissimum. Nam alias in accusativo tantum reperitur pro αὐτὸν, αὐτήν, αὐτό. Interdum et in plurali dicitur μὲν, pro αὐτοῖς, αὐτάς, αὐτά, ποιητικῶς, ut docet Eustathius. Hoc autem dicitur ad similitudinem τοῦ ἐμὲν, καὶ τὴν, quæ Δωρικῶς ἀντὶ τῶν, ἐμοί, καὶ σοί, ponuntur. Aristoph. ἐν Ὀρνισί, v. 929. Δὲς ἐμὲν ὅ, τι περ Τεῶν κεφαλῇ θέλης Πρόφρων δόμεν ἐμὲν, τείν. Vide Scholia Græca. Theocritus Idyll. xi. ver. 29. Ἐκ τήνῃ δύναμαι. τὴν δ' οὐ μέλει οὐ μὲν Δι' οὐδέν. Et ib. ver. 55. ὥς κατέδυν ποτὶ τὴν, καὶ τὰν χεῖρα τοῦ ἐφίλασα. προσῆναι vero cum dativo usurpatur et alibi. τῷ Ἀσπυγέῃ προσῆς δ' Ἀρπαγός. Cum Harpagus ante Astyagum stetisset. i. 129. Sed fortasse jam τὸ προσῆναι ἀντὶ τοῦ προσῆσαι sumendum, ut locus ita explicetur, προσῆσαι, δηλονότι τοῦ Κῦρου, καὶ τῶν λοιπῶν Περσῶν, καὶ τούτων ἀκουόντων προσηγγεῖν.

ἀντὶ τοῦ, ὥς δὲ αὐτὸς ὁ Κροῖσος τοῦτο τὸ τοῦ Σόλωνος ῥήμα, εἴτε ἀπόφθεγμα, προσέφησε τοῦ Κῦρου, καὶ τῶν λοιπῶν Περσῶν, καὶ πάντων ἀκουόντων προσηγγεῖν, ἀνεεικάμενός τε, καὶ ἀνασπένδων, ἐς τῶν ὠνόμασε τὸ Σόλων. id est, Cum autem ipse Croesus hoc Solonis dictum ante Cyrum ceterosque Persas statuisset, posuisset, ac omnibus audientibus protulisset, vocibus, et suspiriis repetitis, ac iteratis, Solonem ter nominavit. μεταφορικῶς vero dicitur τὸ προσῆναι, εἴτε προσῆσαι τι τινός, ἀντὶ τοῦ, κατενώπιόν τινος, καὶ παρόντος τινός, τι προσηγγεῖν. Aliquid aliquo præsente, coram aliquo, proferre. Si τὸ προσῆναι sumas pro ante aliquem, ante aliquis oculos, mentemque statui, ponetur pro παρασῆναι, καὶ παρασῆσασθαι, quæ dicuntur de rebus, quæ nobis in mentem repente veniunt, pro quo συνωνύμως ibid. habemus, τῷ Κροίσῳ τὸ τοῦ Σόλωνος ἐσελθεῖν. Hæc igitur verborum varietas, et usus accurate nobis esse observandus. Ὡς οὐ παύεσθαι [τὰ κακά.] pro, ὥς οὐκ ἐπαύετο. i. 94. Cum mala non cessarent. ὥς ψευδῆσθαι τῆς ἐλπίδος, pro ὥς ἐψεύσθη. Cum spe frustratus fuisset. i. 141. ὥς γεγενῆναι, pro ὥς ἐγγεγενέε. ii. 99. κτίσαι, pro ἐκτίσε. ibid. ὥς τυχεῖν ἀνοιξαντα, pro ὥς ἐτυχε ἀνοίξας. ii. 121. § 2. Eodem loco multa sunt exempla constructionis ejusdem. ὥς δὲ τὴν παῖδα ποιεῖν, pro ὥς δὲ ἡ παῖς ἐποίη. ii. 121. § 5. ὥς ἐμοὶ δοκέειν, pro ὥς ἐμοὶ δοκεῖ. ii. 124. ὥς διχθεσθαι, pro ὥς ὦχτο. ii. 140. ὅπως οἱ φοίταν, pro ὅταν αὐτῷ ἐφοίτων. ibid. ὥς ἀπικέσθαι, pro ὥς ἀπίκητο. ii. 162. ὥς ἀπενειχθέντα, εὐ δοκέειν εἰρησθαι, pro ὥς ἀπηνέχθη, εὐ ἐδόκει εἰρησθαι. Cum hæc renuntiata fuissent, recte dicta videbantur. iii. 14. ὥς ἐγερθῆναι, pro ὥς ἐγήρεθαι.

Cum excitatus fuisset. iv. 9. *ὡς δὲ δόξαι*, pro *ὡς δὲ ἔδοξε*. iv. 11. *ὡς πλέοντα γενέσθαι*, pro *ὡς πλέον ἐγένετο*. iv. 179. *ὡς ἐλθεῖν*, pro *ὡς ἦλθον*. vii. 148. *ὡς γενέσθαι πλώοντας*, pro *ὡς πλώνοντες ἐγένοντο*. vii. 170. *ὡς ἐκεῖναι τὸν Ξέρξεα*, pro *ὡς ἐξέβη ὁ Ξέρξης*. viii. 118, &c.

ὡς. Ion. et poet. pro com. *οὕτως*. Ita. Sic. v. 30. ix. 35.

φῶσαι, pro *οἶσαι*, ab *οἶω*. τὸ φέρω, unde *ἀνῶσαι*. i. 157. Vide *ἀνῶσαι*. In vulg. Lex. *ἀνῶσαι* sine i subscripto legitur, et ad *ἀνωθέω*, *ῶ*, perperam refertur.

ῶσαυτως. com. Similiter. Simili modo, simili ratione. Eodem modo. vii. 86. *ὡς δ' αὐτως*, pro *ῶσαυτως δέ*. vii. 86. ix. 81.

ὡς ἐκ κακῶν ἔχαρή τε, καὶ ἦσθη. viii. 101. Ut in malis gavisus, et lætatus est. At videtur ἐλαϊπικὸν esse loquendi genus, quod fortasse non inepte sic expleretur, *ὡς ἐκ κακῶν καλῆς ἐλπιδος φαινομένης ἔχαρή τε, καὶ ἦσθη*. Ut bona spe ex malis apparente, vel affulgente, gavisus, et lætatus est. Alioqui *ἰσοδυναμεῖ τούτοις, ὡς ἐν κακοῖς*, &c.

ὡς ἐόν. Ion. et Att. pro com. *ὡς ἐόντος*. τούτου κατηλόγησε [τοῦ χωρίου], *ὡς ἐόν ἀμαχον*. ἀντὶ τοῦ, *ὡς ἐόντος ἀμύχου*. Hunc locum neglexit, quippe quod inexpugnabilis esset. Est autem *σολοικοφανές*. i. 84.

ὡσθῆναι, et participium *ὡσθῆς*, *εῖσα*, *ἐν*. ab *ὠθέω*, *ῶ*, *ἦσω*. Pello, cum suis compositis. *ἀπωσθέντες*. Expulsi. i. 173.

ὡς τάχος. com. Quam celerrime. v. 106. Plena locutio videtur esse, *ὡς τάχος ἔχεις*. Ut celeritatem habes. ἀντὶ τοῦ, καθ' ὅσον τάχος δόνασαι. *ὡς τάχις α*. Quanta celeritate potes. Quanta maxima celeritate potes. pro quo *συνανωμῶς* dicitur, *ὡς ταχέως εἶχε ἑκάστος*. viii. 107. Quam celerrime quisque poterat.

ὡς. Ion. pro *ἄτε*. Utpote. Quippe qui. Quippe quod. *οὐδαμῶς εἶχε ἀσφαλῆως σημῆναι, ὡς φυλασσόμενών τῶν ὁδῶν*. Nullo modo tuto [rem illi] significare poterat, quippe quod itinera observarentur, custodirentur. v. 35.

ὡς δέ. Ion. pro com. *τοιγαροῦν*. Igitur. Ergo. i. 8.

ὡσφραντο. Ion. 3. pers. plur. plus. p. p. ab *ὀσφραίνομαι*, fut. *ὀσφρανομαι*. perf. pass. *ὡσφραμμαι, ὡσφρανσαι, ὡσφραῖναι*. plusq. p. *ὡσφραμμεν, ὡσφραντο, ὡσφραντο*. Eodem autem modo jam et tertia singularis, et tertia persona pluralis Ionice formata fuerit, pro com. *ὡσφραμμένοι ἦσαν*. Vel *ὡσφραντο κατὰ συγκοπὴν* dictum, pro *ὡσφράναντο*, estque 3. plur. aor. 1. med. ab activo inusitato *ὡσφρανα, ὡσφρανάμην, ὡσφράνω, ὡσφράνατο*, ut ab inusitato *ἐγείνα, τὸ ἐγεινάμην, ῶ, ατο*. quod inusitatum. 3. plural. *ὡσφράναντο*, ut *ἐγείναντο*. Hoc verisimilius. Vel *ὡσφροντο* esset legendum, ut sit aor. 2. medii, tanquam ab *ὀσφρομαι*. μ. *ὀσφρήσομαι*. aorist. 2. med. *ὡσφρόμην, ου, ετο*. Suidas. *ὡσφροντο, ὡσφραίνοντο*. ἀντὶ τοῦ ἦσθητο. Miror autem hoc ab istis Lynceis, qui τῇ ὀξυδερκίᾳ vel ipsa tartara penetrant, nec animadversum, nec in publicis scriptis notatum. *ὡσφραντο τάχις α τῶν καμήλων οἱ ἱπποὶ*. Equi camelos celerrime olfecerunt, ac eorum odorem senserunt. i. 80. Non absurdum tamen nec prorsus inauditum esset, si quis censeret hoc *ὡσφραντο* nunc Ionice positum per syncopen, pro altero vocabulo Ionico, *ὡσφράνατο*, quod κατ' ἀναλογίαν formaretur a 3. sing. ejusdem temporis, *ὡσφραντο*, inserto α inter ν et τ, ut patet ex aliis sexcentis verbis eodem modo prolatis. Vide *φατο* et *φαται, χατο* et *χатаи*, terminationes Ionicas in 3. plur. plusq. p. p. et perfecti passivi. Quod si, ut ab *ἰσάω, ἰσῶ, ἰσημι*, formatur

ἴσμαι pass. et imperf. ἰσάμην, ἴσαο, ἴσῃ. et in 3. plur. ἴσαντο, sic etiam ab ὀσφράω, ὀσφρῶ, ὀσφρημι, passivum ὀσφραμαι, et in imperfecto ὠσφράμην, ὠσφρασσο, ὠσφρατο. et in 3. plur. ὠσφραντο, formatum dicas, (licet hæc omnia non sint apud alios in usu,) fortasse in legitima verbi formatione non peccaris. Vel est tertia persona plur. plusq. p. p. ab ὀσφρομαι non usitato, cujus futurum est ὀσφρήσομαι, ab ὀσφρέομαι, οὔμαι, de quo supra. Hinc perf. pass. ὠσφρημαι, σαι, ται, et plusq. p. ὠσφρήμην, ὠσφρησο, ὠσφρητο. 3. plur. ὠσφρηντο. et Ionicè verso η in α, ὠσφραντο. Quod autem Iones sæpe τὸ η in α mutent, sive τὸ α pro η usurpent, patet ex variis exemplis, quæ suo loco notantur. Vel est tertia pers. plur. aoristi prioris medii, ab ὀσφρέομαι, οὔμαι, ἴσμαι, formata, ὠσφρήσαντο, et per syncopen ὠσφραντο, ut εἰσαντο, ab εὐρέω, ὦ, ἴσω. deductum. singul. εὐράμην, pro εὐρησάμην, de quo Eustathius. Sic et ἐριλάμην, pro ἐριλησάμην, dilexi. Quæ ποιητικώτερα sunt. Quamquam alii putant ab εὐρημι, et φίλημι deductas voces imperfecti passivi εὐράμην, et ἐριλάμην, ut ab ἴσμαι, ἰσάμην. Quamobrem non ut ab ἔω, sed ut ab ἄω, ημι, hæc formata dices. Vel (quod probabilius) τὸ η eis α mutatum. Hæc duæ postremæ vocis hujus formationes et simplicissimæ, et maxime probabiles, videntur. Lector φιλομαθὴς καὶ φιλέλλην eam libere sequetur, quam optimam esse judicabit, illisque gratiam habere non gravabitur, qui ipsum hac prolixioris et difficilioris investigationis Græcorum vocabulorum molestia liberarint. Si vero τὸ ὠσφραντο plusquamperfecti passivi tertiam singularis numeri personam esse dicas, jam eadem erit constructio mas-

culei, quæ solet esse neutrius nominis, quod tam singulari, quam plurali verbo gaudet ἀδιαφορως, ut exempla nos passim docent. Sic et Pindarus Pyth. Ode ix. v. 57. κεχέιμανται φρένες, pro κεχέιμασμένοι εἰσι, τούτῃσι χέιμαινONTAI, id est, fluctuant. Vel a χέιμάμαι, ὦμαι, non a χέιμαινομαι, hoc deducetur. At in duobus sequentibus exemplis hæc παρὰδοξις constructio manifeste cerni potest. Pindarus Olymp. Ode xi. v. 4, 5. dixit ὕμνοι τέλλεται, pro τέλλονται, i. e. sunt; verbum singulare cum masculeo plurali, ut alias cum neutro nomine, conjungens. Idem Isthmiorum Ode v. v. 73, 74. Οὐδ' ὀπόςσαι δαπάναι ἐπιδὼν ἔκνισ' ὄπιν. ubi τὸ ἔκνισε positum, pro ἔκνισαν. i. e. Nec sumtus quicunque spei solitudinem molestia affecerunt. Sic et apud Hesiodum in Θεογονίᾳ, v. 321. legitur ἦν singularis cum nomine fœm. gen. κεφαλαί, pro ἦσαν plurali. Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί. μία μὲν Χαροποιό λείοντος. Et v. 824. ἦν ἑκατὸν κεφαλαὶ ὄφις, δεινὸς δράκοντος. Eustath. idem confirmat his verbis, ἦν, πρῶτων παρόσωπον, ὡς ὁμοφωνεῖ καὶ τὸ τρίτον, ἐκ τοῦ ἦον γέγονεν, ἐξαιρέσει τοῦ ο. καὶ ἦν ἀντὶ τοῦ ἦσαν δωρικῶς παρ' Ἡσιόδῳ, ἐν τῷ, Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί. p. 1759. 31. 1892. 47. Sed crediderim potius κατὰ συγκοπὴν δωρικὴν, ἀντὶ τοῦ ἦσαν, hoc a poeta dictum. Quum autem est tertia persona singularis, tunc ἐκ τοῦ ἦεν, quod ab ἔω deductum, κατὰ συγκοπὴν formatur. Sed apud Eustath. in Homer. Iliad. P. ver. 387. leguntur exempla, quæ novum, ac παλάδοξον hoc Grammaticæ constructionis genus manifestissime demonstrant. Sic enim Homerus ibi: Χεῖρές τ', ὀφθαλμοὶ τε παλάσσετο μαρναμένοισιν, ubi τὸ παλάσσετο cum fœm. masculeoque genere conjunctum est, ut cum

neutro, pro plurali ἐπαλάσσοντο. Eustath. eo loco docet, Pindarum hoc loquendi genus non invenisse; sed ab Homero inventum, et a Pindaro usurpatum. Sic etiam apud Epicharmum scriptum tradit, Ἦν δ' ἐρωδιοὶ μακροκαμπυλαύχενες. Et, ἦν δὲ νάρκαι, &c. Item Sophocles in Antigone, v. 1033. Οὐδ' ὄρνις εὐστήμους ἀπορροῖςδεῖ βοάς. Hic ὄρνις κατὰ συγκοπὴν positum pro ὄρνιθες, et ἀπορροῖςδεῖ, pro ἀπορροῖςδύσι, quod patet ex sequenti participio βεβρωτες, quod cum ὄρνις jungitur. Sed Scholia hoc saltem loco falli videntur. Ea consule. Sic apud Aristotelem περὶ ζώων ἰστορίας lib. v. cap. 20. Οἱ δὲ ἡγεμόνες [τῶν μελιττῶν] γίνονται κάτω πρὸς τῷ κηρίῳ, ἀποκρεμάμενοι χωρὶς, καὶ ἐξήπται ἐναντίως τῷ γόνῳ πεφυκότες. Hic τὸ ἐξήπται positum videtur pro com. ἐξημμένοι εἰσι, τουτέστιν ἐξάπτονται, quod patet ex præcedente participio ἀποκρεμάμενοι. Nam ἐξάπτεσθαι, et ἀποκρεμάσθαι sunt συνώνυμα. Idem lib. vi. cap. 2. ὥπται γὰρ ἰκανῶς ἡδὴ ἀνόχευτοι νεοττίδες ἀλεκτορίδων, καὶ χηνῶν τεκῶσαι ὑπηνέμια. Hic τὸ ὥπται positum pro ὥμμεναι εἰσι, sive ὥφθησαν, &c. Sed hæc observanda potius, quam imitanda, quod ab usu frequenti nimium sint remota. Poeticæ tamen licentiæ sunt condonanda.

ὥτα τυγχάνει ἀνθρώποισιν ἔοντα ἀπιστότερα ὀφθαλμῶν. Aures hominibus sunt magis incredulæ, sunt minus credulæ, quam oculi. i. 8.

ὥτακουσεῖν. com. Auribus attentis captare, quæ dicuntur, ut exploratores facere solent, qui ὥτακουσαι vocantur, i. e. auritis emissarii, qui sermones rumoresque varios auribus intentis captant, ut ad aliquem referant quicquid audierint. Subauscultare. ὥτακούσειον ὁκῇ πεσέεται τὰ Μαρδο-

νίου πρήγματα. viii. 130. Subauscultabant quoniam res Mardonii spectarent. Sic Valla. Gallice, *Ils étoient aux écoutes pour savoir quelle seroit l'issue des affaires de Mardonius.* Æ. P. Subauscultabant, [ut cognoscerent] quoniam res Mardonii casuræ essent. Vel, quem exitum essent habituræ.

ωῦ. Ion. pro com. αυ. θαῦμασός, pro θαυμασός. Admirandus. i. l. 3. προῖμ. ἀποθαυμάζειν, pro ἀποθαυμάζειν. Admirari. i. l. ii. 79. ἐαυτοῦ, pro ἑαυτοῦ. Sui ipsius. i. 8. ἐαυτῇ, pro ἑαυτῇ. Sibi ipsi. i. 11. τῷτῷ, pro ταῦτό. Idem. i. l. ἐν τῷτῷ. in eodem. pro ἐν τῷ αὐτῷ. i. 5. ἐαυτὸν, pro ἑαυτόν. i. 24. ἐμεαυτοῦ, pro ἑμαυτοῦ. i. 35. σεαυτοῦ, pro σεαυτοῦ. i. 45. ἐς τῷτῷ. i. 53. Vide θαῦμα. θαυμάζειν. et θαύμασός. αὐτός, pro ὁ αὐτός. Idem. ii. 79. iv. 119. κατὰ τῷτῷ, pro τὸ αὐτό. ii. 82. αὐτοῖ, pro οἱ αὐτοί. Idem. ii. 168. ix. 64. τρώμα, pro τραῦμα. iv. 180.

ωῦ. Ion. pro com. ὁ αυ. vel οἱ αυ. αὐτός, pro ὁ αὐτός. Idem. ii. 79. iv. 119. αὐτοῖ, pro οἱ αὐτοί. Idem. ii. 168. αὐτός, ὅσπερ. viii. 42. Idem, qui.

ὠφειλέειν, εἶν. Ion. pro com. ὠφελείν, εἶν. Juvare. Prodesse. Beneficere de aliquo. Ὁροίτης Πέρσας οὐδὲν ὠφείλει. Orætes Persas nihil juvabat. De Persis nullo modo bene merebatur. iii. 126.

ὠφελείν. cum dativo. Juvare. Opem ferre. Auxiliari. προσωφελείν ἐθέλοντες τοῖσι Ἑλλήσι. ix. 103. Græcis opem ferre cupientes. Sic et apud Sophoclem in Antigone, v. 567. Τέθνηκεν, ὥς τε τοῖς θανοῦσιν ὠφελείν. Schol. τὸ ὠφελῶ οὐ μόνον αἰτιατικῇ, ἀλλὰ καὶ δοτικῇ [συντάσσεται,] ὥς καὶ ἐνταῦθα εὐρεται. φησὶ δὲ καὶ Αἰσχύλος, Ὡς τοῖς θανοῦσι χρέματ' οὐδὲν ὠφελεί. Sed apud Æsch. in Persis, v. 843. legitur Ὡς τοῖς θανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεί. Idem So-

phoc. in Œdipo Col. v. 454. dic-
cit οἱ ἐπωφελεῖν τῷ πατρὶ δυνάμε-
νοι. Idem in Philoctete, v. 892.
Μεῖναι παρόντα, καὶ ξυνωφελούντα
μοι. Et Euripid. in Oreste, versu
666. τοὺς φίλους Ἐν τοῖς κακοῖς
χρὴ τοῖς φίλοισιν ὠφελεῖν. Idem
in Alceste, vers. 42. Καὶ τοῖς

δὲ γ' οἴκοις ἐκδικῶς προσωφελεῖν.
Idem in Andromacha, vers. 677.
Οὐκοῦν δίκαιον τοῖς γ' ἐμοῖς ἐπω-
φελεῖν.
ὠφλῃς. 3. person. singul. imperf.
ab ὀφλέω, ὦ. quod per syncopen
formatum ex ὀφειλέω, ὦ. μ. ὀφλή-
σω, &c. Vide οφλεῖν.

ΤΕΛΟΣ.

Ἡ δόξα τῷ παντοκράτορι Θεῷ, καὶ πάσης σοφίας ἀνάμνησις,
τῷ τὰς ἡμετέρας διατριβάς πρὸς καλὸν ὄρμον κατὰ
γνώμην ὀρμίσαντι.

A P P E N D I X

AD

M. ÆMILII PORTI DICTIONARIUM IONICUM GRÆCO-
LATINUM, TRACTATUS QUOSDAM COMPLE-
CTENS DE DIALECTO IONICA :

NEMPE

- I. MICHAELIS MAITTAIRE, ex recensione et cum additamentis
FRID. GUIL. STURZII;
- II. GREGORII CORINTHII;
- III. GRAMMATICI LEIDENSIS;
- IV. GRAMMATICI MEERMANNIANI;
- V. GRAMMATICI AUGUSTANI.

PRÆMITTUNTUR

Observationes quædam generales, huc spectantes, in M. MAITTAIRE libello de
Græcæ linguae Dialectis, necnon in editione *Schæferiana* GREGORII CORINTHII
ΠΕΡΙ ΔΙΑΔΕΚΤΩΝ ceterorumque supra laudatorum Grammaticorum, sparsim occur-
rentes.

APPENDIX

AD

M. ÆMILII PORTI DICTIONARIUM IONICUM GRÆCO-LATINUM.

Observationes quædam generales, ad *Dialectum Ionicum* pertinentes, in M. MAITTAIRE libello de Græcæ linguæ Dialectis, necnon in editione *Schæferiana* GREGORII CORINTHII ΠΕΡΙ ΔΙΑΛΕΚΤΩΝ ceterorumque eandem rem tractantium Grammaticorum, sparsim occurrentes.

1. Etsi enim varias Dialectorum terminationes atque idiomata satis collegisse videtur *Æm. Portus* in Lexico Dorico et Ionico, non tamen est quod huic tuto confidas, propter multa vitiosæ scripturæ menda, quæ etc.—*J. F. Reitzii Præf. in Gr. Ling. Dialect. recogn. opera M. Maïttaire, p. vii. ed. Sturz.*

2. Quamvis enim satis actum de Dialectis videatur in ampla illa appendice, quam *H. Stephanus* Thesauro suo adnexuit, satisque grandem verborum per Dialectos mutatorum copiam dederit atque exposuerit *Æmilius Portus* in Lexico Dorico atque Ionico, de quo supra; tamen etc.—*J. F. Reitzii Præf. &c. p. viii.—ix.*

3. Ionica [dialecto] Thales, Democritus, Heraclitus et Pythagoras philosophabantur: Hanc Hippocrates Medicorum, Herodotus Historicorum Princeps, licet alienam, sua vernacula commutavere.—*Primæ edit. Præf. M. Maïttaire de Gr. Ling. Dialect. p. xvii.*

4. Nam lingua 'Ελληνική, h. e. antiquissima et primitiva Græcorum, (v. Clem. Alex. Stromm. 6, p. 679. A.) quæ eadem κοινή vocatur a Moschopulo ad Hesiod. p. 10. b. fuit ea, qua olim Thessali, inprimis Phthiotidis incolæ, et Macedones locuti sunt. Hæc lingua deinde, incertum quo tempore, peperit duas dialectos, Ionicam, quæ non diversum esset ab Attica, et Doricam sive Æolicam. Postquam vero Iones, duce Neleo, Codri filio, eam regionis in Asia maritimæ partem, quam antea Cares et Leleges incolebant, occupaverant, lingua eorum differre ab Attica cœpit, et Ionica dicta est.—*Maïttaire Introd. in Gr. Dialect. ex Sturzii Addendis, p. xxxiii.*

5. DIALECTUS IONICA.

Ea est, qua usi sunt (ut plurimum) Incolæ Asiæ minoris, et insularum quarundam adjacentium.

Eadem est ac Vetus Attica. Strabo L 8. p. 333. Α. τὴν Ἰάδα τῇ παλαιᾷ Ἀττικῇ τὴν αὐτὴν φασιν καὶ γὰρ Ἴωνες ἐκαλοῦντο οἱ τότε Ἀττικοί. hunc Strabonis locum citat Eustathius in Dionys. Περιηγ. p. 61. Cf. ad II. α. p. 8. et Joh. Grammat. p. 364.

Herodotus Iones sic quadrifariam partitur I, 142. γλῶσσαν δὲ οὗ τὴν αὐτὴν νενομίκασι, ἀλλὰ (α) τρεῖς τέσσαρας παραγωγέων. Μίλητος μὲν οὖν πρώτη κέεται πόλις πρὸς μεσαμβρίην· μετὰ δὲ, Μυσοῦς τε καὶ Περὶνή· αὗται μὲν ἐν τῇ Καρίῃ κατοικηνταί, κατὰ ταυτὰ διαλεγόμεναί σφι. αἶδε δὲ ἐν τῇ Λυδίῃ· Ἐφεσος, Κολοφῶν, Λέβεδος, Τέως, Κλαζομεναί, Φώκαια. αὗται δὲ αἱ πόλεις τῆσι πρότερον λεγθείσῃσι ὁμολογεῖσσι κατὰ γλῶσσαν οὐδὲν, σφὶ δὲ ὁμοφωνέουσι. ἔτι δὲ τρεῖς πόλεις· Ἰάδες πόλεις. τῶν αἱ δύο μὲν, νήσους οἰκέαται, Σάμον τε καὶ Χίον· ἡ δὲ μία ἐν τῇ ἡπείρῳ ἴδεται, Ἐρυθραί. Χῖοι μὲν νυν καὶ Ἐρυθραῖοι κατὰ ταυτὰ διαλέγονται, Σάμιοι δὲ ἐπ' ἐωυτῶν μῦθοι. Οὗτοι χαρακτηριστὲς γλώσσης τέσσαρες γίνονται.

Salmasius in libro de Hellenistica c. 7. p. 427. scribit, Iones Athenes profectos, cum eandem linguam haberent cum Attide prisca, statim ac versari cum Caribus (b) βαρβαροφῶνους cœperunt et Lelegibus, loquelam suam plane ἐκβαρβαρῶσαι. tunc ἐωυτοῖς dixerunt, λογοῖσι, τρῶμα, Πηληιάδew, κραδίη, δεσπότηα et alia infinita, quæ barbariem redolent, ἀπελίσθαι quod Barbarum est; ita enim Scythia apud Aristophanem Thesmoph. 1016. 1125. 1137. pronunciat πυλάξη, παίνεται, κεπαλή. Cf. infra Maittaire de Dial. Ion. p. 122. C.

Idem etiam Atticis contigisse scribit Athenæus p. 122. Α. Μακεδονίζοντας οἶδα πολλοὺς τῶν Ἀττικῶν διὰ τὴν ἐπιμιξίαν.

Ionice scripserunt: (c) Abderitæ, (d) Abydenus historicus, (e) Agathocles Babylonius historicus, (f) Agathocles Cyzicenus historicus, (g) Alexander Ephesius historicus, (h) Amasis Rex Ægypti, (i) Anacreon Teius poeta, (k) Anaxarchus philosophus, (l) Anaximander Milesius historicus, (m) Anaximenes Milesius philosophus, (n) Antimachus Colophonius, (o) Aretæus Cappadox medicus, (p) Aristoxenus Pytha-

(a) [Quos Herodotus h. l. τρεῖς τέσσαρας παραγωγέων vocat, et paulo post χαρακτηριστὲς γλώσσης τέσσαρας, pro his Grammaticus Leidensis p. 303. dicit μεταπτώσεις δ. v. Koen. ad Gregor. p. 233. et Fischer. l. l. p. 39. S.]

(b) Hom. Il. β. v. 867. Καταλ. v. 374.

(c) Senatus populique Abderitani Epistola ad Hippocratem apud 8. Sect. Hippocr. p. 5.

(d) Hujus fragmentum habetur apud Euseb. Præpar. Evang. 9. 12. 14. 41.

(e) Athen. p. 375. F. lege Casaub. notas p. 649.

(f) Athen. p. 649. F.

(g) Steph. de Urb. in Χανῶνα.

(h) Hujus Epistola ad Polycratem Sami Principem extat apud Epistol. Græcas. p. 455.

(i) Ἀνακρίων ἔγραψεν Ἰάδι πάντα διαλέκτῳ. Suid.

(k) Hujus fragmentum nobis servavit Clem. Alex. Strom. l. 1. p. 287. A.

(l) Ἀναξίμανδρος ἱστορικὸς Μιλήσιος, τῇ Ἰάδι γεγραμῶς. Diog. Laert. 2. 2.

(m) Hujus Epistolæ duæ ad Pythagoram leguntur apud Diog. Laert. 2. 4, et 5.

(n) Hujus reliquias collegit Car. Adol. Gottl. Schellenberg, Hælsæ 1786. 8.

(o) Aretæus natione Cappadox fuit, in qua regione, licet barbara, tres tamen Gentes Græcæ, Dorica, Ionica, et Æolica floruerunt.—Sua patria Lingua Ionica scribit. Jun. Paul. Crass. Præf. in Aret. apud Med. Art. Princ. [De Maittaire ipsius in Aretæum meritis pauca dixi in præfatione. S.]

(p) Hujus nonnulla occurrunt apud Stob. Serm. p. 132.

goreus, (a) Arrianus historicus in Indicis, (b) Artaxerxes Rex Persarum, (c) Bias Prieneus unus e septem sapientibus, (d) Charon Lampsacenus historicus, (e) Ctesias Cnuidius historicus, (f) Democrates philosophus, (g) Democritus Abderita sive (juxta alios) Milesius philosophus, (h) Empedocles Agrigentinus, (i) Epici poetæ, (k) Eusebius, (l) Hecataeus Milesius historicus, (m) Hellanicus historicus, (n) Heraclitus Ephesius philosophus, (o) Herodorus Heracleota historicus, (p) Herodotus Halicarnasseus historicus, (q) Hesiodus, (r) Hippocrates Cōus medicus,

(a) διαλαμβάνει τὸν τοῦ Νεάρχου περίπλουν Ἰωνικῇ φράσει, ἡ ἐπιγραφομένη αὐτῷ ἰδίως Ἰνδική. Phot. Biblioth. Cod. 91. p. 214.

(b) Artaxerxis Epistolas legitimas apud Sect. 8. Hippocr. p. 3. 4. 5.

(c) Hujus sententiæ quædam supersunt apud Diog. Laert. 1, 85.

(d) Hujus locum affert Athen. p. 520. D. [Charonis hujus, ut Hecataei Milesii et Xanthi Lydi reliquias collegit Frid. Creuzerus, V. III. in Historicorum Græcorum antiquissimorum fragmentis, Heidelberg. 1806. 8. ubi locus a Maithairo laudatus legitur p. 117. sq. S.]

(e) Κτησίλου τοῦ Κνιδίου τὰ Ἰνδικὰ, ἐν οἷς μᾶλλον Ἰωνικῇ Phot. Biblioth. Cod. 72. p. 144. κέχρηται τῇ Ἰωνικῇ διαλέκτῳ, εἰ καὶ μὴ δι' ὅλου, καθάπερ Ἡρόδοτος, ἀλλὰ κατ' ἑκάστης τινὲς λέξεις. p. 134. Quædam Ctesiae fragmenta occurrunt apud Stephan. de Urb. in voce Ἀνρβαῖοι, et apud Harpocrat. in voce Σκιάποδες. His adde quædam ex Historiis Parthiis Callimorphi cujusdam medici, apud Lucian. de Conscrib. Histor. p. 673. et alterius Anonymi apud eund. ibid. p. 674.

(f) Hujus sententias collegit Lucas Holstenius, et inter Opuscul. Mythol. Ethic. Physic. edidit Galeus p. 626—632.

(g) Hujus scripta enumerat Diog. Laert. 9, 46—49. Epistolæ ad Hippocratem apud 8. Sect. Hippocr. p. 19. 22. Ex eo multa excerptit Stob. Serm. p. 4. 40. 55. 82. 104. etc. Eum Ionice loquentem Lucianus inducit in Vitarum Auctione.

(h) [Hujus reliquias collectas et illustratas dedi Lips. 1805. 8.]

(i) Saltem πολλοὶ ἱστοριοί, ut dicit Grammaticus Leidensis p. 303. Cf. quæ post Bentleium notavi ad Empedoclem p. 95—98. S.]

(k) Hujus fragmenta crebra apud Stob. Serm. p. 58. 130. 137. 147. etc. Quis fuerit, incertum sum. Suidas mentionem facit Eusebii Arabii Sophistæ, et Eunapius Eusebii Myndo Carizæ oppido oriundi, in vita Maximi p. 81.

(l) Hujus meminere Athen. p. 70. B. et Steph. de Urb. in Ἀβάρως, Δωδώνη, Τάπτα, Χαλκίστρα, Χάλυβες, Χιλιόβουι, Χίμμις, Χαῖ, Ὠπία, etc. Hecataum Abderitam habet Diog. Laert. 9, 69. Ἐκαταῖος Μιλήσιος τῇ διαλέκτῳ ἀκράτῳ ἴδιε καὶ οὐ μεμιγμένη χρησάμενος, οὐδὲ κατὰ τὸν Ἡρόδοτον ποιῶνλη—Hermogen. p. 518. [v. quæ monui in not. (d). S.]

(m) Locum ex ejus Persicis citat Steph. de Urb. in Χαλδαῖα. Hellanicos duos fuisse, Lesbium alterum, alterum Milesium, notat Ger. Joh. Voss. in Histor. Gr. 1. 4. c. 5. [Hellanicus Lesbii fragmenta collegi, et cum commentatione de ætate ejus, vita et scriptis, ubi de hac quoque quæstione expositum est, edidi Lipsiæ 1787. 8. S.]

(n) Hujus fragmenta quædam apud Diog. Laert. 1, 88. 2, 6. 9, 1—3. Epistola ad Darium apud eund. 9, 14. Sententiæ apud Stob. Serm. p. 48. 74. Huic Ionice loquentem inducit Lucianus in Vitarum Auctione. Ejus tamen Epistolæ extant Attico, non Ionico stylo scriptæ inter Epistol. Græcæ p. 333. 334. etc.

(o) Fragmentum ex ejus historia de Hercule apud Steph. de Urb. in Ἰβηρία. Ἡρόδοτος Ἡρακλεώτης Athen. p. 474. F.

(p) Ἡρόδοτος τῆς ἰάδος ἀριστος κανὼν. Dionys. Halic. tom. 2. p. 130. l. 20. Phot. Biblioth. Cod. 72. p. 56. Quamvis Urbe Dorica oriundus fuerit, tamen ἐν τῇ Σάμῳ τὴν ἰάδα ἡσκήθη διάλεκτον. Suid. Ἡρόδοτον Δωξίῳ κρόπται κόνις ἦδε θανάτῳ, ἰάδος ἀρχαῖης ἱστορικῆς πρότατι, Δωριέων πάτρης βλαστὸν ἀπο - - - Steph. de Urb. in Θούριοι. Ἡρόδοτος τῇ λέξει Ποιητικῇ κέχρηται διόλου. Hermogen. p. 509. Ἡρόδοτος Ὀμηρικώτατος. Longin. 13, 7.

(q) v. Grammaticus Leidensis p. 303.

(r) τῷ γένει Δωριεὺς, πόλειος δὲ Κῶ. Pætus ad Artaxerx. apud 8. Sect. Hippocr. p. 3. Coi quidem Dorice scribunt, sed et Ionismum admiscunt, ut patet ex eorum responso ad Artaxerx. Ibid. p. 5. sed Hippocrates γέγονε μαθητὴς Δημοκρίτου τοῦ Ἀβδηρίτου (Suid. et Soranus in ejus Vita.) a quo forsitan Ionicam didicit. Galen. in lib. de fract.

(a) Homerus, (b) Lucianus Samosatenus sophista, (c) Megasthenes historicus, (d) Menecrates Xanthius historicus, (e) Menippus Pergamenus geographus, (f) Mitylenæi, (g) Parmenides, (h) Pherecydes Syrius philosophus, (i) Phoenix Colophonius poeta, (k) Pittacus Mitylenæus unus e septem sapientibus, (l) Protagoras Abderita vel Teius philosophus, (m) Pythagoras Samius philosophus, (n) Asinius Quadratus historicus, (o) Teii, (p) Thales Milesius unus e septem sapientibus, (q) Thesalus Hippocratis filius, (r) Thrasybulus Milesiorum tyrannus, (s) Vranii historicus, (t) Xanthus Lydus, (u) Xenophanes Colophonius poeta.—*Maittaire Introd. in Gr. Dial.* p. xxxv.—xli.

6. Ἰάδος δὲ [φράσεως] Ἰπποκράτην τὸν Ἴωνα, καὶ τὸν Ἀλικαρνασέα Ἡρόδοτον, [κανὼνα προθέμενοι], κτλ.—*Greg. Corinth. Præf.* p. 6. ed. Schæfer.

7. Ἰὰς ἐκλήθη ἀπὸ τοῦ Ἴωνος, τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ Κρεοῦσης, τῆς Ἐρεχθίδος θυγατρὸς, ἣ ἔγραψεν Ὀμηρος.—*Greg. Corinth. de Dialect.* p. 10, et *Gramm. Meermann.* p. 627, iisdem fere verbis.

—τοῖς Ἀττικοῖς, ὧν τῇ διαλέκτῃ χρῆται κατὰ τι ὁ Ἰπποκράτης, ὡς ἀποφάνασθαι τιὰς αὐτῆς ἀρχαίας Ἀτθίδας.

- (a) v. *Grammaticus Leidensis* p. 303. et *Gregor.* p. 4.
- (b) Ionice scripsit tractatus duos de Astrologia, et Syria Dea.
- (c) Hujus fragmentum ex Abydeno affert Euseb. in *Chron.* p. 49. Ionice aut scriptum ab ipso Megasthene, aut ab Abydeno versum.
- (d) Hujus locus legitur apud Dionys. Halic. *Antiq.* p. 38.
- (e) Hujus periplum citat Steph. de Urb. in *Χαλζα.* de quo Ger. Joh. Voss. in *Hist. Gr.* l. 3. p. 388.
- (f) Lege eorum concionem apud Thucyd. 3, 9—14.
- (g) [Parmenidis Eleasæ fragmenta edidit Ge. Gust. Füllebornius, Zullichau. 1795. 8. S.]
- (h) Pittaci auditor fuit. *Diag. Laert.* 1, 116. Hujus epistola ad Thaletem apud eund. 1, 122. et fragmentum apud Scholiast. (cujus nomen Steph. de Urb. in voce Ἀβάρης notat fuisse Sophoclem.) *Apollon. Argon.* 3, 1185. et *Athen.* p. 470. C. At forsitan hoc ad Pherecydem Historicum, illa ad Philosophum pertinet; duos enim fuisse Pherecydas monet Ger. Joh. Voss. in *Hist. Gr.* l. 1. c. 1. et l. 4. c. 4. [Omnino v. Pherecydis fragmenta, a me cum Acusilai fragmentis edita Geræ 1789. 8. S.]
- (i) Hunc citat *Athen.* p. 530. sq.
- (k) Ejus Epistola Ionismo et Dorismo aut Æolismo mixta ad Croesum extat apud *Diag. Laert.* 1, 81.
- (l) De eo lege *Diag. Laert.* 9, 50. sqq. et Steph. de Urb. in Ἀθήνη. Hujus fragmentum affert Plutarchus in libro de consolatione ad Apollonium (T. VII. p. 360.) p. 118. E.
- (m) Hujus dicta quædam apud *Diag. Laert.* 8, 9. sq. et Epistola ad Anaximenem apud eund. 8, 49. Ionice loquitur apud Lucian. in *Vit. Auct.* et ibidem Ἰωνικὸς vocatur p. 360. 361. 362. 363.
- (n) Ejus Chiliadem Romanam citat Steph. de Urb. in Ἰβηρίας Κοδράτες, Ῥωμαῖος Ἰστορικὸς, ἔγραψεν Ἰάδης διαλέκτῃ Ἰστορίαν Ῥωμαϊκὴν ἐν βιβλίοις εἰ. ἐπέγραψε δὲ χιλιετηρίδα. Suid.
- (o) Lege Teiorum diras apud Chishul *Antiq. Asiat.* p. 99.
- (p) Thaletis Epistolas ad Pherecydem et Solonem legimus apud *Diag. Laert.* 1, 43. sq.
- (q) Thessali oratio ad Athenienses habetur apud 8. Sect. Hippocr. p. 25.
- (r) Thrasybuli Epistola ad Periandrum apud *Diag. Laert.* 1, 100. lege eund. 1, 95. et *Herodot.* 1, 20.
- (s) Vranii fragmenta exhibet Steph. de Urb. in Ἀβασκίς et Ἐρυθρό.
- (t) v. p. 5. ad not. (d).
- (u) Hunc citat Athenæus p. 54. E. etc.

8. Ἡ δὲ Ἰὰς ἀπὸ Ἰωνος· οὗτος γὰρ κτίσας πόλεις ἦν, ἀφ' ἑαυτοῦ Ἰάδα προσηγόρευσεν. αἱ δὲ πόλεις εἰσὶν αὗται· Κλαζομεναί, Λέβεδος, Φώκαια, Πριήνη, Μίλητος, Μυκάλη, Ἐρεθραί, Τῖος, Σάμος, Κολίφων, Ἐφεσος, Χίος, Σμύρνα.—*Gramm. Meermann. p. 643.*

9. Ἰπὸ θεσῖς εἰς τὴν Ἰάδα.
οὔθος ὁ ἑλλην (sic) ἔσχε παῖδας δύο, Ἰωνα καὶ Ἀχαιόν. ἀπὸ μὲν οὖν Ἰωνος βασιλεύσαντος τὸν τόπον ἐκείνον Ἰω (sic) προσηγορεύθη, ἀπὸ Ἀχαιοῦ Ἀχαΐα, ἀπὸ Ἑλλήνος, τοῦ πάππου αὐτῶν, Ἑλλάς. τελευτήσαντος οὖν Ἀχαιοῦ ἔτι παιδὸς ὄντος, ὁ Ἰων κατώκησε τὴν καλουμένην ἀττικὴν γῆν. τιμηθεὶς δὲ παρὰ ταῖς Ἀθηναίσις διὰ τὴν ἐν λόγοις ἀρετὴν καὶ διὰ τὴν τοῦ σώματος ῥώμην, πάντας ἔπεισεν Ἴωνας προσαγορευθῆναι τοὺς πρὶν Ἀττικούς, καὶ τὴν διάλεκτον Ἰάδα, ὡς γενέσθαι ταύτην πρώτην διάλεκτον Ἀθηναίων. καὶ Ὅμηρος δὲ μαρτυρεῖ, λέγων οὕτως· Ἐνθάδε Βοιωτοὶ καὶ Ἴωνες ἐλκεχίτωνες.—*Excerpta e Cod. Vutic. (in Greg. Corinth. ed. Schæfer.) p. 693.*

10. Iones, quorum dialectus cum Attica veteri aut eadem erat, aut ab ea perparum distabat, etc.—*Kæn. ad Greg. Corinth. p. 153.*

I.

MICHAELIS MAITTAIRE
DE DIALECTO IONICA. B

ORTHOEPEIA.

CONSONÆ.

Γ

Γάμμα γίμμα φασὶν Ἴωνες, καὶ μάλιστα Δημόκριτος. Phaur. et Eustath. in Hom. C p. 370. l. 15.

Δ

Pro σ; ut ὀδμήν Herodot. 1, 80. p. 21. l. 17. Hippocrat. Sect. 3. p. 66. l. 25. ὀδμῆς Aretæus p. 9. l. 9. κάκοδμον Id. p. 17. l. 35. (κάκοσμα Id. p. 123. l. 12.) ὀδμαῖσθαι Democrit. in H. Stephani Ποιῆς. Φιλosoph. p. 157. ἴδμεν. Herodot. 7, 111. p. 265. l. 10.

Eustath. p. 1570. l. 9. κατὰ τοὺς παλαιούς, ὀζμή ὀδμή. ἴζμεν ἴδμεν Δωρικώς. D Phaur. in ὀδμήν. ὀδμήν ὀσμήν Αἰολικώς. Phryn. p. 30. διὰ τοῦ δ ὀδμή Ἰώνων.

Ζ

Pro (α) γ; ut πεφυζῶς Nicand. Ther. v. 128. Hom. Il. φ. v. 6.

Pro (δ) δ; ut ζορκάδες Herodot. 4, 192. p. 179. l. 18. ζόρκες Nicand. Ther. v. 142. ζορκὸς Ibid. v. 42. Callim. h. in Dian. v. 97.

(α) Eustath. p. 1643. l. 1. τὸ ὀλγον ὀλζον καθ' Ἑρακλείδην Ἴωνες φασὶν οἱ 98 νεώτεροι, τῷ ζ ἀντὶ τοῦ γ χρώμενοι, καὶ τὸ πεφυζῶς πεφυζῶς λέγοντες. δ γίνεσθαι καὶ ἐν Α τῷ φυγὴ φύζα. Hom. Il. ξ. v. 140. etc. Sic Phaur. in voce ὀλζων. ὀλίζονα Nicand. Ther. v. 372. ubi Schol. exp. μικράν. Steph. de Urb. in Ὀλίζων. Θεσσαλοί, ὡς Ἱστορεῖ Δημοσθένης ἐν κτίσεσι, τὸ μικρὸν ὀλζον καλοῦσι. at Etym. p. 270. l. 25. οἱ Αἰολεῖς σσ εἰς ζ τρίπουςιν, ὡς μίσσαν μίζων, ὀλίσσαν ὀλίζων.

(δ) Eustath. p. 1259. l. 60. ζόρκων, μεταχωρήσει ἰδίμῃ τοῦ δ εἰς ζ. Id. p. 153. l. 16. μεταποιεῖται ἐν τοῖς Δωρικοῖς τὸ δ εἰς ζ. Id. p. 229. l. 44. ἀρίζηλον ἀρίβηλον. Hom. Il. β. v. 318.

Κ

Pro ν; ut (α) ἐκόησε Callimach. Hecal. κοεῖν ἤγουν νοεῖν ἢ φρονεῖν B Phurnut. p. 41. (h. e. Cornutus de N. D. p. 177. in Galei opuscc. mytholog.)

(α) Phot. ex Helladii Chrest. p. 1582. (p. 8. ed. Meurs.) Suid. in ἐκόησε. Etym. in κοάλεμον p. 524. l. 22.

Pro π; ut (b) κῶος Herodot. 1, 37. p. 10. l. 8. κῶη Id. 1, 30. κῶων Aret. p. 35. l. 18. Lucian. Astrol. p. 988. ὀκῶος Ibid. et Pherecyd. ad Thal. in Diog. Laert. 1, 122. ὀκῶϊον. Herodot. 1, 197. Aret. p. 13. l. 14. ὀκῶϊα Id. p. 6. l. 30. κῶσος Herodot. 8, 84. p. 309. l. 28. κῶσου Id. 8, 84. κῶσοι Id. 1, 153. ὀκῶσον. Hippoc. Sect. 2. p. 22. l. 9. Heraclit. in Ποιήσ. Φιλ. p. 130. Callimorph. in Lucian. tom. 1. p. 673. ὀκῶσα Aret. p. 2. l. 16. κῶτερος Herodot. 1, 88. p. 24. l. 2. ὀκότερος Id. 1, 159. p. 41. l. 22. ὀκοτέην Id. 1, 11. ὀκότεροι Id. 1, 82. τῶ κ πολλὰχοῦ οἱ Ἴωνες ἀντὶ τοῦ π χροῶνται Phurnut. p. 41. (p. 177.)

Pro (c) χ; ut δέκομαι Herodot. 1, 60. p. 15. l. 2. Lucian. de Syr. Dsa p. 882. [δεκόμεθα Herodot. 8, 137. ἐνδεκόμενος Herodot. 1, 7. ἐνδεκομένη Id. 4, 39. ἐνδεκομαι Id. 3, 115. προσεδέκογτο Id. 8, 130. S.] ὑποδεκομαι Arrian. Ind. c. 20. p. 182. [ὑπεδέκετο Herodot. 1, 24. 3, 130. δουροδόκης Hom. Od. α. v. 128. καπνοδόκης Herodot. 4, 103. Cf. infra p. 102. B. S.]

(b) Apollon. Synt. p. 61. οἱ Ἴωνες εἰς κ τὸ π τρέπουσι κῶος φασι, καὶ κῶος. [Diligentius Gregor. p. 192. de Ionibus: τῶ κ ἀντὶ τοῦ π ἐν τοῖς ἐρωτηματικοῖς καὶ ἀναφορικοῖς κεχρησθαι εἰώθασιν. οἷον πόσα κῶσα, ὅπως δῶκος. οὐ μὴν καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις. S.] At Schol. in Hesiod. p. 246. extr. et Etymol. p. 523. l. 49. οἱ Αἰολεῖς τὸ κ ἀντὶ τοῦ π τίθενται. Cf. Gregor. p. 272. Phauor. κῶον ποῖον. Αἰολεῖς. et Id. κῶσον πόσον. Ἴωνικῶς. Idem derivat ἑγκῶναι α ποῶ, π in x mutato, velut in κῶος. ἑγκῶναι Aristoph. Acharn. 1087.

(c) Apollon. Synt. p. 61. μετατιθέασιν οἱ Ἴωνες τὰ δασία εἰς ψιλὰ.

M

D

Phauor. et Eustath. p. 370. l. 15. Δημόκριτος τὸ μῦ μῶ λέγει, ὡς ἐν ῥητορικῇ εὐξεται Λεξικῶ.

Ξ

99

A Æm. Portus in Lex. Ionic. habet ξ pro κ, ξῶνδς pro κοινδς. Sed in textu Herodot. 7, 58. p. 255. l. 42. ξῶνδς. [ut 4, 12. et Hom. Il. ο. v. 193. π. v. 262. σ. v. 309. Et ξῶνδσθαι Arrian. Ind. c. 20. (qui tamen locus dubius est. Certe c. 15. extr. legitur ἀνεκοινούτο.) Neque tantum Iones hac forma usi sunt, sed etiam Doreæ, ut Heraclitus apud Sext. Empir. adv. mathemat. 7, 133. Pind. Olymp. Od. 3. v. 32. et Pyth. Od. 4. v. 274. Theocr. Idyll. 7, v. 35. Et Attici, ut Æschyl. Suppl. v. 372. ξῶνῃ, Xenoph. hist. Græc. 1, 21. ἀνεξυνούτο. de quo tamen loco v. lexicon Xenophont. T. I. p. 199.

Pro σ poni ξ ab Ionibus, vidimus p. 3.B. S.] [Nempe in Tractatu de Attica Dialecto. ED.]

Σ

σσ pro θ; ut βυσσός Herodot. 3, 23. p. 108. l. 13. pro βοθός Exod. 15, 5. [ἀβύσσους et ἄβυσσοι Herodot. 2, 28.

v. Schol. Aristoph. Rann. 138. et Etymol. p. 217. l. 18. S.]

B

T

[Pro θ; ut Ἀφυνίς Thueyd. 1, 64. ubi Schol. Ἴωνικῶς δὲ εἶπεν Ἀφύτιος· εἶδει γὰρ διὰ τοῦ θ. S.]

Pro θ; ἑκτορμεῖν Suid. quod Ionice dictum pro ἑκτορμεῖν putat Æm. Portus. Apollon. Synt. p. 61. τὰ ψιλὰ εἰς δασία μετατιθέασιν οἱ Ἴωνες, ὡς ἐπὶ τοῦ τάφος, καὶ ἐπὶ τῶν συναλοιφῶν, κατορῆς.

[Additur initio; in articulo subjunctivo, ut τοῦ Herodot. 1, 14. Hom. Il. δ. v. 77. pro οὔ. τῆς Id. Od. ν. v. 263. Herod. 1, 100. et τῆσπερ

Ibid. c. 124. pro ἤς et ἡσπερ. τῷ Ibid. c. 9. Hom. Od. α. v. 17. τῇ Herod. 1, 60. τὸν Id. 1, 5. Hom. Il. β. v. 309. τὴν Il. α. v. 319. Herodot. 1, 173. τὸ Id. 1, 31. Hom. Il. β. v. 101. τῷ Il. γ. v. 238. τοὶ Od. α. v. 23. τῶν masc. Herodot. 1, 14. τῶν neutr. Hom. Il. ε. v. 192. τοῖσι neutr. Herodot. 1, 18. τῇσι Id. 2. 151. τοὺς Id. 1, 11. Hom. Il. ψ. v. 182. τὰς Il. η. v. 468. Herodot. 1, 66. τὰ Id. 1, 11. Hom. Il. δ. v. 219.

Gregor. p. 177. τοῖς ὑποτακτικοῖς ἄρθροις, τοῖς ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένοις, προσθίῃσι τὸ τ οἱ Ἴωνες. Cf. Johann. Grammat. p. 372. S.]

Demitur initio; Athen. p. 229. B. χωρὶς τοῦ τ* Ἴωνες τήγανον λέγουσιν ἡγανον, ὡς Ἀνακρέων.

Eustath. p. 1862. l. 11. ἡγανον Δωρικῶς, quod non probat Casaub. in Athen. p. 403. quia Anacreon moribus et scriptione fuit Ionicus, non Doricus. v. Schweighäuser. T. III. p. 325.

Alterna tenuium et aspiratarum commutatio notanda est in eadem voce; ut κιθῶν Herodot. 1, 8. p. 3. l. 15. l. 50. 5, 87. pro χιτῶν. κύβη Herodes in Stob. Serm. p. 453. pro χύτρα. κυβριδῖος Clem. Alex. paedagog. 2. p. 141. B. pro χυτρινδῖος. κυβρογαύλους Joseph. C. Antiq. p. 233. et Var. Lect. in 3. Reg. 7, 38. pro χυτρογαύλους.

Phauro. in κιθῶν. τρέπουσιν οἱ Ἴωνες τὰ δασία εἰς φιλά, καὶ τὰ φιλά εἰς δασία· οὐδὲν ἀνάνδιον, ἀχάντιον, βάτραχος, βάθρακος, καὶ τὰ ὅμοια. Sic Gregor. p. 193. Hort. Adon. in ταφῶν. Et Eustath. p. 468. l. 32. Ἰώνων ἰδία ἡ τῶν δασιῶν καὶ φιλῶν ἀντιμεταγώρησις εἰς τὰ σύστοιχα. δηλοῦσι καὶ τὰ τοῦ γλυνκίος Ἴωνος Ἡροδότου, τὸ ἐθεύτειν, τὸ κιθῶν, τὸ βάθρακος, καὶ πολλὰ τῶν κεινῶν καὶ ἰδιωτικῶν, τὰ γοῦν ἀπάνθια ἐχάντια τινὲς φασὶν ἰώνων ἀνδρῶν. Biset. in Aristoph. Acharn. 759. τὸ φιλοῦν τὰ δασία, Αἰολίαν ἰστέν. Ἴωνες μύντοι καὶ αὐτοὶ τ' αὐτὸ ποιοῦσι. καὶ πάλιν Ἴωνες τὰ φιλούμενα δασύνουσιν, οἷον ἀντὶ τοῦ χιτῶν κιθῶν λέγουσι, καὶ βάθρακος ἀντὶ τοῦ βάτραχος. Cf. Etymol. p. 454. l. 40.

VOCALES.

D

A

Pro ε; ut (α) μέγας Herodot. 1, 98. p. 27. l. 19. ὑπερμεγάρθεις Id. 4, 191. ὑπερμεγάρθεα Id. 7, 126. (β) τράπω Id. 2, 92. p. 77. l. 22. ἐκτράπονται Id. 2, 80. ἐπιτράπειν Id. 3, 81. (γ) τάμνω Id. 9, 88. p. 345. l. 14. Hippoc. Sect. 5. p. 41. l. 26. τάμνειν Aret. p. 8. l. 22. Hesiod. ἔργ. v. 426. ἀποτάμνοντες Herodot. 2, 92. περιτάμνονται Id. 2, 36. ἐπιτάμνειν Aret. p. 96. l. 18. κτάνει Id. p. 72. l. 32: pro κτένει verbo vix usitato nisi in compositis; ἀποκτένων Isai. c. 66. v. 3. juxta Editionem Aldinam; nam Complutensis habet ἀποκτείνων, Romana ἀποκτένων.

(α) Gregor. p. 221. τὸ μέγας μέγας λέγουσιν Ἴωνες. Et laudat Herodotum 2, 76. Cf. Wesseling. ad Herodot. 1, 51.

(β) Etymol. p. 114. l. 19. τὸ φέρω Δωριεῖς φέρω λέγουσιν, ὡς τίμνω τάμνω, καὶ τρέπω τράπω.

(γ) Etymol. p. 745. l. 28. τὸ τάμνω Δωρικόν. Gregor. p. 226. τὸ τίμνειν τάμνειν λέγουσιν Ἴωνες. S.]

[Pro η; ut μεμακυῖαι Hom. Il. δ. v. 435. ἀλαστον Il. ω. v. 105. ἀμφισβασίη Herodot. 8, 81. ἀμφισβασίας Id. 4, 14.

Gregor. p. 208. αἱ ἐναλλαγαὶ τοῦ η εἰς α βραχὺ Ἴωνων εἰσὶ. τὸ η εἰς α τρέπουσιν, ὅτε ἴσσι τὸ α βραχὺ. Cf. Wesseling. ad Herodot. 4, 14. S.]

[Initio additur. S.] [Ἀσταφίδων Herod. 2. 40. ἀσταχύων Id. 5. 92. ἀσταχύεσσι Hom. Il. β. 148. pro σταφίδων, σταχύων, etc. ED.]

E

Pro α; ut ἔρσην Herodot. 1, 109. p. 29. l. 28. 2, 38. 6, 135. βέρεθρον. Hom. Il. 9. v. 14.

B Etym. p. 188. l. 15. ὁ Ποιητὴς βέρεθρον διὰ τοῦ ε φησὶν Ἰωνικῶς. [Possit huc referendum videri φείλη pro φιάλη, quod tamen Gaza l. 4. p. 501. barbarum vocat, ut ὕλον pro ὕαλον, quod Thom. Mag. p. 862. et Mæris p. 373. alique grammatici, a Sallierio ad Mær. laudati, Ἑλληνικῶς dici aiunt, quanquam legitur apud Diodor. Sic. 2, 15. et alios. Sic Phrynich. p. 136. damnat ψέθος, μίερός et ὕλος. v. omnino Hemsterhus. ad Thom. Mag. l. 1. qui hanc vocalium α et ε permutationem, quæ ex dialectis Dorica et Ionum ad usum communem deflexerit, tum maxime locum habere dicit, quando α præcedat vel sequatur literas λ et ρ. S.]

Excidit Vocis initio; ut ὀρτή Herodot. 1, 31. p. 8. l. 6. [ὀρτάζουσι Id. 2, 60.

Gregor. p. 209. sq. τὰ πρῶτα φωνήεντα στοργεῖα τῶν λείων ἀφαιροῦνται οἱ ἴωνες ἰκεῖνος κείνος (ut Herodot. 1, 209. 2, 40. etc.), ἐχθὺς χθὺς, ἰορτὴ ὀρτὴ. Cf. Id. p. 214. Sed ut κείνος etiam apud Atticos legitur, ut Demosth. p. 187, 28. et Xenoph. (v. Lexicon Xen.) ita de χθὺς videnda sunt. S.]

Voci mediæ (α) post ι; ut ἰρὸν Herodot. 1, 31. p. 8. l. 7. Luc. de Syr. Dea p. 876. ἰρεὺς Id. p. 884. Herodot. 1, 140. p. 37. l. 23. ἀρχιρεὺς Id. 2, 151. p. 94. l. 33. ἰρήϊον Id. 1, 132. ἱροφάνται Id. 7, 153. ante ι; -ιη pro -εια; ut εὐηβίη Herodot. 1, 60. p. 14. l. 38. προμηθίη Id. 1, 88. p. 23. l. 42. ἐπιμελίη Id. vit.

C Hom. c. 5. et 7. συμπαθίη Aret. p. 8. l. 20.

(α) Gregor. p. 225. ἡ κράσις τοῦ ι καὶ εἰς ι μακρὸν τῶν Ἰώνων ἰατὴν, ἱερεὺς ἱρὺς, ἱεραεῖ ἱραεῖ, καὶ τροπή τοῦ α εἰς η ἱρηεῖ, κατὰ τὴν αὐτὴν διάλεκτον. Ἡσιόδου. (ἔργ. v. 203.) Ejicitur autem ε voce media etiam alias, ut προνώπιος Eurip. Hippol. v. 374. pro προνώπιον. v. Eustath. p. 82. qui tamen non diserte hoc dicit esse dialecti Ionicæ. S.]

Inseritur; ut ἀδελφεὺς Herodot. 3, 61. p. 117. l. 42. ἀδελφεή Id. 3, 31. p. 110. l. 10. Hippoc. Sect. 7. p. 253. αἰελοῦρους Herodot. 2, 66. (Cf. Pierson. ad Mær. p. 37.) προμαχεῶν Herodot. 1, 98. p. 27. l. 15. μνέαι Id. 2, 168. pro μναῖ. ἀεθλον Id. 1, 126. κενθή Aret. p. 64. l. 33. καινέης. Id. p. 74. l. 31. ξένεα Id. p. 8. l. 30. ἀκρεα Id. p. 14. l. 2. πεπέων Id. p. 125. l. 22. (πέπων Id. p. 135. l. 35.) πλευρέου Id. p. 14. l. 11. [Sic αἰίδουσι Herodot. 2, 60. pro αἰδουσι. ἐπαεῖδαι Id. 1, 132. ἐπαεῖροντα Id. 1, 204. pro ἐπαῖροντα. Et servatur ε in δέκων Herodot. 1, 35. S.]

v. Gregor. p. 216.

εα pro η; ut γέα Democrit. in Clem. Alex. Strom. lib. 1. p. 304. A.

D unde γεάοχος Pind. Olym. Od. 13. v. 114.

In Hippoc. Sect. 4. p. 5. l. 50. legitur ὑστερέη pro ὑστεραία vel ὑστέρρα. (Haud dubie perperam. v. Kœn. ad Gregor. p. 249. sq.)

H

Pro α; (α) ut πεῖγμα Herodot. 1, 19. p. 5. l. 20. Hippoc. Sect. 8. p. 6. l. 41. Arrian. Ind. c. 12. extr. p. 177. ἡῖρ Herodot. 1, 172. p. 44. l. 26. Hippoc. Sect. 3. p. 91. l. 41. ἡτρός Herodot. 1, 197. Aret. p. 6. l. 2. ἡέριος Lucian. Astrol. p. 986. θώρηξ Arrian. Ind. c. 16. p. 180. Aret. p. 7. l. 5. ἡμέρη Herodot. 1, 11. p. 3. l. 35. et

(α) [Gregor. p. 179. sq. laudat Ἡρη ex Hom. Il. α. v. 55. δημοσίη Herodot. 3, 55. Cf. infra p. 105. B. S.]

Diog. Laert. 7, 56. ex Diogene; κατὰ τὴν Ἰάδα, ἡμέρη. [Sic ἀγορὴν Herodot. 1, 21. ἡγεμονίην Id. 1, 7. εὐδαιμονίην, et συμφορὴν, et ἐπιθυμίην, et εὐτυχίην, et χῶρην Id. 1, 32. ὥρην Id. 1, 10. ἀξιοθέητος Id. 1, 14. (b) ἀκρητὸς Id. 1, 207. (c) κρητῆρες Id. 1, 14. νῆος Id. 2, 63. (d) λῶν Id. 5, 42. πρῆσις Id. 1, 153. διήκονος Id. 4, 71. (e) ἀγ- γελῆς Hom. Il. γ. v. 206. Τιτῆνες Il. ξ. v. 279.

(b) v. Kæn. ad Gregor. p. 164. sq.

(c) v. Etymol. p. 538. l. 27.

(d) Recte sic pro λαὸν legi docuit ex Eustathio Valckenarius.

(e) Schol. Ἰὰς ἢ διάλεικτος. S.]

Pro ε; ut ἐπηρωτέοντας Herodot. 1, 47. p. 11. l. 31. [(ubi Wesselingius edidit ἐπειρωτέοντας. v. paulo post.) Δηησάμενον Id. 1, 11. pro Δεησάμενον, i. e. Θεασάμενον. Δηήσονται Hesiod. ἔργ. v. 482. S.]

Pro ει; ut (f) ἡρίνεος Herodot. 1, 195. p. 50. l. 42. pro εἰρίνεος Id. 4, 73. p. 155. l. 6.

(f) Æm. Port. in Lex. Ion. et H. Steph. in Thes. Ind.

[Pro ω; ut Μαιήτις Herodot. 4, 86. Μαιήτιδος Id. 1, 104. 4, 20. Μαιήτιν Id. 4, 123. Μαιητέων ibid.

Inseritur medio; ut πολιήτης Herodot. 7, 237. πολιήτεω Id. 1, 120. πολιητέων Id. 4, 150. πολιήτησι Id. 1, 37. πολιήτας Id. 3, 80. S.]

Aristides Quintilianus l. 2. de Musica p. 92. 93. ἡ Ἰὰς τὸ στερεὸν ὑποστελλομένη τοῦ α, καταφέρεται πρὸς τὸ η τὸ δὲ θῆλυ μὲν ἐστὶ κατὰ τὸ πλεῖστον. Eadem ratione Iones utuntur etiam vocali ε. nam ibid. p. 92. τεθῆλυνται τὸ ε.

B

I

Pro ε; ut (a) ἰστίη Herodot. 1, 176. p. 45. l. 28. ἰστιγόριον Id. 4, 35. p. 147. l. 22.

C

(b) Demitur diphthongis αι et ει; ut ἐδάρω Herodot. 5, 95. ἐπιτήδεος Herodot. 9, 37. p. 333. l. 13. τέλεον Aret. p. 32. l. 26. τέλεην Herod. 1, 121. τελεώτατος Democrit. in Stob. Serm. p. 4. χέρα Herodot. 7, 42. ἀπόδεξις Herodot. 1, 207. p. 54. l. 3. [διέδεξαν Id. 7, 172. ὑποδέξας Id. 1, 189. Unde Wesseling. 2, 46. recte dedit ἐπίδεξιν pro ἐπίδεξιν. et 2, 35. εὐμαρέην rescribere e codd. debebat pro εὐμαρήν, s. communi εὐμαρέα. v. Valckenar. ad 4, 113. et Kæn. ad Gregor. p. 205. 247. S.]

Aliquando inseritur; ut ἡσύχιος Herodot. 1, 107. p. 29. l. 6. Legitur

(a) Phaur. in ἰστία. ἰστία Ἰωνικωτέρα διὰ τοῦ ι γραφῆ. [Eustath. p. 1561. l. 60. Heraclide auctore, Siculos dicit τὸ ε, φῖπεται τὸ σῆμα, μεταθίναται εἰς ἰστία, οὖν ἰστία ἰστίη. Id. p. 1562. l. 41. εἰπὼν (Heraclides) ὡς Σικελὸν τὸ ἀρκτικὸν ε, φῖπεται τὸ σῆμα, εἰς ι μεταθίναται, ἐπάγει δὲ οὕτω τὴν τοιαύτην ἀκολουθίαν ἐκείνοι σῶζουσιν, ἵνα κἂν μὴ ἐπεται τὸ σῆμα φῶσι, ἀλλ' ἔξωθεν παρισπῆση, ὁμοίως ποιοῦσι. τὸ γοῦν ἔγω, ἴσχω φασὶ καὶ τὸ ἴπω, ἴσχω, καὶ ἴσχω. οὕτω δὲ καὶ τὸ ἴζω, θέναι τὸ καθέξωμαι, ἴζω λέγουσι. S.] Id. p. 1579. l. 47. τὸ ἰστίον κατὰ τοὺς παλαιούς, οἱ Δωριεῖς ἰστίον λέγουσιν ἐν τῇ ἰστίᾳ, ad Id. p. 280. l. 17. ἰστία Ἰωνικωτέρα ἢ διὰ τοῦ ι γραφῆ. Cf. Etymol. p. 382. l. 41.

(b) Phaur. Ἀπόδεξις. Ἴωνες γὰρ πολλὰκις ὑπεξαιροῦσι τὸ ι. Id. in κλαῖω Ἴωνες δὲ Ἀττικοὶς χρῶνται καὶ τὰ ὁμοία φασὶ χρῶνται. Hort. Adon. in voce Ἀχάδ. Biset. in Aristoph. Lysistr. 94. αἱ τοῦ ι ὑπεξαιρέσεις τῶν Ἀττικῶν καὶ τῶν Ἰόνων ἴδια, καθάπερ δῆλον ἐκ τῶν τοῦ Κορίνθου διαλέκτων. (p. 200. sq.) [Gregor. p. 215. de Dial. Ionica: ἑλλειψίς δὲ ἀποβολὴ φωνήεντος κατὰ τὸ μέτρον οὐ ποιούτος συλλαβὴν, οὖν ἀμύξαι ἀμύξαι, ἑταῖρος ἑταρος. ἐστὶ δὲ τοῦτο καὶ Ἀττικόν.

ἡσυχέος Hippoc. Sect. 7. p. 339. l. 3. *τριτημοίριος* Herodot. 1, 192. p. 49. l. 37. pro *τριτημοίριος* Id. 9, 34. p. 333. l. 1. [Inprimis (c) post ε; ut *κρινόν* Id. 7, 239. *κρινήν* Id. 5, 16. *στεινή* Id. 2, 8. *δείρη* Id. 1, 51. *εἶριον* Id. 1, 203. (d) *εἰρώτα* Id. 3, 22. (ubi ante Wesseling. fuit *ἡρώτα*.) *ἐπέπρετο* Ibid. *εἰρωτεύοντας* Id. 3, 62. *εἰρομένων* Id. 1, 27. Etiam post α; ut *αἰετός* Id. 3, 28. Et post ο; ut *ποιηθαγέεντες* Id. 3, 25. S.]

(c) Gregor. p. 178. Ἴωνες τῷ ε προστιθείασι τὸ ι. ὡς ξῖνον, (Hom. Od. ε. v. 74.) ξείναι, (Od. ι. v. 229.) καὶ εἰνάλιος θῆρ, ἀντὶ τοῦ ἐνάλιος. (v. Empedocl. v. 285.) Id. p. 207. αἱ προσθέσεις τοῦ ι τῷ ε, ἐπιφερομένου φωνήεντος, ἢ τῶν ἀμεταβάτων ἰνδς, Ἴωνων εἰσίν. οἷον ἴως εἶως, κινῆ ἀντὶ τοῦ κινῆ, (Hom. Il. γ. v. 376. ubi Schol.: κατὰ Ἴωνικῶς.) καὶ ξῖνος ἀντὶ τοῦ ξῖνος.

(d) Gregor. p. 228. Ἴωνες εἰρώτα διὰ διφθόγγου γράφουσι. Cf. quæ plura ibi sequuntur. S.]

O

102

A Pro ω; ut ζῷη Herodot. 2, 105. p. 80. l. 27. accentu retracto, pro ζωή. λαγός et λαγόν Id. 4, 134. λαγοῦ Id. 1, 123.

Inseritur; ut ἐπιπλοα Herodot. 1, 94. pro ἐπιπλω 1, 150.

T

Pro ι; βύβλος Herodot. 2, 92. p. 77. l. 20. pro βιβλος Gen. 2, 4. Βύβλιος Hesiod. ἔργ. v. 589. pro Βιβλινος Eurip. Ion. v. 1195. ubi v. Barnes.

Phavor. βιβλίον διὰ τοῦ ι Ἀττικῶς, διὰ τοῦ υ Ἰωνικῶς. [Cf. Pierson. ad Mær. p. 95. Legitur tamen βυβλίον in Aristoph. Avv. 975. 977. et sæpius, ut v. 1037. ubi v. Biset. S.]

[Pro οἰ in vocabulo ξυνός, de quo v. supra p. 99. A. S.]

Ω

[Pro α; ut χρεῖω Hom. Il. κ. v. 142. χρεῖοι Il. Σ. v. 57.

Eustath. p. 698. l. 11. χρεῖα μὲν τὸ κοινόν· ὃ δὲ Ἰωνίζων χρεῖω λέγει. Fischerus animadv. ad Weller. Vol. I. p. 65. huc refert διδέξασθε apud Herodot. 7. 135. (ubi alii legunt διδδέξασθε) et 9, 48. Sed Portus in lex. Ion. fortasse rectius derivat a verbo δοξέσθαι, quod idem sit, quod δοκίμν, quemadmodum θ, 124. est ἰδοξώθη. S.]

[Pro η; ut πτώσσειν Hom. Il. ε. v. 634. πτώσσοντας Herodot. 9, 48.

Eustath. p. 484. l. 3. πτήσσω μὲν κοινόν, καὶ Ἀττικόν, πτώσσω δὲ Ἰωνικόν· οὕτω δὲ καὶ ῥήσσω ῥώσσω. S.]

Pro αυ; τρωμα Herodot. 4, 160. p. 173. l. 27. Hippoc. Sect. 2. p. 182. Aret. p. 16. l. 27. τρωματιζω Herodot. 3, 78. p. 123. l. 2.

B Sic Id. 6, 47. θωμασιώτατα in exemplo Wesseling.

[Grammat. Meerman. p. 322. τῷ ω ἀντὶ τῆς αυ διφθόγγου ἐκφέρει ἢ Ἰά· οἷον καῦμα κῶμα, θᾶμα θᾶμα. Hesychius: θῶμα θᾶμα. S.]

Pro οη; ut (a) χλωρός Hom. Il. κ. v. 376. pro χλοηρός Lexic. Galen. ex Hippocr. (b) νῆμα Empedocl. v. 361.

(a) Sic Phaurorin.

(b) Suid. in voce ἀβέλτερος. ἀνωσία Æm. Port. pro ἀνοησία. Et sic habet Etymol. p. 3. l. 17.

[DIPHTHONGUS ET

Pro *so*; ut *Δευτυχίδης* Herodot. 6, 65. pro *Λεοτυχίδης* vel *Δεωτυχίδης*. Confer infra p. 113. B.

Pro communi *ou*; ut *Δηεύμενος* Herodot. 7, 44. *φωνεῦντος* Id. 1, 47. Sic *πιεζεύμενοι* Id. 3, 146. et sæpius, quasi a verbo *πιεζέω*. v. Wesseling. ad 8, 142.

ΟΙ

Pro *soi* vel *si*; ut *οικῶς* Herodot. 6, 125. *τὸν οἰκότα* Id. 3, 61. *οἰκὸς* Id. 7, 160. *τὰ οἰκότα* Id. 7, 129. Quare Wesselingius 2, 25. etiam *οἰκότως* e MS. edidit pro *οἰκότως*. S.]

DIPHTHONGI RESOLVUNTUR:

si in *εε*; ut *ρέεθρον* Herodot. 1, 75. p. 19. l. 42. pro *ρεῖθρον* Ælian. Var. Histor. 1. 2. c. 33.

ou in *so*; ut *νεομηνία* Herodot. 6, 57. p. 222. l. 13. Numer. 28, 11. C pro *νομηνία* Id. 10, 10. *χεύσεων* et *αργύρεων* Herodot. 1, 51. *χάλκεον* Id. 1, 24.

ou in *oe*; ut *ἀγαθοεργίη* Herodot. 3, 160. p. 139. l. 33. pro *ἀγαθουργίη* Id. 3, 154. p. 138. l. 10. [Sed 5, 83. Wesseling. edidit *ιροργίαι*.

in *oo*; ut *νόος* Herodot. 9, 120. *νόον* Id. 3, 21. *πλόον* Id. 6, 95.

v. Gregor. p. 228.

ou ponitur pro vocali *o*, ut *νοῦσος* Herodot. 1, 105. *μοῦνος* Id. 1, 25. *κούρος* Empedocl. v. 2. *κουροτρόφος* Herodot. vit. Hom. c. 30. *οὔνομα* et *οὔνομαζεν* Id. 4, 6. v. Gregor. p. 178. sq. Etymol. p. 607. l. 34. et Schol. Hom. Il. α. v. 275. S.]

PROSODIA.

Spiritum lenem pro aspero, Æolum more, Iones usurpant: (*τοῖς φίλοις οἱ Ἴωνες χαίρουσιν* Gregor. p. 195.) ut *οὔρος* Herodot. 1, 32. p. 8. l. 25. *οὐρίζων* Id. 2, 16.

Apostrophus rarior est; servant enim vocalem finalem ante alteram, D ut *ἀναλείχουσι ἀλλήλων* Herodot. 1, 74. p. 19. l. 29. *σμιχροῖσι ἐδέσμασι* Æret. p. 2. l. 7. *ἐξήντλησε ἡ νοῦσος* Id. p. 20. l. 22. *ἔστι οὔνομα* Id. p. 18. l. 21.

Dialysin patiuntur Diphtongi *ei*, *au*, *φ*, *oi*, *η* et *α*.

103

ei fit *ηῖ*, ut (*α*) *ἀνθρωπηῖος* Herodot. 1, 5. p. 2. l. 29. Lucian. Astrol. A

(*a*) [Gregor. p. 173. sq. τὸ κλεισθέντες κληϊσθέντες (Herodot. 3, 55. ἀποκληϊσθέντες) Ἴωνες λέγουσι διαλύουσι γὰρ τὴν *ei* διφθογγὸν εἰς *e* καὶ *i*, εἴτα ἑκταίηουσι τὴν *e* συλλαβὴν, τρέποντες εἰς *η*, ὥσπερ καὶ τὸ ἱερῖον ἱερῖον, ἱερῖον (Hom. Il. χ. v. 159.), καὶ τὸ Πηλεΐδης, Πηλεΐδης, Πηληΐδης, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Multos Herodoti locos hanc in rem indicavit Kœn. ad h. 1. S.]

- p. 995. [βασιλῆϊα Herodot. 1, 178. βασιληῖαν Id. 1, 11. βασιληῖον Id. 1, 14. ἀγγῆϊα Id. 4, 2. ἐπιστρατηῖαν Id. 9, 3. γυναικῆϊα Id. 4, 114. ἀνδρεῖτης Id. 7, 99. κναφῆϊον Id. 1, 92. μαντηῖων Id. 1, 46. οἰκῆϊς Id. 1, 107. στρατηῖαν Id. 1, 171. χαλκῆϊον Id. 4, 152. S.] κληῖς Herodot. 5, 108. p. 208. l. 7. Hippoc. Sect. 2. p. 27. l. 3. κληῖδα Aret. p. 23. l. 24. Νηρηῖδος, Νηρηῖδι, Νηρηῖδων Arrian. Ind. c. 31. p. 190. [περικεκληῖ-
ιμένον et ἀποκεκληῖμένου Herodot. 3, 117. S.]
- au fit ωῦ; ut θωῦμα Herodot. 1, 23. p. 6. l. 7. Aret. p. 6. l. 24. Arrian. Ind. c. 34. p. 192. Lucian. Syr. p. 879. θωῦμάζω Ibid. p. 883. Herodot. 7, 125. p. 267. l. 30. ἐθωῦμαζον Aret. p. 5. l. 13. ἀπεθωῦμαζε Herodot. 1, 11. τραῦμάτων Id. 4, 180.
- B Gaza l. 2. p. 94. ἡ δὲ αὖ Ἰώνων. Phauor. in θωῦμάσας. Johan. Grammat. p. 372. et Corinth. in Dial. p. 196. Ἰωνες τῷ ω ἀντὶ τοῦ α ἐν τῇ αὖ διφθόγγῃ χρώνται οἷον θωῦμάσας.
- ω fit ωῖ, ut πατρώϊος Herodot. 1, 41. p. 10. l. 30. pro πατρώος Id. 7, 104. p. 263. l. 38. [Hoc enim Atticum est teste Gregorio p. 75. illud Ionicum. v. idem p. 206. S.]
- οἰ fit οῖ; quod testatur Aristophan. Pac. 928-932.

Χο. 'Οἱ.

- Τρ. 'Οἱ; Χο. Ναὶ μὰ Δι'. Τρ. 'Ἀλλὰ τοῦτό γ' ἔστ' Ἰωνικὸν
Τὸ ῥῆμά γ'. Χο. 'Ἐπὶ τῆς γ' ἴν' ἐν τῇ κλησίᾳ.
C 'Ὡς χρεὶ πολέμειν λέγει τις, οἱ καθήμενοι
'Ἰππαι τοῦ δέους λέγουσ' Ἰωνικῶς, 'Οἱ.

Schol. Aristoph. οἱ γὰρ Ἴωνες δισυλλάβως λέγουσιν οῖς, οἱ δὲ Ἀττικοὶ μονοσυλλάβως τὰς οἰς, καὶ πολλὰ τοῦ αὐτοῦ γένους οἱ Ἀττικοὶ συναιροῦντες τὴν εἰν τὴν οἰν. οἱ γὰρ Ἴωνες πολλὰ διηρημένως φασί. τὸ δὲ ὀδυρμένον ἐστὶν ἐπὶ ῥέγμα καὶ δυσχεραίνονταν.

[Sic αὖτὸν Herodot. 5, 105. S.]

- [η et α fit ῆι, ut (α) λῆϊστας Hom. hymn. Bacch. v. 7. (b) χρεῖζων Herodot. 8, 58. Θρηῖκες Id. 5, 10. pro Θραῖκες vel Θρηῖκες Id. 1, 28. Θρηῖκης Id. 2, 134. 4, 143. Θρηῖκην Id. 5, 2. 9, 89. Θρηῖκων Id. 1, 168. 5, 3.

(a) v. Quintilian. 1, 7, 17.

(b) v. Gregor. p. 206. sq. ibique Kæn. S.]

D

ETYMOLOGIA.

Crasin, licet apud Atticos sit frequentior, Iones tamen nonnunquam admittunt.

- 104 ou ex ο ε; ut οὔτερος Herodot. 1, 34. p. 9. l. 15. τοῦτερον Id. 1, 32.
A p. 8. l. 27. ubi τ pro θ; nam ἕτερος aspiratur.
ex ου ε; ut τοῦμοῦ Id. 1, 41. p. 10. l. 28.
ex ο ο; ut τοῦνομα. Id. 1, 2. p. 1. l. 22.
ω ex ο α; ut ὠ νῆρ Id. 1, 162. p. 42. l. 6. τῷγαλμα Id. 2, 42. p. 67.
l. 3. τῷρχαῖον Id. 1, 172. τωληθές Id. 6, 68.

ω ex α ; ut ω ἄνδρες Id. 4, 134. p. 167. l. 25. ὡν ἄνθρωποι Id. 7, 11. et 49. (a) ὡλλοι Id. 1, 48. p. 11. l. 43. et ὡλλοι Id. 2, 36. p. 65. l. 6.

[φ ex α ois; ut ὀπτῶτο Herodot. 8, 137, ubi Valckenar. etiam ἀνιῶτο et ποιμῶτο et similia ex Herodoto memorat. Sed hæc omnia communia esse constat reliquis Græcis. S.]

Nota, quod in τῷ πὸ Id. 1, 199. p. 52. l. 5. et τῷ ποβαῖνον Id. 2, 82. p. 75. l. 20. pro τὸ ἀπὸ, τὸ ἀποβαῖνον, post crasin accentus vocis prioris servetur.

In Hippocrate Sect. 1. p. 30. l. 50. (si vitiosa non sit lectio, quod B suspicatur Fœsius) occurrit mira vocis contractio βούσθην pro βοηθείην.

(a) Etymol. p. 821. l. 39. ἄλλοι, ἀντὶ τοῦ οἱ ἄλλοι. αἱ τοιαῦται δὲ συναλοιφαὶ τῆς δευτέρας εἰς τὴν ἰάδης, ἥ Ὀμηρὸς οὐκ ἐχρήσατο. Cf. Schol. Apollon. 1, 1081. et Wesseling. ad Herodot. 2, 14. qui probat ἄλλοι. In universum tenenda sunt, quæ Gregorius p. 193. sqq. præcepit; τῷ ω ἀντὶ τοῦ α ἔσθ' ὅτι γράσσεται Ἴωνες. ἄνθρωποι γὰρ τὸν ἄνθρωπον λέγουσι, καὶ τὸν ἄριστον ὄριστον. (quæ sunt verba Johannis Gramm. p. 372.) ἔγω δὲ οἶμαι ἐκ συναλοιφῆς ἐπὶ μόνων τῶν εὐθειῶν τοῦτο ποιεῖν αὐτοὺς, καὶ ἐπὶ τῶν κλητικῶν, ὡς καὶ οἱ Ἀττικὸι ποιοῦσιν. αὐτίκα, Ἡρόδοτος (1, 35.) ἐπὶ τῆς κλητικῆς φησιν, ὠνθρώπι, ἀντὶ τοῦ ὦ ἄνθρωπε. καὶ ἀλλαχού (4, 150.) ὠνάξ, ἀντὶ τοῦ ὦ ἀνάξ.]

ARTICULUS.

Sing. G. τέω, ἀπὸ τέω Lucian. Astrol. p. 989. D. τέω Herodot. 1, 11. C p. 4. l. 4.

Plur. G. τέων Id. 5, 57. p. 194. l. 20. D. τοῖσι Id. 1, 34. p. 9. l. 20. Hecataeus apud Athen. p. 70. B. Hippoc. Sect. 1. p. 2. l. 8. Aret. p. 4. l. 21. τοῖσι (a) Herodot. 1, 37. p. 10. l. 7. Aret. p. 89. l. 16. οἷσι Democrit. apud Stob. Sermon. p. 157. Aret. p. 15. l. 31. τῇσι Herodot. 1, 52. p. 12. l. 42. Hippoc. Sect. 1. p. 2. l. 6. Aret. p. 3. l. 31. τῇσι Lucian. Syr. p. 880. ῥῆσι Hippoc. Sect. 2. p. 17. l. 4.

(a) Sed in loco Herodoti τοῖσι est pro σοῖς. S.]

D

NOMEN.

105
A

Declinationes Substantivorum.

Declinatio Prima.

Nomina in -ας et -α flectuntur per η pro α . -ου Genitivi fit -εω; -ῶν, -έων; -αις Dativi, -ησι, -ης; -ην Accusativi, -εα; -ας B ab -ας vel -ης vel -α, -έας.

Johan. Gram. p. 370. ἡ ἰὰς τὰ εἰς -ας λήγοντα ὀνόματα εἰς ἡ τρέπει. Corinth. p. 172. τὰς εἰς -ας ληγούσας εὐθείας τὰς ὑπὲρ δύο συλλαβὰς (legitur tamen Μίδης Herodot. 1, 14. p. 4. l. 27.) εἰς -ης ἐκφέρουσιν Ἴωνες. Ἡρόδοτος (3, 55. p. 116. l. 27.) Ἀρχίης καὶ Λυκόπη. Johan. Gram. p. 371. τὰς εἰς -α εὐθείας εἰς ἡ τρέπουσιν Ἴωνες. ὡς χώρα χώρα. (Uranus apud Steph. de Urb. p. 7.) Phauror. in Αἰνείας. τὰ εἰς -ας καὶ εἰς -ης ὀνόματα ἰσοσυλλάβως κλιόμενα ἔχει γενικὴν διὰ τοῦ -ου Ἴωνικῶς. Eustath. in Hom. p. 12. l. 40. Johan. Gram. p. 370. πᾶν εἰς -ης λήγον, οὐ ἡ γενικὴ εἰς -ου παρα- τοῦται, παρὰ τῆς ἰάδος εἰς -ου λήγει. Corinth. p. 176. τὰς εἰς -ου ληγούσας γενικὰς, τὰς ἀπὸ τῶν εἰς -ας ἡ εἰς -ης εὐθείως γινόμενας, διὰ τοῦ -ου προφέρουσιν Ἴωνες ἀπὸ μὲν τῶν εἰς -ας, Ἡρόδοτος (3, 55. p. 116. l. 29.) Ἀρχίω. ἐπὶ δὲ τῶν εἰς -ης, Ἀτρίδιω. (Hom. Il. β. v. 185.) Johan. Gram. p. 371. τὰ εἰς -αι πληθυντικὰ διαίρει ἰὰς ἐκτὶς γενικὴς διὰ τοῦ ε' ὅσον Πέρσαι Περσίων (Herodot. 1, 1. p. 1. l. 6.) κόμφαι κόμφίων. Corinth. p. 175. τὰς τῶν ἀρσενικῶν πληθυντικῶν γενικὰς, ἐκ τῶν εἰς -ης εὐθείως γινόμενας, διὰ τοῦ -έων προφέρουσιν ἡσιωτικῶν Ἡρόδοτος. (3, 57.) Id. p. 174. τὰς εἰς -ων ληγούσας γενικὰς τῶν πληθυντικῶν θηλυκῶν διαλύουσιν Ἴωνες. Ὀμηρος (Il. η. v. 1.) πυλίων. Ἰπποκράτης (Sect. 2. p. 17. l. 46.) ὥριον. Phavor. in voce αἰχμητῆς scribit, αἰχμητῶν πυλίων esse formam Doricam. Id. Ἀτρίδιαισι Ἰωνικῶς. Johan. Gram. p. 371. πᾶσα δοτικὴ πληθυντικὴ εἰς -αις λήγουσα μεταβάλλει τὸ α εἰς ἡ ἐκτὶς ἰάδος, προσγραφομένου μὲν ι, μὴ συνεικωνομένου ἐξ. Corinth. p. 175. sq. ταῖς δοτικαῖς τῶν πληθυντικῶν θηλυκῶν ὀνομάτων οὐ μόνον τὸ ι προστιθίναί εἰώθασιν, ὡς ἐν ταῖς δοτικαῖς τῶν πληθυντι- κῶν ἀρσενικῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς αἰ διφθόγγου τρέπειν τὸ α εἰς ἡ ὡς Ἰπποκράτης, (Sect. 7. p. 355. l. ult.) τῆσι χρῆσιν λιαντερίσιν. Add. Etymol. p. 166. l. 93. et Gregor. p. 217.

D Flexio Nominum in -ας.

Sing. N. Ἀμύντης Herodot. 5, 18. p. 185. l. 16. Μίδης Id. 1, 14. p. 4. l. 27. Ἀρισταγόρης Id. 4, 138. p. 168. l. 24. νεγνίης Id. 1, 37. p. 10. l. 4. Aret. p. 83. l. 17.

106 G. Ἀμύντew Id. 5, 18. p. 185. l. 10. Μίδew Id. 1, 45. p. 11. l. 14. Ἀρισταγόρεw Id. 5, 30. p. 187. l. 40. βορέw Id. 4, 54. A p. 151. l. 36. pro βορέου. νεγνίew Id. 3, 53.

D. Μίδη Id. vit. Homer. c. 11. p. 357. l. 16. Ἀρισταγόρη Id. 5, 30. p. 188. l. 7. φλεγματῆη Aret. p. 57. l. 31.

A. Ἀμύντην Id. 5, 17. p. 185. l. 5. Μίδην Id. 1, 14. p. 4. l. 27. Ἀρισταγόρην Id. 5, 35. p. 189. l. 18. βορέην Id. 4, 49. p. 150.

B l. 13. Ἀρισταγόρεα Id. 5, 32. 33. p. 188. l. 32.

Plur. G. νεγνίων Id. 1, 61. p. 15. l. 8.

D. νεγνίησι Id. 1, 43. p. 10. l. 37. Aret. p. 95. l. 5.

Flexio Nominum in -ης, et -ῆς.

Sing. G. Καμβύσεw Herodot. 1, 46. p. 11. l. 19. Arrian. Ind. c. 9. p. 175. Κανδαύλεw Herodot. 1, 12. Γύγεw Id. 1, 13. Ἀίδεw Heraclit. apud Ποίησ. Φιλ. p. 163. Democrit. apud Stob. Serm. p. 56. δεσπότηw Herod. 5, 29. p. 187. l. 29. Θαλέw Id. 1, 170. p. 43. l. 39. Μιθριδάτew Aret. p. 134. l. 28. Ὀτάνεος Herod. 3, 71. Ὑστάσπεος Id. 3, 70. 71. 140.

A. Καμβύσεα Herodot. 3, 1. p. 102. l. 10. δεσπότηα Id. 1, 11. p. 4. l. 2. Γύγεα Id. 1, 10. Ὀρέστεα Id. 1, 68. Πολυκρά- τεα Id. 3, 56.

Plur. G. κομηγέων Id. 6, 19. p. 214. l. 37. ἱκετέων Lucian. Syr. p. 882. ναυτέων Arrian. Ind. c. 23. p. 185.

D. δεσπότησι Herodot. 6, 83. p. 228. l. 12. ἡσιώτῃσι Id. 1, 27. ναύτῃσι Arrian. Ind. c. 30. p. 189. πρεσβύτῃσι Aret. p. 144.

1. 10. μαθηταῖσι Hippoc. Sect. 1. p. 1. 1. 14. Σχύθῃσι Herodot. 1, 104. Ξηρουτῆς Hesiod. Ἀσπ. v. 388.

A. δεσπότηας Herodot. 1, 111. p. 30. 1. 9. ἐξηγγετίας Id. 1, 78.

Flexio Nominum in -α.

Sing. N. -ίη pro -εια; vide prius p. 100. B.

D

αἰτή Herod. 6, 115. p. 235. 1. 35. Democrat. in Galei Opusc.

Myth. p. 16. (p. 629.) ἡλικίη Hippoc. Sect. 2. p. 14. 1. 38.

ιδέη Herodot. 2, 76. p. 74. 1. 16. Aret. p. 33. 1. 30. καρδίη 107

Id. p. 7. 1. 6. ἡμέρη Id. p. 3. 1. 35. χροίη Democrit. in Ποίησ. A

Φιλ. p. 156. Aret. p. 8. 1. 6.

G. αἰτήs Herodot. 1, 137. p. 36. 1. 41. ἡλικίης Id. 1, 216. p.

55. 1. 34. ἡμέρης Id. 1, 74. p. 19. 1. 22. Hippoc. Sect. 2. p.

7. 1. 3. Aret. p. 106. 1. 32. ἀρτηρίης Id. p. 6. 1. 13. οὔραις

Id. p. 150. 1. 2. pro οὔρᾱς. ιδέης Herodot. 2, 71. p. 73. 1. 25.

D. αἰτή Id. 5, 106. p. 207. 1. 24. ἡλικίη Hippoc. Sect. 7. p.

343. 1. 4. ἡμέρη Herodot. 1, 32. p. 8. 1. 32. Hippoc. Sect. B

2. p. 4. 1. 7. Euseb. apud Stob. Serm. p. 130. γενεή Herodot.

1, 3. p. 2. 1. 2. βίη Aret. p. 3. 1. 17. ἔδρη Id. p. 10. 1. 11.

A. αἰτήν Herodot. 5, 70. p. 197. 1. 21. ἡμέρην Id. 1, 8. p. 8. 1.

36. Hippoc. Sect. 1. p. 19. 1. 29. Aret. p. 3. 1. 10. καρδίην

Id. p. 6. 1. 20. ιδέην Id. p. 6. 1. 28.

Plur. G. γλωσσέων Herodot. 4, 24. p. 145. 1. 18. ἡλικιέων Hippoc.

Sect. 3. p. 8. 1. 10. ἡμερέων Id. Sect. 4. p. 77. 1. 23. Hero-

dot. 1, 203. p. 52. 1. 35. Aret. p. 86. 1. 7. μουσέων Id. p. 37.

1. 31. μνέων Herodot. 3, 131.

D. διατήσι Hippoc. Sect. 7. p. 342. 1. 5. ναυτιλίησι Herodot. 1, C

1. p. 1. 1. 10. ἡμέρησι Id. 1, 185. p. 47. 1. 26. Hippoc. Sect.

2. p. 5. 1. 20. γενεήσι Herodot. 1, 184. p. 47. 1. 13. πλευρήσι

Aret. p. 10. 1. 14. ιδέσι Id. p. 82. 1. 2. αἰώρῃς Id. p. 111. 1.

13. συμφοραῖσι Democrit. in Ποίησ. Φιλ. p. 177.

A. μνέας Herodot. 1, 51. p. 12. 1. 27. pro μνᾶς.

Flexio nominum in -η.

Sing. N. (α) αἷη pro -η; ut Ἀθηναίη Pherecyd. apud Schol. Apollon. D

Arg. 3, 1178. p. 166. 1. 1. Herodot. 1, 19. p. 5. 1. 21. ἀνα-

γκαίη Id. 1, 11. p. 4. 1. 1. γαληναίη Oppian. halieut. 1, 460. 108

σεληναίη Lucian. Astrol. p. 986. Herodot. 1, 62. pro Ἀθήνη, A

ἀνάγκη, γαλήνη, σελήνη.

[G. Ἀθηναίης Herodot. 1, 19. ἀναγκαίης Id. 7, 99. 233. σεληναίης

Aristoph. Nubb. 614.

(α) v. Rittersbus. ad Oppian. halieut. 1, 265. et 460. S.]

Plur. G. ἀρχέων Aret. p. 14. 1. 5. Herodot. 1, 192. p. 49. 1. 39. γνω-

μέων Id. 6, 109. p. 234. 1. 23. τεχνέων Hippoc. Sect. 1. p.

2. 1. 1.

D. δεχῆσι Id. Sect. 7. p. 343. 1. 14. Aret. p. 3. 1. 31. γνώμησι

Herodot. 1, 96. p. 26. 1. 36. [ὑποφραδοσύνησιν Hesiod.

theog. v. 658. ἀτασθαλίησι Hom. Od. μ. v. 300. S.] Θήβησι

- Pherecyd. apud Schol. Apollon. Arg. 3, 1178. p. 166. l. 1. *τέχνησι* Hippoc. Sect. I. p. 24. l. 39. *ῥαῖσι* Arrian. Ind. c. 14. p. 178.

Declinatio Secunda.

Pluraliter -ων Genitivi vertitur in -έων, -οις Dativi in -οισι.

Corinth. p. 173. et Johan. Gram. p. 371. ταῖς δοτικαῖς τῶν πληθυντικῶν ταῖς ληγουσiais εις -οις προστιθείσας τὸ ιε Ἡρόδοτος, τοῖσι Σαμίοισι, (3, 55. et 146. p. 136. l. 40.)

Legitur in Hippocrate Genitivus *Δημοκρίτῳ* Sect. 8. p. 5. l. 45. in Abderitarum Epistola. et Ibid. p. 7. l. 33. in Hippoc. Epistol. et p. 8. l. 42. pro *Δημοκρίτου* in Abderit. Epistol. p. 6. l. 18. [Sic *Βάττῳ* Herodot. 4, 160. *Κλεομβρότῳ* Id. 5, 32. *Κροίσῳ* 8, 122. *Μεμβλάρῳ* Id. 4, 147. ubi v. Wesseling. S.]

- C Plur. G. *πεσσέων* Herodot. 1, 94. p. 26. l. 4. *πυρέων* Id. 2, 36. p. 65. l. 6. *βρυτέων* Aret. p. 9. l. 23.

D. *ἀνθρώποισιν* Herodot. 1, 8. p. 3. l. 16. Hippoc. Sect. 3. p. 63. l. 9. Heraclit. apud Ποίησ. Φιλ. p. 129. Democrit. apud Stob. Serm. p. 4. Luc. Astrol. p. 984. *λίθοισι* Pherecyd. apud Schol. Apollon. Arg. 3, 1178. p. 166. l. 3. *ὄχετοῖσι* Hecat. apud Athen. p. 70. B. *ταύροις* Aret. p. 3. l. 14. *λυδοῖσι* Herodot. 1, 10.

D

Declinatio Tertia.

Genitivus Pluralis -ων vertitur in -έων; ut *ἀνδρέων*, *μυριαδέων* Herodot. 7, 187. p. 282. l. 40. *χειρέων* Hippoc. Sect. I. p. 26. l. 13. Aret. p. 78. l. 6. *μηνέων* Lucian. Astrol. p. 986. *Ἀβοριγινέων* ex 109 A Oraculo affert Steph. de Urb. p. 11. sed videtur ibi metaplasma agnoscere: ἔστι καὶ ἄλλη κλίσις ἐν χρησμῷ κειμένη, ὥς γὰρ ἀπὸ τοῦ ναῦται ναυτέων, οὕτως Ἀβοριγίνοι Ἀβοριγινέων.

Nomina in (a) -ις -ιδος amittunt δ; in (b) -ας -ατος, τ in obliquis; ut *Ὀσίρις* Herodot. 2, 144. p. 92. l. 31. pro *Ὀσίριδος* Id. 2, 156. p. 96. l. 14. *καννάβιος* Id. 4, 74. 75. p. 155. l. 11. Sed *κανναβίδα*

- B Ibid. c. 74. l. 12. (ubi nota accentus discrimin.) τῇ *Θέτι* Id. 7, 191. p. 283. l. 32. *γῆρας* Id. 3, 14. p. 105. l. 43. Aret. p. 5. l. 1. (c) Post extritam τ, α mutatur in ε; ut *κέρως* Herodot. 9, 26. p. 330. l. 13. *κέρεια* Id. 4, 29. p. 146. l. 8. *κέρων* Id. 4, 183. *τέρσα* et *τέρως* Id. 8, 37. *γέρσα* Id. 7, 104. p. 263. l. 38.

- C Nomen in -ων resolvitur per ε; ut *Ποσειδέων* Herodot. 4, 59. p. 152. l. 2. *Ποσειδέωνος* Id. 2, 50. p. 69. l. 10. *Ποσειδέωνι* Id. 4, 59. p. 151. l. 43. *Ποσειδέωνι* Id. 7, 129. p. 268. l. 26.

(a) Gaza l. 2. p. 157. Ἰόνων δὲ ἡ περὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ἐνομάτων ἱσαίσεις τοῦ δ, Πάριος, Θέτιος. καὶ ἡ περὶ τὰ τῷ τ κληνόμενα ἱσαίσεις τοῦ τ, κρίατος κρίαος. Hort. Adon. in voce αἶδι. [Etymol. p. 42. l. 18. τὰ εἰς δος λήγοντα ἐνόματα ἀπὸ βαρυτόνων, εὐρίσκομεν παρ' Ἴωσι καθ' ὑφαίσεις τοῦ δ λεγόμενα οἶον, μήνιδος μήνιος, (Hom. Od. γ. v. 135.) Πάριδος Πάριος. S.]

(b) Corinth. p. 191. τὰς ἀπὸ τῶν εἰς -ας εὐθειῶν εὐθετέρων ἐνομάτων διὰ τοῦ -τος κληνομένων, γενικὰς καθ' ὑποστολὴν τοῦ τ λέγουσι. Etiam Doriensium hoc est. v. Gregor. p. 144.

(c) Hæc flexio potest derivari a recto in -ος pro -ας; ut τὸ γῆρος pro τὸ γῆρας, unde τοῦ γήρους 3 Reg. 11, 4.

Herodotus flectit vocem ναῦς, νηῦς 6, 139. p. 241. l. 15. νηὸς 1, 1. p. 1. l. 17. νηὶ Ibid. c. 2. l. 25. νέα Ibid. 1, 1. l. 19. νέες 7, 144. p. 272. l. 11. νηῶν 7, 194. p. 284. l. 6. νεῶν 7, 184. p. 281. l. 43. νηυσὶ 7, 144. p. 272. l. 23. νῆας 7, 192. p. 283. l. 42. (α) νέας 7, 188. p. 283. l. 3. Aretæus flectit νεὼς p. 73. l. 11. νηὸς p. 77. l. 19. νηὶ p. 139. l. 4. νῆες p. 76. l. 24.

(α) [Gregor. p. 185. Ἴωνες τὰς νῆας νέας λέγουσι, συστέλλοντες τὸ η εἰς α. S.]

Forma Incontracta.

D

Iones casus nominum contrahibilia non contrahunt; ut ἐνδρῆες Herodot. 4, 109. p. 162. l. 22. ὄφρυας Id. 2, 66. p. 72. l. 29. Ἡρακλῆς Id. 2, 43. p. 67. l. 23. Ἡρακλῆος Ibid. 1. 12. ἔπεος Id. 1, 13. 110 p. 4. l. 18. Ἀστυάγεος 1, 73. p. 18. l. 42. Ἡρακλεῖ Id. 2, 145. A p. 92. l. 37. Ἀστυαγεῖ Id. 1, 74. p. 19. l. 26. βασιλεῖ Id. 7, 139. p. 270. l. 26. πόλει Id. 2, 60. p. 71. l. 6. Ἡρακλέα Id. 2, 42. p. 67. l. 1. Ἀστυάγεα Id. 1, 73. p. 18. l. 43. βασιλέα Id. 1, 13. p. 4. l. 18. ἔθνεα Id. 1, 4. p. 2. l. 18. ἄστεα Id. 1, 5. l. 28. ἔτεια Id. 1, 15. ἑτέων Id. 1, 26. p. 6. l. 40. βασιλέας Id. 2, 169. p. 99. l. 6. ὄφρυες Aret. p. 3. l. 22. ἰχθύας Id. p. 150. l. 5. μεγέθεος Aret. p. 6. l. 14. μεγάθει Herodot. 3, 21. ἀφίξει Id. 1, 69. ἔτει Id. 1, 19. πάθει Aret. p. 6. l. 16. τῷ σκέλεε Id. p. 65. l. 8. μελέων Id. p. 21. l. 5. πεπέρει B Id. p. 102. l. 22. (πεπέρους Id. p. 89. l. 39.) πήχχεας Id. p. 97. l. 29. φαρμακίας Id. p. 148. l. 26.

Johan. Gramm. p. 371. Corinth. p. 180. 181. τὰς εἰς -ους ληγούσας γενικὰς διὰ τοῦ -ος προφέρουσιν. ὡσαύτως καὶ τὰς ἄλλας πτώσεις οὐ συνηρμήνας, ἀλλ' ἐντελείς ποιοῦσι. [(Hæc Maittaire modo ad sensum dedit.) Johann. Gramm. p. 375. et Gregor. p. 199. αἱ διαρρέουσιν τῶν εἰς εἰ ληγόντων ἐνικὴν δοτικῶν, ἴσων ἐπὶ, βίλει (Hom. Il. 2. v. 99.) ἐπὶ τοῦ βίλει, ἔγχει (Il. 2. v. 389.) ἐπὶ τοῦ ἔγχει. Cf. Grammat. Meerman. p. 323. S.]

Declinatio Quarta.

Nomina in -ὼ finiunt Accusativum Singularem in -οῦν; ut Ἴοῦν Herodot. 1, 1. p. 1. l. 19. Λητοῦν Id. 2, 156. p. 96. l. 15. Μη-τροῦν Marm. Oxon. p. 594. l. 1.

Johan. Gram. p. 372. Corinth. p. 199. sq. Phavor. in voce Λητοῦν. τὰ εἰς -ὼ ληγόντα θηλυκὰ ἐπὶ αἰτιατικῆς εἰς -οῦν περατοῦσιν Ἴωνες. Cf. Valckenaer. et Wesseling. ad Herodot. 1, 85.

Declinatio Quinta.

Nomina in -εύς (-ης -γς raro) flectuntur per η incontractibile; ut βασιλῆος Herodot. 1, 2. p. 1. l. 27. Ἀρεῖος Id. 4, 62. p. 152. l. 26. (pro Ἀρεος Id. 2, 83. p. 75. l. 23.) Ἀρηὶ Id. 4, 62. p. 152. l. 20. βασιλῆα Id. 1, 2. p. 1. l. 27. Ἡρακλεῖα Id. p. 28. l. 2. βασιλῆς Id. 1, 184. p. 47. l. 11. βασιλῆων Id. 2, 129. p. 88. l. 22. πολέων Id. 2, 137. p. 90. l. 40. ἀνοχῆες Aret. p. 29. l. 13. τοκῆων Id. p. 65. D l. 34. ἀνοχῆας Id. p. 21. l. 30.

Steph. de Urb. p. 650. Πυθεὺς Πυθῆος γενικὴ Ἴωνική. Johan. Gram. p. 371. πᾶσα εὐθεῖα εἰς -εύς διὰ τοῦ -ῆος ἐκφέρειται ἐπὶ γενικῆς παρὰ Ἴωνιν. Corinth. p. 204. διαπο-
ρήσει δ' ἂν τις, πῶς τὰς γενικὰς, τὰς ἀπὸ τῶν εἰς -ὺς εὐθεῶν, οὐ προφέρουσι διὰ τοῦ -ῆος, ὅλον ὀξῆος, ὡς περ βασιλῆος. ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι οὐδέποτε ἡ παραλήγουσα τῆς γενικῆς
μεῖζον εἴλει εἶναι τῆς ληγούσης τῆς εὐθείας ἐπὶ τῶν περιτροσυλλάβων κλισιμένων. A

Nomina in -*is* flectuntur per i contrahibile; ut πόλις Herodot. 1, 30. p. 7. l. 40. ὄφις Id. 2, 76. p. 74. l. 19. ἐν πόλι Id. 2, 61. p. 71. l. 11. τῷ μάντι Id. 7, 228. p. 290. l. 34. δυνάμι Id. 2, 102. in Wesselingii quidem editione. πόλις Id. 1, 143. p. 38. l. 29. πόλις Id. 7, 234. p. 291. l. 36. μάντις Id. 4, 67. p. 153. l. 19. πολίων Id. 1, 6. p. 2. l. 39. ὄφιων Id. 2, 75. p. 74. l. 5. μαντίων Id. 4, 68. p. 153. l. 38. πόλις Id. 2, 65. p. 72. l. 11. μάντισι Id. 4, 69. p. 153. l. 42. πόλις Id. 5, 92. p. 202. l. 26. [τὰς πόλις Id. 2, 102. τὰς τὰς Id. 9, 31. πίστις Id. 3, 7. Sic 2, 59. Wesselingius e Mss. dedit πανηγύρις. S.] τὰς Σάρδεις Id. 5, 103. p. 206. l. 43. μάντις Id. 4, 69. p. 154. l. 1. ὄφις Aret. p. 2. l. 10. σιγήπιος Id. p. 90. l. 15. πεπέρμιος Id. p. 104. l. 10. τῇ Ἑλίπιδι Id. p. 3. l. 35. ζὺν πεπέρμι Id. p. 130. l. 6. ἔχιδες Id. p. 150. l. 4. φανσίων Id. p. 41. l. 2. ὄφισι Id. p. 24. l. 15. ὄφιας Id. p. 33. l. 21.

Corinthus p. 187. scribit, hac forma uti Iones, et præcipue Hæmerum. πόλις. (1λ. α. v. 791.) καὶ Ἰηποκράτης (Sect. 7. p. 352. l. 33.) φθίσις. Et p. 225. ἡ κρᾶσις τοῦ i καὶ εἰς i μακρὴν τῶν ἰσθίων ἰσθίς. ὄφις (Herodot. 2, 74. p. 73. l. 43.) C ὄφισ (Id. 2, 76. p. 74. l. 11.)

Declinationes Adjectivorum.

Adjectiva variantur juxta formas parifinium Substantivorum; ut ἑτέρη Herodot. 1, 32. p. 8. l. 32. τοίη l. 31. ibid. l. 5. ἐρυθρῆς Id. 1, 1. p. 1. l. 8. ἑτέρη Id. 1, 32. p. 8. l. 32. δαίη Id. 1, 62. p. 15. l. 30. D ἑκοτῆρην Id. 1, 11. p. 3. l. 39. τοίην Id. 2, 30. p. 63. l. 12. ἐσχατέων χωρέων Id. 8, 47. p. 302. l. 8. πασέων Id. 1, 8. p. 3. l. 8. μελαινέων Id. 2, 76. p. 74. l. 15. βαρβαρόισι Id. 1, 1. p. 1. l. 4. μακροῖσι Ibid. l. 10. πόσσιν Id. 1, 89. p. 24. l. 13. ἰσχυρῇ Aret. p. 4. l. 27. ὀξείη Aret. p. 27. l. 27. δευτέρῃς Id. p. 10. l. 23. ὀξείης Id. 112 p. 24. l. 11. ὀξείη Aret. p. 34. l. 24. πονηρῇ Id. p. 6. l. 22. ναυτιαίη Id. p. 10. l. 15. λοιμώδεος Id. p. 6. l. 30. ἡμισοῖ Id. p. 33. l. 3. A ἀληθεί Herodot. 1, 14. ἀληθέα Id. 1, 27. εὐτυχέα Id. 1, 32. ἀτρεκέα Aret. p. 42. l. 16. ὀξέες Id. p. 9. l. 28. ἀληθέες Id. p. 36. l. 9. διηνεκέα Id. p. 2. l. 8. πασέων Id. p. 24. l. 7. ὀξείαισι Id. p. 27. l. 8. τρηχέαισι Id. p. 79. l. 9. γεραιτέρησι Id. p. 29. l. 16. πρώτοισι Id. p. 13. l. 4. ἀπλοῖσι Id. p. 98. l. 4. ζυνήβας Id. p. 3. l. 6. οὐδαμείας Herodot. 4, 114.

Adjectivorum in -*us* -*εια* -*u* casus fœminini perdunt i; ut Sing. N. B βαθέα, εὐρέα Herodot. 1, 178. p. 45. l. 41. ἰθέα Id. 2, 17. p. 60. l. 17. ἡμίσεια Id. 5, 111. p. 208. l. 32. δήλεα Id. 3, 86. p. 125. l. 18. εὐρέη Hippoc. Sect. 6. p. 178. l. 47. ἡμισέη Lucian. Syr. p. 884. ὀξέη Hippoc. Sect. 5. p. 39. l. 57. τραχείη Arrian. Ind. c. 23. p. 184. G. ἰθείης Herodot. 3, 127. p. 131. l. 39. ὀξείης Aret. p. 119. l. 19. ὀξείης Hippoc. Sect. 2. p. 180. l. 22. τρηχέης Herodot. 4, 99. p. 160. l. 43. D. βαθέη Id. 3, 110. p. 128. l. 8. ἰθείη Id. 9, 57. p. 338. l. 5. A. βαθέην Id. 1, 75. p. 19. l. 40. (δῆλειαν Id. 1, 105. p. 28. l. 31.) δῆλεην Lucian. Syr. p. 885. ὀξέην Hippoc. Sect. 7. p. 215. l. 3. ὀξείην Id. Sect. 5. p. 9. l. 43. Plur. N. εὐρέαι Id. Sect. 6. p. 177. l. 57. ἡμίσειαι Herodot. 8, 18. p. 296. l. 38. τὰ ἡμίσεια Id. 6, 23. G. δῆλεων Id. 2, 46. p. 68. l. 12. ὀξείων Hippoc. Sect. 4. p. 53. l. 4. D. ὀξείησι Ibid. l. 50. βραχέησι Id. Sect. 7. p. 214. l. 31. A. τοὺς ἡμίσειας Herodot. 9, 51. p. 337.

1. 3. τὰς ἡμετέας Id. 8, 27. p. 298. 1. 36. ὑπερημίσεας Id. 7, 156.
 Corinth. p. 205. τῆς θηλείας τὸ ἐξαιρούσι, καὶ ἐπὶ πάσης πτώσεως τοῦτο ποιοῦσιν.
 Ἡρόδοτος (3, 85.) θηλείων ἵππων, καὶ θηλῆν. (ibid.)
 Adjectivum ὅστις flectitur ὅτεω Herodot. 1, 95. p. 26, 1. 20. ὅτεων
 Id. 8, 65. p. 305. 1. 11. ὅτέοισι Id. 2, 66. p. 72. 1. 29. ὀτέγσι Ibid. D
 1. 28.

Comparatio Adjectivorum.

113

- Ἀγαθός, κρέσσων Herodot. 7, 172. p. 279. 1. 34. Aret. p. 59. 1. 15. A
 τὴν κρέσσονα Herodot. 9, 41. τὰ κρέσσω Hippoc. Sect. 1. p. 6. 1. 3.
 v. Gregor. p. 219.
 Μέγας, μέζων Aret. p. 7. 1. 11. Herodot. 1, 202. p. 52. 1. 17. τὰ
 μέζω Id. 2, 35. p. 64. 1. 32. Aret. p. 11. 1. 9.
 Phaenor. μέζων. ἴδιον γὰρ Ἰώνων ἀποβάλλειν τὸ ἐ τῆς εἰ διφθόγγου. Hort. Adon. B
 in μεζῶνι. μέγας μέσσων, καὶ Αἰολικῶς μέζων. Sic et Etymol. p. 582. 1. 13.
 Μικρὸς, ἔσσων. ἔσσινες Herodot. 5, 86. p. 200. 1. 36. unde Verba
 ἔσσων et ἔσσούν. ἔσσώντο Id. 1, 67. p. 17. 1. 3. ἔσσώθη Id. 3, 83.
 p. 124. 1. 28. In priore loco Wesseling. dedit ἔσσούντο.
 Πολύς, πλέων. πλεῦν Herodot. 2, 19. p. 60. 1. 35. πλεύνων Id. 7, 160.
 p. 276. 1. 35. πλεύνας Id. 1, 106. p. 28. 1. 37. πλεῦνα Aret. p. 8.
 1. 2. πλεῦνες Id. p. 22. 1. 29. Herodot. 1, 82. 193. πλεύνων Aret.
 p. 24. 1. 16. πλεύνος Herodot. 1, 202. 5, 34.
 Phaenor. τὸ ε καὶ ο εἰς τὴν εὐ διφθόγγον κινεῖται παρὰ Ἰωσιν. Ἡρόδοτος, (2, 78.)
 τέρευν. καὶ πλεῦνας, τοὺς πλέοντας. πλεῦνος ἀντὶ τοῦ πλέονος. Cf. Gregor. p. 221. 222.
 Comparativus ὀλίγον fit positivus apud Grammaticos pro ὀλίγον. vide prius p. 97. C
 D. sic Hort. Adon. in ὀλίγον.

Adjectivum Numerale.

Cardinale.

- Μία Hippoc. Sect. 4. p. 52. 1. 11. Aret. p. 54. 1. 6. μηδεμὴ Herodot. D
 2, 15. p. 59. 1. 37. οὐδεμὴ c. 13. ibid. 1. 16. μιῆς Id. 1, 137. p.
 36. 1. 41. μιῇ Ibid. 1. 42. μίην Hippoc. Sect. 5. p. 212. 1. 51. 114
 μηδεμὴν Herodot. 1, 136. p. 36. 1. 40. μιῆς Aret. p. 10. 1. 8. A
 οὐδεμὴς Id. p. 139. 1. 14. μίην Id. p. 86. 1. 9.
 Δυῶν Herodot. 1, 94. p. 26. 1. 7. δυοῖσι Id. 1, 32. p. 8. 1. 39. Aret.
 p. 13. 1. 4.
 Hesych. δυεῖς, τοῖς δύο.
 Τέσσαρες τέσσαρα Herodot. 3, 10. p. 104. 1. 20. τεσσέρων Id. 2, 31.
 p. 63. 1. 26. τέσσαρας Id. 2, 110. p. 81. 1. 29.
 Τριήκοντα Id. 1, 14. p. 4. 1. 24. unde τριηκονταεῖς Id. 7, 149. p. 273.
 1. 35. τριηκόντερος Id. 4, 148. p. 170. 1. 28. τριηκοντήμερος Id. 2, B
 4. p. 57. 1. 8.
 Τεσσεράκοντα Id. 3, 10. p. 104. 1. 20. τεσσερέκοντα Id. 4, 90. p. 159.
 1. 4.
 Ὀγδῶκοντα Id. 1, 189. p. 49. 1. 1.

^{Ὀγδόκοντα} cum i subscripto in editionibus H. et P. Stephan. Sed Æm. Port. in Suid. ad vocem Ἀγαθόνιος eo opus non esse observat, quia contrahitur ex ὀγδοήκοντα. Sine i edidit etiam Wesseling.

C Διηκόσιοι Herodot. 8, 17. p. 296. l. 35. διηκόσιαι Hippoc. Sect. 3. p. 35. l. 19. διηκόσια Arrian. Ind. c. 14. p. 178.

Τριηκόσιοι Herodot. 3, 90. p. 126. l. 16. τριηκόσιαι Hippoc. Sect. 3. p. 35. l. 43. τριηκόσια Herodot. 3, 90. p. 126. l. 15. τριηκοσίων Id. 2, 100.

Διξός Herodot. 3, 32. p. 110. l. 23. [διξοί Id. 7, 70. διξαί Id. 2, 76. διξῶν Id. 7, 205. διξούς Id. 9, 74. διξᾶς Id. 5, 52. διξαί Id. 7, 57. S.] τριξός Id. 1, 171. p. 44. l. 7. τριξᾶς Id. 9, 85. δισσέοισι Aret. p. 8. l. 12.

Johan. Gram. p. 374. et Corinth. p. 203. τὸ σο εἰς ξ τρίκουσι Ἰωνες. διξός, τριξός.

Διφάσιος Herodot. 1, 18. p. 5. l. 11. τριφάσιος Id. 2, 156. p. 96. l. 7. v. Koen. ad Gregor. p. 250.

Διπλή Herodot. 3, 42. p. 113. l. 21. διπλήσιος Id. 7, 103. p. 263.

D l. 20. πενταπλήσιος Id. 6, 13. p. 213. l. 32. ἑξαπλήσιος Id. 4, 81. p. 157. l. 13. πολλαπλήσιος Id. 8, 140. p. 322. l. 18. πολλαπλήσιος Id. 3, 135. p. 134. l. 9.

Τριηκοστός Id. 4, 44. p. 149. l. 9. τριηκοσταῖος Hippoc. Sect. 2. p. 9. l. 31.

115

A

PRONOMEN.

Substantivum.

Sing. G. ἐμέο Herodot. 1, 126. p. 34. l. 32. σέο Id. 1, 8. p. 3. l. 18.

B Plur. N. ἡμέες Id. 2, 6. p. 57. l. 24. ὑμέας Id. 6, 11. p. 213. l. 5.

G. ἡμέων Heraclit. apud Ποίησ. Φιλ. p. 135. Hippoc. Sect. 1. p. 16. l. 41. ὑμέων Herodot. 3, 50. p. 115. l. 8. σφέων Id. 1, 31. p. 8. l. 19. Aret. p. 3. l. 9.

D. σφί Id. 1, 1. p. 1. l. 13.

A. ἡμέας Aret. p. 64. l. 12. Herodot. 1, 30. p. 7. l. 34. ὑμέας Id. 1, 53. p. 13. l. 6. σφέας Id. 1, 4. p. 2. l. 10. Aret. p. 50. l. 22.

C Moschop. p. 11. habet variationem Pronominum per Dialectos. Johan. Gram. p. 378. Ἰωνες τὰς ἀντωνυμίας διαφοῦσιν ὥσπερ σφῶν σφίων. sic Corinth. p. 227. Phauor. σφίεις, σφίων, σφίας Ἰωνιαῶς. Idem in ἰγὼ et ἡμεῖς docet, ἡμεῖς ἡμῶν ἡμᾶς contrahi ex ἡμέες ἡμίων ἡμάας.

Adjectivum.

Sing. N. ὡυτός Herodot. 2, 79. p. 74. l. 43. Aret. p. 144. l. 3.

ᾠυτή Id. p. 24. l. 23. ἐᾠυτή Id. p. 143. l. 7. αὐτέη Id. p. 73.

l. 18. Hippoc. Sect. 3. p. 3. l. 10. ὡυτό Id. Sect. 2. p. 3.

D l. 29. τῷυτό Aret. p. 39. l. 28.

Phauros. αὐτὸς ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ ἰσθμὸς φασί, τῷ ὡ χρώμειοι ἐν τῇ διφθόγγῃ ἀντὶ τοῦ α.
[Cf. Gregor. p. 196. Sed Etymol. p. 826. l. 1. αὐτὸς ἀνὴρ (Hom. Il. ε. v. 396.) ἴστω
δ' αὐτὸς κατὰ κρᾶσιν τοῦ αο εἰς ὡ μέγα γίνεται αὐτός. Atque sic sane legitur αὐτὸς α.
αὐτὸς apud Herodot. 2, 79. 4, 119. (ubi Wesselingii exemplum habet αὐτὸς) 8, 42.
(ubi sequitur δακτύς) et αὐτοὶ 2, 168. 9, 64. ubi Camerar. edidit αὐτοί, Wesselingius
αὐτοί. S.]

- G. τούρεος Aret. p. 10. l. 25. Hippoc. Sect. 1. p. 15. l. 4. αὐ-
τέος Aret. p. 4. l. 1. Hippoc. Sect. 2. p. 7. l. 9. αὐτέης Id. 116
Sect. 1. p. 2. l. 7. Aret. p. 19. l. 16. αὐτέος Id. p. 6. l. 11. A
τούτέος Id. p. 10. l. 25. ταυτέης Id. p. 6. l. 15. ἐωυτοῦ He-
rodot. 1, 8. p. 3. l. 7. ἐωυτέος Hippoc. Sect. 1. p. 1. l. 9.
Aret. p. 10. l. 12. ἐωυτέης Id. p. 28. l. 12. ἐωυτῆς Id. p. 27.
l. 9. Herodot. 1, 31. p. 8. l. 16. ἐμειωυτοῦ Id. 1, 35. p. 9.
l. 30. σεωυτοῦ Id. 1, 45. p. 11. l. 11. τοιουτέος Hippoc.
Sect. 1. p. 18. l. 28.
- D. τούτέω Id. Sect. 1. p. 16. l. 26. αὐτέω Ibid. l. 2. Aret. p.
23. l. 12. τ'ωυτῶ Herodot. 1, 5. p. 2. l. 30. ἐωυτῶ Id. 1, B
34. p. 9. l. 17. σεωυτῶ Id. 1, 108. p. 29. l. 17. ἐωυτῇ Id.
1, 11. p. 3. l. 35. αὐτέη Aret. p. 8. l. 6. αὐτέη Hippoc.
Sect. 8. p. 10. l. 2. τοιουτέω Id. Sect. 1. p. 30. l. 1.
- A. αὐτὸν Id. Sect. 4. p. 11. l. 37. αὐτέην Id. Sect. 5. p. 225.
l. 28. Aret. p. 25. l. 15. αὐτέην Id. p. 13. l. 5. ἐωυτὸν He-
rodot. 1, 24. p. 6. l. 20. Aret. p. 20. l. 6. ταυτὸν Id. p. 40.
l. 1. τ'ωυτὸ Herodot. 1, 13. p. 4. l. 14. Aret. p. 39. l. 28.
ἐωυτῇ Hippoc. Sect. 5. p. 9. l. 34. ἐωυτέην Aret. p. 40. l. C
28. αὐτέην Id. p. 13. l. 5. ἐωυτὸ Hippocr. Sect. 4. p. 82.
ἐμειωυτὸν Herodot. 1, 42. p. 10. l. 33. σεωυτὸν Lucian. Syr.
p. 895. σεωυτέην Herodot. 3, 69. p. 120. l. 23.
- Plur. N. αὐτοὶ Id. 2, 168. p. 98. l. 34. Aret. p. 63. l. 22. αὐτὰ Id.
p. 73. l. 4. ἐωυτὰ Id. p. 85. l. 35. ταυτὰ Id. p. 39. l. 8.
- G. τούτέων Herodot. 1, 50. p. 12. l. 17. Aret. p. 3. l. 1. αὐτέων
Id. p. 19. l. 2. Herodot. 1, 29. p. 7. l. 24. αὐτῶν Aret. p.
117. l. 35. αὐτέων Id. p. 74. l. 5. ἐωυτέων Id. p. 65. l. 34.
Herodot. 1, 82. p. 22. l. 2. ἐωυτέων Aret. p. 9. l. 27. Hip- D
poc. Sect. 3. p. 7. l. 4. ἐαυτέων Ibid. p. 33. l. 2. ἐκείντων
Herodot. 4, 111. p. 162. l. 41. (α) τοσούτέων Id. 7, 187. p. 117
282. l. 40. τοιουτέων Hippoc. Sect. 1. p. 22. l. 4. A
- D. τούτοις Herodot. 1, 20. p. 5. l. 28. Aret. p. 22. l. 8. τού-
τέοις Hippoc. Sect. 2. p. 23. l. 34. τούτέοις Aret. p. 3. l. 2.
Hippoc. Sect. 1. p. 14. l. 25. αὐτοῖς Id. Sect. 2. p. 14. l.
23. αὐτέοις Id. Sect. 1. p. 9. l. 2. Aret. p. 5. l. 3. αὐτοῖς B
Hippoc. Sect. 2. p. 49. l. 44. αὐτέοις Id. Sect. 3. p. 74. l.
26. Aret. p. 20. l. 15. ταύτησι Herodot. 1, 165. p. 42. l. 38.
Aret. p. 72. l. 18. αὐτῆς Hesiod. theog. v. 64. αὐτῆσι
Arrian. Ind. c. 24. p. 185. αὐτέησι Hippoc. Sect. 2. p. 11.
l. 24. Aret. p. 28. l. 25. ἐωυτοῖς Herodot. vit. Hom. c. 7.
p. 356. l. 26. ἐωυτοῖσι Id. 1, 74. p. 19. l. 23. ἐωυτέοις
Hippoc. Sect. 3. p. 74. l. 49. ἐωυτέοις Aret. p. 3. l. 8.
ἐωυταῖς Hippoc. Sect. 4. p. 80. l. 23. ἐκείνοισι Ibid. l. 39.

(α) In Marg. τοσούτων, nam concordat cum feminino μαριδάτων.

- C τοιούτοις Id. Sect. 2. p. 19. l. 35. τοιούτέοις Id. Sect. 1. p. 29. l. 15.
 A. τουτέους Id. Sect. 1. p. 3. l. 17. αύτεους Aret. p. 20. l. 17. ἐωυτός Herodot. 1, 97. p. 27. l. 5. ἐωυτάς Id. 1, 93. p. 25. l. 35. ἐωυτὰ Hippoc. Sect. 4. p. 82. l. 7.

Accentus.

- Genitivus Nominum primæ Declinationis in -εω acuit antepenultimam, vide p. 105. Accentus post literæ mutationem, vel abjectionem aliquando retrahitur; ut ζόη p. 102. A. καννάβιος p. 109. A.

118

A

VERBUM.

Substantivum.

- Indic. Præs. Plur. prima εἰμὲν Herodot. 1, 97. p. 27. l. 2.
 tertia ἔασιν Id. ex Pythiæ carmin. 1, 66. p. 16. l. 33. ἔασι Aret. p. 4. l. 16. εἶασι Id. p. 136. l. 9.
 B Imperf. Sing. prima ἔα Herodot. 2, 19. p. 60. l. 37. ἔσκον Hom. Il. η. v. 153.
 secunda ἔης (α) Herodot. 1, 187. p. 48. l. 26.
 tertia ἔσκε Id. 1, 196. p. 51. l. 10. ἔην Id. 7, 184. p. 281. l. 39. Aret. p. 20. l. 22.
 Plur. secunda ἔατε Herodot. 4, 119. p. 164. l. 21.
 tertia ἔσκον Id. 1, 196. p. 51. l. 11. ἔσαν Id. 1, 31. p. 8. l. 6.
 C Indic. Fut. 1. Sing. secunda ἔσσαι Id. 7, 14. p. 247. l. 23.
 Subjunct. Præs. Sing. tertia ἔη Aret. p. 4. l. 3.
 Plur. tertia ἔωσι Id. p. 18. l. 12. Hippoc. Sect. 1. p. 24. l. 20.
 Infinit. ἔμεναι Aret. p. 35. l. 20. ἔμμεναι Id. p. 6. l. 22. Lucian. Syr. p. 904.

Adjectivum.

Simplex.

- D Quædam verba simplicia more contrahibilium flectuntur; ut περι-
 σπερχέω Herodot. 7, 207. p. 286. l. 27. ῥιπτέω Id. 8, 53. p. 303.
 119 l. 6. ῥιπτούντων Act. 22, 23. διαβυνέομαι Herodot. 4, 71. p. 154.
 A l. 16. συμβαλλεόμενος Id. 3, 68. p. 120. l. 4. Sic apud Atticos;
 ut τυπτήσεις Aristoph. Plut. 21. χαιρήσεις Id. ibid. 64. κεχάρηκα
 Id. Vespp. 761. ἐλκοῦντα Aret. p. 124. l. 11. Lege plura in Rudim. Græco-Lat. Anom. Verb.
 Legitur σῶσι Herodot. 1, 200. p. 52. l. 12. pro σώζουσι vel σώουσι,

nti notat Æm. Port. in Lex. Ion. sed pro σήθουσι auctore Etymol. M. p. 710. l. 41.

Verba κείμαι et ἀνείμαι sequuntur formam κέμαι et ἀνέομαι, unde B suam originem habuerunt; ut κέσται Herodot. 1, 178. p. 45. l. 37. κέονται Hippoc. Sect. 3. p. 64. l. 13. κέοιτο Herodot. 1, 67. p. 17. l. 7. ἐκέστο Id. 1, 51. ἀνέονται Id. 2, 165. p. 98. l. 18. κέσται Aret. p. 3. l. 12. ζυγκέονται Id. p. 24. l. 16. κατακέωνται Id. p. 9. l. 31. ἐγκέομένης Id. p. 102. l. 36. Huc refer resolutiones sequentes: ζυγκήνται Id. p. 63. l. 4. ἐπικήνται Id. p. 96. l. 3.

Irregulare λαμβάνω formatur quasi a λαβίω et λάμβω inusitatis; καταλελάβηκε Herodot. 3, 42. p. 113. l. 27. Pherecyd. Epist. C ad Thalet. apud Diog. Laert. 1, 122. ἀπολελαμμένας Hippoc. Sect. 2. p. 50. l. 24. ἀπολελαμμένης Ibid. p. 54. l. 7. ἀπολελημμένη Aret. p. 22. l. 27. λάμφομαι Herodot. 1, 199. p. 52. l. 6. λάμψαι Id. 1, 199. λαμφθείη Id. 7, 239. p. 293. l. 5. λαμφόμην Id. 9, 38. p. 333. l. 37. λαμφθῆναι Id. 2, 89. p. 76. l. 26. λάμψεσθαι Id. 2, 120. p. 84. l. 28. λαμφθεις Id. 8, 97. p. 312. l. 13. λαμφθέσαι Id. 6, 92. καταλαμφθεις Id. 5, 21. λαμφόμενος Id. 6, 39. p. 218. l. 25. Sic ἐπίλαμπος Id. 3, 69. pro ἐπίληπτος.

Herodotus usurpat εἶκω regulariter οἶκα 5, 97. p. 205. l. 24. pro Attico et usitatori εἰοικα.

Contractile.

D

Iones forma incontracta plerumque utuntur.

Johan. Gram. p. 378. Ἰὰς τὰ ῥήματα τὰ ἐν ληγούσῃ περισκώμενα διαιρεῖ. Corinth. p. 182. Ἰωνες τοῖς ἑστώσι καὶ τοῖς παρατατικοῖς καὶ ταῖς μετοχαῖς τῶν περισπωμένων, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, πάσαις ἐγκλίσεσιν ἐντελῶς κίχρηται. [Heraclides apud Eustath. p. 1892. l. 38. τὸ παρ' ἡμῖν ἐπὶ καὶ ἔρρει παρὰ τοῖς Ἰωσιν ἐπλεον, ἔρρειν ὡς τῆς ἐι διφθόγγου τεμνομένης παρ' αὐτοῖς εἰς ἄμφω ταῦτα. S.]

ποιέω Herodot. 1, 38. p. 10. l. 11. ποίεεις Ibid. c. 39. l. 21. ποίεει 120 Id. 3, 81. p. 124. l. 3. καλέομεν Id. 5, 49. p. 192. l. 23. ποιέετε A Id. 8, 22. p. 297. l. 25. ποιέουσι Id. 1, 98. p. 27. l. 8. νοσέουσι Aret. p. 11. l. 20.

ἐποιέε Herodot. 1, 22. p. 5. l. 38. ἐποιέον Id. 5, 1. p. 182. l. 9. ἐσωφρόνεε Aret. p. 38. l. 5. [ἐκάλεε Herodot. 1, 11. κατεδόκειν Id. 8, 4. ἐπενόεε Id. 1, 27. ἐπολέμεε Id. 1, 18. παρηγόρειν Id. 9, 53. ἐτιμώρειν Id. 1, 18. S.]

ποιέε Herodot. 8, 100. p. 313. l. 5. ποιέετε Id. 4, 115. p. 163. l. 33. ποιέοιμα Id. 5, 106. p. 207. l. 27. ποιέοιν Id. 7, 208. p. 286. l. 30. ἀφαιρέοις Aret. p. 103. l. 14.

ποιέης Herodot. 3, 36. p. 111. l. 29. διατελέη Id. 1, 32. p. 9. l. 6. ποιέωμεν Id. 1, 159. p. 41. l. 22. εἰδέωσι Democriti apud Ποίησ. B Φιλ. p. 169. παλινδρομέη Aret. p. 10. l. 33.

ποιέειν Herodot. 1, 39. p. 10. l. 21. [(Sed 6, 137. Wesselingius edidit ποιέειν. Nisi est error operarum. Nam est Dorica forma. [Schweighaeuserus ποιέειν. ED.]) πωλέειν Id. 1, 165. ἐπισχέειν Id. 1, 32. χωρέειν Id. 1, 24. S.] δοκέειν Aret. p. 2. l. 10.

ποιέων Herodot. 1, 18. p. 5. l. 10. ιστορέων Id. 2, 19. νοσέων Aret. p. 10. l. 27. νοσόντος Id. p. 4. l. 19.

ποιέομαι Arrian. Ind. c. 34. p. 192. ποιέεται Herodot. 1, 129. p. 35.
 l. 12. αἰρέται Id. 1, 11. τυραννέομεθα Thalet. Epist. ad Solon.
 apud Diog. Laert. 1, 44. ποιέεσθε Herodot. 9, 7. p. 325. l. 29.
 ποιέονται Id. 1, 99. p. 27. l. 29. συνωνέονται Id. 1, 27. καλέεται
 Aret. p. 6. l. 16. δέεται Id. p. 86. l. 30.

C ἐποίητο Herodot. 1, 50. p. 12. l. 19. ἐδέετο Id. 1, 35. ἐποίηοντο Id.
 4, 128. p. 166. l. 28.

ποιέοιτο Id. 8, 67. p. 306. l. 5.

ποιέηται Id. 3, 8. p. 104. l. 2. ποιέωνται Id. 4, 70. p. 154. l. 3.
 κινέηται Aret. p. 71. l. 24. ἀφικνέωνται Id. p. 3. l. 34.

ποιέεσθαι Herodot. 5, 37. p. 190. l. 7. αἰρέεσθαι Aret. p. 95. l. 6.
 ἰστορέεσθαι Herodot. 1, 24. ὠνέεσθαι Id. 1, 1.

ποιεόμενος Herodot. 1, 73. p. 19. l. 4. καλεομένης et καλεομένη Id. 1,
 1. καλεομένης Id. 1, 165.

D Flectuntur Verba in -άω per ε.

Corinth. p. 183. ἴωνες τὸ δρᾶν ὁρώ λέγουσι, τὸ αἰετρίποιτε, καὶ τὸ ἐχρᾶντο
 ἐχρῶντο (Herodot. 3, 57. tamen male editur ἐχρῶντες.)

Ὀρέω Hippoc. Sect. 8. p. 10. l. 20. φοιτέω Herodot. 1, 37. p. 10.

121 A l. 6. φοιτέεις Thalet. Epist. ad Pherecyd. apud Diog. Laert. 1, 44.
 ὀρέομεν Herodot. 5, 40. p. 190. l. 25. φοιτέουσι Anaximenis Epist.
 ad Pythag. apud Diog. Laert. 2, 5. τιμέουσι Lucian. Astrol. p.
 984. ὠρέομεν Herodot. 2, 131. p. 88. l. 43. ὠρέον Id. 4, 3. p. 140.
 l. 31. ἐφοιτεον Id. 1, 96. p. 26. l. 37. δρέων Id. 1, 68. p. 17. l. 21.
 διαφοιτούντες Id. 1, 60. p. 15. l. 4. τιμέοντες Lucian. Astrol. p. 987.
 ἀπατέοντες Hippoc. Sect. 1. p. 24. l. 18. χρέουσα Herodot. 7,
 111. p. 265. l. 14. τολμέουσι Aret. p. 32. l. 7. ὀρέουσι Id. p. 36.
 l. 10. ὀρέοντι Id. p. 5. l. 35. μηχανέεσθαι Id. p. 84. l. 35. ἐπει-
 ρώτεον (all. ἐπηρώτεον) Herodot. 1, 47.

B χρέεται Herodot. 1, 58. p. 14. l. 3. χρεόμεθα Hippoc. Sect. 1. p.
 11. l. 40. χρέονται Herodot. 1, 34. p. 9. l. 20. κοιμέονται Id. 2,
 95. p. 78. l. 12. πλανέονται Id. 2, 41. p. 66. l. 33. ἐχρέοντο Lu-
 cian. Astrol. p. 986. χρεέσθωσαν Hippoc. Sect. 4. p. 5. l. 41.
 χρέεσθαι Herodot. 1, 99. p. 27. l. 26. χρεόμενος Hippoc. Sect. 2.
 p. 24. l. 41. χρεομένου Aret. p. 104. l. 22. πλανεομενος Lucian.
 Astrol. p. 994. δρεομένων Democrit. Epist. ad Hippocr. Sect. 8.
 p. 19. l. 27. [Sed ἐβήετο Herodot. 1, 68. ortum est ex ἐθέετο pro
 ἐθεάτο. Sic ἐβήητο Id. 1, 10. 4, 85. S.] Legitur a δικαίῳ, δι-
 καίουσι Hippocr. Sect. 6. p. 39. l. 30.

Contrahuntur Verba in -άω per η; ut ὀρῆς Hippoc. Sect. 8. p. 10.
 l. 30. ὀρῆ Id. Sect. 2. p. 25. l. 28. ὀρῆν Ibid. l. 34. φοιτῆν Id.
 Sect. 5. p. 114. l. 1. σιγῆν Ibid. p. 225. l. 22. ἀνιῆται Id. Sect. 8.
 p. 19. l. 49. θυμίσθω Id. Sect. 5. p. 160. l. 34. ἰῆσθαι Ibid. p. 6.
 l. 17. Aret. p. 131. l. 8. φοιτῆ Id. p. 36. l. 8. ἐμβοῆς Id. p. 3. l.
 29. δρῆν Id. p. 15. l. 23. ἀπαυδῆν Id. p. 138. l. 6.

[Sic etiam verba in -έω; ut κινῆσθαι ibid. p. 140. l. 24. S.]

D Et οη ab -οάω et -οέω per ω; ut ἀνέβωσας Herodot. 3, 14. ἀνέβωσε
 Id. 1, 10. p. 3. l. 31. βῶσαι Id. 1, 146. p. 39. l. 6. βῶσας Id. 8,
 92. p. 311. l. 15. βῶσαντες Id. 5, 1. ἀμβῶσας Id. 1, 8. ἐβῶσθησαν

Id. 6, 131. p. 239. l. 7. *βεβωμένα* Id. 3, 39. p. 112. l. 32. *προσβώσατο* Id. 6, 35. p. 217. l. 39. *ἐπιβώσωνται* Id. 5, 1. p. 182. l. 8. *ἐπιβώσασθαι* Id. 1, 87. p. 23. l. 30. *καταβωσομένους* Id. 6, 85. p. 228. l. 26. *ἐννενώκασι* Id. 3, 6. p. 103. l. 27. *ἐννώσας* Id. 1, 68. p. 17. l. 27. [*ἐννώσαντα* Id. 1, 86. *ἐνένωτο* Id. 1, 77. S.] *ἐνενώντο* Id. 7, 206. p. 286. l. 20. [*γενωμένου* Id. 9, 53. *ἐβώθεε* Id. 9, 23. *ἐπεβώθεον* Id. 8, 1. *ἐβώθησαν* Id. 8, 47. *βωθήσαντες* Id. 8, 72. S.]

Hort. Adon. in *βωσόμεθα* et *νίνωται*. Σιφοκλῆς *νίνωται*. Ἀνακρίων *νενωμένος, νίνωται*. Suid. *νωσάμενος* παρὰ Καλλιμάχου. *νῶσαι*. Phay. in *ἐπιβώσομαι*. Eustath. p. 245. l. 36. et p. 288. l. 17. Cf. Wesseling. ad Herodot. 9, 53.

Herodotus verbum *χράομαι* regulariter contrahit; *χρᾶται* 4, 65. p. 153. l. 9. *χρᾶσθαι* 1, 172. p. 44. l. 25.

De Ionica resolutione Longarum Vocalium et Diphthongorum. B

ō per *έω*.

Indicat. Præs. *χρέωνται* Herodot. 1, 94. p. 25. l. 38. *διαχρέωνται* Id. 1, 71.

Imperf. *ἐχρέωντο* Id. 2, 43. p. 67. l. 20. *ἐμηνχανέωντο* Id. 7, 172. p. 279. l. 24.

Fut. 1. *σημανέω* Id. 1, 75. p. 19. l. 31.

Imperat. Præs. *χρέω* Id. 1, 155. p. 40. l. 28. Aret. p. 128. l. 34. legitur et *χρέο* Hippoc. Sect. 5. p. 144. l. 15. Aret. C p. 141. l. 13. et p. 143. l. 18. et p. 145. l. 16. et p. 147. l. 17.

Subj. Præs. *ἀπιέωσι* Herodot. 7, 226. p. 290. l. 19. *ἐπιστέωνται* Id. 3, 134. p. 133. l. 30.

Indef. 1. *ἀπαιρεθέω* Id. 3, 65. p. 119. l. 6. *εὐρεθέωσι* Id. 2, 67. p. 72. l. 33. *ὀρμηθέωσι* Id. 1, 47. *ὀφθέωσι* Id. 8, 7.

Indef. 2. *ἐκπλαγέωσι* Hippoc. Sect. 2. p. 13. l. 50. *προβέω* Herodot. 1, 108. p. 29. l. 16. *ἐξαναστέωμεν* Id. 4, 115. p. 163. l. 33. *θέωσι* Id. 4, 71. p. 154. l. 19.

ω per *έω*.

D

Subj. *κτεινέωνται* Aret. p. 35. l. 18.

η̃ per *έη*.

123

Subj. *προσθήται* Herodot. 1, 53. p. 13. l. 7.

A

ει̃ per *έει*.

Indic. Fut. *κερδανέεις* Id. 1, 35. p. 9. l. 33. *ἀποβαλέεις* Id. 1, 71. p. 18. l. 28. *ἀπολέει* Id. 1, 34. p. 9. l. 17.

Infinit. *ἀποφυγέειν* Id. 1, 1. p. 1. l. 18. [*διαφυγέειν* Id. 1, 10. *ιδέειν* Id. 1, 32. *περιιδέειν* Id. 1, 24. *βαλέειν* Id. 3, 35. S.] *μαθέειν* Id. 1, 10. p. 3. l. 32. *παθέειν* Aret. p. 6. l. 25. Herodot. 1, 32.

B

et per έε.

Indic. Fut. πεσέεται Herodot. 8, 130. p. 320. l. 2. ἀποθανέεται Id. 4, 190. p. 179. l. 4.

Infinit. φανέσθαι Id. 1, 60. p. 14. l. 43. ἀπολέσθαι Id. 6, 29. p. 216. l. 30. προσκέσθαι Id. 3, 34.

οἱ per έοι.

Potent. προσθέοιτο Id. 1, 53. p. 13. l. 3. [ὑποθέοιτο Id. 7, 237. δοκέοι Id. 1, 24. καλέοι Id. 1, 11. S.]

C

οῦ per έο et έου.

Indic. Fut. 1. καρδαμέομεν Id. 8, 60. p. 304. l. 23. ἀποθανέομαι Id. 4, 95. p. 160. l. 2. έρέουσι Aret. p. 20. l. 23.

*Formatio Temporum.*In Imperfecto et Indefinito secundo inseritur syllaba -εσκ-; ut έπε-
τείνεσκε Herodot. 1, 186. p. 48. l. 6. κατελίπεσκε Id. 4, 78. p. 156.D 1. 15. Plur. tertia έσεπέμπεσκον Id. 1, 100. p. 27. l. 32. έλάβεσκον
Id. 4, 130. p. 166. l. 40.

Aulus Gellius l. 6. c. 15. notat, σκ esse Ionicum.

124 A In Indefinito primo retinetur brevis ε Verborum in -έω; ut (a) έπό-
θεσαν Herodot. 9, 22. p. 329. l. 13. (b) έπεπειθέσαν Id. 9, 88. p.
344. l. 41.

(a) [Sic ποθείσαι Hom. Od. δ. v. 748. quod Atticum esse ait Eustath. p. 1450. l. 26. de quo Eustathii loco v. Fischer. ad Plat. Phæd. c. 46. n. 17. Gregor. p. 289. Doribus et Æolibus tribuit άδικέσαι, ut 'Αρες pro 'Αρης, quod ipsum Etymol. p. 189. l. 47. ait Αιολικός dicit. Johann. Gramm. p. 384. cum his consentit, nisi quod άδικάσαι Æoles pro άδικήσαι dicere auctor est, et 'Αρτίον addit pro 'Αρτίον. Sed Etymol. p. 139. l. 50. 'Αρειος, inquit, καί 'Ιωνική διαλύσει 'Αρτίος. S.]

(b) Æm. Port. in Lexic. Ion. videtur suspicari mendum, et putat scribendum esse έπιποθείσαν pro έπιποθείσαν Attice, a πειθω.

Assumitur Perfecti Characteristica κ, in ένέχω; ήνεικαντο Herodot.
1, 173. p. 44. l. 34. ένείκας Id. 4, 64. p. 152. l. 40. ένείκωνται Id.
4, 67. p. 153. l. 21.

Corinth. p. 226. τοῦ ένέχω αφαιρείται τὸ γ, καί ἀντὶ αὐτοῦ ένεντίθεται τὸ ι, ένείκω. 'Ηρόδοτος μυριαχού τούτῳ χρῆται. Rudim. Gr. Gram. Busb. in φέρω. ήνεικα pro ήνεικα.

B In Perfecto, κ demitur, et corripitur penultima; ut προστέατες He-
rodot. 5, 49. p. 192. l. 10. κατεστέασι Id. 1, 200. p. 52. l. 10.
έστεώς Id. 3, 8. p. 103. l. 41. τεθνεώς Id. 1, 112. p. 30. l. 29.
έσταότες Aret. p. 54. l. 5. [Hom. Il. β. v. 320. έσταότων Odys.
ι. v. 442. Alia exempla habes, quibus addi possunt μεγάλασι Hom.
Il. χ. v. 384. μεμανία Il. δ. v. 440. βεβαώς Il. ξ. v. 477. βε-
βάασι Il. β. v. 134.Etymol. p. 193. l. 24. βεβάασιν ἀπὸ τοῦ βεβήκασι παρακειμένου, κατὰ συνηκλήν
καὶ τροπὴν τοῦ η εἰς α. ἡ ήνεικα οἱ 'Ιωνες ἐν τῷ ῥήματι ἀφαίρεισιν ποιήσονται τοῦ συμφώνου,
τότε καὶ συστολὴ παρακολουθεῖ οἶον, έστηκα, έσταα βίβηκα, βίβαα.

Neque tamen semper in his penultima corripitur; ut ἐστῆώς Hesiod. theog. v. 519. κεκμηῶτι Hom. Il. ζ. v. 261.

Eustath. p. 641. l. 2: τὸ κεκμηῶτι δῆλον ὅτι Ἰωνικὸν ἐστί, ταῦτ' ὃν τῷ κεκμηότι, ἀποβολὴν τοῦ κ πεπονηδὸς Ἰωνικῶς, καὶ ἔκτασιν τοῦ ο.

Cæterum etiam Æoles κ in perfecto ejiciunt. Gregor. p. 272. sq. τὸ κ ὑπεξαίρουσι τῶν εἰς κως ληγόντων μετοχῶν, πεποιῶς, καὶ τιθηῶς, καὶ τετιῶς, καὶ πεποιήια, καὶ τεθυήια, καὶ τετιυήια προφέροντες. Sic τεθηότος habet Hom. Il. ρ. v. 435. τεθηότα ibid. v. 402. τεθηότας Od. ψ. v. 84. δ.]

Legitur in Perfecto ἀπεξηραμένον Herodot. 7, 109. p. 264. l. 34. pro ἀπεξηραμένον ab ἀποξηραίνω.

Æm. Port. in Lex. Ion. vel ab ἀποξηράν, ut α περῶ, πεπιράμαι.

Augmentum.

C

Iones (a) Augmenta negligunt:

Temporale; ut ἀμείβετο Herodot. 1, 35. p. 9. l. 28. οἶχοντο Id. 1, 48. p. 11. l. 42. παραινέσε Id. 1, 80. p. 21. l. 13. ἀφθῆ Id. 1, 19. p. 5. l. 24. ἀμείφατο Id. 1, 36. p. 10. l. 2. ἀναμμένος Id. 7, 69. p. 258. l. 23. ἐργάζοντο Id. 1, 66. p. 16. l. 41. κατεργασμένου Id. 1, 123. p. 33. l. 33. κατέργαστο Ibid. l. 31. ἔωθα Id. 2, 91. p. 77. l. 1. ἔωθασι Id. 1, 133. ἔωθε Id. 1, 11. ἔων Id. 7, 219. p. 288. l. 41. pro εἶων, ab εάω. αἶττε Id. 3, 1. ἔλεν Aret. p. 20. l. 23. D

Syllabicum; ut βεβρώκει Herodot. 1, 119. p. 32. l. 30. δεδούλωντο Id. 1, 94. p. 26. l. 18. περιτετήκεισαν Aret. p. 80. l. 6.

(b) Reduplicationem primæ consonæ; ut ἔκτῃται Herodot. 4, 64. p. 125. l. 42. ἔκτῃτο Id. 3, 39. p. 112. l. 33. ἐκτῆσθαι Id. 1, 49. p. 12. l. 10. ἐκτῆμένος Id. 7, 161. p. 277. l. 6. A

Et (c) primæ Syllabæ; ut τεχνιέται Hippoc. Sect. 1. p. 19. l. 15. pro τετέχνηται. ἐβούλευντο Herodot. 1, 165. p. 42. l. 31. pro (d) ἐβεβούλευντο.

(a) Johan. Gram. p. 377. et Corinth. p. 188. Ἰωνες εἰώθασιν συναρχομένους ποιεῖν τοὺς παρφημένους τοῖς ἰβίοις ἱεστώσιν, ἐξ ὧν γίνονται οἱον τύπτε, βῆ, ὤκκε, ἱλε, ὀλοτο, ὀνόμησι. Sic Hort. Adon. in voce ἄλτο. Herodian. de Synt. p. 191. Phav. in voce ἦγει. Eustath. p. 1523. l. 46. et p. 72. l. 46. infra, p. 165. C.

(b) Eustath. p. 274. l. 17. Phavor. ἐκτῆσθαι Ἰωνικὸν ἀποβληθέντος τοῦ συμφώνου τῆς αὐξήσεως. at Hort. Adon. in voce ἐκτῆσθαι. κτῶ ἐκτῆμα ἐκτῆμαι regulariter. ὅταν γὰρ ἀπὸ συμφώνων δύο ἄρχηται ὁ ἱεστώς, οὐκ ἀναδιπλασιάζει ὁ παρακαίμενος. Sed in B Gramm. Busb. excipiuntur κτῶμαι et πτῶμαι.

(c) Eustath. p. 73. l. 3. αὐξῆσιν διὰ διπλασιασμοῦ γενομένην οὐδέποτε καταβάλλουσι· οὐ γὰρ ἂν τὸ τίττω τάφα ἱροῦσιν. οὐδὲ τὸ πεποήκα ποήκα. Id. p. 1295. l. 31. οἱ τῷ παρακαίμενῳ ἀναδιπλασιασμοὶ οὐκ ἀφαιροῦνται Ἰωνικῶς, εἰ μὴτι ἄρα Διολικῶς κατὰ τὸ δέγμενος. at Phavor. in voce δίχθαι docet, id fieri Ionice.

(d) Æm. Port. in Lex. Ion. Ionice pro ἰβούλοντο, vel (quod longe verisimilius) pro ἰβεβούλοντο, vel α βούλομαι ἰβουλόντο ἰβουλόντο ἰβουλόντο. At in Herodoto antepenacutitur ἰβούλοντο.

Augmenti-omissio frequenter per Injectionem Syllabæ -εσκ- compensatur; ut ἄρδεσκε Herodot. 3. 117. p. 129. l. 12. ἔχεσκε Id. 6, 12. p. 213. l. 13. Plur. 3. ἄγεσκον Id. 1, 148. p. 39. l. 17. C ἔχεσκον Id. 7, 120. p. 266. l. 24. πέμπεσκε Id. 7, 106. p. 264. l. 13. Plur. 3. φεύγεσκον Id. 7, 211. p. 287. l. 25. λάβεσκε Id. 4, 78. p. 156. l. 16.

[Phav. in φράζειν. Ἰωνες εἰώθασι χρηματίζειν τὰ τρίτα πρόσωπα τοῦ παρατατικοῦ καὶ τοῦ β' ἀόριστου ἐνεργητικοῦ ἀποβολῇ τῆς συλλαβικῆς αὐξήσεως, καὶ προσθήκῃ τῆς σκε συλλαβῆς ἐν τοῖς βαρυντοῖς ῥήμασιν· ἐν τοῖς περισπωμένοις δὲ, καὶ ἐν τοῖς εἰς -μι οὕτως· ἰβόα ἰβόασκε συστολῇ τοῦ α, ἰποῖα ἰποῖσκε, ἰχρύσου ἰχρύσοσκε, ἰκβολῇ τοῦ ι καὶ τοῦ υ, ἰτῖθεσκε συστολῇ τοῦ η εἰς ε, ἰδίδοσκε συστολῇ τοῦ ω εἰς ο, ὁμοίως ἰζύγυν ζεύγνυσκε, ἰστασκε συστολῇ τοῦ η εἰς α. Hæc epenthesis apud poetas frequentior est. [Multa exempla collegit Fischer. ad Weller. Spec. II. p. 340. sq. S.]

Phav. et Hort. Adon. in φιλέειν. φιλέω φιλήσω καὶ Δαρικῶς φιλείσω, καὶ D πλειονασμῷ φιλείσκει, ὁ παρατατικὸς ἐφιλείσκον -εις -ει, καὶ ἀφαιρέσει φιλείσκει.

Verbum ἄγγυμι habet duplex augmentum, Syllabicum Atticum, 126 Temporale Ionicum; κατέγγα Hippocr. Sect. 5. p. 5. l. 48. κατ- A εγγῶς Herodot. 7, 224. p. 289. l. 42.

Occurrit in Herodot. 5, 108. p. 207. l. 42. et 6, 1. p. 211. l. 2. et 7, 229. p. 290. l. 43. mira auctio μεμετιμένος pro μεθειμένος.

Æm. Port. in Lex. Ion. τῆς συλλαβῆς με ἱκαναδίπλωσις, καὶ τοῦ δ εἰς τ Ἰωνικῇ τροπῇ, καὶ ἐκβολῇ τοῦ ε.

Legitur augmentum Temporale ultra Indicativum in Indefinito primo ἀνῶσαι Herodot. 1, 157. p. 41. l. 8.

B Æm. Port. in Lex. Ion. monet, in vulgatis Lexicis perperam ἀνώσαι sine i subscripto legi in verbo ἀνωθεῖν, et ad ἀνώθω referri. Valckenar. malit ἀνώσαι vel ἀνώσειν.

Flexio Personarum.

Primæ Singularis.

C -ειν Plusquam-perfecti fit -εα; ut ᾔδεα Herodot. 2, 150. p. 94. l. 22.

Hort. Adon. in ἱετούειν. οἱ Ἴωνες τὴν τοῦ ὑπερσυντελικοῦ εἰ διφθογγον ἐν τῷ α προσώπῳ εἰς εα, τοῦ ν ἀποβληθέντος, διαλύουσι. Phav. in El. Eustath. p. 50. l. 27.

Secundæ Singularis.

Abjicitur σ ex -εσαι, -ασαι, -ησαι, -εσο, -ασο, -ησο.

Corinth. p. 191. Ἴωνες τὰ δεύτερα πρόσωπα τῶν ἱνικῶν παθητικῶν ποιῶσιν ἐκ τοῦ τρίτου προσώπου τῶν ἱνικῶν καθ' ὑποστολὴν τοῦ τ. Ὀμηρος, γνώσας (Il. β. v. 367.) ἴδαι.

D (Il. ω. v. 129.) Hort. Adon. in μέμφασθαι. ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τῶν ὑποτακτικῶν παθητικῶν ποιῶσιν ἰησαι (Il. ζ. v. 149.) Eustath. p. 969. l. 26. Ἰωνίς φασιν, ἐπίσται, δύναισθαι τὰ ῥήματα. Hort. Adon. p. 183. et Phav. ἐπιθέμην -εσο -εο, ἰδήμην -εσο -εο, τὸ μὲν εἰς -σο κοινόν, τὸ δ' εἰς -εο Ἰωνικόν. Phavor. φάο (Hom. Ὀδ. π. v. 168.) προστακτικόν, pro φάσο. Schol. Aristoph. Nubb. 644. in vocem περιδου, διδῆμι ἰδέμην ἔδωο καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ ἴδιο. Biset. ibid. διδῶμι ἰδέμην ἔδωο καὶ Ἰωνικῶς ἔδωο καθ' ἀποβολὴν τοῦ σ.

127 Indicat. Præs. φαίνας Herodot. 1, 27. p. 7. l. 11. φοβέας Id. 7, 52. A p. 255. l. 30. ἐπαινέας Id. 3, 34. φοβέας Id. 1, 39. p. 10. l. 20. βούλεας Id. 1, 11. p. 3. l. 39. a βούλομαι, βούλεσαι. Sic ὄψεαι Aret. p. 15. l. 19. ἐξεπίσται (mutata α in ε) Herodot. 7, 104. p. 263. l. 38.

Fut. 1. τεύξας Id. 1, 90. p. 24. l. 27. εὐφρανέας Id. 4, 9. p. 142. l. 13.

Fut. 2. ἀποθανέας Id. 4, 163. p. 174. l. 16.

Imperf. ἐνετέλλεο Id. 1, 117. p. 32. l. 1.

B Indef. 1. ἐδέξαο Id. 5, 18. p. 185. l. 15. ὑπεθήκαο Id. 7, 15. p. 247. l. 27.

Indef. 2. ἰγένεο Id. 1, 35. p. 9. l. 28.

Imperat. Præs. *ἔπεο* Id. 5, 18. p. 185. l. 15. *φοβέο* Id. 7, 50. p. 255. l. 3. *φείδεο* Aret. p. 112. l. 23. *ἐξηγέο* Herodot. 3, 72.

Perf. *μέμνεο* Herodot. 5, 105. p. 207. l. 18. mutata η in ε.

Subjunct. *ἴθαι* Id. 4, 9. p. 142. l. 10.

C

Tertiæ Singularis.

-ει Plusquam-perfecti fit -εε; ut *ἐγεγόνεε* Herodot. 1, 11. p. 3. l. 35. Lucian. Syr. p. 878.

Hort. Adon. in *ἱετούφειν*. οἱ Ἴωνες τὴν τοῦ ὑπερσυντακικοῦ εἰ διφθογγῶν ἐν τρίτῃ προσώπῳ εἰς εἰ διαλύουσι.

Notandum est *ἐνεῖχεε* Herodot. 1, 118. p. 32. l. 7. pro *ἐνεῖχε* Id. 6, 119. p. 236. l. 19.

In Subjunctivo Syllaba -σι adsciscitur; ut *ἐθέλῃσι* Lucian. Syr. p. 905. D

Suid. *φθαίησι* in Potentiali pro *φθαίη*.

Nonnunquam tertiæ Singulari injicitur α; ut *ἐπανιστάτατο* Herodot.

4, 166. p. 175. l. 2. et (correpta penultima) *οἰκέαται* Id. 1, 193. 128 p. 50. l. 10. *παρηγορέατο* Id. 5, 104. p. 207. l. 4. A

Tertiæ Pluralis.

Tertia pluralis sumit α pro ν ante -ται et -το.

Lege Eustath. p. 234. l. 10, 15.

In Indicativo.

Præs. -έται pro -ενται, -ανται, -εινται; ut *προτιθέται* Herodot. 1, B 133. p. 36. l. 8. *δυνέται* Id. 2, 142. p. 92. l. 6. *διακέαται* Id. 1, 105. p. 28. l. 33. *ἐγκέαται* Aret. p. 118. l. 13.

-ύται pro -υνται; ut *ἐνιδρύται* Herodot. 2, 156. p. 96. l. 8.

Imperf. -έατο pro -οντο, -εντο, -αντο, -ειντο, -ώντο; ut *ἐβουλέατο* Id. 1, 4. p. 2. l. 13. *παρετιθέατο* Id. 1, 119. p. 32. l. 22. *ἐδυνέατο* Id. 7, 211. p. 287. l. 28. *ἐκέατο* Id. 1, 167. p. 43. l. 12. *ἐμψχανέατο* Id. 5, 63. p. 195. l. 28.

-ύατο pro -υντο; ut *ἰδρύατο* Id. 2, 182. p. 101. l. 38.

ώατο pro -ώντο; ut *ἐπειρώατο* Id. 1, 68. p. 17. l. 36.

O

Perf. -έαται pro -ηται; ut *οἰκέαται* Id. 1, 142. p. 38. l. 9. *μεμνέαται* Democrit. in Stob. p. 310. *εἰρέαται* Aret. p. 134. l. 13.

et pro -ανται; ut *ἀναπεπτέαται* Herodot. 9, 9. p. 326. l. 5.

-ύαται pro -υνται; ut *κατακεχύαται* Id. 2, 75. p. 74. l. 7. *εἰρύαται* Hippoc. Sect. 2. p. 50. l. 43.

Etymol. p. 294. extr. Suid. et Phav. *ἔαται* ἦνται Ἰωνικῶς. Hom. Il. γ. v. 134. Phav. *διδάαται* (Od. α. v. 23.) ἀντὶ τοῦ διδαιναι Ἰωνικῶς.

Corinth. p. 230. sq. οἱ Ἴωνες, ἐν τοῖς τρίτοις προσώποις τοῖς ἔχουσι πρὸ τοῦ τ ψιλόν, D εῖπονται τὸ ψιλὸν εἰς τὸ ἀντιστοιχοῦν δασύ, καὶ ποιοῦσι προσθήκην τοῦ α' νέιπται νινίφαται, λίλιχται λιλέχαται. εἰ μέντοι εἴη τὸ κοινὸν διὰ τοῦ σ βαρύτονον, τότε καὶ τὸ Ἰωνικὸν ἔχει πρὸ τοῦ -αται τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ μέσου παρακειμένου· πέφρασαι, πεφράδαται, εἰ μέντοι ἀπὸ περισπωμένου φύσει μακρὰ παραληγομένην, ταῦτα συστῆλ-

λευσι πρὸ τοῦ -αται εἰς τὴν ἐφειλομένην συστολήν. πεποιήται πεποιάται. Lege Phavor.
129 in vocibus ἰληλίδεται, ἰρηρίδεται, πεφράδεται, λελέχεται, διδέχεται, ἰρχεται, κιάται,
A διδέατο. Hort. Adon. in ἰρηρίδεται, δέχεται, ἐπιτετράφεται. Id. ἰψάκτο ἀπὸ τοῦ
οἶγω, ᾄγμην, ἐψήγμην. Gaza p. 226. et p. 77.

-φαται pro -μμένοι εἰσί; ut τετρίφεται Herodot. 2, 93. p. 77. l. 37.
κεκρύφεται Hippoc. Sect. 5. p. 228. l. 27. γεγράφεται Aret. p.
71. l. 24.

-χεται pro -γμένοι εἰσί; ut ἀποδεδέχεται (α δέχομαι) Herodot. 2,
43. p. 67. l. 19. (α δέικνυμι) Id. 2, 65. p. 72. l. 10. λελέχεται
Aret. p. 112. l. 24. τετάχεται Thucyd. in Mitylenæorum con-
cione 3, 13.

B -ραται pro -ρμένοι εἰσί; ut ἐφθάρεται Ibid.

-καται pro -γμένοι εἰσί; ut ἀπίκαται Herodot. 7, 209. p. 287. l. 4.
ubi κ pro χ.

-δαται pro -σμένοι εἰσί; ut κευωρίδαται Id. 1, 140. p. 37. l. 22.
ἐσκευάδαται Id. 2, 138. p. 91. l. 4.

Plusquamperf. -έατο pro -εγτο -ηγτο -ηγτο; ut ἐδεδέατο Herodot. 1,
66. p. 16. l. 41. ἐκεκοσμέατο Id. 3, 91. p. 126. l. 25. ἀποκεκλέα-
το Id. 9, 50. p. 336. l. 33.

Æm. Port. in Lex. Ion. pro ἀποκίληγτο ab ἀποκλήω, pro ἀποκλείω vel pro
ἀποκίελλιντο ab ἀποκλείω.

C -φατο pro -μμένοι ἦσαν; ut κατεστράφατο Id. 1, 27. p. 7. l. 3.

-χατο pro -γμένοι ἦσαν; ut ἐτέτάχατο Id. 1, 191. p. 49. l. 22.

-κατο pro -γμένοι ἦσαν; ut ἀπίκατο Id. 8, 46. p. 302. l. 1.

-δατο pro -σμένοι ἦσαν; ut ἐσκευάδατο Id. 7, 62. p. 257. l. 34.

Legitur ἐστελέδατο Id. 7, 89. p. 261. l. 12. pro ἐσταλμένοι ἦσαν
per Epenthesin Syllabæ δα; nam (α) ἐστάλαται Hesiod. Ἄσπ.

D v. 288. Edit. Heins. et H. Steph. sed Winterton. ἐσταλον.

(α) Diacon. p. 212. b. ἐπὶ τοῦ στίλλω.

Lege Æm. Port. Lex. Ion. et Canin. Hellen. p. 214.

¹³⁰ Indef. 2. -έατο pro -οντο; ut ἀπικέατο Herodot. 1, 152. p. 39. l. 37.

A

In Potentiali.

Præs. -αίατο pro -οιγτο; ut βουλοαίατο Id. 1, 3. p. 2. l. 8. λυπεοαίατο
Id. 1, 99.

et -ῶγτο; ut μηχανοαίατο Id. 6, 46. p. 220. l. 9. vel po-
tius a μηχανεῖσθαι pro μηχανόσθαι, uti Æm. Port. in
Lex. Ion.

-αίατο pro -αιγτο; ut δυνααίατο Id. 7, 103. p. 263. l. 25.

B -ῶατο pro -ῶγτο; ut πειρώατο Id. 4, 139. p. 168. l. 31.

Indef. 1. αίατο pro -αιγτο; ut γευσαίατο Id. 2, 47. p. 68. l. 29.

Indef. 2. -οίατο pro -οιγτο; ut ἀπικοαίατο Id. 2, 160. p. 97. l. 16.

Verbum in -μι.

C Indic. Præs. Plur. tertia -έασι pro -ᾶσι et -εῖα, -όασι pro -οῦσι, -ύασι

pro -υσι; ut *ἀνιστάσαι* Herodot. 5, 71. p. 197. l. 25. *τιθέσαι* Matth. 5, 15. *συντιθέσαι* Herodot. 4, 23. p. 145. l. 8. *διδόσαι* Prov. 29, 15. Hippoc. Sect. 3. p. 9. l. 16. *ἐκδιδόσαι* Herodot. 1, 93. p. 25. l. 35. *σβεννύσαι* Plat. p. 910.

Phryn. p. 104. *διδούσιν ἐν τῷ περὶ εὐχῆς φαβωρῆτος οὕτω λέγει, δέον διδάσαι. τὸ γὰρ διδοῦσιν ἄλλό τι σημαίνει, τὸ δέον.*

Hort. Adon. p. 207. οἱ Ἀττικοὶ, ὡς δοξάζει Ἀπολλώνιος, ποιοῦσιν ἐπὶ τῶν εἰς -μι τὰ τρίτα πρόσπα τῶν πληθυντικῶν κατὰ διαίρεσιν, ὅτι συστήλλουσι τὴν παραλήγουσαν, καὶ προσλαμβάνουσι τὸ α πρὸ τοῦ σ, καὶ ἱκταίνουσιν αὐτό. ὃ δὲ Ἡρωδιαδὸς νομίζει γίνεσθαι διαίρεσιν τῆς μακρᾶς, τούτῃσι, τὴν εἰ διφθογγὸν διαλύεσθαι εἰς ε καὶ α, τὴν οὐ εἰς ο καὶ α, τὸ υ εἰς υ καὶ α. Hoc tamen magis pertinere videtur ad Iones, qui χρώνται ταῖς D διαίρεσιν. Corinth. p. 216. Sic et Rudim. Metr. Busb. et Urban. p. 142.

Hort. Adon. p. 208. τινὲς Ἀττικίζουσι νομίζοντες ἀμαρτάνουσιν ἐν τῷ λέγειν τιθέμεν διδάμεν ζυγνύμεν, τιθέατε διδάτε ζυγνύατε. At Phavor. in voce ἐφέστιος habet μεταδιδάμεν. et in Διδάμεν docet, id fieri per pleonasmum. Lege Eustath. p. 210. l. 9. et p. 1609. l. 17. Legitur ἀποδιδάμεν apud Theodoret. de Provid. Orat. 2. p. 42. (T. IV. opp. ed. Schulz. p. 509. est ἀντιδιδάμεν.) et τιθέμεν in Eustathii Epistola Dionysio Afro præfixa p. 2.

Imperf. Sing. Pers. prima -εα pro -ην; ut *ὑπερετίθεα* Herodot. 3, 131. 155. p. 138. l. 22. A

Pers. tertia -εε pro -η; ut *προετίθεε* Id. 8. 49. p. 302. l. 18.

Indef. l. *παρήσωσι* Id. 8, 15. p. 296. l. 21. regularius pro *usitatio* *παρήκωσι*, α *παρήκημι*.

Æm. Port. in Lex. Ion. putat legendum *παρήκωσι*.

Formatio Infinitivi.

B

In soluta Oratione raro occurrit -μεναι pro -ναι; ut *ἐστάμεναι* Herodot. 1, 17. p. 5. l. 5. *ἀπελθέμεναι* Aret. p. 5. l. 37. *ἀνελθέμεναι* Id. p. 21. l. 24. *οἰδαλεγήμεναι* Id. p. 90. l. 17. *δέμεναι* Id. p. 144. l. 13.

PARTICIPIUM.

C

Observat variationes nominis, et resolutiones verbi; ac in verbo Substantivo s initio præponit.

λεγομένοις Herodot. 1, 60. p. 14. l. 39. *μαχομενέων* fœmin. Id. 2, 76. p. 74. l. 15. *ἐχουσέων* Id. 3, 59. p. 117. l. 22. Hippoc. Sect. 5. p. 164. l. 34.

ἀγγελέων Herodot. 1, 43. p. 10. l. 41. *ὑπερεπαινέων* Id. 1, 8. p. 3. l. 11. *ἀποκτενέοντα* Id. 3, 62. p. 118. l. 9. *καλεόμενος* Id. 1, 7. p. 3. l. 3. *χρεώμενος* Id. 1, 62. p. 15. l. 30. D

Johan. Gram. p. 374. τὰς εἰς -ὦν ληγούσας μετοχὰς ἀπὸ τῆς α συζυγίας τῶν περισπωμένων γενομένας, ὧν τὸ προστακτικὸν ἐπὶ β' καὶ γ' προσώπου εἰς -ει λήγει, διαιροῦσιν ἴωνες φρονῶν φρονέων. ἴστι γὰρ φρόνει. βῶν δὲ οὐκ ἰδίῳ διαιρεῖσθαι τὰ γὰρ τῆς δευτέρας φεύγουσι τὴν διαίρεσιν, πλην δμως, ἃ διαιρεῖ, σπάνιά ἴσιν. [Gregor. p. 228. τῇ εἰπὼν οὐ χρώνται ἴωνες, ἀλλὰ τῇ εἰπας μετοχῇ ἀορίστου πρώτου, προφέροντες ὡς τύφας. Sic εἶπα; Herodot. 1, 41. εἰπάντων Id. 3, 22. S.]

ἔων Herodot. 1, 16. p. 4. l. 43. Aret. p. 10. l. 6. *παρεῶν* Hippoc. A 132

- Sect. 1. p. 3. l. 16. Aret. p. 6. l. 2. *ἐοῦσα* Herodot. 1, 7. p. 2. l. 39. Arrian. Ind. c. 5. p. 172. *ἐὼν* Herodot. 1, 97. p. 26. l. 39. Aret. p. 18. l. 26. *ἐόντος* Lucian. de Syr. Dea p. 879. *εἰούση* Aret. p. 18. p. 7. l. 17. *παρεόντος* Id. p. 5. l. 8. *ἐόντες* Id. p. 73. l. 9. *εἰούσαι* Id. p. 121. l. 11. *εἰούσι* Id. p. 113. l. 4. *παρεόντων* Id. p. 112. l. 27. *παρεόντας* Id. p. 3. l. 7.
- B *εἰουσεών* Herodot. 1, 32. p. 8. l. 31. Hippoc. Sect. 3. l. 60. p. 31. *παρευσεών* Herodot. 1, 11. p. 3. l. 38. *εἰούσησι* Hippoc. Sect. 5. p. 126. l. 41.
- [v. Gregor. p. 184. S.]

Verbale Nomen.

- Variationes suae originis sequitur; ut *φραδμῶν* Pythia in Herodot. C 3, 57. p. 117. l. 5. *ξεινοδόκος* Hom. Ὀδ. σ. v. 63.

PARTICULÆ.

ADVERBIUM.

- In *-ως* resolvitur per *-έως*; ut *ἀληθέως* Herodot. 1, 11. p. 4. l. 2. D *ἀτρεκέως* Id. 1, 57. p. 13. l. 34. *ἐγκρατέως* Hippoc. Sect. 1. p. 20. l. 44. *ἀσινέως* Aret. p. 62. l. 31. *ἀφειδέως* Id. p. 93. l. 16. *εὐτυχέως* Herodot. 3, 39.
- v. Gregor. p. 212.
- x pro π; *κώς* Herodot. 1, 75. p. 20. l. 2. *εἴ πως* Id. 1, 46. *κω* Id. 1, 32. p. 9. l. 1. *κῆ* Ibid. l. 8. *κόθεν* Ibid. 1, 35. l. 27. *κου* Id. 7, 8. 133 A *κότα* Id. 1, 37. p. 1. 5. Aret. p. 3. l. 9. *ὅπως* Herodot. 1, 8. p. 3. l. 13. Aret. p. 3. l. 9. *μήποτε* Id. p. 11. l. 13. *οὐδέποτε* Herodot. 4, 184. *οὐποτε* Aret. p. 42. l. 3. *ὁκόθεν* Herod. 1, 35. p. 9. l. 26. *οὐκω* Id. 1, 32. p. 8. l. 34. *οὐδέποτε* Id. 8, 111. p. 316. l. 4. *δκωσπερ* Heraclit. apud Ποίησ. Φιλ. p. 130. *δκου* Hippoc. Sect. 6. p. 6. l. 24. *ὁκόταν* Id. Sect. 2. p. 26. l. 8. *οὐδέκω* Aret. p. 25. l. 26.
- pro χ; *παντακῆ* Herodot. 2, 124. p. 87. l. 23. (a) *οὐκί* Id. 1, 133. p. 36. l. 13.
- (a) [v. paulo post p. 134. A. S.]
- (b) *οὐκ ὁμοίως* Id. 1, 32. p. 8. l. 41. [*οὐκ ὅσα* Id. 1, 71. *οὐκ ὡς* Id. 1, 8. *οὐκ οἶοί τε* Id. 1, 67. S.] *οὐκ ὡς* Id. 1, 2. p. 1. l. 21. it. 1, 16.
- (b) [Gregor. p. 185. Ἵωνες τὰ ψιλὰ ἀντὶ δασύν ἀσπάζονται, ἀπικινοῦν λίγοντες, καὶ ἀπικινοῦν, καὶ ἀπηλιότης (v. pag. sq.), καὶ ἀντ' ἄδου· οὐ μὴν δι' ἐν ταῖς συνθέσεσι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς συναλοιφαῖς. Ἡρόδοτος (3, 58.)· οὐκ οἶοί τε ἦσαν. S.]
- Bπ pro φ; *ἐπεξῆς* Id. 5, 18. p. 185. l. 19. *ἐξαπλῆς* Id. 1, 74. p. 19. l. 19. *ἐξαπιναιώς* Hippoc. Sect. 8. p. 8. l. 4. Aret. p. 16. l. 6. *ἐξάπινα* Levit. 21, 4. Marc. 9, 8.

τ pro θ; αὐτῆμερὸν Herodot. 6, 139. p. 241. l. 15. [κατὰ Id. 1, 208. 2, 6. 3, 86. in quibus tamen locis Koenius ad Gregor. p. 185. malit κατὰ τὰ, qua formula frequentius utitur Herodotus, τὰ scribens Ionice pro α, ut κατὰ τὰ ἔταξε 4, 162. κατὰ τὰ ἤκουον 2, 99. ubi v. Wesseling. S.] κατὰπερ Id. 7, 62. p. 257. l. 35. (α) αὐτῖς Id. 1, 54. p. 13. l. 13. 2, 122. μεταῦτῖς Id. 1, 62.

(a) [Helladius Chrestom. p. 24. ed. Meurs. τὸ μὲν αὐτῖς Ἰωνικόν τὸ δὲ αὐτῖς Ἀττικόν. Gregor. p. 324. Ἰωνεὶ τὸ πάλιν, αὐτῖς αἱ λέγουσι, καὶ οὐκ αὐθῖς. S.]

Alternatur tenuium et aspiratarum commutatio; (b) ἐνθαῦτα Id. 1, 61. p. 15. l. 15. ἐνθέῃτην Id. 1, 2. p. 1. l. 26.

(c) [Gregor. p. 220τ τὸ ἐνθαῦτα ἐνθαῦτα φασὶν Ἰωνεὶ ἐνθλαγχμένως. Ἡρόδοτος (2, 68.). ὡς ἀπὸ τοῦ ἐθα. S.]

ε pro α; θαρσελέως Hippoc. Sect. 1. p. 30. l. 49.

η pro α; λίην Ibid. p. 21. Aret. p. 16. l. 34. λάβρη Herod. 8, 75. Aret. p. 8. l. 17. πέρη Id. p. 24. l. 18. ῥήιδίως Id. p. 5. l. 5. περήως Id. 94. l. 23. Hippoc. Sect. 7. p. 247. l. 1. τρηχέως Hero-C dot. 1, 114.

ι demitur; ἐπιτηδέως Herodot. 1, 108. p. 29. l. 21. μεζόνως Id. 2, 161. p. 97. l. 23. Aret. p. 48. l. 16.

υ pro ο; πλεύνως Id. 5, 18. p. 185. l. 24.

ω pro ου; γῶν Id. 1, 31. p. 8. l. 4. δσονῶν Id. 2, 22. p. 61. l. 23. οὔκων Id. 1, 11.

ὀλιγαχόθεν Id. 3, 96. p. 127. l. 16. τέως Id. 4, 165. p. 174. l. 31. κάρτα Id. 1, 71. p. 18. l. 22. pro σφόδρα.

πρόσω Id. 2, 121. p. 86. l. 7. προσωτέρω Id. 2, 103. p. 80. l. 6. προσωτάτα Ibid. 1. 5. pro πόρρω, πορρωτέρω, πορρωτάτω. D

PRÆPOSITIO.

134

A

(a) Servat tenuem ante aspiratam tam in appositione, quam compositione; ut ἀπ' ἧς Herodot. 1, 1. p. 1. l. 14. ἀπ' ἧς Id. 3, 118. p. 129. l. 35. [ἀπικόμενους et ἑσαπικνέεσθαι et ἀπικόντο Id. 1, 1. ἀπικέσθαι, ἀπηγήσασθαι Id. 1, 2. ἀπελόμενοι Id. 1, 14. ἀπίστασθαι Id. 1, 95. S.] ἀπηλιώτης Ezech. 20, 47. [ἐπόδια Herodot. 4, 203. ἐποδίσαντες Id. 9, 99. S.] ἐπ' ὅσον Herodot. 1, 64. p. 16. l. 5. ἐπίστιος Id. 1, 35. p. 9. l. 27. [ἐπορᾶ Id. 1, 10. ἐπορέωσι Id. 1, 124. ἐπύρα Id. 1, 48. ἐπ' ὥτε Id. 1, 22. S.] κατ' ἡσυχίην Id. 1, 9. p. 3. l. 25. κατηγήσασθαι Id. 3, 134. p. 133. l. 41. [κατήκουσι Id. 4, 178. κατ' ἡλικίην Id. 1, 172. κάτισε Id. 1, 88. κατώρα Id. 9, 59. κατύπερθε Id. 2, 32. κατήμενος Id. 1, 183. S.] μετ' ἡμέρην Id. 4, 146. p. 170. l. 3. μετιέναι Id. 1, 24. p. 6. l. 28. μετῆσεσθαι Id. 5, 35. ὑπ' ἐωυτῶ Id. 7, 157. p. 275. l. 43. ὑπαρπάσας Id. 5, 50. p. 192. B l. 41. ὑπίεται Id. 4, 181. ὑπιστάμενον Id. 4, 2.

(a) Etymol. p. 624. l. 14. οἱ Ἴωνες τοῖς φιλοῖς ἀντὶ δασείων χρώνται. τὸ ἀφικόμεθα γὰρ ἀπικόμεθα λέγουσι, καὶ τὸ οὐχὶ οὐκ. Johann. Grammat. p. 371. sq. τῶν ῥημάτων τὰς συνθέσεις διὰ φιλῶν συμφῶνων ποιῶσιν Ἴωνες κατορῶ, κατορῆς, κατορῆ. Id. p. 375. τῷ π ἀντὶ τοῦ φ χρώνται. ἀφικόμεν γὰρ, ἀπικόμεν λέγουσι. S.]

Pro ἀμφέχουσα legitur ἀμπέχουσα in (b) Empedocle apud Stob.
Eclog. p. 141.

(b) [Non est verbum Empedocleum, sed ab ipso Stobæo additum, et ab Heerenio μεταμπίσχυσα e codd. editum pro μετ' ἀμπέχουσα. v. Heeren. p. 1049. eclog. phys.]

ἐς pro εἰς; ut ἐς Herodot. 3, 56. Et in compositis, ut ἐσέβαλεν Id. 1, 15. ἐσβιβάσαντες Id. 1, 60. ἐσακοντίζοντες Id. 9, 49. ἐσηκόντηνον Id. 1, 43. ἐσοδος Id. 8, 53.

Gregor. p. 182. τὴν εἰς πρόθεσιν εἰς λέγουσιν Ἴωνες, ὁμοίως τοῖς Ἀττικοῖς καὶ Δωριεῦσιν. S.]

CONJUNCTIO.

(a) Ὡν Herodot. 1, 2. p. 2. 1. 2. Aret. p. 39. 1. 22. pro οὖν. εἰκως
C Herodot. 1, 46. p. 11. 1. 20. pro εἰπως. ἦν Aret. p. 29. 1. 9. καὶ Id.
p. 5. 1. 20. (b) ἐπεὰν Herodot. 1, 74. p. 19. 1. 28. et ἐπὴν Demo-
crit. apud Πολησ. Φιλ. p. 168. Hippocrat. Sect. 5. p. 31. 1. 5. Aret.
p. 10. 1. 6. pro ἐπάν.

(a) [Gregor. p. 184. τὸ ὦν ἀντὶ τοῦ οὖν λέγουσιν Ἴωνες.]

(b) Gregor. p. 219. τὸ ἐπὰν ἐπεὰν λέγουσιν Ἴωνες. Ἡρόδοτος 2, 68. S.]

SYNTAXIS.

Iones cum Atticis easdem Figuras usurpant; quarum, quia in Attica
Syntaxi de iis satis disserui, hic brevissimum tantum specimen

D subnectam.

Elleipsis; ut ἐς τὴν σφετέρην Herodot. 4, 1. p. 140. 1. 11. Subaud.
135 πατρίδα. ὅψιν Id. 7, 61. p. 257. 1. 20. Subaud. ἔχοντας. Ἰππῳ Id. 3,
A 126. p. 131. 1. 37. ἀπογνώσι τοῦ βίῳ Aret. p. 18. 1. 7. Subaud. σύν.

Pleonasmus; ut ἔρη λέγων Herodot. 3, 156. p. 139. 1. 1. μεγάθει
μέγιστον Id. 7, 117. p. 266. 1. 3. [Pleonasmus etiam vel epenthe-
sis est, cum in verbis compositis syllaba ὠν ponitur inter præ-
positionem et verbum; ut (a) ἀπῶνέδοντο Herodot. 2, 39. pro
ἀπέδοντο. ἐξωνεῖλον pro ἐξεῖλον Id. 2, 40. et 86. κατωνεκάλυψε Id.
2, 47. προσωνήθησαν 4, 196. περιωνέβαλε 4, 60. pro κατεκάλυψε,
προσέθησαν, περιέβαλε.

(a) Johann. Gramm. p. 374. αἰ τὴν ὠν συλλαβὴν περισσὴν τιθείασι μεταξὺ τῶν
προθέσεων· ἐξωνεῖλον καὶ ἀπῶνέδοντο, ἀντὶ τοῦ ἐξεῖλον καὶ ἀπέδοντο. Hæc ipsa verba
habet Gregor. p. 209. nisi quod scribit ἐξ ὠν εἶλον et ἀπ' ὠν ἔδοντο, quo eodem modo
legitur in libris Herodoti. Cum vero conjunctioni in his non sit locus, prætuli scri-
pturam Johannis Grammatici, quam nec Gregorius neglexit, addens hæc: ἢ ἐξωνεῖλον
καὶ ἀπῶνέδοντο, ἄτονα. Cf. Wesseling. ad Herodot. 4, 60. S.]

[Non Ionum tantum hanc consuetudinem fuisse, id quod innuere videtur Wes-
selingius a Sturzio citatus, patet ex loco Epicharmi (Dorice scribentis) apud Athen.
p. 277. F. Καὶ γλυκὺν γ' ἐπ' ὦν ἐπιόμες ὄλον. Sic abhinc sexennium, collatis locis
Herodoteis, mecum correxeram, ante visam Athenæi editionem Schweighæuserianam;
correctionem probante, cum ostenderem, V. C. Petro Paulo Dobree, Græcarum lite-
rarum apud Cantabrigienses hodie Professore Regio. Vulgo legebatur ὦν, sensu
nullo; quod mire perturbavit Casaubonum. Sed ὦν recte Aldina; indicante id nobis,
quod memini, viro doctissimo modo laudato. Ὡν etiam male lectum in cod. Voss.
Gregor. Corinth. p. 446. ubi ὦν recte Koenius. Eadem medicina eget adhuc Gram-
maticus Augustanus p. 669. ED.]

Enallage; ut *συνιέντα Ἀρταφέρνηα* Id. 6, 2. p. 211. l. 11. pro *συνιέντος Ἀρταφέρνηους*. *ὥς παρῆναι αὐτοὺς* Id. 1, 24. p. 6. l. 29. pro *ὥς αὐτοὶ παρήσαν*. *καλέειν* Id. 1, 32. p. 9. l. 1. pro *κάλει*. (b) *ἐν* Hecat.

(b) [v. quos laudat Creuzerus ad Hecataei fragmenta p. 66. S.]

apud Steph. de Urb. p. 730. pro *ἔνεστι*. *ἐπι* Pyth. apud Herodot. β, 86. p. 229. l. 28. pro *ἔπεισι*.

Tmesis; ut *ἀνὰ τε ἔδραμον* Herodot. 1, 66. p. 16. l. 29. pro *ἀνέδρα-Β μὲν τε*.

Lege *Æm. Port. Lex. Ion.* in *Ἑλλειψίς, Πλεονασμός, Αἰτιατική, Ἀπαρέμφατα, Δοτική, Ὀνομαστική, Ἐν, Τμήσις, etc.*

NOMENCLATURA

C

Ioniarum dictionum petatur ex Lexicis, quæ Viri Docti ex Ionicis Authoribus conflaverunt, scil. ex Herodoto Æmylius Portus, ex Hippocrate Galenus, Erotianus, Fæsius. Herodoti vocabula partim a Camerario, partim ab Henrico Stephano collecta in variis Stephanorum Editionibus habentur. (a) Cum itaque tam eruditis tantorum virorum laboribus nihil possim addere; (b) neque quidem Glossarium, sed Grammaticam texere instituerim: hunc de Dialecto Ionica tractatum claudam Oratione Xerxis ad Persas ex Polymnia Herodoti (7, 8. p. 243.) quam ex Ionismo in Atticidismum vertit Dionysius Halicarnasseus Tom. 2. p. 189.

(a) Repetita hæc sunt et aucta in Wesselingii editione p. 7—21. appendicis, ubi etiam p. 173—177. [ut et in ed. Schweigh. Argent. T. 6. P. 2. p. 335. seq. (repetitæ autem Lond. 1823. T. 2. p. 377. seq.) ED.] extat *Λεξικὸν τῶν Ἡεροδοτῶν λέξεων* ex Codice Bibliothecæ S. Germani. Add. Gregor. p. 233—269.

(b) Quia tamen præter Herodotea et Hippocrate, etiam alia ex aliis scriptoribus Ionicis vocabula ab antiquis grammaticis commemorata reperiantur, saltem nonnulla speciminis loco afferre placuit.

Βρόταχος, τὸν βάτραχον *Ἴωνες* Etymol. p. 214. l. 44.

Γίγαις, ὁ ἀρχαῖος, παρὰ Ἑκαταίῳ. Id. p. 223. l. 33. Cf. Creuzer. in Hecataei fragm. p. 74.

Ἐγχειρογράφτορες Ἑκαταῖος λεγίτω (nr. pro *ἰδραῖοι τεχνῖται*) Poll. 1, 50. Ita enim legendum putabam pro *χειρογράφτορες*, quanquam utrumque Hesychius habet. Cf. Creuzer. l. l. p. 71. sq.

Ἐπίσσας λέγεσθαι Ἴωνικῶς παρ' Ἑκαταίῳ. ἔστιν ἔπισσαι, αἱ ἐπιγινόμεναι τοῖς προγόνους Etymol. p. 596. l. 34. Cf. Hesych. in v. *ἐπίσα* et *ἐπισσον*.

Ἐρισηλεῖν, σημαίνει τὸ ἀπατᾶν. πολλὰ παρὰ Πλάτωνα καὶ παρ' Ἴωνιν Etymol. p. 371. l. 3.

Ζητρεῖον σημαίνει κατὰ Ἴωνας τὸ βασανιστήριον Id. p. 408. l. 13. Cf. Hesych. ejusque interpp.

Ἡγός, ἡγὼν τὸν εὐδαίμονα λέγουσιν Ἴωνες Id. p. 390. l. 37. Cf. Hesych. in v. *εὐηγείη*, ubi scribitur *ἡγόν*.

Κοικύας, ὁ πρόγονος. ἔστι δὲ Ἴωνικὴ ἡ λέξις Etymol. p. 524. l. 52.

Λόγγας τὰς μερίδας Ἴωνες λέγουσιν Id. p. 569. l. 34. Unde intelliguntur *εὐλογχα εὐδωλα* Democriti apud Plut. vit. Æmil. Paul. c. 1. et de def. orac. c. 17. p. 419. A. Cf. interpp. Hesychii in v. *εὐλογγεῖν*.

Σμῶξαι λέγουσιν οἱ Ἴωνες τὸ πατάξαι Etymol. p. 721. l. 21. Sic Hesychius: *ἰσμῶξεν, ἐπάταξεν, ἴκασιν*.

Χειρογράφτορες, v. paulo ante.

Ψύδρας. οἱ Ἴωνες ψύδρακας λέγουσι τὰς ποικίλας Etymol. p. 819. l. 10. S.]

136

HERODOTUS.

- A** Ἄνδρες Πέρσαι, οὐτ' αὐτὸς κατηγήσομαι νόμον τόνδε ἐν ὑμῖν τιθεῖς, παραδεξάμενός τε, αὐτῷ χρῆσθαι. ὥς γὰρ ἐγὼ πυνθάνομαι τῶν πρεσβυτέρων, οὐδαμὰ κωήτρεμήσαμεν, ἐπεὶ τε παρελάβομεν τὴν ἡγεμονίην τῇδε παρὰ τῶν Μήδων,
- B** Κύρου κατελόντος Ἀστυάγεα. ἀλλὰ θεὸς τε οὕτω ἄγει, καὶ αὐτοῖσι ἡμῖν πολλὰ ἐπέπουσι συμφέρεται ἐπὶ τὸ ἀμεινόν. τὰ μὲντοι Κύρος τε καὶ Καμβύσης πατήρ τε ἐμὸς Δαρεῖος κατεργάσαντο καὶ προσεκτήσαντο ἔθνεα, ἐπισταμένοισι εὐ οὐκ
- C** ἂν τις λέγοι· ἐγὼ δὲ ἐπεὶ τε παρέλαβον τὸν θρόνον, τοῦτο ἐφρόντιζον, ὅπως μὴ λείψωμαι τῶν πρότερον γενομένων ἐν τιμῇ τῇδε, μηδὲ ἐλάσσω προσκτιθῶμαι δύναμιν Πέρσῃσι. φροντίζων δὲ εὐρίσκω, ἅμα μὲν κῦδος ἡμῖν τε προσγινόμενον, χώρην τε τῆς νῦν ἐκτῆμεθα οὐκ ἐλάσσονα οὐδὲ φαυλοτέρην, παμφορωτέρην δέ· ἅμα δὲ τιμωρίην τε καὶ τίσιν γινομένην. διὸ ὑμέας ἐγὼ συνέλεξα, ἵνα τὸ νοέω
- D** 137 πρήσσειν, ὑπερθέωμαι ὑμῖν. μέλλω,
- A** ζεύξας τὸν Ἑλλήσποντον, ἔλᾶν στρατὸν διὰ τῆς Εὐρώπης ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ἵνα Ἀθηναίους τιμωρήσωμαι, ὅσα δὴ πεποιήκασι Πέρσας τε καὶ πατέρα τὸν ἐμὸν. ὠρᾶτε μὲν νῦν καὶ πατέρα τὸν ἐμὸν Δαρεῖον ἰθὺς στρατεῦσθαι ἐπὶ τοὺς ἀν-
- B** δρας τούτους· ἀλλ' ὁ μὲν τετελεύτηκε, καὶ οὐκ ἐξεγένετο αὐτῷ τιμωρήσασθαι· ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τε ἐκείνου καὶ τῶν ἄλλων Περσέων οὐ πρότερον παύσομαι πρὶν ἢ ἔλω τε καὶ πυρώσω τὰς Ἀθήνας, οἳ γε ἐμὲ καὶ πατέρα τὸν ἐμὸν ὑπῆρξαν ἀδίκᾳ ποιούντες. πρῶτα μὲν, ἐς
- C** Σάρδεις ἐλθόντες ἅμα Ἀρισταγόρῃ τῷ Μιλησίῳ, δούλω δὲ ἡμετέρῳ, ἀπικόμενοι, ἐνέπρῃσαν τὰ τε ἄλσέα καὶ τὰ ἱρά. δεύτερα δὲ, ὑμέας οἷα ἔρξαν ἐς τὴν σφετέρην ἀποβάντας, ὅτε Δάτις τε καὶ Ἀρταφέρνης ἐστρατήγειν, τὰ ἐπίστασθέκου πάντες. τούτων μὲντοι εἵνεκα ἀνάστηται ἐπ' αὐτοὺς στρατεῦσθαι. ἀγα-

DIONYSIUS.

Ἄνδρες Πέρσαι, οὐτ' αὐτὸς κατηγήσομαι νόμον τόνδ' ἐν ὑμῖν τιθεῖς· παραδεξάμενός τε, αὐτῷ χρῆσθαι. ὥς γὰρ ἐγὼ πυνθάνομαι τῶν πρεσβυτέρων, οὐδὲνα χρόνον ἡτρεμήσαμεν, ἐξ οὗ παρελάβομεν τὴν ἡγεμονίαν τῇδε παρὰ τῶν Μήδων, Κύρου κατελόντος Ἀστυάγεα. ἀλλὰ θεὸς τε οὕτως ἐνάγει, καὶ αὐτοῖς ἡμῖν πολλὰ ἐπιούσι συμφέρεται ἐπὶ τὸ ἀμεινόν. ἃ μὲν δὴ Κύρος τε καὶ Καμβύσης πατήρ τε ὁ ἐμὸς Δαρεῖος κατεργάσαντο καὶ προσεκτήσαντο ἔθνη, ἐπισταμένοις οὐκ ἂν τις λέγοι· ἐγὼ δ', ἐπειδὴ παρέλαβον τὸν θρόνον, τοῦτο ἐφρόντιζον, ὅπως μὴ λείψωμαι τῶν πρότερον γενομένων ἐν τῇ τιμῇ τῇδε, μηδὲ ἐλάσσω προσκτιθῶμαι δύναμιν Πέρσας. φροντίζων δὲ εὐρίσκω, ἅμα μὲν κῦδος ἡμῖν προσγινόμενον, χώρην τε τῆς νῦν κεκτήμεθα οὐκ ἐλάσσονα οὐδὲ φαυλοτέραν, παμφορωτέραν τε· ἅμα δὲ τιμωρίαν καὶ τίσιν γινομένην. διὰ δὴ ταῦτα νῦν ὑμᾶς ἐγὼ συνέλεξα, ἵνα ἃ διανοῶμαι πράττειν, ὑποθῶ ὑμῖν. μέλλω, ζεύξας τὸν Ἑλλήσποντον, ἐλαύνειν στρατὸν διὰ τῆς Εὐρώπης ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ἵνα Ἀθηναίους τιμωρήσωμαι, ὅσα δὴ πεποιήκασι Πέρσας τε καὶ πατέρα τὸν ἐμὸν. ὠρᾶτε μὲν δὴ καὶ πατέρα τὸν ἐμὸν Δαρεῖον προθυμούμενον στρατεῦσθαι ἐπὶ τοὺς ἀνδρας τούτους· ἀλλ' ὁ μὲν τετελεύτηκε, καὶ οὐκ ἐξεγένετο αὐτῷ τιμωρήσασθαι· ἐγὼ δ' ὑπὲρ τ' ἐκείνου καὶ τῶν ἄλλων Περσῶν οὐ πρότερον παύσομαι, πρὶν ἔλω τε καὶ πυρώσω τὰς Ἀθήνας, οἳ γ' ἐμὲ τε καὶ πατέρα τὸν ἐμὸν ὑπῆρξαν ἀδίκᾳ ποιούντες. πρῶτα μὲν εἰς Σάρδεις ἐλθόντες ἅμα Ἀρισταγόρῃ τῷ Μιλησίῳ, δούλω δὲ ἡμετέρῳ, ἐνέπρῃσαν τὰ τε ἄλσῃ καὶ τὰ ἱερά. δεύτερα δὲ, ὑμᾶς οἷα ἔδρασαν, εἰς τὴν γῆν τὴν σφετέραν ἀποβάντας, ὅτε Δάτις τε καὶ Ἀρταφέρνης ἐστρατήγουν, ἐπίστασθέ που πάντες. τούτων μὲντοι εἵνεκα ἀνώρμηται ἐπ' αὐτοὺς στρα-

θα δὲ ἐν αὐτοῖσι τοσάδε εὐρίσκω ἀναλογιζόμενος, εἰ τούτους τε καὶ τοὺς τούτοις πλησιοχώρους καταστρεφόμεθα, οἱ Πέλοπος τοῦ Φρυγὸς νέμονται χώραν, γῆν τε τὴν Περσίδα ἀποδείχομεν τῷ Διὸς αἰθέρι ὁμοῦρουσαν. οὐ γὰρ δὴ χώραν γε οὐδεμίαν κατόψεται ὁ ἥλιος ὁμορον ἔουσιν τῇ ἡμετέρῃ, ἀλλὰ σφας πάσας ἐγὼ ἅμα ὑμῖν μίαν χώραν θήσω, διὰ πάσης διεξελθὼν τῆς Εὐρώπης. πυνθάνομαι γὰρ ὥδε ἔχειν οὔτε τινα πόλιν ἀνδρῶν οὐδεμίαν, οὔτε ἔθνος οὐδὲν ἀνθρώπων ὑπολείπεσθαι, τὸ ἡμῖν οἷόν τε ἔσται ἔλθειν ἐς μάχην, τούτων τῶν κατέλεξα, ὑπεξαίρημένων. οὕτω οἱ τε αἴτιοι ἔξουσι δούλιον ζυγόν, οἱ τε ἀνάτιοι. ὑμεῖς δ' ἂν μοι ταδε ποιεόντες χαρίζισθε· ἐπεὰν ὑμῖν σημῆνῃ τὸν χρόνον ἐς τὸν ἥκειν δεῖ, προθύμως πάντα τινα ὑμέων χρήσει παρεῖναι. ὅς ἂν δὲ ἔχων ἡκὴ παρσκευασμένον στρατὸν κάλλιστα, δώσω οἱ δῶρα τὰ τιμιώτατα νομίζεται εἶναι ἐν ἡμετέρῳ. ποιητέα μὲν νυν ταῦτα ἔστι οὕτω. ἵνα δὲ μὴ ἰδιοβουλευεῖν ὑμῖν δοκέω, πῆθμι τὸ πρῆγμα ἐς μέσον, γνώμην κελεύω ὑμέων τὸν βουλόμενον ἀποφαίνεσθαι.

τεύεσθαι. ἀγαθὰ δ' ἐν αὐτοῖς τοσ- D
ἀδε ἀνεύρισκω λογιζόμενος, εἰ
τούτους τε καὶ τοὺς τούτοις πλησιο-
χώρους καταστρεφόμεθα, οἱ Πέ- 138
λοπος τοῦ Φρυγὸς νέμονται χώραν, A
γῆν τε τὴν Περσίδα ἀποδείχομεν
τῷ Διὸς αἰθέρι ὁμορον οὔσαν. οὐ
γὰρ δὴ χώραν γε οὐδεμίαν κατό-
ψεται ὁ ἥλιος ὁμορον οὔσαν τῇ
ἡμετέρῃ, ἀλλ' αὐτὰς ἀπάσας ἐγὼ
ἅμα ὑμῖν μίαν χώραν θήσω, διὰ
πάσης ἐξελθὼν τῆς Εὐρώπης. πυν-
θάνομαι γὰρ ὥδε ἔχειν οὔτε τινα B
πόλιν αὐτῶν οὐδεμίαν οὔτε ἔθνος
ἀνθρώπων οὐδὲν ὑπολείπεσθαι ἡμῖν,
ὃ οἷόν τε ἔσται ἔλθειν εἰς μάχην,
τούτων ὧν ἔλεξα ὑπεξηρημένων.
οὕτως οἱ τε ἡμῖν [ἀντίοι] ἔξουσι
δούλιον ζυγόν, οἱ τε [Ἀθηναῖοι.]
ὑμεῖς δ' ἂν μοι ταδε ποιοῦντες χαρί-
ζεσθε· ἐπειδὴν ὑμῖν σημῆνῃ τὸν C
χρόνον εἰς ὃν ἡμῖν ἥκειν δοκεῖ, προ-
θύμως ὑμᾶς ἀπαντας δεῖ παρεῖναι.
ὅς δ' ἂν ἔλθοι ἔχων κατεσκευα-
σμένον στρατὸν κάλλιστα, δώσω
αὐτῷ δωρεὰν ἥδη τιμιωτάτην ἢ
νομίζεται ἐν ἡμετέρῃ. ποιητέα μὲν
δὴ ταῦτ' ἔστιν οὕτω. ἵνα δὲ μὴ ἰδιο-
βουλευεῖν ὑμῖν δοκῶ, τίθμι τὸ D
πρᾶγμα ἐς μέσον, γνώμην κελεύω
ὑμῶν τὸν βουλόμενον ἀποφαίνεσθαι.

INDEX GRÆCUS.

Figura literæque hujus Indicis, sunt quæ oram legunt Tractatus Maittairiani.

A				ἀνοχῆς		110. D
Ἀβοριγινίων	-	109. A		ἀντιδιδάμεν	-	130. D
ἄβυσσος	-	99. A		ἀνῶσαι	-	126. A
ἀγκυροβόλη	-	102. C		ἀξιοθέτος	-	101. A
ἀγγελίων	-	131. C		ἀπαριθεῖω	-	122. C
ἀγγελίας	-	101. A		ἀπατίοντες	-	121. A
ἀγγήια	-	103. A		ἀπαυδῆν	-	121. C
ἀγισκον	-	125. C		ἀπειθῶμαζι	-	103. A
ἀγορην	-	101. A		ἀπειθίμηναι	-	131. B
ἀδελφότη	-	100. C		ἀπειθόμενοι	-	134. A
ἀδελφός	-	Ibid.		ἀπειξηραμίον	-	124. B
ἀδικάσαι	-	124. A		ἀπηγήσασθαι	-	134. A
ἀδικίαι	-	Ibid.		ἀπῆκε	-	Ibid.
ἀέθλον	-	100. C		ἀπῆλιώτης	-	Ibid.
ἀείδουσι	-	Ibid.		ἀπ' ἧς	-	Ibid.
αἰκων	-	Ibid.		ἀπίωσι	-	122. C
Ἀθηναίη	-	107. D		ἀπίκαται	-	129. B
ἄιδω	-	106. B		ἀπίκατο	-	129. C
αἰελοῦρος	-	100. C		ἀπικέατο	-	130. A
αἰετός	-	101. D		ἀπικέσθαι	-	134. A
αἰρίεσθαι	-	120. C		ἀπικαίω	-	130. B
αἰρίεται	-	120. B		ἀπίστασθαι	-	134. A
αἶτις	-	124. D		ἀπλοῖσι	-	112. A
αἰτή	-	106. D		ἀποβαλίεις	-	123. A
αἰτή	-	107. A		ἀποδείχεται	-	129. A
αἰτήν	-	107. B		ἀπόδεξις	-	101. C
αἰτήτης	-	107. A		ἀποδιδάμεν	-	130. D
αἰώρης	-	107. C		ἀποθανέσθαι	-	127. A
αἰρεα	-	100. C		ἀποθανέται	-	123. B
αἰρητος	-	101. A		ἀποθανέονται	-	123. C
ἄλαστον	-	100. A		ἀποκλήατο	-	129. B
ἀληθεία, ἀληθῆ	-	112. A		ἀποκκλητῆμενον	-	103. A
ἀληθώς	-	132. C		ἀποκτείνοντα	-	131. C
ἀμειβετο	-	124. C		ἀποκτείνειν	-	100. A
ἀμειψατο	-	Ibid.		ἀπολεί	-	123. A
ἀμειψουσα	-	134. B		ἀπολείσθαι	-	123. B
Ἀμύντης	-	105. D		ἀπολελαμμένης	-	119. C
ἀμφισβασίη	-	100. A		ἀποτάμνιν	-	100. A
ἀνωγαίη	-	107. D		ἀποφυγίειν	-	123. A
ἀναμμένος	-	124. C		ἀπωνίδοντο	-	135. A
ἀναπεπταται	-	128. C		ἀργύριοι	-	102. C
ἀνδρῶν	-	108. D		ἀρδισκε	-	125. B
ἀνδρῆς	-	103. A		Ἄρειον	-	124. A
ἀνέβωσας, ἀνέβωσι	-	121. C		Ἄριος	-	110. C
ἀνελθόμενοι	-	131. B		Ἄρις	-	124. A
ἀνελθούτο	-	99. A		Ἄρηι	-	110. C
ἀνίστανται	-	119. B		Ἄρης	-	Ibid.
ἀνθρωπῆος	-	103. A		ἀρίζηλον	-	98. A
ἀνθρώποισι	-	108. C		Ἄρισταγόρης	-	105. D
ἀνιήται	-	121. C		ἀρτηρίας	-	107. A
ἀνιστίαι	-	130. C		ἀρχῶν	-	108. A
				ἀρχῆσι	-	Ibid.

δουροδίκης	-	98. C	ἐκτῆται	-	125. A
δρῆν	-	121. C	ἐκτῆ	-	Ibid.
δυναίατο	-	130. A	ἐκτορμῆν	-	99. B
δυνάμει	-	111. A	ἐκτροπονται	-	99. D
δυνάται	-	128. B	ἐλάβισκον	-	123. D
δυοῖσι	-	114. A	ἐλεν	-	124. D
δυῶν	-	Ibid.	ἐλκουῖντα	-	119. A
			ἐμβοῆς	-	121. C
			ἐμνῆται	-	118. C
			ἐμῖο	-	115. A
ἐα	-	118. B	ἐμωῦτόν	-	116. C
ἐασθ	-	118. A	ἐμωῦτόυ	-	116. A
ἐαται	-	128. C	ἐμυχανίατο	-	128. B
ἐατε	-	118. B	ἐμυχανιῶντο	-	122. B
ἐκνῶν	-	116. D	ἐμμῆναι	-	118. C
ἐβουλάτο	-	128. B	ἐν	-	135. A
ἐβούλευτο	-	125. A	ἐνέικας	-	124. A
ἐβῶθει	-	122. A	ἐνέικωνται	-	124. B
ἐβώθησαν	-	Ibid.	ἐνίχει	-	127. C
ἐβώθησαν	-	121. D	ἐνῆντο, ἐνῆντο	-	122. A
ἐγγόνει	-	127. C	ἐνείλλιο	-	127. A
ἐγγίνο	-	127. B	ἐνθαῦτα	-	133. B
ἐγκάται	-	128. B	ἐνθεῦται	-	Ibid.
ἐγκομῆτης	-	119. B	ἐνδράται	-	128. B
ἐγκόνει	-	98. C	ἐνίδρυς	-	109. D
ἐγκρατίως	-	132. C	ἐννέκασσι	-	122. A
ἐγγυ	-	110. B	ἐννώσας	-	Ibid.
ἐγγυρογάστορες	-	135. D	ἐξαναστήμιν	-	122. C
ἐδαι	-	126. C	ἐξάπιναι	-	133. B
ἐδεδίατο	-	129. B	ἐξαπιναιώς	-	Ibid.
ἐδέετο	-	120. C	ἐξαπίνης	-	Ibid.
ἐδέξαο	-	127. B	ἐξαπλήσιος	-	114. D
ἐδρῆ	-	107. B	ἐξίπισται	-	127. A
ἐδυλῖατο	-	128. B	ἐξηγέο	-	127. B
ἐη	-	118. C	ἐξηγησίας	-	106. C
ἐην	-	118. B	ἐξηγῆλον	-	135. A
ἐης	-	Ibid.	ἐον	-	132. A
ἐείλησι	-	127. D	ἐόντα	-	Ibid.
ἐθῆτο, ἐθῆτο	-	121. B	ἐόντας	-	Ibid.
ἐθῆνα	-	110. A	ἐόντε	-	Ibid.
ἐιασι	-	118. A	ἐόντες	-	Ibid.
ἐιδῶσι	-	120. B	ἐόντος	-	Ibid.
ἐικως	-	132. D	ἐούσαι, ἐούσαι	-	Ibid.
ἐίμην	-	118. A	ἐουσίων	-	132. B
ἐινάλιος	-	101. D	ἐούση	-	132. A
ἐιπάντων	-	131. D	ἐούσησι	-	132. B
ἐίπας, ἐίπας	-	Ibid.	ἐπαίδει, ἐπαίοντα	-	100. C
ἐίρῃται	-	128. C	ἐπαινῆται	-	127. A
ἐίριον	-	101. D	ἐπανιστάτατο	-	127. D
ἐίρομένου	-	Ibid.	ἐπιδῶν	-	134. C
ἐίρωτα	-	Ibid.	ἐπιβῶλον	-	122. A
ἐίρωτεῦντας	-	Ibid.	ἐπίετο	-	101. D
ἐίως	-	Ibid.	ἐπιμάατο	-	128. C
ἐκάλε	-	120. A	ἐπιρωτόντας	-	101. A
ἐκδικάμενος	-	98. C	ἐπινῶς	-	120. A
ἐκίατο	-	128. B	ἐπειζῆς	-	133. B
ἐκίετο	-	119. B	ἐπειο	-	127. B
ἐκινῶν	-	116. D	ἐπειρ	-	110. A
ἐκινῶσι	-	117. B	ἐπεπείθισαν	-	124. A
ἐκκοσμίατο	-	129. B	ἐπεπείθισκε	-	123. C
ἐκπλαγίωσι	-	122. C	ἐπήν	-	134. C
ἐκσημῖνος	-	125. A	ἐπηρώτεον	-	121. A
ἐκτῆσθαι	-	Ibid.	ἐπηρωτόντας	-	101. A

νεώς	-	-	109. C
νηας	-	-	Ibid.
νηες	-	-	Ibid.
νηι	-	-	Ibid.
νηδς	-	-	Ibid.
Νηπριδος	-	-	103. A
νησιωτῆων	-	-	105. C
νηύς	-	101. A.	109. C
νηυσὶ	-	-	109. C
νηῶν	-	-	Ibid.
νός	-	-	102. C
νοσέουσι	-	-	120. A
νοσέων	-	-	120. B
νοῦσον	-	-	102. C
νώμα	-	-	102. B
νωσόμενος	-	-	112. A

ῥῆνια	-	-	101. D
ῥῆνος	-	-	Ibid.
ῥῆνας	-	-	100. C
ῥῆνός	-	-	99. A
ῥυγκήνται	-	-	119. B
ῥυγκήονται	-	-	Ibid.
ῥυνήθεις	-	-	112. A
ῥυνός, ῥυνούσθαι	-	-	99. A

ἐγδάκοντα	-	-	114. B
ἐθιμαῖσθαι, ἐθμη	-	-	97. C
ἐθ	-	-	103. B
οἰδαλεηθίμειται	-	-	131. B
οἶκα	-	-	119. C
οἰκέαται	-	-	128. A. C
σκηΐης	-	-	103. A
οἰκός, οἰκότως, οἰκῶς	-	-	102. B
δῖς, οἷς	-	-	103. C
οἶσι	-	-	104. C
δίστον	-	-	103. C
σχοῖντο	-	-	124. C
ὀκῶθεν	-	-	133. A
ὀκοῖος	-	-	98. B
ὀκόςος	-	-	Ibid.
ὀκῶταν	-	-	133. A
ὀκότερην	-	-	111. D
ὀκότερος	-	-	98. C
ῥικου	-	-	123. A
ὀκως, ὀκωσπερ	-	-	Ibid.
ὀλιγαρχῶθεν	-	-	133. C
ὀλιγῶν	-	-	98. A. 113. C
ὀξείς	-	-	112. A
ὀξείη	-	-	112. B
ὀξείην	-	-	112. C
ὀξείαισι	-	-	112. A
ὀξείη, ὀξείη	-	-	111. D. 112. A
ὀξείην	-	-	112. C
ὀξείης	-	-	112. A. B
ὀξείησι, ὀξείων	-	-	112. C
ὀπτῶτο	-	-	104. A
ὀρόμεν, ὀρέοντι, ὀρέουσι	-	-	121. A
ὀρέετα	-	-	106. C

δρεω	-	-	120. D
δρεων	-	-	121. A
δρη	-	-	121. C
δρην	-	-	Ibid.
δρης	-	-	Ibid.
δρμηθωσι	-	-	122. C
δρτάζουσι	-	-	100. B
δρτη	-	-	Ibid.
Ὀσπίριος	-	-	109. A
δσονων	-	-	133. C
Ὀτάνιος	-	-	106. C
δτήσι	-	-	112. D
δτίοισι	-	-	Ibid.
δτιω	-	-	112. C
δτων	-	-	Ibid.
οὐδαμέας	-	-	112. A
οὐδέκοτε, οὐδέκω	-	-	133. A
οὐδαμίη	-	-	113. D
οὐκ	-	-	133. A

οὐκ ἔστι	-	-	Ibid.
οὐκ ὁμολῶς, οὐκ ὅσα	-	-	Ibid.
οὐκ ἔστι	-	-	Ibid.
οὐκ ἔγχεα	-	-	Ibid.
οὐκ	-	-	Ibid.
οὐκ ἂν	-	-	133. C
οὐκ ἂν	-	-	133. A
οὐτομα	-	-	102. C
οὐραίνης	-	-	107. A
οὐρλῶν	-	-	102. C
οὐρος	-	-	102. B
οὐτερος	-	-	103. D
ὀφθαλμοί	-	-	122. C
ὀφθαλμοί	-	-	111. B
ὀφθαλμοί, ὀφθαλμοί	-	-	111. A
ὀφθαλμοί	-	-	109. D
ὀφθαλμοί	-	-	110. A
ὀφθαλμοί	-	-	108. C
ὀφθαλμοί	-	-	127. A
ὀφθαλμοί, ὀφθαλμοί, ὀφθαλμοί	-	-	111. B

παθείν	-	-	123. A
πάθει	-	-	110. A
παλινδρομέη	-	-	120. B
πανηγύρις	-	-	111. A
πανταχή	-	-	133. A
παράινεσε	-	-	124. C
παρέντας, παρώντας	-	-	132. A
παρέντος	-	-	Ibid.
παρέστων	-	-	Ibid.
παρεουσών	-	-	132. B
παρετιθιάτο	-	-	128. B
παρεών	-	-	132. A
παρηγορέατο	-	-	128. A
παρηγύρευον	-	-	120. A
παρήσσωσι	-	-	131. A
πασών	-	111. D.	112. A
πάσσει	-	-	111. D
πατρώϊος	-	-	103. B
πειρώατο	-	-	130. B
πέμπεσκε	-	-	125. C
πενταπλήσιος	-	-	114. C

πεπείρη, πεπείρωσ	110. B	πρεσβύτησι	106. C
πεπείρι, πεπείριος	111. B	πρήγμα	100. D
πεπίων	100. C	πρήγως	133. B
πέρη	133. B	πρήσις	101. A
περιδέειν	123. A	προσείατα	124. B
περικεκλημένον	103. A	προετίθει	131. A
περισπερχίω	118. D	προβίω	123. C
περιτάττειν	100. A	προμαγίων	100. C
περιτετήκεισαν	124. D	προμηθία	100. B
περιωνίβηλα	135. A	προσεβώσατο	121. D
Περσών	105. C	προσεδέκοντο	98. C
πεισίεσθαι	123. B	προσθήηται	123. A
πεισίων	108. C	προσθήετο	123. B
πεφυζός	97. D	προσκέεσθαι	Ibid.
πήγας	110. B	πρώω	133. C
πηγύμνητοι	102. B	προσανιθήκαν	135. A
πίστας	111. A	προσάτατα	133. C
πλανδόνται	121. B	προσωτίρω	Ibid.
πλευν, πλευνα, πλευνας	113. B	προτιθιάται	128. B
πλεύνες	Ibid.	πρώτοις	112. A
πλεύνος, πλεύνων	Ibid.	πρώσσειν	102. A
πλεύνως	133. C	πυλίων	105. C
πλευρέου	100. C	πυρίων	108. C
πλευρήσι	107. C	πωλίω	120. B
πλόν	102. C		
ποδίσαι	124. A		
ποίει	120. A		
ποιεί, ποιείεις	Ibid.		
ποιέειν, ποιέειν	120. B	ρίεθρον	102. B
ποιέεσθαι	120. C	ρηιδίως	133. B
ποιέσθαι	120. B	ρωπτιώ	119. A
ποιέεται	Ibid.	ρώσσω	102. A
ποιέετε	120. A		
ποιήης	Ibid.		
ποιήηται	120. C		
ποιέειν	120. A		
ποιέοιμι	Ibid.		
ποιέοιτε	120. C	Σαμίνοις	108. B
ποιέομαι	120. B	Σάρδεις	111. A
ποιέομενος	120. C	σβενύσας	130. C
ποιέονται	120. B	Σιληναίη	107. D
ποιέουσι	120. A	σίω	115. A
ποιέω	Ibid.	σεωύτην	116. C
ποιέωμεν	120. B	σεωύτην	Ibid.
ποιέων	Ibid.	σεωύτου	116. A
ποιέωνται	120. C	σεωύτω	116. B
ποιηφάγοντες	101. D	σημαίνω	122. B
πόλει	110. A	σιγῇ	121. C
πολήων	110. D	σινήπιος	111. B
πόλι	111. A	σκέλε	110. B
πόλιας	Ibid.	Σκύθησι	106. C
πόλις	Ibid.	σμήξαται	135. D
πολιότης	101. B	στειν	101. D
πόλιος	111. A	στρατην	103. A
πόλις	Ibid.	συμβαλλόμενος	119. A
πόλις	Ibid.	συμβαθίη	100. C
πόλις	Ibid.	συμφοραῖσι	107. C
πολίω	Ibid.	συμφορῇ	101. A
πολλαπλήσιος, πολληπλήσιος	114. D	συντιθίαισι	130. C
Πολυκράτεια	106. C	συνανιόνται	120. B
Πονηρῇ	112. A	σφίλας	115. B
Ποσειδών, Ποσειδώννα	109. C	σφίλω	Ibid.
Ποσειδώνι	Ibid.	σφι	Ibid.
Ποσειδώνος	109. C	σφισι	119. A

T			T		
τὰ	-	133. B	τριηκοστὸς	-	114. D
τάμνω	-	99. D	τριῆς	-	114. C
τῆς	-	111. A	τριηκοσίου	-	101. C
ταύροις	-	108. C	τριμήριος	-	Ibid.
ταυτῆς	-	116. A	τριφάσιος	-	114. C
ταύτης	-	117. A	τρώμα	-	102. B
τεθνήκως	-	124. B	τρωματίζω	-	Ibid.
τεθνήδτα	-	Ibid.	πρωϊμάτων	-	103. B
τελήν, τέλειον	-	101. C	τυπτήσις	-	119. A
τελεώτατος	-	Ibid.	τυραννέμεθα	-	120. B
τείοις	-	104. C	τώγαλα	-	104. A
τέρια	-	109. B	τῶληθς	-	Ibid.
τέρους	-	Ibid.	τῶ' πδ	-	Ibid.
τέρειν	-	113. B	τῶ' ποβαῖνον	-	Ibid.
τέσσερα, τέσσαρες, τισσίρων	-	114. A	τῶρχαῖον	-	Ibid.
τεσσαράκοντα, τισσερήκοντα	-	114. B	τῶτῃ	-	115. C. 116. B
τετάχται	-	129. A	τῶτδν	-	116. B
τετρίφεται	-	Ibid.	τῶτδ	-	116. C
τεύξαι	-	127. A	τῶτῃ	-	116. B
τέχναις	-	108. A			
τεχνίαται	-	125. A	δελος	-	100. B
τεχνίων	-	108. A	ὕμεις	-	115. B
τίω, τίψ	-	104. C	ὕμεις	-	Ibid.
τίων	-	Ibid.	ὕμεις	-	Ibid.
τίως	-	133. C	ὕμεις	-	134. B
τῆς, τῆσι	-	104. C. D	ὕμεις	-	127. B
τιδίαμεν	-	130. D	ὕμεις	-	131. C
τιδίασι	-	130. C	ὕμεις	-	131. A
τιμίοντες, τιμίους	-	121. A	ὕμεις	-	112. C
τιτῆνες	-	101. A	ὕμεις	-	99. D
τοῖν	-	111. C	ὕμεις	-	134. B
τοῖν	-	Ibid.	ὕμεις	-	Ibid.
τοιουτοῖς	-	117. B	ὕμεις	-	98. C
τοιουτίς	-	116. A	ὕμεις	-	101. C
τοιουτίς	-	116. B	ὕμεις	-	123. B
τοιουτίς	-	117. A	ὕμεις	-	108. A
τοιουτίς	-	117. B	ὕμεις	-	106. C
τοιούτοις	-	104. C	ὕμεις	-	100. D
τοῖσι	-	110. D	ὕμεις	-	
τοκῆων	-	121. A	ὕμεις	-	
τολμῶσι	-	117. A	ὕμεις	-	
τοσουτίων	-	104. A	ὕμεις	-	
τοῦ' μου	-	Ibid.	ὕμεις	-	
τοῦνομα, τούνόματος	-	117. A	ὕμεις	-	
τουτοῖς	-	Ibid.	ὕμεις	-	
τουτοῖς	-	Ibid.	ὕμεις	-	
τουτίου	-	115. D. 116. A	ὕμεις	-	
τουτίους	-	117. C	ὕμεις	-	
τουτίον	-	103. D	ὕμεις	-	
τουτίψ	-	116. A	ὕμεις	-	
τουτίων	-	116. C	ὕμεις	-	
τούτοις	-	117. A	ὕμεις	-	
τραχέλι	-	112. B	ὕμεις	-	
τρηχέλις	-	Ibid.	ὕμεις	-	
τρηχέλις	-	112. A	ὕμεις	-	
τρηχέως	-	133. C	ὕμεις	-	
τρηχόκοντα	-	114. B	ὕμεις	-	
τρηκονταίτις	-	Ibid.	ὕμεις	-	
τρηκόντες	-	Ibid.	ὕμεις	-	
τρηκοντήμερος	-	Ibid.	ὕμεις	-	
τρηκόςιοι	-	114. C	ὕμεις	-	
τρηκασταῖος	-	114. D	ὕμεις	-	

X				Ψ			
				ψαυσίων	-	-	111. B
				ψύθραξ	-	-	135. D
						Ω	
χαιρήσεις	-	-	119. A	ψδαῖσι	-	-	108. A
χαλάκειον	-	-	102. C	ψᾶλλοι, ψᾶλλοι	-	-	104. A
χαλκήϊον	-	-	103. A	ὦν	-	-	134. B
χειρῶν	-	-	108. D	ὦ "ραξ	-	-	104. A
χειρογάστορες	-	-	135. D	ὦ "νδρες	-	-	Ibid.
χέρα	-	-	101. C	ὠνίσσθαι	-	-	120. C
χθῆς	-	-	100. B	ὦ "ηρ	-	-	104. A
χλωρός	-	-	102. B	ὦ "νθρωποι	-	-	Ibid.
χρᾶσθαι, χρᾶται	-	-	122. A	ὦ "νθρωποι	-	-	Ibid.
χρεῖσθαι, χρεῖσθωσαν	-	-	121. B	ὠρῶμεν, ὠρευν	-	-	121. A
χρίεται	-	-	Ibid.	ὠρῶμεν	-	-	105. C
χρειοῖ, χριωῶ	-	-	102. A	ὠρη	-	-	101. A
χρ'ο	-	-	122. C	ὠρῶμεν	-	-	116. C
χρεόμεθα	-	-	121. B	ὠρῶμεν	-	-	117. B
χρεόμενες	-	-	Ibid.	ὠρῶμεν	-	-	116. A
χρεούσα	-	-	121. A	ὠρῶμεν	-	-	116. C
χρῶ	-	-	122. C	ὠρῶμεν	-	-	115. C
χρῶμενος	-	-	131. D	ὠρῶμεν	-	-	116. B
χρίωνται	-	-	122. B	ὠρῶμεν	-	-	116. C
χρητίζων	-	-	103. C	ὠρῶμεν	-	-	117. B
χρητῆ	-	-	107. A	ὠρῶμεν	-	-	116. B
χρενίσαι	-	-	105. C	ὠρῶμεν	-	-	116. C
χρῶσιν	-	-	102. C	ὠρῶμεν	-	-	117. B
χωρίζειν	-	-	120. B	ὠρῶμεν	-	-	116. B
χωρίων	-	-	111. D	ὠρῶμεν	-	-	115. C, D
χώρη	-	-	101. A, 105. D	ὠρῶμεν	-	-	116. C

II.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΙΑΔΟΣ ΔΙΑΔΕΚΤΟΥ.

§. I. Τὰς εἰς $\alpha\varsigma$ ληγούσας εὐθείας, τὰς ὑπὲρ δύο συλλαβας, $\epsilon\kappa$ ἧς ἐκφέρουσιν οἱ Ἰωνες, Ἑρμείας Ἑρμείης, Σωσίας Σωσίης. Ἡρόδοτος· “ὁ δὲ Ἀρχίης καὶ Λυκώπης μούνοι συμπεσόντες.”

§. II. Ταῖς ληγούσαις εἰς $\alpha\iota\varsigma$ δοτικαῖς τῶν πληθυντικῶν προστιθέας τὸ ι . Ἡρόδοτος· “τοῖσι Σαμίοισι.”

§. III. Τὸ κλεισθέντες κληισθέντες λέγουσι· διαλύουσι γὰρ τὴν εἰ διφθόγγον εἰς ϵ καὶ ι , εἴτα ἐκτείνουσι τὴν ϵ συλλαβὴν, τρέποντες εἰς η , ὥσπερ καὶ τὸ ἱερεῖον, [ἱερεῖον,] ἱερῆϊν, καὶ τὸ Πηλειδης, Πηλειδης, Πηληϊδης, καὶ ὅσα τοιαυτα.

§. IV. Τὰς εἰς $\omega\upsilon$ ληγούσας γενικὰς πληθυντικὰς, δηλυκὰς, οἷον ὤμων, Θηβῶν, πυλῶν, ὠρέων καὶ Θηβέων καὶ πυλέων λέγουσι. καὶ Ὅμηρος·

“Ὡς εἰπὼν πυλέων ἐξέσσυτο φαίδιμος Ἑκτωρ.

καὶ Ἱπποκράτης· “αἱ μεταβολαὶ τῶν ὠρέων μάλιστα τίκτουσι νοσήματα.” ἀλλὰ καὶ τὰς τῶν ἀρσενικῶν πληθυντικῶν γενικὰς, τὰς ἀπὸ τῶν εἰς η εὐθειῶν γενομένας, διὰ τοῦ $\epsilon\omega\upsilon$ προφέρουσι, Περσέων λέγοντες καὶ νησιωτέων. Ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ κατ’ ἀρχάς· “καὶ νησιωτέων μάλιστα ἐπλούτεον.”

§. V. Ταῖς εἰς $\alpha\iota\varsigma$ δοτικαῖς τῶν πληθυντικῶν τῶν δηλυκῶν ὀνομάτων οὐ μόνον τὸ ι προστιθέναι εἰώθασιν, ὡς ταῖς εἰς $\alpha\iota\varsigma$ δοτικαῖς τῶν πληθυντικῶν τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων, ἀλλὰ καὶ τῆς $\alpha\iota$ διφθόγγου τρέπειν τὸ α εἰς η , ὡς Ἱπποκράτης· “ἐν τῇσι χρονίησι λειεντερήσιν ὀξυεγμῇ ἐπιγενομένη, πρόσθεν μὴ γενομένη, σημεῖον ἀγαθόν.” νύμφαις, νύμφης, νύμφησι.

§. VI. Τὰς εἰς $\omega\upsilon$ ληγούσας γενικὰς, τὰς ἀπὸ τῶν εἰς $\alpha\varsigma$ καὶ εἰς $\eta\varsigma$ εὐθειῶν γινομένας, διὰ τοῦ $\epsilon\omega\upsilon$ προφέρουσιν. ἀπὸ τῶν εἰς $\alpha\varsigma$ μὲν, οἷον Ἡρόδοτος· “τρίτῳ δὲ ἀπὸ Ἀρχίως γεγονότι.” καὶ Ὅμηρος·

Λινείω — — —

καί·

Ἄσιεω ἐν λειμῶνι. — —

ἀπὸ δὲ τῶν εἰς $\eta\varsigma$ ·

Ἀτρείδεω δαίτρουτος. — —

— — Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.

Πέρσῳ, Ξέρῳ.

§. VII. Τῆς ὑποτακτικῆς ἀρεοῖς, τοῖς ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένοις, προστιθέας τὸ π οἱ Ἰωνες. ὡς παρ’ Ἡροδῶτι· “αὐτὸς ἐν Πιτάνῃ συνεγενομένη δῆμου ταυτοῦ τοῦ ἦν.” ἀντὶ τοῦ οὐ ἦν. καὶ ἀλλαχοῦ· “τοῖς ἐντέλλετο.” ἀντὶ τοῦ οἷς.

§. VIII. Τῷ ϵ προστιθέας τὸ ι . ὡς τό·

Χρῆ ξείνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν.

καί·

— — — Εἴ μοι ξείνια δοίη.

καί·

— — — Εἰνάλιος Δῆρ.

ἀντὶ τοῦ ἐνάλιος·

§. IX. Τῶ ὁ ὑπερβάλλουσι τὸ ὕ, κόρη κούρη, νόσος νοῦσος, ὄρος οὔρος, μόνος μούνος. Εἴποι τις οὖν, πῶς τὸ πόνος, καὶ φόνος, καὶ στόνος, καὶ στόλος, [καὶ λόγος] οὐ προσλαμβάνουσιν τὸ ὕ; οὐ γὰρ λέγουσι πούνος, φούνος, καὶ τὰ ἑξῆς. Λέγομεν οὖν, ὅτι ἀπὸ ῥημάτων παρήχθησαν τοῦ πένω, καὶ στένω, καὶ φένω, καὶ στέλλω, καὶ λέγω. τὸ δὲ μόνος, καί ποί ἀπὸ ῥήματος παραχθέν, ὅτι τριγενές ἐστι, προσέλαβε τὸ ὕ.

§. X. Τὸ αἰς ἢ τρέπουσιν, ἐναντίως τοῖς Δωριεῦσιν, Ἦρα Ἦρη·

— — — Θεὰ λευκώλενος Ἥρη.

σφαῖρα σφαῖρη, δημοσία δημοσίη, πρᾶγμα πρῆγμα.

§. XI. Τὰς εἰς οὐς ληγούσας γενικὰς, τὰς ἀπὸ τῆς εἰς ἧς εὐθείας τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων καὶ θηλυκῶν, διὰ τοῦ εὐς προφέρουσιν, εὐτυχέος, ἀμαθείος, καὶ τὰς ἄλλας πτώσεις οὐ συνηρημένας, ἀλλ' ἐντελεῖς ἐκφέρουσιν, εὐτυχέϊ, Πολυκράτει, Δημοσθένει, εὐτυχέα, Πολυκράτεια, Δημοσθένεια λέγοντες. Ὡσαύτως τὰς εἰς οὐς ληγούσας γενικὰς, τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ὧς καὶ εἰς ἐς οὐδεντέρων, διὰ τοῦ εὐς προφέρουσιν, καὶ πάσας πτώσεις τῶν τοιούτων ἐντελεῖς προάγουσιν. οἶον·

Τείχεος ἐντόρος· — — —

“ἀσθενέος σώματος·” καὶ πάλιν·

Ἐκτορα δ' ἐκ βελέων ὑπαγε Ζεῦς.

§. XII. Τὸ πολλὸν λέγουσι καὶ οὐχὶ τὸ πολὺ, καὶ ὅσοι πολλός, ἀεὶ δὲ πολὺς. Ὁμηρος·

Πολλὸς γὰρ τις ἔκειτο παρ' ὀφροῦς ἔνθα καὶ ἔνθα.

§. XIII. Τῶν εἰς πρόθεσιν ἐς λέγουσιν, ὁμοίως τοῖς Ἀττικοῖς καὶ Δωριεῦσιν.

§. XIV. Τοῖς παρατατικοῖς καὶ τοῖς ὀνείτωσιν, ὁμοίως καὶ ταῖς μετοχαῖς τῶν περισπωμένων, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν πάσαις ἐγκλίσεσιν ἐντελεῖς κέχρηται. ὡς ἐν τοῖς Ἀνακρεοντέοις·

— — — οἶον

Δοκέει, κλύειν γὰρ ἦδε

Λαλέειν τις εἰ θελήσει.

καὶ ἐν τῷ Χρησμῷ·

— — — καὶ οὐ λαλέοντας ἀκούω.

καὶ Ἡρόδοτος· “καὶ νησιωτῶν μάλιστα ἐπλούτεον.”

§. XV. Τὸ ὁρᾶν ὁρέω λέγουσι, καὶ τὸ ἐχράοντο ἐχρέοντο, τὸ αἰς ἢ τρέποντες.

§. XVI. Τὸ ὦν ἀντὶ τοῦ οὖν λέγουσιν. Ἡρόδοτος· “καὶ ὦν φασὶ πολλὰς.”

§. XVII. Τὸ ὦν, ὃ σημαίνει τὸ ὑπάρχων, ἔων λέγουσι. καὶ Ὁμηρος·

Ὅς ἦδη τὰ τ' ἔοντα, τὰ τ' ἐσόμενα, πρὸ τ' ἔοντα.

καὶ Ἡρόδοτος· “εἰ αὐτοῖσι τὰ παρεόντα ἀγαθὰ οἶδ' τε ἐστὶ πολλὸν χρόνον παραμένειν.”

§. XVIII. Τὰ φιλά ἀντὶ τῶν δασέων ἐσπάζονται, ἀπιγμένοι λέγοντες, καὶ ἀπικνόντο, καὶ ἀπηλιώτης, καὶ ἀντ' ἄδου· οὐ μὴν δὲ ἐν ταῖς συνθέσεσι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς συναλοιφαῖς. Ἡρόδοτος· “οὐκ οἶοι τε ἦσαν.”

§. XIX. Τὰς νῆας νέας λέγουσι, συστέλλοντες τὸ ἡ εἰς.

§. XX. Τὰς εἰς ὧς γενικὰς, τὰς ἀπὸ τῶν εἰς εὐς εὐθειῶν γινομένας, διὰ τοῦ ἦος προφέρουσιν, βασιλῆος λέγοντες καὶ Πηλῆος.

§. XXI. Τὰς εἰς ὡς ληγοῦσας γενικὰς, τὰς ἀπὸ τῶν εἰς εὐθειῶν γινομένας, διὰ τοῦ εὖς προφέρουσιν, ὅφρος λέγοντες διὰ τοῦ ὀ μικροῦ, καὶ πρέσβρος, καὶ μάντεος, καὶ πόλεος. ὡς ἐν Ὁρέστη Εὐριπίδου.

Ὁς ἂν δύνηται πόλεος, ἐν τ' ἀρχαῖσιν ἦ.
καὶ ἐστὶν ὁ τρίτος πούς δακτύλος, ὁ δὲ τέταρτος ἱαμβος. καὶ ἐν ἄλλῃ δράματι

— ἔσπειρ' ὅφρος ἐν γαίᾳ Δέρος.

Φαμὲν οὖν, ὡς Ἰώνων ἐστὶ τὸ γράφειν καὶ λέγειν ὅφρος, πρέσβρος, καὶ τα τοιαῦτα· τὸ μὲν γὰρ λέγειν ὅφριος, πόλιος κοινόν, τὸ δὲ ὅφρος καὶ πόλεως διὰ τοῦ ὠ μεγάλου Ἀττικόν, τὸ δὲ ὅφρος καὶ πόλεος διὰ τοῦ ὀ μικροῦ Ἰώνων. Ἔστι δὲ ὅτε καὶ τῷ κοινῷ χρῶνται, καὶ τούτῳ μάλιστα, ὡς Ὁμηρος

— ἐξ ἀγροῦ νόσφι πόλιος.

καὶ Ἰπποκράτης· “ὕπὸ φθίσιοις κατεχομένῃ διάρροια ἐπιγενομένη θανάσιμον.”

§. XXII. Τὰς εἰς οὐ ληγοῦσας γενικὰς, τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ὡς εὐθειῶν γινομένας, διὰ τοῦ οἰο προφέρουσι, Μενελάου Μενελάοιο, θείου θείοιο, κυδαλίμου κυδαλίμοιο.

§. XXIII. Εἰώθασιν συναρχομένους ποιεῖν τοὺς παρωχημένους τοῖς ἰδίῳις ἐνεστῶσιν, ἐξ ὧν καὶ ἐγένοντο. οἶον·

Τύπτε δ' ἐπιστροφάδην. — —

— — — ἄρι θείνε.

Βῆ δ' ὁ γέρων. — — —

— ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.

ἐνθεν τοι καὶ τό·

— — — ὀλέκοντο δὲ λαοί.

καὶ τό·

Ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὄλεσε τρίχας. — —

καὶ τό·

Καλὸν δ' οὕτω ἐγὼν οὕκω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,

Οὐδ' οὕτω γερασόν. — — —

καὶ τό·

Τοιοῦτοι δ' εἶπερ μοι εἴκοσιν ἀντεβόλησαν,

Πάντες κ' αὐτόθ' ὄλοντο. — — —

πρὸς δὲ καί·

Ἐνθα με δεξάμενος — — Πηλεὺς,

Ἐτρεφεν ἐνδυκῆως, καὶ σὸν θερᾶποντ' ἐνόμηνεν.

καὶ τό·

Ἐνθ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἰδόμην, καὶ ξένια δῶκα.

§. XXIV. Καθόλου εἰπεῖν, αἱ συστολαὶ τῶν Ἰώνων εἰσὶν. ὡς τό·

— — — νέας ἀμφιελίσσας.

ἀντὶ τοῦ νῆας, καὶ ὅφρος, καὶ πόλεος· ὥσπερ αἱ ἐκτάσεις τῶν Ἀττικῶν, ὡς τό·

Πωλεῖται τις δεῦρο γέρων ἄλιος νημερτής.

καὶ τό·

Οὐδέποτε εἰς ἀγορὴν πωλέεσθαι κοδισφειραν.

καί·

Ἐκτωρ δ' ἀμφιπεριστρώφα καλλίτριχας ἵππους.

οἶμαι δὲ, ὅτι καὶ τὸ εὐωχία Ἀττικῶς ἐκτείνεται καὶ γράφεται διὰ τοῦ ὠ μεγάλου, ὅχῃ γὰρ λέγεται ἡ τροφή, καὶ εὐωχία ἡ εὐ ἔχουσα τὸ σῶμα καὶ συγκαταρούσα. οὕτως καὶ τὰς ἀπὸ τῶν εἰς εὖς εὐθειῶν γινομένας γενικὰς ἐκτείνουσι, Πηλεὺς καὶ Οἰνέως λέγοντες.

§. XXV. Τὰ δευτέρα πρόσωπα τῶν ἐνικῶν παθητικῶν ἐκ τοῦ τρίτου

προσώπου τῶν παθητικῶν ὡσαύτως ποιούσι καθ' ὑποστολήν μόνου τοῦ τ.
 "Ομηρος"

Γνώσσαι Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
 Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερές. — —

καὶ αὐθις

— — τέο μέχρις ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων

Σὴν ἔδεαι κραδίην;

* ὡσαύτως καὶ τὰς ἀπὸ τῶν εἰς $\alpha\varsigma$ εὐθειῶν οὐδετέρων ὀνομάτων, διὰ τοῦ τος κλινομένων, καθ' ὑποστολήν τοῦ τ, κρέας, γέρας λέγοντες.

§. XXVI. Τὸ τε πλεονάζει παρ' αὐτοῖς καὶ παρέλκει. Ἡρόδοτος "ἐπεὶ ἐγένοντο ταῦτα." ἀντὶ τοῦ ἐπεὶ ἐγένοντο.

§. XXVII. Τῷ π ἀντὶ τοῦ π ἐν ταῖς ἐρωτηματικαῖς καὶ ἀναφορικαῖς κεχρησθαι εἰδώσιν. οἶον πόσα κόσα, ὅποσα ὀκόσα, ὅπως ὅκως. οὐ μὴν καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις.

§. XXVIII. * Τρέπουσι δὲ καὶ τὰ δασέα εἰς ψιλὰ, καὶ τὰ ψιλὰ εἰς δασέα, οἶον χιτῶν κιθῶν, ἀκάντιον ἀχάντιον, καὶ βάτραχος βάθρακος, καὶ τὰ ὅμοια.

§. XXIX. Τῷ ω ἀντὶ τοῦ α ἔσθ' ὅτε χρῶνται, ἄνθρωπον γὰρ τὸν ἄνθρωπον λέγουσι καὶ τὸν ἄριστον ὤριστον. Εγὼ δὲ οἶμαι ἐκ συναλοιφῆς ἐπὶ μόνων τῶν εὐθειῶν τοῦτο ποιεῖν αὐτοὺς καὶ ἐπὶ τῶν κλητικῶν, ὡς καὶ οἱ Ἀττικοὶ ποιούσιν. Αὐτίκα Ἡρόδοτος ἐπὶ τῆς κλητικῆς οὕτω φησίν "ἄνθρωπε, μὴ κτεῖνε Κροῖσον." ἀντὶ τοῦ ω ἄνθρωπε. καὶ ἀλλαχού.

— ὠναξ Ἡράκλεις. —

ἀντὶ τοῦ ω ἄναξ. καὶ Σοφοκλῆς.

Ἄλλα γάρ, ὠναξ, οὐδ' ὅς ἂν βλαστῇ μένει

Νοῦς τοῖς κακῶς πράττουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται.

καὶ Ὀμηρος ἐπὶ εὐθείας.

Λοῖσθος ἀνὴρ ὤριστος ἐλαύνει μῦνυχας ἵππους.

ἀντὶ τοῦ ὀ ἄριστος. θ γὰρ ὁ καὶ τὸ α ἐν ταῖς κλητικαῖς συνακρῶνται ἢ συναλείφονται. καὶ π ὁ καὶ α εἰς ω μέγα κινῶνται, ὥσπερ τὸ βόαξ βῶξ. καὶ τὸ α καὶ τὸ θ , τὰ ὅπλα θῶπλα, καὶ ἐπεὶ τὸ ὅπλον δασύνεται, τρέπεται τὸ τ εἰς θ . τοῦτο δὲ Ἀττικόν ἐστίν, εἰ γὰρ ἦν Ἰωνικόν, οὐκ ἂν ἐτράπη, ἐπεὶ τοῖς ψιλοῖς οἱ Ἴωνες χαιρεοσιν.

§. XXX. Τῷ ω ἀντὶ τοῦ α ἐν τῇ αὐτῇ διφθόγγῳ χρῶνται, αὐτὸς λέγοντες ἀντὶ τοῦ αὐτός, καὶ θαυμάσας ἀντὶ τοῦ θαυμάσας. ἐντεῦθεν λέγεται καὶ τὸ φωριαμός, φωριαγμός γάρ ἐστιν, ἢ τὰ φάρεα ἀγούσα καὶ ἔχουσα κιβωτός.

§. XXXI. Τὸ τέμνειν καὶ διαιρεῖν τὰς λέξεις Ἰῶνων ἰδιόν. ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν Πελοπόννησος Πέλοπος νῆσος λέγουσιν καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἀγριέλαιον ἀγριον ἔλαιον, καὶ ἀγριον αἶγα ἀντὶ τοῦ αἰγαγρον, καὶ σὺν ἀγριον ἀντὶ τοῦ σύαγρον.

§. XXXII. Αἱ παραλήψεις τῶν ἀπαρεμφάτων ἀντὶ προστακτικῶν Ἰῶνων εἰσὶν

Πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγαφεύμεν. — —

ἀντὶ τοῦ ἀγορευε. καί.

Πειρᾶν δ', ὥς κεν Τρῶες ὑπερκύδαντες Ἀχαιοὺς.

ἀντὶ τοῦ πειρᾶ. καί.

Ἀρκεῖσθαι παρ' ἐοῖς, τῶν δ' ἀλλοτρίων ἀπέχεσθαι.

ἀντὶ τοῦ ἀρκεῖν καὶ ἀπέχου. καὶ μυρία ἄλλα τοιαῦτα καὶ παρ' Ὀμήρῳ καὶ παρ' Ἡσιόδῳ εὐρήσομεν.

§. XXXIII. Αἱ παραλήψεις τῶν ἀρσενικῶν ἀντὶ θηλυκῶν Ἰῶνων εἰσὶ.

Τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἔσπερος ἦλθεν.

ἀντὶ τοῦ ἐσπέρα.

β. XXXIV. Αἱ διακρέσεις τῶν εἰς εἰ ληγόντων ἐνικῶν δοτικῶν Ἰωνίων εἰσι, βέλει ἀντὶ τοῦ βέλει, ἔγχει ἀντὶ τοῦ ἔγχει. Ὀμηρος·

Ἐνθ' αὖ Τυδείδῃ Διομήδεϊ Πάλλας Ἀθήνη

Δῶκε μένος ἡδὲ θάρσος. — —

β. XXXV. Τὰ εἰς ὦ λήγοντα δηλυκὰ ἐπὶ τῆς αἰτιατικῆς εἰς οὖν περσούσι. Λητῶ Λητούν, Σαπφᾶ Σαπφούν, ἦν ἦούν, αἰδῶ αἰδούν.

β. XXXVI. Τὸ ἰ ὑπεξαιροῦσιν οἱ Ἴωνες ἐνίστε τῶν λέξεων, τὸ γὰρ πονεῖσθαι πονέεσθαι φασί, καὶ τὸ δέξω δέξω, καὶ τὸ ἀποδείξω ἀποδέξω. ὡς καὶ Ἡρόδοτος· “Ἡροδοτοῦ Ἀλικαρνασσοῦ ἱστορίης ἀποδείξει ἡδε.” ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τῶν μετουσιαστικῶν καὶ κτητικῶν ὑπεξαιροῦσιν αὐτὸ, ἀργύρεος καὶ χρυσεῖος λέγοντες. Ὀμηρος·

Ἐκτόρεον — χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι.

τοῦτο καὶ οἱ Δωριεῖς ποιοῦσιν.

β. XXXVII. Αἱ ἐπαναδιπλώσεις τῶν δευτέρων ἀριστῶν Ἰωνίων εἰσι.

— — — τετύκοντό τε δαΐτα.

λάχωσι λελάχωσι.

— — — λελάχωσι θανόντα.

κλῦθι κέκλυθι.

Κέκλυθι δὴ καὶ ἐμεῖο. — — —

καμῶν κεκαμῶν. εἰσι δὲ καὶ Δωρικαί.

β. XXXVIII. Τῇ μεταθέσει τῶν στοιχείων Ἰὰς χρῆται. οἷον καρδία κραδίη, ἀτραπητὸς ἀταρηπητὸς, τάρφος τάρφος.

β. XXXIX. Τὸ δισσὼν σ εἰς ξ τρέπουσιν οἱ Ἴωνες, δισσά διξά καὶ τὰ τρισσά τριξά λέγοντες.

β. XL. Οὗτοί πολλαχῶς ἐκφέρουσι τὰς εἰς εἰς ληγούσας εὐθείας τῶν πληθυντικῶν. εἰ μὲν γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς εὖς εὐθειῶν κλίνονται, διὰ τοῦ ἡς γεάφουσι, βασιλῆες, ἱππῆες, διότι καὶ τὴν ἐνικὴν γενικὴν οὕτω προσφέρουσι· εἰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ἡς ἢ εἰς υς, διὰ τοῦ εες, οἷον ἀληθῆς, καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν παρ' ἡμῖν ἀληθῆς καὶ Ἰωνικῶς ἀληθῆς, καὶ πάλιν πολὺς πολῆς, καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν πολεῖς καὶ τὸ Ἰωνικὸν πολέες, οἷον·

— — — πολέες δέ μιν ἡρήσαντο

— — — φορέειν. — — —

καί·

— — — ὀξῆες ἤλοι.

Ἀπορήσει δ' ἂν τις, πῶς τὰς γενικάς, τὰς ἀπὸ τῶν εἰς υς εὐθειῶν, οὐ προσφέρουσι διὰ τοῦ ἡς, οἷον ἡδῆος, ὀξῆος, ὥσπερ βασιλῆος, οἰκῆος; ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι οὐδέποτε ἡ παραλήγουσα τῆς γενικῆς μείζων θέλει εἶναι τῆς ληγούσης τῆς εὐθείας ἐπὶ τῶν περιττοσυσπλάγγως κλινομένων, οἷον ἡ Αἴας εὐθεῖα τὸ ας ἔχει φύσει μακρὸν, ἡ δὲ Αἴαντος γενικὴ θέσει μακρὰν ἔχει τὴν παραλήγουσαν, ἡ Λάχης φύσει μακρὰν τὴν λήγουσαν, ἀλλὰ καὶ ἡ Λάχηςτος γενικὴ φύσει μακρὰν ἔχει τὴν παραλήγουσαν. Ἡ γοῦν ἴση οφείλει εἶναι ἡ παραλήγουσα τῆς γενικῆς τῇ ληγούσῃ τῆς εὐθείας, ἡ ἐλάττω, ὡς ἐπὶ τοῦ Αἴαντος, καὶ χαρίεντος, καὶ λέοντος, οὐδέποτε δὲ μείζων. Ἐπεὶ γοῦν τὸ Πηλεὺς καὶ τὰ ὅμοια εἶχον τὴν λήγουσαν μακρὰν, ἐποίησαν καὶ οἱ Ἴωνες τὴν παραλήγουσαν τῆς γενικῆς μακρὰν, ἢ ἡ ἴση ἢ παραλήγουσα τῆς γενικῆς τῇ ληγούσῃ τῆς εὐθείας, μὴ οὕσης ἐνταῦθα παραβάσεως τοῦ κανόνος. Ἐπὶ δὲ τοῦ ἡδῆος οὐκ ἠδύναντο τρέψαι τὴν γενικὴν τοῦ ἡδέος εἰς ἡ, οὕτω γὰρ ἡδύρισκετ' ἂν μείζων ἢ παραλήγουσα τῆς γενικῆς τῆς ληγούσης τῆς εὐθείας, ἐπεὶ ὁ ἡδῆος βραχέα ἔχει τὴν λήγουσαν, καὶ ὁ ἡδῆος καὶ τὰ τοιαῦτα, τὰ γὰρ

αἱς ῥ' λήγοντα μεταδίδχοντο ἀποβολῇ τοῦ ῥ τὸ οὐδέποτε ποιῶντα, συνεσταλ-
 μένον ἔχει τὸ δίδχονον, ὃ ἡδύς τὸ ἡδύ.

§. XLI. Τῆς θηλείας τὸ ἰ ἐξαιρουῖσι, καὶ ἐπὶ πάσης πτώσεως τοῦτο
 ποιοῦσιν. Ἡρόδοτος. "τῶν θηλέων ἵππων μίαν, τὴν ὁ Δαρείου ἵππος ἔστεργε
 μέλιστα." καὶ πάλιν "ἐν χρεῖμπων τῇ θηλέῃ."

§. XLII. Τὸ μὴ ἐκφωνοῦμενον ἰ ἐκφωνεῖν εἰώθασιν. Ὅμηρος.
 — — — — — ὑπερώϊον εἰσαναβάσα.

καί.

— — — — — πατρῷος ἐστὶν ἑταῖρος.

καὶ Ἡρόδοτος.

• Χρητίζειν ἀπεόντος. — — — — —

§. XLIII. Αἱ προσθέσεις τοῦ ἰ τῷ εἰ ἐπιφερομένου φωνήεντος, ἡ τῶν
 ἀμεταβόλων ἐνός, Ἰώνων εἰσίν. οἷον ἕως εἰως, κεινὴ ἀντὶ τοῦ κενῇ, καὶ ξεῖνος
 ἀντὶ τοῦ ξένος.

§. XLIV. Τὸ ἐναλλαττεῖν τὴν οἰ διφθογγον εἰς τὴν ἐς συλλαβὴν Ἰώ-
 νων ἐστίν. Ὅμηρος.

— — — — — ἐρίηρες ἑταῖροι.

ἀντὶ τοῦ ἐρίηροι.

— — — — — ἐρυσάρματες—ἵπποι.

ἀντὶ τοῦ ἐρυσάρματοι.

§. XLV. Αἱ ἐναλλαγαὶ τοῦ ἡ εἰς ᾱ βραχυὸν Ἰώνων εἰσὶ. μεμανυῖα ἀντὶ
 τοῦ μεμηκυῖα, καὶ λελασμένος ἀντὶ τοῦ λελησμένου, καὶ ἄλαστος ἀντὶ τοῦ
 ἄληστος. Εἰ δέ τις λέγει, πῶς πῇ μὲν τὸ ᾱ εἰς ἡ τρέπουσιν, ὡς Ἥρα Ἥρη,
 Τίταρ Τιτήν· πῇ δὲ τὸ ἡ εἰς ᾱ; ἴστω, ὡς τὸ μὲν ᾱ εἰς ἡ τρέπουσιν, ὅτε ἐστὶ τὸ
 ᾱ μακρόν, τὸ δὲ ἡ εἰς ᾱ οὐχ ἀπλῶς, ἀλλ' ὅτε ἐστὶ τὸ ᾱ βραχυὸν· αἱ δὲ ἐναλ-
 λαγαὶ τοῦ βραχέος ᾱ εἰς ἡ τῶν μεταγενεστέρων Ἰώνων εἰσίν. ὡς τό· "τάδε
 δὴ ἐς τὴν ἀληθεινὴν ἤκουσιν."

§. XLVI. Αἱ ἀφαιρέσεις τῶν κατ' ἀρχὴν συμφῶνων Ἰώνων εἰσίν.
 εἶναι ἀντὶ τοῦ λείβειν, καὶ αἰνός ἀντὶ τοῦ δεινός, καὶ αἶα ἀντὶ τοῦ γαῖα.

§. XLVII. Ἀεὶ τὴν ὦν συλλαβὴν περισσὴν τιθέασι μετὰ τῶν προ-
 θέσεων, ἐξ ὧν εἶλον καὶ ἀπ' ὧν ἔδοντο, ἀντὶ τοῦ ἐξεῖλον καὶ ἀπέδοντο. ἡ
 ἐξωνεῖλον καὶ ἀπωνέδοντο, ἄτονα.

§. XLVIII. Ὅτι τὰ πρῶτα φωνήεντα στοιχεῖα τῶν λέξεων ἀφαιροῦν-
 ται οἱ Ἰῶνες· ἐκείνος κείνος, ἐχθὲς χθὲς, ἑορτὴ δορτή.

§. XLIX. Τὸ ἀναστρέφειν τὰς λέξεις Ἰώνων ἐστὶν ἴδιον, οἷον.

— — — — — ὀρνίθες ὡς.

καί.

Ὡς ἐπὶ πόλλ' ἐμόγησα. — — —

ἀντὶ τοῦ ὡς ὀρνίθες, καὶ ἐπὶ ὥπολλα ἐμόγησα.

§. L. Καὶ τὰ ὑπέρβαρα Ἰώνων εἰσίν. οἷον.

• Αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε ἀκόλοπας καὶ τάφρον ἐβησαν.

ἀντὶ τοῦ διέβησαν. τὰ γὰρ σύνθετα μετὰ προθέσεως ῥήματα διαλύοντες, καὶ
 μετὰ τοῦ τιθέντες τὰ δνόματα, τὰ ὑπέρβαρα ποιοῦσιν. ὡς τό·

— — — — — λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς.

ἀντὶ τοῦ κατεδηδώς. καί.

— — — — — κατὰ δ' ἔκτανεν Ἡερίωνα.

ἀντὶ τοῦ κατέκτανε. καί.

— — — — — κατὰ βοῦς ὑπερίονος Ἡελίοιο

Ἡσθιον. — — — — —

ἀντὶ τοῦ κατήσθιον.

§. LI. Αἱ διαιρέσεις τῶν εἰς ὡς ληγόντων ἐπιρρήματων τῶν ἀπὸ γενι-

κῶν πληθυντικῶν γνωμένων, ὧν ἡ εὐθεΐα εἰς ἧς καὶ εἰς ἐς περατοῦται, καὶ εἰς οὓς ἔχει τὴν γενικὴν τῶν ἐνικῶν, Ἰώνων εἰσίν. οἷον εὐσεβῆς εὐσεβοῦς, καὶ ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν εὐσεβῶν, καὶ τροπὴ τοῦ ἱ εἰς εὐσεβῶς. ἀληθὲς ἀληθοῦς, ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν ἀληθῶν, καὶ τροπὴ τοῦ ἱ εἰς εὐσεβῶς. καὶ τὰλλα ὁμοίως. Ταῦτα οὖν καὶ τὰ τοιαῦτα διαίρουσιν οἱ Ἴωνες ὁμοίως τοῖς ὀνόμασι, ἀληθῆως λέγοντες, καὶ ἀτρεκέως, καὶ εὐσεβῆως. ἐπὶ δὲ τοῦ ὁσίων ὁσίως καὶ δικαίων δικαίως καὶ θαυμαστῶν θαυμαστῶς οὐκ ἔτι. τούτων γὰρ αἱ γενικαὶ οὐκ εἰς οὓς λήγουσιν, ἵνα ὥσι διηρημένα καὶ κατὰ τὰ ὀνόματα, καὶ κατὰ τὰ ἐπιρρήματα.

§. LII. Οἱ μὲν Δωριεῖς, ὡς εἴρηται, ἐκτεινομένῳ χρῶνται αἰὲ τῷ ᾠ, τρέποντες τὸ ἡ εἰς αὐτὸ, οἷον ἡλιος ἄλιος, νῆσος νάσος, σελήνη σελάνα. οἱ δὲ Ἴωνες συστελλομένῳ χρῶνται τῷ ᾠ.

§. LIII. Ἀπλῶς δὲ εἰπεῖν, καὶ Προσθέσει καὶ Ἀφαιρέσει κέχρηται, καὶ Ἐπέκτασι καὶ Συγκοπῇ. ἔστι δὲ ἡ μὲν Πρόσθεσις τῇ Ἀφαιρέσει ἐναντία, ἡ δὲ Ἐπέκτασις τῇ Συγκοπῇ.

Καὶ Πρόσθεσις μὲν ἔστιν, ὅταν ἐν τῇ πρώτῃ συλλαβῇ τῆς λέξεως παραληφθῇ τι στοιχεῖον. οἷον ἔνεκα εἵνεκα, καί.

— — — Ἰλιον εἴσω.

ἀντὶ τοῦ ἔσω, μόνος μῶνος, ὄρος οὔρος, ὄλος οὔλος. ἐγὼ δὲ ταῦτα Προσθέσεις οὐχὶ λέγω, ἀλλὰ Παρένθεσις, ὡς καὶ ἐκεῖνα, ἑνατος εἵνατος, πνέοντες πνεύοντες. Ὁμηροῦ.

Οἱ δ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνεύοντες Ἀχαιοί.
καί.

Ἡμῖν δ' εἵνατός ἐστι περιτροπῶν ἐνιαυτός.

Πρόσθεσιν δὲ λέγω, ὅταν ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου καὶ ἕτερον παραληφθῇ στοιχεῖον, οἷον.

— μῶνος ἐὼν — — —

ὧν γὰρ ἦν. σταφίς ἀσταφίς, πᾶς ἄπας, εἰλόπεδον θειλόπεδον. ἔστι δὲ τοῦτο καὶ Ἀττικόν. κᾶν τε γοῦν Πρόσθεσις ἢ, κᾶν τε Παρένθεσις, τῶν Ἰώνων ἔστιν. ἀλλὰ καὶ τὰ ἐναντία τούτων. ἔστι δὲ ἐναντία τούτων, ὡς εἴρηται, ἡ Πρόσθεσις τῇ Ἀφαιρέσει, ἡ δὲ Παρένθεσις τῇ Ἐλλείψει.

Ἔστι δὲ Ἀφαιρέσις ἡ κατ' ἀρχαῖς ἄρσις, ἐκεῖνος κείνος, ἐχθὲς χθὲς, ἐμὲ μὲ, ἐκέῖσε κείσε, ἐορτὴ ὀρτή.

Ἐλλείψις δὲ ἀποβολὴ φωνήεντος κατὰ τὸ μέσον οὐ ποιοῦντος συλλαβὴν, οἷον αἰμύξαι ἀμύξαι, ἑταῖρος ἑταρος. ἔστι δὲ τοῦτο καὶ Ἀττικόν. Ταῦτα γοῦν ἴδια Ἰώνων εἰσίν, ἢ τε Πρόσθεσις, λέγω, καὶ ἡ Παρένθεσις, καὶ ἡ Ἀφαιρέσις, καὶ ἡ Ἐλλείψις, καὶ ἔτι ἡ Συγκοπὴ, ἥτις ἔστιν ἐναντία τῇ Ἐπέκτασει.

Ἔστι δὲ Συγκοπὴ μὲν ἔνθεια μιᾶς συλλαβῆς κατὰ τὸ μέσον τῆς λέξεως, οἷον οἰμῆμα οἶμα, κακόμορος κάμμορος, ἑξαίρετος ἑξαιτος, ἀρμόσαντες ἄρσαντες.

Ἐπέκτασις δὲ, ἡ καὶ Παρέκτασις, πλεονασμὸς μιᾶς συλλαβῆς κατὰ τὸ μέσον. οἷον ἀδελφὸς ἀδελφεός, κενὸς κενεός, ἔτυμος ἐτήτυμος. ἔστι δὲ ὅτε γίνεται καὶ Συγκοπὴ δύο συλλαβῶν, οἷον Δευκαλιωνίδης Δευκαλίδης. ταυτὴ δὲ τῇ Συγκοπῇ χρῶνται καὶ οἱ Αἰολεῖς, χρῶνται δὲ καὶ ταῖς Διαίρεσιν. οἷον.

Ἥιδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὺν, ὡς ἐπονείτο.

ἡ Διαίρεσις δὲ τῇ Συναλοιφῇ ἐναντία.

Ἔστι δὲ Συναλοιφὴ δύο φωνηέντων συνηρημένων εἰς μίαν συλλαβὴν ἑνωσις. οἷον τὸ ὄνομα τοῦνομα. καὶ ἔστιν ἴδιον τοῦτο τῶν Ἀττικῶν.

Ἡ δὲ Ἀναδίπλωσις, ὡς ἔφαμεν, ἴδια τῶν Ἰώνων. οἷον λάχῳσι λελάχῳσι, καμῶν κεκαμῶν, παλῶν πεπαλῶν.

Ἄλλὰ καὶ ἡ Ἀρσις αὐτῶν ἐστίν. οἷον βεβλημένους βλήμενος. ἔστι δὲ ἡ Ἀναδίπλωσις ἐναντία τῇ Ἀρσει.

Πάλιν ἡ μὲν Συστολή τῶν Ἰώνων ἐστίν. οἷον

Ῥόχθει δὲ μέγα κύμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο.

ἀντὶ τοῦ ξηρόν. καί·

— — — — — νέας ἀμφιελίσσας.

ἀντὶ τοῦ νέας· ἐστὶ γὰρ Ἰωνικῶς τὸ ἡ εἰς ἑ.

Ἡ δὲ Ἐκτασις Ἀττικῶν ἐστίν, τρέπουσα τὰ βραχέα εἰς μακρὰ, τιθέμεναι τιθήμεναι.

Πάλιν μὲν λεγόμενος Προσχηματισμὸς τῶν Ἰώνων ἐστίν. ἔστι δὲ ὁ Προσχηματισμὸς πλεονασμὸς συλλαβῆς κατὰ τὸ τέλος. οἷον θεοῖς θεοῖσι, σοφοῖς σοφοῖσι, Μουσαῖς Μουσασιν. οὗτος δὲ ἐναντίας ἐστὶ τῇ Ἀποκοπῇ. ἔστι δὲ αὕτη τῶν Δωριέων. οἷον ἰδρωτα ἰδρῶ. Ὅμηρος·

— — — — — ἰδρῶ ἀπειψύχοντο —

κυκεῶνα κυκεῶ.

Πάλιν ἡ Παρέμπτωσις, ἥτις ἦν ἐναντία τῇ Ἐκθλίψει, τῶν Ἰώνων ἐστίν. οἷον λεγόμεθα λεγομεσθα. ἔστι δὲ καὶ τῶν Δωριέων.

Ἡ δὲ Ἐκθλίψις τῶν Δωριέων μόνων ἐστίν. οἷον σκῆπτρον σκάπτρον.

Πάλιν καὶ τὸ διπλασιασμὸς ἦτοι ὁ διπλασιασμὸς τῶν Ἰώνων ἐστίν, ὅς ἐστιν ἐναντίας τῇ Παρελλείψει.

Ἔστι δὲ ὁ διπλασιασμὸς, ὅταν τινὶ τῶν συμφώνων τὸ αὐτὸ σύμφωνον προστεθῇ. οἷον ὅτι ὅτι.

— — — — — ὦ, ττι κεν εἴπω.

ὅσον ὅσον, τόσον τόσον. Ὅμηρος·

— — — — — ὦ, τι τόσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων.

Παρέλλειψις δὲ ἐστίν, ὅταν ἐν τι τῶν διπλασιαζομένων παραλείπηται, οἷον κάλλιον κάλιον· καὶ ἐστὶ τῶν Δωριέων.

§. LIV. Ὅτι τῶν Ἰώνων ἴδιον τὸ ἀποβάλλειν τῆς εἰς διφθόγγου τὸ ι. οἷον μείων μέκων, κρείσων κρέσσων. ἔστι δὲ τοῦτο Ἑλλειψις. Ἑλλειψις δὲ ἐστίν, ὡς προεῖρηται, ἀποβολὴ φωνήεντος κατὰ τὸ μέσον, οἷον ἐστὶ καὶ τὸ αἰμῦξαι ἀμυξαι.

§. LV. Ὅτι τὸ ἐπὶ ἀν ἐπεὰν λέγουσιν. Ἡρόδοτος· “ἐπεὰν ἐκβῇ ἐς τὴν γῆν ἐκ τοῦ ὕδατος ὁ κροκόδειλος.”

§. LVI. Τὸ ἐνταῦθα ἐνθαυτά φασιν ἐνηλλαγμένως. Ἡρόδοτος· “ἐνθαυτὰ ὁ τροχίλος εἰσδύνων.” ὡς ἀπὸ τοῦ ἐνθα.

§. LVII. Ζωὴν λέγουσι καὶ τὴν ζωσαν γυναῖκα, ὡς ἀπὸ τοῦ ζωός.

§. LVIII. Τὸ λαν κάρτα λέγουσι.

§. LIX. Τὸ μέγεθος μέγαθος λέγουσιν. Ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν ἱστοριῶν “πρόσωπον δὲ ἐς τὰ μάλιστα ἐψηχυπον, μέγαθος ὅσον κρέξ.”

§. LX. Τὸ εἰ καὶ τὸ οἰς τὴν εὐ διφθόγγον κινᾶται παρ’ αὐτοῖς. Ἡρόδοτος· “ἐς τοῦτον ὁρεὼν πίνε τε καὶ τέρευν, ἔσσαι γὰρ ἀποθανῶν τοιοῦτος.” καὶ πλεῦνας πύς πλένας. “μετὰ τὴν Ἑλένης ἀρπαγὴν — Ἑλλήνων στρατιὰν πολλὴν βοθέυσαν Μενελάω.” καὶ οἱ Δωριεῖς δὲ, ὡς εἴρηται, οὕτω ποιοῦσιν.

§. LXI. Τὸ σφίσι σφιν λέγουσιν. Ὅμηρος·

Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν.

§. LXII. Τὸν συμπλεκτικὸν μὲν σύνδεσμον ἀντὶ τοῦ παραπληρωματικοῦ μὴν προσλαμβάνουσιν. ὡς παρ’ Ἡροδότῳ “μὴ μὲν ἔχειν Ἑλένην.”

§. LXIII. Ἀντὶ τοῦ ἕως οὗ, ἐς ὃ λέγουσιν. Ἡρόδοτος· “ἐς ὃ ἐξεῖλον.”

§. LXIV. Τὸ πάλιν, αὐτὶς αἰ λέγουσι, καὶ οὐκ ἀδῖς.

§. LXV. Τοῦ ἐπιτήδειος τὸ ι ὑπεξαίρουσι, καὶ ἐπιτήδεος λέγουσιν. Ἡρόδοτος· “ἵνα πυνθάνοιτο εἶναι τῆς ἐνηβητήρια ἐπιτηδεώτατα.”

§. LXVI. Ἡ κράσις τοῦ ι καὶ εἰς ι μακρὸν τῶν Ἰώνων ἐστίν. ἱερεὺς

ἱεὺς, ἱεραῖ ἱραῖ, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η ἱρηῖ, κατὰ τὴν αὐτὴν διάλεκτον. Ἡσιόδου.

Ἔδ' ἱρηῖ προσέειπεν ἀηδόνα ποιμιλόδερον.
καὶ ὄφεις ὄφιν Ἰωνικόν.

§. LXVII. Τὸ τέμνειν τάμνειν λέγουσιν. Ἡρόδοτος ἐν δευτέρῳ “ τοὺς ἱερέας τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ συλλέξαντας πάντας μέσους διατάμνειν.” καὶ Ἰπποκράτης “ φλέβα τάμνειν.”

§. LXVIII. Τοῦ ἐνέγκω ἀφαιροῦντες τὸ γ , καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἐπεντιθέμενοι τὸ ι , ἐνείκω λέγουσιν. Ἡρόδοτος μυριαχοῦ τούτῳ χρῆται.

§. LXIX. Τὸ ἐκπλεύσας ἐκπλώσας λέγουσιν. Ἡρόδοτος “ κατὰ ληΐην ἐκπλώσαντες.”

§. LXX. Τὸ σφεῖς καὶ σφᾶς καὶ σφῶν διαιροῦσι καὶ οὕτω προφέρουσι σφέες, σφέας, σφέων. Ὀμηρος

Ἄλλὰ σφας κρατερός Διομήδης ἐξενάριξε.

§. LXXI. Καὶ τὸν νοῦν καὶ τὸν ῥοῦν καὶ τὸν χροῦν διαλύουσι, καὶ λέγουσι νόον καὶ ῥόον καὶ χροᾶ. Ὀμηρος

— — ταμεσίχροα χαλκὸν —

καὶ Ἡρόδοτος “ οἱ οὐκ ἐπὶ νόον τρέπουσιν Αἰθιοπῶν παῖσιν.”

§. LXXII. Τῇ εἰπῶν οὐ χρῶνται, ἀλλὰ τῇ εἰπας μετοχῇ ἀρίστου πρώτου, προφέροντες ὡς τύψας.

§. LXXIII. Εἰρώτα διὰ διφθόγγου γράφουσι. καὶ οἶμαι διὰ τούτου, ἐπεὶ συναρχομένους ποιοῦσι τοὺς παρωχημένους τοῖς ἰδίῳ ἐνσωτάσιν. ἔστι παρ' αὐτοῖς ὁ παρατατικὸς ἐρώτα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι εἰρώτα. οὕτως καὶ τὸ ἐπανεῖρετο, παρ' αὐτοῖς διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γραφόμενον. ἢ ἀπὸ τοῦ δέματος προσλαμβάνει τὴν εἰ διφθογγον. ἔστι γὰρ ἐρωτῶ καὶ ἔρω, καὶ γίνεται παρενθέσει τοῦ ι ἐρωτῶ καὶ εἶρω, καὶ τὸ παθητικὸν εἶρομαι, εἰρόμην, εἶρου, εἶρετο.

§. LXXIV. Ἐτι οἱ Ἴωνες τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν πληθυντικῶν παθητικῶν παρακειμένον οὕτω ποιοῦσιν. ἐν τοῖς τρίτοις προσώποις τῶν ἐνικῶν, τοῖς ἔχουσι πρὸ τοῦ τ ψιλόν, τρέπουσι τὸ ψιλὸν εἰς τὸ ἀντιστοιχοῦν δασύ, καὶ ποιοῦσι προσθήκην τοῦ α · νενίπται νενίφαται, λέλεκται λελέχθαι, γέγραπται γεγράφθαι. πᾶν γὰρ τρίτον ἐνικῶν, ἔχον πρὸ τοῦ τ ψιλόν, τροπῇ τοῦ ψιλοῦ εἰς δασύ καὶ προσθέσει τοῦ α ποιοῦσιν οἱ Ἴωνες τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν. εἰ δέ τοι εἴῃ τὸ κοινὸν διὰ τοῦ σ τ βαρύτονον, τότε καὶ τὸ Ἰωνικὸν ἔχει πρὸ τοῦ α ται τὸ χαρακτηριστικὸν σύμφωνον τοῦ μέσου παρακειμένου, πέφρασαι πεφράδαται, ὅτι πέφραδα. ἤλευσαι ἤλευθαται, ὅτι ἤλευθα. εἰ μὲντοι ἀπὸ περισπωμένων φύσει μακρὰ παραληγόμενον, ταύτην συστέλλουσι πρὸ τοῦ α ται εἰς τὴν ὀφειλομένην συστολήν. πεποιῆται πεποιέαται, βεβόηται βεβοέαται.

§. LXXV. Ἐτι στοιχοῦσιν οἱ Ἴωνες ἐπὶ τῶν εἰς δου ληγόντων ἐπὶ τῆς γενικῆς πατρωνυμικῶν ταῖς ἐπέκτασιν, Πηληϊάδου λέγοντες καὶ Λαερτιάδου. ὠφείλει γὰρ Λαερτίδου εἶναι ἡ γενικὴ καὶ Πηληϊίδου, ἐπεὶ τὰ εἰς $\delta\eta\varsigma$ πατρωνυμικὰ μᾶλλον συλλαβῇ περιττοσυλλαβοῦσι τῆς γενικῆς τοῦ πρωτοτύπου, οἷον Πηλῆως Πηλεΐδης, Πριάμου Πριαμίδης. οὕτω καὶ Λαέρτου Λαερτίδης ὠφείλει εἶναι τὸ πατρωνυμικόν. ἀλλ' οἱ Ἴωνες ποιοῦσιν ἐπέκτασιν καὶ οὕτω προφέρουσι, Λαερτιάδης λέγοντες καὶ Πηλεΐαδης. εἴτα κατ' ἑκτασιν Ἀττικὴν Πηληϊάδης γίνεται.

§. LXXVI. Χρῶνται δὲ καὶ ταῖς μεταθέσεσιν. ἔστι δὲ Μετάθεσις, ὅταν ἡ τὸ πρῶτον στοιχεῖον τῆς ἰδίας συλλαβῆς γίνηται δεύτερον, οἷον ἀτραπητὸς ἀταρητὸς· ἐκ γὰρ τοῦ τρέπεσθαι γέγονε καὶ τοῦ α στερητικοῦ, καὶ σημαίνει τὴν εὐθείαν ὁδὸν· εἴτα γέγονε μετάθεσις τοῦ πρώτου στοιχείου καὶ λέγεται

αταρπητός· ἡ τὸ δεύτερον πρότερον, οἷον καρδία καρδία, καρτερός κρατερός, τέταρτον τέτατον. Ὀμηρος

Τέταρτον ἡμᾶρ ἔην, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα.

§. LXXVII. Ἰστέον δὲ, ὡς διαφέρει Μετάθεσις Ὑπερθέσεως. ἡ μὲν γὰρ Μετάθεσις ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ γίνεται, ἡ δὲ Ὑπερθέσις ἐν ἑτέρᾳ. ὡς τὸ ὀθνεῖος· ἦν γὰρ νόθος· νοθεὶος καὶ καθ' ὑπέρθεσιν ὀθνεῖος. καὶ πάλιν γόνυ γόνυος καὶ δόρυ δόρυος, καὶ καθ' ὑπέρθεσιν γούνος καὶ δουρός. χρωῖνται δὲ καὶ τούτῳ τῷ παθεῖ οἱ Ἴωνες.

§. LXXVIII. Ἐτι χρωῖνται καὶ οὗτοι παραλήγουσι εὐθειῶν ἀντὶ γενικῶν, ὥσπερ οἱ Ἀττικοί. οἷον·

Οἱ δὲ δύο σκοπέλοι, ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἰκάνει.

ἀντὶ τοῦ τῶν δύο σκοπέλων ὁ μὲν τότε, ὁ δὲ τότε.

§. LXXIX. Εἰδέναι δεῖ, ὡς ἡ μὲν ἀρχαία Ἰὰς μετέπεσε παρὰ τὴν τῶν κατοικούντων περιτροπὴν. διέμεινε δὲ ἕως ἐκείνου τοῦ καιροῦ, ἐφ' ᾧ ἐποίησαν οἱ Ἴωνες τὰς ἀποικίας, καὶ διεσπάρησαν εἰς τόπους πλείονας.

§. LXXX. Λέγεται δὲ παρ' αὐτοῖς τὸ μὲν ὑγιαίνειν, οὐλεῖν. ὅθεν καὶ τὰ ὕγι' τῶν τραυμάτων οὐλὰς λέγομεν.

§. LXXXI. Ὁ δὲ λόγος, μῦθος.

§. LXXXII. Καὶ τὸ μαντεύεσθαι, ἀνελεῖν.

§. LXXXIII. Καὶ οἱ τόποι, ἐν οἷς ἀναστρέφονται, ἤθη.

§. LXXXIV. Καὶ τὸ ἐπιμελῶς, ἀνακῶς.

§. LXXXV. Ἀντὶ τοῦ ξενίην ἐδωρήσατο, ξενίην συνῆλκατο.

§. LXXXVI. Καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπατητικῶς ἢ ἐπιμελῶς, ἐπιστρεφῶς.

§. LXXXVII. Τὸ ἡκούσης ἐχούσης λέγουσι.

§. LXXXVIII. Τὸ θυμωθείς καὶ ταραχθείς, σπερχθείς.

§. LXXXIX. Λέγεται παρ' αὐτοῖς ὁ ἐπαικὸς ἐπίστιος.

§. XC. Καὶ ὁ δυσφορῶν, ἡμεκτέων.

§. XCI. Καὶ τὸ ἐνιοι, μετεξέτεροί φασι.

§. XCII. Καὶ ὁ ἥσυχάζων, ἐλιννύων.

§. XCIII. Λέγουσι δὲ καὶ τὰ κατὰ δήμους καὶ ἀριθμὸν τῶν τριακόντα ἀνδρῶν δέιπνα, [τριηκάδας].

§. XCIV. Καὶ τὸν διανοηθέντα, ἐννώσαντα.

§. XCV. Καὶ τὸ ἀνέπεισεν ἢ ἐδίδαξεν, ἀνέγνωσε.

§. XCVI. Καὶ τὰς βαφάς, φάρμακα.

§. XCVII. Καὶ τὰ ἀναλώματα, τέλη.

§. XCVIII. Λαύρας, τὰς ρύμας, ἦγουν τὰς ἀμφοδούς.

§. CXIX. Σαγάρεις, τοὺς πελέκεις, ἢ τὰ ἐκ χειρὸς δπλα.

§. C. Ἄρδεις, τὰς φαρέτρας.

§. CI. Φάλαρα, τὰ περὶ τὰς γνάθους σκεπασμένα.

§. CII. Ψήνας δὲ, τὰ ἐν τοῖς ὀλύνθοις γινόμενα ζωῦφια.

§. CIII. Σχοινοτενὲς δὲ, τὸ μακρὸν καὶ ὀρθόν.

§. CIV. Συμψήσας δὲ λαμβάνουσιν ἀντὶ τοῦ συντρίψας.

§. CV. Αἱμασιὰν δὲ, τὸ ἐκ χαλίκων ὑποδαμημένον ἀνευ πηλοῦ τεχνίον.

§. CVI. Φάρσος, τὸ κλάσμα, τὸ τρύφος, τὸ ἀκρωτήριον.

§. CVII. Ταρσοῦς δὲ καλάμυν, τὴν τρασιὰν, οὐ ἐξηγαῖνον τὴν πλίνθον.

§. CVIII. Ἐμβολον δὲ, τὸ χάλκωμα τὸ περιτιθέμενον κατὰ πύρρον κατὰ ναυσίν.

§. CIX. Ἐναγίζειν δὲ, τὸ χοῶς ἐπιφέρειν, ἢ δύνειν τοῖς κατοικομένοις.

§. CX. Πρόχυσιν, τὸ ἀποσπείσαι.

§. CXI. Ἐπίπλα, τὴν μὴ βαθεῖαν κτῆσιν, ἀλλ' ἐξ ἐπιπολῆς.

§. CXII. Λεύκην δὲ καλοῦσι παθος τί περὶ ὅλον τὸ σῶμα.

§. CXIII. Κνυζήματα δὲ, τὰ γοεῖα ἀπορθέγματα.

- §. CXIV. Γειωπείνας δὲ τοὺς γῆς πεινῶντας, καὶ ἀποροσμένους.
 §. CXV. Τὸ δὲ ἱκανώσας ἀποσάς, ὡς καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ.
 §. CXVI. Τὸ δὲ μέτριον καὶ καλῶς ἔχον ἐπιεικέστατόν φασι.
 §. CXVII. Τὸ ἀποδεχόμενοι, κάμπτοντες.
 §. CXVIII. Κορύνην δὲ λέγουσιν ἐπικαμπές τι ξύλον.
 §. CXIX. Εὐμαρέην δὲ, τὴν ἀπόπατον.
 §. CXX. Τὰ δὲ ὀπτῶμενα, πεσσόμενα.
 §. CXXI. Βάρεις δὲ, τὰς ναῦς.
 §. CXXII. Ὅσιριν δὲ καλοῦσι τὸν Διόνυσον.
 §. CXXIII. Τὰς δὲ ἀλύσεις, ἀφιδέας. οἱ δὲ τὰ ψέλλια.
 §. CXXIV. Τὸ δὲ καθαίρειν πόματι ἐκ ζειῶν καὶ ὕδατος, συρμαΐζειν.
 §. CXXV. Λῖον δὲ, ὠδῆς ὄνομα, ἡ λύρας χορδήν.
 §. CXXVI. Θυσάνους δὲ, τοὺς κροσσούς.
 §. CXXVII. Ἀποφορὰν δὲ, τὴν τελουμένην παρὰ τῶν δούλων τοῖς δεσπόταις.
 §. CXXVIII. Ἥλυσιν δὲ, τὴν πορείαν καὶ ἔφοδον.
 §. CXXIX. Συρνήν δὲ παρ' αὐτοῖς ὀνομάζεται λάχανόν τι σελίνῳ ἐσικὸς, ἢ βρωμα διὰ στέατος καὶ μέλιτος.
 §. CXXX. Ἐνηβηγήρια δὲ, τὰ εὐωχητήρια.
 §. CXXXI. Τριράσιοι δὲ παρ' αὐτοῖς λέγονται οἱ τριπλάσιοι, τρίφωνοι.
 §. CXXXII. Ἀπεματάϊσε δὲ τὸ ἐμύρανε σημαίνει.
 §. CXXXIII. Ἀποτιμοτέρους δὲ τοὺς ἀτιμοτέρους λέγουσιν.
 §. CXXXIV. Ἀφηλικέστερον δὲ, τὸν πρεσβύτερον.
 §. CXXXV. Τὸν φανερόν, ἐπαΐστον.
 §. CXXXVI. Φρενήρη, τὸν σώφρονα λαμβάνουσι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐναντίου.
 §. CXXXVII. Καταπροΐξασθαι λέγεται τὸ προῖκα ποιῆσαι.
 §. CXXXVIII. Καὶ τὸν καταφανῆ, ἐπίλαμπον.
 §. CXXXIX. Λᾶξιν δὲ τὸν μερισμὸν, ἢ τὸν κλήρον.
 §. CXL. Τὸν καταπεπονημένον τετρυμένον λέγουσι.
 §. CXLI. Τὸ πολεμεῖν, ἀντιάζειν.
 §. CXLII. Τὰ αἰδοῖα, μέζα. Ἡσιόδος·
 — — οὐρὰς δ' ὑπὸ μέζῃ ἔθεντο.
 §. CXLIII. Τὸ καταπαίχθαι καὶ γελασθῆαι διαβεβλημένος λέγουσιν. Ἡρόδοτος· “ὦ βασιλεῦ, διαβεβλημένος ὑπὸ Ἀμάσιος οὐ μανθάνεις.”
 §. CXLIV. Τὸ καλλωπίσας ἀσκήσας λέγουσιν. “ὅς ἐμέ σοι κόσμῳ ἀσκήσας ἀπέπεμψε, ὡς ἐκ τούτου θυγατέρα.”
 §. CXLV. Ἐνάριες οἱ ὀπλιταὶ παρ' αὐτοῖς ὀνομάζονται.
 §. CXLVI. Διάσφαγες δὲ, αἱ διεστῶσαι πέτραι.
 §. CXLVII. Γνωσιμαχεῖν, τὸ γινῶναι τὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν, τὴν τε τῶν ἐναντίων ἰσχύν.
 §. CXLVIII. Σισύρα, βαρβαρικὸς χιτῶν.
 §. CXLIX. Ὑβρίζειν, τὸ σκυρτᾶν.
 §. CL. Οἰσύπη δὲ, τὸ τῶν ρυπαρῶν προβάτων ἔριον, καὶ τὸ διαχώρισμα τοῦ προβάτου.
 §. CLI. Νεοχμῶσαι, τὸ νεωστὶ κινῆσαι τι.
 §. CLII. Φερέγγυος, ὁ βεβαιωτής.
 §. CLIII. Ἐφεδρος, ὁ ἐπικληρός.
 §. CLIV. Ἀγηλατεύειν, τὸ διώκειν.
 §. CLV. Τετραπτερυλλίδες λέγονται παρὰ Ἰωσιν αἱ ἀκρίδες, παρὰ τὸ τέσσαρα ἔχειν πτερά, δύο μὲν ἔξω μείζω, ἐλάττω δὲ ἔντοσθεν ἕτερα δύο.
 §. CLVI. Τὸ οὐκ ἰκνεομένως ἀντὶ τοῦ οὐ προσηκόντως, οὐ καθήκόντως.

§. CLVII. Τὸ ἀπεπλῆξαι ἀντὶ τοῦ ἀπέφυγε. πλῆξ γὰρ τὸ βῆμα, ἐξ οὗ καὶ πλῆγματα τὰ πηδήματα. ἔθεν καὶ τὸ περιβάδην ἀμφιπλῆξ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Τριπτολέμῳ. καὶ Ὅμηρος.

Αἱ δ' εὖ μὲν τρώων, εὖ δὲ πλίσσοντο πόδεςσιν.

§. CLVIII. Καὶ τὸ ψῶσαν ἀντὶ τοῦ θάλλουσιν. ἔστι δὲ παρ' αὐτοῖς καὶ τὸ ψῶ ἀγροικικὸν προσφώνημα.

§. CLIX. Κόλλιξ δὲ ἔστιν εἶδος ἄρτου περιφεροῦς, ἐξ οὗ τὰ παρ' ἡμῶν κολλῖα.

§. CLX. Σχοίνων δὲ συμβολαῖς οἱ ψιαδοπλόκοι.

§. CLXI. Καὶ ἰθαγενεῖς οἱ γνήσιοι παῖδες.

§. CLXII. Πρόξενος δὲ οἱ πρῶσταται τῶν πόλεων καὶ οἱ φροντισταὶ καὶ ξενίαις ὑποδεχόμενοι.

§. CLXIII. Σπαργᾶ, τὸ ὀρέγεται καὶ ἐπιθυμεῖ.

§. CLXIV. Κορδίνημα, τὸ καρτβαρεῖν. γράφεται δὲ καὶ σκορδίνημα.

§. CLXV. Ἰξίς δὲ ἡ εὐθυωρία.

§. CLXVI. Ροικόν, τὸ εἶσω νεῦον καὶ στραβόν, ὃ καὶ ροιβόν λέγεται.

§. CLXVII. Σαπρόν, τὸ σεσηπός.

§. CLXVIII. Τὸ δὲ ἐπιπάσσω, παλύνων.

§. CLXIX. Καὶ τὸ περιτεταμένον, περιτενές.

§. CLXX. Τὰ δὲ πρόσφατα, ποταίνια.

§. CLXXI. Βλακόν, τὸ τρυφερόν.

§. CLXXII. Τοὺς δὲ φρυγανώδεις ἀνθρακας, μαριληνοὺς. μᾶλλον δὲ ἡ θερμὴ σποδιὰ μαρίλη λέγεται.

§. CLXXIII. Μελεδανθεῶν δὲ ἀντὶ τοῦ μεριμνῶν, θεραπευῶν. μελεδαίνειν γὰρ λέγεται τὸ μεριμνᾶν.

§. CLXXIV. Μιστύλην δὲ τὸν κοῖλον ἄρτον λέγουσι.

§. CLXXV. Τὸ μυδῶσα, ἐκρέουσα.

§. CLXXVI. Καὶ τὸ δημόσιον, ἐπιδήμιον.

§. CLXXVII. Καὶ τὸ ἐκθλῖβειν, βλιμάζειν.

§. CLXXVIII. Καὶ τὸ ἐστέναξεν, ἔμυξε.

§. CLXXIX. Καὶ τὰ τὴν κάτω κοιλίαν καθαίροντα φάρμακα, ἐλατήρια.

§. CLXXX. Τὸ ἐνέδησεν, ἐνεκρίκωσε.

§. CLXXXI. Τὸ εἰς δύο διηρέθη, ἐδικραιώθη.

§. CLXXXII. Καὶ ἡ εὐθύτης, εὐθυωρία.

§. CLXXXIII. Τὸ ἐτυλώθη, ἐμυλώθη.

§. CLXXXIV. Τὸ ἐγχρίπτει, ἐμπηδᾶ.

§. CLXXXV. Τὸ ἐκτροπῶς καὶ παραδόξως, ἐκπατίως.

§. CLXXXVI. Τὸ εὐφορώτερον, ἐπιτροχώτερον.

§. CLXXXVII. Τὸν μύλωνα, ζῶτειον.

§. CLXXXVIII. Τὸ ὁμοιωμένον, ἡδελφισμένον.

§. CLXXXIX. Τὸν πυρετὸν, θερμωλήν.

§. CXC. Θαλάμας, τὰς καταδύσεις.

§. CXCI. Καὶ θρίσσειν, τὸ κατὰ ψυχὴν ἐξίστασθαι, ἥτοι τὸ μαίνεσθαι.

III.

GRAMMATICI LEIDENSIS

[ΠΕΡΙ ΙΑΔΟΣ.]

§. I. Ἰὰς ἐστὶ διάλεκτος ἣ κέχρηται Ἴωνες. δοκεῖ δὲ ἀρχαία εἶναι αὐτοῖς.

§. II. Ἰδιον δὲ ἐστὶν αὐτῆς ἀντὶ τοῦ α [τῷ] ἢ χρῆσασθαι καὶ περισπωμένας συλλαβὰς εἰς δύο διαιρεῖν καὶ ἀντὶ τοῦ π τὸ κ λαμβάνειν καὶ ἀντὶ τῶν δασυνουσῶν συναλοιφῶν ψιλότητος ἐκφέρειν καὶ ἐπὶ τινων λέξεων τὸ ι ὑπεξαιρεῖν.

§. III. Χρῶνται μὲν οὖν τῷ ἢ ἀντὶ τοῦ α , ὅταν λέγωσι θύρην ἀντὶ τοῦ θύραν, καὶ ἡμετέρεν ἀντὶ τοῦ ἡμετέραν, καὶ ὠφελείην ἀντὶ τοῦ ὠφέλειαν.

§. IV. Τὰς περισπωμένας συλλαβὰς διαιροῦσιν, ὅταν ἀντὶ τοῦ ποιεῖν ποίεειν λέγωσιν.

§. V. Καὶ ἀντὶ τοῦ πῶς τὸ κῶς.

§. VI. Ἀντὶ δὲ τῶν δασυνουσῶν συναλοιφῶν ψιλότητος ἐκφέρουσιν, ὅταν λέγωσιν ἐπ' ἵππον, ἀντὶ [τοῦ] ἐφ' ἵππον, καὶ ἐπορᾶν, ἀντὶ τοῦ ἐφορᾶν.

§. VII. Ἐπὶ δὲ τινων λέξεων τὸ ι ὑπεξαιρεοῦσιν, ὅταν λέγωσιν ἀντὶ τοῦ πονεῖσθαι πονέεσθαι καὶ ὄνεεσθαι.

§. VIII. Γεγόνασι δὲ αὐτῆς μεταπτώσεις $\bar{\alpha}$.

§. IX. Κέχρηται δὲ αὕτῃ Ὀμηρὸς τε καὶ Ἡσίοδος, καὶ πολλοὶ ἐποποιοί, καὶ Ἀνακρέων, καὶ Ἰππῶναξ, καὶ Ἡρόδοτος ὁ ἱστοριογράφος, καὶ Δημόκριτος, ὁ φυσικός, καὶ Ἰπποκράτης ὁ ἰατρός.

IV.

GRAMMATICI MEEBMANNIANI

[ΠΕΡΙ ΙΑΔΟΣ.]

§. I. Οἱ Ἴωνες τρέπουσιν διὰ τὰ δασέα εἰς ψιλὰ, καὶ τὰ ψιλὰ εἰς δασέα· οἷον χιτῶν κιθῶν, ἀκάνθιον ἀχάντιον, καὶ βάτραχος βάθρακος, καὶ τὰ ὅμοια.

§. II. Τὰ εἰς ἄς λήγοντα ὀνόματα, ἐὰν μὴ ᾧσι Δωρικὰ, εἰς ἧς τρέπουσιν· οἷον Ἑρμείας Ἑρμείης, Σωσίας Σωσίης.

§. III. Πὰρ εἰς ἧς λήγοντα, ὧν ἡ γενικὴ εἰς οὐς περατοῦται, παρ' Ἴωσιν εἰς εὐς περατοῦται· οἷον Δημοσθένους Δημοσθένεος, εὐσεβοῦς εὐσεβέος· τὴν δὲ αἰτιατικὴν εἰς εἶα, Δημοσθένεα.

§. IV. Τὰς εἰς εὐς ληγούσας εὐθείας διὰ τοῦ ἧος προφέρει, βασιλεὺς βασιλῆος.

§. V. Τὰς εἰς ὅς ληγούσας εὐθείας τῶν οὐδετέρων διὰ τοῦ εὐς ἐκφέρουσιν· οἷον πληθὸς πληθῆος, τεῖχος τείχεος.

§. VI. Τὰς εἰς αἰ πληθυντικὰς ἐπὶ γενικῆς διὰ τοῦ εὐν προφέρει, Πέρσαι Περσέων, Νύμφαι Νυμφέων. τὸ γὰρ Περσάων, Νυμφάων, Αἰολικόν ἐστι.

§. VII. Τὰς εἰς αἶς ληγούσας πληθυντικὰς δοτικὰς ἀμοιβῇ τοῦ ᾱ εἰς ῆ, καὶ ὑπερβιβασμῷ τοῦ ἰ, ἐκφέρουσιν· οἷον καλαῖς καλῆσι, Νύμφαις Νύμφησι.

§. VIII. Τὰς εἰς ᾱ εὐθείας εἰς ἡ τρέπουσιν· οἷον Ἥρα Ἥρῃ, χώρα χωρῇ, ᾠρα ᾠρῃ, σπείρα σπείρῃ.

§. IX. Ἐνίων λέξων ἐξαιρεῖ τὸ ἰ. τὸ γὰρ πονεῖσθαι πονέσθαι λέγει, καὶ τὸ κλονεῖσθαι κλονεσθαι.

§. X. Τὰ εἰς ἰς λήγοντα θηλυκὰ οὐδέποτε διὰ τοῦ ᾠ, ἀλλὰ διὰ τοῦ ὀ κλίνει· οἷον γυνῶσις γυνῶσιος, σχέσις σχέσιος.

§. XI. Αἱ ἐξαιρέσεις τοῦ ἰ ἐκ τῆς εἰ διφθόγγου Ἰάνων εἰσὶν ὡς τὸ Ἐκτόρειος Ἐκτόρεος, χρύσειος χρύσεος.

§. XII. Τὰς εἰς εὐς ληγούσας εὐθείας πληθυντικὰς διαιρεῖ. καὶ τὰς μὲν ἀπὸ τῆς εὐς οὐσας διὰ τοῦ ἡ προφέρουσι, βασιλεὺς βασιλῆες· ἀπὸ δὲ τῶν εἰς ῆς, διὰ τοῦ εἰ· οἷον ἀτρεκῆς ἀτρεκέες, ἀληθὴς ἀληθέες. ὁμοίως καὶ τὰς ἀπὸ τῶν εἰς υς· ὁζὺς ὁζέες.

§. XIII. Αἱ προσθέσεις τοῦ ἰ, τοῦ εἰ ἐπιφερομένου, Ἰώνων· κενὴ κεινὴ, στενὴ στεινὴ.

§. XIV. Ὅμοιως καὶ ἡ ἐναλλαγὴ τῆς οἰ διφθόγγου εἰς τὴν ες. ὡς τὸ ἐρίηρες ἐρίηροι, υἱέες υἱοί.

§. XV. Τὰ εἰς ἡ πληθυντικὰ οὐδέτερα διαιρεῖ εἰς εἶα· τεῖχη τείχεα, βέλη βέλεα. καὶ τὰς γενικὰς ὁμοίως· τείχεων, βέλων.

§. XVI. Τὸ ὕ τοῖς ὀνόμασι πολλάκις προστίθηναι ὄνομα οὔνομα, νόσος νοῦσος, ὄρος οὔρος.

§. XVII. Τὸ δισσὸν σ εἰς ξ τρέπει· δισσὸν διζόν.

§. XVIII. Τὸ ι τῶν ῥημάτων ἔξαιρει πολλάκις, καὶ τῶν ὀνομάτων, δεῖξω δέξω λέγουσα, καὶ τὸ θειλὸς δελὸς, καὶ ἀπόδεξιν.

§. XIX. Τῶν μετοχῶν τὰς παθητικάς, τὰς εἰς σ ς ᾠγούσας, διαιρεῖ, λυπούμενος λυπεόμενος, μαχοῦμενος μαχεόμενος.

§. XX. Τὰς εἰς ω ν ληγούσας μετοχὰς ἀπὸ τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων γινομένης διαιρεῖ, ὡν τὸ προστακτικὸν εἰς τὴν $\epsilon\iota$ διφθογγὸν λήγει. φρονῶν φρονέων, νοῶν νοέων, φρόνει γὰρ καὶ νόει ἦν τὸ προστακτικόν. ὁμοίως καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν ῥήματα διαιρεῖ, φρονέω καὶ νοέω.

§. XXI. Τῷ ω ἀντὶ τοῦ α προφέρει, οἷον ἀνθρωπος ὠνθρωπος, ἄλλοι ὦλλοι.

§. XXII. Τῷ ω μέγα ἀντὶ τῆς $\alpha\omega$ διφθογγῆς ἐκφέρει· οἷον καθμα πῶμα, θάυμα θῶμα.

§. XXIII. Ἡ τροπή τοῦ η εἰς α βραχὺ τῶν αὐτῶν οἷον μεμαχῦα, καὶ λελασμένος, καὶ ἀπλαστός.

§. XXIV. Αἱ ἀφαιρέσεις τῶν πρώτων στοιχείων τῶν ὀνομάτων, Ἰωνῶν· οἷον ἐκείνος καῖνος, ἐορτὴ ὀρτὴ, ἱερὸς ἱράς.

§. XXV. Τὸ ϵ τῶν παρελθόντων ἀφαιροῦνται· ἐτευχε τεῦχε, ἔτικτε τίκτη.

§. XXVI. Ἀντὶ δὲ ταῖς καλαῖς, καὶ σοφαῖς, καὶ πύλαις, καλῆσι λέγωνσι, καὶ σοφῆσι, καὶ πύλῃσι, τὸ ι ἑώντες κατὰ χώραν μένειν.

§. XXVII. Πλεονάζει δὲ παρ' αὐτοῖς τὸ ι ἐν ταῖς πληθυντικαῖς δοτικαῖς ἀρσενικῶν πτώσεων εἰς οἷς ληγαῖσαις· σοφῶς σοφοῖσι, καλοῖς καλοῖσι.

§. XXVIII. Διαιρέσεις δὲ γίνεται παρ' αὐταῖς οὐ μόνον ἐπὶ τῶν δισυλλάβων ὀνομάτων, ἀλλ' ἤδη καὶ ἐπὶ τῶν μονοσυλλάβων· ῥοὺς ῥόος, χνούς χνόος, θροὺς θρόος.

§. XXIX. Τῶν εἰς η ς ληγόντων ἀρσενικῶν διὰ τοῦ $\epsilon\omega$ γράφουσιν· Ἀτρεΐδεω, Δαέρτεω, Πηλεΐδεω, καὶ κατὰ παρένθεσιν Πηλεάδεω, καὶ τὰ ὅμοια.

§. XXX. Τὰς δὲ εἰς οὖς ληγαῖσας γενικὰς εἰς τὸ ϵ καὶ τὸ σ διαιροῦσι· Σωκράτεος, Διομήδεος.

§. XXXI. Καὶ τὰς δοτικὰς δὲ μόνας διαιροῦσι, Σωκράτεϊ λέγοντες καὶ Διομήδεϊ. τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῶν οὐδετέρων· ἔγχεϊ, τείχεϊ, ξίφεϊ.

§. XXXII. Καὶ τὰ εἰς $\alpha\iota$ πληθυντικὰ ὀνόματα θηλυκὰ, ὡν ἡ γενικὴ παρ' ἡμῖν καταλήγει εἰς ω ν περισπωμένως, ἐκείνοι διὰ τοῦ $\alpha\omega$ προφέρουσι παροξυτόνως· κηρῆαι κηρῶν κηρῶν.

§. XXXIII. Χρῶνται δὲ καὶ τοῖς ἀπαρεμφάτοις ἀντὶ προστακτικῶν· τανύσαι τάνυσον, κείσαι κείσον.

§. XXXIV. Καὶ τοὺς σχηματισμοὺς δὲ τῆς ἐρμηνείας τοιούτους· τετραμμένοι εἰσι, τετράφαται· τεταγμένοι εἰσι, τετάχεται· πεκλίσται.

V.

GRAMMATICI AUGUSTANI FRAGMENTUM

[ΠΕΡΙ ΙΑΔΟΣ.]

- §. I. ἐρίηροι, καὶ υἱέες ἀντὶ τοῦ υἱοὶ καὶ υἱεῖς.
- §. II. Τὰ εἰς ἡ πληθυντικὰ οὐδέτερα διαιρεῖ εἰς εἰς τείχεα. καὶ γενικῆς τευχέων.
- §. III. Τὸ ὕ ἀεὶ προστίθῃσι ταῖς λέξεσιν. ὅρος οὖρος, ὄνομα οὐνομα.
- §. IV. Τὸ δισσὸν σ εἰς ξ τρέπει. δισσά διξά.
- §. V. Τῶν λέξεων ἐξαιρεῖ τὸ ἰ πολλάκις. τὸ γὰρ δεῖξω δεῖξω λέγει, καὶ ἀπόδεξιν.
- §. VI. Τῶν μετοχῶν τὰς παθητικὰς διαιρεῖ. λυπούμενος λυπεόμενος, ποιούμενος.
- §. VII. Τὰς εἰς ὧν ληγουσας μετοχὰς ἀπὸ τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων διαιρεῖ. φρονῶν φρονέων.
- §. VIII. Τὸν οὖν σύνδεσμον ὧν λέγει.
- §. IX. Τῶν ῥη συνθέσεις δασυνόμενα διὰ ψιλῶν προφέρεται συμφώνων. καθο . . . κατορῶ.
- §. X. Τοῖς ἄρθροις τοῖς προτακτικοῖς ἀντὶ τῶν ὑποτακτικῶν τὸν δέλω ἀντὶ τοῦ ὄν δέλω. τὴν ἐπεμψα ἀντὶ τοῦ ἦν ἐπεμψα.
- §. XI. Τ τρέπεται, οἷον ὁκότε ὁποτε (sic) καὶ τὸ ποῦ κοῦ λέγει. καὶ τὸ ὁποῖος ὁκοῖος.
- §. XII. Τῷ ᾧ ἀντὶ τοῦ ᾧ κέχρηται. τὸν γὰρ ἀνθρωπον ὠνθρωπον λέγεις . . . τὸν ἀριστόν ᾧριστον λέγει.
- §. XIII. Τῷ ὧ ἀντὶ τῆς αὐ διφθόγγου κέχρηται. τὸ γὰρ θαῦμα θῶμα λέγει.
- §. XIV. Αἱ τμήσεις Ἰώνων εἰσὶν ἰδίαί. Πέλοπος νῆσος ἀντὶ τοῦ Πελοπόννησος. ἄγριον αἶγα ἀντὶ τοῦ αἰγαγρον.
- §. XV. Αἱ παραλήψεις τῶν ἀπαρεμφάτων ἀντὶ προστακτικῶν Ἰώνων εἰσὶν.
 ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευόμεν.
 ἀντὶ τοῦ ἀγορεύει.
- §. XVI. Ἀπαραλήψεις τῶν ἀρσενικῶν εὐθειῶν ὀνομάτων ἀντὶ γενικῶν Ἰώνων εἰσὶν.
 οἱ δὲ δύο σκοπέλοι — —
 ἀντὶ τοῦ τῶν δύο σκοπέλων. καὶ τὸ
 ἄμφω δ' ἐξομένω — —
 ἀντὶ τοῦ ἀμφοτέρων.
- §. XVII. Αἱ μετοβολαὶ τοῦ ἡ εἰς ᾧ βραχὺ Ἰώνων εἰσὶ. μεμηκυῖα μεμακυῖα, λελησμενος λελασμένος.
- §. XVIII. Αἱ ἐναλλαγαὶ τοῦ ᾧ μακροῦ εἰς ἡ Ἰώνων εἰσὶ τῶν πάλαι.
 Ἡρα Ἥρη. τοῦ δὲ ᾧ βραχέος τῶν νεωτέρων. ἀληθείην ἀντὶ τοῦ ἀλήθειαν.

- §. XIX. Αἱ ἀφαιρέσεις αἱ κατ' ἀρχὴν Ἰώνων εἰσὶ. λείβεν εἵβεν.
 §. XX. Ἀεὶ τὴν ὦν συλλαβὴν περιττὴν οὖσαν μεταξὺ τῶν προθέσεων
 τίθησιν ἐξ ὦν (sic) εἶλον, ἀπ' ὦν ἴκοντο, ἀντὶ τοῦ ἐξεῖλον καὶ ἀπὶ-
 κοντο.
 §. XXI. Τὰ πρῶτα στοιχεῖα τῶν λέξεων ἀφαιρεῖται· ἐκεῖνοι κείνοι,
 ἐορτὴ ὄρτῃ.
 §. XXII. Τὸ προσερχόμενον ἔ· κατὰ τὸν ἐνεστώτα καὶ παρεληλυθότα
 ἀποσιπτόμενον τικτεν, λέγεν, τρέχεν, ἀντὶ τοῦ ἔτικτεν, ἔλεγεν,
 ἔτρεχεν.
 τῶν τῆσδ' ἀπειλῶν οὐνεχ' ἡμερεύσομεν.
 ἀντὶ τοῦ βιώσομεν τὴν ζωὴν βιβαζόμεν . . .
 §. XXIII. Τ κόμην ἀπικόμην. ἀφείλεν ἀπείλεν.
 §. XXIV. Τὰ σύνθετα ῥήματα διαλύει καὶ μεταξὺ αὐτῶν
 λαμβά ἀντέδραμον καὶ ἀνταπέδοντο.
 §. XXV. Ἐν τοῖς τρίτοις προσώποις ἡ νέα τῶν Ἰώνων διάλεκτος καὶ
 ἐν ταῖς δοτικαῖς πληθυντικαῖς τὸ ῥ, ἐφελκυστικὸν οὐ εἰ μὴ χάριν
 μέτρου.

APPENDICIS

AD M. ÆMILII PORTI DICTIONARIUM IONICUM GRÆCO-LATINUM

FINIS.